This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

WIDENER LIBRARY
HX Q447 5

Digitized by Google

Gh 44.375.2

3 43

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

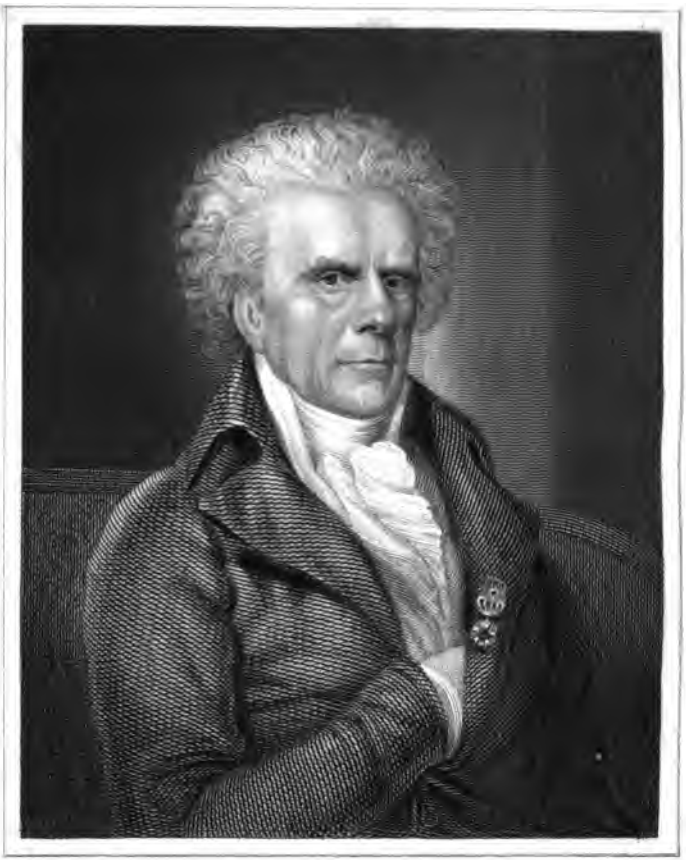

Rob.t Cooper. sc.

JOHANNES SCHWEIGHAEUSER.

Digitized by Google

LEXICON

HERODOTEUM

QUO

ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO

ENUCLEATE EXPLICATUR

ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI

EX PROFESSO ILLUSTRANTUR

PASSIM ETIAM PARTIM GRÆCA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA

QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO

VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT

JOHANNES SCHWEIGHÆUSER

ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQUES,

ACADEMIÆ REGIÆ INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRÆC. LITERAR.

IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

ADJECTA EST

APPENDIX

TRACTATUS QUOSDAM COMPLECTENS

DE DIALECTO IONICA.

LONDINI:

IN ÆDIBUS VALPIANIS.

SUMTU RICARDI PRIESTLEY.

MDCCCXXIV.

Digitized by Google

Gh44.375.2

Harvard College Library
Bowle Collection
Gift of
Mrs. E. D. [illegible]
Nov. 9, 1906

Digitized by Google

LECTORI S.

PRODIT tandem in lucem pluribus abhinc annis promissum *Lexicon* nostrum *Herodoteum*, ad Argentoratensem quidem maxime Musarum editionem, sed et ad alias quaslibet, accommodatum. Quo in concinnando opere quid sit quod sim secutus, ipsa frons et inscriptio libri satis dilucide declarat: id autem ipsum si probabili quodam modo consecutum me esse judicaverint hi quorum in hoc genere audienda sententia est, consentient iidem, haud inutiliter collocatum fuisse otium, quod in extremo vitæ stadio multis olim agitatæ tempestatum fluctibus Divini Numinis acceptum fero indulgentiæ. Omnibus quidem numeris opus absolutissimum non magis in hoc genere, quam in alio quoquam, requiret doctus æquusque rerum harum æstimator: nonnihil vero etiam partim ætati annis gravi, partim obtusæ penitus oculorum aciei, condonatum iri confido.

Plurimum in hoc labore adjutum me fuisse profiteor perutili opera, quam in colligendis interpretandisque Ionicis præsertim vocabulis loquendique formulis, quibus usus Herodotus est, jam olim *Æmilius Portus* posuerat. Quid sit vero quod intersit inter illius *Dictionarium Ionicum* et nostrum hoc *Herodoteum*

Digitized by Google

Lexicon, quisquis, vel obiter inspiciens, volucrit alterum opus cum altero conferre, facile æstimabit.

Quod si cui passim prætermissa in hoc Lexico nonnulla videbuntur, quæ ad rem et ad institutum nostrum pertinebant; facile huic fuerit, et licitum cuilibet, quæ desint adjicere repertis. Fuerint alii, qui copia laborare opus nostrum sint conquesturi: quos monitos velim, ne invideant studiosis hominibus, quibus grata fortasse et accepta futura sunt eadem, quæ ipsis nimia et supervacanea videntur. Cæterum ne ego quidem invidebo, immo gratulabor Musarum harum amicis, si, quæ a me in universa hac opera Herodoto præstita minus commode expedita deprehendentur, ea ab aliis rectius exposita, aut in quibus ego incertum me hærere professus sum, eadem ab hominibus ingenio doctrinaque præstantibus ad liquidum fuerint perducta.

Si in illorum solummodo usum, qui nostra utuntur Historiarum Herodoti editione, instructum hoc Lexicon voluissem, commode fueram facturus, si *Capitis* vel *Sectionis* numero numerum etiam *Lineæ*, qua legitur quæque Herodotea dictio a nobis citata, adjecissem, quo facilius citiusque quælibet dictio in ipsa sua sede posset reperiri. Nunc, quum aliorum etiam commodis voluerim inservire, qui quacumque alia Musarum editione (in qua quidem Capitibus aut Sectionibus distincta narratio esset) uterentur, aliam inire rationem placuit; scilicet ut quodque *Caput* paulo longius in *tres* fere *partes æquales* distributum cogitarem, quarum primam litera *a*, mediam litera *m*, postremam litera *f*. insignivi: cui rationi consentaneum fuit, ut, si qua dictio in confinio primæ et se-

Digitized by Google

cundæ partis aut secundæ et tertiæ legeretur, notam *a. m.* aut *m. f.* adponerem. Capita minus longa nonnisi duas in partes distincta statui, quarum priorem litera *a*, posteriorem litera *b.* indicavi. Adjecta passim litera *N.* significat, spectare ad *locum* eum, cui illa litera adjecta est, *Adnotationem* quamdam, sive Wesselingii, sive Valckenarii, sive nostram, quam vel in nostra Herodoti editione vel in Wesselingiana consulere studiosus lector possit.

Quamvis persuasum habeam, *Vitam Homeri*, quæ Herodoti nomen præfert, ad Musarum scriptorem nihil pertinere, tamen voces dictionesque notabiliores in illo libello occurrentes Lexico Herodoteo inserui, quo luculentius etiam adpareret *quantum* stylus Pseudo-Herodoti a Nostri stylo differat. Denique eis etiam vocibus dictionibusve, quæ in Oraculis ab Herodoti citatis notabiliores occurrunt, locum in hoc Lexico dedi; ita tamen, ut adjecta nota quadam semper indicaverim, non suo nomine illis usum esse Scriptorem nostrum.

Scripsi ARGENTORATI mense Junio, MDCCCXXII.

Digitized by Google

Digitized by Google

LEXICON HERODOTEUM.

A.

Ἄβακτος, Infelix. *Vit. Hom.* 32. *m. Not.*

Ἄβατος, ον, ὁ, ἡ, Invius, Inaccessus, Transscensu difficilis. *οὖρεα ἄβατα*, iv. 25. *a. ὄρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος*, viii. 138. *f. Conf.* Ἀπόκρημνος.

Ἀβουλίη, ης, ἡ, Inconsiderantia, Imprudentia, Temeritas. vii. 210. *a.* viii. 74. *m. ἀπολέεται ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίῃσι*, viii. 57.

Ἄβουλος, Inconsideratus, *etc. Unde Superl.* ἀβουλότατα, *adverbialiter*, Inconsultissime, vii. 9, 2.

Ἀβούλως, Inconsiderate, Temere. *τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως*, iii. 71. *m.*

Ἁβρὸς, ἡ, ὸν, Delicatus, Lautus, Mollis. *De re:* Πέρσησι, πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὐδὲ ἁβρὸν, οὐδὲ ἀγαθὸν οὐδὲν, i. 71. *extr. De homine:* Ἀγαθυρσοὶ ἁβρότατοι ἀνδρες εἰσὶ, iv. 104.

Ἄβυσσος, ον, ὁ, ἡ, Fundo carens, Immensæ profunditatis. *ἄβυσσοί εἰσι αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου*, ii. 28. *m. Conf.* Βυσσός.

Ἀγαθὰ, τὰ, Bona, Commoda, *cujuslibet generis. πάντα ἀγαθὰ*, i. 126. *m. f. ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω*, vi. 8. 3. (*conf.* Αὐτὸς, *num.* 3.) *Sigillatim*, Res pretiosæ, *ἀγαθὰ μυρία*, ii. 172. *a. παντοῖα ἀγαθὰ*, iii. 135. 136. Vitæ commoditates, Opes, Opulentia, *τὰ παρεόντα ἀγαθὰ*, iii. 80. *m.*

Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Fortiter factum, Res præclare gesta, Bene meritum. *ἐν τοῖσι Πέρσῃσι αἱ ἀγαθοεργίαι (olim ἀγαθουργίαι) ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται*, iii. 154. *a. Ζωπύρου οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο*, iii. 160. *a.*

Ἀγαθοεργὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* ὁ ἀγαθόν τι ἐργασάμενος. *conf. Ruhnk. ad Tim. p.* 4. *Apud Spartanos sigillatim* Ἀγαθοεργοὶ *nominabantur* Viri fortiter factis insignes, Bene de rep. meriti, i. 67. *f.*

Ἀγαθὸς, ἡ, ὸν. *μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν*, *Lex. Herod.* Manu fortem esse. i. 135. *a. χώρη ἀγαθὴ ἐκφέρειν καρπὸν*, i. 193. *m.* Ἀγαθὰ, τὰ, *vide supra.*

Ἀγαθουργίη, *vide* Ἀγαθοεργίη.

Ἀγαίεσθαι, (*Ion. pro* ἀγάεσθαι *et* ἀγᾶσθαι,) Admirari, Invidere, Odisse. *vide Valck. ad* vi. 61. *οἱ δὲ ἀγαιόμενοι καὶ φθονέοντες αὐτῇ*, Qui ei succensebant, male cupiebant, et invidebant, viii. 69. *a. ubi opponuntur ὅσοι ἔσαν εὐνοοι. Eustathius ad Iliad. ξ. p.* 957, 20. *ed. Bas.* Ἀγῶ γάρ, (Ἀγάομαι *deduerat, forma passiva*) *οὐ μόνον τὸ σέβομαι,—ἀλλὰ καὶ τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι· οὗ παράγωγον τὸ ἀγαίω* (ἀγαίομαι).

Ἀγάλλεσθαι, Sese ornare, Superbire, Gloriari. iv. 64. *m. περιχαρὴς ἐοῦσα τῷ δώρῳ (nempe Amiculo, quod ei dono dederat rex.) ἐφόρεέ τε καὶ ἀγάλλετο*, ix. 109. *f.*

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *generatim*, Πᾶν *ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, ut ait Hesych.* Ornamentum, Omne id quo quis se ornat, quo superbit et gloriatur. *conf. Dammii Lexic. Etymol. Sic* iv. 26. *ubi in Lat. vers. loco verborum* pro sacro vase *satius fuerat ponere* pro ornamento quo gloriantur. *conf.* iv. 64. *m. Sigillatim:* Statua, Imago, Simulacrum, *cum alibi passim, tum*, ii. 42. *et* 46. *ubi τέγαλμα, pro τὸ ἄγαλμα. Rursus τέγαλμα*, ii. 138. *f.* 141. *a. m.* iv. 181. *m. ἄγαλμα* Ἀπόλλωνος *κεχρυσωμένον*, vi. 118. *a. καταβάλλειν τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα*, viii. 109. *m.* Δαμίης καὶ Αὐξησίης *ἀγάλματα—κότερα χαλκοῦ ποιέονται ἢ λίθου·—οὐδέτερα τουτέων ἀλλὰ ξύλου*, v. 82. *a. et b. τἀγάλματα τοῦ Ἑρμέω*, ii. *a.* 91. *f.*

Ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ, Statuarius, ii. 46. *a.*

Ἄγασθαι, Mirari, Laudare, Delectari. *Cum Accusat. τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄγαμαι*, iv. 46. *m. ὑμέων ἀγάμεθα τὴν προνοίην*, viii. 144. *m. f. Cum Genit. ἄγασθαι ἔφη τοῦ Ἐφασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολίτας*, vi, 76. *b. Cum Dativo, οἱ Σκόθαι ἀγάμενοι*

Digitized by Google

τῇ τυρίῃ, iv. 75. *a. Not.*

'Αγαυρὸς, ἡ, ὸν, Superbus. *Adverb.* ἀγαυρότατα, Superbissime, Maximo fastu, vii. 57. *m.*

'Αγγαρήϊον, ου, τὸ, Cursus publicus; *Persarum institutum quod describitur* viii. 98.

'Αγγαρήϊος, ου, ὁ, Cursor publicus, Nuncius qui equo publico vehitur subinde mutato, iii. 126. *N. ubi olim* ἀγγελιηφόρον *e scholio, pro* ἀγγαρήϊον, *quod ex codd. restituit Wess.*

'Αγγελίη, ης, ἡ, Nuncius. τὰς ἀγγελίας ἐσφέρειν, Nuncios *(ad regem)* deferre, i. 114. iii. 77. *quæ erat apud Persas præcipua quædam dignitas*, iii. 34. *Interdum per metonymiam,* ἀγγελίη *idem fere ac* ἄγγελος *valet.* πέμπει ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην λέγουσαν τάδε, ii. 114. *a. cf.* iii. 69. *a.* ἦλθε αὐτῷ ἀγγελίη πρόδρομος (*scil.* λέγουσα) ἄλλην στρατιὴν ἥκειν, ix. 14. *N. Pro* ἀτελείην *vel* ἀτελητίην, i. 54. *prave olim* ἀγγελίην *legebatur.*

'Αγγελιηφόρος, ου, ὁ, Nuncius, Internuncius, i. 120. *a.* iv. 71. *f. Pro* ἀγγαρήϊον, *vulgo olim legebatur* ἀγγελιηφόρον, iii. 126. *In rerum Persicarum historia* ὁ ἀγγελιηφόρος *non solum intelligitur* Is qui nuncios ad regem perfert, *sed et* Qui regi annunciat eos qui convenire illum cupiunt, *ut ex* iii. 118. *intelligitur. Idem alibi* ἐσαγγελεὺς *nominatur.*

'Άγγελος, ου, ὁ, Nuncius. πέμπειν ἄγγελον, i. 20. 21. 81. *et alibi passim. Nonnumquam commode* Legatus *redditur Latine, ut* i. 36. *a.* 69. *a. Alibi* Internuncius, *ut* δι' 'Αγγέλου ποιεύμενος 'Ερμίππου, Per internuncium agens Hermippum, Internuncio utens Hermippo, vi. 4. *a.* δι' ἀγγέλων πάντα χρέεσθαι, Nonnisi per internuncios responsa petere, i. 99. *a.* (*conf.* Χρῶν, Χρέειν, *num.* ii. 3.) i. 69. *m. N.* vii. 203. *a.* ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα ἄνευ ἀγγέλου, iii. 118. *ubi* ἄγγελος *intelligitur idem qui* ἐσαγγελεὺς, iii. 84.

'Αγγήϊον, τὸ, *Ion. pro comm.* ἀγγεῖον, Vas. ξύλινα ἀγγήϊα κοῖλα, iv. 2. *m.*

'Άγγος, εος, τὸ, Vas *qualecunque.* τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν παῖδα, i. 113. *a.* τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησαμένη, v. 12. *m. et f. Conf.* 'Άγκος.

'Αγέεσθαι *videtur Herodotus subinde usurpasse pro* ἡγέεσθαι. *Certe vetus noster codex F.* 'Αγῆμαι *habet* ii. 115. *a. ubi vulgo* ἧγημαι, Censeo, æstimo; *et* ἄγηνται ii. 40. 69. *et* 72. *ubi vulgo* ἧγηνται. *Eodem pertinere videtur* ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, Qui ad supplicium ducebatur, iii. 14. *m.* N. *ubi* ἠγεόμενον *alii,* ἀγινεόμενον *Schæf. ex conject.*

'Άγειν, 1. Ducere *sicut imperator ducit exercitum, frequenter. Similiter* ὁ θεὸς (ἡμέας) ἄγει, Deus nos ducit, vii. 8, 1. *Tum* Ducere *captivum,* Ducere *fossam, et cet. (conf. infra num.* 8.) *Medium* 'Αγεσθαι, Secum ducere. ἀγόμενοι ἀγγέλους ἐκ Μεγαρέων, ix. 7. *a.* ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφὴν, v. 12. *a.* 'Αγεσθαι γυναῖκα, Ducere uxorem, *nempe ès τὰ οἰκία,* in domum suam, *quæ verba diserte adjecta sunt,* i. 59. *a. conf. Valck. ad* iv. 78. *f.* οὐδεὶς ἐθέλει ἄγεσθαι (θυγατέρα) ἐξ αὐτέων, ii. 47. *a. et mox* ἀγέεται *(Ion. pro* ἄγονται, *nempe* γυναῖκας) ἐξ ἀλλήλων, *ibid. Etiam* Pater *dicitur* ἄγεσθαι γυναῖκα τῷ παιδὶ, i. 34. *m. f. Sed,* οὗτοι οὐ γυναῖκας ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, Uxores non adduxerant secum in coloniam, i. 146. *m.*

2. 'Άγειν, Vehere, *sive navi, sive curru.* οἱ ἄγοντες τὸν κρητῆρα, Qui craterem *(navi)* Vehebant, i. 70. ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδις ὁ κρητὴρ, *ibid.* ἅμαξα ἄγουσα τὸν νηὸν, Plaustrum quo vehebatur ædicula, ii. 63. *Conf. num.* 4.

3. Agere, celebrare *dies festos,* ut 'Απατούρια, ὁρτὴν, *etc.* i. 147. *f.* 148. *m.* viii. 26. *a. m.* ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, i. 138. *Qua notione frequentius compositum verbum* 'Ανάγειν *usurpat Herodotus. Conf. Var. lect.* iii. 79. ἡσυχίην ἄγειν, *vide in* 'Ησυχίη.

4. 'Άγειν καὶ φέρειν, i. q. διαρπάζειν, Diripere, Populari; φέρειν, *ad ea spectat* quæ manibus asportantur; ἄγειν *vero quum ad ea quæ* Curribus avehuntur, *tum ad pecora quæ* Abiguntur. *Cum Accus. rei,* φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σὰ, i. 88. *Cum acc. personæ:* ἄγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας, i, 166. ἔφερε καὶ ἦγε πάντας, iii. 39. ἵνα μὴ ἀλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν, vi. 42. ἔφερόν τε καὶ ἦγον τὴν τε Μαρδονίου στρατιὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἑόντας Ἕλληνας, ix. 31. *f.*

5. 'Άγειν *et* 'Άγεσθαι, i. q. ἡγεῖσθαι, νομίζειν, ἔχειν. Οὐδαμοὺς μέζονας ὑμῶν ἄξω, Nullos potiore loco, quam vos, habebo, vii. 150. ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἦγον, ii. 172. περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πρήγματα, ix. 7. *a.* Ἥκιστα τοὺς ἑκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται, i. 134. ὄγε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηίων, ii. 83.

6. 'Άγεσθαι τι ἐς χεῖρας, In manus sumere aliquid, Capessere, Suscipere, Adgredi. ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας ἄξεσθαι τὸ στράτευμα, Quum in eo esset ut exercitum in manus acciperet, *i. e.* ut ducatum exercitus jam ipse susciperet, vii. 8. *a.* μέλλοντί οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν, Quum in eo esset ut initiationem susciperet, ut ipsis sacris jamjam initiaretur, iv. 79. αὐτὸς δοκέω θεὸς τύχῃ γεγονὼς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι, Videor mihi divina sorte in hoc natus ut hoc suscipiam, ut hoc adgrediar, *scil.* ut vos contra Medos ducam et ab illorum jugo liberem, i. 126. *f.*

Digitized by Google

7. *Insolentior usus et constructio verbi* Ἄγω *in illa formula est, si modo sana scriptura, κόλπου δὲ ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται,* Ubi sinus ducitur hujus regionis, (*i. e.* ubi in sinum circumducitur hæc regio,) ibi Thraciam excipit Scythia, iv. 99. *a. Quod vero* iv. 158. *notione* Habitandi, Incolendi, *accipiendum hoc verbum visum fuerit Æmilio Porto, id scripturæ vitio accidit, quum pro ὁς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἥξουσι, olim omissa ἐς præpositione ὁς ἀμείνονα χῶρον ἥξουσι legeretur.*

8. *Notemus rariores quasdam verbi* Ἄγειν *formas Herodoto usurpatas.* Ἄγε *pro* ἦγε, i. 103. v. 42. ἄγον, *pro* ἦγον, i. 70. et 169. *Et pass.* ἄγοντο, *pro* ἤγοντο, iii. 14. *a. m. Imperf. frequentativum* ἄγεσκον, i. 149. *m.* 196. *a. Præt. pass.* ἧκται ἡ διώρυξ, ii. 158. *a. et m. Aor.* 1. *pass.* ἄχθη, *pro* ἤχθη, iii. 145. v. 13. vi. 30. *Aor.* 1. *med.* ἄξασθαι, *unde* ἰσάξαντο, v. 34. *et* προσάξαντο, viii. 20. *Conf.* Ἀγέσθαι *et* Ἀγινέειν.

Ἀγείρειν, Colligere, Cogere: *sigillatim,* Pecunias, munera, stipem colligere. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, i. 61. *m.* τὰ χρήματα ἤγειρε, i. 62. *m. f. et nude* Ἀγείρειν, Stipem corrogare, iv. 35. *m. f. absque regimine et cum dat. personæ cui vel cujus nomine stipes colligitur,* ibid. *m.*

Ἀγεννής, Ignobilis. *Compar.* ἀγεννέστερος, i. 134. *a.*

Ἄγερσις, ιος, ἡ, Collectio, Contractio (*copiarum,* στρατοῦ,) vii. 48. *et* vii. 5. *a. ubi olim* ἐποιέετο τὴν στρατιῆς ἄγερσιν, *pro* ἄγερσιν.

Ἄγη, ης, ἡ, Invidia, Odium. φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεώμενος, vi. 61. *a. ubi olim* ἀτῇ.

Ἀγηλατέειν, i. q. διώκειν (*scil.* ἐκ τῆς πόλιος), φυγαδεύειν, Persequi, civitate ejicere, In exilium mittere. *Vide Glossas Herod. t.* vi. *p.* ii. *nostræ ed. p.* 354. *et Schæf. ad Gregor. p.* 546. ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἑπίστια Ἀθηναίων, Septingentas Atheniensium familias urbe ejecit, v. 72. *a. De eisdem familiis loquens noster,* v. 73. *ait* ἑπτακόσια ἑπίστια τὰ διαχθέντα ὑπὸ Κλεομένεος. *Apud Sophocl. Œd. Tyr.* 402. ἀγηλατήσειν *idem valet ac* ἐκβαλεῖν *ibid. v.* 399. *Æm. Portus, cum aliis, ab* ἄγος *et* ἐλαύνω *derivat hoc verbum, ut proprie significet* Tamquam piaculo obnoxios expellere: *mihi cum Schneidero ex* ἄγειν *et* ἐλαύνειν *vel* ἐλᾶν *compositum videtur, ut sit* Agere et expellere.

Ἀγινέειν, *idem fere quod* ἄγειν, Ducere, Adducere, Producere, Ferre, Adferre. *Cum Accus. rei; ut* ἀγινέον δῶρα, Dona ferebant, iii. 89. *et* 97. ἄλλον ἄλλη ἀγινέοντας στίλα, Comportantes, vehentes commeatus, vii. 25. *Cum Acc. pers.* iii. 11. vi. 74. viii. 105. *Med.* ἀγινεόμενος γυναῖκας ἐς ἱρὸν, Ad se adduci jubens mulieres in templum, vii. 33. *Conf.* Ἀγέεσθαι.

Ἅγιος, Sacer, Sacratus, Dicatus. *cum Genit. dei vel deæ, cui aliquid consecratum est.* Ἀφροδίτης ἱρὸν ἅγιον, Templum Veneri sacrum, ii. 41. *f.* Apud Ægyptios vaccæ ἱραὶ εἰσι τῆς Ἴσιος, Isidi sacræ sunt, ii. 41. *a.* ἱρὸν Ἡρακλέος ἅγιον, Templum Herculi dicatum, ii. 44. *a.*

Ἄγκιστρον, τὸ, Hamus, ii. 70. *a.*

Ἄγκος, εος, τὸ, Vallis, Locus concavus, Cavum; ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρης στάζει ἐς ἄγκος, vi. 74. *ubi perperam olim* ἄγγος.

Ἀγκών, ῶνος, ὁ, Cubitus, Flexus, Latus inflexum (*muri*), i. 180. *m.* ἀγκὼν τοῦ Νείλου, Cubitus flectentis se Nili, Angulus in quo flectit se Nilus, ii. 99. *m. Vide infra* ἀναρρηγμένος *in* Ἀπέργειν.

[Ἄγμὸς, ὁ, Præruptus locus; *Cretensibus* Ἀξός: *Wess. ad* iv. 154.]

Ἁγνεύειν, Castitatem, Puritatem, Sanctimoniam, Servare, Religionis causa abstinere. Ægyptiorum sacerdotes ἁγνεύουσι ὑμένυχον μηδὲν κτείνειν εἰ μὴ ὅσα θύουσι, Puritatem, Sanctitatem in hoc ponunt et custodiunt, ut animal nullum occidant, nisi quæ sacrificii causa immolant; Religionis causa abstinent a cæde animalium etc. i. 140.

Ἀγνοέειν. ἀγνοοῦντες τὰς συμφορὰς, Ignorantes causam calamitatum, iv. 156. *a. Similiter* εἶρετο τὸν θόρυβον, Quæsivit causam tumultus, iv. 13.

Ἄγνοια, *vide* Ἄνοια.

Ἀγνύναι, Frangere. ὁ ποταμὸς περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, i. 185. *f.*

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, Stoliditas, Inconsulta ratio, Præceps consilium; *præsertim* Stulta quædam arrogantia, Contumacia cedere et temporibus aut personis adcommodare se (συγγινώσκειν) nescia; *denique simpliciter* Superbia, Pertinacia, Ferocia. σοφίῃ αἰτιοῦς ὁ Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο, ii. 172. *n. ubi* Imperitia et Fastu *intelligebat Wess.* Asperitate *Valla, non ita male. Perperam ibidem* εὐγνωμοσύνῃ *legebatur ante Gron. Alii Thraces* ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρείῳ, *Getæ vero,* πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Arrogantia utentes; Obstinate resistentes, iv. 93. ἀγνωμοσύνῃ διεχρέωντο, Nihil cedentes, pertinaciter in proposito perstiterunt, vi. 10. *Æginetæ,* ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι, Arrogantia usi, Virium fiducia ferocientes, *ab Epidauriis defecerunt,* v. 83. *ubi Valla,* Nullo consilio usi: *Portus,* Ingratitudine, *vel* Per perfidiam: *Wesseling.* (*puto cum Gronov. cujus editio mihi hæc scribenti non amplius ad manus est*) Ad contumaciam versi. Mardonius amicorum consilio non paruit, ὑπ' ἀγνωμοσύνης, Arrogantia, Contumacia, Stolida virium suarum fiducia

Digitized by Google

ductus, ix. 3. Graeci, ait Mardonius, consuerunt ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι, inconsultissime bella suscipere, ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ ἀκρατείης, vii. 9, 2. *Idem* Mardonius eosdem speravit ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, ix. 4.

'Αγνέμων, ονος, ὁ, ἡ, Stolidus, Insulsus, Ineptus. ἦν οὐκ ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος, *Vit. Hom.* 21. Arrogans, Pertinax, Ferox, Μαρδονίου (ἦν ἡ γνώμη) ἰσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγνωσκομένη ix. 41. *f.*

'Αγοράζειν, In foro versari. *Apud Aegyptios al* γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, ii. 35. *m.* εὑρόντες μιν ἀγοράζοντα, iii. 137. iv. 164.

'Αγοραῖος, η, ον, Forensis. ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, Homines circumforanei, mercatores forenses, i. 93. *coll.* ii. 35. Turba forensis, Vile hominum genus, ii. 141. *f.*

'Αγοραῖος Ζεύς, Jupiter fori praeses. ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν, v. 46. *extr.*

'Αγορᾶσθαι, Concionari, Pro concione verba facere. ἠγορᾶωντο, vi. 11. *a.*

'Αγορεύειν, Pro concione verba facere, Concionari, Edicere. ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευον, iii. 75. *a.* ταῦτα ἠγόρευε, viii. 5. *m.* ix. 92. *a.* πέμπειν κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε, vi. 97. οἱ (κήρυκες) τὰ ἐντεταλμένα ἠγόρευον ἐς τὸ ἔστυ, i. 60. *f.* ὁ δέ σφι ἠγόρευε, ὡς εἴη Ζώπυρος, iii. 156. *a. Conf.* Διαγορεύειν, Ἐξαγορεύειν, *et* Προαγορεύειν.

'Αγορή, ῆς, ἡ, Concio populi, Conventus. ἀγορὴ δίκας ἡμερῶν οὐκ ἴσταται σφι, vi. 58. *f.* ἐγίνοντο ἀγοραί, vi. 11. Forum rerum venalium. ἐνθαῦτα λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, vii. 23. *f.* Forum, Locus ubi vel concio habetur, vel res venales prostant. *Sic* Sardibus Pactolus Fluvius διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει, *et* ἐς τὴν ἀγορὴν ἀθροιζόμενοι οἱ Λυδοί, v. 101. ποταμὸς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς ἀνατέλλων, vii. 26. *f. Pro* ἀγορῆς *vero* vii. 26. *f.* ἄκρης *legendum suspicatus est Valck.*

'Αγορῆς πληθυούσης, Circa tertiam diei horam, medio tempore inter ortum solis et meridiem, iv. 181. *Idem diei tempus vocatur etiam* ἀγορῆς πληθώρη. *Sic*, τὸ ὄρθριον, μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς ἔτρησσε προθύμως *etc.* ii. 173. *a.* ἐπισχὼν χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρης, vii. 223. *Loco supra citato* iv. 181. diversas diei partes *ita distinguit Herodotus*: ὁ ὄρθρος, ἀγορὴ πληθυούσης, μεσαμβρίη, ἀποκλινομένης ἡμέρης, δύνων ἥλιος, μέσαι νύκτες. *His adjicitur alia Temporis nota*, ἀγορῆς διάλυσις, Quo tempore a foro diaceditur, i. *e.* Versus meridiem, iii. 104. *a.* τὰς ἀγορὰς Graecorum *lepide perstringit Cyrus*, i. 153. *a. m.*

"Αγος, εος, τὸ, Piaculare crimen. ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι, vi. 86.

'Αγρεύειν ἰχθῦς, Venari pisces, ii. 95.

'Αγρη, ης, ἡ, Venatio, φονεύοντων τῶν Σκυθέων ἐν' ἄγρην, i. 73. *m.* ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, iii, 129. *a.* Venandi ratio: ἄγραι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ καὶ παντοῖαι, ii. 70. *a.*

"Αγριος, Agrestis, Ferus. *Memorantur non modo* βόες ἄγριοι, *veluti* vii. 126. *a.* ὗες ἄγριοι, iv. 192. *m.* κριοὶ ἄγριοι, *ibid. a. verum etiam* ἄγριοι ἄνδρες *et* γυναῖκες ἄγριαι, iv. 191. *f.* ὕλη ἀγρίη, i. 203. *m.* (*vide* "Τλη) δένδρεα ἥμερα καὶ ἄγρια, viii. 115. *a. m.* iv. 21.

'Αγρυπνίη, ης, ἡ, Vigiliae. ἐπτὰ νύκτας ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνήσας εἵκετο, Septem noctes insomnes transegit, Somnum capere non potuit, iii. 129.

"Αγχιστα, *i. q.* ἔγγιστα, *vel* ἐγγύτατα, Proxime. *oi* ἄγχιστα, Proximi, v. 79. *Cum Genit.* ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι *ibid.* τοὺς ἄγχιστα ἑωυτῶν οἰκέοντας, i. 134. ἄγχιστα τοῦ βωμοῦ, iv. 81.

'Αγχιστεύς, έος, ὁ, *i. q.* ὁ ἄγχιστα, Proximus, *praesertim* Proximus genere, Cognatus. v. 80. *coll. cum a.* 79.

'Αγχίστροφος, ον, ὁ, ἡ, Mutabilis, Versatilis. ἀγχίστροφα βουλεύσασθαι, Subito mutare consilium, vii. 18. *a.*

'Αγχόθεν, E propinquo, Cominus, iv. 31.

'Αγχότερος, η, ον, *i. q.* ἐγγύτερος, Propior; *cum Gen.* vii. 175. *m.*

'Αγχοῦ, *i. q.* ἐγγύς, Prope, In propinquo. *Absolute ponitur.* ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων, iii. 78. *ubi olim* ἀγχοῦ αὐτῷ, *qui quidem dativus, si ab auctoris manu esset, non ab* ἀγχοῦ, *sed ab* ἐόντων *penderet.* *Cum Genit.* ἀγχοῦ ἐγένοντο τῆς Τίρινθος, vi. 77. ἀγχοῦ τῶν νεοσσιέων, iii. 111. *Videri potest cum Dativo construi*, iii. 85. *f.* τὸν ἵππον παρῆγε ἀγχοῦ τῇ ἴσῃ, *sed ille Dativus a verbo* παρῆγε *pendet.*

Superlat. 'Αγχοτάτω, Proxime. *Absolute, de Cognatione: oi* ἀγχοτάτω προσήκοντες, iv. 79. *a. Cum Genit.* In vicinia. ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου, Proxime templum, ii. 169. *m.* τῆς ἂν ἀγχοτάτω ᾖ χώρης, ii. 24. ἀγχοτάτω τῆς Ἐρατρίης, vi. 102. *Sic* iv. 35. *f.* vii. 176. *f.* viii. 122. *et* 135. *a. Alibi sonat* Simillime, Simillima ratione: *cum Genit. de Propinquitate loci*: ἐστᾶσι ἀγχοτάτω τοῦ Κρόνου κρηνῆρος, viii. 122. *f. De Similitudine*; Φρύγες ἀγχοτάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον, vii. 73. ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐσθῆτα, vii. 80. *Item cum Dativo*: ἐκδύντα ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι πεποιημένα, iii. 85.

Pro ἀγχοτάτω, *quod olim*, vii. 64. *a. legebatur, ex mutis* Ἀγχότατα *restitutum est*: περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἀγχότατα τῶν

Digitized by Google

Μηδικῶν ἔχοντες, Capitis cultu simili Persa utentes Medico.

Ἀγωγεύς, έως, ὁ, Deductor. δισχίλιοι ἄνδρες ἀγωγέες, Bis mille homines (Ædem monolithum) deducentes, transducentes, ii, 175. m.

Ἀγωγός, οῦ, ὁ, Via dux. ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, iii. 26. a.

Ἀγών, ῶνος, ὁ. ποιέειν ἢ παθέειν πρόκειται ἀγῶν, Propositum est agendi aut patiendi discrimen, vii. 11. m. ἐμοὶ τὴν ἀληθείην ἀσκέων ἀντία σεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι, Mihi adversus te veritatem colere summa Contentio est, vii. 209. m. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέναι καὶ ἐπιτελέειν τινί, Ludos gymnicos instituere et celebrare in alicujus honorem, ii. 91. m. et f. αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε, Ludis præfuit. vi. 127. f. στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναιρημένους, v. 102. f.

Ἀγωνίζεσθαι, πολλὸν παρὰ δόξαν ἀγωνισάμενοι, multo graviori, quam expectaverant, certamine defuncti, viii. 11. ἀγωνιζόμενος στάδιον, v. 22. βαψῳδοὺς ἔπαυσε ἐν Ζηνὸς ἀγωνιζεσθαι, carminibus decertare, v. 67. a. Præt. passiv. πολλοὶ ἀγῶνες ἠγωνίδαται, i. q. ἠγωνισμένοι εἰσί, Multa prælia pugnata sunt, ix, 26. f. περὶ ὅτευ ἀγωνίζονται, viii. 26. m.

Ἀγωνίη, ης, ἡ, Certamen, Quodlibet certaminis genus. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos celebrant omnia certaminum genera complectentes, ii, 91. m. f.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, i. q. ὁ ἀγών. ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται, Magnam in hoc contentionem, magnum Studium ponunt, i. 140. f. τὰ ἐν Ἀρτεμισίῳ ἀγωνίσματα, Prælia ad Artemisium facta, viii. 76. m.

Ἀγωνιστὴς, ου, ὁ, Certator. φάμενοι οὐ βαρβάρων ἀγωνιστέων εἶναι τὸν (ἐν Ὀλυμπίῃ) ἀγῶνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων, v. 22.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ. ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, vi. 127. m.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, Inscius, Ignarus, Imperitus. εἶναι ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι, viii. 65. a.

Ἀδαὴς, έος, ὁ, ἡ, i. q. ἀδαήμων. Cum Genit. rei. τῆς θυσίης ταύτης οὐκ ἀδαὴς, ἀλλ' ἔμπειρος, ii. 49. a. τῶν (χρησμῶν) ἴσον ἀδαέες, v. 90. Cum Genit. personæ: ἴκαροί τέ εἰμεν καὶ ἀδαέες τουτέων τῶν ἀνδρῶν, ix. 46.

Ἀδέως, i. q. ἀνδάνειν et ἀρέσκειν, Placere. Fut. Ἀπαρτεήτησι ἀδήσεως, v. 39. Aor. 2. subj. τὸ δ' ἂν ἅδῃ σφι, i. 133. m. Opt. ἁδὼ μήτε Αἰγινήτῃσι ἅδοιμι, i. 79. m.

Præt. Med. τῇσι λοιπῇσι πόλισι ἅδε Ἴωσι ἔχεσθαι, i. 151. extr. τοῖσι μὲν ἅδε βουλόμενα Ἀθηναίοισι, vi. 106. in. 145. f. 153. m. 201. a. m.

Ἀδείη, ης, ἡ, i. q. comm. ἄδεια, Securitas. ὡς ἐν ἀδείῃ ἐὼν, Ut qui in tuto esset, viii. 120. ἐν ἀδείῃ οὐ ποιεύμενον τὸ λέγειν, Non tutum sibi judicantes eloqui, ix. 42. m. f.

Ἀδελφεὴ, ῆς. ἡ, Soror, iii. 53. a. ubi olim ἀδελφὴν spreta librorum auctoritate, pro ἀδελφεήν. cf. Ἀδελφεός.

Ἀδελφεοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Fratricida, iii. 65. m.

Ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, Frater, iii. 61. ter. 62. m. 63. f. 64. a. Et sic constanter Herodotus. Conf. Var. Lect. i. 173. m.

Pro τὸν Δελφὸν, Delphenseum, v. 72. f. perperam omnes ante Wess. τὸν ἀδελφεὸν, Fratrem, posuerant.

Ἀδελφιδέος, ου, ὁ, (qui alias, contracte, ἀδελφιδοῦς) Fratris filius, i. 65. Sic et vi. 94. ubi in nostra versione Lat. pro Artaphernis filium, suum consobrinum, reponendum Artaphernis fratris sui filium, uti recte Valla et alii. (conf. v. 25.) Rursus viii. 130. ἀδελφιδέος est Fratris filius; ubi alii ante Larcherum Patruelem intellexerant. Similiter vero etiam Sororis filii ἀδελφιδέοι dicuntur iv. 147. a.

Ἀδεὼς αἰτέω τὸ φᾶρος, Secure. Nihil verita, petiit amiculum, ix. 109. m.

Ἀδὴς, ης, ἡ, Satietas. ὡς δὲ ἄδην εἶχον πτείνοντες, ix. 39. cf. Not.

Ἀδικίη, ης, ἡ, non solum Injustitiam proprie nominatam significat, sed et quamcumque Culpam, quodlibet Delictum; quemadmodum v. gr. est in accusatione Socratis apud Xenoph. initio libri i. Memorab. ἀδικεῖ Σωκράτης etc. Similiter apud Nostrum vi. 136. f. populus Athen. multavit Miltiadem quinquaginta talentis κατὰ τὴν ἀδικίην, Pro ratione culpæ illius; nisi fortasse prorsus id significatum voluit Scriptor quod nos in vertione Lat. posuimus, Propter damnum civitati illatum; (sive Pro ratione damni etc,) quam fere in sententiam Cornelius Nepos ait: Pecunia multatus est, eaque bis quinquaginta talentis æstimata est, quantus in classem sumtus factus erat.

Ἀδίκιον, ου, τὸ, idem fere ac ἡ ἀδικία aut τὸ ἀδίκημα, Injuria illata, iniquum factum, v. 89. m. ubi perperam olim ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου, pro ἀδικίου.

Ἄδικος, ὁ, ἡ, Iniquus. περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμῃσι, i. 96. f.

Ἄδρηστος, ου, ὁ, ἡ, (comm. ἄδραστος,) Non fugitivus, A fuga alienus. Fidelis. ἀνδράσιν ἄδρηστα μάλιστα, iv. 142. [Passiva notione, Ἀδράστεια dea dicitur Nemesis, quam effugere nemo potest. Valck. ad iii. 40.]

Ἀδρὸς, ἡ, ὀν, Validus, Magnus, Adultus, etc. ἐπεὰν τὸ παιδίον ἀδρὸν γένηται, Quando puer validus, adultus fuerit, iv. 130. f. καρπὸς ἀδρὸς, Validæ, Adultæ,

Digitized by Google

Maturitati proximæ fruges, i. 17. *a.* ἀδρὴ χιὼν, Valida, Copiosa nix. iv. 31. *m.*

'Αδρύνεσθαι, Augescere, Crescere, Adolescere. ἀδρύνεται τὸ ἡλίου, i. 193. *a.*

'Αδυναμίη, ης, ἡ, Impotentia, Virium inopia, Imbecillitas, Infirmitas, viii. 111. *f. ubi opponuntur δύναμις et ἀδυναμίη.*

'Αδυνασίη, ης, ἡ, *i. q. præcedens*, iii. 79. *Sic* οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, Ubi vires desunt, ibi nihil valet necessitas; Ultra vires nemo cogi potest, vii. 172. *f.*

'Αδύνατος, ου, ὁ, ἡ, ἀδύνατοι ἄνδρες, Imbecilli, Parum robusti homines, v. 9. *m.* ἀδύνατοι νέες ὑπὸ τρωμάτων, Invalidæ naves ob accepta vulnera, vi. 16. *a.*

Plurali ἀδύνατα *utitur Herodotus, pro singulari* ἀδύνατον. Τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θεῷ, i. 91. *a. Sic* vi. 106. *f. Alibi tamen singularem tenet, ut* ix. 106. *a.*

ἀδύνατόν τι ix. 60. *f. idem valet ac* ἀδυνασία τις. εἰ ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν, Si quid vobis incidit quod in causa sit ut auxilio nobis venire non possitis.

'Αδυνάτους ἔχων, Invalidus, Infirmus, Viribus defectus, *Vit. Hom.* 34.

'Άδυτον, Penetrale, Interiora templi. τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ, v. 72. *m. ubi quidem nil aliud significari videtur nisi* τὸ ἱρὸν, *nempe ea pars* τοῦ ἱροῦ, *quæ proprie* ναὸς (*Ion.* νηὸς) *et* μέγαρον *vocatur.* (*Conf.* 'Ιρὸν *et* Μέγαρον, *et quæ* v. 72. *mox subjiciuntur,* μηδ' ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν.) *Similiter* vii. 140. *a. et f. eis qui ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἷζοντο, Pythia respondet,* ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο. *Pari modo* ix. 116. *f. distinguuntur* τὸ τέμενος, Locus Deo consecratus, *et* τὸ ἄδυτον, *quod est ἐν τῷ τεμένεϊ, nempe ὁ ναός.*

'Αεθλέειν, (*comm.* ἀθλεῖν) *Pugnare.* κακῶς ἀέθλεον, i. 67. *a.* οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον, vii. 212. *i. q.* ἡγωνίσαντο *quod ibi præcedit.*

'Αεθλεύειν, In solennibus ludis certare. 'Αλεξάνδρου ἀεθλεύειν ἑλομένου (ἐν 'Ολυμπίῃ), v. 22. *Conf. Pollucem* iv. 144.

'Άεθλον, ου, τὸ, (*comm.* ἆθλον,) Præmium certaminis. τὸ ἄεθλόν σφι κείμενον, viii. 26. πυνθανόμενος τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον, *ibid.* ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαὶ, viii. 93. ὅς σφι αἱ νῆσοι καὶ ὁ 'Ελλήσποντος ἄεθλα πρόκειται, ix. 101. *f.*

'Άεθλος, ου, ὁ, Certamen, Labor. ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον, Proposito labore perfunctî, i. 126. *a.* οὐκ ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, iv. 10. *f.* προτιθεῖσι (αἰτοῖς) ἀέθλους τοιούσδε, vii. 197. *a.*

'Αεθλοφόρος, ου, ὁ, Victor, Qui præmium certaminis retulit, i. 31. *a.*

'Αεί, *vide infra, in* Αἰεί.

'Αείδειν, *pro comm.* ᾄδειν. ἀείδουσι, ii. 69. 79. ἀείδοντες, ii. 79. ἀείσας, *et* ἀεῖσαι, i. 24. *m.* ὕμνοι ἀειδόμενοι, iv. 35. *f.*

'Αεικείη, ης, ἡ, Indignitas, Contumelia, Injuria. τριχέων κάρτα περιέσντε (αὐτοὺς) ἀεικείῃ, i. 73. *m.* ἐτόλμησας τὸν παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περιστρεῖν, i. 115. *Not.* εἶναι ἀπαθέα τῆς ἀεικείης, iii. 160.

'Αεικὴς, έος, ὁ, ἡ, Non consentaneus. ἀεικὲς οὐδὲν ἦν, Nil mirum erat, iii. 33. Non dissentaneum erat, Non præter rationem accidit, vi. 98. *f.* ἀεικὲς οὐδὲν παρεχόμενος, Nihil ingrati aut incommodi exhibens, iii. 24. ἀεικέστερα ἀποῤῥίψαι ἔπεα, Indigniora, Indecora verba projicere, vii. 13.

'Αείμνηστος, *Nomen proprium viri, qui aliis* 'Αρίμνηστος, ix. 64. *et* 72. *Not. cum Var. lect.*

'Αείναος, *et* ἀένναος, ου, ὁ, ἡ, Perpetuo fluens, Perennis: ποταμὸς ἀέναος, 145. (*ubi codd. nonnulli* ἀένναος) λίμνη ἀείναος, i. 93. *f.*

'Αείρειν, *Ion. i. q.* αἴρειν. *Sic* χαμάδεν ἀείροντες, ii. 125. *a. et* ἧειρον τοὺς λίθους *ibid. Inde Med.* ἀείραῖσθαι: *ut,* τὰ ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσόμενοι, Tollebant, Erigebant vela, ut propere abituri, viii. 56. τὰ ἱστία ἀειράμενον εἴχεσθαι φαίγοντα, viii. 94. *a. Eadem notione, subintellecto accusativo* τὰ ἱστία, i. 27. ἀειράμενοι *ex conject. posuimus pro vulgato* ἀράμενοι.

τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειράμενοι, Qui bellum adversus Barbarum Susceperunt, Moverunt, vii. 132 *et* 156.

Aor. pr. pass. ἀέρθην *eadem fere notione ad Herodoto usurpatur qua in communi sermone Aoristus primus verbi activi* ἦρα. *Sic* ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἔπλεον (ἐπὶ Κύρνον), i. 165. f. *ubi interpretantur* Solventes e pòrtu, (*aut* sublatis ancoris) in Corsicam navigarunt. *Rursus* i. 170. *a.* κοινῷ στόλῳ ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδὼ, Sociata classe Vela dare ventis et in Sardiniam navigare. *Nec vero solum, ubi de* Navali itinere *agitur, usurpatur id verbum, verum etiam ubi de* Pedestri itinere. *Sic* Græci ad Platæas, incommodati a Mardonii equitatu, noctu ἀερθέντες ἀπαλλάσσοντο, ix. 52. *ubi vertunt* Sublatis utensilibus, (*aut* Collectis vasis) discesserunt. *Scilicet ubique generalis notio, verbo* ἀερθῆναι *apud Nostrum subjecta, videtur hæc esse,* Erigere se, Surgere, Loco se movere. *Itaque* ix. 52. *continuo post verba modo citata sic pergit scriptor, οἱ δὲ, ὡς ἐκινήθησαν, ἔφευγον ἅσμενοι etc. Sic senex Grinus apud Nostrum* iv. 150. *m. ait,* πρεσβύτερος ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι, Gravis ad me loco movendum.

'Άεισμα, τος, τὸ, (*comm.* ᾆσμα) Cantus, Cantilena, ii. 79. *a.*

'Ακούσιος, Contra voluntatem, οὐκ ἀκουσίου αὐτῷ ἐγίνετο τοῦτο, ii. 162. *a.*

Digitized by Google

'Ακέων, οντος, ὁ, (comm. ἄκων) Invitus. ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι, vii. 222. κάρτα ἀέκων, ix. 111. a. ἀεκόντων 'Αραβίων, iii. 88. a. Fam. ἀμίγη οἱ ἀεκόσυ, ii. 131. a.

'Ακλινος ὄφις est in pluribus codd. vi. 77. f. ubi alii Τριλίκιτος.

'Αελπτέειν, (comm. ἀνελπιστεῖν) Desperare, Minime sperare. ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι, vii. 168. m.

'Αελπτος, ου, ὁ, ἡ. ἐξ ἀέλπτου, Ex insperato, i. 111. a. ubi ἐξ ἀπέλπτου cod. Vind.

'Αέξειν, Augere, præsertim honore, dignitate, potentia τὸ πλῆθος ἀέξειν, iii. 80. extr.

'Αζειν, Arefacere, Exsiccare. Hunc Gronov. referebat τὴν ψυχὴν ἀσθείη, quod iii. 41. dant plures codd. pro eo quod vulgo alii exhibent ἀσωθείη, ab ἀσῶ, ἀσῶσθαι.

'Αζηλος, ὁ, ἡ, Quem nemo æmulatur, miratur aut laudat, Contemtus, Miser. ἄζηλα πέλει, Misere adflicta sunt (omnia) vii. 140. in Pythiæ oraculo.

'Αζήμιος, ὁ, ἡ, Impunis, Nullam noxam passus, Salvus. ἵκετο ἐκ τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος, i. 212. ὁμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες ἀζήμιοι εἶναι, vi. 93. m.

'Αηδὴς, έος, ὁ, ἡ, Injucundus, Insuavis, Tristis. Olim i. 136. extr. legebatur ἵνα—μηδεμίαν ὅσην ἀηδῆ τῷ πατρὶ προσβάλῃ, ubi vocem ἀηδῆ ignorant meliores libri. Φὰς οὐδὲν οἱ ἀηδέστερον ἔσεσθαι ἢ πρότερον ἦν, vii. 101. extr.

'Αθανατίζειν, Immortalem se prædicare. Γέται οἱ ἀθανατίζοντες, v. 4. iv. 93. ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθήκεινεν ἑαυτοὺς νομίζουσι, etc. iv. 94.

'Αθάνατοι quinam vocati apud Persas vii. 83. τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεύς, vii. 211. a. viii. 113. a. m. ἀθάνατος ἀνὴρ, Vir ex Immortalium numero lectus, sive, Numquam intermoriturus, nempe, Cui etiamnum vivo successor erat designatus, vii. 31. N.

'Αθέμιστος et 'Αθέμιτος, Nefarius, Nefandus. ἀθέμιστα ἔρδεσκε, vii. 33. ubi alii ἀθέμιτα. ἀθέμιστα ἔρδειν, viii. 143. f. et ibi Var. lect. In θεμιτὸν (non θεμιστὸν) consentiunt libri v. 72. f.

'Αθῆναι, non solum ipsa Urbs, sed nonnumquam etiam i. q. ἡ 'Αττικὴ, Attica regio, ix. 17. a. Conf. Λακεδαίμων.

'Αθηναίη, ἡ, i. q. 'Αθήνη, Minerva, i. 18. 19. 22. etc.

[Ἀθηναίων, perperam olim passim legebatur pro 'Αθηνέων gen. plur. a nominat. ol 'Αθῆναι. Vide Var. lect. ii. 7. bis. viii. 46. bis. 48. 100.]

'Αθηρος, ου, ὁ, ἡ, Feris carens. ἄθηρος χώρη, iv. 185. f.

'Αθρόοι, Frequentes, Consertis ordinibus, vi. 112. m. Conf. 'Αλής.

'Αθυμίη, ης, ἡ, Animi dejectio, Ignavia. οὔτε τινὰ δειλίην, οὔτε ἀθυμίην, i. 37. ubi τὸν πρὸς τοὺς πολέμους ὄκνον interpretatur Thomas Mag.

'Άθυμος, ου, ὁ, ἡ, Animo carens, Ignavus, Imbellis. ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, vii. 11. a.

'Άθως mons, vi. 22. Genit. τοῦ 'Άθω, vi. 95. f. vii. 22. f. Acc. τὸν 'Άθων, vi. 44. ter. 45. vii. 22. a. et f. Sed vii. 22. a. codd. Vind. et Pd. τὸν 'Άθω: sic et idem Vind. vi. 44. ubi ad lin. 10. nostræ edit. adjici ex ed. Wess. debuit hæc Varietas Lectionis: "'Άθων] 'Άθεον Brit. 'Άθω et περιβάλον Vind."

Αἲ, i. q. comm. εἴθε, Utinam. αἲ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν etc. i. 27. m.

Αἰγέη, ης, ἡ, Pellis caprina. αἰγέας περιβάλλονται αἱ Λίβυσσαι, iv. 189. Not.

Αἰγιαλέες, Tribus quædam Sicyoniorum, v. 68. f. Not. Πελασγοὶ Αἰγιαλέες (i. e. Pelasgi littorales) vetus nomen Ionum, Peloponnesum incolentium, vii. 94.

Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, Littus, Ora maritima, vii. 59. 100. 176. 183. et alibi.

[Αἰγικορεῖς, Tribus quædam Cyzicenorum, et olim Atheniensium, Wess. ad v. 66.]

Αἰγιναίη, ἡ, i. q. ἡ Αἴγινα, Ægina insula, v. 86. f. Not.

Αἰγίνεον, οδος, ὁ, ἡ, Caprinos pedes habens. αἰγίποδες ἄνδρες, Capripedes homines, iv. 25.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, Ægis. αἱ αἰγίδες τῶν ἀγαλμάτων τῆς 'Αθηναίης,—ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων, iv. 189. ἐκ τῶν αἰγέων (τῶν Λιβυσσέων) αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν, ibid.

Αἰγοπρόσωπον ἄγαλμα, Simulacrum (Panis dei) caprina facie, ii, 46.

Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, Vultur, iii. 76. Gloss. Αἰγυπιῶν γυπῶν.

Αἰδέεσθαι, Revereri. Δία αἰδεσθέντες, ix. 7, 1. Rationem, Respectum alicujus habere. ἄναξ αἰδεσθεὶς τὰς ἱκετηρίας τάσδε, O rex Apollo, Respice hos supplicum ramos, vii. 141. a.

'Άΐδης, εω, ὁ, Orcus, Inferi. καταβῆναι ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες Ἅιδην νομίζουσι εἶναι, ii. 122. a.

'Αϊδρηίη, ης, ἡ, Inscitia, Ignorantia, vi. 69. f.

Αἰδὼς, όος, ἡ, Pudor, Verecundia. ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνὴ, i. 8. f. ubi alii αἰδὼ acute scribunt. Gregorius quidem (Dialect. Ion. §. 35.) tradit Ionas quartum hujus nominis casum αἰδοῦν formare.

Αἰεὶ pro 'Αεὶ frequentare amat Herodotus. Vide Var. Lect. ad i. 54. 58. 91. etc. αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι, Semper a priscis inde temporibus, viii. 142. m.

Αἰεὶ subinde intelligi debet non de eo quod per se perpetuum est aut constanter

Digitized by Google

fit, *sed de eo quod semper locum habet* eo tempore de quo agitur; *adeoque ita ponitur, ut non tam ad id verbum referatur cui jungitur, quam ad illud quod vel præcessit vel proxime sequitur.* ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ τοῦ σώματος καταφθίνοντος, *ex* ἄλλο ζῷον *alel γινόμενον ἐσδύεται*, Animus hominis, intereunte corpore semper intrat in aliud animal quod eo ipso tempore nascitur, ii. 123. ἡ Ἄρτυλλα—πόλις—ἔδοται τοῦ *alel βασιλεύοντος* Αἰγύπτου τῇ γυναικί, Semper datur uxori ejus qui pro tempore rex est Ægypti, ii. 98. *a.* (*Sic et* ix. 116. *f.*) ταῦτα τοῖσι *alel* διαφερόντως ἐδίδοτο, ii. 168. ἐμάχοντο τοῖσι *alel* ἐπιόντεσσι, ix. 102. *f. Conf.* Ἐκάστοτε.

Αἰέλουρος, ου, ὁ, ἡ, Felis, ii. 66. *ubi olim* αἴλουρ. *absque a.*

Αἰετὸς ἐν πέτρῃσι νίσσει Orac. v. 92, 2.

Αἴθειν, Accendere. αἰρέτεον τί θέλοντες ἤκοιέ τε ἐς τὴν χώρην, καὶ πῦρ αἴθοιεν, iv. 145. *m. ubi paulo ante est* τὴν ἀνέκαιον.

Passiv. Αἴθεσθαι, Ardere. ὑπονοίσουσι τὰ δοκέα, τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα, iv. 61. *m.*

Αἰθρίη, ης, ἡ, Sesenitas cœli, Cœlum serenum. ἐξ αἰθρίης καὶ νηφούσης, Quum ad id tempus serenum fuisset cœlum *etc.* viii. 188. ὁ ἥλιος ἀφανὴς ἦν, οὔτ' ἐπιφανέων ἐόντων, αἰθρίης τε τὰ μάλιστα, (*scil. ἐούσης*) vii. 37. *m.*

[Αἴκιον, ου, τὸ, *Perperam alcion olim legebatur* v. 89. *pro* ἀδικίου.]

Αἰμασιή, ῆς, ἡ, Gloss. τὸ ἐκ χαλίκων ψαιοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον, Maceria, Murus. κροκόδειλοι (lacertæ) γινόμενοι ἐν τῇσι αἰμασιῇσι, ii. 69. *extr.* αἰμασιὴ πλίνθων ὀπτέων, i. 180. *et* 191. *m. f. ubi agitur de* minore muro Babylonis, *intra urbem secundum Euphratem ducto, qui non, ut murus exterior* (τὸ τεῖχος), *asphalto videtur fuisse compactus. Adde* vi. 134. *extr. ubi* ἡ αἰμασιὴ *eadem quæ paulo ante* τὸ ὄρυγμα. *Sed et* Murus solido ex lapide constructus αἰμασιὴ *vocatur: certe* ii. 138. *memoratur* αἰμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι, Murus qui figuras ostendebat insculptas.

Αἰνέειν, Laudare, Probare. πάντες ταῦτα αἰνέουσι, iii. 87 *extr. et ibi Not. Iterum* 76. *f.*

Αἶνη, ης, ἡ, Laus, Honor, Existimatio. ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ, iii. 74. *a. N.* viii. 112. *m.* τοῖσι μετ' ἐκείνους ἐν αἴνῃ ἔοῦσι, ix. 16. *f.*

Αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ὄρεα, Ænigmatice hæc pronunciare verba, v, 56.

Αἰνῶς, *i. q.* σφόδρα, δεινῶς, λίαν, Vehementer, Admodum. τῆς ἀνυδρίης αἰνῶς ἐχθέσθαι δοκεῖς, iv. 61. ξεινισθῆναι νομίσασι αἰνῶς χρῆσθαι φεύγουσι, Vehementer aversantur, iv. 76. *a. Sic* πικρὸς αἰνῶς *ed. Wess. et seqq.* iv. 81. *a. m. ubi olim* δεινῶς. *Vide Var. Lect. et Not.*

Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, Caper, Capra, Omne genus caprinum. σέβονσι πάντας τοὺς αἶγας, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, ii. 46. τῶν αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πώγωσι εἰρίσκεται τὸ λήθαιον, Hircorum in barbis *etc.* iii. 112. *m.*

Αἰγὸς ποταμοὶ, *Oppidi nomen ad Hellespontum*, ix. 119. *ubi pro* Αἰγὸς ποταμῶν *olim minus recte alii* Αἰγὸς ποταμοῦ *dabant.*

[Αἶδρ *et* Αἰόρνατα *olim* iv. 110. *ubi nunc* Οἶδρ *et* Οἰόρνατα.]

Αἰπόλιον, ου, τὸ, Caprarum grex, i. 126. *a.*

Αἰπόλος, ου, ὁ, Caprarum pastor, ii. 46. *b. ubi quidem tam probabili quam erudita conjectura pro* οἱ αἰπόλοι *Schaferus* οἱ πόλοι *correxit.*

Αἰρέειν, 1. Capere, In potestatem redigere. αἱρέει δρῆμον τὸ ἄντυ, ix. 3. *f.* αἱρεε τὰς πόλιας χάσμασι, i. 162. αἱρέεν κατ' ἤπειρης, *vide in* Ἀπρι. τοὺς Φωκέας οὐκ αἱρέουσι, Phocensibus non sunt potiti, viii. 32. τὸ Σίγειον εἶλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Bello captum eripuit Mitylenæis, v. 94.

2. *Notandæ formulæ hujusmodi: ὡς—ἐμὴ γνώμη αἱρέει*, ut mea fert opinio, ii. 43. *f.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, *seq. accus. cum infin.*, Ne rationem quidem habet, Ne credibile quidem (*aut* rationi consentaneum) est, iii. 45. *m.* vi. 124. καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἱρέει, ii. 33. *m.* ἦν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, Nisi nobis ratio suaserit, iv. 127. *m.* ὅκως μὲν ὁ λόγος αἱρέει, Prout ei ratio suadet; Quoties ei commodum videtur, vii. 41. *a.* χρᾶται (τοῖς κρέασι) ὅ τι μὲν ὁ λόγος αἱρέει, i. 132. *extr.*

3. *Med.* Αἱρέεσθαι, Eligere. οὐδέτερα αἱρέετο, Neutrum elegit, v. 94. ἀλήτην βίον εἵλετο, Elegisti, iii. 52. m. ἄλλους ἑλόμενος, Alios ubi eligens, Aliis hominibus studens, Aliorum sectam secutus, i. 108. m.

ἄρσενον, σῦτον αἱρέεσθαι, Cibum capere, iii. 26. *f.* vii. 120. *b.*

4. *Præt. Pass.* Ἀραίρημαι, *Ion. i. q.* ἤρημαι *vel* ἠρέθην. *Hinc Plusquamperfectum:* ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο, Alius vir electus erat, *sive*, electus erat, vii. 83. Βαβυλὼν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο, Capta erat, i. 191. *extr.* ὃς δὲ καὶ τὸ τεῖχος ἀραίρητο, ix. 102. *m. Conf.* Ἀναιρέεσθαι, Διαιρ. Ἐξαιρ. Ὑπεξαιρ.

5. *Partic. Præt. Pass.* Ἀραιρημένος, *i. q.* ἠρημένος *et* αἱρεθείς. ἀραιρημένα ἔπτεα αὐτοῖσι, Captæ ab illis urbes, i. 166. *a.* ἀραιρημένοι ἐκ τῶν πολίων, Selecti e civitatibus, vii. 172. *a.* ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, E polemarchorum numero Electus, vii. 173. *m. Sic et* vii. 116. ix. 99. *a.*

Τοῖσι ἂν ἄνδρες πολέμιοι ἀραιρημένοι ὦσι, iv. 66. *Vulgo interpretantur* A quibus hostes Interfecti sunt. δεῖ *aut*

Digitized by Google

Capi sunt vertendum, intelligendumque captos ab illis pro more etiam ofcisos esse; aut ἀναιρημένους legendum, quod suadet scriptura ἀναιρημένοι, quam ibi plures præferunt codices. Apud Suidam quidem habes Αἱρεῖ· (pro quo sua auctoritate Küsterus Αἰρεῖ posuit) ἀναιρεῖ φανέντι. At ibi ex Sophoclis Philoct. 437. quo spectat illa glossa, Αἵρει scriptum oportebat, a verbo αἵρω, Tollo, E medio tollo; non ab αἴρω, ad quod pertinet participium Ionicum ἀραιρημένος. Etiam particip. act. ἀραιρηκότες ex cod. Pass. recepit Schaf. iv. 66. extr. ubi alii omnes vulgo ἀνῃρηκότες.

Αἵρειν, Ionice Ἀείρειν, quod vide. Conf. Ἀπαίρειν, et Ἐπαίρειν.

Αἵρεσις, εως, ἡ. 1. Optio. νῦν τοι δίδωμι αἵρεσιν, Nunc tibi do optionem, i. 11. a. διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν, Dijudicare talem optionem, E duabus rebus propositis unam eligere, i. 11. m.

2. Capere urbem, Expugnatio. (i. q. ἅλωσις.) μετὰ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν, Capta Babylone, iv. 1. a. ἡ βασιλῆος αἵρεσις (scil. τῶν Ἀθηνέων)—δεκάμηνος ἐγένετο, Ceperat rex Athenas decimo ante mense, ix. 3. f.

Αἱρετὸς, ἡ, όν. 1. Expugnabilis, Qui capi potest, κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἱρετοί, δόλῳ δὲ αἱρετοί, iv. 201. a. 2. Seligendus, Optabilis. ὁ θάνατος καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ, vii. 46. f. ταὐτὰ σφι αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, vii. 143. f. κότερά σφι εἴη αἱρετώτερα, i. 126. m.

Ἀΐσσειν, vide Προεξαΐσσειν.

Ἀΐσσειν, i. q. ἀφανίζειν, ἄϊστον reddere, E medio (Ex hominum conspectu) tollere, Perdere, Interficere. ἀϊστώσει μιν, iii. 69. m. δύο ἡμέων ἠΐστωσε, iii. 127. f.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, Turpi lucro inhians. εἰ μὴ ἁπλωστὸς ἦας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδὴς, i. 187. f.

Αἰσχρὸς, ἡ, όν, (de corpore,) Fœdus aspectu, deformis. αἰσχίονες παρθένοι, i. 196. m. γυνὴ καλλίστη ἐξ αἰσχίστης γενομένη, vi. 61. m.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, Dedecus, Ignominia. ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, Magnum in probram vertitur, Ingenti probro est, i. 10. extr.

Αἰτέειν, Petare. Imperf. κῦρ᾽ αἴτεον, vi. 113. extr. Cum duplici accus. αἰτέει Ἄμασιν θυγατέρα, vi. 1. a. δίκας αἰτέειν, vide in Αἰσα.

Med. Αἰτέεσθαι, i. q. αἰτέειν, nempe Petere sibi, Postulare ut sibi detur. Sic αἰτεύμενος, ix. 34. a. ubi quidem aliquis non modo pro se, verum etiam pro fratre suo jus civitatis petit, sed nimirum ut sui causa etiam illi detur. Imper. αἰτέο, per syncopen ex αἰτέεο, pro comm. αἰτέου, Pete, Postula tibi. αἰτέο δόσιν τὴν τινα Lex. Herod.

βούλεσθαι τοι γενέσθαι, i. 90. a. ubi vide Var. Lect.

Αἰτιᾶσθαι, Culpare, accusare. αἰτιώντες αὐτὸν, et αἰτησάμενοι τοῦτον, iv. 94. f. πάντας αἰτιώμενοι, viii. 90. m. Cum Genitivo casu criminis, aut cum Infinit. τοὺς μὲν λειποστρατίης αἰτιώμενος, τοὺς δὲ σίνεσθαι Δαρείου στρατὸν, v. 27.

Αἰτίη, ης, ἡ, Ion. pro comm. αἰτία, Causa, Culpa.

Αἰτίην ἔχειν, Culpam sustinere, culpari, Accusari. αἰτίας μεγάλας εἶχον, v. 73. extr. Cum Genit. ἔχον αἰτίην τοῦ φόνου τούτου, v. 70. f.

Αἰτίη ἔχει αὐτὸν, i. q. αὐτὸς ἔχει αἰτίην, Culpa illum tenet, Insimulatur ille, Culpatur. τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίη φοιτῆσαι παρὰ τοῦ Ἰσαγόρεω τὴν γυναῖκα, v. 70. a. φονεῦσαι αὐτοὺς αἰτίη ἔχει Ἀλκμαιωνίδας, Culpa cædis eorum premit Alcmæonidas, v. 71. αἰτίη ἔσχε ἐν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμαιωνιδέων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπιτηθῆναι, Apud Athenienses Culpa eos premebat, Fama ferebatur, cepisse eos hoc consilium etc. vi. 115. b. ubi vide Var. Lect. et Not.

Ἐν αἰτίῃ τιθέναι τινὰ, quasi dicas In culpa ponere aliquem. Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ τιθέντες, Mardonium tamquam auctorem (calamitatum) accusantes, viii. 99. Eadem notione ἐν αἰτίᾳ ἔχειν τινα frequentat Thucydides, i. 35. ii. 59. v. 60. Sic auctor libelli de Vita Hom. ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχεν αὐτὴν, Vehementer illam accusavit. Et Herodotus, v. 106. m. ὅρα μὴ ἐξ ὑστέρης σεωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς, Vide ne deinde te ipsum accuses; id est ne dehinc ipse comperiaris hac culpa teneri, hujus facinoris auctor esse: nisi fortasse hæc sit sententia, Vide ne tu dehinc te ipse in culpa ponas, culpam contrahas, culpæ hujus participem te facias, nempe aut excusando fratrem, aut rem istam parvi habendo, nec quovis modo operam tuam conferendo quo et reprimatur illa seditio et puniantur sceleris auctores. Conf. ἐξ ὑστέρης.

Αἴτιος, η, ον, Causa efficiens aliquid. Construitur non modo cum Genit. sed et cum Infinit. absque τοῦ articulo, quem forsan desideraveris. τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμὸν, ii. 20. a. αἴτιος ὁ ἥλιος τὸν ἠέρα ξηρὸν τὸν ταύτῃ εἶναι, ii. 26. a. Not.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus, Captivus. ῥῦσαί με αἰχμαλώτου δουλοσύνης, Libera me servitute quæ captivum manet, ix. 76. m.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ. 1. Hasta, Lancea, i. q. δόρυ, cujus partes sunt τὸ ξυστὸν et ἡ λόγχη. i. 52. m. vii. 69. et 77. αἰχμὰς βραχέας ἔχων, τόξα δὲ μεγάλα, vii. 61. a. 64. etc. μετῆκαν οἱ τὰς αἰχμὰς, Hastas coram eo deposuerunt, iii. 128. f. (conf. Μετι-

Digitized by Google

ἐναι.) ὁ μὲν αὐτέων φθόνει τὰ τέξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτράπετο,—τῇ αἰχμῇ ἡμύνετο, iii. 78. *a.* ὑπὸ αἰχμῆς τελευτήσειν, i. 39. *m. et f.*

2. *Metonymice*, Arma, Bellum. Ἄλγιον εἶλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Armis ceperat, v. 94. ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἐστήκεε, Quum male illis cessisset Bellum, vii. 152. *f.* *Hinc* ἡ ὁμαιχμίη, *et* τὸ μεταίχμιον, *quæ vide suis locis: et* αἰχμάλωτος, Bello captus.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ, *i. q.* δορυφόρος. 1. Hastatus, Hasta armatus miles. πρῶτος διέταξε χωρὶς ἑκάστους εἶναι, τούς τε αἰχμοφόρους, καὶ τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἱππέας, i. 103. *a.* 215. *a.* 2. *Sigillatim*, Armatus custos corporis, Satelles, i. 8. *a.* *Cujus generis sunt etiam illi* χίλιοι αἰχμοφόροι *qui* in comitatu regis Persarum *memorantur* vii. 40. *a.* 41. *a.* 55. *f.* 103. *f.*

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, Ævum, Vita. οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Vitam ita traducere, iii. 40. *m.* ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα. vii. 46. *extr.* τελευτᾶν καλῶς τὸν αἰῶνα, i. 32. *m.* ἀμυνομένους τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα, ix. 17. *f.* 27. *m.*

Αἰωρέεσθαι, 1. Efferri. ὑπὲρ μεγάλων αἰωρηθεὶς, Magnarum rerum spe Elatus, viii. 100. *a.* 2. Suspensum esse. αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους αἰωρεύμενα, Ex humeris pelles Pendebant caprinæ, vii. 92.

Conf. Ὑπεραιωρέεσθαι *et* Παραιωρέεσθαι. *Pro vulgato olim* ἀρώμενοι i. 27. *f.* αἰωρεομένους *corrigebat Toupius, ubi nos* ἀειράμενοι.

Ἄκανθα, *sive Ionice* Ἀκάνθη, ης, ἡ. 1. Spina arbor, *cujus ex ligno naves fabricantur Ægyptii*, ii, 96. *a.* 2. Spina dorsi, iv. 72. *f.* 3. *Dicuntur etiam* ἄκανθαι Ossa *vel* Spinæ piscium et serpentum, ii. 75.

Ἀκάνθινος ἰστὸς, Malus *navis* ex spina arbore, ii, 96. *m.*

Ἀκανθώδης χῶρος, Spinis obsitus locus, i. 126. *a.*

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, ἡ, Non ementitus, Non fictus, Non fabulosus, iv. 191. *extr. N.*

Ἄκατος, ου, ὁ, Minoris navigii genus quoddam. οἱ ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ὄντες, vii. 186.

Ἀκέεσθαι, *sensu proprio*, Mederi, Sanare. ὁ Τέαρος (ποταμὸς) λέγεται καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι, Sanare scabiem, iv. 90. *a.* *Notione translata*, Mederi malo, Remedium adferre. ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτίαν, Reparare peccatum, i. 167. *a.* v. 91. *f.* ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα, Malo impendenti remedium adlaturus, iii. 17. *m.* *Imperativ.* ἀκέο (*per syncop. pro* ἀκέεο, ἀκέου) *eadem notione* iii. 40. *extr.*

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, Intemeratus, Intactus, Illæsus, Salvus. ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον τὴν πόλιν, iii. 146. *a.*

Ἄκεσις, ιος, ἡ, Curatio, Sanatio. οἱ ὄρχιες τῶν καστόρων χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν, Utiles ad uterorum curationem, iv. 109. *extr.* τὰ ἐς ἄκεσιν φέροντα, Quæ ad sanandos morbos valent, iv. 90. *a.*

Ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, Sine capite. οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, iv. 191. *f.*

Ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀκέραιος. 1. Purus, sincerus, χρυσὸς ἀκήρατος, vii. 10, 1. σμύρνη ἀκήρατος, ii. 86. *m.* 2. Intactus, Integer, Illibatus. τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον τὸν χρόνον, Intactum, Illibatum, Nondum frequentatum mercatoribus ea tempestate erat illud emporium, iv. 152. *m.* *N. ubi* ἀκείρατον *habet vet. cod. ex scholio.*

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ, ἡ. Per præconem non denunciatus. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, Indictum bellum intulerunt, v. 81.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, Sincerus. τὸ ἀπ' ἡμέων ἀκίβδηλον ἐὸν, ix. 7, 1. *f.*

Ἀκινάκης, εος *et* ου, ὁ, Acinaces, Gladius, *Persicum vocab.* Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, vii. 54. *f.* *N. ubi forsan* τὠκινάκην *olim legebatur.* (*vide infra voc.* Ὠκινάκης.) σπασάμενος τὸν ἀκινάκεα, iii. 118. *f.* σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκεας, iii. 128. *f.* *ubi codd. nonnulli* τοὺς ἀκινάκας, *ut* vii. 67. *a.* *Sic* ix. 80. *m.* τοὺς ἀκινάκεας, ἐόντας χρυσέους, *ubi* ἀκινάκας *dabant libri omnes, uno Arch. excepto.* δωρησάμενος αὐτοὺς ἀκινάκῃ, viii. 120. *consentientibus libris. Etiam in rebus Scythicis utitur hoc vocabulo Herodotus:* ἀκινάκης σιδήρεος, iv. 62. *m.* *et* τοῦ ἀκινάκεος ibid. *f.* *et* τῷ ἀκινάκεϊ *versus* ibid. *m.* *pro quo quidem probati plures codices* τῷ ἀκινάκῃ *præferunt.*

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, Immotus, Intactus, Illæsus. οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος μέχρι οὗ *etc.* i. 187. *m.* 2. Non movendus. κινεῖς τι τῶν ἀκινήτων, vi. 134. *f.*

Ἀκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, Illaudatus, Merita laude non celebratus, i. *procem.*

Ἀκλεῶς, Inglorie, Sine gloria, Ignominiose. διαλυθέντος τοῦ στόλου ἀκλεῶς, v. 77. *a.*

Ἀκμάζειν, Florere. ἡ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, vi. 127. *f.* ἐς Σάρδις ἀκμαζούσας πλούτῳ, i. 29. *a.*

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, Acies, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἕζεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, vi. 11. *a.*

Ἄκμων, ονος, ὁ, Incus, i. 68. *m.*

Ἀκυὴ, ῆς, ἡ, Auditus. ἀκοῇ ἱστορέων, Qui auditu *aliquid* accepit, Fama perceptus, Relata referens. *oppos.* αὐτόπτης, ii. 29. *a.* περὶ τούτων, ἀκοῇ παραλαβόντες, λέγομεν, ii. 148. *m.* ὅσον ἡμεῖς ἀπρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, iv.

Digitized by Google

16. *f. N.* i. 171. *a. διεφθαρμένος τὴν ἀκοήν*, Auribus captus, i. 38. *f.*

'Ακοντίζειν, Jaculari, Jaculum emittere. Absolute: *τοξεύομέν τε καὶ ἀκοντίζομεν*, iv. 114. *m. Cum Accus.* Jaculo petere. *ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μὲν ἁμαρτάνει*, i. 43. *Item ἀκοντίζειν ἐς τινά: nam ἐσακοντίζειν τινὰ (quod vide suo loco) idem valet ac ἀκοντίζειν ἐς τινά.*

'Ακόντιον, ου, τὸ, Jaculum. *ἀκόντια καὶ δόρατα καὶ τὰ τοιαῦτα*, i. 34. *f.*

'Ακοντιστὴς, οῦ, ὁ, Jaculator. *ἐόντες ἀκοντισταὶ οἱ Σαμοθρήϊκες*, viii. 90. *a.*

'Άκος, εος, τὸ, Remedium, Medicina. *ἢν σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφι ἄκος*, iv. 187. *f. ἄκεα δίζησθαι*, i. 94. *m.*

'Ακόσμως, Nullo ordine, Turpiter, Spreta omni disciplina militari. *ἀκόσμως οἴχεσθαι*, vii. 220. *extr.*

'Ακούειν, 1. Audire. *Promiscue cum Accusat. et Genitivo Rei. ἀκούσας ταῦτα*, ii. 116. *a. ταῦτα ἀκούσαν* (*Aor.* 1.) v. 89. *f. ubi tamen ἤκουσαν præferunt alii, ut alibi. ἀκούσας τούτων*, ii. 114. *a. ubi quidem perinde videri possit esse genit. Personæ: sed* i. 45. *m. ubi Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, haud dubie τούτων genitivus Rei est. Interdum ἀκούειν τι idem valet ac περί τινος, ut* vii. 116. *τὸ ὄργμα ἀκούων*, Audiens de fossa, Audiens quo in statu esset fossa. *Futur. ἀκούσεσθαι ἀκουδοῦ*, i. 24. *f.*

2. 'Ακούειν *cum Genit. Personæ*, Dicto audientem esse, Imperio alicujus esse subjectum. *τοῦτον τὸν χρόνον Αἰγινῆται Ἐπιδαυρίων ἤκουον*, v. 83. *a. ὡς Σμέρδιος ἀκουστέα εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω*, Smerdi dehinc esse parendum, non Cambysi, iii. 61. *extr.*

3. 'Ακούειν, Audire, *pro* Existimari, Haberi, *ubi de* bona aut mala Fama *agitur. ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην*, Vit. Hom. 7. *m. ἀκοὴν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι*, vi. 86, 1. *m. ἄμεινον σὺ ἂν ἤκουες*, ii. 173. *m. φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι* (*Fut. Med.*) ix. 79. *a. ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται*, Præcipuam laudem consecuti sunt, viii. 93. *a.* 'Αργεῖοι ἤκουον *μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι*, iii. 133. *a.*

4. *παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακῆς ἀκούσαι, δέννος μέγιστόν ἐστι*, Muliere ignaviorem audire, (*i. e.* Si quis de aliquo loquens ait, Esse eum muliere ignaviorem) maximum hoc opprobrium est, ix. 107. *a. Sic ἀκούσας πρὸς σεῦ κακῶς* vii. 16, 1. *m. non est* Male apud te audiens; *sed* Mala (injuriosa) adversus me verba ex te audiens; Probrosis verbis a te lacessitus. *Sic* vii. 10, 7. *παῦσαι λέγειν λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων, οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν*, Qui non merentur ut male de eis loquaris. *ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα*, viii. 93. *a.*

'Άκρη, ης, ἡ, *comm.* ἄκρα, 1. Extremitas, Extremus terræ cujusdam angulus in mare prominens, Promontorium, iv. 99. *m. et f. ἀνατείνουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου, ταύτας δοκὸν νῆας εἶναι*, viii. 107. *f.* 2. Summitas, Arx: *unde dictio αἱρέειν πόλιν κατ' ἄκρης*, vi. 18. *N. et* 83. *f.* Urbem cum arce capere, Incipiendo ab ipsa arce et inde in urbem descendendo.

'Ακρητοποσίη, ης, ἡ, (*Ion. pro* ἀκρατ.) Meri vini potatio. *μαθεῖν τὴν ἀκρητοποσίην παρὰ τῶν Σκυθέων*, vi. 84. *f.*

'Ακρητοπότης, ου, ὁ, Meri potator, Ebriosus, vi. 84. *a.*

'Άκριτος, ου, ὁ, ἡ, 1. *Passiva notione*, Non judicatus, Indicta causa: *κτείνει ἀκρίτους*, iii. 80. *f.* 2. *Activa notione*, (*sicut ἀθαύμαστος, ἄπρακτος, et ejusdem generis alia*) Qui nullum judicium fecit, Qui rem non disceptavit. *οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἀποπλεόντων ἑκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν ἀκρίτων*, viii. 124. *a.*

[Ἀκρίτως, Indicta causa. *κτείνει ἀκρίτως olim legebatur* iii. 80. *f. ubi rectius nunc ἀκρίτους.*]

'Ακροβολίζεσθαι, Velitari. *ἔτεσι ἀκροβολισάμενοι*, Quum verbis inter se essent velitati, Altercati, viii. 64. *a.*

'Ακροθίνια, τὰ, Primitia (*prædæ victoria partæ*), *ἐν νόῳ ἔχων ἀκροθίνια ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὁτεῳδῆ*, i. 86. *a. ἀπ' ἧς οἱ ἀκροθίνια τοιαῦτα γενέσθαι* i. 90. *f. τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια, - - - καὶ τὰ ἀκροθίνια ἀπέπεμψαν ἐς Δελφούς*, viii. 121. 122.

'Ακρομανὴς, ος, ὁ, ἡ. *ἦν τε οὐ φρενήρης, ἀκρομανής τε*, v. 42. *a. Not.* Fere furiosus, Subfuriosus: *alii quidem vulgo* Prorsus furiosum, Summe insanum *interpretantur.*

'Άκρος, η, ον, Acutus, Acer, Summus, Extremus, Eximius. *ὀργὴν ἄκρος*, Ad iram præceps, i. 73. *m. N. ubi olim οὐκ ἄκρος legebatur. ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος*, Erat animo parum acri, parum forti, parum constante, v. 124. *a. N. Absolute ponitur* v. 112. *Ἴωνες ἄκροι γενόμενοι ταύτην τὴν ἡμέρην, (ubi præcedens νηυσὶ non ad ἄκροι refertur, sed ad ὑπερεβάλοντο,)* Eximii, Egregii eo die fuere Iones. *Sic et* vi. 122. *a. ἀνὴρ ἄκρος*, Vir eximius, Acri et forti animo: *nam ibi non cohærere videntur verba ἄκρος ἐλευθερῶν, sed incidenda oratio, ὡς ἀνὴρ ἄκρος, ἐλευθερῶν τὴν πατρίδα. Alibi rursus cum Accusativo construitur. Εὐρώπη ἀρετὴν ἄκρη*, Europa bonitate soli (fertilitate) Præstans, vii. 5. *f. εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι*, vii. 111.

Plurale Neutr. τὰ ἄκρα Superiora loca, Montana. *τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης*, vi. 100. *m.*

'Ακρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, Sine glacie. *ἀνομβρος ἡ χώρη καὶ ἀκρύσταλλος*, ii. 22. *m.*

Digitized by Google

Ἀκρωτηριάζειν, τῶν νηῶν τὰς πρώρας ἠκρωτηρίασαν, Navium proras Resecuerunt, iii. 59. *m.*

Ἀκρωτήριον νηός, Resecta extremitas navis, Resecta prora navis, viii. 121. *f. Glossæ Herodoteæ ex lib.* i. c. 180. Φάρσος· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον.—Ἀκρωτήριον τοῦ οὔρεος, Summitas montis, vii. 217. *a.*

Ἀκτή, ῆς, ἡ, Littus, Ora maritima, ἀκτὴ τραχέα, Ora aspera, vii. 33. *a. N.* Terra secundum mare porrecta. iv. 38. *Not.* 39. *et* 41. *ubi Wess. cum Vossio* Peninsulam *intelligebat.* Σηπιὰς ἀκτή, vii. 183. *extr.* 188. *a.* ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιάς, vii. 191. *extr.* Solœce *ἱερὸν ἀκτὴν, pro ἱερὰν ἀκτὴν, dixit Bacis vates* viii. 77. *a.* Καλὴ ἀκτή, Siciliæ tractus quidam *sic nominatus*, vi. 22.

Ἀλάβαστρος, ὁ, *aut* Ἀλάβαστρον, τό, Vasculum ex alabastrite lapide, δῶρα φέροντας—ψέλια καὶ μύρου ἀλάβαστρον, iii. 20. *a. N.*

[Ἀλαίη Ἀθηναίη *perperam olim legebatur pro* Ἀλέη. i. 66. *extr.*]

Ἀλαλαγμὸς, ου, ὁ, Ululatus. viii. 37. *f.*

Ἀλᾶσθαι, Oberrare. iv. 97. *f. ubi perperam olim* ἀλώμενοι.

Ἀλγέειν, *De* animi dolore: ἵνα μὴ ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν, i. 43. *f. de* Corporis dolore: ἀλγήσας, Dolore adfectus *ex vulnere*, ix. 22. *a. Ex ophthalmia*, vii. 229. *m.*

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, Dolor. *Metonym.* ἀλγηδόνες ὀφθαλμῶν, Dolorem adferentes oculis, v. 18. *f.*

Ἀλέειν, *i. q.* ἀλήθειν, Molere. σῖτος ἀλεσμένος, Frumentum molitum, vii. 23. *extr.*

Ἀλείφαρ, ατος, τὸ, Oleum. τὸ ἀπὸ κέδρου, ii. 87. *a.* ἀπὸ τῶν σιλλικυτρίων τοῦ καρποῦ, ii. 94. *a.*

Ἀλέξεσθαι, Resistere, Repugnare. *Absolute:* ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συχνὸν, ix. 119. *m.* τοὺς ἀλεξομένους ἐφόνευε, i. 211. *a.* ii. 63. *f.* παραρτέοντο ὡς ἀλεξησόμενοι, viii. 108. *a.* 81. *f. Cum Dativo instrumenti:* ἀλεξομένους μαχαίρῃσι, vii. 225. *m. f. Cum Accus. personæ.* στρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι, (*Aor.* 1. *Med. formatus a Præsente minus usitato* Ἀλέκω.) Medorum exercitui resistere, Propulsare *hostem*, vii. 207. *extr.*

[Ἀλέξησις, ιος, ἡ, Defensio, Repugnatio, Propulsatio. *Sub hac voce Æm. Portus tamquam ex Herodoto decerptam hanc phrasin retulit, πρὸς ἀλέξησιν τραπομένους*, ad Defensionem, *vel*, Ad vim propulsandam conversos: *sed, quo loco apud Herodotum ista legantur verba, adnotare neglexit; nec sub voce* Ἀλκὴ, *ad quam h. l. ablegat lectorem, locum huc spectantem (qui mihi quidem incompertus) indicavit. Vide vero quæ sub voce* Ἀλκὴ *monemus.*]

Ἄλες, οἱ, Sal. *Vide* Ἅλς.

Ἄλευρον, ου, τὸ, Farina. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα, vii. 119. *a.*

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, Evitatio, Declinatio, Effugium *mali vel periculi.* καὶ αὐτοί τινα ἀλεωρὴν εὑρήσονται, ix, 6. *extr.*

Ἀληθείη, *vide* Ἀληθηίη.

Ἀλήθειν, *vide* Ἀλέειν.

Ἀληθέως, (*comm.* ἀληθῶς) Vere. ἄρα ἀναγκαίην ἀληθέως προκειμένην, i. 11. *f.* οὐ λέγειν ἀληθέως, i. 158. *f.* τέθηπα εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτὴ, ii. 156. *a.* ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, iii, 156. *a.* εἰ ἀληθέως ἐξήγγελον *etc.* ii. 56. *a.*

Ἀληθηίη, *sive* Ἀληθείη, *Ion. pro comm.* ἀλήθεια, Veritas. *Inde Accus.* τὴν ἀληθηίην, vi. 69. *a. ubi* ἀληθείην *cod. F. nescio an et alii; utrumque probum, hoc tamen magis Homericum, istud magis ex Herodoti more esse videtur, qui etiam in Dativo* τῇ ἀληθηίῃ *scripsit* iii. 72. *f. ubi quidem iterum cod. F. (quod in Var. lect. adnotari debuerat)* ἀληθείῃ *præfert. Quod si quem vero subierit mirari quid sit quod in hujus vocabuli primo etiam et quarto casu vocalis a, quæ ibi vulgo brevis est, contra Ionum morem in η mutetur; adeat is Clarkii Not. ad Odyss. ψ'. 297. et quem ille laudat Eustath. ad Odyss. l. c. qui eum docebunt, veteres Atticos, Ionum progenitores, ἀληθείαν ultima syllaba producta pronunciasse. Notandus vero in eodem vocabulo Gregorii lapsus, qui, (Dialect. Ion.* §. 45.) *postquam recte monuit* "Ionas nonnisi longam vocalem *a* in η mutare," *adjicit* "Sequioris tamen ætatis Ionas etiam brevem *a* subinde in η mutare," *et pro hujusmodi mutationis exemplo ipsum vocab.* ἀληθείην *adfert, quod tamen eadem hac forma in Iliade et in Odyssea frequentatum novimus.*

Ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ. ἀληθέϊ λόγῳ, Revera. οἱ ἀληθέϊ λόγῳ βασιλῆες, Veri; Vere nominati reges, i. 120. *a.* ἔχουσαν αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ, v. 41. *a.*

Neutr. τὠληθὲς, Verum. εἰπεῖν τὠληθὲς, vi. 68. *f.* πᾶν ἐς σὲ κατειρήσεται τὠληθὲς, vi. 69. *a.* τῇ γ' ἐμοὶ φαίνεται εἶναι ἀληθὲς, vii. 139. *a. ubi* τὠληθὲς *malebam, aut* τὸ ἀληθὲς *quod legitur* vii. 139. *m. f. quo de loco vide infra sub* Ἀμαπράνεω.

Ἀληθίζεσθαι, Verum dicere, Veritatem colere, i. 136. *m.* iii. 72. *f. bis.*

Ἅλης, έος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀθρόος, συνηθροισμένος. ἁλὴς γὰρ γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, vi. 157. *m.* ἁλὴς ἐὼν ὁ ναυτικὸς στρατὸς, vii. 236. *m. Plur.* Ἁλέες, Universi, Simul omnes. ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἁλέας, i. 196. *a.* ἁλέες ἑστᾶσι, Congregati, Conferti stabant, ii. 63. *a.* ἐκχυθέντες ἁλέες, iii. 13. *a.* ὡς ἁλέες εἵησαν οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ Ἰσθμῷ, ix. 15. *a.* ἁλέες φεύγεσκον, vii.

Digitized by Google

211. *m.* ἦσαν πάντες ἀλέες οἱ ἄλλοι, vii. 225. *m.* ἔθεντον πάντας ἀλέας, ix. 85. *m.* ἀλέσι μὲν γὰρ σφι —, ἐπὶ δὲ ἑκάστῳ *etc.* iv. 184. *a.* κατὰ μὲν ἕνα —, ἀλέες δὲ *etc.* vii. 104. *m.* χρέονται ἀνωφερήμασι πολλοῖς καὶ οὐκ ἀλέοι, Non simul omnia adponant fercula, i. 133. *a.* *ubi perperam olim* καὶ οὐ παλοῖσι.

'Αλήτης, ου, ὁ, Vagus, Erro. *Adjective ponitur* iii. 52. *m.* ἀλήτην βίον εἵλευ, Errabundam vitam elegisti.

'Αλιέας τοὺς ἐκ Τίρυνθος, vii. 137. *m.* *alii* Piscatores *intelligunt; alii* Halienses, *cives oppidi cujusdam Peloponnesi.*

'Αλίζειν, Congregare, Cogere, Colligere. ἁλίζειν στρατὸν, vii. 12. ταύτας (τὰς καμήλους) ἁλίσας, i. 80. *a.* i. 77. *m.* ἁλίσας τὰ πάντα, i. 119. *f.*

Pass. μὴ ἁλισθεῖεν οἱ 'Αθηναῖοι, i. 63. ἁλισθῆναι, i. 79. *a.* ἁλισθέντες, v. 15. *a.* ἁλισμένοι πρόβουλοι, vii. 172. *a.* τοὺς βασιλέας ἁλισμένους, iv. 118. *a.* ἁλισμένη στρατιὴ, vii. 208. *a.* *Conf.* Συναλίζειν.

'Αλίη, ης, ἡ, *i. q.* ἄθροισις *et* ἄγερσις *vel* ἀγορὴ, Congregatio, Concio. ἁλίην τῶν Περσῶν ἐποιήσατο, Persas in concionem convocavit, i. 125. *a.* ἁλίην ποιησάμενοι, v. 79. *a.* v. 29. *m.* ἁλίης πολλάκις συλλεγομένης, vii. 134. *m.*

'Αλιλάτ, ἡ, *sive* 'Αλίττα, Urania Venus *apud Arabes*, iii. 8. *extr. coll.* i. 131. *extr.*

'Άλινος, ου, ὁ, ἡ, Salinus. τὰ οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέαται, Domus e salis grumis exstructæ, iv. 185. *a.* τοίχοι ἅλινοι, ibid. *b.*

'Άλις, Satis. παλαιῶν μὲν οὖν ἔργων ἅλις ἔστω, de rebus olim gestis hæc dicta sufficiant, ix. 27. *m.*

'Αλίσκειν, (*Fut.* ἁλώσω.) 1. Capere *urbem. Aor.* 2. *conjunct.* μὴ ἁλῷ κοτε, Ne capiatur umquam, i. 84. *a.* *Aor.* 2. *Opt.* δείσαντες μὴ ἁλῴη, iv. 127. *a.* *Præt. perf. Opt.* ἦλθε ἀγγελίη ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος, i. 83. *f.* *Similiter* Capere, Intercipere *hostem.* ἡ ἀτραπὸς δι' ἣν ἥλωσαν οἱ ἀνόητοι τῶν 'Ελλήνων, vii. 175. *m.*

2. Deprehendere *reum*, Convincere *aliquem* criminis. πολλὰ μὲν καὶ ἀλίσκετο, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε, ii. 174. *m.* *cum Var. Lect.* μὴ ψευδόμενος ὑπό σευ ἁλώσεται, vii. 102. *a.*

'Αλίττα, *vide* 'Αλιλάτ.

'Αλκὴ, ῆς, ἡ, Robur, Vires, Fortitudo; *præsertim* Fortis defensio sui et propulsatio hostis: *est enim idem fere ac* ἡ ἀλέξησις, *a prisco verbo* ἀλέκω, *idem valente ac* ἀλέξω. *Inde Hesychii glossa:* 'Αλκή· δύναμις, ἰσχὺς, ἡ ἀλέξησις, ἢ μάχη. *Conf. Damm. Lexic. Etymol.* p. 2742. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, iii. 78. *a.* *ubi Valla:* Ad vires conversi sunt: *H. Stephanus*, Vires suas adversus illos experiri cœperunt, *vel*, Pro viribus illis obsistere cœperunt: *commodissime Æm. Portus:* Ad vim propulsandam se converterunt. *Similiter*, οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, ἐπιλαθόμενοί τε τῆς ἀπειλῆς ἔφευγον, iv. 125. *f.* ix. 102. *f.* οὔτε τις αὐτέων ἀλκῆς ἐμέμνητο, ix. 70. *m.* Neque quisquam virtutis (*s.* fortitudinis) meminit: *aut*, De repellenda vi, De propulsando hoste, cogitavit. θηρία ἐς ἀλκὴν ἅλιμα, Bestiæ viribus prævalentes, *sive* Ad vim repellendam validæ, strenuæ, iii. 110. *f.*

'Άλκιμος, ου, ὁ, ἡ, Validus, Strenuus, Fortis, Virtute bellica conspicuus. οὔτε γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοί εἰσι, v. 49. *m.* οἱ γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι, vii. 10, 2. ὀτέοισι αὐτέων ἀλκίμοισι ἐνετύγχανε, ii. 102. *m.* ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον, i. 201.

ἔθνος οὐδὲν οὔτε ἀνδρειότερον οὔτε ἀλκιμώτερον, i. 79. *f.* ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων, i. 103. *a.*

ἀνὴρ τὰ πολέμια ἄλκιμος, iii. 4. *a.* θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, iv. 110. *f.* *vide supra, in* 'Αλκή.

'Αλλ' ἢ, Nisi, Præterquam. οὐδεὶς ἀλλ' ἢ ἐκείνη, Nemo nisi illa, ix. 109. *f.* ἀλλ', οὐ γὰρ ἔπειθε, iv. 83. *b. et* ix. 109. *f.* *pro* ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπειθε *posita statuit Portus; sed alia ratio est, de qua monuit Valck. ad* viii. 137, 9 seq.

ἀλλὰ *et* ἅμα *confusa vid. Not. ad* vii. 104, 24.

'Αλλάσσεσθαί τι τινὶ, Permutare aliquid cum alio. ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι τὰ οἰκῖα κακὰ, vii. 152. *a. m.*

'Αλλη, 1. *i. q.* ἄλλοθι, Alibi; *et cum Articulo, vim quandam addente,* τῇ ἄλλῃ, Alibi ubivis, In reliquis (In aliis omnibus) terræ regionibus. βρονται ἥμος τῇ ἄλλῃ (*nempe* γῇ) γίνονται, τηνικαῦτα αὐτόθι οὐ γίγεται, iv. 28. *m. f.* *Sic opponuntur* τῇ μὲν ἄλλῃ *et* ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, ii. 36. *a.* 2. *i. q.* ἄλλοσε, Alio, Alium in locum, *sive* Alia via, *intelligendo* ἄλλῃ ὁδῷ. διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, Alios alio dimisit, i. 46. *m.* ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέονται σιτία, vii. 25. *m.* 3. Alio modo, alia ratione. τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ *etc.* Quum aliis multis modis, tum *etc.* vi. 21. *b.*

'Άλληλοι. *Pro* ὑπὸ 'Ελλήνων *habet noster cod. F.* ὑπ' ἀλλήλων vi. 53, 3.

'Αλληλοφαγίη, ης, ἡ. δείσας τὴν ἀλληλοφαγίην, Veritus mutuam (*militum*) comesturam, iii. 25. *f.*

'Αλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Alia lingua loquens. πρῶτοι οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν, ii. 154. *f.*

'Αλλογνοέειν, *i. q.* ἀγνοεῖν, Ignorare, Cognitum non habere; *proprie* Aliquem pro alio habere. τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας (*contracte ex* ἀλλογνοήσας) Κροῖσον, i. 85. *m.*

Digitized by Google

Ἄλλοθι, *i. q.* ἄλλοσε *aut* ἄλλῃ, *si vera scriptura* iii. 73. *f.* μὴ ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν Μάγον. *sed vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἀλλόθροος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀλλόγλωσσος, Alia lingua loquens, Peregrinus. στρατὸς ἀλλόθροος, i. 78. *b.* iii. 11. *a.*

Ἀλλοῖος, η, ον, Alius, Diversus. ποταμὸς φύσιν ἀλλοίην παρεχόμενος ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, ii. 35. *a. In partem deteriorem:* ἵνα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται βουλεύσωνται, ne quid aliud (ne quid tristius) de te decernant. *Meliorem in partem:* ὡς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνόρων, Ubi vero nihilo melius sibi rem succedere viderunt *etc.* vii. 212. *f.*

Ἄλλος, η, ον, Alius. ἄλλοι πάρεισι μάρτιες, καὶ μάλα ἄλλοι, Alii, atque iterum alii, iv. 68. *f.* καὶ ἄλλοι ποταμοὶ καὶ Ἄλυς συῤῥηγνῦσι *etc.* i. 80. *a.* ἄλλοισι Ἑλλήνων μηδαμοῖσι συμφέρονται, ii. 80. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι, *nempe* ἄλλοι χίλιοι, Alii mille, Itidem mille, Totidem, ii. 168. *b.*

τρίτῳ δὲ, ἀπ' Ἀρχίεω τούτου γεγονότι, ἄλλῳ Ἀρχίῃ, Tertio vero alii Archiæ, a prioribus diverso, iii. 55. *a. Sic* τούτους ἄλλους—ἔχειν τὰ ἐκείνων ὀνόματα Hosce alios, a superioribus diversos,—nomina habere istorum, ii. 146. *m. N.*

κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, *sequente* δὲ *pro* ἢ *aut* ἢ ὅτι, i. 143. *a.* iii. 154. *m.* τότε ἄλλα (*in nominat. casu*) καὶ δι' ἣν αἰτίην *etc.* Cum reliqua (*quæ his libris continentur*) tum expositio causæ cur *etc.* hæc omnia sunt ἀπόδεξις τῆς Ἡροδότου ἱστορίης, *Præf. lib.* i. *N.* τά τε ἄλλα, (*in accusat. casu, subintellecta* κατὰ *præpositione*) καὶ *etc.* ii. 64. *extr.* 127. *a.* v. 62. *f. Sic* καὶ τὰ ἄλλα, καὶ *etc.* ii. 92. *a.*

οὐ γὰρ ὧν οὐδὲ τοῦτο λέγεται ἄλλο τι, ἢ ὅτι *etc.* i. 49. *elliptice dictum videtur, ut ad* ἄλλο γε *intelligatur* οὐδὲν ἄλλο γε λέγεται, Nec enim hoc memoratur, nihil quippe aliud memoratur, nisi quod *etc.* πολλὰ λέγω παρόμοισι, τοῖσι ἄλλοισι ἔοικε ἡ Ταυρική, i. 99. *extr. per hyperbaton dictum pro* πολλὰ λέγω παρόμοια ἄλλα, τοῖσι ἔοικε ἡ Ταυρική, Multa dico ejusdem generis alia, quibus similis est Taurica.

Pro οἱ ἄλλοι *amat Noster dicere* ὦλλοι, *sive* Ὦλλοι *pingi placet: vide* i. 48. *a.* 125. *b. et utrobique Var. Lect.* ὦλλοι ἄνθρωποι, ii. 14. *f.* 36. *a. et m.* vii. 67. *f.* ix. 109. *a. Apud Suidam quidem est:* Ὦλλοι, (*leni spiritu*) ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

Genit. plur. fœm. τῶν ἀλλέων πασέων παιγνιέων, i. 94. *m. et ibi Var. Lect.*

Ἀλλότριος, Alienus, Non conjunctus, non cognatus. ὃς (*scil.* Frater tuus) ἀλλοτριώτατός τοί ἐστι τῶν παίδων, minus propinquus est tibi, (*superlat. pro comparative*) quam tui filii, iii. 119. *m.*

Ἀλλοτριοῦν, Alienare. ἀλλοτριοῦται ἡ ἀρχὴ, In alienas manus transit regnum, i. 120. *m.*

Ἀλλοφρονέειν, 1. Alienata mente esse. ὑπὸ τουτέων (*scil.* τῆς βροντῆς καὶ τοῦ σεισμοῦ) ἀλλοφρονῆσαι, v. 85. *f.* 2. Aliud in animo habere, Aliter sentire. οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπεμπον, *nempe* συμμάχους: Illi vero, aliud licet sentientes, auxilia miserunt, vii. 205. *extr.*

Ἄλλως, 1. Alioquin, Cæterum, Alia ex parte. *Mulier præstante statura* καὶ ἄλλως εὐειδὴς, et alioqui (*nempe* etiam facie) formosa, i. 60. *m.* μεμουνωμένοι συμμάχων, ἄλλως μέντοι ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες, Sociis quidem nudati, sed cæteroquin felici rerum statu utentes, i. 102. *f.* ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμων, vi. 105. *a.* 2. Alio modo præterquam eo quo dictum. θάπτουσι κατακαύσαντες, ἢ ἄλλως γῇ κρύψαντες, Mortuos sepeliunt, aut alioqui (*i. e.* etiam non combustos) terra condunt, v. 8. ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος, δίδωμι δὲ ἄλλως, Ego hoc (pallium) nullo pretio vendo, do vero illud tibi alio modo, *nempe* sine pretio, *i. e.* Gratis, Gratuito, iii. 139. *f.* 3. Alia de causa. εἴ τε δή οἱ ἡ χώρη ἤρεσε, εἴ τε καὶ ἄλλως ἠθέλησε τοῦτο ποιῆσαι, Sive quod ei placuisset hæc regio, sive alia causa permotus id facere voluit, iv. 148. *f.*

4. *Interdum,* εἰ ἄλλως *commode* Si modo redditur, εἴ περ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει φανῆναι, Si modo omnino adparaturum est, vii. 16. 3. παρέχειν σφι μηδίζειν, εἰ ἄλλως βουλοίατο, Licere ipsis partes Medorum sequi, si modo velint, viii. 30. *f. Similiter germanico sermone dicunt:* Wenn anders.

5. *Alibi* Ἄλλως *significat* Temere, Frustra, Falso, *Scilicet proprie,* Aliter quam res ipsa habet. *Sic* ἄλλως σημοῦν τι, Falso aliquid jactare, iii. 16. *extr.* κομπέειν ἄλλως, v. 41. *a.* οὗτος ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλλήνων, iv. 77. *b.*

Ἄλμη ἐπανθέουσα, Salsugo efflorescens, ii. 12. *a.*

Ἁλμυρὸς, Salsus, Amarus. ὀλερὸς καὶ ἁλμυρὸς ποταμός: *Hellespontus,* vii. 33. *f. N. conf. ibid. a.*

Ἀλογέειν, Nullam rationem *alicujus* habere, Negligere, Spernere; *cum Genit.* πάσης συμβουλίης ἀλογήσας, Spreto omni consilio, iii. 125. *a.* ἀλογήσαντες τῶν ἐντολέων, viii. 46. *m.* οἱ δὲ ἀλογήσαντες, viii. 116.

Ἀλογίη, ης, ἡ, Contemtio, Neglectio. ἐν ἀλογίῃ ποιεῖσθαί τι, *i. q.* ἀλογεῖν τινός. ἐν ἀλογίῃ ποιεύμενος τὸ τῶν Μήδων πλῆθος, vii. 226. *m. Item* ἐν ἀλογίῃ ἔχειν τινὰ *vel* τί: *ut,* τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίῃ ἔχων, vi. 75. *extr. Et* ἀλογίην ἔχειν τινός: *ut,*

Digitized by Google

ἀλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου, iv. 150. *f.* *Sed prorsus insolens constructio est, τὸν (scil. φασὶ) ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων, ii. 141. a. N. ubi aut τὸ μάχιμον exspectasses, aut ἀλογίην ἔχειν. Suspecta vero merito est scriptura* vii. 236. *f.* ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς, In magnum contemtum incidit; *ubi videtur utique* ἀλογίῃσι—πολλῇσι *corrigendum, aut* ἀλογίῃ πολλῇ.

'Αλουσίη, ης, ἡ, Illuvies. ἰδών μιν ἀλουσίῃσι τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, iii. 52. a.

'Αλς, ἁλός, ὁ, Sal. ὁ ἁλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος ὀρύσσεται, i. 185. b. ἐπὶ τὸν ἅλα γῆν ἐπιφορέοντες, iv. 183. a. ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, iv. 181. a. N. κολωνὸς ἁλὸς, iv. 182. *et* 184. a. ἁλὸς μέταλλον, Salis fodina, iv. 185. *conf.* 'Αλινος.

Plur. 'Αλες, οἱ, Sal. ἅλες αὐτόματοι, iv. 53. m. λίμνη ἐν τῇ ἅλες γίγνονται, vii. 30. a. vi. 119. m.

'Αλσος, εος, τὸ, Lucus, vi. 75. *extr.* 78. *extr.* 79. *f.*

'Αλυκτάζειν, Conturbatum, Anxium, Consternatum esse. ἀλύκταζον οἷα ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πεφοβημένοι, ix. 70. *f.*

'Αλυσις, ιος, ἡ, Catena. χαλκέη ἁλύσι (*contract. ex* ἁλύσει) δεδεμένη ἔγκυρα, ix. 74. a.

'Αλφιτον, ου, τὸ, Polenta. ἄλευρα καὶ ἅλφιτα, vii. 119. a.

'Αλωπέκεος, (*Ion. pro* ἀλωπέκειος) Vulpinus. *Unde* 'Αλωπεκέη, ἡ, *scil.* δορὰ, Vulpina pellis, vii. 75. a.

'Αλῶναι, *vide* 'Αλίσκειν.

'Αλώπηξ, εκος, ἡ, Vulpes. *Gen. plur.* ἀλωπέκεων, iii. 102. a. *ubi quidem* ἀλωπέκων *alii, alii* ἀλωπεκέων.

'Αλώσιμος, ὁ, ἡ, Qui capi (expugnari) potest. ἐδόκεε ἀλώσιμος εἶναι ἡ Βαβυλὼν, iii. 153. *f.*

'Αλωσις, ιος, ἡ, Expugnatio. δρᾶμα, Μιλήτου ἅλωσις, vi. 21. b.

'Αμα, Simul. *Absolute:* ἅμα πάντες, ix. 23. a. *et alibi.* κτίζοντες δ' ἅμα αὐτὴν, ἀπιστᾶσι τοὺς Λίβυας, iv. 160. a. *per hyperbaton, pro* κτίζοντες δ' αὐτὴν, ἅμα ἀπιστᾶσι *etc.* ἅμα μὲν—, ἅμα δὲ, ix. 3. a. vi. 104. a. m.

ἅμα ἕπος τε (*scil.* εἶπε,) καὶ ἔργον ἐκολεε, iii. 135. a. N. ix. 92. a. *Scilicet formula,* ἅμα τε—καὶ, *respondet Latinæ* Simul atque. ἅμα δὲ ταῦτα ἔλεγε, καὶ ἐπεδείκνυε, i. 112. a. iv. 150. *f.* ταῦτα τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ πέμπει ἐπὶ τὴν νέα, viii. 5. m.

ἅμα *seq. dativo.* ἅμα ἠμέρῃ, Illucescente die, iii. 86. a. ix. 45. *f. etc.* τοὺς ἅμα Θέωνι, *scil.* γενομένους, vi. 138. *f.* N. (*quo loco recte quidem adnotasse mihi videor, non diserte scribere Herodotum,* simul cum aliis viris Lemniis interfectum Thoantem esse, *sed silentio præterire non debueram id, quod apud Apollodorum legitur* iii. 6, 4. *ubi* Lemnias mulieres, *ait,* post maritorum cædem, tempore quodam interjecto, quum servatum ab Hypsipyla Thoantem intellexissent, hunc interfecisse, illam vero extra insulam abducendam vendidisse.) ἅμα κήδεϊ, *scilicet* γινομένῳ, In luctu, ii. 36. a. *proprie,* Simul cum luctu; *i. e.* Simul ac luctus incidit.

'Αμάειν, Metere. ἐκ τοῦ 'Αταρνέος ἀμήσων τὸν σῖτον, vi. 28. m.

'Αμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, Indoctus, Inscitus, Rudis. *Cræsus* κάρτα δόξας ἀμαθέα εἶναι (τὸν Σόλωνα), i. 33.

'Αμαξα, ης, ἡ, Currus. ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι, i. 188. *f.* ἅμαξαν καμάρης *olim legebatur* iv. 69. a. N.

Diminut. 'Αμαξὶς, ἰδος, ἡ, Exiguum plaustrum. ἀμαξίδας ποιεῦντες, ἑνὸς ἑκάστου κτήνεος τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἀμαξίδα ἑκάστην καταδέουσι, iii. 113. *f.*

'Αμαξεύειν, Plaustris obire, Plaustris permeare. Αἴγυπτον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππάσιμον καὶ ἁμαξευμένην πᾶσαν, ii. 108. m.

'Αμαξιτὸς, οῦ, ἡ, (*scil.* ὁδὸς,) Via angusta, qua nonnisi uni vehiculo spatium patet, vii. 176. m. ἁμαξιτὸς μούνη δέδμηται, viii. 200. a.

'Αμαρτάνειν. ἡμάρτομεν τῆς Βοιωτίας, Bœotia frustrati sumus, Occupandæ Bœotiæ opportunitatem amisimus, ix. 7. *f.*

Vitiosa videri poterat scriptura, οὐκ ἂν (τις) ἁμάρτοι τὸ ἀληθὲς vii. 139. *f. ubi* τἀληθέος *correxit Schæf. sed intelligi fortasse poterat* (κατὰ) τὸ ἀληθές.

'Αμαρτὰς, άδος, ἡ, *Ionicum vocab. monente Suida, i. q.* ἁμαρτία, Peccatum, Delictum, i. 91. a. *et f.* i. 119. a. τὰς ἁμαρτάδας τὰς ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων γενομένας, viii. 140, 1. a.

'Αμαυροῦν, Obscurare. ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη ἐν τῷ οὐρανῷ ix. 10. *f.*

'Αμαχητὶ, Sine prælio. ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν, i. 174. *extr.* iii, 13. m. iv. 11. m. *ubi tollendum comma post* ἀμαχητὶ *parum commode positum:* ἀμαχητὶ προσχωρήσουσι, vii, 235. *extr.* iv. 93. ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις, ii. 102. *f.* οὐκ ἀμαχητὶ εἶχε τὰ παρέλαβε, v. 95. a. ὅκως ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέψηται, ix. 2. a.

'Αμαχος, ου, ὁ, ἡ, Qui oppugnari vel expugnari non potest. ἄμαχός ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, i. 84. a. *et* m. (*oppos.* ἐπίμαχος, *ibid.*) ἄμαχον ἔθνος, Invictus populus, v. 3. a.

'Αμβοᾶν. *vide* 'Αναβοᾶν.

'Αμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, Exæstuando. τὸ ὕδωρ ζέει ἀμβολάδην, iv. 181. *f.* N. *ut Iliad.* φ'. 364.

'Αμείβειν τὰς θύρας, Transire per fores,

Digitized by Google

sive Intrando, *ut* iv. 72. *m. N. ubi πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι, sive* Exeundo.

'Αμείβεσθαι, Permutare inter se vices, Reciprocare; *sive* 1. Factis; *ubi Latine sonat* Remunerari, Gratiam referre, Rependere. ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, ii. 41 *et* 42. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι, iv. 97. *extr. Sive* 2. Verbis, *i. e.* Respondere. *Qua notione ponitur interdum Absolute:* ὁ δὲ ἀμείβετο. i. 35. *m.* ἀμείβεται Κροῖσος, i. 40. *a.* i. 42. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο ὧδε, i. 115. *m. Alias cum Accus. rei:* ταῦτα ἀμείψατο, i. 37. *a.* οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος, viii. 58. *a.* ὁ δὲ ἀμείβεται τοιάδε, *non male olim legebatur* i. 9. *a. ubi nunc ex aliis codd.* τοῖσδε. *Nonnumquam cum duplici Accus. altero Personæ, altero Rei:* ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο, Hæc amicis respondit, ii. 173. *extr.* ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν πατέρα, iii. 52. *f. Alias cum Dativo rei:* ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε, i. 39. *a.* i. 120. *m.* 210. *a. Frequentius vero cum Accus. pers. et Dativo rei:* Κροῖσός μιν ἀμείβετο τοῖσδε, i. 35. *f.* τοιούτοισι ἐπεί τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, i. 43. *a.* ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε, i. 120. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο τοισίδε αὐτοὺς, ii. 173. *m.*

'Αμεινον, 1. *Adjectivum neutrius generis.* οὐ γὰρ ἄμεινον, i. 187. *a. N.* iii. 71. *a. et* 82. *extr.* τὰ ἀμείνω φρονέειν, vii. 145. *a.*

2. *Adverbium.* νέας ἄμεινον πλεούσας, iv. 10. *a. m.* εἴ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέουσι, vii. 169. *a.* οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες, iv. 157. *a.* πειθομένοισι δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι, iv. 15. *f. conf.* Συμφέρεσθαι, *num.* 3. *et Not. ad* iv. 156. *a. Mira vero constructio,* συγκτίζουσι ἄμεινον πρῆξειν, iv. 156. *a. ubi vide Var. Lect. et Not.*

'Αμήνιτος, ου, ὁ, ἡ, Sine ira, Non iratus, Non infensus. ἔφη τοῦ λοιποῦ ἀμήνιτος εἶναι, ix. 94. *m.*

"Αμητος, ου, ὁ, Messis, Metendi tempus, ii. 14. *f. et ibi Var. lect.* iv. 42. *f.*

'Αμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, θυγάτηρ ἀμήτωρ, Filia matre orba, iv. 154. *a.*

'Αμηχανέειν, *i. q.* ἀπορεῖν, Inopia laborare, Indigere. ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενὸς, i. 35. *f.*

'Αμηχανίη, ης, ἡ, Virium defectus, Inopia, Impossibilitas, viii. 111. *f.* (*i. q.* ἀδυναμίη, *ibid.*)

'Αμήχανον, Impossibile, Quod nulla arte (nulla μηχανῇ) fieri aut effici potest. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν, i. 48. *f.* ἀμήχανον ἦν διαφυγέειν, i. 204. *extr.* ὅ τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ, ix. 16. *m. f.* τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐγγίνηται, v. 3. *a.*

[*'Αμικτα, nempe θηρία, ex Valckenarii conject. adoptavit Reiz.* iii. 198. *a. ubi ἀντηρὰ ex libris merito revocavit Schaf.*]

'Αμξίη, ης, ἡ, Ubi nullum est inter homines commercium. ἀμξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων, Quum magna in commerciis esset pecuniarum inopia, ii. 136. *a.*

"Αμμα, ατος, τὸ, Nodus *lori.* λύετε ἄμμα, iv. 98. *m.* ἀπάψας ἄμματα ἐν ἱμάντι, *ibid. a.*

'Αμμοῦν Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία, ii. 42. *m. f.*

'Αμοιβαῖος η, ον, Mutuus. τὰ ἀμοιβαῖα βιβλία, τὰ ἀντιπεμπόμενα *etc.* Epistolæ responsoriæ, Responsum vicissim missum, vi. 4. *b.*

'Αμοιβὴ, ῆς, ἡ, Responsum. σὺ μέντοι, ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, οὐ μὲ ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι, vii. 160. *a.*

'Αμπαύεσθαι, *pro* ἀναπαύεσθαι, Requiescere. κατίζοντες ἀμπαύονται, i. 181. *m.* Quiescére, Cubare, Dormire: ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, i. 182. *a.*

'Αμπαυστήριος, Ad requiescendum comparatus. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, i. 181. *m.*

'Αμπέλινος καρπὸς, Fructus vitis, i. *e.* Vinum, i. 212. *a.* οἶνος ἀμπέλινος, Vinum ex uvis, (*non ex hordeo*), ii. 37. *f. N.* ii. 60. *f.*

"Αμπωτις, ιος, ἡ, Recessus maris. γίνεται ἄμπωτις τῆς θαλάσσης μεγάλη, viii. 129. *a. cui opponitur* ἐπῆλθε πλημμυρὶς μεγάλη, *mox ibid.* ἄμπωτις καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται, vii. 198. *a.*

'Αμύνειν (τὸν πολέμιον), Propulsare hostem. *Hinc* τὰ ἀμύνοντα, *scil.* ὅπλα, Arma ad propulsandum hostem comparata, Arma offensiva *quæ vulgo vocantur.* μηδὲν τῶν ἀμυνόντων, πλὴν ἐγχειριδίων, iii. 155. *f.*

'Αμύνειν *cum Dativo casu,* Propulsare hostem ab alio, Opem ferre. αὐτοῖσι ἀμύνειν, viii. 87. *f.* ἀμυνέοντες (τῇ πιεζομένῃ τῶν μοιρέων), Opem laturi *laboranti maxime parti,* ix. 60. *b.* εἰ μὴ ἀμυνεῦσι (*pro comm.* ἀμυνοῦσι) 'Αθηναίοισι, Si opem non laturi essent Atheniensibus, ix. 6. *f. Conf.* 'Επαμύν.

'Αμύνεσθαι, A se propulsare, Repellere *hostem,* Sese defendere, Resistere, Repugnare. *Absolute:* Κροῖσον μὴ ἐπεῖναι, μηδὲ ἦν συλλαμβανόμενος ἀμύνηται, i. 80. *m.* iv. 174. v. 26. *m.* ποιῆσαί τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ix. 17. *f.* 22. *am.* 36. 37. ἀμυνομένους τῇ δυνάμεθα ἄριστα, ix. 60. *a.* οἱ δὲ ἀντεῖχον, καὶ ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλούς, ix. 63. *m. Cum Accusat.* ἠμύνοντο τὴν Δαρείου στρατιὴν, iii. 158. *m.*

Conf. 'Απαμύνειν *et* 'Απαμύνεσθαι.

'Αμύσσειν, Pungere, Fodicare, Lacerare. *De accipitre vellicante et* fodicante *vulturem,* iii. 76. *f.* ὁ σκύμνος (*catulus leonis*) ἀμύσσει τὰς μήτρας, Fodicat, Lacerat

Digitized by Google

uterum matris, iii. 108. *f.*

Ἀμφὶ, Circa, *Cum Genitiv.* τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος, viii. 104. ἀμφὶ μὲν κρίσιας τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, vi. 131. *a. ubi quidem olim* ἀμφὶ μὲν κρίσει, *quod teneri fortasse debuerat.*

Cum Accusat. οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα, viii. 25 *extr.* οἱ ἀμφὶ Μεγαρέας καὶ Φλιασίους, ix. 69. *m. iidem qui mox* ibid. οἱ Μεγαρέες καὶ Φλιάσιοι. *Sic* οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, *ibid. a.*

Cum Dativo, i. q. περὶ *cum genit.* ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ὑπομίσθη, i. 140 *extr.* v. 52. *a.* ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς δικὸς λέγεται λόγος, iii. 32. *a.* ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ (Quod ad discessum meum adtinet) πείσομαί τοι, v. 19. *extr.* οὐδὲν φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικὶ, vi. 62. *a.* ἀμφὶ μὲν κρίσει τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, vi. 131. *a. ubi quidem alii* κρίσιος, *quos nos secuti sumus.*

Ἀμφίβλητρον, ου, τὸ, Verriculum, Rete, quod circumjicitur. λαβεῖν ἀμφίβλητρον καὶ περιβαλεῖν πλῆθος πολλὸν ἰχθύων, i. 141. *a.* ii. 95. *b.*

Ἀμφιβολίη, ης, ἡ, Dubitatio, Dubius, (Anceps) rerum status. καὶ περ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι, v. 74. *f. ubi Portus interpretatur,* Quamvis inopia consilii laborarent; *Valla,* Etsi ancipiti bello districti.

Ἀμφιδέη, ης, ἡ, Torques, Armilla, Catena. Ægyptii crocodilo sacro ἀμφιδέας circumponunt περὶ τοὺς προσθίους πόδας, ii. 70. *m. Glossæ et alii Grammatici:* Ἀμφιδέαι· ἁλύσεις, οἱ δὲ ψέλια. *Conf.* Kœn *ad Gregor. Dial. Ion.* §. 123. *Perperam Portus nominativum pluralem* ἀμφιδέες *finxit, tamquam a sing.* ἀμφιδεύς.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, Ambidexter, Ambiguus. Κυψέλῃ ἐγένετο ἀμφιδέξιον χρηστήριον, v. 92. 5.

Ἀμφιδρυφὴς, εος, ὁ, ἡ, Undique laceratus, Valde laceram vestem gerens *ob luctum.* πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θῆσει, vi. 77. *m. in oraculo.*

Ἀμφικτίονες, οἱ, Qui circum habitant, viii. 104. *m. iidem* περίοικοι i. 175.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ, ἡ, *Proprie de rebus ita* Magnis, *ut ad eas prehendendas tollendasque* utraque manu opus *sit: generatim vero de re qualibet* Grandi *et* Ingente. *Sic memorat Noster* ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας *et* δένδρεα ἀμφιλαφέα, iii. 114. *Sic* φοίνικες ἀμφιλαφέες *sunt* Grandes palmæ arbores, iv. 172. *a. Quin et* βρόνται ἀμφιλαφέες, iv. 28. *mf. (ubi nunc maxime animadverto, in Latina nostra versione post* ibi nulla sunt; *intercidisse verba,* æstate vero ingentia.) *Portus vero h. l.* crebra, frequentia tonitrua *interpretatur.*

Ἀμφιπολεύειν, Famulari, Famulum *vel* Ministrum esse. ἀμφιπολεύουσαν ἐν Θήβῃσι *Lex. Herod.* ἱρὸν Διὸς, ii. 56. *b. ubi alii* Ἀμφιπαλεῦσαν, *i. q.* ἀμφιπολέουσαν, *a verbo* Ἀμφιπολέειν.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, Famulus, Famula, Ancilla, ii, 131. *a.* ix. 76. *a.* τάς τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλους, v. 92. 7. *m.*

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, Circumfluus. iv. 163 *extr. in Oraculo, et* 164. *mf.*

Ἀμφὶς, *adverb.* Separatim, Procul. τόδε σοι πολὺ λώϊον ἀμφὶς ἕμμεναι, longe tibi melius est, hoc procul a te abesse, *in orac.* i. 85. *m.*

Ἀμφισβασίη, (*sive* Ἀμφισβησίη,) ης, ἡ, Disceptatio, Controversia. ἐγίνετο λόγων ἀμφισβασίη, viii. 81. *ubi olim* ἀμφισβησίη *alii.* ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικέσθαι, iv. 14. *m. ubi perperam olim* ἀμφιβασίας *edd.* ἀμφισβάσιας *vero cod. F. tamquam a sing.* Ἀμφίσβασις.

Ἀμφισβατέειν, (*i. q. comm.* ἀμφισβητεῖν) Dissentire, Contradicere, Altercari. *Cum Dativ.* ὁ δ' ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λεχθέντι ἀμφισβατέων, ix. 74. *f. ubi olim* ἀμφισβητέων. *Absolute:* καὶ τοῦτον μὲν ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, iv. 14. *m. ubi scripturam per η tenent quidem hodie codices Herodotei (quod sciam) omnes; sed veterem scripturam* ἀμφισβατέειν *ex Herodoto servarunt Origenis codices.*

Ἀμφίστομος, ου, ὁ, ἡ, Duobus orificiis patens. ὄρυγμα ἀμφίστομον, iii. 60. *a. ubi de* Fossa *agitur* per transversum montem acta.

Ἀμφορεὺς, εος, ὁ, Amphora. κρατὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους, i. 51. *a. m.* μὴ ἐξοπτήσῃς τοὺς ἀμφορέας, iv. 163. *f. in Orac.*

Ἀμφότεροι, Ambo, Uterque. σκέλεα ἀμφότερα κατακρέμαται μετέωρα, Crura utrimque (*equorum*) suspensa hærent, iv. 72. *m. f.* κατ' ἀμφότερα, Utrimque, Utraque parte, vii. 10, 2. Ξέρξεω ἀπ' ἀμφοτέρων (*scil.* μερῶν, *aut* γονέων) ἀδελφεὸς, Frater Xerxis eodem patre eademque matre natus, vii. 97. *m.*

ἐπ' ἀμφότερα (*scil.* μέρη), In utramque partem. καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφότερα λέγεται, iii. 87. *a.* ἐπ' ἀμφότερα παρεσκευάδατο, In utramque partem parati erant, ix. 97. *extr.* ἐπ' ἀμφότερα νοέων, Rem utramque in partem deliberans, viii. 22. *f.*

Ἀμφοτέρῃ, Utrobique, Utrimque. οὐκ ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε, vii. 10, 2. *i. q.* κατ' ἀμφότερα *paulo ante.* Non utrimque (*terra et mari*) res eis successit.

Ἀμωμήτως, Sine reprehensione, Sine culpa. ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθεος, iii. 82. *a.*

Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, In quo nihil reprehendas, Laudabilis. ἄμωμος νόμος, ii. 177. *extr.*

Ἂν *particula adhibetur in* Actione idemtidem repetita. φοιτέουσα ἐπὶ τὰς θύρας—

Digitized by Google

κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρόσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τἀυτὰ τοῦτο, *etc.* Ad fores (*regis*) idemtidem accedens plorabat *etc.* iii. 119. *am. N. Sic* iii. 148. *a.* ὁ δὲ ἂν τὸν χρόνον τοῦτον *etc. et mox iterum ibidem,* ὅκως δὲ ἵδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια, ἀπεθώμαζέ τε καὶ ἐξεπλήσσετο, ὁ δὲ ἂν ἐκέλευε *etc. tum mox,* τοῦτο καὶ ὅἱς καὶ τρὶς *etc. ubi post* ἐξεπλήσσετο *commodius* commate, *quam* puncto *distinguetur oratio: sententia enim hæc est,* Quoties pocula illa vidit Cleomenes, toties miratus est et obstupuit, et toties Mæandrius illum jussit ex illis secum auferre quæcumque voluisset. *Præter causam utrobique pro* ὁ δὲ ἂν *Abreschius* ὁ δὲ ἂν *corrigi voluerat. Sic* i. 196. *m.* οἱ δ' ἂν χρήματά τε—ἐλάμβανον: *et mox ibid.* ἀνίστη ἂν, *et* τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο, et οὕτω ἂν ἔγεσθαι: *nempe hæc omnia* quotannis eodem modo *peragebantur. Sic* iv. 78. *mf.* ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος,—λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἑσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ἠγόραζε: *ubi postremis in verbis hyperbaton inest, quum proprie sic dictum oportuisset:* ἔχων δὲ ταύτην, ἠγόραζε ἄν. *Rursus,* ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, —οἱ δ' ἂν *etc.* vii. 211. *m.*

Quæ exempla Portus adfert particulæ Ἄν *verbis in Præs. aut Aor. Infinitivi positis ita junctæ, ut videri possit Præsens aut Aoristus notione Futuri positus, in illis verbum non tam in Futuri tempore, quam in modo Potentiali aut Hypothetico est intelligendum. Sic* i. 133. *a.* ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι, *non* παύεσθαι *pro* παύσεσθαι *positum est; sed, si oratione finita exprimere sententiam velles, dicendum erat:* ἐσθίοντες οὐκ ἂν παύοιντο. *Sic* ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον ii. 26 *extr. non valet* ποιήσειν, *sed id quod in oratione recta diceretur* ποιέοι ἂν *aut* ποιήσειε ἄν. *Sic* ἐπ' οὐδενὶ ἔρδειν ἂν τοῦτο, iii. 38. *m. f. non* ἔρδειν *pro* ῥέξειν *aut* ποιήσειν *positum est, sed pro eo quod in oratione recta diceres* ὅτι οὐκ ἂν ποιήσαιεν τοῦτο. *Idem sentiendum de aliis exemplis ab eodem Porto prolatis,* χαλεπῶς ἂν Ἕλληνας Πέρσῃσι μούνοισι μάχεσθαι, vii. 103. *f.* οὐκ ἑτέρην ἄγγην τοιαύτην εὑρεῖν ἂν αἰτοὺς, ix. 90. *m. f. Nonnumquam tacetur conditio, facile subintelligenda, ut* δοκέων μὲν μάλιστα ταύτῃ (*scil.* si hæc ad eum mitteretur,) ἂν πείθεσθαι, iii. 53. *am.* ἀποστυγέων γαμβρὸν ἂν οἱ ἔτι γενέσθαι Ἱπποκλείδεα, vi. 129. *mf.* Quum odiosum ei esset futurum si posthæc Hippoclidem generum nactus esset.

Unus occurrit locus, ubi Præsens infinitivi pro Futuro videri possit accipiendum, iii. 151 *extr.* οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν, Existimans numquam pariturum esse mulam: *sed interpretari etiam possis,* Existimans nequaquam parere posse mulam: *sin omnino* τεκεῖν *ibi pro* τέξειν *positum cum Porto statuas, referendum fuerit hoc exemplum eorum in numero, ubi Præsens vel Aoristus notione Futuri ponitur, non vi particulæ* ἂν *adjectæ, sed quoniam ita per se fert usus loquendi etiam ubi abest illa particula; cujus usus frequentia exempla idem Portus proposuit, hoc præfixo titulo:* "Ἄν particula non expressa, sed subaudita, vim Futuri denotans." *Quo sub titulo Portus, quoniam olim* iii. 151 *extr. aberat vulgo* ἂν *particula, eundem hunc locum retulit. Sic* παρθενεύεσθαι, iii. 124 *extr. pro* παρθενεύσεσθαι: στρατεύεσθαι, iv. 136 *extr. pro* στρατεύσεσθαι: ὑποτελέειν, iv. 201. *m. pro* ὑποτελέσειν: ἐπιτελέεσθαι, *pro* ἐπιτελεσθήσεσθαι, vi. 140. *f.* γενέσθαι, viii. 60, 2. *pro* γενήσεσθαι. *Sed pro* ἀναιρήσεσθαι, *quod ex* i. 50. *a. huc retulit idem Portus, alii codices ipsum Futurum* ἀναιρήσεσθαι *dederunt; et pro olim vulgato* βασιλεύειν i. 56. *a. nunc* βασιλεύσειν *legitur.*

Ἄν *particula, in eodem orationis membro non tam pleonastica ratione, quam perspicuitatis causa, nonnumquam iteratur.* εἰ ταῦτα οὕτω εἶχε, ὁ ἥλιος ἂν—, ἧιε ἂν τὰ ἴσα *etc.* ii. 26. *b.* καὶ γὰρ ἂν χρηστοὶ τότε ἐόντες ἀὐτοὶ νῦν ἂν εἶεν φλαυρότεροι, ix. 27. *m.*

ὃς ἂν *cum subjunct.* Quicumque, Si quis. ὃς ἂν λέπρην ἔχῃ, i. 138. *a. Var. lect.* ἢ δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχῃ, i. 32. *f.*

Pro πολλαχῇ ἂν ἴσχον i. 42. *m. ex aliis codd.* ἀνίσχον *edidimus. Particulam* ἂν i. 75 *extr. invitis libris omnibus adjecerunt novissimi editores, ubi nil opus erat.*

Ἀνὰ, *præpos. regens accus. De Loco usurpata, idem fere valet ac* ἐν *vel* κατὰ, In, Per, Passim per. ἀνὰ δώματα, In ædibus, i. 85. ἀνὰ τὴν ἤπειρον, i. 96. *a.* ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικὴν, *ib. m.* ἀνὰ τὰς κώμας, i. 97. *m.* δολίμως ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ii. 135. *f.*

Ubi de flumine agitur, Ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν *est* Adverso flumine navigare, i. 194. *f. Sic est* ἀνάπλους ἀνὰ τὸν ποταμὸν ii. 4 *extr. Cui opponitur* κατὰ τὸν ποταμὸν, Secundo flumine, i. 194. *a. et m.* ἀνὰ τὸν ποταμὸν μὲν οὐ,—κατὰ ῥόον δὲ, ii. 96. *m. Conf. Valck. Not. ad* iii. 18.

ἀνὰ τοὺς πρώτους ἔσαν, ix. 86. *idem valet ac* ἐν πρώτοισι, *ibid.* In primis, Inter primos erant.

De Tempore vario modo usurpatur. Ἀνὰ χρόνον, Interjecto tempore, Successu temporis, Ad extremum, i. 173. *m.* ii. 151. *a.* v. 27. vii. 10, 6. *Sed* ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην *est* Quotidie, ii. 37. *a.* 130. *a.* vi. 61. *m.* ix. 38. ἀνὰ πάντα ἔτεα, Quotannis, viii. 65. *m. et* ἀνὰ πᾶν ἔτος, i. 136. *m.* iii. 160. *m.* ii. 99. *m.*

Digitized by Google

'Αναβαθμὸς, οῦ, ὁ, Gradus *scalæ*, ii. 125. *a.*

'Αναβαίνειν, 1. Adscendere, Conscendere (*montem*), vii. 218. *a.* ἀναβὰς ἐπὶ δένδρεον *vel* ἐπὶ δένδρος, iv. 22. vi. 79. *Sic de profectione ex regione inferiore in Superiorem:* ἀναβὰς ἐς τοὺς Βακτρίους, ix. 113. *Item de* Coitu *animalium, quum mas* inscendit *feminam:* οἱ ἵπποι ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας, i. 192. *m. ubi mox al* δὲ βαινόμεναι, *et dein* ἀνέβαινε δὲ ἕκαστος τῶν ἐρσένων *etc.* Adscendere *dicitur Fluvius, quum ejus* Augetur altitudo: ἢν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμὸς, ii. 13. *a.*

2. *Aor.* 1. *act. notione transitiva:* ἄνδρας ἐπὶ καμήλους ἀνέβησε, Homines camelis Imposuit, Conscendere jussit camelos, i. 80. *a. m. quod alias* ἀναβιβάζειν.

3. *Nonnumquam pro eo ponitur quod alias est* περιελθεῖν. *Sic* θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυραννὶς, Ad filiam transiturum est regnum, i. 109. *f.* οὕτω ἐς Λεωπίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη, vii. 205. *a. Conf.* 'Αναχωρεῖν.

4. *Alibi idem valet ac* ἀποβαίνειν, Evenire, Eventum habere: ἢν μὲν τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνῃ βασιλέϊ τὰ πρήγματα, vii. 10, 8. *quemadmodum Latine dicimus* Res eo Redit.

'Αναβάλλεσθαι, Rejicere *in aliud tempus*, Differre. ἀναβάλλομαί τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι, v. 49 *extr.* ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι, ix. 8. *a.* ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλόμενοι, *ibid.* οὐκ ἔτι ἀνεβάλλοντο μὴ οὐ τὸ πᾶν μηχανήσασθαι, vi. 88.

'Αναβάλλεσθαι μάχας πρός τινα *est* Pugnas suscipere, Pugnare cum aliquo, v. 49. *extr. nisi ibi* ἀναλαβέσθαι *legendum. Vide quæ in Var. Lect. disputavimus.*

'Ανάβασις, ιος, ἡ, Adscensus *montis*, vii. 223. *a.*

'Αναβιβάζειν, Conscendere jubere, Imponere. ἀναβιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, i. 63. *f.* ἀνεβίβασε τὸν Κροῖσον ἐπὶ τὴν πυρὴν, i. 86. *a. bis.* ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ πύργον, iii. 75. *a.* ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀφίδας, iv. 72. *m.* ἕνα ἕκαστον ἀναβιβάζουσι ἐπὶ τὸν ἵππον, iv. 72. *f. ubi perperam olim* ἐπὶ ἵππων.

'Αναβλαστάνειν, Repullulare, Regerminare, Renasci. *Metaphorice:* οὐ μή τι τοι ἐκ γε ἐκείνου νεώτερον ἀναβλαστήσει, Nihil novarum rerum ex illo quidem tibi renascetur, iii. 62. *f. ai* Συράκουσαι παραυτίκα ἀνέβλαστον, Rursus floruerunt, vii. 156. *a.*

'Αναβοᾶν, *et Ionica forma* 'Αμβοᾶν, Exclamare. οὔτε ἀνέβωσε, i. 10. iii. 155. *a.* ix. 28. *a.* οὔτε ἀνέβωσαν, οὔτε ἀνέκλαυσαν, iii. 14. *m f.* ὁ δὲ μέγα ἀμβόασας, i. 8. *m.* ἀμβόασαντες μέγα, iii. 38. *f.* ἀμβόασας μέγα, vii. 18. *a.*

'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, Rejectio in aliud tempus, Dilatio, Mora. οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν, Non amplius distulerunt (In longum traxerunt) discessum; Nullam discedendi moram fecerunt, viii. 21. *f. quæ* ῥῆσις *in H. Stephani Thesauro perperam Thucydidi tribuitur.*

'Ανάγειν, Educere. στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα, Educes exercitum adversus Græciam, vii. 10, 8. *Præsertim frequentatur locutio,* 'Ανάγειν νῆας, Educere naves in altum, Evehi navibus: *cui* κατάγειν, Ad littus reducere, Revehi, *opponitur.* τὰς νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, vii. 100. *f.* ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, viii. 57. *a.* 79. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, viii. 70. *a.* 76. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἁπάσας, navibus omnibus evecti sunt, viii. 83. ἀνῆγον πρὸς τὴν ἤπειρον τὰς νῆας τὰς ἄλλας, Cæteris navibus evecti sunt (*scil.* a Samo ins.) versus continentem *Asiæ*, ix. 96. *a.*

Et nude 'Ανάγειν, *subintellecto accusativo* τὰς νῆας, Evehi *navibus. Sic* viii. 76. *a.* ἀνῆγον μὲν—ἀνῆγον δὲ, *ubi non* (*ut videtur Æm. Portus accepisse*) *juncta intelligenda sunt verba* ἀνῆγον τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας, *nam accusativus iste a verbo* κυκλούμενοι *regitur.*

Item in Medio, ἀνάγεσθαι, *scil.* ταῖσι νηυσὶ, Evehi. ἀναγομένοισι δέ σφι ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι, viii. 84. *a.* ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο, vi. 96. *extr.*

'Ανάγειν θυσίας *Herodotus dicit* Sacra facere, Offerre victimas; ii. 60. *f. an quod* altioribus in locis *plerumque locata sunt templa deorum, quibus sacra fiunt? (Sonat enim* 'Ανάγειν *proprie,* Ducere in altiorem locum, in superiorem regionem: *ut* vi. 30. *f.* οὐ ζώοντα ἀνήγαγόν μιν, *nempe ex inferiore Asia in superiorem.)* ὀρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, ii. 60. *f.* vi. 111. *m. Similiter* ὀρτὴν ἀνάγειν *dicit pro eo quod alii* ἑορτὴν ἄγειν *usurpant.* ἀνάγουσι τῇ Ἴσι τὴν ὀρτὴν, Isidi festum agunt, ii. 61. *a.* 40. *a.* ἄλλην ἀνάγουσι ὀρτὴν τῷ Διονύσῳ, ii. 48. *a. Et absque dativo casu:* ὀρτὴν ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν, ii. 122. *a.* ὀρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων Μαγοφόνια, iii. 79. *f.*

'Αναγινώσκειν, 1. Agnoscere. ἀναγνῶναι τοὺς συγγενέας πάντας, Agnoscere cognatos omnes, ii. 91. *f. Pro eo quod in communi Græcorum et in Attico sermone* ἀναγινώσκειν Legere *significat, Herodotus verbo* ἐπιλέγεσθαι *utitur.*

2. *Ex Ionum usu verbum* 'Αναγινώσκειν *Herodotus usurpat pro eo quod alii* ἀναπείθειν *dicunt,* Persuadere, Impellere, Inducere *aliquem ad aliquid faciendum. Conf. Harpoc. et Suid. in* 'Αναγινώσκομ.

Digitized by Google

et Gregor. Dial. Ion. §. 95. *ἀναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλέα*, vii. 10 *extr. τίς σε ἀνθρώπων ἀνέγνωσε πολέμιον ἀντὶ φίλου μοι καταστῆναι*, i. 87. *m. ὡς ἀνέγνωσε, sc. αὐτὸν*, i. 68. *f. τοῦτον ἀναγνώσας ὁ Μάγος, ὅς οἱ πάντα διαπρήξει*, iii. 61. *f. τούτους ἀναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἕπεσθαι*, v. 106. *a. Similiter*, iv. 158. vi. 75. 83. vii. 144. *a.* 165. *m.* viii. 57. 58. 100. *a. Item Passiva cum forma, tum notione: ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο*, iv. 154. *m. ὡς δὲ ἀναγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα*, vii. 7. *a.* δείσας *μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα*, vii. 236. *a. ὡς δὲ οὗτοί οἱ ἀνεγνωσμένοι ἦσαν*, Postquam hi ab illo Persuasi fuerunt, viii. 110. *a.*

'Αναγκαίη, ης, ἡ, (*Ion. i. q. comm.* ἀνάγκη) Necessitas. 'Αναγκαίη κατέλαβε Ἴωνας ἥνδρας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον, ii. 152. *m.* iii. 27. *m. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη*, vii. 204. *m. οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης*, vii. 99. *a. ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καί τι ψεύδεσθαι λέγειν*, i. 138. *a.* ὥρα ἀναγκαίην *προκειμένην, ἢ τὸν δεσπότεα ἀπολλύναι, ἢ αὐτὸν ἀπόλλυσθαι*, i. 11. *f. ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίην οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν*, vii. 172. *f.* (*Conf.* 'Ανάγκη.) ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ 'Αναγκαίην, viii. 111. *a.*

ὑπ' ἀναγκαίης ἐμήδισαν, vii. 172. *a.* ix. 17. *a. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι*, Necessitate coacti, vii. 233. *a. et m. ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης, ἐχόμενος*, ix. 15. *m. εἰ ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε*, Si graviore necessitate estis adstricti, viii, 22. *m.*

Ἱκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, (Ne se necessitati illigaret) διακρῦναι τοιαύτην αἵρεσιν, i. 11. *m. f. ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι*, Necessitate adstricti sequimur, ix. 16. *f. οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι*, vii. 96. *Conf.* 'Εξέργειν, *suo loco. ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειλημμένους*, Homines ad necessitatem redactos, viii. 109. *a.*

'Αναγκαίως ἔχει *seq. Accus. et Infinit.* Necesse est, i. 89. *f. Cum Dativo personæ: ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα*, viii. 140, 1. *a. m.* ix. 27. *a.*

'Αναγκαστὸς, Coactus, vi. 58. *m. ubi monstrose olim ἀναμασθοὺς edd. ante Wess. pro ἀναγκαστούς.*

'Ανάγκη, ης, ἡ, (*communis forma nominis pro qua plerumque Ionicam* 'Αναγκαίη *usurpat Herodotus*) Necessitas. *εἰ δὴ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι*, i. 112. *m. πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ἕσαι*, ii. 22. *m. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν πᾶσι οὐδεμίη ἀνάγκη, τῆσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη*, ii. 35. *extr. Sic* iv. 179. *f.* v. 52. *a. οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ*, vii. 172. *f.*

Plur. αἱ ἀνάγκαι, Angustiæ. *ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι*, i. 116. *f. Item*, Tormenta. *ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, ibid. ubi haud multo ante ait, ἵνα τὸν βουκόλον λαβὼν βασανίσῃ. conf. Not. ad l. c. κακότητος ἀνάγκαι in Orac. apud Nostrum*, vii. 140. *extr. sunt* Calamitates necessitate fati impendentes.

'Ανάγνωσις, ιος, ἡ, *i. q.* ἀναγνώρισις, Agnitio. *τὸν 'Αστυάγεα ἐσῆει ἀνάγνωσις αὐτοῦ*, i. 116. *a.*

'Αναδαίειν, Dividere, Distribuere. *γῆν ἀναδαιομένας*, iv. 159. *in Orac.*

'Αναδασμὸς, οῦ, ὁ, Divisio, Distributio, Partitio. *ἐκεκαλέοντο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ*, iv. 159. *a. συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ*, iv. 163. *a.*

'Αναδέειν, Religare. *Peculiari notione dicitur aliquis ἀναδῆσαι τὴν πατριὴν (vel ἑωυτὸν) ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν*, Familiæ suæ originem continua serie ad sedecimum progenitorem deum referre, ii. 143. *a. et m. οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτοὺς, (i. q. ἑαυτοὺς,)* Nec a deo quodam, nec ab heroë, generis sui originem repetebant, ii. 143. *f. Not.*

'Αναδεικνύναι, *vide* 'Αναδέξαι.

'Αναδέκεσθαι, (*Ion. pro comm.* ἀναδέχεσθαι) Recipere, Polliceri, Promittere. *ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς 'Αθήνας*, v. 91. *m.*

'Αναδέξαι, *Ion. pro* ἀναδεῖξαι, Tollere et Ostendere. *ἀνέδεξε σημήϊον* (signum edidit) *τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι*, vii, 128. *m. ἀναδέξαι Πέρσῃσι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα*, Persis ex composito clypeum sublatum ostendisse, vi. 121. *a. Sic ὁ ἀναδέξας*, vi. 124 *extr. Pro ἀναδέξαι, in eadem re*, vi. 115 *extr. et* 123. *a. perperam olim ἀναδέξασθαι legebatur. Passivum ἀναδεχθῆναι, et ἀνεδέχθη ἀσπὶς, habes* vi. 124.

'Αναδιδάσκειν, Dedocere, Meliora docere. *Passiv. ταῦτα Θεμιστοκλῆος λέγοντος ἀνεδιδάσκετο Εὐρυβιάδης*, Meliora edoctus mutavit sententiam, viii. 63. *bis. ubi vide Not.*

'Αναδιδόναι, *active*, Edere, Emittere. i. 179. *f. Vide in* "Ασφαλτος. *Neutraliter. ἵνα αἱ πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου*, Ubi oriuntur fontes Mæandri, vii. 26. *m.*

'Αναδραμεῖν, Sursum currere, *id est*, Exsilire, Subsilire, Raptim surgere. *Sic ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὅπλα*, vii. 218. *a. Sic et* iii. 78. *a. τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου*, vii. 212. *a. Sed in Vita Hom.* c. 19. *est συνέβη ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀντηγάγοντο*, Accidit ut eumdem in locum Recurrerent, (Retro pellerentur a ventis) unde solverant.

Metaphorice, de Plantarum incremento, Succrescere, Excrescere, Enasci. *ὅρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον*

Digitized by Google

ἀναβεβραμηκότα, viii. 55. *Item de hominibus vel populis*, Incrementum capere, Viribus et opibus augeri: ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθηρήθησαν, i. 66. *a.* αἱ Συράκουσαι παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἀνέβλαστον, vii. 156. *a.*

Ἀναζευγνύναι. *Pro eo quod alias absolute ponitur hoc verbum, subintelligendo τοὺς ἵππους aut τὰ ἅρματα aut aliquid tale, significatque* Movere *castra*, Redire *vel* Abire cum exercitu *aut* cum classe, *Herodotus construit idem verbum cum Accusativo significante* Exercitum *vel* Classem *quem quis* Reducit, *vel* Abducit. *Sic ait* ἀναζεύξαντας πάντα τὸν στρατὸν, ix. 41. *a.* ἀναζεύξαντας τὸ στρατόπεδον, ix. 58. *f.* ἢν μὴ ἀναζεύξῃς πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νῆας, viii. 60. 1.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, Res deo dicata. Κροίσῳ ἐστὶ καὶ ἄλλα ἀναθήματα (*scil.* ἀνατεθειμένα *vel* ἀνακείμενα) ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλὰ, i. 92. *a. et sæpius in eodem cap. et alibi.*

Ἀναθρώσκειν, Insilire, Saltu conscendere (*equum*). ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον—καὶ οἱ ἀναθρώσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, iii. 64. *a. m. Absolute*, Exsilire, Prosilire. ἀμβώσας μέγα, ἀναθρώσκει, vii. 18. *a. ubi* ἀνθρώσκει *præferunt libri nonnulli.*

[Ἀναίνεσθαι, Recusare. *Sic olim cum plerisque mss̄tis edebatur κείνου ταῦτ' ἀναινομένου*, ix. 53. *f. ubi ex vet. cod. recte Wess.* ταῦτα νενωμένου *recepit, quod vide in* Νοέειν.]

Ἀναιρέειν, 1. Occidere. πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες, Qui multos homines occiderunt, iv. 66 *extr. ubi quidem Schæf. ex ms. Pass.* ἀραιρηκότες *recepit, quod significat* Qui captivos fecerunt. *Sed fortasse* ἀναιρηκότες *scripserat Herodotus, quæ verbi forma, diversa quidem notione, exstat* v. 102. *f. Ibid. paulo ante, pro vulgato* ἀραιρημένοι, *videtur* ἀναιρημένοι *legendum. Vide ibi Var. Lect.*

2. Ἀναιρέειν *et* Ἀνελεῖν, Edere responsum. ἀνεῖλε τὸ χρηστήριον *vel* τὸ μαντήϊον, Oraculum respondit. ἦν μὲν τὸ χρηστ. ἀνέλῃ, i. 13. ἀνεῖλε δὲ τὸ χρ. *ibid.* ἀνεῖλε τὸ μαντήϊον, ii. 52. *f.* ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, ix. 33. *a. οἱ μάντιες ἀναίρεον*, vi. 69. *m.*

Ἀναιρέειν ἀγῶνας *vide paulo inferius num.* 6.

3. Ἀναιρέεσθαι σῖτα, (*i. q.* αἱρεῖσθαι) Capere, Sumere cibum, iv. 128. *bis.* ποιεῦν ἀνελέσθαι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς, Pœnam capere (repetere) cædis Æsopi, ii. 134. *f. bis.* ἀναιρέεσθαι γνώμην, Suscipere opinionem, vii. 16, 1. ἀναιρέεσθαι φιλοψυχίην, Suscipere cupiditatem vitæ, Amore vitæ capi, vi. 29. ἀναιρ. πόλεμον, Suscipere bellum, v. 36. *a.* ἀναιρ. πόνους ὑπέρ τινος, Labores pro aliquo suscipere, vi. 108. *a.* ἀνελέσθαι (*i. q.* ἐκδέχεσθαι) τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἥκοντα, Admittere, Recipere, Accipere nomina (*deorum*) a barbaris adlata, ii. 52. *f.*

4. *Fœmina dicitur* ἀναιρέεσθαι, (*quod alias* συλλαμβάνειν) Concipere fetum. ἐν γάρ σε νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι, Illa nocte te concepi, vi. 69. *m. Sic de lepore femina*, ἀναιρέεται, *scil.* τέκνον, Concipit fetum, iii. 108. *m.*

5. ἀναιρέεσθαι νεκρὸν, Tollere, Auferre cadaver. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους (τὸν νεκρὸν), iv. 14. *f.* ἤλαυνον τοὺς ἵππους πάντες ὡς ἂν τὸν γε νεκρὸν ἀνελοίατο, ix. 22. *extr.* οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, ix. 23.

6. ἀναιρέεσθαι νίκην, Reportare victoriam. νίκην ἀναιρέεται καλλίστην, ix. 64. ταύτην τὴν νίκην ἀνελόμενον, vi. 103. *a. Inde per metonymiam, ut* νικᾶν μάχην, *sic et* ἀναιρέεσθαι ἀγῶνα, *et similia, dicunt.* ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι, In maximis certaminibus victoriam reportaturum esse, ix. 33. *a.* ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, *ibid.* Ὀλυμπιάδα ἀνελόμενος τεθρίππῳ, vi. 70. *f.* 103. *a. et m. bis. Item activa forma*, στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναιρηκότα, v. 102. *extr.* Ὀλύμπια ἀναιρηκὼς τεθρίππῳ, vi. 36. *a.*

Οἷόν Βαβυλὼν—ἀναίρητο editum erat i. 191 *extr. ubi recte* ἀραίρητο *edidit Wess. Ionice pro* ἤρητο, Capta erat.

Ἀναισιμοῦν, (*Ion. pro comm.* ἀναλίσκειν *vel* δαπανᾶν,) Consumere, Insumere, Impendere. μῆκος ὁδοῦ, εὐξύνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται, *scil.* ἐς ταύτην τὴν ὁδὸν, i. 72 *extr. Similiter*: μῆκος πλόου,—ἡμέραι ἀναισιμοῦνται τεσσεράκοντα, ii. 11. *a.* ὅσα ἐς συρμαίην τε—ἀναισιμώθη, ii. 125. *f. ubi mox dein* δεδαπανῆσθαι, *eadem notione.* (ἐς τὴν πυραμίδα) ταλάντων χιλιάδες—ἀναισιμωνται, (*præt. pass.*) ii. 134. *m.* ἐς τὴν φρουρέουσαν ἵππον ἑκατὸν τάλαντα ἀναισιμοῦνται, iii. 90. *f.*

ποῦ δῆτα ταῦτα ἀναισιμοῦνται; Ubi ergo hæc consumuntur? *sive* ποῦ Quo *valet, id est*, εἰς τί, In quidnam, Quem igitur in usum hæc impenduntur? iii. 6. *Similiter*: δεῖ με ἐπιφράσαι, ἵνα (*i. e.* ὅπου, *vel* ἐς τί) ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθῃ, Quem in usum insumta sit terra e fossa egesta, i. 179. *a. Alibi, eadem notione, cum Participio.* τὸν χοῦν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀναισίμου παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα, i. 185. *m.* τὴν σποδὸν ἀνδισιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὄπιος, iv. 35. *f.* τοσοῦτοι μῆνες εὑρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Ἀϊτομόλους, v. 31. *Similiter* v. 53. *extr.*

οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμοῦται πλέον ἢ etc. ii. 60. *f.* ἵνα μὴ σφεων τὸν σῖτον ἀναισιμώσωσι, Ne ipsorum cibaria consumerent, iii. 159. *f.* αὕτη ἡ μελιτόεσσα ἐν τῷ

Digitized by Google

πρόσθεν δὲ χρέων ἀναισιμουμένη, τότε ἦν ἔφασσος, viii. 41. *f.*

Conf. Προσαναισιμοῦν *et* Προσαναισιμοῦν.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, i. q. ἡ δαπάνη, Sumtus, Impensa. χωρὶς τῶν ἀναισιμωμάτων τῇ στρατιῇ, v. 31. *a. Conf.* 30. *f. ubi* ἀνισχέσθαι τὴν δαπάνην τῇ στρατιῇ.

Ἀνακαίειν, Accendere. πῦρ ἀνακαίειν, viii. 19. *f.* πῦρ ἀνακαυσάμενοι, *ibid.* πῦρ ἀνέκαιον, iv. 145. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Πυρή.

Metaph. Ἀνακαίεσθαι, Excandescere, Ira accensum esse, v. 19. *f.*

Ἀνακάμπτειν, notione intransitiva, Flecti. ταύτῃ λέγων τὸ ὄρος ἀνακάμπτει ἐς τὰ εἴρηται, ii. 8. *a.*

Ἀνάκανθος, ὁ, ἡ, Spinis carens. κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, iv. 53. *m.*

Ἀναλάπτειν, Deglutire, Devorare, Absorbere. ἀναλάπτουσι, ii. 93. *a. N. idem* quod *ibid. paulo post* καταπίνουσι. *Conf. Wess. ad Gloss. Herod. ex lib.* ii. *et Kœn. et Schæf. ad Gregor. Dialect. Ion.* §. 117.

Ἀνακεῖσθαι, i. q. ἀνατίθεσθαι aut ἀναπτεθεῖσθαι, *pro* varia verbi ἀνατίθημι notione. κρητῆρές οἱ χρύσεοι ἀνακέαται, Consecrati, Dedicati ab illo sunt crateres aurei, i. 14. *a.* πολύμα ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ, Opus in templo dedicatum, ii. 135. *a. m.* πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται, Omnia ad hos (ad horum auctoritatem) Referuntur, iii. 31. *m.* γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἑωυτὸν πᾶν ἀνακείμενον, Omnia ad se Referri, in se Sita esse, a se Pendere, i. 97. *a.*

Ἀνακηρύσσειν, Proclamare victorem. *Passiv.* ἀνακηρυχθῆναι, vi. 103. *a. m.*

Ἀνακινδυνεύειν, Iterum periculum facere, Iterum tentare. *Absolute:* Belli fortunam iterum tentare, viii. 100. *a. Cum Dativo:* τί δὲ πάντως δέει σε ναυμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν; viii. 68, 1. *Cum Particip.* μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντα, ix. 26. *a. m.* 41. *m. f.*

Ἀνακινέειν, Agitare, Ultro citroque movere, Vibrare. ἀνακινήσαντες αἰτὸν μετέωρον ῥιπτεῦσι, Vibrantes illum sursum conjiciunt, iv. 94. *m.*

Ἀνακλαίειν, Fletum tollere, In fletum erumpere. κακὰ μείζω ἢ ὅσοτε ἀνακλαίειν, iii. 14. *f.* ἀνακλαύσας μέγα, *ibid. m.* ὡς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαύσαντα, iii. 66. *a. Conf.* Ἀντικλαίειν.

Ἀνακλίνειν, Aperire *fores.* ὅταν τὴν θύρην τὴν καταπηκτὴν ἀνακλίνῃ, v. 16. *f. Not.* ἀνακλίνεσθε θύραι, Aperite vos fores, *Vita Hom.* 33. *m.*

Ἀνακοινοῦσθαί τινι, Communicare cum aliquo. *Ubi de Hominibus agitur, verbo* διαπειρᾶσθαι *utitur Noster; sed de* Fluvio, qui aquas suas cum alio miscet, *ait* ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ, iv. 48. *f.*

Ἀνακομίζεσθαι, Non solum Retro, *sed et* Sursum ferri, vehi, venire; Adscendere; Ex inferiore loco in superiorem venire. ἀνακομισθέντων δὲ τούτων, Hi quum (*e Nili ostio Memphin*) deportati, advecti fuissent, *nempe,* ἀνὰ τὸν ποταμὸν, adverso flumine vecti, ii. 115. *a.*

Ἀνακοντίζειν, Ejaculari. *Neutraliter, de* Aqua prosiliente. ἐν παντοίῃσι ἐκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἄλλου ὕδωρ ψυχρὸν, iv. 181. *a.*

Ἀνακρεμᾶν *vel* Ἀνακρεμαννύναι, Sublimem suspendere. (πρὸς) σανίδα προσπασαλεύσαντες αἰτὸν ἀνεκρέμασαν, ix. 120. *f.* τούτου τοῦ ἀνηρεμασθέντος προπάτωρ, ix. 122. *a.*

Ἀνακρίνεσθαι, Disceptare. ἀνακρινομένους πρὸς ἑωυτοὺς ἥκιστα κατελάμβανε, ix. 56. *a.*

Ἀνάκρισις, ιος, ἡ, Interrogatio, Disceptatio. οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε αἰτὸν, Nec Interrogatione (*vel* disceptatione, disputatione) eum dignatus est, iii. 53. *a. ubi quidem ex aliis codd.* ἀνακρίσιος *recepit Schæf. Pro* κρίσι, (i. e. judicio) *quod ex codd. nonnullis recepimus,* viii. 69. *a. alii vulgo* ἀνακρίσι *habent,* ἐτέρωντο τῇ ἀνακρίσι, Delectati sunt illius disceptatione, *vel* disputatione. *Paulo post ibid.* Ἑξῆς κάρτα ἤσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρόμυην, *item absque Præpos.* Ἀνακρ. πρόμυην, In puppim remigare. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρόμυην ἀνεκρούοντο, viii. 84. *a.* μέχρι κόσου ἔτι πρόμυην ἀνακρούεσθε, *ibid. f. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἀνακτᾶσθαι, 1. Recuperare. ἀνακτ. ὀπίσω τὴν τυραννίδα, i. 61. *m.* τὴν ἀρχὴν, iii. 73. *m.* εἰ μὴ ἀνακτησαίατο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν, iii. 75. *f.*

2. Sibi conciliare. ἐλπίζων τὸν θεὸν τούτοισι ἀνακτήσασθαι, Sperans se hisce Deum Placaturum, Benevolentiam illius sibi Conciliaturum, i. 50. *a.*

Ἀνακτόριον, *sive* Ἀνάκτορον, ου, τὸ, Ceteris templum. τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον, *sive, ut alii,* ἀνάκτορον, ix. 65. *f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀνακύπτειν, Caput tollere, Erigi. δι' ἡμέας ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, v. 91. *m. f.*

Ἀνακῶς, (*Ion. i. q.* ἐπιμελῶς, φρονιστικῶς, φυλακτικῶς). *Vide Gloss. Herod. ex Lib.* i. *sive Suid. et Gregor. Dial. Ion.* §. 84. ἀνακῶς εἶχε τῶν πορθμίων, Curam intendit in nautas, Adventum eorum sollicite observavit, i. 24. *f.* σπέρου πᾶς τις ἀνακῶς ἐχέτω, De semente facienda quisque sit sollicitus, Sementi faciendæ sedule det operam, viii. 109. *f.*

Ἀνακωχεύειν, 1. τὰς νῆας *vel* νέας, Contractis velis Cohibere, Retinere naves in alto mari, ut leviter fluctuent. ἀνεκώχευον τὰς νέας, vii. 168. *m. id est,* τὰ ὀθόνια στήσαντες ἐσέλευσον, *interprete Suida. Sic*

Digitized by Google

vii. 100. *f. τὰς νέας οἱ ναύαρχοι—ἀνακέχευκεν. Et ὑπὲρ τούτου (τοῦ Φαλήρου) ἀνακεχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλεον ὀπίσω*, vi. 116. *f. ubi perperam Glossator ἀνακεχεύσαντες interpretatus est ἀναχωρήσαντες, quæ interpretatio etiam in Hesychii Lexicon voc.* 'Ανακωχήσαντες *(sic ibi mendose pro* 'Ανακεχεύσαντες*) intravit; sed recte ibidem Hesychius adjecit μετεώρους κατέχοντες.*

2. *Etiam ad alia transfertur hujus verbi usus. Ἵνα ἀνακεχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων*, Ut intentionem retineret (*vel* sustineret) rudentium; *id est*, impediret quo minus laxaretur rudentium intentio, vii. 36. *a. Item de Homine, ἀνακέχευε (scil. ἑαυτὸν) θέλων εἰδέναι—ἀκοῦόν τι ποιήσουσι*, Retinuit se, Continuit se, Quietum se tenuit, observaturus quid facturi essent, ix. 13. *a.*

'Αναλαμβάνειν, 1. In manus sumere, Capere. *τὰ τόξα ἀναλαμβ.* Sumere, Capere arcum, i. 78. *a. m. ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα*, ix. 53. *a.* 57. *a. ἀναλαβὼν τὸ παιδίον*, i. 111. *a.*

2. Recipere. *Sic ἀναλαβεῖν τὴν ἀρχήν*, Recuperare Imperium, iii. 73. *a. ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὑπέκοντας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους*, Ut Reciperent famulos, ix. 51 *extr. ἀναλαβεῖν τὸν λόγον*, Resumere narrationem, Redire ad cœptam narrationem, *quæ interrupta erat*, v. 62. *a.*

3. Reparare. *ἀναλαβεῖν τὴν προτέρην κακότητα*, Superiorem Reparare calamitatem, viii. 109. *a. τοῦτο τὸ τρῶμα ἀνέλαβον*, Hoc vulnus sarserunt, Hanc cladem repararunt, v. 121. *a. (nisi ibi, cum aliis,* juncta *intelligas verba μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τρῶμα, et ἀνέλαβον neutraliter accipias*, Receperunt se, Animum et vires receperant. *Conf. Τρῶμα, et Lexic. Polyb. voc.* 'Αναλαμβάνειν, *num.* 4.) *ὁ μὲν ἀνέλαβε τάχιστα τὴν ἐπενειχθεῖσάν οἱ αἰτίην*, Omnem culpam, quæ eum presserat, Reparavit, Compensavit, Expunxit, vii. 231.

4. 'Αναλαβέσθαι, Suscipere. *δεῖσε κίνδυνον ἀναλαβέσθαι ὃν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ*, iii. 69. *a. Sic μάχας ἀναλαβέσθαι*, Suscipere pugnas, *utique legendum videtur*, v. 49. *f. ubi vulgo ἀναβάλλεσθαι.*

'Αναλέγεσθαι, Sublegere sibi *ea quæ humum ceciderunt. τοὺς ἀναπίπτοντας, ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ὁ οἰκέτης ἀνελέγετο*, iii. 130. *f.*

'Αναλείχειν, Lambere, Delingere. *τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων*, i. 74 *extr.*

'Ανάλκις, *ιδος, ὁ, ἡ*, Imbellis, Mollis, Ignavus. *δῆλα βουλόμενος ποιέειν ὡς εἴησαν ἀνάλκιδες*, ii. 103. *extr.*

'Αναλογεῖν, *vide* 'Επαναλογεῖν.

['Αναλογίζεσθαι *temere olim edd.* vii. 8, 3. *a. et* vii. 194. *m. Vide* Λογίζεσθαι, *num.* 1. *et num.* 3.]

'Ανάλωτος, *ου, ὁ, ἡ*, Insuperabilis, Inexpugnabilis. *τεῖχος ἀνάλωτον*, viii. 51. Ἄρδιες ἀνάλωτοι, i. 84. *m.*

'Αναμανθάνειν, Percunctari, Inquirere. *δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγίνετο*, Sciscitantes liquido cognoverunt, ix. 101. *m.*

'Αναμάξευτος, *ου, ὁ, ἡ, de terra* Plaustris inhabili, Quæ plaustris permeari non potest, ii. 108. *m.*

'Αναμάρτητος, *συ, ὁ, ἡ*, Qui nihil peccavit. *γυναῖκα ἀναμάρτητον ἑωυτῷ*, Uxorem quæ nihil in ipsum deliquisset, v. 39. *f.* Insons, Nullam culpam habens. *πόλιν ἀναμάρτητον, ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ νῦν ἐστεώτων*, i. 155. *m.*

['Αναμασθοὺς, *vitiosa olim scriptura pro* ἀναγκαστοὺς, vi. 58. *m.*]

'Αναμάσσειν, Abstergere, Abluere. *ταῦτα ἐγὼ ἔπρηξα καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω*, Hæc ego feci, et meo capite culpam luo, i. 155. *m. Conf. Odyss. τ'. 92.*

'Αναμάχεσθαι, Redintegrare prælium, Pugnam instaurare. *ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες*, v. 121. *a. νενικημένους ἀναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην καιότητα*, viii. 109. *a.*

'Αναμένειν. *καὶ οἱ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ νύκτα ἀναμένοντι*, Et ei sub Ida noctem Agenti, Transigenti, vii. 42. *b.*

'Ανάμεσος, *ου, ὁ, ἡ*, (*i. q. ὁ ἀνὰ μέσον ὤν*) Qui medius (*vel* in medio) est. *τὰς ἀναμέσους πόλις distinguit Herodotus ab illis quæ sunt ἐπὶ τῷ ποταμῷ, intelligitque* Oppida quæ in media *Ægypti* regione sunt *inter fluvium et montes*, ii. 108. *f.*

'Αναμιγνύναι, Permiscere, Admiscere. *τοῖσι πολλὰ ἔθνεα ἀναμεμίχαται*, Quibus multæ aliæ gentes Admixtæ (illis Immixtæ) sunt, i. 146. *a. et m. Conf.* 'Αναμίσγειν.

'Αναμιμνήσκειν *cum dupl. accus.* In memoriam aliquid revocare alicui, vi. 140. *m. Conf.* 'Επιμιμν.

'Αναμίξ, Promiscue. *ἀναμὶξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀνασεφυρμένα*, Omnia promiscue periter erant confusa, i. 103. *a. m.* vii. 40. *a.*

'Αναμίσγειν, *i. q.* ἀναμιγνύναι. Miscere. *ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι*, Misceri, Sese miscere, Promiscue versari cum aliis, i. 199. *a.*

'Αναμνέεται (Commemorat) *edebatur olim ex H. Stephani conjectura*, i, 173. *f. ubi recte ἀνανεμέεται exhibent veteres libri. Sed ab* 'Αναμνέεσθαι *(Ion. i. q.* ἀναμνᾶσθαι*) est* ἀναμνησθέντες, Recordati, v. 109. *f. et alia conjugata.*

'Ανανδρος, Mollis, Effœminatus. *κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους ἁπάντων ἀνθρώπων*, iv. 142.

'Ανανέμεσθαι, *idem quod* καταλέγειν, Recensere, *de quo usu hujus verbi apud Herodotum diserte Suidas monuit.* κατα-λέξει ἑαυτὸν μητρόθεν καὶ τῆς μητρὸς ἀνα-

Digitized by Google

νεμέσεται τὰς μητέρας, Et matris suæ matres (ab una ad alteram adscendendo) Recensebit, i. 173. *f.*

Ἄναξ, κτος, ὁ, Rex; *sigillatim* Apollo. *Hinc vocativus*, Ὄναξ, *de quo infra sub Particula* Ὦ *dicetur.*

Ἀναξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, viii. 109. *f. Conf.* Ἀποξηραίνειν.

Ἀνάξιος, η, ον, Indignus. *Absolute positum videtur nomen* vii. 9. *a.* ἐόντας ἀναξίους, Indignos homines; *nisi e superioribus intelligendum* ἀναξίους καταγελάσαι ἡμῶν, Indignos qui nobis irrideant: *sed placet* Indignos, Nihili homines; *Conf.* Ἄξιος.

Ἀναξίως, Indigno modo. ἐφθάρησαν ἀναξίως ἑωυτῶν vii. 10, 5.

Ἀναξυρίδες, *al*, Braccæ, Feminalia, Tibialia. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας gestabant Persæ, vii. 61. *a.* Iidem ἀναξυρίδας ἔχοντες ἔρχονται ἐς τὰς μάχας, v. 49. *a. m.* Scythæ σκυτίνας ἀναξυρίδας φορέουσι, i. 71. *a. m.* Sacæ, Scythica gens, ἀναξυρίδας ἐνδεδύκεσαν, vii. 64. *a. ubi fortasse* σκυτίνας *adjecerat Herodotus.* τὴν χεῖρα κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, iii. 87. *m.*

Ἀναπαύεσθαι, *Vide* Ἀμπαύεσθαι.

Ἀναπείθειν, Persuadere *ad aliquid faciendum, cum Infinit.* vi. 123. *f.* ὡς δέ οἱ οὗτος ἀνεπέπειστο, viii. 5. *a.*

Ἀναπειρᾶσθαι, *in re bellica* Ἀναπειρᾶσθαι *est* Experimentum facere, Exercitari, iv. 12. *extr. Conf. Lexic. Polyb. in* Ἀνάπειρα *et* Ἀναπειρᾶσθαι.

Ἀναπείρειν, Superne infigere. ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας, Prælto palo infigit *caput hosti præcisum*, iv. 103. *f.* ἢν ἀποθάνῃ ἀναπαρείς, Si moritur infixus *hastis*, (*scil.* is qui sublime conjectus est ut in hastarum spicula incidat) iv. 94. *b.*

Ἀναπετανύναι, Aperire. ἀναπετάσας τὰς πύλας, iii. 147. *m. f.* 158. *m.* μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεττέαται ἐς Πελοπόννησον, ix. 9. *f.* ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσεις, viii. 60, 1.

Ἀνατέτασθαι *et* Ἀνατέτεσθαι (*Conf. Mœrid. Attic.* p. 311 *seq.*) Subvolare, Evolare. πελειάδας ἐκ Θηβέων ἀναπταμένας, (*syncop. pro* ἀναπεταμ.) v. 55. *a. ubi alii* ἀναπετομένας.

Ἀνάπηρος, Corporis membro quodam captus *vel* mancus; *sigillatim* Cæcus, *Vit. Hom.* 23. *f. Not.*

Ἀναπιμπλάναι, Explere. *Peculiari hujus verbi usu dicitur aliquis* πολλὰ κακὰ ἀναπιμπλάναι, *pro* πάσχειν, φέρειν, ἀνατλῆναι: *quasi dicas* μέτρον κακῶν ἀνάπλεων φέρειν. *Sic* τίνα δαιμόνων παραβάντες, τάδε ἀναπίμπλαμεν; vi. 12. *a. m.* ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακὰ, v. 4. νῦν ὦν γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήσῃ, Plura porro non patiatur terra Bœotia. ix. 87. *ubi olim* ἀναπλήσῃ.

Ἀνάπλασσειν, Refingere, Reficere, *vel* Reædificare. καί τις οἰκίην ἀνάπλασσέω, viii. 109. *f.*

Ἀνάπλεως, ω, ὁ, ἡ, Plenus, Repletus. Σκύθαι λέγουσι πτερῶν ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα, iv. 31. *a. Pro quo* iv. 7. *extr. est* πτερῶν τὸν ἠέρα εἶναι πλέον.

Ἀνάπλοος, *et* Ἀνάπλους, ου, ὁ, Navigatio adverso flumine. ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης ἀνὰ τὸν ποταμὸν, ii. 4. *extr.* ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων ἀνάπλου, ii. 8. *f.*

Ἀναπλώειν, (*Ion. pro* ἀναπλεῖν,) Enavigare, In altum navigare, Navibus solvere, viii. 70. *a.* Renavigare, i. 78. *m. ubi quidem etiam* ὀπίσω *adjicitur. Conf.* Ἐναναπλώειν.

Ἀναπνέειν, Respirare, Recreari. πρὶν ἀναπνεῦσαι ἐκ τῆς ναυτιγίης καὶ τοῦ χειμῶνος, viii. 12. *m.*

Ἀναποδίζειν τινὰ, Revocare aliquem ut pedem referat; *et metaphorice* Jubere aliquem repetere ea quæ jam semel dixerat. *Sic* ἀναποδίζων τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, Repetere (Iterum declarare) jubens præconem causam cur ad se Corintho advenisset, v. 92, 6. *m. Sed* ii. 116. *a.* ἀνεπόδισε ἑωυτὸν *intelligunt vulgo* Retractavit sese. *Vide ibi Not.*

Ἀνάπτειν. *vide* Ἐνάπτειν.

Ἀναπτεροῦν, Alas addere, Excitare, Instigare. ἀναπτερώσας αὐτὴν (Paris Helenam) οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας, ii. 115. *m. f.*

[Ἀνάπτεσθαι, Indui. λεοντέας ἀναμμένοι, Leonum pelles induti, *olim* vii. 69. *a. ubi nunc* ἐναμμένοι.]

Ἀναπτύσσειν, Evolvere, Explicare, Aperire. ἕκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσων, i. 48. *a.* ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, i. 125. *a.*

Ἀνατυνθάνεσθαι, Sciscitari, Percontari. ἀνατυνθανόμενος εὑρίσκω, v. 57. *a.*

Ἀνάπυστος, ον, ὁ, ἡ, Cognitus, Compertus. ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα, Hæc postquam innotuerunt, vi. 64. *a.* 66. *f.* ix. 109. *a.*

Ἀναραιρηκὼς *vide supra in* Ἀναιρέειν *et in* Ἀναιρέεσθαι.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, Incongruus. ἀναρμοστότατον πάντων, iii. 80. *m. f.*

Ἀναρπάζειν, Sursum rapere, Abripere, *ut aquila prædam e terris sublimem rapit. Metaph. in Med.* Ἀναρπάζεσθαι, Subito (Facile, primo impetu) opprimere *aliquem.* ἀναρπασόμενος τοὺς Φωκέας, viii. 28. *b.* ix. 59. *extr.*

Ἀναῤῥηγνῦναι αὔλακας, Findere sulcos, ii. 14. *m.*

Ἀναῤῥιπτέειν, In altum projicere. *Metonym.* κινδύνους ἀναῤῥιπτέειν, *pro* κύβους κινδύνων ἀναῤῥιπτέειν, Periculorum aleam subire, vii. 50. *m.*

Digitized by Google

'Ανάρσιος, ον, Incongruus, Inconvèniens, Importunus, Incommodus, Injucundus. οὐδὲν ἀνάρσιον πρῆγμα συνενείχθη, iii. 10. m. Et graviori etiam significatu 'Ανάρσια dicuntur Indigna, Iniqua, Dira, Non ferenda. (Conf. Hesych. et Suid.) ἀνάρσια πρήγματα πεπονθέναι, i. 114. f. v. 89. extr. 90. m. πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ, ix. 37. a. ὁ δὲ ἰδὼν τε καὶ ἀνάρσιον ἐποιέετο, Atrocem rem et indignam esse judicavit, ix. 110. f. Possis et Inimica, Hostilia, interpretari ex Homerico usu.

'Αναρτέεσθαι, (Ion. pro ἀναρτᾶσθαι) Sese parare, Se accingere, Animum inducere, Instituere. ἀναρτημένου σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος χρηστὰ ἔργα ποιέειν, i. 90. a. μαθὼν τοὺς 'Αθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, vi. 88. a. ἀνάρτημαι ὦν αὐτοὺς στρατεύεσθαι, vii. 8, 3. a. Conf. 'Αρτέειν, et Παραρτέειν.

'Αναρχίη, ης, ἡ, Ubi nemo est qui præsit, Quum duce caret exercitus. ἀναρχίης δούσης, ix. 23. f. Scilicet mortuum desiderabant ducem, ὃς σφεας οὐδεὶς ἦν ὁ τάσσων, ibid. c. 22. f.

'Ανασκολοπίζειν, E palo suspendere. τούτους ἀνεσκολόπισε, i. 128. iii. 159. a. iv. 43. f. ix. 78. f. ubi paulo ante est ἀνασταυροῦν eadem notione. τοὺς αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τείχεος, iv. 202. τοὺς Αἰγινητέων ἡγητῆρας μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, iii. 132. m. iv. 43. a.

'Ανασπᾶν, Retrahere, Sursum trahere. κατῆκε (αὐτὴν) ἐς τὸ πέλαγος, ἀναστάσας δὲ etc. Rursus extraxit eam ex aqua, iv. 154. extr. ἀναστᾶν τὰς νέας, i. q. ἀνέλκειν, Subducere naves. ἀναστάσαντες τὰς νέας, vii. 188. m. Extrahere, Evellere. ἐὰν ἀναστάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων, ii. 92. m.

'Ανάστατος, ου, ὁ, ἡ, Qui e sedibus suis Extrahitur, Evellitur, et in aliam terram (per vim) Transportatur. Παίονας ἀναστάτους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν 'Ασίην, v. 12. a. τούτους ἐκ τῆς Αἰγίνου ἀναστάτους ἐποίησαν παρὰ βασιλῆα, iv. 204. ubi olim ἀναστάτους. conf. vi. 32. τὰς παρθένους ἀναστάτους ποιήσαντες ἐς Βάκτρα, vi. 9. f. ἐν τῇσι (ἐν αἷς νήσοις) τοὺς ἀναστάτους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, iii. 93. m. vii. 80. a.

'Ανάστασις, ιος, ἡ, Translatio populi e suis sedibus in aliam regionem. Græci deliberarunt περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης, de Ionia in aliam terram transferenda, et id quidem benevolo consilio, non hostili animo, ix. 106. a.

'Αναστατός, ου, ὁ, ἡ, 1. Eversus, Subversus. βέλτιος μὴ ἀναστάτους ποιῆσῃ τὰς Ἀθήνας, Veritus ne funditus everteret Sardes, i. 156. a. m. ubi mox μὴ ἐξαναστήσωσι eadem notione. Νίνου ἀναστατου-

γουμένης, Eversa Nino, Babylon sedes regni facta est, i. 178. a. ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι, Græciam funditus perdere, vii. 56. b. πάντα σφι ὑπὸ ὕβριος ἀνάστατα ἦν, Omnia ab iis per contumeliam susque deque versa sunt, i. 106. a. Διρλοος ἀναστάτους ἐποίησε, Syrios funditus evertit, (Valla exterminavit, nec ita male,) i. 76. m.

2. Sedibus suis pulsus. ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγίνοντο, Suis laribus expulsi sunt, Suos lares relinquere coacti sunt, vii. 118. a. Sic i. 79. ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι δεδμεθα, Ob hominum iniquitatem solum vertere cogemur, i. 97. f. ubi præcessit οὐ δυνατοί εἰμεν οἰκέειν τὴν χώρην. 'Αθηναίοισι οὐκ ἐβάκες Ἰωνίην γενέσθαι ἀνάστατον, Atheniensibus non placuit Ioniam alio transferri, Ionas in aliam terram transferendos esse, ix. 106. m. Conf. 'Ανάστασις. Olim τούτους ἐκ τῆς Αἰγίνου ἀναστάτους ἐποίησαν πρὸς βασιλῆα, iv. 204. ubi nunc quidem ἀνασώστους.

3. ἀνάστατον ποιέειν, idem quod καταστρέφεσθαι, Subigere, Sub potestatem redigere. τὰ μὲν κάτω τῆς 'Ασίης 'Αρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κῦρος, i. 177. ubi mox cap. 178. a. ἐπεὶ δὲ τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο. Conf. 'Ανιστάναι.

'Αναστανροῦν, (i. q. ἀνασκολοπίζειν, ix. 78. f.) In crucem tollere, E cruce suspendere. ἀνεσταύρωσε ἑόντα τῶν βασιλήων δικαιότατον ἀνακρεμασθέντα δὲ—ἤλυσε, vii. 194. m. ἐκέλευσε ἀποταμόντας κεφαλὴν ἀναστανροῦσαι, Jussit eos ut capite præcibo e cruce eum suspenderent, vii. 239. a. τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλέα, vi. 30. m.

'Αναστενάζειν, Gemitum edere. ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, i. 86. m.

['Αναστομοῦν. Quod Pollux scribit ii. 104. ἀνασνομῶσαι τὰς τάφρους φησὶν Ἡρόδοτος, memoria lapsus doctissimus lexicographus Herodotum nominavit cum Xenophontem debuisset, cujus vide Cyropæd. vii. 5. 15.]

'Αναστρέφειν, Invertere, subvertere. ὄρος μέγα ἀνεστραμμένον ἐν τῇ ζητήσει, Ingens mons quærendis (metalli venis) susque deque versus est, vi. 47. f.

'Ανασχετός, ή, όν, et 'Ανάσχετος, ὁ, ἡ, Ferendus, Tolerandus. ὅστι οὐδαμῶς ἀνασχετὸν, iii. 81. m. οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος, Rem non ferendam ratus, vii. 103. a. ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων, vii. 103. f. ubi alii quidem ἀνασχετὸν, perperam.

'Ανασχίζειν, Rescindere, Aperire. ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα i. 123. f. τὸν λαγὸν ἀνέσχισε, i. 124. a. ἀνασχίζειν αὐτὸν (τὸν νεκρὸν) ἐκέλευε, iii. 35. m. τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν, iv. 72. a.

Digitized by Google

'Ανασώζω, 1. Recipere, Recuperare (*imperium*): *qua notione frequentius quidem verbum Medium usurpatur, verum etiam Activum. μηδ' ἀνασωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν*, iii. 65. *f. ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχήν*, iii. 73. *a. idem quod mox ἀναλαβέειν ibid. Sic* i. 106. *b.* iii. 65. *f.* vi. 107. *a. τὴν ἡγεμονίην σθένεϊ κατὰ τὸ κρατερὸν ἀνασώσασθαι*, iii. 65. *f. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσασθαι*, Priusquam Thyreas (*oppidum*) recepissent, i. 82. *f.*

2. *Etiam* Conservare in gratiam alterius, et ei Restituere. *ἀνασωσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Ἄδμον*, iii. 140. *f.* (*Samum non* recuperavit, *sed primum ceperat Darius, ibid. c.* 139. *a.*)

3. Repetere, in memoriam revocare. *ἀνασώζων ἐκεῖνο τὸ ἔπος*, Repetens verbum illud, *quod Aristeus olim excciderat*, vi. 65. *m. f.*

'Ανατείνειν, Sursum tendere. *πεδίλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα*, Caligæ ad genu usque pertinentes, vii. 67. *m.*

'Ανατέλλειν, Oriri: *de sole* oriente. *πρὸς ἡλίου ἀνατέλλοντα*, iv. 40. *a.* 45. *a. Pro quo alibi ἡλιος ἀνίσχων, ἀνιὼν, et ἐπαναστέλλων.*

De fluvii orta *vel* origine. *ἐκ ταύτης (τῆς λίμνης) ἀνατέλλων ὁ Ἴστρος*, iv. 52. *a.*

'Ανατιθέναι, 1. Erigere, Statuere in honorem dei, Dedicare, Consecrare. *ταῦτα ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἥραιον*, iv. 88. *m.* 152. *f. ἀνέθηκε καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα*, ii. 182. *a.* viii. 121. *m. ταύτην (τὴν ἐσθῆτα) ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι*, ii. 159. *f.* i. 92. *a. τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς, μνημόσυνον ἑωυτῆς*, ii. 135. *m. τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς τὴν φιάλην etc.* vii. 54. *f.*

2. Referre aliquid ad aliquem, Adscribere, Tribuere, Imputare alicui aliquid, tamquam qui illud possideat, vel illius rei sit auctor. *οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι*, ii. 135. *a. m. οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην*, ii. 134. *a.*

3. 'Ανατίθεσθαι, Mutare, Alio transferre, Alio loco ponere. *ἀνὰ πάντα τίθεσθαι, ex scriptura quam e nostro cod. F. pro τυθέσθαι recepimus* viii. 77. *m.* Omnia mutare, Miscere omnia, Susque deque vertere. *Vide ibi Var. Lect. et Not.* et *conf. Xenoph. Mem.* ii. 4, 4.

'Ανατιμᾶν, Augere (Intendere) pretium, Majorem mercedem postulare. *ὁ δὲ ὁρῶν περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας—ἀνετίμα*, ix. 33. *m. f.*

[*Ἀνατλῆναι. Perperam olim ἀνατλῆσαι legebatur pro ἀναπλῆσαι*, ix. 87. *Vide* 'Ανατιμᾶλαι.]

'Ανατολή, Oriens. *Plurali amat uti Noster, v. gr. ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων*, iv. 8. *m. et sic sæpe alibi.*

'Ανατρέπειν, Evertere. *πολλοῖσι ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προβλῆξους ἀνέτρεψε*, Multos Deus, postquam felicitatem eis ostendit, funditus Evertit, Prostravit. i. 32. *extr.*

'Ανατρέχειν. *Vide supra in* 'Αναδραμεῖν.

'Αναφαίνειν, Ostendere. *Sed Inftn.* 'Αναφῆναι, *neutraliter*, Adparere, Rursus adparere, Emergere *e mari*, i. 165. *f.* (*quo spectare videtur glossa Hesychiana, iniquo loco, post* 'Αναφορόνεον *posita: 'Αναφῆναι· ἀναφανῆναι. Similiter quidem apud Homerum φάνεσκε passim neutraliter pro ἐφάνη ponitur.*) *Sic et Præteriti* reverti ἀνακεφηνὸς, Quod nuper demum adparuit, recens enatum, ii. 15. *m.*

Passiv. ἐν ἂν ἐφάνη μοῦναρχος, Declaratus, renunciatus est solus imperans, iii. 82. *f.*

'Αναφανδόν, Palam, i. 46. *extr.*

'Αναφέρειν, et 'Ανενείκαι (*Ionice pro* ἀνενεγκεῖν) 1. i. *q. ἄνω φέρειν*, Sursum ferre. *ἀνενείκαντες (τὸ αἷμα) ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων*, iv. 62. *f. Hinc* Deferre in superiorem regionem. *τὴν κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλῆα (ex inferiore Asia) ἐς Σοῦσα*, vi. 30. *m. Alibi* Egerere *terram vel arenam e cuniculis: ἡ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις*, vi. 102. *m. f.*

2. *Idem quod* ἀπαγγέλλειν, Referre, Renunciare. *ἐκέλευσε αὐτοὺς πάντα παρ' ἑωυτὸν ἀναφέρειν*, i. 47. *a. m. ἐπεὶ τε ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος*, i. 54. *a. οἱ δὲ ἀνήνεικαν ἐς Χαρδὶς καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ*, i. 91. *f. ἀνενείκαντος (ἐς αὐτοὺς) τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους*, iii. 70. *a. ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αἱ γνῶμαι ἐς Ἑλλάδα*, Ut ad Xerxen relatæ sunt sententiæ *quas dixerant deliberantes*, viii. 69. *m. ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενειχθέντων ἐς τὰς πόλιας*, Ubi audiverunt hæc civitatibus renunciata, i. 141. *f.* (*ubi perperam olim ἀνενειχθέντες, quod* Reversi *interpretatus erat Portus cum Valla.*) *τῶν ἔπεων τουτέων ἀνενειχθέντων οὐδένα ἐτολμέετο λόγον*, i. 213. *a.* (*Eadem notione subinde ἀνενεῖκαι utitur Noster.*)

3. *'Αναφέρειν ἐς τινὰ περί τινος*, Ad aliquem de aliqua re Referre, et illius judicio rem permittere. *περὶ σπονδέων ἀνοῖσειν ἐς τοὺς πλείονας*, De fœdere relaturum se ad multitudinem, vii. 149. *m. συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῆσαι (i. q. ἀνοῖσαι) τὸν ἐν Βραγχίδῃσι*, i. 157. *f. ibique Var. Lect. et Not. ἐπεὶ ὑμῖν ἀναφέρω (ταῦτα, αὐτὰ περὶ τούτων) ἐς πλείονας ἔβαλε*, iii. 71. *f. βουλεύματα πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει*, iii. 80. *f. Conf.* 'Ανώϊστος.

4. *'Αναφέρεσθαι, certe* 'Ανενείκασθαι, Secum (*vel* sibi) sursum ferre, Res suas (in superiorem locum) comportare ibique in tuto locare. *ἀπαλλαξόμενος ἐκ τῆς Ἄδμου ἐς Λακεδαίμονα, καὶ ἀνενειξάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε*, iii. 148. *a. ἐς τὴν (κορυφὴν*

Digitized by Google

τοῦ Παρνησσοῦ) ἀνηείκαντο (scil. τὰ ἑωυτῶν χρήματα vel κτήματα) καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν, viii. 32. *et ibi Not.* ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς, καὶ ἐς τὸ Κορύκιον ἄντρον ἀνηείκαντο, Res suas comportarunt, iv. 36. *f.*

5. Ἀναφέρειν (*scil.* ἑαυτὸν), Sese reficere, Recreare, Vires et animum recipere. εἰ μὴ τῷ πάσματι ἀνέφερον, Nisi hoc potu sese Recrearent, iii. 22. *f. Not. Alibi vero hac notione Mediam verbi formam* Ἀνενείκασθαι *et Passivam* Ἀνενεχθῆναι *usurpat Noster.* ἐκπλαγεὶς δὲ τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν· μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθεὶς (*sive* ἀνενεχθεὶς) εἶπε, Ægre tandem Sese recipiens, i. 116. *a. Sic et veteres grammatici et recentioris ætatis Viri docti.* i. 86. *a. m.* ἀνενεικάμενον *itidem* Refectum (*id est*, Quum sese recepisset) *intelligunt; ubi nos quidem, Homericum verbi usum secuti interpretati sumus,* Ex imo pectore trahentem vocem. *Vide ibi Not. Eumdem Herodoti locum spectans Æm. Portus ait:* "ἀνενεικάμενος, *Ion, et Poet.* Cum repetisset (hoc Solonis dictum), παρὰ τὸ ἀναφέρειν, *quod hic accipitur pro* Aliquid repetere, et crebro vel sæpius proferre." *Prorsus extra oleas vagatus Valla* ἀνενεικάμενον Victum *interpretatus erat.*

Ἀναφορέειν, *i. q.* Ἀναφέρειν, Sursum ferre, Egerere. ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, iii. 102. *m.* (*ubi mox* ψάμμος ἡ ἀναφερομένη). ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιὰς, iii. 111. *f.*

Ἀναφύεσθαι, *de Plantis*, Nasci. ἡ πολὶς ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, iv. 58. *a.*

Ἀναφῦναι, Renasci, Denuo succrescere. ἀνέμεινε ἀναφῦναι τὰς τρίχας, v. 35. *m.* ὡς δὲ ἀνέφυσαν τάχιστα, *ibid.*

Ἀναφύρειν, 1. Miscere, Permiscere, Confundere. πρὸ τοῦ ἀναμὶξ ἦν πάντα ἀνατεφυρμένα, i. 103. *a. m.*

2. Inquinare. ὀρέοντες ἄνδρα μάστιξί τε καὶ αἵματι ἀνατεφυρμένον, hominem cruore ex flagellis inquinatum, iii. 157. *a.*

Perperam olim ἀνέφυρον *editum erat*, iii. 22. *extr. pro* ἀνέφερον.

Ἀναχωρέειν, Redire. ἀνεχώρησαν ἀσινέες, viii. 116. *f.* ix. 77. *m.* ἀνεχώρεον ὀπίσω, vii. 225. *a. m. Nonnumquam ea notione ponitur, qua dicitur* Regnum ad aliquem Redire, Transire, Devolvi. ἀποθανόντος Δαρείου, ἡ βασιληὶη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου, vii. 4. *extr. Similem usum verbi* ἀναβαίνειν *supra adnotavimus.*

Ἀναχώρησις, ιος, ἡ, Receptus, Retrogressio. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστροφῆς, ix. 22. *f.*

Ἀναψύχειν, *proprie* Refrigerare; *hinc* Recreare, Reficere, *non solum milites aut jumenta, sed et naves.* τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες, vii. 59. *f. Sic Xenoph. Hellen.* i. 5, 6. τὰς ναῦς ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων.

Ἀνδάνειν, *i. q.* ἀρέσκειν, Placere. ὅσον χρόνον ἐκεῖνα ἡμῖν ἥνδανε, viii. 29. *a.* οὕσφι ἥνδανε ταῦτα, vii. 172. *a.* (*Et cum Augmento syllabico, sive vocali* η *in ea resoluta*) εἴ τε οἱ καὶ ταῦτα ἐδάνδανε, ix. 5. *a.* τοῖσι τὰ ἀμείνω ἐδάνδανε, ix. 19. *a. Conf. supra* Ἀδέειν.

Ἀνδραγαθίη, ης, ἡ, Strenuitas, Fortitudo, Virtus *bellica.* ἐς ἀνδραγαθίην οὐ λειπόμενοι, Virtute non inferiores, i. 99. *f.* ἀνδραγαθίη αὐτὴ ἀποδέδεικται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν, ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, i. 136. *a.* ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες, Iv. 65. *extr.* τὴν βασιλήιην οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχὼν, ἀλλὰ κατὰ γένος, v. 39. *a.* 42. *a.* vi. 128. *f.* vii. 166. *b.*

Ἀνδραποδίζειν *et* Ἀνδραποδίζεσθαι, Inservitutem redigere, In servitutem abstrahere; *subinde etiam interpretari possis* Sub corona vendere. τὴν Ἀρίσβαν (πόλιν) ἠνδραπόδισαν, i. 151. *m. Frequentius in Med.* τὴν πόλιν ἠνδραποδίσαντο, i. 76. *a.* iii. 59. *m.* πάντας ἠνδραποδίζετο, v. 27. *m.* τοὺς λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ἀνδραποδισάμενοι ἀπῆσαν ὀπίσω—τοὺς δὲ ἠνδραποδίσαντο, τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀναστάσιους ἐποιήσαν, iv. 203. *a. et* 204. μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίων, μήτε ἀνδραποδίζεσθαι, iii. 147. *a. Passiv.* ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι, i. 156. *a.* ἐπ' ἡμῖν ἐστι τῆς γῆς τε ἐστερῆσθαι καὶ πρὸς ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, viii. 29. *b. ubi olim una voce* προσηνδραποδ. Ἐρέτρια ἠνδραπόδισται, vi. 106. *m.*

Ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, (*Ion. pro comm.* ἀνδρὼν) Virorum habitatio, Pars ædium quam viri habitant, Conclave virile. ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους, i. 34. *f.* ἦν θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, iii. 78. *m. et* 77. *f.* 120. *a.* 123. *a.* κατασκευάσασθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, Construxisse exhedram *etc.* iv. 95. *m.*

Ἀνδρηίη, ης, ἡ, (*Ion. pro* ἀνδρεία) Fortitudo, Animi robur, vii. 99. *a.*

Ἀνδρήιος, η, ον, Virilis, ῥόμη ἀνδρηίη, vii. 153. *f.*

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, Statua, viii. 121. *f. et sæpius alibi.* ἀνδριὰς δυώδεκα πηχέων χρύσεος στερεὸς, i. 183. *m.*

Ἀνδρόγυνοι, Semiviri, Effeminati viri, iv. 67. *b.*

Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, Homicida, iv. 110. *a.*

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, Statua partim hominis partim sphingis speciem referens, ἀνδρόσφιγγας περιμήκεας ἀνέθηκε, ii. 175. *a.*

Ἀνδροῦσθαι, Virum fieri, Ad ætatem virilem pervenire, Virilem ætatem ingredi. Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, i. 123. *a.* ἀνδρωθῆναι, iv. 10. *a.* ἠνδρώθη, iv. 156. *m.* ἀνδρωθέντι,

Digitized by Google

ἀνδρωθέντας, v. 92. b. vi. 52. *f.* *Ἴσως αἱ τοῖδε ἀνδρωθέντι olim edd.* vii. 149. *a. nec aliud quidquam a mastis enotatum: ubi Æm. Portus:* "*Fortasse, inquit, legendum ἀνδρωθέντι. Si codex sanus, dicemus Ionice e ante primum ω insertum. Vide ἀνδρεῖον, pro ἀνδρῶν.*"—*Nos cum Schæf.* ἀνδρωθέντι, *edidimus: de quo in Var. Lect. monere obliti sumus.*

[Ἀνδροφαγέειν, Humana carne vesci. *ἀνδροφαγέουσι olim editum erat,* iv. 106. *ubi nos cum Wess. ex aliis edd.* ἀνθρωποφαγέουσι *posuimus.*]

'Ανδροφάγοι, Androphagi, *nomen populi,* iv. 106.

'Ανέεν, *i. q.* ἀνιέναι *ab* ἀνίημι. ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον, Militiæ destinantur, Dicantur. ii. 165. *extr. Quemadmodum eosdem dicit Noster τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους,* ii. 167. *f. sic superiori loco dicere potuerat* ἀνειμένοι εἶσι, *aut* ἀνίενται *Ionice pro* ἀνεῖνται, *ab* ἀνίημι.

'Ανεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, Præter voluntatem nostram accidens, Ingratus, Injucundus, Tristis. ἐπὶ συμφορῇ ἐνέπεσε ἀνεθέλητον, Tristem in casum incidit, vii. 88. *a.* ὅ τι αὐτοῖσι συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι οὐκ ἔχω εἰπεῖν, vii. 123. *f.*

"Ανεσις, (*Ion. pro* ἄνεσις) Conficere, Perficere, Absolvere. ἦνετο τὸ ἔργον, Perficiebatur, Progrediebatur opus, viii. 71. *f. Sic* i. 189. *f. ex mastis restitutum, ubi olim* ἠνύετο *edd.* πέμπτῳ ἔτεϊ ἀνομένῳ, Exeunte (*sive rectius,* Progrediente, Volvente, Currente) quinto anno, vii. 20. *a. N.*

'Ανείρειν, Adnectere, Innectere. *Intaphernes præcisas hominibus aures et nares ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αἰχένας σφέων ἔδησε,* Circa frenum equi adnexas cervicibus eorum circumdedit, iii. 118. *extr. Obscurus mihi quidem locus, ubi olim ante* χαλινὸν *aberant duo verba* περὶ τόν. *Vide Var. Lect. et ibi Gronov. Conf.* 'Ενείρειν.

'Ανειρύειν τὰς νῆας, (*i. q.* ἀνέλκειν *et* ἀνελκύειν) Naves in terram subducere. ἀνειρύσαι τὰς νῆας, ix. 96. *f.* 97. *m.*

'Ανέκαθεν *et* 'Ανέκαθε, Antiquitus, A superioribus inde temporibus, Inde a majoribus. ἐόντες ἀνέκαθεν Πύλιοι, v. 65. *m.* ἀνδρὸς τὸ ἀνέκαθεν ἐόντος Φολνικος, i. 170. *f.* τὸ ἀνέκαθε (*sic nos ex mastis, ubi alii* ἀνέκαθεν) τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, vi. 128. *f.* ἐόντες τὰ ἀνέκαθεν Γεφυραῖοι, v. 55. *b.* τὰ μὲν ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ γεγονὼς, vi. 35. *a.* ἔσαν τὰ ἀνέκαθεν λαμπροί, vi. 125. *a.* ὄντα ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, vii. 221.

'Ανελκύειν, In terram subducere *naves.* ἀνελκύσαντες τὰς νέας, vii. 59. *f.* ὁρῶν νῆας ἀνελκυσθέντας ἔσω τοῦ τείχεος, ix. 98. *a. Conf.* 'Ανειρύειν.

"Ανεμος, ὁ, Ventus. ὑπὸ ἀνέμοι πνέουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης. *Vide* i. 67. *m. et* 68. *m.* ἀνέμους εἴργουσι, viii. 179. *a.*

'Ανενεῖκαι *et* 'Ανενείκασθαι *vide in* 'Αναφέρειν.

'Ανεπισκέπτως, Inconsiderate, ii. 45. *a.*

'Ανεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, Ignarus, Imperitus. ἀνεπιστήμονες ἔσαν (*οἱ Πέρσαι*) καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἀναντίοισι τοφίῃσι, ix. 62. *f. Comparat.* ἡ δ' ἑτέρη ἀνεπιστημοσυνέστερη μέν ἐστι τῆς λελεγμένης, ὑπερφερεστέρη δέ, Altera (*ratio explicanda causæ incrementi Nili*) inscitior quidem est, *etc.* ii. 21.

'Ανεπιτήδεος, η, ον, Incommodus, Importunus. τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσεσθαι, Quibus quoties aliquod Incommodum, aliquid Adversi *vel* Mali impendet, i. 175. *a. De eadem re loquens,* viii. 104. *b.* αἰεὶ ἐπαΐειν μέλλῃ τι ἔσεσθαι χαλεπόν.

"Ανεσις, ιος, ἡ, Relaxatio, Remissio, Intermissio. *Sic ἄνεσις κακῶν ex doctorum virorum emendatione,* v. 28. *a.* (*aliis* c. 27. *extr.*) *pro vitioso* ἄνεως κακῶν. *Vide Var. Lect. et Not. Hesychius:* "Ανεσις, ἀνάπαυσις.

'Ανεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, Rationi reddendæ non obnoxius. τῇ (*μουναρχίῃ*) ἔξεστι ἀνευθύνῳ ποιέειν τὰ βούλεται, iii. 80. *a. ubi perperam olim* ἀνευθύνως.

'Ανευρίσκειν, Reperire, Quærendo, explorando, *vel* secum reputando reperire, Comperire. τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, vii. 8, 3. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, ix. 12. *a. Asiæ pars australis* ἀνεύρηται ὁμοίη παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, Comperta est similia exhibere atque Africa, iv. 44. *f.*

'Ανέχειν, Eminere, Emergere *ex aqua. Urinator* δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον, viii. 8. *m. Promontorium* τὸ τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, *quod* Prominet maxime *in mare,* vii. 123. *a.*

'Αναστήσειν, Oriturum esse, *vide infra, in* 'Ανίστειν.

'Ανέχεσθαι, Sustinere, Ferre, Tolerare. *Construitur cum Accus.* τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, i. 169. *a.* τῶν ἵππων οὐ τι ἀνεχομένων τὰς καμήλους, vii. 87. οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Ἀπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, vii. 149. *f. Frequentius cum Participio.* ἵππος οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὁρέων, οὔτε τὴν ὀδμὴν ὀσφραινόμενος, i. 80. *m.* ἡμέας ἀνέχειν ὁρέων ἄρχοντας, i. 206. *a.* οὐκ ἀνέσχοντο ἀκούσαντες ὅκως χρεὼν εἴη ἐπισχεῖν τρηκοντα ἔτεα, v. 89. *f.* οὐκ ἠνέσχετο βασιλευόμενος, v. 48. ταῦτα ἀκούσας οὐκ ἠνέσχετο, vii. 169. *a.* οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν, Non sustinuit silere, Silentium tenere non potuit, viii. 26. *f. Pleonastice dictum,* ἀνεχόμενος φέρουσι τὸν χειμῶνα, iv. 28. *f. sed mox ibid. nude* ἀνέχονται.

'Ανεψιός, οῦ, ὁ, Frater patruelis, Consо-

Digitized by Google

brimus. *De duorum fratrum filiis* vii. 62. ix. 16. *m. De eo cujus mater soror fuit patris alterius*, vii. 5. *a.*

[*'Ανεως καιῶν corrupte olim*, v. 28. *a. ubi ἄνευ καιῶν corrigendum suspicatus erat* Portus, *nos ex aliorum conjectura ἄνευς καιῶν possumus.*]

'Αναγράσθαι, Enarrare, Recensere. *ἀναγράψαντες τὰ ἀνθρωπήια πάντα πάθεα*, v. 4. *b.*

'Ανήκειν, Pervenire, Adtingere. *αἰμασιὴν, ὄφιος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλὸν*, Murum cujus altitudo umbilicum Adtingit viri, vii. 60. *f. ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι*, Ad summum gradum virtutis Pervenistis, Præter omnes Eminetis, v. 49. *a. m. χρήσασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα*, Opibus Eminentes inter primos, vii. 134. *f. φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔ κω ἀνήκω*, Ad id prudentiæ culmen, quo tendo, nondum Perveni, vii. 13. *m. οὐκ ἐς τοῦτο θράσεως ἀνήκει*, vii. 9, 3. *οὐκ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης ἀνήκει*, vii. 16, 3. *πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει*, vii. 237. *m. f. ἐς τὰ μέγιστα* (*scil. τῆς πενίης vel γεωπενίης*) *ἀνήκοντες*, Admodum egeni, Ita egeni ut nihil supra, viii, 111. *f.*

τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Hæc quidem ratio in nihilum Redit, Nihil valet, Nullam vim habet, ii. 104. *a.*

'Ανήκεστος, ου, ὁ, ἡ, Insanabilis, Irreparabilis. *ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν τινὰ*, i. 137. *a. ἑωυτὸν λωβᾶται λάβην ἀνήκεστον*, iii. 154. *b. λυμαίνεται ἡμέας λύμῃσι ἀνηκέστοισι*, vi. 12. *m.*

'Ανηκέστως, Insanabiliter, Atrocissime. *ἀνηκέστως διαθεῖναί τινα*, vii. 155. *a. τὴν ἵππον αἰτέων ἐλυμήνατο ἀνηκέστως*, viii. 28. *a.*

'Ανηκουστέειν, (*i. q. ἀνήκοον εἶναι*) Dicto non esse audientem, Non obtemperare. *οὗτος δὲ ἀνηκούστεε*, i. 115. *f. ἀνηκουστήσαντες τοῖσι στρατηγοῖσι*, vi. 14. *m. τὰ δεῖ ἀνηκουστέοντα παθέειν*, vii. 17. *f.*

'Ανὴρ, ὄρος, ὁ, Vir. 1. *ἀνὴρ ὅδε*, *pro ἐγώ. Sic ἀνδρὶ τῷδε*, *pro ἐμοὶ*, i. 108. *f.*

2. *ἀνὴρ vel 'ὀνὴρ*, *pro ὁ ἀνήρ. Sic οὗτος ὀνὴρ*, ii. 51. *m. f.* iv. 161. *m.* v. 104. *a. οὗτοι ὄνδρες* (*al. ἤνδρες*, *vel ᾧ 'νδρες*), iv. 134. *m. Poterat et ὤνδρες vel ᾧνδρες cum iota subscripto pingi. Genit. plural. vulgo quidem ἀνδρέων edebatur*, vii. 187. *f. sed probatissimi libri ἀνδρῶν dederunt.*

3. *ἀνὴρ*, Vir, Qui viri nomen meretur, Virtute præstans. *ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἐὼν*, ii. 120. *m. f. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς* (*ἀνδρῶν mesti fere omnes*) *λόγῳ*; Tune in virorum numero habeare? iii. 120. *m. N. ἵνα ἐκμάθωσι ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται*,—*ἄνδρα εἶναι τὸν προεστῶτα*, iii. 134. *a. m. ἀνὴρ λέγεται* (*scil. γεγονέναι*) *Μαρδόνιος*, ix. 71. *a. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες*, vii. 210. *f.*

4. *ἀνὴρ*, Maritus. *οἰνόμαπι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα*, i. 146. *f.*

5. *Subinde ἀνὴρ pleonastice jungitur cum alio Substantivo; non solum tali quale ἀνὴρ Πέρσης*, iii. 120. *a. et similia, sed et cum hujusmodi, ἀνὴρ μάντις*, vi. 83. *f. ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ, ᾧ οὔνομα Εὐρυβάτης*, vi. 93. *f. Conf.* 'Ανθρωπος.

"Ανηθον, ου, τὸ, iv. 71. *a. alii* Anethum *intelligunt, quod alias "Ανηθον, alii* Anisum, *quod vulgo "Ανισον. Vide Not.*

'Ανθέειν, Florere. *'Ερετρίης ἀνθεούσης τοῦτον τὸν χρόνον*, Eretria per id tempus Florente, vi. 127. *f. ἀνθεούσης τῆς 'Ασίης ἀνδράσι*, Quum viris floreret Asia, iv. 1. *a.*

'Ανθέριξ, ικος, ὁ, Asphodeli caulis, i. 190. *f. Vide Fas. Œcon. Hippocr. et Bodæum a Stapel ad Theophr. aliasve ab Harlesio et Schrebero ad Theocr.* i. 52. *laudatos.*

'Ανθίζειν, Colore inficere, Colore inducere, Illinere. *προμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαμένοισι*, i. 98. *f. Simili ratione accipiendum videtur hoc verbum apud Sophocl. Elect.* 43. *de facie hominis pigmento quodam aut fuco obducta.*

'Ανθιστάναι, *vide* 'Αντιστάναι.

'Ανθρωπήϊος, ίη, ιον, (*Ion. pro ἀνθρώπειος*) Humanus. *τὴν ἀνθρωπηίην ἐκπιστάμενος εἰδαιμονίην etc.* i. 5. *f. ἐπειρωτᾷς ἀνθρωπηίων πραγμάτων πέρι*, i. 32. *a.* 207. *a. ἀνθρωπήϊα πάθεα*, v. 4. *b. ἀνθρωπηίῃ φωνῇ*, ii. 55. *a. ubi ἀνθρωπίνῃ Edd. ante Wess. Sed ἀνθρωπηίῃ ex mss. reponendum monuerat jam Gronov. in Notis. Sic μέζονα ἀνθρωπηίων ἔργων*, ii. 148. *m. f. ἐν τῇ ἀνθρωπηίῃ φύσει*, iii. 65. *a.*

ἡ ἀνθρωπηίη λεγομένη γενεὴ, iii. 122. *a, m. est* Tempus historicum, Ætas historica; *cui opponitur Mythica ætas.*

ἡ ἀνθρωπηίη, scil. δορὰ, Pellis humana. *ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηίην*, v. 25. *m. ubi ἀνθρωπῆν legebat Pollux*, ii. 5. *ni fallunt libri.*

'Ανθρώπινος, η, ον, *i. q. ἀνθρωπήϊος. Sic πᾶν τὸ ἀνθρώπινον*, i. 86. *m. f. ubi quidem ἀνθρωπήϊον posuerunt nuperi quidam editores, refragantibus libris omnibus.*

'Ανθρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, Hominis figuram referens. *ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα*, (*εἰς ὃν*) *ἐνεργνῦσι τὸν νεκρὸν*, ii. 86. *f. ubi de Mumiis. Larcher: "ils font faire en bois un étui de figure humaine; ils y renferment le mort." Ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα γενέσθαι*, Deum nullum sub hominis forma exstitisse, ii. 142. *m.*

"Ανθρωπος, ου, ὁ. *ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους*, Ipsum protinus sermonem hunc ad alios homines retulisse, ix. 16. *f. ubi πρὸς ἄλλους corrigendum censuerat Valck. ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι οἰκέουσι Σκύθαι olim* v. 18. *a. consentientibus fere libris; ubi nos cum Reizio ex*

Digitized by Google

si Gregor. Dial. Ion. §. 95. *ἀναγιώσκεις στρατεύεσθαι βασιλέα*, vii. 10 *extr. τίς σε ἀνθρώπων ἀνέγνωσε πολέμιον ἀντὶ φίλου μοι καταστῆναι*, i. 87. *m. ὡς ἀνέγνωσε, sc. αὐτὸν*, i. 68. *f. τοῦτον ἀναγνώσας ὁ Μάγος, ὡς οἱ πάντα διαπρήξει*, iii. 61. *f. τούτους ἀναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἕπεσθαι*, v. 106. *a. Similiter*, iv. 158. vi. 75. 83. vii. 144. *a.* 165. *m.* viii. 57. 58. 100. *a. Item Passiva cum forma, tum notione: ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθείς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο*, iv. 154. *m. ὡς δὲ ἀναγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα*, vii. 7. *a. δείσας μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα*, vii. 236. *a. ὡς δὲ οὗτοί οἱ ἀνεγνωσμένοι ἦσαν*, Postquam hi ab illo Persuasi fuerunt, viii. 110. *a.*

'Αναγκαίη, ης, ἡ, (*Ion. i. q. comm. ἀνάγκη*) Necessitas. *'Αναγκαίῃ κατέλαβε Ἴωνας ἄνδρας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον*, ii. 152. *m.* iii. 27. *m. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη*, vii. 204. *m. οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης*, vii. 99. *a. ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καί τι ψεύδοις λέγειν*, i. 138. *a. ὥρα ἀναγκαίην προκειμένην, ἢ τὸν δεσπότεα ἀπολλύναι, ἢ αὐτὸν ἀπόλλυσθαι*, i. 11. *f. ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμιὴν οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν*, vii. 172. *f. (Conf. 'Ανάγκη.) ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ 'Αναγκαίην*, viii. 111. *a.*

ὑπ' ἀναγκαίης ἐμήδισαν, vii. 172. *a.* ix. 17. *a. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι*, Necessitate coacti, vii. 233. *a. et m. ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης, ἐχόμενος*, ix. 15. *m. εἰ ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε*, Si graviore necessitate estis adstricti, viii, 22. *m.*

ἱκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, (Ne se necessitati illigaret) *διακρῦναι τοιαύτην αἵρεσιν*, i. 11. *m. f. ἐπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι*, Necessitate adstricti sequimur, ix. 16. *f. οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι*, vii. 96. *Conf. 'Εξέργειν, suo loco. ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας*, Homines ad necessitatem redactos, viii. 109. *a.*

'Αναγκαίως ἔχει seq. Accus. et Infinit. Necesse est, i. 89. *f. Cum Dativo personæ: ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα*, viii. 140, 1. *a. m.* ix. 27. *a.*

'Αναγκαστὸς, Coactus, vi. 58. *m. ubi monstrose olim ἀναμασθοὺς edd. ante Wess. pro ἀναγκαστούς.*

'Ανάγκη, ης, ἡ, (*communis forma nominis pro qua plerumque Ionicam 'Αναγκαίη usurpat Herodotus*) Necessitas. *εἰ δὴ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι*, i. 112. *m. πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὅσαι*, ii. 22. *m. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμὴ ἀνάγκη, τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη*, ii. 35. *extr. Sic* iv. 179. *f.* v. 52. *a. οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ*, vii. 172. *f.*

Plur. αἱ ἀνάγκαι, Angustiæ. *ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι*, i. 116. *f. Item*, Tormenta. *ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, ibid. ubi haud multo ante ait, ἵνα τὸν βουπόλον λαβὼν βασανίσῃ. conf. Not. ad l. c. κακότητος ἀνάγκαι in Orac. apud Nostrum*, vii. 140. *extr. sunt* Calamitates necessitate fati impendentes.

'Ανάγνωσις, ιος, ἡ, *i. q.* ἀναγνώρισις, Agnitio. *τὸν 'Αστυάγεα ἐσῆγεε ἀνάγνωσις αὐτοῦ*, i. 116. *a.*

'Αναδαίειν, Dividere, Distribuere. *γῆν ἀναδαιομένας*, iv. 159. *in Orac.*

'Αναδασμὸς, οῦ, ὁ, Divisio, Distributio, Partitio. *ἐπεκαλέοντο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ*, iv. 159. *a. συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ*, iv. 163. *a.*

'Αναδέειν, Religare. *Peculiari notione dicitur aliquis ἀναδῆσαι τὴν πατριὴν (vel ἑωυτὸν) ἐς ἑκκαιδέκατον θεόν*, Familiæ suæ originem continua serie ad sedecimum progenitorem deum referre, ii. 143. *a. et m. οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτοὺς, (i. q. ἑαυτοὺς,)* Nec a deo quodam, nec ab heroë, generis sui originem repetebant, ii. 143. *f. Not.*

'Αναδεικνύναι, *vide* 'Αναδέξαι.

'Αναδέκεσθαι, (*Ion. pro comm. ἀναδέχεσθαι*) Recipere, Polliceri, Promittere. *ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς 'Αθήνας*, v. 91. *m.*

'Αναδέξαι, *Ion. pro* ἀναδεῖξαι, Tollere et Ostendere. *ἀνέδεξε σημήϊον* (signum edidit) *τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι*, vii, 128. *m. ἀναδέξαι Πέρσῃσι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα*, Persis ex composito clypeum sublatum ostendisse, vi. 121. *a. Sic ὁ ἀναδέξας*, vi. 124 *extr. Pro ἀναδέξαι, in eadem re*, vi. 115 *extr. et* 123. *a. perperam olim ἀναδέξασθαι legebatur. Passivum ἀναδεχθῆναι, et ἀνεδέχθη ἀσπὶς, habes* vi. 124.

'Αναδιδάσκειν, Dedocere, Meliora docere. *Passiv. ταῦτα Θεμιστοκλῆος λέγοντος ἀνεδιδάσκετο Εὐρυβιάδης*, Meliora edoctus mutavit sententiam, viii. 63. *bis. ubi vide Not.*

'Αναδιδόναι, *active*, Edere, Emittere. i. 179. *f. Vide in "Ασφαλτος. Neutraliter. ἵνα αἱ πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου*, Ubi oriuntur fontes Mæandri, vii. 26. *m.*

'Αναδραμεῖν, Sursum currere, *id est*, Exsilire, Subsilire, Raptim surgere. *Sic ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὅπλα*, vii. 218. *a. Sic et* iii. 78. *a. τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου*, vii. 212. *a. Sed in Vita Hom.* c. 19. *est συνέβη ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀντηγάγοντο*, Accidit ut eumdem in locum Recurrerent, (Retro pellerentur a ventis) unde solverant.

Metaphorice, de Plantarum incremento, Succrescere, Excrescere, Enasci. *ὥρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον*

Digitized by Google

ἀναδεδραμηκότα, viii. 55. *Item de hominibus vel populis*, Incrementum capere, Viribus et opibus augeri: ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθυρρήθησαν, i. 66. *a. al* Συράκουσαι παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἀνέβλαστον, vii. 156. *a.*

Ἀναζευγνύναι. *Pro eo quod alias absolute poniter hoc verbum, subintelligendo τοὺς ἵππους aut τὰ ἅρματα aut aliquid tale, significatque* Movere *castra*, Redire *vel* Abire cum exercitu *aut* cum classe, *Herodotus construxit idem verbum cum Accusativo significante* Exercitum *vel* Classem *quem quis* Reducit, *vel* Abducit. *Sic ait* ἀναζεύξαντας πάντα τὸν στρατὸν, ix. 41. *a.* ἀναζεύξαντας τὸ στρατόπεδον, ix. 58. *f.* ἢν μὴ ἀναζεύξῃς πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νῆας, viii. 60. 1.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, Res deo dicata. Κροίσῳ ἐστὶ καὶ ἄλλα ἀναθήματα (*scil.* ἀνατεθειμένα *vel* ἀνακείμενα) ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλὰ, i. 92. *a. et sæpius in eodem cap. et alibi.*

Ἀναθρώσκειν, Insilire, Saltu conscendere (*equum*). ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον—καὶ οἱ ἀναθρώσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, iii. 64. *a. m. Absolute*, Exsilire, Prosilire. ἀμβώσας μέγα, ἀναθρώσκει, vii. 18. *a. ubi* ἀνθρώσκει *præferunt libri nonnulli.*

[Ἀναίνεσθαι, Recusare. *Sic olim cum plerisque mostis edebatur κείνου ταῦτ' ἀναιρομένου*, ix. 53. *f. ubi ex vet. cod. recte Wess.* ταῦτα νενομένου *recepit, quod vide in* Νοέειν.]

Ἀναιρέειν, 1. Occidere. πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες, Qui multos homines occiderunt, iv. 66 *extr. ubi quidem Schæf. ex ms. Pass.* ἀραιρηκότες *recepit, quod significat* Qui captivos fecerunt. *Sed fortasse* ἀναραιρηκότες *scripserat Herodotus, quæ verbi forma, diversa quidem notione, exstat* v. 102. *f. Ibid. paulo ante, pro vulgato* ἀραιρημένοι, *videtur* ἀναραιρημένοι *legendum. Vide ibi Var. Lect.*

2. Ἀναιρέειν *et* Ἀνελεῖν, Edere responsum. ἀνεῖλε τὸ χρηστήριον *vel* τὸ μαντήϊον, Oraculum respondit. ἦν μὲν τὸ χρηστ. ἀνέλῃ, i. 13. ἀνεῖλε δὲ τὸ χρ. *ibid.* ἀνεῖλε τὸ μαντήϊον, ii. 52. *f.* ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, ix. 33. *a. al* μάντιες ἀναίρεον, vi. 69. *m.*

Ἀναιρέειν ἀγῶνας *vide paulo inferius num.* 6.

3. Ἀναιρέεσθαι σῖτα, (*i. q.* αἰρεῖσθαι) Capere, Sumere cibum, iv. 128. *bis.* ποιὴν ἀνελέσθαι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς, Pœnam capere (repetere) cædis Æsopi, ii. 134. *f. bis.* ἀναιρέεσθαι γνώμην, Suscipere opinionem, vii. 16, 1. ἀναιρέεσθαι φιλοψυχίην, Suscipere cupiditatem vitæ, Amore vitæ capi, vi. 29. ἀναιρ. πόλεμον, Suscipere bellum, v. 36. *a.* ἀναιρ. πόνους ὑπέρ τινος, Labores pro aliquo suscipere, vi. 108. *a.* ἀνελέσθαι (*i. q.* ἐκδέχεσθαι) τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἥκοντα, Admittere, Recipere, Accipere nomina (*deorum*) a barbaris adlata, ii. 52. *f.*

4. *Fœmina dicitur* ἀναιρέεσθαι, (*quod alias* συλλαμβάνειν) Concipere fetum. ἐν γάρ σε νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι, Illa nocte te concepi, vi. 69. *m. Sic de lepore femina*, ἀναιρέεται, *scil.* τέκνον, Concipit fetum, iii. 108. *m.*

5. ἀναιρέεσθαι νεκρὸν, Tollere, Auferre cadaver. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους (τὸν νεκρὸν), iv. 14. *f.* ἤλαυνον τοὺς ἵππους πάντες ὡς ἂν τόν γε νεκρὸν ἀνελοίατο, ix. 22. *extr.* οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, ix. 23.

6. ἀναιρέεσθαι νίκην, Reportare victoriam. νίκην ἀναιρέεται καλλίστην, ix. 64. ταύτην τὴν νίκην ἀνελόμενον, vi. 103. *a. Inde per metonymiam, ut* νικᾶν μάχην, *sic et* ἀναιρέεσθαι ἀγῶνα, *et similia, dicunt.* ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι, In maximis certaminibus victoriam reportaturum esse, ix. 33. *a.* ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, *ibid.* Ὀλυμπιάδα ἀνελόμενος τεθρίππῳ, vi. 70. *f.* 103. *a. et m. bis. Item activa forma*, στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναιρηκότα, v. 102. *extr.* Ὀλύμπια ἀναιρηκὼς τεθρίππῳ, vi. 36. *a.*

Olim Βαβυλὼν—ἀναίρητο *editum erat* i. 191 *extr. ubi recte* ἀραίρητο *edidit Wess. Ionice per ῆ* ἤρητο, Capta erat.

Ἀναισιμοῦν, (*Ion. pro comm.* ἀναλίσκειν *vel* δαπανᾶν,) Consumere, Insumere, Impendere. μῆκος ὁδοῦ, εὐζύγῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται, *scil.* ἐς ταύτην τὴν ὁδὸν, i. 72 *extr. Similiter:* μῆκος πλόου,—ἡμέραι ἀναισιμοῦνται τεσσεράκοντα, ii. 11. *a.* ὅσα ἐς συρμαίην τε—ἀναισιμώθη, ii. 125. *f. ubi mox dein* δεδαπανῆσθαι, *eadem notione. (*ἐς τὴν πυραμίδα) ταλάντων χιλιάδες—ἀναισίμωνται, (*præt. pass.*) ii. 134. *m.* ἐς τὴν φρουρέουσαν ἵππον ἑκατὸν τάλαντα ἀναισιμοῦνται, iii. 90. *f.*

τοῦ δῆτα ταῦτα ἀναισιμοῦνται; Ubi ergo hæc consumuntur? *sive* τοῦ Quo *valet*, *id est*, εἰς τί, In quidnam, Quem igitur in usum hæc impenduntur? iii. 6. *Similiter:* δεῖ με ἐπιφρᾶσαι, ἵνα (*i. e.* ὅπου, *vel* ἐς τί) ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθῃ, Quem in usum insumta sit terra e fossa egesta, i. 179. *a. Alibi, eadem notione, cum Participio.* τὸν χοῦν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀναισίμου παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα, i. 185. *m.* τὴν σποδὸν ἀνδισιμοῦσθαι ἐκβαλλομένην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὤπιος, iv. 35. *f.* τοσοῦτοι μῆνες εὑρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Ἀτομόλους, v. 31. *Similiter* v. 53. *extr.*

οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμοῦται πλέον ἢ *etc.* ii. 60. *f.* ἵνα μὴ σφέων τὸν σῖτον ἀναισιμώσωσι, Ne ipsorum locusta consumerent, iii. 150. *f.* αὕτη ἡ μελιτόεσσα ἐν τῷ

Digitized by Google

πρόσθεν δεὶ χρόνῳ ἀναισιμουμένη, τότε ἦν ἔφασκον, viii. 41. *f.*

Conf. Προαναισιμοῦν *et* Προσαναισιμοῦν.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, i. q. ἡ δαπάνη, Sumtus, Impensa. χωρὶς τῶν ἀναισιμωμάτων τῇ στρατιῇ, v. 31. *a. Conf.* 30. *f. ubi* ἐπισχέσθαι τὴν δαπάνην τῇ στρατιῇ.

Ἀνακαίειν, Accendere. πῦρ ἀνακαίειν, viii. 19. *f.* πῦρ ἀνακαυσάμενοι, *ibid.* πῦρ ἀνέκαιον, iv. 145. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Πυρή.

Metaph. Ἀνακαίεσθαι, Excandescere, Ira accensum esse, v. 19. *f.*

Ἀνακάμπτειν, *notione intransitiva*, Flecti. ταύτῃ λῆγον τὸ ὄρος ἀνακάμπτει ἐς τὰ εἴρηται, ii. 8. *a.*

Ἀνάκανθος, ὁ, ἡ, Spinis carens. κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, iv. 53. *m.*

Ἀνακάπτειν, Deglutire, Devorare, Absorbere. ἀνακάπτουσι, ii. 93. *a. N. idem quod ibid. paulo post* καταπίνουσι. *Conf. Wess. ad Gloss. Herod. ex lib.* ii. *et Kan. et Schæf. ad Gregor. Dialect. Ion.* §. 117.

Ἀνακεῖσθαι, i. q. ἀνατίθεσθαι *aut* ἀναπιθῆσθαι, *pro varia verbi* ἀνατίθημι *notione.* κρητῆρές οἱ χρύσεοι ἀνακέαται, Consecrati, Dedicati ab illo sunt crateres aurei, i. 14. *a.* τοίημα ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ, Opus in templo dedicatum, ii. 135. *a. m.*

πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται, Omnia ad hos (ad horum auctoritatem) Referuntur, iii. 31. *m.* γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἑωυτὸν πᾶν ἀνακείμενον, Omnia ad se Referri, in se Sita esse, a se Pendere, i. 97. *a.*

Ἀνακηρύσσειν, Proclamare victorem. *Passiv.* ἀνακηρυχθῆναι, vi. 103. *a. m.*

Ἀνακινδυνεύειν, Iterum periculum facere, Iterum tentare. *Absolute:* Belli fortunam iterum tentare, viii. 100. *a. Cum Dativo:* τί δὲ πάντες δέει σε ναυμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν; viii. 68, 1. *Cum Particip.* μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντα, ix. 26. *a. m.* 41. *m. f.*

Ἀνακινέειν, Agitare, Ultro citroque movere, Vibrare. ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ῥιπτεῦσι, Vibrantes illum sursum conjiciunt, iv. 94. *m.*

Ἀνακλαίειν, Fletum tollere, In fletum erumpere. πολὺ μείζω ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, iii. 14. *f.* ἀνακλαύσας μέγα, *ibid. m.* ὡς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαίσαντα, iii. 66. *a. Conf.* Ἀντικλαίειν.

Ἀνακλίνειν, Aperire *fores.* ὅταν τὴν θύρην τὴν καταντικρὺ ἀνακλίνῃ, v. 16. *f. Not.* ἀνακλίνεσθε θύραι, Aperite vos fores, *Vita Hom.* 33. *m.*

Ἀνακοινοῦσθαί τινι, Communicare cum aliquo. *Ubi de Hominibus agitur, verbo* ἐπιτρίβεσθαι *utitur Noster; sed de* Fluvio, qui aquas suas cum alio miscet, *ait* ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ, iv. 48. *f.*

Ἀνακομίζεσθαι, Non solum Retro, *sed et* Sursum ferri, vehi, venire; Adscendere; Ex inferiore loco in superiorem venire. ἀνακομισθέντων δὲ τούτων, Hi quum (*a Nili ostio Memphin*) deportati, advecti fuissent, nempe, ἀνὰ τὸν ποταμὸν, adverso flumine vecti, ii. 115. *a.*

Ἀνακοντίζειν, Ejaculari. *Neutraliter, de* Aqua prosiliente. ἐν κορυφῇσι ἑκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἄλλου ὕδωρ ψυχρὸν, iv. 181. *a.*

Ἀνακρεμᾶν *vel* Ἀνακρεμαννύναι, Sublimem suspendere. (πρὸς) σανίδα προσασαλεύσαντες αὐτὸν ἀνεκρέμασαν, ix. 120. *f.* τούτου τοῦ ἀναμρεμασθέντος προπάτωρ, ix. 122. *a.*

Ἀνακρίνεσθαι, Disceptare. ἀνακρινομένους πρὸς ἑωυτοὺς ἦδε κατελάμβανε, ix. 56. *a.*

Ἀνάκρισις, ιος, ἡ, Interrogatio, Disceptatio. οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε αὐτὸν, Nec Interrogatione (*vel* disceptatione, disputatione) eum dignatus est, iii. 53. *a. ubi quidem ex aliis codd.* ἀνοκρίσιος *recepit Schæf. Pro* κρίσι, (i. e. judicio) *quod ex codd. nonnullis recepimus*, viii. 69. *a. alii vulgo* ἀνακρίσι *habent,* ἐτέρωτο τῇ ἀνακρίσι, Delectati sunt illius disceptatione, *vel* disputatione. *Paulo post ibid.* Ἐξέρξης κάρτα ἥσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *item absque Præpos.* Ἀνακρ. πρύμνην, In puppim remigare. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο, viii. 84. *a. μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε, ibid. f. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἀνακτᾶσθαι, 1. Recuperare. ἀνακτ. ὀπίσω τὴν τυραννίδα, i. 61. *m.* τὴν ἀρχὴν, iii. 73. *m.* εἰ μὴ ἀνακτησαίατο ὀπίσω τὴν ἀρχὴν, iii. 75. *f.*

2. Sibi conciliare. ἐλπίζων τὸν θεὸν τούτοισι ἀνακτήσασθαι, Sperans se hisce Deum Placaturum, Benevolentiam illius sibi Conciliaturum, i. 50. *a.*

Ἀνακτόριον, *sive* Ἀνάκτορον, ου, τὸ, Cereris templum. τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον, *sive, ut alii,* ἀνάκτορον, ix. 65. *f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀνακύπτειν, Caput tollere, Erigi. δι' ἡμέας ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, v. 91. *m. f.*

Ἀνακῶς, (*Ion. i. q.* ἐπιμελῶς, φρονιστικῶς, φυλακτικῶς). *Vide Gloss. Herod. ex Lib.* i. *sive Suid. et Gregor. Dial. Ion.* §. 84. ἀνακῶς εἶχε τῶν πορθμέων, Curam intendit in nautas, Adventum eorum sollicite observavit, i. 24. *f.* σπόρου πᾶς τις ἀνακῶς ἐχέτω, De semente facienda quisque sit solicitus, Sementi faciendæ sedulo det operam, viii. 109. *f.*

Ἀνακωχεύειν, 1. τὰς νῆας *vel* νέας, Contractis velis Cohibere, Retinere naves in alto mari, ut leviter fluctuent. ἀνεκώχευον τὰς νέας, vii. 168. *m. id est,* τὰ ἱστία στήσαντες ἐσάλευον, *interprete Suida. Sic*

Digitized by Google

vii. 100. *f. τὰς νέας οἱ ναύαρχοι—ἀνακέχενε. Et ὑπὲρ τούτου (τοῦ Φαλήρου) ἀνακεχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλεον ὀπίσω*, vi. 116. *f. ubi perperam Glossator ἀνακωχεύσαντες interpretatus est ἀναχωρήσαντες, quæ interpretatio etiam in Hesychii Lexicon voc.* Ἀνακωχήσαντες *(sic ibi mendose pro* Ἀνακωχεύσαντες*) intravit; sed recte ibidem Hesychius adjecit μετεώρους κατέχοντες.*

2. *Etiam ad alia transfertur hujus verbi usus. Ἵνα ἀνακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων*, Ut intentionem retineret (*vel* sustineret) rudentium; *id est*, impediret quo minus laxaretur rudentium intentio, vii. 36. *a. Item de Homine, ἀνεκάκευε (scil. ἑαυτὸν) θέλων εἶδέναι—ὁκοῖόν τι ποιήσουσι*, Retinuit se, Continuit se, Quietum se tenuit, observaturus quid facturi essent, ix. 13. *a.*

Ἀναλαμβάνειν, 1. In manus sumere, Capere. *τὰ τόξα ἀναλαμβ.* Sumere, Capere arcum, i. 78. *a. m. ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα*, ix. 53. *a.* 57. *a. ἀναλαβὼν τὸ ταυρίον*, i. 111. *a.*

2. Recipere. *Sic ἀναλαβεῖν τὴν ἀρχὴν*, Recuperare Imperium, iii. 73. *a. ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὑπηκόους τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους*, Ut Reciperent famulos, ix. 51 *extr. ἀναλαβεῖν τὸν λόγον*, Resumere narrationem, Redire ad cœptam narrationem, *quæ interrupta erat*, v. 62. *a.*

3. Reparare. *ἀναλαβεῖν τὴν προτέρην κακότητα*, Superiorem Reparare calamitatem, viii. 109. *a. τοῦτο τὸ τρῶμα ἀνέλαβον*, Hoc vulnus sarserunt, Hanc cladem repararunt, v. 121. *a. (nisi ibi, cum aliis,* juncta *intelligas verba μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τρῶμα, et ἀνέλαβον neutraliter accipias*, Receperunt se, Animum et vires receperunt. *Conf.* Τρῶμα, *et Lexic. Polyb. voc.* Ἀναλαμβάνειν, *num.* 4.) *ὁ μὲν ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσάν οἱ αἰτίην*, Omnem culpam, quæ eum presserat, Reparavit, Compensavit, Expunxit, vii. 231.

4. Ἀναλαβέσθαι, Suscipere. *δεῖσε κίνδυνον ἀναλαβέσθαι ὃν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ*, iii. 69. *a. Sic μάχας ἀναλαβέσθαι*, Suscipere pugnas, *utique legendum videtur*, v. 49. *f. ubi vulgo ἀναβάλλεσθαι.*

Ἀναλέγεσθαι, Sublegere sibi *ea quæ humum ceciderunt. τοὺς ἀναπίπτοντας, ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ὁ οἰκέτης ἀνελέγετο*, iii. 130. *f.*

Ἀναλείχειν, Lambere, Delingere. *τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων*, i. 74 *extr.*

Ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, Imbellis, Mollis, Ignavus. *δῆλα βουλόμενος ποιέειν ὡς εἴησαν ἀνάλκιδες*, ii. 103. *extr.*

Ἀναλογεῖν, *vide* Ἐπαναλογεῖν.

[Ἀναλογίζεσθαι *temere olim edd.* vii. 8, 3. *a. et* vii. 194. *m. Vide* Λογίζεσθαι, *num.* 1. *et num.* 3.]

Ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Insuperabilis, Inexpugnabilis. *τεῖχος ἀνάλωτον*, viii. 51. Σάρδιες ἀνάλωτοι, i. 84. *m.*

Ἀναμανθάνειν, Percunctari, Inquirere. *δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγίνετο*, Sciscitantes liquido cognoverunt, ix. 101. *m.*

Ἀναμάξεντος, ου, ὁ, ἡ, *de terra* Plaustris Inhabili, Quæ plaustris permeari non potest, ii. 108. *m.*

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, Qui nihil peccavit. *γυναῖκα ἀναμάρτητον ἑωυτῷ*, Uxorem quæ nihil in ipsum deliquisset, v. 39. *f.* Insons, Nullam culpam habens. *πόλιν ἀναμάρτητον, ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ νῦν ἐστεώτων*, i. 155. *m.*

[Ἀναμασθοὺς, *vitiosa olim scriptura pro* ἀναγκαστοὺς, vi. 58. *m.*]

Ἀναμάσσειν, Abstergere, Abluere. *ταῦτα ἐγὼ ἔπρηξα καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω*, Hæc ego feci, et meo capite culpam luo, i. 155. *m. Conf. Odyss. τ'.* 92.

Ἀναμάχεσθαι, Redintegrare prælium, Pugnam instaurare. *ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες*, v. 121. *a. νενικημένους ἀναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην καυστητα*, viii. 109. *a.*

Ἀναμένειν. *καὶ οἱ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ νύκτα ἀναμένοντι*, Et ei sub Ida noctem Agenti, Transigenti, vii. 42. *b.*

Ἀνάμεσος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q. ὁ ἀνὰ μέσον ὤν*) Qui medius (*vel* in medio) est. *τὰς ἀναμέσους πόλις distinguit Herodotus ab illis quæ sunt ἐπὶ τῷ ποταμῷ, intelligitque* Oppida quæ in media Ægypti regione sunt *inter fluvium et montes*, ii. 108. *f.*

Ἀναμιγνύναι, Permiscere, Admiscere. *τοῖσι πολλὰ ἔθνεα ἀναμεμίχαται*, Quibus multæ aliæ gentes Admixtæ (illis Immixtæ) sunt, i. 146. *a. et m. Conf.* Ἀναμίσγειν.

Ἀναμιμνήσκειν *cum dupl. accus.* In memoriam aliquid revocare alicui, vi. 140. *m. Conf.* Ἐπιμιμν.

Ἀναμίξ, Promiscue. *ἀναμὶξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀνακεφυρμένα*, Omnia promiscue pariter erant confusa, i. 103. *a. m.* vii. 40. *a.*

Ἀναμίσγειν, *i. q.* ἀναμιγνύναι. Miscere. *ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι*, Misceri, Sese miscere, Promiscue versari cum aliis. i. 199. *a.*

Ἀναμνέεται (Commemorat) *edebatur olim ex H. Stephani conjectura*, i, 173. *f. ubi recte ἀνανεμέεται exhibent veteres libri. Sed ab* Ἀναμνέεσθαι *(Ion. i. q.* ἀναμνᾶσθαι*) est* ἀναμνησθέντες, Recordati, v. 109. *f. et alia conjugata.*

Ἄνανδρος, Mollis, Effœminatus. *κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους ἁπάντων ἀνθρώπων*, iv. 142.

Ἀνανέμεσθαι, *idem quod* καταλέγειν, Recensere, *de quo usu hujus verbi apud Herodotum diserte Suidas monuit.* καταλέξει ἑαυτὸν μητρόθεν καὶ τῆς μητρὸς ἀνα-

Digitized by Google

νερέεται τὰς μητέρας, Et matris suæ matres (ab una ad alteram adscendendo) Recensebit, i. 173. *f.*

'Αναξ, κτος, ὁ, Rex; *sigillatim* Apollo. *Hinc vocativus,* ὦ'ναξ, *de quo infra sub Particula* 'Ω *dicetur.*

'Αναξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, viii. 109. *f. Conf.* 'Αποξηραίνειν.

'Ανάξιος, η, ον, Indignus. *Absolute positum videtur nomen* vii. 9. *a.* ἐόντας ἀναξίους, Indignos homines; *nisi e superioribus intelligendum* ἀναξίους καταγελάσαι ἡμῶν, Indignos qui nobis irrideant: *sed placet* Indignos, Nihili homines; *Conf.* 'Αξιος.

'Αναξίως, Indigno modo. ἐφθάρησαν ἀναξίως ἑωυτῶν vii. 10, 5.

'Αναξυρίδες, *al,* Braccæ, Feminalia, Tibialia. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας gestabant Persæ, vii. 61. *a.* Iidem ἀναξυρίδας ἔχοντες ἔρχονται ἐς τὰς μάχας, v. 49. *a. m.* Scythæ σκυτίνας ἀναξυρίδας φορέουσι, i. 71. *a. m.* Sacæ, Scythica gens, ἀναξυρίδας ἐνδεδύκεσαν, vii. 64. *a. ubi fortasse* σκυτίνας *adjecerat Herodotus.* τὴν χεῖρα κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, iii. 87. *m.*

'Αναπαύεσθαι, *Vide* 'Αμπαύεσθαι.

'Αναπείθειν, Persuadere *ad aliquid faciendum, cum Infinit.* vi. 123. *f.* ὡς δέ οἱ οὗτος ἀνεπέπειστο, viii. 5. *a.*

'Αναπειρᾶσθαι, *in re bellica* 'Αναπειρᾶσθαι *est* Experimentum facere, Exercitari, iv. 12. *extr. Conf. Lexic. Polyb. in* 'Ανάπειρα *et* 'Αναπειρᾶσθαι.

'Αναπείρειν, Superne infigere. ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας, Prælto palo infigit *caput hosti præcisum,* iv. 103. *f.* ἢν ἀποθάνῃ ἀναπαρείς, Si moritur infixus *hastis,* (*scil.* is qui sublime conjectus est ut in hastarum spicula incidat) iv. 94. *b.*

'Αναπετανύναι, Aperire. ἀναπετάσας τὰς πύλας, iii. 147. *m. f.* 158. *m.* μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς Πελοπόννησον, ix. 9. *f.* ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσεις, viii. 60, 1.

'Αναπέτασθαι *et* 'Αναπέτεσθαι (*Conf. Mœrid. Attic.* p. 311 *seq.*) Subvolare, Evolare. πελειάδας ἐκ Θηβέων ἀναπταμένας, (*syncop. pro* ἀναπεταμ.) v. 55. *a. ubi alii* ἀναπετομένας.

'Ανάπηρος, Corporis membro quodam captus *vel* mancus; *sigillatim* Cæcus, *Vit. Hom.* 23. *f. Not.*

'Αναπιμπλάναι, Explere. *Peculiari hujus verbi usu dicitur aliquis* πολλὰ κακὰ ἀνατιμπλάναι, *pro* πάσχειν, φέρειν, ἀνατλῆναι: *quasi dicas* μέτρον κακῶν ἀνάπλεων φέρειν. *Sic* τίνα δαιμόνων παραβάντες, τάδε ἀναπίμπλαμεν; vi. 12. *a. m.* ὅσα μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακὰ, v. 4. *vũv* δὲ γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήσῃ, Plura porro non patiatur terra Bœotia. ix. 87. *ubi olim* ἀναπλήσῃ.

'Αναπλάσσειν, Refingere, Reficere, *vel* Reædificare. καί τις οἰκίην ἀνεπλασάσθω, viii. 109. *f.*

'Ανάπλεως, ω, ὁ, ἡ, Plenus, Repletus. Σκίθαι λέγουσι πτερῶν ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα, iv. 31. *a. Pro quo* iv. 7. *extr. est* πτερῶν τὸν ἠέρα εἶναι πλέον.

'Ανάπλους, *et* 'Ανάπλους, ου, ὁ, Navigatio adverso flumine. ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης ἀνὰ τὸν ποταμὸν, ii. 4. *extr.* ὅσον τε ἡμερέων τεσσέρων ἀνάπλοὺ, ii. 8. *f.*

'Αναπλώειν, (*Ion. pro* ἀναπλεῖν,) Enavigare, In altum navigare, Navibus solvere, viii. 70. *a.* Renavigare, i. 78. *m. ubi quidem etiam* ὀπίσω *adjicitur. Conf.* 'Επαναπλώειν.

'Αναπνέειν, Respirare, Recreari. πρὶν ἀναπνεῦσαι ἐκ τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος, viii. 12. *m.*

'Αναποδίζειν τινὰ, Revocare aliquem ut pedem referat; *et metaphorice* Jubere aliquem repetere ea quæ jam semel dixerat. *Sic* ἀναποδίζων τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, Repetere (Iterum declarare) jubens præconem causam cur ad se Corintho advenisset, v. 92, 6. *m. Sed* ii. 116. *a.* ἀνεπόδισε ἑωυτὸν *intelligunt vulgo* Retractavit sese. *Vide ibi Not.*

'Ανάπτειν. *vide* 'Ενάπτειν.

'Αναπτεροῦν, Alas addere, Excitare, Instigare. ἀναπτερώσας αὐτὴν (Paris Helenam) οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας, ii. 115. *m. f.*

[Ἀνάπτεσθαι, Indui. λεοντέας ἀναμμένοι, Leonum pelles induti, *olim* vii. 69. *a. ubi nunc* ἐναμμένοι.]

'Αναπτύσσειν, Evolvere, Explicare, Aperire. ἕκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσων, i. 48. *a.* ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, i. 125. *a.*

'Αναπυνθάνεσθαι, Sciscitari, Percontari. ἀναπυνθανόμενος εὑρίσκω, v. 57. *a.*

'Ανάπυστος, ου, ὁ, ἡ, Cognitus, Compertus. ἀνάπυστα γερόμενα ταῦτα, Hæc postquam innotuerunt, vi. 64. *a.* 66. *f.* ix. 109. *a.*

'Αναρριπκὼς *vide supra in* 'Αναιρέειν *et in* 'Αναιρέεσθαι.

'Ανάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, Incongruus. ἁρμοστότατον πάντων, iii. 80. *m. f.*

'Αναρπάζειν, Sursum rapere, Abripere, *ut aquila prædam e terris sublimem rapit. Metaph. in Med.* 'Αναρπάζεσθαι, Subito (Facile, primo impetu) opprimere *aliquem.* ἀναρπασόμενος τοὺς Φωκέας, viii. 28. *b.* ix. 59. *extr.*

'Αναρρηγνῦναι αὔλακας, Findere sulcos, ii. 14. *m.*

'Αναρριπτέειν, In altum projicere. *Metonym.* κινδύνους ἀναρριπτέειν, *pro* κύβους κινδύνων ἀναρριπτέειν, Periculorum aleam subire, vii. 50. *m.*

Digitized by Google

'Ανάρσιος, ον, Incongruus, Inconvenientis, Importunus, Incommodus, Injucundus. *οὐδὲν ἀνάρσιον πρῆγμα συνενείχθη*, iii. 10. *m. Et graviori etiam significatu* 'Ανάρσια dicuntur Indigna, Iniqua, Dira, Non ferenda. (*Conf. Hesych. et Suid.*) *ἀνάρσια πρήγματα πεπονθότες*, i. 114. *f.* v. 89. *extr.* 90. *m. πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ*, ix. 37. *a. ὁ δὲ ἴδιόν τε καὶ ἀνάρσιον ἡγούμενος*, Atrocem rem et indignam esse judicavit, ix. 110. *f. Possis et* Inimica, Hostilia, *interpretari ex Homerico usu.*

'Αναρτᾶσθαι, (Ion. pro ἀναρτᾶσθαι) Sese parare, Se accingere, Animum inducere, Instituere. *ἀναρτήμενον σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος χρηστὰ ἔργα ποιέειν*, i. 90. *a. μαθὼν τοὺς 'Αθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς*, vi. 88. *a. ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι*, vii. 8, 3. *a. Conf.* 'Αρτέειν, *et* Παραρτέειν.

'Αναρχίη, ης, ἡ, Ubi nemo est qui præsit, Quum duce caret exercitus. *ἀναρχίης δούσης*, ix. 23. *f. Scilicet mortuum desiderabant ducem, ὃς σφέας οὐδεὶς ἦν ὁ τάσσων, ibid. c.* 22. *f.*

'Ανασκολοπίζειν, E palo suspendere. *τούτους ἀνεσκολόπισε*, i. 128. iii. 159. *a.* iv. 43. *f.* ix. 78. *f. ubi paulo ante est ἀνασταυρῶν eadem notione. τοὺς αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τείχεος*, iv. 202. *τοὺς Αἰγινητέων ἱητροὺς μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι*, iii. 132. *m.* iv. 43. *a.*

'Ανασπᾶν, Retrahere, Sursum trahere. *κατῆκε (αὐτὴν) ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπάσας δὲ εἶδε.* Rursus extraxit eam ex aqua, iv. 154. *extr. ἀνασπᾶν τὰς νέας, i. q. ἀνέλκειν*, Subducere naves. *ἀνασπάσαντες τὰς νεὰς*, vii. 198. *m.* Extrahere, Evellere. *ἐὰν ἀνασπάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων*, ii. 92. *m.*

'Ανάστασος, ον, ὁ, ἡ, Qui e sedibus suis Extrahitur, Evellitur, et in aliam terram (per vim) Transportatur. *Παίονας ἀναστάστους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν 'Ασίην*, v. 12. *a. τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλῆα*, iv. 204. *ubi olim ἀναστάτους. conf.* vi. 32. *τὰς παρθένους ἀναστάστους ποιήσασαν ἐς Βάκτρα*, vi. 9. *f. ἐν τῇσι (ἐν αἷς νήσοις) τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς*, iii. 93. *m.* vii. 80. *a.*

'Ανάστασις, ιος, ἡ, Translatio populi e suis sedibus in aliam regionem. *Græci deliberarunt περὶ ἀνασπάσιος τῆς Ἰωνίης*, de Ionia in aliam terram transferenda, *et id quidem benevolo consilio, non hostili animo*, ix. 106. *a.*

'Ανάστατος, ον, ὁ, ἡ, 1. Eversus, Subversus. *δείσας μὴ ἀναστάτους ποιήσῃ τὰς Θήβας*, Veritus ne fundibus everteret Sardes, i. 155. *a. m. ubi mox μὴ ἐξαναστήσῃσι eadem notione. Νίνου ἀναστάτου γενομένης*, Eversa Nino, *Babylon sedes regni facta est*, i. 178. *a. ἀνάστατον τὴν 'Ελλάδα ποιῆσαι*, Græciam funditus perdere, vii. 56. *b. πάντα σφι ὑπὸ ὕβριος ἀνάστατα ἦν*, Omnia ab iis per contumeliam susque deque versa sunt, i. 106. *a. Συρίους ἀναστάτους ἐποίησε*, Syrios funditus evertit, (*Valla* exterminavit, *nec ita male,*) i. 76. *m.*

2. Sedibus suis pulsus. *ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγίνοντο*, Suis laribus expulsi sunt, Suos lares relinquere coacti sunt, vii. 118. *a. Sic* i. 79. *ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα*, Ob hominum iniquitatem solum vertere cogemur, i. 97. *f. ubi præcessit οὐ δυνατοί εἰμεν οἰκέειν τὴν χώρην. 'Αθηναίοισι οὐκ ἐδόκεε 'Ιωνίην γενέσθαι ἀνάστατον*, Atheniensibus non placuit Ioniam alio transferri, Ionas in aliam terram transferendos esse, ix. 106. *m. Conf.* 'Ανάστασις. *Olim τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀναστάτους ἐποίησαν πρὸς βασιλῆα*, ii. 204. *ubi nunc quidem ἀνασπάστους.*

3. *ἀνάστατον ποιέειν, idem quod* καταστρέφεσθαι, Subigere, Sub potestatem redigere. *τὰ μὲν κάτω τῆς 'Ασίης "Αρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κῦρος*, i. 177. *ubi mox cap.* 178. *a. ἐπεὶ δὲ τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο. Conf.* 'Ανιστάναι.

'Ανασταυροῦν, (*i. q. ἀνασκολοπίζειν*, ix. 78. *f.*) In crucem tollere, E cruce suspendere. *ἀνεσταύρωσε ἑώυτὸν τῶν βασιλήων δικαστέων ἀνακρεμασθέντα δὲ—ἔλυσε*, vii. 194. *m. ἐκέλευσε ἀποταμόντας κεφαλὴν ἀνασταυροῦσαι*, Jussit eos ut capite præciso e cruce eum suspenderent, vii. 238. *a. τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλέα*, vi. 30. *m.*

'Αναστενάζειν, Gemitum edere. *ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης*, i. 86. *m.*

[*'Αναστομοῦν. Quod Pollux scribit* ii. 104. *ἀνασταμοῦσαι τὰς τάφρους φησὶν 'Ηρόδοτος, memoria lapsus doctissimus lexicographus* Herodotum *nominavit* cum Xenophontem *debuisset, cujus vide* Cyropæd. vii. 5. 15.]

'Αναστρέφειν, Invertere, subvertere. *ὄρεα μέγα ἀνεστραμμένον ἐν τῇ ζητήσει*, Ingens mons quærendis (metalli venis) susque deque versus est, vi. 47. *f.*

'Ανασχετὸς, ἡ, ὸν, *et* 'Ανάσχετος, ὁ, ἡ, Ferendus, Tolerandus. *ἔστι οὐδαμῶς ἀνασχετὸν*, iii. 81. *m. οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος*, Rem non ferendam ratus, vii. 163. *a. ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον φαίνων*, vii. 168. *f. ubi alii quidem ἀνασχετὸν, perperam.*

'Ανασχίζειν, Rescindere, Aperire. *ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα* i. 123. *f. τὸν λαγὸν ἀνέσχισε*, i. 124. *a. ἀνασχίζειν αὐτὸν (τὸν νεκρὸν) ἐκέλευε*, iii. 35. *m. τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν*, iv. 71. *a.*

Digitized by Google

Ἀνασώζειν, 1. Recipere, Recuperare (*imperium*): *qua notione frequentius quidem verbum Medium usurpatur, verum etiam Activum.* μηδ' ἀνασωσαμένοις τὴν ἀρχὴν μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, iii. 65. *f.* ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχήν, iii. 73. *a. idem quod mox* ἀναλαβέειν *ibid. Sic* i. 106. *b.* iii. 65. *f.* vi. 107. *a.* τὴν ἡγεμονίην σθένεϊ κατὰ τὸ κρατερὸν ἀνασώσασθαι, iii. 65. *f.* πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσασθαι, Priusquam Thyreas (*oppidum*) recepissent, i. 82. *f.*

2. *Etiam* Conservare in gratiam alterius, et ei Restituere. ἀνασωσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Ἄδμον, iii. 140. *f.* (*Samum non* recuperavit, *sed primum ceperat Darius, ibid. c.* 139. *a.*)

3. Repetere, in memoriam revocare. ἀνασώζων ἐκεῖνο τὸ ἔπος, Repetens verbum illud, *quod Aristoni olim exciderat*, vi. 65. *m. f.*

Ἀνατείνειν, Sursum tendere. πεδίλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα, Caligæ ad genu usque pertinentes, vii. 67. *m.*

Ἀνατέλλειν, Oriri: *de sole* oriente. πρὸς ἡλίου ἀνατέλλοντα, iv. 40. *a.* 45. *a. Pro quo alibi* ἥλιος ἀνίσχων, ἀνιών, *et* ἀνατέλλων.

De fluvii ortu *vel* origine. ἐκ ταύτης (τῆς λίμνης) ἀνατέλλων ὁ Τύρας, iv. 52. *a.*

Ἀνατιθέναι, 1. Erigere, Statuere in honorem dei, Dedicare, Consecrare. ταῦτα ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἥραιον, iv. 88. *m.* 152. *f.* ἀνέθηκε καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα, ii. 182. *a.* viii. 121. *m.* ταύτην (τὴν ἐσθῆτα) ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι, ii. 159. *f.* i. 92. *a.* τοῦτο ἀναθεῖναι ἐς Δελφοὺς, μνημόσυνον ἑωυτῆς, ii. 135. *m.* τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς τὴν φιάλην *etc.* vii. 54. *f.*

2. Referre aliquid ad aliquem, Adscribere, Tribuere, Imputare alicui aliquid, tamquam qui illud possideat, vel illius rei sit auctor. οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι, ii. 135. *a. m.* οὐ γὰρ ἂν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ii. 134. *a.*

3. Ἀνατίθεσθαι, Mutare, Alio transferre, Alio loco pongere. ἀνὰ πάντα τίθεσθαι, *ex scriptura quam e nostro cod. F. pro* πυθέσθαι *recepimus* viii. 77. *m.* Omnia mutare, Miscere omnia, Susque deque vertere. *Vide ibi Var. Lect. et Not.* et *conf. Xenoph. Mem.* ii. 4, 4.

Ἀνατιμᾶν, Augere (Intendere) pretium, Majorem mercedem postulare. ὁ δὲ ὁρέων περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας—ἀνετίμα, ix. 33. *m. f.*

[Ἀνατλῆναι. *Perperam olim* ἀνατλήσῃ *legebatur pro* ἀνατλῆσῃ, ix. 87. *Vide* Ἀνατιμᾶναι.]

Ἀνατολή, Oriens. *Plurali amat uti Noster, v. gr.* ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων, iv. 8. *m. et sic saepe alibi.*

Ἀνατρέπειν, Evertere. πολλοῖσι ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προρρίζους ἀνέτρεψε, Multos Deus, postquam felicitatem eis ostendit, funditus Evertit, Prostravit. i. 32. *extr.*

Ἀνατρέχειν. *Vide supra in* Ἀναδραμεῖν.

Ἀναφαίνειν, Ostendere. *Sed Influ.* Ἀναφῆναι, *neutraliter*, Adparere, Rursus adparere, Emergere *e mari*, i. 165. *f.* (*quo spectare videtur glossa Hesychiana, iniquo loco, post* Ἀναφορονίων *posita:* Ἀναφῆναι· ἀναφανῆναι. *Similiter quidem apud Homerum φάνεσκε passim neutraliter pro* ἐφάνη *ponitur.*) *Sic et Praeterit:* νεωστὶ ἀνακεφρύνδς, Quod nuper demum adparuit, recens enatum, ii. 15. *m.*

Passiv. ἀν' ἓν ἐφάνη μούναρχος, Declaratus, renunciatus est solus imperans, iii. 82. *f.*

Ἀναφανδόν, Palam, i. 46. *extr.*

Ἀναφέρειν, *et* Ἀνενεῖκαι (*Ionice pro* ἀνενεγκεῖν) 1. i. *q.* ἄνω φέρειν, Sursum ferre. ἀνενείκαντες (τὸ αἷμα) ἄνω ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων, iv. 62. *f. Hinc* Deferre in superiorem regionem. τὴν κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ βασιλῆα (*ex inferiore Asia*) ἐς Σοῦσα, vi. 30. *m. Alibi* Egerere *terram vel arenam e cuniculis:* ἡ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις, vi. 102. *m. f.*

2. *Idem quod* ἀναγγέλλειν, Referre, Renunciare. ἐκέλευσε αὐτοὺς πάντα παρ' ἑωυτὸν ἀναφέρειν, i. 47. *a. m.* ἐπεί τε ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, i. 54. *a.* οἱ δὲ ἀνήνεικαν ἐς Σαρδὼ καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ, i. 91. *f.* ἀνενείκαντος (ἐς αὐτοὺς) τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους, iii. 70. *a.* ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αἱ γνῶμαι ἐς Ξέρξεα, Ut ad Xerxen relatæ sunt sententiæ *quas dixerant deliberantes*, viii. 69. *m.* ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενειχθέντων ἐς τὰς πόλιας, Ubi audiverunt hæc civitatibus renunciata, i. 141. *f.* (*ubi perperam olim* ἀνενειχθέντες, *quod* Reversi *interpretatus erat Portus cum Valla.*) τῶν ἔπεων τουτέων ἀνενειχθέντων οὐδέν ἐποιέετο λόγον, i. 213. *a.* (*Eadem notione subinde* ἀνενεῖκαι *utitur Noster.*)

3. Ἀναφέρειν ἐς τινὰ περί τινος, Ad aliquem de aliqua re Referre, et illius judicio rem permittere. περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, De fœdere relaturum se ad multitudinem, vii. 149. *m.* συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῆσαι (*i. q.* ἀνοῖσαι) τὸν ἐν Βραγχίδῃσι, i. 157. *f. ibique Var. Lect. et Not.* ἐπεὶ ὑμῖν ἀναφέρειν (ταῦτα, *aut* περὶ τούτων) ἐς πλεῦνας ἔδοκεε, iii. 71. *f.* βουλεύματα πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει, iii. 80. *f. Conf.* Ἀνάϊστος.

4. Ἀναφέρεσθαι, *certe* Ἀνενείκασθαι, Secum (*vel* sibi) sursum ferre, Res suas (in superiorem locum) comportare ibique in tuto locare. ἀπικόμενος ἐκ τῆς Ἄδμου ἐς Δακεδαίμονα, καὶ ἀνενειμάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε, iii. 148. *a.* ἐς τὴν (πορυφὴν

Digitized by Google

τοῦ Παρνησσοῦ) ἀνηνείκαντο (scil. τὰ ἑωυτῶν χρήματα vel κτήματα) καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν, viii. 32. *et ibi Not.* ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς, καὶ ἐς τὸ Κορύκιον ἄντρον ἀνηνείκαντο, Res suas comportarunt, iv. 36. *f.*

5. Ἀναφέρειν (*scil.* ἑαυτὸν), Sese reficere, Recreare, Vires et animum recipere. εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφερον, Nisi hoc potu sese Recrearent, iii. 22. *f. Not. Alibi vero hac notione Mediam verbi formam* Ἀνενείκασθαι *et Passivam* Ἀνενεχθῆναι *usurpat Noster.* ἐκπλαγεὶς δὲ τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν· μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθεὶς (*sive* ἀνενεχθεὶς) εἶπε, Ægre tandem Sese recipiens, i. 116. *a. Sic et veteres grammatici et recentioris ætatis Viri docti.* i. 86. *a. m.* ἀνενεικάμενον *itidem* Refectum (*id est*, Quum sese recepisset) *intelligunt; ubi nos quidem, Homericum verbi usum secuti interpretati sumus*, Ex imo pectore trahentem vocem. *Vide ibi Not. Eumdem Herodoti locum spectans Æm. Portus ait:* "ἀνενεικάμενος, *Ion, et Poet.* Cum repetisset (hoc Solonis dictum), παρὰ τὸ ἀναφέρειν, *quod hic accipitur pro* Aliquid repetere, et crebro vel sæpius proferre." *Prorsus extra oleas vagatus Valla* ἀνενεικάμενον Victum *interpretatus erat.*

Ἀναφορέειν, i. *q.* Ἀναφέρειν, Sursum ferre, Egerere. ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, iii. 102. *m.* (*ubi mox* ψάμμος ἡ ἀναφερομένη). ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιὰς, iii. 111. *f.*

Ἀναφύεσθαι, *de Plantis*, Nasci. ἡ πολὺ ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, iv. 58. *a.*

Ἀναφῦναι, Renasci, Denuo succrescere. ἀνέμεινε ἀναφῦναι τὰς τρίχας, v. 35. *m.* ὡς δὲ ἀνέφυσαν τάχιστα, *ibid.*

Ἀναφέρειν, 1. Miscere, Permiscere, Confundere. πρὸ τοῦ ἀναμὶξ ἦν πάντα ἀνατεφυρμένα, i. 103. *a. m.*

2. Inquinare. δρέοντες ἄνδρα μάστιξί τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον, hominem cruore ex flagellis inquinatum, iii. 157. *a.*

Perperam olim ἀνέφυρον *editum erat*, iii. 22. *extr. pro* ἀνέφερον.

Ἀναχωρέειν, Redire. ἀνεχώρησαν ἀσινέες, viii. 116. *f.* ix. 77. *m.* ἀνεχώρεον ὀπίσω, vii. 225. *a. m. Nonnumquam ea notione ponitur, qua dicitur* Regnum ad aliquem Redire, Transire, Devolvi. ἀποθανόντος Δαρείου, ἡ βασιληὶη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου, vii. 4. *extr. Similem usum verbi* ἀναβαίνειν *supra adnotavimus.*

Ἀναχώρησις, ωος, ἡ, Receptus, Retrogressio. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστροφῆς, ix. 22. *f.*

Ἀναψύχειν, *proprie* Refrigerare; *hinc* Recreare, Reficere, *non solum milites aut jumenta, sed et naves.* τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες, vii. 59. *f. Sic Xenoph. Hellen.* i. 5, 6. τὰς ναῦς ἐπισκευάζειν καὶ ἀναψύχειν.

Ἀνδάνειν, i. *q.* ἀρέσκειν, Placere. ὅσον χρόνον ἐκεῖνα ἡμῖν ἥνδανε, viii. 29. *a.* οὕτω ἥνδανε ταῦτα, vii. 172. *a.* (*Et cum Augmento syllabico, sive vocali* η *in* εα *resoluta*) εἴ τε οἱ καὶ ταῦτα ἐδόκεε, ix. 5. *a.* τοῦσι τὰ ἀμείνω ἐδόκεε, ix. 19. *a. Conf. supra* Ἀδέειν.

Ἀνδραγαθίη, ης, ἡ, Strenuitas, Fortitudo, Virtus *bellica.* ἐς ἀνδραγαθίην οὐ λειπόμενοι, Virtute non inferiores, i. 99. *f.* ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεικται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν, ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, i. 136. *a.* ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες, Iv. 65. *extr.* τὴν βασιληὶην οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχὼν, ἀλλὰ κατὰ γένος, v. 39. *a.* 42. *a.* vi. 128. *f.* vii. 166. *b.*

Ἀνδραποδίζειν *et* Ἀνδραποδίζεσθαι, Inservitutem redigere, In servitutem abstrahere; *subinde etiam interpretari possis* Sub corona vendere. τὴν Ἀρίσβαν (πόλιν) ἠνδραπόδισαν, i. 151. *m. Frequentius in Med.* τὴν πόλιν ἠνδραποδίσαντο, i. 76. *a.* iii. 59. *m.* πάντας ἠνδραποδίζετο, v. 27. *m.* τοὺς λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ἀνδραποδισάμενοι ἀπῆγαν ὀπίσω—τοὺς δὲ ἠνδραποδίσαντο, τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν, iv. 203. *a. et* 204. μήτε κτείνειν μηδένα Ζαμίων, μήτε ἀνδραποδίζεσθαι, iii. 147. *a. Passiv.* ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι, i. 156. *a.* ἐπ' ἡμῖν ἐστι τῆς γῆς τε ἐστερῆσθαι καὶ πρὸς ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, viii. 29. *b. ubi olim una voce* προσηνδραποδ. Ἐρέτρια ἠνδραπόδισται, vi. 106. *m.*

Ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, (*Ion. pro comm.* ἀνδρὼν) Virorum habitatio, Pars ædium quam viri habitant, Conclave virile. ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους, i. 34. *f.* ἦν θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, iii. 78. *m. et* 77. *f.* 120. *a.* 123. *a.* κατασκευάσασθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, Construxisse exhedram *etc.* iv. 95. *m.*

Ἀνδρηίη, ης, ἡ, (*Ion. pro* ἀνδρεία) Fortitudo, Animi robur, vii. 99. *a.*

Ἀνδρήϊος, η, ον, Virilis, ῥώμη ἀνδρηίη, vii. 153. *f.*

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, Statua, viii. 121. *f. et sæpius alibi.* ἀνδριὰς δυώδεκα πηχέων χρύσεος στερεὸς, i. 183. *m.*

Ἀνδρόγυνοι, Semiviri, Effeminati viri, iv. 67. *b.*

Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, Homicida, iv. 110. *a.*

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, Statua partim hominis partim sphingis speciem referens, ἀνδρόσφιγγας περιμήκεας ἀνέθηκε, ii. 175. *a.*

Ἀνδροῦσθαι, Virum fieri, Ad ætatem virilem pervenire, Virilem ætatem ingredi. Κύρῳ δὲ ἀνδρευμένῳ, i. 123. *a.* ἀνδρωθῆναι, iv. 10. *a.* ἡνδρώθη, iv. 156. *m.* ἀνδρωθέντι,

Digitized by Google

ἀνδρωθέντας, v. 92, 3. vi. 52. *f.* "ἵνα οἱ παῖδες ἀνδρωθέωσι *olim edd.* vii. 149. *a. nec aliud quidquam a mastis enotatum: ubi Æm. Portus:* "*Fortasse, inquit, legendum* ἀνδρωθέωσι. *Si codex sanus, dicemus Ionice e ante primum ω inserium. Vide* ἀνδρεῶν, *pro* ἀνδρῶν."—*Nos cum Schaf.* ἀνδρωθέωσι, *edidimus: de quo in Var. Lect. monere obliti sumus.*

['Ανδροφαγέειν, Humana carne vesci. ἀνδροφαγέουσι *olim editum erat*, iv. 106. *ubi nos cum Wess. ex aliis edd.* ἀνθρωποφαγέουσι *posuimus.*]

'Ανδροφάγοι, Androphagi, *nomen populi*, iv. 106.

'Ανέειν, *i. q.* ἀνιέναι *ab* ἀνίημι. ἀνέοντας ἐς τὸ μάχιμον, Militiæ destinantur, Dicantur. ii. 165. *extr. Quemadmodum eosdem dicit Noster* τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, ii. 167. *f. sic superiori loco dicere potuerat* ἀνειμένους εἶσι, *aut* ἀνίεται *Ionice pro* ἀνίεται, *ab* ἀνίημι.

'Ανεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, Præter voluntatem nostram accidens, Ingratus, Injucundus, Tristis. ἐπὶ συμφορὴν ἀνήκεστον ἀνεθέλητον, Tristem in casum incidit, vii. 88. *a.* ὅ τι αὐτοῖσι συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι οὐκ ἔχω εἰπεῖν, vii. 133. *f.*

'Ανευ, (*Ion. pro* ἀνεύειν) Conficere, Perficere, Absolvere. ἤνετο τὸ ἔργον, Perficiebatur, Progrediebatur opus, viii. 71. *f. Sic* i. 189. *f. ex mastis restitutum, ubi olim* ἠνύετο *edd.* πέμπτῳ ἔτεϊ ἀνομένῳ, Exeunte (*sive rectius*, Progrediente, Volvente, Currente) quinto anno, vii. 20. *a. N.*

'Ανείρειν, Adnectere, Innectere. *Intaphernes præcisas hominibus aures et nares* ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αἰχένας σφέων ἔδησε, Circa frenum equi adnexas cervicibus eorum circumdedit, iii. 118. *extr. Obscurus mihi quidem locus, ubi olim ante* χαλινὸν *aberant duo verba* περὶ τόν. *Vide Var. Lect. et ibi Gronov. Conf.* 'Ενείρειν.

'Ανειρύειν τὰς νῆας, (*i. q.* ἀνέλκειν *et* ἀνελκύειν) Naves in terram subducere. ἀνειρύσαι τὰς νῆας, ix. 96. *f.* 97. *m.*

'Ανέκαθεν *et* 'Ανέκαθε, Antiquitus, A superioribus inde temporibus, Inde a majoribus. ἐόντες ἀνέκαθεν Πάλιοι, v. 65. *m.* ἀνδρὸς τὸ ἀνέκαθεν ἐόντος Φοίνικος, i. 170. *f.* τὸ ἀνέκαθε (*sic nos ex mastis, ubi alii* ἀνέκαθεν) τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, vi. 128. *f.* ἐόντες τὰ ἀνέκαθεν Γεφυραῖοι, v. 55. *b.* τὰ μὲν ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ γεγονὸς, vi. 35. *a.* ἔσαν τὰ ἀνέκαθεν λαμπροί, vi. 125. *a.* ὄντα ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, vii. 221.

'Ανελκύειν, In terram subducere *naves.* ἀνελκύσαντες τὰς νέας, vii. 59. *f.* ὥρων νῆας ἀνελκυσθέντας ἔσω τοῦ τείχεος, ix. 98. *a. Conf.* 'Ανειρύειν.

"Ανεμος, ὁ, Ventus. ὑπὸ ἀνεμοι πνέουσι δύο κρατερῆς ὐπ' ἀνάγκης. *Vide* i. 67. *m. et* 68. *m.* ἀνέμοισι αἰχμασθαι, vii. 176. *a.*

'Ανεπείκτους *et* 'Ανεπείκτους εἶναι *vide in* 'Αναφέρειν.

'Ανεπισκέπτως, Inconsiderate, ii. 45. *a.*

'Ανεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, Ignarus, Imperitus. ἀνεπιστήμονες ἔσαν (οἱ Πέρσαι) καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῦσι ἀνωτέρω σοφίην, ix. 62. *f. Comparat.* ἡ δ' ἑτέρη ἀνεπιστημοσυνέστερη μέν ἐστι τῆς λελεγμένης, ἀωφρασυνοτέρη δὲ, Altera (*ratio explicanda causa incrementi Nili*) insciitior quidem est, *etc.* ii. 21.

'Ανεπιτήδεος, η, ον, Incommodus, Importunus. τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσεσθαι, Quibus quoties aliquod Incommodum, aliquid Adversi *vel* Mali impendet, i. 175. *a. De eadem re loquens*, viii. 104. *b. ait* ἐπεὰν μέλλῃ τι ἔσεσθαι χαλεπόν.

"Ανεσις, ιος, ἡ, Relaxatio, Remissio, Intermissio. *Sic* ἄνεσις κακῶν *ex doctorum virorum emendatione*, v. 28. *a.* (*aliis c.* 27. *extr.*) *pro vitioso* ἄνεως κακῶν. *Vide Var. Lect. et Not. Hesychius:* "Ανεσις, ἀνάπαυσις.

'Ανεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, Rationi reddendæ non obnoxius. τῇ (μουναρχίῃ) ἔξεστι ἀνευθύνῳ ποιέειν τὰ βούλεται, iii. 80. *a. ubi perperam olim* ἀνευθύνως.

'Ανευρίσκειν, Reperire, Quærendo, explorando, *vel* secum reputando reperire, Comperire. τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, vii. 8, 2. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, ix. 12. *a. Asia pars australis* ἀνεύρηται ὁμοίη παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, Comperta est similia exhibere atque Africa, iv. 44. *f.*

'Ανέχειν, Eminere, Emergere *ex aqua. Urinator* δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον, viii. 8. *m. Promontorium* τὸ τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, *quod* Prominet maxime *in mare*, vii. 123. *a.*

'Ανασχήσειν, Oriturum, Eventurum esse, *vide infra, in* 'Ανίσχειν.

'Ανέχεσθαι, Sustinere, Ferre, Tolerare; *Construitur cum Accus.* τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, i. 169. *a.* τῶν ἵππων οὔ τι ἀνεχομένων τὰς καμήλους, vii. 87. *a.* οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Ἀπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, vii. 149. *f. Frequentius cum Participio.* ἵππος οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὁρέων, οὔτε τὴν ὀδμὴν ὀσφρανόμενος, i. 80. *m.* ἡμέας ἀνέχευ ὁρέων ἄρχοντας, i. 206. *a.* οὐκ ἀνέσχοντο ἀκούσαντες ὅκως χρεὼν εἴη ἐπισχεῖν τριήκοντα ἔτεα, v. 89. *f.* οὐκ ἠνέσχετο βασιλευόμενος, v. 48. ταῦτα ἀκούσας οὐκ ἠνέσχετο, viii. 159. *a.* οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν, Non sustinuit silere, Silentium tenere non potuit, viii. 26. *f. Pleonastice dictum*, ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα, iv. 28. *f. sed mox ibid. nude* ἀνέχονται.

'Ανεψιὸς, οῦ, ὁ, Frater patruelis, Consо-

Digitized by Google

brimus. *De duorum fratrum filiis* vii. 22. ix. 10. *m. De eo cujus mater soror fuit patris alterius*, vii. 5. *a.*

[*'Ανεως καιῶν corrupte olim*, v. 28. *a.* ubi ἄνευ καινῶν corrigendum suspicatus erat Pertus, nos ex aliorum conjectura ἄνεως καιῶν posuimus.]

'Ανεγγέεσθαι, Enarrare, Recensere. ἀνηγέομαι τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα, v. 4. *b.*

'Ανήκειν, Pervenire, Adtingere. *alμασιὴν, ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλὸν*, Murum cujus altitudo umbilicum Adtingit viri, vii. 60. *f. ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι*, Ad summum gradum virtutis Pervenistis, Præter omnes Eminetis, v. 49. *a. m. χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα*, Opibus Eminentes inter primos, vii. 134. *f. φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὐ κω ἀνήκω*, Ad id prudentiæ culmen, quo tendo, nondum Perveni, vii. 13. *m. οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει*, vii. 9, 3. *οὐκ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης ἀνήκει*, vii. 16, 3. *πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει*, vii. 237. *m. f. ἐς τὰ μέγιστα (scil. τῆς πενίης vel γεωπενίης) ἀνήκοντες*, Admodum egeni, Ita egeni ut nihil supra, viii. 111. *f.*

τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Hæc quidem ratio in nihilum Redit, Nihil valet, Nullam vim habet, ii. 104. *a.*

'Ανήκεστος, ου, ὁ, ἡ, Insanabilis, Irreparabilis. *ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν τινὰ*, i. 137. *a. ἑωυτὸν λαβᾶται λόβην ἀνήκεστον*, iii. 154. *b. λυμαίνεται ἡμέας λύμῃσι ἀνηκέστοισι*, vi. 12. *m.*

'Ανηκέστως, Insanabiliter, Atrocissime. *ἀνηκέστως διαθεῖναί τινα*, vii. 155. *a. τὴν ἴκτινον αὐτέων ἐλυμήναντο ἀνηκέστως*, viii. 28. *a.*

'Ανηκουστέειν, (i. q. *ἀνήκοον εἶναι*) Dicto non esse audientem, Non obtemperare. *οὗτος δὲ ἀνηκούστεε*, i. 115. *f. ἀνηκουστήσαντες τοῖσι στρατηγοῖσι*, vi. 14. *m. τὰ δεῖ ἀνηκουστέοντα παθέειν*, vii. 17. *f.*

'Ανὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, Vir. 1. *ἀνὴρ ὅδε*, pro *ἐγώ*. Sic *ἀνδρὶ τῷδε*, pro *ἐμοὶ*, i. 108. *f.*

2. *ἀνὴρ vel 'ὠνὴρ, pro ὁ ἀνὴρ*. Sic *οὗτος ὠνὴρ*, ii. 51. *m. f.* iv. 161. *m.* v. 104. *a. οὗτοι ἄνδρες (al. ἤνδρες, vel φ' ''νδρες)*, iv. 134. *m. Poterat et ᾧνδρες vel ᾧνδρες cum iota subscripto pingi. Genit. plural. vulgo quidem ἀνδρέων edebatur*, vii. 187. *f. sed probatissimi libri ἀνδρῶν dederunt.*

3. *ἀνὴρ*, Vir, Qui viri nomen meretur, Virtute præstans. *ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἐὼν*, ii. 120. *m. f. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς (ἀνδρῶν mossi fere omnes) λόγῳ*; Tune in virorum numero habeare? iii. 120. *m. N. ἵνα ἐκμάθωσι ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται,—ἄνδρα εἶναι τὸν προεστῶτα*, iii. 134. *a. m. ἀνὴρ λέγεται (scil. γεγονέναι) Μαρδόνιος*, ix. 71. *a. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες*, vii. 210. *f.*

4. *ἀνὴρ*, Maritus. *οὐκόμαι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα*, i. 146. *f.*

5. *Subinde ἀνὴρ pleonastice jungitur cum alio Substantivo; non solum tali quale ἀνὴρ Πέρσης*, iii. 120. *a. et similia, sed et cum hujusmodi, ἀνὴρ μάντις*, vi. 83. *f. ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνὴρ, ᾧ οὔνομα Εὐρυβάτης*, vi. 93. *f. Conf. 'Ανθρωπος.*

'Άνηθον, ου, τὸ, iv. 71. *a. alii* Anethum *intelligunt, quod alias 'Άνηθον, alii* Anisum, *quod vulgo 'Άνισον. Vide Not.*

'Ανθέειν, Florere. *'Ερετρίης ἀνθεούσης τοῦτον τὸν χρόνον*, Eretria per id tempus Florente, vi. 127. *f. ἀνθεούσης τῆς 'Ασίης ἀνδράσι*, Quum viris floreret Asia, iv. 1. *a.*

'Ανθέρικ, ικος, ὁ, Asphodeli caulis, i. 190. *f. Vide Fæs. Œcon. Hippocr. et Bodæum a Stapel ad Theophr. aliasve ab Harlesio et Schrebero ad Theocr.* i. 52. *laudatos.*

'Ανθίζειν, Colore inficere, Colore inducere, Illinere. *προμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαρμάκοισι*, i. 98. *f. Simili ratione accipiendum videtur hoc verbum apud Sophocl. Elect.* 43. *de facie hominis pigmento quodam aut fuco obducta.*

'Ανθιστάναι, *vide 'Αντιστάναι.*

'Ανθρωπήϊος, ίη, ιον, (*Ion. pro ἀνθρώπειος*) Humanus. *τὴν ἀνθρωπηίην ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην etc.* i. 5. *f. ἐπειρωτᾷς ἀνθρωπηίων πρηγμάτων πέρι*, i. 32. *a.* 207. *a. ἀνθρωπήϊα πάθεα*, v. 4. *b. ἀνθρωπηίη φωνὴ*, ii. 55. *a. ubi ἀνθρωπίη Edd. ante Wess. Sed ἀνθρωπηίη ex mss. reponendum monuerat jam Gronov. in Notis. Sic μάζονα ἀνθρωπηίων ἔργων*, ii. 148. *m. f. ἐν τῇ ἀνθρωπηίῃ φύσει*, iii. 65. *a.*

ἡ ἀνθρωπηίη λεγομένη γενεὴ, iii. 122. *a, m. est* Tempus historicum, Ætas historica; *cui opponitur Mythica ætas.*

ἡ ἀνθρωπηίη, scil. δορὰ, Pellis humana. *ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηίην*, v. 25. *m. ubi ἀνθρωπῆν legebat Pollux*, ii. 5. *ni fallunt libri.*

'Ανθρώπινος, η, ον, i. q. *ἀνθρωπήϊος. Sic πᾶν τὸ ἀνθρώπινον*, i. 86. *m. f. ubi quidem ἀνθρωπήϊον posuerunt nuperi quidam editores, refragantibus libris omnibus.*

'Ανθρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, Hominis figuram referens. *ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, (εἰς ὃν) ἐνεργνῦσι τὸν νεκρὸν*, ii. 86. *f. ubi de Mumiis. Larcher: "ils font faire en bois un étui de figure humaine; ils y renferment le mort." ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα γενέσθαι*, Deum nullum sub hominis forma exstitisse, ii. 142. *m.*

''Ανθρωπος, ου, ὁ. *ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους*, Ipsum protinus sermonem hunc ad alios homines retulisse, ix. 16. *f. ubi πρὸς ἄλλους corrigendum censuerat Valck. ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι οἰκέουσι Σκύθαι olim* v. 18. *a. consentientibus fere libris; ubi nos cum Reizio ex*

Digitized by Google

Valck. conject. ἄνω *pro* ἄνθρωποι *posuimus. Vide Var. Lect.* ἀκούεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπου λοιδοῦ, i. 24. *m.* πᾶν ἔστι ἄνθρωπος συμφορή, i. 32. *m.* πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι *etc. vide in* 'Αήρ.

Vocativ. sing. ὦ 'νθρωπε, *absorpta vocali a, vide infra, in Particula* 'Ω. *Nominativus plural. pro communi* οἱ ἄνθρωποι, ὦ 'νθρωποι *effertur*, vii. 11. *f. et* 49, 1. *extr. ubi, quoniam non absorpta vocalis a est, sed duæ breves a et o in longum ω contractæ, satis erat* ἄνθρωποι *absque apostrophi signo scribi; subtilius vero si spectes,* ᾧνθρωποι *cum iota subscripto erat pingendum.*

'Ανθρωποφαγέειν. *Vide* 'Ανθροφαγέειν.

'Ανθρωποφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Ex hominibus natus; *sive rectius,* Hominis naturam habens, οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς θεούς, i. 131. *a.*

'Ανθρώσκειν. *Vide* 'Αναθρώσκειν.

'Ανιᾷν, Molestia adficere. *Ion. pro* ἀνιόωντο, ἀνιῶντο, (ἀνιάω) Ut multis molestiis adficerentur, premerentur, iv. 130. *a.*

'Ανιᾶσθαι, (*ex* ἀνὰ *et* ἰᾶσθαι) *Ionice* 'Ανιέσθαι, Rursus sanare, Sarcire, Reparare cladem. τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, (*præsens notione futuri, pro* ἀνιήσονται) Præsentem cladem reparabunt, vii. 236. *extr. nisi ibi* ἂν ἰεῦνται *scribendum. Vide Not.*

'Ανιέειν. *Vide* 'Ανιέναι *ab* ἀνίημι.

'Ανιέναι *vel* 'Ανεῖναι, (*ab* εἶμι, Eo,) 1. Redire, Retrogredi. ἄνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, i. 140. *extr.* ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε, vii. 239. *a. Sic alibi* ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, vii. 138. *a.*

2. Sursum ire, Adscendere. ἡ ἀγγελίη ἀνῄει παρὰ βασιλῆα, Nuncius Adscendit (*ex inferiore Asia pervenit*) ad regem, v. 108. *a. Hinc de Sole* adscendente, *i. e.* oriente ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, iii. 85. *a.* 87. *m.* viii. 64. *a.*

'Ανιέναι, *ab* ἀνίημι, *et* 'Ανιέειν, 1. *notione Intransitiva significat,* Desinere, Cessare, Intermittere, (*i. q.* λήγειν, παύεσθαι) *et construitur cum participio.* τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κεραΐζοντας, ii. 121, 2. *a.* ὧν (*scil.* ὁ θεὸς) οὐκ ἀνίει, Pluere non Desinit, iv. 28. *m. ubi, ut et sæpius alibi,* ἀνιεῖ *scripsit Schæf. invitis libris, et præter necessitatem: est enim Ionica forma* ἀνίει *per syncopen ex* ἀνιέει *orta, ut in Var. Lect. ad* i. 180, 5. *demonstravimus, valetque idem ac Attica forma* ἀνιεῖ, *tert. pers. præs. pro communi* ἀνίησι. *Sic* ἐμφῦσα οὐκ ἀνίει, Non Desinit inhærere et inniti, iii. 109. *a. ubi delendum comma post* ἐμφῦσα *vulgo positum.* οὐκ ἀνίεε ἑκτὼν ὁ Δαρεῖος, iv. 125. *a. Interdum omittitur Participium, facile subintelligendum.* οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα, *scil.* πνέοντα, ii. 113. *a.* οὐ γὰρ ἀνίει τὸ πνεῦμα, *sc.* πνέον, iv. 152. *a. ubi fortasse* ἀνίεε *scripserat Herodotus, sicut* iv. 125. *a. est enim pret. imperfectum.* οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιόντα, *scil.* πίνοντα, Nec die nec nocte potare Intermittentem, Il. 133. *f. Subinde etiam ita absolute ponitur hoc verbum, ut subintelligendo accusativo nullus sit locus.* ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνίεναι τὸ κακὸν, (*in oratione infinita*) Quum non cessaret, non intermitteret malum, i. 94. *m.*

2. *Transitive notione* 'Ανιέναι *significat* Dimittere, Sinere, Permittere, Remittere, *et similia.* ὡς μὲν ὁ οἶνος ἀπῆκε, Postquam vinum illum dimisit, *i. e.* postquam ex vino ad se rediit, i. 213. τὸν λεὼν ἀνεῖναι πρὸς ἔργα τε καὶ θυσίας, *Dicitur rex* Dimisisse populum ad sua negotia et ad sacra facienda, Permisisse populo ut ad sua negotia et ad sacra facienda rediret, ii. 129. *a.* πρὶν ἀνεῖναι αὐτὰς μάχεσθαι, Priusquam illas ad pugnandum Dimittant, Priusquam eas pugnare Sinant, iv. 180. *a. m.* ἀνεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, Creacere Sinunt capillos, ii. 36. *a.* τὸ μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, iv. 175. *a.* ἐς παιγνίην ἑωυτὸν ἀνιέναι, Ad lusum et jocos sese Remittere et relaxare, *metaphora ducta a relaxando arcu,* ii. 173. *f.*

3. *Passiv.* 'Ανειμένοι ἐς τὸ ἐλεύθερον, Dimissi in libertatem, Suo arbitrio Permissi, vii. 103. *f.* ἀνειμένοι ἐς τὸν πόλεμον, Militiæ Reservati, Ad bellum Destinati, ii. 167. *b. qua notione,* ii. 165. *f. ait:* ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον, *conf. supra* 'Ανέειν. *Sigillatim vero* 'Ανεῖσθαι (*præt. pass.*) *significat* Consecratum, Deo dicatum esse. *Sic de* animalibus sacris *apud Ægyptios loquens Noster,* ii. 65. *a. ait* ἀνεῖται, *nempe* θεῷ τινι, Deo cuidam dicata sunt, Sacra habentur.

'Ανιεῦνται *vide in* 'Ανιᾶσθαι.

'Ανιηρὸς, ἡ, ὸν, (*Ion. pro* ἀνιαρὸς) Molestus, Noxius, Maleficus. (ζῷα) σχέτλια καὶ ἀνιηρὰ, iii. 108. *a.*

'Ανιππος, ὁ, ἡ, 1. Qui equo non utitur. ἵπποι εἰσὶ καὶ ἄνιπποι, i. 215. *a.* 2. Equitatui non idonea *terra. Ægyptus* ἄνιππος καὶ ἀναμάξευτος, Nec equis nec plaustris opportuna est; *sive malueris,* Nec equis nec plaustris utitur, ii. 108. *m.*

'Άνισον, τὸ, *vide in* 'Άνησον.

'Ανισοῦν, Æqualem reddere, Exæquare. ἀνισωθέντας πλήθεϊ, vii. 103. *f.*

'Ανιστάναι, 1. Erigere, Excitare. στήλας ἀνιστάναι, Columnas erigere, *ex Herodoto citavit H. Steph. respiciens* ii. 100. *m. sed ibi meliores libri* ἀνέστη, *pro olim vulgato* ἀνέστη, *dederunt; et alioqui* στήλας στῆσαι, *non* ἀναστῆσαι *usurpat Noster. Sed* i. 165. *a. consentientibus libris legitur* ἀνεστήσαντο πόλιν, Excitaverunt, Extrux-

Digitized by Google

erant sibi urbem.

2. ἀνιστάναι τινὰ, Jubere aliquem surgere et loco cedere, Sede sua aliquem pellere. τούτους οἱ πρυτάνις ἀνιστέασι, (*Ion. pro* ἀνιστᾶσι) v. 71. *m.* ἀνίστασαν τοὺς δήμους, ix. 73. *a.* *Hinc* 'Ανάστατος, Sedibus suis pulsus, *de quo supra.* *Eumdem usum spectantes viri docti,* ἐν ἀνεστηκυίᾳ τῇ χώρῃ, v. 29. *a.* *intelligunt* In vastata regione, *ubi nos cum aliis* Superiorem, Editiorem regionem, *interpretati sumus.* *Vide ibi Not.*

3. εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, (*Ion. pro* ἀνεστάσι *vel* ἀνεστήκασι) Si mortui resurrexerunt, iii. 62. *f.* οὗτοι ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα, Hi existimabant Smerdin Cyri filium surrexisse regem, *i. e.* surrexisse et regnum occupasse, iii. 66. *f.* *ubi quidem* ἐνεστεῶτα *corrigunt docti viri.* *Similiter* iii. 67. *extr.* ἀνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχὴν, *si vera ibi plerorumque librorum scriptura, ubi nos quidem* ἐνιστάμενος *ex ed. Wess. tenuimus.*

Conf. 'Επανιστάναι *et* 'Ενιστάναι.

'Ανίσχειν, 1. *de* Oriente *sole.* τὸ πρὸς ἥλιον (*sive Ionica forma* ἥλιον) ἀνίσχοντα, (*quod alibi* ἀνιόντα) *idem quod* τὸ πρὸς τὴν ἠῶ, Versus Orientem, ad Orientem, iii. 98. *a.* iv. 40. *m.* 116. *a.* ἀνέμενον τὸν ἥλιον, ἀθέλοντες ἰδέσθαι ἀνίσχοντα, vii. 54.

2. 'Ανασχήσειν, *de eo quod* Ex aliqua re Oriturum, Eventurum, Consecuturum *est.* πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν ἔμελλε ἀνιηρὸν ἀνασχήσειν, v. 106. *a. m.* τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἀνασχήσειν, vii. 14. *b.*

3. 'Ανίσχειν, Retinere, Continere. πολλαχῇ ἀνίσχον ἑμαυτὸν, Sæpe me continui, i. 42. *m.* *ubi quidem alii, nescio an rectius,* ἂν ἴσχον. *Vide Var. Lect. et Not.*

"Ανοδος, ου, ἡ, Adscensus, Iter ex regione inferiore in superiorem. τριῶν μηνῶν ἄνοδος, *a mari ad Susa urbem,* v. 50. *m.* 51. *extr.* *De* Via qua *in arcem Athenarum* adscenditur, viii. 53. *a.*

"Ανοια, ης, ἡ, Stultitia. ὡς ἀνοίῃ τὸ ἔπος ἐκβάλοι, vi. 69. *f.* *ubi* ἀγνοίῃ *corrigebat Valck.*

'Ανοίγειν, Aperire. τὰς πύλας, iii. 117. *f.* θήκας παλαιὰς ἀνοίγων, iii. 37. *a.* ἀνῷξε αὐτὴν, (τὴν σορὸν) i. 68. *a.* οὐκ ἂν νεκρὸν θήκας ἀνέωγας, i. 187. *f.*

'Ανοιδέειν, Intumescere, Indignari, Irasci. vii. 39. *m.*

'Ανοίειν, *antiquatum verbum, unde fut.* ἀνοίσειν, *et Aor.* 1. ἀνῶσαι, *quem vide in* 'Αναφέρειν.

'Ανοίκητος, *vide* 'Ασίκητος.

'Ανοικοδομέειν, Extruere, Exædificare. τὰς καταβάσιας ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ἐντῶσι, i. 186. *m.* *Vide ibi Not.*

"Ανοικος, Domo carens, Extorris. ἐκβάλλοντάς σε καὶ ἄνοικον ποιεῦντας, Ejicientes te et domo pellentes, In exsilium agentes, iii. 145. *f.*

'Ανοιστοῦ *malebat Valck. pro* ἀνιστοῦ, vi. 66. *a.* *Vide ejus Not. ad* i. 157. *f.*

'Ανόλβιος, ος, ον, Infelix, Miser. i. 32. *m. ter.*

"Ανολβος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀνόλβιος. ἐν ἥματι ἀνόλβῳ, i. 85. *m.* *in orac.*

"Ανομβρος, Pluvia carens. ἄνομβρος ἡ χώρη, ii. 22. *m.* iv. 185. *m. et f.*

'Άνομος, ου, ὁ, ἡ, Nefarius. τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, i. 162. *a.*

"Ανοπλος, Inermis, Leviter armatus; *sigillatim* Clypeo non munitus. *Sic* ἄνοπλοι, ix. 62. *f.* *dicuntur Persæ qui* gerra sua (*i. e.* scuta e cratibus facta) deposuerant *et vallum ex illis extruxerant.* *Vide ibi Not. et conf. c.* 61. *f.*

'Ανορθοῦν, Rursus erigere, Instaurare. τὰ ἱρὰ σφι ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα, viii. 141, 1. *a. m.*

'Ανόσιος, ὁ, ἡ, Improbus, Impius. ἀνὴρ ἀνόσιος καὶ ἀτάσθαλος, viii. 109. *m.* ἔργα ἀνοσιώτατα, viii. 105. *a.* 106. *m.* ἀνοσιώτατον ἔχων λόγον, ix. 78. *a.*

"Ανουσος, (*i. q.* ἄνοσος) ὁ, ἡ, Expers morborum, i. 32. *m. f.*

'Ανταείρεσθαί τινι χεῖρας, *vel* πόλεμον, Manus contra aliquem tollere, Resistere, Bellum suscipere. οὔτε τίς σφι χεῖρας ἀνταείρεται, iii. 144. *a.* χεῖράς μοι ἀνταειρόμενοι, vii. 101. *m.* 143. *f.* οὐκ οἷοί τε ἔσεσθαι χεῖρας ἀνταείρασθαι, vii. 212. *a.* οὐδὲ χεῖρας ἀνταειραμένους, vi. 44. *a.* πόλεμον βασιλέϊ ἀνταειρόμενοι, viii. 140, 1. *m.*

'Αντακαῖοι, οἱ, *Piscis genus.* κήτεα μεγάλα ἀνδακαθα, τὰ ἀνταιαίους καλέουσι, iv. 53. *f.* *ubi vide Not. et conf. Animadv. ad Athen.* iii. 118. *d.*

'Αντᾶν τινὸς, (*i. q.* τυγχάνειν) Accipere aliquid. ξεινίων ἤντησε μεγάλων, ii. 119. *a.* τῶν (*Ion. pro* ὧν) ἀπὸ Κύρου ἤντησε, Quæ a Cyro Acciderant, Passus erat, Quæ ei a Cyro Acciderant, i. 114. *m. f.*

'Αντάξιος, ίη, ιον, Æquivalens, Æquipollens. κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν ἀντάξιός ἐστι, vii. 103. *a.* ἑκάστη τῶν πυραμίδων Ἑλληνικῶν ἔργων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀνταξίη ἦν, ii. 146. *a.*

'Αντιδιδόναι τὸ ὅμοιον, Par pari referre, Parem referre gratiam, Vicem rependere, i. 18. *f.*

'Αντιόλλυσθαι ὑπέρ τινος, Pro altero, *qui interfectus est,* vicissim occidi. ἐδίκασαν, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἑκάστου δέκα ἀντιόλλυσθαι, iii. 14. *a. m.*

'Αντάπτεσθαι τινὸς, Vicissim prehendere aliquem. οἱ δὲ ἀντάπτοντο, *scil.* αὐτῶν, iii. 137. *a.* ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, Bellum vicissim capessere, *vel* Arma contra capere, vii. 138. *f.*

Digitized by Google

'Αντείρεσθαι, Vicissim interrogare. *καὶ δὴ εἴρετό μιν,—ὁ δὲ μιν προσιδὼν ἀντείρετο*, i. 129. *a.*

'Αντέχειν, 1. Contra stare, Resistere, Vim hostium sustinere. *μοῦνοι ἀντέσχον 'Αρτάγῳ*, i. 175. (*nempe cæteri ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν, c.* 174. *extr.*) *ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκευμένη ἀντέσχε*, ii. 157. *οὐ γὰρ οἷοί τε πολλῶν χρόνον εἰσὶ τοι ἀντέχειν οἱ Ἕλληνες*, viii. 68, 2. 140, 1. *m.*

2. *Simili notione idem verbum* 'Αντέχειν *de* Rebus inanimatis *usurpavit Nestor. Sic enim dicit* Μέλανα ποταμὸν οὐκ ἀντισχόντα τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, (*scil. κατὰ τὸ ῥέεθρον, vide hoc vocab. suo loco.*) ἀλλ' ἐπιλαπόντα, Fluvium qui, quod ad fluentum suum (ad aquam quæ in illo fluit) adtinet, non Restitit exercitui Xerxis, vim ejus non Sustinuit, non Duravit, sed defecit, vii. 58. *f. Sic de alio flumine ait οὐδὲ οὗτος ἀντέσχε*, vii. 196. *f. scilicet οὐδὲ οὗτος πινόμενος ἀντέσχε* (i. q. ἀπέχρησε, vii. 43. *a.*) τῇ στρατιῇ (*κατὰ*) *τὸ ῥέεθρον, quod ex verbis ibi proxime antecedentibus intelligitur. Pariter* Λίσσος ποταμὸς οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ, Vim copiarum Xerxis non sustinuit aquam illi præbens, Non ita validus fuit ut satis aquæ præbere posset exercitui, vii. 108. *f. Perperam ibidem edd. vett.* ἀντόσχετο *dederant.*

3. 'Αντέχεσθαι τινὸς, Firmiter tenere, Adhærere, Presse sequi. *οἱ μὲν τῶν ὄχθων ἀντείχοντο*, Ad clivos sese Adplicabant, In itinere suo clives studiose sequebantur, ix. 56. *f.* ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐνετεράπευσε, Magna contentione in bellum incumbere, studiose persequi bellum, vii. 58. *m. f.*

'Αντὶ *præpositionem cum Infinitivo absque Articulo jungere amat Herodotus, ubi Atticus scriptor articulum non erat neglecturus.* ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων, i. 210. *m.* τοὺς παῖδας ἐκόλευν, ἀντὶ εἶναι ἀνδρόχιας, εὐνούχους, vi. 32. *ubi vide Var. Lect.* γενέσθαι, ἀντὶ εἶναι νησιώτας, ἠναιρέθησαν, vii. 170. *m.*

ἀντὶ *de Pretio emtionis, cum alibi, tum* iii. 59. *a. ubi* νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον *vulgo quidem interpretantur*, pecuniarum loco acceperunt, (*Larcher*, au lieu d'argent) *non vero, cum Wess. in Notis, intelleximus* pecunia data, pecunia redempta, *accepisse Samios insulam.*

'Αντία, 1. *proprie Neutrum plurale Adverbialiter positum, sicut sing.* ἀντίον, *pro* ἐξ ἐναντίας, Ex adverso. *Sic* ἀντία ἴέναι τινί, *ut* ἦν ἴωσι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην, Si contra Persas in pugnam progredientur, vii. 236. *f. ubi* ἀντία *non est præpositio regens Dativum, sed integra phrasis* ἀντία ἴέναι, *quæ unius Verbi locum tenet, et* Obvium ire, Occurrere *significat, Dativo casui jungitur. Edebatur quidem olim etiam* ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι ἴζοντα, v. 18. *a. sed ibi ex aliis codd. recte Wes.* ἀντίοι adscivit.

2. *Idem vocab.* 'Αντία, *Præpositionis naturam induens, cum Genit. casu construitur, valetque* Adversus, Contra. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου, i. 80. *m.* ix. 31. *f.* 48. *m.* ἀντία 'Αθηναίων ἐστρατήγησε, iii. 160. *f. Sic* στρατηγὸς ἀντία σεῦ, i. 124. *f.* Χαλκιδεῦσι ἀντία Ἐρετριέων βοήθεον, v. 99. *m.* τὴν ἀληθείαν ἀκούειν ἀντία σεῦ, Veritatem colere adversus te, erga te; Verum dicere coram te, vii. 209. *a. m.*

'Αντιάζειν, Obviam ire, Occurrere. *Jungitur Accusativo.* ἀντιάζων τὸν 'Αραβίων στρατὸν, ii. 141. *m.* ἀντιάζομεν τὸν ἐπιόντα, ii. 118. *a m. οἱ Φωκαιέες ἀντίαζον* (τοὺς Τυρσηνούς). ἐς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, i. 166. *a.* ἠρτιάσαν μὲν οἱ Θρῆικες, iv. 89. *a.* καταπλέουσι δὲ (ναύται) ἐς τὴν Χάμα Πολυκράτης, νησοι ἀντιάσας, ἐς μάχην κατέστη, iii. 45. *a. ubi* (*sicuti hic fecimus*) *comma ante* νησοι *debuit interponi: structura enim naturalis in hunc modum intelligenda,* Πολυκράτης ἐς μάχην κατέστη αὐτὰς καταπλέουσι ἐς τὴν Χάμαν, ἀντιάσας (αὐτοὺς) νησοι, Navibus (cum navibus) obviam illis profectus. *σφέας ἀντιάσας ἐδίωσι*, Cum donis obviam illis profectus est, i. 195. *a. quem locum Portus, prater rationem, ad verbum* ἀντιᾷν *retulit.*

'Αντιᾷν, *vide* 'Αντιάζειν.

'Αντιβαίνειν, Contra ire, Sese opponere, Contradicere, Resistere, Adversari. ἐς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρῶνται, iii. 72. *f.* τῶνδε πόλεε καὶ μὴ ἀντίβαινε τούτοισι, v. 49. *a.* vi. 73. *a.* ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ 'Αθηναῖοι, viii. 3. *a.*

'Αντιγενεηλογέειν, Genealogiam alteri opponere, ii. 143. *m.*

'Αντιδάκνειν, Vicissim mordere. τοὺς φθείρας τοὺς ἑωυτῆς ἐκάστη ἀντιδάκνει, iv. 168. *m.*

['Αντίζεσθαι, *vide* 'Αντικαθίζεσθαι.]

'Αντιθέειν (τινὶ), Concurrere cum aliquo, Curriculo certare cum aliquo. *οἱ ἀντιθευσόμενοι*, v. 22. *m.*

'Αντικαθῆσθαι, *sive* 'Αντικάθησθαι, Contra, E regione sedere, Castra castris opposita habere. ἡμέρας σφι ἀντικαημένους ἐγεγόνεσαν ἑπτὰ, ix. 39. *a.* ἐκδοῦναι ἐγεγόνεε ἡμέρη ἀντικατημένοισι, ix. 41. *a. ubi olim* ἀλλήλοισι *adjectum erat, quod ignorant mssti libri.*

'Αντικαθίζεσθαι, *i. q.* ἀντικαθῆσθαι. ἀντικαθιζόμενοι, v. 1. *a. et paulo post ibidem* ἀντικαθιζομένων, *ubi prave olim,* ἀναζωμένων. *Rursus* ἀντικαθιζόμενοι, iv. 3. *a. ubi alii quidem* ἀντικατιζόμενοι, *alii* ἀντικαθεζόμενοι, *plures* ἀντικατεζόμενοι vi-

Digitized by Google

fieret autem (quoniam futuro ibi non est locus) ἀντικατιζόμενοι legendum, idem valens ac ἀντικατιζόμενοι, a themate ἀντικατιζέειν, pro ἀντικατίζειν. Vide Var. Lect. et Not.

Ἀντικατιστάναι, In alterius locum substituere. ἐν νόῳ ἔχειν ἀντικαταστῆσαι ἄλλα, ix. 93. m. ἤν τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίσταται, ii. 37. extr.

Ἀντικλαίειν, Vicissim flere. ἀνεβόων τε καὶ ἀντέκλαιον, iii. 14. a. ubi temere olim ἀνέκλαιον.

Ἀντιλογίη, ης, ἡ, Disceptatio, Causæ dictio. ἡμεῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέξομεν, ix. 87. f. ἔδόκεον ἀντιλογίης κυρήσειν, Putabant se ad causam dicendam (ad contradicendum accusatoribus) iri admissum, ix. 88. m. Corruptus locus, viii. 77. f. Βάκιδι ἀντιλογίης χρησμῶν πέρι—λέγειν, ubi aut ἀντιλογίας legendum, aut (quod præstare videtur) δι' ἀλογίης—ἑλδεῖν. Similiter quidem διὰ μάχης ἐλεύσονται, ait Noster, vi. 9. f.

Ἀντιμηχανᾶσθαι, Contra moliri. ἄλλα τε ἀντεμηχανέοντο, viii. 52. m.

Ἀντίξοος, ὁ, ἡ, i. q. ἐναντίος, Contrarius, Adversarius. τὸ δὲ τοῖσι Πέρσῃσί τε ἦν σύμμαχον, καὶ τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξοον, iv. 129. a. ἐκερτομέοντες τὸ ἀντίξοον, Quæsiturus quid sit quod illis adversetur, i. 174. f. στρατὸν συλλέγειν ἀντίξοον Πέρσῃσι, Contrahere copias quæ Opponantur Persis, vi. 7. m. εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, vii. 49, 2. οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, i. 218. a. m. ὑμέας, ἄλλοισι τιμωρέοντας, ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι, vii. 150. m. ubi codd. nonnulli ἀντίξους præferunt.

Fœminitum: ἐν μυρίῃσι γνώμῃσι μὴ οὐκ ἔχω ἀντίξοον, viii. 119. a. ἐλπίσαντες ὀλίγας τινὰς σφι ἀντιξόους ἔσεσθαι νῆας, vii. 192. b.

Ἀντίον, Coram, In conspectu. Constr. cum Genit. οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, i. 133. m. f. E regione, Ex adverso: ἀντίον τοῦ μεγάρου, v. 77. m. f. Conf. Ἀντία.

Ἀντίος, η, ον, (i. q. Ἐναντίος) Contrarius, Adversarius, Adversus, Oppositus. ἀντίοι ἔστασαν, ix. 18. a. οἱ Πέρσαι ἀντίοι, nempe ἐχώρεον, ix. 62. a. Ibid. sub finem cap. οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἀντίοισι ex uno cod. ms. adoptavit Schæf. ubi quidem τοῖσι ἐναντίοισι alii libri omnes.

Fœm. ἀντίαι ἴζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, Mulieres ex adverso sedebant virorum Persarum, v. 18. f. ubi olim ἀντία edd. Mox vero iterum ibid. ἀντίας ἵζεσθαι. Huc pertinet ἐκ τῆς ἀντίης, scil. μοίρης vel ὁδοῦ, Ex adverso; ut ἐκ τῆς ἀντίης προσπλώειν, viii. 6. b. pro quo cap. 7. m. est ἐξ ἐναντίης.

Neutr. ἦν μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένηται, Nisi vos obstiteritis, viii. 140. 1. m. ex Lex. Herod.

Valckenarii emendationes, pro vulgato olim ἄλιον.

Ἀντιοῦσθαι, i. q. ἀντιάζειν, Obviam ire, Occurrere, sed præsertim, et constanter apud Nostrum, hostili animo, ut idem valeat ac ἐναντιοῦσθαι. Constr. cum Dativo: ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην, vii. 102. f. οὐδεὶς ἀντιάθη (al. ἠντιάθη) αὐτῷ ἐς μάχην, vii. 9, 1. f. οὗτον ἀντιουμένην σφι στρατιήν, iv. 1. f. νικήσαντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους, iv. 1. a. Sic i. 207. m. ubi alii olim ἐναντιουμένους. Similiter οἱ ἰδιλήσαιμὶ τοι ἀντιοῦσθαι ed. Schæf. ex uno msto, vii. 168. m. f. ubi alii ἐναντιοῦσθαι, quod videri poterat ex glossa inrepctum. Κῦρος ἠντιοῦτο Κροίσῳ, nempe cum exercitu, i. 76. m. Sic ἠντιοῦτο αὐτοῖσι κατιοῦσι, Obviam profecti sunt redeuntibus, scil. prohibituri eos et propulsuri, iv. 3. a. μηδεὶς ἠντιοῦτο Ξέρξεϊ, vii. 139. a. οἱ ἡμῖν ἠντιώθησαν, ὅσοι δίκην, viii. 100. a. m. σοὶ οὐδεὶς πειρήσεται ἀντιωθῆναι, ibid. εἰ ἀξιόχρεων δοκέεις εἶναι σεωυτῷ, τοῖσι ὑμετέροις πρήγμασι (i. q. ἐμοὶ, vel τῇ ἐμῇ δυνάμει) ἀντιωθῆναι, iv. 126. m. Subinde significat Adversari alicui, Contendere cum aliquo, ut ὑμῖν οὐκ ἀντιώμεθα, ἀλλὰ διδόντες ἄρξετε—παρίεμεν, ix. 26. m. f. (conf. Ἀντετείνετο) εἰ ἐκέοντο τῇ τῶν ἄλλων γνώμῃ, μηδὲ ἠντιάθη, vii. 10, 6. f. ubi alii ἠναντιάθη.

Semel cum Accusativo constructum reperitur hoc verbum, quæ constructio aliquin verbo ἀντιάζειν propria est. συνθέμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι ἐς τὴν Βοιωτίαν, Postquam vobis nobiscum convenit, occursuros (obviam ituros) ves esse Persæ in Bœotiam, ix. 7, 2. m. ubi ἡμῖν manifeste ad συνθέμενοι referitur, non (ut Æm. Porto visum erat) ad ἀντιώσεσθαι. Schæferus ex Valckenarii conjectura τῷ Πέρσῃ edidit. Vide Not. Gallæus τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι interpretatur Persam cocturos ut nobis occurrat, Philolog. T. iv. p. 245.

Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ, i. q. simpl. πολέμιος, Hostis; si modo vera ista scriptura, εἶρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θώρυβον, iv. 134. a. ἐδίζητο τοὺς ἀντιπολεμίους, iv. 140. m. f. ubi ἀντιπολέμους dant duo veteres libri, quod verum videtur; quo spectat Glossa apud Hesychium, Ἀντιπολέμους, πολεμίους. Vide vocab. seq.

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, i. q. πολέμιος, Hostis. τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, vii. 236. f. et 68, 2. a. consentientibus utrobique libris. Conf. vocab. præc.

Ἀντιπρήσσειν, Contra aliquem agere, Adversari. ἐπεί τε ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα—διέφθειρε, i. 92. f. Idem homo, paulo ante, ἀντιστασιώτης dicitur.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, Proram alicui ob-

Digitized by Google

εἰν ἀξιούμενος, v. 106. m. *Cum Genit. μέγα πεπεῖμαι ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς*, ix. 111. *m. f.*

Item 'Αξιοῦσθαι *notione Reciproca. οὐκ ἀξιεύμενοι ἀναμίσγεσθαι τῆσι ἄλλῃσι*, Indignum sua persona judicantes, Dedignantes, misceri cum aliis, i. 199. *a. οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλήιον θρόνον ἵζεσθαι*, Non dignum sese judicans qui in regio solio sedeat, Sibi non convenire judicans in regio sallo sedere, vii. 16. *a.*

'Αξιόχρεως, *gen.* ω, *et forma magis Ionica* 'Αξιόχρεος, *cum Infin.* Idoneus ad operæ pretium faciendum, Viribus pollens, Sufficiens. *εἰ ἀξιόχρεος δοκέεις εἶναι σεωυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι*, iv. 126. *a. ubi alii quidem vulgo ἀξιόχρεως. Vide Var. Lect. ἢν μὴ ἀξιόχρεων πρόφασιν προσείῃ*, i, 156. *a. Cum Genitivo, i. q.* ἄξιος, Dignus. *ὅσα ἔρξαν ἀξιόχρεα* (*al.* ἀξιόχρεως) *ἀπηγήσιος*, Memoratu digna, v. 65. *b. Absolute ponitur*, v. 111. *f. ὑπὸ ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσεα συμφορῇ*, A viro Idoneo, Præstante, Insigni, etiam occidi, dimidiata est calamitas : *nisi ibi ἀξιόχρεως* (*sicut* v. 65.) *nonnisi idem atque ἄξιος valet, ut ex præcedentibus intelligatur*, Dignus cum quo rex congrediatur et manum conserat. *Ad sententiam quod spectat, commode Portus Virgilianum illud contulit :* Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, Æneæ magni dextra cadis. *Æneid.* x. 830.

'Αξίως, Digne, Digno modo. *ἐμάχοντο ἀξίως λόγου*, Memoratu dignam edidere pugnam, vii. 211. m. *ἀποκτείνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος*, Postquam illum fœdo modo et indigno qui narretur occidit, iii. 126. *m. ubi vide Not.*

'Αξίωσις, ιος, ἡ, Dignatio, *i. q. τὸ ἀξιοῦν*, Dignum censere. *τῆς ἀξιώσιος εἵνεκα τῆς ἐξ ἐμεῦ γῆμαι*, Eo quod me Dignati estis (Dignum judicastis) cujus ex domo uxorem duceretis, vi. 130. *f. ubi nescio quo casu in nostram editionem ἐς ἐμεῦ irrepsit pro ἐξ ἐμεῦ, quod recte tenent libri omnes edd. et mssti. Valla, contra auctoris mentem, interpretatus erat :* Tanquam dignis meæ filiæ nuptiis. *Sententiam recte expressit H. Stephanus in ora suæ edit. :* Quod dignum me censueritis cujus filiam uxorem duceretis ; *vel*, cujus filiæ nuptias ambiretis. *Gronovius, Græcis verbis, aliquanto pressius insistere cupiens, a vi verborum τῆς ἐξ ἐμεῦ aberravit*, uxorem petere ex me genitam ; *quam in sententiam Græce saltem dicendum τὴν (non τῆς) ἐξ ἐμεῦ γῆμαι. Nunc τῆς ad ἀξιώσιος refertur, intelligiturque τῆς ὑμῖν (vel παρ' ὑμῶν) γενομένας : et ἐξ ἐμεῦ, scil. οἴκου, sonat* e domo mea, *quemadmodum ἐς ἐμοῦ Græci dicunt* domum (*vel* in domum) meam. *Conf. infra, voc.* Γαμέειν.

'Άξυλος, ου, ὁ, ἡ, Lignis carens. *τῆς γῆς τῆς Σκυθ. αἰνῶς ἀξύλου οὔσης*, iv. 61. *a. ἄξυλός ἐστι ἡ χώρη*, iv. 185. *f.*

'Αξύνετος, ου, ὁ, ἡ, Insipiens, Stolidus. *ὁμίλου ἀχρηίου οὐδὲν ἐστι ἀξυνετώτερον*, iii. 81. *a.*

'Αοιδή, ῆς, ἡ, Cantio, Cantilena, ii. 79. *f.*

'Αοίδιμος, ου, ὁ, ἡ, Cantatus, Cantibus celebratus, Celebris. *Αἶνος ἀοίδιμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ*, ii. 79. *a.* 'Αρχαίῃσι ἀοίδιμος *ἀνὰ τὴν* Ἑλλάδα *ἐγένετο*, ii. 135. *f.*

'Αοιδός, οῦ, ὁ, Cantor, i. 24. *m.*

'Αοίκητος, ου, ὁ, ἡ, Inhabitatus. *ἀοίκητος καὶ ἔρημος ἡ Λιβύη*, ii. 34. *a. ἀοίκητα* (*alii ἀνοίκητα*) *τὰ πρὸς βορῆν*, iv. 31. *f. τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα*, v. 10. *b. Consentientibus libris. τόπει ἀοικήτοι, Vit. Hom.* 21. *Sed pro* 'Αοικος *est* 'Ανοικος *apud Nostrum, quod vide suo loco.*

'Απαγγέλλειν, Renunciare. *ἀπηγγέλλοντο correxit Schæf.* iii. 36. *f. ubi vulgo alii ἐπηγγέλλοντο, nos ἀπήγγελλον. Pro vulgato ἐπαγγείλασθε Wess. ex ms. Arch. ἀπαγγείλασθε laudavit* vi. 9. *m. f.*

'Απάγειν, Abducere. *τῆς στρατιῆς ἀπάγων τὸ πολλὸν*, viii. 100. *f. ἀπάγειν ὀπίσω*, Reducere, ix. 117. Deducere. *ἐδέετο— ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ (αὐτὸν) ἀπήγαγε, Vit. Hom.* 12. *f. ἐπεί τε εἶδε σφέας ἀπαχθόντας παρ' ἑωυτὸν*, vi. 119. *a.*

Præpositione a verbo diremta : ἀπὸ (sive ἀπὸ malueris) πάντα τὰ χρήματα ἄγων, Omnes pecunias (*Geloni*) Reportans, Rursus adferens, Restituens, vii. 164. *f.*

ἀπάγεσθαι τὴν παρθένον, Secum abducere virginem, i. 196. *m. f. κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας præfert ed. Schæf. cum codd. nonnullis* vii. 64. *ubi alii vulgo ἀπηγμ. Vide ibi not. Valck.*

'Απαγής, ές, ὁ, ἡ, Non compactus. Tiaras *Persarum Herodotus dicit πίλους ἀπαγέας*, Pileos non compactos, Non rigentes, vii. 61. *a. ubi vide Not. et conf. c.* 64. *a.* Impenetrabiles (*scil.* valde compactos) *intellexerat Valla, tamquam a initio vocis intensivum esset. Eamdem in sententiam Larcherus εὐπαγέας corrigendum censuit.*

'Απαγινέειν, (*Ion. i. q.* ἀπάγειν) *non solum* Asportare, Deportare, Evehere, *ut ἀπαγινεόντες φορτία Αἰγύπτια*, i. 1. *a. sed et* Adferre *alteri, ut ἀργύριον, χρυσίον ἀπαγινέειν, de tributo quod* Adferunt *regi vel in ærarium* Conferunt *tributarii*, iii. 89. *m.* 92. *b. Sic φόρον ἀπαγίνεον*, iii. 94. *f. Conf.* 'Απαγωγή.

'Απαγορεύειν, Interdicere, Prohibere, Vetare. *πολλὰ τῶν μαντίων ἀπαγορεύοντων (scil. αὐτῷ), πολλὰ δὲ τῶν φίλων*, Ve-

Digitized by Google

tantibus, Dissuadentibus, iii. 124. *a.* vii. 149. *a.* πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἦνυε, ix. 66. *a.* ἀπηγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐκβαίνειν τῶν σφετέρων ὁρέων, Interdixerunt Scythis, Edixerunt eis, ne etc. iv. 125. *m.*

'Απάγχειν, Suffocare. λέγεται—ἀπάγξασθαι, Dicitur voluntario Suspendio vitam finiisse, vii. 232.

'Απαγωγὴ φόρου, Pensio tributi. τοὺς μὲν καταστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν, i. 6. *m.* 27. *a.* ii. 182. *extr.* *Conf.* 'Απαγινέειν.

'Απαδέειν, Displicere. (*conf.* 'Αδέειν.) *Aor.* 2. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, Hnic displicuisse patris facta, ii. 129. *a.*

'Απαθὴς κακῶν, Malorum expers, Nullas calamitates patiens *vel* passus. i. 32. *m. f.* vii. 184. *a.* νέος τε ἐὼν καὶ κακῶν ἀπαθής, Malorum inexpertus, v. 19. *a.* χάριν ἴσθι ἐὼν ἀπαθὴς, ix. 79. *f.* ἀπαθὴς ἀκεικείης, Nullam indignitatem passus, iii. 160. *m.* ἀπαθέες πόνων τοιούτων, Talium laborum Impatientes, Non adsueti talibus laboribus, vi. 12. *a.*

Quemadmodum non solum κακῶς, sed et εὖ πάσχειν dicunt Græci, sic Noster, de Massagetis loquens, ait, εἰσὶ ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἔπειροι καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθέες, i. 207. *f.* *Conf.* Καλός.

'Απαιρέειν, i. q. ἀφαιρεῖν, Auferre, Demere. *Cum dupl. accus.* ἀπελὼν τὰ ἄχθεα, *sc.* τὰς καμήλους, Detrahens camelis sarcinas, i. 80. *a. m.* *Sed maxime frequentatur verbum Medium* 'Απαιρέεσθαι *notione activa*, Auferre, Eripere, Spoliare. *Cum duplici Accus.* τί σφεας ἀπαιρήσεαι, Quid illis auferes? i. 72. *m.* ἀπείλοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους, viii. 3. *extr.* αἱ μὲ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώα, vii. 104. *a.* τοὺς θεράποντας αὐτὸν ἀπαιρέοντο, Famulos ei abstraxerunt, vi. 70. *a. m.* ὡς Σάμιοι ἀπελοίατο (*Ion. pro* ἀπέλοιντο) αὐτὸν, i. 70. *m.* *Et subintellecto altero Accus.* ἦν ἀπέλησθε ἡμέας, *nempe* αὐτὸν, iii. 137. *a. m.* ἀπελόμενοι τοὺς Ἡρακλείδας (τὴν ἀρχὴν), i. 14. *a.* *Et neglecto Ionismo,* ἀφελώμεθα (αὐτὸν) ὃ ἔχων ἦλθε, ii. 114. *b.* ἀπαιρεῖμενος (*scil.* αὐτοὺς) τὰ χρήματα, i. 89. *f.* *Et subintellecto utroque Accus.* λεγόντων (*i. e.* λεγέτωσαν) πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρεόμενοι, *scil.* αὐτοὺς αὐτὰ, *ibidem paulo ante.*

Passiv. cum Accus. Spoliari aliqua re. τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθέντες, iii. 137. *m.* δείσας μὴ ἀπαιρεθεὶς τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, iii. 65. *a.* πυθόμενος Σπαρτιήτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνος, vii. 159. *a.* ἀπαιρημένοι τὰ ὅπλα, Armis exuti, vii. 103. *m.* *Et subintellecto Accus.* ὃς ἀπαιρηθείησαν (*scil.* αὐτὸν) ὑπὸ Λαμίων, i. 70. *f.*

Futur. Med. notione Passiva. ἔδόκεε τὴν βασιληΐην ἀπαιρήσεσθαι, v. 35. *a.* *ubi quidem* ἀπαιρεθήσεσθαι *præferunt nonnulli codd. nempe ex scholio invectum. Vide Var. Lect. et Not.*

'Αναίρειν, Amovere, Abducere. ἦν ἀναίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ Σαλαμῖνος, viii. 57. *a.* (*Eadem in re, paulo ante dixerat* ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμόν.) *Et omissa accusativo,* ἐπεὰν ἀναίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος, viii. 60. *a.* (*conf.* Αἴρειν.) *Imperf.* τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀναίρεσκον, Tollebant, Tollere solebant, i. 186. *f.*

'Απαις, gen. ἄπαιδος, ὁ, ἡ. ἄπαις ἔρσενος γόνου, Prole carens mascula, i. 109. *m. f.* vii. 205. *a.* ἄπαιδα τὸ παράπαν ἐὸντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου, iii. 66. *a.*

[*'Απαισχυνόμενοι ed. Gron. cum mss. nonnullis*, ix. 85. *f. prave, pro* ἀπαισχυνόμενοι.]

'Απαιτέειν, Reposcere, Deposcere. ἀπαιτέειν Ἑλένην, καὶ δίκαια τῆς ἁρπαγῆς αἰτέειν, i. 3. *f.* *Conf.* Ἐξαιτέειν.

'Απαλλαγὴ, ῆς, ἡ, Discessus, Receptus. ἐβουλεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς, vii. 207. *a.* viii. 39. *f.* 118. *m.*

'Απάλλαξις, ιος, ἡ, i. q. ἀπαλλαγή. ἀπάλλαξις οὐκ ἦν ὅτι μὴ κατὰ στεινὸν, Receptui non erat locus, ix. 13. *f.*

'Απαλλάσσειν, 1. *Activa forma, notione intransitiva,* Discedere. ἀπὸ τούτων οὕτω ἀς ἤθελε ἀπήλλαξε, Ab hac urbe non ita uti voluerat discessit, i. 16. *f.*

2. *Sed præsertim Medium* 'Απαλλάσσεσθαι *frequentatur notione* Abeundi, Discedendi, Redeundi. *Partim Absolute positum,* ἀπαλλάσσονται, ii. 93. *f. et* i. 199. *f. ubi quidem intelligitur* ἐς τὰ οἰκία, *quod ibid. paulo ante adjicitur.* οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι, iii. 56. *f.* ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, vii. 222. *f.* ἀπαλλάσσετο ὀπίσω, i. 17. *m. f.* *Partim seq. præpos.* ἐς αὐτὸ ἐπὶ. ἀπαλλάσσετο ἐς Πέρσας, i. 4. *m.* ἐς Πελοπόννησον. iii. 56. *a.* iv. 156. *m.* ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἐπὶ Θεσσαλίης, v. 64. *f.* ἀπαλλάσσεσθαι ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ, ix. 11. *a.* *Alibi cum Præpos.* ἐκ, *ut* ἐκ τῆς Πελοποννήσου, iii. 148. *f.* ἐκ τῆς χώρης, iv. 164. *a.* vii. 149. *f.*

3. 'Απαλλάσσεσθαι *forma Passiva,* Liberari. ἀπαλλαχθέντας δουλοσύνης, Servitute liberatos, i. 170. *a.* τῶν παρεόντων κακῶν ἀπαλλαγήσεσθαι, ii. 120. *m.* ἔθνος εὐηθίης ἠλιθίου ἀπηλλαγμένον, Populus a stolida fatuitate Liber, Abhorrens, i. 60. *a.* *Semel Passivum* ἀπαλλάχθη *simpliciter* Rediit *vertitur* vi. 45. *extr.* οὗτος μὲν οὖν στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθη ἐς τὴν Ἀσίην: *sed nimirum innuitur, reliquias istius exercitus, post multas clades et calamitates, ad extremum salvas et e* periculis liberatas *in Asiam* evasisse; *secutas Xerxis exercitum, qui fere totus in Europa periit.*

Digitized by Google

Ἀπαλὸς, ἡ, ὸν, *de fructu* Recenti *et* Molli, *cui opponitur* Siccatus. τρώγεται καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὖα, ii. 92. *m. f.*

Ἀπαμβλύνειν, Hebetare. γηράσκοντι συγγηράσκουσι αἱ φρένες καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται, iii. 134. *m.*

Ἀπαμελέειν, Penitus negligere, Seposition (*vel* Relegatum) negligere. ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἀπημελημένον, iii. 129. *f.* 132. *f.*

Ἀπαμύνειν, Repellere, Propulsare. ἀπαμῦναι τὸν βάρβαρον, ix. 90. *f.*

Med. Ἀπαμύνεσθαι *cum Accus.* Propulsare a se, Defendere se ab aliquo. ἀπαμύνασθαι ἂν τὰς νῆας, v. 86. *a.* τὴν πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, vii. 102. *a.* ταῦτα τὰ θηρία ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, Has bestias ab oculis abigentes, iii. 110. *f.*

Ἀπανιστάναι, Rursus abducere. οὐκ ἀπαναστήσειν τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξέλῃ σφέας, vi. 133. *m. ubi male alii* ἀπονοστήσειν.

ἀπανέστη, Discessit, Rursus abscessit —— μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι, ix. 87. *a.*

ἀπανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος, Abscedere ab urbe, ix. 86. *m.*

Ἀπαντᾶν, 1. *Cum Dativo*, Obviam ire. viii. 9. *m.* 2. *Absolute*, Occurrere, Accidere, Concurrere. τουτέων ἀπαντώντων, Hæc quum ita acciderint; Hæc quum coincidant; Quæ quum ita sint: *Sic ex Schæferi conject. scripsimus, pro vulgato* τουτέων ἀπάντων, viii. 142. *m. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαντίον, E regione, Ex adverso. ἔστι ἐντὰ στάδια ἐξ Ἀβύδου ἐς τὴν ἀπαντίον ἀκτὴν, Ad oram oppositam, vii. 34. *Conf.* Ἀπεναντίον.

[Ἀπάξιοι *perperam olim legebatur* vii. 96. *m. ubi* ἐπάξιοι *corrigendum recte vidit Portus. Vide infra* Ἐπάξιος.]

Ἀπάπτειν, (*Ion. pro* ἀφάπτειν) Nectere. ἀπάψας ἅμματα ἑξήκοντα ἐν ἱμάντι, iv. 98. *a.* Suspendere: *unde* ἀπαμμένος, Dependens, Pendulus, ii. 121, 4. *a.*

Ἀπαραιρῆσθαι *vide in* Ἀπαιρέειν.

Ἀπαρδάσσειν, Dejicere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς ἀπήραξαν, Propugnatores de nave deturbarunt, viii. 90. *a. m.* (*Conf.* Καταρδάσσειν.) Decutere, Uno ictu (Violenter) præcidere. δρεπάνῳ πλήξας ἀπαρδσσει τοῦ ἵππου τοὺς πόδας, v. 112. *f. ubi vide Not. et conf. Dammii Lexic. Etym. h. v. et Wess. ad Herod.* iv. 63. *f.*

Ἀπαρνέεσθαι, Negare. φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεύμενον, viii. 69. *a. m. Conf.* Ἐξαρνέεσθαι, *et mox* Ἄπαρνος.

Ἄπαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans. ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι μὴ μιν νοσέειν, *sic nos ex mastis edidimus, ubi alii* ἐξαρνεόμενός ἐστι. *Conf.* ἔξαρνος.

Ἀπαρτὶ, Accurate, Exacte, Omnino, Plene, ita ut nihil desit. ἡμέραι ἀπαρτὶ ἐννενήκοντα, v. 53. *f. et ibi Not.* στάδιοι χίλιοι ἀπαρτὶ, ii. 158. *f. ubi alii quidem carent ista voce. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαρτιλογίη, ης, ἡ, Plena, Solida integraque summa, vii. 29. *f.*

Ἀπαρύειν, Desuper exhaurire, Defundere, Delibare. τὸ τοῦ γάλακτος ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον, iv. 2. *f.*

Ἀπάρξαντες *codd. nonnulli pro* ἀπάρξαντες iv. 62. *f. ubi vide Not.*

Ἀπάρχεσθαί τινος τινὶ, Primitias alicujus rei offerre alicui. πάντων ἀπαρχόμενοι καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες, iii. 24. *f.* τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος, iv. 61. *f.*

Ἀπαρχὴ, ης, ἡ, Primitiæ. τῶν πατρωίων χρημάτων ἀπαρχὴ, i. 92. *m.*

Ἅπας, ασα, αν, Omnis, Universus, Totus, ὁ πᾶς ὅπας, ix. 23. *a.*

Notemus formulas hasce. τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθαι, Non a Quolibet homine patrari posse existimaverim, vii. 153. *f.*

περιημεκτήσας τῇ ἁπάσῃ συμφορῇ, Universam suam et cumulatam calamitatem lamentatus, iii. 64. *a. Sic* ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν, iv. 65. *extr.*

Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, Argos per id tempus rebus omnibus (Omnibus modis) eminebat inter eos qui Græciam habitabant, i. 1. *a. m. ubi perperam vulgo juncta intelligunt verba* ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, *quasi verbum* προέχειν *dativum casum regeret, ut* προεῖχε ἅπασι *significaret* Præstabat cæteris omnibus. ἔνερθε ἐὸν τοῖσι ἅπασι, Quum rebus omnibus (Omni ex parte, Omnibus modis, Mirum quanto) inferior fuisset, *scil.* quam uxor ipsius, i. 91. *f.*

Ἄπεδος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἰσόπεδος, ὁμάλος, Campestris, Planus. ἄπεδος χῶρος, ix. 102. *a.* χώρη ἄπεδος, i. 110. *m.* ἄπεδον χωρίον, ix. 25. *extr.* τετράγωνον ἄπεδον, Planities quadrata, iv. 62. *a.*

[Ἀπεικάσαι *olim edebatur* ix. 32. *f. ubi nunc ex aliis codd.* ὡς δὲ ἐπεικάσαι, Sit conjectura uti licet.]

Ἀπείλέειν, 1. Minari. τοῖσι πυλουροῖσι ἀπείλεον, iii. 77. *m.* ταῦτα ἀπειλέειν, vii. 18. *a.* ἠπείλησε, iii. 124. *f.* (*vide in* Παρθενεύεσθαι.) 2. In angustias concludere, Difficultatibus implicare, Ad necessitatem redigere. ἀπειληθέντα τὸν Ἄρίονα ἐς ἀπορίην, i. 24. *a. m.* ii. 141. *a. m.* ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειλημένους, viii. 109. *a.* ἀπειληθέντες ἐς στεινὸν, ix. 35. *f.*

Ἀπειλητήριοι λόγοι, Minacia verba, viii. 112. *a.*

Ἀπεῖπαι, (*i. q.* ἀπαγορεῦσαι, *et* ἀπρεῖν) Interdicere, Vetare. ἀπεῖπας τοῖσι δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονὸς, iii. 153. *a.* ἀπεῖπέ σφι ὅπλα ἀρήια μὴ ἐκτήσθαι, i.

Digitized by Google

155. *f.*

Ἀπείπασθαι, Recusare, Denegare. *οὐκ ἀπείπαντο τὴν ἐπικουρίην*, vi. 100. *a. τῶν ὑπεισαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην*, iv. 120. *f. ἢ δὲ ἀπείπατο τὴν πρόσοδον*, i. 205. *m. ἀπειπάμεθα*, Repudiavimus conditionem, ix. 7, 1. *m.*

Ἀπείπασθαι *τὸν παῖδα*, Abdicare filium, i. 59. *a. m. ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην*, Qui consilium suscipiendæ expeditionis Abjecit, vii. 14. *a.*

Ἀπειπάμενος *τὴν ὄψιν*, v. 56. *f. alii intelligunt* Spreta visione; *nos cum Wesselingio* Expiata visione, Sacris averruncandi causa factis. *Vide Not.*

Ἀπείργειν, Sejungere, Separare. *ἡ ἵππος (τῶν Περσέων) ἀπείργουσα τοὺς φιλους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων*, Equitatus (Persarum) intercludens spatium inter suos fugientes et (*hostes*) Græcos, ix. 68. *f. Sed videtur ἀπέργουσα scripsisse Herodot. Vide* Ἀπέργειν.

Ἀπείρητος, Inexpertus, *notione passiva, ubi de Re agitur. ἔστω μηδὲν ἀπείρητον*, vi. 9, 3.

Ἄπειρος, ου, ὁ, ἡ, Inexpertus *homo. γυνὴ ἄλλων ἀνδρῶν ἄπειρος*, ii. 111. *m. ἄπειροι ἐόντες τυράννων*, v. 92, 1. *f.* vii. 135. *f.* ix. 46. *m.* 58. *m. ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες*, viii. 1. *a. Prave olim ἄπειρος δέ ἐστι legebatur* i. 32. *m. f. pro ἄπηρος.*

Ἀπείρων *ἔχειν τῶν Αἰγυπτίων νόμων*, Ignarum esse, ii. 45. *m.*

Ἀπείς, *ἐντος, vide in* Ἀπιέναι, *ab* ἄπημι.

Ἀπελαύνειν, Abigere, Amovere. *Inde notione Reciproca et Intransitiva* Abire, Discedere; *ut ἀπελάσαντος βασιλῆος*, Post regis discessum, viii. 96. *f. (ubi olim ἐπελασ.) σὺ δὲ, πυρώσας τὰς Ἀθήνας, ἀπελᾷς, (fut. pro ἀπελάσεις)* Discedes, Reverteris. *Sic* vii. 210. *f. commode Wess. ex codd. nonnullis οὐκ ἀπέλαυνον ἀδοπτavit*, Non discesserunt, Non se receperunt, *ubi nos quidem eadem notione cum aliis codd. ἀπελαύνοντο tenuimus. Conf.* Ἐλᾶν *et* Ἐλαύνειν.

Passivum Ἀπελαύνεσθαι *vulgo* Proficisci *intelligitur in illis verbis* Ἱππίῃ δὲ ἐνθεῦτεν ἀπελαυνομένῳ, v. 94. *a. sed videndum ne gravius quid significetur, nempe* Hippia inde repulso; *nam repulsam tulerat. Sic fere* vii. 161. *m. ἐπεί τε δὲ ἀπέστης (scil. στρατιῆς, cujus ἡγεμονίην tu tibi initio postulasti) ἀπελαυνόμενος, δέεαι τῆς ναυτικῆς ἄρχειν: quæ verba haud ita male in hunc modum Gronovius interpretatus erat*, Quoniam vero dejectus ab imperio summo omnium *etc. nos vero leniorem in sententiam*, de universi imperii summa Concedens.

ἀπελήλατο *τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιλητης*, Remotus erat, Longe aberat, a cogitatione de adipiscendo regno, vii. 205. *a.*

Ἀπέλκειν, Vi abstrahere. *ἀπέλκειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ*, iii. 48. *m.*

[Ἄπελπτος. *ἐξ ἀπέλπτου cod. Vind.* i. 111. *a. pro ἐξ ἀέλπτου.*]

Ἀπεναντίον, *i. q.* Ἀπαντίον, Ex adverso. *αἱ νῆες ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον*, vii. 55. *f.*

Ἀπενειχθῆναι, *et conjugata, vide in* Ἀποφέρειν.

Ἀπέργειν, (*Ion. pro* ἀπείργειν, *quod vide supra.*) 1. *proprie significat* Arcere, Prohibere, Excludere. *σφέας (scil. τοὺς Αἰγυπτίους) θυσιέων ἀπέρξαι*, Prohibuisse illos sacrificiis, ii. 124. *a. Hac notione* i. 160. *f. ἀπέργετο τὰ πάντα*, Arcebantur omnia, *corrigendum censuere viri docti, ubi quidem vulgatum ἀπείχετο non debebat solicitari. Eadem fere notione ponitur hoc verbum* ix. 69. *f. ubi communem formam ἀπείργουσα, loco Ionicæ ἀπέργουσα, tenuere libri omnes. ὁ ἀγκὼν τοῦ Νείλου, ὃς ἀπεργμένος ῥέει*, Cubitus (*vel* Inflexio) Nili, qui *prisco alveo* exclusus fluit, Prohibitus *priscum cursum continuare*, ii. 99. *m. Paulo post ibid. τὸ ἀπεργμένον est ille* Tractus terræ, unde exclusus est fluvius, *vel*, quem perfluere prohibitus est fluvius.

2. *Præsertim vero in re geographica frequentatur hoc verbum a Scriptore nostro, ubi Fluvius aliquis aut Mare dicitur* Ἀπέργειν regionem aliquam, *quasi* Excludere, *sive* Includere, *et* Prohibere eam ne ulterius porrigatur, *id est*, Finire, Terminare. *Sic τὰ πρὸς βορῆν ὁ Κεφαισὸς κόλπος ἀπέργει*, i. 174. *a. m. (ubi quidem olim ἀπείργει.) ὁ Ἅλυς ἔνθεν μὲν Καππαδόκας ἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλαγόνας*, i. 72. *m. f.* Ὑπάκυρις *δὲ δεξιὴν ἀπέργων τὴν* Ὕλαίην, Fluvius qui ad dextram terminat Hylæam; Hylæam ad dextram habet et disterminat, Radit, Præstringit, iv. 55. *τὰ πρὸς ἑσπέρην τῆς Κασπίης θαλάσσης, ὁ Καύκασος ἀπέργει*, i. 204. *a. τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς Μέμφιος ὁ Νεῖλος ἀπέργει*, ii. 99. *f.*

3. *Etiam Homo, iter faciens, dicitur* Ἀπέργειν locum aliquem, *i. e.* Præter illum præterire, ita ut illum ab alterutro latere habeat. *Sic* Ξέρξης ἐπορεύετο, *ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέργων* Ῥοίτειον πόλιν, *ἐν δεξιῇ δὲ* Γέργιθας, vii. 43. *f. ἐκ δεξιῆς χεροὸς τὴ Πάγγαιον ὄρος ἀπέργων*, vii. 112. *ταύτας τὰς πόλις ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξίῃε*, vii. 109. *extr. ἐν δεξιῇ τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες*, viii. 35. *a.*

4. Ἀπέργειν *ἐντὸς vel ἐν*, Includere. *αἱ ἐσχατιαὶ περικληίουσαι τὴν ἄλλην χώρην καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι*, iii. 116. *f. ἐκολιόρκει Τάβαλον ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει*, i. 154. *f.* v. 64. *f. τοὺς ἐν τῷ ἱρῷ ἀπεργμένους ἐξεκλεε*, vi. 79. *a.*

5. *Singulare est, et ab alio themate re-*

Digitized by Google

pretendum, id quod legitur iv. 62. *f.* ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήϊα ἀπαλλάσσονται, Confectis, i. *e.* Cæsis cæteris hostiis, Postquam cædendarum reliquarum victimarum finem fecerunt. *Vide ibi Not.*

'Απερέων, (i. *q.* ἀπεῖναι *et* ἀπείπασθαι) 1. *Cum Accus.* Recusare, Negare. θέλων εἰδέναι εἴ τε συμπέμψουσι, εἴ τε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην, vii. 205. *f.*

2. *Sequente Infin.* Vetare, Interdicere. ἀπειρῆσθαί οἱ ἐκ τῶν γεωμορίων μηδενὶ ἀνιδεικνύναι, Vetitum sibi esse a parentibus *puellæ*, ne cui eam ostenderet, vi. 61. *f.* ἔπεμπον ἐς Σάρδις—ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων βῆσιν, γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν συναμορέειν, Miserunt Sardes legatum, qui Lacedæmoniorum verbis ediceret Cyro, ne ullam Græcam læderet civitatem, i. 152. *f.* πειρᾶσθαι ἀπειρημένου, Tentare rem vetitam, iii. 52. *a.*

'Απερύκειν, Propulsare, Abigere, Arcere. ταῦτα ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπερύκοι, i. 32. *m. f.*

'Απες *vide in* 'Απιέναι.

'Απεστώ, όος *et* οῦς, ἡ, i. *q.* ἀπουσία, Absentia. ἀπαισχυνομένους τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης, Quum puderet eos quod a pugna abfuissent, ix. 85. *m. f.*

'Απεφθος χρυσὸς, Aurum excoctum, Probe purgatum, Purum, i. 50. *m.* ii. 44. *a. Conf.* 'Απέψειν.

'Απέχειν, 1. *notione intransit.* Abesse. ἀπεῖχον τῆς ἑξευρέσιος, Aberant ab inventione, Reperire non poterant, i. 68. *f.* εἴκοσι σταδίους ἀπὸ τῆς κρήνης ἀπέχον, ix. 52. *f. et alibi* ἴσον ἀπέχειν, Æque longe abesse, viii. 132. *f.*

2. *Transitive.* Amovere, Submovere, Non admittere. ἵνα τῶν ναυμαχίων αὐτοὺς ἀπόσχῃ, viii. 22. *extr.* Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἰγὰς, *in Bacidis orac.* viii. 20. *f. Hinc in Passivo:* ἀπείχοντο τῶν πάντων ἱρῶν τὰ πάντα *etc.* Cuncta ista ab omnibus sacrificiis (*sive* templis) procul habebantur, Non admittebantur, i. 180. *f. ubi nil opus erat* ἀπέργοντο *corrigere. Sed in Medio significat* Abstinere, *quasi* Sese amovere. ὥστε, συνεομένων τὴν ἄλλην 'Αττικὴν Λακεδαιμονίων, Δεκελέης ἀποσχέσθαι, ix. 73. *f.* οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται, Nullo tempore a me discedunt, Continenter me obsident, vii. 13. *m.*

'Απεχθάνεσθαι *et* 'Απέχθεσθαί τινι, Odium alicujus incurrere. σύ τε σφι οὐκ ἀπεχθήσεαι, i. 89. *f.* ἵνα Καμβύσῃ ἀπέχθωνται, iii. 1. *a. m.*

'Απέψειν, (*Ion. pro* ἀφέψειν,) *fut.* ἀπεψήσειν, Decoquere, Excoquere. τοῦτον (τὸν καρπὸν) φρύξαντες ἀπέψουσι, ii. 94. *f.* χρυσὸν καθαρώτατον ἀπεψήσας, iv. 166. *m.* (*unde* ἔπεφθος χρυσός.) τοῦ ὕδατος ἀπεψημένου, i. 188. *f. Conf.* Ἕψειν.

'Απηγέεσθαι, (*Ion. pro* ἀφηγεῖσθαι) Narrare, Commemorare, Exponere. ἀπηγέεσθαι τῶν τὸ γεγονὸς, i. 24. *f.* 86. *m.* τὸ πρῆγμα ἀπηγέετο τῷ Ἀρπάγῳ, i. 118. *a.* ἀπηγήσατο πᾶν τὸ πρῆγμα, iii. 70. *a.* τὴν ὄψιν διεξῆλθε ἀπηγεόμενος, vii. 18. *a.* οὐ γὰρ ἔχουσι τοὔνομα (αὐτῶν) ἀπηγήσασθαι, Memorare, Referre nomen *illorum* non possunt, i. 2. *a.* χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου, Præter id quod jam exposui, i. 207. *m.* ix. 26. *f.*

'Απήγημα, ατος, τὸ, Narratio, Res narrata. τὰ θεῖα τῶν ἀπηγημάτων, Quæ narrantur ad res divinas spectantia, ii. 3. *f.*

'Απήγησις, ιος, ἡ, Narratio, Commemoratio, Expositio. ἄγρη ἀξιωτάτη ἀπηγήσιος, ii. 70. *a.* ἃ ἔρξαν ἀξιόχρεα ἀπηγήσιος, v. 65. *f.* ἀποκτείναι μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος, iii. 125. *m.*

'Απήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Ad senectutem vergens, Ætate provectus. *Comparat.* ἀνὴρ ἀπηλικέστερος, Natu grandior, Ætate jam provectior, iii. 24. *m.*

'Απηλιώτης ἄνεμος, Subsolanus ventus, Eurus. πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, Orientem versus, iv. 22. *a.* 99. *m.* ἕλκεον ἀποφερόμενοι ἀπηλιώτην ἀνέμῳ, iv. 152. *a. m.* ἐπὶ τεσσέ σφι χειμὼν τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπηλιώτης, vii. 188. *m.*

'Απήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nil mali passus, Incolumis. παῖδα σὸν ἀπήμονα προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν, i. 42. *extr.*

'Απηρος, ου, ὁ, ἡ, Integer membris, i. 32. *m. f. ubi* περπερὰν *olim* ἄπειρος.

'Απιδεῖν, Desuper conspicere. ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δενδρέου, iv. 22. *m. f.*

'Απιέναι, (*ab* εἶμι, Eo,) Abire. ἀπίασι (Abeunt) οὐδενὶ κόσμῳ, viii. 60, 3. ἀπῆσαν, Abierant, viii. 138. *a. ubi perperam* ἀπίεσαν *olim.* ἄπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα, Redite ad vestras sedes, vi. 97. *f.*

Huc refer Med. 'Απίεσθαι, *idem fere ac activum significans; quod infra sub* 'Απιέναι *Ion. pro* 'Αφιέναι *positum reperies.*

'Απιέναι, (*Ion. pro* 'Αφιέναι) *cum Accusat.* Dimittere, Emittere: *cum Infin.* Sinere, Pati.

Literam φ *ex communi forma verbi tenent libri omnes* i. 206. *m.* ἄφες μύχθον, Mitte, Omitte laborem; *ubi* ἄπες *sua auctoritate edidit Schæf. et* v. 106. *f.* ὡς τάχος με ἄφες τορευθῆναι, *ubi iterum* ἄπες *ed. Schæf. Tum* ἀφεῖτο viii. 49. *a. non* ἀπεῖτο: *et* 'Αφῆσειν, vii. 193. *f.*

Alibi constanter littera π *tenetur. Sic καὶ μιν* ἀπίει, Dimisit *vel* Dimittit illum, v. 107. ἀπίει ἀπάγεσθαι (αὐτὴν), Passus est illam abduci, vi. 62. *extr. Potest autem* ἀπίει *esse Imperf. ex* ἀπίεε *contractum, sed talem contractionem non amat Herodotus: quare potius fuerit Præsens historicum per syncopen formatum ex* ἀπιέει. *Vide Var. Lect. ad* i. 180, 5. *Valet autem* ἀπιέει

Digitized by Google

ἰδεῖν δὲ ἀπίῃσι, quod ipsum etiam vi. 62. *præferunt plures codices; nec vero opus est ut ibidem cum Schæf. ἀπιεῖ corrigatur.*

Habent tamen libri nostri etiam contractam formam Imperfecti 'Απίει, *pro* ἀπίεε, iv. 157. *m. f. οὔ σφεας ἀπίει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης,* Non dimisit (Non absolvit) eos deus quod ad condendum coloniam adtinet. *Tertia plur. Præs. τὸ πλοῖον ἀπιῶσι* (*al. ἀπιεῖσι*) *κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι,* i. 194. *a. m. Plural. Imperf.* 'Απίεσαν, Dimiserunt, v. 38. *a.* Emiserunt, Projecerunt, viii. 52. *f. Sed prave olim ἀπίεσαν* viii. 138. *a. pro ἀπῆσαν,* Abierunt. *Futur. τίνα γλῶσσαν ἀπήσουσι,* ii. 15. *m.*

Subjunct. Præs. ἐπεὰν ἀπίῃ τὴν ψυχὴν, Quando Emittit (Efflat) animam, iv. 190. *a. ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπίωσι τὰ τοξεύματα,* Quando tela Emiserint, vii. 226. *a.*

Infinit. Præs. τοῦτον συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι, ii. 121, 5. *τὰ ἄλλα ἀπιέναι,* Cætera omittere, viii. 40. *f. Partic. τὸ ἔλαττον ἀπιείς,* Omittens, iii. 95. *f.*

Aor. 1. *Act.* 'Απῆκε (*αὐτοὺς*), Dimisit *illos,* iii. 118. *extr.* 119. *f.* 125. *f. ἀπῆκαν,* v. 38. *a. ἀπῆκε ἀπ' ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας,* vii. 121. *a. ἀπῆκε βέλος,* Emisit telum, ix. 18. *a.*

Aor. 2. *Imperat.* "Αφες, *ut quidem præferunt libri, non ἄνες, vide supra, sub initium hujus articuli. Particip. Aor. sec.* 'Αφεὶς *τὸν πάντα στρατὸν,* i. 77. *f. ubi quidem ἀφεὶς præferunt libri fere omnes. ἀπέντα* (Dimittentem, Repudiantem) *ταύτην τὴν γυναῖκα,* v. 39. *f. ἀπέντες τοὺς μυρίους,* vii. 60. *m. τὰ ἄλλα ἀπέντας,* Omittentes alia omnia, viii. 142. *m. ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον,* viii. 70. *extr. Infinit. τὴν* 'Ιωνίην *ἀπεῖναι τοῖσι βαρβάροισι,* Ioniam barbaris relinquere, ix. 106. *a. m.*

Futur. 'Απήσω: *unde Particip. διεπέλοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες,* ix. 18. *a.*

Notanda vero dictio 'Απιέναι (*i. q. μετιέναι*) *τὰς ἁμαρτάδας,* viii. 140, 2. *f. coll.* 140, 1. *a.*

Passivum: Præsens 'Απίεσθαι *non passiva notione usurpatum apud Nostrum, sed ea quæ verbo Medio propria est, de qua mox. Aor.* 1. *Pass. ὁ στρατὸς ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω,* Dimissus est a Xerxe, vii. 122. *a. ὡς ἀπείθησαν* 'Αθηναῖοι, *δρόμῳ ἔεντο ἐς τοὺς βαρβάρους,* Athenienses ut (*signo dato*) emissi sunt *ad pugnam,* cursu contenderunt in barbaros, vi. 112. *a. Plusquamperf. pass. ἡ* 'Αττικὴ *ἀφεῖτο ἤδη,* Attica jam Abdicata, Derelicta erat, viii. 49. *a. ubi aspiratam literam φ libri tenent omnes.*

Medium 'Απίεσθαι, Ex sese emittere; *ut ἡ γονὴ τὴν ἀπίενται* (*οἱ Λίβιοες*) *ἐς τὰς γυναῖκας,* iii. 101. *a. τοιαύτην ἀπίενται θορὴν, ibid. b. ἀπιεμένου* (*tamquam a præs. ἀπιέομαι*) *τοῦ ἕρσενος τὴν γονὴν,* iii. 109. *a. Dein, quemadmodum verbum ἵεμαι* (*leni spiritu*) *idem fere sonat ac εἶμι,* Eo, Propere eo, Contendo, (*conf.* vii. 122. *a.*) *sic et* 'Απίεμαι *significat* Abeo, Propere abeo, Abire contendo; *scilicet proprie* Emitto me, Projicio me. *Sic* vii. 122. *m. ἔπλεε ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερμαῖον κόλπον,* Abire properans, Progredi et Persequi iter Contendens. (*Sed hæc quidem commodius ad* 'Απιέναι, *ex ἀπὸ et ἵεμαι compositum referentur. Conf. infra,* 'Ίεσθαι, *sub verbo* 'Ίεναι, Ire.) *Similiter ὡς δὲ ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους,* Quum in eo essent equi ut Abirent, ut Abire contenderent, iii. 87. *b. ubi quidem etiam passive intelligi potest* ut Emitterentur.

'Απικνέεσθαι, (*Ion. pro ἀφικνεῖσθαι*) Venire, Advenire, Pervenire. *ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται,* iii. 82. *m. ἐς τοῦτο ἀπικνέεσθαι,* Eo venire, iv. 127. *a.* (*conf. ἐσαπικνέεσθαι.*) *Imperat. ἀπικνέο μοι πάντως,* Fac omnino me convenias, v. 24. *a. ubi ἀπικνέο per syncopen ex ἀπικνέεο, i. q. commune ἀφικνέου, ἀφικνοῦ. Vide quæ notavimus in Var. Lect. ad* i. 180, 5.

Præsertim frequentatur Aor. sec. 'Απικέσθαι, *et Præt. Perf. et Plusq.* 'Απῖχθαι. *Quod ad varias hujus verbi formationes spectat, notandum, in* 3 *plur. Aor.* 2. *pro communi forma ἀφίκοντο et Ionica ἀπίκοντο, passim usurpare Nostrum ἀπικέατο, in Præt. Perf. autem et Plusq. pro eo quod vulgo Græce dicunt ἀφιγμένοι εἰσὶ et ἦσαν, frequentare eumdem cum Ionibus omnibus ἀπίκαται et ἀπίκατο. Vide Adnot. nostram ad* i. 2, 11.

De constructione ejusdem verbi notemus hasce formulas. ἐς νείκεα ἀπιγμένους τοὺς πρότερον αὐτῶν, ix. 55. *a. ἀπικέσθαι τινὶ ἐς λόγους,* ii. 28. *a.* 32. *a.* (*ubi mox etiam ἀπικ. ἐς λέσχην.*) iii. 52. *f.* iv. 128. *a. ἐς ἀμφισβασίας,* iv. 14. *m. ἀπικ. ἐς διάπειράν τινος,* Experimento cognovisse aliquid, ii. 28. *m. f.* 77. *a. οὐ γὰρ ἂν κοτε ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκεν,* i. 124. *a. ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται,* i. 193. *m. f. ἐς τοσοῦτον βόργβον,* viii. 56. *a. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο,* Ad extremam redacti sunt miseriam, vii. 118. *a. ἐς τὸ ἔσχατον* (*τοῦ*) *κακοῦ ἀπιγμένοι,* viii. 52. *m. ἐς πᾶσαν βάσανον,* viii. 110. *a. m. ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην,* ix. 7, 2. *a. ἐς ἀθυμίην,* ix. 62. *m. διὰ μάχης ἀπικέατο* 'Αρπάγῳ, Prælium cum Harpago commiserunt, i. 169. *a. Eadem notione dicitur aliquis ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι,* ix. 48. *a.*

Et de rebus inanimatis. οὔρεα ἐς ὀξὺ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα, Montes cacuminibus in acutum desinentes, ii. 28. *a. m.*

Digitized by Google

κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς, vii. 64. *a. ubi quidem ἀπηγμένας præferunt codd. nonnulli et ed. Schæf. Vide ibi Valck.*

Ἄπιξις, ιος, ἡ, Adventus, (*Ion. i. q.* Ἄφιξις.) *Communis forma superest* (*per librariorum, ut videtur, incuriam*) i. 69. *m. f. τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν, ubi ἀπίξι correxit Schæf. ἀπίξει Borh. Etiam in Vit. Hom. c. 23. . m. est τῆς ἀφίξιος. Alibi constanter Ionica tenetur forma. τῆς ἀπίξιος,* iii. 69. *f.* (*ubi de* Congressu *vel* Concubitu mulieris cum viro.) iii. 145. *f.* etc. v. 49. *a. τὴν ἄπιξιν,* ii. 116. *a.* viii. 41. *a.* ix. 77. *a. τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν,* v. 92, 6. *τὴν ἄπιξιν τὴν ἐς Θήβας,* ix. 17. *a. ἐπὶ Ξαρπηδονίης ἄκρης τὴν ἄπιξιν ποιεύμενος,* Iter faciens, Cursum dirigens, vii. 58. *a. τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἄπιξιν προφέρων,* viii. 125. *a.*

Ἀπιτοῦν, Exprimere. *κόψαντες ἀπιτοῦσι,* Exprimunt *granæ, ut prodeat oleum,* ii. 94. *m.*

Ἀπίστασθαι, (*Ion. pro* ἀφίστασθαι) Avolare. *τὸν μὲν ὄνειρον ταῦτα ἐπότρυνε ἐνύπνιον δόκεε ὁ Ἑρξης ἀποπτάσθαι,* Avolasse, vii. 12. *extr.*

Ἄπισος, *i. q. ἱκανῶς ἴσος, si vera Wesselingii conjectura ad Herodot.* ii. 7. *Conf. Kœn. ad Gregor. Dial. Ion.* §. 115.

Ἀπισοῦν, Exæquare, Æqualem reddere. *πρὶν ἂν σφι ἀπισωθῇ* (*ὁ χρυσὸς*) *τῇ ἀξίῃ τῶν φορτίων,* iv. 196. *f.*

Ἀπιστάναι, 1. *notione transitiva,* Facere ut quis deficiat, Ad defectionem solicitare. *Κῦρος ἐπειρᾶτο τοὺς Ἴωνας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι, sive, ut nos cum Wess. et aliis edidimus,* ἀπιστάμεναι, i. 76. *m. ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας,* iv. 160. *a. ἀπιστᾶς τοὺς Αἰγυπτίους ἦλω,* iii. 15. *f. τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ Πακτύης ἀπὸ Κύρου,* i. 154. *a. ἀποστήσων νομὸν τὸν Βάκτριον* (*scil. ἀπὸ τοῦ βασιλῆος*), ix. 113. *m.*

2. *Reperitur vero Aor.* 1. *Act. etiam notione Reciproca vel Intransitiva,* Recedere, Discedere. *ἀποστήσαντες ἂν* (*scil. ἑωυτοὺς*) *ὅσον τε δύο στάδια,* ix. 23. *f. Not.*

3. Ἀποστῆναι (*Aor.* 2.) *et* Ἀφεστάναι (*per sync. ex* ἀποστακέναι) Defecisse. *ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου, ἀποστάντες δὲ etc.* i. 130. *a. πάντες ἀπὸ τοῦ Ψαμμητίχου ἀποστάντες,* ii. 30. *m. ἦν καὶ σφέων ἀποστέωσι,* iii. 15. *a.* i. 155. *extr.* Ἀποστᾶσί μοι, (*pro* ἀποστάσι ἀπ' ἐμοῦ.) A me defecerunt, i. 155. *a. m. ἀπέστασαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων,* (*syncop. ex* ἀποστάκεσαν) Defecerunt, ix. 126. *f. ἀποστεώντων τῶν συμμάχων,* Quum defecissent ab eis socii, i. 102. *f. ὡς τοὺς Ἴωνας ἐπύθετο ἀποστάναι,* v. 104. *m.*

4. Ἀπίστασθαι, Deficere *ab aliquo.* ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι, i. 95. Πέρσας ἀναπείσας ἀπίστασθαι, i. 124. *m. f. Sic* i. 125. *a. et m.* 141. *m.* viii. 22. *m. τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπιστέωσι* (*Ion. pro* ἀπίστωσι, *præs. historicum*) θεράποντες, ii. 113. *m. ἀπιστέατο* (*præt. imperf. pro* ἀφίστατο) *πρὸς τοὺς ἑτέρους,* Defecerunt ad cæteros, ii. 162. *f.*

Ἀπιστέειν, 1. Non credere, Fidem non habere, Diffidere. *ἀπιστέειν γὰρ* (*scil. αὐτοῖς*) *τὸν Ἀβραμαῖον,* viii. 94. *m. f. in oratione obliqua. εἴ μοι ἀπιστέεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων,* iii. 122. *f.*

2. *i. q.* ἀπειθεῖν, Inobedientem esse. *οἱ δὲ οὐκ ἠπίστησαν,* non inobedientes fuerunt; Obtemperarunt *illis;* Consilium *illorum* secuti sunt, vi. 108. *m. Not.*

3. *Controversus est locus* iii. 15. *a. εἰ δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, ubi, si verbum ἠπιστήθη non ad thema ἐπίσταμαι, sed cum H. Steph. (in Verborum Anomalorum thematibus) ad* Ἀπιστέω *referas, statuendum fuerit, duarum negationum (quarum una in a privativo inest, altera in μὴ particula) alterutram ex Græcæ linguæ idiotismo abundare. Vide Not. ad loc. cit. et conf. infra sub verbo* Ἐπίστασθαι *dicenda.*

Ἀπιστίη, ης, ἡ, Incredulitas, Diffidentia, Fides non adhibita. *ὑπὸ ἀπιστίης,* Quia fidem *nuncio* non habuit, iii. 153. *a. ὑπὸ ἀπιστίης τὸν ἄγγελον εἶχον ἐν φυλακῇ,* viii. 23. *a.* v. 41. *m. ὑπὸ ἀπιστίης μὴ μέν γε ἐσθῶσι μηδαμᾶ μέζονας ἀνθρώπους τῶν νῦν,* Quum neutiquam persuadere mihi potuissem *etc.* i. 66. *a. ubi duarum negationum* (*quarum una in a privativo inest, altera in μὴ particula*) *alterutra abundat. τὰ οἰκημένα ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπίκετο,* Quæ dicta sunt, multis incredibilia videntur, i. 193. *m. f. τοῖσι παρεοῦσι ἀπιστίη πολλὴ ὑπεκέχυτο,* iii. 66. *a.*

Ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ. *Passiva notione,* Cui nulla fides habetur, Cui non fidimus, Suspectus. *ἵνα ἄπιστους ποιήσῃ τοὺς Ἴωνας, scil. πρὸς Ξέρξεα,* ut suspectos redderet Ionas *apud Xerxem,* viii. 22. *f.* 2. *Activa notione. ἔμελλε ποιήσειν* (*τοὺς βαρβάρους*) *ἀπίστους τοῖσι Ἕλλησι,* Facturus erat ut Barbari diffiderent Græcis, Suspectam haberent Græcorum fidem, ix. 98. *extr.*

Ἄπλετος, ου, ὁ, ἡ, Immensus. *χρυσὸς ἄπλετος,* Immensa vis auri, i. 14. *a.* 50. *a.* 215. *extr.* iii. 106. *m.* ix. 109. *f. ὕλης ἀπλέτου,* iv. 53. *m. οἰμωγῇ διαχρέωνται ἀπλέτῳ,* vi. 58. *f. οἰμωγῇ ἐχρέωντο ἀπλέτῳ,* viii. 99. *m.* ix. 24. *ὕδωρ ἄπλετον,* viii. 12. *a.*

Ἀπλοίη, ης, ἡ, (*comm.* ἄπλοια) Tempus quo navigari non potest. *πλείους ἡμέρας ὁρμούντων αὐτῶν δι' ἀπλοίην, Vit. Hom.* 24. *b.*

Ἀπὸ, *Præpositio regens Genitivum, Latinorum* A, Ab.

1. *Proprie locum habet ubi indicatur* Progressio ab uno ad alterum, *jungiturque*

Digitized by Google

ai Rei vel Personæ unde fit progressio. Verbi gr. Nuncius venions ἀπὸ βασιλῆος, (*i. q.* παρὰ βασιλῆος,) ἀπ' Αἰγύπτου, *i. q.* ἐξ Αἰγύπτου. *Quo referri possunt formulæ hujusmodi: οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου*, Qui sunt ex Peloponneso, *i. e.* Peloponnesii, viii. 70. 79. *m. οἱ ἀπὸ Σπάρτης*, Spartani, viii. 114. *m.* ἀπ' ὅτευ (*Ion. pro* ἀφ' οὗ τινος) *ὁ δῆμος Αὐδιος ἐκλήθη*, i. 7. *m.* iv. 45. *m. ποταμὸς ἀπ' ὅτευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷν λόγος ἐστὶ*, iii. 115. *m.* ἀπ' οὗ *ἡμεῖς γεγόναμεν*, A quo nos orti sumus, generis originem ducimus, vii. 150. *a.*

2. *Inde denotat Distantiam vel Intervallum loci: ut ἡ θάλασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ λίμνης*, iv. 195. *f. quo usu nihil frequentius. Eodem referri possunt exempla hujusmodi: ἀπὸ πάντα τεχέων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους*, vii. 117. *m.*

3. *Temporis intervallum.* ἀφ' οὗ, A quo tempore, Ex quo, ii. 44. *a.* τὸ ἀπὸ τούτου, Ab hoc tempore, Postea, i. 4. *a.* 130. *m. f. et contracte* τὸ 'πὸ (*vel* τἀπὸ) τούτου, i. 199. *f.* πέμπτῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων, Post hæc, iii. 42. *a.* ἀπὸ δείπνου, Post cœnam, i. 133. *a. m.* (*Pro quo quidem alibi est* ἐπεί τε ἀπὸ δείπνου ἦσαν *aut* ὡς ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, Absoluta cœna, Postquam cœnandi finem fecerunt, i. 126. *m.* ii. 78. *a.* v. 18. *a.* vi. 129. *a.*) ἀπὸ τῆς πέμπτου τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, viii. 54. *a.* δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἁρπαγῆς, viii. 55. *f.*

4. *Interdum non nuda Progressio temporis aut Profectio unius ab altero significatur; sed simul indicatur, Prius esse causam alterius, ut ἀπὸ τούτου idem valeat ac ἐκ τούτου, παρὰ τοῦτο. Sic ἀπὸ τούτου* ii. 42. *m. non nude significat* Ab hoc tempore, *sed simul* Hanc ob causam, Inde factum est ut *etc. Similiter ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης*, i. 209. *f. non solum* Post hanc visionem; *sed* Propter hanc visionem. *Sic τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης*, ix. 66. *m. Huc referenda et illæ locutiones, ubi ἀπὸ videri possit pro ὑπὸ poni. οὐδὲν μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο*, i. 14. *f. ubi ὑπ' αὐτοῦ malles; sed intellige* Ab illo profectum. *Sic τὰ ἀπὸ Περικάσεω γενόμενα*, iii. 78. *a. πλέω κακὰ τῇ Ἑλλάδι— τὰ μὲν ἀπὸ τῶν Περσέων γενόμενα, τὰ δὲ ἀπ' αὐτέων τῶν κορυφαίων*, vi. 98. *m. τὸ ἀπ' ἡμέων*, Quod a nobis proficiscitur, A nobis præstari potest, ix. 7, 1. *f.*

5. *Est ubi ἀπὸ idem atque ἐκ valet, ut Latine commodissime per* De *vel* E numero *reddatur. ἀπ' ἑκατὸν καὶ εἴκοσι παῖδων εἷς μοῦνος ἀπέφυγε*, vi. 27. *m.*

6. *Alibi Latine* De *redditur ea notione, qua alias præpositionem περὶ vel ἐπὶ cum genit. ponunt Græci. ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τουτέων τῶν ποταμῶν*, Hæc sunt quæ de his fluviis memoranda habui; (*intellige*, Quæ ab his fluviis pervenerunt ad nostram notitiam,) iv. 53. *f. τὰ ἀπὸ τῆς νήσου— οἰκότα ἐστὶ ἀληθέϊ*, iv. 195. *f. τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ἐφέσου στρατιῆς*, vii. 195. *f.*

7. *Ubi significatur Vitæ sustentandæ ratio, eadem præpositio* ἀπὸ *ponitur. ζώουσι ἀπὸ θήρης*, Venatione vitam sustentant, iv. 22. *a. ζώοντες μὴ ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων*, iv. 19. *a. f. ζῶσι ἀπὸ λαφύρων καὶ πολέμου*, iv. 103. *extr.* v. 6. *extr. In Vitæ Hom. cap.* 3. *extr. ἀφ' ἑὸν ἐδύνατο idem valet ac κατὰ τὴν δύναμιν*, Pro facultatibus.

8. *Pleonastice interdum præponitur Genitivo, ubi solus etiam per se stare Genitivus poterat. Sic ἀπὸ τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους*, vii. 19. *a. non aliud sonat nisi τοὺς τῆς ἐλαίης κλάδους*, Oleæ ramos.

9. *Notanda Tmesis, qua præpos. ἀπὸ a verbo, cum quo componi debuerat, sejuncta reperitur*, viii. 89. *a.* ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρατηγὸς,—ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί.

'Αποβάθρη, ης, ἡ, Scala nautica; Pons quo e navi in hostilem aut in littus descendimus. ἀποβάθρας παρασκευάσασθαι ἐς ναυμαχίην, ix. 98. *a.*

'Αποβαίνειν, 1. Abire, *Præt. infin.* ἀποβεβάναι, Abiisse. 2. Accidere, Evenire, Exitum habere. *γενομένου τέρατος, φυλάσσουσι τὸ 'ποβαῖνον, etc.* Observant eventum, ii. 82. *f. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται*, Quam in partem (Quo modo) res sit exitura, i. 32. *f. ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε*, i. 86. *m. πυθομένοισι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐὸν*, i. 97. *a. παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε*, viii. 4. *a. ἔμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβήσεσθαι*, vii. 23. *m. οἷόν περ ἀπέβη*, viii. 86. *m. εὖ ἐξεπιστάμενος τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης*, ix. 66. *m. ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον κῇ ἀποβήσεται*, viii. 67. *a. τῇ δ' ἐγὼ δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ τῶν ἀντικολέμων πρήγματα*, viii. 68, 2. *a. Participium τὸ 'ποβαῖνον vel τὸ 'ποβαῖνον, pro τὸ ἀποβαῖνον*, ii. 82. *b.*

Impersonaliter positum verbum videri possit iii. 82. *m. ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀνέβη ἐς μουναρχίην: nempe intellige τὸ πρῆγμα aut τὰ πρήγματα*, Res redit ad unius imperium.

'Αποβάλλειν, Amittere. *τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε*, i. 60. *a. τὰ πατρῷα ἀπέβαλον*, iii. 53. *a. τὸν στρατὸν ἀποβαλέειν*, viii. 65. *m. ἀποβαλέειν τὴν κεφαλήν*, ibid. *m. f. Omitto plura.*

'Αποβάπτειν, Intingere, iv. 70. *b.*

'Αποβιβάζειν *et* 'Αποβιβάσασθαι, Jubere *aliquem* descendere (*e navi in terram*). ἐς τὴν νησίδα πολλοὺς τῶν Περσέων ἀνέβη ἀποβιβάσαντο, viii. 76. *a. et mox* ἀνεβίβασαν, *eadem notione, ibid. m. τούτους ἀπὸ τῶν*

Digitized by Google

νηῶν ἀπεβιβάσαντο, ix. 32. *m. Media verbi forma significatur, eo consilio illos ist terram excendere jussisse imperatorem, ut ibi illorum opera uteretur.*

'Απογεφυροῦν, Aggeribus munire *et a fluvii inundatione defendere.* τὸν Μῆνα ἔλεγον ἀπογεφυρῶσαι τὴν Μέμφιν, ii. 99. *a. Not.*

'Απογίνεσθαι, 1. *i. q.* ἀπεῖναι, Abesse. τοῖσι ἀπογενομένοισι τῆς μάχης, Qui prælio non interfuerant, ix. 69. *a.*

2. Denasci, Mori. τοῖσι ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκίων ἄνθρωπος, ii. 85. *a.* μηδένα τῶν ἑωυτοῦ ἀπογενομένων θάψαι, ii. 136. *m.* κατὰ τὸν γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον τοιεῦσι τοιάδε, v. 4. *a. et mox iterum* ibid. *Etiam de mutis animalibus: βοῶν καὶ ὄνων τῶν ἀπογινομένων*, iii. 111. *m.*

'Απόγονος, ου, ὁ, ἡ, *Adjective*, Oriundus. Γλαῖκον νῦν οὔτε τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδέν, Glauci nulla nunc propago superest, vi. 86, 4. *Substant.* 'Απόγονοι, οἱ, Posteri. οὕτω ἔδημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι, vii. 150. *m.*

'Απογράφειν, Scripto consignare, In tabulas referre. ἔθνος ἓν ἕκαστον ἀπέγραφον οἱ γραμματισταὶ, vii. 100. *a. mox* ibid. *m.* Ξέρξης ἐκέλευε ἀπογραφόμενος, In tabulas referri jubens. *vide ibi Not.* ἀεὶ ἀπογραφόμενοι τὰ ἔτεα, Constanter notasse sibi (In tabulas suum in usum retulisse) annos, ii. 145. *m.* τὰ παραβαλάσσια τῆς Ἑλλάδος ἐδηώυντο καὶ ἀπεγράφοντο, sibi describebantur, Delineabantur, iii. 136. *a.*

'Αποδάζεσθαι, Partem aliquam de toto Sejungere, divellere. Ξέρξεω στρατὸς ἀποδασάμενος τῆς ἑωυτοῦ στρατιῆς μόριον, ii. 103. *f.*

'Αποδάσμιος, ου, ὁ, ἡ, (*ab* ἀποδάζεσθαι) Divisus, Separatus, A cæteris divulsus et sejunctus. Φωκέες ἀποδάσμιοι, Phocenses a popularibus suis divulsi et sejuncti, Pars Phocensium sejuncta, i. 146. *a. Not.*

'Αποδεικνύειν *et* 'Αποδεικνύναι, *Aor.* 1. ἀποδέξαι, *Ion. pro* ἀποδεῖξαι : 1. Ostendere, Monstrare, Demonstrare. τῷ ἐγὼ ἀποδέξω, *nempe* τὰ χρήματα, Cui ego pecunias illas ostendam, iii. 122. *extr. coll. c.* 24. *extr.* ἀπέδεξε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα, Demonstravit insumta et persoluta fuisse 400 talenta, vii. 118. *f. οἱ ἐπιστεῶτες* ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον, Rationes ostenderunt, Exhibuerunt, vii. 119. *a.* ἀποδεικνύουσι μαρτύρια τοντέων τάδε, Proferunt testimonia, v. 45. *a.* ἀπεδείκνυσαν—ὡς οἱ ἀπέδεξαν ἀπάσας, Demonstrarunt *mihi*, ii. 143. *m.* ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέῃ παῖδας, Si quis multos filios (*a se procreatos*) Ostendere, Repræsentare possit, i. 136. *a.* τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι, ibid.

2. *Non solum* Monstrare, *aut simpliciter* Repræsentare, *verum etiam* Tradere alteri, *aut certe* Offerre. ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον, τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, Qui patris cadaver pignori daret, ii. 136. *a. ubi mox dein*, τῷ δὲ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον. *Sic* ὅκως βασιλέϊ Ξέρξῃ ἀποδέξαιεν τὰ χρήματα, viii. 26. *m. non solum significat*, Ut regi Monstrarent pecunias, *Sed* Ut ei Repræsentarent et Traderent. *Similiter*, πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπήλεον,—πολλὰ δὲ καὶ ἀπεδείκνυσαν, ὅσα αὐτέων οὐκ οἷά τε ἦν κρύψαι, ix. 80. *f.* Αἰακοῦ τέμενος ἀποδέξαντας, Æaco delubrum statuentes, v. 89. *m.* Παυτύην εἶχον ἐν φυλακῇ, θέλοντες Κύρῳ ἀποδέξαι, Tradere eum Cyro volentes, i. 160. *f. nec enim satis esse videtur quod olim in vers. Lat. ponebatur*, ut Cyro eum monstrarent.

3. *Cum dupl. accus. non solum denotat* Ostendere aliquem talem, *sed et* Efficere, Reddere talem. ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξε, iii. 130. *m. Et absque participio* ἐόντα *cap.* 134. *a.* ὃς δέ μιν ἰήσεται ὑγιέα ἀπέδεξε, sanum præstitit. *Sic* θέλων τὸ μαντήϊον ψευδόμενον ἀποδέξαι, ii. 133. *f. non solum significat* Ostendere *aut* Demonstrare volens mendax esse oraculum ; *sed* Efficere cupiens ut mentitum esse comperiretur.

4. 'Αποδέξαι βασιλέα *est* Nominare, Constituere, Creare regem, vii. 2. *a. Sic* ἀποδέξαι μυριάρχας καὶ χιλιάρχας, vii. 81. *Inde cum dupl. Accus.* τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, iii. 63. *a. m.* στρατηγὸν τοῦ ποζοῦ "Αμασιν ἀπέδεξε, iv. 167. *a.* στρατηγὸν τῆς στρατιῆς ἀποδέξαντες Κλεομένεα, v. 64. *a. Item cum Accus. et Infin.* Ὀτάνεα ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραβαλασσίων, v. 25. *a. Similiter in Passivo :* ἦν ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἀποδεχθῶ στρατηγὸς, i. 124. *m. f.* οὗτος ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθείς, i. 162. *m.* Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο, iii. 88. *a.* ἀποδέχεσθαι πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος, vii. 154. *a. m.* μέλεσθαι ἀποδεδέχαται, (*Ion. pro* ἀποδεδεγμένοι εἰσὶ), Constituti sunt qui curam gerant, ii. 65. *a.* τροφὴ αὐτοῖσι τοιαύτη ἀποδέδεκται, ibid. *c.* ὁκόσοι σφι ἱροὶ ἀποδεδέχαται, Qui ipsis sacri constituti (declarati) sunt, ii. 77. *f.* (*conf.* ἀποδέκεσθαι.) τοῖσι ἀποδεδέχθαι, His constitutum, Designatum, Mandatum fuisse negotium, ii. 124. *a.* τοῖσί ἐστι χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος ἐν ᾧ συλλεγόμενοι *etc.* i. 153. *a.*

5. 'Αποδέξαι τινὶ τέμενος *vel* βωμὸν, Dicare, Dedicare alicui fanum *vel* aram, v. 89. *m. et f.* vii. 178. *m. f. Conf. Plutarch. Lucull. c.* 29. *laudatum Schneidero in Lex. crit.*

6. *Frequenti in usu apud Nostrum est Medium verbum* 'Αποδεικνύσθαι, *significans*

1. *idem quod* ἀποφαίνεσθαι, Proferre,

Digitized by Google

Exponere, Explicare, Dicere *suam sententiam.* ἀποδείκνυσθαι γνώμην, iv. 97. *a.* ἀπεδείκνυτο ἐναντίην γνώμην, i. 207. *a.* (*ubi mox* ξείη, γνώμας ἀποφαίνεσθαι). εἰ δεῖ περὶ ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, ii. 24. *a.* τρίτος Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων *etc.* iii. 82. *a.* λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὡς *etc.* iii. 160. *a.* πολλάκις ἀποδεξάμενος γνώμην, ὡς *etc.* iii. 74. *f.* Θεμιστοκλέης γνώμην ἀπεδείκνυτο, *sequente Accus. cum Infin.* viii. 108. *a.* ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην, ix. 58. *f.* ἀνίφθονον, vii. 139. *a.*

Et cum Dativo: γνώμην ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, i. 170. *a.* οὕτω σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδείξαντο, ibid. *f.* ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, Quum contumeliosa verba protuleris, vii. 150. *a.* *Similiter in Passivo.* ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτέων γνώμη ἀπεδέδεκτο, ii. 146. *a.* *Similiter Passiva verbi forma et notione* αὕτη μὲν Δαρείῳ γνώμη ἀπεδέδεκτο, iv. 132. *m.* *idem quod* Δαρείου ἡ γνώμη ἦγε, ibid. *a.*

2. Edere *facinora; quasi dicas* A se facta ostendere. ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα, i. 59. *f.* ii. 36. *f.* vii. 139. *m.* viii. 17. *m.* ix. 71. *f.* 155. *f.* ἀποδέξασθαι μνημόσυνα, ii. 101. *a.* λόγου ἄξια, viii. 91. ἀξιαπηγητότατα, i. 16. *f.* οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι, i. 174. *a.* (*conf.* Ἀρετή.) *Et cum Dativo:* ἀποδεξόμενοί τι καὶ αὐτοὶ ἔργον βασιλεῖ, viii. 89. *f.* *Item cum aliis Accusativis* αὕτη ἀπεδέξατο (Fecit, Ostendit *a se* confecta, exstructa) χώματα ἀξιοθέητα, i. 184. *f.* ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατηΐην, Nullam fecisse (suscepisse) expeditionem, ii. 111. *a.* ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς βαρβάρους, vii. 223. *f.* (*ubi quidem* ἀπεδείκνυντο *ex duobus codd. edidit Schæf.*) *Inde Passivum.* ἡμῖν εἰ μηδὲν ἄλλο ἐστὶ ἀποδεδεγμένον, ix. 27. *m. f.* οὐδὲν ἐστὶ οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἐωυτοῦ ἄξιον, vii. 72. *f.* ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστὰ, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδεχθέντα, Procem. libri i.

'Αποδείρειν, (*Ion. pro* ἀποδέρειν) Excoriare, Pellem detrahere. ἀποδείρει τὴν κεφαλὴν, Caput *occisi hostis* pelle nudat, iv. 64. *a.* *Aor.* 1. ἀποδεῖραι (τὸ ἱρήϊον), iv. 60. *f.* 64. *f.* ἐπεὰν ἀποδείρωσι, iv. 61. *a.* ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, v. 25. *m.* *Conf.* Δείρειν.

'Αποδέκεσθαι (*Ion. pro* 'Αποδέχεσθαι) Accipere, Recipere, Admittere. τοὺς ἀποπεμφθέντας μὴ ἀποδέκεσθαι, Non Recipere (Non recuperare, Non revertentes videre) eos qui a se missi essent, (*scilicet, quod ab his, ad quos missi fuissent, retineruntur*) iv. 33. *m. f.* εἴ οἱ φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ *etc.* An ei gratum esset Accipere (Admittere) consilium ab eo qui dicere voluisset quid sentiat, iv. 97. *a.* μετιόντων θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι Ἑλλήνων, *sequente Accus. cum Infin.* Rem maxime miram dicam eis Græcis qui non Admittunt, Non Credunt, *unum e septem Persis suasisse populare institui imperium,* vi. 43. *m.*

Passivum. ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθὸν, Post bellicam virtutem hoc tamquam virtus et boni strenuique viri argumentum Accipitur, Admittitur, i. 136. *a.* οὐδέ σφι θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδέδέχαται, (*Ion. pro* ἀποδεδεγμένοι εἰσὶ), Neque hi dii in reliquorum deorum numerum sunt ab illis Recepti, i. 43. *m.* *nisi forte et istud* ἀποδέδεκται, i. 136. *et hoc* ἀποδέδεχται *rectius a themate* 'Αποδεικνύειν *repetantur, illisque accenseantur exemplis quæ sub isto verbo num.* 4. *retulimus.*

'Απόδεξις, ιος, ἡ, (*Ion. pro* 'Απόδειξις) *duos habet significatus, illis respondentes quos supra in verbo* 'Αποδείκνυσθαι *retulimus.*

1. Expositio, Explicatio, Demonstratio. Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε, Hæc est Expositio, Explicatio, earum rerum quas Herodotus vel ipse vidit, vel percunctando cognovit, *Procem. libri* i. βουλομένοισί σφι γένοιτ' ἂν ἀπόδεξις, Volentibus ipsis fieret demonstratio, *i. e.* Lubenter *ejus rei* documentum essent daturi, viii. 101. *m.*

2. ἀπόδεξις ἔργων, Confectio operum, Edere facta; *et per metonym.* Facta edita, Opera confecta. ἡμῖν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων, i. 207. *extr.* τῶν ἄλλων βασιλέων ἔλεγον οὐδεμίην ἔργων ἀπόδεξιν, ii. 101. *a.* εἴ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, ii. 148. *a.*

[Ἀπόδερμα, *vide* 'Αποδείρειν.]

'Απόδερμα, τος, τὸ, (*i. q.* δέρμα,) Detracta pellis. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ποιεῦσι, iv. 64. *m.* *ubi et* δέρματα *paulo ante, et post iterum.*

'Αποδημέειν, Domo abesse, i. 29. *m.* iv. 1. *m.* κατὰ τοὺς Ἀλκείδας ἀποδήμησε, Profecta erat, viii. 83. *f.*

'Αποδημίη, ἡ, Peregrinatio. εἵνεκα τῆς ἐξ οἴκου ἀποδημίης, vi. 130. *b.*

'Αποδιδόναι, Reddere. ἐκεῖνοι τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδοῦσι, iv. 119. *f.* ἀποδοῦναι ὀπίσω ἐς Ἡρακλείδας τὴν ἀρχὴν, Restituere regnum Heraclidis, i. 13. *b.* εἰ τὸ ὁμοῖον ἀποδιδοῖ ἐς αὖξησιν, ii. 13. *m.* *ubi si sincera scriptura, idem valebit* ἀποδιδοῖ *ac* ἐκδιδοῖ, *quod ibidem præcedit.*

'Αποδίδοσθαι, Vendere. ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, i. 70. *f.* *et mox* οἱ ἀποδόμενοι ibid. διδοῦσι νέας, ναυπαγήσαντες ἀποδόμενοι, vi. 89. *b.* *ubi, pro eo quod in Latina versione* commodantes *posuimus, rectius* vendentes *reponetur; et in Admir.*

Digitized by Google

ad eumdem locum, pro vocab. minæ, *quod imprudentibus nobis excidit,* drachmæ *sunt repenendæ.*

'Αποδιδράσκειν *et* 'Αποδρᾶναι, (*comm.* ἀποδιδράσκειν *et* ἀποδρᾶναι) Aufugere, Profugere. *δς δὴ ἀποδιδρησκόντων* (τῶν Ἑλλήνων) ix. 59. *a.* *ἀποδίδρησκον τοὺς Αἰγύπτιον παῖδας,* ii. 182. *f.* *ἀποδρῆναι,* iii. 45. *a.* *ἀπέδρη ἐς Σάμον,* iv. 43. *f.* ix. 27. *m.* *ἐπὶ θάλασσαν,* vi. 2. *a.* *οἴχοντο ἀποδράντες,* ix. 118. *a.* *Futur.* *ἀποδρήσεσθαι,* vii. 210. *a.*

'Αποδυκᾶν *τὸν σῖτον,* Proterere, Triturare frumentum, ii. 14. *extr.*

'Αποδοκέειν, Displicere, Non placere. *μετέπειτα ὅς σφι ἀπέδοξε* (ταῦτα), Dein postquam hæc eis displicuere, i. 172. *m.* *Et sequente particula negativa μὴ abundante, et Infinitivo.* *ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι,* Displicuit (non placuit) eis opem ferre Ionibus, i. 152. *a. m.* *Similiter ἐπεὶ σφι ἀπέδοξε μήτε ἐπιδύκειν ἔτι etc.* viii. 111. *a.*

'Αποδοκιμᾶν *et* 'Αποδοκιμάζειν, Reprobare, Rejicere, Repudiare. *τῷ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἔνεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα,* i. 199. *m.* *f.* *μήτε τοὺς λοιποὺς ἀποδοκιμάζειν,* vi. 130. *a.*

'Αποδος, ου, ἡ, (*comm.* Ἄφοδος) Abitus, Discessus, Reditus, v. 19. *extr.* ix. 55. *extr.* *ἥγε ὁπόδος ἡμῖν ἀσφαλής,* Tutus nobis Reditus est, iv. 97. *m.*

'Αποδρῆναι, *vide* 'Αποδιδράσκειν.

'Απόδρησις, ιος, ἡ, Fuga, Profugere. *διὰ τοιούτων* (τρόπων) *τὴν ἀπόδρησιν ποιέεσθαι,* iv. 140. *f.*

'Αποδύειν, Exuere; *cum duplici Accusativo, ut apud Poëtam, Iliad. β'.* 261. *εἰ μή σε ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, sic apud Herodotum,* *ἀπέδυτέ σφεας* (νεκρὸς τὸν κόσμον), *συμφορήσας δὲ* (αὐτὸν) *κατέκαυε,* v. 92, 7. *m.* *Conf.* Ἐκδύειν.

'Απόζειν, Spirare odorem. *ἀπόζει τῆς Ἀραβίης ἤδη,* Suavis odor ex Arabia spirat, iii. 113. *a.*

'Αποθνέσιμι, Morieris, Moriturus es; *sec. pers. fut. per syncopen ex* ἀποθανέεαι *formata, pro comm.* ἀποθανῇ.

'Αποθέειν, Cursu discedere, Celeriter ubire. *ἐοντία δεῖρουτο ἐς ἀποθεωσόμενοι,* viii. 56. *a.*

'Απόθεσις, εως, ἡ, Repositum, *et metonym.* Res reposita; *tum per metaphoram,* Beneficium in aliquem collatum (et apud illum velut depositum) ad gratiam ab eo in futurum tempus ineundam. *ταῦτα ἔλεγε, ἀποθέσιν μέλλων ποιήσασθαι ἐς τὸν Πέρσεα, ἵνα—ἔχοι ἀποστροφήν,* viii. 109. *f.* *ubi olim* ἀποθήκην *edd. Vide Not.*

Temere olim et prorsus importune ix. 27. *m.* *edebatur ἐς Ἀμαζονίδας, τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ἁμιλλωμένας, ubi vitiosa duo verba τὰς ἀποθήκας scripti libri omnes, qui ad hunc diem exstant, penitus ignorant.*

'Αποθνήσκειν, *non solum* Mori, *ut,* ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τραυμάτων, ii. 63. *f.* *vel et* Interfici. *ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν,* i. 137. *extr.* *ἀπέθανε ὑπὸ Ἀβύλλου,* vii. 154. *a.* *Sic* vii. 213. *f.* ix. 64. *m.* 75. *f.*

'Αποθορέειν, Desilire, Exsilire. (*Comm.* ἀποθρώσκειν, ἀποπηδᾶν.) *ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων,* i. 80. *f.* (ἀπὸ τῆς νεὸς, de navi,) vii. 182. *m.*

'Αποθρώσκειν, Desilire. *ἀποθρώσκουσι ἀπὸ ἵππων,* iii. 129. *a.*

'Αποθύμιος, ου, ὁ, ἡ, Ab animo *alienus* alienus, Molestus, Ingratus. *οὐκ ἐθελήσειν τοι ἀναντιοῦσθαι, οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι,* vii. 168. *m. f.*

'Αποθωυμάζειν *et* 'Αποθωμάζειν, i. q. *simplex* θωυμάζειν *et comm.* θωμάζειν. *ἀποθωυμάζε* (*vel* ἀποθωμ.) *ὄρέων,* i. 88. *a.* *μαθὼν μιν ἀποθωυμάζοντα,* i. 68. *a.* *ἀποθωύμαζε καὶ ἐξεπλήσσετο,* iii. 148. *m.* *ἀποθωυμάζων τὸν κοντορνὸν ὅτεόν κοτε ἐὼν ἀνθρώπων,* Mirari, quorumnam tandem hominum esset ille pulvis, viii. 65. *a.* *ἀποθωύμαζε* (*vel* ἀποθωμ.) *τὸ λεγόμενον,* (τὸ λεχθὲν,) i. 11. *m.* 30. *m.* ix. 111. *a.* *Conf.* Θωυμάζειν.

'Αποικίη, ης, ἡ, Colonia. *ἐς ἀποικίην ἄγειν,* In coloniam deducere. *εἴ τε ἐς Σαρδὼ ἄγοι* (σφέας *vel* αὐτοὺς) *ἐς ἀποικίην, εἴ τε ἐς etc.* v. 124. *b.* *ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος,* iv. 147. *a.* *Conf.* Στέλλειν, *num.* 3.

'Αποικίζειν, Coloniam eondere, Colonis frequentare. *Seq. Accusat.* Αὐδοὶ λέγουσι Τυρρηνίην *ἀποικίσαι,* Dicunt Lydi, se Tyrrheniam colonis frequentasse, coloniam duxisse in Tyrrheniam, i. 94. *a.* *ubi vitiose olim ἀποικῆσαι.*

'Άποικος, ου, ὁ, Colonus. *Hinc Fem.* 'Αποικίς, ίδος, ἡ. *Unde* ἀποικίδες πόλιες, Civitates colonis Frequentatæ, Quæ sunt coloniæ a populo aliquo conditæ. *Καρχηδόνιοι Ἀμίλκῃ μηνύσασι ἀποίκοισι ἐν τάχει τῆσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, scil.* πολίων, vii. 167. *f.*

'Αποκλίζεσθαι, Deplorare, Misericordiam alicujus implorare, Misere conqueri. *ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποκλίζετο* (ταῦτα, *sive τούτων ἕνεκα*) *τῶν ὑπὸ Κύρου ἔρξαι,* i. 114. *f.* *Conf.* Κατακλίζειν.

'Απουρα, τὰ, Multa, qua redimitur culpa; *proprie,* qua persoluta aliquis a reliqua pœna liberatur. *νῦν δὲ ἀπουρά οἱ τῆς ἀθλιότητος ἐπιθεῖναι,* ix. 120. *a. m.* *ubi, pro* ἀπουρά οἱ, *videtur utique* ἀπουρά μοι *legendum.* *Vide Var. Lect. et Not.* *Sigillatim usurpatur de* Pretio redemtionis captivorum, vi. 79. *a.* *φὰς αὐτέων ἔχειν τὰ ἀπουρα.*

Digitized by Google

ἴσασιν δέ ἐστι Πελοποννησίοισι δίχα μοῖραι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἑκάτερον. Ἀποκατῆσθαι, (comm. ἀποκαθῆσθαι,) Seorsim sedere. ἀτιμάμενοι ἀποκατέαται, iv. 66. m. Ionice pro ἀποκάθηνται.

Ἀποκείρειν, Tondere, Radere. ἀπεκείραντο τὰς κεφαλάς, vi. 21. a.

Ἀποκηδεύειν τινά, Justa persolvere alicui; proprie, Finem facere τοῦ κηδεύειν, parentandi et justa persolvendi mortuo. βάρβαροι ὡς ἀπεκήδευσαν Μασίστιον, ix. 31. a. Not.

Ἀποκηρύσσειν, Per præconem vendere. τὴν καλάμην ἀπ' ἂν ἐκήρυξαν, i. 194. m. f.

Ἀποκλάειν vel Ἀποκλαίειν, Fletum edere, Ejulare. οὔτε ἀνέβησας, οὔτε ἀπέκλαυσας, iii. 14. m. f. ubi paulo ante est ἀπεκλαύσας, et paulo post ἀνακλαίειν eadem notione. ἀπέκλαε sive ἀπέκλαυε ex Herodoto citat Pollux ii. 64.

Ἀποκληίειν, (comm. ἀποκλαίειν) Excludere, Intercludere, Claudere. τὰ ἀποκληίοντα τὴν ὄψιν, Quæ prospectum Intercludant, Intercipiunt, iv. 7. extr. ἀποκληίσαντες τὰ ἱρὰ, Claudentes templa, ii. 133. a. νῦν ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκλήσας ἔχεις, Nunc me utroque horum exclusum tenes, i. 37. a. ἀπεκλήϊσε αὐτὸν τῶν πυλέων, Exclusit eum porta, v. 104. f.

Passivum ἀποκληίεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ Ἀγαθύρσων, Excluditur, Clauditur, i. e. Terminatur Scythia ab Agathyrsis, Conterminos habet Agathyrsos, (scil. Agathyrsi excludunt Scythiam ne ulterius porrigatur,) iv. 100. b. δεικνύοντες μὴ ἐὸν αὐτῶν νῆσον ἀποκληισθῆ, nempe τοῦ ἐμπορίου, Veriti ne ipsorum insula mercatu Excluderetur, i. 165. a. ἀποκληισθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, iii. 55. a. πολλοὶ ἀπεκληίσθησαν τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων, iii. 58. f. ἀποκεκλῆσθαι ὑπὸ τῆς ἵππου, Interclusi tenebantur ab equitatu, ix. 50. f. Ionice pro ἀποκεκλεισμένοι ἦσαν.

Ἀποκλίνειν, Declinare, Inclinare. ἀποκλίνοντι πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, iv. 22. a. idem quod πρὸς τὴν ἠῶ ἀποκλίνοντι ibid. f. Si id orientem declines, te convertas, progrediaris. ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρης, Inclinante die, iv. 181. f. ἀποκλιναμένης τῆς μεσαμβρίης, Post meridiem, Sole de medio cœlo inclinante, iii. 104. f. Sed et de Plaga mundi eadem usurpatur formula, ἀποκλινομένης μεσαμβρίης πρὸς δύνοντα ἥλιον, Ubi meridiana cœli plaga versus occidentem solem inclinat, iii. 114. a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Κλίνειν.

Ἀποκορυφοῦν, In brevem summam contrahere. ἀπεκορύφου σφι τάδε, Brevibus verbis hoc responsum eis dedit, v. 73. m. Not. Commode Portus contulit illud Hesiodi, Ἔργ. vs. 106. ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἀκορυφώσω.

Ἀποκρατέειν, apud Nostrum ὁ q. κρατέειν, Superiorem esse, Superare. ὁ Νεῖλος (cum Istro collatus) πλήθεϊ κρατέει, iv. 50. a. ubi alii quidem ἐπικρατέει. Sed consentientibus libris legitur idem verbum eadem notione, et quidem cum Accusat. casu constructum, iv. 75. a. ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμίη ἂν μιν τυρίη ἀποκρατήσειε.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, Præruptus. ὄρος ἄβατον καὶ ἀπόκρημνον, vii. 176. a. m. πρὸς ἀποκρήμνοισι σύρασι, i. 111. m. ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου, viii. 53. m.

Ἀποκρίνειν, 1. Distinguere, Diversum facere. οὔτε πρόμιν ἀποκρίνοντες, οὔτε πρώρην συνέγοντες, Neque puppim distinguentes, diversam facientes (a prora), neque proram in angustiis contrahentes, i. 194. a. Hinc in Passivo: τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται, Aliis hominibus diversa, distincta, habitatio ab animalibus est, (Ægyptii una cum animalibus degunt,) ii. 24. a. ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου τοῦ βαρβάρου (vel βαρβαρικοῦ) ἔθνεος τὸ Ἑλληνικόν, Jam a priscis temporibus Distinctum, Multis modis diversum fuit, Græcum genus a barbaro, Magnum inter Græcos et Barbaros discrimen interfuit, i. 60. m.

2. Seligere. ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον ἀποκρίνων, Unum e vobis præ cæteris seligena, vi. 130. a. ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας, iii. 25. a. m. τῶν νεῶν ἀκεστέων ἀποκρίνοντες δεκοστάς, viii. 7. a.

Loco verbi Medii Ἀποκρίνεσθαι significante Respondere, Herodotus ex Ionici idiomatis more Ὑποκρίνεσθαι usurpat. Irrepsit tamen communis forma Ἀπόκρίνασθαι in codices nonnullos i. 2. f. tenentque eandem libri omnes v. 49. extr. in Cleomenis Spartani verbis, et viii. 101. a. ubi Xerxes inducitur loquens.

Ἀπόκρισις, ιος, ἡ, Responsio, Responsum: pro quo alibi quidem ὑπόκρισις ex Ionum more; sed agnoscunt veteres libri omnes τὴν τοῦ μαντήϊου ἀπόκρισιν, i. 49. et τῆς ἀποκρίσιος v. 50. a. Præferunt etiam codd. nonnulli ἀποκρίσιος iii. 53. a. ubi plerique ἀνακρίσιος.

Ἀποκρούεσθαι, Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο, iv. 200. f. οὐδαμοὺς γὰρ αὐτοὺς ἐπιόντας ἀποκρούσεσθαι, viii. 61. extr.

Ἀποκρύπτειν, 1. Occultare. τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ἰστίων ἀποκρύπτουσι, vii. 226. a. 2. Celare; cum dupl. Acc. οὔτε σε ἀποκρύψω - - τὴν ἐμὴν οὐσίην, vii. 28. a.

Ἀποκτείνειν, Occidere. Futur. participium πέμψει Πρηξάσπεα ἀποκτενέοντά μιν, Qui illum occideret, iii. 30. f.

Ἀποκωλύειν, Prohibere. οἵ σ' ἀποκωλύσουσι, i. 66. m. in orac.

Digitized by Google

Ἀπολαγχάνειν et Ἀπολάχειν, Sortiri, Sorte accipere, Accipere. ἀπολάχετε (*Imperat. Præs.*) τῶν κτημάτων τὸ μέρος, iv. 114. *f.* ἀπολαχόντες (*Aor.* 2.) τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, iv. 116. *a.* ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοίρην, v. 57. *m.* ἀπολαχ. μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, vii. 23. *m.* μοίρην τε τιμέων μετέχοντες, καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντες, iv. 145. *f.*

Ἀπολαμβάνειν, 1. Accipere. τὸν μισθὸν, Ferre, Auferre mercedem, viii. 137. *m.*

2. Recipere, Recuperare *regnum, urbem et simil.* ἀπολαβὼν τὴν τυραννίδα, i. 61. *a.* τὴν Αἴγυπτον, iii. 18. *a.* τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν, ibid. *m.* οὐκ ἀπέλαβε τὸ ἱρὸν ἅρμα, viii. 115. *f.* *Futur.* ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, iii. 146. *a.*

3. ἀπολαμβάνειν μοῦνον, Seducere aliquem, solum cum solo, Semotis arbitris cum illo agere. καλέσας Τοτάσπεα καὶ ἀπολαβὼν μοῦνον, i. 209. *m.*

4. *Med.* ἀπολαμβάνεσθαι, Intercipere, Intercludere. λέγων ὡς ἀπολάμψοιτο συχνοὺς, Dicens se multos esse intercepturum, ix. 38. *extr.* (Recipiendi *notione idem Fut. Med. paulo ante num.* 2. *vidimus*) *Inde Passivum,* ἐν ὀλίγῳ ἀπολαμφθέντες, In exiguum spatium conclusi, In angusto intercepti, viii. 11. *a.* *ubi* ἀπολαμφθέντες *idem valet ac* περιεχόμενοι, *cap.* 10. *m.* ἀπολαμφθέντες πάντοθεν, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐξήλυσιν, v. 101. *a. m.* viii. 76. *m.* 97. *a.* *Rursus,* εἰ ἀναγκασθείη ἀπολαμφθεὶς ὁ Πέρσης μένειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, viii. 108. *m.* ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες, Ventorum vi circumventi, Intercepti et prægrediti quo minus cursum, quo vellent, tenere possent, ii. 115. *m.* *Not.* ix. 114. *a.*

Ἀπολαμπρύνεσθαι ἔργοισι, Inclarescere rebus gestis. ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι ἔργοισι, Eo ire ubi rebus gestis inclarescas, i. 41. *f.* *ubi videtur* ἀπολαμπρυνέαι *pingendum, ut sit Futurum, ex* λαμπρυνέεαι *decurtatum.* Λακεδαιμονίοισι ἔργοισι τε καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπρυνθεὶς, Qui et factis et consiliis inter Lacedæmonios inclaruit, vi. 70. *f.*

Ἀπολαύειν, Frui. ἤκω τῆς σῆς βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι, vi. 86, 1. *m.*

Ἀπολέγειν (*i. q.* ἐκλέγειν) Seligere. ἀπολέξαντες τὸ ἄριστον, v. 110. τριήκοντα μυριάδας ἀπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ, viii. 101. *m. f.*

Ἀπολείπειν, 1. *Transitiva notione,* Relinquere, Deserere. *cum Accusat.* ἐς ὃ μιν ἀπολιπόντες οἴχοντο ἐς ἄλλον χῶρον, iv. 160. *a.* ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, vii. 222. *b.* τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίης τὴν ἀκρόπολιν, viii. 41. *f.* μὴ σφέας ἀπολίπωσι (οἱ Ἀθηναῖοι) viii. 63. *Et subintellecto Accusat.* ἥκετο ἀπολιπὼν (*scil.* τὴν Πυθίην *vel* τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν θήρην, iv. 255. *extr.* *Sic* ἀπολιπόντων γὰρ (*scil.* αὐτοὺς) Ἀθηναίων, viii. 63. ἐς ὃ οἱ Κορίνθιοι, τῶν παίδων οἱ φύλακες, οἴχοντο ἀπολιπόντες, *scil.* αὐτοὺς, iii. 48. *f.* λέγεται—Κρῆτας—πολιορκέειν ἐπ' ἔτεα πέντε πλὴν Κάμικον, τέλος δὲ—λιμῷ συνεστεῶτας, ἀπολιπόντας (*nempe* αὐτὴν) οἴχεσθαι, vii. 170. *a.*

2 *Interdum videri potest absolute, absque regimine, poni hoc verbum, reddendum* Abesse, Deficere, Desinere: *ubi tamen, verum si quæris, obtinet primitiva notio* Relinquendi, *et aut diserte adest Accusativus, aut e propinquo subintelligitur.* γυνὴ μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, i. 60. *m.* Mulier quæ tres digitos Abest a quatuor cubitis; *proprie,* Quæ a mensura quatuor cubitorum Relinquit tres digitos, *scil.* quos statura ejus non complet. *Sic* ἀπὸ πέντε πηχέων βασιλῆων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους, vii. 117. *m.* ἐπεὰν ἀπολίπῃ ὁ Νεῖλος, ii. 93. *f.* *interpretatus sum* Postquam deficere cœpit Nilus; *Wess. cum Valla,* Postquam Nilus abscessit: *proprie,* Postquam Reliquit Nilus *ista loca, nempe* τὰ κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα. *Sic* ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἅρσας δὲ ἀπολείπῃ (αὐτὰς) ὀπίσω, ii. 14. *f.* *nempe* ἀπολείπῃ αὐτὰς, Irrigata arva rursus Relinquit. ὁ Νεῖλος — ὀπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον, ii. 19. *m.* *Intelligebam olim cum Porto et aliis* κατὰ τὸ ῥέεθρον, Deficiens quod ad fluentum suum adtinet, *sed rectius* (*ut quidem nunc mihi videtur*) *et propius ad verbum, Wess. cum Valla, nec tamen satis perspicue,* Relinquens fluenta; *nempe* Relinquens cursum quem adhuc tenuit et loca quæ adhuc inundaverat. (*cf.* Ῥέεθρον.) ἱστῶνι καὶ χαλδόνες δι' ἔτεος ἑόντες οὐκ ἀπολείπουσι, ii. 22. *f.* *Vertunt,* Non Deficiunt, Non Desinunt esse perennes: *sed vide ne vel ex præcedentibus vel ex continuo sequentibus intelligi debeat* οὐκ ἀπολείπουσι τὰ χωρία ταῦτα *aut* τούτους τοὺς τόπους. *Conf.* ἐπιλείπειν.

3. *Medium verbum legitur* vii. 221. *f.* οὐκ ἀπέλιπετο, Non discessit; *ubi quidem alii codd.* οὐκ ἀπέλιπε *præferunt. Vide Not.*

4. *Passivum.* πολὺ τῆς ἀληθηίης ἀπολελειμμένοι, ii. 106. *extr.* Longe a veritate Aberrantes.

Quod apud H. Steph. in Thes. Gr. Ling. ex Herodoto citatur ἀπολείπεσθαι περὶ ἑωυτὸν *vitiosa ea olim scriptura legebatur,* ii. 25. *m.* *ubi recte* ὑπολείπεσθαι *meliores libri dederunt.*

Ἀπολέοντες, *Particip. Fut.* (*comm.* ἀπολοῦντες) Perdituri, Interfecturi, vi. 91. *a. et m.* *Et* ἀπολεῦντες, ix. 18. *a.* Ἀπολεόμενοι, Perituri, vii. 218. *f.* ix. 69. *m.*

[Ἀπολῃΐζεσθαι, Latrocinari, Per vim

Digitized by Google

capere. *Pro* ἀπελέλατο, *quod e mentis restitutum est, temere olim* ἀπελήσαντο *editum erat* i. 70. *m. Vide ibi Var. Lect.*]

Ἄπολις, ὁ, ἡ, *Gen.* ἀπόλιδος, *Ion.* ἀπόλιος, *Dat.* ἀπόλιδι, *Ion.* ἀπόλι *et* ἀπόλει, Qui civitatem (patriam) non habet, viii. 61. *a. ibique Var. Lect.*

Ἀπολλύναι, *Tertia pers. plur.* ἀπολλῦσι, *pro* ἀπολλύουσι, iv. 69. *a. sicut mox ibid.* κατειργῦσι *pro* κατειργνύουσι. *Confer. supra* Ἀπολέοντες.

Ἀπολογεῖσθαί τινι ὑπέρ τινος, Respondere alicui, Causam apud aliquem dicere pro aliquo. ὁ Λάκων ἱκανός τοι ἐμοὶ λέξεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογείμενος, vii. 161. *m. Absolute:* Μιλτιάδης, αὐτὸς μὲν παρεὼν, οὐκ ἀπελογέετο, Causam non dixit, vi. 136. *a. Conf.* Ὑπεραπολογεῖσθαι.

Ἀπολύειν, Absolvere. ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ φῶρα εἶναι, ii. 174. *m. (ubi mox e contrario,* ἔσωσε δέ μιν κατεδήσαν φῶρα εἶναι). παῖδας δὲ αὐτοῦ ἀπέλυσε τῆς αἰτίης, ix. 88. *a.*

Pro Ἀρτάβανον ἀποστεῖλαι ἐς Σοῦσα, *codd. Arch. et Vind. praferunt* Ἀρτ. ἀπολύσας ἐς Σοῦσα.

Ἀπολύεσθαι, Excusare culpam, Sese purgare, Diluere crimen. ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, viii. 59.

Ἀπομαστιγοῦν, Flagellis cædere. τὴν θάλασσαν ἀπεμαστίγωσε, viii. 109. *m. f.*

Ἀποματτάζειν, Crepitum ventris edere. ὁ δὲ ἔπαρος (*sc.* τὸ σκέλος) ἀπεματτάζησε, ii. 162. *m. Not.*

Ἀπομάχεσθαι, Repugnare, Recusare. *Absolute:* ὁ μὲν δὴ, ταῦτα λέγων, ἀπεμάχετο, Repugnavit, Recusavit, *scil. facere id quod alter ab eo postulaverat,* i. 9. *a. Cum Accusat. rei:* ὡς δὲ ἀπεμαχέσαντο τοῦτο, vii. 136. *m. id est* (*ut paulo ante ibidem ait scriptor,*) οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμῇ. *Conf. ibi Not.*

Ἀπομνημονεύειν, In alicujus memoriam aliquid facere. ἐπὶ τούτου τοῦτο οὔνομα ἀπεμνημόνευσε Ἱπποκράτης τῷ παιδὶ θέσθαι, v. 65. *f.*

Ἀπομνησικακῶν τινι, Acceptarum injuriarum memoriam alicui pervare. τούτων οὕνεκεν ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Ἀμιλησι οἱ Κορίνθιοι, iii. 49. *m.*

Ἀπομνύναι, Abjurare, Dejerare. Interposito jure jurando negare. χρῆν ὀμόσαντα μὴ μὲν ἐκάστα ἐλθεῖν, ἀπομόσαντα δὲ *etc.* ii. 179. *m.*

Ἀπονᾶσθαι, Frui aliqua re. τὴν (*scil.* ἣν πόλιν) πρότερος—κτίσας, οὐκ ἀπώνητο (αὐτῆς), Civitate, quam condiderat, non fruitus est, *mox a Thracibus ejectus,* i. 168. *f.*

Ἀπονητὶ, Nullo labore. ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολήψεσθαι τὴν πόλιν, i. 146. *a.*

Superlat. Ἀπονητότατα (Minimo labore) καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς, ii. 14. *a. Lex. Herod.*

τὴν τρίτην ἀπονητότατα τῶν ἐπῶν τουτέων ἀπαρτήσομεν, vii. 224. *f.*

[Ἀπονυκήσαι, *vitiose olim scriptura pro* ἀπωσέσαι, i. 91. *a.*]

Ἀπονοστέειν, Reverti. ἀπήμονα ἀπονοστήσειν, i. 42. *extr.* 111. *a.* ii. 33. *a.* 161. *f.* ἀπονοστέειν ἐς Ἀτδρητα, i. 82. *extr.* ἀπῆσαν οὐκ ἀπωστέων, iv. 33. *m. f.* ἢν οὕτω ἀπονοστήσῃ, iii. 124. *b.* iv. 76. *a.* vi. 136. *a. etc. Conf.* Νοστέειν *et* Ὑποστρέφειν.

Sed pro ἀπονοστήσειν τὴν στρατιὴν, vi. 133. *m. recte alii libri* ἀπαναστήσειν *dedere.*

Ἀποξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἀποξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου ῥείθρου, i. 186. *m.* τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον ἀποξηρασμένον, vii. 109. *a. Conf.* Ἀναξηραίνειν.

Ἀποξυρέειν, Tondere, Detondere. τῶν βουλῶν τὸν πιστότατον ἀποξυρήσας τὴν κεφαλὴν, v. 35. *m. Conf.* Ξυρέειν.

Ἀποσαίειν, Sedare, Finem facere. *Cum Accus. pers. et Genit. rei:* ταῦτα πένθεος Κροῖσον ἀπέπαυσε, i. 46. *a.*

Ἀπόπειρα, ης, ἡ, Tentamen, Experimentum *vel* Periculum quod facimus. ἀπόπειραν τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς μάχης, Experimentum (Specimen) capere volentes generis pugnæ quo usuri essent Barbari, viii. 9. *f. Conf.* Διάπειρα.

Ἀποπειρᾶσθαι, Tentare, Periculum facere, Explorare. ἀπεπειρᾶτο γνώμης (ἑκάστου) Sententiam experiri uniuscujusque, iii. 119. *a. Et eadem notione, absque voce* γνώμης, ἀποπειρώμενος ἑκάστου, viii. 67. *extr.* τῶν μαντήιων, i. 46. *a. (Conf. ibid. f.)* τῶν δορυφόρων, iii. 128. *m.* τῆς Ἑλλάδος, iii. 134. *f.* τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ἦσαν ἐθέλοιεν *etc.* ix. 21. *f.* ἀποπειρώμενος τῆς Θεσσαλίης ἵππων Experimentum (Specimen) capere cupiens equitatus Thessalici, vii. 196. *m. Aor.* 1. *Pass. notione activa:* ἀπεὶν ἀποπειρηθῆ, Postquam fecit experimentum, ii. 73. *f. Conf.* Ἐπιπειρᾶσθαι.

Ἀποπέμπειν, Mittere, *præsertim in locum longinquiorem,* Emittere, Ablegare. ἀποπέμπει (*ex Samo in Asiam*) Μαιάνδριον, iii. 123. *a.* Κροῖσος ἀπέπεμψε (τινὰς) ἐς τὰ μαντήια, i. 46. *f.* 47. *a.* 51. *a.* ἀποπέμπει τὸν Κῦρον (ἐς Πέρσας), i. 122. *a. coll.* 121. *f. Similiter* iii. 44. *f.* 130. *m.* iv. 9. *m. f.* v. 51. *a.* 68. *m.* vii. 229. *a.* 221. *f. Etiam de rebus missis, ut* ἀναθήματα ἀπέπεμψε ἐς Δελφούς, i. 51. *f.* 52. *a. Alibi significat* Dimittere, Remittere. ἀπεπέμποντο τὴν ἀσυίην, vii. 146. *extr.* 147. *f.*

Passiv. ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος, vii. 221. *f.* ii. 32. *m. ds* τὰ ἀπεπέμφθησαν, i. 53. *a.* ἀποπεμφθέντας ἐς Πελοπόννησον, ix. 50. *f.*

Medium Ἀποπέμψασθαι, A se dimittere. τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπέπεμψαι ἐς Πέρσας, i. 120. *f. Etiam in Pres.* ἀποπέμπεται μιν, i. 33. *a. Not.*

Digitized by Google

'Απόπεμψις, εως, ἡ, Missio, Emissio; *item* Dimissio, Remissio. *μετὰ τὴν* ἀπόπεμψιν *τῶν κατασκόπων*, vii. 148. *a. potest significare* Postquam emiserunt speculatores *sive* Præterquam quod Speculatores in *Asiam* miserunt: *sed ex cap.* 146. *extr. et* 147. *extr. intelligi videtur, recte sententiam scriptoris expressisse Vallam, interpretantem* Post Reditum (*scil. proprie* Post dimissionem *vel* remissionem) speculatorum.

'Αποπειρᾶσθαι *τὸν θυμόν*, Explore, Mitigare iram, i. 129. *m. ὅστε* ἀποπεῖσαι *τὸν χρησμόν*, Ut *ea res* impleret oraculum, viii. 96. *m. Not.* (*Conf.* 'Εκπειρᾶσθαι). *τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι* ἀποπείσω *παρ' ἐμεωυτοῦ*, Complebo tibi de meo, vii. 29. *m.*

'Αποπίνειν, Ebibere. *ἔπειτα* ἀποπίνουσι (*τὴν κύλικα?*) iv. 70. *f.*

'Αποπίπτειν, Decidere. *οἱ* ἀποπίπτοντες *ἀπὸ τῶν φαλάων στατῆρες*, iii. 130. *f.*

'Αποπλέειν, Navi proficisci, *Fut.* ἀποπλεύσεσθαι, iv. 147. *m. Conf.* 'Αποπλώειν.

'Απόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, 1. Apoplexiam passus, Membris captus, i. 167. *a.* 2. Stupidus, ii. 173. *f.*

'Απόπλοος, ου, ὁ, (*comm.* ἀπόπλους) Discessus classis. *λέγειν περὶ τοῦ* ἀποπλόου *τοῦ ἐνθεῦτεν*, viii. 79. *f.*

'Αποπλώειν, Navibus abire, Navi discedere. *ὀπίσω* ἀπέπλωον, Retro navigantes discesserant, iv. 156. *f.* (*ubi alii quidem communem formam* ἀπέπλεον *tenent*) viii. 25. *f.* ἀποπλωόντων ἑκάστων *ἐς τὴν ἑωυτῶν*, viii. 124. *a. Sed* ix. 91. *f. σὺ δὲ τοῖσι ἄλλοισι*—ἀποπλεύσεαι, *consentientibus libris, ab* 'Αποπλώειν.

'Αποπνέειν, *i. q.* πνέειν ἀπό, Flare ex aliquo loco. *αἴρη οὐκ* ἀποπνέει ἀπὸ *θερμῶν χωρέων*, ii. 27.

'Αποπνίγειν, Suffocare, Strangulare. *τὰς γυναῖκας συναγαγόντες* ἀπέπνιξαν, iii. 150. *f.*

'Αποπρίειν, Serra abscindere, Serra præcidere. ἀποπρίσας ἕκαστος *τῶν τὸ ἕνερθε τῶν ὀφρύων*, iv. 65. *a.*

'Αποπυνθάνεσθαι, *vide* 'Απίστασθαι.

'Αποπυνθάνεσθαι, Sciscitari. *προσελθὼν* Δαρείῳ ἀποπυνθάνετο (*αὐτοῦ*) *εἰ etc.* iii. 154. *a.*

'Απορᾶν, (*comm.* ἀφορᾶν) Prospicere, Procul conspicere, In conspectu habere. *ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τε ἦσαν ἐπιόντες, καὶ ἀπόρεον τὸ ἱρὸν*, viii. 37. *a.*

'Απορέειν, (*comm.* ἀπορεῖν) Dubitare, Incertum esse, Inopia consilii laborare. *Absol.* ἄλλος *οἱ* ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, i. 191. *a. Similiter* vi. 134. *a. Sequente ὅπως particula:* ἀπορέοντι Κροίσῳ ὅκως *οἱ διαβήσεται ὁ στρατὸς*, i. 75. *m. Seq. Accusat. casu, subintellecta κατὰ præpositione:* ἀπορέοντι *τὴν ἔλασιν*, iii. 4. *f. ubi quidem continuo adjicitur* ὅκως *τὴν ἄνοδον* διεκπερᾷ: *sed et absque tali additamento, καὶ οἱ* ἀπορέοντι *τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα*, iv. 179. *m.*

Etiam in Medio eadem notione ponitur, ἀπορεύμενόν *μιν, τάδε ποιῆσαι*, Animo hærentem illum, hæc fecisse, v. 121, 3.

'Απόρθητος, ου, ὁ, ἡ, Non expugnatus. *Θάσον* (Thasum *urbem*) ἀπόρθητον λείπει, vi. 28. *a.* Inexpugnabilis, vii. 141. *m. f. in Orac.*

'Απορία, ης, ἡ, Dubitatio, Inopia consilii, Angustiæ, Difficultas. *ἐς* ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, i. 79. *m.* ἀπειλημένος, ii. 141. *a. m.* i. 24. *a. m.* ἀπορίῃσι ἐνείχετο, i. 190. *f.* viii. 52. *extr. ἐν* ἀπορίῃσι εἶχετο, iv. 131. *a. ἐν* ἀπορίῃ εἶχοντο, ix. 98. *a.*

'Απορος, ου, ὁ, ἡ, 1. Inops, Egenus. ἄπορος *τοῦ βίου*, *Vit. Hom.* ix. 7. (*Conf.* 'Απόρως.) 2. Admodum difficilis. *τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μήποτε ἐγγένηται*, v. 3. *a. Sagittarii equites Persarum* προσφέρεσθαι ἄποροι, Perquam difficiles accessu ut coninus cum eis congrediaris, ix. 49. *a. m. βορῆς ἄνεμος* ἄπορος, *i. e. πρὸς ὃν οὐδένα πόρον εὑρεῖν ἦν*, Boreas ventus contra cujus vim nulla arte eluctari poterant, vi. 44. *m. Not.*

τὰ ἄπορα, *i. q. al* ἀπορίαι, Difficultates. *ἐκ τῶν* ἀπόρων, viii. 53. *a. coll.* 52. *f.*

'Απορραίνειν, Spargere, Emittere. ἀπορραίνοντες *τοῦ θορνοῦ, scil. μέρος*, Spargentes partem seminis genitalis, ii. 93. *a. Et paulo post, τῶν ὦών* ἀπορραίνουσι *κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων. Vide ibi Not.*

'Απορράπτειν, Rursus consuere. 'Απορράψας *τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα*, i. 123. *f. ubi paulo ante dixerat* ἀνασχίσας *τὴν γαστέρα.*

'Απορρηγνύναι *vel* 'Απορρήσσειν, Avellere, Divellere, Abstrahere. *εἰ* ἀπορραγείη ἀπὸ *τοῦ Βορυσθένου τὸ 'Ιωνικὸν φῦλον*, viii. 19. *a.* ἀπορραγεῖσαι *δύο κορυφαὶ*, viii. 37. *f.*

'Απόρρητος, ου, ὁ, ἡ, Non dicendus, Arcanus. ἀπόρρητα ποιησάμενοι *ταῦτα*, Clam habentes hæc *oraculi responsa*, ix. 94. *a. eadem notione dicitur* εἶχε σιγὴ *cap.* 93. *m.* ἀπόρρητα *ὑμῖν ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον*, Rogans ut arcana hæc habeatis, nec ulli alii enuncietis, ix. 45. *a.*

'Απορρίπτειν, 1. Projicere, Jactare *dicteria in aliquem. ταῦτα Πολυκράτης* ἀπέρριπτε *ἐς Θεμιστοκλῆα*, viii. 92. *f. ταῦτα Σκύθησι* (*i. q. ὑπὸ Σκυθῶν*) *ἐς 'Ιωνας* ἀπέρριπται, iv. 142. *extr. Similiter* i. 153. *a. m.*

2. Abjicere, Contemnere. *ἡ ἡμετέρη εἰδαιμονίη οὕτω τοι* ἀπέρριπται *ἐς τὸ μηδέν*, i. 32. *a.*

'Απορχεῖσθαι. ἀπορχήσαο *τὸν γάμον*, Saltando perdidisti (amisisti) nuptias, vi. 129. *f.*

Digitized by Google

Ἀπόρως πάμπαν, καὶ μάλιστα τὴν τροφὴν ἔχων, Omnium rerum egenus, *Vit. Hom.* 11. *a.*

[Ἀποσβέσαντο *temere tamquam ex Herodoto adjecturus apud Harpocrationem. Vide Wess. ad* vi. 13.]

Ἀποσείειν, Excutere, Dejicere. ὁ ἵππος ἀποσείεται αὐτὸν, ix. 22. *a.* ἀποσείσασα, vii. 88. *m.*

Ἀποσημαίνειν, Significare, Declarare, Demonstrare. τούτου πέρι αὐτοὶ ἀποσημανέτε, v. 20. *a.* ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημῆναι, Nullo alio indicio (*aut* argumento) Demonstrare possum, ix. 71. *a.*

Ἀποσιοῦσθαι, (*Ion. pro comm.* Ἀφοσιοῦσθαι) Religione sese absolvere. ἀποσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν, Jurejurandi religione sese exsoluturus, iv. 154. *f.* λόγων τι ἀποσιούμενοι, Oraculi cujusdam religione se soluturi, iv. 203. *a.* ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, Postquam religioni adversus deam satisfecit *mulier*, i. 199. *f.*

Ἀποσκήπτειν, 1. *Activa notione*, Ejaculari. ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα ἀεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα, ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλεα, viii. 10, 5. *a. ubi olim quidem* ἀποσκήπτει *edd. Conf.* ἀποσκῆπτειν *et* ἐπισκῆπτειν.

2. *Notione intransitiva*, Excidere, Exire, Exitum habere. νῦν δὲ ἀποσκήψαντες τοῦ ἐνιαυτίου ἐς φαῦλον, Nunc quum in rem exilem exierit insomnium, Exitum nullius momenti habuerit, i. 120. *f. pro quo ibid. med. cap. ait* ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.

Ἀποσοβέειν, Abigere. ἀποσόβησε τοὺς κύνας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου, *Vit. Hom.* 21. *a.*

Ἀποσπᾶν, Abstrahere, Avellere. οἰκήματα οὔτε κατέβαλε, οὔτε θύρας ἀπέσπα, i. 17. *m.* (*ubi alii* κατέσπα.) Darius, Babylone potitus, τὰς πύλας πύσας ἀπέσπασε, iii. 159. *a.*

Ἀποστρέφειν, Dissuadere, Deterrere. ὁ ἀποστρέφων Ξέρξεα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, vii. 17. *m. ubi mox* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι. ὃς πρότερον ἀποστρέφων ἐφαίνετο, τότε ἐποστρέφων φανερὸς ἦν, vii. 18. *extr.* ἀποστρέφειν τὴν συμβολὴν, Dissuadere prælium, vi. 109. *f.*

Ἀποστρέχειν, Abire, Discedere; *de exercitu qui justo ordine incedit*, ix. 56. *m.*

Ἀποστέλλειν. ταῦτα ἀπέστελλε, ix. 4. *a. ubi* ἐπέστελλε *maluisses: nempe* ταῦτα *intellige* τούτους τοὺς λόγους *ex proxime præcedentibus.* ἐπὶ τοὺς Αἰακίδας νῆα ἀπέστελλον, Ad advehendos Æacidas navem miserunt, viii. 64. *f.*

Ἀποστερέειν, Privare, Fraudare, Spoliare. ἦρχε αὐτὸς, ἀποστερήσας τοὺς Ἰπποκράτεος παῖδας, *scil.* τῆς ἀρχῆς, vii. 155. *m.*

Ἀπόστολον, ου, τὸ, *scil.* πλοῖον, Vectoria navis. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, *scil.* ἐς Χίον, *Vit. Hom.* 19. *a. Not.*

Ἀπόστολος, ου, ὁ, Legatus. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, i. 21. *a. ubi idem paulo ante* κήρυξ *adpellatur.* αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα τριήρει ἀπόστολος ἐγίνετο, v. 38. *b.*

Ἀποστρέφειν, Avertere, Retrovertere. *Opponuntur* συνάγειν τὰ τέρματα *et* ἀποστρέφειν, iv. 52. *extr. al* νῆες ἦσαν ἔχρηστοι· ἀπεστρέφοντο γὰρ τοὺς ἐμβόλους, Inutiles erant naves, retorta enim habebant rostra, i. 166. *m.*

Ἀποστρέφεσθαι, Aversari. ἀποστραμμένοι λόγοι vii. 160. *a. sunt* Aversantes Sermones, et cum indignatione Repudiantes conditionem oblatam. *Conf. Not.*

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, Confugium, Perfugium quo quis se convertit. ἵνα ἔχῃ ἀποστροφὴν, viii. 109. *f.* οὔ σφι ἐστὶ ἕδανος οὐδεμιὴ ἄλλη ἀποστροφὴ, Non est illis aliud Perfugium unde aquam petant, ii. 13. *f.*

Ἀποστυγέειν, Abominari, Aversari. ἀποστυγέων γαμβρὸν οἱ γενέσθαι Ἱππακλείδην, vi. 129. *m. f.*

Ἀποσφάζειν, Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους, iv. 62. *f.* τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν, *ibid.* ἀποσφαγέντες, iv. 84. *extr.*

Ἀποσφακελίζειν, *Intransitive*, Tabescere, Tabe consumi. ἵππος ἐν κρυμῷ ἑστῶτες ἀποσφακελίζουσι, iv. 28. *f. Conf.* Σφακελίζειν.

Ἀποσχίζειν, Abscindere, Separare, Disjungere, Dirimere. τοὺς ἑωυτοῦ πολίτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ, vi. 9. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν (ἔθνος) ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, i. 58. *a.* ἀποσχισθῆσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οἶνος, i. 143. *a.* ἀπεσχίζοντο, ix. 61. *a. m. Et absque* ἀπὸ *præpositione:* ἀποσχισθέντες τούτεων, vii. 233. *a.* τῆς ἄλλης στρατιῆς, viii. 35. *m.*

De Fluvio: Γέφυρος ποταμὸς ἀπέσχισται ἀπὸ τοῦ Βορυσθένεος κατὰ ταῦτο τῆς χώρης, Separatus a Borysthene, Exit ex illo, iv. 56. *a.* ἕτερα στόματα (τοῦ Νείλου) ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, Quo alia ostia quæ a Sebennytico Dirimuntur, Ex illo effluunt, ii. 17. *f.*

Ἀποσχολάζειν παρά τινι, Vacare alicui, Otium apud aliquem consumere audiendo eum. ὀκότε παύσαιντο τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μαλησιγένει ἐγκαθίζοντες, *Vit. Hom.* 5. *extr.* ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, καὶ ἐν θαύματι εἶχον αὐτὸν, ἀκούοντες αὐτοῦ, *ibid.* 33. *a.*

Ἀποσώζεσθαι ἐς τινὰ τόπον, Se aliquo recipere, Salvum aliquo pervenire. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην, vii. 229. *a.* ἐς Ἀσήν, viii, 118. *f. Similiter* σωθῆναι ἐς Σπάρτην, vii. 232.

Ἀπότακτος, ου, ὁ, ἡ, *sive* (*quod nos ex mss. tis nonnullis præstulimus*) Ἀποτακτὸς, ἡ, ὸν, Ad certum usum sepositus, Certus,

Digitized by Google

Constitutus, Defixus. ἀκοτυπὰ στήλα, Certa, Demensa ciberia, ii. 69. m.

'Ακοτόμνειν, (comm. ἀκοτέμνειν) 1. Abscindere, Precidere. ἀκοτόμουσι τὴν κεφαλὴν, ii. 39. a. ii. 80. f. vii. 35. f. σκέλεα, ii. 40. m. τὰ αἰδοῖα, viii. 106. f. τοὺς μαζοὺς (αἰτῆς vel αὐτῇ) ἀκοταμοῦσα, ix. 112. b. ἀκοταμὼν ἐωυτοῦ τὴν βῦτα, iii. 154. f. τὰ ἴδια αὐτῆς (τῆς βίβλου) ἀκοτόμουσες, ii. 92. m. f. Hinc in Medio, Abscindere sibi. τοῦ ὄντος (scil. μέρος) ἀκοτάμουσται, iv. 71. a. m. πλόκαμον ἀκοταμόμενοι, iv. 34. a. τὴν χόρην ἀκοτόμωτο, τάφρον ὀρυξάμενοι εὐρέαν, iv. 3. a.

2. *In re geographica.* Halys fluvius ἀκοτάμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω, Resecat, Disterminat totam fere inferiorem Asiam a Superiore, i. 72. f. εἴρεα ὀθνεὰ ἀκοτόμνει (αὐτούς, vel τὴν χόρην) iv. 25. a. *Inde verbum Medium:* ὁς οἱ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλο ἔθνος, καὶ μὴ Ἰήπυγες, ἀρξάμενοι ἀπ' Βρεντεσίου λιμένος, ἀκοταμόμενοι μέχρι Τάραντος καὶ νεμόμενοι τὴν ἄκρην, Perinde ac si extremitatem Iapygiæ, inde a Brundusio et Tarento, non Iapyges habitarent, sed alius populus sibi Resecuisset et incoleret, *i. e.* a reliqua Iapygia abscissam et disterminatam incoleret, iv. 99. f.

3. *In re bellica.* Abscindere *partem regionis et* Præripere *justo possessori.* τὰς Θυρέας, ἐούσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης, ἀκοταμόμενοι (*verbo Medio*) ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι, i. 82. a. *Inde Passivum:* βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀκοταμνομένῃ, ibid. *paulo post.*

'Ακοτειχίζειν τὸν Ἰσθμὸν, Muro intercipere Isthmum, vi. 36. m. *Passiv.* οὔ πω ἀκετειχίσατο (ὁ Ἰσθμὸς), ix. 8. f.

'Ακοτελεῖν, 1. Persolvere. τῇ θεῷ τὰ σύμπαντα ἀκοτελέειν, iv. 180. a. 2. Perficere, Consummare. ὅσα Κύφελος ἀπέλιπε,—Περίανδρός σφεα ἀκετέλεσε, v. 92. 7. a.

'Ακοτόμνειν. *Vide* 'Ακοτάμνειν.

'Ακοτίλλειν, Evellere, *præsertim* plumas *vel* pilos. ἀναςχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαςτέρα, καὶ οὐδὲν ἀκοτίλας, i. 123. m. f. *ubi vitiose olim* ἀκοτείλας. *Vide Var. Lect. et Not.*

'Ακοτιμᾶσθαι, (*verb. Med.*) Æstimare *mulctam vel pretium redemtionis ab aliquo nobis pendendum.* Ἕλκεϊν σφέας, δημένως (*sive* δημάλους) ἀκοτιμησάμενοι, v. 77. m.

'Ακότιμος, *i. q.* ἄτιμος, *ut aiunt Glossatores; habere tamen videtur significatum paulo leniorem,* Parum honoratus. ἀκοτιμοτέρους τῶν ἄλλων πολιητέων, Minus honoratos, Ignobiliores, quam reliqui cives, ii. 167. a.

'Ακοτίνειν, Luere, Persolvere *pœnam.* ἡ θήλεα τίσιν τοιήνδε ἀκοτίνει τῷ ἔρσεν, iii. 109. m.

'Ακοτίννυσθαι (τινὰ), Ultionem capere, Pœnas *ab aliquo* repetere, vi. 65. a.

'Ακότμητος, ον, ὁ, ἡ, Abscissus, Præruptus. ἀκότμητός ἐστι πάντη ἡ ἀκρόπολις, i. 84. a. χωρίον ἀκότμητον, ibid. m. τὰ μὲν τρία τῶν πλέων ἐστὶ ἀκότμητα, iv. 99. a.

'Ακοτος, ον, ὁ, ἡ, 1. *Actione nostrâ,* Non bibens, Inpotus, Qui nunquam bibit. ἔσται ἄκοτος, iv. 192. a. 2. *Passive nostrâ,* Inpotabilis. ὕδωρ ἄκοτον, iv. 81. a.

'Ακοτρέπειν, *cum Accus. rei.* ἀκοτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, Avertens, Avertere et irritam reddere cupiens id quod fieri oportet, v. 17. b. ὅτι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀράςχανον ἀκοτρέψαι ἀνθρώπῳ, ix. 16. m. f. τὰ ἐπιόντα (κακὰ) ἀκοτρέψειν, viii. 29. f.

'Ακότροφος, ον, ὁ, ἡ, Alibi (Procul a patria) educatus, ii. 64. a.

'Ακοτύπτεσθαι, Feriendi sui (*i. e.* Plangendi) finem facere. ἐπεὰν ἀκοτύψωνται, ii. 40. *extr. Conf.* Τύπτεσθαι.

'Ακοφαίνειν, Pronunciare, Declarare, Demonstrare. γράμμα ἀκοφαίνειν (τινὶ) περί τινος, i. 40. τοσόνδε ἀκέφαινόν μοι ἐκ τῆς, Hoc saltem mihi Declararunt, oculis meis rem ipsam subjicientes; Ad oculum mihi Demonstrarunt, iv. 81. a. οἱ δὲ ἀκέφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν, Illi vero ratione Demonstrarunt nullam se injuriam facere, v. 84. a. Ἀστυάγης δέ μιν ἀκέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἐόντα, Pronunciavit esse eum re vera ineptissimum, i. 129. m. *Conf.* Λόγος, num. ii. 3. a.

Med. ταῦτα ἐκάτεροι μαρτύρια ἀκοφαίνονται, Hæc testimonia utrique proferunt, v. 45. *extr.* *In eamdem sententiam initio ejusdem cap.* ait, μαρτύρια ἐκοδεικνύουσι. *Sic* ἀκοφαίνεσθαι γνώμην, viii. 49. a. *idem quod* ἀκοφαίνειν γνώμην.

'Ακοφέρειν, 1. Auferre, Asportare. *Inde Med.* ὅσα ἀσσύριοι ἔκαστοι αὐτέων ἀκοφερέσατο ἀπίων τὰ ἐπιτήδεια, Quilibet illorum lubens Reportaturus esset ea quæ adtulisset, vii. 152. a. m.

2. Referre *nuncium, dictum, factum,* Renunciare. *Inde Passiv.* ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, i. 66. m. 158. a. 160. a. (*Conf.* 'Αναφέρειν.) πάντες τῶν ἡμεῖς νῦν λόγους ἀκοφερομένους ἀκούομεν, Omnes de quibus Relatos sermones audimus, Quorum ad nos fama pervenit, iv. 183. f.

3. ἀκοφέρειν, Ferre, Pendere, Solvere tributum, iv. 85. a. *et* v. 84. m. *ubi paulo ante est* ἀπιτελέειν. *Sic* ἀκοφέρειν τὸ χρυσίον, Pendere aurum, Solvere pecuniam, i. 196. f.

4. Abripere, *ubi ventus* Abripit *navem; aut ubi morbus* Abripit, Aufert, *hominem.* ἄνεμον βορῆν ἀκοφέρειν αὐτὸν πρὸς τὴν Λιβύην, iv. 179. a. ὑπ' ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν ἀπενειχθείς, ii. 114. m. τούτους Κῆβοι ἀπενειχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐβόσκοντο, iv. 164. a. *Similiter forbasse* ἀπενειχθέντας *legendum pro vulgato* ἐκπαγχθέντας, iv. 103. a. τοὺς δὲ—λοιμὸς ὑπολαβὼν

Digitized by Google

ἀνάγκαις, Inscenta potitis hos Abripuit, Absumsit, vi. 27. m. (ἡ νοῦσος aut ταῦτα τὰ κατὰ) ἀνάγκας Καμβύσεω, iii. 66. a.

'Αποφεύγειν, Effugere, i. q. ἀφεύγειν. Cum Accusat. ἀποφεύγειν τοὺτους (τοὺς ἐπιδιώξαντας, Hos quum effugisset, vi. 104. m. Metaphor. Non convinci criminis vel delicti, Absolvi. πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν μαντήων, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγοντα, ii. 174. m. (conf. Var. Lect.) ἀπέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας, Longe effugit accusatores, i. e. Longe majore parte suffragiorum est absolutus, vi. 89. f. Not.

'Αποφλαυρίζειν, Vilipendere, Contemnere. ὃς τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσας, i. 86. m. f.

'Αποφορὴ, ῆς, ἡ, i. q. ὁ φόρος, Tributum. ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, ii. 109. a. ἴσως κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέει, ii. 209. b. Conf. 'Αποφέρω, num. 3.

'Αποχειροβίητος, ου, ὁ, ἡ, Qui suis manibus victum quærit, iii. 42. a. m.

'Αποχρᾶν, 1. Proprie habere videtur Actionis significationem, Satis facere, Satis dare, Sufficiente copia Commodare, Suppeditare: quare construi potest cum Dativo personæ et Accusativo rei. Sic Ὀνόχωνος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον πινόμενος, Onochonus fluvius fluentum suum (aquam suam) exercitui non sufficiente copia Commodavit, Præbuit, ad bibendum, vii. 126. f. (Num ῥέεθρον ellipticæ pro κατὰ ῥέεθρον positum intelligi non placet. Conf. 'Αντέχειν, 'Αντιχρᾶν et 'Αναλαίειν.) Eademque intelligenda constructionis ratio vii. 43. a. ὃς πρῶτος ποταμῶν—ἐπέλιπε (i. q. ἀπέλιπε) τὸ ῥέεθρον οὐδ' ἀπέχρησε (scil. αὐτὸ) τῇ στρατιῇ πινόμενος.

2. Sed plerumque proreus abest Accusativus rei, et Τοῦτο ἀποχρᾷ μοι, quod proprie significat Hoc mihi facit satis, Hoc mihi suppeditat scil. id quod volo, commodissime redditur hac formula, Hoc mihi Sufficit. Sic ἑκατὸν νέες ἀποχρῶσι, v. 31. m. f. ἔφη ταύτην τὴν δίκην γενομένην ἀποχρᾶν οἱ, ix. 94. m. f. ἔφη Κνιδίους μούνους ἀποχρᾶν οἱ, iii. 138. m. Et absque Dativo personæ, εἰ δοκοίη ἡμέας μούνους ἀποχρᾶν, ix. 48. f.

In eodem usu verbi 'Αποχρᾶν frequenter, loco Nominativi sive Subjecti orationis, adest aliud verbum in Infinitivo positum. Sic i. 66. a. καὶ δὴ σφι οὐκέτι ἀπέχρα (al. ἀπέχρη) ἡσυχίην ἄγειν idem valet ac si diceres τὸ ἡσυχίην ἄγειν οὐκέτι σφι ἀπέχρα. Similiter, λέγων,—ταῦτα σφίσι οὐκ ἀποχρᾶν ποιέειν, vi. 137. f. id est, τὸ ποιέειν ταῦτα οὐκέτι ἀποχρᾶν σφίσι. Sic ἀποχρήσειν σφι τὴν ἑαυτῶν φυλάσσειν, viii. 130. m. f. ἀποχρᾷ ἐμοὶ ὅσια ποιέειν, ix. 79. m. Semel loco Infinitivi reperitur Participium ad Dativum personæ relatum: σφὶ ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἡμέτερον ἡγεμονεύσαντι, vii. 148. f. quod idem valet ac si esset, τὸ ἡγεῖσθαι κατὰ τὸ ἡμέτερον ἀποχρᾶν σφι, aut: εἰ ἡγεῖσθαι κατὰ τὸ ἡμέτερον, τοῦτο ἀποχρᾶν σφίσι.

In omnibus istis locis quamquam videri potest verbum 'Αποχρᾶν absolute et intransitive positum, tamen, nativum ejus verbi significatum si spectes, vere intelligi videtur aliquis Accusativus rei, scilicet τοῦτο ἀποχρᾷ μοι (τὸ δίον, τὸ ἱκνεῦν, τὸ ἁρμόζον), Hæc res mihi Suppeditat, Præstat id quod præstare debet, quod satis est, quod volo. Quin etiam nonnullis in locis aut diserte quodammodo adjicitur aliquis Accusativus rei, aut e proximis verbis facile repeti potest. Sic v. 31. m. f. ἐκατὸν νέες ἀποχρῶσι (τὸ) ταύτας νέας χαρέσσεσθαι, proprie Ducentæ naves Præstant hoc ut istis omnibus potiri possimus. Sic iii. 138. m. Κνιδίους μούνους γίνεσθαι τοὺς ναυήγοντας ἀποχρᾶν οἱ, intelligi e proximis, ἀποχρᾶν οἱ (πρᾶσι. pro fut. ἀποχρήσειν) τὸ ναυήγιον τὸν Γύλλιον aut τὴν κάθοδον τοῦ Γύλλου. Conf. Καταχρᾶν.

3. Passivum, 'Αποχρέομαι, vel 'Αποχρέωμαι (Ion. pro ἀποχρέομαι, ἀποχρῶμαι) τούτῳ, Hoc re mihi præstatur id quo opus est, Hac re mihi fit satis, Ego hac re abunde fruor, Hoc contentus sum, Hoc mihi sufficit. Sic ἀποχρεωμένων τούτοισι τῶν Μυσῶν, i. 37. a. Item sequente Infinitivo: Θρασύτης οὐκ ἀποχρῶτο μούνων ἄρχειν τῶν Μήδων, i. 102. a. scilicet οὐκ ἀπεχρᾶτο (τῷ) ἄρχειν μούνων τῶν Μήδων, Non contentus erat solis imperare Medis.

4. Denique, quemadmodum complura verba in Medio genere eadem fere notione usurpantur quam habet Activa verbi forma, sic reperitur etiam hæc formula, τοῦτο ἀποχρέονταί μοι, idem fere valens ac τοῦτο ἀποχρᾷ μοι. velut viii. 14. a. καὶ σφι ἀπεχρέετο—ἡσυχίην ἄγειν ἐν τῷ παρεόντι, Et contenti erant, Satis commodum eis videbatur, Bene secum agi existimabant, si quietem in præsenti rerum statu agere possent.

'Αποχρυσοῦν, Deaurare, si proba scriptura ἀποχρυσοῦσι, quæ olim iv. 20. m. legebatur, ubi καταχρυσοῦσι ex aliis codd. merito recepit Wess.

'Αποψιλοῦν, Nudare, Evacuare. τὸν Κύρου οἶκον ἀποψιλώσας, iii. 32. f. Conf. Περιψιλοῦν.

'Απόψις, ιος, ἡ, Adspectus, Prospectus. πεδίον, πλῆθος ἄπειρον ἐς ἀπόψιν, i. 204. a. Vocab. hoc ex Herodoto admovit Pollux ii. 58.

[Ἁπρὶξ, Mordicus, Tenaciter. Vocem hanc restituendam esse Herodoto vi. 91. m. f. existimarunt docti nonnulli viri; sed vide quæ in Var. Lect. monuimus.]

'Απρόθυμος, ου, ὁ, (contrarium τοῦ προθύμου) Minime promtus. ἀνεὶ ᾔσθετο τοὺς

συμφόρων ἔδοντας ἀνροσδόκητον καὶ οὐκ ἐλπίζοντας συνδιαπονηθήσεσθαι, vii. 220. a.

'Ανροσδόκητος, ὁ, ἡ, Inexspectatus, Inopinatus. ἐξ ἀνροσδοκήτου, i. 191. m. f. vii. 204. f.

'Ανρέσμιτος, ὁ, ἡ, Nullum commercium habens. ξένοισι ἀνρέσμιτοι, i. 65. a.

"Ανπειν, Accendere, Incendere. ἀφθεὶς δ' ὑγὸς κατεκαύθη, i. 19. a. πυρὴς ἴβθη ἀμμένης, i. 86. m.

"Ανπορος, ον, ὁ, ἡ, Non alatus. ὄϊστοὺς καλαμίνους ἀνπέρους, vii. 92. a.

"Ανπεσθαί τινος, Manum alicui injicere, Prehendere aliquem. ἄνπεσθαι αὐτοῦ, iii. 137. a. vi. 70. a. Metaph. ἄνπεσθαί τινος, nempe λόγοις aut ἐπεσιν, Reprehendere, Vituperare, Objurgare. ἀλλήλων ἄνπεσθαι κατατιθέμενοι, vi. 92. 3. f. Conf. Thom. Mag. v. Καθαπτ.

[Ανπέειν, Sonare, Vocem edere. τὴν γλῶσσαν πράτερα ἀνπέουσι olim ii. 15. m. ubi quidem meliores codices ἀνπέουσι dederunt.]

"Ανπυρος, ον, ὁ, ἡ, Ignem non expertus. χρυσίον ἄνπυρον, Aurum ignem non expertum, i. e. Nativum, iii. 97. m.

'Ανωθέειν, Repellere; unde Med. 'Ανώσασθαι, A se repellere, Propulsare, Repudiare. ἀνωσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἠλευθερώθησαν, i. 95. f. ἀνωσάμενοι τοὺς ἀγγέλους, i. 152. m. οὐ γὰρ μὴ ἀνώσηται τὸ ἀργύριον, Non detractabit pecuniam, sive Non repudiabit efferentem, i. 199. m. ἡ 'Αμαζὼν οὐκ ἀνωθέετο (αὐτὸν), iv. 113. a. τοὺς μὲν δὴ καιόμενον τὸν χρυσὸν ἀνώσασθαι, iv. 5. f. Not. ubi ambiguum videri potest, utrum τοὺς μὲν, an καιόμενον τὸν χρυσὸν intelligendum sit orationis subjectum: sed ad sententiam nihil interest, sive intelligas hos repudiasse candens aurum, sive candens aurum hos deterruisse et a se abegisse.

Passivum. ἀνωσθέντες, Expulsi (insula), i. 173. a. τὸν δῆμον πρότερον ἀνωσμένον, v. 69. m. dubitari potest utrum dixerit Scriptor Populum antea Alienatum, an ἀνωσμένον τόντων, Omnibus liberæ civitatis juribus Depulsum. Vide Var. Lect. et Not.

'Ανωστὸς, ἡ, ὸν, 1. Expulsus. ἀνωστὸς τῆς ἑωυτοῦ γίνεται, vi. 5. m. 2. Qui Abigi potest. οὐδὲ ἀνωστοὶ ἔσονται, i. 71. f.

"Αρα, ἦν ἄρα, Si nempe, Si quidem, Si modo; elliptica formula, ellipsi ex adjunctis supplenda. Sic iv. 64. f. ἦν ἄρα intellige ἦν ἄρα ᾖ λευκοῦ ἀνθρώπου δέρμα. Vide ibi Var. Lect.

'Αρά. Vide 'Αρή.

'Αράβιοι, οἱ, apud Nostrum sunt qui aliis "Αραβες, i. 198. f. iii. 8. a. 88. a. 91. a. et alibi.

'Αραίρημαι et conjugata vide supra in Αἱρέειν.

'Αρᾶσθαι et 'Αρέεσθαι, i. q. εὔχεσθαι, Precari. ἀρᾶσθαί τινι ἀγαθὰ, Bene precari alicui, i. 129. m. τὰ φανεὰ τοῦτοισι ἀρέσμαι ὑμὶν γενέσθαι, iii. 65. f.

ἀρᾶσθαι libri nonnulli dabant i. 27. m. f. ubi plerique edd. et nostri ἀρέσμενοι, nos vero ἠυρέσμενοι correximus. Vide Var. Lect.

'Αργιλλώδης, ὁ, ἡ, Argillosus. τὴν Σιρίην ἅπαν ἀργιλλωδεστέρην γῆν ἐοῦσαν, ii. 12. extr.

"Αργος, εος, τὸ, Urbis nomen. Sed "Αργος, ου, ὁ, Argus heros, cui sacer erat lucus in Argolide, vi. 75. 78. et seq. De hoc (cujus mentionem facere in Indice Rerum et Personarum ebliti sumus) consuli potest Pausanias lib. ii. c. 16. p. 145. c. 22. p. 161. c. 34. p. 191. et lib. iii. c. 4. p. 211.

'Αργύρεος, Argenteus; sed et i. q. ἀνάργυρος, Argento obductus, ix. 82. m. coll. cap. 80. a.

'Αργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, Pretio emtus. ἀργυρώνητοι θεράποντες, iv. 72. a.

'Αρδεύω, 1. Rigare, Irrigare. τριηκόντα ἄρδουσι τοὺς κήπους, iv. 180. f. ἐπεὰν ὁ ποταμὸς ἄρῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ etc. ii. 14. f. Præt. Imperf. ἔως ὁ ποταμὸς ἤρδευε Αἴγυπτον, ii. 13. a. οὗτος (ὁ ποταμὸς) πρότερον μὲν ἤρδευε τὰς χώρας, iii. 117. a. Passivum. ἡ χέρη τῶν Ἑλλήνων οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται, ii. 13. m. f. ἀρδόμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀλφίνεται τὸ λήϊον, i. 193. a. παραγίνεται ὁ σῖτος—οὐ χαρεὶς τε καὶ κλωνήϊσιν ἀρδόμενος, ibid.

2. i. q. ποτίζειν, Adaquare, Aquatum ducere equos, jumenta. ἤρευε τὸν ἵππον, ἄρσασα δὲ etc. v. 12. f. ταύτῃσι (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια μοῦνα ἀρδόμενα ἀνεξέρηνε, vii. 169. f.

'Αρδεύειν, i. q. ἄρδειν. Sic pro ἀρδόμενον et ἀρδόμενος, i. 193. a. olim ἀρδευόμενον et ἀρδευόμενος edebatur.

"Αρδις, ιος, ἡ, Cuspis sagittæ. ἄρδιν ἑκατὸν μίην ἀνὰ τοῦ ὀϊστοῦ κομέεται, iv. 81. f. κωμοσθῆναί τε χρῆμα πολλὸν ἀρδέων, ibid. Accus. plur. ἄρδις, (per contractionem pro ἄρδιας, comm. ἄρδεις) i. 215. a. b. et ibi Var. Lect. et Not.

'Αρέεσθαι, vide supra in 'Αρᾶσθαι.

'Αρέσκεσθαι, i. q. ἀρέσκειν. Ut τοῦτό μοι ἀρέσκεται significat Hoc mihi placet; sic μὴ ἄδοιμι τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται, Non gratus acceptusque sim eis quibus hæc placent, ix. 79. m. Σπαρτιήτῃσι ἀρεσκόμενον, Spartanis placentem, ibid. μάλιστα ἠρέσκοντο (αὐτῷ) οἱ ἐκ 'Αθηνέων, vi. 128. f.

Sed frequentior est alia hujus verbi constructio; nempe hujusmodi: ἐγὼ ἀρέσκομαι τούτῳ, Ego in hac re mihi placeo, Hac re delector; Mihi hoc placet; Hac re contentus sum. οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει, iii. 34. f. διαίτῃ οὐδαμῶς ἠρέσκετο Σκυθικῇ, iv. 78. a. m. τοῦτοισι ὑμέας χρέων ἐστὶ ἀρέσκεσθαι, vii. 160. f. ubi nonnulli quidem ἀρκέεσθαι exhibent, sed id ex παραδιορθώσει

Digitized by Google

unt ex scholio. οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι, ix. 66. *a. Loco Dativi reperitur etiam Genitivus participii absolute positus. Sic paulo ante verba modo citata ex* ix. 66. *a. ait,* οὐκ ἀρέσκετο λειπομένου Μαρδονίου.

Aoristus pr. Activ. ἐπεὶ οἱ ἤρεσε τὰ ὑπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης, vii. 215. *a.* ταῦτα ἤρεσέ σφι ποιέειν, viii. 19. *f.* κάρτα αὐτῷ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη, viii. 58. *a.*

'Αρεστὸς, ἡ, ὄν, Placens. ἡ δὲ ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γένηται, iv. 168. *f.* ἀρεστὸν εἶναι τῶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ, i. 119. *f.* λελάθηκε ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια, viii. 122.

'Αρεστῶς, Placente modo. ἐωυτῷ μὲν ἀρεστῶς ὀρχέετο, Sibi quidem placebat saltans, vi. 129. *a. m.*

'Αρετὴ, ῆς, ἡ, Virtus bellica, Fortitudo. ἀρετῆς εἵνεκα—ἐκπαγλεόμενοι (*abrdv*), viii. 92. *a. m.* ἀρεταὶ, Virtutis Specimina, Fortia facta, ἀρετὰς ἀπεδείκνυντο, i. 176. *a.* ix. 40. *extr.* ἀρετὴ γῆς, Præstantia, Fertilitas soli. δοκέει μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, iv. 198. *a. Sic* χώρη ἀρετὴν ἔκρη, vii. 5. *f.*

'Αρὴ, ἡ, (*comm.* ἀρὰ) Preces, *præsertim* publicæ, *cum* Voto *conjunctæ.* πανδημεὶ ἐκαρτέρεον — ἀρὴν ἐνοιήσαντο παῖδα γενέσθαι 'Αρίστωνι, vi. 63. *f. Thomas Mag.* 'Αρὰ, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχή. 'Ηρόδοτος ἔκτῃ.

'Αρήγειν, Opem ferre, Præsidio esse. ὁ ναυτικὸς τῷ πεζῷ ἀρήξει, καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῷ, vii. 136. *m. f.*

'Αρήϊος, Bellicus. ἀρήϊοι ἀγῶνες, οὐ γυμνικοὶ, ix. 33: *n.* 'Αρήϊος πάγος, Martius collis *Athenis, e regione arcis,* viii. 52. *a. Substantive* μέγας ἀρήϊος, Magnus Bellator, vi. 98. *f.*

'Αρηρομένος *vide in* 'Αρόω.

'Άρθμιος, ἀρθμίη, ἄρθμιον, *proprie* Adaptatus, Adcommodatus; *inde* Amicus, Concors. μὴ ἔόντες ἄρθμιοι, Nisi fuerint inter se Concordes, vii. 101. *m.* 'Αθηναίων ἡμῖν ἔόντων μὴ ἀρθμίων, ix. 9. *m.* καταφεύγει ἐς Τεγέην ἐοῦσαν οὐκ ἀρθμίην Λακεδαιμονίοισι, ix. 37. *m. f.*

Inde Neutr. plur. Ἄρθμια, (τὰ), Res pacatæ, Concordia, Pax. τέως μὲν δὴ σφι ἦν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους — ἐκ τούτου δὲ πόλεμός σφι ἦν, vi. 83. *m. Quo ex loco temere in Lexica Græco-Latina, atque etiam in Schneideri, viri doctissimi, Lexicon Criticum, receptum videtur vocabulum* 'Αρθμία, ἡ, *quod apud nullum* (*quod sciam*) *veterem Scriptorem reperitur. Nempe, in Syllage quidem Ionicarum vocum, Editioni Londinensi Musarum subjecta, sic legitur,* 'Αρθμὶς φιλία, *quo etiam modo scribitur in Fragmento Lexici Herodoti quod in nostro codice F. superest. Sed recte Wesselingius ex codice Sangermanensi (in vocabulis Ionicis ex Musarum libro vi. excerptis) edidit* Ἄρθμια, φιλία, *cum accentu in antepenultima. Pariterque apud Suidam recte legitur:* Ἄρθμια· φιλία, Ἡρόδοτος. *Sed, quod ibidem veluti exemplum hujus vocabuli ista notione usurpati continuo adjicitur,* 'Αθηναίων μὴ ἐόντων ἡμῶν ἀρθμίων, *facile intelligitur intercidisse ibi aliqua verba hujus modi:* καὶ Ἄρθμιοι· φίλοι. ὁ αὐτὸς Ἡρόδοτος. *Bene Hesychius:* Ἄρθμιοι· φίλοι. παρὰ τὸ ἠρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν.

Ἄρθρον, ου, τὸ, Articulus. ὁ, γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχέρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, Astragalus ei ex articulis (pedis) exierat, iii. 129. *a.*

Plural. τὰ ἄρθρα, Partes genitales, iv. 2. *a.* iii. 87. *a.* (*Utrobique agitur de animalibus sexus fœminini.*) *Conf. Adnot. ad* iii. 103.

'Αρίδηλος, ου, η, ον, Prorsus manifestus. τάδε γὰρ ἀρίδηλα, viii. 65. *a. m.*

'Αριθμὸς, οῦ, ὁ, Numerus. ἀριθμὸν ποιέεσθαι τῆς στρατιῆς, Numerum inire copiarum, vii. 59. *extr.* τῶν νεῶν, Navium, viii. 7. *extr. et* 8. *a.* ὅσον ἕκαστοι παρεῖχον πλῆθος, ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἰπεῖν τὸ ἀκριβὲς, (*sic enim rectius ante ἐς* ἀριθμὸν, *quam post hæc verba, incidetur oratio:*) Quantum copiarum quisque populus contulerit, non possum Ad numeram exacte definire, vii. 60. *a.* πλοῖα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἑβδόμη τρισχίλια, Ter mille numero, vii. 97. *f. Quemadmodum pleonastica quadam formula dici solet* πολλοὶ ἀριθμῷ, Multi numero; *similiter etiam* οὐδὲ ἓν ἀριθμῷ *dicit Noster,* Ne unum quidem numero, iii. 6. *a. Absolute positum vocab.* ἀριθμῷ *interpretentur viri docti* Certo (Definito) quodam numero: δεῖ ἀριθμῷ τῶν πεφυλαγμένων ἀναγκασθῆναι ἐς τὸ κῆδος ἰέναι, vi. 58. *m. Not.*

Ἄρμα, *Scythica vox,* Unum *significans; unde* Arimaspi, Monoculi, iv. 27. *extr.*

Ἄριστα, *adverb.* Optime. i. 198. *m.* iii. 125. *a.*

'Αριστερὸς, ἡ, ὸν, Sinister. τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Hellesponti omnia quæ intro naviganti sunt ad sinistram, vi. 33. *Conf.* Δεξιὸς.

'Αριστεύειν, Præ cæteris optime rem gerere, Primas ferre; *in bello:* ὁ Σωφάνης, ἀριστεύσας τότε 'Αθηναίων, ix. 74. *a. ubi cum genit. pers. construitur, valet enim idem ac* ἄριστος γενόμενος, vii. 226. *a. coll.* 227. *a.* ix. 71. *a. In consilio:* γνώμῃ (αὕτῃ) ἡρίστευσε, Hæc sententia vicit, Optima judicata est, vii. 144. *a.*

'Αριστήϊον, ου, τὸ, Præmium virtutis *sive bellicæ sive civilis.* ἀριστήϊα δόσαντες τῷ ἀξιωτάτῳ, viii. 123. *a.* ἀριστήϊα μὲν (*nempe* ἀρετῆς πολεμικῆς *vel* ἀνδραγαθίης) Ἕλλησι Εὐριβιάδῃ, σοφίης δὲ καὶ δεξιότητος (ἀριστήϊα Ἕλλησι) Θεμιστοκλέϊ, viii. 124.

Digitized by Google

m. Delphicus deus ἀναίρειν τοὺς λῃστὰς τὰ ἀριστήϊα τῆς ἐν Χαλαμῖνι ναυμαχίης, viii. 122. *Not.* τὸ ἀριστήϊον ὕλαβε οὗτος, viii. 11. *m.*

Ἄριστος, η, ον, Optimus. *Absolute positur* vii. 226. *a.* λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι, *ubi de Virtute bellica. De bonitate soli:* χωρίων ἁπασέων μακρῷ ἀρίστη, i. 193. *a. m. Etiam in malam partem:* διαβολὰς ἀριστος ἀνθέκεσθαι, Optimus, *i. e.* Facillimus, Promtissimus ad admittendas calumnias, iii. 80. *m. Superlativus pro Comparativo:* διέδεξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, iii. 82. *f.*

Adverbialiter Ἄριστα, Optime. ἐπεὰν (ἡ Βαβυλωνίη χώρη) ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς φέρῃ τὸν τῆς Δήμητρος καρπὸν, i. 193. *m.* (*conf.* Αὐτός.) ἡκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα, viii. 93. *a.* (*conf.* Ἀκούειν.)

Ἀρκέειν, Sufficere, Satis esse. βίος ἀρκέων ὑπῆν (αὐτοῖς), i. 31. *a.* ταῦτά τοι οἷα ἥρκεσε, ii. 115. *m. f. Conf.* Καταρκέειν.

Ἀρκέεσθαι, Contentum esse. ἐγὼ ἀρκέομαι τούτῳ, Hoc mihi sufficit. ἔφη οὐκέτι ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι, ix. 33. *f. Conf.* Ἀρέσκεσθαι.

Ἀρκεόντως, Sufficienter, Satis. τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, *Vit. Hom.* 7. *m.*

Ἄρκτος, ου, ἡ, Ursus *bestia*, ii. 67. *b.* Ursus *constellatio cœli.* τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον δοκέοντα, v. 10. *b.*

Ἄρκυς, υος, ἡ, Rete, Laqueus. ἐν ἄρκεσι, *olim edebatur* vii. 85. *f. ubi* ἐν ἄρκυσι *saltem scriptum oportebat; sed meliores quique libri* ἐν ἔρκεσι *dederunt.*

Ἅρμα, τος, τὸ, Currus. ἅρμα ἱρὸν τοῦ Διὸς, viii. 115. *f.*

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, Carpentum *mollissimæ vectionis, quo mulieres præsertim vehebantur.* vii. 83. *a.* ix. 76. *a. Xerxes in itinere identidem ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν μετεκβαίνεσκε,* vii. 41. *a. Not.*

Ἁρματηλατέειν, Curram agere, Plaustris vehi, v. 9. *m.*

Ἁρμόζειν τινὶ τινὰ, Desponsare aliquam alicui. ἁρμόσας τῷ ἑωυτοῦ παιδὶ τὴν θυγατέρα τῆς γυναικὸς ταύτης, ix. 108. *m. Med* Ἁρμόσασθαι, Desponsare sibi *filiam alicujus.* τοῦ τὴν θυγατέρα ἁρμόσατο Παυσανίης, v. 32. *m. f.* ἁρμοσάμενος Τήλυος τοῦ Ξυθαρίτεω θυγατέρα,—ψευσθεὶς δὲ τοῦ γάμου, v. 47. *a.* ἁρμοσαμένου Λευτυχίδεω τὴν Χίλωνος θυγατέρα, vi. 65. *a. Pass.* ἁρμόσται (*Ion. pro* ἥρμοσται) τὴν Μίλωνος θυγατέρα γυναῖκα, Desponsatam sibi Milonis filiam habet uxorem, iii. 137. *f.*

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Compages, Commissura, *in nave.* ἔκαυσαν τὰς ἁρμονίας ἐκάστωσαν τῇ βίβλῳ, ii. 96. *a.*

Ἀρνέεσθαι, Negare, Recusare. ἀρνευμένους εἶναι χρηστοὺς, vi. 13. *m. f. ubi olim* οὐ βουλομένους, *ex scholio. Vide Not.* οὐκ εἶχε οὔτε δοῦναι οὔτε ἀρνήσασθαι, iii. 1. *m.*

Ἀρόειν, Ἀροῦν, Arare. *Hinc Particip. Præt. Pass. cum reduplicatione,* ἀρηρεμένον οὐδὲν, Nihil aratum, iv. 97. *m. Not.*

Ἀροτῆρ, ῆρος, ὁ, Arator, i. 125. *f.* Εἶεν θαι ἀροτῆρες, iv. 17. *qui γεωργοὶ, ibid. c.* 18. ἐκ' ἀροτῆρας, καὶ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα ἄνδρας, vii. 50. *extr.*

Ἄροτος, ου, ὁ, Aratio. ζῶντες μὴ ἀπ' ἀρότου, iv. 46. *f. ubi olim* ἀπ' ἀρότρου.

Ἄροτρον *vide infra in* Ἄλοξ.

Ἄρουρα, ης, ἡ, Ager, Jugerum. *Apud Ægyptios* ἡ ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστὶ, ii. 168. *a.* ἄρουραι ἐξαίρετοι δυώδεκα, *ibid. et* ii. 141. *a.*

Ἀρουραῖος μῦς, Mus agrestis, ii. 141. *f.*

Ἀρπάζειν (τινὰ) μέσον, Medium arripere *aliquem*, ix. 107. *m. Not.*

Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, *alias* Funis, Laqueus; *apud Nostrum*, Filum. ἀρπεδόνη ἐκάστη τοῦ θώρηκος, ἐοῦσα λεπτὴ, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἑωυτῇ τριηκοσίας καὶ ἑξήκοντα, iii. 47. *f. Monuit Pollux* vii. 31. καὶ ἀρπεδόνας δὲ τὰ νήματα ἔφη Ἡρόδοτος.

Ἄρρηκτος, ου, ὁ, ἡ, Infractus, Qui frangi vel perrumpi non potest. τὸ δέρμα τοῦ κροκοδείλου ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου, ii. 68. *m.*

Ἀρρωδέειν, Timere, Formidare. *Absolute positum:* ἀρρωδήσας, iii. 1. *m.* v. 98. *m. f.* vii. 49. *f. Varie constructum verbum:* ἀρρωδέων, τοῦ στρατοῦ πρήξαντες κακῶς, καὶ Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, v. 35. *a.* ἀρρώδεον δὲ, ὅτι *etc.* viii. 70. *m.* ἀρρωδέων μή τι οἱ γένηται κακὸν, i. 9. *a.* (*conf. ibi Var. Lect.*) 156. *a.* iii. 119. *a.* 130. *a.* ix. 46. *f.* ἀρρωδέων ἕκαστα τούτων, v. 35. *a.* ἀρρωδέειν οὐδὲν τρῆγμα, vii. 51. *a.* ὁ μὲν τοῦ τύκου (ἕνεκα) τῆς γυναικὸς ἀρρωδέων, i. 111. *a. Conf.* Καταρρωδέειν.

Ἀρρωδίη, ης, ἡ, Metus, Formido, Trepidatio. τοὺς Ἕλληνας εἶχε δέος τε καὶ ἀρρωδίη, viii. 70. *m.* ἦν ἀρρωδίη σφι οὐ περὶ σφέων αὐτῶν, ix. 101. *m.* ἀρρωδίῃ ἦν τὸ πεῖθον, vii. 173. *f.* ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην ἐπέκειτο; μὴ *etc.* iv. 140. *f.* viii. 36. *a.* ix. 7, 2. *a.*

Ἀρτάβη, ης, ἡ, *vox Persica, mensura aridorum*, i. 192. *m.*

Ἀρταξέρξης, *Persicum nomen, idem significans ac μέγας ἀρήϊος*, vi. 98. *f.*

Ἀρταφέρνης et Ἀρταφρένης *idem*, v. 25. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Ἀρτέειν, (*Ion. pro* ἀρτᾶν) 1. Suspendere; *unde in Passivo*, Pendere ex aliquo. ἐξ ὧν ὅλλοι πάντες ἀρτέανται (*Ion. pro* ἤρτηνται) Πέρσαι, E quibus Pendent reliqui Persæ omnes; Qui præter alios omnes Persas longe sunt Præcipui, i. 125. *m. f.* πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατὸς, iii. 19. *f.* αἱ ἐκ ταύτης ἠρτημέναι νῆσοι, v.

Digitized by Google

31. m. πάντα δὲ σὺν ἄρτητα, vi. 109. f. πάντα ἤρτητο (alii ἄρτητο) ἐκ Παρσέων, ix. 68. a.

2. Parare, Præparare; usde in Passive, Sese comparare vel præparare; Paratum esse. οἱ δὲ αὖτις πολλαπλῶν ἐξ ἀρχῆς ἀρτέοντο, v. 120. m. ἀρτέοντο ἐς πόλεμον, Ad pugnam se comparavit, viii. 97. f. εἰ σὺν ἐων ναυμαχίην ἀρτέεσθαι, vii. 143. f. ubi scribere auctor putaverit ἐς ναυμαχίην ἀρτέεσθαι, Qui nolebant ut Græci ad pugnam navalem sese compararent: sed in eandem sententiam perinde absque præpositione ναυμαχίην ἀρτέεσθαι scribere potuit, quemadmodum cap. 142. f. alit ναυμαχίην παρασκευασαμένους, pro quo cap. 143. paulo ante verba supra adposita hæc constructionis usus est, παρασκευάζεσθαι ὸς ναυμαχήσοντας. Conf. Ἀναρτέεσθαι et Παραρτέων.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, Quod suspensum est, Pendens. Apud Nostrum ii. 69. a. ἀρτήματα sunt Inaures, nempe ex auribus Pendentes.

Ἀρτίμπασα, Veneris Uraniæ nomen apud Scythas, iv. 59. f.

Ἄρτιος, ου, Paratus. ἄρτιοι ἐόντες τοιῶνδε ταῦτα, ix. 48. m. idem quod ἑτοῖμος πάντων ταῦτα, cap. 46. extr. Sic ἄρτιοί εἰμεν τελέεσθαι ὑμῖν, ix. 27. f. et ix. 53. a.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ, ἡ, Pedibus integer. Pedibus valens ad incedendum. χωλὸς ἐὼν, καὶ οὐκ ἀρτίπους, iv. 161. a. οὐδαμᾶ ἔτι ὀλίζονται ἀρτίποδες ἔσεσθαι, iv. 130. m.

Ἄρτιστις, ιος, ἡ, Instructio. ἡ περὶ τὸ σῶμα ἄρτιστις, Cultus corporis, i. 195. f.

Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, Pistor, ix. 82. a. ἡ ἀρτοπώλις, Pistrix, i. 51. f.

Ἄρτος, ου, ὁ, Panis. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἐπὶ τοῦ Περιάνδρου τοῦ ἄρτους ἐπέβαλε, v. 92, 7. m.

Ἀρτοφορέων, Pane vesci, ii. 77. m.

Ἀρτύειν et Ἀρτύνειν, Parare, Moliri, Struere. ἐς δὲ ἥρτυσαν τὴν ἀπιβουλὴν, i. 12. a. Conf. Ἐξαρτύειν.

Ἀρόων et Ἀρόσεσθαι, Haurire. ἐς τὸν κόλπον τρὶς ἀρυσάμενος τοῦ ἁλὸς, viii. 137. f. Ab eodem themate derivant ἀράσσονται, quod legebatur vi. 119. m. ubi quidem Futuro tempori non erat locus, sed Præsens requirebatur. Vide mox Ἀράσσεσθαι.

Perperam ἀράσσονται olim legebatur pro ἀρόσσονται iv. 75. m.

Ἀράσσεσθαι, i. q. Ἀράσθαι, Haurire. (Unde etiam substantivum ὁ ἀρυστὴρ, quum ab ἀράσθαι sit ὁ ἀρωτὴρ) καὶ γὰρ ἀσφαλῶν καὶ δύνας καὶ ἕλκειν ἀράσσονται ἐκ τούτων τῶν φρεάτων, vi. 119. m. ubi vide Var. Lect.

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, Haustrum; Sigillatim Mensura quædam liquidorum. Corporis custodibus regum Ægyptiorum in singulos dies distribuebantur cuique olim τέσσαρες ἀρυστῆρες, ii. 168. f.

Ἀρχαῖος, non solum Antiquus, ut ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου (i. q. ἀρχῆθεν) A Priscis temporibus, iv. 117. a. πάντων ἀρχαιότατον ἐρῶν, i. 105. m. sed et idem sonat atque πρότερος, Prior, Superior. ἡμεῖς τι ἐπελέξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου, Nos de Superioribus conditionibus (de eo quod Prius postulavimus) nonnihil concedemus, vii. 16. f.

τὠρχαῖον, (pro τὸ ἀρχαῖον) Antiquitas, i. 173. a. ix. 45. a. Exserte τὸ ἀρχαῖον aut una voce τοαρχαῖον, scribitur iv. 108. f. pro quo præter necessitatem τἀρχαῖον suo arbitratu posuit Reiz, qui quidem vii. 144. extr. cum aliis τοαρχαῖον tenuit, ubi nos τὸ ἀρχαῖον divisis vocibus prætulimus.

Ἀρχαιρεσίη, ης, ἡ, proprie Electio magistratuum, Comitia; sed et, per metonymiam, Magistratus ipsi. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἴσταται σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, Neque ullus Magistratuum est consessus, vi. 58. f. nisi et ibi intelligas, Nec habentur Comitia.

Ἄρχειν, 1. idem ac βασιλεύειν, Summum imperium tenere, Regnare. τῆς ἄνω Ἀσίης ἦρξαν Σκύθαι, iv. 1. a. conf. iii. 130. Μήδοι ἦρχον τῆς Ἀσίης, iv. 1. m. πάντα ἔθνεα τῶν ἦρχε, iv. 87. a. v. 36. a. βασιλεὴς τῆς ἦρχε Ἰδάνθυρσος, iv. 120. m. Μιλησίων ἄρχειν, iv. 137. m. Et sic frequenter.

2. i. q. ἡγέεσθαι, Præesse cum imperio ut Dux aut Imperator præest exercitui aut parti copiarum. τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, v. 1. a. Sic vii. 62. 63. 64. 66. etc.

3. Magistratum quemcumque gerere. πλῆθος ἦρχον—πάλαι μὲν ἀρχὰς ἦρχε, Populus Summum imperium tenens—Gerit magistratus qui sorte obtigerunt, iii. 80. f. Demaratus, regia dignitate exutus, ἦρχε αἱρεθεὶς ἀρχήν, vi. 67. a. Dein per contumeliam aliquis ex eodem quæritat, ἐκεῖνόν τι εἶη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν, ibid.

4. Ἄρχειν, Incipere, Initium facere. Const. cum Genit. Κροῖσον ἤρξαντα ἀδικίης, iii, 130. f. ἤρξαν τῶν ἀδικημάτων, i. 2. a. Item cum Participio: ἦν ἄρξῃ ἀδικέων, iv. 119. f. Conf. Ὑπάρχειν.

5. Passivum: Ἄρχεσθαι ὑπὸ τινὸς et ὑπό τινι, Imperio alicujus esse subjectum, Regi, Gubernari ab aliquo. ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, i. 127. a. ἀντὶ τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἀνάγκην, i. 210. m. iv. 147. a. ὑπ' ἑνὸς, v. 3. a. vii. 103. m. ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται, iii. 134. a. ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου, ii. 173. m. ὑπὸ Ζμέρδιος, iii. 74. f. ὑπὸ τῶν βαρβάρων, vii. 149. f. ὑπὸ Λακεδαιμονίων, vii. 163. a. ὑπὸ Ἀργείων, viii. 73. f. Eadem notione Passivo, Attico et Ionico more, etiam Futurum Medii usur-

Digitized by Google

patur. ἔσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Scito sub Lacedæmoniorum te fore imperio, vii. 159. (*Vide quos laudavit Wess. ad* v. 35, 5.)

ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι, Imperio illorum subjectus, i. 91. *f.* συλλέξας τοὺς ὑπ' ἑωυτῷ ἀρχομένους πάντας, i. 103. *m. Quasi impersonaliter ponitur idem verbum* iii. 97. *m. f.* ἐς τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται, Ad hunc usque montem pertinet Persarum imperium: *scilicet intellige* τὰ ἐς τοῦτο τὸ ὄρος, Quæ pertinent usque ad hunc montem, ea subjecta sunt Persarum imperio, *quemadmodum continuo adjicitur*, τὰ δὲ πρὸς βορέην ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει.

Reperitur etiam Participium Præteriti Passivi notione Incipiendi, *quæ alias Medio propria est.* ἀργμένης δὲ τῆς Κνιδίης ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης, Quum Initium capiat Cnidiorum ditio a Bybassia peninsula, i. 174. *a.*

6. *Medium.* Ἄρχεσθαι *et* Ἄρξασθαι, Incipere. ἄρχεται ῥέων ἐκ λίμνης, iv. 51. *Not. Præt. Imperf.* ἤρχετο τὸ δεύτερον ἐκ Νάξου Ἴωσι γίνεσθαι κακὰ, v. 28. *a. Et absque augm.* ἄρχετο ἐκ δέκα ταλάντων ὑπισχνεόμενος, v. 51. *m.* ἄρχετο ἐκ τῶν ἐκτημένων ἑωυτὸν λωβάσθαι, vi. 75. *m. Aor.* 1. ὁ Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Κατραδούπων ῥέει *etc.* ii. 17. *a. m. Sic de Istro* ii. 33. *m. f. et* iv. 49. *f. Participium Aor. pr. absolute positum*, ἀρξάμενον ἀπὸ ταύτης τῆς πόλιος, Incipiendo ab hac urbe, iii. 91. *a. Not.*

Sed Futur. Med. Ionico more etiam Passiva notione usurpatur, ἔσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Scito sub Lacedæmoniorum te fore imperio, vii. 159. *f. coll. e.* 163.

Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, 1. Initium, Principium. αὗται αἱ νῆες ἀρχὴ κακῶν ἐγένοντο Ἕλλησι, v. 97. *f.* ἡ ἀρχὴ τοῦ στρόφου, iv. 60. *a. est* Principium, *vel* Extremitas funis. ἀπ' ἀρχῆς, Ab initio, Antiquitus, ii. 113. *m.* (*Conf. mox* Ἀρχήν.) *Notetur formula*, ἐξ ἀρχῆς γινόμενος *idem sonans ac* ἐξ οὗ ἐγένετο, Ex quo natus est. εἶναι θνητὸν οὐδένα, οὐδὲ ἔσεσθαι, τῷ καὶν ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη, vii. 203. *f.* 2. Imperium, Regnum, Regia dignitas et potestas; *eum frequenter alibi, tum* iv. 147. *a.* ἐπεὶ τε ἐγένετο ἀρχῆς, *et paulo ante*, ἀντεποιεῖτο εἶχε τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιλητὴν· αἰεὶ γὰρ ἐξεῖχον τῶν ἀδελφιδέων καὶ παραλαμβάνων τὴν ἀρχὴν. 3. Magistratus quilibet. *Vide supra, voc.* Ἄρχειν, *num.* 3.

Accusativus Ἀρχὴν, *per ellipsin pro* κατ' ἀρχὴν *adverbialiter positus, proprie significat* Initio, Principio, Ab initio. τῷ φίλῳ ὄφη χαρίζεσθαι μᾶλλον ἀποδιδοὺς τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβὼν, iii. 39. *m. f.* περὶ τῆς ὁμοτέρης ἀρχὴν ὁ ἀγὼν ἐγένετο, viii. 142. *m.* ἔνιοι τρόπον ἀρχὴν (*convertito* προδοσίην), οὐκ ἔχω εἰπεῖν. τέλος δὲ *etc.* viii. 128. *a.* τὴν τάξιν ἐς τὴν ἤλθον φυλάξαντες ἀρχὴν, vii. 220. *a.* ταῦτα μὲν νῦν ἔστω ὡς ἔστι τε καὶ ὡς ἀρχὴν ἐγένετο; ii. 28. *a. Not.* (*al.* 27. *f.*) *ubi quidem* ἀρχὴν *possis etiam* Re vera *interpretari, sicut* i. 140. *f. Not. et* vii. 218. *f. Primitivo usui hujus vocabuli adfinis ille est, ubi commode* Olim *redditur, ut in his*; ἔλεγε δὴ ὡς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων, i. 86. *m. Not. Rursus primitivæ notioni locus est in istis verbis* ix. 57. *a.* ἀρχὴν τε οὐδαμοῦ δοκέω Παυσανίην τολμῆσαι σφέας ἀπολιπεῖν, (*ubi quidem incommodat adjecta* τε *particula, nescio an ex* γε *deterta*) Initio quidem ratus non ausurum Pausaniam se suosque deserere, *sed nimirum deinde revera se ab illo desertum existimasse. Similiter* i. 209. *f.* κατάπερ ἐνεφανίσθη ἀρχὴν, Quasi (*non* Quales, *quod temere in nostram versionem irrepsit*) initio intextæ fuissent.

Et in duobus quidem locis, quæ postremo commemoravi, ἀρχὴν *vulgo* Omnino *interpretantur; ne sic quidem male: frequenter enim rectissime, et unice commode, Latino sermone ita redditur hoc vocabulum, sed præsertim ubi jungitur Negativæ particulæ.* τὰ γὰρ ἄλλα δένδρεα οὐδὲ πειρᾶται ἀρχὴν φόρων, Ne conatur quidem omnino, i. 193. *m.* ii. 95. *extr.* οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν ἐς κρίσιν τούτου περὶ ἐλθεῖν οἷόν, vii. 26. *m. Sic* οὐ *sequente* ἀρχὴν *significat* Omnino non, Prorsus non, Nequaquam, iii. 16. *extr.* v. 16. *a. Etiam adjecto articulo*; τοῦτο οὐκ ἐνδέχομαι τὴν ἀρχὴν, iv. 25. *m.* τὸν χειμῶνα τοῦτον οὐκ ἀνέχοντα τὴν ἀρχὴν, iv. 28. *f.* (*Conf. Hermann ad Viger. Not.* 67.) *Referunt huc etiam exempla quædam ubi nulla adest negativa particula*: ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ μαχήσομαι οὕτω, i. 9. *a. ubi tamen haud incommode intelligere possis* Inde a principio. *Tum* ἕοντες ἀρχὴν ἑπτὰ, Qui erant omnino Septem, viii. 132. *a. nisi fortasse adjecta ista voce significare Noster voluit*, Septem *fuisse conjurationis* principes.

Ἀρχηγετεύειν, Principatum tenere. ἀρχηγετεύειν τῶν νῦν λέγουσι Δήμητραν καὶ Διόνυσον, ii. 123. *a.*

Ἀρχῆθεν, *i. q.* ἀπ' ἀρχῆς *aut* ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου. τούτοισι θύουσι ἀρχῆθεν, His sacra faciunt a priscis inde temporibus, i. 131. *m. ὡς* ἀρχῆθεν ἐνοικήθη, Sicut initio constructum erat (*templum*), ii. 138. *m.* φόβος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ, A primo inde ortu, iii. 80. *m.* ἀρχῆθεν ἡ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμῖν γέγονε, Primum originem a vobis traxerunt inimicitiæ, viii. 22. *f.* ἀρχῆθεν ἠπιστάμην ὅτι *etc.* Ab initio, jam pridem noveram, vii. 104. *a.*

Digitized by Google

πρόσσων γὰρ ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ etc. v. 18. *f. In simili sententia ait* ἀρχὴν, iii. 39. *m. f.*

'Αρχήϊον, ου, τὸ, Curia, Locus ubi vel magistratus vel cives populi liberi convenirent, de re publica acturi, iv. 62. *a.*

'Αρχιέρεως, ὁ, Princeps sacerdos; *rarior vocabuli forma pro* ἀρχιερεύς, ii. 37. *f. Not.* (*Conf. Valck. ad* iv. 58. *f.*) *Communem formam* ἀρχιερεύς, *quam ibi codd. nonnulli præferunt, agnoscunt libri omnes* ii. 143. *a.* v. 151. *a. et Acc. plur.* ἀρχιρέας, ii. 142. *a.*

'Ασῆν, Molestia, Mœrore adficere. ἐδίζετο ὅτ' ἣ ὃν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη, iii. 41. *a. idem quod* ἀλγήσει *cap.* 40. *f.*

"Ασβετος, *Vit. Hom.* 32. *m. Not.*

"Αση, ης, ἡ, Molestia, Dolor. ἵνα μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ, i. 136. *extr.*

"Ασημος, ου, ὁ, ἡ, 1. Obscurus, Non intellectus. ἄσημα φράζειν, i. 86. *m.*

2. ἄσημος χρυσὸς, Aurum non signatum, (*oppos.* ἐπίσημος) ix. 41. *m.*

'Ασθενὴς, Infirmus, Invalidus. *οἱ χρήμασι ἀσθενέστεροι*, Quibus res familiaris est tenuior, ii. 88. *a.* τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, Prorsus in Exile (in Tenue) quiddam solent exire, i. 120. *m.* (*In eamdem sententiam* ἐς φλαῦρον *ait eod. cap. extr.*) Ἑλλήνων οὐκ ὁ ἀσθενέστατος σοφιστὴς Πυθαγόρας, iv. 95. *m.*

'Ασθενίη, ης, ἡ, (*Comm.* ἀσθένεια,) Debilitas, Tenuitas. ὑπ' ἀσθενίης βίου, viii. 51, *f. Not.* ὑπ' ἀσθενείης βίου *vulgo legitur* ii. 47. *f. ubi fortasse pariter* ἀσθενίης *scripserat Herodotus.*

'Ασινὴς, ἐος, ὁ, ἡ, 1. *Activa notione*, Non lædens, Innoxius, Nullum maleficium committens, i. 105. *a. m.* 2. *Passiva notione* Illæsus, Incolumis. ἐῶμεν ἀσινέα ἐκπλέειν, ii. 114. *m.* ἀπέπεμψε ἀσινέα, ii. 181. *f.* vii. 146. *extr.* ix. 5. *f.* ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα, viii. 19. *f.* ἀνεχώρησαν ἀσινέες, viii. 116.

'Αστιλὴ, ης, ἡ, Inedia. ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀστιλίῃσι συμπεπτωκὼς, iii. 52. *a.*

'Ασκέειν, 1. Exercere. τὴν τέχνην, Artem (*medicam*), iii. 125. *a.* πεντάεθλον, quinquertium, ix. 33. *a. m.* τὴν ἀληθείην, Exercere, Colere veritatem, vii. 209. *a. m.* τὴν δικαιοσύνην ἤσκεε, i. 96. *m.* οἱ τἀντὰ ἀσκέοντες, Diversas vias sequentes; *scil. alter veritatem colens, alter mendax*, iii. 72. *f.*

2. Instruere, Exornare. ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, iii. 1. *f. ubi paulo ante ait* κοσμήσας ἐσθῆτι τε καὶ χρυσῷ. *Conf. Gregor. Dial. Ion.* §. 144. *et ibi Interpp.* πασσὰς ἠσκημένη στύλοισι, ii. 169. *f.* ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήϊον Παρίῳ λίθῳ ἠσκημένα, iii. 57. *extr. Et nude* ἐν οἰκήματι ἠσκημένῳ, In conclavi elegante, ii. 180. *a. Not.*

'Ασκευὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Carens instrumentis *ad exercendam artem necessariis.* ἀσκευὴς ἐὼν καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήϊα, iii. 131. *a. m.*

'Ασκὸς, οῦ, ὁ, Uter. 'Ασκοὺς πλήσαντα οἴνου, ii. 121, 4. *a. ubi mox dein etiam* τῶν ἀσκῶν οἱ τοδεῶνες *memorantur.* ἀσκοὺς καμήλων (Utres ex pellibus camelorum) πλήσας ὕδατος, iii. 9. *a. δ τοῦ Σκληροῦ Μαρσύου* ἀσκὸς, vii. 26. *f. ubi alii* ipsam Pellem *s.* Cutem, *alii rectius* Pellem in utrem formatam, Cutem utris forma, *intelligunt. Vide Not.*

'Ασμὰχ, *vocabulum Æthiopicum aut Ægyptiacum, significans* Rem a sinistra manu Stantem, ii. 30. *a.*

"Ασμενος, Lubens, Cupidus, Lætus. ἔφευγον ἅσμενοι τὴν ἵππον, ix. 52. *m. f.* ὃς σφι ἀσμένοισι ἡμέρη ἐπέλαμψε, viii, 14. *a.* ἀποδεξάμενοι ἅσμενοι τοὺς λόγους, viii. 106. *a. m.*

'Ασπάζεσθαι, Amplexari, Salutare. μεγάλως ἀσπάζοντο (αὐτὸν), Ingenti cum amoris adfectu amplexati sunt, i. 122. *a.* παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως μιν ἠσπάζοντο, Inter bibendum comiter illum salutarunt, ii. 121, 4. *m. f.*

'Ασπαίρειν, Palpitare. ἐπάλλοντό τε καὶ ἠσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, ix. 120. *a. ubi alii quidem* ἔσπαιρον: *vide Var. Lect. et Not. et conf. Not. ad* viii, 5. *a. ubi metaphorice positum verbum* ἠσπαιρε Reluctabatur *cum Valla intelligebat Valck. sed rectius (puto) Wess. cum Porto*, Præ metu Palpitabat, Trepidabat.

'Ασπασίως, Lubenter, i... *Conf.* 'Ασπαστῶς.

'Ασπαστὸς, ἡ, ὀν, Placens, Gratus, Acceptus. ταῦτα ἀκούσαντες, κάρτα ἀσπαστὸν (*scil.* πρᾶγμα) ἐποιήσαντο, Admodum gratum habuerunt, v. 98. *m.* οἵσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον, i. 62. *a.*

'Ασπαστῶς, Lubenter. οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, iv. 201. *a. m.*

'Ασπὶς, ίδος, ἡ, Scutum, Parma. ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαντες, i. 194. *a.* ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς, Octies mille Scuta, *i. e.* Scutati, Cetrati, v. 30. *m.* Persæ militantes ἀντὶ ἀσπίδων γέρρα habebant, vii. 61. *a.* ἀσπίδας ἔτυς οὐκ ἐχούσας, vii. 89. *a.* ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἔτυς μεγάλας ἐχούσας, vii. 89. *f. Conf.* "Οχανον.

"Ασσα, *i. q. comm.* ἄτινα, Quæcumque. i. 47. *a.* 138. *a.* 179. *b.* ἅσσα εἴδομεν, κατελίπομεν *etc. Ænigma, Vit. Hom.* 35. *a.*

"Ασσον, Propius. ἦϊε ἄσσον, iii. 52. *a. m.* ἄσσον ἰέναι, iv. 5. *m. Et cum Genit.* ἰέναι ἄσσον αὐτῶν, iv. 3. *f.*

'Ασταχὺς, ύος, ἡ, Spica. ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, v. 92, 6. *m. f.*

'Αστὴ. *Vide* 'Αστὸς.

Digitized by Google

'Αστὴρ, έρος, ὁ. *Vide* "Αστρον.

'Αστιβὴς, έος, ὁ, ἡ. Non calcatus, Desertus. ἀστιβέα χωρία, *Vit. Hom.* 21. *m.*

"Αστυκτος, ου, ὁ, ἡ. Punctis non notatus. *Apud Thraces* τὸ μὲν ἀστίχωτον, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἄστικτον, ἀγεννὲς, v. 6. *f.*

'Αστὸς, οῦ, ὁ, i. *q.* πολίτης, ἐγχώριος, ἐγγενὴς, Civis, Indigena. *Opponuntur* ἀστὸς *et* ξένος, ii. 160. *f. et* iii. 8. *m. Cæterum vide* i. 158. *b.* 161. *f.* ii. 118. *b.* ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, vi. 101. *f.* viii. 46. *f.* 119. *a.* 156. *a.* ἀνὴρ ἀστὸς, i. 173. *f.* ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, i. 173. *a.* τῶν ἀστῶν ἄνδρες τέντε, iv. 33. *m.* ἄνδρες δοκιμώτατοι τῶν ἀστῶν, ix. 93. *a. Legitur etiam* γενὶτ. *plur.* ἀστέων, *pro* ἀσνῶν, ix. 94. *a. Pro* αὐτέων ix. 86. *a.* ἀστέων *edidit Bornemann. ex Kœnii et Valck. conjectura. Vide ibi Not. Et* τῶν, *quod* ii. 102. *m. post* στρατιὴν πολλὴν *temere olim insertum legebatur, in* ἀστῶν *mutatum maluerat Valck. Confer* Λίτὸς, *num.* 1.

Fœminimum 'Αστὴ, ῆς, ἡ, Mulier civis, Indigena et libera. ἦν γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ, i. 173. *f.* γυναῖκες, ἐοῦσαι ἀσταί τε καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες, iv. 146. *m.* ἦν δὲ αὕτη ἡ Οἰκία ἀστὴ, (i. *q.* ἐγχωρίη,) iv. 78. *a.*

'Αστράγαλος, ου, ὁ, Talus. iii. 129. *a. Vide supra in* "Αρθρον.

"Αστρον, ου, τὸ, Astrum. ταῦτα ἐξευρεῖν ἐκ τῶν ἄστρων ἔλεγον, ii. 4. *a. ubi alii* ἀστέρων, *ab* ὁ ἀστὴρ.

"Αστυ, εος, τὸ, Urbs, *non modò major, sed et minor.* σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα, i. 5. *f.* Κολοφῶνος τὸ ἄστυ, i. 14. *f. videtur distingui ab arce.*

'Αστυάγης, *genit.* 'Αστυάγεος, *sed in aliis codd.* 'Αστυάγεω, i. 46. *a.* 73. *a.* 91. *f.*

'Αστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, Vicinus, Finitimus. ἐπὶ πόλιν ἀστυγείτονας στρατεύεσθαι, vi. 99. *m.* γέαι πολλαὶ μὲν ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ ἑκαστέρω, ix. 122. *a.*

'Ασφάλεία, ης, ἡ, Securitas. δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἔτυχε, Tutum transitum petiit et nactus est, iii. 7. *f.*

'Ασφαλὲς, τὸ, i. *q.* ἡ ἀσφάλεια. τοῦ ἀσφαλέος εἵνεκα, Securitatis, Salutis causa, i. 109. *f.*

'Ασφαλέως, Tuto, Constanter, Firmiter. ἀσφαλέως ἑωυτῷ ἱδρῦσθαι ἔδόκεε ἡ βασιληΐη, ii. 109. *a.* ἀσφαλέως σημῆναι (τί τινι) Tuto significare aliquid alicui, v. 35. *a.* οὐδὲν (ἐστι) τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον, i. 86. *f.*

'Άσφαλτος, ου, ἡ, Bitumen, Asphaltus. τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, i. 179. *a.* ὁ ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλοὺς, *ibid. f.* πίσσα ὀδμὴν ἔχουσα ἀσφάλτου, iv. 195. *m. Ex uno fonte hauriunt* ἄσφαλτον καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον—καὶ ἡ μὲν ἄσφαλτος καὶ οἱ ἅλες πήγνυνται παραυτίκα, vi. 119. *m.*

'Ασχάλλειν, Dolere, Ægre ferre. ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε, iii. 152. *a. ubi* ἤσχαλε *alii, in Aor. sec.* ἠσχάλλων *ol* 'Αθηναῖοι, ix. 117. *a.*

"Ασχυ, *Scythicum vocab. significans* Succum ex fructu quodam expressum, *quem lacte mixtum potant Scythæ*, iv. 29. *m.*

'Ατὴν, *vide* 'Ατέειν.

'Ατιμίη, ης, ἡ, Contemtus disciplinæ militaris, Tumultuatio, vi. 11. *m.* 13. *a.*

'Ατὰρ, Cæterum, Sed, At, Autem. ii. 92. *a.* 135. *a.* 175. *m.* iii. 29. *m.* iv. 18. *a.* 176. *a.* 188. *ubi respondet præcedenti particulæ* μέν. *Sic et* v. 66. *a. et* v. 92, 2. *a. Ex hac particula* ἀτὰρ *per apocopen derivatam esse Latinam* At *censuit Æm. Portus.*

'Ατάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, Improbus, Flagitiosus. ἄνδρα ἐόντα ἀνόσιόν τε καὶ ἀτάσθαλον, viii. 109. *m.* ἀνὴρ δεινὸς καὶ ἀτάσθαλος, ix. 116. *a.* ἴδεε πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, iii. 80. *m.* λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα, vii. 35. *m.*

"Ατε, 1. Utpote, Quippe, *sequente Participio.* i. 108. *f.* 123. *m.* 154. *m.* 171. *a.* 190. *f.* vii. 87. 138. *b.* 188. *a.* viii. 86. *a.*

2. Ceu, Veluti, Tamquam. θῆτυα δοὺς (αὐτῷ) ἅτε θηρευτῇ, i. 123. *f.* ἅτε μάξας μαξάμενος, i. 200. *f.*

'Ατέειν, (*Ion. pro* ἀτᾶν) Insanire, Furere. παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες, Desperati ac veluti Furiosi, vii. 223. *extr. ubi vide Not.* "ἈΤΕΟΝΤΑ λέγει (ὁ ποιητὴς) τὸν βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν ὡς ἀπὸ τῆς "Ατης." *Eustath. ad Iliad.* υ'. 332. Lædere, Damnum dare *interpretatus est Portus.*

'Ατέκμαρτος, Obscurus, Non intellectus. χρηστήριον ἀτέκμαρτον, v. 92, 2. *a.*

'Ατελὴς *et* 'Ατελείη, ης, ἡ, (*comm.* ἀτέλεια) Immunitas. προεῖπε ἀτελὴς στρατιῆς καὶ φόρου, iii. 67. *b.* ἔδοσαν Κροῖσῳ προμαντηΐην καὶ ἀτελείην (*sive* ἀτελὴς *malis; perperam olim* ἀγγελίην) καὶ προεδρίην, i. 54. *f. Sic* ἀτελείη τε καὶ προεδρίη, ix. 73. *f. Cur vocalis finalis* α, *licet in* ἀτέλεια *et similibus vulgo corripiatur, tamen sicut a longum Ionice in* η *mutari potuerit, rationem docet Eustathius eo loco quem supra, ubi de vocab.* 'Αληθείη *et* 'Αληθὴς, *agebatur, laudavimus.*

'Ατελὴς, έος, ὁ, ἡ, Immunis tributorum, iii. 91. *a.* ἀτελέα Πέρσαι νέμονται χώρην, iii. 97. *a.* τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι, iii. 160. *f.* τέσσερες κῶμαι τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, Quatuor vici, aliorum tributorum immunes, i. 192. *f.* Βασίλεια ἐοῦσι καρπῶν ἀτελέσι, vi. 46. *f. Not.*

"Ατερος, *i. q.* ὁ ἕτερος, Alter. ἔστι δὲ καὶ ἄτερος λόγος ἐδεβάτευε *olim* iv. 11. *a. contra codicum ad unum fere omnium consen-*

Digitized by Google

sum, e quibus ἄκκος λόγος mutilo recepit Wess.

Ἄτη, ης, ἡ, Calamitas, Damnum. *ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι*, i. 33. *m.*

Ἀτιμάζεσθαι *πρός τινος*, Contemni, Contumelia adfici, Ludibrio haberi ab aliquo, i. 61. *a.*

Ἀτιμίη, ης, ἡ, Ignominia, Infamia. *ἀτιμίην εἶχε*, vii. 231. *a. de eo cui nemo nec lumen accendere, nec cum eo colloqui dignatur. ἐμὲ ἐν ἀτιμίῃ ἔχει*, Me aspernatur, iii. 3. *m.*

Ἀτιμοῦν, Ignominia, Infamia notare. *ἠτίμωτο*, vii. 231. *a. ἠτιμωμένοι*, iv. 66. *m. Conf.* Ἀτιμίη.

[Ἀτιμωρητί, *tamquam vox Herodotea citatur in Glossis Herodoteis secundum seriem literarum digestis sed falso. Vide Herodotum nostrum T.* vi. *Part.* ii. *p.* 339. *et* 349.]

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, Non punitus, Inultus. *ὅκως ἀτιμώρητος γένηται*, Quo vindictam effugeret, ii. 100. *extr.*

Ἄτοκος, ου, ἡ, Quæ non peperit, Quæ liberos non habet, v. 41. *a. Ex Herodoto adnotavit Pollux* iii. 49.

Ἄτρακτος, ου, ὁ, Fusus. *στρέφουσα τὸν ἄτρακτον*, v. 12. *extr. i. q.* κλάθουσα λῖνον, ibid. *m. ἐξέπεμψέ οἱ δῶρον ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην*, iv. 162. *f.*

Ἀτραπός, ἡ, Semita, Callis, vii. 175. *m.* 212. *f.* 213. *a. et cet.*

Ἀτρεκέως, Certo, Pro certo, Liquido, Adcurate. *οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπαι*, i. 57. *a.* 160. *a.* ii. 103. *b.* viii. 8. *m. ἀτρεκέως οἶδα*, i. 140. *a.* 209. *m.* ii. 54. *m.* 119. *f. πρὶν ἂν ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως*, i. 159. *a. m. οὐκ ἀτρεκέως τὸν λόγον ἔφηνε*, ii. 49. *a. ἀτρεκέως διακρῖναι*, i. 172. *a. τὴν τέχνην οὐκ ἀτρεκέως ἐπίστασθαι*, iii. 130. *a. πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθῃ*, vii. 10, 7. *f. φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ*, vii. 47. *m.*

Ἀτρεκής, έος, ὁ, ἡ, Verus, Certus, Adcuratus. *τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται*, De quibus quidem certi quidpiam traditur, iii. 98. *a. οὐδεὶς ἔχει φράσαι τὸ ἀτρεκές*, v. 9. *a. εἰ δέ τις τὸ ἀτρεκέστερον τουτέων ἔτι διζῆται*, v. 54. *a. τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι*, vii. 214. *m.*

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, Certa veritas, Certum et Adcuratum quidpiam. *τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν*, iv. 152. *m. εἰδὼς τὴν ἀτρεκίην τῆς ἀποστάσιος*, vi. 1. *f.*

Ἀτρέμα *et* Ἀτρέμας, Sine motu, Quiete. *ἀτρέμα τε* (*alii* ἀτρέμας τε) *εἶχον πρὸς τῷ* Ἀρτεμισίῳ, viii. 16. *a. ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον*, ix. 53. *f. ἀτρέμας εἶχον σφέας αὐτούς*, ix. 54. *a.*

Ἀτρεμέειν, Loco se non movere, Quietum esse, Otiosum sedere. *οὐδαμᾶ κω ἠτρεμήσαμεν*, vii. 8, 1. *a. οὔτε αὐτοὺς εἰκὸς ἀτρεμέειν*, viii. 68, 2. *f. ubi nos quidem cum aliis* ἀτρεμιεῖν.

Ἀτρεμίζειν, ὁ, ἡ. ἀτρεμέειν. *ἀρξάμενοι ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν*, i. 185. *a. ἐξενιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα*, i. 190. *m.* vii. 18. *a. m. οὔτε εἰκὸς αὐτοὺς ἀτρεμιεῖν*, viii. 68, 2. *f. ubi alii* ἀτρεμέειν. *ἐν ἀνοίδοι δὲ τεφρούσης καὶ οὐδαμᾶ ἀτρεμιζούσης*, ix. 74. *f.*

Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, Indefessus, Vehemens, Immensus. *ἔχον* (*Ion. pro* εἶχον) *πόνον ἄτρυτον*, ix. 52. *a.*

Ἀττέλεβος, ου, ὁ, Attelabus, Locustarum genus quoddam sine pennis; *conf. Plin.* xxix. 4, 29. *ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, etc.* iv. 172. *a.*

Ἀτυχέειν, Non consequi id quod volumus, Repulsam ferre. *ἀτυχήσαι τῶν χρῄζοντα οὐ δυνατὸν ἐστι*, ix. 111. *a.*

Αὖ, Rursus, Iterum. *Vulgatum olim αὐτοῦ* iv. 1. *a. ex conject. in αὖ τοῦ mutavi, divisis vocibus. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀυαίνειν, Siccare. *αὐήνατες πρὸς τὸν ἥλιον*, iv. 172. *a. Conf.* Ἐξαυαίνειν.

Αὐδάζεσθαι, Loqui, Vocem emittere. *αὐδάζασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐῃ*, ii. 56. *a. m.* 57. *a.* Exclamare: *καὶ τὸ παιδίον ηὐδάξατο, πάτερ etc.* v. 51. *m. f.*

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, Sibi placens, Pertinax. *οὔτε συνεγινώσκοντο, ἐόντε τὰ αὐθαδέστεροι*, vi. 92. *m.*

Αὐθέντης, ου, ὁ, Qui propria manu *aliquem* occidit, Carnifex, i. 117. *m.*

Αὐθιγενής, εος, ὁ, ἡ, Ibi natus, Indidem oriundus. *τὸ ὕδωρ ἐν τῇ λίμνῃ αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἐστι, ἐκ τοῦ Νείλου δὲ ἐσῆκται*, ii. 149. *f. τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ* (Indigenæ deæ) *τὰ πάτρια ἀποτελέειν*, iv. 180. *a. Conf.* Αὐτιγενής.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, Sulcus. *οὔτε ἀρότρῳ ἀναβρηγνύντες αὔλακας*, ii. 14. *m.*

Αὔλειος, είη, ειον, Ad aulam pertinens. *ἠρώιον παρὰ τῇσι θύρῃσι τῇσι αὐλείῃσι* (ad aulæ fores) *ἱδρύμενον*, vi. 69. *m. Not.*

Αὐλή, ῆς, ἡ, Aula, *in descriptione Labyrinthi*, ii. 148. *f. αὐλαὶ κατάστεγοι*, ibid. *a. m.*

Αὐλίζεσθαι, Versari, Morari, Manere *in aliquo loco. καταδύνων ἐς ὕλην καὶ* (*ἐν αὐτῇ*) *αὐλιζόμενος*, ix. 37. *m. περὶ τὴν λίμνην αὐλίζεται θηρία πτερωτά*, iii. 110. *τὰ πρόβατα ἐν ὕπτῳ αὐλίζεται*, Stabulantur, ix. 93. *a. αὐτοῦ μείναντάς τε καὶ αὐλισθέντας*, In statione manentes *cum navibus*, viii. 9. *a.*

Αὐλις, ή, Cubile, Diversorium. *τὴν αὐλιν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο*, *Vit. Hom.* 18. *a. Not.*

Αὐλών, ῶνος, ὁ, 1. Vallis. *αὐλὼν στενὸς*, vii. 128. *a.* 129. *m.* 130. *m.* 2. *αὐλὼν οἰκοδομημένος*, Canalis, Aquæductus, murario opere constructus, ii. 127. *m. Not.*

Αὐξάνειν, Augere. *γνώμῃσι ὕβριν αὐξα-*

Digitized by Google

πόλεως, vii. 16, 1. *f. Passiv.* Αὐξάνεσθαι, Succrescere, Adolescere. αὐξανομένῳ τῷ σώματι etc. iii. 134. *m.* ὁ πάλις αὐξάνετο, (absque augm. verbi) v. 92, 5. *a. et ibi Var. Lect.* δέκα φύσας αὐξάνεται, v. 91. *m.* (*cf.* Δάξα.) τὸ Ἑλληνικὸν αὔξηται ἐς πλῆθος, Adcrevit in multitudinem, i. 58. *m.* μεγάλως αὐξηθῆναι, i. 58. *f.*

Αὔξεσθαι, *i. q.* αὐξάνεσθαι, Incrementum capere. αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὔξετο, iii. 39. *m.* Μιλτιάδης τότε μᾶλλον αὔξετο, vi. 132. *a. Conf.* Συναύξεσθαι.

Αὐξησίη, ης, ἡ. Δαμίης τε καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα, v. 82. *a. Not.* 83. *m.*

Αὗος, Siccus, *vide in* Ἀσαλός.

Αὔρη, ης, ἡ, Aura. αὔρας ἀναπνεούσας ὁ Νεῖλος μοῦνος οὐ παρέχεται, ii. 19. *f. Not. Cf.* ii. 27.

Αὐταρκὴς, ὁ, Sibi sufficiens, Omnibus numeris absolutus, Cui nihil deest, i. 32. *f.*

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, Ultro offerens. αὐτεπαγγέλτους ἐς τὸν πόλεμον ἐμοὶ ἠθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, vii. 29. *a.*

Αὐτημερὸν, *i. q.* Αὐθημερὸν, Uno eodemque die, ii. 122. *m.* vi. 139. *f.*

Αὐτιγενὴς, *i. q.* αὐθιγενὴς, *quod vide supra.* αὐτιγενέες (*alii quidem codd.* αὐθιγενέες) ποταμοὶ Σκυθικοὶ, iv. 48. *f. Conf.* Ἰθαγενὴς.

Αὐτίκα, *vide* Παραυτίκα.

Αὖτις, *i. q. comm.* αὖθις, Iterum, Rursus, i. 54. *a.* 56. *f.* 60. *a.* 67. *m. et sæpius alibi.*

Αὐτόθι, *i. q.* αὐτοῦ, Ibi. iv. 29. *f.*

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ, ἡ, Sua sponte, Non ab alio jussus. (*al* γυναῖκες) ἥδιον αὐτοκελέες, ix. 5. *f. N.*

Αὐτόματος, Spontaneus. τὰ ἐν Ἕλλησι αὐτόματα ἄγρια φύεται, Quæ sponte nascuntur, ii. 94. *m. N.* ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Ultro, Casu. ἂν αἰέλουρος ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ii. 66. *f.* ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ἔρῃ τὰς ἀρούρας, ii. 14. *f.* ὅπλα ἀρήϊα αὐτόματα ἔξω κεῖσθαι τοῦ νηοῦ, viii. 37. *m.* φύεται αὐτόματα ῥόδα, viii. 138. *m.*

Αὐτομολέειν, Transfugere, Transire (*ad hostem.*) οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, i. 127. *f.* εἰ αὐτομολήσειε ἐς αὐτοὺς, iii. 154. *m.* 156. *a.* αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος, iii. 155. *m.* ἐς Ἀθήνας αὐτομόλησε (*alii* ἠυτομόλησε) ἐκ Περσέων, iii. 160. *extr. Adde* viii. 4. *a.* 11. *f.* 82. *a. et m. ubi* τρήρης αὐτομολέουσα, *ut et* viii. 87. *f.*

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, Transfuga. iii. 156. *a.* vi. 38. *f.* 80. *m.* vii. 219. *a.* αὐτόμολοι ἄνδρες, viii. 26. *a.* vi. 79. *a.* γυνὴ αὐτόμολος, ix. 76. *a.*

Αὐτόνομος, Qui sui juris est. ἐόντες αὐτόνομοι, viii. 140, 1. *a. m.*

Αὐτόπτης, ου *vel* εω, ὁ, Qui suis oculis aliquid videt vel vidit. οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου, iii. 115. *f.* iv. 16. *a.* ἐγὼ γάρ τοι αὐτόπτας λέγω γενέσθαι, viii. 79. *f.* 80. *a.*

Αὐτὸς, ἡ, ὸ, 1. Ipse. αὐτὸς ὁ Ἀρίστων, Ariston ipse, vi. 69. *m. et f. et absque articulo, καὶ δὴ καὶ* αὐτὸς Κῦρος τελευτᾷ, i. 214. *m.* κάκιστον αὐτὸν τάνδρα αὐτὸς ἐκτῆσαο, vii. 29. *f.* αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, iii. 82. *a. m. Not.* αὐτὸς ἕκαστος δοκέων ἄριστος γενέσθαι, viii. 128. *f.* αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος, viii. 10. *f.* εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλεύσατο, Nisi ipsæ voluissent, i. 4. *m. ubi perperam* αὐταὶ *olim.* αὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἦκω, iii. 71. *a.* αὐτέων τουτέων εἵνεκα, ii. 3. *m.* (*Sic nempe plerumque* αὐτέων, *et frequenter* τουτέων, *pro* αὐτῶν *et* τούτων, *usurpat Noster. Similiterque* αὐτῇ *pro* αὐτῷ, i. 133. *f. Pro* αὐτέων *vero* ix. 86. *a.* ἀστέων *corrigunt viri docti.*) σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, Quæ cum ipsis hominibus vivunt, ii. 65. *a.* αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοισι, Cum ipsis vestibus *in flumen se immergit: sic olim* ii. 47. *a, sed vide ibi Var. Lect. et mox* πλεῖν. 2, *Pro* αὐτῷ βασιλέϊ vii. 210. *f. videndum ne* αὐτῷ τῷ βασιλέϊ *scriptum oporteuerit.* αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἔσται, Ei ipsi hoc proderit, iii. 72. *f.*

2 Solus. ἀναπομισθῆναι αὐτὸν ἐς Φᾶληρον, Rediisse solum, v. 85. *extr.* ἤν τις ψαύσῃ ὁδὸς αὐτοῖσι ἱματίοισι, Si quis vel solis vestibus suem tetigisset, ii. 47. *a.*

3. αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, *sæpe idem significant ac* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν: *sic etiam plurales:* αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτοὺς, *i. q.* ἑαυτῶν etc. ὁ ἥλιος διακαίων τὴν διέξοδον αὐτοῦ, Sol exurit suum transitum, *i. e.* exurit omnia qua transit, ii. 26. *a. Not.* οὐδέν λόγον αὐτῷ δόντα, Nulla secum ratione inita, ii. 162. *f.* λέγει πρὸς αὐτὸν, Ait secum ipse, iii. 140. *a.* οὐδὲ ἐς ἥρωα ἀνέβησαν αὐτοὺς, Neque ab heroë genus suum repetierunt, ii. 143. *f. Et, quemadmodum* ἑαυτοῦ *non solum de tertia persona usurpatur, sed subinde etiam de prima, similiter* αὐτῶν ἐναναβεβηκότων iii. 85. *a. valet* ἡμῶν ἐναναβ. *et* ἐν αὐτοῖσι, iii. 52. *m. idem valet ac* ἐν ἡμῖν. *Vide Not. ad* iii. 52, 16. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινὸν, Quid vero nobis timendum insit (*in tuo consilio*) vii. 10, 1. *f. Sic etiam cum cod. Arch. forsan legendum* vii. 8, 3. ἀγαθὰ δὲ αὐτοῖσι (*i. e.* ἡμῖν) τοσάδε ἀνευρίσκω, *ubi* ἐκ αὐτοῖσι *parum commode.* (*Habes tamen* ἐν αὐτοῖσι *fere idem valens ac* ἐν τούτοισι, vii. 10, 7. viii. 60, 2. *item* ἐξ αὐτέων i. *q.* ἐκ τούτων vii. 14. *f.*) *et* ἀντὶ αὐτέων, vii. 129. *f.* (*ubi* τουτέων *maluisses.*) αὐτῷ—οἱ *olim legebatur* i. 86. *m. f. ubi nos, codicum vestigia secuti, posteriusmodi pronomen delevimus. Vide Var. Lect. et Not. ad* i. 86, 29. ἔδιδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους legebatur iii. 76. *a. sed ibi pro* αὐτοῖσι *probati codices* αὖτις *dedere. Vide Var. Lect. et Not. ad* iii. 76, 6.

Digitized by Google

4. *Aiunt Herodotus jungere αὐτὸς ἑωυτοῦ cum Comparativo quodam aut Superlativo, in hunc modum.* τοῦτον τὸν χρόνον αὐτὸς ἑωυτοῦ ῥέει (ὁ ποταμὸς) πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρεος, ii. 25. *f.* τῇ βαθυτάτη (ἐστὶ ἡ λίμνη) αὐτὴ ἑωυτῆς, ii. 149. *a.* τῇ εὐρυτάτῃ ἐστὶ αὐτὴ ἑωυτῆς, Quo loco omnium latissime patet (*mare Caspium*), i. 203. *a.* ἐκεῖνον ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς ἐνεῖκαι, i. 193. *m. ubi perperam olim* αὐτῇ *pro* αὐτή. *Vide Var. Lect. et Not. ad* i. 193, 17. *Confer infra voc.* Ἑωυτοῦ, num. 4.

5. *Pro* ὁ αὐτὸς, οἱ αὐτοὶ *et* τὸ αὐτὸ, *usurpat Noster* ἑωυτὸς, ἑωυτοὶ *et* τἑωυτό: (*quæ vide infra sub litera* T. *et* Ω.) *sed in casibus obliquis in fœminino genere et in neutro plurali communis forma servatur.* ἡ δ' αὐτὴ αὕτη βασίλεια, i. 187. *a.* ταὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιεῦσι, i. 198. *f.* Βουδῖνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται καὶ Γελωνοὶ, iv. 109. *a. et ibi Not.* ἐκ τῶν αὐτέων γεγονότες καὶ οἱ ἀμφὶ Κόδρον, v. 65. *m. f.* ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ Νείλῳ, ii. 21. *m. f. ubi, ut in communi sermone, sic et apud Nostrum, Dativus* τῷ Νείλῳ *ab Adjectivo similitudinem indicante regitur. Sic* τἀυτὸ ἂν ὑμῖν ἐκρήσομεν, Idem, quod vos, *faceremus, id est,* Vobiscum faceremus, iv. 119. *m. ubi corrigenda Latina versio quæ imprudenti mihi ibi exciderat.*

Αὐτόσε, *adverb.* Eo. ἐστέλλετο αὐτόσε, Eo proficisci paravit, iii. 124. *a. ubi quidem pro* αὐτόσε *codd. nonnulli* αὐτὸς ἐπέναι *præferunt.*

Αὐτοῦ, *adverbium, non modo* Ibi *significat, ut* μένειν αὐτοῦ, i. 94. *m. f.* αὐτοῦ τάξας ἐκομένειν, iii. 25. *a. sed et* Hic, hoc in loco, *ut* εἶπε αὐτοῦ κατοικίζω, iv. 9. *m. f. ubi* αὐτοῦ *idem valet ac* ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ. *Sic* ἦν ἐμοὶ πεῖθῃ ναυμαχίην αὐτοῦ μένων ποιέεσθαι, viii. 60, 1. *a.*

αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Eo ipso in loco, Eodem loco, In vestigio. αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, i. 214. *m.* τούτους μὲν αὐτοῦ ταύτῃ συγκεντέουσι, iii. 77. *f.* Σκύλλεω δὲ αὐτοῦ ταύτῃ ἐκτέαμε τὴν κεφαλὴν, iv. 80. *f.* τοὺς ἵππους κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, iv. 135. *a. Not. Similiter vero etiam nudum* αὐτοῦ *interdum commodissime* Eodem in loco *interpretaberis, ut καὶ μιν ἴδωσιν αὐτοῦ τῆνερ ἔπεσε*, i. 30. *f.*

Αὐτόφωρον, τὸ, Ipsum furtum, Ipsum factum. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλοὺς, vi. 72. *m.* vii. 6. *m.* ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν φανῆναι ἐπ' αὐτοφώρῳ, vi. 137. *f.*

Αὐτοχειρίη, Sua manu, Manu propria. αὐτοχειρίῃ κτείνειν τινὰ, i. 140. *m. f.* iii. 66. *extr.* 74. *a. Nec vero solum de cæde, sed etiam de re qualibet quam quis sua manu facit, usurpatur. Sic* ταύρας (*quingentas argenti minas*) δρασάμενος αὐτοχειρίῃ διέσπειρε τῇ στρατιῇ, iii. 18. *extr. ubi* αὐτοχειρίῃ *perinde sive ad* δρασάμενος *sive ad* διέσπειρε *possis referre. Perperam vero olim* αὐτοχειρίῃ ποιῆσαι *edebatur* iii. 154. *m. pro* ὑποχειρίην ποιῆσαι.

Αὐτόχθων, Indigena, In eadem terra natus. ἐὼν αὐτόχθων, ix. 73. *m. f.* αὐτόχθονες ἠπείρωται, i. 171. *f.* αὐτόχθονες *et* αὐτόχθονα ἔθνεα, iv. 147. viii. 73. *a.*

Αὐχέειν, Gloriari, Jactare. αὐχέοντες δικαιότατα τυδέος *etc.* ii. 160. *a.* αὐχεῖτε τοσοῦτον, Tantopere gloriamini, vii. 103. *m.*

Αὐχήν, ένος, ὁ, Cervix, Collum: *metaphorice,* Angustior *sive* terræ *sive* maris tractus. *Sic* τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου *dicit Noster* Isthmum, qui Thracicam Chersonesum cum continente jungit, vi. 37. *a. coll.* 36. *m. Sic* terræ tractum illum angustiorem, quo Asia minor majori jungitur, αὐχένα τῆς χώρης ἀνδρῶν vocat i. 72. *f. scilicet Asia minor veluti caput est, quod per* Cervicem *istam Asiæ majori, veluti corpori, jungitur. Vide Not. ad l. c. Similiter* Angustias *sive* Fauces Thermopylarum, *quibus ex Thessalia in reliquam Græciam via patet,* αὐχένα *nominat* vii. 223. *a. m. Rursus eidem Nostro* Bosporus, *nempe* Fretum *illud, quo Propontis cum Ponto Euxino jungitur,* αὐχὴν *est,* iv. 85. *m. conf.* iv. 118. *a. Denique* τοῦ ποταμοῦ (τοῦ Ἴστρου) τὸν αὐχένα, Istri Collum *vel* Fauces, *illam dicit fluvii partem ubi ille in diversa ostia* (*quæ velut plura capita sunt, uni fluminis corpori imposita*) *dividitur,* iv. 89. *m.*

Αὐχμὸς, οῦ, ὁ, Siccitas *cœli, quum nulla pluvia rigatur solum.* i. 13. *extr.* iv. 198. *m.*

Αὐχμώδης, εος, ὁ, ἡ, Siccus. τῷ ψυχρῷ καὶ ὑγρῷ *opponitur* τὸ θερμὸν καὶ αὐχμώδες, i. 142. *a.*

Ἀφαυρεῦσθαι, *vide* Ἀναυρέειν.

Ἀφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, In conspectum non cadens. χάσμα ἀφανὲς, Cæca vorago, vi. 76. *a.*

Ἀφανίζειν, Ex hominum conspectu removere. ἀποκτείνας δέ μιν, ἀφάνισε αὐτῷ ἔπος, iii. 126. *extr. ubi videtur significare* In terram defodere. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, Hi quum prorsus ex conspectu illorum Evanuissent, iv. 124. *b.* ὡς αἱ ἐπὶ Δήμωνι ἐπικείμεναι νῆσοι ἀφανίζοιτο κατὰ τῆς θαλάσσης, vii. 6. *m. f.* ὥστε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ οὕτω κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι, vii. 167. *m.*

Ἀφάνισις, ιος, ἡ, Quum quis e conspectu hominum evanescit, nec amplius adparet. μετὰ τὴν ἀφάνισιν τοῦ Ἀριστέω, iv. 15. *a.*

Ἀφάσσειν, *fut.* ἀφάσειν, Tangere, Contrectare. ἅψασθαι αὐτοῦ τὰ ὦτα, Palpa ejus aures, iii. 69. *a. m. et ibi Var. Lect. et Not.* ἀφάσσουσα, ibid. *m.* ἥψατο τὰ ὦτα, ibid. *f.*

Digitized by Google

Ἄφατος, ου, ὁ, ἡ, Ineffabilis. χρύσεα ἄφατα χρήματα, vii. 190. *f.*

Ἀφειδίως, Non parce: *id est*, 1. Largiter, Copiose. ἐδίδου ἀφειδέως, i. 163. *f.* 207. *f.* 2. Sine misericordia. ἀφειδέως ἀφήνευον, οὔ φειδόμενοι οὔτε ὑποζυγίου οὐδενὸς, οὔτε ἀνθρώπου, ix. 39. *f.*

Ἀφέτη, Locus ita nominatus, quia Argonautæ ἐνθεῦτεν ἤμελλον ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν, inde emissuri erant navem (*i. e.* soluturi erant) in altum, vii. 193. *f.*

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, Accensio. περὶ λύχνων ἀφὰς, Circa lucernarum accensionem, *i. e.* Ingruente nocte, vii. 215. *a.*

Ἄφθογγος, ου, ὁ, ἡ, Nullam vocem edens. ἐκπλαγεὶς δὲ, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, i. 116. *a.*

Ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, Non invidus. *Sic activa notione, pro ὁ μὴ φθονῶν ponit hoc vocab. apud Herodotum monuit Thomas Magister et ἄνδρα τύραννον ἄφθονον θεῖναι*, iii. 80. *m.*

Ἀφιέναι. *Hinc* ἄφες, Mitte, Omitte, i. 206. *m. et* v. 106. *f.* ἀφεῖτο (ἡ Ἀττική,) Derelicta erat Attica, viii. 49. *m. Et* ἀφέσεων, *quod paulo ante vidimus in* Ἀφέτου. *Reliqua vide sub* Ἀπιέναι *Ion. pro* Ἀφιέναι.

Ἀφικνεῖσθαι *et* Ἄφιξις, *vide* Ἀπικνέεσθαι, *et* Ἄπιξις. *Sic et* Ἀφιστάναι *vide in* Ἀποστάναι *et* Ἄφοδος, *in* Ἄποδος.

[Ἄφικτος. *Imperite* Ἀφίκτων *pro* ἐκ' ἵκτων *edidit Gronov.* i. 79. *f. ubi vide Not.*]

Ἄφλαστον, ου, τὸ, Aplustre navis, Ornamentum in extrema puppi. ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηὸς, vi. 114. *N.*

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, Intolerabilis. ἀφόρητος κρυμὸς, iv. 28. *a.* χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον, vii. 188. *f.*

Ἀφοσιοῦν, *Vide* Ἀποσιοῦν.

Ἄφραστος, ου, ὁ, ἡ, De quo non cogitatur, Qui non animadvertitur: ἀπροσδόκητον ἔστε μηδένα νοῆσαι, *interprete Hesychio.* κατακρύπτει ἐς τὸ ἀφραστότατόν οἱ (*scilicet* χαρίον) ἀφαίνειν εἶναι, v. 92, 4.

Ἀφύκτως, Citra spem effugii, Sine fuga ullâ, Inevitabili ratione: *interprete Æm. Porto. Scilicet* ἀφύκτως δέ κως αὐτῷ ἐπέπεσον *olim edebatur* ix. 116. *extr. ubi pro* ἀφύκτως *probati codices* ἀφυλάκτῳ *dederunt.*

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, 1. Qui sibi non cavet, Securus. ix. 116. *extr. quo de loco modo diximus.* 2. Non custoditus, sine præsidio. ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον, viii. 70. *extr.*

Ἄχαρις, ιτος *vel* ιος, ὁ, ἡ, Ingratus, Parum jucundus, Molestus. πείσονται ἄχαρι οὐδὲν, vi. 9. *m.* ii. 141. *m.* οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθηναίων παθέειν, viii. 143. *f.* οὐδὲν ἄχαρι παρεῖδες ἐμοὶ, Nihil in me vidisti quod ingratum, molestum, tibi fuisset, i. 108. *f.* οὐδὲν ἄχαρι παρεδόν τοι, i. 38. *a. Not.* ἐνέδωκαν ἄχαρι οὐδὲν, Nihil quod nobis ingratum fuisset commiserunt, vii. 52. *m.*

Sed præsertim in Casu graviore, tristi, et acerbo, *ponit hoc vocabulum Noster.* τὸ τέλος σφι ἐγένετο ἄχαρι, viii. 13. *a. ubi vide Not.* ἄχαρις συμφορὴ παιδοφόνος, vii. 190. *extr.* συμφορῇ περιπεσὼν ἀχάρι, (*contr. ex* ἀχάριι, *Ion. pro* ἀχάρι,) i. 41. *a. ibique Var. Lect. et Not.* ἄχαρις τιμὴ, Tristis honor, vii. 36. *a. Confer mox* Ἀχάριτος.

Ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, Ingratus, Qui gratiam, quum possit, non refert. εἰ ἀχαριστοισι νόμος (ἐστὶ) εἶναι θεοῖσι, An fas sit diis *Græcorum* esse ingratis, i. 99. *extr.*

Ἀχάριτος, *i. q.* ἄχαρις, *quod vide supra.* νομίσας δῆμον εἶναι συνολκὸν ἀχαριστότατον, Existimans, una cum plebe habitare rem esse molestissimam, tædiosissimam, vii. 156. *f.* τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάριτα, μαθήματα γέγονε, Quæ mihi acciderunt Tristia, Acerba, i. 207. *a. Possint quidem hæc duo exempla perinde etiam ad ipsum vocab.* ἄχαρις *referri: verum tamen ab* ἄχαρις *plurium neutrius generis non* ἀχάριτα, *sed* ἀχάρεα, *formaturus fuisse videtur Herodotus.*

Ἄχθεσθαι περί τινος *i. q. alias* ἄχθεσθαί τινί. περὶ τῶν νηῶν ἀχθόμενοι, viii. 99. *b.* ἀχθόμενος τῷ ἔργῳ, ii. 175. *f. ubi vide not cum aliis* καταχθόμενον. *Vide Var. Lect. et Not.* οἱ στρατιῶται τῇ πλάνῃ ἀχθεσθέντες, ii. 103. *f.* ὁ Ἄμασις τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος, iii. 1. *m.* vi. 35. *f.*

Ἄχθος, εος, τὸ, Onus, *quod imponitur jumento.* ἀπειλὰν τὰ ἄχθεα (τῶν καμήλων), i. 80. *a.* ἄχθεα φέρειν, iii. 102. *extr.*

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Onera, Sarcina ferens. κτήνεα ἀχθοφόρα, vii. 187. *a.*

Ἀχλυόεις, εντος, Caliginosus. δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι, v. 77. *f.* in *Epigr.*

Ἀχρήϊος, Inutilis, Qui nullam χρείαν præstat. τὸ ἀχρήϊον τοῦ στρατοῦ, i. 194. *a.* 211. *a.* ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδὲν ἔστι ἀξιοντότερον, iii. 81. *a.*

Ἀχρήματος, ου, ὁ, ἡ, Pecunia carens, Inops, Pauper. i. 89. *a.*

Ἄχρηστος, ὁ, ἡ, 1. *i. q.* ἀχρήϊος, Inutilis. αἱ περισσοῦσαι νῆες ἦσαν ἄχρηστοι, i. 166. *f.* τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα, viii. 142. *m. f.* 2. *Sicut* χρηστὸς *est* Bonus, Benignus, Benevolus; *sic* Ἄχρηστος, Pravus, Immitis, Malevolus. *Sic opponuntur* θεοὶ χρηστοὶ *et* θεοὶ ἄχρηστοι, viii. 111. *m. et f. Et* λόγος ἄχρηστος, ix. 111. *m. videtur gravius quiddam sonare quam* Inutilem sermonem, *nempe* Malum, Importunum, Infelicem, Damnosum.

Ἄχρι οὗ, *probati libri dederunt.* i. 117. *f. pro eo quod olim editum erat* ἄχρις οὗ.

Digitized by Google

Eumdem scribendi morem ex Thucydide adnotavit Thomas Mag. p. 135. *seq.*

Ἄχυρα, τὰ, Paleæ. *ἐμπιπλᾶσι (αὐτοὺς) ἀχύρων*, iv. 72. *a.*

Ἄψαυστος, ὁ, ἡ, Intactus. *ἡ μελετέουσα ἦν ἄψαυστος*, viii. 41. *f.*

Ἀψευδέως, Vere, Revera. *τοὺς ἀψευδέως ἀριστους ἀνθρώπων*, ix. 58. *m.*

Ἄψευδης, ὁ, ἡ, Non mendax, Veridicus, *μαντήιον ἀψευδές*, ii. 49. *f.*

Ἄψις, ἴδος, ἡ, Circulus rotæ, iv. 72. *m.*

Ἄωρος. *Vide* Ἀνωρος.

B.

B *et* Φ *interdum invicem permutantur. Βρύγες iidem qui Φρύγες*, vii. 73. *a. Literas* β *et* κ *temere a librariis inter se permutatas vide infra in voc.* Θηκαῖος.

Βάδην, Pedetentim, Lento gradu, Militari gradu. *ἦγε βάδην*, ix. 57. *a. Conf. Lexicon nostrum Polybianum h. v.*

Βάθος, εος, τὸ, Profunditas. *ταῦτα μὲν ἐκ βάθεος περιεβάλετο*, i. 186. *a. τὸ βάθος τῶν τριχῶν*, Longitudo pilorum, v. 9. *a.*

Βάθρακος, ου, ὁ, i. q. *βάτραχος*, Rana. *Vide Not. ad* iv. 131. *a.*

Βάθρον, τὸ, 1. Scabellum, Gradus *quo in thronum adscenditur. καὶ τὸ βάθρον καὶ ὁ θρόνος χρύσεός ἐστι*, i. 183. *a. Hinc τὰ βάθρα sunt* scalæ. *ἄλλοισι ὑπερθε ἑστεῶσι ἐπὶ βάθρων*, vii. 23. *a.* 2. Basis *statuæ*, v. 85. *a.* 86. *m. ἐπὶ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἑστᾶσι*, ii. 176. *m.*

Βαθύγεως, (*sive* Βαθύγεος,) ὁ, ἡ, Humilis. Βαθύγεως γῆ, iv. 23. *a.*

Βαθύκληρος, ὁ, ἡ, Profundam hæreditatem habens, Opulentus, *Vit. Hom.* 35. *f.*

Βαθὺς, Profundus, Altus. *In forma Fœmin. variant libri. τάφρος βαθέα editur* i. 178. *f. ubi quidem plures codd.* βαθεῖα *præferunt, unus* βαθέη. *Sed in* βαθεῖα ἡ διώρυξ, vii. 23. *a. consentiunt libri, quod sciam, omnes. At διώρυχα βαθέην*, i. 75. *m. ubi* βαθείην *unus Arch.* λίμνη βαθέη, iii. 110. *m. Conf.* Βαρὺς, Εὐρὺς, Ἰθὺς, Θήλυς, Ἥμισυς, *et Maittaire Dialect. p.* 112.

ἤθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρήικας, Mores cultiores, liberaliores, quam pro Thracibus, iv, 95. *a. N.* (*conf. Lexic. Polyb. v.* Βάθος *et* Βαθὺς.)

τοῦ λήϊου τὸ βαθύτατον v. 92, 6. Densissimam segetem *interpretatus est Vallu*, Profundissimam *Wess. cum Gron. nos* Pinguissimam segetis partem: *videtur autem intelligi* Altissima, Longissima; *nempe τὸ ὑπερέχον, quod paulo ante dixit. Similiter βάθος τῶν τριχῶν de* Longitudine *dictum supra vidimus.*

Βαίνειν, *in Aor.* 1. *notione transitiva. Sic ἔνδρας ἐπ' ῥιτὰς ἔβησε olim edd.* i. 80. *a. ubi nunc quidem ἀνέβησε.*

βεβηκέναι *est* Stare: *Hinc εὖ βεβηκέναι*, Firmiter stare, Bene stabilitum esse. *παραδεξάμενος τὴν τυραννίδα εὖ βεβηκυῖαν*, vii. 164. *a.*

αἱ βαινόμεναι ἵπποι, i. 192. *m. f. sunt αἱ ἀναβαινόμεναι*, Quæ a maribus Conscenduntur.

ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα, Vit. Hom. cap. 33. *m. Vide* Ἐπιβαίνειν, *et* Ἤλεκτρον.

Βάκχειος, *Epitheton Dionysi.* Διονύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι, iv. 79. *a. et mox* ibid. *m. ἐτελέσθη τῷ* Βακχείῳ.

Βακχεύειν, Bacchari, iv. 79. *sæpius.*

Βαλανάγρη, ης, ἡ, Claustrum, Clavis. *ἐπιτρήσονται ἑμοὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας*, iii. 155. *f. Vide Schneideri Lexic. Etym.*

Βαλανηφάγος, ου, ὁ, ἡ, Qui glandibus vescitur. *βαλανηφάγοι ἄνδρες*, i. 66. *m. in Orac.*

Βαλανηφόρος *φοῖνιξ*, Palma arbor palmulas ferens, i. 193. *f.*

Βάλανος, ου, ἡ. *Sic vocat noster* Palmulam *i. e.* fructum palmæ arboris, i. 193. *f.*

Βάλλειν, 1. Jacere. *ἡ ναυμαχίη ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, Infelix* pugna navalis In genu projecit urbem, Oppressit, In servitutem redegit, vi. 27. *f. Not.*

2. Ferire, Telo jacto attingere. *οὔτε πληγέντα, οὔτε βληθέντα*, Nec cominus percussum, nec Eminus telo ictum, vi. 117. *m.*

3. *βάλλεσθαι τι ἐς θυμὸν*, Animo aliquid mandare et agitare, Reputare secum. *ἐς θυμὸν βαλεῦ τὸ παλαιὸν ἔπος*, vii. 51. *f. τόδε ἐς θυμὸν βαλεῦ ὡς etc.* viii. 68. *f. ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο (τοῦτο)*, i. 84. *f. ἐς θυμὸν ἔβαλε τὸ ῥηθὲν activa verbi forma est in Vita Hom. cap.* 30. *a. Eadem notione Homerus ἐνὶ φρεσὶ* (*dativo casu*) *βάλλεο σῇσι dixit Iliad. α'.* 297. *et alibi: quam ad formam Reiskius pro τὰ θυμῷ βουλόμενοι*, v. 49. *m. τὰ θυμῷ βαλόμενοι corrigendum censuit, ubi tamen constantem librorum scripturam merito tuiti sunt viri docti. Perperam quidem βουλόμενοι vulgatum etiam olim erat pro βαλόμενοι*, iii. 71. *f. sed ibi in* βαλομ. *aut* βαλλομ. *recte consentiunt scripti libri omnes.*

4. *ἐπὶ ἑαυτοῦ βάλλεσθαι Gronovius in Nota ad* iii. 71. *f. interpretatus est* In

Digitized by Google

se ipsum aliquid recipere : *quam sententiam et aliis viris doctis probatam video. Rectius Portus*, Secum solo deliberare, Consultare, Rem in animo suo ultro citroque Jactare. *Sic ἐπ' ἐμαυτοῦ βαλόμενος ἔτρηξα (sc. τοῦτο)*, iii. 155. *a. m.* Re mecum solo deliberata feci hoc ; *scilicet*, tecum non communicavi. *Sic ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐτῶν βαλόμενοι ποιέειν ταῦτα*, Debebatis hoc facere Re cum nemine alio communicata, Proprio consilio, iii. 71. *f. ἐπ' ἑωυτῶν βαλλόμενοι ἔκτισαν τὴν πόλιν*, Consilio privatim inter se inito, *re non communicata cum fratre*, iv. 160. *a. οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφέων αὐτέων βαλλόμενοι*, Re privatim inter se deliberata, *de qua nempe ad Senatum Populumque debuerant referre*, v. 73. *f.*

5. *ἐς γαστέρα βάλλεσθαι (vel βαλέσθαι) γόνον, de vacca* Fœtum utero concipiente *legitur* iii. 28. *m. ubi contra librorum consensum, et præter necessitatem, ἐς γαστέρα λαβέσθαι edidit Schæf. Cæterum βαλέειν vel βαλεῖν ἐσθῆτα pro λαβεῖν*, ii. 37. *m. perperam plures præferunt libri.*

6. *ἔγκυραν βαλλέσκετο*, (*Imperf. Ionicum pro ἐβάλλετο*) In terram defigere solitus erat ancoram, *quam e loricæ cingulo ænea catena religatam gestabat*, ix. 74. *a. De Ionica verbi formatione* Βαλέεν, *et de antiquata forma* Βαλέειν, *vide quæ ad compositum verbum* Συμβάλλειν *infra notamus.*

Βανανσίη, ης, ἡ, Opificium, Ars sellularia, ii. 165. *f. idem quod χειρωναξίη, cap.* 167. *m.*

Βάπτειν, Tingere. *εἵματα βεβαμμένα*, Pictæ vestes, vii. 67. *m.*

Βάραθρον, τὸ, Fossa profunda Athenis, *in quam præcipitabantur ad hoc supplicium condemnati*, vii. 133. *a. N.*

Βαρβαρίζειν, Barbare loqui, ii. 57. *m.*

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, Extraneus, Barbaricus. *ὄνομα Ἑλληνικὸν καὶ οὔ τι βαρβαρικὸν*, iii. 115. *m. ubi quidem codd. nonnulli Βάρβαρον, quod vide ne verum sit.*

Βάρβαρος, ὁ, ἡ, Barbarus, Barbaricus, Extraneus. *ἔθνος βάρβαρον*, i. 58. *ἀποβράγειν ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τὸ Ἰωνικὸν φῦλον*, viii. 19. *a.* (*ubi alii βαρβαρικοῦ.*) *κράνεα περιλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον*, vii. 63. *a. Conf.* Ξεῖνος.

Βαρβαρόφωνος, ὁ, ἡ, Barbara lingua loquens. *φράζειν βαρβαρόφωνον*, vii. 20. *m. in Orac. βαρβαρόφωνος ἰὼγή*, Barbarus clamor, ix. 43. *m. in Orac.*

Βάρις, ιος, ἡ, Navigii genus quo utuntur Ægyptii, *cujus structura describitur* lib. ii. c. 96. *ἀπικνέεται ἐς ἑκάστην πόλιν βάρις*, ii. 41. *m. ἐν ἑκάστῃ βάρι*, ii. 60. *a. τὴν βάριν*, ibid. *m. Plural. al βάρις*, (*contract. ex βάριες*) ii. 41. *m. τὰ φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα*, ii. 179. *f. Ex* ii. 96. *f. intelligi videtur, non tam Ionicum esse hoc vocabulum, ut perhibent Grammatici, quam Ægyptiacum.*

Βαρὺς, ἑα, ὺ, Gravis. *βαρὺς ἐλίσσεσθαι*, iv. 150. *m.* (*vide* Ἀείρ.) *ἔλαιον ὀδμὴν παρεχόμενον βαρέαν*, vi. 119. *f. ubi βαρέϊ unus cod. Pb. Conf.* Βαθύς.

Βαρυσύμφορος, ὁ, ἡ, Gravi calamitate pressus. *ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος*, i. 45. *f.*

Βασανίζειν, Quæstionem habere, Inquisitionem instituere, *non utique* admotis tormentis, *verum etiam nude* interrogando et audiendo dicentem causam, ii. 151. *f.* vii. 146. *a. N.*

Βάσανος, ου, ἡ, Inquisitio, Quæstio, Tormentum. *ἐς τᾶσαν βάσανον ἀπικνέσθαι*, viii. 110. *a. m.*

Βασίλεια, ης, ἡ, Regina, i. 11. *a.* 185. *a.* 187. *a. et f.* Βασιληίη, *contra codicum consensum, pro* Βασίλεια, *edidit Bork.* i. 205. *a. sed errorem ipse retractavit. At in Genitivo*, (*cujus terminatio in communi sermone a longum habet*) *τῆς βασιλῆης recte edebatur* i. 211. *f. et* 213. *a. ubi nos quidem, præeuntibus tribus codicibus, τῆς βασιλείης edidimus. Ferri quidem utrumque potest ; sed prius, utpote magis Ionicum, Herodoto restitutum velim, quum præsertim Dativum τῇ βασιλῇῃ*, Reginæ, iv. 33. *f. communi consensu teneant libri omnes. Vide Gregor. Dial. Ion.* §. 45. *et conf. infra voc.* Βασιληίη.

Βασιλεύειν, Regnare, Regem esse. *Ponitur vel absolute, ut* ii. 137. *a. vel constructum cum Genit. ut* Βασιλεύειν Αἰγύπτου, *ibid. paulo post.* Βασίλευε τῶν σεωυτοῦ, i. 206. *a.*

Βασιλεὺς, έος et ῆος, ὁ, Rex. *Per ellipsin subinde subintelligendum nomen.* ὁ Λυδὸς, i. 80. *m. f. τὰ ἐμπόρια—ἔστι τοῦ* Ἀραβίου, iii. 5. *a. m. πέμψας παρὰ τὸν* Ἀράβιον, iii. 7. *b. ibique Var. Lect. ἐναμάχησε τῷ* Τυρίῳ, ii. 161. *a. Sic τὸν* Κόλχον i. 2. *f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

In casibus obliquis hujus nominis variant non solum libri qui hodie supersunt, sed ipse etiam Herodotus non constanter unam eamdemque formam secutus videtur. Vide Var. Lect. ad i. 94, 2.

Genitivi formam Atticam Βασιλέος *tenent libri (quod sciam) omnes* i. 192. *m. Sic et F.* iii. 1. *m. ubi alii vulgo* Βασιλέος, *quod tenet idem F. cum aliis omnibus* ii. 142. *a.* vii. 138. *a. Item* Βασιλῆος *vulgo omnes* vii. 145. *m.* 146. *a. et f. nisi quod in his locis duæ postremæ vocabuli literæ non dilucide expressæ sunt.* Βασιλῆος *edebatur* i. 94. *a. et f. ubi nos cum aliis* Βασιλέος, *F. vero* Βασιλέος. *Denique servavi vulgatum* Βασιλῆος vii. 101. *f. et* 137. *a. ubi quidem utrobique* Βασιλέως *vel* Βασιλέος *tenet F.*

Digitized by Google

Dativ. βασιλεῖ *omnes* ii. 162. *f.* iv. 201. *m.* v. 2. *f.* vii. 139. *a.* ix. 24. *f. et sæpius alibi: quæ adeo forma teneri etiam potuerat* iii. 137. *a. et f. ubi Homericam formam* βασιλῆϊ, *ex codd. Arch. et Vind. enotatam, adscivi.*

Accusat. βασιλέα i. 13. *m.* 114. *a.* iii. 85. *m. et alibi. Contra* βασιλῆα i. 14. *m.* iii. 86. *extr. Sic et olim* i. 94. *m. ubi nos ex aliis codd.* βασιλέα *recepimus. Vide ibi Var. Lect. Rursus vero,* Καρχηδονίων ἐόντα βασιλῆα, viii. 165. *m.*

Plural. Nominat. oi βασιλέες, i. 13. *f. Accus.* τοὺς βασιλέας, ii. 169. *m. f. Genit.* τῶν βασιλήων *edd. sed* βασιλέων *mesti, vide Var. Lect.* vi. 58. *ubi sic quater in eodem caspite.*

Βασιληΐη, ης, ἡ, *idem quod comm.* ἡ βασιλεία, Regnum, i. 11. *m.* 12. *f.* 13. *a. et passim alibi. Genitivus et Dativus,* τῆς βασιληΐης, τῇ βασιληΐῃ, *tam ad Nominat.* βασιλεία, Regnum, *quam ad* βασίλεια, Regina, *possunt pertinere. Vide supra, voc.* Βασίλεια.

Βασιλήϊος, η, ον, Regius. ὁ βασιλήϊος θρόνος, i. 14. *m.* iii. 61. *f.* ὁ βασιλήϊος πῆχυς, i. 178. *f.* βασιληΐη τε καὶ καλλίστη πόλις, vii. 209. *f.* τὸ βασιλήϊον, *scil.* ταμιεῖον, Ærarium regium, Regius fiscus, ii. 149. *f. N.*

τὰ βασιλήϊα, *scil.* οἰκία, Regia, Regium palatium, Regia sedes. ἐξενίζετο ἐν τοῖσι βασιληΐοισι ὑπὸ τοῦ Κροίσου, i. 30. *a.* ἔνθα σφι τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, i. 178. *a.* Ἀτ ἐπεχείρησε τοῖσι βασιλείοισι, iii. 61. *m. non videtur significare* Regiam occupare instituit: *jam enim erat ille τῶν οἰκίων μελεδωνὸς a Cambyse relictus. Itaque Gronov. vertit,* inhiavit regiis opibus: *commodius Henr. Stephanus,* invadendum regnum sibi putavit.

Βασσάριον, τὸ, Vulpes, *Bestia Libyca,* iv. 192. *a.*

Βάττος, ὁ, *Libyca lingua* Regem *significat,* iv. 155.

Βδέλλη, ης, ἡ, Hirudo, iv. 68. *f.*

Βέβαιος, η, ον, Firmus, Stabilis, Certus. εἰδέναι τὸ βέβαιον, Certam veri cognitionem habere, vii. 50, 2. εἰ, ἐρίζων πρὸς τῶν τὸ λεγόμενον, μὴ τὸ βέβαιον ἀποδέξεις, ibid. *paulo ante.*

Βεκκὸς *vel* Βεκκὸς, *Phrygum lingua* Panis, ii. 2.

Βέλος, εος, τὸ, Fulmen. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίαν) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος καὶ κατέκαὴ πᾶσα, iv. 79. *a.* ὁρᾷς, ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα—ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλεα, vii. 10, 5.

Βῆμα, τὸ, Gressus, Vestigium Pedis. ἴχνος Ἡρακλέος ἐν πέτρῃ ἐνεὸν, τὸ οἱκε βήματι ἀνδρὸς, iv. 82. *a.*

Βήσσειν, Tussire. πτερεῖν τε καὶ βῆξαι, vi. 107. *m.*

Βιάζεσθαι τὰ σφάγια, Vim inferre hostiis, Cogere volle victimas ut vel invitæ litent, ix. 41. *f. N.*

Βιᾶσθαι, *i. q. comm.* βιάζεσθαι. 1. *Verbum medium, notione activa,* Vim adferre, Vi uti. *Nonnunquam absolute ponitur.* ἵνα οἱ Σκίθαι μὴ πειρῷατο βιώμενοι, Ne tentarent vim adferre, iv. 139. *a.* σὺ δὲ μηδαμῶς βιῶ, ix. 111. *m. f. Alibi construitur cum Accusat.* θυγατέρα Ζωπύρου ἐβιήσατο παρθένον, iv. 43. *a.* βιᾶται γυναῖκας, ii. 80. *f.* βιᾶσθαι σφέας, *sc.* τὰς σφετέρας θυγατέρας, vi. 137. *m. f.*

2. *Passivum passiva notione.* τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον, Seges (*incensa et*) violento vento agitata, i. 19. *a.* ἢ θανάτῳ βιηθεὶς ἢ νούσῳ, Sive morte sive morbo coactus, vii. 83. *a. ubi quidem* βιασθεὶς *olim edd.*

Βιβλίον *vel* Βυβλίον, τὸ, *parum constante librariorum scriptura,* (diminutivum vocabuli βίβλος *vel* βύβλος) *Herodoto dicitur* Chartula scriptoria, *proprie* ex Ægyptiaco papyro, *sed et* qualibet ex materia *parata;* Libellus, Tabella, in qua, quæ vel memoriæ mandare vel absenti cuidam significare volumus, scripto consignamus; *tum vero etiam, per metonymiam,* Scriptum, *nempe* brevius Scriptum, (*non, longior Liber*) *præsertim* Literæ ad aliquem missæ, Epistola.

Harpagus ἐσίθηκε (ἐς τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα) βιβλίον, γράψας (*scil.* ἐς αὐτὸ) τὰ οἱ ἐδόκεε, i. 123. *f.* Cyrus εὑρὼν τὸ βιβλίον ἐνεὸν, i. 124. *a.* γράψας ἐς βιβλίον (*sive ut apud Pollux.* vii. 211. *legitur* ἐν βιβλίῳ) τὰ ἐβούλετο—μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, i. 125. *a.* γράφει ἐς βιβλίον πάντα—γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, iii. 42. *f.* ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον τὸ παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἦκον, iii. 43. *a.* βιβλία γραψάμενος πολλὰ,—σφηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου.—τῶν βιβλίων ἓν ἕκαστον περιαιρεόμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ ἐπιλέγεσθαι. —ὁρέων δέ σφεας τὰ τε βιβλία σεβομένους μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων ἔτι μεζόνως, *etc.* iii. 128. Δαρεῖος γράφει γράμματα πρὸς Μεγάβαζον—αὐτίκα δὲ ἐπεύθ—διδοῖ τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζῳ, v. 14. Ἰστιαῖος δὲ ἀγγέλου—τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυβλία—ὁ δὲ —φέρων ἐνεχείρισε τὰ βυβλία Ἀρταφρένεϊ, vi. 4. *a.* ὅκως βυβλίον γράψαι—τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιελίξαντες τὸ βυβλίον ἐτόξευον.—ὡς ἔμαθον τὸ βυβλίον *etc.* viii. 128. *a. m.*

De diversa scribendi nominis ratione diversimode tradunt Grammatici. Vix audiendus videtur Mœris, si modo ita scripsit ut hodie editum legimus, Atticam esse scripturam Βιβλία διὰ τοῦ ι, *Communem* βυβλία, *per* υ, *qua tamen usum esse Demosthenem.* Βυβλίον *per* υ *dici* Char-

Digitized by Google

tam non scriptam (τὸ ἄγραφον), βιβλίον vero Scriptam chartam, Scriptum ipsum (τὸ γεγραμμένον), statuit Etymologus p. 316, 39. quam quidem rationem, cum Bizeto ad Aristophanis Aves vs. 1037, meritò explosit Lederlinus ad Polluc. vii. 211. ubi monuit quidem Pollux, τὸ βιβλίον dixisse Herodotum περὶ ἀγράφου: at ibi non de diversa ratione scribendi hujus vocabuli loquitur Grammaticus, sed de diverso usu vocabulorum χάρτης atque βιβλίον, sive βυβλίον. Probabilior eorum ratio est, quos in Var. Lect. ad v. 58, 14. laudavi, qui scripturam per ι Atticorum esse tradunt, per υ vero Ionum; aut eorum qui cum Ælio Dionysio apud Eustath. ad Odyss. p. 765, 38. statuunt, ex priscorum more βυβλίον per υ scribi, recentiorem scripturam βιβλίον esse. conf. Wess. ad v. 58. et Sturz ad Maittaire p. 131.

Ad Herodotum quod adtinet, facile credas, et satis priscum hunc scriptorem, et Ionico utentem idiomate, scripturam per υ in hoc vocabulo prætulisse. Sed quis est qui pro certo nobis confirmet, constanter eum hanc rationem esse secutum? Apud Pollucem, vocabulum hoc ex Herodoto citantem, βιβλίον, non βυβλίον scribitur: eandemque scripturam non modo editiones ante Schæf. omnes, quibuscumque in locis hoc vocab. in Musis occurrit, pertinaciter tenent, sed et plerisque in locis in eandem scripti omnes libri, qui hodie supersunt, consentiunt: quare hisce in locis cum eodem Schæfero vulgatum tenui. Sicubi vero scripturam βυβλίον a nonnullis saltem scriptis codicibus oblatum vidi, ut vi. 4. et viii. 128. ibi eam cum eodem doctissimo Editore adsciscere non dubitavi: eandemque scripturam per υ etiam lib. i. cap. 123. 124. et 125. adoptaturus eram si in tempore animadvertissem, quod sero demum ex Addendis Wesselingii intellexi, tribus etiam istis in locis codicem Pass. cum nostro F. in hanc consentire scripturam.

Βίβλος, vide Βύβλος.

Βίη, ης, ἡ, Vis. οὐδὲ βίην προσέφερε (αὐτῇ), ix. 108. a.

Βίκος, ου, ὁ, Dolium. βίκους φοινικηΐου οἴνου πλέους, i. 194. m.

Βίος, ου, ὁ, 1. Vita. τελευτὴ τοῦ βίου, i. 31. m. 2. Ævum. μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, vi. 109. m. 3. Victus, Facultates, res familiaris. βίος ἀρκέων (αὐτοῖς) ὑπῆν, i. 31. m. μετρίως ἔχοντες βίου, i. 32. m. τοῦ βίου εὖ ἡκοντι, i. 30. f. βραχέα τοῦ βίου ἔχων, Vit. Hom. 1. m. κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου, ibid. 2. f. τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, ib. 7. m. ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου, ib. 9. a. ἀπὸ τῆς ποιήσιος τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων, ib. 10. βίου δεόμενοι, viii. 26. a. ὑπ' ἀσθενίης βίου, viii. 51. b. ὑπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον ιστημένος, viii. 106. m.

Βιοτεύειν, Vitam sustentare, Victum sibi parare. τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσαν, Vit. Hom. 15. a.

Βιοτὴ ἀνθρωπηΐη, Vita humana, vii. 47. a.

Βιοῦν vel Βιῶναι, Vivere. οὐ πολλὸν χρόνον τινὰ βιοὺς, ix. 10. m. Βιοῦσθαι, Vitam sustentare. νόμον καταστήσας, ἐκτεθεικέναι πάντα τινὰ Αἰγυπτίων ὅθεν βιοῦνται, ii. 177. f.

Βιώσιμον, Vivendum. λέγων ὡς — οὐδὲ οἱ εἴη βιώσιμον, i. 45. a. Sic et in Plur. pro Sing. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι, Non esset vivendum hominibus, iii. 109. a.

Βλάβος, εος, τὸ, i. q. comm. ἡ βλάβη, Damnum, Detrimentum. μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος, i. 9. a.

Βλαστὸς, οῦ, ὁ, Germen. πίτυς ἐκπεσοῦσα βλαστὸν οὐδένα μετίει, vi. 37. f. βλαστὸν ὅσον τε πήχεως, viii. 55. f. conf. Ἀναδραμεῖν.

Βλῆμα, τὸ, Jactus, Ictus, Vulnus ex misso telo. σκέψασθαι τὸ βλῆμα, Inspicere vulnus, iii. 35. m. Not.

Βοᾶν, Clamare. Eis in temporibus ubi vulgo concurrunt vocales οη, contrahuntur illæ in ω, sicut et pro βοηθέω, βωθέω dicere amant Iones. Cum Accus. constructum verbum significat Compellare aliquem, Inclamare alicui. μηδὲ οὐνόματι βόωσι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα, i. 146. f. ὀνομαστὶ βόωσαι αὐτοὺς, v. 1. a. βόωσα δὲ τὸ οὔνομα τοῦ Φειδιππίδεω τὸν Πᾶνα, vi. 105. a. βόωσι τὸν Θεμιστοκλῆα, viii. 92. f. εἴρεσθαι βόωσα τὸν κυβερνήτεα, viii. 118. m.

Passiv. βοᾶσθαι, (pro comm. βοηθῆναι) Celebrari. ἐβοάσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, vlii. 124. a. ἐβοάσθησαν, vi. 131. a. πρήγματα βεβωμένα ἀνὰ τὴν Ἰωνίην, iii. 39. m.

Βόεος, η, ον, Bovinus. κρεῶν βοέων δύο μνέαι, ii. 168. f.

Βοὴ, ης, ἡ, Clamor. βοῇ τε καὶ κατάγῃ, iii. 79. a. βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ, ix. 59. f.

Βοηθέειν, et vocalibus ο et η in ω contractis Βωθέειν, Adeurrere, Concurrere ad opem ferendam amicis, sive ad defendendos suos fines, et ad propellendum hostem. Ponitur subinde Absolute, absque regimine: οὐκ ἐμεῦ ἕνεκα ἦλθετε βοηθήσοντες, vii. 158. a. m. ἐν ᾧ δὲ ὁ πεζὸς ἅπας ἐβώθεε, ix. 23. a. (ubi proxime ante, τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐκεβώσαντο, Reliquum exercitum auxilio advocarunt. Alii quidem ibidem ἐκεβοήθεε cum edd. vett. nempe ex Scholio. Conf. Wess. Not. ad viii. 1. 12.

Plerumque cum Dativo construitur. βοήθει τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα, vii. 157. m. ἐβοήθεον αὐτῇ, nempe τῇ ἑωυτῶν πόλι, vi. 23. m. et mox ibidem, ἐπεί τε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης ἦκε βοηθέων. Et sic frequenter.

Digitized by Google

βοηθεῖν ἐς τόπον τινὰ idem valet ac βοηθείας χάριν ἐς τόπον τινὰ παραβοηθεῖν. Sic Ἀθηναῖοι ἐβοήθεον ἐς Μαραθῶνα, vi. 103. a. οἱ δὲ βοηθήσαντες ἐς τὸν ἰσθμὸν, viii. 72. a. ubi vide Var. Lect. et conf. iterum Wess. ad viii. 1. Reperitur etiam βοηθεῖν παρά τινα, Ire ad aliquem defendendum, protegendum, ἵνα βοηθοῖ ἐπίσω παρ' ἐκείνους, Ut ad illos rediret eisque succurreret, ix. 57. m.

βοηθεῖν ἐπί τινα, Proficisci contra hostem, Occurrere hosti. ἐπεί τε ἐπύθοντο αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθέουσι ἐπ' αὐτὸν, i. 62. m.

Βοιωτάρχαι, οἱ, Magistratus Bœotiæ, ix. 15. a.

Βόλος, ου, ὁ, Jactus, et per metonym. Rete jactum, Sagena, Verriculum. Ἐβρίκατε ὁ βόλος, i. 62. f. in orac. Conf. Hesych. h. v. ibique Interpp.

Βορέης, contracte Βορῆς, ὁ, pro comm. Βορέας, Boreas ventus, et Plaga mundi septentrionalis. ἐμπεσὼν σφι βορῆς ἄνεμος, vi. 44. m. Genit. πρὸς βορέω (per sync. pro βορέεω) ἄνεμον, iii. 102. a. (ubi olim βορέου edd.) et iv. 37. a. (ubi olim βορέην ἄνεμον.) Accus. πρὸς βορέην τε καὶ πρὸς ἑσπέρην, ii. 99. f. πρὸς βορῆν ἄνεμον τετραμμένα προπύλαια, ii. 101. f. (ubi alii πρὸς βορέην.) πρὸς βορῆν τε (alii βορέην τε) καὶ νότον, ii. 149. a.

Βορὴ, ῆς, ἡ, (comm. βορὰ) Cibus, Pabulum, Pastus. τῷ Ἁρπάγῳ ἐδόκεε ἅλις ἔχειν τῆς βορῆς, Satis pastus ille cibo sibi visus est Harpagus, i. 119. m.

Βορήϊος, ίη, ιον, Borealis, Septemtrionalis. βορηίη θάλασσα Nostro dicitur Pontus Euxinus, iv. 37. m.

Βορῆς, έω, ὁ, i. q. βορέης, vi. 139. f. scil. Boreas ventus. ὀρμέουσι ὁ βορῆς ἐπέωσε, vii. 189. f. 2. Nomen proprium, Boreas, maritus Orithyæ, vii. 189. a. m.

Βόρυς, υος, Bestia quædam Libyca, cujus nemo, præter Herodotum, fecit mentionem. θῶες καὶ πάνθηρες καὶ βόρυες καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε τριπήχεες χερσαῖοι, iv. 192. a. m.

Βόσκειν, non modo Pascere pecora, sed et Alere homines. φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, i. 44. f. πεντηκοσίους βόσκων ἐπικούρους, vi. 39. f.

Passiv. Pasci. πρόβατα τὰ βόσκεται παρὰ τὸν ποταμὸν, ix. 93. a.

Βοῦβαλις, ιος, ἡ, Animal Libycum, de genere caprino aut cervino. ζορκάδες καὶ βουβάλιες, iv. 192. a. Consule Bochartum, Hierozoic. T. I. col. 910.

Βούκερως, ὁ, ἡ, ων, Bubulis cornibus instructus. τῆς Ἴσιος ἄγαλμα βούκερων, ii. 41. a.

Βουκολίη, Boum armentum, sive Stabulum bovinum. κώμη ἐν τῇ ἦσαν αἱ βουκολίαι, i. 114. a.

Βουκόλιον, τὸ, Boum grex, Armentum bovum. τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα συναλίσας ἐς ταυτὸ ἦγε, i. 126. a.

Βουκόλος, ου, ὁ, Boum pastor, Bubulcus, i. 110-114 sæpius.

Βουλεῖον, τὸ, i. q. βουλευτήριον, Curia. βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλεῖον, Vit. Hom. 12. f.

Βούλεσθαι, Velle. μὴ βούλεν, Noli, vii. 10, 4. βούλεσθαι sequente particula ἤ, Malle, iii. 124. f. Pro ἐβούλοντο passim ἐβουλέατο usurpat Noster, quæ est formatio Ionibus propria. εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο, i. 4. m. οὐ γὰρ ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι, iii. 148. f.

τὰ, θυμῷ βουλόμενοι, αἵτινες ἂν ἔχοντε, Quibus, si serio volueritis, ipsi potiri potestis, v. 49. m. Not. ἅμα τοῖσι μετ' ἐκείνου βουλομένοισι, Qui cum ipso sentiebant. Similiter in Lachete Platonis p. 189. a. ed. Steph. συμβούλεται τἀνδρὶ, Cum illo consentio. βουλομένοισί σφι γένεσθαι ἂν ἀπόδεξις, Libenter se id re ipsa esse demonstraturos, iii. 101. m.

Nescio an pro βούλομαι etiam βουλέομαι olim fuerit usurpatum, unde certe Futurum βουλήσομαι derivatum est. Pro ἐβούλοντο, quod inde a Gron. i. 165. a. legitur, ἐβουλέοντο olim editum erat; non ἐβουλεύοντο, ut apud Wess. in Var. Lect. traditur. Similiter ii. 87. a. pro βουλομένους non βουλευομένους ut est in Var. Lect. apud Wess., sed βουλευμένους dederant edd. veteres. Denique, eodem spectat, quod noster codex F. pro vulgato βούλεαι, i. 90. a. βουλέαι penacute scriptum a prima manu exhibeat, nempe per Ionicam syncopen pro βουλέεαι.

Βουλεύειν, 1. Absolute positum, In senatu sedere, Deliberare. παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, vi. 57. f. βουλεύειν περί τινος, Deliberare super aliquo. Κύρου περὶ βουλεύων, i. 120. a. In concilio sententiam suam dicere, ix. 106. m. ubi Πελοποννησίους ex conject. pro vulgato Πελοποννησίοισι correxi.

2. Cum Accusat. Animo agitare, Meditari, Moliri aliquid. τὸν ταῦτα βουλεύσαντα, i. 11. m. (ubi quidem olim βουλευσάμενον edd. nempe ex sequiorum Auctorum usu. Confer quæ infra ad voc. Δρησμὸν notamus.) δρησμὸν ἐβούλευε, v. 124. a. viii. 4. a. (ubi vide Var. Lect.) 18. f. 97. a. 100. a. ἐβούλευσε πρῶτος τὸ πρῆγμα, iii. 84. m. ubi in Latina versione, pro rem proposuerat, reposuimus malim ex Vallæ interpretatione rem agitaverat. νεώτερα βουλεύειν περὶ σέο, i. 210. f. Cum Dativ. personæ et Accus. rei. τῇ Μασίστεω γυναικὶ ἐβούλευε ὄλεθρον, ix. 110. a.

3. Cum Infinitivo, et subinde simul etiam cum Accusativo constructum, significat Consilium capere, Decernere. ἐβούλευε τὸν Δημάρητον παῦσαι τῆς βασιληΐης,

Digitized by Google

vi. 61. *a.* Λακεδαιμονίους βουλεῦσαι βασιλῆα τῶν παίδων τὸν πρεσβύτερον ποιήσασθαι, vi. 52. *a. m.* τάδε ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν, παρίεναι—, γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι, iii. 84. *m. f.* *In tribus istis locis Activi verbi formam tenent libri omnes. Alibi verbum Medium, loco Activi, invexerunt librarii nonnulli et editores, ubi Activum firmant alii probati libri, quos secutus sum.* ἐβούλευσαν παῖδων ἕνα κατακύψαι, i. 73. *m. f.* (*ubi vide Var. Lect. et pro* iii. 87. *in Var. Lect. corrige* iii. 84.) ἐβούλευσάν οἱ δίδοσθαι ταῦτα, iii. 84. *a. m.* *ibique Var. Lect.* περὶ δὲ τῆς βασιληΐης ἐβούλευσαν τοιῶνδε—τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληΐην, iii. 84. *f.*

4. *Verbum Medium* Βουλεύσασθαι *et* βουλεύεσθαι *notione* Deliberandi secum, Consilium capiendi, Decernendi, *passim quidem a librariis nonnullis loco Activi invectum supra vidimus, rarius vero hac notione usurpatum apud Nostrum consentientibus libris reperitur.* τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι, κέρδος μέγιστον εὑρίσκω ἐών.—ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρῶς etc. vii. 10, 4. οἱ μὲν αὐτέων ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, vi. 100. *a.* *Sed* βουλεύεσθαι ἅμα τινὶ *est* Deliberare cum aliquo. ἔφη, βουλευσάμενος ἀποκρινεῖσθαι.—ὡς δὲ ἐβουλεύετο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι, ἔδοξέ οἱ etc. viii. 101. *a.* πρὸς ταῦτα ὧν συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας ἐβουλεύετο, v. 124. *a.* *Adde quæ infra ad voc.* Δρησμὸς *notamus.*

5. *Passivum, notione Activa vel Reciproca.* βεβούλευμαι ἐπὶ Σκίθας στρατεύεσθαι, Decrevi, Mecum constitui, iii. 134. *m.* *Passiva notione:* βεβούλευται εὖ, Recte (*ab illo*) consultum fuit, vii. 10. 4. *f. et mox* ibid. ἧσσον δὲ οὐδὲν οἱ κακῶς βεβούλευται, Nihilo minus male ab eo consultum fuit, Malum fuit consilium ab illo captum. κατὰ τὰ βεβουλευμένα, Prout ab illis decretum (constitutum) erat, iv. 125. *a.* ἐποίευν τὰ βεβουλευμένα, iv. 128. *m.* οὔτε ἡμῖν κακῶς βεβουλευμένα (*plur. neutr. pro sing.*) ἔσται, i. 112. *f.* τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίγνεσθαι, vii. 157. *f.*

Βούλευμα, τὸ, Captum consilium. ἔσσεται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα, vii. 10, 4. *f.* Ἐρετριέων ἦν οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα, vi. 100. *a.*

Βουλευτήριον, τὸ, Curia, *et per Metonym.* Senatus. ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον—τοὺς δὲ, *scil.* βουλευτὰς, vii. 148. *m. f.*

Βουλὴ, ἡ, Consilium. νυκτὶ βουλὴν διδοὺς, *scil.* ἑωυτῷ, Noctu secum deliberans, Consilium iniens, vii. 12. *a. N.* ἐν βουλῇ ἔχοντες τὰ γενόμενα, Deliberantes, iii. 78. *a.* οἱ Ἐρετριέες μάχεσθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν, De committenda pugna non cogitabant, ne deliberabant quidem, vi. 101. *a.* *Similiter* ἐπὶ τοῖσι πρήγμασι βουλὴν ποιήσασθαι, viii. 40. *m.* ἐκ βουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, De consilio viri Ægyptii, iii. 1. *a.* *ubi quidem libri nonnulli* ἐκ συμβουλίης *præferunt, quod adoptavit Wess. et seqq.*

Βουνὸς, οὖ, ὁ, Collis, Tumulus. τῶν ὑπερθαλασσίων χώρων τὰ μέσα (οἱ Κυρηναῖοι) βουνοὺς καλέουσι, iv. 199. *m.* *Quo sane ex loco colligi non potest id quod Eustathius* (*citatus Valckenario ad Herod.* iv. 158.) *scribit,* "Libycum esse hoc vocabulum." *Multo vero magis temere idem Eustathius alibi ait:* "Herodotum ipsum dixisse, Libycum esse hoc vocabulum." *Quod plane contra est: nam eadem* libro iv. cap. 192. *idem Noster de* Murium quodam genere *loquens,* qui a Collibus nomen habent, ζεγέριες quidem *ait,* οὔνομά ἐστι Λιβυκὸν, δύνανται δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν βουνοί. *Jam Atticis quidem non frequentatum fuisse vocab.* βουνὸς, *et barbarum eis visum esse, facile credas Ælio Dionysio* (*apud Eustath. ad Iliad. p.* 231, 34. *ed. Bas.*) *et Phrynicho p.* 156. *ex Philemonis comici auctoritate hoc docentibus. At,* Græcum *tamen fuisse* vocabulum, *Herodoto ut credamus fas est; cujus præsertim testimonium aliis etiam firmatur documentis. Certe, ne Æschylo quidem barbarum visum fuisse novimus: et* βουνοειδέσι ἀναστήμασι *tamquam Græca lingua trito vocabulo usus est Diodorus Sicul.* v. 40. *extr. et* ἢν δ' ἐπὶ βουνὸν ὑψηλὸν στῶμεν *ait epigrammaticus poëta in Brunckii Anal. T.* ii. *p.* 355. *Denique, ut alia mittam, Græcam etiam originem vocabuli tradit Etymologus, qui col.* 208, 3. βουνοὶ δέ εἰσιν, *ait,* οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις καὶ γεώλοφοι τόποι, παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω.

Βουπόρος, ὁ, ἡ, Transfigendo bovi aptus. ὀβελοὶ βουπόροι, Ingentia verua, quibus assandus bos transfigi possit, ii. 135. *m.*

Βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ, Bos, Vacca. *Accus. sing.* βοῦν, ii. 29. *a.* iv. 192. *a. et alibi: sic et* ii. 40. *a. et* vi. 67. *f. quibus quidem duobus in locis Doricam formam* βῶν *præferunt edd. vett. et ed. Schæf. repugnantibus cunctis aut certe probatissimis quibusque mss.tis. Nominat. plur.* οἱ βόες, i. 31. *a. Accusat.* τοὺς βοῦς τοὺς ἕρσενας, ii. 38. *a.* τὰς βοῦς, iv. 8. *a.*

Βράχεα, ἐων, τὰ, (*tamquam a sing.* τὸ βράχος) Brevia, Vada, Vadosus locus. θάλασσα οὐκέτι πλωτὴ ὑπὸ βραχέων, ii. 102. *a.* ἐν τοῖσι βράχεσι γενέσθαι λίμνης, iv. 178. *m. et mox* ibid. τὸν διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι.

Βραχίων, ὁ, Brachium. ἐκ τοῦ βραχίονος ἵππον ἐπέλκουσα, v. 12. *m.* βραχίονας περιτάμνοντας, iv. 71. *a. m.*

Βραχὺς, Brevis. ἐν βραχεῖ, Brevi, Protinus, v. 24. *m.* Fœm. βραχέα, (*pro comm.*

Digitized by Google

βραχεῖα). αἰχμὴ βραχέα, v. 49. *a. m.* αἰχμὰς βραχέας, vii. 61. *a.*

Βρέφος, εος, τὸ, *etiam de* Animallum fœtu, Pullus, iii. 153. *f. N.*

Βρέχειν, Madefacere. ἐν ὕδατι βρέχεσθαι, iii. 104. *m. interpretantur vulgo* In aqua se abluere, *vel* madefacere. *Larcherus*, Pendant ce tems-là ils se tiennent dans l'eau. *Equidem* Aqua madere *de vehementi* Sudore *intelligendum conjectavi.*

Βροντὴ, ῆς, ἡ, Tonitru, *et per metonym. i. q.* ἐμβροντησία, Stupor, Vesania. ἐπεάν σφι ὁ θεὸς φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν, vii. 10, 5. *ubi vide Larch.*

Βρώσκειν, Comedere. ὅτευ θηρίου κρέα βεβρώκοι, i. 119. *f.*

[Βροτὰ *olim legebatur* iv. 43. *f. ubi meliores codices* πρόβατα *dederunt.*]

Βύβλινος, η, ον, Papyraceus, Ex papyro, *frutice Ægyptiaco, præsertim ex ejus libro vel interiore cortice*, confectus. βύβλινα ἱστία, Papyracea vela, ii. 96. *m.* βύβλινα ὅπλα, Papyracei rudentes, vii. 25. *a.* 36. *m. f.* βύβλινα ὑποδήματα, ii. 37. *m.* βύβλινος ζυγὸς, Pons rudentibus ex papyro junctus, viii. 20. *b. in orac. Quibus cuncțis in locis scripturam* βυβλ. *per v communi consensu tenent edd. et mssti libri omnes.*

Βυβλίον, τὸ, *vide supra in* βιβλίον.

Βύβλος, ου, ἡ, *per v scriptum vocabulum consentientibus apud Herodotum (uno loco* v. 58. *f. excepto, ubi vide Var. Lect.) libris omnibus; non per iota, ut apud Theophr. Hist. Plant.* iv. 9. *editur. Hoc vocabulo apud Nostrum tria significantur:*

1. Tota planta *sive* Frutex ille Ægyptius, variis usibus inserviens, *qui Latine, Ægyptiaco nomine*, Papyrus, *et apud Theophr. Hist. Plant.* iv. 9. *etiam Græce* πάπυρος *vocatur: quam plantam describit Noster* lib. ii. c. 92. *f. cum quo conf. Theophr. l. c. et Plin. Hist. Nat. lib.* xiii. *cap.* xi. *et* xii. *sect.* 22. *et seqq. Hujus plantæ notitia, aut certe charta scriptoria, quæ ex illa contexebatur, videtur priscis temporibus simul cum literarum usu, (coll.* Herod. v. 58.) *a Phœnicibus, et quidem ex* Byblo, *Phœnices oppido maritimo, ad Ionas fuisse delata: indeque et ipsam plantam et chartam ex illius membranis confectam, nomen* βύβλος *apud Ionas invenisse, suspicari licuerit ex his quæ apud Stephanum Byz. voc.* βύβλος, *in aliam quidem sententiam detorta, e prisca fama traduntur; quæ eadem repetiit Eustathius ad Dionysii Perieg. vs.* 912. *ubi quidem vitiose vulgo* κεφαλὴν *pro* φυλακὴν *legitur. Theophrastus, totam plantam, quam* βύβλον *Herodotus vocat, τὸν πάπυρον adpellans, τὴν βίβλον (sive* βύβλον *scripserat auctor) nonnisi* interiorem *illam* corticem, *quem Latine* Librum *vocamus, intelligit, e quo et vela et vestimenta quædam texuntur, et funes nectuntur, maxime vero charta scriptoria conficitur.*

2. Charta papyracea, Charta scriptoria, ex papyri libro, *id est*, interiore cortice et tenuibus illius membranis contexta. *Sic memorat Noster* ii. 38. *f.* bovem immolandum, postquam a sacerdote exploratus et mundus compertus fuisset, notari solitum ab eodem sacerdote fuisse βύβλῳ, Charta papyracea, circum cornua ejus circumvoluta et annulo signatorio obsignata. *Memorat idem* v. 58. in raritate τῶν βίβλων Ionas olim pelles caprinas aut ovilas ad scribendi usum adhibuisse: *ubi* τὰς βύβλους (*plurali numero*) *dicit* Singulas plagulas chartæ scriptoriæ ex papyri membranis contextæ. *Ibi vulgo quidem* τὰς βίβλους *et* βίβλων *legebatur; sed scripturam per v probatissimi codices nobis obtulerunt.*

3. *Denique, per metonymiam,* βύβλος *Nostro dicitur etiam* Charta conscripta, Scriptum, Scriptus libellus. κατέλεγον οἱ ἱρέες ἐκ βύβλου ἄλλων βασιλέων—οἰνήματα, De scripto, Ex scripto libello, recensuerunt sacerdotes *etc.* ii. 100. *a.*

Confer quæ supra sub voc. Βιβλίον *monita.*

Βύειν *et* βύζειν, Replere, Farcire, Obturare. τοῦ τὸ στόμα ἐβέβυστο, *scil.* χρυσῷ, vi. 125. *f.*

Βύρση, ης, ἡ, Corium, *præsertim* bubulum. ἐπεὰν καταβήσωνται βύρσῃσι καὶ δέρμασι ἄλλοισι πᾶν τὸ σῶμα, iv. 110. *a.*

Βύσσινος, η, ον, Ex bysso contextus. κατειλίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα συνδόνος βυσσίνης τελαμῶσι, Sindonis byssinæ fasciis totum corpus involvunt, ii. 86. *f. N. ubi de Ægyptiorum more condiendi cadavera. Similiter vero* vii. 181. *f. ubi de obligandis vulneribus.*

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* βυθὸς, Fundus, Imum, Profundum. πάντα χωρέειν ἐς βυσσὸν, iii. 23. *m. f.* ὁ λίθος ἐὼν ἐν βυσσῷ, ii. 96. *f.*

Βυθέειν, *vide supra in* Βοηθέειν.

Βῶλος, ου, ὁ, Gleba, Solum, Terra. Ἐρυθρὴ βῶλος, *nomen* oppidi Ægyptiaci, ii. 111. *f.*

Βωμὶς, ῖδος, ἡ, *quasi dicas* Arula; Gradus. ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι κρώσσας, οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι, ii. 125. *a. N.*

Βῶσαι, *et alia conjugata, vide in* Βοῶν.

Digitized by Google

Γ.

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, Lactens. θύειν γαλαθηνὰ πρόβατα, i. 183. *a. m.*

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, Lacte potu utens, Lactis potu vivens, i. 216. *f.* νομάδες εἰσὶ, κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται, iv. 186. *a.*

Γαλῆ, ῆς, ἡ, Mustela. γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, iv. 192. *f.*

Γαμβρὸς, ὁ, (*pro* γαμερὸς) Adfinitate (Per initas nuptias) alicui conjunctus: *itaque non modo* Gener, *ut* v. 30. *a.* 67. *m. f. et alibi; verum etiam* Adfinis, *veluti* Sororis maritus, *ut* i. 73. *a. coll.* 74. *f.* Gener *intelligitur in illo Oraculi responso,* τὸν γαμβρὸν ἐπίκουρον καλέσασθαι, vii. 189. *a. m.*

Γαμέειν, Uxorem ducere. ἄλλην (γυναῖκα) γῆμον, Aliam duc uxorem, v. 39. *m. f.* οἰκία ἐδείματο ἐν Βορυσθένεϊ, καὶ γυναῖκα ἤγημε ἐς αὐτὰ (*scil.* ἐς ταῦτα τὰ οἰκία) ἐπιχωρίην, iv. 78. *f. N. Simili ratione dicitur* ἐξ ἐμεῦ (*scil.* ἐκ τῶν ἐμοῦ οἰκίων, *vel* ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, Ex mea domo (*id est,* filiam meam) uxorem ducere, vi. 130. *b. ubi pro* ἐξ, *quod veteres libri et scripti et editi tenent omnes, temere ἐς in nostram editionem irrepsit: quod erratum jam supra sub voc.* Ἀξίωσις *notavimus. Conf.* Γάμος. *Passiv.* γαμέεται παρθένος, Nubit virgo, iv. 117.

Γαμόρος, ου, ὁ, *Siculorum sermone, id est, Dorica dial., i. q. comm.* γημόρος, *aut Attirum et Ionicum* γεωμόρος, Agrorum possessor, Prædii rustici *vel* Prædiorum rusticorum dominus. τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκουσίων, vii. 155. *m. Vide Valckenar. ad* vi. 22. *et Valesium ad Diodor. T. ii. p.* 549. *laudatum a Wessel. h. l. Monuit Portus, vocem* γαμόρος *usurpasse etiam Æschylum ἐν* Ἱκέτισι *vs.* 328.

Γάμος, ου, ὁ, Nuptiæ. οἱ δὲ αὐτίκα γάμους ἔχημον, Nuptias contraxerunt, iv. 145. *f.* γάμους τοὺς πρώτους ἐγάμεε Πέρσησι ὁ Δαρεῖος, Uxores duxit nobilissimas inter Persas, iii. 88. *a. m. Not.*

Γὰρ, *conjunctio causalis, qua frequenter per hyperbaton ita utitur Herodotus, ut Causam rei enunciet ante Remipsam cujus redditur ratio. Vide quæ adnotavimus ad* i. 24, 17. *ad* iv. 149, 8. *seqq. denique ad* iv. 200, 4. *seq. et confer quæ a Valcken. monita sunt ad* viii. 137, 9. *seq. In eadem Valckenarii Nota, quæ in nostra editione T.* vi. *P.* ii. *p.* 211. *seq. exhibetur, ubi p.* 212. *lin.* 1. *paginas editionis Gronovianæ a Valck. citatas ad suum quemque Librum et Caput, quo spectant Valckenarii citata, retuli, pro* vi. 57, 5. *oportebat* vi. 87, 5. *et pro* iv. 96, 7. *corrigi velim* iv. 76, 7.

Γαυλὸς, οῦ, ὁ, 1. Situla, Haustrum. ἐστὶ δὲ γαυλοῦ, ἤμισυ ἀσκοῦ. οἱ πρασσέβεται, vi. 119. *m. ubi in oxytonam scripturam libri omnes consentiunt.*

2. Navis oneraria, *præsertim* Phœnissa. καταβάντες — Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν, iii. 136. *a.* τὸν γαυλὸν τὸν ἅμα ἄγοντο, iii. 187. *m.* γαυλούς τε Φοινικηίους συνέδεε, viii. 97. *a. m. Quamvis Grammatici, quos in Var. Lect. ad* iii. 136. *citavi,* (*quibus Suidas etiam adjici poterat*) γαῦλος pena cute, *ubi de* Navi *agitur, efferri meminerunt, tamen tribus istis locis apud Nostrum* Acutum accentum in ultima *tenent scripti et editi libri omnes. Pariter* vi. 17. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) *ex codicum mestorum et veterum edd. consensu* γαυλοὺς *scriptum volueram; ubi temere* γαύλους *ex ed. Schæf. in nostrum propagatum est.*

Γε. *De hujus particulæ vi et elegantia videndus Valckenarius, laudatus a Wess. ad* iii. 73. *De eadem partic. vide Var. Lect. et Not. ad* i. 112, 10. *Eadem paucis interjectis verbis, repetita in probis nonnullis codicibus: vide Var. Lect. et Not. ad* iii. 29, 6. *seq.*

γε μὴν, Certe vero. ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον, vi. 129. *f. Cf. Herm. ad Vig. not.* 298.

Γελᾶν, Ridere. γελῶ ὁρῶν γῆς περιόδους γραψαντας πολλοὺς,—καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσην, iv. 36. *m. ubi Wess. cum Gron.* ποιεύντων *idem ac* ποιέοντων *valere censuit; equidem* ποιεύντων *pro genitivo absolute posito accepi: et (videor)* quum Asiam nonnulli Europæ æqualem faciunt. Γελᾶν *et* Γελεῖν *olim* Splendere *significaverat; unde* Γελέοντας v. 66. *b. forsan sunt* Splendidi, Illustres. *Vide ibi Notata.*

Γέλως, ωτος, ὁ, Risus. γέλωτά με θήσεσθε, Ludibrio me habebitis, iii. 29. *m.* γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι, Talia ludibrio habere, iii. 38. *a.* ἐπὶ γέλωτι, Ludibrii causa, ix. 82. *m.*

Γενεὴ, ῆς, ἡ, 1. Generatio, Ætas hominum. γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν, ἑκατὸν ἔτεά ἐστι, ii. 142. *a. m.* τρίτῃ γενεῇ μετὰ Μῖνωα τελευτήσαντα, vii. 171. *a. Genit. plur.* τῶν γενεέων, ibid.

2. Nativitas. ἐκ γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, iii. 33. ἐκ γενεῆς φαλακροὶ γινόμενοι, iv. 23. *a. ubi olim* γενετῆς.

3. ἡ ἀνθρωπηίη λεγομένη γενεὴ, Humana quæ vocatur ætas, *i. e.* Tempus historicum, *a quo distinguitur Mythica vel Heroica ætas,* iii. 122. *a. m. ibique Not.*

Γενεηλογέειν, (*pro comm.* γενεαλογεῖν,

Digitized by Google

scilicet idem quod καταλέγειν τοὺς ὧν αἰεὶ πατέρας, vi. 53. *f.*) Generis originem recensere. ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, ii. 146. *f.* ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀχαιμένεος, ἐγενεήλογησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου, iii. 75. *a.* Ἐκαταίῳ γενεηλογήσασθαι ἑωυτὸν, ii. 143. *a. et m.* ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἐμεωυτὸν, ibid. *a.* ἀπὸ τούτων γενεηλογέοντες κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα, ii. 91. *f.* ταῦτα μέν νυν—γεγενεηλόγηται, Hæc igitur *illorum* genealogia (generis recensio) est, vi. 53. *f.*

Γένειον, τὸ, Barba, vi. 117. *f.* ἀνωΐστι τὰς τρίχας ἀξεσθαι τάς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ, ii. 36. *a.* γένεια μεγάλα, iv. 23. *a. cum aliis interpretibus de* Mento prælongo *accepi: videndum vero, ne* Barbas prolixas *dixerit Scriptor; quo magis mira res fuisset, quod* capita *quidem* calva, *sed* prolixas barbas *homines isti habuissent. Nec vero existimandum est, in hanc sententiam* βαθέα potius *quam* μεγάλα, γένεια *dicturum fuisse Herodotum: nam, licet* βαθὺν πώγωνα *vulgo Græci* prolixam barbam *dicant, tamen μέγαν πώγωνα Noster dixit* i. 175. *et* viii. 104.

Γενέσια, τὰ, Dies quo quis e vivis excessit, iv. 26. *f. N.*

Γένεσις, ιος, ἡ, Nativitas, Ortus. γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, ii. 146. *f.*

Γενετὴ, ῆς, ἡ, Nativitas, Ortus. *Vide* Γενεὴ, *num.* 2.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Genitor, Progenitor. τοῦ Ἀλεξάνδρου ἕβδομος γενέτωρ, viii. 137. *a.*

Γένος, εος, τὸ, 1. Genus. Λυδὸς ἦν γένος, *non* τὸ γένος, i. 6. *a. ibique Var. Lect.* Γένος *et* ἔθνος *subinde ita distinguuntur, ut* γένος *intelligatur Pars* τοῦ ἔθνεος. *Sic* τὸ Μαρδικὸν ἔθνος *plura comprehendit* γένεα, i. 101. *Sic* Ægyptiorum septem *memorantur* γένεα, ii. 164. Persarum *plura* γένεα *recensentur* i. 125. *Similiter* τὸ Δωρικὸν γένος i. 56. *est pars* τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνεος, *et* τὸ Ἰωνικὸν γένος, *pars* τοῦ Πελασγικοῦ ἔθνεος.

2. Proles, Soboles. ἵνα σφι γένεα ὑπογίνηται, ut illis submasceretur soboles, iii. 159. *m.*

Γεραίρειν, Honorare, Honore prosequi. τὰ πάθεα αὐτοῦ τραγικοῖσι χόροισι ἐγέραιρον, v. 67. *f.*

Γέρας, αος, τὸ, Honor, Privilegium. τῷ Δαρείος κατὰ ἕδωκε γέρας, Cui aliquando singularem honorem habuit, *scil. honorificentissimis verbis eum laudans*, iv. 143. *a.* τοῖσι αἱ ἱρωσύναι πᾶσαι γέρας δέδονται, Quibus hic honos habetur, Qui hoc privilegio fruuntur, ut omnes legationes obeant, vii. 134. *a.*

Plur. τὰ γέρεα, (*Ion. pro* γέρα *vel* γέρατα). γέρεα δέ σφι ἦν τάδε ἐξῃρημένα, ii. 168. τὰ τῶν προγόνων γέρεα, iv. *Lex. Herod.* 163. *a.* ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, iv. 165. *a.* τὰ τῶν βασιλήων γέρεα, vi. 57. *f.* οἱ μὲ τιμῶν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρῴα, vii. 104. *a.*

Γέρδον, τὸ, Crates viminea, Clypeus ex viminibus contextus. Πέρσαι εἶχον,—ἀντὶ ἀσπίδων, γέρδα, vii. 61. *a.* φράξαντες τὰ γέρδα οἱ Πέρσαι, ix. 61. *m. N.* ἐγίνετο περὶ τὰ γέρδα μάχη, ix. 62. *a. m.* συνεφόρησαν τὰ γέρδα ἔρκος εἶναί σφι, ix. 99. *extr.* ἔως μὲν ὄρθια ἦν τὰ γέρδα, ix. 102. *a.* διασάμενοι γὰρ τὰ γέρδα οὗτοι, ibid. *m.*

Γέρων, Senex, *Compar.* Γεραίτερος, Natu major, vi. 52. *f. Not.*

Γέροντες, Senatores *apud Spartanos*, i. 65. *f.* οἱ ἔφοροι καὶ οἱ γέροντες βουλευσάμενοι, v. 40. *a.* παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, vi. 57. *f.*

Γεύειν, Gustandum dare. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, vii. 46. *f.* Γεύεσθαι, Gustare. *Vitiose autem olim* ii. 14. *a. m. legebatur* εἰ μή τε γεύσεται σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, *pro* εἰ μήτε γε ὄσεται σφι ἡ χώρη.

Γέφυρα, (*non* Γεφύρη) ης, ἡ, Pons, i. 186. *extr.* iv. 85. *a.* γέφυραν ζευγνύναι, Struere pontem, iv. 97. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) iv. 118. *a. et alibi. Conf. Not. ad* vii. 36. *a.*

Γεφυροῦν, *absolute*, Struere pontem, vii. 34. *a. Cum Accus.* Ponte jungere. Βόσπορον γεφυρώσας, iv. 88. *m.* γεφυροῖ ποταμὸν Ἴστρον, iv. 118. *a.* τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, vii. 24. *extr.* ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, vii. 36. *f.* ὅταν Ἀρτέμιδος ἀκτὴν νησοὶ γεφυρώσωσι, *in orac.* viii. 77. *a. Metaphorice dicitur* γεφυρῶσαι τὸ καιόμενον, Igni veluti pontem imponere, *quo transiri possit*, ii. 107. *f. Conf.* Ἀπογεφυροῦν.

Γεώπεδον, τὸ, Fundus, Prædium, Ager. *Et Diminutivum*, Γεωπέδιον, τὸ, Agellus, Prædiolum. ἐμοὶ ἐκ' ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπεδίων (*sive* γεωπέδων) ἀρκέων ἐστὶ βίος, vii. 28. *extr. ibique Var. Lect. et Not. Conf. Schæf. ad Gregor. p.* 518.

Γεωπείνης, ου, ὁ, Qui parum terræ, parum agri, possidet. ὅσοι μὲν γεωπεῖναί εἰσι τῶν ἀνθρώπων,—οἱ δὲ πολλὴν ἔχουσι, ii. 6. *a.* Ἀνδρίους εἶναι γεωπείνας, ἐς τὰ μέγιστα (*scil.* τῆς γεωπεινίης) ἀνήκοντας, viii. 111. *m. Glossa Herod. ex lib.* ii. Γεωπεῖναι· οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. *Sic et Hesych. et Suidas, et Gregor. Dial. Ion.* §. 114. *Equidem istud vocab. non tam a verbo* πεινῶ, Esurire, *quam ab adjectivo* πένης, Pauper, *aut a verbo* πένεσθαι, Pauperem esse, *derivatum arbitror. Itaque commodius apud eumdem Suidam et apud Timæum in Lexic. Plat. p.* 68. *definiuntur* Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν γῆν ἔχοντες. *Ac disertius etiam Etymologus Sorbon. a Bastio ad Gregor. p.* 519.

Digitized by Google

inundatus: Γεωτρεῖναι, παρὰ τὸ γῆς πίνεσθαι.

[Γεώπονς, ονος, ὁ, *Vocabulum nihili, temere fictum ex vitiosa nlim lectione* γεωπόδων vii. 28. *f. pro* γεωπέδων *vel* γεωπεδίων.]

Γεωρυχέειν, Terram fodere, Cuniculos agere, iv. 200. *f. quod* ibid. *paulo ante,* ὀρύσσειν ὀρύγματα ὑπόγαια.

Γῆ, ἡ, Terra. γῆν πολλὴν ἐπελήλυθας, Multas terras (*sive*, Magnam terræ partem) obiisti, i. 30. *m. N.* γῆν πολλὴν θεωρήσας, iv. 76. *a.* αἰτήσοντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ βασιλέϊ, v. 17. *a. et* 18. *a.* διδοῖς βασιλέϊ Δαρείῳ γῆν τε καὶ ὕδωρ, v. 18. *m.* 73. *m.* vi. 94. *m.* ἀπέπεμψε ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας, vii. 133. *a.* γῆν τε καὶ ὕδωρ φέρειν παρὰ βασιλῆα, vii. 133. *m. Conf. Indic. Rerum et Pers. voc.* Terra.

Genit. plural. αὕτη ἡ γῆ ὁμοίη τῇ ἀριστῃ γεῶν, iv. 198. *a.*

Γηγενὴς, Terra genitus, Terræ filius. Ἐρεχθῆος τοῦ γηγενέος λεγομένου εἶναι, viii. 55. *a.*

Γηοχέειν, Agrum *vel* Agros (Prædium *sive* Prædia) possidere. ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα, vii. 190. *a.*

Γῆρας, αος, τὸ, Senectus. ἐς ὃ γήραϊ μέγα ὄλβιος ἐὼν ἐτελεύτησε, vi. 24. *f. Quod H. Steph. ait, Thes. T.* i. *col.* 847. *c.* "γῆρας ὄφεις ἐκδύνουσι legi *apud Herodotum,*" *id nusquam in Musis legere memini.* Exteriorem cutem, *quam verno tempore serpentes et cancri exuere solent, ut Romanis* Senectam, *sic Græcis* τὸ γῆρας *dici, satis notum est. Qua de re et alii auctores, et Aristoteles cum alibi, tum Hist. Anim. lib.* v. *cap.* 15. (*aliis* 17.) *extr. his verbis mentionem facit,* ἐκδύνουσι δὲ (*οἱ κάραβοι*) τὸ κέλυφος τοῦ ἔαρος, ὅσπερ οἱ ὄφεις τὸ καλούμενον γῆρας.

Γίνεσθαι, Nasci, Fieri, Esse. *Tertia pers. plur. Imperf.* ἐγινέατο, Fuerùnt, i. 67. *a. m. pro* ἐγίνοντο *vel* ἐγένοντο, *quod habent ibi alii. Pro* ἐγεγόνεε, ix. 128. *extr. et* 139. *a. alii* ἐγένερο *præferunt. Notemus varios verbi hujus usus hosce.*

1. Gigni, Nasci. ἡμέρῃ τῇ ἕκαστος ἐγένετο, i. 133. *a.* ii. 82. *a.* ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο βασιλεὺς, Natalis dies, ix. 110. *f. Præt. Med.* γέγονα, Natus sum. ἔτεα τρία καὶ δέκα γεγονὼς, xiii. annos natus, i. 119. *a. et similiter alibi.* ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, A nobis estis progeniti, A nobis oriundi, viii. 22. *m. f.* (*non, ut Portus interpretatur,* A nobis stetistis.) ἀπὸ τούτου τοῦ Περδίκκεω Ἀλέξανδρος ὧδε ἐγεγόνεε, ix. 139. *a. Referri huc etiam illa phrasis potest,* ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, Ex quo primum exstiterunt, ex quo ortum cœperunt Athenienses, vi. 109. *a. m.* ix. 110. *m. N. Aoristus pr. Med. habet Activam significationem.* οἱ γενάμενοι, Qui genuerunt, Parentes, i. 120. *extr.* 122. *a.* ἡ γεναμένη, Quæ peperit, Mater, iv. 10. *m. f.*

2. Fieri, Effici, Perfici. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Quæ ab hominibus facta, gesta sunt, *Exord. lib.* i. *ubi vid. Not.* ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον, Ad hos pertinebat contumelia a Samiis patrata, iii. 48. *a.*

Cum Dativo maxime casu constructum hoc verbum commode interdum reddas per Latina Accidere, Obvenire, Evenire, *Bene aut male* Cedere, *et similia.* χρῆν γὰρ Καμβύλῃ γενέσθαι κακῶς, i. 8. *a. N.* τῷ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, ix. 109. *m.* ἡ ἁμαρτὰς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, Delictum bene ei cessit; Exitum habuit eum quem habere debebat, i. 119. *a.* τὸ ὀρυχθὲν—ἐς δέον ἐβέβυκτο γεγονέναι, i. 186. *f.* οὐ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, Non contigerunt illis boni ominis victimæ, ix. 61. *m.* ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστὰ, ix. 62. *a. Et omisso vocabulo* χρηστὰ, *sed subintellecto:* καὶ τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, ix. 61. *f. Not. et* ὡς δὲ χρόνῳ κοτὲ ἐγένετο, ix. 62. *a. conf. Not. ad* vii. 134. *Eodem pertinet istud:* οἰκίτα βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐκτὸς ἐθέλει γίνεσθαι, viii. 60. *f. ubi possis intelligere* ἐθέλει χρηστὰ γίνεσθαι, *quemadmodum* vii. 157. *f. ait* τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι: *at ibi* (viii. 60.) *multo commodius repetitum intelligetur vocab.* οἰκότα, *nempe* τοῖς οἰκότα βουλευομένοισι ἐθέλει οἰκότα γίνεσθαι.

3. Esse. Γίνεσθαι *Nostro tantumdem ac* εἶναι *valere recte Wess. ad* vii. 11, 21. *monuit, provocans potissimum ad* vii. 21. *ubi frequens hoc verbum recurrit. Jungit tamen Herodotus* viii. 86. *b. utrumque verbum ita, ut majorem quamdam vim habere* γίνεσθαι *quam* εἶναι *videatur:* ἔσαν γε καὶ ἐγένοντο ἀμείνονες, Fuerunt et ipso facto sese præstiterunt fortiores; *nisi forsan nil aliud dicere voluit nisi* Fuerunt et facti sunt isto die fortiores; *scil. Regis præsentia fortiores illos reddiderat.*

οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, Qui in poësi fuerunt, *i. e.* Qui in poësi versati sunt, Qui poësin tractarunt, ii. 82. *m.* ἦν γεγονὼς, vi. 37. *a. idem quod alibi* ἐγεγόνεε. *Similis periphrasis est ista,* ἐπεὰν—διεξιὼν γένωμαι, Quando exponam, Quando in expositione mea *eo* pervenero, vii. 77. *a.*

4. *Ubi agitur de* Tempore elapso, *frequenter verbum* γίνεσθαι *adhibet, præsertim cum Dativo constructum; quibus in locis* γίνεσθαι *idem fere ac* διαγίνεσθαι, Interesse, Interjectum esse, *valet.* ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ τοιοῦτο πρήσσοντι, ii. 2. *m. N.* ὡς δὲ τρίτη ἡμέρη τῷ παιδὶῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, i. 113. *m. Similiter* iii. 56. *a.* ix. 39. *a. Conf. Wess. ad* ii. 175, 22. *ubi commode compositum*

Digitized by Google

occurrit verbum, χρόνου διαγενομένου πολλοῦ.

Γινώσκειν, Cognoscere. οὐ γινώσκεται τούτων (id est περὶ τούτων) εἰ μὴ ὅσα αὐτέων λεγόντων, nempe γινώσκεται, iv. 25. f. Decernere. Ἀλυάττεα ἔγνωσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα Ἀστυάγει, Decreverunt ut Alyattes filiam suam daret Astyagi, i. 74. f. Judicare, Censere, Pronunciare. οἱ Τέλμησσέες τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν ἀλλόθροον etc. Telmessenses vates consulti censuerunt, pronunciarunt, i. 78. m. ἔγνωσαν Ἀριστόδημον ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα, ix. 71. m. ταῦτά γινώσκειν, i. q. ὁμοφρονεῖν, Idem sentire, Concordes esse, ix. 2. m.

Γλαυκὸς, ἡ, ὸν, Glaucus, Cæsius, Cæruleus. ἴδωσι γλαυκὸν τε τῶν ἰσχυρῶς καὶ πυῤῥὸν, iv. 108. a. N. Alii ad oculorum et ad pilorum colorem referunt, alii cæruleo et rubro colore pictum corpus intelligunt.

Γλίχεσθαι, Cupidum, Studiosum esse. Semel junctum habet περὶ præpositionem: δεινῶς γλιχομένοισι περὶ τῆς ἐλευθερίης, ii. 102. m. ubi quidem aut μαχομένοισι corrigendum, aut delendam vocalem περὶ censuerunt nonnulli interpretes. Alibi quidem abest præpositio. ἐλευθερίης γλιχόμενοι legitur viii. 143. a. τοῦ αὐτοῦ γλιχόμεθα, iii. 72. m. γλιχόμενοι Αἰγύπτου, Ægyptum petentes, iv. 152. a. ὁς στρατηγήσεις τῆς Ἑλλάδος γλίχεαι, Imperator esse Græciæ cupis, vii. 161. a.

Γλοιὸς, οῦ, ὁ, Viscum, Gluten, Viscida, Mucosa materia, iii. 112.

Γλουτοὶ, οἱ, Nates, Clunes. τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτέων, iv. 9. a.

Γλυκὺς, Dulcis. *Vide in* Γεύειν.

Γλυκύτης, Dulcedo, iv. 177.

Γλύφειν, Scalpere, Insculpere. τύπους εὖ γεγλυμμένους olim legebatur ii. 136. a. ubi rectius nunc ἐγγεγλυμμένους: (conf. Ἐγγλύφειν.) λίθος ὀξὺς, τῷ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι, vii. 69. a. m.

Γλυφὶς, ἴδος, ἡ, proprie, Crena sagittæ; sed et Tota sagitta, certe Inferior sagittæ pars, γλυφὶς dicitur, ut apud Eurip., (Orest. 274.) οὐχ ὁρᾷ ἐκπεπτώκασι τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας, ubi τὰς γλυφίδας Scholiastes τὰ βέλη interpretatur. Et apud Nostrum τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες βυβλίον, viii. 128. a. N. conf. omnino Πτεροῦν.

Γλῶσσα, ης, ἡ, Lingua, Sermo. βάρβαρον γλῶσσαν ἱέντες, Barbara lingua utentes, Barbare loquentes, i. 57. m. Sic Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, ix. 16. a. ἣν τινα γλ. ἵεσαν οἱ Πελασγοὶ, i. 57. a. Περσίδα γλῶσσαν μετεῖς, vi. 29. extr. κατὰ γλῶσσαν τὴν σφετέρην, Sua lingua, Suo sermone, vi. 98. f. χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες, i. 142. extr. τὸν τῆς γλώσσης χαρακτῆρα ἔχουσι ἐν φυλακῇ, i. 57. extr.

τὴν αὐτὴν γλῶσσαν οὗτοι νομίζουσι, Eadem lingua utuntur, i. 142. a. idem quod ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν, ibid. m. f. τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται, iv. 109. a. γλῶσσαν οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην νενομίκασι, iv. 183. f. δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται, iv. 24. extr.

ἐσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην. Sic olim edd. et mssti iv. 106. et ferendum hoc censuere Wess. et Schaef. bene quidem intelligentes, Græce vix dici posse γλῶσσαν φορέειν, sed accusativum γλῶσσαν referri ad aliud verbum quod in scriptoris mente hæsisset. Nos cum Reizio verbum ἔχουσι adjecimus; cujus facti rationem reddidimus in Var. Lect. ad h. l.

ἀπὸ γλώσσης, Ore, Oretenus; nempe Non scripto aut per literas. ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης, i. 123. f. ubi hoc ἀπὸ γλώσσης opponitur ei quod præcessit, ἐσθέτηκε βιβλίον, γράψας τά οἱ ἐβούκεε. Sed nunc maxime animadverto, parum commode hoc loco incisam vulgo esse orationem, quasi ἀπὸ γλώσσης ad ἐντειλάμενός οἱ pertineret. Immo ante ἀπὸ γλώσσης incidenda erat oratio: nam verum si quæris, structura naturalis verborum in hunc modum fuerit intelligenda, ἐντειλάμενός οἱ, διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ, ἐντεῦθεν αὐτῷ ἀπὸ γλώσσης.

Γνάθος, ου, ἡ, Maxilla. γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας, ix. 83. f.

Γνῶμα, τος, τὸ, i. q. alias γνώρισμα, Id quo quid cognoscitur, Indicium, Documentum. τῶν ἔχομεν γνῶμα μέγιστον, vii. 42. a. N.

Γνώμη, ης, ἡ, 1. Notitia. ἦν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ ἐν γνώμῃ γεγονὼς, In Cræsi notitiam venerat Miltiades, Notus, Familiaris fuerat Cræso, vi. 37. a. N.

2. Sententia, Opinio. κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, ii. 26. a. v. 3. m. κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας, Ut mea fert sententia, iv. 53. a. τήνδε ἔχω γνώμην, ii. 27. a. τήνδε ἔχω τὴν γνώμην, Hanc habeo sententiam, iv. 31. a. Sed ubi absque articulo ponitur ἔχω γνώμην, ut iii. 82. f. ibi hæc dictio ita accipienda videtur, ac si esset ἔχω οὕτως κατὰ γνώμην, certe adjectum etiam diserte adverbium habes, ἐγὼ γνώμην ἔχω—τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι, i. 207. a. γνώμην ἀποφαίνειν, i. 40. f. a. sed frequentius ἀποφαίνεσθαι, Dicere sententiam, i. 207. a. ii. 120. f. iii. 71. a. vii. 152. a. Item γνώμην ἀποδείκνυσθαι, i. 207. a. iii. 82. a. 160. a. m. iv. 79. a. ἐκφαίνειν τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, v. 36. a. Et ἐκφέρεσθαι τὴν γνώμην, unde mox ibidem, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ ταυτὸ ἐξεφέροντο, κελεύοντες etc. τίθεσθαι γνώμην, Sententiam aliquam in medium proponere, iii. 80. f. vii. 82. a. Item ἐσφέρειν γνώμην, quod La-

Digitized by Google

tine reddere possis Sententiæ alicujus esse auctorem, iii. 80. *f.* 81. *f.* *γνῶμαι τρεῖς προεκέατο*, Propositæ erant, iii. 83. *a.*

τῶν δὲ κατὰ ταυτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον, κελευόντων etc. Horum sententiæ in hoc consentiebant, i. 206. *f.* *ἀμφοτέρων ἐς ταυτὸ αἱ γνῶμαι συνέβραμον*, i. 53. *f.*

'Αρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν *seq. infinitivo*, Aristagoræ sententia eo maxime inclinabat, *sive* Aristagoras id maxime urgebat et in hac persistebat sententia, (*coll. infra voc.* Πολλὸς *num.* 4.) ut *etc.* v. 126. *a.* πλέον μέντοι ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα, viii. 100. *a.* (*ubi* ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη *idem valet ac* ἡ γνώμη αὐτοῦ ἔφερε, *sicut* τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν.) *Et inversa constructione:* ταύτῃ πλεῖστος γνώμην (*i. q.* κατὰ γνώμην *vel* γνώμῃ) εἰμί, i. 120. *m. ubi conf. Var. Lect.* ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι, vii. 220. *a.*

3. Γνώμη, Consilium, Voluntas. *γνώμην ἱκανὸς ἀνήρ*, Consilio præstans, Plenus consilii vir, iii. 4. *a.* (*eidem mox* ibid. *σοφίη tribuitur.*) *τίνα ἔχουσα γνώμην*, Quo consilio? Quid spectans? Quid tibi volens? iii. 119. *m. f.* *ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξα ταῦτα*, ibid. *f.* *γνώμην ἔχε seq. infinit.* Hunc inde animum, Hoc tibi stet consilium, Hoc tibi sit propositum, vii. 236. *f.* *οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ*, Non ego consilio ejus me adjungam, Non ad illius voluntatem me componam, Non ei morem geram, i. 109. *a. m. Alibi quidem προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινὸς nil aliud significat, nisi* Ad sententiam alicujus accedere, ut iii. 83. *a.* vi. 109. *f. At* i. 109. *γνώμη non nuda* Sententia, *sed* Consilium, Voluntas, Jussum et imperium *regis, intelligitur. Similiter* παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην, vi. 99. *f.* Voluntati, Imperio Persarum se subjecerunt.

Γνώμων, *ονος*, ὁ, Gnomon, Horologium solare, ii. 109. *f. N.*

Γνωσιμαχέειν, Mutare sententiam, Meliora docere, Melius sibi consulere. *Recte H. Steph. Thes. T.* i. *col.* 1831. *monuit, nimis restrictum esse significatum illum,* τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, *τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν, qui verbo isti cum apud alios Grammaticos tum in Glossis Herodoteis ex libro* iii. *tribuitur. Nempe* γνωσιμαχέειν, *apud Herodotum quidem, proprie nil aliud sonat nisi* τῇ γνῶσι i. e. τῇ γνώμῃ (*nempe* τῇ προτέρῃ ἑαυτοῦ γνώμῃ) μάχεσθαι, Priori suæ sententiæ repugnare, Mutare sententiam, Melius consilium capere, μετανοῆσαι, μεταγνῶναι. *Sic* εἰ μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατὸν,—ἦν ἂν σοφὸς ἀνήρ, iii. 25. *m. Sic item* viii. 29. *a.* ἤδη τι μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι (*nempe* καὶ γνώσεσθε μὴ εἶναι) ὁμοῖοι ἡμῖν, Nunc saltem meliora edocti intelligite patres vos nobis non esse. *Neque aliter accipiendum istud* γνωσιμαχέοντες, vii. 130. *a. ubi in Latina versione, pro eo quod Valla posuerat,* Suæ tibi imbecillitatis conscii, *aut quod nos eamdem in sententiam possimus,* Pares se nobis non esse intelligentes, *nil aliud positum oportebat nisi* mutata sententia, *aut* melius sibi consulentes. *Scilicet Thessali olim, quum a Græciæ populis Darius terram et aquam petiisset,* (vi. 48.) *sese ei non tradiderant: deinde vero, quum Alexandræ se Xerxi tradidissent, putavit rex,* (*ut docet Nester sub finem hujus cap.* 130. *coll.* vii. 6.) de communi gentis consilio id esse factum; *adeoque laudat eos, quod mutassent sententiam* et melius sibi consuluissent.

Γόη, ης, ἡ, Incantatio, *i. q.* γοητεία, *si modo vera est scriptura, quam olim editi libri præferebant* vii. 191. *m.* κατειδόντες γόῃσι τῷ ἀνέμῳ: *ubi* γοῇσι *saltem malles, sed accentum in antepenult. tenent libri omnes; itaque* γόοισι *probabili ratione corrigunt nonnulli Interpretes, a sing.* ὁ γόος, Ululatus, *quum præsertim* τὴν γοητείαν ἀπὸ τῶν γόων nomen invenisse *tradant Grammatici.* (*Vide Suidam in* Γοητεία, *ab Æm. Porto citatum.*) *Nos cum nostro cod. F. qui iota subscribendum aut ad latus ponendum raro negligit,* γόῃσι *absque iota scripsimus, quo significetur* per præstigiatores, *a sing.* ὁ γόης. *Vide Not. ad l. c.*

Γόης, ητος, ὁ, Præstigiator, Incantator. γόητας εἶναι πάντας, ii. 33. *a.* κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι, iv. 105. *f. Conf. vocab. præced.* Γόη.

Γόμος, ου, ὁ, (*a verbo* γέμειν) *i. q.* ὁ φόρτος, Onus quo oneratur navis. τὰ μέγιστα (τῶν πλοίων) πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει, i. 194. *m.*

Γόμφος, ου, ὁ, Clavus ligneus. περὶ γόμφους τυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα, ii. 96. *a. N. Conf.* Περιείρειν.

Γονεύς, έος, ὁ, Progenitor; *cui ex adverso respondet* ὁ ἀπόγονος, i. 17. *f.* Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, i. 91. *a. N.* Pater, Parens. τῷ γονεῖ τιμωρέοντα τὰ τέκνα, Liberi ulciscuntur patrem, iii. 109. *m. ubi de Serpentibus agitur.* οἱ γονέες, Parentes. *Sic* τοῦ δὲ Ταρχητάου τοὺς γονέας *præferunt plures libri* iv. 5. *a. ubi nos cum aliis* τοὺς τοκέας.

Γονή, ῆς, ἡ, Semen genitale. ἡ γονὴ τῶν Αἰθιόπων τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, iii. 101. *a. ubi mox dein* τοιαύτην ἀπίενται θορήν. *Item de Serpente mare,* ἀπιεμένου αὐτοῦ τὴν γονήν, iii. 109. *a.*

Γόνος, ου, ὁ, 1. Proles, Soboles. ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος, i. 108. *m.* τὸν μέλ-

Digitized by Google

λαντα Ἕλλησι γενέσθαι γάνος, v. 92, 8. *a.* τὸ 92, 4. *a.* ἕκαστος ἔρσενος γόνου, i. 169. *m.* ἐκκαίδεκα τὸ παράπαν ἐόντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου, iii. 66. *m.* μαντευομένῳ περὶ γόνου, Consulenti oraculum de sobole, ix. 33. *a.* πρεσβύτατος παντὸς τοῦ γόνου, Natu maximus universæ familiæ, omnium Darii filiorum, vii. 2. *f.*

2. Sexus. τὰ ἐς ἔρσενα γόνον ἁρμόζοντα ἰρὰ ἐπιφήνασαν, vi. 135. *f.*

Γόνυ, τὸ, Genu. ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, In genu projecit civitatem, *i. e.* Misere eam adflixit, adtrivit, vi. 27. *f. coll.* 26. *f.*

Plur. Γούνατα. ii. 80. *f.* ἐς γούνατά σφι αὐτὰ πεσέειν, v. 86. *m.* λαβομένη τῶν γουνάτων, Genua illius amplexa *mulier*, ix. 76. *m.* κολοσσοὶ τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένοι, Genubus innixi, iv. 152. *f.* Camelum, *ait Herodotus*, habere ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, iii. 103. *N. ubi* γούνατα, *cum Gesnero* (*a Schneid. ad Ælian. Hist. Anim.* iii. 3. *laudato*) Articuli *videntur intelligendi. Sic et* Equo, qui herum excusserat, famuli illius ἐν τοῖσι γούνασι ἀνέτειλαν τὰ σκέλεα, crura in Genubus (in Articulis) præciderunt, vii. 88. *f. Conf.* Σκέλος.

Γόος, ου, ὁ, *vide* Γόη.

Γοργόρη, ης, ἡ. *Glossæ ex lib.* iii. Δεσμωτήριον, Subterraneus carcer. ἐν γοργόρῃ ἐδέδετο, iii. 145. *a.* δήσας (με) γοργόρης ἠξίωσας, ibid. *m.*

Γουνὸς, οῦ, ὁ, *apud Homerum quidem vulgo* Fertile solum *intelligitur: apud Nostrum vero* iv. 99. *m. est* Extremus terræ cujusdam angulus in mare prominens. *Ibi nempe* ὁ γουνὸς ὁ Σουνιακὸς *dicitur ille* Atticæ tractus angularis, qui inter duo maria excurrens, in Suniacum desinit promontorium. *Vide Notas ad locum citatum, et conf. voc.* Ἄκρη *et* Γωνίη.

Γράμματα, τὰ, 1. Literæ, Elementa scripturæ, Scriptura. οἱ Φοίνικες ἐσήγαγον ἐς τοὺς Ἕλληνας—καὶ γράμματα, οὐκ ἐόντα πρὶν Ἕλλησι, v. 58. *a.* λίθος γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος, iv. 87. *f.*

2. *i. q.* ἐπιγραφὴ, Inscriptio. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, λέγοντα τάδε, i. 187. *a. et f.* iv. 91. *a.* στήλας ἔστησε δύο, ἐνταμὼν γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικὰ, iv. 87. *a. Not.*

[Γραμματεὺς, ὁ, Scriba. *In Zonaræ Lexico, sub voce* Ἐπελέξαντο *leguntur hæc:* Ἡρόδοτος· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα: *quæ verba nusquam apud* Herodotum *reperiuntur, apud quem vocab.* γραμματεὺς *ne semel quidem occurrit. Leguntur quidem in Musis* (iii. 128. *a. m.*) *verba hujusmodi,* ἐδίδου (ἓν ἕκαστον τῶν βιβλίων *vel* βυβλίων) τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιληΐῳ ἐπιλέγεσθαι: *sed ista, quæ Herodoto Zonaras tribuit, ex alio petita Scriptore esse videntur. Hausit ista sua Zonaras, ut fere omnia, e Suidæ Lexico, in quo (sub eadem voce* Ἐπελέξαντο) *hæc cuidam ex Herodot.* vii. 239. *ductæ subjiciuntur hæc verba:* Καὶ αὖθις· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. *At ista formula,* καὶ αὖθις, Et rursus, *nil aliud significat, nisi "* Idem *verbum* ἐπιλέγεσθαι *notione* Legendi *etiam in sequente* βήσει *positum reperiri;" non utique indicat,* βῆσαι *hanc ex eodem Auctore esse ductam.*]

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, (*i. q. aliis* ὁ γραμματεὺς, *monente Polluce* iv. 19.) Scriba, Notarius. ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης, Scriba rerum pretiosarum Minervæ dedicatarum *in templo Saitano*, ii. 21. *a. Not.* Mæandrius γραμματιστὴς *fuit Polycratis*, iii. 123. *a.* Ἀπὸ Περσέως, γραμματιστὰς βασιλήϊους οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι, iii. 128. *a. m.* Xerxe copias suas lustrante, singulorum populorum nomina ἀνέγραφον οἱ γραμματισταὶ, vii. 100. *a.* In pugna Salaminia οἱ γραμματισταὶ regis ἀνέγραφον πατρόθεν unumquemque triearcham qui bene rem gessisset, viii. 90. *f.*

Γράφειν, 1. Pingere. 2. Scribere, τοῦτον αὖτιον γράφω, vii. 214. *extr.*

Medium. Γράφεσθαι, Sibi notare, suum in usum scripto consignare. γενομένου τέρατος, φιλάσσουσι γραφόμενοι τὸ προσῆκον, ii. 82. *f. ubi aliis interpretantur* Admotari curantes. *Sic* ζῶα γραψάμενος, *et* ταῦτα γραψάμενος, Hæc postquam pingenda curavit, iv. 88. *a. Verum tamen* συγγράψασθαι (*itidem verbo Medio*) i. 47. *m. dicitur etiam is qui* Ipse aliquid scripto consignat, idque non suum in usum, sed in usum alterius.

Γραφὴ, ἡ, 1. Pictura, ἐγὼ μέν μιν (phœnicem avem) οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ, ii. 73. *a. et mox* ibid. οἱ τῇ γραφῇ παρόμοιοι.

2. Descriptio, Delineatio. δηλώσω μέγαθός τε ἑκάστης αὐτέων (*nempe* Europæ et Asiæ), καὶ οἵη τίς ἐστιν ἐς γραφὴν ἑκάστη, Declarabo—qualis fere sit utraque quoad descriptionem, *i. e.* quoad figuram; qualis fere sit utriusque figura, iv. 36. *f. Simili quodam modo* iv. 99. *a.* αἱ ἔρχονται σημανέων τὸ πρὸς θέλασσαν τῆς Σκυθικῆς χώρης ἐς μέτρησιν.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, Gryphus. χρυσοφύλακας γρύπας, iv. 13. *a.* 27. *a.* iii. 116. *a.* Circa Scylæ ædes, Scytharum regis, λευκοῦ λίθου, σφίγγες τε καὶ γρύπες ἕστασαν, iv. 79. *a.* γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοι, iv. 152. *f. N.*

Γυμνάζεσθαι, Gymnasticis exercitationibus vacare. τοὺς μὲν γυμναζομένους τῶν ἀνδρῶν, vii. 208. *m.*

Γυμνάσιον, Exercitatio gymnica. προσεῖχε γυμνασίοισι, ix. 33. *a.*

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, Leviter armatus. πρὸς ὁπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγῶνα ἐποιεῦντο,

Digitized by Google

ix. 63. *f.* *Conf.* Γυμνός.

Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, Gymnicus. ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, ix. 33. *a. m.*

Γυμνοπαιδίαι, *ai*, Solenne ludicrum *sic nominatum* apud Lacedæmonios. ἦσαν μὲν δὴ Γυμνοπαιδίαι, vi. 67. *a.*

Γυμνὸς, ἡ, ὸν, Nudus. παρὰ τοῖσι Λυδοῖσι—καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, i. 10. *f.* γυμνοὶ ὅπλων, Armis nudati, Nudi armis, *præsertim* Clypeis non tecti, ii. 141. *f. N. qui ἄνοπλοι dicuntur* ix. 62. *f.* *Conf.* Γυμνήτης.

Γυμνοῦν, Nudare. γυμνωθὲν τὸ ξίφος, iii. 64. *m.*

Γυναικήιον, ης, τὸ, Gynæceum, Conclave mulierum. ἐξελθούσας ἐκέπεμπε ἐς τὴν γυναικήιον, v. 20. *m.*

Γυναικήϊος, Muliebris. δόλῳ γυναικηίῳ ἐπισπόμενος, Mulieris dolo obsecutus, i. 91. *a.* ἐνδύντες τὴν γυναικηίην ἐσθῆτα, iv. 146. *f.* ἔργα γυναικήια οὐκ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ἄρχα γυναικήια ἐργάζονται, iv. 114. *m. et f.*

Γυνὴ, αικὸς, ἡ, 1. Mulier. ταχέως σφέας γυναῖκας ἀντ' ἀνδρῶν ὄψεαι γεγονότας, i. 155. *extr.* οἱ μὲν ἄνδρες, γεγόνασί μοι γυναῖκες· αἱ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες, viii. 88. *f.* γυναικὸς κακίω ἀκούσαι, ix. 107. *a.* 2. Uxor. γυναῖκα ἄγεσθαι τῷ παιδὶ, Filio suo dare uxorem, i. 34. *m. f.* γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία, i. 59. *a.* (*Conf.* Ἄγειν, *num.* 1.) τὴν γυναῖκα ἀνάγεται, ἄλλην ἐσαγαγέσθαι, v. 39. *f.* ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα τεκνοποιὸν, v. 40. *f.*

Γύψος, ου, ἡ, Creta. τοῦ σώματος τὸ ἥμισυ ἐξηλείφοντο γύψῳ λόντες ἐς μάχην, vii. 69. *m.*

Γυψοῦν, Creta obducere, illinere. γυψώσας ἄνδρας ἑξακοσίους, viii. 27. *m.*

Γῶν, (*Ion. pro* γοῦν) 1. Saltem, Certe. δοκέων δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι, i. 31. *a.* 2. Igitur, Enim, *interprete Æm. Porto, qui huc refert istud,* ποιεῦσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος (ὁ νόμος) ἀνάγῃ, vii. 104. *f. ubi tamen γῶν haud minus commode* Certe, Certe quidem, *reddideris.*

Γωνίη, ης, ἡ, (*comm.* γωνία) Angulus. *Argenteus crater a Crœso Delphis dedicatus,* positus est ἐπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης, In atrii Angulo, i. 51. *a.* viii. 122. *f. quasi in illo atrio nonnisi* unus *fuisset* angulus. *Vide Not. ad* i. 51. *Similiter vero etiam ait Noster:* τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμὶς, ii. 148. *f.* *An* γωνία *forsan non semper utique* Angulum, *verum etiam* quamlibet Extremitatem *significat? Et quoniam vocab.* Γῶνος, *cujus diminutivum* γωνία *est, per* γουνὸς *exponit Hesychius, forsan vocabulum* Γωνίη *etiam nil aliud nisi* Extremitatem *Nostro significaverit.*

Δ.

Δ *Ion. et Dor. pro comm.* σ. *ut* ὄδμὴ *pro* ὀσμὴ, Odor, i. 80. *m.* ἴδμεν *pro* ἴσμεν, Scimus, i. 142. *a.* 178. *f.* ii. 68. *a.*

Δαέειν, Discere. βασανσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδέν, ii. 165. *f.*

Δάζειν, *et in Med.* Δάσασθαι, Dividere, Partiri, Distribuere. δυώδεκα μέρεα δασαμένους τῶν ὡρέων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν, Duodecim partes succedentium invicem temporum distribuentes per annum, *i. e.* Annum in duodecim partes dividentes, ii. 4. *a.* δύο ὅπλα—δασάμενοι ἐς ἑκατέρην γέφυραν, Binos rudentes utrique ponti tribuerunt, vii. 36. *m.* δυώδεκα μοίρας (*non,* ἐς δυώδ. μοίρ.) δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν, ii. 147. *a. m. ubi vide Var. Lect.* τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν στρατὸν, vii. 121. *m. N.*

Notione reciproca, Distribuere inter se, Partiri cum alio. δασάμενοι σῖτον, Frumentum inter se partiti, vii. 119. *a.* τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν ἀδελφεοῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Ἰυλοσώντι ἔνειμε, Trifariam divisam (In tres partes distributam) civitatem cum duobus fratribus administravit, iii. 39. *a.* πρὶν τῶνδ' ἕτερον διὰ πάντα δάσηται, Priusquam horum alterutrum quocumque modo (*sive* omnino, utique) Participaverit, Sortitus fuerit, vii. 220. *f. in Orac.*

Præt. Pass. Δέδασμαι. ἡ ἰατρικὴ κατὰ τάδε σφι δέδασται, Ars medica apud illos in hasce partes divisa est, ii. 84.

Δαίειν, (*i. q.* ἑστιᾶν) Convivio, Epulo excipere. τὸν Ἀστυάγεος ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, i. 162. *a.*

Δαιμόνιος, 1. Miser. δαιμόνιε ἀνδρῶν, Miserrime hominum, Male feriate homo, iv. 126. *a.* *Sed* vii. 48. *a. videtur significare* O hominum optime, *aut* O vir mirifice. ὦ δαιμόνιοι, viii. 84. *f.* *Sed* 2. δαιμονίη τις ὁρμὴ, Impetus quidam divinitus immissus, vii. 18. *m.*

Δαίμων, ονος, ὁ, 1. Deus. ἄγαλμα δαίμονος, Dei cujusdam simulacrum—τὸν δαιμόνων παραβάντες, Quo numine læso, vi. 12. *m.* εἴ τις μιν δαιμόνων φθονέει, i. 86. *a. m.* εἰ δαίμων ἐθέλοι, iii. 119. *f.* ταῦτα δαίμοσι φίλον ἦν γενέσθαι, i. 87. *extr.* *Sic et* ὁ Δαίμων, Dea, τὴν μεγίστην δαίμονα ἡγηνται, *nempe Isin,* ii. 40. *a.* 2. Heros, Semideus. οὔτε δαιμόνων οὔτε θεῶν ὅτευ ἔχειν, ix. 76. *m. f.* 3. Fortuna. κατὰ δαίμονα, (*i. q. alibi* κατὰ τύχην, *et* θείῃ τύχῃ, *conf. Valck. ad* iii. 158.) Forte fortuna, i. 111. *a.*

Δαινύειν, *i. q.* δαίειν. *Hinc* Δαίνυσθαι, Epulari, Vesci. κλιθέντες δαίνυντο, i. 211. *m.* δαινυμένοισι ἐπεῖναι τὸν ποταμὸν, ii.

Digitized by Google

160. *f.* τὰ πρὶν δαίνυσθαι τὸν βουλόμενον, iii. 18. *f.*

Δαὶς, τὸς, ἡ, Epulum. τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, i. 211. *m.*

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, Conviva. οἱ παρόντες δαιτυμόνες, i. 73. *f.* 119. *m.* ii. 172. *a.* iv. 172. *m.* τοῖσι δαιτυμόνεσι, vi. 57. *a.*

Δάκρυμα, τος, τὸ, (*i. q. comm.* δάκρυον) Lacryma. μηνίων ὑμῖν ἔπεμψε δακρύματα, Iratus vobis misit lacrymas, *i. e.* lacrymarum materiam, vii. 169. *m.*

Δάκρυον, ου, τὸ, Lacryma. τῆς ἀκάνθου τὸ δάκρυον, Lacryma ex spina arbore stillans, ii. 96. *a.*

Δακτύλιος, ὁ, Annulus, ii. 38. *f.*

Δάκτυλος, ὁ, Digitus. ἐπὶ δακτύλων συμβαλλόμενος τοὺς μῆνας, Digitis computans, vi. 63. *m.*

Δαμὼ (*deæ sic nominatæ*) ἄγαλμα, v. 82. *a. Not.* 83. *m.*

Δαπανᾶν, Consumere, Impendere. *Med.* οὔτε τι τῶν οἰκηίων δαπανέονται, Nihil de suo impendunt, consumunt, ii. 37. *m.* (*Loco verbi istius plerumque verbum ἀναισιμοῦν usurpat Noster.*)

Δαπάνη, ης, ἡ, Sumtus. οἰκηίη ἀνδρῶν δαπάνη, Cum militibus suo sumtu comparatis, v. 47. *m.*

Δάπεδον, ου, τὸ, Solum, Pavimentum, iv. 200. *m. f.*

Δαρεῖος, Persicum nomen, idem valens ac Græcum Ἐρξείης, *id est*, Coërcitor, vi. 98. *f. N.* Coërcere cupiens *interpretari maluit Portus. Nam, ut* ὀφείλω (*inquit*) *valet* Videre cupio, *et* τυφείλω, Verberare cupio; *sic ab* ἔρξω, *Futuro verbi* ἔργω, *formatur* ἐρξείω, Coërcere cupio.

Δάσασθαι *vide in* Δάζεσθαι.

Δασμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Tributarius, iii. 97. *a.* v. 106. *extr.* διέπεμπε ἐς τὰς ἑωυτοῦ δασμοφόρους πόλιας, vi. 48. *f.* προεῖπε τοῖσι ἑωυτοῦ δασμοφόροισι, vi. 95. *a. m.* Ἰωνίην πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι, vii. 51. *a. m.* ἡ πᾶσα (χώρη) ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος, vii. 108. *a.*

Δατέεσθαι, 1. Tribuere. τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν ὄντων τὸ τάχιστον δατέονται, i. 216. *extr.* 2. Comedendi, Vescendi *notione legebatur olim* κυάμους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἔψοντες δατέονται, ii. 37. *f. ubi nunc* πατέονται. *Sic et* δατέονται *præferunt probi codices* ii. 66. *a. m. ubi alii cum editis* πατέονται.

Δαψιλέως, Largiter, Abunde. *Vit. Hom.* 5. *f.*

Δαψιλὴς, έος, ὁ, ἡ, Largus. ἐδωρέετο αὐτὸν οὕτω δαψιλεῖ δωρεῇ, iii. 130. *f.*

Δὲ *particula*, 1. *In exceptione, quæ subjicitur Negationi, ponitur loco particulæ* πλὴν, Nisi, *aut* πλὴν ὅτι, Nisi quod. ἄλλῳ μὲν νυν οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι —, εἰ δ' ἑωυτὸν λωβησάμενος αὐτομολήσειε, iii. 154. *m. ubi* εἰ δὲ *idem valet ac* πλὴν εἰ, Nisi si. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἀσθενὲς δὲ ἐόντος *etc.* i. 143. *a. ubi* δὲ *idem valet ac* πλὴν ὅτι, Non aliam ob causam, nisi quod *etc.* κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, φοβεόμενος δὲ *etc.* ix. 109. *m. f. id est*, πλὴν ὅτι ἐφοβεῖτο, Nisi quod metuebat. ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι,—ὅτι δὲ *etc.* Nullo alio indicio confirmare possum,—nisi eo quod *etc.* ix. 71. *a.*

2. *Pleonastica quadam ratione ponitur* δὲ *particula initio apodoseos, repetita ex protaseos initio.* ἐπεὶ δὲ αὐτὸν εἶρετο ὁ Ἀστυάγης,—ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ τε ἔφη *etc.* Postquam vero ex eo Astyages quæsivit,—tum ille dixit, i. 116. *m.* ἦν δὲ μὴ ἔχων ἅτα φαίνηται, σὺ δὲ νόμιζε τῷ μάγῳ συνοικέειν, i. 69. *m.* ἐπεὶ δὲ—ἐδέοντο τῶν στρατηγῶν,—οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν, Quum vero—rogarent imperatores,—negarunt hi id se facturos, ix. 117. *a.* ὅσοι δὲ—ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, τοῖσι δὲ οὐ μέτα, (*nempe* οὐ μέτεστι τοῦ ἱροῦ τοῦ Καρίου Διός.) i. 171. *extr.* ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἕστον ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ *etc.* i. 196. *a. m. Sic et* iv. 66. *f.* Similiter, τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι—, τούτους δὲ *etc.* ix. 85. *m. ubi quidem vulgo* τούτους δὴ *legebatur, sed* τούτους δὲ *probati libri dederunt.*

3. *Etiam ubi in protasi non adest* δὲ *particula, adhibetur illa interdum in Apodosi, quando idem subjectum orationis in Apodosi est quod in protasi.* καὶ ἐπειὰν μὲν (ἡ λίμνη) ἐκρέῃ ἔξω, ἡ δὲ τότε *etc.* ii. 149. *f.* εἰ μὲν τοῖς Κορινθίοισι φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραίους (*id est*, εἰ οἱ Κορίνθιοι φίλοι ἦσαν τῶν Κερκυραίων), οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελάβοντο *etc.* iii. 49. *a.* εἰ μὴ αὐτὴ (σὺ) Ξμέρδιν γνώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πύθευ, iii. 68. *f.* τοῦσι (*Ion. pro* οἷσι) μὲν ἂν ἦ ἀγορὴ,—οἱ δὲ *etc.* ii. 39. *m. Eadem intelligenda videtur orationis structura et ratio* i. 125. *m. ubi post* ἀπὸ Μήδων *non nisi leviter incidi debebat oratio:* καὶ τὰ μὲν αὐτέων (*Ionice pro* ἃ μὲν αὐτέων) ὁ Κῦρος συνέλιπε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων, ἔστι δὲ τάδε: Persarum, *inquit*, plures sunt gentes: quarum quas in concionem vocavit Cyrus et ad defectionem a Medis solicitavit, eæ hæ sunt: *quæ deinde enumerantur.*

4. δὲ *particula sub initium orationis posita, nonnumquam post interjectam parenthesin, ita repetitur, ut Latino sermone commodissime per verbum* Inquam, *aut per conjunctionem* Igitur, *reddi possit.* χρόνου δὲ ἐπιγινομένου, καὶ κατεστραμμένου σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ οἰκημένων· πλὴν γὰρ—Πάφλαγόνων κατεστραμμένων δὲ τούτων *etc.* i. 28. *a. et* 29. *a.* ἡ δὲ μήτηρ Φρασυμήλη, τέως—καιδν, ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ *etc.* iv. 165. *a.* δεύτερά σφι λέγουσι τάδε,—λέγουσι δὲ αὐτοῖσι ταῦτα Ἥρξης ἔφη, vii. 136. *m. et f. ubi vide*

Digitized by Google

Νοτ. παιδαμώσουσι δὲ ταῦτα Ἀθηναίουσι, καὶ λέγουσι "Ἴωνας → τελευτήσωμεν" ταῦτα δὲ λέγουσι ἡ πρόμαντις χρῷ δεύτερα τόδε, vii. 141. *a. et m. Eodem pertinere videtur* i. 127. *a. ἐκ δὲ τοῦ κόλπου τοῦ Ἰονίου Ἀμφιμνήστου, Ἐπιστρόφου, Ἐπιθάμιος· οὗτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου*, Hic igitur (*vel* Hic, inquam,) ex Ionio sinu.

Δέειν, (Δέω, δήσω, δέδεκα) Ligare, Vincire. *τοὺς χαλινοὺς ἐκ τοσούτων δέουσι*, Frena paxillis (ad paxillos) adligant, et ex eis suspendunt, iv. 72. *f.* (*conf.* Ἐκδέειν.) *ἐς πέδας δήσαντες* (*αὐτούς*), Compedibus eos vincientes, v. 77. *m. ἔδησαν αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ*, ix. 37. *a. συλλαβόν σφεας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ* (*scil. δέσιν,*) iii. 119. *a. N. al πέδαι ἐν τῇσι ἐδέδεατο*, (*Ion. pro ἐδέδεντο*) Compedes quibus vincti erant, i. 66. *f.* v. 77. *m. οἱ μὲν δὴ ἐδεδέατο*, iii. 143. *m. δεθέντος δὲ τοῦ Σκύλακος*, v. 33. *m. δεδεμένοι*, iii. 89. *extr. ubi δεδεσμένοι præfert noster cod. Pb.*

Δέειν, *contracte* Δεῖν, *fut.* δεήσειν, *quasi præsens* δέειν *per syncopen ex* δεέειν *esset formatum: In Accusativo non nisi Impersonaliter usurpatur, significatque.*

1. Oportere, Debere; *ut οἱ πάντως ἔδεε πολεμεῖν*, vii. 9, 2. *m. ἑτέρας νῆας ἔδεε προσαναπληρέεσθαι*, vii. 144. *f. ἐπεὶ σφέας ἔδεε μάχῃ διακριθῆναι*, ix. 58. *a. m. Hoc sensu, auctore Valckenario*, i. 155. *extr. correxi ἐμοὶ—μελήσει τὰ δεῖ ποιεῖν, pro eo quod olim erat τάδε ποιεῖν. Hinc derivatum* participium. *δέον vide infra suo loco. Imperfectum* ἔδεε, Oportebat, Debuit, *ita usurpare amat Herodotus ut significet* Hoc erat in fatis, In fatis erat ut hoc fieret. *οὐ γὰρ ἔδεε Ναξίους ἀπολέσθαι*, v. 33. *a. ἔδεε ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα καταταῦσαι etc.* vi. 64. *a. ἐπεί τε δὲ ἔδεέ οἱ καιρὸς γενέσθαι*, iv. 79. *a.* ix. 109. *a. m. ἔδεε κατὰ τὸ θεοπρόπιον τῶσαν τὴν Ἀττικὴν γενέσθαι ὑπὸ Πέρσῃσι*, viii. 53. *a. Conf.* Δέον.

2. Abesse, Deesse, *ea sententia qua dicitur* πολλοῦ δεῖ, Multum abest. *ἦν μὴ τῶν σῶν δεήσῃ*, Nisi tu mihi defueris; *proprie*, Nisi ea, quæ tuarum sunt partium, mihi defuerint, iii. 155. *m. τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδεε*, Semper major pars (*itineris*) adhuc deerat, *i. e.* nondum confecta erat, iv. 43. *m. Conf.* Ἐπιδέειν.

3. *Huic usui verbi* δεῖ *adfinis ille est quo dicimus* δεῖ *μοι τούτου*, Hoc mihi deest, *id est*, Hac re indigeo, Hac re mihi opus est. *Cujus ex formulæ analogia* v. 38. *extr.* (*ubi legitur ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρηθῆναι*) satis fuerat dicere *ἔδεε—μεγάλης, et prorsus abundans videri posset verbum ἐξευρηθῆναι, nisi aut subintelligas ὡς aut ὥστε ἐξευρηθῆναι, aut statuas duas diversas verbi* δεῖ *constructiones in unam esse confusas; alteram hanc, ἔδεε γὰρ οἱ συμμαχίης τινὸς μεγάλης, alteram hujusmodi, ἔδεε συμμαχίην μεγάλην ἐξευρηθῆναι οἱ. Nec vero solicitari librorum scriptura debuit. Certe similiter dictum habes apud Æschylum*, Prometh. vs. 876. *μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐκπελθεῖν τορῶς: nempe ὥστε ἐκπελθ. τορῶς: Simillimum item istud Platonis ex Republ. libro* v. *ab H. Steph. et Budæo citatum, ὃς σφόδρα ἡμῖν δεῖ ἄκρων εἶναι τῶν ἀρχόντων.*

Passivum Δέεσθαι, 1. Indigere, Cupere, Desiderare. *μετρίων δεομένῳ*, Modica desideranti, iv. 84. *a. ἐδέοντο δεῦρο τοῦ Τισαμενοῦ*, Vehementer eum desiderabant, Cupiebant eum sibi adjungere, ix. 35. *a. ἐπὰν δέωνται χρᾶσθαι αὐτοῖς*, Quando illis cupiunt uti, ii. 173. *m.*

2. Rogare, Orare, Petare ab aliquo. *ἐδεήθη Δαρείου, ἵνα αὐτῷ καταλειφθῇσι*, iv. 84. *a. δεόμενος Πολυκράτεος πέμψαι ἑωυτῷ στρατὸν*, iii. 44. *b. δέεσθαι* (*scil. αὐτέων*) *τὴν ταχίστην βοηθέειν*, i. 81. *f. δεόμενος* (*nempe αὐτῶν*) *Κροίσῳ βοηθέειν*, i. 83. *a. καὶ σεο δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνάνδρου*, Et te rogo (te oro) ne petas (ne postules) illicita, i. 8. *extr. ἐδεήθη* (*scil. αὐτοῦ*) *ὃς καὶ παρ' ἑωυτὸν πέμψας δέοιτο στρατοῦ*, Rogavit eum ut etiam ad se mitteret et copias peteret, iii. 44. *a. οἷα κάρτα δεόμενος*, viii. 59. *m. possis perinde aut* quippe enixe flagitans *interpretari, nempe* Enixe rogans duces ut rescinderent decretum ante captum; *aut* quippe vehementer cupiens, *nempe* irritum reddere superius decretum, *διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, ut sit Noster cap.* 57. *f.*

3. *Vexatus locus est* iv. 11. *a. m. Ἦν τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὃς ἀκαλλέσσεσθαι πρῆγμα ἐᾷ, μηδὲ πρὸς πολλοὺς δεόμενον κινδυνεύειν; ubi in verbo δεόμενον hærent Interpretes; nec tamen obscura sententia est hujusmodi,* Neque necesse esse adversus plures adire periculum. *Nec vero cum Larchero aut cum Corayo* (*apud eumdem Larcherum*) *statuendum fuerit, in isto verbo* δεόμενον, *quum præcesserit vocab.* πρῆγμα *tautologiam inesse; quam tautologiam ferendam Corayus judicavit, Larcherus autem, illa offensus, delendum verbum* δεόμενον *censuit. Quin potius videndum, ne hoc loco plena locutione usus sit Herodotus pro elliptica quam alibi usurpavit. Nempe quum alias apud Scriptorem nostrum* (i. 79. *a.* 207. *a.* vii. 12. *a.*) *hæc formula, πρῆγμά ἐστι* (*οὐ πρῆγμά ἐστι*) *τοῦτο ποιῆν, significat* Necesse est (Non necesse est) hoc facere; *videtur subintelligendum* πρῆγμα δεόμενόν ἐστι, Res debita (necessaria) est hoc facere; *aut* Res desiderat (petit, requirit) ut hoc fiat. *Denique, etiam si* δεόμενον *non ad præcedens* πρῆγμα *referretur, ne sic quidem*

Digitized by Google

metuendum foret, tautologiam ῥήσει isti inesse; sed, vel sic, locum suum commodissime tueri hoc verbum potuerit, et δεύμενον idem ac δέον valuerit.

Δείδειν, *sive* Δείειν, *fut.* δείσειν, Timere, Metuĕre. *Absolute positum verbum:* δείσας φίχετο φείγων. *Sequente* μὴ *particula:* οὐ γὰρ ἔδεισα μὴ ἐσσωθείμεν, iv. 97. *m.* δείσας μὴ *etc.* iii. 135. *f. Seq. Accus.* δείσας τὸ μῆκος τοῦ πλόου, iv. 43. *a.* δείσαντα τὴν τίσιν, i. 86. *f.* δεδοικὼς τὴν ὄψιν, i. 107. *b. Seq.* περὶ *cum Genit.* δείσας περὶ ἑωυτοῦ, μὴ μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, Sibi (De se) timens, iii. 30. *m. f. Seq.* περὶ *cum Dativo:* δείσας περὶ τοῖσι Ἕλλησι (Metuens Græcis) μὴ οὐ συνέωσι τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, vii. 168. *a. N.*

Δείκηλον, τὸ, Imago, Species, Simulacrum. τὰ δείκηλα τῶν παθέων αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῦσι, τὰ καλέουσι μυστήρια, ii. 171. *a.*

Δεικνύειν *et* Δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. δεικνύασι παραδείγματα νεκρῶν ξόλινα, ii. 86. *a.* οἱ δὲ τῷ βασιλέϊ δεικνύασι ἑωυτούς, iii. 119. *a.* δεικν. ἐς τι *vel* ἐς τινὰ, Digito monstrare, Digitum intendere. ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον, iv. 150. *f.* δεικνὺς ἐς τὴν γῆν περιόδου τὴν ἀφίκετο ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, v. 49. *m.* δεικνύντα ἐς ἑκατέρην τοῦ δείκτου τὴν παρασκευὴν, ix. 82. *f.*

Aor. 1. Δέξαι (*Ion. pro* δεῖξαι.) *Sic* δέξαι ἕκαστα *cum Aldo agnoscunt probati libri* iii. 134. *f. ubi quidem alii* δεῖξαι *præferunt. In* δεῖξαι *vero cum edd. vett. bis consentiunt scripti libri omnes* vi. 61. *f. ubi nulla necessitas urgebat ut* δέξαι *corrigeretur. Vide ibi Var. Lect. In compositis quidem plerumque exsulat iota,* ἀποδέξας, ἐπιδέξας, διέδεξαν, καταδέξας. *Tamen etiam in* ἐπιδεῖξαι vi. 61. *f. consentiunt veteres libri omnes.*

Δείλη, ἡ, Vespera. περὶ δείλην, Sub vesperam, ix. 101. *m. ubi opponitur* πρὸ ὅτι τῆς ἡμέρης. περὶ δείλην πρωΐην, *non,* Circa matutinum crepusculum *aut* Circa diluculum, *ut cum aliis Portus vertit; sed,* Post meridiem, Hora pomeridiana, viii. 6. *a. N.* δείλην ὀψίην γινομένην φυλάξαντες, Exspectantes illius diei vesperam, Sub occasum solis, viii. 9. *b.*

Δειλὸς, ἡ, ὸν, Timidus. *De animalibus,* ὅσα μὲν ψυχὴν δειλὰ, iii. 108. *a.*

Δεῖμα, τος, τὸ, *i. q.* φόβος, Metus. Κλεομένεα δείματι ἔλαβε Σπαρτιητέων, vi. 74. *a.* χρηστήρια ἐς δεῖμά σφεας βαλόντα, vii. 139. *f.* ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστεῶτες, viii. 36. *a.* ἐς δεῖμα πεσόντα τὸν βασιλῆα, viii. 118. *m.* δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου (αὐτοῖς), ix. 33. *f.*

Δειμαίνειν, Metuere, Timere. *Cum Accus. ut* τὴν Περσέων δύναμιν, i. 159. *a.* τὸν θάνατον, iv. 164. *m.* τοῦτον, viii. 103. *m. f.* τὸ ἀπὸ Ἠέρξεω, viii. 15. *a. Sequente* μὴ *particula,* i. 165. *a.* v. 16. *m.* viii. 68, 2. *Cum Præpos.* περὶ. περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα, iii. 36. *f.* περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες, viii. 74. *a.* περὶ αὐτῷ τῷ Ἠέρξῃ, viii. 99. *f.* περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ, ix. 73. *m. Cum* ὑπὲρ *Præpositione:* δειμαίνων ὑπὲρ ὑμέων, viii. 140. *f.*

Absolute ponitur iv. 126. *f.* δειμαίνοντες ἐμένετε, Metu manebatis. δειμαίνων, iii. 72. *m. ubi quidem* ἡμᾶς *subintelligitur.* καὶπερ δειμαίνοντες (*nempe* δέχεσθαι), ὅμως ἐδέκοντο, iii. 51. *extr. Vitiose olim legebatur* δειμαινούσης οἱ τῆς στρατιῆς, vi. 28. *m. pro* λιμαινούσης.

Conf. Ὑπερδειμαίνειν *et* Ὑποδειμαίνειν.

Δειματοῦν, *i. q.* φοβεῖν, Timorem incutere, Terrere. ἐδειμάτου τοὺς Ἴωνας, vi. 3. *extr.*

Δεῖν, *vide supra in* Δέειν.

Δεινολογέεσθαι, (*i. q.* δεινὸν ποιεῖσθαι) Graviter ferre, Lamentari. Κροῖσος μᾶλλόν τι ἐδεινολογέετο (τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον) ὅτι μιν ἀπέκτεινε *etc.* i. 44. *a. Hoc verbum, ut Herodoteum, adnotavit Pollux* ii. 124.

Δεινὸς, ἡ, ὸν, 1. Acer. ἀνὴρ δεινός τε καὶ σοφὸς, Vir acri ingenio et multæ scientiæ, Acer (Solers) et callidus, v. 23. *a. m. Ubi de Re agitur, commode* Validus, Vehemens, *redditur; ut* δεινὸς ἵμερος, Vehemens cupido, ix. 3. *a.*

2. Durus, Dirus, Sævus. ἀνὴρ δεινὸς καὶ ἀπάσαλος, ix. 116. *a. Et in Neutro genere:* Ἀφελὼ δεινὸν ἐδόκεε εἶναι *seq. Infin.* Durum, Grave, Indignum, Non ferendum videbatur Dario, i. 187. *m. Eodem referri potest formula,* δεινὸν *vel* δεινὰ ποιεῖσθαι, *de qua mox.*

3. Timendus, Formidabilis, Periculosus. καί μοι τὸν παῖδα τοῦτον εἶναι δεινὸν οὐδὲν ἔτι, i. 120. *m. ubi sub fin. cap.* φοβερὸν *pro* δεινὸν *habes.* οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται μὴ ἀποστέωσι, Non est quod verearis ne a te deficiant, i. 155. *extr. et* ibid. *paulo ante,* ὡς—μήτε δεινοί τοι ἔωσι. *Similiter* οὐδὲν δεινοί τοι ἔσονται μὴ—βοηθέωσι ταύτῃ, vii. 235. *m. Et in Neutro genere:* τοῖσι νησιώτῃσι ἦν δεινὸν οὐδὲν, (*i. q. paulo ante,* ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου) Nihil eis Timendum erat, Nullum imminebat Periculum, i. 143. *a.* 151. *b.* καὶ σφι εἴη δεινὸν οὐδὲν, Nihil eis esse metuendum, vii. 203. *m.* οὐ γὰρ ἦν δεινὸν, μὴ *etc.* Non erat verendum ne *etc.* Nullum erat Periculum, i. 84. *a.* τοῦτο ἤδη δεινὸν γίνεται μὴ *etc.* vii. 167. *m. f.* τὸ δεινὸν τὸ πείσομαι, vii. 11. *f. Denique per Metonymiam* δεινόν τι *intelligitur* Metus *ipse, aut* Cogitatio periculi. καὶ σφισι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε,—τί δὴ ἀνδραθέντες (οἱ παῖδες) ποιήσουσι, vi. 138. *m. ubi vide Not.*

4. *Frequentata Nostro formula est* Δεινὸν ποιεῖν *vel* ποιεῖσθαι, Grave, Durum, Indiguum, Dirum, Non ferendum sibi ali-

Digitized by Google

quid judicare; Gravitez, Ægre, Indigne ferre; subinde etiam commode vaidas Indignari, Quiritari, Lamentari. τὸν δὲ βασιλέα—δεινὰ ποιέειν, scil. ταῦτα, ii. 121, δ. a. τῶν ἄλλων—κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιεύντων, iii. 14. m. δεινὰ δὲ ποιεύντων αὐτέων, v. 41. a. m. πολλῷ δεινότερα ἐνόησε (ταῦτα), vii. 1. a. Sic etiam ferri potuerat, ac fortasse debuerat, id quod alim ix. 33. f. vulgatum erat, ἐκνόσαντες (nempe ταῦτα) δεινὰ ἐποίεον τε καὶ etc. ubi duobus ex codd. ἐποιεῦντο καὶ recepit Wess. quod alius Scriptor haud dubie fuerat prælaturus, sed Nostri stylus non necessario requirebat, ut superiora exempla ostendunt. Alibi quidem utique in Medio etiam genere usurpat hoc verbum eadem in formula. δεινὸν γὰρ χρῆμα ἐποιεῦντο ὑπὸ νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τράπεσθαι, viii. 16. f. ubi nunc maxime animadverto vitiosum esse quod vulgo scribitur τραπέσθαι: quod erratum fraudi non fuit adcuratissimo Schæfero. οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανδαύλεω πάθος, i. 13. a. δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, i. 127. a. δεινὸν τε ποιεύμενος καὶ οὐκ ἀξιῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, v. 42. m. τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον (τοῦτο), ii. 133. a. ταῦτα δὲ δεινὰ ποιεύμενοι οὗτοι, ii. 161. f. δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσησι καταγελᾶν, iii. 155. a. ubi adjectum τι pronomen immerito suspectum habuit Valck. δεινὰ ποιευμένους εἰ σφέας ἀεὶ καταλάμψεται, iv. 33. m. f. ὃ δὲ δεινόν τι ποιησάμενος (τοῦτο), v. 33. a. δεινόν τι ποιησάμενοι νέας οὔτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, viii. 15. a. N. Sic et v. 87. a. m. Similiter δεινὸν γάρ τι (sic scribendum cum nostro cod. F. non γάρ τοι) ἐποιεῦντο γυναῖκα ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεύεσθαι, viii. 93. b. Loco formulæ οὗτος δεινὸν ποιέεται reperitur etiam τοῦτον δεινόν τι ἔχει. Sic τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου, i. 61. a. m.

Δεινῶς, 1. verbis junctum, Acriter, Studiose, Vehementer. δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι, Diligenter, Studiose custodias agebant, iii. 152. f. ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Acriter, Vehementer cupiebant Tisamenem sibi adjungere, ix. 35. a. δεινῶς γλιχόμενοι περὶ τῆς ἐλευθερίας, ii. 102. m. Sed δεινῶς φέρειν, Graviter, Ægre ferre, Vehementer dolere, ii. 121, 3. m. Sic περιημεκτέων τῇ συμφορῇ δεινῶς, i. 44. a. 2. Cum Adjectivis, Valde, Admodum. μέλαινα δεινῶς, ii. 76. a. et f. ἄνυδρος δεινῶς ἐστι ταύτη, ii. 149. f. iii. 5. extr. Similiter πικρὸς δεινῶς præferunt edd. ante Wess. cum pluribus mss̃tis iv. 52. a. m. ubi nunc αἰνῶς. Vide Var. Lect. et Not.

Δειπνίζειν, Cœnam præbere, Cœna excipere. δειπνίζοντες Ξέρξεα, vii. 118. a. τὴν Ξέρξεω στρατιὴν δειπνίσασι, ibid. m.

Δείρειν, (Ion. pro δέρειν) Excoriare. σῶμα τοῦ νεκροῦ δείρουσι, ii. 89. a. Sic et ἐκδείρειν.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, Collum. τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς, id est, Collaria, Monilia uxoris suæ Delphos misit Crœsus, i. 51. f. N.

Δεκαέτης παῖς, Decennis puer, i. 114. a.

Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Decem mensium. ἡ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην δεκάμηνος ἦν, Decimo mense postquam Darius urbem ceperat, hanc expeditionem suscepit Mardonius, ix. 3. f.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Decem cubitorum. δεκάπηχυν χάλκεον Δία ἀνέθηκαν, ix. 81. a.

Δεκατεύειν, Decimare. τοὺτους δεκατεῦσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, Hos Delphico deo esse decimandos, vii. 132. f. N. ubi alii intelligunt ipsos homines esse decimandos, ut eorum decima pars sive occideretur ad placandum deum, sive venderetur ita ut emtionis pretium deo consecraretur; alii intelligunt, bona eorum esse decimanda. ἀναγκαίως ἔχει τὰ χρήματα δεκατευθῆναι τῷ Διΐ, i. 89. f.

Δεκάφυλοι, In decem Tribus distributi Athenienses, v. 66. b.

Δεκέλη, Pagus Atticus, qui alias ἡ Δεκέλεια. Vide Ind. Rer. et Person. voc. Decelea. Notemus hic formulam istam, ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, ix. 73. a.

Δέκεσθαι, (Ion. pro δέχεσθαι) Accipere, Recipere, Excipere. 1. Accipere Donum, oblatum, omen. δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβὼν, Ἡρόδοτος, ait Suidas. δεκόμενος δῶρα παρ' ἐκείνου, iii. 89. m. τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι, viii. 114. a. N. δεκόμεθα τὰ διδοῖς, viii. 137. f. δέκομαι τὸν οἰωνὸν, ix. 91. f. Conf. Δεξαμενή. 2. Recipere urbe, domo; Hospitio excipere. δέκεσθε ἀγαθῇ νόῳ Πεισίστρατον,—καὶ ἐδέκοντο αὐτὸν, i. 60. f. Περιάνδρου παῖδα ἐδέκοντο, iii. 51. extr. ὁ δεκόμενος, Hospes, iv. 26. a. Sic οἱ δεκόμενοι, vii. 119. f. 3. Admittere, Probare dictum alicujus, Accipere conditionem propositam. οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτεῦ, ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον, ii. 143. m. δεξαμένους τὸν λόγον τόν σφι Μουσιχίδης προφέρει, ix. 5. a. 4. Excipere, Manere, Exspectare hostem. δεξάμενοι ἐκ' ὀλίγον χρόνον τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔφευγον ἐπίσω, iii. 54. f. ἐδέκοντο τοὺς Θεσσαλοὺς ἐσβάλλοντας, viii. 28. b. 5. Idem quod ἐνδέκεσθαι, Excipere, ea notione qua v. gr. nox diem Excipere dicitur, i. e. Sequi. ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ—τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται, Angustias illas excipit Artemisium, vii. 176. a. ubi quidem nonnulli ἐνδέκεται præferunt, quod nimirum ex scholio huc invectum videtur.

Reperitur etiam Præteritum Passivum notione Medii. δεδεγμένος χρήματα, Qui pecunias accepit, ix. 5. a. m.

Δελεάζειν, Escam imponere. ἐκεῖν νῦ-

Digitized by Google

τον ὧδε δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, ii. 70. a.

Δελτίον δίπτυχον, Tabella duplicata, Pugillares, vii. 239. m.

Δέλτος, ἡ, Tabula, Tabella. τὴν ἐφέζοντο δέλτον, viii. 135. f.

Δελφὸς, οῦ, ὁ, Civis, Delphus vel Delphicus; et οἱ Δελφοὶ, Delphi, Delphenses, Incolæ urbis cui olim nomen Pytho, i. 54. Perperam olim ἀδελφεὸν pro Δελφὸν legebatur v. 72. f.

Δέρειν, Construere, Munire. ἔδειμαν τῆς τάφρου τὰ χείλεα, i. 171. m. f. et mox ibid. οἰκήματα ἔδειμαν. τὴν στρατιὴν τὴν δείμασαν τὸ τεῖχος, ix. 10. m. τὸ τεῖχος ἐδέδμητο, vii. 176. f. τῆς ὁδοῦ—τὴν ἔδειμαν, ii. 124. m. ἀμαξιτὸς μία μούνη δέδμηται, vii. 200. a. N.

Δένδρεον, τὸ, (Ion. pro comm. δένδρον) Arbor. ἐπὶ δένδρεον ἀναβὰς,—ἀπιδὼν δὲ ἄνω τοῦ δενδρέου, iv. 22. m. et f. κοντικὸν οὔνομα τῷ δενδρέῳ, i. 23. a. ὑπὸ δενδρέῳ, iv. 23. f. et ibid. mox rursus τὸ δένδρεον. Nominativum, Accus. et Genitivum plur. vide mox sub voc. Δένδρος.

Communis forma δένδρον superest i. 193. m. sed ibi pro ὅσον τι δένδρον videtur ὅσον τε δένδρεον aut δένδρος legendum. Superest tamen eadem forma communis et alibi fortasse apud Nostrum et iii. 107. f. ubi consentientibus libris omnibus habes περὶ δένδρον ἕκαστον, licet ibidem paulo ante iidem libri omnes τὰ δένδρεα et paulo post τῶν δενδρέων agnoscunt.

Δένδρος, εος, τὸ, i. q. præcedens δένδρεον, Arbor. ἀναβὰς ἐπὶ δένδρος, vi. 79. f. ubi vide Var. et Not. διάρυξ δένδρεσι κατάσκιος, ii. 138. a.

Nominat. Accus. et Genit. plur. Δένδρεα et δενδρέων perinde ad sing. δένδρεον et δένδρος referri possunt. δένδρεα habes, i. 193. a. 202. a. ii. 64. m. 156. m. iii. 106. f. 107. m. ix. 97. m. δενδρέων ii. 138. m. iii. 106. extr. 107. f. iv. cap. 19. et 21. et 23. a. τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν καὶ τὰ φύλλα τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν ἀγρίων, viii. 115. a. m.

Δένος, ου, ὁ, Opprobrium, Contumelia. γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, δένος μέγιστόν ἐστι, ix. 107. a.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, Receptaculum aquarum, Cisterna. δεξαμενὰς ὀρύξασθαι, ἵνα ἔωσι σώζωνται τὸ ὕδωρ σώζωσι, iii. 9. f. ἀντλέει καὶ ἔκτεινε ἐκχέει ἐς δεξαμενὴν, vi. 119. m.

Δεξιὸς, Dexter. Formula ἐπὶ δεξιὰ vel ἐπὶ τὰ δεξιὰ intelligitur 1. de motu Ad locum, Ad dextram, Versus dextram. ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα,—ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ—ἐπὶ δεξιὰ ποιέειν,—ἐπ' ἀριστερὰ, ii. 36. f. ubi vide Var. Lect. 2. de situ In loco, Ad dextram, A dextra. τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ Ἑλλησπόντου, vi. 33. a. conf. Var. Lect. Sic τὰ ἐπ' ἀριστερὰ τῶν κεφαλέων, et τὰ ἐπὶ δεξιὰ, ii. 93. m. N. et iv. 191. a. coll. utrobique Var. Lect. Consentientibus libris i. 51. a. habes ἑκάτερα ἐπὶ δεξιὰ ἑκατόντε ἐς τὸν νηόν. Adde vi. 33. a. ibique Not. (Eadem notione πρὸς δεξιὰ, vii. 69. a.) Similiter ἐπὶ τάδε et ἐπὶ θάτερα, Hinc et illinc, In (vel Ab) hac parte, In (vel Ab) illa parte, cum apud alios, tum apud Polyb. Conf. Lexicon Polyb. p. 243. col. b.

Δέον, (Neutrum partic. verbi δεῖ,) Id quod oportet, Necessarium, Opportunum. ὅστε ἐς τὸ δέον (Quando opus foret, Opportuno tempore) οἷόν τε ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρῆσθαι, ii. 173. f. αἱ ὧραι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, Justo tempore, i. 32. a. m. ταύτῃσι ἐν τῷ δέοντι ἐχώρεε, ii. 159. a. ἡ ἁμαρτὰς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνες, Peccatum cessit ei in id quod debuit, quod oportebat, id est, Commode, Recte ei cessit, i. 119. m. τὸ ὀρυχθὲν ἕλος γενόμενον, ἐς δέον ἔδοκεε γεγονέναι, Videbatur factum esse id quod fieri debuit, Commode et opportune factum esse, Recte successisse videbatur, i. 186. f. Pro δέον est δεόμενον, iv. 11. a. m. de quo vide in Δέεσθαι num. 3. notata.

Δέος, εος, τὸ, Metus. Monens Ammonius p. 39. δέος esse πολυχρόνιον κακοῦ ὑπόνοιαν, φόβον vero τὴν παραυτίκα πτόησιν, provocat ad hæc Herodoti verba iv. 115. a. ἡμῖς ἔχει φόβος τε καὶ δέος.

Δέρμα, τος, τὸ, Pellis. vide Τρίφις. δέρματα olim in Præmiis victorum, ii. 91. m. N.

[Δέσις, (sive Δῆσις) ἡ, Ligatio. Vinciendi actio. Hoc vocab. subintelligendum suspicatus sum in illa phrasi ἔδησέ σφεας τὴν ἐπὶ θανάτῳ, iii. 119. a.]

Δεσμώτης, ὁ, Vinctus, Captivus, iii. 143. f.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Dominatus. τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, vii. 102. m.

Δεσπότης, ὁ, Dominus. δεσπότης (invisum nomen) apud Persas audivit Cambyses, i. 89. f. N. In libera republica civibus ἔστωσι δεσπότης, νόμος, vii. 104. m. f. Accusat. sing. δεσπότεα τὸν ἐμὸν, i. 11. f. et 91. a. tamquam a nomine tertiæ declin. ὁ δεσπότης, τοῦ δεσπότεος. Similiter in plur. δεσπότεας τοὺς ἡμετέρους plures codd. et edd. i. 111. m. et 112. f. ubi alii quidem δεσπότας. Conf. Not. ad i. 111, 13.

Δεύτερα, Neutr. plur. adverbialiter positum; 1. Iterum, Denuo, Iterato, i. 146. f. ii. 158. a. iii. 53. a. ix. 3. a. 2. Secundo loco, Deinde. συνεβούλευε πρῶτα μὲν,—δεύτερα δὲ, i. 59. a. m. Sic iii. 65. m. 74. m. 80. f. viii. 136. m. Similiter δεύτερον, pro ὕστερον, habent codd. nonnulli ii. 128. f. Conf. mox Δευτερεία, et Δεύτερον.

Δευτεραίη, scil. ἡμέρη, i. q. ὑστεραίη,

Digitized by Google

Posterus dies. τῇ δὲ δευτεραίῃ, iv. 113. *f.* (*ubi nonnulli* ὑστεραίῃ. *Vide Var. Lect.*) *Hinc*, Δευτεραῖος (i. *e.* τῇ δευτεραίῃ) ἦν ἐν Σπάρτῃ, Postridie ejus diei *quo Athenis erat profectus*, fuit Spartæ, vi. 106. *a.*

Δευτερεῖα, τὰ, Secundæ partes. εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἴνειμε τούτοισι, i. 32. *a.* Θεμιστοκλέης δευτερείοισι ὑπεραβάλλετο πολλὸν, viii. 123. *extr.* *Eadem notione etiam* τὰ Δεύτερα *reperitur.* φερόμενον οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλέϊ, viii. 104. *a.*

Δεύτερος, ήρη, ον, 1. Secundus, Proxime sequens. γενεῇ δευτέρῃ ὕστερον, vi. 126. *a.* κιθαρῳδὸς τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερος, Nulli secundus, i. 23. *b.* δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπ' ἧς ὁ χειμὼν ἐγένετο, vii. 192. *a.* 2. Solus cum uno socio. εἷρε δευτέρην αὐτὴν, iv. 113. *f. N.*

Neutrum, adverbialiter positum, Τὸ δεύτερον, *Sive una voce*, Τοδεύτερον, Iterum, Rursus, i. 79. *a.* 120. *m.* iii. 159. *m.* iv. 14. *f.* 140. *a.* 142. *a.* 145. *m.* v. 28. *a.*

[Δέχεσθαι, *vide* Δέκεσθαι.]

Δὴ *particula, ex* δῆλον *decurtata. Quid sit quod Portus ait*, Δὴ, ἀντὶ τοῦ δὲ, 133, 2. (i. *e.* v. 130. *f. ubi est* οὕτω δή τι δαιμόνιόν ἐστι φθονερὸν) *haud video. Sed pro* ἅτε δὴ, viii. 90. *a. m. utique* ἅτε δὲ *malles, nisi* ἅτε δὲ δὴ *scripsit Auctor.* καὶ δὴ, Et sic nimirum, Atque adeo, vii. 49, 2. 184. *f.* Atque, At nimirum, Attamen, vii. 10, 2. 186. *m. Alium usum formulæ* καὶ δὴ *adnotavit Valck. ad* vii. 184, 13. *et Herman. ad Viger. Not.* 331. *nempe*, Fac, Fingamus ita esse: *quæ notio fortasse locum habere possit* vii. 10, 2. *scilicet subintelligendo* εἰ *post* καὶ δὴ, *et in fine subintelligendo* εἶτα τί; Et quid, si acciderit ut inferiores discedamus?

Θεῶν ὅτεῳδὴ, (*i. q.* ᾧτινι οὖν) Deo cuipiam quisquis ille fuerit, Nescio cui deo, i. 86. *a. Jungere Noster amat* δὴ ὧν, i. 58. *b.* 59. *a.* 75. *a. Sic et* ἀμείβεται δὴ ὧν *præeuntibus libris nostris edidi* i. 210. *a. Pro vulgato olim* δὴ, ix. 85. *m.* δὲ *ex libris nostris recepi, ut supra sub voce* Δὲ *num.* 2. *monui. Et alibi quidem etiam sæpius apud Nostrum, ex aliorum usu Scriptorum* (*de quo Hemsterhusius monuit ad Lucian. p.* 322. *et in Observ. Misc.* iii. *p.* 419. *laudatus Valckenario ad Herod.* v. 119.) *possit aliquis suspicari* δὴ *legendum, ubi particulum* δὲ *præfert Herodoti usus loquendi, quem sub voc.* Δὲ *num.* 2. 3. *et* 4. *exposuimus.*

Formulam δή τι *vide infra in* Τίς.

Δῆθεν, Nimirum, Scilicet, *nempe* Ut falso *aliquis* perhibet. ὡς ἐκπεφευγὼς τοὺς ἐχθροὺς, οἵ μιν ἠθέλησαν—ἀπολέσαι δῆθεν, i. 59. *m.* Κυαξάρεϊ δοῦναι φέροντες ὡς ἄγρην δῆθεν, i. 73. *f.* ὡς ἐς μάχην ἦγε δῆθεν τὸν στρατὸν, vi. 66. *m. f.*

Δηλοῦν, *vide in* Ἀγορεῦν.

Δηλαδὴ, Nempe, Scilicet. προφάσιος εἵνεκα τῆσδε δηλαδὴ, αὐτὸς μὲν—μέλλει *etc.* iv. 135. *m. N.*

Δηλέεσθαι, Lædere, Nocere, Damnum inferre. σφέας δηλέεσθαι, vi. 36. *b.* πλεῖστόν σφεας ἐδηλέετο ἡ ἰσθμὸς, ix. 63. *f.* ὡς μὴ σφέας δηλήσαι, iv. 187. *m.* δηλήσασθαι τὴν στρατιὴν, vii. 51. *f.* τὴν γῆν δηλησαμένας, iv. 115. *b.*

Passivum, passive notione. δεδήληται, Læditur, Damnum accipit, iv. 198. *m.* οὐδὲν τῶν πρηγμάτων διδήληται, viii. 100. *f. Etiam Præsens* δηλέεσθαι *passive notione accepit Portus*, Lædi *Latine reddens, respiciens ista verba, ὥστε καὶ τὰς πυραμίδας* δηλέεσθαι, ii. 12. *a. At ibi intelligendum* ὥστε αὐτὴν (*scil.* τὴν ἄμμον) καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, *et commode Valla interpretatus est*, ut etiam pyramidas corrumpat.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nocens, Lædens. ἄριστε ἀνθρώπων οὐ δηλήμονες, ii. 74. iii. 109. *f.*

Δήλησις, ιος, ἡ, Nocendi actio, Læsio. ἐπὶ δηλήσει, Nocendi caussa, Lædendi consilio, i. 41. *f.* ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει ἀπιγμένους, Qui nullo nocendi consilio advenerunt, iv. 112. *a.*

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, Maleficus dæmon, *Vit. Hom.* 32. *m.*

Δῆλος, Manifestus. *Hinc* Δῆλα, *neutr. plur. pro sing.* δῆλον, Manifestum est. δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι *etc.* ix. 11. *m. pro quo est* δῆλον, ὅτι *etc.* ix. 117. *a. et alibi.*

Δηλοῦν, Declarare, Manifestum reddere. ὅτι δὲ χειροποιητός ἐστι—αὐτὴ δηλοῖ, ii. 149. *a.* Διβύη δηλοῖ ἑωυτὴν ἐοῦσα περίβυτος, iv. 42. *a. Sic etiam accipi potest*, δηλοῖ—ἡ ἰσηγορία ὡς ἐστι χρῆμα σπουδαῖον, v. 78. *a.* (*quo de loco confer quæ infra monemus sub voce* παντα χῇ.) *Sed non solum personaliter et Activa notione positum hoc verbum reperitur, verum etiam Impersonaliter et Passiva vel Neutrali significatione*, Manifestum fit, Patet, Perspicuum est. Δηλοῖ τε ἐμοὶ ὅτι πάντα τὰ πρήγματα *etc.* ix. 68. *a. Similiter* ii. 117. *a. consentientibus mostis olim edebatur et a nobis quoque edi debuerat*, Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἕτερα—δηλοῖ (*id est*, δῆλόν ἐστι) ὅτι οὐκ Ὁμήρου *etc. Vide ibi Not. et conf. infra* Διαδευκνύναι.

Δημήτηρ. *In Accus. olim* Δήμητραν *pro* Δήμητρα *edebatur* ii. 123. *a. qua de forma vide Not.*

Δημιοργὸς, ου, ὁ, Opifex; *sed præsertim* Qui mel artificiale *et varia bellariorum genera* conficit. ἄνδρες δημιοργοὶ μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, vii. 31. *m. Communem nominis formam*, δημιουργοὺς ἄνδρας, *eadem notione habes* iv. 194. *ubi vide Not.*

Digitized by Google

Δῆμος, ου, ὁ, 1. *non solum* Populus *universus, sed subinde sigillatim* Plebs, Plebs egena, *cui opponuntur* Locupletes, i. 196. *a. m.* Sic *et* τοῦ Λυδῶν δήμου *al* θυγατέρες, i. 93. *m. et* v. 30. *a. sunt* Filiæ plebis Lydiæ. τὸν δῆμον προσεταιρίζεται, Plebis favorem sibi conciliavit, v. 66. *m.* τὸν δῆμον προσθέμενος, v. 69. *m. et f.*

2. *Ubi de* Pago Attico *agitur, notanda formula hujusmodi,* ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, vii. 93. *a. cujusmodi in formula præpositionem* ἐκ *omittere consuevit sequior ætas. Similiter vero etiam ipse Herodotus* iii. 55. *b.* δήμου γὰρ τούτου ἦν *ait, de* Pitane *loquens,* pago Laconico. Clisthenes τοὺς δήμους (τῶν Ἀθηναίων) κατένεμε ἐς τὰς δέκα φυλάς, v. 69. *f.*

3. *Sigillatim* δῆμος *intelligitur* Populus liber, suis utens legibus et institutis. Sic i. 170. *f.* κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Perinde ac si singuli populi liberi essent.

Δημόσιος, ου, ὁ, Minister publicus. τὰ χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, vi. 121. *f.* (δημόσια χρήματα, *quæ ex Herod.* i. *et* vii. *citat H. Stephanus, non apud Herodotum, sed apud Herodianum leguntur.*)

Δημόσιον, τὸ, *i. q.* ὁ δῆμος, Populus, Civitas, Commune, Respublica. οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστὶν ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ Κυψέλου, i. 14. *a. m. ubi nonnulli codd.* δήμου *præferunt. Vide Var. Lect. et Not.* ὅστις τι τῷ βασιλέϊ ἢ τῷ δημοσίῳ ὤφειλε, vi. 59.

Δημοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, Publicus. ἦν τις θυσίην δημοτελὴ ποιέηται, vi. 57. *a. N.*

Δημότης, ου, ὁ, Plebeius, Privatus homo, ii. 172. *a.* v. 11. *f.*

Δρυὸν, *et forma magis Ionica* Δηϊοῦν, Vastari, Populari. ἐδήευν τῆς Ἀττικῆς τὰ παραθαλάσσια, v. 89. *a. N. ubi alii quidem* ἐδῄουν; *istud vero quasi a* δηέω, *inusitatiori verbi forma.* ἐδῄουν πάντα, viii. 33. *a. ubi alii* ἐδῄουν. πάντα ἐκεῖνα ἐδῄου, viii. 50. *f.* δῃώσαντες αὐτέων τὴν χώρην, viii. 121. *a.* δῃώσας τὴν νῆσον, vi. 135. *a.*

Διὰ *præpositio. Cum Genit.* Per, In, Inter. *Usurpatur* 1. *ubi agitur de eo* Cujus opera *aliquid fit. Vide supra in* Ἄγγελος. 2. *de* Tempore *continuo sive Duratione.* διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, ix. 13. *a.* δι' ἡμέρης, (*i. q.* δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, Per totum diem,) vi. 12. *a.* i. 97. *a. m.* ii. 173. *m.* vii. 210. *extr.* δι' ἔτεος, Per totum annum, ii, 32. *f.* 3. *de Intervallo temporis.* διὰ τρίτου ἔτεος, Tertio quoque anno, ii. 4. *a.* διὰ πεντετηρίδος, Quinto quoque anno, iii. 97. *f.* διὰ τρίτης ἡμέρης, ii. 37. *a.* δι' ἐτέων εἴκοσι, Vigesimo post anno, vi. 118. *f.* διὰ ἐνδεκάτου ἔτεος ἀπίκοντο ὀπίσω, i. 62. *a. Et subintellecta præpositione,* τρίτου μηνὸς, Tertio quoque mense, iv. 180. *f. Sed* τριῶν ἡμερέων, Intra triduum, ii. 115. *f.* 4. *de Loco vel Spatio continuo, frequenter, verbi caussa* ῥέων δι' Εὐρώπης *aut* διὰ πάσης Εὐρώπης, ii. 33. *f. Sed et de Intervallo spatii accipiunt vulgo* διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, i. 179. *a. ubi intelligunt* Trigesimo quoque strato laterum: *sed vide quæ ad h. l. notavimus.* 5. *de Eminentia* Inter *alios, ubi commode interdum per* Præ *Latine redditur.* διὰ πάντων ἄξια θαυμάσαι μάλιστα, viii. 37. *m.* ὑμῖν διὰ πάντων ἥκιστα, viii. 142. *a. Et absque Superlativo:* ἐν πράτοισι τετιμημένη διὰ πάντων τῶν συμμάχων, viii. 69. *a.* εἰδοκιμέων διὰ πάντων τῶν βασιλήων, vi. 63. *f.* θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἀναθημάτων, i. 25. *b.* 6. *Nonnumquam* διὰ *idem ac* ἐν *vel* ἐς *valet. Sic* διὰ πάντων *in exemplis proxime adlatis possis cum Æm. Porto pro* ἐν τᾶσι *accipere. Sic* διὰ μέσου *i. q.* ἐν μέσῳ *in illa phrasi* ἐν τῷ διὰ μέσου χρόνῳ, viii. 27. *a.* διὰ μάχης ἐλεύσονται, vi. 9. *f. idem quod* ἐς μάχην. *Sic* διὰ μάχης ἀπικέσθαι Ἀρπάγῳ, i. 169. *a.* 7. *Singularis loquendi formula est* ἀγὼν γυμνικὸς διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, ii. 91. *f. Not.* (*conf. supra vocab.* Ἀγωνίη.) διὰ τῆς θαλάσσης *non solum significat* Per mare; *sed et* Secundum, Juxta, Propter mare. παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη, iv. 39. *m.*

Διὰ *cum Accus.* Propter, *frequenter: sed* διὰ πάντα *in orac.* vii. 220. *f. videtur valere* διὰ παντὸς *vel* πάντως, Quovis modo, Omnino, Utique.

De vi hujus præpositionis in Compositione verborum vide Valck. ad v. 18. *a.*

Διαβαίνειν, Transire. τὸν ποταμὸν, i. 75. *m.* 189. *a.* 208. *a.* iv. 139. *a.* τὸν Βόσπορον, iv. 88. *a.* Ἥρξης διαβήσεταί σε, (τὸν Ἑλλήσπ.) vii. 35. *m.* χρῆν πλοίῳ διαβαίνειν, i. 186. *a.* ix. 89. *f.* διέβη ἐς τὴν Ἀσίην, v. 12. *a.* διαβέβηκε ἐς τήνδε τὴν ἤπειρον, iv. 118. *a. Sed et absque* ἐς *præpos.* ἐπεί τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἤπειρον, iv. 118. *f. N. et similiter* διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον *dant vett. libri omnes* vii. 20. *f. ubi* ἐς *ante* τὴν Εὐρώπην *ex conjectura inseruit H. Stephanus.* τῷ λόγῳ διέβαινε ἐς Εὐρυβιάδεα, In sermone suo transiit ad Eurybiadem; Ad Euryb. convertit sermonem, viii. 62. *a.*

Διαβάλλειν, 1. Trajicere *naves.* ἐπεί τε διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον, v. 34. *m.* ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, ὡς ἐνθεῦτεν ἐς τὴν Νάξον διαβάλοι, *scil.* αὐτὰς, v. 33. *a. Et prorsus omisso accusativo,* Navigio *vel* Navibus trajicere *ex uno loco in alium oppositum.* ἐκ μὲν Θάσου διαβαλόντες πέρην, v. 44. *a. m.* ἐκ τῆς Ἀβύδου διαβαλόντες ἐς τὴν Χερρόνησον, ix. 114. *f. ubi alii* διαβάντες, *ex scholio.*

Digitized by Google

§. Traducere aliquem apud alium; Deferre nomen alicujus; Accusare aliquem, falso præsertim crimine, Calumniari, Falso crimine adducere aliquem in invidiam aut odium alterius. ἐλθόντες παρὰ βασιλῆα διέβαλλον τοὺς Ἴωνας, ὡς δι' ἐκείνους ἀπολοίατο al τῆες, viii. 90. a. et mox ibidem, τοὺς διαβάλλοντας λαβεῖν τοιῶνδε μισθόν. Rursus, ἵνα μὴ, αὐτοὶ κακοὶ γενόμενοι, τοὺς ἐκείνους διαβάλλωσι, ibid. m. f. διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, v. 96. a.

Hinc Passivum, passiva notione. Θασίους διαβληθέντας (Accusatos apud regem, Insimulatos) ὑπὸ τῶν ἀστυγειτόνων, ὡς ἐπέστασταν μηχανώμενοι, vi. 46. a. διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν, ix. 17. m. f. διαβεβλημένοι ἐς τοὺς Πέρσας, Accusati, Insimulati, In odium adducti, apud Persas, v. 97. a. (*non, ut haud ita pridem Vir doctus in Diario Eruditorum Parisiensi contendit*, Infensi Persis: *nam manifeste hæc verba referuntur ad ea quæ* cap. præced. *leguntur*, Ἰππίης διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, *et* ἐς τοὺς Πέρσας *idem valet ac* πρὸς τοὺς Πέρσας.) ἐπεὶ τε (τὰ γράμματα) ἀνενείχθη καὶ διεβλήθη πρὸς Ξέρξεα, Si literæ istæ ad Xerxem relatæ, et in calumniam et criminationem apud eum fuissent adductæ, viii. 22. f. διαβληθῆναί τινι dicitur is qui Odium alterius incurrit, qui Odiosus et Invisus illi est, Cui ille Infensus est. Sic Aristagoras dicitur Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, v. 35. a. quum paulo ante (cap. 33.) legamus, Iratum fuisse Megabaten Aristagoræ. Κλεομένεϊ διεβλήθη μεγάλως ὁ Δημάρητος, Cleomeni valde exosus erat, Magnum in odium Cleomenis incurrerat Demaratus, vi. 64. *Verum quidem vice in Platonis Phædone* διαβεβλῆσθαί τινι dicitur is qui Odio habet *aut certe* Aspernatur alterum.

2. Circumducere, Decipere, Fallere. διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ, Pulcre illum circumveniens, v. 50. a. N. πολλοὺς οἷκε εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἕνα, v. 97. m. f. λέγων ταῦτα, διέβαλλε, v. 107. *ubi aut subintelligitur accusativus* Δαρεῖον, *aut absolute reddi potest*, Fraudibus, Dolo usus est. *Sic et* viii. 110. a.

Eadem notione Activa usurpatur etiam verbum Medium Accusativo junctum: λέγων δὲ τοιῶνδε, Ξέρξεα διεβάλετο, ix. 116. m.

Passivum passiva notione habes iii. 1. f. διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, Deceptum te esse nescis ab Amaside. καταταιχθεὶς καὶ γελασθεὶς *interpretatur Gregorius, Dialect. Ionic.* §. 143.

Διάβασις, ιος, ἡ, Transitus. i. 208. b. ἐπὶ ξύλων τετραγώνων τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο, i. 186. m. f.

Διαβατὸς ποταμὸς, Fluvius qui (*vado*) transiri potest, Permeabilis, i. 75. f. νῆσον διαβατὸν (διάβατον *aut* διαβατὴν *malebam*) ἐκ τῆς ἠπείρου, Insulam in quam e continente transiri (*vado*) potest, iv. 195. a. *et sibi Var. Lect.*

Διαβιβάζειν, Transducere. κατὰ τὰς γεφύρας διαβίβασε τὸν στρατὸν, i. 75. a. m.

Διαβολὴ ἔστι δεινότατον, vii. 10, 4. m.

Διαβόνειν *et* Διαβυνέειν, Trajicere, Transfigere. *Passiv.* τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβόνεται, ii. 96. m. *N. Medium, notione reciproca:* διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς διαβυνέονται, Sibi transfigunt, iv. 71. m.

[Διάγγελος, Internuncius: *Vocab. hoc Herodoto obtrudere voluit Reiskius* vi. 4. a. *ubi vide Not.*]

Διάγειν, Transigere, *hac notione, quæ dicimus* Transigere vitam, ævum, otium. Sic igitur διάγειν τὴν σιτοδηίην, i. 94. m. *est* Penuriam rei frumentariæ, *i. e.* tempus quo durat illa penuria. *Conf.* Ἀπορίειν.

[Διαγίνεσθαι, Durare, In vita permanere: *hac notione Reiskius, pro* ἐγένετο iii. 109. a. διεγίνοντο *corrigendum esse ait, præter necessitatem.*]

Διαγινώσκειν, Διαγνῶναι, 1. Dignoscere, Internoscere, Cognoscere. τῷδέ τε διαγνοίη εἰ *etc.* i. 134. a. 2. Consilium capere, Constituere, Decernere. εἰ διαγινώσκοιεν σφίσι βοηθέειν, vi. 136. m. *Conf.* Ἐπιδιαγινώσκειν.

Διαγορεύειν, Diserte, Libere eloqui. καὶ διαγορεύειν ἐκέλευε ὅτευ δέοιτο, *sic* vii. 38. m. *pro vulgato* καὶ δὴ ἀγορεύειν *cum cod. Pb. scribendum putavi. Vide Budæi Comment. Ling. Gr. p.* 75 *seq.*

Διαδάσασθαι, Distribuere. διαδάσωνται τὴν λείην, viii. 121. m. ἐς φυλὰς διεδάσαντο (αὐτοὺς), iv. 145. f.

Διαδέειν, Utrimque adligare. τὰ πλοῖα διαδήσαντες ἀμφοτέρωθεν, ii. 29. a.

Διαδεικνύειν, Ostendere, Declarare, Manifestum reddere. καὶ τῷ οὔ κως ἐκεκοίνωτο ἐγίνετο, ὡς διεδείκνυε, ii. 162. a. διέδεξε (*Ion. pro* διέδειξε) ἐν τούτοισι ὁ θεὸς ὡς *etc.* i. 31. m. ὡς διέδεξε, *nempe* ὁ Κυαξάρης, i. 73. m. ὡς διεδείκνυε, *scil.* ὁ Ἄμασις, i. 162. a. ὡς διέδεξαν, viii. 3. f. διέδεξάν τε ὅτι *etc.* ix. 58. m. ὡς διέδεξαν ὅτι *etc.* vii. 172. a. νῦν τις διαδεξάτω ὑμέων βασιλῆος κηδόμενος, viii. 118. f.

Passiv. (οὗτος) διαδεικνύσθω ἐὼν πολέμιος, Is declaratus esto hostis, iii. 72. f. *ubi, contra quam volueram, simplex verbum* δεικνύσθω *e superioribus editionibus in nostram irrepsit. Vide Var. Lect.*

Sed, sicut verbum δηλοῖ *sic et activum* διέδεξε *nonnumquam Impersonaliter et Intransitive sive Passiva notione usurpatur, ut significet* Manifestum fit, Clarum est, Patet. *Sic,* ὡς διέδεξε τῇδε οὐκ ἥκιστα, ii. 134. f. ἐν τούτῳ διέδεξε ὅτῳ ἐστὶ τοῦτο ἄρωνον, iii. 82. m. *Sic formula ista in* διέδεξε *fortasse etiam* v. 124. a. *aliisque*

Digitized by Google

in locis supra editis recte accipietur, licet ibi, si necesse fuerit, e proximis verbis Nominativus repeti possit. Cæterum vide supra voc. Δηλοῦν et quæ ad ii. 117. *a, adnotavimus.*

Διαδέκεσθαι, *scil.* τὸν λόγον, Excipere sermonem alterius, Post alterum verba facere, viii. 142. *a.*

Διαδέξιος, η, ον, Fausti (læti) ominis, διαδέξιον ποιεύμενοι τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον, vii. 180. *Not.*

[Διαδοκεῖν. *Si hujusmodi verbum agnosceret Græcus sermo, derivaretur inde* διέδοξε *perperam olim editum* v. 124. *a. pro* διέδεξε.]

Διαδρῆναι *vel* Διαδράναι, Diffugere, Dilabi, Profugere. μὴ περίϊδητε διαδράντας αὐτούς, viii. 75. *f.* ix. 58. *m.* 60. *a. m.* ὅπως μὴ διαδρήσεται σφέας ὁ Δημοκήδης, iii. 135. *a.* διαδρήσοντες, viii. 60. *m.* 80. *f.*

Διαδρηστεύειν, *i. q.* διαδράναι, Profugere. *Nempe* διεδρήστευσε *legendum videtur* iv. 79. *m. ubi vitiose vulgo* διεπρήστευσε τῶν τις Βορυσθενειτέων. *Vide Var. Lect. et Not.*

Διαζώειν, Vitam sustentare. ποιηφαγέοντες διέζωον, iii. 25. *f.*

Διαθέτης, ου, ὁ, Disponens, Digerens, Administrans. (ὁ καθιστῶν καὶ οἰκονομῶν, *interprete Thoma Mag. voce* Διατίθεμαι.) Ὀνομάκριτος, χρησμολόγος τε καὶ διαθέτης χρησμῶν τῶν Μουσαίου, vii. 6. *m. N. Sed ibi* διαθέτην *rectius fortasse, cum Valla et Gronovio* Edissertatorem *aut* Venditorem *intelliges; ego quidem lubens* Musæi oracula venditantem *redderem.*

Διαιρέειν, 1. Dividere *quocumque modo.* τὸν βασιλέα δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάντων, Lydos omnes in duas partes dividentem, i. 94. *m.* σφέας αὐτοὺς ἐξ μοίρας διεῖλαν, iv. 148. *f. ubi vide Var. Lect.* σφέλας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέλεα διελών, Concidens, dissecans membratim, i. 119. *a. m.* αὐτοχειρίῃ μιν (*scil.* τὸν λαγὸν) διελεῖν, Resecare, Aperire, Exenterare leporem propria manu, i. 123. *f.* τοῦτον διὰ θαλαμίης διελόντας τῆς νηὸς, Hunc trajicientes, *quasi* dividentes, *nempe* medium intercipientes, v. 33. *m. ubi quidem* διελῶντας *maluerat Wess. vide Not. Præt. Passivum:* βασιλέϊ—ἐς τροφὴν—διαιρῆται γῆ πᾶσα ὅσης ἄρχει, Universa terra in partes distributa est, i. 192. *a. Conf.* Διχοῦ.

2. Διαιρέειν τὰς διαφοράς, Dirimere controversias. τοῖσι περιοικέουσι οἵτινές εἰσι, οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες, iv. 23. *f. N.*

3. διαιρέειν, *et verbo Medio* διαιρέεσθαι, Mente discernere, Judicare, Statuere; *item* Verbis explicare, Disserere, Contendere. εἰ μὴ ἔστι τοῦτο οἷον ἐγὼ διαιρέω, vii. 16, 3. *a.* ἐούσης τοιαύτης οἵην ἔγωγε διαιρέω εἶναι, vii. 47. *a.* τῶν ἐστι τοιοῦτον οἷον σὺ διαιρέεις, vii. 103. *a.* οἰκότως σὺ τοντέων ἕκαστα διαιρέεαι, vii. 50. *a. Sic apud Aristot. Rhet.* i. 15. (*citante Æm. Porto*) διαιρεῖν περί τινος, De re aliqua distincte verba facere, Disserere.

Διαΐσσειν, Prosilire et citato cursu transire. λαγὸς ἐς τὸ μέσον διήϊξε, iv. 134. *a. N.*

Δίαιτα, ης, ἡ, Vitæ ratio. *Adrastus* δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου, Degebat, Habitabat et alebatur, Vitam agebat in Cræsi ædibus, i. 35. *extr.* Crocodilus ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενος, In aqua degens, ii. 68. *m.* ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται, Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θηρίοισι δίαιτά ἐστι, ii. 36. *a.* Λυδοὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον, Universam vitæ institutum mutarunt, i. 157. *m. conf. ibi* cap. 153. *f.* Cœnæ Persicæ *universum* adparatum, *non* cibos *solum, sed et* vasa et reliqua pretiosa supellectilia *spectabat Pausanias, quum de Mardonio loquens ait,* ὃς τοιαύτην δίαιταν ἔχων, ix. 82. *f.*

Διαιτᾶσθαι ἐπ' ἀγροῦ, Rure vitam agere, i. 120. *a.*

Διαιτητὴς, ὁ, Arbiter. τούτῳ γὰρ διαιτητῇ ἐνετράποντο, v. 95. *f.*

Διαμαρτερέειν, Perseverare, Constanter sustinere. διεκαρτέρεε (*scil.* πολιορκούμενος) ἐς τὸ ἔσχατον, vii. 107. *m.*

Διακεῖσθαι, *Tali quodam modo* Adfectum esse. ὁρᾶν ὡς διακέαται (*Ion. pro* διάκειται) τοὺς (i. *q.* οὕτω ὡς) καλέουσι ἐναρέας οἱ Σκύθαι, i. 105. *extr.*

τὰ διακείμενα, Conditiones in medium propositæ, de quibus inter utrosque convenit. μουνομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένοισι, ix. 26. *a. m.*

Διακελεύεσθαι, (*Med.*) 1. *cum dativo,* Jubere, Præcipere, Hortari. διακελεύσαμαι τοῖσι ἰοῦσι, i. 36. *f.* ἐμοὶ ὡς καὶ σοὶ διακελευσόμενον, vii. 16, 3. *a.* διακελευσαμένη δὲ γυνὴ γυναικί, ix. 5. *f.* 2. *Absolute, subintellecto dativo* ἀλλήλοις *vel* ἑωυτοῖς, Se invicem cohortari, i. 1. *f.* iii. 77. *f. Pro* διακελεύμεθα, *quod olim* i. 120. *f. legebatur, nunc ex meliorum librorum consensu* παρακελ. *legitur.*

Διακινδυνεύειν, Discrimen *pugnæ* subire. *Hinc* συνδιακινδ. vii. 220. *a.*

Διακλέπτειν τινὰ, Surripere aliquem *periculo; quasi* Furtim conservare aliquem, i. 38. *f.*

Διάκορος, ου, ὁ, ἡ, Satiatus, Expletus. ἐπεὰν διάκορος ἡ γῆ γένηται πιοῦσα τὸ ὕδωρ, iii. 117. *f.*

Διακοσμέειν, Ordinare. ἐπεί τε ταῦτα διεκόσμησε, His ita ordinatis, i. 100. *a.*

Διακριδὸν, Exquisite, Eximie. ἰχθύες ἄριστοι διακριδὸν, Pisces longe optimi, iv. 52. *a. Not.*

Διακρίνειν, 1. Discernere. τὴν στρατιὴν

Digitized by Google

διέκρινε, Discrevit copias et delectum instituit militum, *scil. fortissimos seligens, reliquos domum mittens*, viii. 114. *a. coll.* cap. 113. *Sic* διακρινομένη ἡ στρατιὴ ἐσχίζετο, Delectu militum instituto discretus est exercitus et bifariam divisus, viii. 34. *a.* ἔφερε καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδένα, Agebat ferebatque omnes, nullo discrimine; Discernens, Eximens neminem, iii. 39. *m. f.* διακρίνας, vii. 156. *f.* Discernens, *scil. plebem a locupletibus.*

2. Dijudicare. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρῖναι, vii. 54. *m.*

3. *Passivum* διακριθῆναι *sæpe notione reciproca usurpatur*, Sese separare, Digredi. *Sic* διακριθέντες, vii. 219. *f.* Digressi e concilio, Soluto concilio. *ubi alii* Dissidentes *interpretantur, minus commode.* διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης, Digressi e pugna navali, Diremta pugna, viii. 18. *a. ubi paulo ante est* ὡς διέστησαν *eadem notione.*

4. μάχῃ διακριθῆναι πρός τινα, Acie decernere cum aliquo; *quasi dicas*, Mutuas controversias armis dirimere, ix. 58. *m.* διακρίνειν τὸν πόλεμον, Dirimere, *i. e.* Finire, Perficere bellum. *Sic* οὐκων δοκέοντες κατὰ τάχος οὕτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλαις πόλεμον, Rati non tam cito perfectum iri bellum ad Thermopylas, vii. 206. *f.*

Διακρούεσθαι, Dispellere, Propulsare a se *accusationem vel criminationem alterius; præsertim* Falsa excusatione Eludere accusatorem. οὕτω διεκρούσαντο τοὺς Ἕλληνας, vii. 168. *f. N. ubi proxime ante*, αἰτιωμένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἐβοήθεον, ἔφασαν *etc.*

Διακύπτειν, Prospicere per *fenestram*: διακύψας διὰ τῆς γοργύρης, Per carceris fenestram prospectans, iii. 145. *a.*

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, Qui prohibet. τούτου μηδένα εἶναι διακωλυτήν, vi. 56. *a.*

Διαλαγχάνειν, Sortiri, Inter se partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ μάντιες, iv. 68. *f.*

Διαλαμβάνειν, 1. Medium corripere, Prehendere, Intercipere. ἐκέλευε τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβέειν αὐτὸν, i. 114. *m.* διαλαβόντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας—μετέωρον ῥιπτεῦσι, iv. 94. *m.* αὐτίκα διαλελαμμένος ἄγεται, iv. 68. *m. N.*

2. Διαλαμβ. ποταμὸν, Fluvium in plures alveos Diducere, Dividere. τὸν ποταμὸν ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἑξήκοντά τε καὶ ἑκατὸν διέλαβε ὁ Κῦρος, i. 202. *m.* v. 52. *f.* ποταμὸς διαλελαμμένος πενταχοῦ, iii. 117. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Διαλέγειν, Seligere. τοῖσι εἶδεα ὑπῆρχε διαλέγειν, viii. 113. *f.*

Διαλέγεσθαι, *Tali quodam* Sermonis charactere uti, *Tali* Dialecto (*tali* χαρακτῆρι γλώσσης) loqui. πόλιες κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναι σφι, Civitates eadem Dialecto utentes, i. 142. *m.* Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ ταὐτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐκ' ἑωυτῶν μοῦνοι, i. 142. *f.*

Διαλείπειν, Intervallum (Medium spatium) relinquere. *In passivo absolute ponitur:* ἐνθαῦτα διελέλειπτο, Ibi relictum erat spatium, Intererat intervallum, viii. 40. *a.* μετὰ τὴν ἵππον διελέλειπτο καὶ (*puto* κατὰ λεγομένη) δύο σταδίους, viii. 41. *f. et ibi Var. Lect.*

Διαλλάσσειν, Differre. διαλλάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροισι, vii. 70. *a. In Medio*, Inter se permutare. διαλλάσσοντο τὰς τάξις, ix. 47. *a.*

Διαλογὴ, ἡ, Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγένηντο αὐτῷ, *Vit. Hom.* 36. *m.*

Διαλοιδορέεσθαι πᾶσι, Vehementibus conviciis incessere cunctos, ii. 121, 4. *m.*

Διαλύειν, 1. Solvere, Persolvere, *stipendium militibus*, v. 30. *f.* 2. Dirimere. τοὺς ἀγωνιζομένους νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε, viii. 11. *m. f. Passiv.* διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, Discedere ex conventu, iii. 73. *f.* διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, viii. 56. *extr. Medium:* διαλύσασθαι τὴν ξεινίην, Solvere mutuum hospitium, iv. 154. *f.*

Διαλυμαίνεσθαί τινα, Sæviter et ignominiose, (Fœde et Indigne) tractare aliquem. διαλυμαίνεται τὴν γυναῖκα, ix. 112. *Passiv.* ἐς οἶκόν μιν ἀποπέμπει διαλελυμασμένην, ibid. *Conf.* Λυμαίνεσθαι.

Διάλυσις, ιος, ἡ, Dissolutio, Digressus. μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος, iii. 104. *a. m. Vide supra in* Ἀγορή.

Διαμάχεσθαι, Dimicare, Armis contendere, strenue pugnare. διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρης τοῖσι ἐπιοῦσι, iv. 11. *m.* διαμαχεσάμενος οὐδενὶ, ix. 67. *f. Et absolute*, ἡμεῖς διαμαχησόμεθα, ix. 48. *f.*

Διαμείβεσθαι, Permutare. ὁ δὲ, διαμειψάμενος, (Mutans interim amorem) ἦρα τῆς Δαρείου γυναικὸς, ix. 108. *f.*

Διαμιστύλλειν, In frusta concidere. διαμιστύλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήϊον, i. 132. *m.*

Διαναυμαχέειν, Navali prælio contendere, v. 86. *a.* viii. 63. *extr.*

Διανέειν, Transnatare. ἐς τὴν Σαλαμῖνα διένεον, viii. 89. *m.*

Διανέμειν, Distribuere. διενέμοντο τὰς ψήφους, Calculos inter sese distribuebant, viii. 123. *a.* τὴν πόλιν—διένειμε, *codd. Arch. et Vind.* iii. 39. *a. ubi alii vulgo* ἔνειμε.

Διανοέεσθαι, *cum Infin.* Cogitare, Consilium capere, Constituere *aliquid facere.* τοὺς δὲ αὐτοῦ—καταλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι, ii. 121, 4. *m. Præt. Plusq.* οὕτω διενενώντο ποιήσειν, (*Ion. pro* διενενόηντο: *conf.* Βοηθέειν.) Ita facere constituerant, vii. 206. *extr.*

Digitized by Google

Διάνοια, ης, ἡ, Consilium, Quod quis mente agitat. *Ἱμείρων ἑλοῦσα τῆς ἐκείνου διανοίης*, viii. 97. *f.*

Διαπαρθενεύειν, *cum Accus. pers.* Virginitatem eripere, Vitiare virginem. *Hinc Passiv.* ἡ *ὑπ' ἐμοῦ βασιλεῖ ἁρσενὶ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται*, iv. 168. *f.*

Διαπασσαλεύειν, Clavis, Paxillis adfigere. *ζῶντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν*, *sic commode probati codd. et ed. Schaef.* vii. 33. *f. ubi alii προσδιεπασσ. quod ex duabus scripturis* (*coll.* ix. 120. *f.*) *temere junctis ortum videtur. Præfixa διὰ obiter significat* Expansum, Passis manibus adfixum hominem tabulæ fuisse.

Διαπάσσειν, Spargere, Interspergere. *ἐς τὰς τρίχας διαπάσας τοῦ ψήγματος*, vi. 125. *m. f.*

Διαπειλέειν, Interminari, Minas intentare. *Absolute ponitur* vii. 15. *m. f. Seq. ὡς cum Fut.* ii. 121, 3. *f.*

Διάπειρα, ης, ἡ, Tentatio, Tentamen, Periculum quod quis facit. *ἀνέτεμε ἐς τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων*, i. 47. *a. ἐς διάπειραν τούτου ἀπικέσθαι*, Experimento cognovisse hoc, ii. 28. *m. f. λογιώτατοί εἰσι μακρῷ τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην*, Quorum ego periculum feci, *scil.* cum quibus ego congressus sum, ii. 77. *a. Conf.* Ἀπόπειρα.

Διαπειρᾶσθαι, *cum Genit.* Tentare, Explorare. *διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς*, iii. 14. *a. Sic alibi διεπειρᾶτο τῆς αὐτέων ἀνδραγαθίης. In re bellica*, Periculum facere hostium, Congredi cum hoste. *εἰ βούλεσθε Περσέων διαπειρᾶσθαι,—εἰ δὲ Φοινίκων μᾶλλον βούλεσθε διαπειρᾶσθαι*, v. 109. *a. et m. conf.* Πειρᾶσθαι *et* Ἀπόπειρ.

Διαπέμπειν, Dimittere, Huc illuc emittere. *διαπέμψας ἱππέας*, i. 84. *a. διεπέμποντο*, i. 81. *a. διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ*, i. 46. *a. Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους ἄλλους ἄλλῃ*, i. 67. *f.*

Διαπεραιοῦσθαι, Trajicere *mare*. *πολλοὶ διαπεραιωθέντες*, viii. 25.

[**Διαπερισσεύειν**. *διαπερίσσευσε ex conject. edidit Reiz.* iv. 79. *m. intelligens* Nimia loquacitate rem effutivit: *Conf. supra* Διαβρηστεύειν.]

Διαπίνειν, Compotare, Bibendo certare, Poculis sese largiter invitare, v. 18. *a. N.* ix. 16. *a.*

[**Διαπλέειν**, Transnavigare. *διαπλεύσαντος τὸν βίον εὖ, edd. vett.* v. 92, 6. *a. ubi meliores libri* διαπλέξαντος *dedere. Conf.* Διαπλέκειν.]

Διαπλέκειν, Plectere, Contexere. *τὴν φιλύρην διαπλέκων—καὶ διαλύων*, Contexens et retexens, iv. 87. *f.* Pertexere, Finire *vitam*. *ἄρξαντος ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα, καὶ διαπλέξαντος τὸν βίον εὖ*, v. 92, 6. *a. N. ubi olim* διαπλεύσαντος. *Conf.* Καταπλέκειν.

Lex. Herod.

[**Διαπλέειν**, Transnavigare, Navigare per *fossam*. *διέπλωσε τὴν διῶρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένῃ, olim edd.* vii. 122. *a. ubi nunc* διεξέπλωσε.]

Διαπολεμέειν, Conficere bellum, Debellare. *ἔστ' ἂν διαπολεμήσωμεν*, vii. 158. *f.*

Διαπορθμεύειν, 1. Transducere, Trajicere *copias*. *τὰς νέας παρεῖχε διαπορθμεύειν τὴν στρατιήν*, iv. 141. *f. τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον*, viii. 130. *a.* 2. Transire. *ποταμοὶ νησοὶ πορτοὶ, τοὺς πᾶσα ἀνάγκη διαπορθμεύσασθαι ἐστι*, v. 52. *f.* 3. *Metaphorice, Mandata, conditiones propositas ad aliquem* Perferre, Transferre. *ἄνδρα φέροντα τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ Ἀλέξανδρος τοῖσι Ἀθηναίοισι διεπόρθμευσε*, ix. 4.

Διαπρήσσειν, (*Ion. pro* διαπράσσειν,) Conficere negotium, Agere cum aliquo pro alio. *οἱ δὲ—προὔθεσαν τῶν ἀστέων ἀνδράσι διαπρῆξαι. οἱ δέ σφι διέπρηξαν ὧδε*, ix. 94. *a.*

Med. **Διαπρήσσεσθαι**, Res suas peragere, Negotium suum conficere. *Absolute καθ' ἡσυχίην ἰζομένους διαπρήσσεσθαι*, ix. 41. *a. m. δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων διαπρήσσοντας*, iv. 24. *extr. Cum Accusat. διαπρηξαμένους καὶ τἄλλα τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο*, i. 2. *m. τἄλλα διαπρήσσεσθαι*, ii. 2. *m.*

[**Διαπρηστεύειν**, *mendosum verbum. Vide* Διαβρηστεύειν.]

Διαραλρηται *vide in* Διαιρέειν.

Διασκεδάζειν, Dissipare. *ὥστε οὐ μὴ διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν*, viii. 57. *f. τὸν στρατὸν ἀπεὶς διεσκέδασε*, i. 77. *f.*

Διασμᾶν, Diligenter abstergere, Extergere, Eluere. *διασμέωντες* (τὰ ποτήρια) *ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην*, ii. 37. *a. Conf.* Ἐκσμᾶν.

Διασπᾶν, Distrahere, Distractum tenere. *τὸ Ἀττικὸν ἔθνος κατεχόμενον καὶ διεσπασμένον ὑπὸ Πεισιστράτου*, i. 59. *a.*

Διασπείρειν, *proprie* Disseminare, *tum* Distribuere *cum significatione contemtus vel indignationis*, Distribuendum projicere. *ταύτας* (πεντηκοσίας μνέας) *δρασσόμενος αὐτοχειρίῃ, διέσπειρε τῇ στρατιῇ*, iii. 18. *extr.*

Διάστασις, ιος, ἡ, Distantia, Diremtio, Disjunctio *duorum montium qui olim juncti fuerant*, vii. 129. *extr.*

Διαστοιβάζειν, Interstipare. *ταφοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες*, i. 179. *a. m.*

Διάστροφος, ὁ, ἡ, Distortus. (ξύα) **διάστροφα**, ἤμιτρα, *ἀπόπληκτα*, i. 167. *a.*

Διασφάξ, *ἄγος*, ἡ, *τοῦ οὔρεος*, Divortium montis, Fauces, Vallis, iii. 117. *a. et m.* ii. 158. *m.* vii. 199. *bis.* vii. 216. *a. ubi olim in genit.* διασφᾶγος *edd. penultima circumflexa, sed rectius* διασφάγος *ed. Wess. et al. cum mestis et sic alibi constanter apud Nostrum acuitur penultima in casibus obliquis. Conf. quæ notarunt*

M

Digitized by Google

Viri docti ad Gregor. Dial. p. 338. ed. Bast.

Διασώζειν, Conservare, Ab omni periculo tutum præstare. *Sic de porta idoneo* (πρὸς τὸ) *διασῶσαι τὰς νέας*, vii. 49, 1. *m.*

Διατάμνειν, (*Ion. pro διατέμνειν,*) Discindere. *μέσους διαταμεῖν, de supplicii genere*, ii. 139. *a. μέσον διαταμεῖν, διαταμόντας δὲ etc.* vii. 39. *f.*

Διάταξις, *ιος*, ἡ, Dispositio, Ordinatio, ix. 26. *a.*

Διατάσσειν, Ordinare, Disponere, Constituere, suas cuique partes tribuendo; Distribuere. *τοὺς βαρβάρους διέτασσε*, Ordinabat, vi. 117. *m. ὃς σφι διετέτακτο*, Acie ordinata, vi. 112. *a. ὁ δὲ αὖτέων διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι, etc.* i. 114. *a. δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε*, Omnia (quodque pro sua parte) constituta habebat, i. 122. *a. m. Inde Passivum: ἐνορᾷς δὲ ἐκείμενον διατέταγμαι ἐγὼ*, (*Exponere puerum tuas sunt partes;*) inspicere vero expositum, (*sive* curare et providere ut exponatur,) ad hoc Constitutus ego sum, Hæ sunt partes mihi tributæ, i. 110. *f. ubi miratus sum Portum διατέταγμαι active interpretantem*, Ego impero. *τὰς δὲ πόλις αὐτέων ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι ἔσωζον*, Oppida illorum milites Macedones, in illis dispositi, locati, per illa distributi, tutabantur, viii. 34. *b. Similiter διατεταγμένοι*, vii. 124. *extr. de eis* Quibus imperatum erat ut alii huc, alii illuc, *annonam convecherent. οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχθέντες*, Græci igitur hostibus occurrunt Bifariam distributi, Bifariam divisis partibus; *nempe*, Alii ad Thermopylas, alii navibus ad Artemisium stationem capientes, vii. 178. *a. coll. cap.* 177. *extr. Aberrantes ab Herodoti sententia Interpretes verbum διαταχθέντες*, Ut cuique præceptum erat, *aut* ex jussu, *interpretati sunt. Simpliciter de* Ordinanda acie *sive* Disponendis militibus *agitur in illis verbis ὃς δέ οἱ πάντες διετετάχατο*, i. 80. *m.*

Διατείνεσθαι τὰ βέλη, Intendere, Intentare tela in hostem. *διετείνοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες*, ix. 18. *a.*

Διατελέειν *cum Participio*, Perseverare, Permanere. *διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι*, vii. 111. *a.* vi. 117. *m. f.*

Διατετραίνειν, *i. q.* διατιτραίνειν, Perforare. *κεφαλαὶ δοθενέες οὕτω, ὥστε ψῆφον μοῦνον διατετρωκέναι*, iii. 12. *a. Sic et συντετραίνειν*, ii. 11. *m. pro συντιτρ.*

Διατιθέναι, 1. Disponere, Huc et illuc ponere. *διαθεῖναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερὰ*, vii. 39. *f.* 2. Adfŭcere, Accipere, Tractare *aliquem tali quodam modo. ἐμὲ δεῖ διαθεῖναι, οἷ μικρὸν ὕστερον ἀνηκέστως διαθεῖναι*, iii. 155. *a.*

Medium: διατίθεσθαι τὸν φόρτον, Venum exponere, Vendere Merces, i. 1. *m. ἐνταῦθα διαθέμενοι τὸν φόρτον*, i. 194. *m. f.*

Διατρίβειν, 1. Commorari, Degere, Vitam agere. *διατρίβοντα παρὰ Περιάνδρῳ*, i. i. 24. *a.* 2. Atterere, Adfligere, Perdere. *Inde Passiv. κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατρῖφθαι*, vii. 120. *f.*

Διαφάγειν, Perrodere. iii. 109. *a. et m.*

Διαφαίνειν, Illucescere, Dilucescere. *ἤδη διαφαινούσης ἡμέρης*, vii. 219. *m. ἤδη διέφαινε*, viii. 83. *a.* ix. 47. *a.*

Διαφανὴς, ὁ, ἡ, *non solum* Perlucidus, *sed et* Ardens, Candens igne. *λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας*, iv. 73. *f. τοὺς διαφανέας λίθους τῷ πυρὶ*, iv. 75. *a. ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πυκάσαντες*, In ardente furno torrentes, ii. 93. *f.*

Διαφαύσκειν, *i. q.* διαφαίνειν. *ἅμα ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ*, ix. 45. *f. sic et ἅμ' ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ ed. Wess. et seqq. ex codd. Arch. et Vind.* iii. 86. *a. ubi nos ex superioribus edd. διαφαυσκούσῃ revocavimus. Vide ibi Var. Lect. et Notas.*

Διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Traducere vitam, Ævum transigere, i. 40. *m. διαφέρειν τὸν πόλεμον*, Bellum, diuturnum præsertim et anceps, gerere, tolerare. (*Conf.* Συνδιαφέρειν.) *διαφέρουσί σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον, τῷ ἔπειτα ἔτεϊ συμβολῆς γενομένης, συνήνεικε etc.* i. 74. *a. τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενείκας*, Post diuturnum illud bellum cum Milesiis gestum, i. 25. *a. coll. cap.* 18.

οἱ τὴν ψῆφον διαφέροντες, Suffragia ultro citroque (pro sua quisque sententia) ferentes, iv. 138. *a. τοῦτο τοὔνομα διήνεγκαν*, Hoc nomen divulgarunt, *Vit. Hom.* 13. *f.*

οὐδέ τι οἱ διέφερε ἀποθανέειν, Nihil quidquam illius intererat obire mortem, Æquo prorsus animo mortem exspectabat, i. 85. *f.*

Διαφέρεσθαι, Dissentire, Dissidere. *διενεικθέντων περὶ τῆς βασιληΐης τῶν Εὐρώπης παίδων*, i. 173. *a.*

Διαφεύγειν, Effugere. *δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων*, iii. 19. *f.* vi. 45. *a. διέφυγε πολλὰν τοὺς διώκοντας οἴκῳ edd.* vi. 82. *f. ubi nunc ἀπέφυγε. Pro Fut. διαφεύξεσθαι est periphrasis διαφυγὼν ἔσεσθαι*, vii. 194. *f. ubi vide Var. Lect.*

Διαφθείρειν τὰ ἔργα, Vastare agros, i. 36. *a. m. Imperf. διεφθείρετε*, ibid. *a. διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος*, Largitionibus te corrumpet, v. 51. *m. N. διέφθειρε ἐκείνους*, Interfecit illos, ix. 88. *f. διαφθερέοντας*, Perdentur, Perituri sunt, ix. 42. *a. ἐμβίτεον ἐωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, καὶ διεφθείροντο*, Perierunt, viii. 53. *m. f. διεφθάρησάν σφι νῆες τεσσαράκοντα*, XL. naves

Digitized by Google

eorum perierunt, (et reliquæ inutiles factæ sunt) i. 166. *f.* τῶν διαφθαρεισέων νεῶν τοὺς ἄνδρας captivos fecerunt, i. 167. *a.* Alter filiorum Crœsi διέφθαρτο, Gravi corporis vitio laborabat, i. 34. *a.* διεφθαρμένος τὴν ἀκοὴν, Auribus captus, Audiendi sensu destitutus, i. 38. *f.* δι' ὃν ἐφθάρησαν, vii. 10, 5. *f.*

[Διαφθορέειν : *vide* Διαφορέειν.]

Διαφοιτᾶν, Permeare (*urbem*). οἱ δὲ ταῦτα διαφοιτέοντες ἔλεγον, Permeantes urbem hæc edicebant, i. 60. *f.*

Διαφοραί, αἱ, Dissidia, Lites. καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, vii. 9, 2. *m.*

Διαφορέειν, *i. q.* διαπράζειν, Diripere. χρήματα τὰ σὰ διαφορέει, i. 88. *f.* ubi vitiose olim διαφθορέει edd. τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα, iii. 53. *m.* Etiam, Discerpere. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενος, vii. 10, 8. *f.*

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, Diversus, Diversi generis. αἱ μαντηΐαι σφι διάφοροι εἰσι, Differunt, Diversa illorum ratio est, ii. 83. *f.* διάφορος τινὶ, Dissidens ab aliquo, Discors, Adversarius, Inimicus. ἦσάν οἱ διάφοροι τινες γεγονότες τῶν Αἰθιόπων, ii. 30. *f.* ἐπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων ὅτε δὲ ὄντες διάφοροι, δηλέοντο αἰνοῦς, v. 83. *a. m. Not.* οὐκ ἐὼν διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ Κλεομένεϊ, v. 75. *a.* ἐὼν διάφορος τοῖσι Ζαγκλαίοισι, vi. 23. *a.*

Διαφυλάσσειν, Custodire, Conservare, Diligenter observare et curare, viii. 107. *m.*

Διαφῦναι, Interesse, Interjectum esse. χρόνος διέφυ, καὶ πάντα σφι ἐξήρτυτο, Interjecto tempore, i. 61. *f.*

Διαφώσκειν. *Vide* Διαφαύσκειν.

Διαχέειν, Diffundere, Transfundere, vi. 119. *m. Metaphorice*, διαχέαι τὰ βουλευόμενα, Disturbare, Irrita reddere decreta, viii. 57. *f.*

Διαχοῦν χῶμα ἐς Σαλαμῖνα, Aggerem ducere per *fretum*, viii. 97. *m.*

Διαχρᾶσθαι, 1. *i. q. simplex* χρᾶσθαι, Uti, *accedente interdum* (*sed rarius id quidem*) *vi præpositionis* διὰ, *durationis cujusdam vel* constantiæ *aut* perseverantiæ *significatione*. ἀεὶ κοτὲ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ διαχρῶνται, *vel* διαχρέεται, i. 58. *a.* οὐκ εἰμὶ διαχρόνιος, i. 71. *m. N.* (*conf. infra*, Νὴ Δία.) οἶνῳ ἐκ κριθέων τετειμένῳ διαχρέονται, ii. 77. *m.* τοιούτῳ μύρῳ διεχρήσαντο, i. 167. *m. f.* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέονται, iii. 117. *m.* τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ ἀεὶ διαχρεωμένους, i. 171. *f.* εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ἕκαστος ὁ θεὸς, ἀλλ' ἀνάγκῃ διαχρᾶσθαι, ii. 13. *f.* τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι, ii. 127. *a.* τρόπῳ οὐ χρηστῷ διαχρεόμενοι, vii. 9, 2. *f.* τῇ ἀληθείῃ διαχρεώμενοι, iii. 72. *m.* vii. 102. *a.* ἑαυτῇσι φωνῇσι διαχρεώμενοι, iv. 43. *m. f.* ξεινικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο, iv. 77. *m.* ἐγνωμοσύνῃ, ἀβουλίῃ, διαχρέωντο, vi. 10. vii. 219. *a.* εἰμαγῷ ἀφθόνῳ, ἀπλέτῳ, διαχρέωντο, iii. 66. *m.* vi. 58. *f.* ὀρθῷ λόγῳ χρεώμενος, vi. 53. *f.* τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς, vii. 102. *a.* οὐκέτι εὐδοκιμήσει διεχρέτο, viii. 118. *a.*

2. Διαχρᾶσθαι *cum Aoristo*. Conficere, Interficere, Occidere. αὐτὸν διαχρᾶσθαι μιν, Se ipsum e medio tollere; Mortem sibi consciscere, i. 24. *a. m.* τάδε τοι ἐκέλευσε (ἐμὲ) εἰπεῖν, ἢν μὴ ἀποπτείσῃς τὸ παιδίον,—ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε διαχρήσεσθαι, i. 110. *f.* ubi possis sè pro subjecto orationis accipere, ut διαχρᾶσθαι ὀλέθρῳ similiter hic dicatur ac τοιούτῳ μόρῳ διαχρᾶσθαι i. 167. *m. f.* ἐς συμφορῇ μεγάλῃ διαχρ. iii. 117. *a. Sed fortasse rectius intelligetur* αὐτὸν διαχρήσεσθαί σε, Jussit me tibi dicere, pessimo supplicio eum te Perditurum, Necaturum. *Conf.* Διεργάζεσθαι.

[Διαχῶναι *vitiose olim edd.* vii. 54. *f. pro* διακῶναι.]

Διδασκαλεῖον, τὸ, Ludus literarius, Schola. διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἕτερα, *Vit. Hom.* 25. *a. Plur.* τὰ διδασκαλεῖα, Minervalia, Merces magistro debita. ἀπέδωκε τῷ ἑωυτοῦ διδασκάλῳ τροφεῖα καὶ διδασκαλεῖα, *Vit. Hom.* 26. *a. m.*

Διδασκαλία, ας, ἡ, Doctrina, Institutio puerorum, Docendi munus, οὐδὲν τοῦ ἥμίσεος ὑποδεέστερος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, *Vit. Hom.* 5. *a.* ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ κατεστήκεε, ibid. *m.* καταλύσας τὴν διδασκαλίαν, ibid. *cap.* 6. *a. et f.*

Διδασκάλιον, τὸ, *i. q.* μάθημα, Doctrina, Disciplina, Scientia, Cognitio rerum scitu utilium. ἄλλα τε πολλὰ διδασκάλια ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐσήνεγκον, καὶ δὴ καὶ γράμματα, v. 58. *a. N.*

Διδάσκειν δρᾶμα, Docere (In scenam producere, Agere) fabulam. ποιήσαντι Φρυνίχῳ δρᾶμα Μιλήτου ἅλωσιν καὶ διδάξαντι, vi. 21. *f.* διθύραμβον πρῶτος ἀνθρώπων ποιήσας καὶ ὀνομάσας καὶ διδάξας, Qui primus dithyrambum—docuit, i. e. publice decantavit et peregit, i. 23. *a.* οὐδ' ἐδιδάχθη οὐδὲ οἶδε καλὸν οὐδέν, iii. 81. *m. N. cf. Valck. ad* vii. 102, 4.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, Doctrina, τὸ Docere, Institutio, Disciplina. ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε, Hæc ista dixit ut esset edocta, iii. 134. *m.* παραλαβόντες διδαχῇ παρὰ τῶν Φοινίκων τὰ γράμματα, v. 58. *m.*

Διδοῦν *et* Διδόναι, Dare, Tradere. ταύτην Μήδων οὐδενὶ δίδοῖ γυναῖκα, ὁ δὲ Πέρσῃ δίδοῖ, i. 107. *b. Et eadem notione, prorsus omisso* γυναῖκας, *sed subintellecto* : ἐδίδασάν τε καὶ ἤγαγον ἐξ ἀλλήλων, v. 92, 2. *a.* παιδία δύο διδοῖ ποιμένι τρέφειν, ii. 2. *a. Sic et alibi* δίδοῖ, *pro* δίδωσι, *ut* ii. 65. *f.* iii. 119. *m. etc.* παρ' ἑωυτοῦ δίδους, De suo dans, viii. 5. *a. Aor.* 2. *Opt.* οἵνῳ ἄν τοι δόην (*alii quidem* δοίην) θυγατέρα τὴν

Digitized by Google

ἡμὴν γᾶμαι, ix. 111. *f.* *Commodius interdum* διδοῦν vel διδέναι *redditur per* Offerre, Tradere vehe.. *Sic* Ἱππίῃ ἐδίδουν Ἀμύντης Ἀνθεμοῦντα, ἐδίδοσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν· ὁ δὲ τουτέων οὐδέτερα αἱρέετο, v. 94. *a.* πόλις τε ἐδίδου (αὐτῇ) καὶ χρυσὸν ἄπλετον, ἀλλ' οὐκ ἔπειθε, ix. 109. *f.* λαβεῖν διδόμενα νὺκ ἐδικαίευ, iii. 145. *m.*

Διδόναι δίκην, *vide* Δίκη.

Adjectivum verbale Δοτέον *vide infra suo loco.*

Διδρήσκειν: *vide* Ἀποδιδ. *et* Ἐκδιδρ.]

Δίδυμα, *scil.* τέκνα, Gemelli. ταύτην λέγουσι τοκεῖν δίδυμα, vi. 52. *a.*

Διειρύειν, *cum dupl. Accus.* Trahere per *vel* trans *etc.* τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι, Transducere naves per Isthmum, vii. 24. *m.*

Διεκπερᾶν, Transire, Trajicere. τὸν ποταμὸν, v. 52. *a.* τὴν ἄνυδρον, iii. 4. *f.* Ἡρακλῆας στήλας, iv. 152. *m.*

Διέκπλοος, ου, ὁ, Transitus, Exitus navigio patens. διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι, Monstrare viam qua per brevia transiri et ex illis exiri potest, iv. 179. *m.* διέκπλοον κατέλιπον, Transitum reliquerunt, *id est*, Spatium, Viam qua transiri *minoribus* navigiis posset, vii. 36. *m.*

Sigillatim διέκπλοος *intelligitur* Pugnæ navalis genus, quo singulæ naves per binas naves hostiles discurrunt. (*Conf. Lexic. Polyb. h. v.*) διέκπλοον ποιεύμενος τῇσι νηυσὶ δι' ἀλλήλων, vi. 12. *a. N. cf. Larcher. ad h. l.* ἀπέπειραν αὐτέων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου, viii. 9. *f.*

Διεκπλέειν, *cum Accus.* Navi transire, Navigare per *Hellespontum.* πλοῖα ἐκ τοῦ Πόντου διεκπλέοντα τὸν Ἑλλήσποντον, vii. 147. *m.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς διεξέπλωσε τὴν διώρυχα, vii. 122. *a. ubi alii* διέπλωσε. ὡς δὲ ταῦτα διεξέπλωσε, Postquam præter has *naves*; (*scil.* lustrans eas) pernavigasset, vii. 101. *a.*

Sigillatim διεκπλέειν in pugna navali *intelligitur* Eo genere pugnæ uti quod διέκπλοος *vocatur.* διεκπλώοντες ἐναυμάχεον, vi. 15. *f.*

Διέκροος, ου, ὁ, Effluxus aquarum per *fauces montis.* οὐκ ἐόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ διεκρόου τούτου, vii. 129. *m.*

Διελᾶν, *i. q.* Διελαύνειν, Trajicere, Transfigere: ἐπεὰν παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον δρῦϊνον διελάσωσι μέχρι τοῦ τραχήλου, iv. 72. *f.*

διελῶντας *legendum conjecerat Wess. pro* διελόντας, v. 33. *m. Vide* Διαιρέειν.]

Διενεύσαντο *vide in* Διανοέεσθαι.

Διενιαυτίζειν, Transigere annum. οὗτος λέγεται ὑπὸ Σκυθέων οὐ διενιαυτίζειν, iv. 7. *m.*

Διεξελᾶν, *i. q.* διεξελαύνειν, Transire (*equo vel vehiculo*) per *portam.* τὰς πύλας διεξελάσαι ἀνάγκη, v. 52. *a.* δεῖ τὰς πύλας διεξελᾶν,——καὶ ταῦτα διεξελάσαντι *etc.* ibid. *a. m.* διεξελασάντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, Dum *urbe* egressi vehuntur per suburbium, iii. 86. *a.* διεξελάσαντες πᾶσαν τὴν χώρην, v. 29. *m. idem quod* διεξελθόντες *et* διεξιόντες, ibid. *a.* διεξῆλαυνε ἐπὶ ἅρματος παρὰ ἔθνος ἓν ἕκαστον, vii. 100. *a.*

Διεξελίσσειν, Discolvere *et* Explicare *id quod implicitum et involutum erat.* φακέλους ῥάβδων διεξελίσσουσι, iv. 67. *a. ubi opponitur* συνειλέουσι.

Διεξέρχεσθαι, Transire *ab uno ad alterum*, Ordine per singulos transire. διὰ πάντων διεξελθόντες τῶν παίδων, *scil.* σφάζοντες καθ' ἕνα ἕκαστον, iii. 11. *f.* οὕτω δὴ διεξῆλθε διὰ πάντων τῶν δέκα, v. 92, 8. *m. Sic* ὡς γὰρ δὴ διεξέλθοι ὁ κήρυξ πυλέων τὰς ἐνειδεστάτας, i. 196. *m. N. ubi vitiose olim* ὡς δὴ οἱ ἐξέλθοι.

Διεξιέναι, *a præs.* διέξειμι, 1. Transire. διεξιόντα ἂν μιν (τὸν ἥλιον) διὰ πάσης Εὐρώπης, Si sol (*de cursu, quem nunc tenet, depulsus*) super universam Europam transiret, ii. 26. *f.* διεξιόντες πᾶσαν τὴν Μιλησίην, v. 29. *a. idem quod* διεξελθόντες *et* διελάσαντες, ibid. *a. et m.* δι' ὧν (*sive* ὁδῶν, *sive* γυναικῶν) οἱ ξένοι διεξιόντες, i. 99. *a.* Ἤρξης διεξῆκε διὰ τῶν νεκρῶν, Per cæsorum cadavera transivit, vii. 238. *a.* διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, *scil.* διὰ τοῦ ἄστεος, iv. 203. *a. Item* Digredi, Cedendo regredi: νῦν μοι δοκέει προελθεῖν ὅσον ἂν ἐκεῖνοι διεξίωσι, i. 208. *m.*

2. *Metaphorice*, Oratione persequi, Narrando percurrere, Exponere. ἐπεὰν κατὰ τὴν Κιλίκων τάξιν διεξιὼν γένωμαι, Quando in narrationis ordine ad Cilicum aciem pervenero, vii. 77. *a. Conf.* Διεξέρχεσθαι.

Διεξιέναι, (*a Præs.* Διεξίημι) Transitum dare, Transire pati *aliquem.* διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος, Transire illos passi sunt per urbem, iv. 203. *a.*

Διέξοδος, ου, ἡ, Via qua transitus et exitus patet. διέξοδοι ὁδῶν, Viæ e transverso alias vias secantes et exitum ex illis præbentes, iv. 199. *m. ubi scriptura* ὁδῶν *bene habet, nec solicitari debebat.* (*Conf.* Τρόπος.) ἀποκεκληιμένης τοῦ ὄδατος τῆς διεξόδου, iii. 117. *m.* ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου, Aberrarunt a tota via (toto itinere) qua isti transierant, iv. 140. *a.* ἡ τοῦ ἡλίου διέξοδος, Cursus solis, Via quam sol in cœlo percurrit, ii. 24. *item* Tractus terræ super cujus Zenith transit sol; *qua notione dicitur* Sol διακαλὸν τὴν διέξοδον αὐτοῦ, ii. 26. *a. Metaphorice: al* διέξοδοι τῶν βουλευμάτων, Viæ ac rationes consiliorum, iii. 156. *extr.* vii. 234. *extr.*

Διέπειν, Administrare, Moderari, Gu-

Digitized by Google

bernare, Præesse rebus. τὰ πρήγματα ἐπορᾶν καὶ διέπειν, iii. 53. a. καὶ οἱ ταῦτα διέποντι, vi. 107. m. οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα, v. 22. a. ὁρῶσα πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην, ix. 76. a.

Διεργάζεσθαι, (i. q. διαχρᾶσθαι num. 2.) Conficere, Perdere, Interficere. διεργάζεται ἑωυτὸν, Se ipse interfecit, i. 213. b. διεργάζοντο αὐτοὺς, Illos interfecerunt, v. 20. extr. οὐδενὸς βουλομένου διεργάσασθαι (τὸ παιδίον), v. 92, 3. f. τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας, vii. 224. a. Passiv. διέργαστο ἂν τὰ Περσέων πρήγματα, Perditæ fuissent res Persarum, vii. 10, 3. f.

Διέτης, ου, sive rectius Διετὴς, οῦ, ὁ, ἡ, Biennis. διέτης (s. διετὴς) χρόνος, ii. 2. m. Vide Var. Lect. et Not.

Διέχειν, 1. notione transitiva, Distinere, Dirimere, Separare. σχιζόμενος ὁ ποταμὸς—ῥέει—διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια, ix. 51. a. 2. Intransit. Pertingere, Pertinere ab uno loco usque ad alium quemdam. διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐς κόλπον etc. vii. 122. a. διώρυχα—τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, iv. 42. a. m. ubi alii quidem simpl. ἔχουσαν, i. e. tendentem, directam.

Δίζειν, sive rectius Διζέειν, Διζεῖν, i. q. ζητεῖν, Quærere. διζῶ (al. δίζω) ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, in Orac. i. 65. m.

Suo nomine Herodotus verbo Medio utitur, Δίζησθαι, pro qua quidem verbi forma frequenter olim Δίζεσθαι edebatur. Cum Accusat. constructum, aut sequente el particula, significat Quærere; sequente Infinitivo, commode redditur Cupere, aut Postulare. ἄκεα δίζησθαι, i. 94. a. ubi vide Var. Lect. et Not. Ἐπὶ πλέον τι δίζησθαι ἔχειν consentiunt edd. et mssti ii. 147. m. Sic meliores libri iv. 9. a. ubi alii δίζεσθαι, quam formam iv. 139. f. tenuere editores omnes, etiam novissimi, sed nos ex probato cod. F. (quem unum nobis nostris inspicere oculis licuit) δίζησθαι edidimus. διζήμενοι et διζήμενος edd. et mssti i. 67. f. 139. f. ii. 66. a. iii. 53. m. iv. 147. m. f. Sic ἀγγέλους διζημένους εἴ τις etc. iv. 151. a. σὲ δίξηται εἰκοσι εἶναι ἀνάξιον, Te postulo parem esse viginti, vii. 103. a. δίζηται recte ex mssti ed. Wess. ii. 38. a. ubi olim δίζεται. Et δίζησθε, v. 92, 1. m. ubi olim δίζεσθε. Similiter ἐδίζητο, i. 214. f. iii. 41. a. ubi olim ἐδίζετο. Sic προσθήκας γάρ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίζητο, iv. 30. a. Conf. Ἐπιδιΐζησθαι.

Διηθέειν, 1. Percolare, Perluere, Eluere, Extergere. διηθήσαντες (τὴν κοιλίην) οἴνῳ φοινικηίῳ, αὖτις διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι, ii. 86. m. 2. Per colum, vel, Quasi per colum, transire et penetrare. διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐς τὰ κοῖλα τῆς γῆς τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν, ii. 93. f.

Διήκειν, i. q. διέχειν num. 2. ἐκ θαλάσσης τῆς βορηΐης ἐς τὴν νοτίην διήκουσι, Pertinent, Pertingunt, vi. 32. m.

Διηκονέειν, (Ion. pro διακονεῖν) Ministrare, Operam alicui navare. ἑξορκοῦ ἤ μέν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ, iv. 154. m.

Διήκονος, ου, ὁ, Minister, Famulus, iv. 71. f. 72. a. ix. 82. m.

Διηκόσιοι, Ducenti. διηκόσια ἀποδιδοῖ, i. 193. m.

Διθύραμβος, ὁ, Carmen dithyrambicum, i. 23. a. Vide supra in Διδάσκειν.

Διϊστάναι, Dirimere, Separare.

Aor. 2. notione passiva aut intransitiva, Dirimi, Discedere e prælio. τέλος, οὐδέτεροι νικήσαντες, διέστησαν, i. 76. f. οὔτω ἀγωνιζόμενοι διέστησαν χωρὶς ἑκάτεροι, viii. 16. extr. ὡς δὲ διέστησαν, viii. 18. a. Conf. Δίχα.

Δικάζειν, Judicare, Jus dicere. Absolute: ἀνὴρ κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, i. 96. f. προκατίζων ἐδίκαζε, i. 97. a. δίκας δεδόναι ταύτας τὰς ἂν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι δικάσωσι, vi. 139. a. m. Cum Dativo: τοῖσι πέλας δικάζειν, i. 97. a. κατὰ μέγαθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, ii. 137. a. m. τοῖσι Πέρσῃσι δίκας δικάζουσι, iii. 31. m. Nec vero Judices solum, sed et Augures et Vates, Sententiam suam pronuntiantes, δικάζειν dicuntur: Τελμησσέων δικασάντων ὡς—ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι, i. 84. a. m. Not. Conf. Eurip. Orest. 164. ubi ἐδίκασε idem valet ac ἐθέσπισε, Pronunciavit.

Infin. δικᾶν, pro δικάζειν vel δικάσειν, ut ἐλᾶν pro ἐλάσειν οὐτ' ἔφη δικᾶν ἔτι, i. 97. a. N.

Δίκαιος, Justus, Æquus. 1. Pervulgato vocabuli usu. δικαιότατος ἀνθρώπων, iii. 148. m. 2. Ubi de Mensura agitur. αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον, Centum justæ orgyiæ sunt stadium sex jugeris constans; sive Centum orgyiæ æquant (exacte efficiunt) stadium sex jugera continens, ii. 149. m.

3. δίκαιός εἰμι τοιῶν vel πάσχειν τοῦτο, i. q. ἄξιός εἰμι, vel δίκαιόν ἐστι ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν aut πάσχειν, Æquum est ut hoc faciam vel patiar, Dignus sum cui hoc accidat. οὗτος οὔνομα τοῦτο δίκαιός ἐστι φέρεσθαι, Hic dignus est, Hic meretur etc. i. 32. f. δίκαιοί ἐστε ὑμεῖς πρὸς τὴν πλεῖστον μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες ἰέναι, Æquum est ut vos etc. ix. 60. f. οἱ δὲ τὸν μισθὸν, ἔφασαν, δίκαιοι εἶναι ἀπολαβόντες, οὕτω ἐξιέναι, Hi aiebant, Æquum esse ut ita exeant (ut tum demum exeant) si mercedem accepissent, viii. 137. m. Alteram vocabuli constructionem habes i. 39. m. ἐμὲ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν.

4. Neutrum, τὸ Δίκαιον, substantive

Digitized by Google

positum, Æquitas. *τὸ δίκαιον οὔτω ἴφερε, vii.* 137. *a.*

Δικαιοῦν (ii. 172. *f.* vi. 86. *a.*) *et* Δικαίειν (v. 82. *m. ubi quidem præsens notione præteriti*) 1. Æquum censere, *et commode subinde reddi potest* Faciendum censere, Velle, Secum constituere, *aut simili alia formula. δικαιῶ, εἴ τι πλέον ἐνορῶ, σημαίνειν σοι*, i. 89. *a. ἐν ταύτῃ ἡμέρῃ πλέω ἄσσα τῶν ἄλλων δικαιεῖσι προτίθεσθαι*, i. 133. *a. προσηγάγετο τοὺς Λίγυστίνους ὅστε δικαιοῦν (αὐτοὺς) δουλεύειν (αὐτῷ)*, ii. 172. *f. ἐδικαίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν*, ii. 181. *a. ἐδικαίωσε Κροῖσος τουθενῆσαι αὐτὸν*, iii. 36. *a. ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα τοιέειν*, Idem sibi faciendum censuerunt, iii. 79. *m. τοσόνδε δικαιῶ γάρεα ἐμεωυτῷ γενέσθαι*, iii. 142. *m. ἄρχειν τῶν παίδων ἐδικαίευν*, Æquum censebant, Ad se pertinere existimabant, imperare pueris, vi. 138. *m. τούτου οὕνεκα δικαιεύντος*, Ita illo censente; Quum ille ita faciendum censuisset et pro sua sententia dixisset, ix. 42. *a. Similiter, adjecta Negatione, οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν (τὸν ἰχθὺν) ἐς ἀγορήν*, Æquum censui ut piscem non ferrem in forum rerum venalium, *sed tibi offerrem;* Nolui in forum ferre, iii. 42. *a. ἐδικαίευν οὐδένα οἱ ἐσαγγείλαι*, Noluit ut quisquam (Postulavit ut nemo) ipsum intus nunciaret, iii. 118. *m. λαβεῖν διδόμενα οὐκ ἐδικαίευν*, Noluit, Nefas duxit, iii. 148. *m. f. βοῦν θηλέων οὐ δικαιεῦσι κατέσθαι*, iv. 186. *f. οὐκ ἐδικαίευν γενέσθαι τοῖσι κακοῖσι ὁμοῖοι*, vi. 15. *f. οὐκ ἐδικαίου (sive ἐδικαίευν)—μὴ οὐκ ἐξανδραποδίσασθαι σφέας*, Rem sese indignam judicavit, Male se facturum judicavit, si hos in servitutem non redigeret, viii. 126. *m. οὐκ ἐδικαίευν ἔτι ἀντιβαίνειν*, Non amplius resistendum existimarunt, vi. 73. *a. οὐ δικαιεῖν (præsens notione prat.) πειρᾶν τῆς πόλιος*, Se non tentandam sibi existimasse urbem, vi. 82. *m. οὐ δικαιοῦν—ἀποδιδόναι*, Æquum sibi non videri *etc.* vi. 86. *a.*

2. *Verbo* Δικαιοῦν *vel* Δικαιοῦν *etiam pro* κολάζειν, Punire, Mulctare, *utitur Herodotus, quemadmodum Gallico sermone dicimus* Faire justice de quelqu'un. *τοῦτον κατ' ἀξίην ἐκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευν*, i. 100. *f. οἱ δὲ ἱρέες ἐδικαιεῦντο*, iii. 29. *f. Sic et in Orac.* δικαιώσει Κέρινθον, v. 92, 2. *m. N.*

De duplici ista notione, qua verbo Δικαιοῦν *utitur Herodotus, monuit Suidas, dicens:* Δικαιοῦν δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν, καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως Ἡρόδοτος. *Ibi perperam vulgo, majore interpunctione post νομίζειν posita, verba ista οὕτως Ἡρόδοτος ad sequentia referunt; quasi ea quæ ibi subjiciuntur,* Δικαιοῦν τοῖς αὐτοῖς *etc., essent Herodoti verba, quæ nihil profecto ad Herodotum pertinent. Idem error in Zonaræ Lexicon propagatus est.*

Δικαστήριον, τό, Tribunal, Judicium, Consessus judicum. *ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες*, vi. 104. *f. ubi ἐσαγαγόντες edd. vett. ὑπὸ δικαστήριον ἀναχθείς*, vi. 72. *f. Conf.* Ὑπάγειν.

Δικαστής, οῦ, ὁ, Judex. *οἱ βασιλῆος δικασταί*, iii. 31. *m.* vii. 194. *m.*

Δίκη, ης, ἡ, I. Lis, Causa de qua disceptatur. *τοῖσι Πέρσῃσι τὰς δίκας διαξέουσι*, iii. 31. *m.*

2. Jus, Justitia. *ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ*, Jure, Merito, Non injuria, ita cum illo egi, i. 115. *m.*

3. Satisfactio, Pœna, Meritum. *αἰτέειν δίκας τῆς ἁρπαγῆς*, Pœnas, Satisfactionem repetere, i. 2. *f.* 3. *a. τῆς ἑωυτοῦ φυγῆς*, iv. 164. *a. τοῦ Λεωνίδεω φόνου*, viii. 114. *a. m. αἰρέσεον τίνα δίκην ἂν ἕλοιτο*, Quæsiverunt ex eo, quam satisfactionem postularet, ix. 94. *a. δίκας διδόναι*, Pœnas, Satisfactionem dare, i. 2. *f.* 3. *a.* iv. 164. *a.* viii. 114. *f.* ix. 94. *a.* Ἀρπάγῳ Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Pœnam inflixit, i. 129. *a. ταύτην δίκην τῆς ἀκτυφλάσεως ἀκτίνωσί τοι*, Hanc tibi pœnam luunt, Satisfactionem dant, ix. 94. *f. ἐνθαῦτα ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω τοῖς Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐτελέετο*, ix. 64. *a. οἱ Αἰγινῆται δίκας ἐδίδοσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων ἐν Ἐπιδαύρῳ*, Æginetæ pœnas (satisfactionem) invicem dabant et accipiebant in Epidauro, *id est*, Lites suas in Epidauro coram judice Epidaurio disceptabant, Jurisdictioni Epidauriorum erant subjecti, v. 83. *a. ubi δίκην λαμβάνειν significat* Satisfactionem accipere. *Sed* i. 115. *f. ἔλαβε τὴν δίκην significat* Meritum accepit, *id est*, Meritam pœnam luit.

Δίκτυς, *plur.* δίκτυες, Bestia *nescio quæ* Libyca, iv. 192. *a.*

Δίμναιος, Duarum minarum pretio. *δίμναιος ἀποτιμησάμενος*, v. 77. *m. ubi quidem vulgo* διμνέους, *sed vide Var. Lect. et Not.*

Δίξος, ἡ, ὄν, (*Ion. pro* διασὸς) Duplex, Geminus, *Plural.* Bini, Gemini, Duo. *περὶ τούτου δίξοὺς λέγεται λόγους*, Duplex fama fertur, iii. 32. *a. ubi ἀφέρεται alias edd. οὕτως δίξοὺς λόγους λεγομένους ἴσχα*, De hoc *homine* duplex fama fertur, ix. 74. *a.* δίξὰ Ἡρακλήια, Duo genera templorum Herculis, *alterum Herculi Deo consecratum, alterum heroi*, ii. 44. *f.* δίξαι γάρ εἰσι *al* ἴδρυαι, Duo sunt genera idolum, ii. 76. *a.* δίξοὶ Αἰθίοπες ἐστρατεύοντο, Duo genera Æthiopum, vii. 70. *m.* δίξὰς ἐοώσας οἴκεε, Duas domos incolebat, v. 40. *f.* δίξα τὰ λαι, Duæ portæ, v. 52. *a. m.* δίξὰ φυλακτήρια, ibid. δίξὰ θωρήματα *quorum dicat* ii. 169. *f. haud satis liquet.* (*conf.* Θῶρ-

Digitized by Google

μα.) ἡμίονος διξὰ ἔχουσα ἀίδοῖα, τὰ μὲν ἔρσενος, τὰ δὲ θηλέης, Duplex pudendum, vii. 57. *f.* διξῶν οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων ἀδελφεῶν, Quum duo ei essent fratres natu majores, vii. 205. *a.* καρπῶν ἐστερήθητε διξῶν ἤδη, Duorum annorum fructibus (*quasi dicas*, Duobus proventibus) frustrati fuistis, viii. 142. *m. f.*

Διοδοιπορέειν, Conficere viam. ὃς δὲ τὰς δύο μοίρας (τῆς ὁδοῦ) διοδοιπορήκεσαν, viii. 129. *a. ubi alii* διωδοιπ.

Δίοδος, ου, ἡ, Transitus, Via qua transitur. ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τῇ διόδῳ, (*ad Thermopylas*) vii. 201. *a.* τὰς διόδους φυλάσσειν, τηρεῖν, ix. 99. *m.* 104. *a.*

[Διοικοδομέειν. *Vulgatum olim* διοικοδομημένου δὲ αὐλῶνος ii. 127. *m. cum Viris doctis in* διὰ οἰκοδομημένου *mutavimus. Vide Var. Lect. et Not.*]

Διοίχεσθαι, (*vel* Διοιχέεσθαι,) Præterire: *unde* Præt. Pass. αἱ ἡμέραι ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηνται, iv. 136. *f. Sic ibi per Enallagen scripsit Noster, ubi maluisses fortasse* ὁ τῶν ἡμερέων ἀριθμὸς διοίχηται.

Διόργυιος, ου, ὁ, ἡ, Duarum orgyiarum, *i. q.* Duodecim pedum mensura. λίμνη (κατὰ) βάθος διόργυιος, Lacus cujus altitudo pedum XII. est, iv. 195. *m.*

Διότι, Quoniam, *cum Infinitivo construitur in oratione obliqua.* τιμᾶν Σαμίους, ἔφη, διότι ταφῆναι οἱ τὸν πάππον δημοσίῃ ὑπὸ Σαμίων, Colere se, ait, Samios eo quod avus ipsius publice sepultus fuisset a Samiis, iii. 55. *f.*

Δίπηχυς, εος, Bicubitalis, ii. 78. *a.* ξύλα ὅσον τε δικήχεα, ii. 96. *a.*

Διπλήσιος, (*Ion. pro* διπλάσιος) Duplus. μετεπέμποντο ἄλλους διπλησίους μάντιας, Accessit duplum numerum aliorum vatum, Alios vates duplo numero, iv. 68. *m.* διπλήσια νέμονται ἑκατέρῳ τὰ πάντα ἢ τοῖσι ἄλλοισι, vi. 57. *a.* τὸ διπλήσιον, Duplus numerus, Alterum tantum, vii. 103. *a.*

Διπλόος, Duplex. ἐκτρεφεγάν διπλόον θάνατον, vi. 104. *a. In fœm. pro communi* διπλῆ, *non* διπλῆ, *sed* διπλέη *legitur* iii. 42. *m. ubi* χάρις διπλέη *consentientibus* (*quod sciam*) *libris.*

Δίπους, Bipes. δίπουδες μῦς, iv. 192. *f.*

Δίπτυχος, ὁ, ἡ, Duplicatus. δελτίον δίπτυχον (Duplicatam tabellam, Pugillares) λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε vii. 239. *m.*

Δισχίλιοι, Bis mille. *Etiam in singulari usurpatur cum nomine collectivo:* δισχιλίην ἵππον, vii. 158. *f.*

Διφάσιος, η, ον, Bifarius. *i. q.* δίχθα, Duplex, Bifarius, *et plerumque pluralis* διφάσιοι *idem fere ac* δύο *valet.* τρώματα διφάσια, Duo vulnera, Duæ clades, i. 18. *a.* ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα, Alia duo ostia *Nili*, ii. 17. *f.* εἰκόνες διφάσιαι, Duæ imagines, ii. 182. *m.* αἰτίαι διφάσιαι λέγονται τοῦ θανάτου, Duplex causa memoratur, Causa mortis bifariam traditur, De causa mortis duplex fama est, iii. 122. *a.* ἀκταὶ διφάσιαι, Duæ diversæ oræ, iv. 38. *a.* διφασίοισι γράμμασι χρέωνται, Duplici scripturæ genere utuntur, ii. 36. *f.* ἐφρόνεον διφασίας ἰδέας, vi. 100. *a.*

Διφθέρη, ἡ, Pellis. διφθέραι αἰγέαι καὶ ὄϊέαι, v. 58. *f.* οἱ Ἴωνες τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι, ibid. *Not.*

Διφρὰς, άδος, ἡ, *i. q.* ὁ δίφρος, Currus, Bigæ. κατὰ διφρὰδα, *Vit. Hom.* 33. *m. in carmine, vide Not.*

Διφροφορεῖν, Sella *vel* Lectica gestare. Περσέων τοὺς διφροφορουμένους καὶ λέγου πλείστου ἐόντας, iii. 146. *f. N.*

Διφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Duplicis naturæ. μιξοπάρθενον ἔχιδναν διφυέα, iv. 9. *a.*

Δίχα, Bifariam. δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας, Duas in partes divisæ et contra se invicem stantes, Duabus a partibus stantes *virgines*, iv. 180. *a.* τάσι στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνῶμαι, Bifariam divisæ erant sententiæ, vi. 109. *a. et m. f.*

Διχῇ, *vide* Διχοῦ.

Διχοῦ, *i. q.* δίχα. διχοῦ σφέας διελόντες, Bifariam sese partientes, iv. 120. *a. ubi olim* διχῇ.

Διωθέειν, Dejicere. τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ διωθέουσι κάτω, iv. 103. *a.*

Med. Διωθέεσθαι. 1. *Idem fere quod Activum*, Disjicere, Dejicere. διωσάμενοι τὰ γέρρα, Disjecerunt et perruperunt scuta *vel* crates *e quibus vallum erat factum*, ix. 102. *m.* 2. A se propulsare, Amoliri, Repellere. διώσασθαι τὸν Δαρείου στρατὸν, iv. 102. *a.* τὴν εὔνοιαν διωθέεσθαι, Respuere benevolentiam *alicujus*, vii. 204. *m.* ὁ δὲ διωθέετο, At ille recusavit, Repulit a se *postulatum sive postulantem*, Repulsam dedit, vi. 86, 2. *m.* χρήμασι ἐνετυλίσσων διωθέεσθαι, (*præsens notione futuri* διωθήσεσθαι,) Confidebant pecuniis a se amoliri posse *periculum*, nempe τὴν αἰτίην, *culpam et condemnationem*, ix. 88. *m.*

Διώκειν, 1. Insequi, Celeriter sequi, *non hostili animo.* τὴν ταχίστην διώκοντες (αὐτούς), ix. 11. *f.* Ἄρης Ἐνυαλίου ἅρμα διώκων, Currum pone urgens, vii. 140. *f. Sed* διώκειν ἐκ τῆς γῆς, Pellere patria, Exsilio multare, ix. 77. *f.* 2. Jure persequi, Accusare. ἐδίωξαν (αὐτὸν) τυραννίδος, vi. 104. *f.* θανάτου ὑπαγαγὸν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε, (*scil.* θανάτου δίκῃ ἐδίωκε) Capitis crimine accusavit, vi. 136. *a.*

Διωκτέος, η, ον, Persequendus. διωκτέοι εἰσὶ, ἐς ὃ καταλαμφθέντες *etc.* ix. 58. *f.*

Διώρυξ, υχος, ἡ, Fossa, Canalis. διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν, i. 75. *m.* 185. *a.* 189. *f.* ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε, iv. 39. *m.* 42. *m.* vii. 23. *a.* 117. *a. Conf.* Διεκπλόος.

Δοκέειν, 1. Videri. οὔτε ἔδοξε μαθεῖν,

Digitized by Google

Neque visa est animadvertere illam, i. 10. *f.* ἐγώ μοι δοκέω καταγοέειν τοῦτο, Videor mihi hoc intelligere, ii. 93. *f.* δοκέειν ἐμοὶ *et* ἐμοὶ δοκέειν, Ut mihi videtur, i. 172. *a.* ii. 77. *m.* iii. 45. *m.* 135. *m. f.* v. 69. *a.* vii. 229. *f.* viii. 22. *f.* δοκέειν δέ μοι, *sive* δοκέων δ' ἐμοὶ, vii. 173. *f.* ὡς ἐμοὶ δοκέειν, ii. 124. *m.* vi. 95. *f.* (*ubi alii quidem* δοκέει.) viii. 30. *m.* *Sed* ὡς δὴ ἂν ἐμοί τε (*sive* ἐμοί γε) δοκέει, *seq. Infin.* i. 58. *f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf.* Ὡς num. iii. καὶ σφι μηνύσωσα ἔδοξε λιπέσθαι· δόξαν δέ σφι, *etc.* Quod quum illis visum fuisset, Quod quum decrevissent, ii. 148. *a.*

2. *i. q.* νομίζειν, Existimare, Opinari, Putare, Statuere. εἴ τι περὶ τῶν θείων πρηγμάτων δοκέειν δεῖ, ix. 65. *a.* οὐ γάρ σε δοκέω πείθεσθαί μοι, i. 8. *m.* οὐδὲν δοκέων αὐτὴν ἐκίστασθαι, i. 11. *a.* πυνθάνεαι τί δοκέει εὔχεσθαι ἄλλο, i. 27. *m. f.* δοκέων δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι, i. 31. *a.* κάρτα δόξας (αὐτὸν) ἀμαθέα εἶναι, i. 33. *a.* δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθέως, i. 158. *f.* ἔδοκεε ὁ Ἑρξέης ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα εἰπεῖν, vii. 18. *a.* ἔδοκεε ὁ Ἰταφρνέος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα αἰνίσσεσθαι *etc.* v. 56. *a.* (*Conf.* Δοκήσις.)

3. Decernere, Constituere. *Hinc Prætor. Passiv.* δέδοκται τὰ πείσονται, Decretum est quid hi passuri sint, vi. 109. *m. N.* δέδοκται τοῖσι πρώτοισι τῶν μαντίων ἀπόλλυσθαι, Decretum, Constitutum est ut priores vates morte plectantur, iv. 68. *f.* δέδοκτο, *scil.* αὐτῷ, Constitutum ei erat, Consueverat, ix. 74. *m.* *Item* δεδόκηται, *ut* vii. 16. *f.* εἰ δέ τοι οὕτω δεδόκηται γίνεσθαι, Si tibi stat decretum ut ita fiat, Si tu utique vis ut ita faciamus, vii. 16. *f.*

Δόκησις, ως, ἡ, Opinio, Æstimatio ex probabili conjectura, *non ex certa ratione.* δόκησιν δὲ δεῖ λέγειν, vii. 185. *a. ubi paulo post,* τουτέων τῶν ἐθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι.

Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, Probatus, Spectatus, Clarus. Λυκοῦργον, τῶν Σπαρτιητέων δόκιμον ἄνδρα, i. 65. *a. m.* ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, i. 158. *m.* ii. 162. *m.* iii. 135. *a.* vii. 118. *f.* ἐὼν ἐν τοῖσι ἀστοῖσι δόκιμος, iii. 143. *a.* τὰ πολέμια κάρτα δόκιμος, v. 111. *a.* δόκιμον ἐόντα παρὰ Ἑρξῃ, vii. 117. *a.* ἔκπεμπον τὸν δοκιμώτατον σφέων αὐτέων, i. 152. *f.* ii. 162. *f.* συγκαλέσας τῶν Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους, iii. 127. *m. ubi alii* λογιμωτάτους. *Conf.* Λόγιμος.

Δολερὸς, Dolosus. δολερὸς καὶ ἀλμυρὸς ποταμὸς, *Hellespontus*, vii. 35. *f.*

Δόλος, ου, ὁ, Dolus. μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν, ix. 90. *f.*

Δολοῦν, Fraudulenter agere, Decipere. τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας, i. 212. *m.*

Δόμος, ου, ὁ, Ordo, Stratum, Compages *lapidum vel laterum in ædificio.* διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου, i. 179. *a. m.* ἐνεβέβλητο τὸν πρῶτον δόμον λίθου Λιθωνικοῦ, ii. 127. *f.* *Conf. Lexic. Polyb. h. v.*

Δονέειν, Agitare, Vehementer commovere. δονέουσι τὸ γάλα, iv. 2. *f.* ἡ Ἀσίη ἔδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, vii. 1. *m.*

Δόξα, ης, ἡ, Opinio. *Notemus singularem pleonasmum quo utitur Noster, dicens* ὡς οἱ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, i. 79. *m. N.* *Sic iterum,* ἐκεῖ αὐτοῖσι παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα ἀνέβαινε ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον, viii. 4. *a.* *Etiam illa dictio,* ἐπιστέατο (*Ion. pro* ἐπίστανται *vel* ἠπίσταντο) δόξῃ, viii. 132. *f. pleonastica quodam modo videri potest, quoniam ipsum verbum* ἐπίστασθαι *per se, non solum* Scire, *sed et* Existimare, *apud Nostrum significat; ut ita dictum sit quasi Latine dicas* In opinione sua existimabant.

Δόξα, Opinio aliorum de nobis, Gloria. *Sic* δόξαν φύσας (populus Atheniensis) αὐξάνεται, v. 91. *m. f. possis intelligere* Gloriam nactus augescit, *sive* auget illam: *sed vide ne rectius ibi* δόξα *intelligatur* Opinio quam quis de se habet, *ut ea fere sit sententia quam in Latina versione expressimus,* Majores quotidie sibi spiritus sumit. *Conf. Not. et voc.* Φόβον. ἀπὸ τῆς δόξης πεσέειν, Opinione, Gloria excidere, vii. 203. *f. ubi quidem et* Spe excidere *possis intelligere cum Larchero, nempe* Opinione quam de se habet et de rebus suis.

Δοξόειν, δοξοῦν, Existimare. *Unde Pass.* Existimari, *præsertim in* bonam *partem.* ἐβούλοντο καὶ ἐδοξέοντο εἶναι ἀνὴρ σοφώτατος, viii. 124. *a.* δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι, ix. 48. *f.* *Sic* δεδόξωσθε πρὸς αὐτοῦ ἀνδρες εἶναι ἀγαθοὶ, vii. 135. *m. ubi perperam olim* δεδόξασθε.

Δοράτιον, τὸ, *diminut.* τοῦ δόρυ, δόρατος, Hasta, Hastula. ἀκόντια καὶ δόρατια, i. 34. *f.*

Δορίαλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus. χώρη δοριάλωτος, viii. 74. *f.* ix. 4. *b.* *Utrobique quidem olim* δορυαλ. *edebatur.*

Δορκὰς, άδος, ἡ, Dorcas, Fera ex cervino genere. κέρας δορκάδος, vii. 69. *m.* *Sed* iv. 192. *a. pro* δορκάδες *libri fere omnes in* ζορκάδες *consentiunt.*

Δορπίη, ἡ, τῆς ὀρτῆς, Vespera quæ festum antecedit, *sive* Primus Apaturiorum (*sive* Dionysiorum apud Ægyptios) dies, ii. 48. *a. Not.*

Δόρυ, ατος, τὸ, Hasta, Lancea. δόρατα τοῖσι πλείοσιν ἐντύγχανον κατεηγότα, vii. 224. *a.* τὰ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ βάρβαροι, ix. 62. *m.* δόρατα ναύμαχα, Hastæ ad pugnam navalem comparatæ, vii. 89. *f.* *Æmilio Porto Herodotus visus erat ita vocare* Nauticos contos, *qui sunt* Oblongæ perticæ cuspide ferrea munitæ, *quibus nautæ naves impellunt et sæpe*

Digitized by Google

pugnant cum hasta. Conf. Δοῦρας.

Δορυάλωτος, vide Δοριάλωτος.

Δορυφορέειν, Hastatum esse, Satellitem esse et corporis custodem regis vel principis. ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα, ii. 168. b. τὸν χίλιοι Περσέων ἐδορυφόρεον, iii. 127. a. δορυφορέειν Ὀροίτεα, iii. 127. m.

Δορυφόρος, ου, ὁ, Hastatus, Satelles, Custos corporis. δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυνηφόροι δὲ, i. 59. f. Gyges, priusquam regno potitus est, δορυφόρος fuerat Heraclidarum, i. 91. a. κρατῦναι αὐτὸν (τὸν βασιλέα) δορυφόροισι, i. 98. a. πέμψας τῶν δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους, i. 113. f. Omitto plura colligere.

Δοσίδικος, ου, ὁ, Qui caussam suam judici judicandam permittit, Qui se judicis judicio submittit, vi. 42. a. ubi Δοσίδικ. per ω μέγα ed. Wess. et seqq. Vide Var. Lect. et Not.

Δόσις, Donum, Beneficium. αἴτεο δόσιν τὴν τινα βούλεαί σοι γενέσθαι, i. 90. a.

Δοτέον, adjectivum verbale, a verbo δίδωμι, Dandum. οὕτω δή σφι κάρτα δοτέα ἐναι χρήματα, viii. 111. m.

Δουλόειν, vide Δουλοῦν.

Δουλητή, ης, ἡ, (Ion. pro δουλεία) Servitus. τὴν δουλητὴν ὑπομεῖναι, vi. 12. f.

Δουλήϊος, η, ον, (pro comm. δούλειος) Servilis. στείλας τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουλητῇ, iii. 14. a.

Δούλιος, i. q. δουλήϊος, Servilis. ἔξουσι δούλιον ζυγὸν, vii. 8, 3. f.

Δουλοπρεπὴς, έος, ἡ, Servo conveniens, Servilis. οὐδένα πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι, i. 126. f.

Δοῦλος, η, ον, Adjective usurpatur, vii. 7. m. Ἁπάντων πᾶσαν πολλὴν δουλοτέρην ποιήσας ἢ ἐπὶ Δαρείου ἦν.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, i. q. δουλητή, Servitus, i. 129. a. περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, i. 164. a. τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, i. 169. a. ἀπαλλαχθέντες δουλοσύνης, i. 170. m. Adde iv. 118. m. f. viii. 142. m. ix. 27. a. 76. m. 90. m. f. Raris quibusdam in locis ut i. 95. f. vii. 102. m. olim δουλωσύνη per ω editum erat, sed jam pridem correctus error est. Etiam in nostro cod. F. δουλωσύνην per ω perperam scribitur ix. 76. m. quem ad locum, quod in Var. Lect. adnotavi, non spernendum esse ibi nomen in Accusativo positum, δουλοσύνην quippe ibi idem ac δούλην posse valere, dormitasse me, quum illa scriberem, intelligo; nam, alia ut taceam, opinioni isti ab ipso limine obstat adjectus Genitivus αἰχμαλώτου.

Δουλοῦν, In servitutem redigere. Passiv. δουλοῦσθαι ὑπό τινος, et ὑπό τινί. οἱ Κᾶρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἁρπάγου, Cares ab Harpago in servitutem redacti sunt, scil. non ut ipsius Harpagi, sed ut Cyri imperio, Harpago operam suam in hoc navante, essent subjecti, i. 174. a. Λυδοὶ ὑπὸ Πέρσῃσι δεδούλωντο, Scilicet, Sub Persarum potestatem erant redacti, i. 94. f.

[Δουλωσύνη, vide Δουλοσύνη.]

Δοῦρας, sive Δοῦρυ, ατος, τὸ, i. q. δόρυ, Hasta, Fustis. τύπτοντες δούρασι τὸν ἥρα, i. 172. f.

Δραμεῖν, Currere, vide in Τρέχειν.

Δράμημα, ατος, τὸ, idem fere ac ὁ δρόμος, Cursus; sive potius, Curriculi genus quoddam, Cursuum institutum. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον, viii. 98. extr.

Δράσσεσθαι, Prehendere, Manu capere, iii. 13. f.

Δρέπανον, ου, τὸ, Falx, i. 125. m. Ensis falcatus, v. 112. f.

Δρέπειν, Metere, Demetere. δρέπειν τὴν κασίην, iii. 110. extr.

Δρησμὸς, οῦ, ὁ, (Ion. pro δρασμὸς) Fuga. δρησμὸν ἐβούλευε, De fuga cogitavit, v. 124. a. viii. 97. a. 100. a. Sic in Plur. δρησμὸν ἐβούλευον, viii. 4. a. et 18. f. ubi alii ἐβουλεύοντο, quod et ipsum quidem teneri potuerat, quum præsertim de Pluribus agatur inter se deliberantibus: et sic consentientibus (quod sciam) libris omnibus scribitur οἱ Ἕλληνες δρησμὸν βουλεύονται, viii. 75. m. f. δρησμῷ ἐπιχειρέειν, vi. 70. a. ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων, viii. 23. a.

Δρόμος, ου, ὁ, Cursus. Notemus formulam, περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, De rerum summa jam periclitantes, viii. 74. a. Conf. Var. Lect. et Not.

Δρῦς, υὸς, ἡ, Quercus. Δρυὸς κεφαλαὶ, Loci nomen, ix. 39. a. m.

Δύειν, δῦναι, Subire aquam; Descendere in mare. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, viii. 8. f. Passiv. vel Med. Δύεσθαι, de Occidente sole. ἐς οὗ δύεται ὁ ἥλιος, iv. 181. f. πρὸ δύντος ἡλίου, Ante solis occasum, vii. 149. f.

Δύναμις, ιος, ἡ, Vis, Copiæ. τέῳ δυνάμει; (δυνάμι fors.) iv. 155. f.

Δύνασθαι, Posse. Tertia plur. δυνέαται, Ion. pro δύνανται, ii. 142. a. iv. 30. a. Imperf. promiscue ἠδύνατο, ut i. 10. a. et ἐδύνατο, ut in illo, τοῖσι Σπαρτιήτῃσι (τὰ σφάγια, vel τὰ ἱρὰ) καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, vii. 134. a. N. ὡς δέ οἱ προσπέμποντι οὐκ ἐδύνατο (scil. τὸ πρῆγμα) κατεργασθῆναι, ix. 108. a. Plural. ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, Poterant, iv. 114. a. Subjunct. præs. δυνεώμεθα, pro δυνώμεθα, iv. 97. m. δυνέωνται, pro δύνωνται, vii. 163. a. et ibi Var. Lect. Aor. 1. ἐδυνάσθην, pro ἐδυνήθην, ii. 19. a. m. 43. a. ἐδυνάσθη, ii. 140. b. ἐδυνάσθησαν, vii. 106. f. δυνασθῆναι, Potuisse, ii. 110. f.

Notemus formulas quasdam. δύναται τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Valet (significat) hoc vocabulum etc.

Digitized by Google

ii. 30. *a.* vi. 98. *f.* τριηκόσιαι ἀνδρῶν γενεαὶ δυνέαται (Valent, Æquiparant) μύρια ἔτεα, ii. 143. *a. m.* ἀνὴρ μέγα δυνάμενος, Potens, Multum pollens, *Vit. Hom.* 33. *a.* δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων, vii. 5. *a.* δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστα ξείνων, ix. 9. *a. ubi plerique quidem μέγιστον.*

Δυναστεύειν, Potentem esse, Multum posse. εἶχε μὲν τὸ πᾶν κράτος Πεισίστρατος, ἀτὰρ ἐδυνάστευε καὶ Μιλτιάδης, vi. 35. *a. ubi ἐδυνάστευέ τε καὶ habent probi nonnulli codd. qui fortasse τι, non τε, debuerant in hanc sententiam,* Sed nonnihil etiam poterat Miltiades. πέμπε χρήματα ἐς τοὺς δυναστεύοντας ἀνδρας ἐν ταῖσι πόλισι, ix. 2. *f.*

Δυνάστης, ου, ὁ, Dynasta, Dominus, Vir potens. ἀνδρῶν δυναστέων παῖδες, ii. 32. *a.*

Δυνατὸς, Potens. *Comparat.* τοὺς Ἕλλήνων δυνατωτάτους, i. 53. *f.* 56. *a.*

Δυνατὸν (*ait Æm. Portus*) *interdum accipi videtur pro eo quod est* Decorum, Honestum, Quod facere licet ac fas est. ἀτυχῆσαι τὸν χρῄζοντα οὔ σφι δυνατὸν, Ipsis nefas est orantem pati repulsam; Apud ipsos turpe censetur ac nefas esse judicatur si *etc.* ix. 111. *a.*

Δυνατῶς ἔχει ἐμοὶ, Possum, Mihi licet, In potestate mea est. ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, vii. 11. *m. ubi codd. nonnulli* ἰκανῶς, *quod vide infra suo loco.*

Δύο, Duo, *non* Δύω *scribitur apud Herodotum,* ii. 44. *a.* iv. 87. *a.* v. 56. *a.* 57. *m.* 58. *a.* viii. 73. *a. etc. Genit.* δυῶν, *non* δυοῖν, δυεῖν *aut* δυῷν, *ut habent subinde mssti aut editi nonnulli libri. Vide* i. 14. *f. cum Var. Lect. et Not.* i. 94. *m. lin.* 20. *nostræ edit. et ibi Var. Lect.* i. 130. *a.* iii. 131. *m.* iv. 1. *m. etc. Dativus* δυοῖσι i. 32. *m.* (*lin.* 31. *nostræ edit.*) vii. 104. *m. quo spectat etiam* δυοῖς, *quod est apud Hesych. Usurpatur vero* δύο *etiam tamquam* indeclinabile. δύο ζεύγεσι, iii. 130. *m.* μετὰ δύο τῶν σφετέρων, vii. 149. *f.* δύο νηῶν, viii. 82. *extr.*

Δυσειδὴς, έος, ὁ, ἡ, Deformis, vi. 61. *m.*

Δυσεντερίη, ης, ἡ, Dysenteria, viii. 115. *m.*

Δυσθανατέειν, Ægre mori, Graviter (Iniquo animo) ferre mortem, ix. 72. *b. Conf. Polluc.* iii. 106. *et Fœsii Œcon. Hippocr. voc.* Δυσθάνατος.

Δυσθυμέειν, Despondere animum. μὴ δὲ δυσθύμει, Nec vero desponde animum, viii. 100. *m.*

Δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, Male animatus. ἐπὶ ἄνδρας δυσμενέας, iii. 82. *a.*

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, Tractatu difficilis, Difficilis ad oppugnandum, vii. 236. *m.*

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, Occasus. ῥέει ἀπὸ ἑσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων, ii. 31. *b.*

Δυσμορφίη, ης, ἡ, Deformitas. ἐλίσσετο τὴν θεὸν ἀπαλλάξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παῖδιον, vi. 61. *m.*

Δύσοδμος, Male olens. ἐν δυσοδμοτάτῳ γινόμενον, εὐωδέστατόν ἐστι, iii. 112. *Conf.* Δυσώδης.

Δυσπετέως, Difficulter, Cum magno labore. ταῦτα δυσπετέως κτέονται, iii. 107. *a. m. ubi olim* εὐπετέως *edd.*

Δύσριγος, ου, ὁ, ἡ, Frigoris impatiens. ζῶα δύσριγα, v. 10. *m.*

Δυσχείμερος χώρη, Rigidam hyemem habens, iv. 28. *a.*

Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, Superatu, Expugnatu difficilis. τῇ ἑκάτεροί εἰσι δυσχειρωτότατοι, vii. 9, 2. *f.*

Δυσχεραίνειν, Indignari. δυσχεράνασα τῇ ὄψει, *Vit. Hom.* 30. *a.*

Δυσώδης, *i. q.* δύσοδμος, *quod vide supra.* καρπὸν φέρει δυσώδεα, ii. 94. *m.*

Δύτης, ου, ὁ, Urinator. δύτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἄριστος, viii. 8. *a. Conf. supra* Δύειν, δῦναι. *Vide Polluc.* vii. 137.

Δυώδεκα, Duodecim, i. 16. *a.* ii. 147. *m.* 151. *a.* 175. *m. f. et alibi. Galeus quidem ad* i. 16. *m. præcepit:* "Lege δώδεκα: id enim est ἰωνικώτερον: itaque perpetuo scribit codex Arch. quod semel monuisse sufficiat." *At talis Ionismus nobis incompertus est: et, quod ad codicem Arch. spectat, pro olim vulgato* δώδεκα, ii. 175. *m. f.* (*ubi in plerisque codd. vocabulum hoc cum aliis nonnullis verbis desideratur*) *ex eodem cod. Arch.* δυώδεκα *adscivit Wesselingius. Illud mirari possis, quum simplex vocab.* δύο *constanter per* o *breve scribatur apud Nostrum, quid sit quod* δυώδεκα *per* ω æque constanter *efferatur. Sic quidem etiam apud Appianum, sedulum Herodoti imitatorem, constanter* δυώδεκα *scribitur: et apud Nostrum* viii. 121. *f. etiam* δυωκαίδεκα *habemus, ubi alii quidem codd.* δυώδεκα *præferunt. Subinde etiam divisis vocibus* δύο καὶ δέκα *scribitur, ut* iii. 91. *m. f. ubi tamen variant libri.*

Δυωδεκάπολις, ιος, ὁ, ἡ, Ad duodecim oppida pertinens, Per duodecim oppida distributus. οἱ δυωδεκάπολιες Ἴωνες, vii. 95. *ubi vide Var. Lect. et Not.*

Δῶμα, ατος, τὸ, Domus. λύχνα καίουσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, ii. 62. *a.*

Δωρέεσθαι, *verb. Med.* Donare. *Cum Accus. pers. et Dativo rei:* δωρέεται δύο στρατῆρσι ἕκαστον, i. 54. δωρέεται μιν πεδίον χρυσέων δύο ζεύγεσι, iii. 130. *m.* ἐδωρέετο Δημοκήδεα δαμιλεῖ δωρεῇ, iii. 130. *f.* Μανδροκλέα ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα, iv. 88. *a. Similiter* vi. 125. *f.* vii. 27. *f.* 28. *f.* 54. *f.* 116. *m. Sed et cum Dativo personæ et accusat. rei:* ἑκάστου δέεσθαι ὅκως ἂν αὐτῇ ἕνα λίθον δωρέοιτο, ii. 126. *f.*

Digitized by Google

τῷ Δαρείῳ Μιτυλήνην ἐδωρήσατο, v. 37. a. καὶ οἱ ἐκεῖνα δεδοῖ, καὶ πρὸς, ἕτερα δωρέεται, vi. 125. f. *ubi alii quidem ἑτέροισι, subintellecto accusativo personæ μιν vel αὐτόν. Denique etiam cum solo casu Personæ (sive Accusativo, sive Dativo) constructum reperitur hoc verbum* ix. 110. m. *ubi* Πέρσας ἐδωρέετο *codices Wess. et nostri dedere omnes, olim vero* Πέρσαις ἐδωρέετο *editum erat ut apud Athenæum* iv. 27.

Aoristus primus Passivi, passiva notione, occurrit viii. 85. f. Φύλακος ἐνεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, καὶ χώρη οἱ ἐδωρήθη πολλὴ, *ubi alii, omisso dativo* οἱ, *præferunt* καὶ χώρη ἐδωρήθη πολλῇ.

Δωρεὴ, ῆς, ἡ, (*Ion. pro* δωρεὰ) Donum, v. 23. a. vi. 125. f.

Δωροδοκεῖν, *i. q.* δῶρα δέχεσθαι, Dona accipere, Donis corrumpi. ἐδωροδόκησε ἀργύριον πολὺ, vi. 72. m. φάμενοι (αὐτὸν) δωροδοκήσαντα οὐκ ἐλεῖν τὸ Ἄργος, vi. 82. a.

Δωτινάζειν, Dona colligere, Stipem corrogare. πλανώμενοι οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλις ἐδωτίναζον, ii. 180. m.

Δωτίνη, ης, ἡ, *i. q.* δωρεὴ, Donum, Munus. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, i. 61. m. δωτίνην δοῦναί τι, Aliquid *alicui* dono dare, Gratis dare, i. 69. extr. vi. 62. a. *Sic* δωτίνην δοῦναι νέας, Naves dono dare, vi. 89. m. *ubi* δωρεὴν *dabant alii.*

E.

Ἔα, Eram; *vide in* Εἶναι.

Ἔαδε, Placuit, *vide in* Ἀδέειν.

Ἐάειν, Ἐᾶν, Sinere, Pati, Non impedire. ἐᾶν Βοιωτῶν τοὺς μὴ βουλομένους ἐς Βοιωτοὺς τελέειν, Eos ex Bœotis, qui Bœotorum communi adtribui nollent, nil impedire; Pati ut illi a Bœotorum communi se sejungant, vi. 108. f.

οὐκ ἐᾶν *non utique significat* Pro imperio vetare, *aut* Per vim impedire et prohibere ne aliquid fiat; *sed* Dissuadere; Dehortari; Jubere *vel* Hortari *aliquem* ne id faciat de quo agitur. ἐδέετο, πολλὰ λέγων, καὶ σφέας θεοὺς πατρῴους ἀπολιπεῖν, οὐκ ἔα, ii. 30. m. *Not.* οὐκ ἐῶντες τοὺς Πέρσας πείθεσθαι Ἀθηναίων τοῖσι φυγάσι, Hortantes Persas ne morem gererent exsulibus, v. 96. m. *Alter* ἐκέλευε, *alter vero* οὐκ ἔα, iv. 203. a. vi. 109. a. *et* v. 36. a. *ubi Hecataeus quidem* οὐκ ἔα (Μιλησίους) πόλεμον τῷ βασιλέϊ ἀναιρέεσθαι, *sed id civibus suis persuadere non potuit. Similiter* viii. 101. f. xi. 77. m. *et Pythia non pro imperio jubet, sed* hortatur, *aut* dissuadet, iv. 164. m. v. 82. m. *Ex isto usu formulæ* οὐκ ἐᾶν *intelligitur ratio illius loquendi generis elliptici, ubi verbum* κελεύειν *supplendum lectori relinquitur, ut* vii. 104. m. f. οὐκ ἐῶν φεύγειν, —ἀλλὰ μένοντας ἐν τάξι ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι: *et* ix. 2. a. οὐδὲ ἐων εἶναι ἑκαστέρω, ἀλλ' αὐτοῦ ἱζόμενον *etc. Vide utrobique Not.*

Ἔαρ, αρος, τὸ, Ver. ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐναυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῇ ἐξαραίρηται, Nunciantes Græciæ, ver ei exemtum esse ex anno, vii. 162. m. *quæ dictio quid valeat, mox ibidem docetur.*

Ἐατέον, *adjectivum verbale*, Sinendum, Non impediendum. ἐατέον δὲ εἶναι φεύγειν τὸν Πέρσεα, Permittendum igitur esse ut fugiat Persa, viii. 108. f.

Ἔβενος, ου, ἡ, Ebenus arbor. φάλαγγες ἐβένου, iii. 97. m.

Ἐγγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Indigena. ἐόντες Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, ii. 47. a.

Ἐγγίνεσθαι, 1. Innasci, Inesse. ἐν τούτῳ (τῷ κάλυκι) τρωκτὰ ἐγγίνεται συχνὰ, ii. 92. m. *Similiter*, Intra *domum vel regionem aliquam aut populum* Nasci. βουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐγγενήσεσθαι, Cupientes ut ex illis (*Amazonibus*) liberi sibi nascerentur, (*qui nimirum essent* ἐγγενεῖς) iv. 111. extr. *ubi poteras* ἐκγενήσεσθαι *suspicari, sicut* iv. 155. a. *est* ἐξεγένετό οἱ παῖς, *sed in* ἐγγίνεσθαι *consentiunt libri.*

2. Interesse, Interjectum esse, Intercedere. *Sic, ubi de* Tempore *agitur:* χρόνον ἐγγινομένου συχνοῦ, Quum multum temporis intercederet, Quum longa mora traheretur, i. 190. extr. *Sed eadem fere notione* ii. 175. f. ἐγγίνεται χρόνος ἐκγεγονότος πολλοῦ. Rursus vero, χρόνον ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ λαῷ, ii. 124. m.

3. Accidere, Contingere. τοῦτο ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται σφι, Fieri non potest ut hoc umquam illis contingat, Inter (*vel* Penes) illos existat et obtineat, *scil. ut omnes aut unius pareant imperio, aut saltem inter se sint concordes,* v. 3. m. ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, Quæcumque in hominis naturam et conditionem cadunt, viii. 83. m. ἐγγενέσθαι μοι, Contingat mihi, *præfert cod. Arch.* v. 105. f. *ubi alii* ἐκγενέσθαι *vel* ἐκγενέσθω.

4. Ἐγγίνεται *seq. Infinit.* Licet, Licitum est. τῷ θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὔ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, i. 132. m. Λαμψακηνῶν οὐδενὶ ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι, vi. 38. m.

Ἐγγλύσσειν, Dulcem, Subdulcem esse. *Loti radix esculenta* ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, Sat dulcis est, ii. 92. m. *Hesychius,* Ἐγγλύσσει· ἐγγλυκάζει; *quod active vulgo accipiunt,* Indulcat, Dulcedinem infert

Digitized by Google

ori: *nos eam Schneidero neutraliter accipimus.*

Ἐγγλύφειν, Insculpere. *ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύφαι*, ii. 4. *m. ἀνὴρ ἐγγέγλυπται*, ii. 106. *m. ζῶα ἐγγέγλυπται*, ii. 148. *f. ξύλων ἐγγεγλυμμένων*, ii. 124. *m. f. τοῖχοι τύποις ἐγγεγλυμμένων πλέοι*, ii. 148. *f. Sic τύπους ἐγγεγλυμμένους ex Arch. et Vind. correctum* ii. 136. *a. ubi alii vulgo εὖ γεγλυμμ.*

[Ἔγγονος, Nepos. *ἐγγόνοισι praefert unus cod. Reg. b.* vii. 106. *m. ubi alii vulgo ἐκγόνοισι*, Posteris.]

Ἐγγράφειν, 1. Inscribere. *γράμματα ἐγγράψαι στήλῃ*, iv. 91. *a.* ii. 102. *f.* 2. *de* Pictura. *ζῶα ἐνυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράψαι*, Varias figuras in vestibus suis pingere; Coloratas figuras vestibus imprimere, i. 203. *f. Conf.* Προσεγγράφειν.

Ἐγγυᾶν, Despondere. *Pater dicit* spondeo, *ἐγὼ ἐγγυῶ σοι τὴν ἐμὴν παῖδα: Sponsus respondet*, Ἐγγυῶμαι, Accipio desponsionem, vi. 130. *m.*

[Ἔγερσις. *Vide* Ἄγερσις.]

Ἐγκάειν *et* Ἐγκαίειν, Accendere. *κάμινον ἐγκαίοντες* (*al. ἐγκάοντες*) *κεράμου λευκοῦ*, *Vit. Hom.* 32. *a.*

Ἐγκατακοιμηθῆναι αὐτόθι, *scil. ἐν τῷ ἱρῷ*, Cubare, Pernoctare in templo, viii. 134. *extr.*

Ἐγκαταλείπεσθαι (*ἐν τοῖσι ἀγῶσι*), Pone relinqui *in stadio*, Cursu superari. *οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται*, viii. 59. *extr.*

Ἐγκατιζόμενος ἐς τοῦτον τὸν θρόνον, Sedere jussus in hac sella, v. 26. *a. Conf.* Καθίζειν.

Ἐγκεῖσθαι, Instare, Urgere. *πολλὸς ἐνέκειτο, λέγων τοιάδε*, vii. 158. *a. Perperam olim τὰς ἐγκειμένας ἡμέρας*, iii. 157. *f. pro* συγκειμ.

Ἐγκεράν, Immiscere, Miscere, Turbas excitare. *ἐγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα*, v. 124. *a.*

Ἐγκεχρημένος *vide in* Ἐγχειρίειν.

Ἐγκλῄειν, (*Ion. pro* ἐγκλείειν) Intus claudere, Occludere. *ὅκως τὰς πύλας ἐγκλῄσειε*, iv. 78. *m.*

Ἐγκοιλαίνειν, Intus excavare. *Hinc ἐγκοιλήνας*, iii. 73. *f. ubi nonnulli quidem libri ἐκκοιλήνας praeferunt. Conf.* Κοιλαίνειν.

Ἐγκολάπτειν, *i. q.* ἐγγλύφειν, Insculpere, Incidere *saxo*. (*Videtur quidem ἐγγλύφειν exquisitiorem quamdam artem significare.*) *καὶ σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο*, i. 93. *m. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα*, i. 187. *a. γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα*, ii. 136. *m. f. γράμματα ἐπὶ τριτοσί τισι ἐγκεκολαμμ.* v. 59. *a. δύο τύποι ἐν πέτρῃσι ἐγκεκολαμμ.* ii. 106. *a. Pro ἐγκολάπτειν habes ἐντάμνειν ἐν τοῖσι λίθοισι*, viii. 22. *a.*

Ἔγκοτος, ον, ὁ, Ira *contra aliquem* concepta, Simultas. *ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι*, Infensi Samiis, iii. 59. *f.* (*pro quo est διὰ σφι ἐνέχοντες χόλον*, viii. 27. *a.*) *τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχε ἔγκοτον*, ix. 110. *a. δεινὸν τιὰ σφι ἔγκοτον διὰ τὸν προτιμηπισμὸν ἔχων*, vi. 73. *a. τινὰ ἔγκοτον εἶχε Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα*, vi. 133. *a. τουτέων δή σφι ἀμφοτέρων* (*id est, διὰ ταῦτα ἀμφότερα*) *ἔχοντες ἔγκοτον*, viii. 29. *a.*

Ἐγκρατὴς, ές, ὁ, ἡ, In sua potestate habens. *τῶν* (*Ion. pro ὧν*) *αὐτοὶ χωρέων ἐγκρατέες εἰσὶ*, viii. 49. *a. τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέες ἔσαν*, ix. 106. *a.*

Ἐγκτᾶσθαι, Possessionem acquirere *in aliqua regione*. *ἀνδρὶ Ἕλληνι δοὺς ἐγκτήσασθαι πόλιν ἐν Θράκῃ*, v. 23. *m. ubi alii quidem ἐγκτίσασθαι. Vide Var. Lect. et Not.*

[Ἐγκτίζειν, Condere *urbem* in *aliqua regione*. *Inde derivant ἐγκτίσασθαι, quod olim pro ἐγκτήσασθαι legebatur* v. 23. *m. Vide praec.* Ἐγκτᾶσθαι.]

Ἐγκύπτειν, Intueri, Inspicere; *proprie* Propendere ad inspiciendum, Prono capite (Attentius) inspicere. *ἐγκύψαντες ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ*, vii. 152. *m. ubi olim ἐσκύψαντες, ne id quidem male. Conf.* Κύπτειν.

Ἐγκύρειν, *et* Ἐγκυρέειν, *i. q.* ἐντυγχάνειν, Incidere in *aliquid*, *aut* in *aliquem*, *ὁτέοισι ἐγκυρήσει*, Quemcum in fata incidet, ii. 82. *a. ἐνέκυρσαν τοῖσι αὐτοῦ ἐνοικέουσι*, iii. 77. *m. ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι*, iv. 125. *a. Sunt autem* (*ait Æm. Portus*) *ἐνέκυρσαν et ἐνέκυρσε per syncopen dicta pro ἐνεκύρησαν et ἐνεκύρησε. At a praes. ἐγκύρω formatum fuerit Fut. ἐγκύρσω, et Aor.* 1. *ἐνέκυρσα. Sed ab ἐγκυρέειν formatum habes ἐνεκύρησαν στρατῷ*, vii. 218. *m. et ἀλογίῃς τε ἐνεκύρησε πολλῇς*, vii. 208. *f. ubi quidem ἀλογίῃσι—πολλῇσι aut ἀλογίῃ πολλῇ malles; sed vide infra* Ἐντυγχάνειν.

Ἐγχαλινοῦν, Frenum injicere. *παῖδας, τούς τε αὐχένας κάλῳ δεδεμένους, καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους*, iii. 14. *m.*

Ἐγχειρέειν, Adgredi, Manum admovere. *Hinc derivatum videtur Partic. praet. perf. Pass. ἐγκεχρημένος in illa phrasi, ἕως δὲ πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκεχρημένοι, nempe πόλεμοι*, Erant vero in manibus (*sive*, Suscepta vero erant) etiam adversus alios nonnullos bella, vii. 145. *a. Ibi Æm. Portus, participium ἐγκεχρημένος eamdem fere nobiscum in sententiam accipiens, scil. ut idem valeat ac ἐν χρῄσει ὄν, ad Praesens* Ἐγχρόμαι *refert: at tale verbum, ista notione usurpatum, nentiquam agnoscere videtur Graecorum sermo. Eamdem in sententiam ἐγκεχειρημένοι apud Nostrum l. c. scriptum malucrunt Wess. et Valck. cui consentaneum est*

Digitized by Google

quod Henr. Stephanus, Thes. t. iv. col. 455. b. monuerat: "Passive Ἐγχωρεῖσθαι dicitur Id cui manus admovetur, Id quod aggredimur. Synesius, οὕτω δὲ τότε φόνος ἐνεκεχείρητο." Quidni vero ipsa librorum scriptura, eamdem in sententiam locum suum possit tueri? Nihil profecto impedit quo minus ἐγκεχειρημένοι per syncopen ab Herodoto pro ἐγκεχειρημένοι dictum fuisse statuamus. Scil. pro ἐγκεχειρημ. potuit statim brevius ἐγκεχρημ. dici, ac deinde, elisa brevi vocali ε, ἐγκεχρημ. Superest certe apud Suidam simillima ejusdem verbi forma in Glossa quadam, quæ in Küsteri quidem editione temere prætermissa est, sed in superioribus omnibus editionibus servata, ita tamen ut verba nonnulla, a Lexicographo olim adposita, intercidisse videantur. Glossa ista, ut hodie legitur, hujusmodi est: Ἐγκέχρεα. ἐγκεχείρικα πάντα Τιμολέοντι. In media glossa intercidisse nonnihil adparet: suspicari autem licet, tali quodam modo scripsisse olim Glossatorem: Ἐγκέχρεα· ἐγκεχείρηκα. Ἐγκέχρικα· ἐγκεχείρικα. ἐγκέχρικα πάντα Τιμολέοντι.

Ἐγχειρίζειν, In manus tradere. τοῖσι στασιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνεχείριζε, v. 72. a.

[Ἐγχρᾶσθαι vide in Ἐγχειρέειν.]

Ἐγχραύειν, Infligere, Impingere. ἐνέχραυε (τῷ ἐντυχόντι) ἐς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον, vi. 75. a. ubi ἐνέχραε legebat Eustath. Vide Var. Lect. et Not.

Ἐγχρίμπτειν, et Ἐγχρίπτειν, Admovere. ἐγχρίμπτων τὸν ἵππον τῇ θηλῇ, iii. 85. f. ubi ἐγχρίπτων habent nonnulli. ἐγχρίμψαντες (al. ἐγχρίψαντες) τὴν βάρυν τῇ γῇ, ii. 60. m. N. ἐγχρίμψας (τὴν νέα) τῷ αἰγιαλῷ, ix. 98. m. ubi rursus ἐγχρίψας præferunt alii: conf. ibi Not.

Passiv. vel Med. Ἐγχρίμπτεσθαι, Adpropinquare. ἐγχρεμπτόμενοι, scil. τῇ γῇ, ii. 93. m. καὶ τίς τινι ἐνεχρίμπτετο, iv. 113. a. ubi simpl. ἐχρίμπτετο ms. Arch. ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ θυούσαις, Vit. Hom. 30. a.

Ἔγχωριος, ου, ίη, ιον, Indigena, Domesticus, In terra quadam usitatus. ἐγχωρίῃ ἐσθῆτι, vi. 35. m.

Ἐγώ, Ego. Genit. ἐμέο et ἐμεῦ. Hinc ἐξ ἐμεῦ, i. q. ἐκ τῆς ἐμοῦ οἰκίης, E mea domo, Ex mea familia, vi. 130. m. ubi temere ἐς ἐμεῦ in editionem nostram irrepsit pro ἐξ ἐμεῦ. Vide supra in vocab. Ἀξίωσις.

Ἔδαφος, εος, τό, Edens, Qui edit. κρεῶν ἔδεσται ὠμῶν, iii. 99. a.

Ἕδρη, ης, ἡ, 1. Sedes, Sessio, Mora. περιημέκτεε τῇ ἕδρῃ, Moram ægerrime tulit, ix. 41. a. 2. Porro Ἕδρη, ut apud Hippocratem, sic apud Nostrum, dicitur etiam Anus, ἡ ὀπίσω ὁδός, Posteriora. κατὰ τὴν ἕδρην (τοῦ νεκροῦ) ἐσηθήσαντες τὸ ἀπὸ κέδρου ἔλαφαρ, ii. 87. m. Perperam olim ἐπ' ἕδρης, i. 17. f. pro ἐπέδρης.

Ἐδώδιμος, ου, η, ον, Esculentus. ἡ βίζα τοῦ λωτοῦ ἐδωδίμη, ii. 92. m. ἅτε ψυχήν τε δειλὴ καὶ ἐδώδιμα (ζῶα), iii. 108. a.

Ἕδωλα, τὰ, Sedilia; Transtra navium, in quibus remiges sedent; Fori, Tabulata, Pons navis. στάντα ἐν τοῖσι ἕδωλοισι ἐείσαι, i. 24. m. Stans in summo puppis foro, ait A. Gellius xvi. 19. In Glossis Herodoteis, a Suida etiam repetitis, pro ὑποστρώμασι videndum ne καταστρώμασι scriptum oportuerit.

Ἑξήκοντοι, subinde pro comm. ἑξηκοστοί, Viginti. ii. 121. a. 122. f. 130. f. iii. 28. a. Vide ubivis Var. Lect.

Ἕεσθαι, Collocare, Statuere. εἷσε ἄγων ἐς τὸν βασιλήιον θρόνον, iii. 61. f. ἱρὸν εἱσάμενοι, i. 66. a. Conf. ὑπείσας. Hinc Passiv. ἱρὸν ἧσται, Collocatum est templum, ix. 57. m. idem valens ac ἱδρυμένον ἐστί, ibidem paulo ante. πεφυλαγμένος ἧσο, Sede, vii. 148. m. in Orac.

Ἑέργειν, vide in Ἔργειν.

Ἕζεσθαι, Sedere. ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν ἕζεσθε, viii. 22. m. N. cum Var. Lect. conf. Μέσον.

Ἐθέλειν et Θέλειν, (Imperf. ἐθέλεσκον, vi. 12. f. Fut. θελήσειν, i. 109. m. f. Aor. 1. θελῆσαι, i. 24. a. ἠθέλησαν, i. 59. m. f.) 1. Velle, Cupere. Qua notione positum hoc verbum redundans videri poterat in illa phrasi, ix. 14. a. ἐβουλεύετο θέλων εἰ κως τούτους πρῶτον ἕλοι: nec vero abjici debuit, licet e codicibus nonnullis exsulet: (vide Var. Lect. et Not.) nempe idem est ac si dixisset, θέλων ἐλεῖν τούτους πρῶτον εἰ κως δύναιτο. Conf. vi. 52, 15. seq. et vide infra sub voc. Εἰ conjunct. condition. num. 2.

2. Idem fere quod μέλλειν, ut Infinitivo verbi, cui hoc jungitur, addat vim Futuri temporis. εἰ θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυραννίς, i. 109. m. f. (Vide supra, Ἀναβαίνειν.) εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἐντίξοον καταστῆναι, vii. 49, 2. f. N. εἰ (ὁ Νεῖλος) ἐθελήσει ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον, ii. 11. f. εἴ σφι ἐθελήσει ἡ χώρη etc. ii. 14. a.

3. Ut φιλεῖν, sic et Ἐθέλειν interdum idem valet ac εἰωθέναι, Solere, Consuesse. συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, i. 74. f. μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, vii. 50. 2. τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ ὡς τὸ ἐπίπαν χρηστὴ ἐθέλει ἐκγίνεσθαι, vii. 157. f. οἰκότα βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι· μὴ δὲ οἰκότα βουλευομένοισι οὐκ ἐθέλει οὐδὲ ὁ θεὸς etc. viii. 60, 3. f.

4. τί θέλει τὸ ἔπος εἶναι; Quid sibi vult hoc verbum? Quid significat? vi. 37. m. f. γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν, idem est

Digitized by Google

ως, γνῶναι τὴν νέον τῶν βιβλιδίων, iv. 181. *f.*

Ἐθελοκακέειν, Ultro (Deliberato) ignaviter et male rem gerere, viii. 69. *f.* ἐθελοκάκεόν τε καὶ ἀφυγον, i. 127. *extr.* v. 78. *b.* viii. 85. *a.* ἀποδειευόμενοί τε ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἐθελοκακέοντες, vi. 15. *a.* ὑμέας ἐν τῷ ἔργῳ ἐθελοκακέειν, viii. 22. *m.* τῶν δὲ ἄλλων ἐθελοκακεόντων, ix. 67. *a.*

Ἐθελοντὴν, *Adverb.* Ultro, Sua sponte. οὔτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν (φασὶ) συνεκπλῶσαι, i. 5. *a. m.* τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας, vi. 25. *f. ubi alii quidem ἐθελοντὶ, ne sic quidem male.*

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, Voluntarius; Ultro (Sua sponte) aliquid faciens. Κύπριοι δὲ ἐθελονται σφι προσεγένοντο, v. 104. *a.* Ἀρτυβίῃ ἐθελοντὴς ἀντεδίδοτο Ὀνήσιλος, v. 110. *extr.* ἐθελονται ἐς χιλίους (ἐβοήθεον), vi. 93. *m.* ἐθελονται Φωκέες, vii. 217. *f.* εἴ τινες ἐθέλοιεν ἄλλοι ἐθελονται ἰέναι, ix. 21. *f.*

Ἐθελοντὶ, *Adverb. vide in* Ἐθελοντήν.

Ἔθνος, τὸ, *vide in* Γένος.

Ει *diphthongus et simplex vocalis* ι *producta sæpe permutantur a librariis. Vide Var. Lect.* i. 73, 8. 123, 17. 164, 6. vii. 235, 6. ix. 85, 4 *et* 6.

Εἰ, I. *Conjunctio conditionalis,* Si. 1. *Plerumque construitur cum Indicativo, quem ex codd. nostris restituimus auctori* i. 89. *m.* εἰ τοι ἀρέσκει τὰ ἐγὼ λέγω, *ubi olim* ἀρέσκοι *edd. Sic* viii. 140, 1. *m. f. scripti libri omnes dederunt* εἰ περ εὖ φρονέετε, Si bene sapitis, *ubi olim edd.* εἰ περ εὖ φρονέοιτε, Si bene saperetis. *Conf. Var. Lect.* ii. 14, 3. *Rarius cum Subjunctivo jungitur, quem constanter particula* ἐὰν *vel* ἢν *postulat. Sic pro* ἢν πυκθέωσι, *quod* viii. 49. *f. alii libri dederunt, in aliis* εἰ πυκθέωσι *erat, ubi particulam* εἰ *tueri poterat Homericus usus, Iliad.* i. 340. v. 258. *etc.*

2. *Sæpius etiam cum Optativo sive Potentiali modo construitur, nempe in locutionibus hujusmodi: ὡς, εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθέην εὑρεθείη, ἐνείρηται σφεα etc.* i. 46. *f.* εἰ γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσειέ γε συνεχέως, φαίην ἂν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι, vii. 16, 3. *f.* νέῳ δὲ λαβεῖν, ὡς, εἰ ἀνοβρέγοιτο τὸ Ἰωνικὸν,—οἵοί τε εἶεσαν *etc.* viii. 19. *a.* ἦν μὲν δοκέῃ,—εἰ δὲ καὶ μὴ δοκέῃ, ix. 48. *f. Huc pertinet usus ellipticus particulæ* εἰ *non, cujus exemplum paulo ante, sub verbo* Ἐθέλειν *num.* 1. *retulimus ex* ix. 14. *a. Aliud simillimum habes* vi. 52. *a. m.* εἰδώσι μὲν,—βουλομένῳ δὲ εἰ *non* ἀμφότεροι γενέσθαι βασιλῆες: *id est,* βουλομένῳ ἑκάτερον γενέσθαι βασιλέα εἰ *non* δυνατὸν εἴη. *Cui loquendi formæ affinis illa est,* δέοντο τοῦ Ἀρισταγόρεω εἰ *non* αὐτοῖσι παράσχοι δύναμιν, v. 39. *a. id est,* δέοντο αὐτοῦ παρασχεῖν αὐτοῖσι δύναμιν εἰ δύναιτο *vel* εἰ βούλοιτο.

3. εἰ *particula conditionalis per Ellipsin subintelligitur* iv. 118. *m.* οὕτω ποιήσαντε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν *etc.* Hoc nisi feceritis, nos quidem *etc. nisi interrogative accipi placet,* Annon hoc facietis?

4. *Interdum* εἰ *ita ponitur ut Latinorum* Siquidem, Quandoquidem, *ut fere idem valeat ac* Quoniam. *Sic* v. 97. *m. f.* εἰ Κλεομένεα μὲν *etc. Et* vi. 138. *m.* εἰ δὴ διαγινώσκουσιν *etc. Adde* ix. 68. *a. Quod in Valckenarii Nota ad* vii. 5, 9. *legitur,* quasi formulam εἰ γὰρ posuisset Herodotus, i. 27. *m. pro* εἴθε γὰρ, Utinam, *id per typographi lapsum in ed. Wess.* (*in Not. p.* 507. *col. a. et b.*) *accidit: nec enim* εἰ γὰρ, *sed* αἱ γὰρ *præferunt libri omnes* i. 27. *m.*

5. *Elliptica formula* εἰ δὲ μὴ, *ubi præcedens phrasis negativa expressa est, positive accipitur,* Sin quis id fecerit. *Vide* vi. 56. *m. et Not. ad h. l.*

II. Εἰ, *Dubitationem aut Interrogationem indicans, idem fere ac πότερον valet,* An, Utrum, 1. *Construitur plerumque quidem cum Indicativo, sed subinde etiam cum Subjunctivo; ut* ἐνετέλλετο Κροῖσος ἀνιησυντῶν εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, i. 53. *a. et m. et rursus* i. 75. *a.* ἐχρηστηριάζοντο εἰ ἀνέλωνται τὰ ὑπάρχοντα, ii. 52. *f. N. Alias cum Optativo sive Potentiali modo; ut* ὃς ἐνείρηται, εἰ ἐπιχειροίη ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι, i. 46. *f.* ἐνειρωτέοντας ὅ τι ποιέων τυγχάνοι Κροῖσος, i. 47. *a.* οὐ λέγεσθαι ἔφη αὐτὸν, εἰ θεός τις χειροήθης ἀπηγμένος εἴη Αἰγυπτίοισι, iii. 28. *a.*

2. *Particula* εἰ, (*sive πότερον,*) *ut Latinorum* Utrum, *interdum omissa subintelligitur.* οὐδ' ἂν—διαγνοίη, λίνου ἢ κασσιτέρου ἐστί, iv. 74. *f.*

3. εἴ τι, εἴ τινα, (*sive* εἰ τί *et* εἰ τίνα *scriptum oportuit*) *ita posita reperiuntur, ut abundare videatur particula* εἰ, *et* εἴ τι *idem valeat ac* nudum pronomen interrogativum τί; Quid? *et* εἴ τινα *valet* τίνα; Quem? Quemnam? *quemadmodum Latinorum* Ecquis, Ecquid, *tantumdem fere ac nudum* Quis? Quid? *valent. Sic* εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίωνος, Ecquid (Quidnam) dicerent de Arione, i. 24. *f. Similiter* εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθοίτο, i. 53. *a. et m. non quæsivit Crœsus,* An aliquem exercitum socium sibi adjungeret; *sed* ECQUEM, QUEMNAM; *itaque recta respondet oraculum,* τοὺς Ἕλλήνων δυνατωτάτους, Græcorum populum potentissimum sibi adjungeret. *Sic denique* i. 30. *m.* εἴ τινα ἴδοι πάντων εἴβες ὀλβιώτατον; *non quærit,* An aliquem, *sed* Quemnam vidisset Solon hominum beatissimum? *Cui ille respondit,* Tellum Atheniensem: *et loco formulæ* εἴ τινα, *qua h. l. utentem Crœsum inducit Herodotus, paulo post in simillima interrogatione* τίνα *dicentem facit, cap.* 31. *a.*

Digitized by Google

τίνα δεύτερον μετ' ἐκεῖνον ἴδω. *Similiter*, εἰρομένου Κροῖσον εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, i. 27. *a. Conf.* ii. 32. *a. Eodem pertinet* εἴ κως, Ecquo modo. εἴ κως διαφυλάξειαν τὰ τείχεα, τούτου σφι ἔμελε πέρι, vi. 101. *m.*

III. *Et interdum idem fere ac* ὅτι, Quod, *valet; ita quidem ut simul* Dubitatio *aliqua significetur.* τοῖσι ἐσῆλθε ἡδονὴ εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ, i. 24. *m.* θωυμάζω εἴ μοι ἀπεστᾶσι, i. 155. *a. m.*

Εἶδεν, Videre. *Aor.* 2. *act.* εἶ τινα πάντων εἶδες, i. 30. *m. nulla varietate. Sic* εἶδον, Vidi, iii. 12. *a. et f. et* 13. *a. quibus quidem in locis* ἴδον *ed. Schæf. cum mss. Arch. et Vind. Sed et* ἴδον, Vidi, ii. 148. *a. edd. omnes et mssti, excepto F. qui* εἶδον, *ut alibi. Aor.* 2. *Med.* ἰδέσθαι, Videre, *passim.* ἐπεὰν ἴδωνται μάστιγας, iv. 3. *f. Passivum* Εἴδεσθαι *vide paulo post.*

Εἰδέναι, Scire, Nosse. ii. 28. *a. et alibi.* οἶδα, Novi, iv. 15. *a.* ἴδμεν, Novimus, i. 142. *a.* ii. 68. *a.* iii. 60. *f.* vii. 111. *a. et alibi; interdum quidem* ἴσμεν *præferunt codd. nonnulli, ut* i. 178. *f.* iv. 197. *m. et sic vett. libri (quod sciam) omnes* iv. 152. *f. nempe ex librariorum usu, non ab Herodoti manu. Plusquamperf.* ἤδεα, Noveram, *Ion. pro* ἤδειν· ἤδεα γὰρ ἀκοῇ, ii. 150. *a. m. Item* ἤιδα, *unde* ἤιδε, Noverat, i. 45. *f. ubi alii quidem* εἶδε. *Subjunct.* ἵνα εἰδῶ, *(tamquam ex* εἰδέω *contract.)* Ut sciam, ii. 114. *f. ubi olim* ἴδῶ *edd. Optat.* εἰδεῖεν, Nossent, Cognitum haberent, ix. 42. *a. ubi perperam* εἰδοῖεν *vulgo.* εἰδείησαν, iii. 61. *m. ubi quidem non* Nossent *significat, sed* Arbitrarentur, Existimarent, *quemadmodum etiam verbum* ἐπίστασθαι *apud Nostrum subinde idem ac* νομίζειν *valet. (Etiam Præt.* οἶδα *apud Nostrum non semper* Certam scientiam *significat, sed nonnumquam idem fere valet ac* Audivi, Novi id quod narratur, Nota mihi fama est. *Sic* iv. 15. *a.* τάδε οἶδα etc. *nil aliud valet nisi id quod mox* ibid. *sequitur,* Μεταποντῖνοί φασι.) *Imperat.* ἴστω, Sciat. iv. 76. *f. N.* χάριν ἴσθι (Gratias habe) ἐὸν ἀταθῆς, ix. 79. *f.*

Εἴδεσθαι, Similem esse. φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι, vi. 69. *a.* Ζεὺς ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρσῃ, Jupiter sub specie hominis Persæ, vii. 56. *b.*

Εἶδος, εος, τὸ, Species, Forma, Adspectus. ὄφιες ποικίλοι τὰ εἴδεα, Serpentes variegati adspectu, Variegata specie, iii. 107. *b. Sigillatim usurpatur de* Eximia et præstanti forma *hominis.* τοῖσι εἶδεα ὑπῆρχε, Quibus egregia forma erat, Præstanti forma homines, viii. 113. *f.* ὅσαι εἴδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, Quæcumque et præstanti forma præditæ sunt et statura, i. 199. *f. N.* παῖδες εἴδεος ἐπαμμένοι, viii. 105. *a. Sed et de* Forma adspectu fœda: *sic de puella loquens Nostter, quæ δυσειδὴς erat, memorat* τοὺς γονέας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους, vi. 61. *m.*

Εἴδωλον, ου, τὸ, Imago, Simulacrum, Signum. γυναικὸς εἴδωλον χρύσεον τρίπηχυ, i. 51. *f.* ὃς δ' ἂν ἐν πολέμῳ τῶν βασιλέων ἀποθάνῃ, τούτῳ δὲ εἴδωλον σκευάσαντες, (*an* εἰκάσαντες? *coll.* ii. 182. *a.*) ἐν κλίνῃ εὖ ἐστρωμένῃ ἐκφέρουσι, vi. 58. *f.*

Εἰκάζειν, 1. Similem facere, Ad similitudinem *exemplaris* effingere. ἀνέθηκε εἰκόνα ἑωυτοῦ, γραφῇ εἰκασμένην, ii. 182. *a.* ὁ Ἄπις ἐπὶ τοῦ νότου αἰετὸν ἔχει εἰκασμένον, iii. 28. *f.* 2. Conferre, Comparare *inter se duas res tamquam similes.* ὡς εἰκάσαι βασιλητήν τε καὶ πολιτητήν, Quatenus licet regiam dignitatem cum jure civitatis conferre, ix. 34. *a.* τὰ πτερὰ, εἰκάζοντας, τὴν χιόνα τοὺς Σκύθας δοκέειν λέγειν, Puto Scythas, quas plumas dicunt, eas nivem intelligere, *scilicet* nivem cum plumis conferentes, iv. 31. *f.* 3. Conjectare. ὡς εἰκάσαι, Ut conjicere licet, i. 84. *f.* εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν, ἢν μὴ *etc.* iv. 132. *f. et mox ibidem,* Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἰκαζον. *Pro* δικασάντων, i. 84. *m.* εἰκασάντων *maluit Valck.*

Εἴκειν, Cedere. εἴκειν τινὶ τῆς ὁδοῦ, ii. 80. *a.* τῇ ἡλικίῃ εἴκειν, Indulgere juvenili ætati, vii. 18. *a. m.* ἀντιβάντων τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι, viii. 3. *a.* οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ' εἶκον, ibid. *m.* ἀντεπανόντων τουτέων, εἶξαν οἱ Πελοποννήσιοι, ix. 106. *f.* εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, ix. 63. *f.*

Εἴκειν, *verbum in Præs. inusitatum, sed in Præt.* Οἶκα *vel* Ἔοικα: 1. Similis sum. ἴχνος τὸ οἶκε βήματι ἀνδρὸς, iv. 82. *b. ubi plerique quidem libri* ἔοικε *præferunt.* αὕτη οἶκε (*sic omnes*) οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, iv. 198. *m.* οἶκε αὕτη ἡ γνώμη τῇ ἄλλῃ, vii. 147. *m. ubi* ἔοικε *nonnulli.* τῷ ἂν οἶκε τὸ παιδίον, Cui similis videatur puer, iv. 180. *f.* 2. Videor. ὡς οἴκασι, Ut videntur, i. 155. *a. (ubi male olim* εἴκασι *edd.)* *et* iii. 143. *f. ubi* ἐοίκασι *olim. al* ἐσχατιαὶ οἴκασι τὰ κάλλιστα ἔχειν, iii. 116. *f.* (*ubi nonnisi unus cod.* εἴκασι *præfert.*)

Particip. Οἰκὼς, ὁτος, Similis. οἰκὼς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι, iii. 61. *m.* παντὶ τεῳ οἰκὼς μᾶλλον ἢ ἀνθρώπῳ, vi. 125. *f. Neutrum,* Οἰκὸς, Consentaneum, Probabile, Verisimile. *Plerumque quidem* Εἰκὸς *olim edebatur, raro etiam* ἐοικὸς *habent libri nonnulli; sed ex meliorum librorum plerisque in locis consensu colligi par est, scripturam* Οἰκὸς *ab Herodoti manu esse: vide, si placet, ad quemque locum Var. Lect. Similiter* iv. 79. *m.* vii. 161. *m.*

Digitized by Google

οἰκέτα ἀνεῖχεν, i. 27. *m.* ὥσαφε ὡς οἰκὸς ἦν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, i. 45. *m. f.* οὓς φασι οἰκὸς εἶναι τὸν ἀληθέως τοκέα ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς ἀνοθευόμενον, i. 137. *f.* τὰ μὲν οἰκέτα εἴρηκας, i. 155. *m.* οἰκέτα λέγοντες, vii. 129. *f.* ἦν τὰ οἰκέτα ἐκ τοῦ στολέμου ἐκβαλσῃ, viii. 60, 2. *a.* οἰκέτα βουλευομένοισι etc. viii. 60, 3. *f.* θειότερον τοῦ οἰκέτος, Quam ut commune quiddam videri posset, (*interprete H. Steph.*) i. 174. *m. f.* κόθεν δὲ οἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, ii. '93. *f.* οὐκ οἰκὸς ἐστι οὐδὲν ἀνωνέειν, ii. 27. *f.* *ubi veteres quidem edd.* εἰκὸς ἐλαύνειν, *sed in* οἰκὸς *cum ed. Wess. consentiunt F. et Paris.* *Semel nos scripturam* εἰκὸς *tenuimus* ii. 22. *a. ubi alteram scripturam nullo e codice mseto enotatam reperimus.* *Notemus præterea formulas hujusmodi:* τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται, Probabilis ratio mecum militat, vii. 239. *a.* λέγῳ οἰκότι χρεώμενοι, iii. 111. *a.* φέρε δὴ ταυτὶ τῷ οἰκότι, Age, videamus probabili quaque ratione *quid effici possit*, iii. 103. *m.* ἐστι Καρχηδονίων δδε ὁ λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, vii. 167. *a.* *N. ubi perperam olim* εἰκόνι *libri omnes.*

Εἴκελος, η, ον, Similis. λέγεται δὲ καὶ ἄλλα ψεύδεσι εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, viii. 8. *f.*

Εἰκὼ, όος et οῦς, ἡ, *i. q.* εἰκὼν, Imago, Effigies. εἰκὼ χρυσέην ἐποιήσατο, vii. 69. *f.* *N.* *Sed* ἵστανται εἰκόνα ἑαυτοῦ, ii. 143. *a.* *Perperam* εἰκόνι *legebatur olim* vii. 167. *a. pro* εἰκότι *aut* οἰκότι.

Εἰλαδὸν, Catervatim. εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, i. 172. *m. ubi alii* ἰλαδόν.

Εἰλέειν, Volvere. εἰλέεσθαι, Versari. τῶν ἐν ποσὶ εἰλεμένων (ἰβίων) τοῖσι ἀνθρώποισι ἥδε ἰδέη, ii. 76. *a.*

Εἰλειθυίη, ἡ, Lucina dea, iv. 35. *a.*

Εἴλη, ης, ἡ, (*i. q.* ἴλη,) Ala, Turma, Cohors, Caterva. Σκυθέων τῶν νομάδων ἀνδρῶν εἴλη, i. 73. *a. ubi* ἴλη *alii.* ἐπεί τε ἂν συνέλθωσι κατὰ εἴλας, Catervatim, i. 202. *a. ubi nonnulli* ἴλας, *sed* εἴλας *olim edd.*

Εἰλίσσειν, *et* Εἱλίσσειν, *i. q.* ἑλίσσειν, Circumvolvere, Circumplicare. σημαίνεται βύβλῳ περὶ τὰ κέρεα εἱλίσσων, *Bovem* purum sacerdos Signat (notat) papyro circum cornua circumvoluto, ii. 38. *m. ubi olim* ἐλίσσων *edd. sed* εἱλίσσων *alii edd. et mss. quod teneri potuerat.* πλόκαμον ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον εἱλίξασαι, iv. 34. *a. et* περὶ χλόην τινὰ εἱλίξαντες τῶν τριχῶν, Circa herbam quamdam capillos circumvolvunt, ibid. *b. ubi utrobique Asperum spiritum tenent libri (quod sciam) omnes.* τὰς κεφαλὰς εἱλίχατο (*pro* εἱλιγμένοι *vel* εἱλιγμένοι ἦσαν) μίτρῃσι, vii. 90. *a. ubi* εἱλιχ. *leni spiritu præfert noster cod. F. qui et* εἱλίσσων *dedit* ii. 38. *m. Conf.* Διεξελίσσειν *et* Κατεξελισσ.

Εἶλως, ωτος, ὁ, Hilota, Servorum genus apud Lacedæmonios. *Inde Accusat.* τὸν εἶλωτα, vii. 229. *m.* τοὺς εἵλωτας, vi. 81. *b. et Genit. plur.* τῶν εἱλώτων, ix. 10. *a. ubi quidem temere* εἱλώτων (*leni spiritu*) *in nostram editionem irrepsit. Vide Var. Lect. ad* ix. 10, 6.

Εἱλώτης, *ou vel* εω, ὁ, *i. q.* εἶλως. *Inde genit. plur.* τῶν εἱλωτέων, vi. 58. *m.* 75. *m.* 80. *a.* ix. 28. *a.* (*ubi* εἱλωτέων *cod. F.*) *et* ix. 80. *f. ubi* εἱλότων *ms. Ask.* εἱλότων *F.*

Εἷμα, τος, τὸ, *i. q.* ἱμάτιον, Pallium, Vestis longa. ἡ δὲ βοὸς καταπέπρωται φοινικέῳ εἵματι, ii. 132. *a.* Induitur super κιθῶνι, ii. 81. *a.* κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, i. 155. *f.* εἱμάτων οὐ καταπαύοντων, v. 92, 7. *a. m.* εἵματα ἐνεπορπέατο, vii. 77. τὸ εἷμα, iii. 139. *extr. de eadem veste quæ* χλανὶς ibid. *m.* εἵματα λίνεα, ii. 37. *a.*

Εἶναι, Esse. 1. *Notabiliores flexiones hujus verbi apud Herodotum occurrentes hæ sunt.* *Indicat. Præs.* εἰ, *i. q.* εἶς, Es, ix. 76. *f.* εἰμὲν, *pro comm.* ἐσμὲν, Sumus. δυνατοί εἰμεν, i. 97. *f.* ἑτοῖμοί εἰμεν, vii. 172. *m.* ἀξιοικότεροί εἰμεν, ix. 26. *f. etc. Tertia plur.* ἔασι, *pro* εἰσὶ, Sunt, i. 66. *m. in orac. Sic vero etiam pro* ἀρωτῆρας εἰσὶ, i. 125. *f. codex noster F.* ἀρωτῆρες ἔασι *præfert, quod videndum an in aliis etiam codd. reperiatur.* *Imperf.* ἔα, *pro comm.* ἦν, Eram: πρόθυμος ἔα τάδε τυθίεσθαι, ii. 19. *a. m.* ἔας, *pro* ἦς, Eras; Esses: εἰ μὴ ἄπλητος ἔας χρημάτων, i. 187. *f.* *Tertia pers.* ἔσκε, Erat: ἡ ἔσκε εὐειδεστάτη, i. 196. *a.* τῇ μάλιστα ἔσκε ἐκάστοτε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, vi. 133. *f.* σκηνὴ ἔσκε ἑτοίμη, vii. 119. *f. et mox ibidem,* ἡ ἄλλη στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος. (*Perperam vero* ἔσκε *olim edd. pro* ἔσχε vi. 36. *m. ubi vide Var. Lect.*) *Item* ἦε, ἔρις αὐτέων ἔμπηρος ἦε, i. 196. *m. ubi vide Var. Lect.* ἐν τῷ μὲν ἦεν τὰ βασιλήια, i. 181. *a. ubi ad veterem scripturam* ἦε *litera* ν *ex scholio, quo indicabatur idem valere* ἦε *atque* ἦν, *accessisse videtur. Sic etiam pro* ἧϊε ταύτην αἰνέων, i. 122. *m. f. fortasse* ἦε ταύτην αἰνέων *legendum. Alibi est* ἦεν, *pro* ἦν, Erat: τῷ οὔνομα ἦεν Θεμιστοκλέης, vii. 143. *a. et in compositio,* οὐκ ἐπέην ἀριθμὸς, vii. 170. *f.* *Plural.* ἔατε, *pro* ἦτε, Eratis, Essetis: εἰ μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες, iv. 119. *a. m.* εἰ δὲ αὐτοὶ ἔμπειροι ἔατε, v. 92, 1. *f.* *Tertia plur. pro comm.* ἦσαν *passim* ἔσαν *præferunt edd. ut* i. 70. *a.* 72. *a.* 74. *m. et f.* 79. *f. etc. sed plerique mssti constanter* ἦσαν *tenent.* (*vide Var. Lect.* i. 30, 20. *et* 31, 7.) *Item* ἔσκον, Erant: ἐν θώμασι ἔσκον, iv. 129. *f.* ὅσοι ἔσκον εὐδαίμονες, i. 196. *a. m.* μάλα ἔσκον *etc.* ix. 40. *extr.* *A sing.* ἦα, ἦας, ἦε, *potuit etiam tertia plur. formari* ἦεσαν, *unde*

Digitized by Google

εἶπον ἀντὶ ἐρῶ εἶδ. pro ἀντῶν, i. 186. *f.* ubi vide Var. Lect. Optat. ἔοιμι, pro εἴην vide in Ἔοικα. Tertia Imperat. ἔστω iv. 78. *f. videri poterat pro* ἔστω *ponita, sed* οἶσημι, Scio, *referenda est.*

2. *Infinitivus* εἶναι *sæpe ita ponitur ut vel prorsus abundare videatur, vel certe citra damnum sententiæ et constructionis potuerit abesse. Sic non solum in nota formula* ἐκὼν εἶναι, *quam habes* vii. 104. *m.* 164. *a.* viii. 116. *a.* ix. 58. *m. et in plur.* ἑκόντες εἶναι, viii. 90. *f.* ix. 7, 1. *f. verum etiam in hujusmodi constructione,* ἰδὼν Ἡρακλέους, ἐκπωμήν ἔχοντος Θασίου εἶναι, ii. 44. *m.* τὰς ὀνομαζούσας Δήλιον εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην, iv. 33. *m.* τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, i. 153. *f. ubi vide Not. tum in his et similibus formulis,* κατασήσας τὸν ἀδελφεὸν ὕπαρχον εἶναι, v. 25. *a.* ἐκέλευε δικαιοῦν εἶναι τὸν παῖδα, ibid. *f.* κατέστησε τύραννον εἶναι, v. 94. *a.* στρατηγοὺς ἄλλους ἀπέδεξε Μιλησίων εἶναι, v. 99. *f.* ἀπεδέχθη πάσης τῆς Ἴωνων εἶναι ἡγεμὼν, vii. 154. *m. Conf. Var. Lect. ad* v. 3, 8. *Quibus in locutionibus Infinitivum* εἶναι *pendet a subintellecta particula* ὡς *vel* ὥστε, *quæ alibi diserte adjicitur: ut,* ὡς Σκύθας εἶναι, iv. 81. *a.* μεγάλα ἀντήσωτο χρήματα ὡς ἂν εἶναι Ῥοδώπιν, ii. 135. *a ubi nil opus erat solicitare posteriori vocabuli terminationem.* ὡς εἶναι σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, iv. 99. *f.* ὥστε εἶναι σμικρὰ *etc.* ii. 10. *m.* οὐκέτι σολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου, ii. 8. *m. f. Vide* Ὡς, *num.* iv.

3. *Particip.* ἐὼν, ἐοῦσα, *etc.* ἐόντα τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον, i. 23. *a.* τὸν ἐόντα (i. q. ἀληθέα) λέγειν λόγον, i. 95. *a. Hinc* τὸ ἐόν, i. q. τὸ ἀληθὲς, Verum: τῷ ἐόντι χρησάμενος, i. 30. *m.*

4. *Alios nonnullos verbi hujus usus notemus.* τοῦ θείου ἡ πρόνοιη ἐστι ἐοῦσα σαφὴ, Est profecto sapiens *etc.* iii. 108. *a.* ἔσαν καὶ ἐγένοντο—ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν, Fuerunt et esse præstiterunt, *sive* Fuerunt profecti, viii. 86. *m.* εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων, Nonnulli e Græcis, ii. 123. *f.* εἰ ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἡ βασιλέα εἶναι ἢ μὴ, Si in hoc tibi situm est, (Si ab hoc pendet,) ut tu rex sis aut non sis, iii. 85. *m.* Ἡλείων μηδενὶ εἶναι (Nulli licitum esse) ἀγωνίζεσθαι, ii. 160. *extr.* ἐστι—τὸ ὄρος ὑπερβάντα εἶναι ἐν Μακεδονίῃ, Licet (Potes)—esse in Macedonia, *sive* Jam revera eris in Macedonia, v. 17. *f. N.* ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, i. 21. *a. ubi* ἦν *idem valet ac* παρῆν *vel* ἦκε, *nec opus erat ut contra librorum consensum in* ἦσε *mutaretur. Periphrastice dictum est* ἔμελλε οἱ τὸ δεύτερον διαφυγὼν ἔσεσθαι, vii. 194. *f. pro* διαφεύξεσθαι.

5. *Particip.* ἐὼν, *pro comm.* ὤν, Qui est, *Lex. Herod.*

Νοη ἔοτως. τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, Verum dicere, i. 95. *a.* ἔφασαν τὸν ἐόντα λόγον, i. 116. *f. Neutrum,* τὸ ἐόν, Id quod res est. οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν, vii. 209. *a.* κατὰ τὸ ἐόν, Ex vero et justo. τὰς ἵππους ἀναβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν, i. 97. *a.*

6. ἔστι οἱ, Nonnulli. τὰ βέλεα τοσαῦτά ἐστι τῶν, vii. 187. *m. cum Var. Lect.*

Ἐνενήκοντοι, Nongenti. ἔτεα ἐνενήκοντα, ii. 13. *a. ubi olim* ἐννακόσ. *Sed* ἐνενήκοντα, *absque varietate præferunt omnes,* ii. 145. *f.*

Εἵνεκα *et* Εἵνεκεν, (*utrumque tam ante vocalem, quam ante consonum*) *pro comm.* ἕνεκα. *Sic* τῶνδε εἵνεκα ἔκας *etc.* i. 17. *f.* τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, i. 141. *m.* τοῦ δὲ εἵνεκα (i. q. τούτου δὲ εἵνεκα) τοῦτο οὕτω ποιέεται ἵνα *etc.* i. 196. *f. conf.* viii. 85. *m. f. et ibi Var. Lect.* τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, i. 2. *m.* σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, i. 30. *a. m.* τῶνδε εἵνεκεν ἔκας *etc.* i. 22. *a. ubi alii quidem* εἵνεκα, *ut* i. 17. *f.* εἵνεκεν τουτέων, viii. 55. *a.* τοῦ φιλάσοντος ἕνεκεν προσδόκα τοι ἀτονεστήσειν, Quod quidem penes custodem fuerit *etc.* i. 42. *f.* Καρυστίοισι οὐδὲν, τούτου εἵνεκα τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Non iccirco ulla illis mora fuit calamitatem.

viii. 112. *f. Not.*

Εἰνοσθαι, *pro comm.* ἐννυσθαι. *Inde Compos.* ἐνεῖνοσθαι, *quod vide.*

Εἶπα, Εἶπαι *et* Εἶπας *usurpat Noster pro comm.* εἶπον, εἰπεῖν *et* εἰπὸν. *Sic* εἶπας, Dixerunt, i. 120. *ter eod. cap.* iv. 158. *f.* v. i. *f.* 39. *m. Infin.* οὐκ ἔχω εἶπαι, iii. 116. *a. Variant quidem in hac forma libri, passim* εἰπεῖν *præferentes: vide Var. Lect.* i. 49. *a.* 57. *a.* iv. 167. *a.* vii. 60. *a.* 152. *a. Sed* εἰπεῖν *tenent omnes* i. 61. *f. et* ii. 53. *a. Sic et* εἰπὲ, Dic, vii. 47. *m. De Participio* εἶπας, *pro comm.* εἰπὼν *diserte monuit Gregor. Dial. Ion.* §. 52. *Vide Nostrum* i. 22. *a. cum Var. Lect. tum* i. 31. *a.* 41. *a.* 122. *a.* 128. *a.* οἷα δὴ εἶπας, i. 86. *m.* εἶπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα, vii. 15. *a.* καὶ τὸν, εἶπαντα ταῦτα, iv. 15. *m. Genit. plur.* εἰπάντων, iii. 23. *a. et m.*

Εἴργειν *vide* Ἔργειν.

Εἰρέσθαι, Interrogare, i. q. ἔρεσθαι *et* ἔρεσθαι: *unde Compos.* Ἐπερεόμενος, iii. 64. *f.*

Εἶπειν, Dicere. *in Præs. inusitatum; unde Fut.* ἐρῶ, *Ionice* ἐρέω *apud Nostrum, ut* μέγιστον θῶμα ἐρέω, vi. 43. *m. Est vero etiam Futur.* ἐρήσεται, Dicetur, iv. 16. *extr. tamquam a præsente* Εἰρέω, Εἰρέειν, *formatum.* εἰρέθη *et* εἰρέαται *vide infra in* Ῥέειν.

Εἰρεσίη, ης, ἡ, Remigatio, Remigium. εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, i. 203. *a.*

Εἰρεσθαι, i. q. ἔρεσθαι *et* ἐρωτᾶν, Interrogare. εἰρομένου Κροίσου, i. 27. *a.* ἐκεῖνο τὸ εἰρεό με, Istud quod ex me quæris, i. 32. *m. Subjunct.* ἤν τις εἴρηται περὶ Ἀνα-

Digitized by Google

χάρειον, iv. 76. *m. f. Imperf.* εἴρετο ὁ Κροῖσος, i. 30. *a. Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *vide* Ἰρὴν.

Εἰρηναίος, Pacificus, Pacatus, Amicus, Ad pacem pertinens. ὁ τροχίλος εἰρηναῖόν οἱ (*nempe* τῷ κροκοδείλῳ) ἐστὶ, ii. 68. *f. Scilicet* Crocodilus οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον, *ut ait* ibid. *paulo post.* ταῦτα αὐτοῖς εἰρηναῖα ἦν, vi. 42. *extr. nempe* οὐδὲν ἐς νεῖκος φέρον αὐτοῖς, *ut ait initio ejusdem cap. Rursus* τὰ εἰρηναῖα vi. 57. *a. sunt commoda et honores quibus* In pace, Dum pax est, *fruitur rex Spartanorum; a quibus distinguuntur* τὰ ἐμπολέμια, *cap.* 56. *f. quibus* In bello *fruitur.*

Εἰρίνεος, ἡ, ον, Laneus. εἰρίνεον κιθῶνα, i. 195. *a. ubi perperam olim* ἠρίνεον *edd.* πίλους εἰρινέους, iv. 73. *f.* κιθῶνας εἰρινέους, vii. 91. *a. ubi prave olim* εἰρινεοὺς *edd.*

Εἴριον, τὸ, *et Plur.* τὰ Εἴρια, i. *q. comm.* ἔριον *et* ἔρια, Lana. *eodemque nomine significatur* Gossypium. τὰ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι (*in India*) φέρει εἴρια, καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν ὄιων, iii. 106. *f. Hinc* εἴρια ἀπὸ ξύλου, iii. 47. *f. unde intelligitur quaenam dicantur* εἵματα ἀπὸ ξύλων vii. 65.

Εἰρύειν, *pro comm.* ἐρύειν, Trahere, Ducere. εἰρύειν τὸ τόξον, *i. q.* διατείνεσθαι, Adducere, Tendere arcum, iv. 10. *a. coll. cap.* 9. *f.* πλίνθους εἴρυσαν, Duxerunt lateres, ii. 136. *f. Conf.* Διειρύειν, Παρειρύειν *et* Ἕλκειν.

Εἰρωτᾷν, *i. q. comm.* ἐρωτᾷν, Interrogare. εἰρωτᾷν ἕκαστην αὐτέων, v. 87. *m.* εἰρωτᾷ σε βασιλεὺς, iii. 119. *m.* εἰρωτῶσι ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι, i. 67. *m.* εἰρώτα, Interrogabat, iii. 22. *a. et m.* v. 13. *f.* i. 88. *m. ubi noster quidem cod. F.* ἠρώτα *praefert, contra Nostri usum, de quo monuit etiam Gregor. Dial. Ion.* §. 73. εἰρωτέων, *Ion. pro* ἐρωτῶν, *olim* i. 75. *a. ubi id verbum prorsus ignorant alii.* εἰρωτέωντος τοῦ Δαρείου, (*Ion. pro* ἐρωτῶντος) v. 13. *a.* εἰρωτεόμενος, vi. 3. *a.* ii. 32. *a. Conf.* Ἐπειρωτᾷν.

Εἰρωτέειν, *i. q.* εἰρωτᾷν *et* ἐρωτᾷν. *Hinc* εἰρώτεον τί θέλοντες ἥκοιεν, iv. 145. *m. ubi olim* ἠρώτεον *edd.* εἰρώτευν οἱ ἑρμηνέες τίς εἴη, iii. 140. *m.* τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, iv. 145. *m.* ἐξετάζειν εἰρωτεῦντας, iii. 62. *f.*

Εἰς, In, *Ionice* Ἐς, *quod vide. Semel* Εἰσάγεται *scriptum occurrit* iii. 70. *m. pro quo alibi constanter* ἐσαγ.

Εἷς, μία, ἕν, Unus, a, um. ἐς ἑπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἷς ἀνὴρ ἀπίκετο, Unus omnium maxime, vi. 127. *a.* (εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ *Proverb. vide Not. ad* iii. 140. *a. m.*) ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτει, Primo et trigesimo anno, v. 89. *m. Junguntur* εἷς μὲν καὶ πρῶτος, *in* 35. *m. Faem.* μία, *et in Accus.* μίαν, *non* μὴν *aut* μίην; *vide Var. Lect.* i. 164, 8. *Nempe, quoniam in* μία *ultima brevis est, a non in* η *mutatur. Itaque etiam* iii. 150. *m. et f.* iv. 81. *f. pro vulgato* μίην *reponi* μίαν *volim, quod ibi etiam, ut constanter alibi, praefert cod. F.* ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, Alterum cum altero conferre, iv. 50. *a.* ἓν οὐδὲν, Prorsus nullum. ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὐτάρκες ἐστὶ, i. 32. *f.*

Εἰσάγειν, *vide* Ἐσάγειν.

Εἴσω, *Ion.* ἔσω, Intra, Intus, Introrsum. εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων, vii. 148. *m. in Orac. Etiam in Herodoti verbis* i. 116. *m. olim* τὸν δὲ Κῦρον ἤγον εἴσω λεγόβατον, *ubi nos ex mastis* ἔσω *adscivimus. Sed* εἴσω, Introrsum, *tenent libri omnes* vi. 36. *f. Conf.* Ἔσω.

Εἶτεν. Ælius Dionysius, *teste Eustathio ad Iliad. p.* 1158, 38. *ed. Rom.* (p. 1215, 33. *ed. Bas.*) *ait:* Ἀττικὰ μὲν τὸ Εἶτα καὶ Ἔπειτα· τὰ δὲ Εἶτεν καὶ Ἔπειτεν Ἰακά· διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ κεῖνται. *Ego vero* Εἶτεν *quidem pro* Εἶτα *apud Herodotum usquam positum nec in commentariis meis enotavi, nec unquam reperire memini. De* Ἔπειτεν *vide infra, suo loco.*

Ἐκ *et* Ἐξ, *praepos.* Ex. ἐξ ἐμεῦ *vide supra in* Ἐγώ.

1. *Interdum idem valet ac* Ἐξω, Extra. τετράκις ἐλέγετο ἐξ ἠθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, Extra consuetam sedem, ii. 142. *f. N.* ἐκ τοῦ μέσου καθῆσθαι *vel* ἐξεῖσθαι, Extra medium sedere, *id est*, Rei, quam agunt alii, sese non immiscere, Otiosum procul sedere, Neutrarum esse partium, iii. 83. *f.* iv. 118. *a. m.* viii. 22. *a. m. Not.* viii. 73. *f.*

2. Materiam *indicat* ex qua *quid confici tur.* οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, i. 194. *f.* ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος τοῦ ἱπποποτάμου) ii. 71. *f. Sic* ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες *olim* 73. *a. edd. ubi nos cum aliis* ἐκ *subintelligendum omisimus. Similiter enim* ξύλων κορύνας ἔχοντες (*subintellecta* ἐκ *praepos.*) *dedere* i. 59. *f. edd. et mesti omnes. Sic* στῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἐκ τέρθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου, ii. 44. *a.* μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, ii. 125. *a.* τέκνα χαλκοῦ ποιέονται τὰ ἀγάλματα, ἢ λίθου, v. 82. *a. m.* λαισήια ὠμοβοέης πεποιημένα, vii. 91. *a.* νέας τουτέων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι, vii. 144. *m.* νόμισμα κόψας πολλὸν μαλλόβδου, iii. 56. *m.* νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, i. 94. *a.* ἐπειδὴ στήλην λίθου ἐπέθηκαν, vii. 183. *a. Eodem pertinere videntur* θῆκαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, *i. e.* χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, ix. 83. *a. Conf. infra voc.* Θήκη.

3. Inde ab hoc Loco, Ab hoc Tempore, Hac caussa, Hac occasione. Νέλεος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, ii. 17. *a. m.* τοῦτο προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων, vii. 22. *a.* ἐκ γενεῆς, iii. 33. iv. 23. *a.* ἐξ οὗ

Digitized by Google

ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, vi. 109. *a.* ἐκ πολλῆς ἡσυχίας, Post longum silentium, i. 86. *m.* ἐκ τούτου—ἐκ τε τόσου, *sic ex mestis restituendum* vi. 84. *f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf.* v. 88. *f.* ἐξ αὐτῶν θυομάζεται εἶναι, Eo fit ut *etc.* iii. 82. *m. f.* τὴν παρήγγυαν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ, Hac causa, Hac occasione, ii. 64. *a.* ii. 55. *f.* ἐκποδὼν ἐκείνοις ἐκ τῶν τριημάτων, ii. 63. *f.* iv. 180. *a. Referri quodammodo hunc potest istud,* ὃς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, Post peractum sacrificium, i. 50. *a. m. ubi quidem* ἐκ *ita ponitur uti alias* ἀπὸ, *quod vide.*

4. *Sæpe idem sonat ac* ὑπὸ, A, Ab. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Res ab hominibus gestæ, i. *Proœm. ibique Not.* (*Sed of* ἐξ αὐτοῦ, *scil.* γενόμενοι, i. 56. *a. sunt* οἱ ἔκγονοι, Nepotes, Posteri ipsius. *Eademque ratione fortasse in loco controverso* vi. 127. *m. pro* Φειδωνος δὲ *scriptum olim fuerat* ἐκ Φείδωνος δὲ, Ab illo Phidone genus derivans. *Eodem pertinet istud,* μὴ γὰρ εἶναι ἐκ Δαρείου, vii. 11. *a. m.*) τὸ ποιηθὲν ἐκ Ψαμμιτίχου, ii. 151. *m.* τὸ ποιεύμενον τῶν ἐξ ἐκείνου, iii. 14. *m.* τὰ λεχθέντα ἐξ Ἀλεξάνδρου, vii. 175. *a. Not.* τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου, i. 114. *a. m.* τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεω, iii. 71. *m.* τὰ διδόμενα ἐξ ἐκείνου, viii. 114. *a.* ἐκ βασιλέως ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον, i. 192. *m. Nonnunquam subintellectum omittitur verbum; ut in illo* οἱ ἐξ αὐτοῦ i. 56. *a. Sic* τὰ ἐξ Ἑλλήσπων τείχεα, *scil.* ποιηθέντα, οἰκοδομηθέντα, *aut* ἀνεδεχθέντα, *quod verbum in proximis* καὶ ἔργων ἀνδεξιν *latet,* ii. 148. *a.*

5. *Notemus insuper formulas quasdam hujusmodi:* ἐκ τοῦ ἐμφανέος, De professo, Aperte, Palam, iii. 150. *a.* ἐξ ἴσου, Ex æquo, vii. 135. *f.* ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐντελάμενος, i. 157. *a. pro* ἐν τῇ ὁδῷ *ait Pertus, sed et Latine recte dixeris* Ex itinere. ἐκ τῆς ἀντίης, *vide in* Ἀντίος. ἐκ τῆς ἰθείης, *vide* Ἰθύς. ἐκ νέης, *vide* Νέος. ἐξ ὑστέρης, *vide* Ὕστερος. *Quid sit quod ait Noster* προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ πάντων, viii. 83. *a. haud satis liquet:* Ex omnibus *vulgo tenent cum Valla; equidem* Præ cæteris ducibus *interpretatus sum.*

6. Ἐκ *per ellipsin subintelligitur cum alibi* (*vide supra, num.* 2.) *tum in hujusmodi dictione,* ἀριστερῆς χερὸς ἑστηκὼς, v. 77. *f. pro quo alias dicunt Græci* ἐξ ἀριστερῆς χερὸς, *ut* vii. 115. *a. vel* ἐν ἀριστερῇ, A sinistra manu.

Ἐκὰς, *adverb. i. q.* πόρρω, Procul, Longe. οὐκ ἐκὰς χρόνου παρόντα, Non longo post tempore, Brevi tempore, aderit, viii. 144. *f.*

Comparat. Ἐκαστέρω (*codd. nonnulli constanter* ἐκατέρω, *male.*) ἐκαστέρω ἐστὶ τοῦ μεγάρου ἢ *etc.* Longius abest ab æde sacra quam *etc.* ii. 169. *f.* ἤδεσε τὰ ἐκαστέρω, Gentes remotiores, Ulterius habitantes, iii. 89. *a. m.* ἐκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι, Longius a Persis habitant, iii. 101. *f.* vi. 108. *a. N. ubi olim* ἐκατέρω *edd.* ὅσῳ ἂν προβαίνῃς ἐκαστέρω, vii. 49, 2. οὔτε προβήσονται ἐκαστέρω τῆς Ἀττικῆς, Nec ultra Atticam progredientur, viii. 60, 3. ἰέναι ἐκαστέρω, ix. 2. *a.* εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν (χῶραι) ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ καὶ ἐκαστέρω, ix. 122. *a.*

Superlat. Ἐκαστάτω, *i. q.* παρατατάτω, Longissime, Remotissime. τοὺς ἐκαστάτω οἰκέοντας ἀπ' ἑωυτῶν, i. 134. *f.* (*ubi opponitur* ἄγχιστα.) νομίζειν αὐτὰ τὰ πρὸς ἑσπέρης ἐκαστάτω ἀπὶ τὸν Ἀδρίην, Usque ad Adriam nec vero ulterius, iv. 33. *a.* οὗτος δ στρατὸς τῆς Λιβύης ἐκαστάτω ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε, iv. 204. *a.* ἐς ταύτην (τὴν Μεγαρίδα) ἐκαστάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίου δύνοντες ἡ Περσικὴ αὕτη στρατιὴ ἀπίκετο, In hanc igitur regionem, neque ulterius in Europa versus Occidentem, pervenit hic Persarum exercitus; Extrema hæc est Europæ versus Occidentem regio in quam pervenerit hic Persarum exercitus, ix. 14. *f.*

Ἕκαστος, η, ον, Quisque. 1. αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, Quisque cupit ipse esse princeps, iii. 82. *m.* ὃς οἱ μὲν αὐτὰ ἕκαστα ἔλεγον, *Valla,* Hæc singulatim illi referebant; *Larcher,* Telle fut leur réponse à chacune de ses questions; *nos, nescio quam recte:* Hæc illi singula ex rei veritate dixerunt, v. 18. *f.* ταύτας (τὰς πόλιας) ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης εἶρε, Harum (urbium) singulas singulis diebus cepit, v. 117. *m. Præmisso Articulo,* δεῖ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον, Tenetur unusquisque præfectus populi, iii. 6. *m. ubi* τῶν μὲν δημάρχων ἕκαστον *corrigebat Reiskius, invitis libris omnibus.*

2. *Pluralis* Ἕκαστοι *locum obtinet, ubi* Singuli, *de quibus agitur, sunt* Plures *collective sumti.* κατορύσσουσι ἕκαστοι, *scil. Cujusque oppidi incolæ,* ii. 41. *m.* ἕκαστοι (*scil. cum qui ab hac parte stant, tum qui ab illa*) ἔχοντες ξύλα, ii. 63. *a.* ἥμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι, *nempe Unusquisque populus,* i. 169. *m. ubi olim* ἕκαστος, *minus recte. Singularis* Ἕκαστος *perinde cum verbo Singulari et Plurali construi potest.* ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, ii. 53. *a. ubi nonnulli* ἐγένοντο *præferunt.* τουτέων τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, vii. 104. *m.* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, viii. 107. *m. sed et* ὡς τοῦδε ἕκαστος εἶχον, ix. 59. *b. ubi vide* ἕκαστοι *plures codd. Vide Not.* περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἕκαστος (*scil.* ἀνὴρ) μαχόμενοι, i. 169. *m.*

3. *Notandæ formulæ hujusmodi:* ἀπικνέονται ἐς Σάρδις οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, ὡς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνέοιτο, *proprie,* Ut quisque eorum adveniebat;

Digitized by Google

id est, Seorsim quisque ; Ut cuique commodum erat ; Non omnes simul, sed alias hic, alias ille, i. 29. *a. Ex ista locutione plena intelliguntur locutiones ellipticæ, qualis est illa, ὡς ἑκάστῳ ἔργον προστάσσων, idem valens ac προστάσσων ἑκάστῳ ἔργον ὡς ἑκάστῳ προστάσσοι*, Mandans cuique opus faciendum ut cuique mandabat; *id est*, Suum cuique opus faciendum, ut ei commodum videbatur, adsignans, i. 114. *a. m. Similiter ὡς ἑκάστην αἱρέοντες οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους, id est, οἱ βάρβαροι αἱρέοντες τὰς νήσους, ὡς ἑκάστην αἱρέοιεν, ἐσαγ. τοὺς ἀνθρ.* vi. 31. *a. Similiter, κατὰ τεσσήκοντα τῶν Ἀργείων, ὡς ἑκάστους ἐκκαλεύμενος, ἵκετευε*, vi. 79. *m.*

Ἑκάστοτε, Quovis tempore. *τεύξεαι παντὸς τοῦ ἂν ἑκάστοτε δέῃ*, Impetrabis, quidquid quoque tempore a me petieris, i. 91. *m. f. Sonat autem idem ac si dicas ἑκάστοτε τεύξεαι τοῦ ἂν δέῃ. Conf.* Alεί.

Ἑκάτερος, Utrique. *Δικαίων αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας*, Utrique æquum censebant ut ipsi obtinerent alterum cornu, ix. 26. *a. N. οἰκήματα διπλᾶ,—τριχίλια ἀριθμὸν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἑκάτερα, corruptus (ut videtur) locus*, ii. 148. *m. Vide Var. Lect. ad* ii. 148, 17. *seq.*

Ἑκατοντὰς, ἄδος, ἡ, Centuria, Numerus centenarius, Centum. *ἑκατοντάδες ἑξ*, vii. 184. *f.* 185. *f.*

Ἐκβαίνειν, Evenire, Accidere. *ὅρων τὰ ἐκβαινόμενα πρήγματα ταῦτα*, vii. 209. *a. τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν*, vii. 221. *m. ἦν τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνῃ*, viii. 60, 2. *a. ἢν συμβαλόντι οἱ μὴ ἐκβαίνῃ ἀκοίδιόν τι δῶλοι*, ix. 15. *m.*

Ἐκβάλλειν ἵππος, Ejicere (Temere projicere) verbum : *ὡς ἀνοίῃ τὸ ἵππος ἐκβάλοι τοῦτο*, vi. 69. *f. ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν*, Ad terram eos Ejecisse, Ingenti vi adpulisse, vii. 170. *m. In Medio : αὐτίκα ἵππους ἐξεβάλλοντο*, Protinus equos e navibus raptim Exposuerunt, vi. 101. *a.*

Ἐκβιβάζειν τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ αὐλῶνος χώματι, Aggere jacto Educere, (Expellere) fluvium (Cogere ut exeat) ex hac convalle, vii. 130. *m.*

Ἐκβοηθεῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν, Egredi (Proficisci) cum armis ad Isthmum, ad opem ibi ferendam suis, ix. 26. *a. m.*

Ἔκβολή, ῆς, ἡ, Exitus. *ἡ ἐκβολὴ τοῦ Πηνειοῦ*, Ostium Penei fluvii, vii. 128. *a. et f. αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Κιθαιρῶνος*, Fauces per quas e Cithærone monte exitus patet, ix. 38. *f.* 39. *a.*

Ἐκβράσσειν, Ebullire, Ejicere, *sicut mare agitatum navem ad littus allidit, aut ullas res in littus ejicit. αἱ νῆες ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο*, vii. 188. *extr. χρύσεα κοτήρια ἐκβρασσόμενα*, vii. 190. *m.*

Ἐκγένεσθαι, 1. Nasci ex *tali matre*, *ἐκγενέσθαι οἱ νόθοι*, Natus ei est ex illa (*ex pellice*) filius, iv. 155. *a.*

2. *Ubi de* Tempore *agitur*, Exire, Elabi. *οἱδὲ τε χρόνου ἐκγενομένου πολλοῦ*, ii. 175. *f. nisi ἐγγενομένου ibi legendum. Conf.* Ἐγγίνεσθαι.

3. *τοῦτό μοι ἐξεγένετο*, Hoc mihi Evenit, Contigit. *οὐκ ἐξεγένετο (αἰτοῦσι) Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι*, Non contigit eis ut renunciare Crœso possent, i. 78. *a. οὐδέ οἱ ἐξεγένετο Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι*, vii. 4. *b.* 8, 2. *a. οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν παρὸν ἀναλέσθαι*, iv. 23. *b. οὐδέ οἱ ἐξεγένετο ἐπὶ πλέον ἔτι σημῆναι*, v. 51. *f. ubi haud commode* Neque ei licuit redditur. *τῷ (Ion. pro ᾧ) δικαιοτέρῳ ἀνδρῶν βουλομένῳ γενέσθαι, οὐκ ἐξεγένετο*, Non respondit eventus ; Perficere propositum non potuit, iii. 142. *a. ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι (scil. εὐχομαι, vel δίδοὺς aut δός μοι) Ἀθηναίους τίσασθαι*, v. 105. *f. ubi nonnulli ἐκγενέσθαι μοι, ex scholio.*

Ἔκγονοι, οἱ, Nepotes, Posteri, vii. 106. *m.*

Ἐκδέειν, Adligatum aliquid Suspendere. *ἐκδεόμενος ἀγάλματα*, Suspensas e collo suo imagunculas gestans, iv. 76. *m. Sic simplex verbum Δέειν cum præpos. ἐκ construitur* iv. 72. *m. τοὺς χαλινοὺς ἐκ τοῦ στόλου δέουσι.*

Ἐκδέκεσθαι, (*Ionice pro* ἐκδέχεσθαι) 1. Excipere, Accipere *ab alio*, *vel post alium. τὰ ἐς πόλεμον παρὰ πατρὸς ἐκδεδεμένος*, Artem bellicam puer quisque a patre Acceperat, *id est*, Ediscit, ii. 166. *extr. τελευτήσαντος Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασιληΐην Κροῖσος*, Mortuo Alyatte, Excepit *vel* Accepit regnum Crœsus, i. 26. *a. Sic*, Κυαξάρης μὲν—τελευτᾷ· ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης τὴν βασιληΐην, i. 106. *extr. et* 107. *a. ἐκδεξαμένου Ἐρεχθῆος τὴν ἀρχὴν*, viii. 44. *f. Et per ellipsin omisso accusativo. ex præcedente verbo βασιλεύσαντος subintelligendo : Φραόρτεω τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Κυαξάρης*, i. 103. *a. Ἄρδυος βασιλεύσαντος—πεντήκοντα ἔτεα, ἐξεδέξατο Σαδυάττης*, i. 16. *a. ubi Suidas quidem τὴν ἀρχὴν adjicit, quæ verba ignorant Herodotei libri. Similiter, Ψάμμις ἓξ ἔτεα βασιλεύσαντος,—ἐξεδέξατο Ἄπρίης*, Postquam Psammis sex annos regnasset,—Successit (*in regnum*) Apries, ii. 161. *a. ubi quidem versus invitis vetustis libris τὴν βασιληΐην adjecerant olim Editores.*

2. *Quemadmodum in elliptica locutione modo citata verbum* Ἐκδέκεσθαι *Latino sermone perinde* Excipere, Succedere, Proxime sequi, *reddi potest ; sic aliis in locutionibus idem verbum subinde simili quadam notione usurpatur. τοὺς δὲ Σκύθας, ἀνοδυσήσαντας ἐκτὸς καὶ εἴκοσι ἔτεα,—ἐξεδέξατο οὐκ ἐλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ,*

Digitized by Google

Scythas (postquam etc.) Excepit labor non minor etc. iv. 1. m. ἡ τε Περσικὴ, καὶ ἡ ὑπὸ ταύτης ἐκδεκομένη (hanc Excipiens, Proxime sequens) Ἀσσυρίη, iv. 39. a. ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται, (Thraciam) Excipit, Succedit ei, Proxima post eam est, Scythia, iv. 99. a. ὁς—ἐκ τῶν πλόων ἐκδέκηται περίοδος τῆς λίμνης μακρὴ, Ut navigationes illas Exciperet longus circuitus hujus lacus; id est, Ut post illas navigationes Succederet hostibusque obstaret amplus hic lacus, pedibus circumeundus, i. 185. f. Conf. supra Δέκεσθαι, num. 5.

Ἔκδοχις (ἡ) τῆς βασιληΐης, Successio in regnum, viii. 3. m.

Ἐκδημεῖν, (i. q. ἀποδημεῖν, i. 29. m. οὐ alibi) Peregre proficisci, i. 30. a.

Ἐκδιδόναι, 1. Dedere, Tradere. οὐ γὰρ δ' Ἀλυάττης ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἱξαπόντας Κιμμερίοι, i. 74. a. οὐδὲ ἐκδόντες (ἀνδρῶν) ἀπαιτέουσιν αὐτῶν, i. 3. f. τὸν ἰκέτην ἐκδιδόναι, i. 159. a. et eodem cap. saepius, et cap. 158. m. et 160. m. iv. 80. f. ix. 86. f. 88. a.

2. Ἐκδιδόναι et Ἐκδίδοσθαι, Elocare filiam, In matrimonium dare. ἐκδοῦναι τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα ὅτεῳ βούλοιτο ἕκαστος σὺν ἐξῇ, i. 196. m. f. οἱ δὲ γάμους ἤγαγον, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἦγοντο, (quas uxores ex Lemno secum adduxerant,) ἐξέδοσαν ἄλλοισι, ii. 146. extr. οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει—ἀλλ' ἐκδιδόασι οἱ συβῶται ἐξ ἀλλήλων, ii. 47. a. ἐκδιδόασι αὖται (τοῦ Λυδῶν δήμου θυγατέρες, Lydorum filiae de plebe) ἑωυτὰς, i. 93. f. αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφους ἐξεδίδοσαν, i. 196. m. f.

3. Ἐκδιδόναι vel Ἐκδιδοῦν, i. q. μισθοῦν, Certa mercede locare. (cf. Pollux. i. 75.) ἐμισθώσατο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος (alibi ἐκδιδοῦντος, ab ἐκδιδόω) τὴν αὐλὴν, Mercede conduxit (conducere voluit) aulam ab illo homine, qui statim eam Elocare noluit, i. 93. f.

4. Ἐκδιδόναι vel Ἐκδιδοῦν dicitur Fluvius in mare Sese exonerans, aut in alium fluvium, aut ex aliqua regione in aliam Influens. Ἕρμος ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, i. 80. a. ὁ Γύνδης ἐκδιδοῖ ἐς ἕτερον ποταμὸν, i. 189. a. ποταμῶν ἁλλάων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων, iv. 48. a. ὑπὸ quidem nonnulli ἐσδιδ. praeferunt. Sic ἐκδιδοῖ et ἐκδιδοῦσι, iv. 49. a. m. et f. ubi item alii ἐσδιδοῖ et ἐσδιδοῦσι. ἐκδιδοῖ ἐς Ἀγγυτίνον, ii. 22. a. 34. m. ἐς τὴν λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ, ii. 30. m. ἐς τὴν Σύρτιν ἐκδιδοῖ ἡ λίμνη αὕτη, ii. 150. a. ἐκδιδοῖ ἐς τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν, iii. 9. f. 115. a. ἐς τοῦτο ἅλας ἐκδιδοῦσι, iv. 53. f. ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ, v. 118. a. vii. 119. b. Conf. Ἐκδιδόναι.

Ἐκδιδρήσκειν, (Ion. pro ἐκδιδράσκειν) Effugere, Profugere. ἐκδιδρήσκει ἐκ τοῦ ὄστεος, ix. 88. a. ἐκδιδρήσκει πλοίῳ ἐξ Αἰγύπτου, iii. 4. a. Conf. Ἐκδράναι.

Ἔκδοσις, ιος, ἡ, τῶν ἱρευτέων, Deditio, Extraditio supplicum, i. 159. f.

Ἔκδοτος, ου, Deditus, Traditus. ἔκδοτον ἄγεσθαι ἐς Αἴγιναν, vi. 85. m. ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητέων, vi. 85. m. f. ἐκδοτόν μιν ἐκόμισε ἐς Πέρσας, Tradidit illum Persis, Amandavit eum veluti captivum in Persiam, iii. 1. a.

Ἐκδρῆναι, i. q. ἐκδιδρήσκειν, quod vide supra. ἐκδρᾶναι ἐκ τῆς ἐρημίης, iv. 148. a.

Ἐκδύειν et Ἐκδύνειν, vide in Κύθειν, et in Γῆρας.

Ἔκδυσις, ιος, ἡ, i. q. ἔξοδος, Exitus, Egressus. οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν ἔχον, ii. 121, 3. a. οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται (τὰ τέκνα τῆς ὑχίδνης) Ita in lucem Exeunt, iii. 109. f. εἶδες ἄνυτῳ ἀσφαλέα ἔκδυσιν (tutum Effugium) ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου, iii. 146. m. οὐ γάρ ἐστι Ἕλλησι οὐδεμίη ἔκδυσις—μὴ οὐ εἶναι σφέας δούλους, Effugere non possunt Graeci quin servi fiant tui, viii. 100. m.

Ἐκδωριεύεσθαι, sive Ἐκδωριζέσθαι, sive Ἐκδωριοῦσθαι, Ex Ionica gente in Doricam degenerare. οἱ Κνιδόφιοι δοκέουσι εἶναι Ἴωνες, ἐκδεδωρίευνται δέ, sive ἐκδεδωρίδαται, sive ἐκδεδωρίωνται lagendum, viii. 73. m. ibique Var. Lect. et Not.

Ἐκεῖ, vide mox Ἐκεῖσε.

Ἐκείνῃ, adverb. Ibi; Illic. ἦν—οἰκέῃ ἐκείνῃ, Si habitare ibi vellet, viii. 106. a.

Ἐκεῖνος, η, ο, Ille. Genit. Plur. ἐκείνων πλησίον ἐκεινέων, In illarum vicinia, iv. 111. m. f.

Ἐκεῖσε, Illuc. ἅπαμα δὲ ἐκεῖσε τοῦ λέγου, vii. 239. a. τῇ ἂν κελεύῃ ὁ θεὸς, ἐκεῖσε στρατεύσονται, ii. 29. extr. Sic olim edd. ἐκεῖ δὲ ἐκεῖσε ἀπίκετο, καὶ ἠγόρευε etc. ix. 106. m. f. ubi nos quidem, praeeuntibus mss. ἐκεῖ τε pro ἐκεῖσε edidimus, ut ἐκεῖ ibi idem atque ἐκεῖσε sonet.

Ἐκζέειν, Effervescere, Ebullire. ἔστι οὐλὰ ἐξέζεσε, Etiam nunc vivens Scatens vermibus, iv. 205. ubi simplex ἔζεσε praeferunt plures codd.

Ἔκθεσις, ιος, ἡ, Expositio infantis. ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος (τοῦ Κύρου) i. 110. a.

Ἐκθύσασθαι ἱρὸς, Sacrificiis expiare civitatem, vi. 91. a. N.

Ἐκκαίειν τὰ πυρὰ, idem fere quod simplex καίειν, Accendere ignes, scilicet, qui e castris late splendeant et eminas conspiciantur, iv. 134. m.

Ἐκκεῖσθαι, Expositum esse. ἀνορῶν ἐκκείμενον, Inspicere expositum infantem, i. 110. f. ἐκκείμενον Κῦρον κύων. ἐξέθρεψε, i. 122. f.

Ἐκκηρύττειν, Per praeconem edicere ut aliquis urbe vel regione excedat. οἱ Σπαρτιῆται ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον, iii. 148. f. N.

Ἐκκλησίειν (sive Ἐκκλησιάζειν), i. q. ἐκ-

Digitized by Google

κλεῖειν, Excludere. ἐκκληθέντες τῇ ὥρῃ, Tempore exclusi, *i. e.* Quum nihil temporis eis reliquum esset; Urgente hora, i. 31. *a. m. ubi olim* ἐκκληζόμενοι *edd.*

Ἐκνῆν, Eradere. τὸν κηρὸν αὐτοῦ (τοῦ δελτίου διεπτύχου) ἐξέκνησε, vii. 239. *m. N.*

Ἐκκολλαίνειν, *vide* Ἐγκολλαίνειν.

Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκετῶν, Ad Exportandos (Educendos e domibus et in tuto collocandos) suos se converterunt, viii. 44. *m. Vide mox* Ἐκκομίζεσθαι.

Ἐκκομίζειν, Exportare, Educere. σὺ νῦν ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτὸν καὶ χρήματα, *etc.* Tu igitur fac ut et me ipsum *ex hac terra* educas et pecunias *meas* exportes, iii. 122. *f.* ἐκκομίσαι ἔνθρονον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι (αὐτῷ) πρήγματος, Educere, Eripere hominem e casu futuro, e calamitate quæ ei fato destinata est, iii. 43. *a.*

Ἐκκομίζεσθαι, Exportare res suas et in tuto collocare, *ne præda fiant hostibus. Cum Accusat.* οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οἰκῆν, viii. 20. *a. Et absolute de* τοὺς Ὀζολὰς Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο (*scilicet* τὰ ἑαυτῶν, res suas), viii. 32. *m.*

Ἐκκόπτειν, Excidere, Exstirpare. δένδρεα ἐκκόψαντες ἥμερα, ix. 97. *b. Et metaph.* E medio tollere, Cunctos interficere. τὰς δὲ, ἐπιθυμέντας, ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας, Hos invasisse viros cunctosque interfecisse, iv. 110. *m. et mox ibid.* ἐπεὶ δὲ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας.

Ἐκλαμβάνειν ἔργον, Conducere opus faciendum, Operam suam alteri locare. ἐξελάμβανε ἐκεῖων τὴν Ἑλλάδα (*alii vulgo,* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα) ἔργα, ix. 95. *a. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐκλέγεσθαι, Eligere, v. 30. *f.* vii. 6. *f.*

Ἐκλείπειν, *Activa notione,* Relinquere, Deserere. τὴν τάξιν, viii. 24. *f.* 219. *f.* ix. 48. *a.* ἐκλιπεῖν τὴν χώρην πᾶσαν, Tota regione excedere, iv. 105. *a. et m.* ἐκλείψομεν τὴν χώρην, iv. 118. *m. Et significatu prægnante:* Relinquere *urbem et* in alium locum migrare. ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα, *id est,* ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀναχωρῆσαι ἐς τὰ ἄκρα, vi. 100. *m. N. Sic* ἐμπρήσας Θεσπιέων τὴν πόλιν, αὐτέων ἐκλελοιπότων (*scil.* αὐτὴν, καὶ ἀποχωρηκότων) ἐς Πελοπόνησον, viii. 50. *b.*

2. *Neutrali notione,* Deficere, Omitti, *et similia.* ἄνειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε, Illuc redeo ubi supra Defecit (Finem habuit, Substitit) mea narratio, vii. 239. *a.* τὸ δ' ἀπὸ ταύτης (τῆς Καρύστου πόλιος) ἐκλιπεῖν Ἄνδρον, *etc.* Post Carystum Omissam (Prætermissam) esse Andrum; Non fuisse in numero illarum civitatum *per quas ista sacra Delum transferebantur,* iv. 33. *a. m.*

Ἐκλογίζεσθαι, Secum perpendere. ταῦτα ἐκλογιζόμενος, ix. 89. *a. m.*

Ἐκμαίνεσθαι, In furorem erumpere, Furiosa facinora edere. ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας ἐξεμαίνετο, iii. 37. *a.*

Ἐκμανθάνειν, Ediscere, Cognoscere, Pernoscere. πάλαι πάντα ἐκμεμαθηκότα, i. 124. *a. m.* ἐκμεμαθηκότα τὸ τῆς Χάρυβδιος ὄνομα, ii. 91. *f.* ἐπεί τε ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφέως, ix. 7, 2. *a.* ἐπειμένοι δὲ, ἐξέμαθον πᾶν τὸ ἔδν, ix. 11. *f. Sic* ἕκαστα ἐκμαθὼν, i. 107. *m. edd. commode edebatur ante Gron. ubi nunc simplex μαθών.*

Ἐκπαγλέεσθαι, *i. q.* ἐκπλήσσεσθαι, Admirari, Admiratione percelli. καὶ μιν ἐπελθόντων ἐκπαγλεόμενοι πᾶσῃ τῇ στρατιῇ, vii. 181. *f.* viii. 92. *m.* ἀνθρώπων ἐκπαγλεομένων (ὁμῶς), ὃς οὔτε φεύγειν ἐν πολέμου *etc.* ix. 48. *a.*

Ἐκπειρᾶσθαί τινος, Tentare aliquem, Expiscari sententiam alicujus. δοίην μὴ εὖ ἐκπειρῶτο Δαρεῖος, iii. 135. *f. Conf.* Ἀποπειρᾶσθαι.

Ἐκπηδέειν *i. q.* Ἐκπηδᾶν. τοὺς δὲ ἐκπηδέειν ἐς τὴν θάλασσαν, E navi prosiluisse in mare, viii. 118. *f. ubi alii* ἐκπηδᾶν.

Ἐκπίπτειν, 1. Excidere *bonis, spe, patria.* ἄνδρα ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἑαυτοῦ, iii. 14. *m.* ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσόν, *ibid. f.* ἐξέπιπτε (*scil.* ἐκ τῆς ἀκροπόλιος) μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, Excidit *arce,* Excedere coactus est, v. 72. *f.* ὅκως ἐκπέσοι ἐκ τῶν Ἀθηνέων, Quoties Athenis pulsus est, vi. 121. *f.* ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων, Ejici Peloponneso a Medis, viii. 141. *a.*

2. *De* Sorte *quæ alicui* Excidit, *i. q.* Obtingit, *vide* Λαγχάνειν *et Adnot. ad* v. 22, 4. *et seqq.*

3. Ἐκπίπτειν *prægnanti notione significat* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τάξιος καὶ ἐσπίπτειν ἐς τὸν πολέμιον, ix. 74. *m. Not.*

Ἐκπλέειν, Enavigare, E prælio navali se recipere. τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων, καὶ ἐκπλεόντων πρὸς τὸ Φάληρον, viii. 91. *a. Sed alibi apud Nostrum est* Ἐκπλώειν, *quod vide: et sic mox eodem cap. ait* τὰς ἐκπλεούσας, *scil.* νῆας.

Ἐκπλέειν, Ἐκπλήθειν, Ἐκπιμπλάναι, Explere, Persolvere. τὸν νόμον ἐκπλῆσαι, Satisfacere legi, i. 199. *extr.* iv. 117. *extr.* Κροῖσος πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, (*i. q.* ἐξέτισε) Cræsus quinti progenitoris peccatum luit, i. 91. *a.* Πολυκράτης ἐξέπλησε τὴν μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ, Explevit fatum suum, iii. 142. *m.*

Ἐκπλήκτος, ὁ, ἡ, Stupens. ἐκπλήκτου ἦν ἀκοάων, Obstupuit audiens *ista, Vit. Hom.* 22. *f.*

Ἐκπληροῦν, *i. q.* ἐκπλέειν *præcedens.* ἐξεπληροῦτο τὸ ναυτικὸν ἐς τὰς 380. νῆας, viii. 82. *f.* ὑμῖν μὲν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, Vos quidem benevolentiæ officio cumulate

Digitized by Google

Satisfecistis, viii. 144. *f.*

Ἐκπλήσσεσθαι, Percelli, 1. Terrore, Consternatione. Ἰδὼν δὲ, οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντὸς τε ἑαυτοῦ γίνεται, i. 119. *f. Cum Dativo casu: ἐκπλαγεὶς τούτοισι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν*, i. 116. *a. τὸν δὲ, οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοισι*, vii. 226. *m. ἐκπλαγέντων τῷ γινομένῳ*, iv. 4. *a. Item cum ὑπὸ et Genit. ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος*, iii. 64. *f.*

2. Admiratione Percelli, Admirari, Adstupescere. *Παυσανίην ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα ἀγαθὰ*, ix. 82. *m. ὅκως ἴδοιτο τὸ πυθήριον, ἐκπεθωμάζε καὶ ἐξεπλήσσετο (αὐτὰ)*, iii. 148. *m.*

Ἐκπλύνειν, Eluere, i. 203. *f. Vide in Ζώειν.*

Ἐκπλώειν, (*Ion. i. q.* ἐκπλέειν) Enavigare. (*Gregor. Dial. Ion.* ξ. 69. *τὸ ἐκπλεῦσαι, ἐκπλῶσαι λέγουσι.*) *Proprie de Navibus aut Navigantibus dicitur: conf.* Ἐκπλέειν *paulo superius. καὶ* Εὐρύπης ζήτησιν ἐκπλώσαντες, ii. 44. *m. f. κατὰ λαμὴν ἐκπλώσαντας*, ii. 152. *m. μέχρι ἐκπλώσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας*, viii. 81. *a. ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν* Ἑλλήσποντον, v. 103. *f. Item de Piscibus: οἱ δ' αὖτέων ἐλῶσι ἐκπλώοντες ἐς θάλασσαν*, Enantantes in mare, ii. 93. *m.*

Metaphorice dicitur Ἐκπλῶσαι τῶν φρενῶν, Mente alienari, De statu mentis dejici. *ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν*, iii. 155. *a. m. Similiter, παραφρονήσαντες ἐκ τοῦ νόου*, vi. 12. *m.*

Ἐκποδὼν εἶναι, Procul abesse. *βουλόμενον ἐκποδὼν εἶναι olim edd.* vi. 35. *f. ubi nos quidem ἐκ ποδῶν dedimus cum nostris mastis. Sed ἐκποδὼν ἐπαλλάσσετο*, E vestigio discessit, viii. 75. *extr.*

Ἐκποιέειν, Efficere, Perficere, Exstruere, Totum perficere et ad Finem perducere. *τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε*, ii. 175. *a. Παρίου λίθου τὰ ὕπροσθεν τοῦ νηοῦ ἐξεποίησαν*, v. 62. *extr. καὶ μὲ (pyramidem quae loquens inducitur) τρόπῳ τοιούτῳ ἐξεποίησαν*, ii. 136. *f. ἐξεποιήθη τὰ ἀνάντεα πρῶτα· μετὰ δὲ τὰ ἐπόμενα τούτων ἐξεποίεον· τελευταῖον δὲ τὰ κατάντεα ἐξεποίησαν*, ii. 125. *m. Not.*

Ἐκποίησις, ιος, ἡ, Emissio seminis genitalis, iii. 109. *a.*

Ἐκπολεμοῦν τινα, Ad bellum suscipiendum excitare, Bello implicare *aliquem. Ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι*, iv. 120. *f. et mox ἅπαντας ἐκπολεμῶσαι*, ibid. *Ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικὸν*, Ut Persicum omne genus ad bellum adversum eum concitaretur, iii. 66. *f. N. ἠπιστέατο γάρ σφι Λακεδαιμονίους ἐκπεπολεμῶσθαι*, Noverant enim bellum sibi imminere a Lacedæmoniis, *proprie*, Ad bellum adversus se suscipiendum concitatos esse Lacedæmonios, v. 73. *a. ubi quum πρὸς Λακεδ. vulgo legeretur, utique delendam præpositionem judicavi. Vide Var. Lect. et Not. Defendi profecto scriptura πρὸς Λακεδαιμονίους nullo pacto potest, nisi statuas impersonaliter positum esse verbum ἐκπεπολεμῶσθαι, quasi Græce dici potuisset ἐκπεπολέμωταί μοι πρὸς αὐτὸν*, Bellum mihi suscitatum est adversus illum; Bellum mihi cum illo gerendum imminet: *cujus locutionis aliud exemplum desidero.*

Ἐκπρήσσεσθαι, (*Ion. pro* ἐκπράττεσθαι) Pœnas exigere, Ulcisci. *τὸν Δωριέως φόνον πρὸς Ἐγεσταίων ἐκπρήξασθαι*, vii. 158. *a. et mox* ibid. *τὸν Δωριέως φόνον ἐκπρηξόμενοι.*

Ἔκπυρος, Fervidus, Ardens, Ignitus. *Pro λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας probi aliqui codices nonnulli λίθους ἐκπύρους διαφανέας præferunt*, iv. 73. *f. Meminit vocabuli ἔκπυρος H. Stephanus Thes.* t. iii. 626. *g.*

Ἐκρήγνυσθαι, 1. Rumpi. *Arcus, si continuo intentus esset, ἐκραγείη ἄν*, Rumperetur, ii. 173. *m. f.* 2. Erumpere. *τέλος δὲ ἐξερράγη (scil. τὸ πρᾶγμα) ἐς τὸ μέσον*, In publicum Erupit, Emanavit, viii. 74. *m. κατεῖχε ἑωυτὸν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτὸν*, Continuit sese, nolens in eum Erumpere, Iram suam in illum effundere, Gravius in illum invehi, vi. 129. *f.*

Ἔκπυος, ου, ὁ, Effluxus. *οἱ μὲν νῦν (ποταμοὶ)—ἔκπυον ἔχουσι ἐς θάλασσαν*, vii. 129. *m. Conf.* Ἐξήλυσις.

Ἐκσείειν, Excutere. *τῆς κεφαλῆς ἐκσείει (τὸ δέρμα)*, Cutem excutit de capite, iv. 64. *a. ubi olim ἐξίει. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐκσμᾶν, Extergere. *οἱ θεράποντες ἐξέσμων τὰ ποτήρια*, iii. 148. *a. Conf.* Διασμᾶν.

Ἐκτάμνειν, Castrare. *παῖδας ἐκτάμνειν*, viii. 105. *a. ἐξέτεμε πολλοὺς*, ibid. *m.*

Ἐκτείνειν, Extendere, Intendere. *τούτου εἵνεκα δοκεῖς πᾶσαν προθυμίην ἐκτείναι*, viii. 10, 7. *a.*

Ἐκτενέως, Studiose, Intenta cura, Sedulo. *ἐνοσφίλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως, Vit. Hom. cap.* 7. *m. et* 26. *a. ubi ἐκτενῶς neglecto Ionismo.*

Ἐκτίνειν, Rependere. *εὐεργεσίας ἐκτίνειν (τοῖσι Ξαμίοισι)* iii. 47. *a.*

Ἐκτιτρώσκειν, Abortum facere. *καὶ μιν ἐκτρώσασαν ἀποθανεῖν*, iii. 32. *extr.*

Ἐκτομή, ῆς, ἡ, Castratio. iii. 48. *a. et* 49. *b. Conf.* Ἐκτάμνειν.

Ἐκτομίης, ιεω, ὁ, (*Ion. pro* ὁ ἐκτομίας, ου,) Castratus. *καὶ σφέων τοὺς παῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν*, vi. 9. *f. Pro eo* vi. 32. *m. est ἐκτολεῖν (αὐτοὺς) ἀντὶ ἐνόρχιας εἶναι εὐνούχους.*

Ἐκτοξεύειν, Exhaurire pharetram. *ὅς σφι τὰ βέλεα ἐξετετόξευτο*, Postquam omnia tela absumserant, i. 214. *a.*

Digitized by Google

Ἐκτὸς, Extra, Post. *ἐπεί τε ἑκτὸς πέντε ἡμερῶν ἐγένετο*, Interjectis quinque diebus, iii. 80. *a. ubi olim ἐντός. Vide Var. Lect. et Not. ἐκτὸς τῶν ἀωθύνων νομάων*, iii. 80. *a. m. ἐκτὸς Ἀττικῆς ἐξαλλάξασθαι edebatur* vi. 137. *a. ubi nos cum probatissimis mestis ex τῆς Ἀττικῆς ἐξεβλήθησαν.*

Ἐκτράπεσθαι, (*Ion. pro* ἑκτρέπεσθαι) Deflectere *de via. ἑκτράπονται ἐπ' Ἀθηνέων*, Deflexerunt versus Athenas, vi. 34. *f. οὐ μέντοι ταύτῃ* (*hac via*) *ἐστὶ βάλον* (*ἐς τὴν Μηδικὴν*) *ἀλλὰ τὴν καθύπερθε ὁδὸν πολλῷ μακροτέρην ἑκτραπόμενοι, præguante notione verbi*, Deflectentes *de breviori via et* superiorem viam multo longiorem ingressi, i. 104. *m. οἱ νεώτεροι τοῖσι πρεσβυτέροισι ἀκούσι τῆς ὁδοῦ καὶ ἑκτρέπονται*, ii. 80. *a.*

Ἐκτρέφειν, Enutrire. *τὸ ἑκτρέφον τὴν βίζαν τοῦ σίτου*, Id quod radici frumenti primum præbet nutrimentum, i. 193. *a.*

Ἐκτρίβειν, Exterere, Atterendo perdere, Exstirpare, Funditus perdere et delere. *τὴν πολὴν ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν*, iv. 120. *a. σφέας πίτνος τρόπῳ ἀνείλε ἐκτρίβειν*, vi. 37. *m. quod quid significet, mox* ibid. *declaratur, scil. i. q. πανάλεθρον ἀπολλύναι. Sic ἐκτέτριπται πρόβλιξος ἐκ Σπάρτης*, vi. 86, 4. *Denique*, vii. 120. *f. pro vulgato κάκιστα διατριβῆναι videndum ne cum nostro cod. Pf. κάκιστα ἐκτριβῆναι sit legendum.*

Ἐκτυφλοῦν, Excæcare. *ἐπεὶ αὐτὸν ἐξετύφλωσαν*, ix. 93. *m. Conf.* Τυφλοῦν.

Ἐκφαίνειν, Aliquem In lucem producere. *ἐκφήναντες αὐτὸν*, iii. 36. *m. f. ἐκφαίνειν ἑαυτὸν*, Sese Monstrare. *ἐκφαίνειν ἔοικας σεωυτὸν ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἧσσω*, iii. 71. *m. ἐκφ. λόγον*, Orationem, Verba facere. *τάνδε σφι ἐξέφαινε λόγον*, vii. 160. *a.* Declarare, Dicere *sententiam. ἐκφήνας τὴν ἑωυτοῦ γνώμην*, v. 36. *a.*

Ἔκφασις, ιος, ἡ, Declaratio sententiæ. *ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς ἐκφάσιος τοῦ Κλεισθένεος*, vi. 129. *a.*

Ἐκφέρειν, 1. Efferre, Exportare. *ἐξενεῖκαι αὐτὸν πάλλιστα καὶ θάψαι*, *de* Efferendo funere, vii. 117. *b. Inde Passive. ὅπλα ἐφὰ ἐκ τοῦ μεγάρου ἐξενηνειγμένα*, viii. 37. *a.*

2. Proferre, Edere, Ferre *fructum. ἡ Βαβυλωνίη χώρη—καρπὸν ὅδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστὶ, ὥστε—ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει*, i. 193. *m. ubi eadem notione et verbum simplex ἐνίκα et ἀποδιδοῖ.*

3. Efferre in Publicum, Aperire, Indicare. *ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἐνὸς τῶν μετεχόντων*, viii. 132. *a. m. μηδ' ἐξοίσειν μηδενὶ τὴν ἀπὸ σφέων ἀπάτην γεγονέαι*, iii. 74. *m. Item* Referre *ad aliquem*, Renunciare *alicui. ἐς τελεύφημον ἐξενείκαντας, scil. τὸ πρᾶγμα vel τὸ χρηστήριον*, v. 79. *a. et mox* ibid. *ἐξέφερον τὰ χρηστήρια ἐλθὴν ποιησάμενοι.*

4. Deferre (*et in Passivo*, Deferri) et alto mari ad oram. *δελφῖνα λέγουσι ἀναλαβόντα (τὸν Ἀρίονα) ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον*, i, 24. *m. f. Ἀρίονα ἐπὶ δελφῖνος ἐξενεχθέντα ἐπὶ Ταίναρον*, i. 23. *m. Sic in Fab. Med. notione Passiva. ἀς, ἐπεὰν γένηται ναυμαχίη, ἐνθαῦτα (ἐς τήνδε τὴν νησίδα) μάλιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν νεωγίων*, viii. 76. *f. ἢν ναυμαχίῃ τῇ ναυμαχίῃ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ, ἐς τοὺς ἑωυτῶν ἐξοίσοντας*, viii. 49. *f.*

5. *Medium* Ἐκφέρεσθαι *et* Ἐξενείκασθαι, 1. Dicere, Ferre *suam sententiam. πάντα γνάμην κατὰ ταὐτὸ ἐξεφέροντο*, v. 36. *a.* 2. Reportare *victoriam*, Ferre *gloriam. ταύτην τὴν νίκην ἀμείλιχον μὲν σωτῆρι τούτῳ ἐξενείκασθαι τῷ ἀδελφεῷ*, iv. 103. *a. De Futuro Med.* Ἐξοίσεσθαι *paulo ante dictum est sub* Ἐκφέρειν *num.* 4.

Ἐκφεύγειν, Effugere, Fuga se subtrahere. *ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον*, vi. 104. *a. et paulo post* ibidem, *ἐκφυγόντα δὲ τούτους. Sic*, Σκύθας ἐκφεύγει, Scythis fuga se subtrahit, vi. 40. *a.*

Ἔκφοριον, ου, τὸ, Proventus terræ. *τὰ ἐκφόρια τοῦ καρποῦ*, iv. 198. *m. f. Not.*

Ἐκχοεῖν, Ἐκχοῦν *vel* Ἐκχωννύναι, Adgesta humo exaltare solum. *τῆς πόλιος ἐκκεχοεσμένης ὀφοῦ*, ii. 138. *m. μάλιστα Βουβάστι πόλι ἐξεχόσθη, scil. χέος vel χάματα*, Maxime Bubasti urbi adgesta humus est atque ita exaltatum ejus solum, ii. 137. *f.*

Ἐκχρᾶν, (*i. q.* ἀποχρᾶν) Sufficere. *οὐκ ἐξέχρησέ σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην ποιήσασθαι*, Non sufficit eis dies, *etc.* viii. 70. *a. ὡς βασιλῆϊ ἐκχρήσει ταῦτα περιβρήσσεσθαι*; Quomodo sufficere poterit regi, (Quo pacto Contentus esse, Patienter ferre, poterit rex) tali contumelia adfici? iii. 137. *m.*

Ἔνδον, Ultro, Volens. *cum infin. εἶναι per pleonasmum adjecto. οὐκ ἔφη τῷ Πέρσῃ ἐκὼν εἶναι δουλεύσειν*, viii. 116. *a. ἐκὼν εἶναι οὐδ' ἂν μουνομαχέοιμι*, vii. 104. *m. ἐκὼν τε εἶναι, καὶ θεοῦ ἐπιόντος οὐδενὸς,—ἐς μέσον καταθεὶς τὴν ἀρχὴν*, vii. 104. *a. ἔφασαν—οὐκ ἐσέσθαι ἑκόντες εἶναι προδόται τῆς Ἑλλάδος*, viii. 30. *extr.*

Ἐλαίη, ης, ἡ, Olea arbor. *ἀγάλματα ξύλου ἠμέρης ἐλαίης*, v. 82. *m. νηὸν ἐν τῷ ἐλαίῃ τε καὶ θάλασσα ἔσι*, viii. 55. *a.*

Ἔλαιον, τὸ, Oleum, *proprie*, ex olivis expressum, ii. 94. *extr.*

Ἐλᾶν *et* Ἐλαύνειν, 1. *Cum Accusat.* Ducere *exercitum*, Agere *currum. ἔμελλε ἐλᾶν στρατιὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα*, vii. 57. *a. ταύτην ἐς τὸ ἄρμα ἐσβιβάσαντες—ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ*, i. 60. *f. ἐς τὸ Ἔλυθρον τέλεον ἤλασε ὁ Ἅρπαγος τὸν στρατὸν*, i. 176. *a. ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης*, vii. 6, 2. 10, 2. *ἤλασεν ἐς ἀγορὴν τὸ ζεῦγος*, i. 69. *m. f.*

Digitized by Google

2. *Absolute; sine subintellecto Accusativo, sine Intransitiva notione*, Ducere exercitum, Agere cursum, Vehi, Proficisci, Progredi. ἐπεὶ γοῦν ἐλᾶν ἐς Θρῄκην, ix. 89. *m. et mox ibidem*, Μαρδόνιος κατὰ πόδας ἐμοῦ ἐλαύνων. *Similiter*, ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλᾶσι, i. 207. *m.* (*ubi ἐλῶσι valet ἐλάσουσι, Præsens notione Futuri, coll. Thom. Mag. v.* Ἐλάω.) *Et mox ibid.* ἐλᾷς (*i. q. ἐλάσεις*) ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύρου. *Sic rursus*, παρασκευάζετο ὡς ἐλῶν (*i. e. ἐλάσων*) ἐς Ἄβυδον, vii. 32. *extr. Sed utitur Noster etiam forma propria Futuri*, Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, i. 77. *extr. Nec vero is solum, qui* Exercitum ducit, *sed et* Exercitus ipse *dicitur* Ἐλαύνειν, *id est*, Proficisci, Iter facere, Progredi. ὁ στρατὸς ὁρμᾶτο ἐλᾶν (*i. q. ἐλάσων*) ἐς Ἄβυδον, vii. 37. *a. m.* κατὰ τὴν ταχίστην ἐλᾶν ἐς Θρῄκην, ix. 89. *m. Et omnino, quicumque* Iter facit, *etiam absque exercitu, præsertim vero* qui Curru vehitur. ὅκη ἂν ἐλαύνητε, i. 188. *f. ibique Var. Lect. et Not.* οἱ μὲν ἐλαύνοντα ἐς ἀγρὸν ἠθέλησαν ἀπελάσαι, i. 59. *m. f. ubi quidem, si opus esset, e proxime præcedentibus adsumere accusativum* τὸ ζεῦγος *posses. Sed interdum ne subintelligi quidem tale substantivum potest; velut in illa phrasi*, ἐπὶ ζευγέων ἐλάσασαι, Curribus vectæ, i. 199. *a. Denique etiam* Qui rem quamcumque instituta Persequitur, *is* Ἐλαύνειν *dici potest. Sic τότε μὲν ἐς τοσοῦτον ἤλασαν*, Tunc quidem eo usque (*in colloquio, et in ea re de qua agebatur*) Progressi erant, v. 50. *a.* (*In Aoristo promiscue*, ἤλασα *et* ἔλασα *usurpat Noster: vide* Ἐπελαύνειν.) *Ad mores translato verbo, memoratur Cheops, Ægypti rex, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσας*, In omnem pravitatem Progressus, Prolapsus, ii. 124. *a.*

3. Ducere *murum*, Exstruere, Ædificare. κρηπῖδα κύκλῳ περὶ τὴν λίμνην ἤλασε, i. 185. *m. f.* τὰς αἰμασιὰς τὰς παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, i. 191. *f.* μισθὸν τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν ἐληλαμένου, vi. 137. *a.* καὶ περ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένου κρατεροῦ, ix. 9. *f.* τὸ τεῖχος ἑκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλατο, (*i. e.* ἐληλαμένους ἔχει) i. 180. *a. m.*

Conf. Ἀνελαύνειν, Ἐξελᾶν *et* Ἐξελαύνειν, Ἐπελαύνειν.

Ἔλασις, ιος, ἡ, (*i. q. ἐξέλασις, et στρατηλασίη*) Eductio exercitus, Expeditio militaris. ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας τοῦ Δαρείου ἔλασις, iv. 1. *a.* ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, vii. 37. *f.* πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος, vii. 106. *m. Item*, Ratio instituendæ expeditionis, Itineris faciendi ratio. Καμβύσῃ ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν—ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, iii. 4. *f.* ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, Educere copias cœpit, vii. 37. *extr. ubi olim* ἐξέλασιν. *Conf. Lex. Herod.*

Ἐλᾶν.

Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, Paucior, Minor. οἱ δὲ ἐλάσσονες λέγουσι πάμπαν Ὀφιογένεα, Sunt pauciores qui dicant *etc.* iii. 121. *a.* τὸ δ' ὅτι (*nescio an δέ τι*) τούτων ἔλαττον ἐστὶ, Quod his minus est (Minorem numerum, Unitates quæ ad superiorem numerum accedunt) omitto, iii. 95. *f.* οὐδὲν ἔλασσον εἶχον τῇ μάχῃ, Non erant inferiores *in pugna*, ix. 102. *a.*

Ἐλαστρεύειν, *i. q.* ἐλαύνειν, Agitare *navem remis*. ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρευμένας, (*aliis* ἐλαστρεομένας) ii. 158. *a. et* vii. 24. *b.*

Ἐλαύνειν, *vide supra in* Ἐλᾶν.

Ἐλαφρὸς, ἡ, ὸν, Levis. ἐν ἐλαφρῷ τοιησάμενος, Parvi pendens, iii. 154. *f. Not.* διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην, Haud leviter tuli, i. 118. 7. σοὶ ἐλαφρὸν ἐγγένοιτο ἐὸν, Tibi res levis et facilis est, vii. 38. *a.*

Ἐλεύθερος, η, ον, Liber *homo*. *Quo sensu Herodotus, de Samiis loquens, dixerit* οὐ γὰρ δὴ ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι, iii. 143. *extr. haud satis liquet.* ἀνελεύθεροι, *parum quidem probabiliter corrigebat Pavius, cui suffragatus est Larcher. Vide Not.*

ἐλευθεροστέρη ὑπόκρισις, Liberius responsum, i. 116. *a. ubi præter necessitatem* ἐλευθεριστέρη *corrigunt docti nonnulli viri.*

Ἐλευθέρως εἶναι, Libere loqui, viii. 73. *f.*

Ἐλέφας, αντος, ὁ, Elephas, iii. 114. *in.* 191. *f. Conf.* Ὀδών.

Ἐλινύειν, (*aliis* Ἐλιντύειν) *i. q.* ἡσυχάζειν, Cessare, Quiescere, Otium agere. τοὺς δεῖ—μὴ ἐλινύειν, i. 67. *f. cum Var. Lect. et Not.* διέβη ὁ στρατὸς ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον, vii. 56. *a.* ἐλίνυον οὐδένα χρόνον—οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρης, viii. 71. *f.*

[Ἐλίσσειν, *vide* Εἰλίσσειν.]

Ἕλκειν, Trahere. ἕλκειν τόξον, Trahere, Attrahere arcum. ἐπεὰν οὕτω εὐνεστέως ἕλκωσι τὰ τόξα, iii. 21. *f.* (*Conf.* Εὐρέως.) ἕλκειν προφάσιας, Prætextus quærere, Tergiversari, *fere quod Latine dicimus* Moras trahere,) vi. 86. *a.*

Ubi de Libra et Pondere *agitur, res quæpiam dicitur* ἕλκειν, *non tam quatenus* Deprimit *Lancem cui imponitur, quam quatenus Lancem oppositam* Trahit, Movet, *nempe* Sursum trahit *et* Attollit *quantum satis est ad efficiendum æquilibrium.* ἡμιπλίνθια τριτον ἡμιτάλαντον ἕκαστον ἕλκοντα, Dimidiati lateres, trahentes quisque duo talenta cum dimidio, i. 50. *f. Et mox* ibid. ἐποιέετο λέοντος εἰκόνα ἕλκουσαν σταθμὸν τάλαντα δέκα, Faciendam curavit leonis effigiem, Trahentem pondus quod erat decem talentorum, *sive* Trahentem decem talenta pondo. *Rursus* ibid. *paulo*

Digitized by Google

post, ἕλκων σταθμὸν ἑβδομον ἡμιτάλαντον.

Ἑλκύειν, i. q. ἕλκειν, Trahere. ἑλκύειν πλίνθους, Ducere lateres, i. 179. *a.* ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἑλκυσθῆναι, Ab alite aut cane Discerpi, i. 140. *a.* *Ut* ἕλκειν, *sic et* Ἑλκόειν *de* Pondere *usurpatur*: τὸ δ' ἂν ἑλκύσῃ, τοῦτο τῇ μελεδωνῷ δίδοῖ, Quantum *argenti* Trahit *alteram libræ lancem, cui capilli sunt impositi*, tantum (*id est*, Tantum argenti pondus, quantum est pondus capillorum,) dat curatrici, ii. 65. *f.*

Intransitiva notione Ἑλκῦσαι *intelligitur* Extrahi, In longum trahi, Durare. ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται ἑλκῦσαι τὴν σύστασιν, Aiunt enim, eo usque (ad id usque tempus) extractam fuisse pugnam, vii. 167. *a.*

Ἑλλάμπεσθαι (ταύτῃ) Hac in re (Hac parte) Splendere, Præclare rem gerere, Sese illustrare, Gloriam reportare. (*i. q.* ἀπολαμπρύνεσθαι.) τῷ (ἱππικῷ) καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδὸς, i. 80. *f.* τῆσι νησὶ οὐκ ἐλπίζοντες ἐλλάμψεσθαι, viii. 74. *a.*

Ἑλλὰς, ἡ, *scil.* γῆ, Græca terra, Græcia. Ἑλλάδα *autem Herodotus intelligit non modo* Græciam proprie dictam, *sed et* Ioniam. *Sic enim, verbi gratia*, Ephesus *ei censetur esse ἐν τῇ* Ἑλλάδι, i. 92 *a.* Ἑλλὰς γλῶσσα, (*i. q.* Ἑλληνικὴ) Græca lingua, τὸν Πέρσην, Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, ix. 16. *a.* κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, vi. 98. *f.* Ἑλλὰς πόλις, Græca civitas, v. 93. *f. N.* vii. 22. *f.* 115. *a.*

Ἑλλεσχος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* ἐν λέσχῃ γινόμενος) De quo vulgo verba faciunt (confabulantur) homines. οὐ τὰ Ἰώνων πάθεα ἔσται ἑλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήια, i. 153. *a.* *m.* *Conf.* Περιλεσχήνευτος.

Ἕλλην, ος, ὁ, Græcus, Græca origine, Græca stirpe natus. ἐκρίθη εἶναι Ἕλλην, v. 22. *f.*

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, Græcanicus. τὸ Ἑλληνικὸν, *sc.* γένος, *i. q.* οἱ Ἕλληνες. τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν, Quicumque Græci generis sunt, vii. 139. *f.* εἴ κως ἦν τε γένοιτο τὸ Ἑλληνικὸν καὶ *etc.* vii. 145. *f.* τὸ Ἑλληνικὸν εἶον δαιμόνιον καὶ δμόγλωσσον, viii. 144. *m.*

ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ (*scil.* στρατεύματι ναυτικῷ) τὸ Περσικὸν, μηδὲ πολλοῦ πλέον εἴη, viii. 13. *f.*

Ἑλλήνιος, *idem fere quod* Ἑλληνικὸς, Græcanicus. Δία Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες, Jovem Græcanicum (Græciæ præsidem, Græcorum deum patrium) reveriti, ix. 7, 1. νῦν δὲ πρὸς θεῶν τῶν Ἑλληνίων, v. 49. *a.* ἐπικαλεόμενοι ὑμῖν θεοὺς τοὺς Ἑλληνίους, v. 92, 7. *f.*

Ἑλληνοδίκαι, *iidem qui alias* ἀγωνοθέται, Ludorum solennium moderatores apud Græcos, et certaminum judices. τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα Ἑλληνοδίκαι *legebatur olim* v. 22. *m.* *ubi nunc* ἀγῶνα Ἑλλήνων. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἑλλησποντίης ἄνεμος, Ventus flans ex Hellesponto. ἄνεμος ἀπηλιώτης, τὸν δὴ Ἕλληςποντίην καλοῦσι, vii. 188. *a.* *m.*

Ἐλλέχριον, ου, τὸ, Ellychnium *lucernæ*. τὸ ἐλλέχριον καλεται πανόχιον, ii. 62. *a.* *Vocabulo hoc, pro eo quod* θρυαλλὶδα *dicunt Attici, usum esse Herodotum monuere Mœris p.* 186. *et Phrynichus p.* 190.

Ἕλος, εος, τὸ, Palus. *Sub primo rege Ægyptus, excepto nomo Thebano* πᾶσα *erat* ἕλος, ii. 4. *f.* Τὰ ἕλεα, Paludosa loca inferioris Ægypti, *sæpius memorantur*; ii. 92, 137. 151. 152. *Sic ἐς τὰ ἕλεα relegatur Psammitichus* ii. 151. *extr.*

Ἕλπεσθαι, *i. q.* νομίζειν, οἴεσθαι, ἡγεῖσθαι, Existimare, Putare: θεὸν (εἶναί σε) ἕλπομαι, ὦ Λυκόεργε, i. 65. *m.* ἐπ *vet. orac.* ἕλπομαι καὶ μυρίων (ἐτέων) ἐντὸς χωσθῆναι ἂν, ii. 11. *f.* ἕλπομαι ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον *etc.* ii. 26. *f.* ἕλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἱρέει, ii. 43. *f.* ἐγὼ μὲν ἕλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πρίαμος *etc.* ii. 120. *f.* ἕλπομαί τινα στάσιν ἐμπεσοῦσαν, vi. 109. *m. f.* ἐλπόμενοι οὐδὲν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, vii. 218. *a. m.* λέγει τὰ ἄριστα ἕλπεται εἶναι ἐμοὶ, vii. 237. *a.* ὁ δὲ ἐλπόμενός τι οἱ κακὸν εἶναι, ix. 113. *a.* (*ubi de* Metu *magis quam de* Spe *agitur.*)

Ἐλπίζειν, *ut* ἕλπεσθαι, Existimare, Putare. Κροῖσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα, i. 27. *m.* iii. 157. *a.* ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, i. 30. *m.* ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, i. 75. *a.* οὐδαμᾶ ἐλπίσας μήκοτε—Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, i. 77. *extr.* ἐλπίζων μὲν ἀποθανέεσθαι, iii. 144. *b.* οὐδαμᾶ ἐλπίζων δὲ ἡμίονον τεκεῖν, iii. 151. *f.* τὸ χρηστήριον τὸ οὐδαμᾶ ἠλπισαν σφίσι ἐπιτελέεσθαι, vi. 140. *m.* ἐς φόβον κατιστέατο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολέεσθαι, viii. 12. *m.* οὐκ ἠλπισε μή κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη, viii. 53. *m.* ἐλπίζοντες τῇσι παροιχομέσῃσι νηυσὶ ἔτι χρήσεσθαι βασιλῆα, viii. 96. *a.* ix. 110. *a.*

Ἕλυτρον, τὸ, *quod alias* Tegumentum, Involucrum *significat*, *Herodoto est* Alveus, Receptaculum *aquarum.* ὄρυσσε ἕλυτρον λίμνῃ, i. 185. *m. f. Not.* 186. *a.* ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος τὰ ἕλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηήρνε, iv. 173. *a.*

Ἐμβαίνειν, *in Aor.* 1. *idem quod* ἐμβιβάζειν. ἡ Ἀστυάγεος ἠγεμονίη ἐνέβησε (αὐτὸν) ἐς φροντίδα, Injecit ei solicitudinem, i. 46. *a.* *Aor.* 2. *notione intransitiva*: ἐς πλοῖον ἐμβὰς, ii. 29. *m. f.* *ubi alii* ἐσβάς.

Ἐμβάλλειν, *cum Accus.* Injicere; *ut* φόβον ἐμβάλλειν, vii. 10, 5. *Cum Dativo*, Impetum facere. ἐνέβαλε νηΐ, viii. 87. *m. et mox ibid.* ἐνέβαλέ τε καὶ κατέδυσε. *Sic et* viii. 84. *a.* 92. *a. et f. Sed* ἐμβάλλειν εἰς τόπον *vel* χώραν τινα *significat etiam*

Digitized by Google

Advenire vel Ingredi *cum exercitu quidem, sed non utique hostili animo.* πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Παυσανίου ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν, ix. 13. *a. Sic apud Plutarch. in Vita Cic. c.* 16. ἐμβάλλοντος αὐτοῦ, *scil.* εἰς τὴν ἀγορὰν, Ingrediente illo forum, *magna armatorum hominum manu stipato.*

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, Solea, Soccus. ὑποδήματα παρεπλήσια τῆσι Βοιωτίῃσι ἐμβάσι, i. 195. *a.*

Ἐμβάφιον, τὸ, Acetabulum; *et* Vasculum lucernæ usum præbens, ii. 62. *a.*

Ἐμβολὴ, ἡ, Locus ubi fluvius influit *in urbem.* ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει, i. 191. *a.*

Etium de Ostio *fluminis usurpatum idem vocab. olim legebatur*, vii. 182. *a.* ἐξεκέλλει ἐς τὰς ἐμβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, *ubi nos quidem ἐσβολὰς probavimus, quod alii codices obtulerunt.*

Ἔμβολιμος μὴν, Mensis intercalaris, i. 32. *a.* Ἕλληνες διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον (μῆνα) ἐνεμβάλλουσι, ii. 4. *a.*

Ἔμβολον, τὸ, *alias i. q.* ὁ ἔμβολος, *quod vide. Apud Nostrum vero* iv. 53. *f.* ἔμβολον τῆς χώρης *est* Tractus terræ in acutum desinens, veluti Rostrum et in mare prominens.

Ἔμβολος, ὁ, *interprete auctore Glossarum ex Herodot.* i. 166. *et Gregorio Dialect. Ion.* § 108. χάλκωμα περιτιθέμενον (*rectius codd. Gregor.* προτιθέμενον) κατὰ πρῴρας τοῖς νηυσὶν, Rostrum navis, *nempe quo* (*sive*, quod rostrum) *triearchus* ἐμβάλλει *navi hostili. al.* περιοῦσαι νῆες ἀπεστράφατο τοὺς ἐμβόλους, i. 166. *f.*

Ἐμβριθὴς, ὁ, ἡ, Firmus, Validus. ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα ὅπλα τῶν βυβλίνων, Linei rudentes firmiores erant quam ex papyro confecti, vii. 36. *m. f.*

Ἔμετος, ὁ, Vomitus. ἐμέτοισι θηράμενοι τὴν ὑγιείην, ii. 77. *a.*

Ἐμεωυτοῦ, (*Ion. pro* ἐμαυτοῦ) *vide in* Ἑωυτοῦ, *et in Var. Lect.* iv. 97, 18.

Ἐμμάχεσθαι, Prælium facere in aliquo loco. ἐπιτηδειότατον ἐστι ἐμμαχέσασθαι τὸ Θρῃκιον, ix. 7. *extr.*

Ἐμμέλεια, ἡ, Modus quidam musicus ad saltationem adcommodatus. ἐκέλευε οἱ τὸν αὐλητὴν αὐλῆσαι ἐμμέλειαν, *etc.* vi. 129. *a. N.*

Ἐμμένειν, Permanere, Firmum manere. εἰ σφι ἔτι ἐμμένει ἡ φιλίη, vii. 151. *b. et mox*, μάλιστα ἐμμένειν (αὐτὴν) ibid. ἐμμένειν (*nempe* τῷ συμμαχικῷ, in societate Permanere firmos) καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι, ix. 106. *f. N.* ubi ἐμμενεῖν (*in Fut.*) *corrigendum suspicatus erat Portus, nulla quidem urgente necessitate.*

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, Meus. τὸ ἐμὸν (*scil.* μέρος *vel* πρῆγμα), Quod ad me adtinet, Ego. αὖτε τὸ ἐμὸν ἔχει, Ita, quod ad me adtinet, res habet; Talis ego sum, iv. 127. *a. Sic* τὸ ὑμέτερον, *i. q.* ὑμεῖς, viii. 140, 1. *m.* τό γε ἐμὸν, Quod quidem (Quantum quidem) in me est, i. 108. *extr.*

Ἐμπακτεύειν, Ἐμπακτοῦν, Firmare, Compingere, Firmiter claudere *et* Obturare. ὅσωθεν τὰς ἁρμονίας ἐν ἂν ἐπέκτωσαν τῇ βύβλῳ, Commissuras *navium* intus obturant byblo, ii. 96. *a. N. Conf.* Κατάπακτος.

Ἐμπαλάσσειν, *i. q.* ἐμπλέκειν, Implicare. ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι, Laqueis impliciti, vii. 85. *f. ubi male olim* ἐμπαλλασσ.

Ἔμπαλιν, *et, cum articulo pleonastico*, Τὰ ἔμπαλιν, Contra, E contrario. ἢν δὲ νικηθῇ, τὰ ἔμπαλιν Ἡρακλείδας ἀπαλλάσσεσθαι, Sin vinceretur *Hyllus*, E contrario (Vicissim) abituros Heraclidas, ix. 26. *m.* Ἀθηναῖοι ἦσαν τὰ ἔμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι, Athenienses contraria quam Lacedæmonii via incedebant, ix. 56. *f.* ἐγὼ γνώμην ἔχω—τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. Ego contra sentio quam hi, i. 207. *a. m.*

Ἐμπεδῆν *sive* Ἐμπεδεῖν, Compedibus vincire. ἐμπεδήσαντες τοὺς μάντιας, iv. 69. *a.*

Ἔμπεδον, *vide in* Ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκεῖν, Stare juramento, Servare jusjurandum. ἵνα ἐμπεδορκέοιεν, iv. 201. *f.*

Ἔμπεδος, ὁ, ἡ, Firmus. οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδος, οὔτε τὸ σῶμα, *sic Euseb. in Orac. quod apud Herodot. exstat* vii. 140. *ubi* ἔμπεδον *adverbialiter præferunt edd. et mesti.*

Ἔμπειρος, ον, ὁ, ἡ, *cum Genit.* Bene guarus, Experientia cognitum habens. ἔμπειρον ἐόντα τῆς ἐκείνου διανοίης, viii. 97. *f.* τῶν χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι, viii. 132. *m.* ἡμεῖς Βοιωτῶν ἔμπειροί εἰμεν, ix. 46. *m.*

Ἔμπηρος, ον, ὁ, ἡ, Mutilus, Vitio *quocumque* corporis laborans. πᾶς ὁ περὶ τὰς φυσικὰς ἐνεργείας ἀμποδιζόμενος, *ut ait Erotianus in Glossis Hippocr.* διάστροφα, ἔμπηρα καὶ ἀπόκλητα πρόβατα, i. 167. *a. al* εὐμορφοι παρθένοι τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμπήρους ἐξεδίδοσαν, i. 196. *m.*

Ἐμπικραίνεσθαι, Exacerbatum, Infensum esse. Ἱππίῃσι ἐμπικραινομένου Ἀθηναίοισι, v. 62. *a. Conf.* Προσεμπικρ.

Ἐμπίνειν, Potare, Largiter bibere. τοῦ αἵματος ἐμπίνει, iv. 64. *a.*

Ἐμπιπλάναι, Implere. ἵππους, ἐξελόντες αὐτέων τὴν κοιλίην, ἐμπιπλᾶσι ἀχύρων, iv. 72. *a. Passiv.* Vino vel cibis impleri. ἐμπελίνῳ καρηῷ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε, i. 112. *a.* οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι, viii. 117. *b.*

Ἐμπιπράναι, *vide* Ἐμπρήθειν.

Ἐμπίπτειν, Incidere. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε, vii. 88. *a.* Invadere, Impetum, Impressionem facere. ἐμπεσόντες (αὐτοῖς) οἱ ἐπίκουροι, iii. 146. *f.* ἀθέει (ὁ δῆμος) ἐμ-

Digitized by Google

τοσὸν τὸ πρήγματα ἄπειν νέου, Populus (*in libera repub.*) cum eæco impetu irrasus deproperat res, iii. 81. *m. φόβος τοῖσι βαρβάροισι ἐνεπεπτάκεε*, viii. 38. *a. φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε*, vii. 43. *m. f.*

Ἐμπλάσσειν, Obtinere, Obducere. *σμύρνῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο* (*τὸ μέρος*) *τοῦ ὠοῦ*, ii. 73. *f.*

Ἐμπλέειν, Navigare in *navi quadam. ἄνευ τῶν σιταγωγῶν πλοίων, καὶ ὅσοι ἐνέπλεον τούτοισι*, vii. 186. *extr. ubi quidem ἐνέπλεον præfert noster codex Flor.*

Ἔμπλεος, ὁ, ἡ, (*sive ἐμπλέη in fœm.*) Plenus, Repletus. *λέβητες κρεῶν ἐόντες ἔμπλεοι*, i. 59. *a. ἐμβάφια ἔμπλεα ἐλὸς καὶ ἐλαίου*, ii. 62. *a.*

Ἐμπλήθειν *sive* Ἐμπλέειν, Implere. *ἐν ὧν ἔπλησαν* (*τοῦ ἀλείφατος*) *τὴν νηδὺν*, ii. 87. *a. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησαμένη*, v. 12. *f.*

Ἔμπνοος, Spiritum trahens, Etiamnunc vivus. *ὃς δὲ τεσὼν οὐκ ἀπέθανε, ἀλλ' ἦν ἔμπνοος*, vii. 181. *m.*

Ἐμποδίζειν, *notione primitiva*, Pedes constringere. *τὸ ἱρήϊον ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἕστηκε*, iv. 60. *a.*

Ἐμπόδιος, ὁ, ἡ, Obstans, Qui est impedimento. *ἡ Βαβυλὼν οἱ ἦν ἐμπόδιος*, i. 153. *f. μαντήϊον ἐμποδίου γενομένου* (*αὐτῷ*), ii. 158. *f. ἐκ Λακεδαίμονος πρῆγμα ἐγειρόμενον ἐμπόδιον* (*αὐτοῖσι*) *ἐγένετο*, v. 90. *a.*

Ἐμποδών, Obviam, In via, In medio. *τοὺς ἀεὶ ἐμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται*, Quoscunque obviam habet, eos perdomat, iv. 118. *f. κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον*, i. 80. *m. id est τοὺς προχείρους, interprete Suida. ὅς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρὸν*, Quum jam nihil amplius obstaret, vii. 183. *a.*

Ἐμποιέειν, Inserere. *ἐμποιέων ἐς τὰ Μουσαίου χρησμὸν*, Musæi vaticiniis vaticinium aliquod inserere, vii. 6. *m.*

Ἐμπολέμιος, ὁ, ἡ, *ον*, Ad bellum pertinens; In bello locum habens, vi. 56. *extr. Vide supra in* Εἰρηναῖος.

Ἐμπορίη, ης, ἡ, Negotiatio, Mercatura. *ἐς Αἴγυπτον ἀπίκοντο κατ' ἐμπορίην*, iii. 139. *a.*

Ἐμπορπᾶν, Fibulis subnectere, adstringere. *εἵματα ἐνεπορπέατο*, (*Ion. pro ἐνεπόρπητο*), Vestes babebant fibulis substrictas, vii. 77.

Ἐμπρήθειν *vel* Ἐμπιτράναι, Incendere, Cremare. *τὸν νηὸν ἐνέπρησαν*, i. 19. *f.* viii. 54. *f. ἐνέπρησαν τὸ ξύλινον τεῖχος*, iv. 123. *a. πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν*, viii. 53. *extr. ὅλην περιῃσας ἐνέπρησε*, iv. 164. *m.* viii. 143. *m. f. ταύτην τὴν ἐλαίην κατέλαβε ἐμπρησθῆναι*, viii. 55. *m. οἰκήματα ἐμπεπρησμένα*, viii. 144. *m. ubi ἐμπεπρημένα, præferunt nonnulli. οὐδέ σφι οὔτε τὰ ἱρὰ οὔτε τὰ ἴδια ἐμπεπρήσεται*, vi. 9. *m. f. N. ubi alii ἐμπρήσεται.*

Ἔμπρησις, εως, ἡ, Incendium, Crematio. *δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος*, viii. 55. *b.*

Ἔμπροσθε *et* Ἔμπροσθεν, 1. *de Tempore*, Ante. *ἔμπροσθε ταύτης* (*τῆς γνώμης*), Ante hanc sententiam *ab illo dictam*, vii. 144. *a.* 2. *de Loco vel Situ*, Anterius, In parte anteriore, In partem anteriorem. *ῥίπτει αὐτὰ ἐς τὰ ἔμπροσθεν*, Ante se projicit illa, iv. 61. *f. ἡ ἔμπροσθεν Εὐρώπη*, Europa anterior, vii. 126. *b. intelligitur ea* Europæ pars *quæ* Asiæ propior *est. οἱ γὰρ ὄπισθε τεταγμένοι, ἐς τὸ ἔμπροσθε παριόντα πειράμενοι, sic olim* viii. 89. *f. ubi nunc ἐς τὸ πρόσθε, præeuntibus cunctis fere codicibus.*

Ἐμφανέως, Aperte, Palam, Manifeste. *ἐμφανέως ποιέουσι ταῦτα*, i. 140. *a.* Ἀλκμαιωνίδαι *ἐμφανέως ἐλευθέρωσαν τὰς Ἀθήνας*, vi. 123. *f.*

Ἐμφανὴς, ὁ, ἡ, Manifestus, In propatulo. *μίξιν τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα*, i. 203. *f.* iii. 101. *a. Hinc ἐκ τοῦ ἐμφανέος, i. q. adverbium ἐμφανέως. ἐτείνετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρατηίη*, i. 205. *b. οὕτω δὴ ἐξ ἐμφανέος ἀνεστήκεε*, v. 37. *m. ἰθυμαχίην μηδαμὴν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος*, iv. 120. *a. ἀπειρέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην*, vii. 205. *f.*

Ἐμφερὴς, ὁ, ἡ, Similis. *ἔστι δὲ* (*αὕτη ἡ ἵβη*) *ἐμφερὴς τῇ ἐτέρῃ*, ii. 76. *f. ἡ ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερὴς ἐστὶ ἀλλήλοισι*, ii. 105. *τὸ ἐκ τοῦ μέσου λωτοῦ, τῇ μήκωνι ἐὸν ἐμφερὲς*, ii. 92. *a. m. ἄλλα κρίνεα, ῥόδοισι ἐμφερέα*, ii. 92. *a.*

Superlat. κροκόδειλοι τῇσι σαύρῃσι ἐμφερέστατοι, iv. 192. *a. ἡ κάνναβις τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη*, iv. 74. *a. ἄγαλμα τῶν Παταίκων ἐστὶ ἐμφερέστατον*, iii. 37. *a. m. πτίλα τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι ἐμφερέστατα*, ii. 76. *f. Conf.* Προσεμφερὴς.

Ἐμφορέεσθαι, Sese replere, Se satiare, Ingurgitare, Ad satietatem (Largiter) uti *aliqua re.* Crœsus, veracitatem Delphici oraculi expertus, *ἐνεφορέετο αὐτοῦ*, Largiter eo usus est, Largiter sibi in eo consulendo indulsit, i. 55. *a. ubi οὐκ ἐνεφορέετο legendum suspicatus erat Portus, hac sententia*, Eo non Satiabatur, Eo repleri satiarique non poterat; *id est*, Eo contentus non erat. *Atqui hæc ipsa sententia nudo verbo ἐνεφορέετο, absque negante particula, commodissime exprimitur. Sic Cicero* (*apud Plutarch. in Vita, c.* 19. *al.* 20.) *extremo supplicio conjuratos edficere dubitavit, veritus μὴ δοκοίη τῆς ἐξουσίας ἔγειν ἐμφορεῖσθαι*, Ne videretur in usu potestatis nimis sibi indulgere; Ne intemperantius potestate sua uti videretur; *sive, ut perapte Guil. Xylander reddidit*, Ne potestate sua luxuriare videretur.

Ἐμφύεσθαι, Innasci, Ingenerari. *φθόνος*

Digitized by Google

ἀμφίβιον ἀμφότερα δυνάμενον, iii. 89. *a. m.*

Ἔμφολος, ου, ὁ, ἡ, Tribulis, Intestinus. στάσις ἔμφυλος, Intestina discordia, Civilis dissensio, viii. 3. *a.*

Ἔμφυτος, ὁ, ἡ, Insitus, Innatus. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, ix. 94. *extr.*

Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, Animatus, Cui anima inest, Vivus. *Sed et* Mactatam animal, *adeoque* mortuum, ἔμψυχον *dicitur, quatenus, priusquam macteretur,* Anima vitalis in eo fuerat: *quo sensu Pythagorici dicuntur* ἐμψύχων οὐδὲν comedisse. *Sic apud Nostrum* οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδείς, Nullus animantis capite vescetur quisquam Ægyptius, ii. 39. *extr.*

Ἐν *præpositio regens Dativum*, 1. *ubi de Tempore agitur, non solum* In *significatu, sed et* Inter, Intra, Per. τὸν χῶρον ἡμερῶσαι ἐν ἡμέρῃ, Intra diem, i. 126. *a.* διεξελθὼν ἐν τῇσι τεσσεράκοντα ἡμέρῃσι τὸ χωρίον, ii. 29. *m.* διεξελθόντες χῶρον πολλὸν ἐν πολλῇσι ἡμέρῃσι, Per plures continuas dies, ii. 32. *m.* περήσας θάλασσαν πολλὴν ἐν πολλοῖσι μήνεσι, iv. 43. *m.* ἐν τούτῳ, Inter hæc, Interea, i. 126. *a. et alibi.* ἐν ᾧ,—ἐν τούτῳ *etc.* Dum,—interim *etc.* vi. 89. *a. Sic etiam* iv. 95. *a. m. ubi* ἐν ᾧ *pro* ἐν ᾧ τύπῳ *accepi, quod factum nollem; nam et ibi de Tempore agitur. Vide Not. ad h. l.*

2. *Ubi de Loco agitur,* ἐν *non solum* In, Intra, *intelligitur, sed frequenter* Ad, Prope, Apud, Circa. Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, i. 76. *a.* ἐν Μωμέμφι πόλι ἐγένοντο ἀμφότεροι, καὶ πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων, ii. 163. *extr. N.* ἐν Καρπάθῳ, Ad Carpathum *insulam*, iii. 45. *a. N.* ἐν Κύπρῳ ναυμαχήσαντες, v. 115. *a.* συνέβη νικᾶν ἐν Σαλαμῖνι τοὺς Ἕλληνας τὸν Πέρσην, vii. 166. *a. Sic* ἐν Μυκάλῃ, Ad Mycalen, ix. 100. *b.* 101. *a.* ἐν Πλαταιῇσι ix. 81. *f.* 100. *m.* 101. *m. valet* Ad Platæas; *quare, pro eadem dictione, variandi causa ponitur* ἐν τῇ Πλαταιΐδι, *scil.* γῇ *vel* χώρῃ, in Platæensi agro, *cap.* 101. *a. Pro* τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα, *quod* ii. 160. *a. legitur, Gronovius* v. 22. *a. cum pluribus mss.* τὸν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα legebat, *quod nullo pacto ferendum censuit Valck. Videndum vero, ne, uti v. gr.* Ἀθήνῃσι *pro* ἐν Ἀθήνῃσι *vel* ἐν Ἀθήναις *vulgo dicebatur, sic etiam* Ὀλυμπίῃ *pro* ἐν Ὀλυμπίῃ *usurpare licuerit.*

3. *Ubi de numero agitur, quo continetur aliquis vel aliquid, frequenter* ἐν δὲ *elliptice ponitur, intelligendo* ἐν δὲ τούτοις, *aut* ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, *aut aliud quiddam e proximis verbis supplendum.* ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα, ἐν δὲ (*scil.* τοῖς ἀραιρημένοις ἄστεσι) δὴ καὶ τὴν Νῖσον, i. 185. *a.* πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι δηλώσω, ἐν δὲ δὴ καὶ τῷδε, i. 192. *a.* πολλὰ καὶ ἄλλα τεκμήρια, ἐν δὲ (*scil.* τοῖς τεκμηρίοις) καὶ τόδε, ii. 49. *a.* iii. 15. *m. et* 38. *m.* πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα,—ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Λίνον, ii. 78. *a. m.* καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοισι ἱροῖσι,—ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι, ii. 176. *a. Quando* viii. 113. *f. scribit Herodotus* ἐν δὲ, πλεῖστον ἔθνος Πέρσας αἱρέσει, *illud* ἐν δὲ *non ad proxime præcedens* ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων refertur, *sed ad universum numerum eorum quos de Xerxis exercitu sibi delegit Mardonius: quare in Latina nostra versione, loco verborum* In horum autem numero, *hæc reposita velim,* In universo autem numero selectorum; *nisi forte, pro* ἐν δὲ, *rectius* ἐν δὲ *legeris, quæ quidem scriptura non nisi ex uno codice nostro Pd. adnotata est.*

Alio modo formula ἐν δὲ *ponitur* ix. 32. *m.* ἐνῆσαν δὲ καὶ ἄλλων ἐθνέων ἄνδρες ἀναμεμιγμένοι,—ἐν δὲ καὶ Αἰθιόπων, *ubi* ἐν δὲ *concise dictum pro* ἐνῆσαν δέ.

4. ἐν σοὶ *interdum idem ac* ἐπὶ σοὶ *valet.* ἐν σοὶ νῦν ἐστι ἡ καταδουλῶσαι Ἀθήνας, ἢ *etc.* vi. 109. *a. Cui locutioni vicina ista est,* εἰ ἐν τούτῳ τοί ἐστι ἡ βασιλέα εἶναι ἢ μή, Si in hoc situm est, Si ab hoc pendet, *etc.* iii. 85. *m. Formulas hujusmodi,* ἐν αἴσῃ εἶναι, ἐν ἐλαφρῷ, ἐν λόγῳ, ἐν μέρει, *vide quamque suo loco sub Substantivo, cui præfixa vocula* ἐν *est.* οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, In poësi occupati, Qui poësin tractarunt, ii. 82. *m.*

5. Ἐν, *præp. significans proprie* In loco, *subinde pro* εἰς *vel* ἐς *ponitur. Cujus usus luculentum exemplum ex Ctesiæ Persicis cap.* 5. *adtulit Portus,* ἀποστέλλει Κῦρος ἐν Περσίδι Πετισάκαν, Cyrus Petisacam in Persidem misit. *Herodotus vero vix usquam ita usus est; nisi eum statuas* ii. 126. *m.* ἐν τοῖσι ἔργοισι *eadem notione dixisse, qua alias* ἐς τὰ ἔργα *diceretur. Nam quod* ii. 56. *f. legitur,* ἐν Λιβύῃ περῆσθαι, *percommode intelligi et Latine reddi poterat* In Libya fuisse venditam, *licet paulo ante dixerit scriptor,* οἱ Φοίνικες ἐς Λιβύην ἀπέδοντο (αὐτὴν), In Libyam vendiderunt eam Phœnices.

6. *Variis in formulis locum obtinet:* verbi causa, ἐν μέρει, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι, ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι *etc. quæ vide in* Μέρος, Λόγος, Ἐλαφρός.

Ἐνάγειν, Inducere, Impellere, Instigare. *Bacchus deus* μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους, iv. 79. *m.* ἐνήγγον σφεας οἱ χρησμοί, v. 90. *m.* πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε αὐτοὺς ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλῆος, v. 104. *m.* (τοῦτο) ἐνῆγέ σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα, iv. 145. *m.* τῶν πέρι καί τινα ἐνάγει προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν, Quarum rerum studium inducit etiam homines ad pugnandum cum vitæ periculo, v. 49. *f.* ἐνῆγε τῇ συμβουλίῃ κελεύων αἰτέειν τὸν Καμβύσεα Ἄμασιν θυγατέρα, Suo consilio

Digitized by Google

induxit Cambysen, Suadens ei ut *etc.* iii. 1. *a. m.*

Ἐναγὴς, *όος*, ὁ, ἡ, Is qui ἐν τῷ ὄγει ἐνέχεται; (*ut ait* vi. 56. *a.*) Qui piaculari crimine tenetur; Piaculo obstrictus, contaminatus. ἐξέβαλε πολλοὺς Ἀθηναίους, τοὺς ἐναγέας ἐπιλέγων, v. 70. *f.* 72. *a.* οἱ δ' ἐναγέες Ἀθηναίων ὧδε ἀνομάσθησαν, v. 71. *a.*

Ἐναγίζειν, χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, *ut est in Glossis Herod. et apud Suid. et Gregor. Dial. Ion.* §. 109. Justa persolvere, Parentare *mortuo.* ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, i. 167. *m.* Herculi τῷ Ὀλυμπίῳ θύουσι ὡς ἀθανάτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι, ii. 44. *f. Conf.* Καταγίζειν.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, In certamen prodire, Contendere cum aliquo. ἐγὼ ὑμῖν οὐκ ἀναγωνιεῦμαι, iii. 83. *m.* οὗτος μὲν δὴ σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ μέσου κατῆστο, iii. 83. *f.*

Ἔναιμος, ου, ὁ, ἡ, In quo sanguis est, Sanguine instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεις, iii. 29. *a.*

Ἐναλλὰξ, Vicissim, Per vices. ἐναλλὰξ πρήσσων, *scilicet* ἐναλλὰξ εὖ πρήσσων καὶ κακῶς πρήσσων, Vicissitudine utens fortunæ, Per vices prospera et adversa fortuna utens, iii. 40. *m.* ἢ μὴ ἐναλλὰξ αἱ εὐτυχίαι τοι αὐταῖσι πάθεσι προσπίπτουσι, iii. 40. *f.*

Ἐναντία, *adverb. i. q.* ἀντία, Adversus, Ex adverso. ἐπηπείλησαν τοῖσι στρατοπεδευομένοισι ἐναντία σφίσι, vi. 32. *a.*

Ἐναντίος, η ον, Adversus, Adversarius. ἐξ ἐναντίης, *scil.* ὁδοῦ, Ex adverso, A parte opposita, viii. 7. *m. Conf.* Ἐπιστέσθαι, *et* Ἀντίος. ἐναντίοισι *fortasse pro* ἐν αὐτοῖσι *legendum* iii. 52. *m. conjectaverat Valck.*

Ἐναντιοῦσθαι, Occurrere, Obviam venire, Adversari, Sese opponere, *i. q.* Ἀντιοῦσθαι, *quod vide.* εἰ γὰρ καὶ (τῷ εὖ βεβουλευμένῳ) ἐναντιωθῆναί τι θέλει, vii. 10, 4. *m.* οὐδενός τοι ἐναντιουμένου, Nemine tibi obstante, Adversante, vii. 49. *f.*

Ἐναπιέναι, (*Ionice pro* ἐναφιέναι) Immittere demittereque. *Tomyris præcisum Cyri caput* ἐναπῆκε ἐς τὸν ἀσκὸν, Demisit in saccum *sanguine repletum*, i. 214. *f. ubi alii quidem* ἐναπῆπτε, *ab* Ἐναπάπτειν, *Ion. pro* ἐναφάπτειν. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐναποδεικνυσθαι, *idem fere ac* ἐνδεικνυσθαι *aut* ἀποδεικνυσθαι, Sese ostentare, *sive, Passiva notione*, Ostentari. διέδεξαν, —ὅτι, οὐδένες ἄρα ὄντες, ἐν οὐδαμοῖσι ἐοῦσι Ἕλλησι ἐναπεδεικνύατο, (*Ion. pro* ἐναποδεικνυντο) ix. 58. *m. Verbum* ἐναποδεικνυσθαι, *quod in Henr. Stephani Thes. frustra quæras, apud Polybium quidem, qui* (*ut in Lexico Polybiano ostendimus*) *frequenter eo utitur, nihil aliud nisi* Ostendere, Demonstrare, *significat. Similiter verba supra scripta, quibus apud Herodotum Mardonius de Lacedæmoniis loquens utitur, Latine sic convertit Gronovius:* Ostenderunt, nullius sese pretii, inter Græcos, et ipsos nullius pretii viros, demonstrari: *quam versionem intactam Wesselingius servavit. At, aliu ut taceam, perincommode dictum videri debebat,* Ostenderunt sese demonstrari; *quasi dicas,* Demonstrarunt sese demonstrari. *Quod incommodum sentiens Valla, omisso duorum verborum* (διέδεξαν, ἐναπεδεικνύατο) *altero, Græca ista his Latinis reddiderat:* unde nullius esse se pretii, inter Græcos, et ipsos nullius pretii viros, ostenderunt. *Henr. Stephanus quo pacto interpretatus sit eumdem locum, non habeo dicere: nam, quod ille in ora suæ editionis Herodoti scripsit:* "Vide meam hujus loci interpretationem in libro Conciones:" *nunquam mihi usu venit librum illum oculis usurpare. Perapte vero Æm. Portus in Lexico Ionico, hunc ipsum Herodoti locum respiciens, verbum* ἐναπεδεικνύατο Ostentabantur *vel* Ostentabant se *interpretatus est. Scilicet eadem utique notione verbo isto dupliciter composito usus esse Herodotus videtur, qua alii auctores simpliciori verbo* ἐνδείκνυσθαι. *Æschines contra Ctesiph.* p. 610. *seq. ed. Reisk.* ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, Ostentans se Alexandro. *Plutarchus. Vit. Cic. c.* 14. p. 323. *ed. Hutt.* τοῖς συνωμόταις ἐνδεικνύμενος, Conjuratis sese ostentans. *At apud Nostrum nunc* ἐναπεδεικνύατο *non tam reciproca notione*, Ostentabant sese, *quam passiva fuerit accipiendum*, Ostentati sunt, Tamquam præcipui et eximii insigniti et celebrati sunt: *referitur enim hoc dictum ad id quod paulo ante idem Mardonius dixerat,* ὑμεῖς ἐλέγετε Λακεδαιμονίους ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρώτους.

Ἐναπονίζεσθαι, Lavari in *fluvio, pelvi aut alio quodam vase.* οὐ χεῖρας ἀπονίζονται (ἐν τῷ ποταμῷ) i. 138. *f.* ἐν τῷ ποδανιπτῆρι τοὺς πόδας ἐναπονιζέατο, ii. 172. *a. m.*

Ἐνάπτω, Induo. Αἰθίοπες λεοντέας ἐναμμένοι, vii. 69. *a. N. ubi olim* ἀναμένοι. *Conf.* Ἐπάπτειν.

Ἐναργέως, Clare, Perspicue. χρησμοὺς ἐναργέως λέγοντας, viii. 77. *a.*

Ἔναργὴς, ὁ, ἡ, Perspicuus, Manifestus: *cum Dativo* Perspicue, Manifeste indicans *aliquid.* Ἱππαρχον ἰδόντα ὄψιν τῷ ἑωυτοῦ πάθει ἐναργεστάτην, v. 55.

Ἐναρέες, Ἐνάρεες, *vel* Ἔνδρεες, *apud Scythas, dicuntur* Viri muliebri morbo laborantes, i. 105. *extr. ibique Not.* iv. 67. *b. ibique Var. Lect. et Not. Confer Wesseling. ad Glossas ex Herodoti lib.* iv.

Digitized by Google

Portus in Lexico Ionico Scythicum istud vocab. præter rationem ad Græcum ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, Execrandus, Execrationibus obnoxius, *retulit.*

Ἐναύειν τινὶ πῦρ, Lumen alicui accendere, vii. 231. *m.*

Ἐναυλίζεσθαι, Diversari in *aliquo loco, præsertim* Pernoctandi *caussa.* οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται (ἐν τῷ νηῷ), Neque quisquam in templo Pernoctat, i. 181. *f. pro quo mox* κοιμᾶται *ait cap.* 182. *m.* ἐν Ταναγρῃ δὲ νύκτα ἐναυλισάμενος, ix. 15. *a.*

Ἐνδέειν, Illigare. ἐκόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι, ix. 16. *f.*

Ἐνδέειν *vel* Ἐνδεέειν, Deficere, Abesse. τῶν σῶν ἐνδεήσει μηδὲν, Eorum, quæ tuarum sunt partium, nihil desiderabitur, vii. 19. *f.*

Ἐνδεὴς, ὁ, ἡ, Cui aliquid deest. ἐνδεέστερα φαίνεται τὰ ἡμέτερα πράγματα, Inferiores videntur esse res nostræ, vii. 48. *m.*

Ἐνδείκνυσθαι τὴν γνώμην, Suam declarare sententiam. ἐνδεικνύμενοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν ἑωυτῶν γνώμην, viii. 141. *extr.*

Ad idem thema Wesselingius et alii referunt id quod iii. 128. *m. olim legebatur et a Schæfero instauratum est,* εἴ οἱ ἐνδεξαίατο (*Ion. pro* ἐνδείξαιντο *vel pro* ἐνδέξαιντο) ἀπόστασιν ἀπὸ Ὁρσίτεω, *intelligentes,* An significaturi essent ei defectionem (*i. e.* deficiendi voluntatem) ab Orœta. *Vide Var. Lect. et Not. ad h. l. At rectius Portus ad thema* Ἐνδέκεσθαι (*Ion. pro* ἐνδέχεσθαι) *retulisse videtur.*

Ἐνδέκεσθαι, (*Ion. pro* ἐνδέχεσθαι) 1. Admittere, Concedere, Adsentiri, Probare, Credere. οὐκ ἐνδέκομαι τὸν λόγον, vi. 121. *a.* (*pro quo est* οὐ προσίεμαι c. 123. *a.*) οὐ γὰρ ἔγωγε ἐνδέκομαι Ἡρίδανόν τινα καλέεσθαι ποταμὸν, iii. 115. *a.* τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν, iv. 25. *m.* ἀρχὴν ἔγωγε οὐδὲ ἐνδέκομαι τὸν λόγον ὅκως *etc.* v. 106. *m.* οὐ γὰρ δὴ κεῖνο γε ἐνδέξομαι ὅκως *etc.* vii. 237. *a.* τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, iii. 73. *m. f.* ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον λόγους ὃς φθονέει τοι, vii. 236. *a.* τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους, v. 92. *a.* οὕκων δὴ ἐνεδέκοντο τοὺς λόγους ἀποφερομένους, v. 96. *f.* 98. *f.* viii. 52. *b. Eodem pertinet locus, quem paulo ante sub verbo* Ἐνδείκνυσθαι *attigi,* iii. 128. *a. m.* ἀποπειρεόμενος τῶν δορυφόρων, εἰ ἐνδεξαίατο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὁρσίτεω, Exploraturus sententiam satellitum an Admissuri, Probaturi essent defectionem ab Orœte: *ubi* ἐνδεξ. ἀπόστασιν *idem valet ac* ἐνδέξαιντο τὸν περὶ ἀποστάσιος λόγον.

2. Suscipere. ἢν μὲν βούλησθε ταλαιπωρίας ἐνδέκεσθαι, Si labores volueritis suscipere, vi. 11. *a.*

Ἐνδιδόναι, 1. Permittere, Concedere. ὅσον ἐνέδωκαν αἱ μοῖραι, Quantum fata permiserunt, i. 91. *a. Item,* Dare, Præstare, Exhibere *alicui fidem, benevolentiam, et similia.* οἱ δὲ (τῇ Περσικῇ στρατιῇ) δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδὲν, Hi (*exercitui Persarum*) justitiam et fidem Præstiterunt, nihil ingrati ei exhibuerunt, vii. 52. *a.* Περίανδρος μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδὲν, Nullam mollitiem dare, exhibere, indulgere (*filio suo*) volens; *id est,* Nulla porro indulgentia uti (*Portus,* Non ignaviter cedere) volens, iii. 51. *m.* τὰς καμήλους—ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδὲν, Camelos feminas —nihil molle (nullam mollitiem) Exhibere, (indulgere) *maribus segnius sequentibus,* Non per mollitiem, *indulgendo maribus,* Remittere cursum, iii. 105. *f.*

2. *Intransitive,* Sese dare intro, Intrare, Influere, *ubi de Fluvio agitur.* τὸ πεδίον πέλαγος γίνεται ἐνδιδόντος τοῦ ποταμοῦ, iii. 117. *f. Conf.* Ἐκδιδόναι *num.* 4.

Apud Suidam, sub voce Δικαιοῦν, *per pravam vulgo interpunctionem, tamquam Herodoti verba citantur hæc,* τοὺς ἐνδόντας τὴν ἄκρην, Qui arcem dediderunt; *quæ apud Herodotum non leguntur. Vide supra,* v. Δικαιοῦν.

Ἐνδιατάσσειν, Aciem instruere in aliquo loco. χῶρος ἐπιτήδεος ἐνδιατάξαι, vii. 59. *a. m.*

Ἐνδοιαστῶς, Duhitanter. ἐμήδισαν προθύμως, οὐδ' ἔτι ἐνδοιαστῶς, vii. 174. *b.*

[Ἔνδον, Intus. ἐνδοτέρω *pro* ἐσωτέρω *habent codd. nonnulli* viii. 66. *f.*]

Ἐνδύνειν, Ἐνδῦναι, Induere. κατύπερθε τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ἐνδεδύκεε, ix. 22. *m.* ἐνδύντες τὰ ὅπλα, i. 172. *f.* αἰτήσαντα τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα, vii. 229. *m.* ἔδυνον τὰ ὅπλα, *quod teneri poterat* vii. 218. *a. ubi nos ex cod. F.* ἔδυντο *adscivimus: tum mox ibidem,* ὡς εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα. *Item,* Irrepere, Ingredi. ἐνδύντος τοῦ ἑτέρου, *scilicet* ἐς τὸν θησαυρὸν, ii. 121, 2. *m.* (*Conf.* Ἐσδῦναι.) ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ (*nempe* τὸ ὑπόβλητρον, *codd. nonnulli,* ii. 95. *f. Conf.* Ὑπὸ, *num.* ii.

Ἐνεῖκαι, (*Ion. pro* ἐνέγκαι) Tulisse; *nam præs.* ἐνείκω, ἐνέγκω, *pro* φέρω, *fictum a Grammaticis* (*ut a Gregor. Dial. Ion.* §. 68.) *prorsus inusitatum est.* ἤνεικε ἐς Νύσαν, ii. 146. *f.* (*Et absque augm.* ἐξένεικε ii. 151. *a. ubi quidem* ἐξήνεικε *codd. nonnulli: sic* συνδιήνεικαν *omnes* i. 18. *extr. excepto cod. Vind. qui ibi* συνδιένειμαν *dedit, ut videatur* συνδιένεικαν *debuisse, quemadmodum vulgo* v. 99. *m. legitur, at ibi* συνδιήνεικαν *habet idem cod. Vind. Rursus vero* συνένεικε *absque augm. præfert cod. F.* iii. 129. *a.*) ἄτην ἐνεῖκαι, Perferre, Tolerare damnum, i. 32. *m. f. bis. Sic* προσενεῖκαι, Admovisse iii. 87. *f. Particip.* ἐνείκας, iv. 64. *a. et* ἀνενείκας ibid. ἀνενείκαντες, iv. 62. *f.* ἐξενεί-

Digitized by Google

mentus, v. 79. *a. Optativ.* ἕως δὲ ἐνείκειε (*scribe* ἐν) ἡ τροφός, vi. 61. *m. ubi paulo ante*, ἐφέρετε αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην *etc. Conf.* φέρειν.

Med. ἠνείκαντο, Secum adtulerunt, i. 57. *f. ubi perperam olim* εἰνείκαντο, *quod a recentioribus editoribus in* ἐνείκαντο *mutatum est. Sic* τόπερ ἠνείκαντο οὔνομα, Quod nomen secum adtulerant, i. 173. *a. m. Sic et* ii. 180. *f. vulgo editur* οὐκ ὀλίγιστον ἐξ Αἰγύπτου ἠνείκαντο, *ubi nos ex cod. F. neglecto augmento* ἐνείκαντο *recepimus, quod in aliis etiam vett. libris repertum iri confidimus.*

Passiv. ἠνείχθη, ἐνειχθεὶς, *vide in* Ἀναφέρειν, Ἀποφέρειν, Διαφέρειν, Ἐκφέρειν, Συμφέρειν. *Pro* ἀνενειχθεὶς, i. 116. *codices nonnulli* ἀνενεχθεὶς *habent ex communi sermone, pro Ionico.*

Ἐνεῖναι, Inesse. *Hinc* ἔνι *per sync. pro* ἔνεστι. ἐν τῷ (ὄρει) χρύσεα ἔνι μέταλλα, vii. 112. *b. Pro olim vulgato* ἔνεστι, ii. 79. *a* ἔν ἐστι *nostra de conject. edidimus. Optat.* εἴ τι ἐνέοι, (*Ion. pro comm.* ἐνείη) vii. 6. *f.* τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεσται δεινὸν, *vide in* Αὖτος, *num.* 3. ἐν τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθὰ, vii. 10, 6. ἐνεῖναι, *scil.* ἐν τοῖσι πλοίοισι, Fuisse in navigiis, vii. 184. *m.*

Ἐνείρειν, Interserere, Intertexere. οἰκήματα σύμπηκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνερμένους περὶ σχοίνους, iv. 190. *f. Conf.* Ἀνείρειν.

Ἐνελίσσειν, Involvere. ἣν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος εὕρῃ, ii. 95. *f.*

Ἐνεμεῖν, Evomere in (*matulam*). ἐς τὸν ποδανιπτῆρα ἐνεμεῖν, ii. 172. *f.*

[Ἐνεμφύεσθαι, *temere fictum verbum pro* ἐμφύεσθαι, *quod vide. Nempe absurde alii* ἐνεμφύεται, *pro* ἐμφύεται, *legebatur* iii. 80. *m. ubi vide Var. Lect.*]

Ἐνένεωτο *et* Ἐνένωντο, *vide in* Νοέειν.

Ἐνεργάζεσθαι, *scil.* ἐργάζεσθαι ἀργύριον ἐν οἰκήματι, Quæstum ex corpore facere in lupanari. *al* ἐνεργαζόμεναι παιδίσκαι, i. 93. *a. m. Not.*

Ἐνεργὸς, ἡ, ὄν, Activus, Actuosus, In opere faciendo occupatus. ὀλίγοι τινὲς, βίου δεόμενοι, καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι, viii. 26. *a. N.*

Ἔνερθε, Infra. ἔνερθε τῆς λίμνης, ii. 13. *m.* ἔνερθε Μέμφιος, ibid. *a.* ἔνερθε τῶν ὀφρύων, iv. 65. *a.*

Ἐνέχειν, Intus habere. ἐνέχειν τινὶ χόλον, (i. q. ἔγκοτον ἔχειν τινὶ) Infensum, Iratum esse alicui. ἅτε σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, viii. 27. *a.* (*ubi alii quidem simplex* ἔχοντες *præferunt.*) ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον, vi. 119. *a.* κρύπτων τὸν οἱ ἐνείχεε χόλον, i. 118. *a. ubi si vera est consentiens veterum librorum scriptura* ἐνείχεε, *statuenda fuerit vetus verbi forma* ἐνεχέω, *idem valens ac* ἐνέχω *vel* ἐνσχέω. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐνέχεσθαι, Teneri, Implicari, Capi. *Construitur cum* ἐν *præpositione, mihi nonnen repetita.* ἐν δεσμοῖσι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι, vii. 128. *f.* ἐν δέσμοισι μεγάλοισι ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης, ix. 37. *m. Item omissa præpositione ante dativum nominis.* τῇ πάγῃ ἐνέχεσθαι, Laqueo capi, Irretiri, ii. 121, 2. *m.* ἀπορίῃσι ἐνείχετο, Difficultatibus premebatur, i. 190. *f. Denique eadem notione usurpatur simplex verbum* ἔχεσθαι *cum præpositione dativo nominis juncta, ut* ἔχεσθαι ἐν ἴδεσι ἀτοπίῃσι *videtur idem atque* ἐνέχεσθαι *valeat. Sic* ἐν ἀπορίῃσι εἶχετο, iv. 131. *a.* ἐν δόμοισι ἔχεσθαι, viii. 135. *m.* ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, ix. 37. *a. Quo etiam pertinere videtur illud,* ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο, Hoc vitæ fine usi sunt, i. 31. *f.*

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, Pignus. ἀποδεικνύναι ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, ii. 136. *a. et mox* ibid. τῷ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον.

Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, Locus amenus, ubi voluptatibus indulgent juvenes, *aut* ubi quis voluptatibus indulgere potest. ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα, ii. 133. *f. N.*

Ἔνθα, *adverb. non solum Loci, sed et Temporis*, Tunc. ἔνθα δὴ Πεισίστρ. ἦρχε Ἀθηναίων, i. 59. *f. Et sic passim alibi.*

Ἐνθαῦτα, (*Ion. pro comm.* ἐνταῦθα) *adv. Loci et Temporis*, Hic, Tunc. i. 48. *a.* 61. *m. f.* 62. *f.* 76. *a. et f.* 79. *m. et frequenter alibi. Sed et i. q.* δεῦρο, Huc. οὐ θεμιστὸν παριέναι ἐνθαῦτα, Nefas est huc intrare, v. 72. *m. f.*

Ἐνθεάζειν, Divino adflatu concitatum esse. ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρῷ τάδε, i. 63. *a.*

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Hinc et inde, Ab utraque parte, iv. 175. *m.*

Ἐνθεῦτεν, (*Ion. pro comm.* ἐντεῦθεν) Hinc, Illinc, Inde. i. 2. *m.* 9. *f.* 17. *f. etc.* τὸ ἐνθεῦτεν, Deinde, Postea. i. 27. *a.* 75. *a. m.* 80. *f.* 109. *f.*

Ἐνθυμιστὸς, ἡ, ὸν, *et* Ἔνθῡμος, ὁ, ἡ, Mente agitatus, Animadversus. *In Neutro genere, de eo* Quod ita in animo versamur ut id Religioni habeamus. τὸν δὲ Ἄμασιν, ἐνθυμιστὸν (τοῦτο) ποιησάμενος, Amasin hoc animadvertentem et religioni habentem, ii. 175. *f. ubi vide Not. et laudatos ibi auctores.* ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρὸν, Animo ejus oblata est religio (*sive, ut Portus reddidit*, Injectus est ei conscientiæ scrupulus,) quod cremasset templum, viii. 54. *f.*

Ἐνιαύσιος, η, ον, Annuus. νεῦμαί σοι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδὼν, Redibo tibi Quotannis, (nonnisi revoluto anno,) uti hirundo, *Vit. Hom.* 33. *f.*

Ἐνιαχῇ, Nonnullis in locis *vel* partibus. ἐνιαχῇ τῆς Κύπρου, i. 199. *extr.* τοῦ Λιβυκοῦ τε χώρου καὶ τῇ Ἀραβίου ἐνιαχῇ, ii. 19. *a.*

Ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖσι,

Digitized by Google

Existrnunt, Reigns dilà κατὰ et templa in locis a rege signatis, ii. 178. *a.* ubi tamere χωρίοις pro χώροις codd. nonnulli.

Ἐνάντια, Immittere, Injicere. ἐς τὰς πόλις ἐνάντια τῷ καὶ ἐς τὰ ἱρὰ, viii. 89. *extr.*

Ἔνιοι, Nonnulli. *Sicut, pro ἔνιοι, duobus verbis dicitur* ἐσὶν οἱ, *sic pro ἑνίων mutato quidem numero verbi, ἔστιν ὧν, et Ionice* ἔστι τῶν usurpatur. οὐδὲν μοι θῶμα θαρσέοντα προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν τοσαυτέων ἔστι τῶν, Non mirse, fluenta (sive aquas) fluviorum nonnullorum prodidisse exercitum Persarum, *id est* Defecisse et spem illius infelicisse; vii. 187. *a. m. ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐνιστάναι, Erigere in *aliquo loco*. ταύτῃσι στήλας ἑνίστη ἐς τὰς χώρας, Horum in terris Exeait columnas, ii. 102. *m.*

Passive. Ἐνίστασθαι βασιλῆα vel ἐς βασιλῆα, Constitui regem, Institui in regnum, Adire regnum, ἐπεὰν ἀποθανόντος τοῦ βασιλῆος ἄλλος ἐνίσταται βασιλεὺς, vi. 59. ἐκέχρηστό σφι καὶ ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς τὰς συμφορὰς, ii. 147. *f.* προεῖπε ταῦτα αὐτίκα ἐνισταμένοις ἐς τὴν ἀρχὴν, iii. 67. *extr. ubi perperam alias* ἀνισταμένοις.

Similiter pret. act. ἐνεστᾶναι, *notione passivâ*, Constitutus. σέο ἐνεστεῶτος βασιλῆος, Te rege constituto, Te obtinente regnum, i. 129. *f.* Sic iii. 66. *f.* ἡτοιμάσατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἐνεστεῶτα ex probabili conject. edidere viri docti, ubi quidem librorum scriptura ἐνεστεῶτα locum tueri suum posse videtur. πόλιας ἐνεστώσας (i. q. ἐνεισι) ἑκατὸν, ii. 179. *m.*

Ἐνοίκεειν, Inhabitare. τὸ πλοῖον οὐ δυνατὸν ἔτι προβῆναι, ἀλλ' ἐνοικεεσθαι, iv. 43. *f.*

Ἔνταμνος, ὁ, ἡ, ον, Norem mensium. τέτρασι γοναῖσι καὶ ἐντάμνῳ (*sc.* παιδὶ vel βρέφη) καὶ ἐντάμνᾳ, vi. 69. *f.*

Ἐντοέειν, Cogitare, Animo volvere, Secum reputare. ὁ δὲ ἐνόεσε (*Ion. pro* ἐνόησε, *conf.* Βοᾶν *et* Βοηδέειν) τὰ λεγόμενα, i. 68. *m.* τὸν Κῦρον, ἐνόεσε ἐπὶ καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν *etc.* i. 86. *f.* τὸ δὲ ὀλίγοι ἐννενόκασι, Id ad quod pauci adverterunt animum, iii. 6. *a. Conf.* Νοέειν.

Ἐνοικέειν, Habitare in, Inhabitare. τοῖσι ἔδοσαν Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι, ii. 178. *a.*

Ἐνοικίζειν, Sedes in aliquo loco tribuere *alicui*, Domo *aliquem* recipere. *Inde Passivum* ἐνοικίσθη, Sedes suas ibi fixit, Inibi habitavit, i. 69. *m.*

[Ἔνοπλος, ὁ, ἡ, ον, Armatus, Qui in armis est. ἔνοπλοι ἦσαν οἱπαι i. 13. *a. ubi meliores codd. omnes* ἐν ὅπλοισι ἦσαν, *præferunt.*]

Ἐνορᾶν *vel* Ἐνορέειν, Animadvertere, Intelligere, Perspicere *aliquid* in *aliquo*. *Lex. Herod.*

εἰ τι ἐνορέοι ἀνδρῶν πλέον, i. 89. *a. ubi paulo ante* (ὁ Κῦρος) ἤρετο Κροῖσον ὅτι οἱ ἀνορᾷ ἐν τοῖσι παρασκευάσι, Interrogavit Cresum, quid esset quod in his, quæ fierent, perspiceret sibi; *id est*, quid intelligeret quod ad se (Cyrum) pertineret, *aut*, quod sibi esset faciendum. ἐκ' ἑωυτοῦ ἐνόεον τιμωρίην ἐκομίσην, i. 126. *a.* οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ὅτι ἐσομένην, i. 170. *m.* ἐν γὰρ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνόρα, nempe τὸ εἶναι ἐναντίον τὸ πρήγματος δίκτυον, iii. 53. *a.* ἄλλως οὐδαμῶς, ἔφη, ἐνορᾶν ἐόντα οὕτω, v. 36. *m.* ἐνορᾶν γὰρ ὑμῶν οὐκ οἷοί τε ἐσόμεσθοι, viii. 140, 2. *a. quod idem valet ac si dixisset* ἐνορᾶν ὑμῖν (*vel* ἐφ' ὑμῖν) τὸ οὐκ οἷοι τε ἔσεσθαι, Perspicio fore ut non possitis; *itaque mox adjicit*, εἰ γὰρ ἐνόρων τοῦτο.

Ἔνορχις, ιος, ὁ, Qui testiculos habet, Testiculatus, Non castratus. ἐκολεύον (αὐτοὺς,) ἐόντ' εἶναι ἐνόρχεας, οὐκ ἐνόρχεας, vi. 32. *m. ubi nonnulli quidem* ἐνόρχεας, *tamquam a sing.* ἐνόρχης. *Rursus vero* viii. 105. *m. probati codices dedere* παρὰ τοῖσι βαρβάροισι οἱ εὐνοῦχοι τιμιώτεροί εἰσι τῶν ἐνορχέων, *ubi alii quidem* τῶν ἐνορχίων, *tamquam a sing.* ὁ ἐνορχίας; *et olim* τῶν ἐνορχέων, *quasi a sing.* ὁ ἐνορχής.

Ἐνορμέειν, Immingere (*in matulam*), ii. 172. *f.*

Ἐνράπτειν, Insuere. Διόνυσον αὐτίκα γεγάμενον ἐς τὸν μηρὸν ἐνερράψατο Ζεύς, ii. 146. *m. N.*

Ἐνσκήπτειν, Immittere, Incutere. τοὺς τῶν ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ἡ θεὸς θήλεαν νοῦσον, i. 105. *f.* ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος, iv. 79. *a. m.*

Neutraliter, Cum impetu incidere, Ingruere. ἐς τὸ (τέμενος) ἐνέσκηψαν οἱ περόντες ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ λίθοι, viii. 39. *m.*

Ἐνστάζειν, Instillare, Immittere. ἀλλά οἱ δαιμόνιός τις ἐνίστακτο ἵμαρος, Vehemens eum incessebat cupido, ix. 3. *a. N.*

Ἐνστέλλειν, Ornare, Instruere quibus quodam. ἄνδρας ἱππέας σταλὴν ἐνεσταλμένους, i. 80. *a. m.*

Ἐνστρατοπεδεύεσθαι, Ponere castra in *aliquo loco*. χώρος ἐπιτηδειότερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, ix. 2. *a.* 85. *m.*

Ἐντάμνειν, (*Ion. pro* ἐντέμνειν) Incidere. ἐντάμνων ἐν τοῖσι λίθοισι γράμματα, viii. 22. *a.* ἔχων χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἅπασης περίοδος ἐνετέτμητο, viii. 49. *a.* εἰ δεῖν, δικαιοῦν ἐς τὴν τῆς γῆς περίοδον—ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, ibid. *m.*

Ἐντανύειν, i. q. ἐντείνειν, Intendere. ἐντανύσας (τὸν θρόνον τοῖς ἱμᾶσι), Postquam sellam loris illis intendit, v. 25. *f. ubi paulo ante*, ἐνέτεινε τὸν θρόνον, *nempe* τοῖς ἱμᾶσι.

Ἐντείνειν, Intendere. *Vide* Ἐντανύειν. τόξα ἐντεταμένα, Arcus tensi ii. 173. *ubi*

Digitized by Google

ἀκόνων τὰ τόξα opponitur. ἔκλεον τὰς γεφύρας λύοντες, ἔτι γὰρ ἐδόκεων ἐντεταμένας ἐφρήσειν, ix. 106. extr. τὰς σχεδίας οὐκ εἶδον ἔτι ἐντεταμένας, viii. 117. a. Conf. Ἐντεταμένος.

[Ἐντελής, Perfectus, Absolutus. τείχος ὑμῖν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἐλαυνόμενον ἐντελές ἐστι, sic olim ix. 7, 2. a. ubi nunc ex mestis, ἐν τέλει ἐστί.]

Ἐντέλλεσθαι, (verb. Med.) Mandare, Mandata dare. ἐντέλλονται ἔτι ζῶντι, iv. 94. f. et ibid. paulo ante, ἐντελλόμενοι (αὐτῷ) τῶν ἂν (i. e. ταῦτα ἂν ἂν) ἑκάστοτε δέονται. ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια, iii. 16. a. m. Imperf. σὺ γὰρ ἐντέλλεο οὕτω, i. 118. f. ἐντέλλετο, i. 99. f. iii. 16. m. 25. m. (τοῖς ἐντέλλετο, tamquam pro οἷς ἐντέλλετο, ab Herodoto alicubi positum citat Gregor. Dialect. Ion. §. 7. non sine merito suspicione, ubi vide quæ notavit Kæn.) Aorist. ἐντειλάμενος τὰ λέγεων χρὴ, i. 90. a. ἐντειλάμενος θεῖναι μιν ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, i. 118. f. Adde i. 123. f. 156. f.

Passiv. τὰ ἐντεταλμένα, Mandata, i. 60. f. 69. f. vi. 106. m. Conf. Ἐντολή.

Ἐντεταμένως, Intente, Impense, Magna contentione. ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, vii. 53. f. τῇ Ποτιδαίῃ ἐντεταμένως προσεῖχε, viii. 128. a. ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, Vehementer disceptare, Contendere, iv. 14. m.

Ἐντολή, ῆς, ἡ, Mandatum. ἐντολὰς τὰς Δαρείου οἱ ἐντέλλετο, iii. 147. a. εἶπας πρὸς αὐτὸν τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ, i. 22. m.

Ἔντομος, ου, ὁ, ἡ, proprie Incisus. Sed singulari quadam notione Ἔντομα, τὰ, scil. σφάγια, dicitur Sacrorum sive Sacrificiorum quoddam genus; et Grammatici quidem, Æmilio Porto sub hoc vocab. laudati, intelligunt Victimas mortuis sive Manibus et Inferis immolatas. Schol. ad Apollon. Rhod. i. 587. ἔντομα τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσι. Similiter Eustath. ad Odyss. λ. p. 416. extr. ed. Bas. (p. 1671 ed. Rom. sub fin.) ἐπὶ νεκρῶν τόμιά φασι καὶ ἔντομα (σφάγια)· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα. At Herodotus pariter atque Apollonius Ἔντομα dixit Victimas placandis Ventis cæsas. Sic Menelaus, ventorum vi prohibitus proficisci λαβὼν δύο παῖδα ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα ἐποίησε, ii. 119. m. N. Et Magi Persarum, quum per tres dies tempestas duraret, ἔντομα ποιεῦντες et καταείδοντες τῷ ἀνέμῳ, Compescuerunt vim Ventorum, vii. 191. m. Similiter Arrianus ait (Indic. c. 20. extr.) Alexandrum, in Indicum mare enavigantem, σφάγια τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι.

Ἔντονος, ου, ὁ, ἡ, Intentus, Acer, Vehemens. γνώμη ἔντονος, Sententia fortiter propugnata, acriter defensa, iv. 11. a.

Ἔντοσθε, Intra, Cis, Citra. ἐντὸς ἑωυτοῦ γίνεται, Intra se, Sui compos fuit, i. 119. f. δείματός εἰμι ὑπόπλεως οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ, vii. 47. f.

ἐντὸς τοῦ Πόντου, Intra, Cis Pontum Euxinum, iv. 46. a. ἅπαντες ἐντὸς εἰρημένων Θεσπρωτῶν καὶ Ἀχέροντος ποταμοῦ, viii. 47. a.

Perperam olim iii. 80. a. ἐντὸς τέσσερων ἡμερέων ἐγένετο legebatur, pro ἐκτός.

Ἐντρέπειν τὰ νῶτα, Terga vertere. ἵνα ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, vii. 211. m.

Ἐντυγχάνειν, videtur cum Genitivo junctum Nancisci significare, ut Portus cum Valla interpretatur, aut Invenire, Deprehendere, Offendere. λελυμένης τῆς γεφύρας ἐντυχόντες, Pontem solutum nacti, Quum solutum offendissent pontem, iv. 140. f. Poterat quidem λελυμένην τῇ γεφύρᾳ legendum suspicari, aut ἐντυγχάνειν αὐτῷ (nempe τῷ πόρῳ) intelligere; sed vide Not. ad l. c. et conf. supra Ἐγκυρέειν vel Ἐγκυρέειν.

Ἔνυδρις, ιος, ἡ, Lutra, ii. 72. ἐνύδριες καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, iv. 109. f.

Ἔνυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquis abundans, Aquis irriguus. Sic fortasse legendum ii. 7. a. ubi Ægyptus inferior ἐοῦσα τῶν ὑπτίη τε καὶ ἔνυδρος perperam vulgo ἐνυδρος, pro quo nos cum Larch. εὔυδρος correximus. Pro γῆ ποιώδης καὶ εὔυδρος iv. 47. a. commode codd. nonnulli ἔνυδρος præferunt.

Ἐνύπνιον, τὸ, Insomnium. ἐνύπνια τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα, vii. 16, 2. Conf. Ὄνειαρ et Ὄνειρος.

Ἐνυφαίνειν, Intexere. κατάπερ ἐνυφασμένα θώρηκι, iii. 47. m.

Ἐξ, vide Ἑκ.

Ἐξαγγέλλειν, Renunciare. ἐξαγγέλθη scripsi cum probatis codd. i. 21. a. pro vulgato olim ἐξηγγέλθη.

Ἐξάγειν, Educere ad supplicium. ἐξῆγον σφέας ἀπολέοντες, vi. 91. a.

Ἐξαγιστεύειν, i. q. ἐξάγειν, Educere. ἐς γυμνάσια ἐξαγιστέων (τοὺς νεωτέρους), vi. 128. m.

Ἐξαγορεύειν, Edicere id quod arcanum haberi debebat, Indicare, Vulgare. πρὸς τοὺς Φωκέας ἐξαγόρευε (al. ἐξηγόρευε) οὐδέν, ix. 89. a. m. τοῦ οὐκ ὅσιον ἐξαγορεύειν τοὔνομα, ii. 170. a.

Ἐξαγριοῦν, Exacerbare, Ferocem reddere. οἱ δὲ ἐξηγρίωσαν τοὺς ὑπολοίπους, vi. 123. m.

Ἐξαγωγή, Eductio. ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν (scil. τῆς νεὸς), Quum nesciret quo pacto educeret navem ex lacu, iv.

Digitized by Google

179. *m.* πωλεῖσθαι τὰ τέκνα ἐπ' ἐξαγωγῇ, Vendunt suos liberos, in alias terras Abducendos, Exportandos, v. 6. *a.*

Ἐξαίρειν, (*i. q.* ἐξαίρειν) In altum tollere, Opibus et potentia augere. Κλεισθένης μὲν (*nempe* τὴν οἰκίην ταύτην) ἐξήειρε, vi. 126. *a. ubi alii olim* ἐξῆρε. *Conf.* Ἐξαίρειν.

Ἐξαίρειν *varie usurpatur, significatque*

I. Eximere *quocumque modo; scilicet,*

1. Ex Toto quodam Eximere partem. *Sic* ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαλλήπται (*Ion. pro* ἐξῄρηται), Ver exemtum est ex anno, vii. 162. *m. et* τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαιρημένον, ibid. *f. Sic* Lapis *in muro* ita adaptatus ut *ex reliqua compage* facile Eximi potuerit, *dicitur* λίθος ἐξαιρετὸς ἐκ τοῦ τοίχου, ii. 121, 1. *a.* (*vide ibi Var. Lect.*) *et* Exemtio *illius, sive* Ratio illum eximendi, ἡ ἐξαίρεσις, ibid. *m. Sed* ii. 125. *m. ubi ait Herodotus* ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν, *equidem verbum* ἀνέλοιεν *eadem notione accepi qua paulo ante ait* ἤειρον τοὺς λίθους, *et* ὅκως ἀνέλοι ὁ λίθος, *et* ἐπὶ τὸν δεύτερον ἕλκετο στοῖχον: *qua notione Latine sic reddenda ista verba erant,* Quoties lapidem sustulissent, Sursum promovissent; *quasi verbum* ἐξέλοιεν *perinde et ad thema* ἐξαίρειν, *quod vide infra, et ad* ἐξαιρέειν *possit referri. Alii quidem vulgo, nescio an rectius, verba ista* ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν *sic interpretantur,* Quoties saxum exemerant; *nempe e machina cujus ope sursum promotus est: quam sententiam etiam Larcher in hunc modum expressit,* toutes les fois qu'on en avait ôté la pierre. *Valla,* Quoties saxum amoliebantur.

2. Ἐξαιρέειν τὴν κοιλίην, Eximere intestina ex alvo, Exenterare. κοιλίην κενὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἶλον, ii. 40. *a. m.* οὗτε ἐξελόντες τὴν νηδύν, ii. 87. *a. Hinc* ἡ Ἐξαίρεσις, Exenteratio, ibid. *a.*

3. Ἐξαιρέειν vel ἐξαιρέεσθαι τὰ φορτία, Eximere merces *e navi,* Exponere *eas in terram.* ἐπεὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλωνται τὰ φορτία, iv. 196. *a. Hinc in Passivo,* ὁ κέραμος ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, Figlina dolia *navibus* in Ægyptum *deportata, ibique* Exposita, iii. 6. *f.*

4. *Alias* ἐξαιρέειν *intelligitur* Eximere, Excipere *aliquem vel aliquid* e numero aliorum ejusdem generis. μητέρας ἐξελόντες τὰς λοιπὰς γυναῖκας ἀπέκτειναν, Exceptis matribus reliquas omnes mulieres suffocarunt, iii. 150. *m. Unde in Med.* ἐξαιρέεσθαι, Excipere *aliquid vel aliquem* sibi, suum in usum. τὴν μὲν ἕκαστος στοποιὸν ἐξαιρέετο, iii. 150. *f. et* προσεξαιρέετο *paulo ante* ibid. *Sed* ἐξαιρέειν τι τινί, Eximere, Excipere aliquid pro altero, *scil.* in illius honorem, quod illi Præ cæteris tribuatur *aut* ei Dicatum sit. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱρωσύνας, τὰ ἄλλα πάντα ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε, iv. 161. *extr.* χῶρος ἐξαιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδεῶνι Ἡλικωνίῳ, i. 148. *a.* γέρεα δή σφι ἦν τάδε ἐξαιρημένα, ii. 168. *a. et m. Unde est adjectivum verbale* Ἐξαίρετος, Exemtus e reliquorum numero, Eximius, Quod aliquis Præcipuum habet præ aliis. ἥρουραι ἐξαίρετοι δώδεκα ἑκάστῳ ἀτελέες, ii. 168. *a.* ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον ἀποκρίνων, Præ cæteris, vi. 130. *a.*

5. *Denique* ἐξαιρέειν *et* ἐξαιρέεσθαί τινα *dicitur* Qui aliquem e potestate alterius, Eximit, Eripit, Liberat. ἄνδρα βασιλῆος δραπέτην γενόμενον ἐξαιρέεσθε, iii. 137. *a. m. Unde in Passivo* ἐξαιρεθεὶς τινα *dicitur* Is cujus e manibus alter ereptus est. ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκήδεα, καὶ τὸν γαυλὸν ἀναιρεθέντες, iii. 137. *m.*

II. Ἐξαιρέειν *significat etiam* Vi Expellere, Ejicere de suis sedibus. ἐξαιρέει τοὺς στρουθοὺς, i. 159. *m. ubi paulo post,* τοὺς ἰκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, *eadem notione.* ἐπειρήθη τοὺς ἐν τῇ Λίμνῃ κατοικημένους ἐξαιρέειν, v. 16. *a. ubi idem valet ac* ἐξανιστάναι ἐκ τῶν ἠθέων, *cap.* 15. *extr.* ἐκέλευε (τοὺς αὐτομόλους) ἐξελόντας τούτους (τοὺς Αἰθίοπας) τὴν ἐκείνων γῆν οἰκέειν, Jussit Automolos ut hos (Æthiopas) sedibus suis pellerent et illorum terram habitarent, ii. 30. *f.* ἐκ Θρηϊκίης ὑπὸ Ἑλλήνων ἐξῃρέθησαν τὸν δὲ—οὐδαμοὶ κω δυνάσθησαν ἐξελεῖν, vii. 106. *b.* οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελοῦντες ἐκ τῆς νήσου, Zacynthios ex insula Ejecturi, iii. 59. *a. ubi nil opus erat constantem veterum librorum scripturam* ἐξελοῦντες *cum* ἐξελῶντες *permutare. Videndum potius, ne etiam* ἐξελᾶν (*ad quod provocat Wess. in Not. ad* iii. 59.) *apud Nostrum* iv. 148. *a. non tam sit ex Atticorum more pro* ἐξελάσων *positum, sed, perinde atque superius* ἐξελοῦντες, *sit legitimum Futurum verbi* ἔλω. *Denique, ubi vulgo legitur* ἐξελῶντα τοὺς Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, v. 63. *a. codices nonnulli* ἐξελόντα *præferunt, ac fortasse ibi* ἐξελέοντα *aut* ἐξελοῦντα *scripserat auctor: certe paulo post,* v. 65. *a. eadem in re,* ἐξειλον τοὺς Πεισιστρατίδας *ait. Nec tamen dissimulandum, alibi apud eumdem Nostrum participium* ἐλᾶν *manifeste pro fut.* ἐλάσων *poni, ut supra in voce* Ἐλᾶν *docuimus.*

III. *Est etiam* Ἐξαιρέειν Expugnare, Evertere *urbem.* ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, —τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν, i. 103. *m.* Πηδασέες χρόνον ἐξαιρέθησαν, i. 175. *extr.* τὴν Ἄνδρον περικατέατο, ἐξελεῖν (αὐτὴν) ἐθέλοντες, viii. 111. *a.* ἐνθεῦτεν τὴν στρατιὴν, καὶ πολιορκέων (αὐτοὺς) ἐξαιρήσει, viii. 112. *a. Adde* vi. 133. *m. f.* ix. 86. *m.* 87. *a.* 117. *a. et b.*

Ἐξαίρειν, 1. Sublimem tollere *aliquem,*

Digitized by Google

ἀρπάζω μέσον καὶ ἐξάρας καλῶ ἐς τὴν γῆν, ix. 107. *m.*

2. Excitare *murum.* τοῦτο (τὸ μέρος τοῦ τείχεος) ἐξῆρτο διπλάσιον, vi. 133. *f.*

3. *Metaphorice* Laudibus tollere. ἐξάρας με ὑψοῦ, ix. 79. *a.*

Conf. Ἐξαίρων *et* Ἐξαιρέων *num.* 1.

Ἐξαιρετὸς, ἡ, ὸν, Qui facile eximi potest, ii. 121, 1. *a. Conf.* Ἐξαιρέων, *num.* 1. *et* 3. *De accentu vide Var. Lect.* ii. 121, 16.

Ἐξαίρετος, ὁ, ἡ, Eximius, Præcipuus, Quod alicui præ aliis tribuitur. *Conf.* Ἐξαιρέων, *num.* i. 5.

Ἐξαΐσσειν, Erumpere, Irruere *in hostem.* *Hinc* Προεξαΐσσειν, *quod vide suo loco.*

Ἐξαιτέων, Exposcere, Deposcere, Reposcere. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρεϊ, i. 74. *a.* ἐξαιτέειν τοὺς μηδίσαντας, ix. 86. *a. Et in Medio:* εἰ μὲν, χρημάτων χρῄζοντες, πρόσχημα ἡμῖν ἐξαιτέονται, ix. 87. *m. Conf.* Ἀπαιτέειν.

[Ἐξαίφνης, Subito, Repente. Ἵνα μὴ ἐκπεσόντα ὑμῖν ἐξαίφνης οἱ βάρβαροι μὴ προσδεκομένοισι κω, εἰς οἷον legebatur ix. 45. *f.* ubi nos cum codd. nonnullis parum necessariam vocem ἐξαίφνης, pro qua alias Ionica ἐξαπίνης utitur Noster, abjecimus. *Vide Var. Lect.*]

Ἐξαλείφειν, Illinere, Inungere. τοῦ σώματος τὸ μὲν ἥμισυ ἐξηλείφοντο γύψῳ, vii. 60. *m. f.*

Ἐξαμβλόειν, Ἐξαμβλοῦν, Abortum facere. *Pro* ἐξέπλωσαν τῶν φρενῶν *codd. nonnulli præferunt* ἐξάμβλωσαν iii. 155. *a. m. ubi vide Not.*

Ἐξαμελέειν, Prorsus negligere. τῶν ἑωυτοῦ ἐξημελημένα, i. 97. *a. m.*

Ἑξάμετρος, Hexameter. ἐν ἕνεσι ἑξαμέτροισι, vii. 220. *m.* ἐν ἑξαμέτρῳ τόπῳ, i. 47. *m.*

Ἐξανάγεσθαι, In altum evehi, Enavigare. πεντεκαίδεκα τῶν νεῶν ἐτύχομεν πολλὸν ἐξαναχθεῖσαι, Longius in altum evectæ *vel* delatæ erant, vii. 194. *a. nempe reliquæ naves* (*ut erit cap.* 193. *a.*) *navigabant* παρὰ τὴν ἤπειρον, secundum continentem. μετὰ τοῦτο ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα, vi. 98. *a.*

Ἐξαναπροΐεσθαι, Valide pulsatis remis redire e *portu vel* discedere e *pugna.* τῶν λοιπῶν (νηυσὶ) οἱ βάρβαροι ἐξαναπρουόμενοι, vi. 115. *a.*

Ἐξαναχωρέειν, Retrogredi, vii. 11. *m.*

Ἐξανδραποδίζεσθαι, (*Med.*) In servitutem redigere. ἐξανδραποδίσασθαί σφεας, viii. 126. *f.* (τοὺς) Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισαμένους, τὸ χρηστήριον ἐμπρῆσαι, In servitutem redigere Ammonios et oraculum cremare, iii. 25. *m. Fut. Med. notione Passivâ:* ἐσοωθέντες τῇ μάχῃ ἐξανδραποδεοῦνται, Prælio victi in servitutem rapientur, vi. 9. *extr. Sed idem Fut. etiam Activi notione:* ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας, i. 66. *f. ubi recentiores quidem editores* ἐξανδραποδισάμενοι *ex conject. posuerunt, Portus vero in Lexico Ionico monuit,* ἐξανδραποδιούμενοι *ibi Ionice et Attice pro* ἐξανδραποδισάμενοι *esse positum. Conf.* Ἀνδραποδίζειν.

Ἐξανδραπόδισις, ιος, ἡ, In servitutem redactio, Servitus. ταύτην (τὴν παρῤῥησίαν) μοι δὸς ἔνεν τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος, Hanc mihi da, a cædibus et servitute liberatam, iii. 140. *f. ubi vulgo vertunt, ejus* cædem atque direptionem.

Ἐξανδροῦσθαι, Ad virilem ætatem pervenire. ἀνὸτροφον γενόμενον, ἐλθεῖν ἐξανδρωμένον, ii. 64. *a. Conf.* Ἀνδροῦσθαι.

Ἐξανιστάναι, Expellere *sedibus suis.* τοὺς Ἥβας Δωριέες ἐξανίστησαν ἐκ τῶν χώρων, i. 171. *m.* ἐντελλόμενοι ἐξαναστῆσαι ἐξ ἡθέων Παίονας, v. 14. *a.* ἐξανιστᾶσι τοὺς Ἡλείους ἐκγυμνάσιον, vi. 127. *m. Hinc Aor.* 2. *notione Passivâ.* Κιμμέριοι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες, i. 15. *f.* ἐκ τῆς Ἰαστιαιώτιδος ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, i. 56. *f.* ἐξ ἡθέων ἐξαναστάντα ἥγαγον ἐς τὴν Ἀσίην, v. 15. *extr.* Καδμείων ἐξαναστάντων ὑπ' Ἀργείων, οἱ Γεφυραῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες, v. 57. *f.* viii. 43. *f.* ἐξαναστῆναι ἐξ ἡθέων ὑπὸ Τευκρῶν, vii. 75. *b.*

Nec vero solum, qui Vi pellitur sedibus suis, *verum etiam qui* Sponte egreditur, Ἐξαναστῆναι *dicitur. Sic* iv. 115. *f.* φέρετε, ἐξαναστέωμεν ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ πειρησόμεθα Τάναϊν ποταμὸν διαβάντες.

Ἐξαπιστάναι πόλιν *vulgo redditur* Evertere urbem, *ne sic quidem mala, sed simul fere intelligi* Expellere incolentes *cum.* μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσῃς, i. 155. *m.* τὰς (πόλιας) Ταρανῖνοι ἐξαναστάντες, vii. 170. *m.* τῶν Ἑλληνικῶν ἐθνέων τὰ ἐμπόρια ἐξαναστήσαντας, δοῦναι τὴν χώρην Ἴωσι ἐνοικῆσαι, ix. 106. *m.* Sic ἐξαναστάσης τῆσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, Everso a Doribus tota Peloponneso, incolisque ejectis, — non inde pulsi Arcades, ii. 171. *f.*

Ἐξανύειν, *scil.* ὁδὸν, Conficere, Absolvere viam, *et* Pervenire *in aliquem locum.* πανημερὸν πλέοντες, ἐξανύουσι ἐπὶ Σφενδάλην, vii. 183. *f.* ἐπεὰν αὐτημερὸν νηῦς ἐξανύσῃ ἐκ τῆς ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, vi. 139. *f.*

Ἑξάπαλαστος, ου, ὁ, ἡ, Sex palmarum mensuram habens. ἡμιπλίνθια ἑξαπάλαστα, i. 50. *m.* τοῦ δὲ πήχεος (ἔστι) ἑξαπαλαίστου, ii. 149. *f.*

Ἑξάπεδος, ου, ὁ, ἡ, Sex pedum mensuram habens. ἑξαπέδου τῆς ὀργυιῆς μετρησάμενος, ii. 149. *m. f. et ibi Var. Lect. Conf.* τὸ Ἑξάπεδος.

Ἐξαπίνης, (*Ion. pro* ἐξαίφνης) Subito, Repente. τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νὺξ κατ-

Digitized by Google

νέσθαι, i. 74. *a. m.* ἐκ δὲ αὐθρίης συνδραμέων ἐξαπίνης νέφεα, i. 87. *a. Conf.* Ἐξαίφνης.

Ἐξάπηχυς, εα, υ, Sex cubitorum longitudine vel altitudine. τάφρωσι ἐξαπήχεσι, ii. 138. *a.*

Ἐξαπλήσιος, η, ον, (*Ion. pro* ἑξαπλάσιος) Sexcuplus, Sexies tantus. χαλκήϊον μεγάθεϊ ἐξαπλήσιον τοῦ—ἀρητῆρος, iv. 81. *a. m.*

Ἐξάπους, ους, ὁ, ἡ, Sexpedalis. *Vitiosus, ut videtur, vocabuli forma: quæ si vera esset, hæc referri deberent verba, quæ ex* ii. 149. *m. f. paulo ante adposuimus; sed ibi aut* ἑξάπους *(in genit. casu) scriptum oportuerat, a recto casu* Ἑξάπους, *aut* ἑξαπόδων, *verum erat, quod plures vett. libri dederunt.*

Ἐξάπτειν, Alligare, Suspendere. ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος, Fune ex *Dianæ* templo (*quod extra urbem erat*) ad murum *urbis* alligato, i. 26. *m.* ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἑξάπτει (*sc.* ἑαυτὸν), Ex equi frenis illud suspendit, iv. 64. *m.*

Ἐξαραιρημένος, *vide in* Ἐξαιρέειν.

Ἐξαργυροῦν, In pecuniam redigere, cum argento *vel* cum pecunia permutare. τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσας, vi. 86, 1. *f.*

Ἐξαριθμέειν, Numerum inire *militum.* οἱ διακόσιοι καὶ ἐξαριθμήσαντες, vii. 81. *a.* ἐξηρίθμησαν δὲ (*αὐτοὺς*) τόνδε τὸν τρόπον, vii. 60. *a.*

Ἐξαρκέειν, Sufficere. ἐξάρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν, Satis habuimus silentium tenere, Nil opus esse putavimus ut nos verba faceremus, vii. 161. *a. m.*

Ἐξαρνέεσθαι, Negare, Pernegare. ἐξαρνησάμενος τὸν φόνον αὐτοῦ, iii. 74. *extr. Conf.* Ἀναρνέεσθαι.

Ἔξαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans, Pernegans. ἐωυτῶν ἔξαρνοι ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν, iii. 66. *f. Conf.* Ἄναρνος.

[Ἐξαρτᾶν. *Perperam* ἐξηρτημένοι *ed. Gron. cum mentis nonnullis* vii. 147. *f. pro* ἐξηρτυμένοι.]

Ἐξαρτύειν, Parare, Instruere. πάντα σφι ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάθοδον, Omnia illis parata erant; Instructi erant rebus omnibus, i. 61. *f.* ἦσαν ἐξηρτυμένοι λογάδες νεηνίαι, i. 43. *a.* τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι καὶ σίτῳ, vii. 147. *f.* ὅπλοισι καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους ii. 32. *m.*

Ἐξαυαίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἵνα μὴ ἕλυτρα τῶν ὀϊστῶν ἐξαύῃνε, iv. 173. *a.* τὰ δένδρεα πάντα σφι ἐξαυάνθη, iv. 151. *a.*

Ἐξεγείρεσθαι, Expergisci. ἐπεί τε ἐξεγέρθη, i. 34. *m.*

[Ἐξέγγειν. *vide* Ἐξέργειν.]

Ἐξείρειν, Exserere. τοῦτον ἐξείρουσι τὴν χεῖρα, iii. 87. *f.*

Ἐξείρειν, Extrahere. πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων ἐξείρουσι, i. 141. *a. m.* τὴν γλῶσσαν (τοῦ κτήνεος) ἐξειρύσας, οἱ καθαρὴ ἔᾳ. ii. 39. *m.*

Ἐξελᾶν, *vide* Ἐξελαύνειν.

Ἐξελασία, Expeditio militaris. Ἀμφιάρεω τὴν ἐξελασίην τὴν ἐς Θήβας, *Vit. Hom.* 9. *f.*

Ἔξέλασις, ιος, ἡ, 1. Edactio copiarum, Discessus cum exercitu. μετὰ τὴν βασιλέος ἔξέλασιν ἐκ Θέρμης, vii. 183. *f.* ἐπεδέετο τὴν ἐξέλασιν οἱ ὁκόσον vii. 37. *extr. ubi nunc* τὴν ἔλασιν. *Conf.* Ἔλασις.

2. Expulsio. ἀπὸ Πεισιστρατιδέων ἐξέλασιν ὁρμηθέντες, v. 76. *b.* μεμφομένους τοῖσι Ἀργινήτῃσι πρότερόν ἑωυτοῖ ἐξέλασιν ἐκ τῆς νήσου, vi. 86. *a.*

Ἐξελαύνειν *et* Ἐξελᾶν, 1. Expellere. ἐξελαύνειν αὐτούς, vi. 137. *m.* Κιμμερίους ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε, i. 16. *a. ubi* ἐξέλασε *præfert probus alioqui codex.* ἐξήλασε αὐτόν, i. 173. *a.* vii. 6. *m. f.* τούτους ἐκ τῆς ωυτρίδος ἐξηλάσαμεν, v. 91. *m. Plusquamperf.* ἴνυδρας ξείνους σφι δόντας ἐξεληλάκεσαν ἐκ τῆς ἑωυτῶν, v. 90. *a. Partic. Præsens notione Futuri:* ἐξελῶν αὐτούς, Expulsurus eos, iv. 148. *a.* ἐξελῶντα Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, Expulsurum Pisistratidas Athenis, v. 63. *a. Unde* iii. 59. *a. ubi in scripturam* Ζακυνθίους ἐξελοῦντες ἐκ τῆς νήσου *consentiunt veteres libri omnes, recentiores Editores* ἐξελῶντες *posuerunt; cum quidem* ἐξελοῦντες *videri potuisset legitimum esse Futurum prisci verbi* ἐξέλω, *a quo verbum* ἐξαιρέω *tempora quædam mutuatur.* (*Vide supra,* Ἐξαιρέειν.) *Passiv.* ἐξελαυνόμενοι, Expulsi, v. 90. *f. Aor.* 1. *pass.* ἐξηλάσθη ὑπὸ Ἰωνίης—ἄρχων, ἐξ Ἀθηνέων, vii. 6. *m. Particip.* ἐξελασθείς, Expulsus; *pro quo lectionem formam* ἐξελαβείς *olim præferebant edd. quam et nos in prioribus Herodoti libris tenuimus, sed altera forma usus esse Herodotus videtur. Vide Var. Lect. ad* iii. 51. *a. et ad* i. 173. *m. Sic* v. 97. *a.*

2. Educere *exercitum.* ὡς δ' ἐξήλασε τὴν στρατιήν, vii. 38. *a. Et Intransitive, certe omisso Accusativo:* οἱ δ' ἀμφὶ Ἑάφκα ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτούς, viii. 113. *a.*

3. Excudere, Procudere. καταχεάμενος χρυσὸν ἄπλετον, ἠμπλίνθευε δὲ αὐτοῦ ἐξέλαυνε, i. 50. *a. m.* ἐλθὼν ἐς χαλκῆϊον, ἐσιδὼν σίδηρον ἐξελαυνόμενον, i. 68. *a.*

Ἐξεμπολᾶν *sive* Ἐξεμπολέειν, Vendere importatas merces. ἐξεμπολήσαντες σφι σχεδὸν πάντων, i. 1. *m. ubi* ἐξεμπολημ. *præfert probus alioqui codex; videndum vero ne* ἐξεμπεσολημ. *aut* ἐξεμπεσωλημ. *scriptum oportuerit.*

Ἐξεπίστασθαι, i. q. ἐπίστασθαι, Scire, Nosse. ἐξεπιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ὑπερμίζοντα, i. 190. *m. f.* ἐξεπιστάμενος, μνήμην οὐ ποιεύμενοι, i. 193. *m.* iii. 134. *extr.* οὐ ἐξεπιστάμενος, iii. 146. *a. m.* vi. 138. *a.* viii. 144. *a.* ix. 66. *m.* οὐ γὰρ τοῦ ἐξεπί-

Digitized by Google

σασα, ὡς etc. vii. 39. *a.* τὸ μὲν δοῦλος εἶναι ἐξεπίστεαι, ἐλευθερίης δὲ οὔκω ἐπειρήθης, vii. 135. *f.* τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπιστέατο (*Ion. pro* ἐξεπίσταντο) Αἰγύπτιοι, ii. 43. *f.*

Ἐξεργάζεσθαι, 1. Facere, Peragere, Efficere, Perficere, qualecumque *sit* Factum *de quo agitur.* ἀέκων ἐξεργάσαο, i. 45. *m.* τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο, iii. 35. *f.* ὃν ἐξεργασμένοισι, Re peracta, iv. 164. *m.* viii. 94. *f.* ix. 77. *a. Sic de* Præclare facto. ὅστι Ἀμφάνεϊ λαμπρὸν ἔργον ἐξεργασμένον, ix. 75. *a. Item de* Male factis. πρῶτα τῶν κακῶν (Καμβύσης) ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφόν, iii. 30. *a.* ἐξεργασθέντος κακοῦ τοσούτου, Tanto Peracto facinore, iii. 65. *m. et paulo post,* τὸ ἔργον ἐξέργασταί μοι. ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακὸν, Mali sui sibi auctor, iv. 165. *a. Sic etiam de* Opere *qualicumque, quod* Perficitur; *verbi causa, de* Exstructa navi. ἐπεί τε οἱ (τῷ Ἰήσονι) ἐξεργάσθη ἡ Ἀργὼ, iv. 179. *a. Item, de* Templo. τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν ἑόντα νηὸν ἐξεργάσασθαι, ii. 180. *a. ubi* ἐξεργάζεσθαι *præferunt alii, minus recte.* ἐξέργασται νηὸς μέγιστος πάντων, iii. 60. *f. et* ibid. *a.* τρία σφὶ ἐστι μέγιστα (*scil.* ἔργα) ἀπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα.

2. Colere, Excolere *terram.* εὗρον τοὺς ἀγροὺς εὖ ἐξεργασμένους, v. 29. *f.* ταύτην (τὴν χώρην) ἐξεργασμένην εὖ, vi. 137. *a.*

3. *Ut Latinum verbum* Conficere, *sic et Græcum* Ἐξεργάζεσθαι *nonnumquam ponitur pro* Interficere, *aut saltem* Perdere. ἵνα μὴ ἐξεργάσῃ ἡμέας, Ne nos perdas, v. 19. *f.* τὸ (*Ion. pro* ὃ) ἡμέας οἷόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι, Quod nos possit perdere, iv. 134. *f. Similiter verba ista, αὐτός σφε ἐξεργασάμην,* iii. 52. *m. non, ut vulgo,* Ipse id perpetravi, *aut, ut nos in Latina versione posuimus,* A me hæc facta sunt, *sed cum Corayo apud Larcherum sic intelligenda videntur,* Quod ego ipse eam Occidi, *vel* Perdidi.

Ἐξέργειν (τῆς οἰκίης), Excludere, Prohibere *aliquem domo,* iii. 51. *f. Ionice pro* ἐξείργειν.

Singulari quadam loquendi ratione ἐξέργεσθαι ἀναγκαίῃ *ait Noster, pro* Cogi, Adstringi necessitate; *nempe* Excludi, Prohiberi facultate aliter faciendi. τῶν ἐγὼ, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγων, οὐ παραμέμνημαι, Quorum ego non memini, nec enim Necessitate adstringor, quod ad hujus narrationis rationem adtinet, vii. 96. *a.* ἐνταῦθα ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι, vii. 139. *a. Similiter,* ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξεργόμενος, Lege coactus; *nempe* Lege prohibitus aliter facere, ix. 111. *a.*

Ἐξερεύγεσθαι, *de* Fluvio, *non in mare sese effundente, sed* E fonte suo, *tamquam orificio,* erumpente. ὁ Γάνδης στόμασι ἑξερεύγεται τεσσεράκοντα, i. 202. *m.*

Ἐξέρχεσθαι, 1. Exire. ἐξελήλυθότας ἐκ Σπάρτης, ix. 12. *a. Et cum Accus.* ἐξῆλθον τὴν χώρην, Exii e terra, vii. 29. *a.* 2. Exitum, Finem nancisci, Explere. Ἵππιης ταύτην τὴν ὄψιν συνεβάλετο ἐξεληλυθέναι, vi. 107. *extr.* δοκέων οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρησμὸν, vi. 82. *a. m.* οὐδὲ ἐπαύσατο (ἡ μῆνις αὐτοῦ) πρὶν ἢ ἐξῆλθε, vii. 137. *a.* ἀλλὰ γάρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον, διὸ σον etc. ii. 139. *f. Conf.* Ἐξήκειν.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Dimissio, Repudiatio uxoris, v. 40. *m. Conf.* Ἐξιέναι ἀπὸ ἐξίημι.

Ἐξεύρεσις, ιος, ἡ, Inventio, i. 67. *f.* (*Vide in* Ἀπέχειν.) τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηιοῦνται Λυδοί, i. 94. *m.*

Ἐξεύρημα, τος, τὸ, Inventum. ὑμῖν ἄξια δῶρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων, i. 53. *m.* φασὶ οἱ Λυδοὶ, τὰς παιγνίας—ἑωυτῶν ἐξεύρημα γενέσθαι, i. 94. *a.* καὶ σφι τριξὰ ἐξευρήματα ἐγένετο, i. 171. *m.*

Ἐξευρίσκειν, Invenire, Excogitare, Comminisci. τὰς παιγνιὰς ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, i. 90. *et eodem cap. sæpius.* ὧδέ σφι ἐς τὴν ἴψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, iv. 61. *a.* τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη, iv. 200. *f.* ἔδεε γὰρ δὴ μεγάλης τινὸς οἱ συμμαχίης ἐξευρεθῆναι, v. 38. *extr.* ὡς δέ οἱ ἐξευρήσθαι (μηχανὴ) ἐδόκεε, v. 67. *m.* ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους ἐξευρόντας—τοῦτον δῆσαι, Jussit satellites Requirere hunc Repertumque vincire, v. 33. *m.*

Ἐξέψειν, Coquere, Penitus coquere, Elixare. οὕτω βοῦς ἑωυτὸν ἐξέψει, iv. 61. *f.*

Ἐξηγέεσθαι, 1. Educere, Ducere, Præire. συστρατευσόμεθα ἐπὶ τὴν ἂν (γῆν) ἐκεῖνοι ἐξηγέωνται, ix. 11. *m.* κατὰ ταὐτὰ ἴέναι πάντας τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται, ix. 66. *m.* τῇ ἂν ἐξηγῆται, vi. 74. *a.* 2. Docendo præire, Docere, Exponere, Explicare. ἐξηγέο ὅτεῳ τρόπῳ etc. Doce nos quo pacto etc. iii. 72. *a.* ὅ τι χρὴ ποιέειν, ἐξηγέο σὺ, iv. 9. vii. 234. *f.* ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, Exposuit, Docuit itineris faciendi rationem, iii. 4. *f.* ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὔνομα καὶ τὴν θυσίην, ii. 49. *a.* ἐξηγησαμένην τοῖσι ἐχθροῖσι (τὴν) τῆς παρῖδος ἅλωσιν, vi. 135. *m.* τὴν ἔλασιν ἐξηγεόμενος, vii. 6. *f.* 197. *a.* τοιοῦτο οἷόν τι ἐγὼ ἐξηγέομαι, vii. 235. *m.* οὐδένα νόον ἔχοντες ἐξηγησάμενον, Nullam rectam rationem habentes quæ eis præeat, *id est,* quam illi sequantur, iv. 36. *b.* 3. Jubere, Imperare. ποιήσουσι τοῦτο τὸ ἂν κεῖνος ἐξηγέηται, v. 23. *f.*

Ἐξηγητὴς, οῦ *vel* έω, ὁ, Qui docet, exponit, proponit. σὺ ἐς οἶκον τὸν βασιλῆος ἐξηγητὴς γίνεαι πραγμάτων ἀγαθῶν, v. 31. *f. Sigillatim,* Interpres rerum obscurarum, *veluti prodigiorum, somniorum, etc.* Conjector, Haruspex. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας (*Ion. pro* ἐξηγητὰς) Τελμησσέων, i. 78. *a.*

Digitized by Google

Ἐξήκειν, Exire, *sive potius notione Præteriti*, Exiisse, Eventum *vel* Finem suum nactum esse. *συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρηστήριον*, vi. 80. *extr. Not. ταύτῃ ἐξήκειν τὸν ὄνειρον*, In hoc (*puto*) Exitum habere, Expletam esse, insomnium, i. 120. *m. τὸν χρόνον, τοὺς δέκα μῆνας, οὐδέκω ἐξήκειν*, vi. 69. *m. f. et ibi Not. ἐξήκει οἱ ὁ χρόνος τῆς ζημίης*, ii. 111. *m. Conf.* Ἐξέρχεσθαι *et* Ἐξιέναι.

Ἑξηκοσταῖος, ἡ, ὁν, Sexagesimus. *ἀπὸ τῆς ἑξηκοστῆς ἡμέρης*, vi. 126. *f.*

Ἔξήλυσις, ιος, ἡ, Exitus, Locus aut Spatium qua patet exitus. *τοῦ πυρὸς οὐκ ἔχοντος ἐξήλυσιν ἐκ τοῦ ἄστεος*, v. 101. *m. N. (ubi nil opus est ἔχειν notione τοῦ παρέχειν accipere.) Sic de Fluvio: τοῦ ποταμοῦ ἔχοντος οὐδαμῇ ἐξήλυσιν*, iii. 117. *m. ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα*, vii. 130. *a.*

Ἐξημερῶσαι χῶρον ἀκανθώδη, Mansuefacere, Eruncare tractum terræ spinis obsitam, i. 126. *a.*

Ἐξιᾶσθαι, *sive* Ἐξιέεσθαι, Penitus sanare, Persanare. *Democedes ἐξιησάμενος Δαρεῖον*, iii. 132. *a. ὃς σεν τὸν πόδα ἐξήσατο*, iii. 134. *f. Conf.* Ἀνιᾶσθαι.

Ἐξιέναι, *ab* Ἔξειμι, Exire. *ὁ χρόνος οὗτος ἐξῆϊε*, Exiit, Exactum est hoc tempus, ii. 139. *f. Conf.* Ἐξέρχεσθαι *et* Ἐξήκειν.

Perperam subinde ἐξῆει præferunt libri nonnulli pro ἐξίει, quod vide paulo post.

Ἐξιέναι, *et* Ἐξιέειν, *ab* Ἔξίημι, Emittere copias. *ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην*, ii. 87. *m. τοὺς ἐπικούρους ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας*, iii. 146. *f. Fluvius dicitur ἐξιέειν, et per syncopen ἐξίειν, nempe τὸ ἑωυτοῦ ὕδωρ vel ῥεῦμα, ἐς τὴν θάλασσαν*, Exonerare se in mare. *Ἄλυς ποταμὸς ἐξίει ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον*, i. 6. *a. cum Var. Lect. ἐξίει οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν*, i. 180. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. Adde* ii. 17. *f.* vi. 20. *m.* vii. 124. *f.*

Med. Ἐξίεσθαι, Emittere e domo sua, Dimittere a se, Repudiare *uxorem. Hinc Aor. sec. Imperat. τὴν ἔχεις γυναῖκα ἔξεο*, v. 39. *b.*

Perperam ἐξίει et ἐξῆει olim legebatur iv. 64. *a. ubi verum erat ἐκσείει.*

Ἐξικνέεσθαι, Pervenire, Pertingere. *ὅσον δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικνέεσθαι ἀκοῇ*, i. 171. *a. ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικνέεσθαι*, ii. 34. *a. ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τε ἐγενόμεθα ἐξικνέεσθαι*, iv. 192. *extr. et* iv. 16. *extr. (conf. vocab. Μακρός.) οὐκ οἱοὺς τε γενομένους ἐξικνέεσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἆεθλον*, Proposito certamini impares, iv. 10. *m. πολλῷ μᾶλλον ἐξικνέεται habent codd. nonnulli* iii. 108. *f. ubi alii ἐπικνέεται, ἐσικνέεται nos cum aliis. ἀχετὸν μήκεϊ ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ὕπυδρον, sic* iii. 9. *f. habent editt. vett. cum mestis, et restituendum ibi auctori verbum ἐξικνεύμενον haud dubie videtur, pro quo temere invectum ἐπικνεύμενον in ed. Wess. et seqq. nescio an ex Gronovii editione, quam mihi hæc scribenti non amplius consulere licet.*

Ἐξιλάσθαι τὸν Δία, Placare Jovem, vii. 141. *n. in Orac.*

Ἐξισοῦσθαι, Exæquari, Æqualem esse. *τὸν Νεῖλον δοκέω—ἐξισοῦσθαι τῷ Ἴστρῳ*, ii. 34. *f. ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικὸν*, viii. 13. *f.* vii. 186. *b. ἐξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ ἔργον*, vii. 23. *f.*

Ἐξιστορέειν τί τινα, Exquirere, Scisciti aliquid ab aliquo. *τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι*, vii. 195. *b. Conf. simplex* Ἱστορέειν.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, (*ἀπὸ τοῦ ἐξιέναι*, exire, finiri, evanescere.) *idem quod ἀφανὴς*, Evanescens, Evanidus, Non amplius comparens, Deletus. *μὴ τὰ γενόμενα—τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται*, Ne res gestæ Evanescant, Ex hominum memoria Deleantur, Procem. lib. i. *ἡμῖν ἐστι οὐ περιοπτέον, γένος τὸ Εὐρυσθένεος γενέσθαι ἐξίτηλον*, Non pati debemus Exire, Interire, genus Eurysthenei, v. 39. *m.*

Ἐξογκοῦσθαι, Tumere, Inturgescere. *πάντα ἐξόγκωτο*, (*al. ἐξόγκωτο*) Turgida, Tumida (*in illo*) erant omnia; *sive* Turgidus omni ex parte, quantus quantus, erat, vi. 125. *f.*

Metaphorice, Intumescere, Inflari, Superbire. Ἑλλήνων ὅσοι σφίσι τε αὐτοῖσι ἦσαν καὶ πάτρῃ ἐξωγκωμένοι, vi. 126. *f.*

Ἐξοδίη, ης, ἡ, Expeditio bellica. *ἐν τῇσι ἐξοδίῃσι*, vi. 56. *b. Not. Perperam ibi olim ἐν τοῖσι ἐξοδίοισι, tamquam a sing. τὸ ἐξόδιον.*

Ἔξοδος, ου, ἡ, Egressio. 1. Pompa, Multitudo hominum ordine exeuntium et progredientium. *Sic* iii. 14. *m. οἱ τὸ ποιεύμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἑκάστῃ ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον, ubi paulo ante ἰδὼν παρεξελθόντας.* 2. *Sigillatim*, Egressio copiarum, Expeditio militaris. *οὐκ ἐδικαίευν λείπεσθαι τῆς ἐξόδου*, ix. 19. *a. ἔξοδοι κοιναὶ ἐγένοντο Πελοποννησίοισι*, ix. 26. *a. κοινῆς ἐξόδου γινομένης*, ibid. *m. f.*

Ἐξοκέλλειν, *ubi de Navi agitur*, Impingi, Compelli *ad littus*, Incurrere. *ἡ ναῦς ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ*, vii. 182. *a. ubi mox ἐπώκειλαν τὴν νέα.*

Ἐξοπλίζειν, i. q. *ὁπλίζειν*, Armare, Ad arma vocare, Jubere arma capere. *ἐξοπλίσας τοὺς ἐπιβάτας*, vii. 100. *f. pro quo est simplex ὁπλίσας* vi. 12. *a. Commode Hesychius: Ἐξοπλίσας· ὁπλίσασθαι κελεύσας.*

Ἐξοπτᾶν, Coquere, Excoquere, Penitus elixare. *εἰ ἐξοπτήσεις τὴν κάμινον idem valet ac εἰ ἐξοπτήσεις τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ*, iv. 163. *f. et per metaphoram significat,*

Digitized by Google

No ire indulgens nimis sævam vindictam ab inimicis capias, *cap.* 164. *m. f.*

Ἐξορκόειν, Ἐξορκοῦν τινα, Obsecrare aliquem et jurejurando eum adstringere *ad præstandum nobis id quod ab eo petimus.* ἐξορκοῖ μιν ἢ μὲν οἱ ἐντυχοιμήσειν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, iii. 133. *b.* (*ubi perperam olim* ἐξορκεῖ.) *Similiter,* τοῦτον ἐξορκοῖ ἢ μέν οἱ δημοσιήσειν δ τι ἂν δεηθῇ· ἐκεῖ τε δὲ ἐξόρκωσε *etc.* iv. 154. *f.* ἐξορκοῦν (αἰνεῖν) τὸ Στυγὸς ὕδωρ, Jurejurando per Stygem illos adstringere, vi. 74. *f. ubi alii vulgo* ἐξορκῶν *participium præferunt.*

Ἐξόρκωσις, ιος, ἡ, Jurisjurandi religio, quo aliquem adstringimus, *est,* quo quis adstrictus est. ἀκροσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν, iv. 154. *f.*

Ἐξορμᾶσθαι *vel* Ἐξορμέεσθαι, Ex (*castris*) proficisci, Discedere, Abire. ὡς ἂν μὴ ἴδοιατο οἱ Πέρσαι ἐξορμεωμένους, ix. 51. *m. f.*

Ἐξορύσσειν, Effodere *oculos.* ἐξόρυξε αὐτέων τοὺς ὀφθαλμούς, viii. 116. *f.* τὸν ἐξορυσσόμενον χοῦν, vii. 23. *a.*

Ἐξοστρακίζειν, Ostracismo ejicere e civitate. ἐξωστρακισμένος ὑπὸ τοῦ δήμου, viii. 79. *a.*

Ἐξυβρίζειν, Insolescere, Insolenter se gerere, iv. 146. *a.*

Ἐξυφαίνειν, Texere, Pertexere. ἐξυφῆνασα φᾶρος, ix. 109. *a.* ii. 122. *m.*

Ἔξω, 1. *Adverb.* Extrinsecus, Extrorsum. ἔξω μὲν—ἔσω δέ, v. 33. *m.*

2. *Præpositio,* Extra; *cum Accusativo casu jungitur, ubi agitur de Motu ad locum:* ἐκπλώσαντες ἔξω τῶν Ἑλλήσποντον, v. 103. *b.* ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τῶν Ἑλλήσποντον πλέων, vii. 58. *a. Alias cum Genitivo:* ἔξω Ἡρακλείων στηλέων, iv. 8. *m. N.* ἢ ἔξω στηλέων θάλασσα, i. 202. *f. Tum et* Ἔξω *cum Genit. significat* Præter, Excepto. *Sic* ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ (ὄθνεος) i. 46. *a. idem valet ac* πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ibid. ἔξω σεῦ, Excepto te, Præter te, vii. 20. *m.*

Ἐξόλης, ους, ὁ, ἡ, Funditus perditus. ἐξόλεες γίνονται, Internecione delentur, vii. 9. *m.*

Ἐξώστης, ου, ὁ, *proprie* Expulsor. *Adjective usurpatur* ii. 118. *a.* ἐξῶσαι ἄνεμοι ἐκβάλλουσι αὐτὸν ἐς τὸ Λιγύστικον πέλαγος.

Ἐὸν, τὸ, *vide* Εἶναι, *num.* 4.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Suus. *Hinc Acc. Sing. fem.* ἣν γυναῖκα, *pro* ἑήν, i. 205. *f.*

Ἐπαγγέλλειν, Edicere, Denunciare *mittendas auxiliares copias.* ἔσαν ἑτοῖμοι ἐπαγγείλαντί, i. 70. *a.* ἐπήγγελλον αὐτῷ ὃς περιείη (ὁ Κροῖσος), iii. 36. *f. ubi alii quidem* ἐπηγγέλλοντο. *Vide Var. Lect. Med.* Ἐπαγγέλλεσθαι, 1. Edicere, *præsertim* misso Præcone *vel* Nuncio, vii. 1. *m. vii.* 30. *a. et m. coll. cap.* 29. *a. Sed et* ἐπαγγέλλεται *ipse Nuncius:* ταῦτα ἐπαγγειλαμένου (*nempe* τοῦ κήρυκος) viii. 25. *a. Sic* ἐπαγγέλλεσθε (αὐτοῖς) τάδε, vi. 9. *m. ubi quidem etiam intelligere possis* Pollicemini illis. *Subinde haud incommode redditur* Postulare. ἐπαγγελλόμενος ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους, iv. 200. *a.* ὁ μὲν ταῦτα τοῖσι Ζαμόλξισι ἐπαγγέλλετο, (*al.* ἐπηγγέλλετο), iii. 142. *f.* ταῦτα Σκυθέων ἐπαγγελλομένων, iv. 119. *a.* ἐπαγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Παίοσι, ὅσους ἂν ἐκέλευε ἐκπέμψειν, v. 98. *f. Suidas:* Ἐπαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἐξιεῖ, παρ' Ἡροδότῳ. Et Promittere, Polliceri. δίκας ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι διδόναι, vi. 139. *m.* οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μετανοέειν, Nihil nec polliceri nec postulare, vii. 150. *f. N.*

Ἐπάγειν, Ducere contra *aliquem.* εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεόμενον, ἐπάξει (αὐτοῖς κύων ὑπ' αὐτοῦ) τὴν στρατιὴν τῶν Ἑλλήνων, viii. 112. *a.* πολλῷ μᾶλλον ἐπάξων τὸν Πέρσην, ix. 1. *b. interprete Æm. Porta, cujus etiam nos sententiam in nostra versione expressimus,* Multo magis Persam (adversus Græcos) Instigabant. *Propius fortasse ad auctoris mentem Valla accesserat, totum locum sic reddens,* Quos adeo non pœnitebat eorum quæ hactenus egerant, ut etiam multo studiosius Persam inducerent: *paulo commodius redderes,* Ut potius Ducerent Persam, Viam ei monstrarent qua adversus Athenas pergeret: *certe Instigatione aut Invitatione opus non habebat Mardonius, qui, ut paulo ante ait Scriptor, ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Pro eodem usu hujus verbi duo alia testimonia ex Herod.* vi. *citavit Henr. Stephanus:* δύναμίν τε ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζε ὡς δὴ πλὴν ἐπάξων Πέρσας: *et* ἐπάξει τοῖς βαρβάροις. *quæ quidem non Heradoti, sed Herodiani verba sunt,* lib. vi. *cap.* 5. *et* 6. *Conf.* Ἔπαιτος.

Præter necessitatem ἐπάγεται ἐπίτριγα *castigandum censuerat Valckenar.* iii. 70. *m. ubi* ἐπάγεται *puto scripserat Herodotus. Vitiose vero olim* ἐπαγμένα *editum erat* i. 199. *f. pro* ἐπαμμένα, *quod vide in* Ἐπάπτειν.

Ἐπάγεσις, ιος, ἡ, τοῦ στρατοῦ, Contractio exercitus contra *Græcos* ducendi. Ἐέρξης τοῦ στρατοῦ οὔτω ἐπάγεσιν πάσεται, vii. 19. *f. Conf.* Ἄγεσις.

Ἐπαγωγέων, *i. q.* ἐπάγων, Adducere. ἐπαγωγέων σφι (τοῖς παιδίοις) ἀέγας, ii. 2. *m.*

Ἐπαγωλαίζειν, Celebrare. μηδένα ποιητὴν γενέσθαι ὃς τις Κυμαίους ἐπαγωλαΐζει, *Vit. Hom.* 15. *a.*

Ἐπαγωγὸς, ἡ, ὁν, Adliciendi *vel* Persuadendi vim habens. ἡ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα ἔλεγε πρὸς αὐτὸν, iii. 53. *m. f.*

Ἐπαείδειν, (*Ion. pro* ἐπᾴδειν) Incantare,

Digitized by Google

Accinctum, μήγον ἀνὴρ παραστὰς ἐπαείρει θωρηκίην, i. 32. *f.*

Ἐπαείρειν, (*Ion. i. q.* ἐπαίρειν) Incitare. πολλὰ μὲν τὰ ἐπαείροντα καὶ ἐπορθώσοντα ἦν, i. 204. *b. Sic ὁ θεὸς ἐπαείρας ἐμὲ στρατεύσασθαι*, i. 87. *f. ubi quidem ἐπάρας dabant olim alii plerique. Conf.* Ἐπαίρειν.

Ἔπαισθεν, i. *q.* αἰσθάνεσθαι, Sentire, Percipere, Animadvertere. θεοὶ ἔπαμοί τε καὶ ἐπαισθόμενοι καὶ ἐπαΐοντες σιδηρίων, Sentientes ictum ferri, iii. 29. *a.* ὁ δὲ, ὡς ἔπαισε, αἶψα συγῇ. Quod ubi ille Animadvertit, ix. 93. *m. Sic Schol. Apollon. Rhod.* ii. 195. ἔπαισον, ἀντὶ τοῦ ἤσθοντο. *Conf.* Ἐπαΐστος.

Ἐπαισάτην. ἐπαωσάτην, *per syncopen pro* ἐπαωσάσθην, Landaris, iii. 34. *a. ubi vide Var. Lect.*

Ἐπαίρειν, 1. Incitare, Excitare, Inducere *aliquem ad aliquid faciendum. Hinc vulgo* ἐπάρας ἐμὲ στρατεύσασθαι, i. 87. *f. ubi nos* ἐπαείρας *prætulimus. Passivum:* ἐπαρθέντες κιθάλαισι μαντηίοισι, Encantitis oraculis inducti, v. 91. *m.* Ἀθηναῖοι τούτοισι ἐπαρθέντες, Inducti, Spe erecti, vi. 122. *f.* 2. Ἐπαίρεσθαι, Efferri, Inflari, Exultare. ἐπῄρετο τῷ νεκυομάχῳ, iv. 130. *extr.* ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ, Elatus frigida victoria, ix. 49. *a.* 3. ἀνάρσας (*sive* ἀνάρας) ἀνεμαρδίον, Sublato femore crepitum ventris emisit, ii. 162. *m. N.*

Ἐπαΐστος, ου, ὁ, ἡ, Compertus, Cognitus, i. *q.* φανερὸς, *interprete Glossatore.* ἀτὰρ δὲ ἐπαΐστος ἐγένετο, *nempe* ἀπιστεῦσι τοῖσι Αἰγυπτίοισι, iii. 15. *f.* Ἐλεομένεα ἐπαΐστου γενόμενον παντεχνήσαντα, vi. 74. ἐπαΐστου ἐγίνετο προδιδοὺς, viii. 128. *m. ὡς ἐπαΐστου ἐγένοντο, nempe* ἀπαράρεσι ἐς Σάρδις, Postquam compertum est venisse illos Sardes *etc.* vii. 146. *a.*

Ἐπαισχύνεσθαι, Pudore adfici. ἐπαισχυνομένους τῇ ἀνοσιοῖ τῆς μάχης, ix. 85. *f.*

Ἐπαιτιᾶσθαι, Accusare, Culpare. *Cum actus. Personæ:* ἐπαιτιησάμενος τοὺς ταῦτα ποιήσαντας, vi. 30. *f. Cum accusativo Criminis:* μέζονα ἐπαιτιώμενος (τοὺτων), Graviora horum crimina accusans, Graviora crimina eis imputans, i. 26. *f.*

Ἐπακούειν, *i. q.* ἀκούειν, 1. Audire, Exaudire. ὅσοι ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες, Quotquot estis qui me auditis, ix. 98. *m.* πάντων πρὸς σεῦ βουλευμάτων ἐπακοῦσαι ἀξιεῦμαι, v. 106. *m.* 2. Dicto audientem esse, Obtemperare: ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσαντι, iv. 141. *a.*

Ἔπακτος, ου, ὁ, ἡ, Adscitius, Adscitus, Adhibitus, *vel* Introductus, adversus aliquem, *ex notione verbi* Ἐπάγειν, *quam paulo ante exposuimus.* τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεὶ κατὲ σύντροφός ἐστι, ἀρετὴ δὲ ἔπακτος ἐστι, ἀπό τε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, τῇ διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς τὴν τε πενίην ἐκτημένη καὶ τὴν δουλοσύνην, vii. 102. *ubi quum sic, uti nos edidimus,* ἔπακτός ἐστι, προπαροξυτόνως *scriptum hoc vocabulum in ed. Steph. legi tur; monuerat Æm. Portus:* "Apud Herodotum ἔπακτος, pro ἐπακτὸς, vitiose legi videtur: ἐπακτὸς vero, pro ἐπακτὴ, Attice et Ionice dictum:" *et* ἔπακτός ἐστι *acuta voce, quod ed. Ald. cum mestis nonnullis præferebat, corrigere non dubitavit Reizius, suffragantibus recentioribus Editoribus; miraturque Vir doctus in nova Thesauri Stephaniani editione T.* i. *col.* 914. *corruptum lectionem* ἔπακτος, *pro* ἐπακτὸς, *in nostra Herodoti editione esse repetitam. Ego vero vélim doceri, quæ nam tandem adeo certo documento constet, corruptam hanc esse scripturam: quam non reperirentur bene multa Adjectiva verbalia in τος desinentia, quæ perinde et προπαροξυτόνως et ὀξυτόνως efferri possint, prout vim Præpositionis aut Particulæ, cum qua compositum verbum est, magis minusve significanter expressam volumus. Apud Suidam quidem et Hesychium vocabulum, de quo agimus, nonnisi ὀξυτόνως scriptum video; sed in Glossis a Labbeo collectis, bis* Ἔπακτος, Adhibitus, *antepenacute scriptum reperias. Equidem, qua ratione adductus eandem prætulerim scripturam, in Var. Lect. exposui.* (*Conf. Var. Lect. ad* iii. 127, 19. *et ad* iv. 198, 3.) *scilicet, acuta si voce uti voluisset Herodotus, in femininæ genere non* ἔπακτος, *sed* ἐπακτὴ *scripturum illum fuisse, mihi persuaderam. Illud mirum potest videri, quod in eadem nova Editione Thesauri vocabulum* Ἔπακτὸς, ὁ, ἡ, *tamquam haud dubie Communis generis inducatur, quum tamen primum statim, quod adfertur, testimonium sic sonet,* ἐμοὶ γὰρ τὴν ζωὴν ἔχομεν οὐ παρ' ἑωυτῶν, ἀλλ' ἐπακτήν. *Sic vero olim apud Euripidem Phœn.* 345. (*Musgr.* 356.) *in* ἐπακτὴν ἅπαν *libri omnes consentiunt, nec ulla adfertur varietas: in una editione Porsoni, certe in Lipsiensi illius editionis exemplo temere* ἐπακτὸν *excusum reperio.* Intercalares dies, *qui ab aliis* ἔπαγομαι ἡμέραι *apud Budæum et Henr. Steph. vocantur, aliis sunt* ἔπακτοι (*non* ἐπακτοὶ) ἡμέραι *apud Schneiderum in Lexico critico. Quod vero in Euripidis Hippol.* 818. (*Musgr.* 910.) *vulgo legitur,* μὴν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς, *videtur ibi utique* ἔπακτον, *ab* ἔπακτος, *non* ἐπακτοῦ *scriptum oportuisse: sic certe,* ἔπακτον, *in scholiis penacute scribitur, et continuo adjicitur,* ἐπακτὴ γὰρ πημονὴ *etc. Denique, quod ex Platone Suidas adfert scribens,* Ἔπακτόν τῇ ψυχῇ φησι Πλατίνος τὴν ἀρετὴν, *non ibi in Feminino, sed in Neutro genere, ex pervulgato Græcorum usu, positum*

Digitized by Google

vocab. ἐναντὸν intelligi par est. Ut ad Herodotum redeam, ἕκαστος hoc loco, de quo quæritur, non nude τῷ σιμφόρῳ opponi videtur, quemadmodum Innato opponitur Adventitium; sed, tono præsertim Præpositioni imposito, simul significari videtur, ἐπὶ τὴν πενίην, Adversus paupertatem adscitam, Adhibitam, veluti Auxilio vocatam esse virtutem; quod ipsum mox etiam disertis verbis declaratur, τῇ διαχρωμένη ἡ Ἑλλὰς, τήν τε πενίην ἀναμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, Permutatio. γάμων ἐναλλαγὴν ἐποίησαν, Mutua junxerunt matrimonia, i. 74. f. pro quo alibi ait ἐπιγαμίας ποιησάμενοι, ii. 147. m.

[Ἐνάλλεσθαι, (Ionice pro ἐφάλλεσθαι.) Huc nonnulli referunt ἐνάλλοντο, ix. 120. a. sed vide infra Πάλλεσθαι, et Not. ad loc. cit.]

Ἐνάλξεις (al) τοῦ τείχεος, Pinnæ, Lorica muri. καὶ ἤδη ἐνάλξεις ἐλάμβανε, Jamque lorica instruebatur murus, ix. 7. a.

Ἐναμᾶν γῆν, Adcumulare, Adgerere humum. φυλλάδα ἐνιβαλὼν, καὶ γῆν ἐναμησάμενος, viii. 24. m.

Ἐναμῆσαι, vide in Ἐνάσσειν.

Ἐναμύνειν (τινὶ), Opem ferre, Propugnare. ἀρμίατο βοηθέειν καὶ τὰ μάλιστα ἐναμύνειν (αὐτοῖς), ix. 61. a.

Ἐναναβαίνειν, Conscendere equum. ἡμῖν ἐναναβεβηκόσιν, iii. 85. a.

Ἐναναβάλλεσθαι, In aliud tempus differre. τρία γὰρ ἔτεα ἐναναβάλετο τὴν Ἀραβίων ἅλωσιν, i. 91. a. m. Conf. Ἀναβαλλ.

Ἐναναβλῆδὸν, Superne injiciendo. ἐπὶ τοὐτοισι (τοῖσι κιθῶσι) εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐναναβλῆδὸν φορέουσι, ii. 81. a.

Ἐνανάγειν, i. q. Ἐνάγειν ἴσχιον, Sursum ducere, Excitare. ἐνοίδεα κατώντα ἀνθρώπῳ φλέγει ἐνανάγων τὸν θυμὸν, Excitare iram, vii. 160. a.

τοὺς ὧν λέβητας Ἑλλήνων ἐναναχθέντας, iv. 108. a. interpretantur Delatos illuc: sed vereor ut hunc significatum, unice utique peraptum huic loco, admittat verbum ἀνάγεσθαι: quare suspicor ἐναναχθέντας scripsisse Herodotum, quod vide supra in Ἀποφέρειν.

Ἐνάναγκες, Adverb. i. q. κατ' ἀνάγκην, Necessario. πρότερον ἐνάναγκες κωμῶντες, i. 82. f.

Ἐναναλογεῖν, sive Ἐναναλογεῖν, Particulatim commemorare, Inde a principio exponere; si modo vera fuerit scriptura, Κροῖσος θεὸι ἐναναλόγησε πᾶσαν τὴν ἐοῦσαν διδυσίαν, i. 90. m. ubi ex Polluce ἐναλιλόγησε corrigunt Viri docti. Vide ibi Not.

Ἐναναμένειν, Diutius exspectare. ἐναμένειναν διατρίβοντες, viii. 141. m.

Ἐναναυλέειν, et forma magis Ionica, Ἐναναυλέειν, 1. Contra aliquem enavigare. ἐναναύλεον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, viii. 9. f. 2. Sursum enatare, Emergere, Exundare. ὅστε κατάντες τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἐναναυλέουσι ὑμῖν ἕλκεα κακὰ, i. 212. m. cum Var. Lect. Conf. Ἐπαναλέειν.

Ἐναναγέλλειν, idem fere quod ἀναντέλλειν. Sic ἡλίου ἐναναγέλλοντος, Oriente Sole, iii. 84. f. pro quo cap. 85. a. ponitur ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. Per synecpen vero dicitur ἥλιος ἐναναγεῖλαι pro ἐναναγεῖλαι, ii. 142. f.

Ἐναναείρεσθαι, Iterum interrogare, Denuo sciscitari. οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν, οὐδ' ἐναναειρόμενος, i. 91. m. Conf. Ἐπαείρεσθαι.

Ἐναναίρχεσθαι apud Nostrum non solum Redire significat, sed et simpliciter Transire. δοκέει ἀνθεῦτεν γεωμετρίη εὑρεθῆναι ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐναναιλθεῖν, Videtur mihi Geometria, in Ægypto inventa, inde in Græciam Transiisse, ii. 109. f.

Ἐναναθάλλειν, Efflorescere superne. ἴδιον τοῖσι οἴδμασι ἅλμυρο ἐναναθέουσαν, ii. 12. a.

Ἐναναίνεσι (ab εἶμι) Redire. ἐναναιμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, vii. 138. a. pro quo simplex verbum ἴεναι ponit, i. 140. f.

Ἐναναίστασθαι et Ἐναναστῆναί τινι, Contra aliquem insurgere. Καμβύσῃ τῷ Κύρου ἐναναιστέαται ἄνδρες Μάγοι, iii. 61. a. οἱ Μάγοι εἰσὶ τοι ἐναναστάντες, iii. 68. f. εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀναστέασι, προσδόκεό τε καὶ Ἀστυάγεα ἐναναστήσεσθαι, iii. 62. f. οἱ Σκύθαι ἐναναίστεαντο τῷ Σκύλῃ, iv. 80. a. cum Var. Lect. αἰτίην οἱ ἐναναιστέωσι, nisi potius ἐναναίσταιτο legendum, iv. 166. f. ubi olim ἐναναίσταιτο, quod est pluralis numeri.

Ἐναναγέλλειν, vide in Ἐναναγέλλειν.

Ἐνάξιος, scil. μνήμης, Memoratu dignus. τοῖσι ἄλλα τε ἐνάξιά ἐστι νόμιμα καὶ etc. ii. 79. a. οὔτε γὰρ ἔθνεος ἀξιόνου ἐνάξιοι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες, vii. 96. m. ubi perperam olim ἀνάξιοι.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Incantatio. ἐπαοιδὰ θεογονίην, οἵην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοιδὴν, i. 132. f.

Ἐπαπειλέειν et Ἐπαπειλέεσθαι, Interminari, Minitari. οὐκ ἐφείσαντο τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπηπείλησαν (alii rectius fortasse Ἐπηπειλήσαντο) τοῖσι Ἴωσι, vi. 32. a.

Ἐπάσσειν, (Ion. pro ἐφάσσειν) Adligare, Suspendere. Peculiariter vero apud Herodotum ἐΐδεος ἐπαμμένος (Ion. pro ἐφαμμένος) dicitur Forma præditus, Formosus. ὅσαι εἶδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, i. 199. m. f. (ubi vitiose olim ἐπαγμέναι, et πεπαμένα legendum suspicatus erat Wess.) παῖδας εἴδεος ἐπαμμένους, viii. 105. a. Confer Συνεπάσσεσθαι.

Ἐπαράσθαι, Imprecari. Πέρσῃ πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτήσαιτο τὴν ἀρχὴν, iii. 75. f. Conf. Ἐπαγλαΐζειν.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ, ἡ, Argento tectus,

Digitized by Google

Argento obliectus. κλίνας ἐπιχρύσους, καὶ ἐπαργύρους, ix. 80. *a.* i. 50. *a.*

Ἐπαριστερὰ aut Ἐπαριστερα (*quasi legitimum Adverbium hoc esset ab adjective quodam ἐπαριστερὸς vel ἐπαριστερος derivatum*) una voce scribunt partim edd. *partim mesti nonnulli* ii. 36. *f.* 93. *m. et* iv. 191. *a. pro* ἐπ' ἀριστερὰ scil. μέρη, Ad sinistram, A sinistra. *Vide Var. Lect. ad singulos istos locos, et conf. verba quæ* ii. 36. *f. præcedunt, ubi diserte ait scriptor* ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Ἐπαρκέειν τινὶ, Opem ferre alicui. καιομένῳ τῷ Κροίσῳ ἐπήρκεσε (ὁ θεὸς), i. 91. *m. Substantivum nomen* Ἐπάρκεσις *habet ma. Arch.* vii. 158. *a. pro* ἐπαυρέσεως.

Ἐπασκέων, Exercere, Colere *artem.* τούτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίην, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι μοῦνα, ii. 166. *b.* τεττάρεσσι ἐπασκήσας,—μουνομαχίην ἐπασκέων, vi. 92. *f.* ἀρετὴν ἐπασκέων ἐς τὸ κοινὸν, iii. 82. *a. m.* μνήμην ἀνθρώπων ἐπασκέουσι μάλιστα, Omnium hominum maxime exercent memoriam, *i. e.* Operam dant conservandæ rerum gestarum memoriæ, ii. 77. *a.*

Ἐπαύρεσθαι, (*Ion. i. q.* ἀπολαύειν) Fructum capere. *Tristem in partem accipitur* vii. 180. *f.* τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαύροιτο. *vide Not.*

Ἐπαύρεσις, ιος, ἡ, Fruitio, Commodum quo quis fruitur, Commoditas, Fructus quem percipimus. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφελίαι τε καὶ ἐπαυρέσιες γεγόνασι, vii. 158. *a. ubi alii* Ἐπαυρήσιες.

Ἐπαφρόδιτος, ον, ὁ, ἡ, Venustus, Elegans, Gratiarum plenus. κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη (ἡ Ῥοδῶπις), ii. 135. *a.* φιλέουσι ἐν τῇ Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἑταῖραι, ibid. *f.*

Ἐπεὰν, *Conjunctio vel Adverbium Temporis*, 1. *cum Aoristo notione Præteriti*, Postquam. ἐπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, Postquam ipse signum dederit, *vel* dedisset, i. 21. *f.* ἐπεὰν ἀπίκωνται, Postquam pervenerunt, i. 134. *m. f. et* ibid. *f.* ἐπεὰν μιχθῇ, i. 199. *f.* ἐπεὰν ὁ ποταμὸς ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ii. 14. *f.* ἐπεὰν ἀποτύψωνται, ii. 40. *f.* ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, ii. 87. *f. Plura nil adjunt adjumve.*

2. ἐπεὰν *cum Præsente, vel cum Aoristo notione Præsentis*, Quum, Quando. τότε ἐπεὰν τὴν ὀρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, i. 183. *m.* ἐπεὰν θορυβῶνται, iii. 109. *a.* ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιόωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ἀνεκρύπτουσι, vii. 226. *m.* ἐπεὰν τοῦτο γένηται, Id quando accidit, i. 182. *f. Uterque usus in eadem phrasi occurrit:* τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέωνται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι· ἐπεὰν δὲ χρήσωνται, ἐκλύουσι, ii. 173. *m.*

3. *Subinde particula* ἐπεὰν *utitur Noster ubi eam non exspectasses, sed ubi verbum quod in protasi est cum altero, quod in apodosi, commodius per copulativum particulam conjungendum videri poterat.* ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνωνται, τὰ ἄλλα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, i. 74. *f. ubi satis erat* τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνονται καὶ *etc.* Brachia sibi incidunt et sanguinem mutuo lingunt. ἐπεὰν ἐν τοῖσι Ἀρμενίοισι—ποιήσωνται, περιτείνουσι τούτοισι *etc.* i. 194. *a. ubi simpliciter dicere poterat* ποιοῦσι καὶ περιτείνουσι *etc.* ἐπεὰν τοὺς κλωστῆρας πλήσωνται *etc.* ii. 87. *a.*

Ἐπεγείρειν, Excitare, Denuo concitare. ἐπηγέρθη (ἡ Ταλθυβίου μῆνις), Recruduit Talthybii ira, vii. 137. *a.*

Ἐπέδρη, ης, ἡ, (*Ion. pro* ἑφέδρα) Obsidio, Mora hostis circa urbem. ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῷ στρατῷ, i. 75. *f.* (*conf.* Ἕδρη.) οὔτε γὰρ ἐπέδρην ἐνιδεῖν ποιήσασθαι, v. 65. *a.*

Ἐπεί, *ut apud alios auctores, sic apud Nostrum, in Narratione significat* Postquam; *in Disputatione* Quoniam, Quandoquidem. *Sic in illa phrasi*, viii. 111. *m.* ἐπεὶ Ἀνδρίους γε εἶναι γεωπείνας, *videtur* ἐπεὶ *reddendum* Cæterum, Verum, Sed, *ut apud Thucyd.* i. 12. *a. Frequenter vero* Ἐπεὶ *in oratione obliqua cum Infinitivo construitur.* ἐπεὶ δὲ τοὺς νεηνίας—ἰέναι τὰ πρῶτα *etc.* ii. 32. *m. ubi vide Not.* ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι, iv. 10. *a. Similiter* v. 84. *m.* vii. 150. *f.* viii. 135. *a. m. Conf. infra* Ἐπεί τε.

Pro ἐπεὶ δὲ, *quod vitiose olim* vii. 219. *a. legebatur,* ἔπειτεν *posui cum Schæfero: rectius vero fuerit* ἐπεὶ δὲ, (*i. e.* ἐπὶ τρίτῳ, Post hunc,) *quod Valck. suaserat. Vide ibi Not. et conf.* viii. 67. *f.*

Ἐπείγεσθαι, Properare. ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε, iv. 139. *m.* δρόμῳ ἐπειγομένους, vi. 112. *m.* viii. 37. *m.* ἢν μὴ ἐπειχθῇς ναυμαχίην ποιεύμενος, viii. 68, 2. *a.*

Ἐπεικάζειν, Conjicere, Conjecturam facere. ὡς δὲ ἐπεικάσαι (*olim alii* ἀπεικάσαι,) ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω, ix. 32. *f.*

Ἐπεῖναι, (*ab* Εἰμὶ, Sum,) 1. Inesse, Præter cæteros esse *vel* adesse. πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες τε ἔπεισι ἐπὶ ταύτῃσι ἑπτὰ, vii. 184. *m. Similiter* vii. 185. *f.*

2. Præesse, Præfectum esse. καὶ σφι ἐπῆν στρατηγὸς Κλεόμβροτος, viii. 71. *a. m.* ἐπῆσαν ἑκάστοισι ἐπιχώριοι ἡγεμόνες, vii. 96. *a.* ἔκεστί σφι δεσπότης, νόμος, vii. 104. *m. f.*

3. In *vel* super *aliqua re* esse. ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπόντων συχνῶν Περσέων, viii. 118. *m.* Ἅλυς ποταμὸς, ἐπ' ᾧ πύλαι ἔασι, Halys fluvius, Super quo (*vel* Super quem) porta est, v. 52. *a.* ἐν τῇ αἰμασιῇ ἐπῆσαν, In maceria Inerant portulæ, i. 180. *f.* τὸ παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν (ἐν τῷ τείχεϊ) Inerat olim porta in muro, vii.

Digitized by Google

176. m. *Eodem referri possunt locutiones quaedam, in quibus* Ἐνεῖναι *pro simplici verbo* εἶναι *positum videri poterat.* τῶν ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐνῆν ἀριθμὸς, Non erat (vel, Non inerat) numerus, vii. 191. a. *sive, quod* Inire non potuerit numerus, *sive quod* Initus non fuerit, *quam in sententiam* ix. 32. *f. ait,* οὐδὲ οὐδεὶς ἀριθμὸν, οὐ γὰρ ἦν ἠριθμήσαν. *Quare olim* ἐνῆν ἀριθμὸς *reddi fortasse debebat,* Non exstabat (Non constabat) numerus. *Similiter* Ταραντίνων οὐκ ἐνέην ἀριθμὸς, vii. 170. *f. In oraculo quod legitur* vi. 86, 2. *habes* οὐδ' ὅτι (*pro* ὅτευσι *aut* εἰσὶ αὐτῷ) χεῖρες, οὐδὲ πόδες, Non sunt ei manus nec pedes.

Ἐνεῖναι, Adire, *vide* Ἐπιέναι *ab* εἶμι, Eo.

Ἐνεῖναι, (*Ion. pro* ἐφεῖναι) *ab* Ἐφίημι, *vide infra in* Ἐπιέναι.

Ἐνείνυσθαι, (*Ion. pro* ἐφίννυσθαι) *i. q.* ἐνδύεσθαι *vel* ἐπενδύεσθαι, Induere, Superne induere. ἐκ τῶν ἀνεθερμάντων χλαίνας ἐνείνυσθαι ποιεῦσι, Ex detractis pellibus lanas, quas Induunt, conficiunt, iv. 64. m. *f.*

Ἐνειρέσθαι, *i. q.* ἐνείρεσθαι, (*Ion. pro* ἐπειρωτᾶν *et* ἐρωτᾶν) Interrogare, Scisciteri. *Hinc Particip.* ἐνειρεόμενος, iii. 64. *f.* (*ubi quidem plures codd.* ἐπειρόμενος *praeferunt:*) *et Futur.* ἐνειρησομένους i. 67. m. *ubi olim* ἐπερησομένους. *Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Ἐνείρεσθαι, *i. q. praecedens, et magis frequentatum.* τὸν θεὸν ἐνείρεσθαι, i. 19. *f.* ἵμερος ἐνείρεσθαί μοι ἐπῆλθε, i. 30. m. *Eundem Infinit. habes* i. 86. m. 90. a. 91. m. iv. 9. a. *Imperf.* ἐνείρετο δ' τι στέρεται ὁ βασιλεὺς, iii. 22. m. vii. 101. a. viii. 88. m. ὁ δέ μιν ἐνείρετο, iii. 130. m. *Subjunct.* πρὶν ἂν ἐνείρηται, i. 97. *f. Particip. praes.* ἐνειρόμενοι ix. 11. *f. Partic. fut.* ἐπεμπον ἐς Δελφοὺς ἐνειρησομένους, iv. 161. a. vii. 148. a. *tamquam ab* Ἐπειρέσθαι, *quod vide.*

Ἐπειρέσθαι, (*Ion. i. q.* ἐπερέσθαι) Super se attrahere. ἐπειρυσάμενος τὴν λεοντῆν, Adducens super se pellem leoninam, Tegens se pelle leonina, iv. 8. *f.*

Ἐπειρωτᾶν *et* Ἐπειρωτέειν, *i. q.* ἐπείρεσθαι *et* ἐρωτᾶν, Interrogare. ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, i. 53. a. ἐπειρωτᾷς (με) ἀνθρωπήιων πρηγμάτων πέρι, i. 32. a. καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾷ, i. 53. m. *Imperf. sing.* ἐπειρώτα λέγων τάδε, i. 11. *f. ubi quidem* ἐπηρώτα *habent alii, ut passim alibi.* ἐπειρώτα δὲ τάδε, i. 53. a. ταῦτα ἐπειρώτα, i. 30. *f.* v. 124. extr. *Plural.* οἱ μὲν ταῦτα ἐπειρώτεον, i. 47. m. i. 53. m. *f. ubi alii* ἐπηρώτων, *alii* ἐπειρώτων *praeferunt.* ἐνεί τε ἐπειρώτεον τοὺς προφήτας, ix. 93. *f. ubi nonnulli* ἐπειρώτων, *unus codex* ἐπηρώτευν. *Particip.* ἐπειρωτέων ας. i. 47. a. ἐπειρωτῶν ἀνέρας (σίτου), Sciscitatum de Stagnili navibus, vii. 100. m.

Ἐπειρώτημα, τὸ, Interrogatio, Quaestio proposita. ὁ δὲ ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι, vi. 67. m.

Ἐπειρώτησις, ιος, ἡ, Interrogatio, Ipse interrogandi actio. τὴν ἐπειρώτησιν ταύτην ἔρξεων μορίης καυάρεος, vi. 67. *f. μετὰ τὴν ἐπειρώτησιν τῶν χρησμῶν,* ix. 44. a.

Ἔνερτα, *vide in* Ἔνερτεν.

Ἐνεί τε, *i. q. nudum* ἐνεὶ, Postquam, *redundante et prorsus abundante* τε *particula, monente Greger. Dialect. Ion.* §. 26. *et ibi Kam.* ἐνεί τε δὲ ἐς τὴν Κύπρον ἀπίκοντο, i. 166. a. *Sic* i. 165. a. 196. *f.* 200. m. 202. a. *et alibi frequentissime. In oratione obliqua construitur cum Infinitivo.* ἐνεί τε δὲ οὐκ ἀπέφαινε τὸ ναυτικὸν, οὕτω δὴ *etc.* i. 94. *f. Conf.* Ἐπεί.

Sed vitiose olim ἐπεί τε *legebatur* i. 146. *f. et* ii. 52. a. *ubi cum Reizio* ἔνερτεν *correximus, quod Nostro idem sonat ac* ἔπειτα, Postea. *Vide Var. Lect. ad* l. 146, 20. *et ad* ii. 52, 7. (*nisi forsan* ἔπειτα, *una voce antepenacuta, scriptum olim his in locis fuerat, quod idem ac* ἔνερτε *et* ἔνερτα *valuisset.*) *Vicissim, pro vulgato* ἔνερτα ix. 93. *f. corrigendum* ἐπεί τε *censui. Vide Var. Lect. et Not. ad* ix. 93, 22.

Ἔνερτεν (*et* Ἔνερτα) *pro* Ἔνερτα *usurpasse Herodotum monuit Ælius Dionysius apud Eustathium, cujus verba supra sub voc.* Ἔπειτεν *adposuimus. Sed nusquam (quod quidem vel adnotaverim, vel nunc meminerim) servata a librariis nostris ista vocabuli forma est, sed constanter vel in* ἔπειτα *vel in* ἐπεί τε *mutata. Et* ἔπειτα *quidem subinde (veluti* iii. 72. *f.* ix. 93. m. *f.*) *tenuere Editores omnes; alibi (ut* ix. 98. *f.*) *muterunt Schaf. et Bork. cum Reiz. Eis autem locis, ubi pro* ἔπειτα *vulgo* ἐπεί τε *scribebatur, (*i. 146. *f. et* ii. 52. a.) *quam scripturam etiam codex Arch.* ix. 98. *f. tenuit; his igitur in locis, ut paulo ante sub voc.* ἐπεί τε *monui, videtur* ἔπειτα *antepenacuta scriptum oportuisse, et haec ibi vera fuerit scriptura, quam eamdem ipsam noster cod. F.* ii. 52. *servavit. Quemadmodum proniscue* ἔμπροσθεν *et* ἔμπροσθε, ὄπισθεν *et* ὄπισθε, *usurpat Herodotus, sic nil vetat quo minus et* ἔπειτεν *et* ἔπειτα *perinde ab eodem usurpatum fuisse credamus. Pro* ἔπειτεν, *quod* vii. 219. a. *posuimus, vide quae supra sub voc.* Ἔπαι *monuimus.*

Ἐπέκεινα, Ultra. θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα Εὐφράτης (*scilicet μέρη*), iii. 115. *f.*

Ἐπελαύνειν, 1. Ducere *exercitum contra.* ἐπήλασε τὴν στρατιὴν (τῷ ταχεῖ), i. 164. a. ἐπελάσας (τὴν δύναμιν) ἐπὶ Βαβυλῶνα, iii. 151. a. ἐπελαύνων (*nempe τὴν στρατιὴν τῇ Μιλήτῳ*) ἐπελιμένιζε τὴν Μίλη-

Digitized by Google

νεως, i. 29. a. 2. *Neutraliter*, Advehi. τριὰς νῆας ἐπέλασαν (i. q. οἱ βάρβαροι ἐπέλασαν τριὰς νῆας) περὶ τὸ ἕρμα, vii. 183. a. 2. *Rursus Activa*, ἐπελαύνειν τινὶ ὅρκον, Jurejurando aliquem Adstringere. σφέας αὐτοὺς ὅρκοισι ἐπήλασαν, i. 146. *f.* ἐπὶ τούτοισι ὅρκοισι ἐπήλασαν, nempe ἀλλήλους, vi. 62. m.

'Επέλκειν, Post se trahere vel ducere. ἐκ νεοῦ βραχίονος ἐπέλκουσα τὸν ἵππον, v. 12. m. οἱ *f.* ἐπέλκειν τὰς μαχρὰς σφύρας, iii. 13. a. *ubi de ovibus Arabiæ.*

'Επέλκεσθαι, Morari in itinere, Segnius sequi. τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἐπελκομένους 'Αθηναίων, iv. 203. *f.* ἐπελκομένους τοῦ (*sic scribo pro vulgato* οὗ) ὁμοῦ ἀμφοτέρους, Morantes, Segnius sequentes sabinde (*vel* passim) simul ambo, iii. 105. m. *f.*

'Επεξέρχεσθαι, *proprie* Adversus (aliquem) egredi, Persequi. (*conf.* 'Επεξέρχομαι.) *Inde translata notione* ἐπεξελθεῖν *in Vit. Hom. cap.* 1. a. *vulgo interpretantur* Referre, *nempe, quod Latine etiam dicitur,* Oratione persequi (*conf. Thucyd.* iii. 67.) *Sed, quod ait ibi Pseudo-Herodotus,* ζητήσας ἐπεξελθεῖν (*scil.* περὶ 'Ομήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς) εἰς τὸ ἀτρεκέστατον, *id videtur ille in eam dixisse sententiam in quam Thucydides* i. 22. *ait,* ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθών, *ubi* ἐπεξελθὼν *recte Scholiastes interpretatur* ἐρευνῶν, Pervestigans, *nempe* Veritatem persecutus.

'Επεξῆς, (*Ion. pro* ἐφεξῆς) τριὰς ἡμέρας ἐπεξῆς, Per tres continuos dies, ii. 77. a. ἐπεξῆς ἧστο, Ordine sedebant, v. 18. *f.* viii. 67. *f.* θώκοις ἐπεξῆς, vii. 36. *f.*

'Επεξιέναι, *ab* ἐπέξειμι, 1. Egredi contra aliquem. πολλῷ μᾶλλον ἐπεξήϊσαν ἐς τὸ ἐφύτερον, vii. 223. m. 2. *Hinc* Persequi, Ulcisci. θεοῖσι συμμάχοισι τίσωνταί μιν ἐπέξιμεν ἀμυνόμενοι, viii. 143. m. *f. ubi* Præsens notione Futuri.

'Επέπεσε, i. q. 'Επέσθαι, Sequi ducentem. θεὸς τε οὕτω ἦγε, καὶ ἡμῖν πολλὰ ἐπέπεσον συμφέροντα ἐς τὸ ὕστερον, vii. 8. 1. m. *Conf.* 'Επισπέσθαι.

'Επέρχεσθαι, 1. Venire super aliquid; itaque, ubi de Fluvio agitur exundante, Inundare, Tegere terram. ἐπέρχεται ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πλησθῇ, τὰ Δέλτα, ii. 19. a. (*Similiter* τὴν 'Αγυιέων ἐπιὼν, ii. 18. *f.*) 2. Supervenire, Advenire. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simul ac adfuerit (ingruerit) nox, iv. 134. m. *f. N. ubi* nude ἐλθὴ olim. νὺξ ἐπελθοῦσα, vi. 2. a. viii. 11. m. *f.* στρατοπεδευομένοισι ἐπῆλθε ὁ ναυτικὸς στρατὸς, vi. 95. a. *ubi* mox παρεγένοντο, *eadem notione.* 'Αθηναίοισι ἐπῆλθον βοηθέοντες Πλαταιέες, vi. 108. a. 3. Adire. ἐπελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον, Adiens populum, In concionem populi progressus, v. 97. a. ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς 'Εφόρους, ix. 7. a. ἐπῆλθον ἐπὶ τοὺς 'Εφόρους, ix. 11. a. Sic ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, vii. 148. *ubi olim* ἐσελθεῖν. 4. Accidere, Incessere. καὶ οἱ ταῦτα ὀνείρατα ἐπῆλθε τοιαῦτα, vi. 107. m. ἵμερος ἐπιέρασθαι μοι ἐπῆλθε, i. 30. m. *ubi olim* με, *ne id quidem male; nam citra controversiam cum Accusativo construetum idem verbum habes* ii. 141. m. ἀλοφυρόμενον δ' ὦρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, Lamentanti ei obrepisse somnum. *Quare etiam* vii. 46. a. m. ferri potuisset *vulgatum olim* ἐπῆλθέ με κατακοιμῆσαι, *nisi ibi* ἐπῆλθε *postulasset potiorum omnium librorum consensus.*

'Επερωτᾷν, *vide* 'Επειρωτᾷν. *In Imperf. passim olim* ἐπηρώτα *edebatur, ubi Ionicam formam* ἐπειρώτα *alii libri dederunt. Sic et* 'Επερωτήματι *olim legebatur* vi. 67. m. *pro* 'Επειρωτήματι.

'Επεσθαι, Sequi *ducem.* ἦν οἱ ἕπωνται, vi. 132. b. ἐπομένου βασιλέϊ, viii. 66. m. ἅμα τῷ ναυτικῷ ἕπεται καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς, viii. 60, 1. οἳ ἕπεσθαι 'Αθηναίοισι ἔφασαν ἡγεομένοισι, viii. 2. *f.*

['Επέσπεσθαι, *vide* 'Επισπέσθαι.]

'Επεστραμμένα, *vide* 'Επιστρέφειν.

'Επεσφέρεσθαι, Incidere, Proponi. ἀνὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ πρήγματι, Super quæque re quæ incidit, quaque re proposita, vii. 50, 1.

'Επέτειος *et* 'Επέτεος, ου, ὁ, ἡ, Annuus. τὴν βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην, Papyrum quæ quotannis nascitur, ii. 92. m. *f.* φόρον πρόσοδον τὴν ἐπέτεον, Annua tributa, iii. 89. m. θυσίησι ἐπετείησι ἐλάσκουσι τὸν Πᾶνα, vi. 105. *f.* τροφὴν ἔξειν τὸν ἐπέτεον καιρὸν, viii. 108. *f.*

'Επευρίσκειν, Reperire, Deprehendere. φοβεόμενος μὴ οὔτως ἐπευρεθῇ πρήσσων, ix. 109. *f.*

'Επέχειν *variis modis usurpatur apud Noetrum, significatque* 1. Occupare *locum aliquem vel spatium quodlibet,* Obtinere, Sub se (in sua potestate) habere. τὴν ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν 'Λσίην πᾶσαν, i. 168. a. τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους γῆν πᾶσαν ἐπισχεῖν, vii. 19. a. οἱ Σκύθαι τὴν 'Λσίην πᾶσαν ἐπέσχον, i. 104. *f.* ὅσαπερ ἐπέσχον, πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκαιον, viii. 32. *f.* ἕως ἐπέσχον τῆς Φωκίδος, πάντα ἐστυφέλιζον, viii. 35. a. *Sed et Negotium quoddam dicitur* ἐπέχειν τινὰ, Occupare aliquem. *Sic* ἡ ὑπάρχη (Collectio fructuum) ἐπ' ἐνιαυτὸν μῆνας Κυρηναίους ἐπέχει, per octo menses Occupat Cyrenæos, iv. 99. *f. Denique* Res quæpiam *dicitur* ἐπέχειν, *verbo absolute posito, sicuti Latine dicimus* Hæc res Obtinet, Locum habet. *Sic* ἦν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ii. 96. m. *interpretatus sum* Nisi secundus idemque validus Obtinet ventus: *nam quod* ἐπέχῃ *ibi vulgo* Ingruat *vertunt, quod Schneiderus intelligit*

Digitized by Google

tamquam qui Propellat navem, *id vereor ne ibi non fuerit in mente Scriptoris.*

2. *ἐπέχειν*, In oculis *vel* in animo habere, Tendere aliquo *aut* adversus aliquem, *et similia. ἐπεῖχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους τε καὶ Τεγεήτας μόνους, Ἀθηναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατεῖδε*, Lacedæmonios et Tegeatas solos In oculis habuit, Adversus hos solos Tetendit, Sese direxit; Athenienses, obstantibus clivis, non conspexerat, ix. 59. (*olim* 58.) *m. In re Tactica, ἐπέχειν τινὰ sonat*, Contra aliquem in acie locatum esse, Recta sibi oppositum illum habere. *Sic* ix. 31. *a. Μαρδόνιος κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους*, Persas locavit ex adverso Lacedæmoniorum; sed quoniam Persarum longe major erat numerus quam Lacedæmoniorum, Persæ etiam *ἐπεῖχον τοὺς Τεγεήτας*, Tegeatis oppositi stabant. *Similiter mox ibidem*, Medi, qui proximi Persis erant locati, *ἐπέσχον Κορινθίους*, ex adverso Corinthios habebant: *et* Bactrii, Medis proximi, *ἐπέσχον Ἐπιδαυρίους*, adversus Epidaurios directi stabant, *et cet.*

Ad Mentem sive Animum relatum verbum Ἐπέχειν significat In animo habere, Cogitare, Sibi proponere. *τῷ (ἱππικῷ) ἐπεῖχε ἁλλάμενος ὁ Λυδὸς*, i. 80. *f. N. ἐν' οἷς ἐπεῖχε στρατηλατέων αἰσὶν*, i. 153. *m. ἐπὶ ταύτην πρώτην ἐπείχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι*, vi. 96. *a. N.*

Lib. vi. 49. *m. idem verbum habent probi quidam codices et editiones nonnullæ: Ἀθηναῖοι δοκέοντες ἐπὶ σφίσι ἐπέχοντας τοὺς Αἰγινήτας δεδιώκειν (γῆν τε καὶ θεὸν Δαρεῖον)*, Putantes hostili in ipsos Animo dedisse Æginetas terram et aquam Dario; Rati adversus se Tendere illud Æginetarum factum: *ubi nos quidem cum aliis simplex verbum, ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, eamdem in sententiam prætulimus.*

3. *Ἐπέχειν, scil. ἑαυτὸν*, Continere, Retinere sese. *πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέων (scil. χρὴ) μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον*, i. 32. *f. οὐκ ἐπισχήσω (ἀποδέξασθαι τὴν ἐμὴν γνώμην)*, Non retinebor *motu* quin meam edam sententiam, vii. 139. *a. λέγειν μὲν ἐκέλευε τὰ βούλεται, μηδὲ ἐπισχεῖν τοῦ παιδίου εἵνεκα*, v. 51. *a. m. Sic* Continere se ab abeundo *vel* a progrediendo, Inhibere suum iter, *adeoque* Subsistere, Morari, Manere. *ἐπισχὼν ὀλίγον χρόνον*, Breve tempus moratus, i. 132. *f. ἐπισχόντες ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ μέχρι μέσου ἡμέρης, τὸ ἀπὸ τούτου ἔπλεον etc.* viii. 23. *f. ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς, ἔπλεον δι' Εὐρίπου*, viii. 66. *a. ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας, ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτούς*, viii. 113. *a. ταῦτα εἶπας τε καὶ ἐπισχὼν χρόνον, —ἀναλλάσσετο ὀπίσω*, ix. 49. *a. Similiter* Retinere se ab agendo, a negotio quodam suscipiendo; Abstinere et in aliud tempus Differre. *εἰ μέν νυν δοκέει, αὐτίκα πειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου· εἰ δὲ μή, ἐπισχὼν, παρέχειν πολέας ταῦτα*, viii. 109. *m. ἐπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αἰγινητικοῦ ὄλβιον τριήκοντα ἔτεα, τῷ δὲ καὶ τριηκοστῷ—ἥκοντα τοῦ πολέμου*, v. 89. *m.* (*ubi verba ἀπὸ τοῦ Αἰγιν. ὄλβιον non, ut olim accepere Interpretes, ad ἐπισχόντας referuntur, sed intelliguntur τριήκοντα ἔτεα ἀπὸ τοῦ Αἰγινητικοῦ ὄλβιον. Conf. supra voc. Ἀθήνεον.*) *Denique, sicut Ἐπέχειν Philosophi dicunt*, Sustinere, Retinere assensionem, *sic etiam Nostro Ἐπισχεῖν (hac verbi forma) est* Retinere, Inhibere sum judicium et in commodum tempus Differre, Cavere ne temere pronunciemus. *τὴν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν (nempe χρή), μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον*, i. 32. *m. f.*

Ἐπιβῆν, (Ion. pro ἐφηβῆν) Ad pubertatem pervenire. *ἐς ὃ ἐπιβήσαν οἱ τῶν ἐπιλοιπίων παῖδες*, vi. 83. *a. ubi perperam olim ἐνιβήσαν.*

Ἐπίβολος, ου, ὁ, ἡ, Adsecutus, Adeptus, Compos. *τουτέων ἐπίβολος γενόμενος*, Hæc si nactus fuisset, ix. 94. *m. τούτων τῶν θεῶν ἐπιβόλους ἐόντας*, Hosce quum Nacti essent (quum possideant) deos, viii. 111. *f.*

Ἐπιγορεύειν τί τινι (i. q. κατηγορεῖν τι τινός) Accusare aliquem de re quapiam, Conqueri aliquid de aliquo. *ὅ τι οἱ ἐπιγορεύων*, Quid de illo (*de Delphico deo*) conquerens, Cujus culpæ illum accusans, i. 90. *m. quam in eamdem sententiam sunt cap.* 91. *m. ait οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος (τὸν θεὸν) μέμφεται.*

Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, Qui audit, Auditor. *ἐπήκοοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, Vit. Hom.* 13. *a.*

Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, Advena. *Αἶβοες μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες (εἰσὶ)—Φοίνικες δὲ καὶ Ἕλληνες, ἐπήλυδες*, iv. 197. *f. ἐπήλυδες ἐόντες, ἐγένοντο Ἀθηναίων βασιλῆες*, v. 65. *m. f. Neutrum plurali numero: τὰ λοιπὰ ἔθνεα—ἐπήλυδά ἐστι*, viii. 73. *a. m.* (*Oppos. αὐτόχθονα.*)

Ἐπὴν, i. q. ἐπεάν. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simulac aderit nox, iv. 134. *m. f.*

Ἐπηρεδᾶν, Minitari. *τάδε σφι λέγετε ἐπηρεδῶντες*, vi. 9. *f. Not.*

[*Ἐπηρτεῖν tamquam verbum Herodoteum adfertur ab Æm. Porto, quoniam non modo Imperf. ἐπηρτέων frequenter olim in editis, præeuntibus nonnullis mostis, legebatur, verum etiam Præs. participp. ἐπηρτῶντας*, i. 47. *a. pro eo quod verum erat ἐπειρωτέοντας. Vide supra, Ἐπειρωτᾶν et Ἐπειρωτᾶσθαι.*

Ἔπι, pro ἔφεισι, vi. 86, 2. *in Oraculo. Vide in Ἐπεῖναι ab εἰμὶ*, Sum, *num.* 3.

Ἐπὶ, Præpositio, de cujus usu apud Nostrum hæc notemus:

I. *Ἐπὶ, cum Genitivo, significat,*

1. Super *vel* In *cum Ablat. ut παρῆσαν*

Digitized by Google

ἐπ' ἐσχάτῳ ἔτους, iii. 26. *a. ἵδεσθαι δὲ ἄνθρωπος ἥκει ἐπ' ἔτεσι*, ix. 44. *f. Quo referri etiam possunt locutiones hujusmodi: ἐπ' οὗ ἐτύχθημεν*, Super qua re constituti sumus, Cui negotio præpositi sumus, v. 109. *f. (ubi alii quidem ὄντου, pro ἐπ' οὗ: Similiter vero apud Polyb. habes ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, et id genus alia apud eundem et apud alios.) al νῆες ἔφμεον ἐπὶ ἀγκυρέων, quasi dicas* Navea in statione stabant Super ancoris, *quod Latine rectius dicimus* In ancoris, vii. 188. *a. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα*, Super acie (In acie) novaculæ stant res nostræ, vi. 11. *a. ἐπὶ τῆς γωνίης*, In angulo, i. 51. *a. m.*

2. *Ubi de Motu ad locum agitur,* Ἐπὶ *cum Genitivo Æm. Portus et vulgo alii perhibent idem valere ac εἰς vel ἐς. Videtur tamen nonnihil differre: scilicet quicumque dicitur* Profectus esse, *ἐς χώρην τινὰ, is intelligitur* In illam regionem pervenisse; *sed ἐπὶ χώρης τινὸς* profectus esse *etiam is dicitur* Qui in Regionem, *de qua agitur*, Tetendit quidem, Qui eam petiit, Qui iter suum eo direxit, *nec tamen eo pervenit. Itaque ἐπὶ cum Genitivo, ubi de Motu ad locum agitur, subinde potius* Versus, *quam* In *vel* Ad, *significat. ἐπ' Αἰγύπτου*, Ægyptum versus, *vel* In Ægyptum, i. 1. *f.* ii. 73. *f.* 75. *f. ἔπλεον ἐπὶ Χίου*, i. 164. *f. πλέοντες ἐπὶ Θρηϊκίης*, i. 168. *m. τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ ὕδατος ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν*, (versus Ægyptum fluere) *τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ ἐπὶ Λιβυσσίης*, ii. 28. *m. οἴχετο φεύγων ἐπὶ Λιβύης*, Libyam versus iter intendens, ii. 119. *f. ἀπελαύνειν ἐπ' οἶκον*, Domum abire, ii. 121, 4. *f. ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου*, iv. 14. *m. ἔπλει πρόφασιν ἐπ' Ἑλλησπόντου*, v. 33. *a. ἀναλλάσσοντο ὡς εἶχον ἑκάστοι ἐπὶ Θεσσαλίης*, E vestigio recta versus Thessaliam abierunt, v. 64. *f. τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηϊκης*, Castella Thraciam spectantia, vi. 33. *a. ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων φέροντα*, vii. 193. *a. ἐπὶ δὲ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηνέων*, v. 57. *f.* vi. 34. *f. Promiscue cum Genit. et cum Accus. constituitur* ix. 47. *f. ubi alter ἦγε ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, alter ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου. Conf. mox num.* 3. *extr.*

3. *Ubi de Situ agitur, præpositio ἐπὶ cum Genit. nonnunquam constructa reperitur significans* Ad, Apud, Juxta. *Sic* iv. 87. *a. olim legebatur στήλας ἑστησε δύο ἐπ' αὐτοῦ, nempe τοῦ Βοσπόρου, ubi nos quidem cum Wess. ἐπ' αὐτῷ posuimus, (conf.* Ἐπὶ *cum Dativ. num.* 2.) *Schaf. vero veterem revocavit lectionem, quod et a me velim factum: nam quod in Nota l. c. scripsi, apud prosaicum scriptorem ἐπὶ cum genit. ista notione haud facile reperiri, non memineram tunc simillimorum exemplorum, quæ ex Polybio a me ipso collecta erant in Lexico Polyb. p.* 242. *num.* 4. *Accedit aliud quod apud eundem Herodotum legitur*, vii. 115. 8. *κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσειδήϊον ἐξ ἀριστερῆς χεροὸς ἔχων*, Sinum qui est ad Neptuni templum, a sinistra habens. *al ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι*, Insulæ prope Lemnum (*sive*, versus Lemnum, *coll. num.* 2.) sitæ, vii. 6. *m. f.*

4. *Designat Tempus vel Ætatem, qua gesta est res de qua agitur. τὰ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα*, (Quæ Mea ætate, Mea memoria, magna fuerunt) *πρότερον ἦν σμικρὰ*, i. 55. *f. ἐγένετο ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ τέρας*, ii. 46. *f. ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζόης*, i. 38. *f. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος*, Hoc regnante, i. 15. *ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος*, i. 56. *f. ἐπὶ Δάφνου*, ibid. *ἐπὶ Λέοντος βασιλεύοντος*, i. 65. *a. ἐπὶ Ἄτυος βασιλέος sive βασιλῆος*, i. 94. *a. ἐπὶ Ἀστυάγεος*, i. 130. *m. ἐπὶ τούτου*, ii. 4. *f. ἐπὶ τούτων ἀρχόντων*, iv. 5. *m.*

Etiam alia ratione ἐπὶ cum Genit. in designando Tempore usurpatur. εἶλε *μὲν Δάρδανον, εἶλε Ἄβυδον, Περκώτην, Λάμψακον, Παισὸν ταύτας μὲν ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης εἶρε*, v. 117. *ubi ταύτας valet τούτων ἑκάστας*, Harum singulas singulis cepit diebus.

5. *ἐπ' ἑωυτοῦ, ἐπ' ἑωυτῆς, ἐπ' ἑωυτῶν*, Separatim, Seorsim ab aliis, Privatim, *et similia.* Infantes voluit Psammitichus *ἐν στέγῃ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κέεσθαι*, in solitaria casa Seorsim jacere, ii. 2. *m. οἰκέοντας τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ' ἑωυτῶν*, v. 98. *a. οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν*, iv. 114. *f. ubi paulo ante, in eamdem sententiam aiebant, ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν. Similiter, ἐκέλευσέ σφεας ἐπ' ἑωυτῶν ἴζεσθαι*, ix. 17. *m. N. τοῦ Παρνησσοῦ ἡ κορυφὴ κατὰ Νέωνα πόλιν κειμένη ἐπ' ἑωυτῆς*, viii. 32. *a. quibus in verbis nihil videtur mutandum.* Caspium mare est *ἐπ' ἑωυτῆς*, Per se, Separatum a reliquo mari, i. 202. *f.* 203. *a. εἶχον οὗτοι ἐπ' ἑωυτῶν μάντιν*, Peculiarem, Suum sibi proprium haruspicem habuerunt, ix. 38. *a. Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν*, Peculiari, Sibi propria, Diversa ab aliis Dialecto utuntur Samii, i. 142. *f.*

Eodem pertinet locutio familiaris Nostri, Ἐπ' ἑωυτοῦ βάλλεσθαι, Secum solo, Seorsim, Re non communicata cum aliis, consilium capere. *Vide supra in* βάλλειν, *num.* 3. *Sed προσκεψάμενος ἐπ' ἑωυτοῦ*, vii. 10, 4. *nude significat* Tecum ipse delibera.

6. *Porro frequentatur* Ἐπὶ *cum Genit. ubi significatur* Unde (*ὅθεν, vel ἐπ' οὗ, ut ait Noster* iv. 45. *a.*) *alicui sive rei sive personæ* Nomen *aliquod* aut Cognomen fuerit impositum. *ἡ Λιβύη ἐπὶ Λιβύης λέγεται ἔχειν τὸ οὔνομα, γυναικὸς αὐτόχθο-

Digitized by Google

νος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην.—Ἀνδοὶ φάμενοι ἐπὶ Ἀσίεω κεκλῆσθαι τὴν Ἀσίην, iv. 45. *m.* ὁ Ἄργυρος ὃν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, καλεῖται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος, ἐπωνυμίην, i. 14. *f.* ἐπὶ τούτου (τοῦ Τυρσηνοῦ) τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρσηνούς, i. 94. *f.* Πελειάδες μοι δοκοῦσι κληθῆναι ἐπὶ τοῦδε, διότι etc. ii. 57. *a.* εἵματα μέλανα φορέουσι, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, iv. 107. ἐπὶ τοῦ ἔτεος τούτου οὔνομα τῷ νεηνίσκῳ ἐγένετο, iv. 148. *f.* ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο, καλέονται γὰρ Ἄτλαντες, iv. 184. *f.* Νασάμωνες καλέονται ἔθνος ἐπὶ τοῦδε, vii. 40. *m.* ἐκαλέοντο Ἀθάνατοι ἐπὶ τοῦδε, vii. 83. *a.* ἐπὶ τούτου τῷ χάρῳ οὔνομα γένοντο Ἀφέται, vii. 193. *f.*

Quemadmodum vero particula ἐπί, quam in eandem sententiam ac ἐν ὄρει usurpatam iv. 45. *a. vidimus, proprie idem valet ac ἐν οἷ vel ἐν ὄρει, sic ubi de Origine aut Occasione Nominis vel Cognominis imposititi agitur, subinde loco præpositionis ἐκ etiam ἀπὸ apud eumdem Nostrum reperitur.* Ἐκ τούτου Λυδοῦ, ἐκ' ὅτευ ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη, i. 7. *m. nulla librorum variatione nisi quod* ἀπό τευ, *pro* ἐκ' ὅτευ, *scribunt nonnulli. Sic* Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδέ σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο, ii. 42. *m. f. consentientibus libris. Ubi nunc* ἐπὶ τοῦ Θέσεω τούτου τὸ οὔνομα ἔσχε legitur, vi. 47. *a. ibidem olim* ἀπὸ τοῦ Θ. *edebatur præeuntibus pluribus mss. tis. Denique* iv. 45. (*ubi plus sexies repetitur hæc, de qua agimus, formula*) *postquam inter* ἐπὶ *et* ἀπὸ *fluctuarunt scripti libri, ad extremum in* ἀπό τευ (*aut, quod eodem redit,* ἐκ' ὅτευ) καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν etc. *consentiunt, uno Arch. excepto, qui hic* ἐκ' ὅτευ *præfert, quam antea constanter* ἀπὸ *exhibuisset; deinde vero si* μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίης etc. *communi consensu præferunt omnes.*

7. *Pro eo, quod magno librorum consensu* v. 89. *a. legitur,* ἐκ' Αἰγινήτας στρατεύσεται, Contra Æginetas suscipere expeditionem, *codices Arch. et Vind.* ἐπ' Αἰγίνῃ *præferunt; quam scripturam "satis commode" habere judicavit Wess. et in contextum recipere non dubitavit Schæf. Ego vero,* ἐκ' Αἰγίνην *aut* ἐκ' Αἰγίνῃ *facile probaturus, ἐπὶ cum genit. ista notione constructam nusquam nec apud nostrum, nec apud alium scriptorem, meminí reperire.*

II. Ἐπὶ *cum Dativo casu constructa apud Nostrum hosce significatus habet notabiliores:*

1. In *loco, vel* Super. κληροῦχοι ἐπὶ τῇ χώρῃ λείπουσι, v. 77. *m.* ἥως τε δέ φανε, καὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὔρεος, vii. 217. *a.*

2. Ad, Apud, Juxta. ἀναβεβῶτα ἐπὶ ἵππῳ ἐπὶ τῇσι θύρῃσι, Ad fores, Prope fores, iii. 16. *f. ubi quidem* ἐν θύρῃσι *habent nonnulli.* Θεμισκύρην τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ, Ad Thermodontem fluvium, iv. 86. *m.* (*Alibi* ὑπὲρ ποταμοῦ *ait, puto de urbe quam fluvius medium perfluit,* Μαγνησίη ἡ ὑπὲρ Μαιάνδρου ποταμοῦ, iii. 122. *a.*) σπήλαιον ἔστηκε ὄπιθε ἐπ' αὐτῷ, *scil.* τῷ Βοσπόρῳ, Ad Bosporum, in ipsa ora illius, iv. 87. *a. ubi quidem teneri* ἐπ' αὐτοῦ *in eumdem sententiam potuerat, ut supra monui sub* Ἐπὶ *cum Genit. num.* 3. *Ubi de Sinope urbe loquitur Noster, ait* Σινώπην τὴν ἐν (*non* ἐπὶ) Εὐξείνῳ πόντῳ, i. 76. *a. et* ii, 34. *b. scilicet, quoniam in peninsula condita est quæ in Euxinum pontum excurrit, ut docet ipse* iv. 12. ἔστι ἐπ' αὐτῇ (τῇ Λακωνικῇ) νῆσος ἐκκειμένη, vii. 235. *a. vertunt,* Adjacet illi insula: *rectius tamen dixeris fortasse,* Ex adverso illius sita est, Opposita illi est insula. *Sic* Ὑδρίην τὴν ἐπὶ Πελοποννήσῳ, iii. 59. *a.*

3. Contra, Adversus. μαθὼν τὰ τοπόμενα ἐπ' ἑωυτῷ, i. 61. *m.* τῶν (καιδὸν) ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, iv. 154. *m.* τὸ τῶν μαχαιροποιῶν ἐπ' Αἰγινήτῃσι, vi. 88. *a.* ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, Adversus se tendentes, vi. 49. *m.* συνιστᾶς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, vi. 74. *a.* πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοί, vii. 235. *f.* θυμέῳ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, Sacra facienti adversus Persam, ix. 10. *f.* (*quo sensu alibi cum Accus.* v. 44. *f.*) *Huc Æm. Portus refert etiam illam locutionem,* ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημε ἄλλην γυναῖκα, iv. 154. *a. quasi ibi* ἐπὶ θυγατρὶ *idem valeret ac* ἐπὶ κακῷ θυγατρός. *Parique ratione Barnestus similima Euripidis verba* (*Alcest.* 372 *seq.*) μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, *interpretatus est,* Nullam aliam ductúrum umquam uxorem In vestrum damnum. *Percommode vero apud Nostrum hoc cit. teneri poterant Vallæ Latina:* Amissa uxore, induxit filiis novercam: *ac fortasse utroque loco, quum agatur de Mortua matre, præpositio* ἐπὶ *similiter intelligi debet ac in illa formula* ἐπὶ πασιν τελευτᾷν. *Immo vero, quoniam (ut post Hemsterh. ad Dial. Mort.* vii. 1. *Hermannus docuit ad Viger. Adnot.* 3, 97.) *etiam dici aliquis potest* ζῆν ἐπὶ παισὶν, *nempe* Vivere liberos habentem, φεύγειν ἐπὶ τέκνοις, Exsulare relictis liberis: *sententiam Herodoti l. c. haud male expressisse videbor, sic vertendo,* Is quum filiam haberet matre orbam, aliam duxit uxorem.

4. Post, *tam quoad Tempus, quam quoad Locum. Sic* ἐπὶ τούτοις, Post hæc, *et* Post hos, A tergo horum. *Nonnumquam etiam, nullo respectu habito vel Temporis vel Loci, (perinde ac* πρὸς *cum Dativo)* Præter *redditur. Sic* i. 45. *a.* ἐπ' ἑκάστῃ τῇ

συμφορῇ *Eun. Portus Præter* illam calamitatem *interpretatur; at ibi pariter proprius significatus* Post *locum habet.* ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Re peracta, iv. 164. *m. Not.* viii. 94. *f.* ix. 77. *a.* αὖτη Βίαντος γνώμη ἐπὶ διαφθαρμένοισι Ἴωσι *duplicitter intelligi potest, sive* Hæc fuit Biantis sententia postquam perditæ res Ionum fuere, *sive* Hæc fuit Biantis sententia De Ionibus, (super Ionibus,) postquam perditæ illorum res erant, i. 170. *m. f.*

5. Ob, Propter. ἐπὶ μὴ αἰτίῃ i. 137. *a. idem valet ac* μὴς αἰτίης ἕνεκα ibid. *paulo ante. Sic etiam ubi in Latino sermone Ablativum casum ponimus absque præpositione; ut,* ἐκωλυθήσετε ἐπὶ τῷ γινομένῳ, Perculsi hoc facto, iv. 4. *a.* ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μέλλεται τὴν ψυχὴν ἀλγήσειν, iii. 40. *f.* et 41. *a.*

6. De, Super, Quod ad *hoc vel illud* spectat. ἐχρηματιζόντο ἐπὶ τῇ Ἀρκαδίῃ χώρῃ, De Arcadum terra consuluerunt oraculum, i. 66. *m.* τοῦ οὖν ὄφιος ποιεῦμαι ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι (In tali re, Ubi de re hujusmodi agitur) ἐξηγορεύειν τοιάδε, ii. 139. *a.* τοῦτο ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, Idem fecit quod etiam Quoad filiam (Intuitu filiæ, Ubi de filia agebatur; *rectius Latine,* quod et in filia) fecerat, iii. 14. *m.*

7. *Pro* ἐπὶ τούτῳ δὲ *aut* ἐπὶ τούτοις, *ubi* ἐπὶ *sonat* Post, Præter, *aut etiam* Super, *ellipticam formulam* ἐπὶ δὲ *amat Noster.* ἤκουσαν Ἑλλήνων ὅριστα Λίγυσταὶ ἐπὶ δὲ, (*scil.* τούτοις, Post hos) Ἀθηναῖοι, yiii. 93. *a.* πλείστους ἵππους Πέρσαι αἱρέετο· ἐπὶ δὲ, Μήδους, viii. 113. *f.* ζώντο, πρῶτος μὲν ὁ Βάβυλος βασιλεὺς· μετὰ δὲ ὁ Τύριος· ἐπὶ δὲ, ἄλλοι, viii. 67. *f.* εἷς μὲν καὶ πρῶτος (ἄρχων),—ἐπὶ δὲ,—μετὰ δὲ,—ἐπὶ δὲ, ix. 38. *m. Hinc* vii. 210. *a. ubi, loco vitiosæ scripturæ* ἐπεὶ δὲ *nos cum Schaf.* ἔπειτα *posuimus, haud dubie* ἐπὶ δὲ (Deinde vero) *erat corrigendum. Eadem formula* ἐπὶ δὲ vii. 92. *a. non* Postea *aut* Deinde, *nec* Super, *sed* Præterea, Insuper, *sensu. At* vii. 75. *a.* ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς κίβδηι, Super tunicis) ξειρὰς περιβεβλημένοι τοιείλας. *Rursus,* ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς καλαμίνοις ὀϊστοῖς) σίδηρον ἦν, Super telis arundineis ferrum erat; *i. e.* tela arundinea ferro erant præfixa, vii. 65. ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς τόξοις) καλαμίνους ὀϊστοὺς εἶχον, Arcubus imponenda habebant tela arundines, vi. 69. *a. Et mox* ibidem, ἐπὶ δὲ (*scil.* ἐπὶ ταῖς αἰχμαῖς) κέρας δορκάδος ἐτῆν ὀξύ, Lanceæ cornu dorcadis acuto erat præfixa.

8. Ἐπὶ τούτῳ, Hac conditione, Hac lege. ἐπὶ τούτῳ ἐκλείπομαι τῆς ἀρχῆς, ἐπ' ᾧ τε (*Ion. pro* ἐφ' ᾧ) ὑμῖν οἰδενὸς ὑμέων δεήσομαι, Hac conditione—ut, iii. 83. *m. et mox,* συνεχώρεον οἱ ἐπὶ τούτοισι, ibid. *f.* ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχουαι, ἐπ' ᾧ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων ἔσομαι, vii. 158. *f.* ἡ διαλλαγὴ σφι ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε ξείνοντε ἀλλήλοισι εἶναι, i. 22. *f.* ἐπὶ τοῖσδε καταλλάξαντες, ἐπ' ᾧτε Ἰπποκράτει Καμαρίναν Συρηκουσίους παραδοῦναι, vii. 154. *f.* ἔαδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοὶ, iv. 145. *f.* ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν ὑπήκοοι, Volentes eisdem conditionibus imperio illius esse subjecti, quibus Cræso paruerant, i. 141. *a.* πρὸς τούτους ὅρκιον Κῦρος ἐποιήσατο ἐπ' οἷσι περ ὁ Λυδὸς, i. 141. *f.* ὁμολογήσαντος ἐπὶ τοῦτοισι Πεισιστράτου, i. 60. *a. et* ibid. *paulo ante,* εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, Hac conditione ut regno potiretur. ἐπ' οὐδενὶ, Nulla conditione, Nullo pacto, iii. 38. *m. f.*

9. *Rursus* Ἐπὶ τούτῳ, In hoc, *vel* Ad hoc, *id est,* Hoc consilio, Hunc in finem, Hujus rei efficiendæ caussa. ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου οὐδενὸς ἀνεύρηται, In perniciem hominis inventum est ferrum, i. 68. *m.* οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλέοντες, Quum non hoc consilio navigassent, i. 59. *a. (ubi alii quidem* ἐπὶ ταῦτα, *nempe ex scholio.)* ἐπ' ᾧ ἀστάλῃ ἐποίεε, v. 45. *a. ubi vide Var. Lect.* ἐπὶ λύμῃ, Contumeliæ caussa, ii. 121. 4. *f. Not.* iii. 114. *a.* ἔδησαν (αὐτὸν) ἐπὶ θανάτῳ, Vinxerunt illum ad supplicium, *i. e.* Supplicio destinatum, capitali pœna adficiendum; ix. 37. *a.* μηχανῶνται ἐπὶ τῇ κατόδῳ (αὐτοῦ) πρῆγμα εὐηθέστατον, Ad illius reditum, Hoc consilio ut ei reditum patefacerent, i. 60. *a. m.* παῖδας ἐς Σάρδις ἐξέπεμψε ἐπ' ἐκτομῇ, Pueros Sardes misit ad castrationem, Castrationis caussa, Castrandos, iii. 48. *m. et mox ibidem,* πυθόμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοίατο ἐς Σάρδις, Postquam Samii cognoverunt Qua caussa (Quo consilio, Quem in finem) illi Sardes ducerentur. *Huc referri posset formula* παραλαβὼν ἐπὶ ξυνίῃ, καλέει ἐπὶ ξυνίῃ, *si ita scripsisset Herodotus ut olim* iv. 154. *editum erat: at* ἐπὶ ξείνια *(in Accus. pluralt) scripsisse auctorem ostendimus in Var. Lect. ad* iv. 154, 19. *et* v. 18, 5.

10. ἐπ' ἐμοὶ, ἐπὶ σοὶ ἐστι, Penes me, Penes te. ἐπ' ἡμῖν ἐστι ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, viii. 29. *b.*

III. Ἐπὶ *cum Accusativo casu,*

1. *Vulgatissimo usu significat* Ad, In, Super *cum Accusat. Quo de usu pauca quædam paulo variora hic notasse sufficiat,* ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· συνεστεῶτα δὲ ἐπ' αὐτὰ, Coram senatu constitutus, iii. 156. *m.* σγὰς ἐπὶ τὰ συνέδρια, Stans ad introitum concilii, viii. 79. *a.* ἐπὶ συμφορὴν ἐκύρεσε, vii. 88. *a. idem valet ac* ἐς συμφορὴν, In calamitatem incidit. ἐπὶ τὰ κρίνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, Adligare (Imponere) galeis cristas, i. 171. *m. De formula* παραλαβεῖν *vel* καλέειν ἐπὶ ξείνια

Digitized by Google

paulo ante dictum est. πέμπειν ἐπὶ ὕδωρ, Ad petendam (adferendam) aquam mittere, v. 12. *m.* εὖτ' ἐπὶ τὸ κῦμα ἔπλεον, Ad petendum vellus, vii. 193. *b. Sic in Vit. Hom.* 17. *m. loco vulgati* ἐπὶ ξύλου πλεῖν *utique* ἐπὶ ξύλον *scriptum oportebat, quemadmodum* ibid. *cap.* 6. *a. recte* καταπλεύσας ἐπὶ σῖτον *legitur.* ἦγε τοὺς Σπαρτήτας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, Duxit in dextrum cornu, ix. 47. *f. de Motu in vel ad locum. Sed* ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ *Situm indicant, qua notione etiam Latino sermone perinde et* Ad dextram, *et* A dextra *dicimus. Vide supra in* Ἀριστερὸς *et* Δεξιός. *Sic* ἐπὶ τὰ ἕτερα v. 74. *m. f. non* In alteram partem *significat, sed* In altera parte, Ab altera parte. *Porro, ubi de Mensura agitur tabularum aureārum, quas Crœsus Delphico deo dedicavit,* ἐπὶ μακρότερα (*scil. μέρη*) *significat directionem* In longiorem partem, In longitudinem; ἐπὶ τὰ βραχύτερα, In breviorem partem, *nempe* In latitudinem; ὕψος *vero* Crassities *intelligitur*, i. 50. *a. m. ibique Not.* ἐπ' ἀμφότερα νοέων, In utramque partem cogitans, Re in utramque partem deliberata, viii. 22. *f.* ἐπὶ μᾶλλον *et* ἐπὶ πλέον *vide in* Μᾶλλον *et* Πλέον.

2. Contra, Adversus *aliquem ire.* στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς, i. 71. *f.* στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, i. 77. *f.* ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, ibid. ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας, i. 90. *m.* 102. *a. et m.* 156. *f.* ἐπὶ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγὸν, i. 153. *f.* πυθόμενος ἄγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἑωυτὸν ἰόντα, i. 157. *a. Et sic frequenter alibi.*

3. Ἐπὶ χρόνον, Per aliquod tempus, Aliquamdiu, ix. 22. *a.* ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, Per, Intra sex dies, vi. 101. *f.* εὐδαιμόνησαν ἐπ' ἔτεα πέντε, iii. 59. *a.* ἐπὶ Δαρείου—ἐγένετο πλέω κατὰ τῇ Ἑλλάδι ἢ ἐπὶ εἴκοσι ἄλλας γενεὰς τὰς πρὸ Δαρείου γενομένας, Per viginti alias generationes, vi. 98. *m.* ὁ μέγα πλούσιος οὐκ ὀλβιώτερός ἐστι τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος, Cui victus suppetit In diem, i. 32. *m. Sed* ii. 181. *m. pro eo quod consentientibus libris editum erat* ἐπ' ἐκείνην τὴν νύκτα, *cum Schæfero* ὑπ' ἐκείνην τ. νύκτα *corrigendum putavi.*

4. *Nominibus numeralibus* Ἐπὶ *adjici videtur ut alias* Els, *et in Latino sermone* Ad. *Babylonica terra* ita frugum cerealium ferax est ut reddat ἐπὶ διακόσια, Ad ducena, nonnunquam etiam ἐπὶ τριηκόσια, Ad ter centena, i. 193. *f. Pro* ἐπὶ κοινὰ, *quod olim* i. 216. *a. edebatur, rectius nunc* ἐπίκοινα *legitur. Pro* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, *quod libri omnes præferunt,* ix. 95. *a. ex doctorum virorum conjectura* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα *posuimus: videndum vero ne in eamdem sententiam teneri potuerit, debueritque adeo, librorum scriptura; ut nempe* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα *valeat* Passim per Græciam.

IV. Ἐπὶ *cum Adverbio* μᾶλλον *vide sub vocab.* Μᾶλλον, *num.* 6. *De formula* ἐπὶ πλέον *vide Not. ad* vii. 42. *a.*

Ἐπιβαίνειν, 1. Intrare, *cum Accusat. τῶν ἂν ἐπιβέωμεν γῆν,* Quorumcumque Intrabimus fines, vii. 50. *f. Cum Genitivo constructum significat* Intrare hostili consilio, Invadere. ἀπηγόρευον μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, iv. 125. *m. ubi continuo dein,* εἰ πειρήσονται ἐσβαλόντες eadem sententia. 2. Conscendere, *navem, murum: ἐπὶ νηὸς φευξόμενος* ἐπιβὰς, viii. 118. *a.* ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν νῆα, viii. 120. *f.* (*pro quo est* ἐσβαίνειν ἐς τὰς νῆας, viii. 83. *f.*) *Post pertinacem oppugnationem postremo* ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος, In murum adscenderunt, In murum evaserunt, ix. 70. *a. m.* 3. ἐπ' ἠλέκτρου βεβηκὼς, *Vit. Hom. cap.* 33. *Vide infra in* Ἠλεκτρον.

Perperam olim ἐπέβησαν *edebatur* vi. 83. *a. pro* ἐπήβησαν.

Ἐπιβάλλειν, 1. Insuper (*aut* Post) conjicere. ἑωυτὸν ἐπέβαλε ἐς τὸ πῦρ, Se ipse post illos (*aut* Super *illorum cadavera*) in ignem conjecit, vii. 107. *f. ubi alii quidem vulgo* ἐσέβαλε. 2. Imponere *tributum, pœnam et similia.* ἔκρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοις ἐπέβαλον, i. 106. *a. ubi vide Var. Lect. et Not.* φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, vii. 3. *a.* ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον, Inprimit annulum, ii. 38. *f.* 3. *Pro eo quod alii dicunt* τοῦτό μοι ἐπιβάλλει *aut* ἐμοὶ ἐπιβάλλει ποιεῖν τοῦτο, Hoc mihi incumbit, Ad me pertinet facere hoc, (*conf. Lexic. Polyb. voc.* Ἐπιβάλλειν *num.* 6.) *Noster usurpat* ἐπιβάλλει ἐμὲ ποιεῖν τοῦτο. *Sic,* τοὺς Δελφοὺς ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν, ii. 180. *m. ubi verbum* ἐπέβαλλε *non tamquam regens Accusativum casum, sed tamquam absolute positum intelligi debebit; nisi omnino suspicari liceat,* τοῖς Δελφοῖς *scripsisse auctorem. Alibi certe eadem notione usurpatum hoc verbum, haud secus atque alii scriptores, cum Dativo casu construit Noster:* μόρον ἴσον αὐτοῖσι ἐπέβαλε, vii. 23. *m. f.*

Hinc τὸ ἐπιβάλλον, *scil. μέρος,* Rata pars, Portio quæ *alicui* obvenit *vel* quæ *ad aliquem* pertinet. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, iv. 115. *a. pro quo paulo ante aiebat* ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ μέρος, *scilicet* τὸ ἐπιβάλλον μέρος.

Ἐπίβασις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio, Actio quæ alicui *coram judice* intenditur; *qua notione Hyperides orator* τὴν δίκην, *teste Polluce* ii. 200. ἐπιβασίαν *dixit. Sic vulgo verba illa Herodoti* vi. 61. *a.*

Digitized by Google

διὰ πρᾶγμα τοιόνδε ἐπίβασιν ἐς αὐτὸν ποιεύμενος, *præeunte Laur. Valla interpretantur*, Ob hanc rem intendens in eum actionem. *Equidem* ἐπίβασιν *hoc loco* Aditum, *id est* Ansam et Occasionem *intelligebam*, qua quis utitur adversus aliquem. *Rectius vero etiam fortasse* Fundum, *sive* Fundamentum *interpretaberis* cui aliquis Insistit, *id est*, Argumentum quo quis Nititur: *qua notione paulo post* (vi. 65. *f.*) *eadem in re verbo* ἐπιβατεύειν *utitur Noster*, τούτου ἐπιβατεύων τοῦ ῥήματος, Huic verbo Insistens, Hoc verbo (tamquam fundamento et argumento) nixus. *Similiterque Appianus, frequens Herodotei sermonis imitator, ipso vocabulo* Ἐπίβασις *usus est lib.* i. *de Bell. Civ. c.* 37. *ubi ait, οἱ ἱππεῖς ἐπίβασιν ἐς συκοφαντίαν τῶν ἐχθρῶν τὸ πολίτευμα αὐτοῦ τιθέμενοι*, Equites Romani instituto Drusi tribuni pl. tamquam Argumento et Fundamento usi ad calumniandos suos inimicos. *De vario usu hujus vocabuli, præter ea quæ ab H. Steph. adnotata sunt, consuli potest Lexicon nostrum Polybianum et Concordantiæ Græcæ Vet. Test. e quibus (quod obiter moneo) discimus, Hesychianam glossam* Πρὸς ἐπίβασιν *spectare ad librum Sapient.* xv. 15.

Ἐπιβατεύειν, 1. Insistere. *Vide* sub *vocab.* Ἐπίβασις. 2. ἐπιβατεύειν τοῦ ὀνόματος τινὸς, Nomen alicujus Invadere, *id est*, Usurpare, Falso sibi vindicare. ἐπιβατεύειν τοῦ Σμέρδιος ὀνόματος, iii. 63. *f. et vocab.* ὀνόματος *subintellecto*, ἐπιβατεύειν τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου, iii. 67. *a.* *Rursus*, ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου ὀνόματος *de eo qui* Euenii nomen ita usurpavit, ut se filium Euenii falso prædicaverit, ix. 95. 3. *i. q.* ἐπιβάτην εἶναι, Nave vehi. ἐπεβάτευον ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν, vii. 96. *a.* 184. *a.*

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, Vector, *præsertim* Qui navi vehitur, Miles classiarius. *οἱ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβάται*, Argonautæ, iv. 145. *a.* ἵκεσι τοὺς ἐπιβάτας ὀπλίσειε, vi. 12. *a.* (*ubi* ἐπιβάται *diserte distinguuntur a* ναύταις) vii. 100. *f.* τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστεύοντα, vii. 180. χωρὶς τῶν ἐπιχωρίων ἐπιβατέων, vii. 184. *a.* viii. 118. *m.* ix. 32. *m.*

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Qui *equo* vehitur. ἐπιβήτορες ἵππων, *Vit. Hom.* 14. *a. m. in carmine. Sic Odyss.* σ'. 262.

Ἐπιβοᾶν *et* Ἐπιβοᾶσθαι, Adclamare, Inclamare. εἰ δὲ μὴ ἐπιβώσονται, (*contractione Ionica, pro* ἐπιβοήσονται) v. i. *m. ubi de* Clamore bellico. *Alibi*, Alta voce implorare, Auxilio vocare. Κροῖσον ἐπιβώσασθαι, (*i. q.* ἐπιβοήσασθαι) τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον, i. 87. *a.* τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο, ix. 23. *a.*

Ἐπιβοηθέειν, Auxilio venire, κελεύοντάς σφι ἐπιβοηθέειν, vii. 207. *f.* ἡ ἄλλη στρατιὴ ἐπεβοήθεε, iii. 146. *f.* - *Et facta contractione*, Λοκροί σφι ἐπεβόθεον, viii. 1. *f.* 14. *a.* ἐπεβόθησαν, viii. 45.

Ἐπιβουλεύειν, *séq. Infinit.* Agitare consilium. τοὺς δὲ ἐπιβουλεύειν, τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα, i. 24. *a.* ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν (σφίσι), vii. 137. *f.* *Cum Dativo rei*, Meditari, Moliri. τινοθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι, iii. 122. *m. ubi in bonam partem*, Magnas res moliri. *Cum Dativo pers. et Accus. rei:* ἀμοὶ Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, iii. 122. *m. f.* ἐπεβούλευσε θάνατον Στράτιν ἐπιβουλεύοντες δὲ ὁς φανεροὶ ἐγένοντο, viii. 132. *a.*

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, Nubilis, Nuptiis maturus, *sive* Nuptiarum cupidus. ὅσοι ἐσμὸν ἐπίγαμοι, i. 196. *m. De virginibus loquens* ibid. *a.* παρθένοι γάμων ἐραῖαι *dixerat.*

Ἐπιγίνεσθαι, 1. Post nasci, Post venire. οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφισταί, ii. 49. *a.* τῶν ἐπιγινομένων ἕνεκα ἀνθρώπων, Posterorum causa, ix. 85. *f.* 2. Supervenire, Ingruere, Accidere. νὺξ ἐπεγένετο, viii. 70. *a.* πλέουσι αὐτοῖσι χειμών τε καὶ ὕδωρ ἐπεγίνετο, Navigantibus tempestas et imber incidit, viii. 13. *m.* ἐπιγίνεταί σφι τέρεα, viii. 37. *m.*

[Ἐπιγράφειν. *Perperam olim* ἐπιγραφέντων *editum erat, pro* ἐπιταφέντων, ii. 121, 1. *a.*]

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, Incurvus, Aduncus. πρόσωπον ἐπίγρυπον, ii. 76. *a. de* rostro *Ibidis avis.*

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, Liberaliter offerre, Concedere, Exhibere. τὰς ἑωυτῶν μητέρας καὶ ἀδελφεὰς ἐπιδαψιλευόμεθα, v. 20. *m. f. ubi pro eo, quod pluribus verbis in Versione Latina posui, velim Vallæ tenuissem interpretationem*, Nostras ipsorum matres et sorores liberaliter vobis exhibemus: *nam potest quidem præpositio* ἐπὶ *vim adverbii* Insuper *adjicere; sed, plerumque etiam absque accessoria illa notione usurpari hoc verbum, satis declarant exempla ab Hemsterhusio, a Wess. ad Herodoti locum laudato, congesta. Similiter verbum* ἐπιδιδόναι *non semper significat* Insuper dare, *sed frequentius etiam simpliciter*, Dare, Tradere, Donare.

Ἐπιδέειν, Superne Adligare, Imponere, Superne adfigere. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, i. 171. *a. m.*

Ἐπιδέειν, Carere, Indigere. τετρακοσίας μυριάδας, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιάδων, Quadringentæ myriades, quibus desunt septem millia, vii. 28. *f.*

Ἐπιδεικνύναι, *i. q. simpl.* δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. *Sic* vi. 61. *f.* ἐπιδεικνύναι *et* ἐπιδεῖξαι *ait, pro quibus paulo ante, et paulo post, simplex* δεῖξαι

Digitized by Google

pauit. (*Ibi Schaefferus Ionicos formas ἐναίδεα et δέξει Herodoto tribuit, quas alibi frequentat Noster, sed h. l. veteres libri omnes ignorant.*) Jovem, aiunt Ægyptii, quum Hercules petiisset ut ei se conspiciendum daret, postquam arietis capita ἐξ ἐναντίου ἐγκάψαι, Se illi ostendisse, ii. 42. m. τῶνδε ἐνεκάλεσε τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι, iii. 135. a. ubi paulo ante (cap. 134. *f.*) *in eandem sententiam* δέξαι ἔσεσθαι τῇ Ἑλλάδι *dixerat.*

Etiam in Medio notione Transitiva passivum reperitur. ἐνέλεγε τοῦτο δορυφόρους ἐνεδείκνυσθαι (*abroῖσι*) πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ἵππον, vii. 146. *f.*

Notione sequioribus scriptoribus usitata verbo Ἐπιδείκνυσθαι *usus est auctor Vitæ Homeri cap.* 12. *a.* τὰ ἔπεα τὰ πανηγυρικὰ αὐτῷ ἐπεδείκνυτο, Carmina sua Ostentabat, *id est*, Coram auditoribus recitabat aut canebat, specimen artis suæ editurus. *Conf.* Ἔνδειξις.

ἐπεδείκνυτο ῥάψῳ ὅσον εἶχον μέγιστον *ed. Schaef. cum mss. nonnullis* vii. 223. m. *f. ubi nos cum aliis* ἀνεδείκνυτο *tenuimus.*

Ἐπίδειξις, *vide* Ἔνδειξις.

[Ἐπιδέξιος, Dexter, *tamquam vocabulum Herodoto usitatum profert Æm. Portus, provocans ad* "τὰ ἐπιδέξια, *subintell.* χωρία, Loca ad dextram, vi. 33. *a.*"—*At ibi divisis vocibus* ἐπὶ δεξιὰ *scriptum apparuit. Etiam Wesselingius quidem*, ii. 93. *m.* (*ubi conf. Var. Lect. et Not.*) *et* iv. 191. *a. una voce, sed ea acuta,* ἐπιδεξιὰ *ediderat; at idem Vir doctus, ubi ad* vi. 33. *pervenit, vocibus divisis* ἐπὶ δεξιὰ *scribi intellexit. Vide Var. Lect. et Not. ad* vi. 33, 2. *et modi ad voc.* Δεξιὸν *supra, sub loco.*]

Ἐπιδεὴς, (*Ion. i. q.* Ἐπιδεὴς) Indigus, Inops. τῶν πάντων ἐπιδεέες ἐόντες, iv. 130. *a. ubi alii olim* ἐπιδεές.

Ἔνδειξις, ιος, ἡ, (*Ionice i. q.* Ἔνδεκτις) *proprie* Demonstratio, *vel* Ostentatio. *Non nisi semel, quod notaverim aut meminerim, vocab. hoc apud Nostrum occurrit*, ii. 46. *extr.* τοῦνο ἐς ἔνδειξιν (*alii alibi* ἐνδεῖξαι) ἀνθρώπων ἀπίκετο, *haud satis liquida scriptoris sententia. Nos interpretati sumus*, Eaque res in omnium hominum notitiam pervenit. *Vide Adnot. ad l. c. Præiverat nobis Æm. Portus, Græca Herodoti verba his Latinis reddens:* "Hoc in hominum demonstrationem venit, *id est*, Hominibus innotuit, ita ut omnes hoc indicarent ac demonstrarent."

Notione sequiori ætate pervulgata occurrit vocab. Ἔνδειξις *in Vita Hom.* 10. τῶν ἀνέμων τὴν ἔνδειξιν ἐποιέετο. *Conf. supra sub verb.* Ἐπιδείκνυσθαι *adposita.*

Ἔνδηλος, ον, ὁ, ἡ, Manifestus, Notus, Cognitus. θέλων μὴ ἔνδηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι, Nolens Græcis manifestus esse; *id est*, Nolens consilium suum cognosci a Græcis, viii. 97. *a.*

Ἔνδημος, *aut* Ἐπίδημος, ον, ὁ, ἡ, In urbe vel regione aliqua habitans, Inquilinus. τοῖσι δ' ἂν ἔωσι (in oppidis Ægypti) ἐπιδήμοισι ἱρεῦσι, ii. 99. m. *ubi* ἐπιδήμιοι *ex probatis mss. adscivimus, alii vulgo* ἐνδήμιοι.

Ἐπιδιαβαίνειν, Post alium transire. ἐπιδιαβάντων τούτων τὸν Τάναϊν, οἱ Πέρσαι ἐπιδιαβάντες ἐδίωκον, iv. 122. *f.* ἔβαθη ἐς Ζάκυνθον διαβάς· ἐπιδιαβάντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, vi. 70. *a. N.*

Ἐπιδιαγινώσκειν, Recognoscere. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωντω, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι, i. 133. *extr.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, Inter se dividere. ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλιας ἐπόρθεον, v. 116. *extr.*

Ἐπιδιδόναι, *notione intransitiva*, Pergere, Progredi, Augescere. ἢν οὕτω ἡ χώρη κατὰ λόγον ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος, ii. 13. *m.*

Ἐπιδίζησθαι, *non* Ἐπιδίζεσθαι, Quærere, Inquirere, Anquirere. ἐπιδίζηται τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῶν ὁ λόγος τὸν Κῦρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, i. 95. *a. ubi perperam olim* ἐπιδίζεται *edd.* τί δ' ἂν ἐπιδίζημενος ποιέοιμι ταῦτα; v. 106. *m. Conf.* Διζήσθαι.

Ἐπιδικεῖν, *i. q. simpl.* Δικάειν, Persequi, vi. 104. *a.* viii. 98. *a.*

Ἔνδοξος, *i. q.* προσδόκιμος, *dicitur de* Re quæ exspectari potest et debet, *de eo* Quod futurum videtur; *item de* Persona cui aliquid eventurum esse probabile est. τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐνδοξα (*scil. ἐστὶ*) γενέσθαι, i. 89. *m.* πολλοὶ ἐνδοξοι τυγχάνουσι τοῦτο ποιήσοντες εἶναι, Probabile est multis hoc idem esse eventurum, vi. 12. *m.* λογιζομένους ὅσα φαίνοντο ἐκ τῆς παρεούσης καιρὸς ἐνδοξα καταλαμβάνειν, iv. 11. *f. N. ubi utique* καταλαμβάνειν *scripsisse videtur Herodotus, scilicet* ὅσα καιρὸς ἐνδοξα ἐστὶ καταλαμβάνειν αὐτοῖς.

Ἐπιδραμεῖν, Ἐπιτρέχειν, 1. *cum Accusat.* Hostiliter incursare. τὰς κώμας πάσας ἐπέδραμον, viii. 33. *extr.* τὴν χώρην πᾶσαν ἐπέδραμον, viii. 32. *b.* ἐπέδραμε πεζὸν τὴν *tamquam ex lib.* i. *citavit H. Steph. Conf. Lexic. Polyb. voc.* Ἐπιτρέχειν. 2. *Cum Dativo*, Adcurrere, *et metaphorice*, Inhiare, Cupide arripere. οὐκ ἐπιδραμὼν, πάντα τὰ δεδόμενα δέκετο, iii. 135. *f. N. ubi constructio verborum in hunc modum intelligenda*, δέκετο πάντα τὰ δεδόμενα, οὐ τι ἐπιδραμὼν αὐτοῖς.

Ἐπεικὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *de Fronte*, Probabilis, Satis idoneus. παῖς, τὰ μὲν ἄλλα ἀπεικὴς, ἄφρονος δὲ, i. 33. *a. ubi Valla*, Habilis ad cætera; *nos*, Cætera quidem non ineptus. *De Re*, τὸ μέτρον καὶ καλὸν ἔχον Ἰονας Ἐπεικέστατον dicere, *ait Gregorius Dial. Ion.* §. 116. *cui præcipere*

Digitized by Google

Glossæ Herodoteæ ex libro ii. ἡ δὲ τρίτη τῶν ὄβιν, *ait Nester* ii. 22. *a.* (Tertia illarum viarum, *quibus rationem reddere volunt augmenti annui Nili*) πολλὸν ἐπιεικεστέρη ἐοῦσα, μᾶλιστα ἔφευγον: *Ubi Valla:* Ut multo modestissima, ita longe falsissima est; *nos*, Quum maxime speciosa sit, plurimum a vero abesse. πολλαὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, Multi præponunt justioribus æquiora lenioraque; Æquum et bonum summo juri præferunt. *Usus hujus vocabuli complura ex variis auctoribus exempla collegit Kam. ad Gregor. L. c.*

Ἐπιεικέως, Modice, Sic satis. ἡ βίζα τοῦ λωτοῦ ἐγγλύφουσι ἐπιεικέως, Modice dulcis est, ii. 92. *m.*

Ἔπειμι, (*ab* εἶμι, Eo.) 1. Contra aliquem ire. *οἱ Πέρσαι, ὡς οἷόν τε ἐπιφανέστατα τῶν Ξυνθέων τὴν ἵππον, ἐπῆισαν* (*scil.* ἐπ' αὐτὴν) *etc.* iv. 122. *m. ubi mox* Θίλακον *eadem in re.* δεινῶν ἐπιόντων τοῖσι Ἕλλησι, Periculo imminente Græcis, vii. 145. *f.* δεινοῦ ἐπιόντος ὀδόεσθαι, vii. 164. *a.* τὸν βάρβαρον τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, vii. 157. *a. N.* 177. *m.* ὁρέοντες ὁρμὰν ἐπιόντας, vi. 112. *a.* βοῦ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπῆισαν, ix. 59. *f.* 2. Advenire. ἐπιοῦσι τοῖσι πρεσβυτέροισι ἐξ ἔδρης ὀνανιστέασι οἱ νεότεροι, ii. 80. *Hinc* ἅμα ἡμέρῃ τῇ ἐπιούσῃ, Proximo die (Postridie) prima luce, ix. 42. *f.* 3. Ohire, Percurrere, Passim ire per regionem. ἐσίοντο ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς, (*id est*, ἐσίοντο τοὺς χώρους, ἐπιόντες αὐτούς) v. 74. *f. Hac notione ex Reiskii conjectura* ix. 95. *correxi* ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα, *pro eo quod erat* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, *quod quidem ipsum fortasse, eandem in sententiam, teneri debuerat, ut supra sub Præpos.* ἐπὶ *cum Accus. num.* 4. *monui.*

Ἐπιέναι, (*Ion. pro* Ἐφιέναι) *ab* ἵημι, 1. Immittere, Mittere contra. ὕδωρ θερμὸν ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, vii. 176. *f.* ἐπῆκαν τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἵππον, v. 63. *f.* ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, ix. 49. *a.* 2. Permittere, Concedere, Sinere. οὐδ', ἢν ὁ Δάμων ἐπίῃ τοι ἄρχειν, ἡμεῖς ἐπήσομεν, vii. 161. *m. f.* οὐδὲν ἐπιέντες οἷόν τε ἦν. vii. 162. *a. pro quo rectius nunc* ἐπιέντες. εἴ τις ἐπείη σφι ἐπέλκειν τὰς μακρὰς ὀδρὰς, iii. 113. *a.* 3. Admittere *marem feminæ.* ἐπιέναι τοὺς ὄνους ταῖς ἵπποις, iv. 30. *f. Pro quo est locutio plenior, sed diversæ verborum constructio* iii. 85. *f. ubi* Œbares ἐπῆκε (*nempe* τῷ τοῦ Δαρείου ἵππῳ) ὀχεύσασα τὴν ἵππον.

Ἐπένδυσθαι, Indui. χαλκὸν ἐπένδυτο, *sive* ἐπέσυτο, Induta est *ea*; Operculo *æneo* tecta est, i. 47. *extr. in Oraculo. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐπιζέειν, Effervescere. ἀκονιστρὶ μοι τῆς Ἀφροδίτου γνώμης παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε, vii. 13. *m.*

Ἐπεζευγνύναι, Præcingere, Inter se jungere. (*vide Lexic. Polyb. h. v.*) Sectos arborum stipites intentis super Hellesponto rudentibus continua serie impositos ἐνθαῦτα ἄλλα ἐπεζεύγνυον, vii. 36. *f. ubi Valla,* Desuper innexuerunt; *Wess. cum Groν.* Superjunxerunt; *nos*, Arcte inter se constrinxerunt.

Ἐπιζῆσαι, In vita manere, Superesse. οἱ ἐπέζωσε καὶ μὴ ἐπέθανε, i. 120. *a.*

Ἐπεζωννύναι, Præcingere, Succingere. Mulieres Ægyptiæ in luctu discurrunt per urbem plangentes pectora ἐπεζωσμέναι, Succinctæ; atque etiam viri plangunt pectora ἐπεζωσμένοι, Succincti, ii. 28. *b. N.*

Ἐπιθαλάσσιος, Maritimus, Ad mare situs. τῶν ἐπιθαλασσίων ἄρχει πάντων, Universæ præest oræ maritimæ, v. 30. *f.*

Ἐπιθέειν (τινὶ *vel* ἐπί τινα), Irruere. καὶ μιν ἐπιθέοντα ὁρῶν, ix. 107. *m.*

Ἐπιθεσπίζειν τῷ τρίποδι, *i. q.* θεσπίζειν ἐπὶ τῷ τρίπ. Ex tripode oracula reddere, iv. 179. *m. f.*

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, Operculum. χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθεὶς, i. 48. *f.*

Ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, Cupidus, Studiosus. νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐὼν, vii. 6. *a.*

Ἐπιθυμίη, ης, ἡ, Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, i. 32. *m. Et paulo post* ibid. ἐπιθυμίην ἐνεῖκαι, Patienter ferre desiderium.

[Ἐπιθωυμάζειν. *Pro* ἐπεθώυμαζε, viii. 148. *m. plures codd.* ἐνεθώυμαζε *aut* ἐνεθάμαζε *præferunt.*]

Ἐπικαλέειν, 1. *i. q. simpl.* καλέειν, Nominare. ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι, viii. 44. *f. ubi eadem notione præcedit verbum* ὀνομαζόμενοι, *et sequitur* ἐκλήθησαν.

2. Ἐπικαλέειν *et* ἐπικαλέεσθαι, Ad se vocare, Invitare. αὐτῶν τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων, i. 187. *m.* ἐπεκαλέοντο (αὐτοὺς) οἱ Κυρηναῖοι, Invitarunt eos Cyrenæi *ad coloniam in Libyam deducendam*, iv. 159. *m. Hinc* Auxilio vocare. ἐπικαλέσασθαι τοὺς Ἀλευάδας συμμάχους, viii. 64. *f. et mox* ibidem, ἐκ Ζαλαμῖνος Αἴαντα τε καὶ Τελαμῶνα ἐπεκαλέοντο. *Rursus,* αὐτοὶ σφέας ἐπεκαλέσαντο οἱ Ἕλληνες, viii. 203. *a. Similiter* v. 63. *m.* 80. *b. Sed* et Invitare ad pugnam, Inclamare, Provocare, v. 1. *a.*

3. Ἐπικαλέειν *et* Ἐπικαλέεσθαι, Invocare, Implorare *deum.* ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν, ii. 39. *a.* ἐπικαλεῖ τὸν Διόνυσον, viii. 8. *m.* θεοὺς ἐπικαλέων, viii. 65. *m. v.* 93. *a.* ἐπικαλέεσθαι τὸν θεὸν, i. 87. *a.* ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, v. 61. *f.* ταῦτα ἔτι τούτου ἐπικαλευμένου, Dum ille adhuc *deam* ita invocat; *hæc a dea* precatur, v. 62. *a.* τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο, Quis esset quem ille invocaret, i. 86. *m.* ἐπικαλέω σε τὴν θεὸν, i. 199. *m. ubi Valla,* Ego tibi deam imploro; *nos*, Deam, ut tibi adsit, precor.

Digitized by Google

Sed vide an sententia hæc sit, Per quam te obtestor; Deæ nomine te compello et invitatum velim. *Similiter, sed accedente notione* Imprecationis *et* Comminationis, *θεοὺς τοὺς βασιλῆίους ἐπικαλέων ὑμῖν*, iii. 65. *m. Et ἐπιμαρτυρόμεθα ἐπικαλέσασθαι ὑμῖν τοὺς θεούς, μὴ κατιστάναι etc.*

4. Ἐπικαλέειν, *i. q.* ἐγκαλεῖν, Accusare, Postulare, Crimini dare. *Hinc in Passivo, τὰ ἐπικαλεόμενα χρήματα*, Pecuniæ quarum causa (*utpote furto ablatarum*) aliquis accusatur; Pecuniæ et res pretiosæ quæ repetuntur, ii. 118. *f. Confer* Ἐπίκλητος.

Ἐπικαμπή, ῆς, ἡ, Incurvatio, Inflexio. *al ἐπικαμπαί*, Inflexiones *muri*, i. 180. *m. N. Conf.* Καμπή.

Ἐπικάρσιος, ίη, ιον, Obliquus, Transversus. *τὰς ἐπικαρσίας ὁδοὺς*, i. 180. *f. τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια*, iv. 101. *f. Cum Genitivo. τριήρεας, τοῦ μὲν Πόντου (nisi πόρου legendum) ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ βόα*, vii. 36. *a. N.*

Ἐπικαταβαίνειν, Descendere adversus *hostem. ἔδοξέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς*, ix. 25. *a. m.*

Ἐπικατακλύζειν, Inundare. *ἐπικατακλύσειν τὴν Ἀσίην πᾶσαν*, i. 107. *a.*

Ἐπικατακοιμᾶσθαι *vel* Ἐπικατακοιμέεσθαι, Incubare, Dormire super. *ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτέοντες τὰ σήματα καὶ κατευδόμενοι ἐπικατακοιμέωνται*, (*sive*, *ἐπικατακοιμέονται*,) iv. 172. *f.*

Ἐπικαταλαμβάνειν, Antevertere, Occupare, Opprimere. *Olim* i. 79. *a. sic edebatur, ἐλαύνων ὡς δύναιτο τάχιστα ἐπὶ τὰς Ἄλδρις, ὅκως, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἁλισθῆναι τὴν τῶν Λυδῶν δύναμιν, αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, id est*, Quam celerrime posset exercitum adversus Sardes duceret, ut, priusquam iterum contraherentur Lydorum copiæ, ipse hostem occuparet, *ut Valla reddidit; sive*, ipse occuparet capere *Sardes*, et opprimere *hostem. Ibi tria verba, ὅκως et αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, quæ a Gronovio et posterioribus Editoribus ex codicum nonnullorum præscripto abjecta sunt, restituenda auctori equidem putem. Similem verbi ἐπικαταλαμβ. usum ex Platone, Theophrasto et Xenophonte, post Guil. Budæum adnotavit H. Stephanus Thes. T. ii. col. 574. h.*

Ἐπικαταφάζειν, Mactare, Jugulare *aliquem* super *cadavere aut* super *busto alterius. ἐπικαταφᾶξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ*, i. 45. *a. ἑωυτὸν ἐπικαταφάζει τῷ τύμβῳ*, ibid. *f.*

Ἐπικαταψεύδεσθαι, Mendacium aliquod adjicere dictis. *οὐδὲν ἐπικατεψευσμένος*, iii. 63. *m. f.*

Ἐπίκαυτος, Adustus, Præustus. *ἀκοντίοισι ἐχρέωντο ἐπικαύτοις*, vii. 74. *m. N. et* 71. *a.* Præustis sudibus *ait Virgil. Æn.* vii. 524. Obustis, xi. 894.

Ἐπικεῖσθαι, 1. Situm esse versus (*prope*, contra, adversus) *locum aliquem. αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι*, vii. 6. *m. f.* 2. Incumbere, Urgere, Instare, Premere; *sive* Hortando *ut πάγχυ ἐπικείμενος ἀνῆγε*, v. 104. *m. (conf.* Ἐνάγειν.) *sive* Hostilitate imminendo, persequendo *aut* adgrediendo. *ἐπικειμένων αὐτέων Βοιωτοῖσι*, v. 81. *b. ποιήσασι ταῦτα ἰδόντες Ἀθηναῖοι ἐπικεῖσθαι*, vi. 49. *m. τοῦτο μὲν αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίῃ ἐπεκέκατο*, Impetum in eum fecerunt, ix. 22. *a.* viii. 84. *a.*

Ἐπικέρδιον, ου, τὸ, *i. q.* τὸ κέρδος, Lucrum, Quæstus. *τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες*, iv. 153. *m. f. ubi olim ἐπικερδέων, quod ad τὸ ἐπικερδὲς (Neutr. adjectivi ἐπικερδὴς) retulit Æm. Portus.*

Ἐπικερτομέειν, Mordacibus verbis insectari. *βάσας τὸν Θεμιστοκλῆα ἐπεκερτόμησε*, viii. 92. *m. f. ubi delendum incisum quod post Θεμιστοκλῆα ex superioribus editionibus in nostram irrepsit.*

Ἐπικηρυκεύεσθαι, Missio præconio de pace aut induciis agere cum hoste, Per caduceatorem edicere. *ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι*, i. 60. *a. ταῦτα ἐπεκηρυκεύσατο τοῖσι Δηλίοισι*, vi. 97. *f. ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι*, ix. 87. *f.*

Ἐπικηρύσσειν τινὶ (*vel*, ἐπί τινι) ἀργύριον, Caput alicujus proposita pecunia proscribere; Per præconis vocem pretium ei polliceri, qui proscriptum aliquem sive vivum sive mortuum nobis tradidisset. *οἱ Πυλαγόροι ἐπεκήρυξαν ἀργύριον ἐπὶ Ἐπιάλτῃ τῷ Τρηχινίῃ*, vii. 214. *m. καὶ οἱ φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων ἀργύριον ἐπεκηρύχθη*, vii. 213. *m.*

Ἐπικίδνάναι, Inspergere. *κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν*, vii. 140. *extr. in Orac. Vide Not. et conf. Iliad. β'.* 850. *et η'.* 451 *et* 458.

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, Periculosus. *ἐπικίνδυνον ἦν μὴ λαμφθείη*, Periculum erat ne deprehenderetur, vii. 239. *m.*

Ἐπικιρνάναι, Miscere. *ἐπικίρναται ὁ κρατὴρ*, Miscetur in cratere vinum, Repletur crater, i. 51. *m.*

Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, 1. Advocatus in *concilium*, Convocatus. *σύλλογον ἐπίκλητον Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο*, vii. 8. *a. N. Hinc substantive, οἱ ἐπίκλητοι*, Qui in concilium vocari solent, Concilii participes. *ἐβουλεύετο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι*, viii. 101. *a. συγάντων δὲ τῶν ἐπικλήτων*, ix. 42. *a. ubi vide proxime præcedentia.* 2. Invocatus, Auxilio vocatus, i. *q.* σύμμαχος, *ut ait Hesychius*, Auxiliaris, v. 75. *f. Conf.* Ἐπικαλέσθαι.

Ἐπικνέεσθαι, (*Ion. pro* ἐφικνεῖσθαι) 1. Pervenire ad, Attingere. *ἐς τὰ ἄλλα λέγων*

Digitized by Google

ἐπίκοινα ἀληθέστατα, Sermone tuo verum acu tetigisti, vii. 9. *a.* 2. Perstringere, Percutere. τὸν Ἑλλήσποντον ἐκέλευε τριηκοσίας ἐπικέσθαι μάστιγι πληγάς, vii. 35. *a. N.*

πολλῷ μᾶλλον ἐπικύρεται καταγράφων *legebatur olim* iii. 108. *f. ubi nunc* ἐσικύρεται. *Vide Var. Lect. et Not. et confer* ἐξικνέεσθαι.

Ἐπίκοινα, *Adverb. i. q.* ἐπικοίνως, (*ab Adject.* ἐπίκοινος) In commune, Promiscue. χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησε ἡ Πυθίη τούτοισι τε καὶ Μιλησίοισι, vi. 77. *m.* ταῖσι γυναιξὶ ἐπίκοινα χρέωνται οἱ Μασσαγέται, i. 216. *a. ubi olim quidem* ἐπὶ κοινὰ *edd. Conf. mox* Ἐπίκοινος.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, Communis, Ad plures in commune pertinens, Promiscuus. Ἀργείοισι καὶ Μιλησίοισι ἐχρήσθη ἐπίκοινον χρηστήριον, vi. 19. *a.* ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, iv. 104. *a.* 172. *a. m.* 180. *f. Conf.* Ἐπίκοινα.

Ἐπικουρέειν, Auxilio venire. ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε, iv. 128. *f.*

Ἐπικουρίη, ης, ἡ, Auxilium, Auxiliares. ἐπεκαλέοντο ἐκ Θεσσαλίης ἐπικουρίην, v. 63. *m.* 80. *f.* vi. 100. *a.* ἐπικουρίη ψυχρή, vi. 108. *a. m.*

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Auxiliator. οἱ ἐπίκουροι, Auxiliares, ii. 152. *m. et f.* iii. 91. *f.* 145. *f.* 146. *m. et f. Etiam* Satellites *intelliguntur* ἐπίκουροι, *ut* i. 64. *a.* vi. 39. *f.*

Ἐπικουφίζειν, Levare. τὴν νῆα ἐπικουφισθεῖσαν οὕτω ἀπεσώθησαι, viii. 118. *f.*

Ἐπικρατέειν, 1. Vincere, Victoriam reportare, Superare. ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι, Vincere aut mori, vii. 104. *f.* ἐπεκράτησε τῇ στάσει Μίνως, Sua factione vicit; *vel* Superior discessit e lite, ii. 1. *f.* ὁ Νεῖλος πλήθει ἐπικρατέει, *scil.* τοῦ Ἴστρου, Aquæ copia vincit (superior est) Nilus, iv. 50. *a. ubi nunc quidem ex aliis codicibus* ἀποκρατέει *editur, sed nec spernendum istud. Simillimum certe exemplum, ol* Πέρσαι ἐπεκράτησαν πλήθει *ex p.* 187. *ed. pr. H. Steph. citavit Portus; at ibi quidem verba hæc non leguntur, et vera illorum sedes adhuc me præteriit.* πολλὸν ἐπεκράτεον, *sc.* ἐκείνων, vi. 138. *m.* τῇ μάχῃ ὡς ἐπεκράτησαν, v. 116. *b.* τοὔνομα Ὄμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγενεΐ, *Vit. Hom.* 13. *Frequenter construitur cum Genitivo ejus quem vincimus.* ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, viii. 94. *m.* ἐπεκράτησε μάχης τῶν Γελώων, vii. 155. *m.* τέῳ τρόπῳ τῶν ἀνδρῶν τουτέων ἐπικρατήσομεν, vii. 234. *f.* τοὺς σκύλακας ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου, iii. 32. *a.* ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλέϊ, Si apud regem (*i. e.* judicio regis, lite a rege judicata) illum vicit, iv. 65. *m. f.* οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, Non amplius potuisse *illos* vim ignis superare, i. 86. *extr.*

2. Potiri, In potestatem suam redigere. ἐπικρατήσας τῶν πραγμάτων, Potitus rerum, iv. 164. *a.* καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρῶντο οὐ δυνάμενοι δὲ ἐπικρατῆσαι, nempe αὐτῆς, v. 71. *m.* ἐντὰ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν, vi. 115. *a.*

3. Obtinere (Tenere) imperium, In potestate habere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, Maris imperium tenebant, i. 17. *f. Sic,* βασιλέος ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης, vii. 139. *m. f.* πολλὰς εἶχε ἀκτὰς ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσσης, v. 36. *m.* ἐπεκράτει γὰρ ταύτης, Nam hæc (*insula*) imperio illius erat subjecta, iii. 52. *f. Sic* τῶν ἐπεκράτεε, ii. 1. *f. idem valet ac* τῶν ἦρχε ibid. ἐπεκρατέετε τῶν Περσέων ὅσον χρόνον ὑμῖν ὁ θεὸς παρεδίδου, iv. 119. *m. f.*

Ἐπικτᾶσθαι, *sive* Ἐπικτέσθαι, Insuper adquirere, Adsciscere. πατρίοισι χρεώμενοι νόμοισι, ἄλλα οὐδένα ἐπικτέωνται, ii. 79. *a.*

Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ, Adquisitus. Delta Ægyptiorum ἐστι Αἰγυπτίοισι ἐπίκτητος γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ, ii. 5. *a.* 10. *a.* τὴν ἀπ' Αἰγύπτου ἐπίκτητον (γυναῖκα) ἐν τιμῇ ἔχει, Uxorem ex Ægypto adquisitam, Insuper ductam, Adventitiam, iii. 3. *m.*

Ἐπισκύσκεσθαι, Superfœtare. ἐπισκύσκεται μοῦνον πάντων θηρίων ὁ λαγώς, iii. 108. *m. N.*

Ἐπικυρέειν, *i. q.* κυρέειν, Nancisci. καθαρσίου εἵνεκεν ἐπικυρῆσαι, *olim edd.* i. 35. *a. ubi nunc simpl.* κυρῆσαι, *sed neutiquam aspernandum compositum.*

Ἐπιλαμβάνειν, 1. Prehendere, Corripere, Invadere. ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ δυσεντερίη, viii. 116. *m.* (*qua notione quidem alibi verbum* ἐπιλαβεῖν *frequentat Noster: vide* vi. 27. *a. et ibi Not.*) 2. Cohibere, Retinere. ἐπιλαβόντες τὸ κλόσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, ii. 87. *m.*

Med. Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum Genitivo,* 1. Insuper nancisci, *et simpliciter* Nancisci. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι, i. 127. *a.* v. 23. *m. f.* προφάσιος ἐπιλαβέσθαι, Occasionem (Speciosam caussam) nancisci, iii. 36. *f. et* vi. 13. *m. f. ubi etiam reddi potest* Arripere occasionem, *sicut* vi. 49. *f. ubi* ἁσμενοι προφάσιος ἐπελάβοντο. 2. Manu prehendere et firmiter tenere, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νηὸς, vi. 114. *Quando simpliciter* Prehendere *vel* Arripere *significat, construitur etiam cum Accusativo:* τὰ ὅρατα (τῶν πολεμίων) ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων, ix. 62. *m.*

3. Manum injicere, Adgredi, Invadere, Adoriri. ἐπελάβοντο τῶν νεῶν, vi. 113. *extr.* (*Conf.* Συνεπιλαμβάνεσθαι.) 4. Corripere verbis, Invehi *in aliquem. Sic olim quidem edebatur,* χαλεπῶς ἐπελαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ παιδὸς, ii. 121, 4. *a. ubi nunc simpl.* ἐλαμβάνετο *ex mss ita adscitum, sed istud denuo revocavit Schæf.*

Digitized by Google

Ἐπιλάμπειν, Illucescere, Adpetere. ὃς ἀφ᾽ ἡμέρᾳ ἐπέλαμψε, viii. 14. c. ἔαρος ἐπιλάμποντος, Adpetente vere, Primo vere, viii. 130. a. *Conf.* Ἐπολάμπειν.

Ἐπίλαμπρος, ου, ὁ, ἡ, (*Ion. pro* ἐπίλαμπτος) Deprehensus. οἱ ἐπίλαμπτοι ἀφάσσουσι ἔοντα, Si Deprehensa fuerit palpans *illum*, iii. 69. m. *ubi perperam olim* ἐπίλαμπος. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐπιλανθάνεσθαι, Oblivisci. τοιοῦτον μὲν τῶν ἀντολίων μαινομένος ἐπελανθάνετο, iii. 147. b. *Conf.* Ἐπιλήθεσθαι.

Ἐπιλαύειν, Lævigare, Lenire. *Metaph.* τοιοῦτα ἐπιλαύνας τὴν Ξέρξεω γνώμην, Lenivit, Mollivit Xerxis sententiam, vii. 9, 2. *extr. Conf.* Ἀναλαύειν.

Ἐπιλέγειν, 1. Dictis adjicere. λόγον τόνδε ἐπιλέγοντες, Narrationem *vel* Rationem hanc adjicientes, ii. 156. m. vii. 147. a. viii. 49, m. *f. Sic* τοιαῦτα ἐπιλέγοντες ποιεῦσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστὰ, ii. 64. *f.* Simul *vel* Deinde dicere: κεφαλὰς ταύτας παραφέρει, καὶ ἐπιλέγει ὃς *etc.* iv. 65. *f.* τάδε ζώουσι—ἐπιλέγοντες *etc.* v. 4. *f.* 2. Seligere. ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς *etc.* iii. 44. *f.*

Medium Ἐπιλέγεσθαι, 1. Deligere, Seligere sibi. ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων (*scil.* ὅσους ἐβούλετο, *aut simile quid,*) ἐξήγαγε, Selectos Babylonios eduxit, iii. 157. m.

2. Legere, Perlegere *epistolam, librum; quod vulgo* ἀναγινώσκειν. λαβὼν τὸ βιβλίον (*vel* τὰ γράμματα) ἀνελέγετο, i. 124. a. 125. a. ii. 125. m. iii. 41. a. 43. a. 128. m. v. 14. b. vii. 239. *extr.* viii. 22. a. 128. *f.* 136. c.

3. Secum cogitare, Reputare, Perpendere; *quod aliis* ἀναλογίζεσθαι. Ταῦτα ἐπιλογιζόμενος Κροῖσος, i. 78. a. ii. 120. c. vi. 9. a. m. 86, 1. *f.* ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλογιζόμενος, vii. 47. *f.* πᾶν ἐπιλογιζόμενος παθέσθαι χρῆμα, Reputans quidlibet accidere sibi posse, vii. 49. *f.* τὰ τῶν ἀντιπολεμίων μὴ ἐπιλογίζεσθαι πρήγματα, Nil curare quid agant hostes, vii. 236. *f.* ἐν᾽ ἀμφότερα ἐπιλογιζόμενοι παρασκευάζεται, ix. 97. *f.* μήτε τῶν ὁμοίων ἐπιλέγεα, vii. 50, 1. a. εἰ *f.* ἐπιλεξάμενον ὡς οὐδὲν ἐς ἡμᾶς *etc.* i. 86. *f.* v. 30. m. οὐδαμῇ ἐπιλεξάμενος μή κοτε τίς μοι ἐπιποσταίη, iii. 65. m. *ubi* Metuendi *notionem includit hoc verbum, sicut* vii. 149. a. *et passim alibi, vide Not. ad* vii. 149. τοῦτα τῶν στρατηγῶν ἐπιλεγομένων, Hæc dum Iales se disseruerunt duces, viii. 51. a. *In Vita Hom. c.* 2. ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην, Commemorans recidunt, *sed et ibi commode* Reputans *intelligi potest. Conf.* Ἐπιλογίζεσθαι.

Ἐπιλείπειν, *idem fere ac* ἀπολείπειν, Relinquere, Deserere, Destituere, Deficere. *Cum Accusat.* τοῦ θέρεος, τῶν ὄμβρων ἐπιλειπόντων αὖτοὺς, *scil.* τοὺς ποταμοὺς, Æstate quum imbres Destituunt (Deficiunt) fluvios; quum cessant imbres rigare illos, ii. 28. *f.* ὕδωρ δὲ πανδημεὶ μὲν (nempe τὸν Ξέρξεα) ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, viii. 21. m. *N.* Σκάμανδρος—ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον, vii. 43. a. *non* (*uti olim in Not. ad h. l. et ad* ii. 19. m. *præcuntibus aliis censeramus*) *intelligendum* κατὰ τὸ ῥέεθρον, *sed* ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον, Deseruit, Destituit fluvium solcum suum, *sive* rectius Alveum *suum*, (*suum* ῥέεθρον *manifeste* Natur vii. 127. m. *et* ix. 51. a.) *id est* Desiit fluere, et aquam bibendam præbere exercitui. *Ibi alii olim* ἐπέλιπε, *unus codex* ἐπέλιπετο. *Confer Wesselingii Notam, in qua perperam* vii. 125. *citatur, quam* vii. 127. *debuisset.*

Alibi absolute ponitur; sed ita ut, originem formulæ si spectes, subintellecta olim fuisse videatur Accusativus. Ἦν, Μέλανα ποταμὸν, οὐκ ἀντισχόντα τόνε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ᾽ ἐπιλείποντα, nempe τὸ ῥέεθρον, vii. 58. *f. Similiter* vii. 127. *f.* ταῦτα πάντα πολύγονα ποιεῦντα ἡ σοφὴ τοῦ θείου προνοίη, ἵνα μὴ ἐπιλίπῃ (*scil.* τοὺς ἀνθρώπους) κατοικεόμενα, iii. 108. d. *ubi nonnulli quidem* ἐπιλίπῃται, *perperam.*

Ἐπιλήθεσθαι, Oblivisci. ἀνὴρ, τοῦ ἐνυπάρχοντος τὸ οὔνομα ἐκὼν ἐπιλήθομαι, Vir cujus nomen sciens volens oblivisear, iv. 43. *f. id est*, Mentionem ejus facere (Edem illud) nolo, *quemadmodum* μέμνημαι *proprie* Memini, *dein* Mentionem facio *significat: alii quidem ibi* ἐπιλήσομαι *præferunt. In eandem, quæ his obtinet, sententiam alibi ait*, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα, οὐκ ἀπικήσομαι, i. 51. m. *f. Paucis* τούτων ἐκὼν ἐπελήθετο, Horum (*quos* regnatus *fuerat*) ultro oblitus est; Nullam eorum fecit mentionem, iii. 75. a. *Præt. Med.* ἀναμνήσαντο, τὰ πρῶτα ἐπιλελῆσθαι, (Oblitos se esse priora) τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνιέναι, iii. 46. m. *ubi alii* ἐπιλελῆσθαι, *sed vide Not. Conf.* Ἐπιλανθάνεσθαι.

Ἐπιλογίζεσθαι, Secum reputare. ἐπιλογισθέντες ὅτι *etc.* vii. 177. a. *Conf.* Ἐπιλέγεσθαι.

Ἐπίλοιπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τὰ ἐπίλοιπα τοῦ λόγου, iv. 154. a. τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολίων, vi. 33. m. *f.* μῆνας ἐντὸς τοὺς ἐπιλοίπους τῆς πλησμόσιος, iii. 67. c. *N. Conf.* Πλήρωσις.

Ἐπιλυπεῖν, Insuper incommodare, Molestiam creare. ἄλλα γὰρ μᾶλλόν σφεας ἐπελύπησε, ix. 50. a. *ubi olim simpl.* ἐλύπησε.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, Qui oppugnari et expugnari potest. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, Qua parte expugnabilis erat arx, i. 84. m. *f.* (*ubi opponitur* τὸ ὑμαχον.) τῇ μάλιστα ἦσαν ἐπίμαχοι τοῦ τείχεος, vi. 133. *f.* ἦ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου παντὸς, ix. 21. a. *ubi non de*

Digitized by Google

muro aut munimento agitur, sed de tractu terræ acclivi et quidem de Ea parte illius tractus, quæ impressioni equitatus hostis maxime patebat, in quam equites hostium facillime impressionem facere poterant.

'Επιμέλεια, ης, ἡ, Cura. *διότι ἐκείνοῦ οὐδεμίην ἐπιμέλειαν ποιεῦνται*, vi. 105. *f. τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι*, *Vit. Hom.* 24. *m. οὐκ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον*, *Vit. Hom.* 56. *m. ἐπιμελῆς προσγινομένης*, *Vit. Hom.* 5. *a. πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελῆν ἔχειν (αὐτοῦ)*, ibid. 7. *m.*

'Επιμελὲς, έος, τὸ, Quod alicui curæ est; Quod animum alicujus advertit. *Κύρῳ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε*, i. 89. *a. ἐπιμελές μοι ἦν*, (*nempe ὁρᾶν τὸν χοῦν etc.*) ii. 150. *a. ἀλλά οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελὲς*, iii. 40. *a. ὡς δὲ παρεξῆϊε ἡ γυνὴ, ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο, nempe τοῦτο. Εἰ που, ἐπιμελὲς δὲ ὡς οἱ ἐγένετο*, v. 12. *m.* vii. 27. *m. f.*

'Επιμέμφεσθαί τι, Conqueri de aliqua re. *ἵστε σε μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι*, i. 116. *m. ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν Μίνως ἐπεμψε δακρύματα*, vii. 169. *m. ἐπιμεμφ. τινὶ τι vel ἀντί τινος*, Crimini dare alicui aliquid; Infensum esse, Succensere alicui ob aliquid. *τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ*, i. 75. *a. ἴσως τι ἐπιμεμφόμενοι 'Αθηναίων τῷ δήμῳ*, vi. 124. *a. ἀντὶ τούτων Αἰγίνητιοι—ἐπιμεμφόμενοι 'Αιρίῃ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ*, iv. 159. *f. ubi quidem ambigi potest utrum juncta intelligi debeant verba ἀντὶ τούτων ἐπιμεμφόμενοι; an ista ἀντὶ τούτων ἀπέστησαν, ἐπιμεμφόμενοι (scil. αὐτὰ) 'Αιρίῃ. Conf. Μέμφεσθαι.*

'Επιμήκης, εος, ὁ, ἡ, Prælongus: *ἀγκύρας κατῆκαν ἐπιμήκεας, sic bene noster cod. Flor.* vii. 36. *a. ubi alii vulgo (quod sciam) omnes περιμήκεας.*

'Επιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, Menstruus. *τὰ 'Επιμήνια*, Menstrua sacrificia, *quæ ἐμμήνια lepὰ dicit Sophocl. Elect.* 281. *Et apud Tragicum quidem* Victimæ cæsæ *intelliguntur: apud Herodotum vero, quum* viii. 41. *m. ait ὡς ὄφιτι* (serpenti qui Minervæ templum in Acropoli Athenarum habitare putabatur) *ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι προτιθέντες*, Menstrua *ista* sacrificia, *sive* Oblationes menstruæ, *non* victimæ *sunt, sed* placentæ melle conditæ, quibus vesci serpens ille putabatur. *Vide Not. ad h. l. Similiter apud Polybium* xxxi. 20, 13. *et* 22, 12. *sunt* Menstrua cibaria, *sed illa quidem militibus distribuenda. Conf. quæ ad Polyb.* xxxi. 20. *olim notavimus.*

'Επιμήχανος, ὁ, ἡ, Qui machinatur, Molitur. *κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων*, vi. 19. *m. in Orac.*

'Επιμιμνήσκεσθαι, Mentionem facere, Commemorare. *Cum Genitivo: ἐπιμνησόμεθα ἀμφοτέρων*, i. 5. *extr. τούτων ἐπιμνησόμεθα*, i. 177. *extr. τοῦ καὶ πρότερον ἐπεμνήσθημεν*, i. 85. *a. τοῦ εἵνεκα τοῦτον ἐπεμνήσθην*, viii. 55. *a. Cum præpositione περὶ et Genitivo: τῶν (πυραμίδων) τοῦ μεγάθεος περὶ ἐπιμνησόμεθα*, ii. 101. *f. Simul cum Accusat. et Genitivo sive expresso sive subintellecto: τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτέων*, ii. 3. *extr. τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, scil. περὶ αὐτοῦ*, i. 14. *extr. τῆς τε μάχης —πολλὰ ἐπιμεμνημένοι καὶ τὴν Λῆμνον ἕλκουσιν*, vi. 136. *m. Not.*

'Επιμιξίη, ης, ἡ, Mutuum commercium. *ἐούσης (αὐτοῖσι) ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεήτας*, i. 68. *a.*

'Επιμίλγεσθαί τινι, Commercium aliquod cum aliquo habere. *Κόλχοι ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ,—Φοινίκων ὅσοι τῇ 'Ελλάδι ἐπιμίσγονται*, ii. 104. *f. μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ*, ii. 151. *extr. ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι*, i. 185. *extr.*

'Επιμώασθαι, *vide* 'Επιμωᾶσθαι.

'Επινέειν, Adcumulare, Denuo Superne imponere. *ἕτεος ἑκάστου ἀμάξας ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων*, iv. 62. *a. ubi paulo ante dixerat φρυγάνων φάκελοι συννενέαται.*

'Επίνειον, ου, τὸ, Navale, Portus. *τοῦτο γὰρ (τὸ φάληρον) ἦν ἐπίνειον τότε τῶν 'Αθηναίων*, vi. 116. *f.*

'Επινέμεσθαι, Depasci, Depascendo absumere. *τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὸ ὕστερον ἦκαν*, v. 101. *a.*

'Επινέφελος, Nubibus obductus. *τὰ ἐπινέφελα*, Cœlum nubibus obductum. *οὔτε ἐπινεφέλων ἐόντων*, vii. 37. *m. N.*

'Επινοέειν, 1. Excogitare. *ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν*, i. 48. *f.* 2. Inducere in animum, In animo habere, Destinare. *πάντα ὅσα ἐπινοέω ποιήσειν*, iii. 134. *m. ἐπέδρην ἐπενόεον ποιήσασθαι*, v. 65. *a. ἐπινοέω πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι*, v. 24. *a. τῇ ποιήσει ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι*, *Vit. Hom.* 6. *m. f. ἐπινοήσω δὲ τῇδε*, v. 30. *m. non significat, ut Portus reddidit*, Sic sentio, Hoc animo voluto, Hoc in animo habeo; *sed e præcedentibus verbis repetendum est ἐπινοέω τῇδε κατάγειν ὑμᾶς*, In Hunc modum, Hac ratione in patriam vos reducere cogito.

Passivum ἐπινοηθῆναι eadem notione usurpatur atque activum num. 2. *Πολυκράτης πρῶτός ἐστι 'Ελλήνων ὃς θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη*, iii. 122. *a. αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι*, vi. 11. *f. ubi quod codices nonnulli, probe quidem alioquin, αὐτοῖσι præferunt, quasi passiva notione accipiendum verbum esset, id ex correctione parum necessaria alicujus librarii natum videtur.*

'Επιορκέειν τὰς βασιληΐας ἑστίας, Lares regios pejerare, Per regios Lares jurando pejerare, iv. 68. *m.*

'Επιοῦσα ἡμέρη, *vide in* 'Επιέναι.

'Επίπαν (*proprie, ἐπὶ πᾶν*) In universum, Omnino. *τὸ ἐπίπαν ὀγδώκοντα τάλαντα*, Universa summa (In universum) octuaginta talenta, vi. 46. *m. f. ὡς τὸ ἐπίπαν,*

Digitized by Google

Ut plurimum. Plerumque, iv. 68. *a.* vii. 50, 1. *f.* 157. *extr.* viii. 60, 3. *f. Alii ubique τοεπίπεν conjunctim pingunt.*

Ἐπισπάσειν, Inspergere. *ἐπὶ γάλα ἐπιτάσσοντες*, Lacti inspergentes (*nempe*, cicadas sole siccatas et in pulverem comminutas), iv. 172. *a.*

[Ἐπισπᾶσθαι, *v.* Περᾶσθαι *num.* 1.]

Ἐπισπίπτειν, Invadere, Irruere. *κεωῦσι (τῷσι πόλισι) ἐπισπίπτοντες*, v. 115. *f. idem quod ἐσπίπτοντες ἐς αὐτὸς*, ibid. *paulo ante. ἀφυλάκτῳ αὐτῷ ἐπέπεσον*, ix. 116. *extr. τοῦσι βαρβάροισι ὁ βορῆς ἐπέπεσε*, vii. 189. *f. ἐπέπεσον φερόμενοι ἐς τοὺς Ἕλληνας*, vii. 210. *m.*

Ἔπιπλα *et* Ἐπίπλοια, τὰ, Supellectilia, Bona mobilia. *ὅσα σφι ἦν χρηστὰ ἐπίπλοια*, i. 94. *f. τὰ ἔπιπλα ἀποδόντων τῶν Ἰώνων*, i. 150. *b. ἀσθμένοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα*, i. 164. *f.* iii. 135. *m.* vi. 23. *f.* vii. 119. *f. Vide Suidam, Glossas ex Herod.* i. 150. *et Kan. ad Greger.* §. cxi.

Ἐπιπλέειν, (*i. q. ἐμπλέειν, quod vide suo loco.*) Navigare in *navi quadam. Sic quidem pro ἐνέπλεον*, vii. 184. *extr. haud male ἐνέπλεον præfert noster cod. Flor. Similiter οἱ ἐπιπλέοντες*, vii. 98. *a. dicuntur qui ἐκβατεύοντες*, vii. 96. *a. Conf.* Ἐπιπλέειν.

Ἔπιπλεος, ἑη, εον, Plenus, Repletus. *λειμὼν ἐπίπλεος κρεῶν ἐφθῶν*, iii. 18. *a. τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων παραθέντες*, vi. 139. *m. τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλείων κρεῶν*, i. 119. *m. (ubi quod ex superioribus editionibus in nostram quoque irrepsit, ἐπιπλέαι penacute scriptum, id tam codicum nostrorum præscripto, quam Grammaticorum de Accentu in declinatione Adjectivorum decretis, adversatur.) πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων*, vii. 45. *f.*

Ἐπιπλήσσειν τί τινι, (*i. q. μέμφεσθαι*) Reprehendere aliquid in aliquo. *τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς οὐ ποιήσω*, iii. 142. *a. m.* vii. 136. *f.*

Ἔπιπλοα, τὰ, *vide* Ἔπιπλα.

Ἐπίπλοος, ὁ, Omentum. *τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεὶς ὁμοῦ*, ii. 47. *f.*

Ἐπιπλώειν, Navibus advehi, Enavigare contra. *λέγουσι δὲ — Σάμιοι ἀπικόμενοι αὐτὸν, νηυσὶ μακρῇσι ἐπιπλώσαντες*, i. 70. *m.* v. 81. *b. ἐπεὶ ἐπέπλωσαν οἱ Φοίνικες, οἱ Ἴωνες ἀνανήγοντο τὰς νέας*, iv. 14. *a. ὡς οὐδεὶς σφι ἐπέπλωσε*, viii. 9. *b. ὁρῶντες οἱ στρατηγοὶ ἐπιπλέοντας (scil. σφίσι vel ἐπὶ σφέας) νηυσὶ ὀλίγῃσι*, Duces conspicati illos adversus se navigantes paucis navibus, viii. 10. *a. Alia notione alibi positum verbum ἐπιπλέειν paulo ante vidimus. Conf.* Ἐπαναπλώειν.

Ἐπιῤῥέειν, Adfluere, Ad *aliquem locum* confluere. *Metaphorice, ἐπιῤῥεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ γινομένων πλειόνων*, ix. 38. *a. Et mox iterum, ἐπιῤῥέοντες οἱ Ἕλληνες κατὰ ἡμέρην πᾶσαν*, ibid. *b.*

Ἐπιῤῥωννύειν, Corroborare, Vires et animum addere. *αὖραι (αἱ νῆες) δὴ σφέας ἐπέῤῥωσαν ἀπικόμεναι*, viii. 14. *m.*

Ἐπίσημον, τὸ, *τῆς νηὸς*, Insigne navis, viii. 88.

Ἐπίσημος, ὁ, ἡ, 1. Insignis, Illustris. *Ἑλλήνων τινὲς, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίῃ*, ii. 20. *a.* 2. Signatus. *ἔχων χρυσὸν πολλὸν μὲν ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄσημον*, ix. 41. *m.* 3. Inscriptus, Inscriptione instructus. *ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα*, Donaria nullo titulo signata, Nullam inscriptionem præ se ferentia, i. 51. *f.*

Ἔπισχες, *vide in* Ἴσος.

Ἐπισιτίζεσθαι, Frumentum, Commeatum advehere, Rei frumentariæ prospicere. *ἐκ ταύτης (τῆς κώμης) ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ Ἕλληνες*, vii. 176. *extr. ἀποτεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιούμενοι*, ix. 50. *f. οὐκ αἰτέ, ἐπὶ τὰ σπέα οἰχόμενοι*, ix. 51. *extr.*

Ἐπισκευή, ῆς, ἡ, Reparatio, Refectio *ædificii. ἐς ἐπισκευὴν τούτων τῶν ἱρῶν οὐδὲν*, ii. 174. *f. λίθους ἐς ἐπισκευὴν ἐκόμισε*, ii. 175. *a.*

Ἐπισκήπτειν τί τινι, *vel* Ἐπισκήπτειν τινὶ *seq. Infin.* Injungere, Mandare alicui aliquid. *ὑμῶν τάδε ἐπισκήπτω,—μὴ περιδεῖν etc.* iii. 65. *m. ἐπισκήπτοντες ἐμοὶ (ὑμῖν) τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξασθαι*, vii. 158. *a. ubi vulgo redditur:* Quum Obtestarer vos; *nec id male, sed proprie hoc ait*, quum Incumberem apud vos, Instarem, Mandatum vobis darem atque urgerem. *Nonnihil diversa verborum structura obtinet*, iii. 73. *m. μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι—μὴ πειρεομένοισι ἀναπτᾶσθαι τὴν ἀρχήν, ubi prægnans (quod vocant) verbum est ἐπισκήπτειν, et præter notionem* Injungendi *Persis ut operam darent qua recuperarent imperium, includit notionem* Comminandi *eisdem* et Imprecandi Deorum iram, *si id non curarent: (conf. cap.* 65. *m. et vide supra* Ἐπικαλέειν *num.* 3.) *quo spectat Glossa apud Hesychium,* Ἐπισκήπτω· ἐπαρῶμαι. *Potest vero etiam eidem loco convenire videri notio* Objurgandi, Reprehendendi, *quam et Suidas et Hesychius adnotarunt scribentes:* Ἐπισκήπτει, δοτικῇ· ἐπιτιμᾷ: *et* Ἐπισκήπτειν· ἐπιμέμφεσθαι.

2. *Controversus est locus* iv. 33. *f. ubi quum consentientibus libris sic vulgo editum legeretur, τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν, κελεύοντας προπέμπειν σφέα, equidem cum Schæf. τοῖς πλησιοχώροις edidi; quod factum nollem. Delendum erat comma, inter ἐπισκήπτειν et κελεύοντας importune interjectum; nam accusativus τοὺς πλησιοχώρους a verbo κελεύον-

Digitized by Google

τας regitur; εἰ ἐπισκήπτειν κελεύοντας significat Incumbere, Instare jubendo vel mandando, id est, Instanter, Operose jubent mandantque.

3. Ἐπισκήπτειν neutraliter, (sicut ἐναισκήπτειν et καταισκήπτειν) Incidere, Incumbere, Irruere, Invadere. Hac quidem notione olim vii. 10, 5. a. vulgo legebatur ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ ἐπισκήπτει τὰ βέλεα. Similiter τὸν λοιμὸν ἐπισκήψαντα ἐς τὴν ἄπασαν Procopius dixit in verbis a Suida adpositis. Sed apud Nostrum loco cit. alii codices ἐπισκήψαν dederunt, activa notione, scil. ὁ θεὸς, quod vocabulum ibidem et paulo ante præcedit, et paulo post repetitur.

Ἐπισκιάζειν, Obumbrare, Umbra tegere, et simpliciter, Tegere. τῇ μὲν (πτέρυγι) —τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν, i. 209. a. et f. Conf. Σκιάζειν.

Ἐπίσκοπα, pro ἐπισκόπως, id est, οὕτως ἔστε τυχεῖν τοῦ σκοποῦ, quod alias εὐστοχα, Dextæ, Solerter, Ita ut scopum ferias. τίνα οἶδας ἤδη οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα; iii. 35. m.

Ἐπισκυθίζειν, Scythico more infundere vinum, vi. 84. f. N.

Ἐπισπᾶν, Attrahere. ἐπισπάσθαι, Ad se trahere, Sibi comparare. ἵνα τι ἐπισπάσωνται κέρδος, iii. 72. f. (Perperam vero olim ἐπισπώμενος edebatur iii. 14. f. iii. 31. a. et f. et alibi passim, pro ἐπισπόμενος, quod vide in Ἐπισπέσθαι.)

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, Marculus, Annulus quo attrahitur janua. ἐπιλαμβανόμενος τῶν ἐπισπαστήρων—χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖσι ἐπισπαστῆρσι, vi. 91. f.

Ἐπίσπεισις, ιος, ἡ, Libatio, Effusio, Infasio. κατὰ τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου, (in sacrificiis,) ii. 39. f.

Ἐπισπένδειν, Effundere, Infundere, Libare. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηίου ἐπισπείσαντες, ii. 39. a. οὔτε καταρξάμενος, οὔτ' ἐπισπείσας, iv. 60. f. ἐπὰν οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλέων, iv. 62. m. f.

Ἐπισπέσθαι, (Aor. 2. Conf. Ἑπέσθαι.) 1. Sequi, Comitari. ἐστεύχεε Κροίσου ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, iii. 14. f. ubi olim perperam ἐπισπώμ. edd. Sic et iii. 31. a. et f. 132. f. vi. 85. f. Μίλεσι τῷ Κάδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτισυν, ix. 97. a. εἰ μὴ οἱ (ἡ) τύχη ἐπίσπετο, Nisi ei fortuna adfuerit, i. 32. m. εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, vii. 10, 4. f.

2. Insequi hostiliter, Persequi. τούτοισι ἐπισπόμενοι φεύγουσι, i. 103. f. ἔφευγον ἐπίσω· οἱ δὲ, ἐπισπόμενοι ἔκτεινον, iii. 54. f. τὴν μὲν Τροιζηνίην (νέα) αἱρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι, vii. 180. a. ἐξ ἀναντίης ἐπισπόμενοι, Ex adverso ingruentes, et insidentes, vii. 225. f. viii. 7. m.

Ἐπιστάναι, (Ion. pro ἐφιστάναι) 1. Constituere supta, Præficere. Hinc οἱ ἐπιστεῶτες, Præfecti, Præpositi, ii. 148. m. τὸν ἐπιστεῶτα τῆς διώρυχος, vii. 117. a. Sic τοὺς ἐπὶ τούτων ἐπιστεῶτας codd. et edd. nonnulli iv. 84. b. ubi nos cum aliis duo verba ἐπὶ τούτων abjecimus, ut ἐπιστεῶτες ibi nil aliud nisi Adstantes significet. Vide Var. Lect. et Not. τὸ ἐπιστάμενον τοῦ γάλακτος, Id quod in lacte Supernatat, Supernatat, iv. 2. f. Perperam vero olim, i. 196. m. editum erat τῷ τὸ ἐλάχιστον ἐπισταμένῳ, ubi verum erat ὑπισταμένῳ.

2. Statuere vel Constituere ad, juxta, vel adversus. ἐπιστήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα (id est, περὶ τὸ σῆμα κύκλῳ) ἱππέας τοιούτους, iv. 72. f. N. Hinc ἐπίστημι, Accessi, Sto apud vel ante. ἐπί τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλι ἐπίστησαν, iv. 203. a. Εἱ οἱ ἐπεστεῶτες, Adstantes, In propinque stantes, i. 59. a. iv. 84. b. N.

3. Ἐπιστάναι τινὶ ἀγῶνα, i. q. ἱστάναι vel ἐνιστάναι ἀγῶνα ἐπί τινι, In memoriam et honorem alicujus Instituere (Celebrare) ludos. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἐπιστᾶσι, i. 167. m. καὶ οἱ τελευτήσαντι θύουσι, —καὶ ἀγῶνα ἱππικόν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι, vi. 38. a.

Ἐπίστασθαι, 1. ut apud alios, sic et apud Nostrum, Scire, Nosse, significat. Sic ἀτρεκέως ἐπίστασθαι τὴν τέχνην, iii. 130. a. πάντα ἠπίστατο τὰ ἐν τῷ ἱρῷ ἀμείνονα ἢ etc. viii. 35. b. Et absque augm. ἐπίστατο, viii. 136. a. m. ubi tamen ἠπίστατο præferunt alii. τὸ δὲ μὴ ἐπιστέαται, (Ion. pro ἐπίστανται) τοῦτο φράσω, iii. 103. a. ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος—οὐκ ἠπιστέατο, (Ion. pro ἠπίστατο) ii. 53. a. ἵνα Πέρσαι ἐπιστέωνται seq. Accus. cum Infinit. iii. 134. a. m. ἐπίσταο δὲ, (i. q. ἐπίστασο, Scito,)—ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος etc. vii. 209. m. ubi dicere potuerat, ὅτι οὐ δὲ ἔστι οὐδὲν etc. sed majorem vim habet oratio omissa conjunctione.

Construitur verbum Ἐπίστασθαι etiam cum modo Infinitivo absque Accusativo: οὐκ ἐπισταμένους λογίζεσθαι, ii. 16. a. οὔτε ἀμύνασθαι ἐπιστέατο, Repugnare, resistere hosti, nesciunt, iv. 174. Peculiaris vis hujus verbi in hujusmodi formula: ἐπίστασο εἶναι αἰεὶ τοιοῦτος, Scito constanter esse talis, id est Cura ut constanter talem te præstes, vii. 29. f. Cujus loci ope alium difficilem et controversum locum, iii. 15. a. perspecte ac felicissime, ut quidem nunc sentio, expedivit eruditus et eximiæ spei juvenis Werferus, cujus præmaturam mortem nondum dedolui: εἰ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, Si scivisset novas res non moliri; Si satis prudens fuisset, Si potuisset sese a novarum rerum molitione retinere. Conf. Var. Lect. et Not. ad l. c. Similiter quadam ratione

Digitized by Google

dictum est id quod de Socrate loquens Xenophon refert Memorab. iii. 9, 4. *ubi postquam dixit, τὸν τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ γεγνόσκοντα χρῆσθαι αὐτοῖς—ἔκρινεν,* Socrates judicabat, qui honesta et bona cognita haberet, eumdem his etiam uti, *id est,* eumdem hoc etiam in universa vitæ actione sequi, *hæc adjicit: καὶ τὸν τὰ αἰσχρὰ εἰδότα εὐλαβεῖσθαι σοφόν τε καὶ σώφρονα ἔκρινεν,* et Sapientem Virtutisque cultorem judicabat hunc qui fugere nosset turpia: *quo loco (sicuti passim in aliis ejusdem utilissimi libri locis) genuina Philosophi sententia, tam perspicue quam acute enunciata, doctissimos fefellit interpretes.*

2. *Frequenter vero* Ἐπίστασθαι *apud Nostrum nil aliud nisi* Putare, Existimare, *significat. Et semel quidem adjicitur nomen δόξῃ. τὴν Σάμον ἐπιστέατο δόξῃ καὶ Ἡρακλέας στήλας ἴσον ἀνέχειν,* viii. 132. *f. Alibi nudum verbum ponitur: ἐπιστάμενοι αὐτὸν τότε τελευτῆσαι,* i. 122. *a. ἐπίστασθαι γὰρ ὡς βουκόλου εἴη παῖς,* i. 122. *m. ἐπιστάμενος ὅτι οὐκ ἀναπείσει μιν,* i. 156. *a. ἠπίστατο, cum Acc. et Inf.* Existimavit, iii. 140. *a. ἠπιστέατο, (pro ἠπίσταντο,)* Putabant, iii. 66. *m. et f.* viii. 5. *f.* 25. *a.* 80. *m. f. Cum participio: εὖ ἐπίστατο αὐτὸς σχήσων τὴν βασιληΐην,* Certo sibi persuaserat, v. 42. *a.*

Ἐπιστέλλειν, Mandatum dare, *sive scripto, sive ore. Nuncius a Scythis ad Darium cum donis quibusdam ambiguis missus, ait, οὐδέν οἱ ἐπεστάλθαι ἄλλο ἢ δόντα (αὐτὰ) τὴν ταχίστην ἀναλλάσσεσθαι,* iv. 131. *a. καί μοι ἐκ βασιλῆος ὧδε ἐπέσταλται ait dux exercitus Persici,* vi. 97. *m. ἐπέστειλαν,* vii. 139. *f. non tam reddi debebat* Miserunt, *quam* Nunciarunt, *scil.* ea quæ in tabella scripta erant.

Ἐπίστιον, ου, τὸ, Familia, Ejusdem foci socii. *ἀγηλατέει ἐπακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων,* v. 72. *a.* 73. *a.*

Ἐπίστιος, ου, ὁ, ἡ, (*Ion. prò ἐφέστιος,*) Ad focum et lares alicujus confugiens, Supplex. *ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο,* i. 35. *m. Ζεὺς Ἐπίστιος,* Jupiter Larium præses, Foci et ædium præses, Familiæ custos, i. 44. *b.*

Ἐπιστολή, ῆς, ἡ, Mandatum. (*Conf.* Ἐπιστέλλειν.) *τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένην αὐτὴν,* iv. 10. *m. ubi perperam ἐπιστολῆς olim edd. conf. Not. ἔλεγε ταῦτα ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημαρήτου,* vi. 50. *m. f.*

Ἐπιστράτευσις, ιος, ἡ, Expeditio militaris adversus *aliquem* suscepta, iii. 4. *a.*

Ἐπιστρατηίη, ης, ἡ, *i. q. præced.* ix. 3. *f.*

Ἐπιστρέφεσθαι, Sese convertere. *ἥλε ἐπιστρεφόμενος, ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος,* iii. 156. *a. intelligunt* Subinde sese convertens et retro spectans; Huc illuc sese convertens. *ἐπιστρέφομαι Hesych. et Suidas interpretantur φροντίζω τοιοῦμαι.*

Ἐπεστραμμένα, *nempe ἔπη,* viii. 62. *a. intelliguntur,* Asperiora, Concitationa verba. *Conf. Not. ad* vii. 160. *a. Poesis cum Jacobsio (in Atticis)* Nervosa, Efficacia, *intelligere: qua ratione apud Hesych. in ἐπιστροφάδην pro synonymis ponuntur ἐπεστραμμένως et ἐναργῶς.*

Ἐπιστρεφέως *quo sensu maxime dixerit Noster ambigi potest quum* i. 26. *m. ait, ἀποθωυμάσας Κροῖσος τὸ λεχθὲν, ἔργῳ ἐπιστρεφέως. Glossator, et cum eo Suidas, Gregorius, et Zonaras ἐπιστρεφέως interpretantur ἀναγητικῶς ἢ ἐπιμελῶς, quorum significatuum prior certe alienus est ab hoc loco.* Diligenter, Accurate, Solicite, *Æm. Portus interpretatus est; simpliciter Valla,* Instat interrogare, *posuerat. Equidem in eamdem sententiam atque ἐπεστραμμένα illa, de quibus paulo ante, accepi,* Concitate quærit, *nempe* concitata et asperiore voce, et concitato animi adfectu qui etiam corporis motu sese prodebat. *Referri hunc potest interpretatio quæ cognato vocabulo Homerico ἐπιστροφάδην apud Hesychium subjicitur: ἐπιστροφάδην· ἐπιστρεφομένως, ἰσχυρῶς, ἢ μετὰ ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος, οἷον ἐπεστραμμένως καὶ ἐναργῶς.*

Ἐπισχέειν, *vide in* Ἔπεχειν *num.* 3.

Ἐπιτάμνειν, (*Ion. i. q.* ἐπιτέμνειν) Incidere. *τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐπιτάμνει,* iii. 8. *a. ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται,* i. 74. *f. ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος,* iv. 70. *m.*

Ἐπίταξις, ιος, ἡ, Impositio *tributi. διὰ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου,* iii. 89. *m. f. αὗται (αἱ) φόρων ἐπιτάξιες,* iii. 97. *a.*

Ἐπιταράσσειν, Insuper turbare, Insuper terrere. *ὡς—αὐτὸν ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε,* ii. 139. *f.*

Ἐπιτάρροθος, ου, ὁ, *alias* Auxiliator, *sed apud Nostrum* Victor, i. 67. *m. f. in Orac. Vide ibi Not.*

Ἐπιτάσσειν, 1. Jubere, Imperare. *ἐτοῖμός εἰμι ποιέειν—τὰ ἂν ἐπιτάσσῃς σύ,* v. 111. *m. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον,* Imperata fecerunt, i. 115. *f.* 169. *m. τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξον,* i. 155. *f. ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν,* i. 109. *a. ἐπέταξε τοῖσι περιοίκοισι γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστέναι, ὅσας δὴ ἐκάστοισι ἐπιτάσσων,* iii. 159. *f. ἀγγέλους ἐπτὰ ἐξαγαγόντας τοῖσι μὲν πεζὸν στρατὸν—παρέχειν,* iv. 83. *a.* v. 57. *extr.* vii. 1. *m.* viii. 115. *f. ὁ στρατὸς ὁ ἐπιγενόμενος ἑκάστοισι,* vi. 95. *a.*

2. Post alios locare. *ὄπισθε τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον,* i. 80. *m.*

Ἐπιτείνειν, Intendere, Imponere. *Imperf. frequentativum, ἐπιτείνεσκε ἐπὶ τὴν γέφυραν—ξύλα τετράγωνα,* i. 186. *m. f.*

Ἐπιτελέειν, 1. Facere, Perficere, Exsequi, Peragere. (*Conf.* Ἐπιτελής.) *ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα,* i. 51. *a. ἐπιτελέων*

Digitized by Google

τὰ Κρησῖσσ ἐπεθήκατο, τὰ ἐπιτασσόμενα, τὰς ἐντολὰς, i. 90. *a.* 115. *f.* 157. *m.* 169. *m.* θυσίας ἐπιτελέουσι, Sacra faciunt, Sacrificia peragunt, ii. 63. *a.* νηστείας αὐτῇ καὶ ὁρτὰς ἐπιτελέουσι, iv. 186. *b.* (*ubi nonnulli quidem* ἐπιτηδεύουσι.) εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, Suscepta vota exsequentes, ii. 63. *a. m.* πάντα ἐπιτελέουσα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρὶ, iii. 69. *f.* 138. *m. f.* κατὰ τὰ πάτρια ἐπιτελέουσι, *scil.* τὰς τέχνας, Patrio more Exercent artes, Peragunt negotia, vi. 60. *b.* ἐπετέλεε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρὸς, Universam filiæ suæ visionem Explevit, Ad exitum perduxit, iii. 125. *f.*

2. Ἐπιτελέειν, *i. q. alias* ἀποτελέειν, Pendere, Persolvere. ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κατ' ἐνιαυτὸν, ii. 109. *a. ubi* ἀποτελέειν *nonnulli, ex scholio.* πεντήκοντα τάλαντα βασιλεῖ τὸν ἐπέτειον φόρον ἐπιτελεῦσι, v. 49. *m.* Ἀθηναίοισι ἐπετέλεον τὰ συνέθεντο, v. 82. *extr.* 84. *a.* Serpenti, *qui templum Minervæ Athenis habitare putabatur,* ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι, προτιθέντες, *non,* Menstrua sacra faciunt; *sed* Menstrua (Menstruam pensionem) persolvunt, viii. 41. *m. f.* (*Vide supra,* Ἐπιμήνια.) ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω τοῖσι Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐπετέλεετο, ix. 64. *a.*

Ἐπιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, Perfectus, Absolutus, Ad finem perductus. ἦν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ, (*i. q.* ἐπιτελήσῃ:) Nisi hæc effecta dederit, i. 119. *f.* iv. 4. *a.* 15. *f.* v. 107. vii. 30. *a.* ταῦτά δὴ ἐπιτελέα ἐγίνετο, i. 124. *a.* ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο, Hæc ille perfecit, iii. 16. *a.* ταῦτά οἱ ποιέειν ἐπιτελέα, Hæc illi effecta præstare, iii. 141.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, (*i. q.* ἐπίτοκος,) Parturiens, Partui proxima *mulier.* γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην, i. 111. *a. N.* μετεπέμψατο τὴν θυγατέρα, ἐπίτεκα ἐοῦσαν, i. 108. *m. ubi conf. Var. Lect.*

Ἐπιτήδεος, έη, εον, (*Ion. pro* ἐπιτήδειος) Aptus, Commodus, Opportunus, Idoneus. τῆς γῆς ἐούσης ἐπιτηδέης, iv. 47. *a.* Μαρδονίῳ οὐκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἱρὰ, ix. 37. *a. quibus opponuntur* καλὰ ἱρὰ, ix. 36. *f.* (παῖδα) ἐόντα ἐπιτήδεον τῷ πατρὶ, Commodum patri filium, *i. e.* animo ejus sese adcommodantem, iii. 52. *a. m.*

Compar. χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύσασθαι, ix. 2. *a. Superlat.* νομὰς ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα, i. 110. *a.* ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα, ii. 133. *f.* ἐπιτηδεώτατος ἐς τοῦτο, i. 115. *f.* ἑωυτῷ ἐπιτηδεωτάτους ἐς πίστιν, iii. 70. *a.* τῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεωτάτους, iv. 72. *a.* ἐπιτηδεώτατον χωρίον ἐπικεῦσαι, vi. 102. *Similiter seq. Justin.* iii. 134. *f.* εὐβαλίbi. *Item cum adjectivo in Neutro gen.* ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν, Hic vobis commodum fuerit habitare, iv. 158. *f.* ἵνα δοκέει ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, Ibi stare ubi (*vobis*) commodissimum esse videtur, ix. 27. *f. Mitto plura cumulare.*

Ἐπίτηδες, *Adverb.* Consulto, Deliberato, De industria. iii. 130. *m.* vii. 44. *a.* 168. *m.* viii. 141. *f.*

Ἐπιτηδεύειν, Instituere, Comminisci: τοιάδε ἐπιτηδεύσας, Talia commentus, vi. 125. *m. N.* ταῦτα ἐπιτηδεύων, Hisce utens institutis, ii. 129. *m.* εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι, Omni voluptatum generi operam Indulgent. ὁρτὰς (αὐτῇ) ἐπιτηδεύουσι *præferunt codd. nonnulli* iv. 186. *b. ubi* ἐπιτελέουσι *vulgo.* ἐς τὸν (λειμῶνα) τὰς νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλεϊ ἐόντας, In hoc prato principes civium Ex instituto (Callido quodam instituto) noctu carnes deponunt, iii. 18. *a. Passivum:* τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπετηδεύθη, Partim vero, atque etiam magis, ex instituto (data opera) factum erat opus, i. 98. *m. ubi* nempe *præcesserat,* τὸ μέν κου τι καὶ τὸ χωρίον (ipsa loci natura) συμμαχέει.

Ἐπιτηδέως, 1. Studiose, Diligenter, Accurate. χρὴ δή, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως, i. 108. *f.* τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, iv. 139. *f.* 2. Idonee, Commode, Recte. οὐ γὰρ ἐπιτηδέως ἐποιήσατε ἐπιτηδέως, Non commode fecistis, ix. 7. *f. Leniter dictum, pro* Male fecistis.

Ἐπιτήκειν, Liquefactum superfundere. ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, vii. 239. *m.*

Ἐπιτιθέναι, 1. Imponere, Superne imponere, Superstruere. στήλην λίθου ἐπέθηκαν, vii. 183. *a.* 2. Imponere, Irrogare *mulctam; si modo vera est, ut est probabilis Pavii emendatio, νῦν δὲ ἀτοιρὰ μοι τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι,* Nunc igitur hanc mihi irrogare volo mulctam, ix. 120. *a. m. N. ubi vulgo* ἀτοιρά οἱ, *quod qua ratione ferri possit non video.* 3. Perferendam dare *epistolam,* Mittere. γράφει ἐς βιβλίον πάντα·—γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, iii. 42. *extr. N.* ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυλήνην, v. 95. *m. N.*

Med. Ἐπιτίθεσθαι, Ἐπιθέσθαι, 1. Injungere *alicui aliquid,* Imperare, Jubere. φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενόν μοι, i. 111. *a. m.* Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶναι πρὸς ὑμέας, iii. 63. *m.*

2. Manum imponere, Adgredi; *et id quidem,* 1. Hostiliter. ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι, i. 26. *a. Præsertim,* De improviso, Ex insidiis adgredi aliquem. Ἀθηναίοισι ἀπιοῦσι ἐπεθήκαντο· ἐπιθέμενοι δὲ, ἐσσάθησαν τῇ μάχῃ, vi. 108. *f.* λέοντες ἐπεθήκαντο τῆσι καμήλοισι, vii. 125. *a.* ἐπιθησόεσθαι γὰρ οἱ πάντα τινὰ οἷετο, ix. 89. *a.* νυκτὸς ἐπεθήκατο

Digitized by Google

ταῖσι Θεσσαλοῖσι, viii. 27. *m. ubi Accusativus* τοὺς ἀρίστους non a verbo ἐπεθήκατο regitur, (*quemadmodum Schneiderus accepit, interpretans* Jussit illos adgredi Thessalos,) *sed unice a verbo* γνώσας *pendet.* 2. Adgredi rem, Operam dare arti, Instituere, *et similia.* ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, Longinquis navigationibus dedisse operam, i. 1. *a.* τῇ ποιήσει τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι, *Vit. Hom.* 6. *m. f.* μηδὲ, οἰδεόντων τῶν πραγμάτων, ἐπιτίθεσθαι, nempe τοῖς δεδογμένοις, Adgredi rem, Exsequi decreta, iii. 76. *m. f. quam in sententiam mox ibidem* τὰ δεδογμένα ποιέειν ait. δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκεε, i. 96. *a. idem valet ac* ἐπίθετο τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἤσκεε αὐτήν. *Similiter* vi. 60. *b.* οὐ—ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφέας παρακληΐουσι, *id est,* οὐκ ἄλλοι ἐπιτίθενται (τῇ τέχνῃ ταύτῃ) καὶ σφέας παρακληΐουσι, Non (arti huic) operam dant alii, et illos excludunt. *Ibi* ἐπιθέμενοι *Valla* Insidiantes *reddiderat, quæ interpretatio speciem quidem habebat, nec tamen hujus erat loci: prorsus inepte vero Gronovius,* Impositi, *quod mireris a Wess. conservatum. Sed nunc maxime animadverto typographi erratum, qui in Græcis nostræ editionis temere* ἐπιθέμενοι *posuit, quum* ἐπιτιθέμενοι *debuisset, quod libri etiam omnes tuentur.*

Ἐπιτιμᾶν, *et forma Ionibus propria* Ἐπιτιμέειν, 1. Pœnam irrogare, Ad pœnam condemnare. ἀνασκολόπισε (αὐτὸν), τὴν ἀρχαίην δίκην (αὐτῷ) ἐπιτιμῶν, iv. 43. *f. Sic* ἐπιτιμᾷ, τιμωρεῖται *interpretatur Hesychius.* 2. Honore prosequi mortuum. εἶχε κατ' οἶκους, τὸν ἀδελφεὸν δηλαδὴ ἐπιτιμέων, vi. 39. *m. N.*

Reprehendendi *vel* Objurgandi *notione nusquam hoc verbum, quod meminerim, usurpavit Herodotus: significatu vero* Augendi pretium *non* ἐπιτιμᾶν, *sed* ἀνατιμᾶν, *usurpat.*

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, Mulcta, Pœna, Merces. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι, iv. 80. *extr.*

[Ἐπιτολή, Mandatum *interpretatur Portus, quasi idem esset ac* ἐντολή. *Sed mendose olim* ἐπιτολῆς *edd.* iv. 9. *m. pro* ἐπιστολῆς.]

Ἐπιτράπειν, (*Ion. pro* Ἐπιτρέπειν) Permittere. σοὶ σκήπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω, vii. 52. *extr.* τὰ πρήγματα ἐπιτρέπει Βασάλτῃ, vi. 26. *a.* Μεγάβυζος ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτράπειν, nempe τὰ πρήγματα, iii. 81. *a.* τούτοισι τὴν πόλιν ἐπέτρεψε, iv. 202. *extr. Communis forma verbi superest* i. 64. *m.* καὶ ταύτην ἐπέτρεψε Δυγδάμι; *et* iii. 130. *m.* ὡς οἱ ἐπέτρεψε, *scil.* ἑωυτὸν, Postquam ei se permisit, *vel* rem (τὸ πρῆγμα) ei commisit. *Sic* τῷ σὺ Μίλητον ἐπέτρεψας v. 106. *a.* ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἰέρωνι, vii. 56. *a. Item in Præs. temp.* τῷ ἀδελφεῷ ἐπιτρέπων (τὴν ἀρχὴν), ii. 120. *f.*

Passivum: παρὰ τούτων Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφθέντες ἔσχον τὴν ἀρχὴν, *id est,* ἔσχον τὴν ἀρχὴν, ἐπιτραφθέντες αὐτὴν παρὰ τούτων, Ab his commissum (*vel* permissum) sibi (fidei suæ) regnum tenuere Heraclidæ, i. 7. *f.* (*Conf.* Ἐπιτροπαῖος.) ἐπιτραφθέντες *ex Wesselingii conject. edidit Bork.* ii. 121, 1. *a. pro eo quod verum erat,* ἐπιτραφέντων, *quod vide in* Ἐπιτρέφειν.

Medium. Imperf. οὐδενὶ ἄλλῳ ἐνετράποντο, *scil.* τὰς ἑωυτῶν δίκας, Nulli alii judicium caussarum suarum permittebant, i. 96. *extr.* τούτῳ διαιτητῇ ἐνετράποντο, Hujus arbitrio permiserunt suas controversias, v. 95. *f. Futurum:* τά τε ἄλλα ἐπιτράψονται ἐμοὶ, καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας, iii. 155. *f. Infin. Præs.* ἐπιτράπεσθαι (αὐτῷ) ἐταῖροι ἔσαν τῶν ἐδέετο σφέων, iii. 157. *a.*

Ἐπιτρεπτέον, *et Plural.* Ἐπιτρεπτέα *pro Sing.* Permittendum, Concedendum. ἐκείνοισι ταῦτα ποιεῦσι οὐκ ἐπιτρεπτέα ἐστὶ, ix. 58. *f.*

Ἐπιτρέφειν, *idem fere quod simplex* τρέφειν, Alere, Nutrire, Sustentare. *Lacedæmonii Atheniensibus polliciti sunt, velle se illorum γυναῖκας τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα ἐπιθρέψειν,* viii. 142. *f. et* 144. *f.*

Passivum, Ἐπιτρέφεσθαι, Succrescere, Adolescere. Κῦρον ὀρέων ἐπιτραφόμενον, i. 123. *a.* ἐκ τουτέων—ἐπετράφη νεότης, οἱ ἐπεί τε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, *etc.* iv. 3. *a. ubi olim simpl.* ἐτράφη, *edd.* οὐδένα τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων, *i. q.* ἐπιγενομένων, Nullum ex regibus post natis et educatis, Nullum ex succedentibus regibus, ii. 121, 1. *a. N.*

Ἐπιτρέχειν, Incursare. *Vide* Ἐπιδραμέειν.

Ἐπιτρίβειν, Atterere, Perdere. ὁ ἅλως καλῶν ἐπιτρίβει τούς τε ἀνθρώπους καὶ τὴν χώρην, iv. 184. *a. m.*

Ἐπιτροπαῖος, η, ον, Fidei alicujus commissus. ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, iii. 142. *a.* ἑόντων ἐκ τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας τὴν βασιληΐην, iv. 147. *a. Conf.* Ἐπιτρέπεσθαι *Passiv.*

Ἐπιτροπεύειν, Esse ἐπίτροπον, *id est,* Tutorem esse *alicujus;* Fidei suæ commissum aliquid habere; Præfectum esse *provinciæ;* Administrare; Gubernare. Ἀκοῦργον ἐπιτροπεύσαντα Λεωβάτεω, i. 65. *f.* ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, ibid. *paulo post.* προέβαινε γὰρ τὸ ἔθνος (τῶν Περσέων) ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεῦον, i. 134. *extr. N. quæ verba H. Steph. sic interpretatus est,* Late enim progrediebatur illa gens imperans et Præfecturas obtinens;

Digitized by Google

sed videtur verbum ἐπιτροπεῦον non tam illas provincias spectare, in quas absolutum imperium per Præfectos exercebant Persæ, *quam eas regiones, in quas quasi* Tutelam quamdam *exercebant, quarum reges aut incolæ non vere nominatum Tributum pendebant regi Persarum, sed Dona ferebant.* τὸν Βαβυλῶνος ὕστερον ἐπιτροπεύοντα, Qui postero tempore Babyloni (*sive* Babyloniæ) fuit Præfectus, vii. 62. *extr.* χρηστῶς τὴν σεωυτοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, Qui patriam tuam bene administravisti, iii. 36. *a. m.* τὴν πόλιν παραδιδοῖ Κριταβούλῳ ἐπιτροπεύειν, viii. 127.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, Tutor *pueri*; Administrator, Procurator, Præfectus *provinciæ vel civitatis.* ἐγὼ ἤκουσα Τίμνεω, τοῦ Ἀριαπείθεος ἐπιτρόπου, Audivi ex Timna tutore Ariapithis, iv. 76. *f.* ἄνδρα πιστότατον, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑωυτοῦ, Administratorem omnium rerum suarum; Cujus fidei res suas omnes committebat, i. 108. *m.* ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος, Administratores, Præsides urbis (*qui nutione Ægyptii, non Persæ erant*) vocavit, iii. 27. *a.* ἐπίτροπος Μιλήτου, Præfectus Mileti, *Histiæi nomine* Administrans civitatem, v. 30. *a.* οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω, ἐπίτροπος Ῥηγίου καταλέλειπτο, vii. 170. *f.*

Ἐπιτυγχάνειν, *cum Dativo,* Incidere *in aliquem, vel in aliquid.* ὀρύσσων ἐπέτυχον σορῷ ἑπταπήχεϊ, i. 68. *a. m. Absolute, aut cum Participio.* λέγουσα ἐπετύγχανε τά περ αὐτὸς ἐνόεε, Opportune id ipsum dixit quod ille *facere* cogitabat, viii. 103. *a.* νῦν συμβούλευσον, ὁκότερα ποιέων ἐπιτύχω εὖ βουλευσάμενος, Nunc mihi *suade,* utrum horum faciendo rectius feliciusque rebus meis consuluero, viii. 101. *f. Particip.* ὁ ἐπιτυχὼν, *idem qui alias* ὁ τυχὼν *dicitur.* παιδία δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων, Duo infantes recens nati hominum humilis sortis, ii. 2. *a.*

Ἐπιφαίνεσθαι, Adparere. τὸ ἐπιφαινόμενόν τοι ἐν τῷ ὕπνῳ, vii. 16, 3. *m.* ἀξιώσει ἐπιφανῆναι, ibid. πολιορκήσονται ἐν ἡσυχῳ, ἵνα τιμωρίη οὐδεμίη ἐπιφανήσεται, viii. 49. *f.*

Ἐπιφανὴς, Illustris, Clarus, Nobilis. ἐκτὰ Περσέων παῖδας ἐόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν, vii. 114. *f.* οὐ τῶν ἐπιφανέων ἐὼν ἀνδρῶν, viii. 125. *a.*

Ἐπιφέρειν πόλεμον, Inferre bellum. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, v. 81. *b.* ἐπιφέρειν αἰτίην, Crimen alicui infere, Objicere crimen, Accusare, Damnare. ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην, i. 68. *f.* τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες, i. 139. *b.* αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, iv. 166. *f.* ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, —τοῖσι δὲ αὐτέων καὶ φαῦλα (levia crimina, leves culpas) ἐπιφέρων, i. 26. *f. Similiter* μωρίην, μανίην ἐπιφέρειν τινὶ, Stultitiæ aliquem Damnare. τοῖσι (ἀγάλμασι) ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέρουσι, i. 131. *a.* μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον ὀρέοντες αἰνῶς *etc.* vi. 112. *a.* πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκαντες, viii. 10. *a.* μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, iv. 154. *m.*

Passiv. Ἐπιφέρεσθαι, Cum impetu ferri; Invehi *in aliquem.* ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέους, αὖτις Ἀδείμαντος ἐπεφέρετο, *nempe* ἐς αὐτὸν, viii. 61. *a.* τὰ ἐπιφερόμενα, Imminentia, Eventura. καί μοι πάντα προδεικνύουσι (οἱ θεοὶ) τὰ ἐπιφερόμενα, i. 209. *m. f.*

Ἐπιφημίζεσθαι, Male ominari, Ominosa verba proloqui. καὶ ἰδόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντηκόντορον ἐπεφημίζετο, iii. 124. *m. N.*

Ἐπιφθονέειν *apud Nostrum non tam est* Invidere, *quam* Odisse, Odio prosequi. τὰ πρέπει μᾶλλον βαρβάροισι τοιέειν ἢ Ἕλλησι, καὶ ἐκείνοισι δὲ ἐπιφθονέομεν, ix. 79. *m. Conf.* Ἐπίφθονος.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ, ἡ, Odiosus. αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, iv. 205. *b.* (*conf.* τὸ Θεῖον.) γνώμην ἀποδέξασθαι ἐπίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, vii. 139. *a.*

Ἐπιφλέγειν, Incendere, Cremare. πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, viii. 32. *f.*

Ἐπιφοιτᾶν, 1. Ventitare, Advenire, Iterate venire, vii. 15. *m. et* 16, 2. *et* 3. *ubi de* Spectro *agitur.* 2. Post alios advenire, Paulatim supervenire. οἱ ἐπιφοιτῶντες τε καὶ οἱ ἀρχὴν ἐλθόντες, ix. 28. *a.* πλεῖνας αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, i. 97. *a.*

Ἐπιφορέειν, *i. q.* ἐπιφέρειν, Inferre, Superne adgerere. χοῦν ἐπιφορήσαντες, καὶ ὁμώσαντες (τὸν χῶρον) τῷ ἄλλῳ χώρῳ, viii. 26. *b.*

Ἐπιφορήματα, τὰ, *proprie* Post illata; *nempe* Cibi qui post legitimam cœnam inferuntur mensæ, Secundæ mensæ, Bellaria, Cupediæ. σίτοισι ὀλίγοισι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, i. 133. *a. Confer Athenæum, in Var. Lect. citatum.*

Ἐπιφράζειν, Insuper dicere, Insuper (*vel* Post hæc) declarare. δεῖ με πρὸς τοῦτοισι ἐπιφράσαι, ἵνα ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθῃ, i. 179. *a.*

Ἐπιφράζεσθαι, *verbo Medio,* Intelligere, Excogitare, Comminisci. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι, i. 48. *f.* ὅκως δὲ οὗτοι Μήδων ἄποικοι γεγόνασι, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, v. 9. *f.* ἐπιφράζεται τοιάδε, Talia comminiscitur, Talia inivit consilium, vi. 61. *m.* ἄλλα τε ἐπιφραζόμενοι, καὶ *etc.* Quum alia excogitabant, Alias inierunt rationes, tum *etc.* vi. 133. *f. ubi eadem notione paulo ante dixerat* διενοεῦντο, *et* ἐμηχανῶντο.

Ἐπιφράζεσθαι, *verbo Passivo,* Secum rem reputare, Secum perpendere. τὰ μὲν

Digitized by Google

ῥήγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε, ὧδε ἐπιφρασθείς, iv. 200. *m. f. γνοὴ ὑπέθετο, ἐπιφρασαμένη αὐτή*, Mulier *hoc* docuit re secum ipsa deliberata; Suo ipsius ex ingenio, vii. 239. *f.*

[*Ἐπιφράσσειν*, Obstruere. *Huc Schulz. in Indice Græcitatis Herod. refert ἐπέφραντο ex* vii. 142. *a. quod quidem est Plusquamperf. verbi simplicis φράσσειν.*]

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* Ære tectus, Ære obductus; *sicut ἐπίχρυσος est* Inauratus. *Sed, ubi Herodotus narrat* cuniculos, ab hostibus actos, exploratos fuisse ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι, iv. 200. *m. f. non intelligi potest* Ære obductum scutum, *sed* Æneum scutum, *sive potius* Ænea lamina obducendo scuto inserviens. *χαλκώματα λεπτότατα ταῖς κατασκευαῖς eo consilio adhibere solitas esse ait Polyb. lib.* xxii. *cap.* 11. *nostræ editionis.*

Ἐπιχειρέειν, Adgredi, Invadere. *πρότοισι τοὐτοισι ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος*, i. 26. *b. ἐπεχείρησε τοῖσι βασιληΐοισι*, iii. 61. *m. τυραννίδι ἐπεχείρησα*, v. 46. *f. ubi Accusativum τυραννίδα, quem unus cod. Arch. offerebat, probarunt docti nonnulli viri, simili structura usum esse Nostrum rati* v. 1. *a. τοὺς δὲ ἐπιχειρέειν; at ibi τοὺς non ab ἐγχειρέειν regitur, ad verbum hoc autem subintelligitur Dativus αὐτοῖς. Vide Not. ad* v. 46. *f.*

Ἐπιχείρησις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio. *ὑπνωμένῳ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται*, Somno opitum adgrediemur, i. 11. *f. ubi paulo ante, ἡ ὁρμὴ ἔσται, eadem notione. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὔτω συντάχυνε ἀβούλως*, iii. 71. *m. Etiam* Consilium et Molitio adgressionis, Insidiæ quæ alicui struuntur, Conjuratio. *ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἐνὸς τῶν μετεχόντων*, vii. 132. *m.*

Ἐπίχολος, Biliosus, Bilem, Fel generans. *τοίη ἐπιχολωτάτη*, Herba bilem maxime generans, Fel *pecorum ea vescentium* maxime augens, iv. 58. *ubi nonnulli quidem ἐπιχυλωτάτη. Vide quæ ibi a Wess. et a nobis notata sunt. Contrarium ejus, quod ex nostræ et Wesselingii interpretatione Herodotus ait, ex aliis audivisse aut apud alios auctores legisse videtur Theophrastus,* (*Histor. Plant.* ix. 18. *cui consentanea Plinius refert, Hist. Nat.* xxvii. vi. 28. *et lib.* xi. *sect.* 75. *atque Ælianus, Hist. Anim.* xi. 29.) *ita componendum Æm. Portus statuit, ut τοίη ἐπιχολωτάτη apud Nostrum non intelligatur* Herba fel maxime generans *aut* Fel maxime augens, *sed* Amarissima herba, *atque ut in sequentibus verbis id ipsum significasse Herodotus censeatur, quod Theophrastus; nempe,* apertas victimas sine felle reperiri. *At interpretationi nostræ quum alia favent, tum idem ipse quoque Ælianus, Hist. Anim.* xvi. 26. *scribens, Ταῦτα δὲ ἔφα (nempe, τὸ τῆς χολῆς ὑποπίμπλασθαι) ἔτι καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρακολουθεῖν τοῖς Σκυθικοῖς προβάτοις.*

Ἐπιχρᾶσθαι τινί, Familiariter uti aliquo. *αἱ ἐπιχρεώμεναι (αὐτῇ) μάλιστα γυναῖκες*, Mulieres quæ sunt ei maxime Familiares, iii. 99. *m. f.*

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, Auro obductus, Inauratus. *ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης*, ii. 182. *a. κλίνας ἐπιχρύσους καὶ ἀργυρόπους*, i. 50. *a.* ix. 80. *a. Eædem κλῖναι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι dicuntur* ix. 82. *m. Conf.* Καταχρυσοῦν.

[*Ἔπιχυλος, vide in* Ἐπίχολος.]

Ἐπιχώριος, ου, *Substant.* Indigena. *οἱ ἐπιχώριοι*, ix. 51. *a. m. Adjectiv. γυναῖκα ἐπιχωρίην*, i. 199. *a. ἱρὸν ἐπιχωρίης θεοῦ*, v. 102. *a. κράνεα ἐπιχώρια*, Galeæ vernaculæ, vii. 91. *a. et similiter passim.*

Ἐπιψηφίζειν τινί, viii. 64. *a. ex Wesselingii interpretatione in Nota ad h. l.* Suffragia rogare super sententia ab aliquo proposita; *sed vide ne sit potius*, Rogare aliquem suffragium. *Sic quidem ἐπιψηφίζειν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῷ δήμῳ, dicebant Græci. Conf. Hemsterhusium ab eodem Wess. l. c. laudatum.*

Ἐποδιδύειν, (*comm.* ἐφοδιάζειν) Viaticum dare. *τούτους λυσάμενοι ἀποπέμπουσι ἐποδιδόασαντες ἐς τὰς Ἀθήνας*, ix. 99. *m.*

Ἐπόδιον, τὸ (*comm.* ἐφόδιον) Viaticum. *Κυρηναίων δεηθέντες ἐπόδιά σφι δοῦναι*, iv. 203. *m. f. ἐπόδια λαβὼν*, vi. 70. *a.*

Ἐποκέλλειν τὴν νέα, Navem in brevia (*vel* ad littus) ejicere. *ὡς τάχιστα ἐπέκειλαν τὴν νέα*, vii. 182. *a. ubi paulo ante, ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, eadem notione. νέας αὐτοῦ ταύτῃ ἐποκείλαντες*, vi. 16. *a.*

Ἐπομνύναι, *absolute positum*, Jusjurandum interponere. *πρὸς τοῦτον εἶπε ἐπομόσας*, viii. 5. *m. Cum Accus. et Dat. ἦλιον ἐπόμνυμί τοι*, Per solem tibi juro, i. 212. *f.*

Ἐπονομάζειν τὸ οὔνομά τινος, Nomen alicujus invocare, Nominatim aliquem (deum *vel* heroëm) invocare. *γυναῖκας ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα (αὐτῶν) ἐν ὕμνῳ*, iv. 35. *m. τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ, ἐπονομάζοντες τὸ οὔνομα*, vii. 117. *f.*

Ἐποποιΐη, ἡ, Poema epicum, (*de Homerica Iliade*) ii. 16. *a.*

Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, Poëta epicus. *εἰ χρή τι τοῖσι ἐποποιοῖσι χρεώμενον λέγειν*, ii. 120. *m.*

Ἐπορᾶν, (*comm.* ἐφορᾶν) Conspicere, Inspicere, Inspectare. *ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα*, Exeuntem (*commode*) conspicata est, i. 48. *a. ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπόρα τῶν συγγραμμάτων*, Inspexit, Perlustravit, Perlegit literas, i. 48. *a. ἐπορᾷν ἐκκείμενον διατέταγμαι ἐγὼ*, Meis oculis inspi-

Digitized by Google

cere expositum jussus sum, i. 110. *f.* σὲ οἱ θεοὶ ἐπορέωσι, Te dii Benevole respiciunt, Tui curam habent, i. 124. *a.* τὰ πρήγματα ἐπορᾶν τε καὶ διέπειν, iii. 53. *a.*

Ἐπορέγεσθαι, Plura cupere. ὁ δὲ ἐνθαῦτα ἐπορέγετο, ὁρέων *etc.* Major cupido eum incessit, ix. 34. *m. f.*

Ἐπορμέειν, Cum navibus in statione stare contra *hostem.* φάμενος μόγις ἐκπλῶσαι λαβὼν τοὺς ἐπορμέοντας, viii. 81. *a.*

Ἔπος, εος, τὸ, Dictum, Verbum. τούτου τοῦ ἔπεος (*de Pythiæ vaticinio agitur*) λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, i. 13. *f. Sic* vii. 143. *a. Sed et, ubi de uno vocabulo agitur, ait,* δύναται τοῦτο τὸ ἔπος (*nempe Æthiopicum vocab.* Asmach) κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν *etc.* ii. 30. *a.* προϊσχόμενος ἔπεα, ὅς οἱ καταχρᾷ *etc.* i. 164. *a. ubi malles* ἔπεα τάδε, *sicut* iii. 137. *a. sed priori loco, ubi sequitur obliqua oratio, nil opus erat adjecto pronomine; significat autem scriptor, non solum* vi et armis, *sed et* verbis *cum oppidanis egisse Harpagum.*

Ἐποτρύνειν, Incitare, Urgere, Impense hortari. θεοῦ σφι (*sive rectius* σφε) ἐποτρύναντος, vii. 170. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Ἔπωψις, ιος, ἡ, Conspectus, Prospectus. ἐπ' ὅσον ἔπωψις τοῦ ἱροῦ εἶχε, Quousque prospectus templi Pertinebat, i. 64. *m. f.*

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Septem mensium. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἑπτάμηνα (*scil.* παιδία),—ἐγὼ δέ σε ἑπτάμηνον ἔτεκον, vi. 69. *m. f.*

Ἔπυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquam habens, Irriguus. γῆ ἔπυδρος πίδαξι, iv. 198. *m.*

Ἐπωνυμίη, ης, ἡ, *interdum videri potest nil aliud significare, nisi simplex* ὄνομα, Nomen; *veluti* ii. 4. *m.* δυώδεκα θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι. *Sic* iv. 45. *m.* ἔχειν τὸ οὔνομα *et* ἔχειν τὴν ἐπωνυμίην *eadem notione promiscue dicuntur. Sed alibi* Cognomen *indicat, et a* Nomine *distinguitur, ut* ii. 52. *a.* ἐπωνυμίην οὐδ' οὔνομα ἐποιεῦντο οὐδενὶ αὐτέων, ii. 52. *a. Nempe proprie significat* Nomen ab alterius cujusdam rei vel personæ nomine ductum derivatumque. *Sic* Hercules Thasius τὴν ἐπωνυμίην εἶχε ἀπὸ Thaso insula, ii. 44. *m. et* Hercules Ὀλύμπιος ἐπωνυμίην, ab Olympo, quippe antiquus deus, ibid. *f. Sic* Aurum quod Gyges in Delphico templo dedicavit, vocabatur a Delphensibus Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην, Nomine (*vel* Cognomine) derivato ab eo qui illud dedicavit, i. 84. *f.* (*conf.* ἐπὶ *cum Genit. num.* 5.) ἡ Ἀσίη ἐπὶ (*alii* ἀπὸ) τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἔχει τὴν ἐπωνυμίην, iv. 45. *m.* (*cf. Var. Lect.*) εἵματα μέλαινα φορέουσι, ἐπ' ἧς τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, iv. 107. τῇ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα ἡ ἐπωνυμίη ἐγένετο,

iv. 148. *f.* ἐπ' οὗ (ποταμοῦ) ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, vii. 58. *f.* ἐπὶ Λυδοῦ ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ οὔνομα, vii. 74. *a.* ἐπ' ἧς καὶ ὁ χῶρος οὗτος τὴν ἐπωνυμ. ἔχει, vii. 178. *f.*

Alibi in simillima phrasi præpositionem ἀπὸ *tenent libri omnes, sicut plures* iv. 45. *m. Sic* τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο, ii. 42. *m. f.* ἀπὸ τῆς τιμῆς τὴν ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην πόσευμένος, iv. 155. *m.* ἀπὸ τῆς κυψέλης ἐπωνυμίην Κύψελος οὔνομα (αὐτῷ) ἐτέθη, v. 92, 5. *a.* ἀπ' ἧς καὶ ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, vii. 121. *a. Quo etiam istud pertinet,* ὅθεν (*id est,* ἀφ' οὗ, *sive Ionico sermone* ἀπό τευ) ἔθεντο τὰς ἐπωνυμίας, iv. 45. *a. m.*

Hasce præterea formulas notemus. Ἀριστέω ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα ἱστάναι, Statuam ponere quæ ab Aristea nomen habeat, Quæ Aristeas (*vel* Aristeæ) statua nominetur, iv. 15. *a. m.* σύμπασι (Σκύθῃσι) εἶναι οὔνομα Σκολότους, τοῦ βασιλῆος ἐπωνυμίην, Universos Scythas communi nomine Scolotos vocari, nomine de regis nomine petita, iv. 6. *extr. Sic* οὐνόματα τριφάσια, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, (Europa, Asia, Libya,) iv. 45. *a.* οὕτω κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλήθησαν, i. 173. *m.*

Ἐπωνύμιος, *i. q.* ἐπώνυμος, Qui ab aliquo (*sive* a persona, *sive* a re quadam) nomen invenit; Qui alicujus nomen gerit. ἱρὸν Ἑλένης Ἑλένης ἐπωνύμιον, *i. q.* ἱρὸν τὸ καλέεται Ἑλένης Ἀφροδίτης, ii. 112. *m. ubi alii quidem* ἐπώνυμον *præferunt; sed vide quæ ad h. l. notavimus.*

Ἐπώνυμος, ὁ, ἡ. *vide vocab. proxime præcedens.* ἐπὶ τούτου τοῦ ὄρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἄτλαντες, iv. 184. *f.* τοὺς (Πελοποννησίους) Πέλοψ ὁ Φρὺξ κατεστρέψατο,—καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε Ὀνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται, vii. 11. *extr.*

Ἐρᾶν, *cum Genit.* Amare, Amore alicujus captum esse. *Imperf.* Ἤρεξης ἔρα τῆς Μασιστεω γυναικὸς, ix. 108. *a. Sed eodem cap. sub fin. scribitur* ἦρα τε καὶ ἐτύγχανε τῆς γυναικός.

Ἐρᾶσθαι, Cupere, Adfectare. Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος, i. 96. *a.*

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, Amator, Studiosus. πολλοὶ τῆς τυραννίδος ἐρασταὶ εἰσι, iii. 53. *m. ubi perperam olim* ἐργασταὶ *edd. nonnulli.*

Ἐργάζεσθαι, (*verb. Med.*) Facere, Agere. ὁ πολὺς ὅμιλος τί ταῦτα ἐργάζεται; Quid est quod hic facit hæc tanta hominum multitudo? i. 88. *m. f.* Laborare, Opus facere. πάντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου, ἦνετο

Digitized by Google

τὸ ἔργον, viii. 71. *f.* ἐργάζεσθαι ἑωυτῷ ἐκέλευε πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, ii. 124. *a.* ἐργάζεσθαι χρήματα, Parare sibi pecunias. ἐργασάμενος χρήματα μεγάλα, i. 24. *m.* Cum dupl. *Accusat.* διεξιόντα (τὸν Ἴλιον)—ἴλκομαι ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον τά περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον, ii. 26. *extr.* Similiter πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται, viii. 79. *f.* ubi olim quidem perperam τῇ πατρίδι edd.

Passivum: 1. *Activa notione.* οὔ τις ἀλλοτρίων τοῦτο ἔργασται, Patravit hæc, iii. 155. *a.* ἔργον παράβολον ἔργασμαι, ix. 45. *f.* 2. *Passiva notione.* μὴ κατασχόντα τὰ πρόσθεν ἐργασμένα, Ante acta, Res antehac gestas, vii. 52. *a. m.*

Ἐργαλήϊον, τό, (*comm.* ἐργαλεῖον) Instrumentum quo quis ad opus faciendum, *vel* ad exercendam artem, utitur. ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην (artem *medicam et chirurgicam*) ἐστὶ ἐργαλήϊα, iii. 131. *m.*

Ἐργασίη, ης, ἡ, Opificium, Opera, Labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτήν, *Vit. Hom.* 3. *b.* Sed apud *Herodot.* ii. 135. *a.* ubi Rhodopis meretrix *dicitur* κατ' ἐργασίην in Ægyptum venisse, *non* manuum opificium, *aut* honestæ cujusdam artis exercitium *intelligitur*, *sed* ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, Turpis quæstus arte meretricia quæsitus; *quam artem illa statim quidem, priusquam in libertatem vindicata est, non suo nomine, sed nomine Samii lenonis exercuit, qui illam in Ægyptum secum adduxerat.*

[Ἐργασταὶ *temere olim editum erat pro* ἐρασταὶ, *quod tenent scripti libri omnes; et sic recte editur inde ab edit. sec. Henr. Steph.*]

Ἐργάτης, *ou vel* εω, ὁ, Operarius. γῆς ἐργάτης, Agricola, iv. 109. *a.* v. 6. *f.*

Ἐργατικὸς, ἡ, ὸν, Efficax, Validus, Magnam vim habens. τοσοῦτος ποταμὸς καὶ οὕτω ἐργατικὸς, ii. 11. *extr.*

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, *fœm. pertinens ad masc.* ὁ ἐργάτης. Hinc γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες, Mulieres ita industriæ, Operi faciendo ita intentæ, v. 13. *f.*

Ἔργειν, *et* Ἐέργειν, (*Ion. i. q.* εἴργειν) Arcere, Prohibere, Excludere *ab una parte, et* Includere *alia parte.* (*Sed* Includendi *notione spiritus aspero notatur, et* Ἔργειν, *sicut commune* ἔεργειν, *pronunciatur.*) σιτίων δὲ τοὺς παῖδας ἐργόντων Κορινθίων, Quum Corinthii pueros illos excluderent alimentis, Alimenta eis negarent, iii. 48. *m.* τοὺς μὴ νὺξ ἔέργει μὴ οὐ καταγόναι τὸν δρόμον, Quos nox non prohibet, (Retinet, Impedit) quo minus *etc.* viii. 98. *m. ubi alii quidem* ἔργει. *Vide Var. Lect.* αὐτοὺς ἔρξε, ὡς κατασκόπους θήθει, Detinuit, Inclusit, In custodia retinuit; (*quo refertur quod paulo post ait,* ἔλυσε τοὺς Πέρσας) iii. 136. *f. ubi alii quidem* εἶρξε.

Ἔργεσθαι *apud Nostrum non tam Passiva notione ponitur, quam Reciproca, quasi* Arcere sese, Retinere sese, *id est,* Abstinere. *Sic* ἔργετο ἐκὼν τῆς Κυπρηίων πόλιος, iv. 161. *m. Not.* Εἴρξης, ὡς κατὰ τὸ ἄλσος ἐγένετο, αὐτὸς τε ἔργετο αὐτοῦ, καὶ τῇ στρατιῇ πᾶσῃ παρῄγγειλε, *nempe* ἔργεσθαι αὐτοῦ, vii. 197. *f. Sic* βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ ἔργεσθαι, ii. 18. *m. Latine non tam reddi debuit* Cupiverunt non prohiberi, *quam* Abstinere noluerunt esu boum fœminarum. *Et* πολλῶν ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι, v. 57. *extr. perinde reddi potest,* Imposita conditione ut pluribus *juribus* Excluderentur, *aut,* at pluribus *commodis* (*quibus fruebantur veteres cives*) Abstinerent. Εἴρξης ἐργόμενος τῶν ἄλλων, ix. 108. *a.* (*al. cap.* 107.) *passive intelligunt interpretes omnes,* Cæteris prohibitus; Cæteris viis, *quibus spe sua potiretur,* exclusus. *Sed nil impedit, quo minus etiam hic intelligamus* Abstinens, Valedicens cæteris viis; *nempe,* nec vi uti, nec porro frustra solicitare mulierem volens.

Conf. Ἀπέργειν, Ἐξέργειν, Κατέργειν.

Ἔργειν, Facere: *unde Fut.* ἔρξω, *Pret. Med.* ἔοργα, *et Substantiva* ἔργον *et* ἔργμα. ὅσα ἔρξαν ἢ ἔπαθον, v. 65. *f.* ἡμέας οἷα ἔρξαν, Qualia nobis fecerunt; Qualia in nos commiserunt; Quo pacto nobiscum egerunt, vii. 8, 2. *f.* λήθην ποιεύμενος τῶν μιν ἔδρηκε, Oblitus quæ adversus illum patraverat, i. 127. *b. In Præs. tempore, pro* ἔργειν, *in usu est* Ἔρδειν *vel* ἔρδειν, *quod vide.* (*Aoristum* ἔρξα *alii quidem cum Æm. Porto a Præs.* Ῥέζω *formatum statuunt hoc modo, Fut.* ῥέξω, *Aor.* ἔῤῥεξα, *et per syncopen* ἔρξα. *Conf.* Ἔρδειν.

Ἔργμα, τος, τὸ, Factum, Facinus. ἔργμασιν ἐν πολέμου, v. 77. *f. in Inscriptione metrica. Conf. Wess. ad* iii. 97, 9.

Ἔργον, ου, τὸ, Opus, Factum, Res ipsa effecta. ἔργα ἀποδέξασθαι, *vide in* Ἀποδεικνύειν, *num.* 6, 2. ἐκλαμβάνειν ἔργα, i. 95. *a. N. Vide* Ἐκλαμβάνειν. Ταῦτα εἶπε καὶ ἅμα ἅπος τε καὶ ἔργον ἐποίεε, iii. 135. *a. N.* ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε, Effectam dedit rem, ix. 92. *a. N.*

τούτου μὴ ἐστὶ ἔργον *non tam significat* Hac re nil opus est, Non necesse est hoc facere; *quam potius,* Hujus rei nullus usus est, Non est ex usu, Nil adtinet, Inutile est hoc facere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐνεκράτεον, ὥστε ἐνθένης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ, i. 17. *f. Neque* ἡ ἐνθένδε, Obsidere urbem *utile est hosti, quo oppidanos commeatu intercludat. At Milesiis commeatus importari affatim poterat mari; quare* Inutile erat urbem illorum obsidere: *nam de nuda* Obsidione, *non de*

Digitized by Google

Oppugnatione hic agitur.

τὰ ἔργα sunt Opera rustica, Agri culti, Arva. σπὸς χρῆμα μέγα τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρασα, i. 36. *a. et m.*

Ἔρδειν, sive forma Ionibus magis propria Ἔρδειν, *idem quod* inusitatum in *Praesente tempore* ἔργειν, Facere, Patrare. ἀρεσνὸν εἶναι πᾶν τὸ ἐν βασιλεῖ ἔρδη, i. 119. *f. ubi quidem nonnihil mus (quem neverim) codex Lenem spiritum tenet, ἔρδοι scribens.* ἀθέμιστα (*vel* ἀθέμιστα) ἔρδειν, viii. 143. *f. ubi* ἔρδειν *praefert noster cod. Flor. quod in Ionico scriptore verum videtur. Imperf.* ἔρδον (ἔρδον *codd. F. et Pa.*) ὅσον ἐδυνέατο, ix. 103. *f. Imperf. frequentativum,* ἀθέμιστα ἔρδεσκε, vii. 33. *f. ubi Lenem spiritum cum ediitis omnibus libris praeferunt scripti longe plerique. Alibi vero Asperum spiritum, Atticorum ex more, pertinaciter tenent edd. et mssti. Διὶ θυσίας ἔρδειν,* i. 131. *m.* ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν, i. 137. *a.* τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι, ii. 121. *a.* οἱ δὲ, ἐκ' οὐδενὶ ἔφασαν, ἔρδειν ἂν τοῦτο, iii. 38. *m. f.* τὰ ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, iii. 80. *m.* θυσίη ἑρδομένη ὧδε, iv. 60. *a.* Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, vi. 88. *m. Etiam cum duplici Accus. ut* μηδένα ἔρδειν ἀνήκεστον πάθος, Nemini irreparabile malum inferre, i. 137. *a. quo loco recte Schaef. ex ms. Arch. ante* τῶν ἄλλων Περσέων *pronomen* τινὰ *inseruit, quod in nostra etiam editione adjectum velim.* ἔρδον ὅσον ἐδυνέατο, Fecerunt quantum potuerunt, ix. 103. *b.* ἐρδούσας τὰ ἱρὰ iv. 33. *f. pro vulgato* ἐχούσας *aut* θυούσας *legendum suspicati sunt docti nonnulli viri.*

Ἐρέειν, Dicturum esse. Ἐρέω, Dicam. *vide supra in* Εἴρειν.

Ἐρεθίζειν, Irritare. Σκύθαι ἐρεθισθέντες ὑπὸ Δαρείου, Irritati invasione Darii, vi. 40. *m.*

Ἐρείδειν, Fulcire. Ἐρείδεσθαι, Niti. τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένους, iv. 152. *f. cum reduplicatione, pro* ἤρεισμ.

Ἐρείπειν, Demoliri, Diruere. προμαχεῶνα ἓν τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, i. 164. *a.* ἐκβᾶσαν τοῦ τείχεος, καὶ ἤριπον (αὐτὸ), ix. 70. *m. Conf.* Κατερείπειν.

[Ἔρεσθαι, Interrogare. *Vide* Εἴρεσθαι.]

[Ἐρεύγεσθαι. *Vide* Ἐξερεύγεσθαι.]

Ἐρεωδέδανον, ου, τὸ, Rubia tinctoria. αἰγίδας περιβάλλονται κεχριμένας ἐρευθεδάνῳ, iv. 189. *m. f.*

Ἔρημος, *sive rectius* Ἐρῆμος, ου, ὁ *et* ἡ, Desertus. *De Accentu vide Var. Lect. ad* i. 117, 18. *et* ii. 31, 7. *et* iv. 17, 11. (*Similiter* Ἑτοῖμος, Ὁμοῖα *et* Ὁμοῖος.) *Circumflexum in penultima tenuere libri omnes edd. et scripti* viii. 51. *m. et* ix. 8. *f. ubi* ἐρῆμον τὸ ἄστυ, *et* ix. 58. *a. ubi* εἶδε τὸν χῶρον ἐρῆμον, *et* τάδε ὁρέοντες ἐρῆμα. *Nos ubique eandem secuti sumus scripturam.* ἐρῆμον ὁδὸν, i. 117. *f.* περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης, ii. 32. *a.*

Fem. ἐρῆμος γὰρ ἐστι ἡ χώρη αὕτη, ii. 31. *f.* v. 9. *a.* στέλλονται ἐς τὴν ἐρῆμον, iii. 102. *f.* τὴν Ζάγκλην, ἐοῦσαν ἐρῆμον ἀνδρῶν, vi. 23. *a. m. ubi quidem* ἐρήμην *olim edd. sed nullo adstipulante vetere codice qui quidem nobis innotuerit.* ἡ Ἀττικὴ χώρη, ἐοῦσα ἐρῆμος Ἀθηναίων ἀνδρῶν, *edd. et scripti omnes* viii. 65. *a.* ἡ ἐσθὴς ἐρῆμος ἐοῦσα ὄπλων, ix. 62. *f. Mira videri potest structura* iv. 17. *f.* Νευρῶν τὸ πρὸς βορέην ἄνεμον, ἐρῆμος ἀνθρώπων, *nempe* χώρα ἐρῆμος *intelligitur. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἐρημοῦσθαι, Deseri, Destitui, Relinqui ab aliis ut solus maneas, Desolari. οἱ ὄνοι, ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, A reliquo coetu soli relicti, iv. 135. *m.* Θεσσαλοὶ ἐρημωθέντες συμμάχων, vii. 174. *m.* Μίλητος Μιλησίων ἐρήμωτο, vi. 22. *a.* ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους ἀνθρώπους, vii. 171. *a.*

Ἐρίζειν τινὶ, Contendere cum aliquo de principatu *vel* de primis partibus. τούτῳ γὰρ οὐκ οἷά τέ ἐστι ἐρίσαι ἄλλῳ, iv. 152. *m. f.*

Ἐρικυδὴς, Perillustris. μέγα ἔστι ἐρικυδὲς, vii. 220. *m. in Orac.*

Ἔριον, τὸ, Lana, *vide* Εἴριον. *In Vit. Hom. cap.* 4. *a. servatur communis forma vocabuli:* ἐριουργῆσαι ἔρια.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Contentio. Ἀργείων αἱ γυναῖκες, κατ' ἔριν τῶν Ἀθηναίων, περόνας ἐφόρεον μέζονας, Ex contentione (Ob contentionem) cum Atheniensibus, v. 88. *f.* ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μέσον, Certamen instituebant, Inter se contendebant, vi. 129. *a.*

Ἐρκεῖος Ζεὺς, Jupiter aedium custos, *proprie* Custos muri qui aedes circumdat, vi. 68. *a. Conf. Eustath. ad Odyss.* χ. 335.

Ἔρκος, εος, τὸ, 1. Septum, Murus, Munitio: τὸ ἔρκος ὑπερβορέειν, vi. 134. *m. N. pro quo* τὴν αἰμασιὴν *ait* ibid. *f.* συνεφόρησαν τὰ γέρρα ἔρκος εἶναί σφι, ix. 99. *extr.* 2. Rete, Laqueus. ἐν ἔρκεσι ἐμπλασσόμενοι διαφθείρονται, vii. 85. *f. ubi aliis olim* ἐν ἄρκυσι. *Vide Not.*

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, Carcer, iv. 146. *a. et m.* 148. *a.*

Ἕρμα, ατος, τὸ, Saxum, Petra, Scopulus sub maris superficie latens, vii. 183. *N.* λίθος μέγιστος, *Suid.* ἢ ἐν θαλάσσῃ πέτρα *Dionys. apud Eustath. ad Iliad.* ξ'. p. 964, 28. *ed. Bas.* (*p.* 976. *ed. Rom.*) *Conf. Hesych. et ibi notata.*

Ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, Interpres. οἱ ἑρμηνῆες, ii. 125. *f.* iv. 154. *a.* iii. 140. *m.* δι' ἑρμηνέων διατρήσασονται, iv. 24. *f.*

Ἑρξείης, *sive rectius* Ἐρξίης. δύναται κατὰ ἑλλάδα γλῶσσαν Δαρεῖος, ἐρξίης, Graeco sermone *nomen Persicum* Darius

Digitized by Google

valet ἐρξίης, vi. 98. *f.* *Intelligitur autem vulgo* ἐρξείης *vel* ἐρξίης, *præeunte Valla, Coercitor, nempe quatenus verbum* ἔργειν, *a quo derivatur hoc nomen,* Arcere *et* Coercere *significat. Auctor vero Etymologi M. ait:* Ἔρξιας, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ῥέζω, ῥέξω, ῥεξίας· ὑπερβιβασμῷ ἐρξίας· ὁ πρακτικός.

Ἐρρωμενέστερος, Validior, Acrior. (*ab* ἐρρωμένος, *particip. pass. verbi* ῥάννυμι.) τειχομαχίη ἐρρωμενεστέρη, ix. 70. *a.*

Ἔρσην, ενος, ὁ, (*comm.* ἄρσην *vel* ἄῤῥην) Mas, Masculus. ἅπαις ἔρσενος γόνου, i. 109. *m. f.* ἅπαις ἔρσενος γόνου, iii. 66. *a.* ἕκαστος τῶν ἐρσένων τούτων, *nempe* ἵππων, i. 192. *f.* φοίνικες ἔρσενες, Palmæ arbores masculæ, i. 193. *f.* οὔτε ἔρσενος θεοῦ, οὔτε θηλέης, ii. 35. *f.* τοὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας, ii. 38. *a.* 41. *a.* 46. *m. f.* τοὺς αἶγας τοὺς ἔρσενας, ii. 46. *m.* καὶ ἔρσενες καὶ θήλεαι, ii. 65. *a. m.* 93. *a.* iii. 102. *f.* 105. *m.* vii. 56. *f.*

[Ἐρύειν, *vide* Εἰρύειν.]

Ἐρυθρὸς κῆρυξ, Rubens præco, iii. 57. *extr. in Orac. Conf. cap.* 58. *a.*

Ἐρύκειν τοὺς ἐπιόντας, Inhibere, Prohibere invadentes, iv. 125. *f.* v. 15. *a.* ἐρυκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, Prohibiti ab Asopo; Quum ab Asopo fluvio, *ne ex illo aquam petere possent,* arcerentur, ix. 49. *f.*

Ἔρυμα, ατος, τὸ, Munimentum. τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσετο, vii. 223. *m.*

Ἔρχεσθαι, Venire, Ire. ἦλθε αὐτοῖς ἀγγελίη, i. 83. ix. 14. *a. et* 15. *a. cum Var. Lect. et Not.* ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, i. 120. *m.* (*vide supra in* Ἀσθενής.) ἐλθεῖν τινι ἐς ὄψιν, In conspectum alicujus venire, iii. 42. *a.* ἐλθεῖν τινι ἐς μάχην, Ad manus venire, In Aciem cum aliquo descendere, vii. 9, 3. οὐκ ἦλθον ἐς τοῦτον λόγον ὥστε *etc.* Non eo progressi sunt ut *etc.* vii. 9, 2. *f.* Sed ἐλθεῖν τινι ἐς λόγους, In colloquium cum aliquo venire, i. 86. *m.* iv. 126. *f.* διὰ μάχης ἐλθεῖν, Prælio decernere, vi. 9. *f. conf. Not. ad* viii. 77. *f.*

2. ἔρχεσθαι παρά τινα κοσμίως λέγεται περὶ Congressu venereo. παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες, ii. 115. *m. ubi vide Not. Sic et de muliere:* κνέουσαν ἐκ τοῦ πρότερου ἀνδρὸς οὕτω ἐλθεῖν παρὰ Ἀρίστωνα, vi. 68. *m. et mox* ibid. φασί σε ἐλθεῖν παρὰ τὸν ὀνοφορβόν.

3. ἔρχεσθαι *cum Accusat. absque præpositione, idem valet ac* διέρχεσθαι, Transire. ὁ ἥλιος ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω, ii. 24. *m. Similiter* ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, ii. 25. *a. ubi* ἰὼν *idem valet ac* διεξιὼν, *quod ibidem paulo ante legitur.*

4. ἔρχομαι ἐρέων, Adgredior dicere, Dicam, i. 5. *m.* ii. 40. *a.* 99. *a.* iii. 80. *f. Sic* ἔρχομαι λέξων, ii. 11. *m.* vii. 102. *a. m.* (*Similiter* ἦα λέξων, Adgressus eram dicere, iv. 82. *f*) ἔρχομαι φράσων, iii. 6. *a.* vi. 109. *a.* ἔρχομαι σημανέων, iv. 99. *a.* ἔρχομαι περὶ Αἰγύπτου μηκυνέων τὸν λόγον, ii. 35. *a.*

Ἔρως, ωτος, ὁ, Cupido, Desiderium. ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι, v. 32. *f.*

[Ἐρωτᾶν, *vide* Εἰρωτέειν.]

Ἐς, *præpositio regens Accusativum; Ionica forma, qua constanter utitur Herodotus pro communi* Εἰς. *Adhibetur autem hæc præpositio ubi agitur,*

1. *de Motu* In *vel* Ad *Locum; qui est usus frequentissimus, qualibet in pagina obvius. Quo ex usu interpretandæ sunt etiam illæ locutiones, in quibus ἐς pro ἐν, præpositione* In loco *significante, posita videri poterat: quo de genere, post Hemsterh. ad Aristoph. Plutum p.* 456. *perspecte Schulzius ad Herodot.* viii. 60, 1. *et* 71. *m. monuit. Conf. quæ nos ad* viii. 60, 1. *adscripsimus, ubi* ἐς ὁ, *quod vice* ἐν ᾧ ναυμαχεῖν *positum Wesselingius judicavit, valere diximus* ἐς ὁ ἐόντα ναυμαχήσοντας, Quo nos conferre ad prælium ibi faciendum; *sed fortasse formula* ἐς ὁ *alia ratione fuerit ibi accipienda, de qua infra sub num.* 5. *dicetur. At* viii. 71. *m. ubi ait scriptor συνδραμόντες ἐκ τῶν τολίων, ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, non idem valet ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, ac id quod mox subjicitur,* ἱζόμενοι ἐν τῷ ἰσθμῷ: *istud significat* Sessum ibant, Conferebant se in Isthmum, ibi consessuri, stationem ibi capturi; *hoc significat,* Quum jam in Isthmo sederent, Stationem aut castra ibi haberent. *Sic* ἱζομένην ἐς ἱρὸν, *quasi diceres* Collocantem sese, Conferentem se in templum, ibi sessuram et moraturam, i. 199. *a.* ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα τοῦ βασιλῆος, iii. 140. *a. Eadem ratio est cunctorum fere locorum ab Æm. Porto congestorum, ubi ἐς cum Accus. pro ἐν cum Dativo poni ille statuit.* θρόνος ἐς τὸν κατίζων *vel* ἵζων, (*scil.* ἐόντων) ἐδικαζε, i. 14. *m. et* v. 25. *m. f.* εἰ ἵζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον, vii. 15. *f.* ἐς τὸν θρόνον ἵζεσθαι, vii. 16. *a. Similiter dicit* τὸν ἄνδρα στάντα (qui se constituit, *vel* a populo constitutus est) ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν, iii. 80. *a. m.* ὁ μὲν (*nempe* ὁ κῆρυξ) δὴ ἀπόστολος ἐς Μίλητον ἦν, i. 21. *a. non valet* ἐν Μιλήτῳ ἦν, in urbe Mileto erat; *sed,* Miletum missus erat, Miletum legatus proficiscebatur, *sicut* v. 38. *f.* αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα ἀπόστολος ἐγίνετο, Ipse Lacedæmonem suscepit legationem, profectus est. παιδία δύο διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια τροφήν τινα τοιήνδε, ii. 2. *a. m. ubi non juncta intelligi debent verba* τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, *pro* ἐν τοῖς ποιμνίοις, *sed* διδοῖ ποιμένι ἐς τὰ ποίμνια, τρέφειν τροφὴν τοιήνδε, Tradidit pastori ad greges, *id est,* quos ille secum duceret ad greges, ibique aleret. *Satis vero per se perspicua ratio*

Digitized by Google

harum locutionum, τὰ ὁστέα ἀπάγουσι καὶ θάπτουσι ἐς ἕνα χῶρον, ii. 41. *f. τὴν μὲν ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπέδοντο*, ii. 56. *m. τὰς πέδας ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν*, v. 77. *m. καταικρύπτειν ἐς κυψέλην*, v. 92, 4. *κατιστάναι τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις*, v. 92, 7. *f. τεταγμένα ἐς τὸ πεζόν*, vii. 81. *a. quibus in locis omnibus nil opus est ut cum Porto ἐς pro ἐν poni statuamus, quamvis Latinus sermo in talibus sententiis præpositionem* In *cum Ablativo potius constructum, quam cum Accusativo, amet.*

Porro, quemadmodum ἐν πόλει non semper In urbe *significat, sed subinde etiam* Apud urbem, *sic ἐς πόλιν interdum non* In urbem *significat, sed nonnunquam* Ad, Prope urbem. *Sic, ἐπεὶ ἀπίκοντο ἐς Μέμεμφιν πόλιν, συνέβαλον*, ii. 169. *a. ἐπεί τε ἀπίκατο ἐς Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν*, iv. 200. *a.*

Denique satis notum est, ad præpositionem Ἐς subintelligendum subinde esse Accusativum δόμον, οἶκον, ἱρὸν, aut aliquem talem. Sic in istis: φέρον ἐς σεωυτοῦ, i. 108. *f. ἐλθὼν ἐς τοῦ Ἁρπάγου*, i. 113. *m. ἐέναι ἐς Ἀστυάγεος*, i. 119. *a. κατεκόλμησε (αὐτὸν) ἐς Ἀμφιάρεω*, viii. 134. *m. ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε*, i. 92. *m. Et probi codd. dant ἐς Δήμητρος*, ii. 122. *f. ubi vulgo ἐς ἱρὸν Δήμητρος.*

Tropice dicta sunt talia, qualia ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν; i. 120. *a. m. et, τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται*, ibid. *m. et ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον*, ibid. *f. al Πολυκράτεος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν*, iii. 125. *f.*

2. *Rarius* Ἐς *adhibetur ubi de Personis agitur*, Ad *quas quis mittitur aut se confert. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας*, i. 78. *a. ἔπεμπε ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας, id est, ἐς τοὺς συμμάχους*, i. 81. *a. ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας*, iv. 147. *m. ἐτράποντο ἐς τοὺς Παρωρεάτας*, iv. 148. *f. ἀπίκετο ἐς τοὺς Ἕλληνας*, Pervenit ad Græcos, viii. 8. *m. Sed εἶπε ἐς πάντας τάδε significat* Coram omnibus hæc dixit; *nempe*, Ita hæc dixit, ut verba ejus Ad omnium aures pervenirent, viii. 26. *f.*

3. *Frequenter* Ἐς *ponitur ubi de Tempore agitur. ἔτι καὶ ἐς τόδε*, Ad hoc usque tempus etiam, vii. 123. *m. f. καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ*, Ad meam etiam usque ætatem, i. 92. *a.* 93. *a. m.* iii. 97. *f.* (*ubi olim ἐς ἐμεῦ vitiose.*) v. 45. *f. et alibi. ἐς τοῦτο—ἐς ὅ*, Eo usque—donec, vii. 181. *a. Et nude* Ἐς ὅ, (*subinde ἐσὸ una voce in libris nonnullis*) Donec, Usque dum, i. 93. *m.* 191. *f.* ii. 115. *f.* 118. *f.* 158. *f.* viii. 58. *f. Eadem formula Latine reddi nonnunquam commode potest* Ad extremum, Postremo, *ut* i. 98. *a.* 101. *m. f.* 196. *m.* 202. *m.* iv. 201. *a. m. Alium usum formulæ* Ἐς ὅ *infra notamus sub num.* 5.

Sicuti pro ἐς ὅ communi Græcorum sermone ἕως οὗ dicitur, quæ ipsa formula apud Nostrum quoque ii. 144. *m. occurrit; sic alibi passim pro ἐς ὅ apud eumdem Nostrum* Ἐς οὗ *scriptum reperitur, et sæpius quidem consentientibus libris, ut ἐς οὗ δὴ Δίχης ἀνεῦρε*, i. 67. *f.* (*ubi quidem invitis libris omnibus ἐς τὸ edidere Schæf. et Borh. Conf. Not. ad h. l. et Kæn. ad Gregor. Dial. Ion.* §. 63.) *ἐς οὗ ἀποθάνοι*, iii. 31. *a. m. Alibi variant libri, et pro ἐς οὗ nonnulli ἐς ὅ vel ἐσὸ præferunt, ut* iv. 160. *et* 166. *et* 181. *f. ubi vide Var. Lect.* v. 51. *m. et* 56. *m. Est etiam ubi pro ἐς οὗ vel ἐς ὅ nonnulli ἐς τ' exhibent, ut ἔς τ' ἐσέβαλον*, iv. 12. *f. quod cum videri posset ἔς τε ἐσέβαλον scribere, Kænius l. c. sub illa scriptura lateré ἐς τὸ ἐσεβ. statuit. Denique hanc ipsam formulam* Ἐς τὸ, *pro ἐς ὅ, nos ipsi quoque cum Wess. tenuimus*, ii. 157. *ubi vide Var. Lect.*

Ἐς τὸ παρὸν,—*ἐς χρόνον*, In præsens, —In posterum, vii. 29. *extr.* ix. 7. *m. ἐς ὕστερον*, v. 74. *f. pro quo una voce ἐσύστερον scribitur* v. 41. *a. ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι*, Ad quintum mensem, Quinto post mense, i. 77. *f. ἐς τέλος*, Ad extremum, Postremo. *ἐς τέλος κακῶς ἐτελεύτησε*, iii. 40. *f. N. ἐς τὸ δέον*, Ad (In) tempus opportunum, Tempore opportuno, ii. 173. *f. Sic et ἐς καιρὸν*, iv. 139. *m. Denique notemus constructionem hujusmodi, ἡ βασιλῆος ἄρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην δεκάμηνος ἦν*, ix. 3. *extr. Conf.* Ὑστεραῖος.

4. *Usurpatur porro præpositio* Ἐς *ubi agitur de Re, in qua Incrementum aliquod aut Decrementum, Plus aut Minus, habet locum, indicaturque* Terminus *vel* Gradus, Ad quem *illa pervenit. Et in hoc genere sæpius quidem adjicitur verbum ἀνήκειν, velut ἀνήκειν ἐς τοσοῦτο, ἐς τὰ πρῶτα, ἐς τὰ μέγιστα etc. cujus generis plura exempla supra, sub voce* Ἀνήκειν, *congessimus: verum etiam absque hoc verbo eidem usui præpositionis* Ἐς *locus est. ὀφθαλμοῦντες ἐς τὸ ἔσχατον*, (*nempe ἐς τὰ μέγιστα τῆς ὀφθαλμίας ἀνήκοντες*,) Ad extremum usque gradum, vii. 229. *a. ubi ἐς τὸ μέγιστον dabant alii. τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα*, viii. 144. *m. τοῦτο τὸ ἱρὸν φυλάσσουσι ἐς τὰ μέγιστα*, iv. 7. *a. ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα*, Hospitio et amicitia quam maxime conjunctum, i. 20. *a. Μίλητος νοσήσασα ἐς τὰ μάλιστα στάσι*, v. 28. *b. τιμωρητέον ἐς τὸ δυνατώτατον*, vii. 168. *a. ἐς τοῦτο τὸ οὖρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται*, Usque ad hunc montem porrigitur Persarum imperium, iii. 97. *m. f. ταῦτα ἐς*

Digitized by Google

audio (In tantum, hactenus,) *παρεγράφησαν*, viii. 19. *m. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοσοῦτο ἐγένετο*, viii. 125. *extr.* ix. 18. *extr.* viii. 26?. *a. ἐς τρὶς*, Ad ter, non minus quam ter, i. 86. *m.* v. 105. *f.* (*conf. Hermanni ad Vigor. Not.* 389.) *Eodem referendum videtur istud, ἐς τοσοῦτον αἰνάσαι*, viii. 77. *f.* Usque ad talia (*id est*, Hæc ipsa talia, Hæc adeo talia, *nempe*, ita præcisa et perspicua) dicenti. *Referri huc potest formula ἐς ἀριθμὸν εἶναι*, vii. 60. *a. ubi vide Not.*

5. *de Objecto, quod in scholis dicitur, id est, de Re vel Persona*, Circa quam, Cujus intuitu *aut* Cujus causa (Adversus quam *vel* Pro qua) *aliquid dicitur aut agitur. οὐδὲν μᾶλλον ἐς ἄνυτον λέγων, ἢ ἐς ἄνεμον τὸ ἀνθρώπινον*, i. 86. *m. f. quemadmodum Latine dicimus*, In aliquem aliquid dicere. *Sic φέρειν et ἔχειν ἐς τι aut ἐς τινα*, Aliquo spectare, Pertinere: *quorum formularum exempla vide in Ἔχειν et Φέρειν, et in Not. ad* iii. 133, 9. *ἡ γνώμη ἀνοδουχεῖσα ἐς τὴν γέφυραν*, iv. 98. *a. πρῆγμα ἐς αὐτὸν γενόμενον*, Res quæ Circa illum (Quod ad illum adtinet, Ad illum spectans) accidit; *nempe* Aliquid quod ille partim fecit, partim passus est, i. 114. *a. τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκεε*, Omnia In illum (*id est*, Pro illo, Illius causa, *nempe* Ad illum vitio corporis levandum) fecerat, i. 85. *a. τῷ πεπονημένῳ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔκαμνον*, Facinus in (Adversus) hunc puerum admissum dolui, i. 118. *m. ἡ ἔχθρη ἡ ἐς τὸν Δημάρητον*, vi. 65. *m. τιμωρίην ἀρωμένην ἐς Ἀστυάγεα*, i. 128. *a. τά τοι (nempe τὸ φίλον εἶναι καὶ συνετὸν καὶ εὔνοον) ἔχω μαρτυρέειν ἐς πρήγματα τὰ ἐμά*, Adversus res meas, Quod ad res meas adtinet, v. 24. *f. ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκὲς*, Quod ad numerum spectat, non possum adcurate dicere, vii. 60. *a. Not. ἤκουον εὖ ἐς δικαιοσύνην, Vita Hom.* 7. *m. pro quo δικαιοσύνης πέρι dicit Noster* vi. 85. *m.*

Eodem referendus est usus, qui subinde obtinet, formulæ Ἐς ὅ, *diversus ab illo usu quem supra* (num. 2.) *observavimus. Scilicet, sicut ἐς τοιόνδε πρήγματα ἐμβλέψας* viii. 77. *a. significat* Res tales respiciens, intuens; *sic etiam nuda formula* Ἐς ὅ, *elliptica quadam ratione, significat* Quo respecta, Quo intuitu, *et* (*quæ notio eum hac conjuncta est*) Qua causa, Quapropter. *ἐς ὃ* (*scil. ἐμβλέψας*) *μετῆκε αὐτὸν*, Quo respiciens, *id est*, Quapropter, Quocirca, seposuit hanc famam nec illa usus est, ii. 116. *a. N. ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην*, Quo respectu, Quapropter, pœna ei inflicta est, i. 116. *f. Eodem pertinere videtur locus, quem supra* (n. 1.) *adtigimus, ἐς ὃ ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι*, viii. 60, *m. ubi, verum si quæris, non ad ἐς ὃ intelligi debebit παρεγκλῖναι aut παρεκβῆναι oratio, sed ad ἥκιστα σύμφορόν ἐστι ex superiori oratione intelligitur τὸ ἀναξόπολιν τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, et ἐς ὃ signifi-cat* Quo respectu, Qua causa, Quapropter. *Scilicet duas causas adfert Themi-stocles, cur* non expediat Græcia ut ad Helle-spontum promoveantur naves; *altera causa est*, quoniam, *si id fieret*, prælium faciendum esset in aperto mari; *altera*, (*ταῦτα δὲ*) quia sic perdecentur Salamis, Megara et Ægina.

6. *Ubi agitur de usu cui aliquid inservit, aut de Fructu quem ex eo, quod instituimus, capere cupimus. πάντα τοῖσι χρέοντται ἐς πόλεμον οἱ ἄνθρωποι*, i. 24. *f.* ἡ Ἀνθυλλα πόλις *ἐς ἐνοδήματα δίδοται τοῦ βασιλεύοντος τῷ γυναικί*, Datur reginæ In (Ad) calceamenta, *id est*, Ex cujus reditibus illa sibi calceamenta comparet, ii. 98. *a. κατεστρέψατο αὐτοὺς ἐς φόρου ἀναγωγήν*, subegit illos In hoc (Ad hoc) ut tributum ipsi penderent; *nempe*, *non ut etiam alia ratione imperio illius parerent*, i. 6. *m.* 27. *a.* ii. 182. *extr. N.*

7. *Omittitur* Ἐς *præpositio ubi de Divisione vel Distributione* In partes *agitur. τρεῖς μοίρας*, (*scil. ἐς τρεῖς μοίρας*) *ἔδασσαν τὸν στρατὸν*, vii. 121. *m. ubi vide Var. Lect. et Not. Sic ἐνδέκατα* (*pro olim vulgato ἐς δυωδ.*) *μοίρας διαδόμενοι* Ἀλγυπτίων πᾶσαν *veteres libri dederunt* ii. 147. *m. et σφέας αὐτοὺς ἐξ μοίρας διεῖλον*, iv. 148. *f.*

Ἐσαγγελεύς, έος, ὁ, Internuncius, Qui cupientes regem adire intro nunciat. *παραινεῖ ἐς τὰ βασιλήια ἄνευ ἐσαγγελέος*, iii. 84. *a. pro quo est ἄνευ ἀγγέλου*, iii. 118. *m.*

Ἐσαγγέλλειν τινὰ, Aliquem intro nunciare, Adventum alicujus significare regi, iii. 118. *a.*

Ἐσάγειν, Introducere, Ducere ad *aliquem, vel* in *aliquem locum. ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἐλαίας*, i. 196. *a. τὸν τοιαῦτα διάφορα ἐσαγαγὸν ἐς τὴν Λίμνην*, i. 191. *m. ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα*, Aliam præter hanc Duc uxorem, v. 40. *f. Passim τὰ περὶ τὸν Διόνυσον—νεωστὶ ἐσαγμένα*, Nuper Introducta, inventa, ii. 49. *f.*

Medium: ἄλλην ἐσαγαγέσθαι γυναῖκα, v. 39. *f. τὴν τρίτην ἐσηγάγετο γυναῖκα*, vi. 63. *a.* Ὀνάνης εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα, iii. 70. *m. ubi in Lat. vera. pro ea quæ nos posuimus*, Proposuit, *revocatam velim Vallæ aliorumque interpretationem*, Ad-scivit sibi; *valet enim h. l. Græcum ver-bum idem atque paulo ante positum ἀπεναυρίσασθαι, nec opus est ut in hanc sententiam ἐνάγεται corrigatur, quod Valckenario placuit. Illud singulare est, quod h. l. libri omnes quod sciam, in ἐάγεται consentiant, quum alibi constanter ἐς pro εἰς usurpet Noster. οὕτω καὶ παντὶ τῷ τοιούτῳ*

Digitized by Google

ἐσδέχωντο, *idem quod* ἐδέχοντο (*vel* ἐσδέχωντο) ἐς τὸ τεῖχος, Intra murum comportarent, Invexerunt, v. 34. *a. nisi verba* τὸ τεῖχος, *καὶ* τὸ τεῖχος, *vel* τεῖχος, *in quibus variant libri, aut prorsus temere huc intrusa aut ex nescio qua alia scriptura corrupta sunt. Vide Var. Lect. et Not. et conf.* Προσέδραιον.

[Ἔσαλον. ἐσαίοντες *pro* ἐκαίοντες *citatur ex ms. Arch.* iii. 29. *a.*]

Ἐσακοντίζειν, Jacula in aliquem conjicere. περιστάντες τὸ θηρίον ἐσηκόντιζον, i. 43. *m.* ἐσινέοντο τὴν στρατιὴν, ἐσακοντίζοντές τε (*i. e.* ἀκοντίζοντες ἐς αὐτὴν) *καὶ* τοξεύοντες, ix. 49. *a. m. Conf.* Ἀκοντίζειν.

Ἐσακούειν τινι, Audire aliquem, *nempe* Obtemperare, Morem ei gerere. ὃς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε, i. 214. *a.* ὃς οἱ οὐδὲ οὗτοι ἐσήκουον, vi. 86. *extr. Et omisso Dativo:* ἢν περ ἐθέλητε ἐσακούειν, iv. 138. *u.* ἀλλ' ἐσακούσαντε, ix. 9. *f. Cum Accus. rei:* ὥστε *καὶ* ταῦτα ἐσακούειν, *scil.* ἡμῖν, Ut in hoc etiam nobis morem gesturi (gratum nobis facturi, preces nostras exauditurі) sitis, ix. 60. *extr.*

Ἐσάπαξ, Semel. δωρέεται (αἰτὸν) χρυσῷ, τὸν ὧν δίνηται τῷ ἑωυτοῦ σώματι ἐξευρίσκεσθαι ἐσάπαξ, vi. 125. *m.*

Ἐσαυτικέεσθαι, *cum Dativo*, Pervenire in regionem. τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαυτικέεσθαι, i. 1. *a.*

Ἐσαράσσειν, Cum impetu propellere in aliquem locum. ἐσαράξαντές σφεας ἐς τὰς νέας, Quum illos in naves compulissent, v. 116. *b.* ἐσαράξαντες τὴν ἵππον, *nempe* ἐς τὸ πεζὸν, Postquam equitatum repulerant usque ad peditatum, iv. 128. *f.*

Ἐσβαίνειν, *vide in* Ἐμβαίνειν.

Ἐσβάλλειν, 1. *transitive cum Accus.* Injicere, Immittere; *præsertim*, Immittere exercitum in regionem aliquam hostili animo, Invadere, Irrumpere. ἐσέβαλε ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιὴν, i. 17. *a.* 18. *a.* ἐς Ἐλευσῖνα ἄγων τοὺς Πελοποννησίους ἐσέβαλε, v. 76. *f. ubi* τοὺς Πελοπ. *perinde et ad* ἄγων *et ad* ἐσέβαλε *referri potest.*

2. *Eadem notione* ἐσβάλλειν *plerumque absque Accusativo, veluti Intransitive, ponitur.* ἐς Κλαζομένας ἐσέβαλε, i. 16. *b.* ἐς Μίλητον, i. 15. *m. Sic* i. 17. *f. et passim alibi, ubi subintelligi Accusativus* τὴν στρατιὴν *potest. Subinde vero etiam subintelligendo Accusativo nullus est locus, ut* σὺν ὁπλίτῃσι μεγάλοισι ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσῖνα, v. 74. *m.* ἰδόντες στρατὸν ἐς τὴν χώρην ἐσβεβληκότα, vi. 76. *f.* τοῖσι ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν Ἀττικὴν, v. 64. *a.* ἐσβαλόντας φανεραῖσι, viii. 27. *a.* ἐσβαλοῦσαν ἐς τὴν χώρην ἵππον, viii. 28. *a.* (*Conf.* Συνεσβάλλειν.) *Est ubi discrte adjicitur,* Hostili animo Bellі inferendi causa, βλαπτικῶς: *sic ubi* ἐπὶ πολέμῳ ἐσβάλοντες (ἐς τὴν Ἀττικὴν), v. 76. *a. Nam subinde* ἐσβάλλειν *dicitur is qui* Nullo hostili animo Ingreditur *regionem. Sic* vi. 16. *a.* ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐφεσίην, Ingressi sunt (*non* Hostili consilio invaserunt) fines Ephesiorum. *Sic Xerxes a Perside Sardes iter faciens, ἐκ Φρυγίης ἐσέβαλε ἐς τὴν Λυδίην*, vii. 31. *a.*

3. *Fluvius dicitur* ἐσβάλλειν τὸ ῥέεθρον, Undam suam Immittere, Infundere, *in alium fluvium.* ἐσβάλλει οὗτος ὁ ἐν Εὐφρήτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον, i. 179. *f. Et subintellecto, certe omisso isto Accusativo:* ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἴστρον, iv. 48. *f. et* 49. *a.* (*idem quod* συμμίσγονται *et* ἐκδιδοῦσι, ibid.) *Rursus* ἐσβάλλει ἐς πελίσσ— *καὶ ἐς ποταμὸν Βρύγγον, ὃ δὲ Βρύγγος ἐς τὸν Ἴστρον*, iv. 49. *m.* ἐς Τάναϊν ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει, iv. 57.

4. *Verbum Medium notione activa legitur* vi. 95. *m.* ἐσβαλόμενοι τοὺς ἵππους (Postquam equos Imposuerunt) ἐς ταύτας, *nempe* ἐς τὰς ἱππαγωγοὺς νέας.

Ἐσβιβάζειν, Imponere; *proprie*, Intrare (*vel* Adscendere) facere. ταύτην τὴν γυναῖκα ἐς ἅρμα ἐσβιβάσαντες, i. 60. *f.* τὸν πεζὸν στρατὸν ἐσβιβάσαντες ἐς τὰς νέας, vi. 95. *m.*

Ἔσβολή, ῆς, ἡ, 1. Invasio, Incursio, vi. 92. *a. m.* (*Conf.* ἐσβάλλειν.) *Sic* διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολὴν, vii. 1. *a.*

2. Introitus, *præsertim* Fauces per quas ex una regione in aliam Introitus patet. ἐσβολὴ ἐξ ὀρέων στεινῶν ἐς τὸ πεδίον, ii. 75. *m.* δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν Ὀλυμπικὴν, vii. 172. *m.* 173. *a.* τὴν ἐσβολὴν ἥπερ ἐκ τῆς Μακεδονίης ἐς Θεσσαλίην φέρει, ibid. *καὶ* ἔλεγον οὗτοι ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλούς, vii. 173. *f. Sic* ἡ ἐν Θερμοπύλῃσι ἐσβολὴ, vii. 175. *u. et f.* 207. *a.* viii. 15. *f. et passim alibi; item in plurali, κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολὰς*, vii. 176. *m.*

Ἐσδέκεσθαι, (*Ion. pro* ἐσδέχεσθαι) Recipere. μηδαμοὺς ἐσδέξασθαι ἐς τὸ ἱρὸν, Nullos recipere in templi communionem, i. 144. *a.* 145. *a.*

Ἐσδιδόναι, *de Fluvio, i. q.* ἐσβάλλειν, Influere. *Sic* οὗτοι (οἱ ποταμοὶ) ἐσδιδοῦσι ἐς αὐτὸν *dant probi codd.* iv. 49. *f. idque receptum malim loco vulgati* ἐκδιδοῦσι, *quod ex scholio invectum videtur. Sic quidem mox cap.* 50. *a. exhibent libri omnes* ἐς τοῦτον οὐδὲ ποταμὸς οὐδὲ κρήνη οὐδεμιὴ ἐσδιδοῦσα: *et* ibid. *paulo post,* ἡ χιὼν τηκομένη ἐσδικοῖ ἐς τὸν Ἴστρον.

Ἐσδύνειν *vel* Ἐσδῦναι, Irrepere, Subire, Intrare. ἐσδύνα, *scil.* ἐς τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλῆος, ii. 121, 2. *f. ubi paulo ante* αἱ ἐνδύντος τοῦ ἑτέρου. *Metaphorice,* δεινὸν νι ἐσέδυνε ὑφίστ, Obrepit eis (Incessit eos) metus, vi. 138. *m. N.*

Medium, eadem notione. ἡ ἀνθρώπου

Digitized by Google

ψυχὴ, τοῦ σώματος καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῷον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, Intrat, Irrepit, Subit, in aliud corpus quod eo ipso tempore nascitur, ii. 123. *m. Conf.* Ἐσιέναι *et* Ἐσέρχεσθαι.

Ἐσεργνῦναι, *i. q.* εἰσείργειν, Includere. ἐσεργνῦναι τὸν νεκρὸν, Includere cadaver *in capsa lignea*, ii. 86. *f.*

Ἐσέρχεσθαι, *metaphorice, de eo quod subit* animum *vel* memoriam nostram. *Cum Dativo:* Κροίσῳ ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος, i. 86. *m.* αὐτῷ Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτόν τινα, iii. 14. *f. Item cum Accusat.* τὸν δὲ ἐσῆλθε (Subiit illius mentem cogitatio) θεῖον εἶναι τὸ πρῆγμα, iii. 42. *f.* τὸν Κροῖσον γέλως ἐσῆλθε, vi. 125. *f.* ἐσῆλθέ με κατοικτεῖραι, vii. 46. *a. m. ubi olim* ἐπῆλθε. (*vide Not.*) τὸν δὲ ἐσῆλθε ὡς εἴη τέρας, viii. 137. *m. Conf.* Ἐπέρχεσθαι, Ἐσδύνειν, *et* Ἐσιέναι.

Ἐσέχειν, *idem quod* Ἔχειν ἐς, *quatenus* ἔχων *significat* Tendere, Vergere aliquo. κόλπος θαλάσσης, ἐσέχων (*nempe* ἐς τὴν Ἀραβίην χώρην) ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης, Sinus maris ex Erythræo mari in *Arabiam* Tendens, Pertinens, Porrectus, Intrans, ii. 11. *a. N. et mox ibidem,* τὸν μὲν ἐκ τῆς βορηίης θαλάσσης κόλπον ἐσέχοντα ἐπὶ Αἰθιοπίης, τὸν δὲ ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης. *Vide ibi Var. Lect.* ἐσέχει (ἡ διώρυξ) ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, Fossa (*ex Nilo ducta*) tendit et pertinet ad Erythræum mare, ii. 158. *a. ubi paulo ante Eadem fossa* ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φέρουσα *dicebatur.* ἡ διώρυξ ἐσέχει ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφρήτεω, ἐς τὸν Τίγριν, Fossa ex Euphrate usque ad Tigrim pertinet, in Tigrim intrat, influit, i. 193. *a.* ἦν κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος, Solis lumen per caminum Intravit, Incidit in domum, viii. 137. *m. f.* θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, Cubiculum pertinens ad (ferens in) conclave virorum; contiguum ei ita, ut ex uno in alterum introitus pateret, iii. 78. *m.*

Ἐσηθέειν, Per clysterem intromittere, ingerere. κατὰ τὴν ἕδρην ἐσηθήσαντες τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ, Postquam per anum ingessernt oleum cedrinum, ii. 87. *a. ubi confer quæ præcedunt et quæ mox sequuntur.*

Ἐσθέειν, *inusitatum verbum; unde Particip. pass.* Ἐσθημένος, Vestitus, Indutus. παρῆγορον (αὐτὸν) ῥάκεσι ἐσθημένον, iii. 129. *extr.* ἄνδρας ταύτην (ἐσθῆτα) ἐσθημένους, vi. 112. *f.*

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, Vestis, Vestimentum, *collective* Vestes. κοσμήσας (τὴν παῖδα) ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ, iii. 1. *m.* iv. 203. *f.* πλεῖστόν σφεας ἐθηλέετο ἡ ἐσθὴς, ix. 63. *f.* τὰ (*Ion. pro* ἃ) ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, iii. 66. *a. Conf. Indicem Rer. voce* Vestes.

Ἐσιέναι, *a præs.* ἔσειμι, Ingredi, Intrare. ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι, i. 51. *a.* ἐσιέναι ἤθελε, iii. 118. *m. Metaphorice,* Inire Magistratum. *Sic ὁ ἐσιὼν, scil.* τὴν ἀρχὴν *vel* τὴν βασιληΐην, vi. 59. *Item de eo quod* Subit animum *alicujus.* τὸν Ἀστυάγεα ἐσῄει ἀνάγνωσις αὐτοῦ, i. 116. *a. N.*

Ἐσίνειν, *a præs.* ἐσίημι, Intromittere. ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος, iii. 158. *m.* ἐς τὴν (λίμνην) ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ, vii. 109. *m.* τὴν κεδρίνην ἐσῆκαν (ἐς τὴν κοιλίην) ii. 87. *m.*

Ἐσικνέεσθαι, Intro pervenire, Penetrare. ἐσικνέεται καταγνάφων, iii. 108. *f. Conf.* Ἐπικνέεσθαι.

Ἐσίπτασθαι, Advolare, Pervolare. φήμη ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον ἅπαν, ix. 100. *a.* ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, ix. 101. *f.*

Ἐσκαταβαίνειν, Intro descendere. ὃς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει, v. 92, 5. *m. in Orac.*

Ἔσκε, *Ion. pro* ἦν, *vide in* Εἶναι, Esse.

Ἐσκύπτειν, *vide supra in* Ἐγκύπτειν.

Ἔσοδος, ου, ἡ, Aditus, Introitus. ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου, i. 9. *f.* ἑστᾶσι τοῦ ἱροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ, ii. 63. *a.* οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὐδὲ ἔκδυσιν οὐδεμίην ἔχον, ii. 121, 3. *a. et sic sæpius. Item* Facultas intrandi. ἔσοδον (αὐτοῖς) εἶναι παρὰ βασιλῆα, iii. 118. *a.*

Ἐσοικέειν, Habitatum immigrare. ἐσοικέειν (*nempe* τὴν Ναύκρατιν *vel* ἐς τὴν Ναυκρ.) *pro vulgato simplici* οἰκέειν, *commode exhibet cod. Pass.* ii. 178. *a.*

Ἐσοικίζειν, In coloniam deducere. ἐς τὴν Κρήτην λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους τε ἀνθρώπους καὶ Ἕλληνας, vii. 171. *a.*

Ἐσόπτεσθαι, Conspicere. μὴ ἐσόψεται ἰόντα διὰ θυρέων *dant probi nonnulli codices* i. 9. *extr. pro vulgato* μὴ σε ὄψεται *etc.*

Ἔσοπτος, Conspicuus. τὸ ἱρὸν ἔσοπτόν ἐστι, ii. 138. *m. idem quod paulo ante dicebat* κατοράται πάντοθεν.

Ἐσορᾶν *vel* Ἐσορέειν, Inspicere. ἐσορέοντες ἐς τὴν μαντικὴν, Inspicientes divinationem, *i. e.* divinatorias sortes, iv. 68. *m. f. pro vulgato* ἐόρεον *vel* ἐόρων, v. 91. *a. codex noster Flor.* ἐσώρεων *præfert.*

Ἐσπλεῖν, Intro navigare. τὰ ἐπ' ἀριστερὰ (*scil.* ἰόντα) ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου, vi. 33. *a.*

[Ἔσσον *vide in* Ἔσσων.]

Ἐσσοῦν, (*i. q. comm.* ἡσσᾶν *vel* ἡττᾶν) Vincere, Superare; *proprie*, Inferiorem reddere, *nonnisi in Passivo occurrit apud Nostrum.* ἐσσοῦσθαι, ii. 122. *a.* ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, iii. 106. *m. ubi vide Var. Lect.* ἐσσούμενος, v. 66. *m.* v. 70. *a. ubi* ὁρῶντες οἱ ἕτεροι ἐσσουμένους τοὺς σφετέρους, i. 82. *a. m. ubi perperam* ἐσσωμ. *olim edd.* τῷ πολέμῳ ἐσσοῦντο, i. 67. *a. ubi olim* ἐσσῶντο *edd. contra pleroruinque vett. librorum fidem. Particip. præt. pass.* περὶ τῶν ἐσσωμένων, vii. 9, 2. *a.* ἐσσωμέ-

Digitized by Google

νοι ἦσαν τῷ θυμῷ, Fracti animis erant, viii. 130. *f. Aorist. ἐσσάθη et, ἐσσώθησαν*, ii. 169. *a.* iii. 45. *m.* 83. *a. et frequenter alibi. Similiter ἐσσωθῆναι et ἐσσωθέντες non minus frequenter, veluti ἐσσωθέντες τῇ μάχῃ*, Prælio superati, v. 46. *a.* vi. 9. *f.* 108. *f. ἐσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου*, Prudentia superati a Cyro, ix. 122. *extr. Subjunct. οὐ γὰρ ἔβουσα μὴ ἐσσωθέωμεν ὑπὸ Σκυθέων μάχῃ*, iv. 97. *m.*

Ἔσσων, (*i. q. comm.* ἧσσων, *vel* ἥττων) Inferior. *ἔσσονες εἶναι τῇ ναυμαχίῃ*, Impares esse committendo prælio navali, v. 86. *a.* (*οἱ Μῆδοι*) *ῥᾴμῃ ἔσσονες ἦσαν τῶν Περσέων*, viii. 113. *f. λήματι καὶ ῥώμῃ οὐκ ἔσσονες*, ix. 62. *m. f.*

Sed communem vocabuli formam ἧσσων tenent veteres libri omnes ix. 111. *f. ubi ἀνὴρ ἐμεῦ οὐδὲν ἥσσων, pro quo quidem ἔσσων posuerunt Schæf. et Borh.*

Adverbium vero Ἧσσαν *constanter sic per η scriptum reperitur apud Nostrum*, i. 170. *a. et f.* ii. 6. *m.* iii. 9. *a. m. Unus Schæf. sua auctoritate* Ἔσσον *edidit.*

Ἔς τε, Donec, Usque dum. *τῇδε μενέομεν ἐς τ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν*, vii. 141. *m. ἐς τ' ἂν διαπολεμήσωμεν*, vii. 158. *f. Sed, pro ἐς τ' ἐσέβαλον, quod libri nonnulli* iv. 12. *f. præferunt, alii rectius ἐς ὃ aut ἐς οὗ dederunt.*

Ἑστιᾶν, Convivio excipere. *Sicut Ionicas formas ἱστίη, pro comm. ἑστία, et ἱστιητόριον, et ἐπίστιος, usurpat Herodotus, sic et pro* Ἑστιᾶν *exspectari* Ἱστιᾶν *poterat. Quare pro vulgato εἱστία (tert. pers. imperf.)* vii. 135. *a. rectius fortasse factum fuerat, si cum Schæfero ἱστία recepissem, quod probi nonnulli codices (probante etiam Wesselingio) offerebant. Sic vero etiam pro εἱστιῆσθαι (præt. infinit. pass.)* v. 20. *m. recipi ἱστιῆσθαι debuerat, quod ibi in eorumdem codicum scriptura ἡστιῆσθαι latere videtur. Erat vero etiam ἑστίη (nomen substant.) olim editum* vi. 86, 4. *pro ἱστίη, quod meliores quique codd. dederunt.*

Ἐστοξεύειν, Sagittas ex arcubus immittere in hostem. *ἐσακοντίζοντες καὶ ἑστοξεύοντες ed. Schæf. et Borh. ex codd. Arch. et Vind.* ix. 49. *a. ubi ἐς ex scholio adjectum nobis videbatur, tenuimusque cum aliis simplex τοξεύοντες.*

Ἐσύστερον, *vel* Ἐς ὕστερον, v. 41. *a. non valet* In Posterum, *sed i. q. nudum* ὕστερον, Posteriori loco; *nam opponuntur ibi ἡ ἐσύστερον ἐπελθοῦσα γυνὴ et ἡ προτέρη γυνή.*

Ἐσφέρειν, Inferre, Introferre. *τὰς ἀγγελίας ἐσφέρειν*, i. 114. *a. N.* iii. 77. *m. τὰ ἄλλα ἐς τὠυτὸ ἐσήνεικαν τοῖσι* Ἕλλησι, Reliqua in eumdem locum, quo Græci, contulerunt, ix. 70. *m. f. Metaphor. ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφερε*, Hanc sententiam in medium contulit, Proposuit, Dixit, iii. 80. *f.* 81. *f.*

Passiv. ἐσενειχθέντος σιδηρίου, Quum illatum fuisset instrumentum aliquod ferreum, ix. 37. *a. m. σίτῳ σφι ἐσενείχθαι πολλῷ*, ix. 41. *a. m.*

Ἔσχατιή, ῆς, ἡ, Extremitas, *αἱ ἐσχατιαὶ*, Extrema finium, Extremi fines. *αἱ ἐσχατιαὶ τῆς οἰκουμένης*, iii. 106. *a.*

Ἔσχατος, Extremus. *ἐσχάτη τῶν οἰκουμένων*, iii. 106. *a. διεκαρτέρεε ἐς τὸ ἔσχατον*, Ad extremum usque duravit, vii. 107. *m. ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι*, viii. 52. *m. τὸν λεὼν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ*, i. 22. *m. ἐξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα*, Ab una Extremitate ad alteram, vii. 100. *a.*

Ἐσχέειν, Infundere. *Perperam ed. Gron. cum pluribus msstis κόλπον ἐσχέοντα ἐπὶ Λιβυκήν*, ii. 11. *m.* (*quasi intransitive aut reciproce accipi posset hoc verbum*) *ubi verum erat ἐσέχοντα.*

Passiv. Effuse, (Catervatim) Intrare, Irruere. *ἐσεχέοντο οἱ* Ἕλληνες *ἐς τὸ τεῖχος*, ix. 70. *m.*

Ἔσω, *Adverb.* Intro. *ἦῖα ἔσω*, i. 111. *m. ἄνδρας παρῆγε ἔσω*, v. 20. *m. τὸν Κῦρον ἦγον ἔσω*, i. 116. *m. ubi olim quidem εἴσω edd. cum nonnullis msstis. Sed εἴσω tenent omnes* vi. 36. *f. ἀπὸ τοῦ* Ἰσθμοῦ *τούτου εἴσω*, Ab hoc Isthmo introrsum.

Comparat. Ἐσωτέρω, Interius, Magis introrsum, Ulterius in interiora. *ὅσῳ προέβαινε ἐσωτέρω τῆς* Ἑλλάδος, viii. 66. *f.*

[Ἐτάζειν *pro composito verbo* ἐξετάζειν v. 62. *f. scriptum reperisse Glossatorem San-Germanensem monuit Wesseling. in Nota ad hunc locum.*]

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, (*comm.* ἑταιρεία) Sodalitas. *προσποιησάμενος ἑταιρηΐην τῶν ἡλικιωτέων*, v. 71. *a.*

Ἑταιρήϊος, Sodalitius, Sodalitatis jura tutans. *Δία ἑκάλεε* Ἑταιρήϊον, i. 44. *m.*

Ἕταρος, ου, ὁ, (*Ion. pro* ἑταῖρος) Sodalis, Familiaris. *ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος ἀνδρὶ ἑτάρῳ, sic quidem edd. omnes* v. 95. *m. sed probatissimi msstι libri, Arch. Vind. Pass. et F. ἑταίρῳ præferunt, quod verum videtur, quum altera forma nusquam alibi, quod sciam, in soluta oratione reperiatur.*

Ἑτεραλκέως ἀγωνίζεσθαι, Utrimque fortiter pugnare, Ancipiti marte pugnare. *ἐν τῇ ναυμαχίῃ ἑτεραλκέως ἀγωνιζομένους*, viii. 11. *m.*

Ἑτεραλκὴς μάχη, Anceps pugna, Prælium in quo æquo marte pugnatur. *ὡς εἶδον κατ' ἀρχὰς ἑτεραλκέα τὴν μάχην*, ix. 103. *b.*

Ἕτεροῖος, Diversus, Diversi generis, Diversæ naturæ, i. 99. *extr.* ii. 35. *a. τρόπῳ οὐ τῷ αὐτῷ, ἀλλ' ἑτεροίῳ*, iv. 62. *m.*

Ἑτεροιοῦν, Immutare, Mutare naturam *rei alicujus. Passiv. οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιωθῆναι*, ii. 142. *f. ἐν-*

Digitized by Google

ὕστερον ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ νεῖκος, Tunc vero mutata est certaminis ratio, vii. 225. *a. m.* ἐνθοῦτον ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα, ix. 102. *m.*

Ἕτερος, η, ον, 1. *absque Articulo*, i. q. ἄλλος, Alius. τάξας ἑτέρους, i. 91. *a.* ἕτερα πρὸς ταύτῃσι, vii. 21. *a.* ἕτερα τουτέοισιν ἐκτρέπεται τούτου, vii. 46. *m. et sic saepius alibi. Eodem pertinet formula* Ἕτερος τοιοῦτος, Alius ejusdem generis, Similis, Prorsus similis. τοιοῦτος ἑτερός ἐστι, iii. 47. *f.* ἄνθρωπος καὶ οὐ θεός, καὶ ἕτερον τοιοῦνδε ἴσχεις, Homo es, et hominibus (Tui similibus) imperas, i. 207. *a.* ἔστι δὲ ἕτερον τοιοῦτον, Est hoc ejusdem generis, Eadem hujus ratio est, ii. 5. *m. Interdum Latine reddi possit* Idem. αὐτοί τε θαρσέοντες, καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρασκευάσαντα, Te ut idem facias (ut similiter facias) hortamur, i. 120. *f.* ἑτοίμως καὶ ὁ Κῦρος ἕτερα τοιαῦτα, i. 191. *a. m.* ἐν Νίνῳ πόλει γενόμενον ἕτερον τοιοῦτο, (*sive* τοιοῦτον) ii. 150. *a. m. cum Var. Lect.* ἕτερα τοιαῦτα ποιέειν, Paria facere, Idem facere, iii. 79. *m. Similiter* ἕτερον τοσόνδε *non est quod Latine* Alterum tantum (*i. e.* duplum) *dicimus, sed* Aliud tantum, *i. e.* Tantundem, ii. 149. *m.*

2. ὁ ἕτερος, *cum Articulo*, Alter. *Amat autem in hoc vocabulo Contractionem scriptor noster:* τῶν οὗτερος μὲν διέφθαρτο, —ὁ δὲ ἕτερος *etc.* i. 134. *a.* ἦν δὲ ἡ οὗτερος ἐπιδεέστερος, i. 134. *a.* τῶν μάγων οὗτερος, iii. 78. *m.* τοὔτερον τῶν ἑτέων, i. 32. *a. m. Quod vero olim* iv. 11. *a.* edebatur ἕτερος λόγος *pro* ἄλλος λόγος, *id non agnoscunt optimi quique libri.*

Ἑτέρωθι, *non solum* Alio loco *significat, ut* τουτέων μὲν ἑτέρωθι ἕσται λόγος, ix. 58. *f. sed et* Alio tempore. τότε μὲν—ἑτέρωθι δέ, iii. 35. *f.*

Ἐτησίαι, αἱ, Etesiæ. αἱ ἐτησίαι αἴτιοι ἦσαν, ii. 20. *m.* τοῖσι ἐτησίῃσι, ibid. τοὺς ἐτησίας ἀνέμους, ii. 20. *a.* ἐτησίων ἀνέμων κατεστηκότων, vi. 140. *a.* vii. 168. *f.*

Ἔτι, Adhuc. *Sic frequenter* ἔτι καὶ νῦν, Adhuc etiam nunc. *Sed* ix. 102. *a. est* ἔτι καὶ δή, *ubi loco trium harum particulam unam* ἤδη, Jam, *exspectasses. Vide quæ ibi in Var. Lect. adnotavi.* ἔτι *subinde cum* ἐπὶ *permiscetur, cum passim alibi tum* vi. 97. *m. ubi vide Var. Lect.*

Ἑτοιμάζειν, Parare, Præparare. τὰς νέας προεῖπε ἑτοιμάζειν, vi. 95. *m.* ἑτοιμασάμενος τὰ περὶ τοὺς νεκροὺς, viii. 24. *a. Quasi impersonaliter legebatur* ἑτοιμάζετο μιλωτικὰ ἐς τὸν Ἄθων, vii. 22. *a. ubi nos ex conject.* τὰ ἐς τὸν Ἄθων *posuimus.*

Ἕτοιμος (*hoc accentu, ex vetere Attico et Ionico more, non* Ἑτοῖμος, *scribunt longe plerique in locis Edd. omnes, consentientibus optimis quibusque Mss.; quare etiam paucis in locis primæ Musæ, ubi sequioris ætatis scriptorum secuti erant librarii et plerique Editores, veterem restituimus scripturam. Vide Var. Lect.* i. 10. *a. et Kuhn. ad Gregor. Dial. Attic.* ϛ. 8. *et conf.* Ἕρμος, Ὅρμος *et* Ὅροιος.) Paratus. *Construitur cum Infinitivo verbi.* ἕτοιμον ἑτοῖμος ποιῆσαι, i. 42. *f.* 113. *m. v.* 91. *a.* vi. 5. *extr.* ix. 46. *extr. Alibi cum Dativo Personæ:* ἦεν ἑτοῖμος ἀναγγελέοντι, i. 10. *a. aut cum Præpos.* ἐς *et Accus. vel:* ἑτοῖμος ἦεν ἐς ἄλλην παραχώρην, viii. 96. *a. Alibi Absolute ponitur:* τῶν ἐπιόντων τοὺς μάλιστα πυνθάνου ἑτοίμους, ἑτοίμους πομπεύειν, (*nempe* ἐκυνῇ), Jussis famulis Præsto (*in* parato, Ad manus) esse, i. 11. *a.* Ἀργείοισι ἑτοίμους ποιέεσθαι, Argivos regnare *vel* jubere, ut (*ipsis*) præsto sint, v. 86. *f.* τὰ κρέα εἶχε ἑτοῖμα, In parato (Ad manus) habebat carnes, i. 190. *a. m. Tristem in sortem Polycratæ* τῶν παλαιστέων τὰ νέατα καὶ τὰς γναθμὰς εἶχε ἑτοίμους, iii. 44. *f.*

Femininum ἑτοῖμα *et* ἑτοίμη. ἑτοῖμαί τοι (νῆες) ἔσονται ἑτοῖμοι, v. 31. *f.* τὰς λάρνακας εἶχε ἑτοίμας, iii. 123. *f.*

Ἕτος, εος, τὸ, Annus. δευτέρῳ ἔτεϊ τουτέων, Altero ab his rebus (Post has res) anno, vi. 46. *a. Sed* vi. 40. *a.* τρίτῳ ἔτεϊ τουτέων *idem valet ac* τρίτῳ ἔτεϊ πρότερον. *Conf. c.* 40. *extr. et vide Notata ad l. c.*

Εὖ, *Adverb.* Bene. εὖ ἥμιον, *vide in* Ἥμιον. ἄνδρα φύσει γεγονότα εὖ, vii. 134. *f. Porro et aliis sunt* Eximio ingenio, Præclara indole viri; *Lucrhere et Vallæ,* Nihili loco nati. προσηκόντως εὖ ἔχοντα ἐς ἀνδρωθῆναι, viii. 33. *a.* (*quo de loco conf.* Ex. num. 5.) εὖ *in fine orationis:* τόμους μὴ λέων ἔχοντας εὖ, iii. 88. *extr. Sic* ταφθῆναι—ὑπὸ τῶν Σκυθέων εὖ *olim edd.* iii. 55. *extr. ubi nos cum aliis particulam hanc abjecimus, quæ tamen inseri locum unum potuerat. Sic nunc habemus* εὖ δέψαι vi. 30. *extr. ubi* εὖ *non ad* κρυσταλλοειδέα, *sed ad* δέψαι *videtur referendum, quod Tzetzes apud Valck. interpretatus est* ἐντίμως παραδέψαι, *i. e.* Honorifice sepelire.

Εἶ, *et enclitice* οἱ, *pro* ἑῷ, οἷ, Sui. δείσας μὴ οἱ ἀκινητφέρτο Δαρεῖος, iii. 135. *f.*

Εὐαὴς πνεῦμα, Commode spirans (Secundus) ventus. εὐαεῖ πνεύματι χρησάμενος, ii. 117. *a. N.*

Εὐαίρετος, Captu facilis. χώρην εἶχον εὐαίρετον καὶ ταχυάλωτον, vii. 130. *m.*

Εὐανήγητος, Narratu (Explicatu, Dictu) facilis. κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον καὶ οὐκ εὐανήγητον, vii. 63. *a.*

Εὔβουλος, Consilii plenus, Prudens. ἀνὴρ σοφός τε καὶ εὔβουλος, viii. 110. *a.*

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, Lenitas, Clementia. σοφίῃ αὐτοὺς, οὐκ εὐγνωμοσύνῃ, προσηγόρευε, *olim edd.* ii. 172. *a. ubi nunc* ἠγω-

Digitized by Google

præstare. *Priorum scripturam unice veram censuit Valck.*

Εὐδαιμονία, ἡ, Opes, Opulentia, Florens status reipublicæ. ἡ Κύρος τῶν πόνων εὐδαιμονίαν προέφερε, v. 28. *a.*

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Dives, Opulentus, παρὰ τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτῶν εἰσὶ εἷλε, v. 8. *a.* νήσῳ μεγάλῃ καὶ εὐδαίμονι, v. 31. *m.* οἱ Ἀθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, viii. 111. *m.*

Εὔδειν, ἰ. q. καθεύδειν, Dormire. εὕδων ἐν τῶν Μασσαγετέων. τῇ χάρῃ, i. 209. *a. et f.*

Εὐδοκιμέειν, In existimatione (In honore) esse, Bonam famam (Gloriam) sibi parere. ἐς τελέμονα φαντέοντας εὐδοκιμέειν, i. 37. *m.* εὐδοκιμήσας ἐν τῇ τῶν Μεγαρέων στρατηγίῃ, i. 59. *m. f.* τῶν μαντίων τοὺς εὐδοκιμέοντας μάλιστα, iv. 68. *a.* ἀνδρὶ εὐδοκιμέοντι διὰ πάντων, v. 63. *f.* εὐδοκιμήσαν παρὰ Ἀθηναίοισι, vi. 122. *a.* viii. 87. *a.* ἀπὸ τουτέων μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Μήδῳ, viii. 88. *a.*

Εὐδοξος, Probatus. νέας εὐδοξοτάτας παρείχοντο, vii. 90. *f.* ubi olim ἐνδοξοτάτας.

Εὐειδής, Formosus. θυγάτηρ μεγάλη τε καὶ εὐειδής, iii. 1. *m. N.*

Εὐεπὴς, Bonus dictu, vel Bene dictus. εὐεπέων λόγων, Sermo bene semens et auditu gratus. εὐέπεα λόγων εὐεπέα λόγεαι Λακεδαιμονίοισι, v. 50. *f.* ubi εὐεπέα ed. *Wess. ex conject. Vide Var. Lect. et Not.*

Εὐεργεσίη, ἡ, Beneficium, *vide in* Ἐντίνων.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, Benefactor, Bene meritus. Cum *Dativo*: ἀνδρὸς μεγάλου εὐεργέτεω τε καὶ Βάρσῃσι εὐεργέτεω, vi. 30. *extr.* Cum *Genit.* εὐεργέτης βασιλῆος ἀναγράφη, viii. 85. *f. N.*

Εὐεργέω, ἡ, ὦ, Tractatu (Elaboratu) facilis. ἡ διὰλὸς σφι εὐεργὴς καὶ εὐεργὸς ἐφάνετο, iii. 24. *m.*

Εὐεστώς, ὦτος, ἡ, Felicitas, Prosper rerum status. ἐν τῇ παρεδίδου εὐεστοῖ, i. 85. *a.* ubi olim εὐφρίῃ. *Vide Var. Lect. et Not.*

Εὐξεινος, ὁ, ἡ, Bene cinctus, Expeditus. εὐξείνῳ ἀνδρὶ πάντα ἡμέρα ἀναπεπλῶται, i. 72. *extr.* τριήκοντα ἡμερέων εὐξείνῳ ἔδδε, i. 194. *a.*

Εὐηθείη, *vide* Εὐήθεια.

Εὐήθεια, Stolidus. ῥηχανῶνται τρόπῳ εὐηθέστατον, i. 60. *a. m.*

Εὐηθίη, ης, ἡ, Stoliditas, Stultitia. ἔθος εὐηθίης ἀλλόκοτον ἀναλλαγμένον, i. 60. *a. m.* οὐ γὰρ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης (*vestina fera.* εὐηθίης) ἀνήκει, vii. 16, 3. *m.* Sed δι' εὐηθίην, iii. 140. *a. non tam intelligitur propter* Stultitiam, *quam propter* nimiam Animi bonitatem; *quod Gallice dicerez* Par un bonhomie.

Εὐθηνέειν, Prosperitate frui, In floscentia rerum statu esse. εὐθηνέων πᾶσαν Λίγυπτον, ii. 91. *m.* εὐθηνέων μεγάλως, iii. 136. *a.*

Pass. Εὐθηνεῦσθαι, Opibus et prosperitate augeri. ἀπὸ τε ἕλκεων αὐτῶν (οἱ Λακεδαιμόνιοι) καὶ εὐθηνήθησαν, i. 66. *a.*

Εὐθηνίη, ἡ, Prosperitas. *Pro* εὐστοῖ, *quod vide supra, olim* εὐθηνίῃ *edebatur* i. 85. *a. Ex Herodoti more* εὐθηνίῃ *saltem fuerat scribendum.*

[Εὐθὺ Βουτῶν *perperam præferunt complures libri* viii. 33. *a. pro* ἰθύ.]

Εὐνομέτης, i. q. εὐνόμιστος, *docente Hesychio*, Bene caratus. νομὸς μαλίστας καὶ εὐνομιδεστάτας, iv. 53. *a. ubi olim* εὐνομιδεστάτας.

Εὐνομίη, ὁ, ἡ, Recte explicatus, Ordine dispositus. παραστέσθαι πάντα καὶ εὐνομίη τοιέεσθαι, ix. 42. *f.*

Εὐναὶ, ἰων, αἱ, Vermes. ἵνα μὴ κείμενοι (ὁ νέκυς) ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ, iii. 16. *m.* ἀπέθανε κακῶς, ζώσεα γὰρ εὐλέων ἐξίζεσε, iv. 205. *m.*

Εὐμαρέη *et* **Εὐμαρίη**, ἡ, (*Ion. pro comm.* εὐμάρεια) *proprie* Facilitas; *sed et per euphemismum*, (*ferè ut Aisances Gallorum sermone*) Exoneratio alvi. εὐμαρέῃ (*olim* εὐμαρίῃ) χρέωντο, Ventrem exonerant, ii. 35. *m. f. ἐς* εὐμαρίην (*sic nunc omnes*) ἀποκυλινδόμενοι, iv, 113. *a. Conf. Gregor. Dialect. Ion.* §. 119. *et ibi Not. Cur vero in hoc vocab. et aliis nonnullis vocalis finalis* a, *licet vulgo brevis, tamen in* η *potuerit Ionico more mutari, rationem docet Eustathius eo loco, quem supra ad vocab.* Ἀληθείη *et* Ἀληθείη *laudavimus.*

Εὐμένεια, ἡ, Benevolentia, Indulgentia; *de modo vera est scriptura: καὶ τοσαῦτα ἡμῖν εἰπεῖν καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια εἴη*, ii. 45. *extr. ubi, quod* εὐμενέα *præferunt duo veteres codices, id in* εὐμενέη *mutarunt recentiores Editores: ego vero tenendum ipsam illam scriptarum* Εὐμενέα *arbitror. Neque neutrum plurale* εὐμενέα (τὰ) *idem valet ac ἡ* εὐμένεια, *quemadmodum, verbi gratia,* ἄρθμια (τὰ) *idem valet ac ὁ* ἀρθμός, Concordia, Pax, *et* φίλια (τὰ) *idem quod ἡ* φιλία, Amicitia, Societas, *et id genus alia. Similiter Homericum* ἤρα, *in formula* ἤρα φέρειν, *pro* χάριν φέρειν, *nolim pro nominativo singulari haberi, sed pro Accus. plur. neutrius generis, idem valente ac* ἀρωγὰ, ἀρωγέτρια, ἄρμενα, ἠρμοσμένα.

Εὐμενὴς, *vide voc. proxime præced.*

Εὐνοια, ης, ἡ, Benevolentia. εὐνοίῃ ταῦτα ἐνοίησε, vii. 232. *a. m.*

Εὐνομέεσθαι, Bonis institutis et legibus instrui. οὕτω εὐνομήθησαν, i. 66. *a.* οὕτω ἡ χάρη εὐνομήσεται, (*fut. med. Ionice loco passivi*) i. 97. *f.*

[**Εὐνομεῖν**, *vide* Εὐνομεῖσθαι.]

Εὐνομίη, ἡ, Is status reipubl. quo valent Bonæ leges et bona instituta. μετέβαλον ἐκ τῆς εὐνομίης, i. 65. *a. m.* εἶναι ἐν Λιγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην, ii. 124. *a.*

Digitized by Google

Εὔνοος, Benevolus, Bene animatus. ἀνὴρ φίλος καὶ εὔνοος, v. 24. *f.* εἰκὸς ἦν εὔνοος Λακεδαιμονίοισι, vii. 239. *a.* *Genitiv.* εὔνου, *rectius* εὐνόου, vi. *Comparativ.* **Εὐνοέστερος**, *quasi a positivo* εὔνοης. τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι οὐδένα εἶναι εὐνοέστερον, v. 24. *a.*

Εὐοδοῦν, Prosperum iter præstare. *Passiv.* Εὐοδοῦσθαι, Prosperum successum habere. ὡς Κλεομένεϊ εὐοδώθη τὸ πρῆγμα, vi. 73. *a. N.*

Εὐπαθέειν, Voluptatibus indulgere. πίνειν καὶ εὐπαθέειν, ii. 133. *f.* 174. *a.*

Εὐπαθείη *vel* Εὐπαθίη, ης, ἡ, Voluptas, Voluptatum sectatio. εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι, i. 135. *m.* χορεύειν καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, i. 191. *f.* ἔσαν ἐν θυσίῃσι τε καὶ εὐπαθήσι, viii. 99. *a. m.*

Εὔπαις, δος, ὁ, ἡ, Felix liberis, Bonos habens liberos, i. 32. *m. f.*

Εὐπετείη, ης, ἡ, Facilitas. γυναικῶν τουτέων πολλὴ ἐστι ὑμῖν εὐπετείη, Harum mulierum facilis admodum vobis usus, Libera vobis potestas est, v. 20. *a.*

Εὐπετέως, Facile, Absque difficultate. εὐπετέως διαβήσεσθαι, i. 189. *m.* εὐπετέως χειροῦται, ii. 70. *f.* cui opponitur σὺν πόνῳ ibid. *Sic* οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, iii. 69. *f.* ἁμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις, ii. 102. *f.* *Sic* ii. 150. *m.* iii. 12. *m.* v. 31. *m. etc.*

Sed ut Latinorum Facile, *sic et Græcum adverbium* Εὐπετέως, *nonnumquam ita ponitur ut interpretari possis* Fere, *vel* Admodum. τὰ φύλλα τῶν πυρῶν τὸ πλάτος γίνεται τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων, i. 193. *m.* ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ χαλκήιον, iv. 81. *m.*

Perperam olim εὐπετέως *edd. pro* δυσπετέως, iii. 107. *m.*

Εὐπετὴς, ὁ, ἡ, Facilis. ἑόντας εὐπετέας χειρωθῆναι, iii. 145. *f.* νῆσον ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι, iii. 120. *f.* v. 32. *m. f.* λόγον εὐπετέα edidit *Wess. pro* εὐπετέα, v. 50. *f.*

Comparat. Εὐπετέστερος, Facilior. πολλοὺς εὐπετέστερόν ἐστι διαβάλλειν ἢ ἕνα, v. 97. *m.*

Εὐπλοέειν, Felici navigatione uti. ἐκεῖ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες, *Vita Hom.* 18. *a.*

[**Εὔποροι**. *Perperam olim* προσφέρεσθαι εὔποροι, *pro* ἄποροι, ix. 49. *m.*]

Εὐπρεπὴς, Decorus. *Comparativus notione positivi:* λόγος ἐμοὶ οὐκ εὐπρεπέστερος λέγεσθαι, ii. 47. *m. f.* *Similiter* οὔ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν, ii. 46. *m. ubi vide Not.*

Εὐπραξίη, ἡ, (*comm.* εὐπραξία) Felicitas, Res bene gesta. ἀπέπεμψε ἄγγελον ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι εὐπραξίην, viii. 54. *a.*

Εὐπρόσωπος, Speciosus. ὑπεκρίνατο μὲν οὕτω εὐπρόσωπα, vii. 169. *a. N.*

Εὕρημα, τὸ, 1. Res reperta, *præsertim* inopinato reperta. εὑρήμασι μέγα πλοῦσιον ἐγένετο, vii. 190. *f.* 2. Quælibet inspecta felicitas, Inopinatus successus. μετὰ τοῦτο τὸ εὕρημα, postquam victoriam et regnum adeptus est, vii. 155. *m.* εὑρήματα εὑρήκαμεν ἡμέας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, Insperatum lucrum invenimus, *nempe* nos ipsos et Græciam servavimus, viii. 109. *a. m.*

Εὑρίσκειν, 1. Reperire *quærendo vel inquirendo.* φροντίζων δὲ, εὑρισκέ τε ταῦτα καιριώτατα εἶναι, καὶ ἐκέλευε δὴ τάδε. *Sic cum Schæfero, præcuntibus mastis nonnullis, repositum malim* i. 125. *a. ubi cum Wess.* εὑρίσκεται *tenui, quod ex Med. vulgatum erat. Vide Var. Lect.* οἱ Πέρσαι διὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εὑρίσκουσι σφίσι ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας, i. 5. *a.*

2. *Medium* Εὑρίσκεσθαι, Invenire sibi, *id est*, Parare sibi, Consequi. εὑρήσεται τιμωρίην, Auxilia sibi inventurus, Consecuturus est, iii. 148. *m. f.* τινὰ ἀλεωρὴν εὑρήσονται, Aliquod levamentum sibi parabant, ix. 6. *extr. N.* *Gallice diceres*, Ils sauront trouver quelque soulagement. τότε εὑρόμεθα τοῦτο, ix. 26. *a.* ἐκ τούτου τοῦ ἔργου εὑρόμεθα γέρεα μεγάλα, ix. 26. *m.* *Sic* εὑρίσκεσθαί τι παρά τινος, Impetrare aliquid ab aliquo. εὕρετο παρὰ Παυσανίεω ἑστάναι παρὰ σφι—τοὺς παρεόντας τριηκοσίους, ix. 28. *m.*

3. *Simili ratione etiam Activum* Εὑρίσκειν *subinde significat* Parare, *non tam* sibi, *quam* aliis; Suppeditare. *Sic* εὑροῦσα πολλὸν χρυσίον, i. 196. *a.* *non est*, Quæ multum auri Sibi paravit, Lucrata est; *nam aurum illud alium in usum vertebatur, qui* ibid. *paulo post exponitur: sed*, Quæ multo auro vendebatur, Cujus venditio multum auri Suppeditabat, Inferebat, Cujus e venditione multum auri redibat. *Similiter apud Polybium, libro* xxxi. 7, 12. *nostræ editionis, τοῦ ἐλλιμενίου κατὰ τοὺς ἀνάπλους χρόνους εὑρίσκοντος ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν*, Quum ex portorijs rediissent olim centum myriades drachmarum.

Εὐρύνειν, Dilatare, Latum facere. εὐρύνειν τὸ μέσον, Latum in medio spatium relinquere, iv. 52. *f.*

Εὐρὺς, Latus. *Fem.* εὐρέα. *Sic* τέφρος βαθέα τε καὶ εὐρέα, i. 178. *f.* *ubi alii quidem* εὐρεῖα, *unus* εὐρήν. *Conf.* Βαθὺς.

Εὐρύχορος, ὁ, ἡ, Choris aptus, *sive potius* Spatiosus, *pro* εὐρύχωρος, *metri causa.* Ἑκάστης οἰκήτορες εὐρυχόρου, vii. 220. *m.* *in Orac.*

Εὐρυχωρίη, ἡ, Latus et amplus locus, Spatium. ἐν τῇ λειπῇ εὐρυχωρίῃ τῆς θήκης, iv. 71. *m. f.* *Etiam ubi de mari agitur.* ἐν εὐρυχωρίῃ (In aperto) ναυμαχέειν, viii. 60. 2. *ubi opp.* ἐν στενῷ.

Εὐρωπεὺς, *non* (*ut Porsona censuit*) i. q. **Εὐρωπαῖος**, Europæus; *sed* Europensis;

Digitized by Google

Civis Europi, oppidi Cariæ. ἄνδρα Εὐρωπέα γένος, viii. 133. *a. N.* 135. *a. et f. Quibus ex locis supplendus est* Index *noster* Rerum et Personarum ab Herodoto memoratarum, *ubi p.* 222. *inserenda hæc:* "Europus, Cariæ oppidum, cujus civis Εὐρωπεύς, Europensis, viii. 133. *Not. et* 135."

Εὔστομα κείσθω μοι, *Ionica formula, pro* σιωπητέον ἐστί μοι, Silere debeo, Continenda mihi lingua est, Silebo. περὶ μὲν τούτων, εἰδότι μοι ἐπὶ πλέον,—εὔστομα κείσθω, ii. 171. *a. N. et mox* ibid. καὶ ταύτης εἰδότι μοι περὶ εὔστομα κείσθω. *Statuunt vulgo Grammatici, Adverbium esse* εὔστομα, *idem valens ac* εὐστόμως. *Et in illo Sophocleo quidem* (*Philoct. vs.* 202.) εὔστομ' ἔχε παῖ, *possit* εὔστομα ἔχε *idem valere ac* εὐστόμως ἔχε, *sed possis perinde in hunc modum dictum accipere* εὖ ἔχε (κατὰ) στόμα, Recte te habe quod ad os adtinet, *id est*, Contine linguam, Sile. *Sed Herodoteæ formulæ ratio intelligi prorsus nulla potest, nisi, voce* εὔστομα *in duas divisa, primitivam verborum structuram talem statuas,* περὶ τούτων (τὸ) στόμα μοι εὖ κείσθω, i. q. εὖ ἐχέτω, De his rebus (Super his rebus) lingua mea recte se habeat, *scilicet*, Sese contineat, Non plura dicat quam fas est. *Subierat quidem animum olim cogitatio etiam hujusmodi, in Herodotea formula Adjectivum plurale* εὔστομα *notione Substantivi* ἡ εὔστομία *esse accipiendum: sed, ut taceam minus commodum sic fore verbo* κείσθω *locum, rationi isti Sophocleum* εὔστομ' ἔχε *adversatur.*

Εὐσύμβλητος, Facili conjectura assequendus, intelligendus. τέρας εὐσύμβλητον, Prodigium quod quo valeat facile intelligi potest, vii. 57. *a.*

Εὖτε, (*Ion. i. q.* ὡς, ὅτε *vel* ἐπειδή) Quam, Quando. ἠκούσας καὶ πρότερον, εὖτε ὁρμῶμεν (*imperf. pro* ὁρμῷμεν) ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, vii. 209. *a.* εὖτ' ἂν γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, Quando sol ad occasum vergit, ii. 63. *a.* εὖτ' ἂν μέλλῃ μέγαλα κακὰ ἔσεσθαι, Quando magna mala imminent, vi. 27. *a.*

Εὐτελέη, ἡ, (*comm.* εὐτέλεια, *quod veteres Attici* εὐτελεία *pronunciaverunt, ultima producta; cf. Eustath. ad Odyss. ἡ.* 297.) Vilitas pretii, Facilitas parvo sumtu sibi comparandi *res necessarias.* πρὸς εὐτελείην τῶν στρατιέων τάδε σφι ἐξεύρηται, ii. 92. *a. ubi olim* Εὐτελείην *edd.*

Εὐτελής, Vilis, Pretii vilis. *Comp. et Superl.* εὐτελέστερος, εὐτελέστατος, ii. 86. *a.*

Εὐτυκτος, ὁ, ἡ, Bene confectus, Bene fabricatus, Recte paratus. εὐτυκτα δὲ ποιησάμενος (τὰ κρέα), εἶχε ἑτοῖμα, i. 119. *a. m.* καλῶς παρεσκευασμένα, *interprete Suida.*

Εὐτυχέειν, Secunda fortuna uti. *Construitur cum Accus. subintellecta* κατὰ *præpositione.* τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες, i. 65. *a.* τὰ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πραγμάτων, iii. 40. *m. et mox* ibid. εὐτυχέειν τὰ πάντα. *Rursus,* εὐτυχέων τὰ πάντα, iii. 43. *m.*

Εὐτυχέως, *comm.* εὐτυχῶς. Prospere. πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως, iii. 39. *m.*

Εὔυδρος, ὁ, ἡ, Aqua abundans, Aqua bene instructus. γῆ ποιώδης τε καὶ εὔυδρος, iv. 47. *a. ubi alii quidem* ἔνυδρος. *Comparat.* χῶρος εὐυδρότερος, Locus aqua magis abundans, Ad aquandum magis idoneus, ix. 25. *m.*

Εὐφραίνεσθαι, Lætari. *Futur.* εὐφρανέω, *syncope pro* εὐφρανέω, Lætaberis, iv. 9. *f.*

Εὐφρήτης, εω, ὁ, *Ionico idiomate,* Euphrates *fluvius.*

Εὐφρόνη, ἡ, *i. q.* νύξ, Nox. μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγένετο καὶ *etc.* vii. 12. *a.* ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, vii. 56. *a.* ταύτης μὲν τῆς εὐφρόνης οὕτω, vii. 188. *m.* ὡς δὲ εὐφρόνη ἐγεγόνεε, viii. 12. *a.* 14. *f.* ix. 39. *a.* τρίτῃ εὐφρόνῃ, ix. 37. *m.*

Εὐχαρίστως τελευτᾷν τὸν βίον, Placide finire vitam, i. 33. *extr.*

Εὔχεσθαι, *cum Accusat. aut cum Infinitivo,* Optare, Deos precari ut *etc.* νησύτας τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ἢ—λαβεῖν Λυδοὺς *etc.* i. 27. *m.* εὔχεσθαι ἀνέμοισι, Vota facere ventis, Precibus votisque placare ventos, vii. 178. *a.* εὐξάμενοι πᾶσι τοῖσι θεοῖσι, viii. 64. *b.*

Verbum Εὔχομαι *per ellipsin subintellectum in precandi formulis.* ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι Ἀθηναίους τίσασθαι, v. 105. *f. N. ubi olim quidem* ἐκγενέσθω.

[Εὔχυλος. *Vocab. hoc restituendum forsan esse Herodoto suspicatus erat Valck. in Not. ad* iv. 58.]

Εὐχωλή, ἡ, (*Ion. i. q.* εὐχή) Votum. εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, *sive* (*ut codd. nonnulli præferunt*) ἀποτελέοντες, Vota solventes, ii. 63. *a.*

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, ἡ, Qui votum suscepit, ii. 63. *f.*

Εὐώνυμος, ὁ, ἡ, Sinister, Lævus. ἐξ εὐωνύμου χειρὸς, vii. 109. *extr.*

Εὐωχέειν, Lauto epulo excipere. τοὺς Πέρσας καταυλίσας ἐς λειμῶνα εὐώχεε, i. 126. *m.* εὐώχεε τοὺς μητρῆτας, vi. 129. *a. Sic* iv. 73. *a.* 95. *m. Passiv.* Epulari. εὐωχήθησαν, i. 31. *f.*

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, Adsidens, In insidiis *aut* in subsidiis sedens, Eventum aucupans, Futurus successor. *Glossator et secundum illum Gregorius Dial. Ion.* §. 153. *interpretantur per* ἐπίκληρος, *i. e.* Hæres. *Nempe* ἔφεδρος βασιλεὺς *apud Nostrum* v. 41. *a. est* Futurus successor regis, Hæres reg-

Digitized by Google

ni, Designatus rex. *Licet ἐπίβρων, non ἐφίβρων, dicat Herodotus, in hoc tamen vocabulo aspiratum literam φ tenent libri omnes.*

[Ἐφαβῆν, *vide* Ἐπαβῆν.]

Ἔφθη, ἡ, ὄν, Elixus. *τοῦτο ἐχθὲς ἑψητὸν καὶ ἐφθὸν σιτίδιον*, ii. 77. *f. Conf.* Ἕψειν.

[Ἐφίδια, *vide* Ἐπίδια.]

Ἔχειν, 1. Habere Tenere. *Formulas hujusmodi, ἐν χερσὶ ἔχειν, ἐν νόῳ, ἐν βουλῇ, ἐν φυλακῇ, ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν ἀλογίᾳ, ἐν στόμασι, et cet. vide sub Vocabulis verbo adjunctis. Sic et ἔχειν προθυμίαν, ὀνειδισμόν, χάριν, ἔριν, ἔγνοιαν, αἰτίαν ἔχειν, et αἰτίη ἔχει μιν, ἡ φάτις μιν ἔχει, et sim. vide sub Substantivis verbo adjunctis. Eodem pertinet ὅσα τε λόγιος ἔχει πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸς*, vii. 5. *m. f. οἱ ἔχοντές τι*, Habentes, Possidentes aliquid, *sunt* Locupletes, vi. 22. *a. ubi etiam abesse τι possit, si per veteres libros liceat. ἔσχε τὴν χώρην*, Habuit, Tenuit illam regionem, Potitus est illa terra, vi. 36. *m. Sic Μιλήτου ἀλούσης, αὐτίκα Καρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι*, vi. 26. *f. Sic, ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν*, i. 59. *f. ἔσχε Μινύην*, v. 46. *m. Similiter εἶχε τὴν βασιληΐην*, v. 29. *a. et οὐ ἐπίστατο σχήσων τὴν βασιλ.* v. 42. *a. μνήμην ἔχειν τινὸς, proprie* Memoriam habere alicujus; *sed, sicut verbum μιμνήσθαι et Latinum* Meminisse, *sic eadem locutio valet etiam idem ac μνήμην ποιεῖσθαι*, Mentionem facere, iv. 79. *a.* 81. *a.* vi. 123. *a. Subinde nude ponitur verbum* Ἔχειν, Habere, *pro* Habere in matrimonio, Uxoris loco habere. *Sic ἔσχε ἄλλην ἀδελφεήν*, Aliam sororem sibi matrimonio junxit, iii. 31. *extr. Sic Proteus, Paridi rapinam Helenæ exprobrans*, ii. 115. *m. f. αἰτ, οἵκοι ἔχων (αὐτὴν) ἐκλάβεαι, ubi quidem οἵκοι ἔχων αὐτὴν*, Abiisti habens illam, *potest intelligi* Abduxisti eam; *sed propria vis verbo ἔχων h. l. inesse videtur*: Rapuisti eam et abiisti habens illam uxoris loco. *Sic certe Valckenarius recte illud etiam mulieris Coæ, βίῃ με λαβὼν ἔχε ὁ Πέρσης*, ix. 76. *m. f. accipiendum esse docuit.* (*Quo loco notandum, quod Imperfectum ἔχε, aboque Augmento formatum, reperitur similiter etiam passim alibi, veluti ἔχον τὰς νέας ἀφ' τοῦ Ἑλλησπόντου*, vi. 95. *m. f. πολλῷ πλέον ἔχον τῶν Λακεδαιμονίων*, ix. 70. *a. quamquam frequentius εἶχον et εἶχε cum Augmento usurpat Scriptor noster. Imperfectum frequentativum vel continuativum* Ἔχεσκε *habes* vi. 12. *a. τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων.*) *Mulier vero quum ἔχουσα dicitur, veluti* v. 41. *a. ἔχουσαν δὲ αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ πυθόμενοι, intelligitur* Gravida, *quæ plena formula ἔχουσα ἐν γαστρὶ*, iii. 32. *extr.*

2. Ἔχειν cum Participio Aoristi primi non *mero periphrasis est Aoristi primi Indicativi, sed significat* Actionem continuatam, *sive* Actionem præteritam quidem, sed cujus Effectus etiam nunc durat. *ἀνδρὶ ἀλαζόνι ἐπιτρέψαντες ἡμέας αὐτοὺς ἔχομεν*, vi. 12. *m. non nude idem ac ἐπιτρέψαμεν ἡμέας valet ut Valck. in Not. ad h. l. statuit, sed valet ἐπιτρέψαμεν ἡμᾶς καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτρέπομεν*, Permisimus atque etiam nunc permittimus. *ἀμφοτέρων μὲ τοιούτων ἐπειλημένους ἔχεις*, i. 27. *m. non solum valet* Exsilnisti, *sed* Exclusum tenes. (*vide ibi Not.*) *Sic τοὺς σὺ βουλόμενος ἔχεις*, i. 27. *f. valet οὓς βούλεσθαι καὶ ἔτι νῦν δεδουλωμένους ἔχεις*, Quos tu in servitutem redactos tenes. *Sic τὰ πάντα διατρίβας ἔσχε*, i. 120. *m.* Omnia ordinata habuit. *Similiter πάντα ἐπ' ἑωυτῷ εἶχε παρασκευάζόμενος*, i. 28. *a. τὸν Ἀστυάγεα παρασκευάζόμενος εἶχε*, i. 75. *a. ἔχοι αὐτὴν (τὴν χώρα) κράτος ἐν τῇσι ἀναβάσῐσι*, iii. 87. *m. N. ποιεύμενος ἐπ' αὐτῷ τοῦτο εἶχε*, Fieri curaverat et ad hunc ipsum usum parata habuit, vi. 126. *extr. Sic vero etiam cum Participio secundi Aoristi. τὰς θυρέας ἀναῳμένους ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι*, i. 82. *a. Quo et referendum illud videtur, ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα εἶχον*, ii. 52. *a.* Quod omnes res ordine disposuissent, et ita dispositas tenerent et conservarent.

3. *Ut Latinum verbum* Tenere, *similiter, ac multo etiam magis, Græcum verbum* Ἔχειν *variis atque variis modis variisque notionis usurpatur.* ἔχεις, Tenes, i. *a.* Nosti, Compertum habes. *σὺ ἔχεις αὐτέων τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων*, vii. 234. *f. Eodem pertinet ἔχειν τὴν τέχνην*, iii. 130. *a. m. idem valens atque ἐπίστασθαι, quod ibidem proxime præcedit: nisi φλαῦρον ἔχειν τὴν τέχνην ita dictum intelligas quasi φλαῦρον εἶναι κατὰ τὴν τέχνην. Aliæ sunt formulæ huc spectantes, quas obiter paulo ante attigi, αἰτίη μιν ἔχει*, Tenet, Premit eum culpa; *φάτις μιν ἔχει*, Tenet eum (*id est*, Fertur de eo) fama. *Rursus aliæ hujusmodi, qualis τὸν δὲ ξυνὸν τι ἔχει*, Hunc indignatio Tenuit, Corripuit, i. 61. *a. m. quæ notione frequenter Passivum præsertim verbum apud Nostrum occurrit. ὀργῇ ἐχόμενος*, Ira correptus, i. 141. *m. Sic θυμῷ ἐχόμενος*, iii. 50. *m. N.* (*ubi duæ diversæ lectiones, περιθύμως ἔχων, et θυμῷ ἐχόμενος, temere in unam confusæ videntur.*) *ἀηρυπίῃσι εἶχετο*, Premebatur, Laborabat insomnia, iii. 129. *m. f. συμφορῇ ἐχόμενος*, Calamitate pressus, *nempe* Culpa cædis commissæ obstrictus, i. 35. *a. pro quo est συμφορῇ πεπληγμένος*, i. 41. *a. ἐν ἀπορίῃ εἶχετο, vide in* Ἀπορίη. *ἐπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι*, Necessitate pressi, coacti, vii. 233. *a. et m.* ix. 15. *m. ἐν τούτῳ τῷ πανῷ ἐχόμενος*, Hac cala-

Digitized by Google

minate circumventus, ix. 27. *a. Verum etiam in bonam partem* εὐαργεσίαν *dicuntur* ἔχειν τινὰ, Obstrictum teneri illum qui beneficia accepit. *nam γάρ τινες αὐτοὺς* εὐαργεσίαν *εἶχον ἐκ Κρίσσου πράτερον γεγενῆσθαι*, i. 69. *f. Item bonam in partem dictum est illud, ἵνα λόγου σε ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸν*, Ut bona te fama sequatur et quasi circumdet, vii. 5. *m.*

4. *Alibi* Ἔχειν *notione τοῦ* ἀπέχειν *et* κωλύειν, Inhibendi, Prohibendi *usurpatur.* Ἀριστόδικος—ἔσχε μὴ ταῦτα ποιῆσαι Κυμαίους, Inhibuit Cymaeos ne id facerent, i. 158. *b. τὸ μὴ λεηλατῆσαι σφέας τὴν πόλιν* ἔσχε τόδε, v. 101. *a. ἡ Πυθίη—ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι* Ἕλλησι, vii. 171. *extr. εἰ δὲ μὴ νὺξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, nempe αὐτοὺς*, iii. 79. *f. σχήσειν τὸν Ξέρξην μὴ ἐξιέναι*, ix. 12. *m. Eodem pertinet illud, ἕξεις ἀνόνητα ἅπαντα τὰ κοινὰ βουλεύματα*, ix. 2. *f. ubi recte Valla*, Nullo negotio Occupabis omnia illorum consilia; *et Gallicus interpres*, Vous déconcerterez sans peine leurs meilleurs projets. *Hinc videtur referri posse* εἶχε σιγῇ, *scil. τὸ πρῆγμα*, Silentio pressit rem, ix. 93. *m. Inde verbum Medium* Ἔχεσθαι, *cum Genitivo constructum, significat* Sese retinere *vel* continere, Abstinere. *οἱ Αἰγινῆται ἔσχοντο τῆς ἀγορῆς*, Ab illo abducendo Abstinuerunt, vi. 85. *f. ἔσχοντο τῆς τιμωρίης*, vii. 169. *extr. κατολογίης πέρι—ἔχεσθαί τινα* (*nempe αὐτῆς*) *κελεύω*, Ad maledicentiam quod adtinet,—abstinere ab ea quemlibet jubeo, ix. 137. *extr. Reperitur etiam Activum* ἔχειν *cum Pronomine reciproco*, Continere sese. *κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι*, iii. 79. *extr. Et subintellecto pronomine,* εἶχε (*scil. ἑωυτὸν*) *κατ' οἶκον*, vi. 39. *m. Rursus vero Medium verbum* ἔσχοντο *dubitari potest quanam potissimum notione usurpaverit Noster, ubi de plurium fratrum Argivorum pari loquens ait, κατακοιμηθέντας ἐν τῷ ἱρῷ οὐκέτι ἐνέσχησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο*, i. 31. *f. Illud quidem satis perspicuum esse videtur, voluisse Scriptorem lenibus verbis* Placidum vitae exitum *significare.*

5. Ἔχειν *cum Adverbio*, Sese *ita* habere, Esse *talem. Porvulgatus usus; cujus de multis exemplis pauca quaedam delibasse sufficiat.* πολλά τε καὶ εὖ ἔχοντα, Multa praeclara, ix. 27. *m. f. ὡς οὐδὲν εὖ τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλὲς ἔχον*, Nihil esse in rebus humanis quod stabile et constans sit, i. 86. *f. ἀναγκαῖόν ἐστι ὑμῖν ἔχει πρὸς ὑμέας*, Necesse est ut exponamus vobis, ix. 27. *a. ἁρμὰ οὕτω ἁρμόσας ἔχειν, et ἅτρ. ἔχον ἑωυτὸν vide supra in* Ἅτρ. (*Sed ad σιγῇ εἶχε*, ix. 93. *m. non intelligitur ἑωυτὸν, sed τὸ γενόμενον*, Silentio pressit, Clam habuit rem, *καὶ ἔφραζε οὐδενί*, nec cuiquam edisit.) *οὕτω ἔχει τοι, scil. τὸ πρῆγμα*, Ita tibi se res habet, vii. 161. *m. N. ὡς ἂν ἐχόντων, (nempe τῶν πραγμάτων) δῶμεν, εἰ νῦν δὴ, ὡς οὕτω ἐχόντων*, Quae cum ita sint, Rebus ita se habentibus, i. 126. *f.* viii. 144. *f. ὡς εἶχε*, Ita ut ille erat, Qualis erat, *id est*, Absque ullo alio adparatu et absque ulla alia deliberatione, Recta, E vestigio, i. 61. *a. m.* 114. *f. Sic ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς εἶχον, ἴδιοι δὲ Θεσσαλίης*, v. 64. *f. ἡμεῖς μὲν, ὡς ἔχομεν, κομιούμεθα ἐς Λίπαρα τὴν ἐν Ἰταλίῃ*, xiii. 62. *m. ὁ δὲ ἴδιος, ὡς εἶχε, ἵππος ὁ Φανίππου*, vi. 17. *m. Subinde cum ὡς εἶχε jungitur Genitivus nominis substantivi, subintellecta περὶ praepositione: ὡς τοὐτων* (*sc. πέρι*) *εἶχον*, Ut erant (Quales erant) quoad pedes, *i. e.* Quantum pedibus valebant, vi. 116. *a. N. ὡς τοὐτων ἕκαστος εἶχον*, ix. 59. *b. Similiter ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος*, viii. 107. *m. Sed λειτορήσομεν οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν*, viii. 144. *f. nil aliud significat, nisi* Durabimus in eo quo sumus statu, *nempe* quamvis miser ille sit.

6. *Etiam ubi nullum adest adverbium, nerbum* Ἔχειν *subinde notione adeo generali et indefinita positum reperitur, ut fere idem atque* Esse *valeat, et Latine per verba* Esse, Exstare, Sese habere, Locum habere, Obtinere, *aut alio quocumque verbo, ad rem de qua agitur adcommodato, reddi possit. οἱ φόροι κατὰ χώρην διαπαλαίουσι ἔχοντες—ὡς ἐπάχθησαν ἐξ* Ἀρταφέρνεος, Tributa perseverant eodem loco et statu ESSE,—sicut ab Artapherne erant imposita, vi. 42. *f. et continuo deinde, ἐπάχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ καὶ πρότερον εἶχον*, Imposita autem ab illo erant fere eadem ratione qua prius FUERANT. *βδρισμα καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον*, iii. 48. *a. ubi non, ut in exemplis infra sub num. 8. relatis, cohaerent verba ἐς τούτους εἶχε, sed structura sic concipienda, εἶχε βδρισμα γενόμενον καὶ ἐς τούτους ἐκ Σαμίων*, EXSTABAT injuria etiam in hos a Samiis admissa. *αἰτίη εἶχε ἐν* Ἀθηναίοις, Fama fuit, (Inculpatio obtinuit) inter Athenienses, vi. 115. *b. ἀγῶνα γυμνικὸν διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα*, Ludos gymnicos qui per omnia certaminum genera obtinent, locum habent, *id est*, celebrantur, ii. 91. *m. βίβλια πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πραγμάτων*, Libelli qui de multis rebus erant, *id est*, in quibus de multis rebus agebatur, iii. 128. *a. ταῦτα δὲ ἔπεσι ἑξαμέτροισι ἔχοντα*, Haec versibus hexametris comprehensa, vii. 220. *m.*

Similiter in Passivo sive Medio, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, vi. 11. *a. ubi* ἔχεται idem valet ac *δεῖ, nisi forte ἔχεται ἡμῖν valere ἡμεῖς ἔχομεν statuas, quod ad sententiam quidem perinde est.*

Digitized by Google

7. Ἔχω cum infinitivo, Possum; sive potius, Οὐκ ἔχω, Non possum: constanter in hac notione negativa particula adjecta verbo est. οὐκ ἔχω εἰπεῖν, i. 49. m. 57. a. οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα, iv. 111. a. οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, v. 9. f. οὐκ ἔχουσι τοῦτο διασημῆναι ἀτρεκέως, v. 86. a. οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν, viii. 87. a. οὐκ εἶχε τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι, v. 35. a. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε δηλῶσαι τὴν ἐωυτοῦ γνώμην, i. 123. m. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε σημῆναι, v. 35. m. vii. 239. m. Translationis ratio ab Habendi notione ad notionem τοῦ Posse facile patet, et præsertim manifesta fit ex locutionibus hujusmodi: εἶχον οὐδὲν σίνεσθαι, Nihil habuerunt quod vastarent, i. e. Nihil potuerunt vastare, iv. 123. a. Et ἄλλο οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, Aliud non habuisse quo punirent mulieres, i. e. Nulla alia ratione potuisse eas punire, viii. 87. m. f. Formulæ ὡς εἶχον, quam eodem retulit Portus, alia ratio est, quam paulo ante exposuimus.

8. Ut apud Homerum ἔχειν τοὺς ἵππους est Dirigere equos et versus scopum quempiam Agitare; sic apud Nostrum Ἔχειν τὰς νέας est Dirigere naves versus locum aliquem, Adpellere naves. οὐκ ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, vi. 95. m. f. ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, v. 33. a. σχεῖν (τὰς νῆας) πρὸς Σαλαμῖνα, viii. 40. a. et f. Ac metonymice ipsæ etiam Naves ἔχειν dicuntur; qua notione vulgo προσίσχειν et κατίσχειν usurpantur. Αἰγιναῖαι νέες ἔσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χώρην, vi. 92. a. quemadmodum etiam Latine Naves adpulerunt dicimus, pro adpulsæ sunt. Cui intransitivo verbi usui adfinis ille est, latissime patens, quo Res quæcumque dicitur Ἔχειν ἐς τι vel ἐς τινὰ, aut ἐπί τι, id est, Dirigi, Tendere, Pertinere, Referri. Spectare ad aliquid vel ad aliquem. τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας, i. 180. f. (ubi olim quidem ἀγούσας, ex scholio aut ex primi Editoris ingenio, quum paulo post ibidem φέρουσαι καὶ αἱναὶ ἐς τὸν ποταμὸν dixerit ipse Herodotus. conf. i. 120. a. m.) τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, i. 191. m. τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, sic bene ed. Gron. et seqq. iv. 42. m. ubi nos quidem lectionem olim editam διέχουσαν reposuimus, quam in simili loco vii. 122. d. libri tenent omnes. ἡ ἑτέρη τῶν ὁδῶν πρὸς ἑσπέρην ἔχει, ii. 17. m. ubi paulo ante πρὸς ἠῶ τρέπεται ait eodem sensu. ἀνάβασις ἐς αὐτοὺς ἔξοθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποίηται, i. 181. m. διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον, Viæ, per quas transitus patet, Tendunt, Pertinent, Ductæ sunt in omnes directiones, i. 199. m. τὰ ἐς Ἡσίοδον καὶ Ὅμηρον ἔχοντα, Ad Hesiodum et Homerum spectantia, ii. 53. f. τοῦτα ἐς τὴν ἀπόστασιν ἔχοντα εἶπε, vi. 2. a. τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον (χρηστήριον), vi. 19. a. ubi ἔχον idem valet ac φέρον ibidem paulo ante. ἐς Ἀθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον, vii. 143. a. Sic χρησμὸς ἐς Πέρσας ἔχων, ix. 43. a. est λόγιον περὶ Περσέων, ix. 42. a. τὰ ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, Ad multitudinem spectantia, iii. 82. a. Sic ἐς Πολυκράτεα, iii. 126. m. et τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, iv. 64. a. (conf. φέρειν, num. 5.) Eodem referri possunt formulæ hujusmodi: ἔχθρης παλαιῆς ἐχούσης ἐς Ἀθηναίους, v. 81. m. ὑμέων τὴν προνοίην τὴν ἐς ἡμέας ἔχουσαν, viii. 144. m. f. nisi malueris ad illud genus referre de quo supra (num. 6.) dictum est.

9. Participium Ἔχων, verbo junctum notionem activam habenti, Continuatam actionem significat. ἔχοντας ἕπεσθαι σφι, Continenter sese esse secutos, sibi institisse, viii. 38. f. ubi vide Var. Lect. et Not. Alia ratio est eaque in vulgus nota: ubi ἔχων Accusativum casum regit, ut in illa, ἥτε ἔχων ταῦτα (βιβλία) ἐς τὰς Σάρδις, Hos libellos Habens (id est, Cum his) ivit Sardes; Hos pertulit Sardes, iii. 128. a. m. ὃς ἂν ἔχων ἦκῃ—στρατὸν, Qui adveneret habens, id est, Qui adduxerit, vii. 8, 4. Quo etiam referri istud posset, οἰκέα ἔχων (αὐτὴν) ἐκκλέψας, Abduxisti raptam, ii. 115. m. f. nisi ibi verbum ἔχων propriam quandam vim videretur habere, de qua supra (sub num. 1.) dictum est.

10. Passivum vel Medium ἔχεσθαι, cum Genitivo constructum, præter illam notionem quam supra (num. 4.) notavimus, habet etiam aliam isti prorsus contrariam; significat enim etiam Adhærere, Adplicare se ad aliquid aut ad aliquem, Conjunctum, Proximum esse alteri, quasi Manu ab illo teneri, aut Ab illo pendere. Quo pertinent tria exemplorum genera. Primum hujusmodi: ἔργου ἔχεσθαι, Adplicare se ad opus, Capessere opus, Manum admovere operi, ii. 121, 1. f. τοιούτου λόγου εἴχετο, Talem exorsus est sermonem, vii. 5. a. τῶν αἰτίων λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ οἱ Ἀλευάδαι, Ad eosdem sermones sese adplicantes, Eosdem sermones, easdem rationes, arripientes et eis insistentes, vii. 6. a. m. τῆς αὐτῆς ἐχομένου προφάσεως, Eamdem caussam arripiens et prætexens, Eadem ratione utens atque nitens, qua uti potuerit alter, si voluisset, vii. 229. f. Alterum exemplorum genus, in re Geographica et in Tactica maxime frequentatum: τούτων ἔχονται Γιλγάμμαι, Proximi his, Finitimi horum sunt, Hos attingunt Giligammæ, iv. 169. a. et similiter cap. 170. a. 171. a. 178. a. 180. a. 191. a.

Digitized by Google

Sic Φρυγῶν ἐχόντων Καππαδόκαι,—τούτοισι δὲ πρόσουροι (εἰσὶ) Κίλικες, v. 49. *m. Et prorsus pro synonymis usurpantur* οἱ ἔγγιστα οἰκέοντες, οἱ ὅμουροι, *et* οἱ ἐχόμενοι (*nempe* τούτων), i. 134. *f. Similiter ubi de Regione agitur:* ἔχεται τούτων γῆ ἥδε Κισσίη, v. 49. *f. In descriptione Aciei instructæ:* εἶχοντο τουτέων (His proximi stabant)–Πριηνέες, vi. 8. *m. et sic mox ibidem sæpius. In acie Platæensi,* τουτέων ἐχόμενοι ἵσταντο Ἀρκάδες, *et sic porro*, ix. 28. *m.* Περσέων ἐχομένους ἔταξε Μήδους, ix. 31. *a. b. et cet. Tertium genus illud est, quo* Ἐχόμενον τινὸς *dicitur* Quidquid illi adfine est, *aut* Ad idem genus pertinet. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, Quæ sunt de genere insomniorum, Insomnia et quæ his sunt similia, i. 120. *m. N.* τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα, Ea quæ dixi frugum genera, i. 190. *m.* ὅσα ἢ ὀρνίθων ἢ ἰχθύων ἐστὶ σφι ἐχόμενα, ii. 77. *f.* πάντα τὰ εἶχον στίνων ἐχόμενα, iii. 25. *m.* πάντες, τὰ ἐνθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρέλκοντο, iii. 66. *d.* τοῖσι οὔτε χρυσοῦ ἐχομένου ἐστὶ οὐδὲν, οὔτε ἀργυρίου, v. 49. *f.* τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα οἰκετέων ἐχόμενα, Quidquid ad bellum faciendum inutile de genere τῶν οἰκετέων, *id est*, Ad domum et familiam vestram pertinens, viii. 142. *m. f. Conf.* Οἰκέτης.

Ἔχθρη, ης, ἡ, Inimicitia, Odium, v. 81. *m.* 82. *a.* καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, vii. 145. *a.*

Ἐχθρὸς, οὖ, ὁ, *passim non modo* Inimicus, *sed et i. q.* πολέμιος, Hostis publicus.

Ἕψειν, *fut.* ἑψήσειν, Coquere, Elixare. ἕψουσι (τὰ κρέα), Elixant carnes, iv. 61. *a. m.* τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο, ix. 118. *a.* χελώνης ἑψομένης, i. 47. *m.* ὁμοῦ ἕψεε ἐν λέβητι, i. 48. *f.* τὰ μὲν ἔπτησε, τὰ δὲ ἕψησε, i. 119. *a. m.* ἑψήσαντες τὰ κρέα κατευοχέονται, i. 216. *m. Conf.* Ἐφθὸς, Ἀπέψειν, *et* Ἐξέψειν.

Ἕψησις, ιος, ἡ, Coctio, Elixatio. ὧδέ σφι ἐς τὴν ἕψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, iv. 61. *a.*

Ἐωθέναι, (*Ion. pro comm.* εἰωθέναι,) Consuetum, Solitum esse, Consuesse. σφὶ μούνοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι, ii. 91. *m.* ii. 68. *f. cum Var. Lect.* ὡς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν ποιέειν, iv. 134. *m. f.* τιμᾶν ἐώθασι Πέρσαι, iii. 15. *a.* vii. 9, 2. *a.* ἐώθασι ποιέειν, iv. 187. *a. Plusquamperf.* ἐώθεα (*pro comm.* εἰώθειν) Consueveram, Solitus eram, iv. 127. *a.* ἐώθεε, iii. 33. *a.* iv. 134. *a.* vi. 107. *m. f.* ἐώθεσαν, i. 74. *f.* iii. 31. *a.* v. 67. *m. f. Particip.* ἐωθὼς, i. 111. *a.* ἐωθότα στρατηγέειν μιν, i. 34. *f. Neutr. plur.* οὐκ ἐωθότα ἐπενόεε ποιήσειν, Insolita facere cogitavit, iii. 31. *a.* ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων, iii. 80. *a. m.*

Ἑωθινὸν, Hora matutina; *et Adverbialiter*, Tempore matutino, iii. 104. *a.*

Lex. Herod.

Ἕως, ἡ, Aurora, *et* Plaga orientalis. *Raro quidem hac nominis forma utitur Herodotus, cujus loco alteram,* Ἠώς, *frequentat. Tenent tamen* τὸ πρὸς τὴν ἕω iv. 40. *f. libri omnes.*

Ἕως, *Adverb.* 1. Donec, Usque dum. ἕως οὗ ἀπέδεξαν ἀνάσας, ii. 143. *m. ubi formulam* ἕως οὗ *ex interpretatione alicujus Grammatici invectam esse suspicabatur Kæn. ad Gregor. Dial. Ion. §. 63. quoniam pro illa alias ἐς ὃ frequentat Herodotus.* 2. *i. q.* τέως, Aliquamdiu. ἕως μὲν—τέλος δὲ, viii. 74. *m. Confer omnino quæ monuimus in Var. Lect.* i. 86. *m.*

Ἑωυτοῦ, ἑωυτῷ, *etc.* 1. *Sic constanter Herodotus pro* Ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *etc. Semel* i. 86. *m. pro* ἑωυτῷ *per tmesin* αὐτῷ—οἱ *positum fuisse censuit Wess. quod nobis secus esse visum erat: vide Var. Lect. et Not. ad* i. 86, 29. *Vulgo, præeunte Aldina,* ἑωῦτοῦ, ἑωῦτῷ *etc. edebatur punctis diæreticis vocali* υ *impositis, quæ puncta in hac voce, sicut in* θωυμάζειν *aliisque similibus, merito ignorant scripti libri: vide Var. Lect.* i. 1, 14. *et consule Viros doctos quos in Var. Lect. ad Proœm. libri* i. *lin.* 3. *laudavi.*

2. *Sicut apud alios scriptores* ἑαυτοῦ *interdum est pronomen Primæ personæ, sic et* ἑωυτοῦ *apud Nostrum:* τάδε λέγειν φαὴ τις ἂν με ἑωυτοῦ εἵνεκεν, iv. 97. *m. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et confer* iii. 52, 16. *ibique Var. Lect. et Not. Similiter* vii. 28. *a. probatus alioqui codex* τὴν ἑωυτοῦ οὐσίην *præfert, ubi vulgo* ἐμεωυτοῦ. *Alibi in Secunda persona positum intelligitur, ut* μηδὲ—σοὶ ἑωυτῷ περικέσῃς, i. 108. *m. f. et mox* ibid. φέρων ἐς ἑωυτοῦ *ex proba multorum librorum scriptura pro vulgato* ἐς σεωυτοῦ: *quemadmodum etiam* iii. 36. *a. probati codd. dant* σὺ κτείνεις ἄνδρας, ἑωυτοῦ κολιήτας, *et paulo post* ibid. τὴν ἑωυτοῦ πατρίδα, *et* τῆς ἑωυτοῦ πατρίδος, *pro vulgato* σεωυτοῦ. *Similiter etiam in Plurali,* παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, Apud vos ipsos, v. 92, 1. *m.*

3. *Sed maxime Tertiæ personæ est, ut* τὸ ἑωυτοῦ ἐκολέε, vi. 94. *a.* παρ' ἑωυτοῦ διδοὺς, viii. 5. *a. cujus usus ubique in Musis exstant exempla. Perperam vero olim* i. 85. *a.* τὸ πᾶν ἐς ἑωυτὸν (*pro* ἐς αὐτὸν) ἐπεποιήκεε *editum erat, quod interpretabantur,* Pro viribus omnia, quæ potuit, fecerat. *Porro, sicuti Plurales* ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς, *sæpe pro* ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους *ponuntur, similiter et Ionicam pronominis formam Herodotus usurpat.* ἀποθανόντες ὑπ' ἑωυτῶν, *i. q.* ὑπ' ἀλλήλων, iv. 11. *f.* ἑωυτοῖσι (*i. e.* ἀλλήλοις) λόγους ἐδίδοσαν, Sermones inter se contulerunt, vi. 138. *m. Vulgo libri omnes,* εἰσὶ ἀλλήλοισι διάφοροι ἐόντες ἑωυτοῖσι, iii. 49. *m. ubi vocem* ἀλλήλοισι, *quippe*

Digitized by Google

ex interpretatione vocabuli ἑωυτοῖσι imperite intrusam, ejiciendam putavi.

4. *Notandum loquendi genus, Nostro familiare, quo αὐτὸς ἑωυτοῦ jungitur cum Comparativo aliquo aut Superlativo: cujus generis exempla aliquot jam supra, sub voce αὐτὸς num. 4. adposuimus. Eodem pertinent hæc: τῇ δὲ αὐτὸ ἑωυτοῦ ἐστὶ μακρότατον* (τὸ ὄρος), ii. 8. *m.* ἡ Μίλητος *αὐτὴ ἑωυτῆς μάλιστα τότε ἀκμάσασα*, v. 28. *m. ἐγένοντο παίσῃσι τὴν ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν ἢ πρὸς Σύβοϊν*, viii. 86. *b. ubi vide Not. His adhuc est formula ista, διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωυτοῦ*, Duplo major fiebat quam per se futurus erat, viii. 137. *m.*

Z.

Ζάπλουτος, *ὁ, ἡ*, Valde dives. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, i. 32. *m. ubi paulo post*, ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος, *eadem notione.*

Ζεγέριες, Libycum nomen, *quo* Murium genus quoddam *insignitur*, iv. 192. *f.*

Ζέειν, Effervescere, Æstuare. τῆς θαλάσσης ζεούσης, vii. 188. *a. m. Conf.* Ἐκζέειν.

Zειαί, *αἱ*, Frumenti genus, Spelta. ἀπὸ ὀλυρίων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι, ii. 36. *m.*

Ζειρή, *ῆς, ἡ*, (*comm.* ζειρὰ,) Indumenti *vel* Pallii *genus quoddam*. Ἀράβιοι ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἦσαν, vii. 69. *a. N.* Θρῆικες περὶ τὸ σῶμα κιθῶνας ἔχοντες. ἐπὶ δὲ, ζειρὰς ἐπιβεβλημένοι ποικίλας, vii. 75. *a.*

Ζεύγλη, *ης, ἡ*, Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην, Subeuntes jugum, i. 31. *a. m.*

Ζευγνύναι, Jungere. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, iii. 102. *f.* ἵππους ζευγνυμένους ὑπ' ἅρματα, v. 9. *m.* ζευγνύναι γέφυραν, Jungere pontem, iv. 88. *extr. et* 97. *m. Sic* γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, iv. 118. τὰς δὲ ἄλλας ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν, vii. 36. *a.* (*ubi ad* τὰς δὲ *manifeste* γεφύρας *intelligitur, quemadmodum cap.* 34. *a. ad* τὴν μὲν *et* τὴν δ' ἑτέρην *substantivum* γέφυραν *intelligitur, e præcedente verbo* ἐγεφύρουν *facile supplendum.*) *Similiter in Passivo:* ἐζεύχθη ἡ γέφυρα, iv. 85. *a. et m. f. Sed et* ζευγνύναι ποταμὸν *dicit Noster*, Ponte jungere fluvium. τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, vii. 24. *extr. Sic* τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύγνυσαν, vii. 33. *a.* ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον. vii. 157. *a. Item in Medio:* τοῖσι δὲ ἐπιπλέουσι ζεύγνυσθαι τὸν Βόσπορον, iv. 83. *a. ubi tamen multo commodius præeunte quidem nonnisi uno codice Arch.* ζευγνύναι, *edidit Schæfer. Passivum habes* vii. 34. *b.* ἐζευγμένου τοῦ πόρου. *Compositum* καταζευγνύναι, *vide suo loco.*

Ζεῦγος, *εος, τὸ*, 1. Par, *ut dicimus* Par boum; *sed et de rebus quibuscumque quæ* Binæ *haberi solent. Sic* πεδέων ζεῦγος, Par compedum, vii. 35. *a.* πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεα, Duo paria, iii. 130. *m.* 2. Bigæ. ζεύγεϊ κομίζεσθαι, (*i. q.* ἁμάξῃ κομίζ.) Bigis vehi, i. 31. *a.* ἤλασε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, i. 59. *m.*

Ζεῦξις, *ιος, ἡ*, Jungendi ratio *vel* actio. οἱ Ἰνδοὶ ζεύξει (*rectius fuerit* ζεύξι) τοιαύτῃ χρεώμενοι, iii. 104. *a. ubi de* Ratione jungendi tres camelos. τῶν ἐπιστεύτων τῇ ζεύξει (*contracte, ex* ζεύξι) τοῦ Ἑλλησπόντου, Eorum qui jungendo Hellesponto (ponti super Hellespontо construendo) fuerant præpositi, viii. 35. *f.* ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, vi. 88. *a.*

Ζεύς, 1. Jupiter. τῷ Διὶ πλούτου πέρι ἐρίζετε, *proverbialiter dictum*, v. 49. *f.* 2. Cœlum. ὕδατος οὐδεμίη ἄλλη ἀναγωγὴ, ὅτι μὴ ἐκ Διός, ii. 13. *extr. N.*

Ζέφυρος. ὑπολαβὼν ἄνεμος ζέφυρος, viii. 96. *a.*

Ζημιοῦν, Mulctare, Punire. ἄξιον ἔφασαν εἶναι σφέας ζημιῶσαι, (*i. q.* ζημιοῦσθαι, *nempe* τινὰ ζημιῶσαι σφέας,) ix. 77. *a. N.* (*conf. Aug. Matthiæ Gramm. Græc.* §. 532. *Not.* 2.) *Cum Accus. pers. et Dat. rei*: οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, v. 87. *m. f. ubi vide Var. Lect.* τὴν θάλασσαν ἐκετέλεσε τούτοισι ζημιοῦν, viii. 35. *f.* τοῦ δήμου ζημιώσαντος (*nempe* αὐτὸν) πεντήκοντα τελάντοισι, vi. 136. *f. sed ibi* τάλαντα *in Accusat. dedit cod. Arch. quod fortasse, ut ab ipso scriptore profectum, adoptare cum Schæfero dubueram. Similiter quidem* vii. 39. *f. ait*, τοῦ ἑνὸς (παιδὸς) τὴν ψυχὴν ζημιώσειν: *ubi Fut. Med.* ζημιώσεται *Junico more pro pass.* ζημιωθῆναι *positum esse monuit Wess. Verbi activi exemplum cum duplici accusativo construeti Suidas adnotavit*: πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς παρόντας.

Ζῆν, Vivere. τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ λῃστέος, v. 6. *f.* τῷ δενδρέῳ ἀπὸ τοῦ ζῆσαι, iv. 23. ζῶσι ἀπὸ λῃδης τε καὶ πολέμου, iv. 108. *extr. Accus. plur. Participii* ζῶντας *olim legebatur* ii. 69. *f. ubi nos e nostro cod. F.* ζῶντας *edidimus. Conf.* Ζώειν.

Ζητέειν, Desiderare, Requirere. τὴν ἑτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία, i. 94. *m. Conf.* Αἰζέειν, Διζέειν, Δίζησθαι.

Ζήτησις, *ιος, ἡ*, Perquisitio. ζήτησιν ἐποιέετο τῶν νεῶν, vi. 118. *a. N.*

Ζόη, *ης, ἡ*, (*Ion. pro comm.* Ζωὴ, *vel*

Digitized by Google

βίος) Vita. *Semel olim communis vocabuli forma legebatur, ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς*, i. 38. *f.* sed *et ibi* ζόης dedere nostri codices, *qua forma constanter usus est Herodotus. Sic* εἶδον τῆς ζόης, i. 32. *a.* τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης, i. 85. *extr.* vi. 52. *extr.* τὴν πᾶσαν διαιταν τῆς ζόης μετέβαλον, i. 157. *f.* ἄπαξ ἐν τῇ ζόῃ, i. 199. *a.* τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζόην, ii. 36. *a.* viii. 105. *f.* τὴν ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων, viii. 105. *a.* (*confer* Bios.) τρόπῳ ζόης τοιῷδε διαχρέωνται, ii. 77. *a.* ἡ ζόη πᾶσα ἐμφερὴς ἐστὶ ἀλλήλοισι, ii. 105. ἵσταται ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ζόης (dum vivit) εἰκόνα ἑωυτοῦ, i. 143. *a.* ἀποφαίνοντα δικαίην ζόην, ii. 177. *f.* ὀγδώκοντα ἔτεα, ζόης πλήρωμα, iii. 22. *f.* τῆς ζόης καὶ διαίτης πέρι, iii. 23. *a.* ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνῃσι, iv. 112. *extr.* μηκέτι πλεῦνα χρόνον ζόης τοῖσδε ἔχωμεν, iv. 114. *a. m.* τὴν ζόην καταπαλέων, Vitam finire, iv. 205. *a.* τὸ λοιπὸν τῆς ζόης, vi. 117. *f.* παρὰ τὴν ζόην, In vitæ cursu, vii. 46. *m.* μοχθηρῆς δούλης τῆς ζόης, vii. 46. *f.* τὴν ζόην καταστήσασθαι ἀπ' ἔργων ἀνοσίων, *et* τὴν ζόην ποιεῖσθαι ἐκ, viii. 105. *a. et m. f.* idem *valent ac* τὸν βίον κτήσασθαι ἀπὸ, viii. 106. *m.*

Ζορκάδες, *i. q.* δορκάδες, iv. 192. *a. ubi vide Var. Lect. et conf.* Δορκάς.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, Jugum. ἔξουσι δούλιον ζυγὸν, vii. 8, 3. *f.* ζυγὸν βύβλινον, Jugum byblinum mari impositum, *dixit Bacis in Orac.* viii. 20. *m. significans* Pontem Hellesponto impositum.

Ζωαγράφων, *et* Ζωγράφων, *vide infra in* Ζῶον.

Ζωάγριος, ον, ὁ, ἡ, Vivus captus et in vita servatus. δῶρα λάμψονται ζωάγρια Κροίσου, Præmia accepturi sunt pro Cræso in vita servato, iii. 36. *m. f. Conf.* Ζωγρέειν *num.* 2.

Ζωγρέειν, 1. Vivum capere. Κροῖσον ἐζώγρησαν, i. 86. *a.* πολλῷ πλεῦνας ἐζώγρησαν, i. 211. *f.* v. 77. *a. et m.* ὅσους ζωγρήσωσι, iv. 62. *m.* ὅσας ἡδυνέατο ζωγρῆσαι, iv. 110. *m.* ζωγρήσαντας, vii. 210. *a.* ὅσοι ἐζωγρήθησαν, i. 66. *f.* ἐζωγρήθη, i. 128. *f.* vi. 29. *a.* 30. *a.* ζωγρηθεὶς, i. 83. *f.* ἅμα τοῖσι ἐζωγρημένοισι, v. 77. *m.* 2. Captum in vita servare, Vita donare. ἕλε αὐτὸν Προκλέα, καὶ ἐζώγρησε, iii. 52. *extr. Hinc* δῶρα ζωάγρια, *de quibus supra.*

Ζωγρίη, ης, ἡ, (*Ion. pro comm.* ζωγρία *vel* ζωγρεία, *vide Suid. et Lexicon nostrum Polybian. huc voce*), Vivum capere. Ἰστιαῖον ζωγρίῃ ἕλαβε, vi. 28. *f.* καὶ μιν λοχήσαντες αἱρέουσι ζωγρίῃ, vi. 37. *a.*

Ζῴδιον, ου, τὸ, *Diminut.* τοῦ ζῶον, non solum Animalculum, *sed et* Imaguncula, Picta, sculpta vel incisa figura, Sigillum. ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ χεῖλος, i. 70. *N. conf.* Ζῶον.

Ζώειν, (*i. q. comm.* ζῆν) Vivere. ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν, i. 31. *m.* τοσαῦτα ἔτεα ζώειν, iii. 22. *f.* ζώουσι ἀπὸ πυρῶν, ii. 36. *a.* ἀπ' ὕλης ἀγρίης, i. 203. *m.* ἀπὸ θήρης, iv. 22. *a.* (*conf.* Ζόη.) τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι, iv. 177. ἕτεα ὀλίγα ζώουσι, iii. 22. *f.* ζώων ἔζωον τὴν αὐτὴν, iv. 112. *f.* ἄν τις μοι αὐτὸν ζώοντα ἀγάγαι, iii. 127. *f.* ζώοντας κατόρυξε, iii. 35. *extr.* vii. 114. *m.* τοῖσι περιέουσι καὶ ζώουσι, iii. 80. *m.*

[Ζωὴ, *vide* Ζόη.]

Ζώνη, ης, ἡ, Cingulum. τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς τὰς ζώνας in *templo Delphico dedicavit Cræsus*, i. 51. *extr.*

Ζῶον, (*in codd. nonnullis* Ζῷον, *id est*, Ζῷον, *vide Var. Lect.* i. 203. 11. *et* iv. 88, 4.) *ov*, τὸ, Animal, Animans, Natura vivens, vita prædita. *Sed* Ζῶα, *plurali numero, dicit Herodotus* Imagines *sive* Figuras *cujuscumque generis* (*animalium, hominum, florum, fructuum, etc.*) pictas, vesti intextas, sculptas, lapidi incisas aut in metallo cælatas. (*conf.* Ζῴδιον, *et Not. ad.* i. 70, 5. *et* 203, 11.) ζῶα ἑωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγηράσκειν τῷ ἄλλῳ εἵρῳ, κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν, i. 203. *f.* ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι, ii. 4. *m.* ζῶα ἐγγεγλυμμένα (ἐν λίθῳ) ii. 124. *f. et* 148. *extr. sunt τύποι ἐγγεγλυμμένοι*, ii. 136. *a.* 148. *f. et* 153. *a. τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε ζῶον δέ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς*, iii. 88. *f.* ζώων ἐνυφασμένων (τῷ θώρηκι) συχνῶν, iii. 47. *m. f.*

Hinc Ζῶα γράφειν, *sive una voce* Ζωαγράφειν, *et contracte* ζωγράφειν, Pingere, Ad vivum pingere; *et in verbo Medio*, Pingenda curare. ζῶα γραψάμενος (*olim* ζωαγραψάμενος, *nec ita male,*) πᾶσαν τὴν ξεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἡραιον, iv. 88. *a.*

Ζωὸς, ἡ, ὸν, Vivus. ὄνος ζωὸς, i. 194. *f. ubi perperam* ζῶς *olim edd.* τὸν βασιλῆα ζωὸν καταβῆναι ἐς τὸν ἀΐδην, ii. 122. *a. ubi* ζωὸν (*i. e.* ζῳὸν) *cod. F.* ἔτι ζωὸς ἐὼν, vii. 113. *a.* διάφακα ζωῆν, ii. 70. *m.* βοῦς ζωὴ, ii. 132. *m.* ὃς ἂν μιν ζωὸν (τὴν γυναῖκα) ἕλῃ, viii. 93. *f. quem locum spectavit Gregor. Dial. Ion.* §. 67.

Ζωρὸς, *scil.* οἶνος, Merum. *Hinc* ζωρότερον πιέων, Meracius bibere, vi. 84. *f.*

[Ζῶς, *vide* Ζωὸς.]

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, Cingulum. τῷ ζωστῆρι τῷδε ζωννύμενον, iv. 9. *f.* 10. *a.* ὅσα περὶ ζωστῆρας. χρυσῷ κοσμέονται, i. 215. *f.* ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρεε δεδεμένην ἄγκυραν, ix. 74. *a. Est etiam loci nomen* Ζωστὴρ *in ora Attica, de quo consuli Stephanus Byz. potest.*

Digitized by Google

Η.

Ἡ *particula*, 1. Quam. *Non solum post Comparativum habet, sed et post Superlativum, ut* ii. 35. *a. ubi vide notata. Abundat post comparativum in ipsis verbis, καὶ ἑτέρου (ποταμοῦ πηγαὶ) οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου*, vii. 26. *f. Not. conf. Aug. Matthiæ Gramm. Græc.* §. 450. *not.* 2. *Abesse utique ἢ particula potuerat, neque eam adpositurus fuisse videtur Herodotus, nisi præcedens Comparativus, a quo pendebat Genitivus Μαιάνδρου, ipse quoque in Genitivo casu (qui a subintellecto nomine πηγὴ regebatur) positus fuisset. Quod si præcessisset Nominativus ἕτερος οὐκ ἐλάσσων, nudum Genitivum Μαιάνδρου adpositurus fuerat Scriptor. In illa locutione, παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε*, i. 79. *b. particula ἢ ad sententiam magis præcedentium verborum, quam ad ipsa verba refertur : nempe παρὰ δόξαν etc. idem valet ac si dixisset ἄλλως vel ἐναντίως ἔσχε: Latine diceres,* Contra quam ipse existimaverat.

2. Vel, Aut. *ἤ τις ἢ οὐδείς, proverbialiter dictum,* Aut unus aut nullus, *id est,* Vix unus, iii. 140. *a. m. Post οὐδὲν μᾶλλον ponitur ἢ οὐ καὶ pro simplici ἢ particula*, v. 94. *f. et alibi. Vide infra in* Μᾶλλον.

ἢ περ vide in Περ.

Ἦ, Profecto. *ἢ κέ μέγ' οἰμώξειεν*, vii. 159. *a. ἢ μὲν (Ion. pro ἦ μήν) in jurandi formulis, vide in* Μέν. Ἦ κου *vide infra, post* Ἦκιστα.

Ἦα, Eram, *vide* Εἶναι, Esse.

Ἡβηδὸν, *proprie* Inde a pubertate. *ἐνδύντες τὰ ὅπλα πάντες ἡβηδὸν*, Induentes arma cuncti, Senes juvenesque, i. 172. *f. Μιλήσιοι πάντες ἡβηδὸν ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς*, vi. 21. *a.*

Ἡγέεσθαι, 1. *cum Dativo*, Præire, Monstrare viam. *οὗτοι αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας*, ix. 15. *a.* 2. *cum Genitivo*, Præesse, Imperium tenere. *ἡγεόμενοι πάσης τῆς συμμαχίης*, vii. 148. *f. et* vii. 161. *a. ubi mox στρατηγεῖν eadem notione.* 3. Judicare, Existimare. *εἰ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμην*, ii. 115. *m. Hoc significatu præsertim Præteritum Perf. usurpatur notione Præsentis. ὑμέας ἤγημαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους*, i. 126. *f. ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἤγημαι*, ii. 115. *f.* (*ubi ἄγημαι præfert cod. F. conf. Var. Lect.* ii. 40, 3.) *τὸ πολλὸν ἡγέαται* (*Ion.* i. *q.* ἡγηνται) *ἰσχυρὸν εἶναι*, In multitudine inesse robur Existimant, i. 136. *a. τὴν μεγίστην δαίμονα ἡγηνται*, ii. 40. *a. κάρτα ἡγηνται αὐτοὺς εἶναι ἰρούς*, ii. 69. *a. τὰς (ἀνδριάς) ἱρὰς ἡγηνται εἶναι*, ii. 72.

Pro ἡγεόμενον ἐπὶ θάνατον, quod iii. 24. *m. plures codices, probati alioqui, dederunt, ubi de homine agitur qui* Ducebatur ad supplicium, *nos ex aliis codd. ἀγεόμενον* auctori restituimus. *Vide Var. Lect. et Not. ad* iii. 24, 22.

Ἡγεμονεύειν, i. *q.* ἡγεῖσθαι. *quatenus* Præesse, Imperium tenere *significat. ἡγεμόνευε* (Ἀρτεμισίη) Ἁλικαρνησσέων τε καὶ Κώων *etc.* vii. 99. *m. et mox* ibid. *τῶν πολίων ἡγεμονεύειν*, Imperare civitatibus. *τοῦ κατὰ θάλασσαν* (*i. e. τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ*) *ἡγεμονεύειν*, vii. 160. *f. ubi paulo ante εἰ τοῦ πεζοῦ ἡγέοισθε, eadem notione. τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν*, ix. 26. *m. f.*

Ἡγεμονίη, ης, ἡ, Imperium, Regnum. *Inter Darii filios στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης*, de Imperio ; uter patri in regnum succederet, vii. 2. *a.* Ducatus copiarum, Honos et munus ejus qui exercitui cum imperio præest. *ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης*, vii. 160. *m.*

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, Viæ dux. *λαβὼν ἡγεμόνας ἐκ τῆς Θρηϊκίης*, v. 14. *f. N.* viii. 35. *a. ἐγένοντο ἡγεμόνες τῷ βαρβάρῳ τῆς ὁδοῦ*, viii. 31. *a. Alibi* Dux bellicus, Prætor, Imperator. *στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν βάρβαρον*, vii. 158. *f.* 161. *a. ποιέεσθαι (αὐτὸν) ἡγεμόνα τῶν πολέμων*, ix. 33. *f.*

Ἥδεα, (*Ion. pro* ἥδειν) *vide in* Εἰδέναι. [*Temere olim* ἤδη *edd. pro* ἴδοι. *vide Var. Lect.* v. 92, 6. *lin.* 104.]

Ἥδεσθαι, Delectari, Lætari. *ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι*, ix. 46. *f. ἥσθη ταῦτα ἀκούσας*, iii. 34. *f. N. ἥσθη τῇ συμβουλῇ*, viii. 103. *a. ὁ δὲ ἥσθεὶς*, ix. 109. *a. Præt. Med. ἔαδα vide in* Ἀδέειν.

Ἤδη, Jam ; *particula non solum Temporis aliquod momentum designans, (ut* ἤδη τηνικαῦτα, Jam tunc, ii. 51. *m.*) *sed variis etiam aliis modis usurpata a Nostro ; et quidem* 1. *ubi de Loco agitur. ἀπὸ Σερβωνίδος λίμνης—ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἰγύπτου*, Ab hoc lacu Jam est (Jam incipit) Ægyptus, iii. 5. *f. ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ, ἤδη τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλὸς*, vii. 176. *a.*

2. *Adhibetur* ἤδη *in Demonstratione vel Argumentatione ; ubi pronunciatum aliquod tamquam liquido jam Demonstratum, exploratum aut concessum ponimus, unde ad reliquam demonstrationem progredimur. Huc referendus locus* ii. 15. *m. ἤδη γάρ σφι τὸ Δέλτα etc. ubi ἤδη γὰρ valet,* Primum enim, Statim enim, Ut ab hoc incipiam, *neque necesse est ut* ἤτοι *pro* ἤδη *cum Viro docto corrigas. Similiter ἤδη ὦν ;* Jam igitur, Primum igitur, ii. 144. *a.*

3. *Interdum nihil aliud significare videtur* ἤδη, *nisi Latinum* Etiam, *καίτοι τινὰ*

Digitized by Google

ἥδη ἡκουσα λόγον ἄλλον, Quamquam etiam alium audivi sermonem, iv. 77. *a.* ἥδη δὲ ἡκουσα, Audivi vero etiam qui dicerent, vii. 35. *a.* 55. *f.* *Similiter* ii. 175. *f.* ἥδη δέ τινες λέγουσι, Sunt vero etiam qui dicant; *sed ibi quidem, præsertim ex codicum nonnullorum scriptura, probabile fit, οἱ δέ τινες vel οἱ δὴ δέ τινες scripsisse auctorem.*

4. *Subinde particula ἥδη videtur majorem quamdam Vim addere orationi, adeoque respondere Latinæ particulæ* Etiam *cum emphasi quadam pronunciatæ. Sic* τὸν (λαβύρινθον) ἐγὼ ἥδη ἶδον λόγου μέζω, ii. 148. *a.* Labyrinthum ego vidi fama etiam majorem; *quasi dixisset* οὐ μόνον ἀξιώλογον, ἀλλὰ καὶ λόγου μέζω. *Similiter,* ὃ πάντων ἀνδρῶν ἥδη μάλιστα ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτησάμενε, viii. 106. *m.* Tu qui maxime etiam omnium hominum *etc. Quasi dixisset,* qui non solum ex iniquissimo negotio quæstum facis, verum id etiam magis, quam quisquam mortalium umquam fecit.

5. *Quod* iv. 45. *a. m. olim legebatur* ἥδη γὰρ Λιβύη, *id non ferendum putavi, sed in* ἡ δὴ γὰρ Λιβύη *mutandum præeunte etiam ex parte codice msto.*

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, Voluptas, Gratum. πάντα ποιήσουσι τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ, Quæ grata essent Scythis, iv. 139. *m.* εἴ οἱ πάντως ἐν ἡδονῇ ἐστι γενέσθαι στρατηλασίην, Si utique ei placet et cordi est, vii. 15. *f.* εἰ ὑμῖν ἡδονὴ (*sc.* ἐστὶ) τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν, vii. 160. *f.* τοῖσι ἐσελθεῖν ἡδονὴν εἰ μέλλουσι ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ, Cupido eos incessit audiendi *etc.* i. 24. *m. nempe* Subiit eos cogitatio voluptatis quam percepturi essent si audirent. ἡδονῇ ἰδέσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλλον ἐστὶ ἀξιαπήγητον, Adspectu nullum hoc est jucundius, ii. 137. *f. N.* κότερα ἀληθείῃ χρήσομαι πρός σε ἢ ἡδονῇ, vii. 101. *f.*

Ἡδὺς, εῖα, ὺ, Gratus, Jucundus. νῦν μοί σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπείρεσθαι τὰ θέλω, Nunc placet mihi, Volupe mihi est, Cupido me incessit, vii. 101. *a.* *Comparat. notione Positivi.* οὔ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν, Non libet mihi dicere, ii. 46. *m.* (*Sic* οὐ γὰρ ἄμεινον, *pro* ἀγαθόν.) *Alibi ait,* οὐ πρόθυμός εἰμι λέγειν.

Ἥλιος, ου, ὁ, (*Ion. pro* ἥλιος.) *Sic* πρὸς ἠέλιον ἀνατέλλοντα *et* πρὸς ἠέλιον ἁλίοχοντα *duo probati vett. libri dederunt* iv. 40. *Sed alibi constanter communem formam* ἥλιος *tenent omnes. Complura loca vide in Indice Rerum, voc.* Sol.

Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ, (*Ion. pro* ἀὴρ) Aër. τύπτοντες δούρασι τὸν ἠέρα, i. 172. *f.* πτερῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεον εἶναι τὸν ἠέρα, iv. 31. *a.*

[Ἠθέειν, *vide* Διηθέειν *et* Ἐσηθέειν.]

Ἦθος, εος, τὸ, *et præsertim plural.* τὰ Ἤθεα, 1. Mores. πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐστήσαντο ἤθεά τε καὶ νόμους, ii. 35. *a. m.* ἤθεα βαθύτερα, iv. 95. *a. m. N.* ἀγριώτατα, iv. 106. *a.* ὁμοιότροπα, viii. 144. *m.*

2. Sedes ubi quis habitare consuevit. Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες, Sedibus suis pulsi, i. 15. ἀπήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ Περσέων, i. 157. *a.* ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τῶν Σκυθέων, iv. 76. *a.* ἐξήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ ἑωυτοῦ, iv. 80. *a.* *Similiter* v. 14. *a.* 15. *f.* vii. 75. *f.* 125. *a.* viii. 100. *f.* Solem *aiebant Ægyptii* quater olim ἐξ ἠθέων (*id est,* ἔξω ἠθέων) Extra consuetam sedem esse ortum, ii. 142. *m. f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἠΐθεος, ου, ὁ, Adolescens. Ἱστασαν χορὸν παρθένων τε καὶ ἠϊθέων, iii. 48. *m. f.*

Ἠιών, όνος, ἡ, (*i. q.* ἀκτὴ *et* αἰγιαλὸς) Littus. ἐπὶ τὴν ἠιόνα τὴν καλεομένην Κωλιάδα, viii. 96. *a. m.*

Ἥκειν, *non solum* Venire; *sed et notione Præteriti,* Venisse. ἀγγέλλων ἥκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι, viii. 50. *a.* *Sic, ubi ait* ἐμοὶ ἀγγελίη ἥκει, viii. 140, 1. *a. præteriti notionem habet* ἥκει, Adlatus mihi est nuncius: *vide ibi Var. Lect. Simili ratione Imperfectum* ἧκε *habet significatum Plusquamperfecti:* ἧκε ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐδῄου, Venerat Athenas, et omnia vastabat, viii. 50. *b.* *Sic* ἥκων, vi. 104. *a. significat* Qui venerat; *et* τοῖσι ἡκουσι, vi. 100. *m. f.* his qui advenerant. *Conf. Aug. Matthiæ Gramm. Gr.* §. 504. *Futur.* ἥξω. οὐκὶ ἥξει παρὰ σέ γε, vii. 157. *f.*

Εὖ ἥκειν *idem valet ac* εὖ ἔχειν, Recte se habere, Prospero rerum cursu uti. τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης, Florente civitatis statu, i. 30. *m. f. qui locus non debebat solicitari.* (*Vide Var. Lect. et Not.*) *Et adjecto Genitivo:* τοῦ βίου (*nempe* ἕνεκα) εὖ ἥκοντι, Quum bene se haberet quod ad victum adtinet, *i. e.* Quum ei res familiaris satis lauta fuisset, i. 31. *f.* ἄνδρες χρημάτων εὖ ἥκοντες, v. 62. *f.* θεῶν χρηστῶν ἥκοιεν εὖ, Diis propitiis largiter uterentur, viii. 111. *m.* *Dicuntur etiam* ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες, Prospero rerum suarum statu utentes, i. 102. *m. ubi adjectum pronomen* ἑωυτῶν *eo refertur, quod, quamquam imperium in exteras nationes amisissent, tamen* Intra fines suos, *satis florenti rerum statu essent usi.* *Porro sicut* εὖ ἔχειν *significat* Bene se habere, εἰς ὁμοίως ἥκειν, Similiter, Eadem ratione, sese habere. χώρην ὡρέων ἥκουσαν οὐκ ὁμοίως, Regionem non eadem (*nempe, non* ita felici *ut alii*) cœli temperie utentem, i. 149. *extr. N. coll. cap.* 142. *a.* *Denique etiam absque Adverbio, nullo librorum dissensu, dictum reperitur,* σὺ δὲ

Digitized by Google

δυνάμεως ἥκεις μεγάλης, Tu vero ad ingentem pervenisti potentiam, Ingenti uteris potentia, vii. 157. *m. N.*

Ἥκιστα, Minime. *Ad formulam οὐκ ἥκιστα adjicit Herodotus* ἀλλὰ μάλιστα, iv. 170. *b. quam adpendicem sequiori ætate scriptores omittunt.*

Ἦ κου, (*Ion. pro* ἦ που) Profecto. ἦ που—πάντα ἂν ἐθωύμαζες, i. 68. *a. et ibi Var. Lect.* ἦ κου γε *præter necessitatem corrigi voluit Valck.* i. 11. *f. ubi commode* κοῦ γε *præferunt libri omnes.*

Ἠλακάτη, ης, ἡ, Colus. ἐξέπεμψε δῶρον, ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην, iv. 162. *f.*

Ἤλεκτρον, ου, τό, Electrum, Succinum. ἀπ' ὅτευ (Ἠριδανοῦ) τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστὶ, iii. 115. *m.* ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαῖα, *Vit. Hom. c.* 33. *Gemero, quem sequuntur Wess. et Larcher, est* Insidens sellæ electro distinctæ. *Videndum vero, ne ibi structura verborum in hunc modum sit concipienda, ὑφαίνει ἐπιβεβαῖα ἐστὶν ἠλέκτρῳ, ut ἐπιβαίνειν ἐστὸν perinde dicatur ac alibi ἐστὸν ἐπιοίχεσθαι, sitque sententia hæc,* Texat percurrens telam electro, *nempe* radio qui sit ex electro fabricatus.

Ἡλικίη, ης, ἡ, Ætas. παῖδες ἐν ἡλικίῃ, Filii adulti, *Vit. Hom.* 24. *m. N.* τὰ πάντα τῇ ἡλικίῃ εἶκειν, Ætati (Juvenili ardori) cunctis in rebus (omnibus modis) indulgere, vii. 18. *a. m.* μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε, iii. 36. *a.* ταῦτα ἡλικίην ἂν εἴη κατὰ Λάϊον, Hæc *scripta et facta* fuerint ætate Laii, v. 59. *f.* ἡλικίην κατὰ Οἰδίπουν, Œdipi ætate, v. 60. *f.*

Ἥλιος, ου, ὁ, Sol. (*conf.* Ἠέλιος.) πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα *et* πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς, iii. 98. *a.* iv. 116. *a.* οἱ ἀπ' ἡλίου Αἰθίοπες, vii. 70. *a. iidem sunt qui* ibid. *paulo ante* οἱ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων, Orientales Æthiopes. ἀνέμενον τὸν ἥλιον, ἐπανέτελλε ὁ ἥλιος, εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον, vii. 54. *a.* πρὸ δύντος ἡλίου, v. 50. *b.* (*conf.* Δυσμή.) ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, vii. 39. *m. N. de defectu Solis centrali.*

[Ἥλνσις, *quam vocem Glossa ex lib.* ii. *et Gregorius* §. 128. *Herodoto tribuunt, inest in* Ἐξήλνσις *et* Περιήλνσις.]

[Ἠμεκτέειν, *quod iidem Grammatici tamquam Herodoteum verbum citant, inest in* Περιημεκτέειν.]

Ἡμέρη, ης, ἡ, Dies, Lux. ἅμ' ἡμέρῃ διαφωσκούσῃ, iii. 86. *a.* δι' ἡμέρης, Per totum diem, i. 97. *a. m.* ii. 173. *m.* vi. 12. *a. m. N.* vii. 210. *extr.* ταύτας ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἶρε, Hæc (oppida) singula singulis cepit diebus, v. 117. *m.* τριῶν ἡμερέων, (*supple* ἐντὸς) Intra tres dies, ii. 115. *f.* μετ' ἡμέρην, Interdiu. οὐ νυκτὸς ἀλλὰ μετ' ἡμέρην, ii. 150. *f.* iv. 146. *m.* ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, Quotidie, vii. 198. *a. Et* πᾶσαν ἡμέρην, ἀεὶ καὶ ἀνὰ, Die die in diem, Proxime quoque die. ἐπὶ τῇ ἐοῦσαν πᾶσαν ἡμέρην, i. 111. *a.* προσδέμμοι πᾶσάν οἱ ἡμέρην, vii. 203. *a. m.*

Ἡμαρήσιος, ίη, ιον, Unius diei. ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη, iv. 101. *f.* κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστην, viii. 98. *a.*

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, Cursor diurnus, Tabellarius qui per totum diem cursu iter facit. κήρυκα, Ἀθηναῖον ἄνδρα, ἄλλους τε ἡμεροδρόμους καὶ τοῦτο μελετῶντα, vi. 105. *a.* τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, ix. 12. *a.*

Ἡμερόειν, ἡμεροῦν, Domare, Subigere. *Præsertim in Medio usurpatur, non solum ubi aliquis* Suo imperio subjicere *dicitur, ut τοὺς αἰεὶ ἐμπροσθὲν γινομένους ἡμεροῦται πάντας,* iv. 118. *f. sed et ubi quis* Alterius (*nempe utique* Regis sui) imperio subjicit *aliquos. Sic* τῶν ἔθνος ἡμερούμενος βασιλεῖ, v. 2. *f.*

Ἡμερολογέειν, Supputare dies. ἀπὸ ταύτης (τῆς ἡμέρης) ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον, i. 47. *a.*

Ἥμερος, Mitis, Mansuetus. ἥμερον δένδρεον (*vel* δένδρος), Culta arbor, *cui opponitur* ἄγριον, viii, 115. *m.* iv. 21.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, Speculator diurnus, vii. 182. *extr.* 192. *a.* 219. *a.*

Ἡμέτερος, Noster. *Singularis loquendi formula,* ἐν ἡμετέρου, *pro* ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ *vel* παρ' ἡμῖν, Nostra in domo, Apud nos. μένον ἐν ἡμετέρου, i. 35. *f. ubi perperam olim* ἐν ἡμετέροις: *vide Var. Lect. et Not.* δώσω δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρου, vii. 8, 4.

Ἡμίεργος, ὁ, ἡ, ον, Imperfectus; *quasi diceres* Semiperfectus. τείχεα ἐκεῖνα ἡμίεργα μετῆκε, iv. 124. *f.*

Ἡμιόλιος, ίη, ιον, Dimidio major. τὰς περόνας ἡμιολίας ποιέεσθαι τοῦ τότε κατεστεῶτος μέτρου, v. 88. *a.*

Ἡμιόνειος ἅμαξα, Plaustrum mulis junctum. πολλαὶ ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι, i. 188. *f.*

Ἡμίονος, ου, ὁ *et* ἡ, Mulus. ἡμίονοι καὶ βόες οὐκ ἀνέχονται τὸν χειμῶνα τοῦτον, iv. 28. *f.* τότε αἱρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι, iii. 151. *f.* τῶν οἱ στεφόρεων ἡμιόνων μία ἔτεκε, iii. 153. *a.* ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον διξὰ ἔχουσαν αἰδοῖα, vii. 57. *f.*

ἡμίονος βασιλεὺς, i. 55. *b. in orac.* intelligitur Rex e duabus diversis gentibus ortus, *nempe* Cyrus patre Persa, matre vero Meda, i. 91. *m. f.*

Ἡμίπλεθρον, ου, τό, Dimidiatum jugerum, Semijugerum, Quinquaginta pedes. ἡ ἔσοδός ἐστι, τῇ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον, vii. 176. *a.*

Ἡμιπλίνθιον, ου, τό, Dimidiatus later, Tabula formam habens dimidiati quadrati, *scilicet* cujus latitudo est dimidiata longitudo, i. 50. *m. N.*

Digitized by Google

Ἥμισυς, εα, υ, Dimidius. *τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοῦ*, Dimidiam copiarum partem mittere, ix. 51. *f. ὃν ἀξιόχρεων καὶ ἀνοθεύειν ἡμίσεα συμφορὴ*, v. 111. *f. τῶν νήσων τὰς ἡμίσεας*, ii. 10. *extr. τῶν ἀσπίδων τὰς ἡμίσεας*, viii. 27. *f. ubi quidem ἡμισέας penacute efferunt edd. et in communi sermone rectum foret* ἡμισείας (*penacute*) *in accus. plur. fœm. sed in Ionico scriptore verum videtur* ἡμίσεας *antepenacute, sicut* ii. 10. *extr. edebatur, quem accentum etiam* viii. 27. *libri nostri mesti præferunt. Conf.* Τρεφήμισυς.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, Semitalentum. *τρία ἡμιτάλαντα, quæ* i. 15. *m. vulgo legebantur, sunt* Unum talentum cum dimidio : *sed corrigi utique debuit τρίτον ἡμιτάλαντον*, Tertium semitalentum, *id est*, Duo talenta cum dimidio. *vide Notam. Sic ἕβδομον ἡμιτάλαντον*, Sex talenta cum dimidio, i. 50. *extr. ἔνατον ἡμιτάλαντον*, Octo talenta cum dimidio, i. 51. *a. Conf.* Ἐπιθαμή.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, Dimidiatus, *quasi dicas* Semisectus. *Hinc τὸ* Ἡμίτομον, (*ubi intelligi potest μέρος*) Dimidiata pars, Dimidia pars resecta. *δρέοντες τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδὸς*, ix. 37. *m. μέσον διαταμεῖν· διαταμόντας δὲ, τὰ ἡμίτομα διαθεῖναι etc.* vii. 39. *f.*

Ἥμος, Quando, Quo tempore. *βρονταὶ ἦμος τῇ ἄλλῃ γίνεται, τηνικαῦτα etc.* iv. 28. *m. f. Conf.* Ἄλλῃ.

Ἤν, *i. q.* ἐὰν, Si, *constanter cum Conjunctivo construitur. Nam, quod* iii. 15. *a. ἢν δὲ καὶ ἠπιστήθη dant editiones nonnullæ, id temere et invitis vett. libris factum, qui εἰ δὲ præferunt : et pro eo quod in editionem Wess. itidem temere irrepserat,* ἢ ἀπέλεσθε, iii. 137. *m. recte vett. libri omnes Conjunctivum dedere. Et sic constanter alibi. Semel in vitiosum ἦν γὰρ μὴ ἐσῃ*, iii. 69. *a. consentiunt veteres libri, quod sciam, omnes ; ubi quidem haud cunctanter εἰ δὴ fuit corrigendum. Semel cum Optativo constructa ἦν particula legebatur, ἢν δὲ μὴ εἴη ἄξιος*, iv. 196. *m. f. ubi scite Werferus ἔῃ corrigebat : nec verbum, quod ignorant plures veteres libri, prorsus abjecimus.*

Ellipticè ἦν ἄρα ponitur iv. 64. *f. ubi partim ex præcedentibus verbis, partim ex sequentibus, intelligendum ἦν ἄρα ἢ λευκοῦ ἀνθρώπου.*

Ἡνιοχέειν, Aurigari, Agere currum. *τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ ἅρματα ἐς τὸν πόλεμον*, iv. 193.

Ἠόϊος, ἡ, ον, *i. q.* ἠῷος, Orientalis. *τὰ πρὸς ἀνατολὴν ἠοΐης νέμονται*, iv. 100. *a. φεύγοντες πρὸς τοὺς ἠοίους τῶν Λιβύων*, iv. 180. *m.*

Ἤπειρος, ου, ἡ, Continens, Terra ; *præsertim quatenus opponitur Insulæ, Peninsulæ, aut Mari. Sic* Fluvius Achelous, in mare se exonerans, Ἐχεδέων νήσων τὰς ἡμίσεας ἤδη ἠπείρου ποιήσας, ii. 10. *extr. τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρη ἐς τὴν ἤπειρον τελευτᾷ*, i. 174. *m. ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον*, vii. 193. *a. κατά τε τὴν ἤπειρον καὶ τῇσι νησοὶ ἀπικόμενοι*, viii. 66. *a. m. Sed et* ἤπειρον Terram *dicit Herodotus, ubi nulla maris aut insularum cogitatio animum subit. Sic, de* universa Asia *loquens, ait ἐόντων αὐτονόμων πάντων ἀνὰ τὴν ἤπειρον*, i. 90. *a. Similiter, quum apud eumdem Nostrum* Darius Hystaspis Περσέων τε καὶ πάσης τῆς ἠπείρου βασιλεὺς *vocatur*, iv. 91. *ista πᾶσα ἡ ἤπειρος haud dubie* Universa Terra *intelligitur. Quin et* Terram, quatenus colitur et fruges fert, ἤπειρον *dixisse Herodotus videtur*, vi. 46. *m. et f. ubi* Reditus qui Thasiis *ἐκ τῆς ἠπείρου vel ἀπὸ τῆς ἠπείρου* rediisse *narrantur, haud absurde Pavius intellexisse videtur hos, qui* Ex agris, *tam ipsius insulæ quam oppositæ continentis percipiebantur.*

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, Continentis incola. *νομίζουσι ἑωυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἠπειρώτας*, i. 171. *f. πολλοὶ μὲν ἠπειρωτέων,— πάντες δὲ νησιῶται*, vi. 49. *a.*

Fœm. ἡ ἠπειρῶτις. *al* ἠπειρώτιδες Αἰολίδες πόλιες, i. 151. *a. τὰς ἠπειρώτιδας πόλις*, vii. 109. *m. f.*

Ἤπιος, η, ον, Lenis, Mitis. ἤπια (*scil. φάρμακα*) *μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων*, iii. 130. *m. (ubi perperam olim* ἠτιήματα.) *ταῦτα ἠπιώτερα ἦν τῶν προτέρων*, vii. 142. *a.*

Ἥραιον, *et* Ἡραῖον, ου, τὸ, 1. Junonis templum, i. 70. *f. et* iv. 19, *m. cum Var. Lect.* vi. 81. *a.* 82. *m.* ix. 52. *b* 91. *f. et ubique Var. Lect.* 2. Ἥραιον (*vel* Ἡραῖον) πόλις, Heræum oppidum Thraciæ, iv. 90. *b.*

Ἡρακλέης, Hercules. *Gen.* Ἡρακλέος, *per syncop. ex* Ἡρακλέεος, *Dat.* Ἡρακλεῖ, *ex* Ἡρακλέεϊ, *Accus.* Ἡρακλέα, ii. 42. seq. *etc.*

Ἡρακλήϊαι στῆλαι, Columnæ Herculeæ, *Gen.* Ἡρακληίων στηλέων, ii. 33. *m.* iv. 8. *m.* 48. *m. Duobus posterioribus locis* Ἡρακλέων *scribitur in cod. F. ne sic quidem male. Accus.* Ἡρακληΐας στήλας, Ἡρακλέας *F.*, iv. 43. *m.* 155. *a.*

Ἡρῷον, ου, τὸ, *quod vulgo* Ἡρῶον, Heroum, Ædes *vel* Ædicula heroi consecrata. *ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἡρῷον ἱδρυσάμενοι*, v. 47. *extr. ἡρῷον* Ἀδρήστου, v. 67. *a.*

Ἥρως, ὁ, Heros. *τιμὰς ὑπὸ Τηίων ὡς ἥρως ἔχει*, i. 168. *extr.* Ἀστραβάκος ὁ ἥρως, vi. 69. *m. Genit. τοῦ ἥρωος*, ibid. *τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ*, vii. 117. *f.* v. 114. *f. τῷ μὲν* Ὀλυμπίῳ Ἡρακλεῖ *θύουσι, τῷ δὲ ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι*, v. 44. *extr. τὸν* Κύρνον, *ἥρων ἐόντα*, i. 167. *f. νομίζουσι* Αἰγινῆται *τοῖς ἥρωσι οὐδὲν*, ii. 50. *extr. χοὰς οἱ μάγοι τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο*, vii. 43. *m.*

Digitized by Google

Ἧσθαι, Sedere, Collocatum, Statutum esse. *vide supra in* Ἕεσαν.

Ἧσσων et Ἥσσων, *vide supra in* Ἔσσων.

Ἡσυχίη, ης, ἡ, Quies, Silentium, Otium. ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, Post longum silentium, i. 80. *a. m.* ἐπεί τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, i. 45. *f.* ἡσυχίην ἄγειν, 1. Tacere. οἱ μὲν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον, Κορίνθιος δὲ ἔλεξε τάδε, v. 92. *a.* 2. Quietem agere, Tranquillum, Otiosum esse, Nihil novi moliri. καὶ σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, i. 66. *a.* Sic ἡσυχίην ἄγειν, vii. 150. *extr.* idem est quod ibid. paulo ante ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, Domi sedere, neque arma capere aut in bellum proficisci. Similiter ἐξήρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν, vii. 161. *m.* Et εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην ἔξομεν, vii. 11. *m.* ubi olim ἔξομεν. 3. Quietem habere, Tranquillitate frui, Belli malis et metu vacare. Μιλήσιοι, Κύρῳ ὅρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον, (Ion. pro ἦγον) i. 169. *b.* pro quo supra dixerat, ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου, i. 143. *a.*

ἡσυχίην ἔχειν, Quietem agere, Nihil movere. τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν, ἐπεὶ δὲ— κατάρχοντο, πάντας σφέας καταφονεῦσαι, ii. 45. *a. m.* Sic παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, vii. 150. *m.* (*conf.* supra, ἡσυχίην ἄγειν, num. 2.) ἐν ἡσυχίῃ ἔχειν τι, Tacere aliquid, Silentio premere. εἶχον ἐν ἡσυχίῃ, *scil.* τὸ γενόμενον χρηστήριον, v. 92, 3. *a.* τέως μὲν εἶχον ἐν ἡσυχίῃ σφέας αὐτούς, Adhuc tenuerunt silentium, v. 93. *m.* ubi mox dein, ἅπας τις φωνὴν ῥήξας.

Ἡσύχιος, η, ον, Tranquillus, Non turbulentus aut novarum rerum studiosus. οἰκίης μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου, i. 107. *f.*

Ἥσυχος, ὁ, Quietus, Silens, Non hiscens. ἐχ' ἥσυχος, viii. 65. *f.* idem quod ibid. paulo ante, σίγα τε καὶ μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς.

Ἠχέειν, Sonum edere, Resonare. ἤχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, iv. 200. *f.*

Ἠχὼ, ἡ, Echo. πᾶσαν Βοιωτίην κατεῖχε ἠχὼ, ix. 24. *f.*

Ἠῷος, η, ον, Orientalis. Πέρσης ἀνὴρ ἐκ τῶν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὸν ἠῷον (*sive* ἠῴων scriptum oportuit) στρατὸν ἐκ τῆς Ἀσίης, vii. 157. *a.*

Ἠὼς, ἡ, 1. Aurora. ἠώς τε διέφαινε καὶ οἱ etc. viii. 83. *a. N.* ἐξ ἠοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης ὀψίης, vii. 167. *a.*

2. Oriens, Orientalis cœli vel terræ plaga. τῆς ὁδοῦ ἀπὸ ἠοῦς πρὸς ἑσπέρην, ii. 8. *m.* τὰ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ, *ibid.* πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν ὁδὸν, vii. 53. *a.*

Θ.

Θαλαμίη, ης, ἡ, Foramen navis per quod infimi remi exstant. τοῦτον δῆσαι, διὰ θαλαμίης διελόντας τῆς νεὸς, v. 33. *m.*

Θάλαμος, ου, ὁ, 1. Cubiculum. εἵπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικὶ, i. 12. *m.* ubi θάλαμος est idem conclave, quod οἴκημα ἐν τῷ κοιμᾶσθαι, i. 9. *m.* ἦν θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, ἐς τοῦτον καταφεύγει, iii. 78. *m.* 2. οἱ θάλαμοι, i. 34. *f.* sunt Interiora ædium conclavia, *sive* Interior pars ædium, ubi sunt conclavia mulierum et virginum: ἀκόντια καὶ δοράτια ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους. *Conf. Hesych. voc.* θάλαμος, *et ibi Interpp.*

Θάλασσα, ης, ἡ, Mare. ἥδε ἡ θάλασσα, Mare Mediterraneum. ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θαλάσσαν, i. 1. *a.* οἱ ἂν κομίζωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης, ἐς Βαβυλῶνα καταπλέοντες, ἐς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, i. 185. *m.* (ubi sic, ut hic scripsi, distinguenda verba esse monuit Vir doctus in Actis Erud. Paris. 1817. p. 48.) *Adde* iv. 39. *b.* 41. *a.* In Erechthei templo Athenis inesse dicebatur ἁλαίη τε καὶ θάλασσα, viii. 56. *a. N.* nempe Puteus, cujus Aqua salsa erat, veluti marina.

Θαλασσοκρατέειν, Maris imperium obtinere, iii. 122. *a. m.*

Θαλασσοκράτωρ, opos, ὁ, Maris imperium tenens. Αἰγινῆται — θαλασσοκράτορες ἐόντες, v. 83. *m.*

Θαλίη, ης, ἡ, Epulæ, Lautitia. εἵματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ ἦσαν ἐν θαλίῃσι, iii. 27. *a.*

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, Ramus viridis. ἐστεφανωμένοι ἐλαίης θαλλῷ, vii. 19. *a.*

Θαμιμασάδας, *Scythicum nomen* Neptuni, iv. 59. *f.*

Θάνατος, ου, ὁ, Mors. τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἔξοδον ποιεύμενοι, Ad mortem exeuntes, vii. 223. *a. m.* (*Alibi intelligitur* Ad supplicium, *hic* Ad voluntariam mortem *pro patria obeundam.*) *De* Supplicio *agitur in hujusmodi locis:* τὸν παῖδα ἀγεόμενον ἐπὶ θάνατον, iii. 14. *m.* συλλαβόντες σφέας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* δέσιν, Captos in vincula conjecit supplicio destinatos, ad supplicium ducendos, iii. 119. *a. m.* (*Conf. Not. ad* i. 109. *a.*) *Sic* ix. 37. *a. et* τοὺς μὲν ἄλλους κατέδησαν τὴν ἐπὶ Θανάτῳ, v. 72. *f.* ubi mox dein οὗτοι μέν νυν δεδεμένοι ἐτελεύτησαν. *De* Morte naturali *agitur* i. 109. *a.* τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, *scil.* κόσμησιν *vel* σκευὴν, Puerulum ornatum eo cultu quo Mortis caussa ornari infantes solent; *nempe*, Ornatus erat infans, χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ, *ut ait cap.* 111. *m.* *Vide Notata ad*

Digitized by Google

i. 109. *a.*

Θανατοῦν, Morte adficere. *τὸν ἕφορε θανατόσων παῖδα*, Quem puerum adtulerat morte a se adficiendum, i. 113. *a.*

Θάπτειν, Sepelire. *εὖ θάψαι*, Honorifice sepelire, vi. 30. *f.* (*conf.* Εὖ) *Similiter* ταφῆναι — *ὑπὸ Σαμίων εὖ haud ita male olim edd.* iii. 55. *extr. ubi tamen* θαφθῆναι *fortasse praestabat, quod quidem h. l. aspernantur veteres libri. Sed recte* θαφθῆναι *habes* ii. 81. *f.* (*conf. Not. ad* i. 130, 8.) *et* θαφθεῖσι δέ σφισι αὐτοῦ ταύτῃ, vii. 228. *a.* τεθάφαται, Sepulti sunt, vi. 103. *m. f.*

Θαρσέειν, *veterum Atticorum more, non* θαῤῥέειν *aut* θαῤῥεῖν, *dicit Herodotus*, Confidere. (*conf. Gregor. Dial. attic.* §. 82. *et ibi Kæn.*) θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν, i. 88. *m.* θαρσέοντες ἤδη, v. 49. *f.* πάντα θαρσέοντα, Cuncta fidenter adgredientem, vii. 50, 1. *a.* θαρσέτε, ix. 18. *f.* γόνυ θάρσει, ix. 76. *f.* ἅστε θαρσῆσαι τὴν στρατιήν, ix. 100. *f.* τεθαῤῥηκότες τοῖσι ὕρκιοι *olim edebatur* iii. 76. *extr. et* θάῤῥησαν ix. 25. *a. ubi meliores libri* τεθαρσηκότες *et* ἐθάρσησαν *dederunt.*

Θεῖμα, *vide* Θῶμα *et* Θῦσμα.

Θάφειν, *inusitatum, vide* Τεθηπέναι.

Θεᾶσθαι, Spectare, Contemplari. *fut.* θεήσομαι, (*Ion. pro* θεάσομαι.) τοῦτο ὅκως ἐκείνην θεήσεαι γυμνὴν, i. 8. *m.* θεησάμενος τὸ τέρας, i. 59. *a.* τὰ ὀνομαστότατα θεησάμενοι, iii. 136. *m.* θεήσασθαι, vii. 53. *m.* viii. 116. *b.*

Perperam olim θεεύμενος *edebatur* vii. 146. *f. pro* θηεύμενος *a* Θηέεσθαι, *quod vide.*

Θέειν, Currere. *περὶ τοῦ πάντες ἤδη δρόμου θέοντες*, De summa rerum jam periclitantes, viii. 74. *a. N. θέειν περὶ ὑμέων αὐτῶν*, de vestra ipsorum salute periclitari, viii. 140, 1. *f. Conf.* Τρέχειν, *et* Ἐπιθέειν.

Θεσπέσιος τῆς ἅρπης *praeferunt plures libri, probati alioquin*, ix. 52. *a. pro* ἁρπαγῆς.

Θέη, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. θέης ἄξιος (*quod alibi una voce* ἀξιοθέητος) Spectatu dignus, i. 25. *b.* ix. 26. *a.*

Θεήλατος, ὁ, ἡ, Divinitus adductus, Divinitus immissus. φθορὴ θεήλατος, vii. 18. *m.*

Θεητὴς, οῦ, ὁ, (*Ion. pro comm.* θεατὴς) Spectator. τῆς χόρης θεητὰ, iii. 139. *a. m.*

Θέητρον, ου, τὸ, Theatrum, *et per metonym.* Spectatores. ἐς θέητρα ἔπεσε τὸ θέητρον, vi. 21. *f.*

Θεῖον, ου, τὸ, Divinum numen. τοῦ θείου ἡ πρόνοια, iii. 108. *a.* ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον τῶν ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, i. 32. *a. N. Quæ ubi dicentem Solonem facit Herodotus,* τὸ θεῖον *non videtur* Divinum numen *dicere, sed* τὸ θεῖον τῶν Omnia quæ a fortuna pendent; *hæc om.* *Lex. Herod.*

tia ait esse Inconstantia (ταραχῶδες) *et quasi invidiæ Fortunæ obnoxia. Tum vero ubi* iii. 40. *a. scribentem Amasin facit,* τὸ θεῖον ἐπιστάμενόν ὅς ἐστι φθονερὸν, *potest quidem hoc eadem, quam dixi, ratione intelligi; sed, quoniam alibi ait ὁ θεὸς, γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερὸς ἐφάνη ἐὼν, possis (collato* vii. 10, 5.) *etiam* τὸ θεῖον iii. 40. *cum Valck. in Not. ad h. l. intelligere* Deum ultorem, *et* φθόνον Vindictam divinam. *Conf.* Ἐπίφθονος.

Θεῖος, η, ον, Divinus. ἔμαθε ὡς θεῖον εἴη τὸ πρῆγμα, Divinitus accidisse rem, vi. 69. *m. Item simpliciter* Mirus. θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς ἀλαλούρους, ii. 66. *m. Compar. Neutr. pro Adverbio,* μᾶλλόν τι καὶ θειότερον τοῦ εἰκότος, Amplius et magis divinitus quam alioquin consentaneum erat, i. 174. *m. Et ipsum Adverbium,* Θειότερον, Magis divinitus. ἵνα θειότερον δουλεύῃ τοῖσι Πέρσῃσι περιεῖναι, i. 122. *f. Superlat. Neutr. pro Adverb.* τοῦτο μὲν ἐν τοῖσι θειότατον (*nempe* ἐν τοῖσι θειότατον γινομένοισι) φαίνεται γενόμενον, vii. 137 *a. Conf.* Θεῖον.

Θέλειν, Velle, *vide in* Ἐθέλειν.

Θέμις, ἡ, Themis, Dea justitiæ. *Genit.* Θέμιος, ii. 50. *m. ubi nonnulli quidem codd.* Θέμιδος *præferunt: sed istud verum est, certe Herodoteum, quemadmodum et* Ἴστιος, *non* Ἴστιδος, *usurpat Noster, et similia alia.*

Θεμιτὸς, Licitus. οὐ θεμιτὸν Δωριεῦσι ταριέναι, Non fas est, v. 72. *m. Conf.* Ἀθέμιτος.

Θεοβλαβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, i. q. ὑπὸ τοῦ θεοῦ βλαβεὶς τὴν φρένα, Cui deus mentem eripuit. ἅστε θεοβλαβὴς, i. 127. *m.* θεοβλαβὴς γενόμενος, viii. 137. *f.*

Θεογονίη, ης, ἡ, Theogonia. οὗτοι (Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος) εἰσὶ οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἕλλησι, ii. 53. *m. N. Apud Persas* Cantus quidam, *vel* Incantatio religiosa. μάγος ἀνὴρ ἐπαείδει θεογωνίην, i. 132. *f.*

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, Oraculum editum, Oraculi responsum. ἐκ θεοπροπίου, Oraculi jussu, i. 7. *f.* 165. *a.* vii. 117. *f.* ix. 93. *a.* κατὰ τὸ θεοπρόπιον, i. 68. *m.* ἀκηκοότες τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον, i. 69. *m.* συλλαβὼν τὸ θεοπρ. iii. 64. *f.* ἀνευρεχθέντα τὰ θεοπρόπια, i. 54. *a. Conf.* Ἀρτιον *et* Χρησμός.

Θεοπρόπος, ου, ὁ, *nusquam apud Nostrum* Vates *aut* Propheta *intelligitur;* Consultor oraculi, Homo ad consulendum oraculum missus. πέμψαντες ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, i. 67. *a.* 174. *f.* vii. 140. *a.* 141. *a.* διεκόμιζε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, i. 49. *b.* ἐροτῶσι ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ Πυθίη, i. 67. *m.* ἐκαμψε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας Τελμησσέων, *etc.* i. 78. *a.* πέμψαντες ἐς τοὺς Ἑρυγχίδας θεοπρόπους, i. 158. *a. et* ἐπειρησό-

Digitized by Google

μαντικὴ ἔστιν ἴλλοις θεσπρόποις; ibid. *f.* *de Deo ἔπεμπον,—ἀναλθόντων δὲ τῶν θεσπρόπων*, v. 79. *a.* Quos Pythios *nominabant Lacedaemonii, hi erant* θεσπρόποι *de Delphis, nempe περιόδευον*, vi. 57. *m.* 126. *m.*

Θεύς, οῦ, ὁ, 1. Deus. *ἐκ τοῦτου (τὴν αἰτίην) ὁ Θεὸς ἐνδυναμοῖ βάλλει*, Immisit facinus, iv. 79. *a.* Deos nominati sunt *ἀπὸ τοῦ πάσιν θεῖναι τὰ πράγματα*, ii. 52. *a.* *ἔχοντες περὶ ἑωυτοὺς δύο Θεοὺς μεγάλους Πυθώ τε καὶ Ἀναγυντῖνον*, viii. 111. *m.* *et mox Θεοὺς δύο ἐκχρήστους*, ibid. *σὺν θεῷ ἐκείνων (τοῦτο) εἰρεῖν*, Non sine Dei numine illum hoc dixisse, i. 142. *f.* 2. Sol. *Sic de Sole loquens Herodotus ait οὗτος ὁ Θεὸς*, ii. 24. *b.* 3. Coelum. *Sic* Pluviam *Noster dicit ὕδωρ ἐκ τοῦ Διὸς*, ii. 13. *extr.*

ἡ Θεός, Dea. *Sic* i. 105. *f.* *ubi olim quidem ὁ Θεὸς edd. et plerique mssti: sed* ibid. *m.* *in τοῦτῳ τῇς Θεοῦ consentiunt omnes.* *Sic ἡ Θεὸς αὐτὴ*, ix. 65. *f.* *τῇ αὐτογενέϊ θεῷ*, iv. 180. *a.* *Ἥλιόσεο τὴν Θεὸν*, vi. 61. *m.* 91. *a.* ix. 61. *f.* *οὔτε ἔρσενος Θεοῦ οὔτε θηλέης*, ii. 35. *f.*

Θεοφάνια, τὰ, Dies festi apud Delphos, *iidem fortasse qui apud alios auctores* Θεοξένια *nominantur.* *Humillo Portus visus est vocari ab Herodoto* Dies festus ac solemnis, quo deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. *κρηπὶς ἀργύρεος χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους ἀναθέντων ὑπὸ Δελφῶν Θεοφανίοισι*, i. 51. *a.* *m.* *ubi olim quidem* Θεοφανίοισι *edd.*

Θεραπεύειν τινα, Colere, Honore prosequi. *ἦν αὐτὸν μεγάλως θαυμάζῃς, ἔχοντα ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται*, iii. 80. *m.* *f.*

Θεραπηΐη, ης, ἡ, (*pro comm.* Θεραπείη) i. q. *οἱ θεράποντες*, Famulitium, Famuli, Famulorum *aut* Servorum, *sive* Famularum *aut* Ancillarum turba. *θεραπηΐη δὲ σφι* (*de mulieribus agitur Babylonicis*) *ὑποῦσα ἔνεστι πολλή*, i. 199. *a.* *καὶ αἱ τροὶ καὶ ἡ θεραπηΐη αὐτῶν*, v. 21. *a.* *τὰ ὑποζύγια καὶ ἡ θεραπηΐη*, vii. 55. *a.* 88. *f.* 184. *f.*

Θεράποντες, οντος, ὁ, Famulus. *οἱ θεράποντες αὐτοῦ*, iii. 148. *a.* *προσιόντας ἐπὶ τῶν θεραπόντων*, v. 105. *f.*

Θερείη, ης, ἡ, *scil.* ὥρη, (i. q. τὸ θέρος) Aestas, Tempus aestivum. *τὴν θερείην πᾶσαν αὐτοῦ ταύτην διέτριβον*, i. 189. *extr.*

Θέσμια, τὰ, Leges, Instituta. *οὔτε θέσμια μεταλλάξας*, i. 59. *f.*

Θεσμοφόρος Δημήτηρ, Legifera Ceres, vi. 134. *f.*

Θεσπέσιος, η, ον, Divinus, Mirificus. *ἀνὴρ θεσπέσιον ὅσ ἠδύ*, iii. 113. *a.*

Θεσπίζειν, Oracula reddere, Vaticinari. *ἔφασα ἐν ἑκάστοις τῶν χρηστηρίων θεσπίσαι*, i. 47. *a.* *m.* *ταῦτα θεσπισθέντα τῇσι Πυθίῃσι*, i. 88. *a.* iv. 155. *a.* *m.* *et f.* *τὰ θεσπίσαι ἔμελλε (ὁ Ἀπόλλων)* viii. 135. *m.* *Regionarum vates, ἀπὸ μίαν ἑκάστην μάλιστα τιθέντες, θεσπίζουσι*, iv. 61. *a.* *Conf.* Ἐπιθεσπίζειν.

Θέσπισμα, τὸ, Oraculum, Oraculi responsum. *ἀνὴρ σφέων ὁ Θεὸς πελεύῃ διὰ θεσπισμάτων*, ii. 29. *f.*

Θεσπιῶν, Spectare, Contemplari. *θεσπιῶσι τὰ Ὀλύμπια*, i. 59. *a.* viii. 26. *m.*

Θεωρίη, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. *Solon peregrinatus est κατὰ θεωρίης πρόφασιν*, i. 29. *m.* *γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκα ἐπελήλυθας*, i. 30. *m.*

Θεωρίς, ίδος, ἡ, Navis (quinqueremis) sacra, *ab Atheniensibus Delum mitti solita.* *τὴν θεωρίδα νῆα εἶλον, πλήρεα ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων Ἀθηναίων*, vi. 87. *f.*

Θῆβαι, *al, intelligitur universa Thebais Aegyptiaca* iii. 15. *f.* *ubi ait auctor, τὸ πάλαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο.* *Attici tamen est ἡ Θηβαΐς, ίδος, ut* ii. 28. *a.* *m.*

Θηεύεσθαι, i. q. θεάσθαι, Spectare, Conspicari, Intueri. *τεθείασι τὰ ἐμοὶ ἀθηεῖτο ὁ Γύγης*, i. 10. *m.* *ubi perperam olim ἀθηῖτο edd.* *ἀθηέτο malebam, ut edidit Schaef. sed in ἀθηεῖτο fuit adquiescendum, quod et* iv. 65. *a.* *meliores libri dederunt, et* vii. 56. *a.* *tenuere omnes.* *ἀθηεῦντο, contract. ex ἀθηέοντο*, Contemplabantur, iii. 106. *m.* *θηεύμενοι*, vii. 146. *f.* *ubi male olim θεεύμενοι edd.* *ἀθηήσατο*, iii. 23. *f.* 24. *a.* (*Eodem c.* 23. *f.* *praecedit* Θηησάμενοι, *eadem notione, a themate* Θάομαι. *Sed* Θηησάμενον, i. 11. *m.* 30. *a.* *et* iv. 87. *a.* *ubi etiam* ἀθηήσατο.)

Θηκαῖος, η, ον, Sepulcralis. *οἴκημα θηκαῖον*, Camera sepulcralis, ii. 99. *extr.* *ubi vulgatum* θηκαίῳ *praeter rationem solicitatur a Viris doctis; maxime vero Creuzerum mireris, scripturae manifesto vitiosae et ab h. l. prorsus alienae (*Θηβαίῳ*) patrocinium suscipientem, in Commentat. Herodoteis p. 67. et seqq.* *De frequente literarum* β *et* κ *permutatione, quae librariorum vel inscitiae vel incuriae debetur, cum passim alibi a nobis disputatum est, tum ad Polyb.* i. 37. 9. *et ad Athen.* p. 129. 2.

Θήκη, ης, ἡ, 1. i. q. τάφος, Sepulcrum. *Quod* i. 187. *f.* *dicitur, οὐκ ἐν νεκροῦ θήκαις ἐνίοιγας, refertur ad id quod* ibid. *paulo ante legitur, ἀνοίξας δὲ τὸν τάφον. Nec vero* θήκη *intelligitur Fossa aut solum recipiendo cadaveri destinata, nec Loculus aut Area qua includitur cadaver, sed* Locus paulo spatiosior, Conclave *aut* Camera sepulcralis, Conditorium, plurium cadaverum capax, *quod duobus etiam verbis οἴκημα θηκαῖον dictum modo vidimus.* *Memoratur quidem* θήκη *etiam ubi de unius tantum hominis sepulcro agitur, veluti loco supra citato,* i. 187. *f.* *et* i. 67. *m.* (*ubi* θήκη τοῦ Ὀρέστεω *Latine* Sepulcrum potius, *quam* Loculus, *debuerat reddi.* Loculus, *ἡ σορὸς, infra memoratur,*

Digitized by Google

στερ. 68. a. m.) *Sic ἡ θήκη τῆς Ὑπερβορέων τε καὶ Ἀργῆς*, iv. 35. *f. Sed* Spatiosius *paravertim conditorium τὴν θήκην ab Herodoto dici manifestum fit ex* iii. 16. *f. ubi aliud cadaver repositum memoratur, ἐπὶ τῇσι θήκῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ θήκης, aliud vero ἐκ μυχοῦ τῆς θήκης. Quin et* iv. 71. *m. f. memoratur ἡ εὐρυχωρίη τῆς θήκης. Et creditor cui ex alienum non redidebat debitor dicitur* potitus esse *ἀνάσσης τῆς τοῦ λαμβάνοντος θήκης*, ii. 136. *m. Similiter* Cameras sepulcrales *intelliguntur ipsæ θῆκαι*, ii. 67. *a.* 69. *f. et illæ quarum mentio fit* iii. 148. *m.*

2. *Est etiam θήκη* Repositorium, Vas cui aliquid imponitur, Patera *aut* Lanx. *Hæc notione accipiendum esse hoc vocab. in illis verbis τοῦ χρυσοῦ τὸν θήκῃ ἔδωρέετο δαψιλέϊ δωρεῇ*, iii. 130. *f. perspecte docuit Valck. cum cujus monitis conferre juvabit quæ a nobis ad eundem locum admotata sunt. Eadem in Annotatione consenserunt, θήκας eas quæ ab eodem Nostro* ix. 83. *a. memorantur, pariter* Pateras *esse intelligendas, nempe θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, i. q. χρυσέας καὶ ἀργυρέας, (nempe ex χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, conf. supra voc.* Ἔτι, *num.* 2.) Pateras *vel* Lances aureas et argenteas. *Deinde vero, ut ad ipsam hujus loci tractationem accessi, turbatus adjectis verbis καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, mutata sententia* Arculas auro et argento et aliis pretiosis rebus repletas *interpretatus sum. At præpositus nomini articulus ostendit, diversum esse hujus genitivi rationem: est nimirum partitivus, quem vocamus, genitivus, intelligiturque καὶ μέρος sive καί τινα τῶν ἄλλων χρημάτων. Quare Latinam ibi versionem in hunc modum reflatam velim*, Invenerunt pateras aureas et argenteas aliasumque rerum pretiosarum nonnullas.

Θηλυδρίης, *ου vel ευ*, ὁ, (*Ion. pro* θηλυδρίας) Effœminatus. θηλυδρίης καὶ μαλακώτερος ἀνὴρ, vii. 153. *f.*

Θῆλυς, θήλεα, (*Ion. pro* θήλεια) θῆλυ, Fœmineus. ἵππος θήλεος γόνου, iii. 66. *m.* ὁ ἵππος,—ἡ θήλεα, iii. 109. *a. et m.* ἡ θήλεα ἵππος, Equa, iii. 86. *m.* θηλέης θεοῦ, ix. 85. *f.* θήλεαν (κάμηλον), iii. 102. *f.* θήλειαν (*rectius* θήλεαν) νοῦσον, i. 105. *f. N.* τῇ θηλέῃ, iii. 85. *f.* τῶν θηλέων, ii. 46. *m.* iv. 2. *a.* τὰς θηλέας, iv. 105. *f.* θῆλυ τέκνον, *Vit. Hom.* 1. *b.* τὰ θήλεα τέκνα, i. 94. *a.*

Θήρ, ὁς, ὁ, Fera. ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, iii. 129. *a.*

Θηρᾶν, Venari. θηρῶν, *loco modo citato*, iii. 129. *a. pro participio hujus verbi acceperam; sed rectius Valla* Ferarum *interpretatus est.* θηρᾶσθαι, *verbo Medio, notione ad alias res translata*, Sectari, Studere, Operam dare. ἐμέτους θηρόμενος τὴν ὑγιείην καὶ πλόκαμον, ii. 77. *a.*

Θηρευτής, οῦ, ὁ, Venator. δίκτυα ἐοῦσ, ἅτε θηρευτῇ, i. 123. *f.*

Θηρώδης, Ferus, Feris frequens. ἡ θηρώδης Λιβύη, iv. 181. *a.* ἐν τῇ θηρωδέϊ, iv. 174. ὄφιας θηρωδέστατους, i. 110. *a.* ἴδια θηρωδέστατον ἐόν τῶν οἰκείων, i. 111. *m. f. Eadem notione* Mare circa Athon montem *fuisse memoratur* θηρωδεστάτην, Belluis admodum frequens, vi. 44. *m. f. quare* multi in illo mari homines ὑπὸ τῶν θηρίων διαφθείρονται ἁρπαζόμενοι.

Θής, θητός, θητί, θῆτα, ὁ, ἡ, Mercenarius. (*Eustath.* Θῆτες, *οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ δὲ ὑπουργοῦντες.*) ὁ ἔφορος τοῦ ναυβάτου, τοῦ θητικοῦ, viii. 137. *m. et mox ibidem*, καλέσας τοὺς θήτας.

Θησαυρίζειν, Reponere. ἐν ἀσφαλείῃ τὰ χρήματα θησαυρίζειν, ii. 121, 1. *a. et* θησαυρίσαι τὰ χρήματα ἐν τῷ οἰκήματι, ibid. *m.* τὸν ναυτικὸν θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θησαίῳ, ii. 86. *f.*

Θησαυρός, οῦ, ὁ, Thesaurus. *Scil.* 1. Ærarium, Camera in qua adservantur pecuniæ regiæ aut publicæ. ἦσαν δὲ τῶν θησαυρῶν, οἱ τὸν οἱ ταντηρίσαντο, vi. 125. *m. f.* παρῆγον αὐτὸν κατὰ τοὺς θησαυρούς, i. 30. *a.* χρήματα φυλασσόμενα ἐν θησαυροῖσι κατυγαίοισι, ii. 150. *m.* 2. Ædicula *sive* camera *ad templum aliquod, præsertim Delphicum, pertinens*, in qua conservantur Donaria Deo dedicata. *Sic* θησαυρὸς Κορινθίων, Κλαζομενίων *etc.* i. 14. *a. m.* 51. *a. et m.* iv. 162. *m. N.* Σικυωνίων θησαυρὸν ἐν Δελφοῖσι ἀνοικέοντα, iii. 57. *m.* 3. Arca pecuniis aut alias res pretiosas continens. θησαυρὸς τινας χρημάτων εἶφον, ix. 106. *a.* θησαυροὺς τε τῶν Περσέων εἶρε, ἄλλα τε χρύσεα ἄφατα χρήματα περιεβάλλετο, vii. 190. *f.*

Θητεύειν, Mercede opus facere, Pro mercede servire. δόξαντων ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλέϊ, viii. 137. *a. Conf.* Θής.

Θίασος, ου, ὁ, Bacchantium chorus. ἀνὲ δὲ παρῆκε σὺν τῷ θιάσῳ, iv. 79. *f.*

Θῖνες ψάμμου, Acervi, Tumuli arenæ. πόντον ἐξαίσιον, φορέοντα θῖνας τῆς ψάμμου, κατεχεῦσαι σφέας, iii. 26. *f.*

Θοήσσειν, Mori. *In Pariseio Pinet. variant libri, τεθνηκώς, τεθνηὼς et τεθνεὼς, quod fortasse ab Auctoris manu*, iv. 14. *a. m. Sic quidem omnes* ibid. *sub finem* aspitis, οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνεσθαι.

Θνητός, οῦ, τὸ, i. q. ζῷον, Animal. τῶν τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τοῦτο (*de Crocodilo agitur*) ἐξ ὀλιγίστου μέγιστον γίνεται, ii. 68. *a. ubi paulo post ait* τοῦτο μοῦνον θηρίων. Equus, πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον, i. 216. *extr.*

Θοινᾶν, *vide* Θοινᾶσθαι.

Θοίνη, ης, ἡ, Epulæ. οἱ ἥσθεν τῇ θοίνῃ, i. 119. *m. f.* τῆς θοίνης παυσαμένης, ἐν

Digitized by Google

πολλὸν τὸ μέσον, ix. 82. m.

Θοινίζειν, Epulis excipere *aliquem*. *τὸ δεῖπνον, τό μιν ἐκείνας σαρξὶ τοῦ ταύρου ἐδόϊσας*, i. 129. a. *ubi alii quidem ἐδόϊμας, rectius fortasse, a Præs.* Θοινᾶσ, Θοινῶν, *unde* Θοινᾶσθαι, Epulari.

Θολερὸς, ἡ, ὸν, Turbidus *fluvius*, i. 53. a. m.

[Θορέειν, Salire, *superest in Compositis* Καταθορέειν *et* Ὑποθορέειν, *quæ vide.*]

Θορὴ, ῆς, ἡ, Semen genitale. *τοιαύτην Αἰθίοπες ἀπίενται θορὴν*, iii. 101. b. *ubi paulo ante, de eadem re,* ἡ γονὴ *την ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας. Conf.* Θορὰς.

Θορνύεσθαι, Coire, *de coitu maris cum famina. Æm. Portus interpretabatur* Libidine agitari, Coitum appetere; *quasi idem sonaret ac πρὸς τὴν θορὴν (vel* θορὰν*)* ὀρνύεσθαι. *Quem secutus equidem, verba ista ἐπὰν θορνύωνται*, iii. 109. a. *his Latinis reddidi*, Quando ad coitum libidine concitantur: *quod factum nollem. Similiter quidem etiam Valla:* Quum libidine agitantur et coëunt. *At satis erat*, Quum (*vel* Quando) coeunt. *Nec enim de verbo* ὄρνυσθαι *aut* ὀρνύεσθαι *hic videtur cogitandum: sed* θορνύεσθαι *sive* θόρνυσθαι *a breviori verbo* θορεῖν *derivatum est, et eandem fere significatum habet. Itaque, ut* θορεῖν *apud Hesychium exponitur per* πηδῆσαι, ὁρμῆσαι, ὀχεῦσαι, *sic* ὄρνυσθαι *apud eumdem valet* γεννᾶν, μίγνυσθαι, ὀχεύεσθαι.

Θορὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* ἡ θορὴ, Semen genitale. *οἱ ἔρσενες ἀποβρίπτοντες τοῦ θορεῦ, scil. μέρος*, ii. 93. a.

Θορυβέεσθαι, Tumultuari, In magno motu esse. *ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυβημένους*, iv. 130. a.

Θόρυβος, ου, ὁ, Tumultus, Major motus. *εἶρτο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιστολμίων τὸν θόρυβον*, Quæsivit quinam esset iste hostium tumultus, iv. 134. a.

Θράσος, εος, τὸ, Audacia. *οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀπῆκε τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα*, viii. 9, 3.

Θρασὺς, εῖα *vel* έα, ὺ, Audax, *meliorem in partem. εἰ βουλευόμενος μὲν ἀβρῳδέοι, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη*, vii. 49. *extr.*

Θραύειν, Frangere, Perfringere. *θραυσμένης τῆς πέτρης*, i. 174. *f.*

Θρησκηίη *et* Θρησκίη, ης, ἡ, Cultus deorum, Cærimonia religiosa. *ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱρὰ θρησκίῃ (τῶν Αἰγυπτίων)*, Ægre ferentes instituta sacra Ægyptiorum quæ ad victimas spectant, (*nempe*, noletes abstinere ab immolandis comedendisque vaccis) ii. 18. m. *ἄλλας τε θρησκίας ἐπιτηδεύουσι μυρίας*, ii. 37. m.

Θρησκεύειν, Instituto religioso uti. *τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναιξὶ ἐν ἱροῖσι—οὗτοι εἰσὶ οἱ πρῶτοι θρησκεύσαντες*, ii. 64. m.

Θρίδαξ, ακος, ἡ, Lactuca, iii. 32. *f.*

Θρόμβος, ου, ὁ, Grumus. *Vide* Ἀνθρακίτης.

Θυγατριδέος, έου, ὁ, Ex filia nepos, v. 67. *f.* 69. a.

Θύειν, *primitus quidem i. q.* θυμιᾶν, Odores accendere *in dei honorem; deinde vero generatim* Sacra facere, Offerre deo, Sacrificare; *sigillatim* Mactare *victimam, tam Comedendi causa quam Sacrificandi. Sic senio confectos θύουσι Massagetæ comedendi et epulandi causa*, i. 216. m. *N. et* τὸν *mortuum senem miserantur ὅτι οὐκ ἵκετο ἐς τὸ τυθῆναι*, Quod eo non pervenit ut mactaretur. *αἶγας θύουσι*,—ὃς θύουσι, Mactant capras, — mactant oves, *maxime Comedendi causa, sed et Sacrificandi*, ii. 42. a. *θύειν τὰ ἱρὰ*, Mactare, Immolare victimas, Sacra facere, i. 59. a. *Crœsus κτήνεα τρισχίλια ἔθυσε*, i. 50. a. *θύσας βοῦς ἑκατὸν*, vi. 129. a. *ἐπικαλέει τὸν θεὸν τῷ ἂν θύῃ*, iv. 60. a. *ποταμὸς τῷ θύουσι Σωτῆρι*, Fluvius cui sacra faciunt tamquam Servatori, viii. 138. a. *ubi σωτήρια, quod olim edebatur, ex ingenio primi editoris natum videtur.*

θύειν cum Dativo casu etiam alia ratione dicitur, nempe cum Dativo Rei quæ Deo pro sacrificio offertur. Sic certe, si modo vera scriptura, θύειν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος, Sacrificare, Deo offerre, quidquid quisque haberet, i. 50. a. *ubi noster quidem cod. F.* τοῦτο *præfert, non* τούτῳ. *Similiter vero cod. Arch.* i. 216. *f. exhibet,* ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵπποισι, (*cum duplici Dativo,*) *ubi alii vulgo* ἵππους.

Θύεσθαι (*verbo Medio*) *dicitur is qui* Sacra facit *hoc consilio* ut e victimarum extis auspicium capiat, *aut* Qui imminente periculo deos sacrificiis placare nititur. ἐθύετο καὶ ἐκαλλιρέετο, vii. 167. m. ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστὰ, ix. 62. a. ἐθύοντό τε καὶ ἐπικαλέοντο τόν τε Βορέην καὶ τὴν Ὠρειθυίην, vii. 189. m. ἐθύοντο,—Τισαμενὸς ἦν ὁ θυόμενος, οὗτος γὰρ εἵπετο τῷ στρατεύματι μάντις, ix. 33. a. θυομένῳ οἱ ἐπὶ τῇ Πέρσῃ, Dum sacra faciebat adversus Persas, ix. 10. *f. N.* ἐπεί τε οἱ τὰ ἱρὰ οὐ προεχώρεε χρηστὰ θυομένῳ ἐπὶ Κρότωνα, v. 44. *f.*

Θύλακος, ου, ὁ, Saccus. ἔφασαν, τὸν θύλακον ἀλφίτων δέεσθαι, iii. 46. b. *Diminutivum*, τὸ θυλάκιον, iii. 105. m.

[Θρόσκειν *habes in Compositis* Ἀναθρόσκειν *et* Ἀποθρ. *quæ vide.*]

Θυμαλγὴς, ὁ, ἡ, Animum dolore adficiens. λέγων θυμαλγέα ἔπεα, i. 129. a.

Θυμιᾶν, Accendere odores, Adolere. *τὴν στύρακα θυμιῶντες*, Accendentes styracem, *cujus fumo abigunt serpentes*, iii. 107. m. *τὸ σπέρμα τῆς κανναβίος θυμιῆται καὶ ἅμμα παρέχεται τοσαύτην etc.* iv. 75. a. λιβανωτοῦ τρηκόσια τάλαντα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε, vi. 97. *f.* ἐθυμίων θυμιήματα, viii. 99. a. θυμιῶσι μάλιστα τοῦτο (τὸ λή-

Digitized by Google

δακον) Ἀράβιοι, iii, 112. *f.*

Θυμίαμα, τος, τὸ, Suffimentum, Odores. περὶ θυμίαμα κατασχεῖν ἵζει, Accensis odoribus, Incenso suffimento adsidet, i. 198. *m.* νηδὺν—πλὴν κυπέρου κεκαυμένου καὶ θυμιάματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ ἀνήσου, iv. 71. *a.* (*ubi de Scytharum institutis.*) τὴν κοιλίην διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι, ii. 86. *m.* θυμιήματα παρ' αὐτῇ (τῇ βοΐ) ταυτοῖα κατεγίζουσι, ii. 130. *a.* vii. 24. *a.* ἐθυμίων θυμιήματα, viii. 99. *a.* *Fluctuant libri inter* θυμιημάτων *et* θυωμάτων, ii. 86. *m.* *paulo post verba modo citata, et* iii. 113. *a.* *Conf.* Θύωμα.

Θυμιητήριον, ου, τὸ, Thuribulum, iv. 162. *m.*

Θυμὸς, οῦ, ὁ, 1. Animus. ἐς θυμὸν (τοῦτο) ἐβάλετο, Animo rem mandavit, i. 84. *f.* θυμὸν ἔχε ἀγαθὸν, Bonum animum habe, i. 120. *m.* iii. 85. *a.* τὰ, θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quæ, si animo volente fueritis, (si serio volueritis,) omnia ipsi habere poteritis, v. 49. *m.* *N.* *Hinc* 2. Cupido, Desiderium. ἀνέσθαι τῶν φορτίων τῶν σφι ἦν θυμὸς μάλιστα, i. 1. *f.* ἡ σφι θυμὸς ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πόλεμον, viii. 116. *m.* 3. Ira. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέειν ἐπανάγειν τὸν θυμὸν, Iram solent suscitare, vii. 160. *a.* περὶ (*sive* πέρι) θυμῷ ἐχόμενος, Ira superatus, Ira supra modum incensus, iii. 50. *f.* *cum Var. Lect. et Not.*

Θυμοῦσθαι, Irasci. τὸν δὲ θυμωθέντα, iii. 34. *m.* ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι, iii. 52. *m. f.*

Θῦνος, ου, ὁ, *i. q.* θύννος, Thynnus piscis, i. 62. *extr. et ibi Var. Lect.*

Θύρη, ης, ἡ, 1. Janua. θύρη κατακωκτὴ, Janua plicatilis, v. 16. *m.* τὴν θύρην ἀνακλίνειν, ibid. *f.* προσθεῖναι τὰς θύρας, Fores claudere, iii. 78. *m.* *N.* 2. Tabula oblonga, *januæ formam habens.* ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, ii. 96. *m.* *N.* *Similiter* θύραι sunt Tabulæ *vel* Asseres viii. 31. *m.* *ubi* ἐφράξαντο τὴν ἀκρόπολιν θύρῃσί τε καὶ ξύλοισι. *Vicissim Poëta passim* σανίδας *dicens,* Januam *significat. Vide Dammii Lexic. Etym. p.* 2225. *seq. et Eustath. ad Odyss. χ'. p.* 780. *l.* 18. *seqq.* *Conf. infra* Θύρωμα.

Θύρωμα, ατος, τὸ, *i. q.* ἡ θύρα. διξὰ θυρώματα, Janua bivalvis, *sive* Tabulatum *aut* Conclave duplici janua clausum, ii. 169. *f.* *N.*

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, Janitor, i. 120. *a.*

Θύσανος, ου, ὁ, Fimbria. οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων οὐκ ὄφιές εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντιοι, iv. 189. *a.*

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, Fimbriatus. κιθῶνας θυσανωτοὺς, ii. 81. *a.* αἰγέας περιβάλλονται θυσανωτὰς, iv. 189. *m.*

Θυσίη, ης, ἡ, Sacrificium, *præsertim publicum et solenne.* *Sic* i. 50. *a.* ii. 60. 61. 62. *et alibi.* *Sic* θυσίαι *καὶ* ἱρὰ, Sacrificia et sacra solennia, ii. 63. *a.* ἔσαν ἐν θυσίῃσι καὶ εὐταθείῃσι, Sacrificiis et epulis celebrandis operam dabant, viii. 99. *a.* *N.* θυσίῃσι ἐπετείῃσι ἱλάσκονται (τὸν Πᾶνα) vi. 105. *f.* (*Conf.* Δημοτελὴς.) *Est etiam* ἡ θυσίη, Sacrorum faciendorum ratio, *sive potius* Ratio mactandi victimas, iv. 60. *a.*

Θύσιμος, Ad sacrificandum idoneus. κτήνεα θύσιμα, Pecudes quas immolare fas est, Lectæ victimæ, i. 50. *a.* ἕθυον δὲ πάντα *etc. scil.* πάντα τὰ θύσιμα, ii. 52. *a.* *N.*

Θύωμα, ατος, τὸ, Aroma, Suffimentum, Odores. τιμπλᾶσι—λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, ii. 40. *f.* τὴν νηδὺν σμύρνης καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, ii. 86. *m.* *ubi olim* θυμιημάτων *edd.* τοσαῦτα μὲν θυωμάτων πέρι εἰρήσθω, iii. 113. *a.* *ubi item* θυμιημάτων *olim edd.*

Θωκέειν, Sedere. ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέειν, ii. 173. *a. m.*

Θῶκος, ου, ὁ, Consessus. καί τις οἱ—ἐν θώκῳ κατημένῳ μετὰ τῶν ἐφόρων, vi. 63. *a.* *N.* *Sed etiam* (*et quidem primitiva notione*) Sella, *sive potius* Sedile, Subsellium, in quo pluribus locus est. κατημένου ἐν θώκῳ, ἐλθόντες οἱ παρίζοντο, ix. 94. *a.* θῶκοι ἀμπαυστήριοι, Sedilia in quibus requiescere possis, i. 181. *m. f.* *Hesychius:* Θῶκος· καθέδρα, θρόνος, σύλλογος.

Θῶμα, ατος, τὸ, *i. q.* θῦμα *et comm.* θαῦμα, Miraculum, Res mira. μέγιστον θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεχομένοισι *etc.* v. 43. *m.* *ubi alii* θῶυμα, *alii* θαῦμα, *vulgo* θώϋμα *edd.* θῶμά μοι καὶ τοῦτο γέγονε, vii. 153. *f.* *ubi quidem iterum* θώϋμα *vulgo edebatur contra librorum præscriptum.* ἐν θώματι ἐγένοντο *dedere codd. Arch. et F.* vii. 218. *a.* ἐν θώματι ἔσκον *cod. F.* iv. 129. *f.* *et* θῶμα μέγιστον ἐρέω, ibid. *a.* *Conf.* Θῶυμα.

Θωμάζειν, *vide* Θωυμάζειν.

Θώμιγξ, ιγγος, ὁ, Funis, Funiculus. στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμιγγος, i. 199. *a.* *N.*

[Θωπεία, Assentatio, *vide in* Θώψ.]

Θωρηκοφόρος, ὁ, ἡ, Thorace armatus, vii. 89. *f.* 92. *a.* viii. 113. *m.*

Θώρηξ, ηκος, ὁ, *comm.* θώραξ, Thorax, Lorica. ἐντὸς θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, κατύπερθε δὲ τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ἐνδεδύκεε, ix. 22. *m.* ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρεε χαλκέῃ ἁλύσι δεδεμένην ἄγκυραν, ix. 74. *a.* θώρηξ λίνεος, ζώων ἐνυφασμένων συχνῶν *etc.* *memoratur* iii. 47. *m. et f.*

Θώρηξ *etiam de* Munimento *et* Muro urbis *dicitur.* τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θώρηξ ἐστὶ, ἕτερον δὲ ἔσωθεν τείχος περιβεὶ—στεινότερον, i. 181. *a.* *Qui locus, minus commode in Latina nostra versione ex-*

Digitized by Google

pressum, sic reddendus erat: Ille igitur, quem dixi, murus munimentum urbis est, (*nempe* munimentum exterius, *quod urbem adversus molimina extrinsecus ab hoste suscepta tuetur,*) intra urbem vero (*sive*, et intra urbem, *nam δὲ particula hic non habet utique vim adversativam*) alius circumcurrit (circumductus est) murus—minorem habens latitudinem. *Videri poterat turbatus nonnihil ordo rationis, et verba ista parum commodo loco inserta poterant videri, sed curatius si spectes, rite omnia succedere videbis. Scilicet cap.* 179. *describebatur* major ille *et stupendæ mensuræ* murus, *extrinsecus circa urbem circumductus; dein cap.* 180. *describitur* minor murus (*alius*) *intra urbem ripam utramque prætexens fluvii qui mediam urbem perfluit, eamque in duas regiones dividit. Nunc cap.* 181. *priusquam exponat quid in utraque harum regionum maxime memorabile insit, veluti in transitu, suo more, brevibus verbis ea repetit quæ duobus superioribus capitibus uberius exposuerat. Herodotus igitur* totum *illum majorem* murum θώρηκα vocat, *haud sane incommode; quippe qui urbem, veluti* lorica *hominem, protegat ac tueatur. Apud Cassium vero Dionem, in descriptione urbis Byzantiorum,* (*lib.* lxxiv. *cap.* 10.) θώραξ dicitur pars quædam muri, *nec id quidem absurde. Scilicet* Murus urbis, *qui in insignem quamdam latitudinem patere dicitur non* tolus *esse* lapidens *intelligitur; sed adgestus agger, qui extrinsecus muro lapideo vestitus et munitus est, pars muri esse censetur; cujus respectu altera pars, ex lapidum* (*sive nativorum sive doctilium*) *compage exstructa, rite* θώραξ τοῦ τείχεος vocatur.

Θὼς, ωὸς, ὁ, Bestia Libyca, *de genere vulpino,* κριοὶ ἄγριοι, καὶ ἴλικτνες, καὶ θῶες καὶ πάνθηρες, iv. 192. *a.*

Θῶυμα, ατος, τὸ, *pro quo subinde* θῶμα, (*quod vide*) i. *q. comm.* θαῦμα. *Vulgo* θένμα *edebatur, sicut et* θωϋμάζω, *et alia hujusmodi, cum punctis diæreticis, quæ ignorant libri veteres. Vide Var. Lect. in Proœm. lib.* i. *in.* 3. *tum lib.* i. *cap.* 68, 5. *et* 8. ii. 148, 28. iii. 113, 1. *et* 3. *et passim alibi.* 1. Miraculum, Res mira, admiranda. τῷ λέγουσι θῶυμα (θῶμα *ms. F.*) μέγιστον παραστῆναι, i. 23. *a.* θώυματα Λυδίη οὐ μάλα ἔχει, i. 93. *a.* θῶυμα *vel* θῶμα μυρίον (μέζον, μέγιστον) παρέχεται, ii. 148. *m. f.* 149. *a.* 155. *f.* θῶυμα μέγα εἶδον (*sive* ἴδον), iii. 12. *a.* θῶυμα γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστὶ, viii. 37. *m. Et cum Dativo personæ:* τόδε θῶμά μοι μέγιστον γενέσθαι λέγεται ὑπὸ Θηβαίων, Hoc, quod maxime mirum mihi videtur, accidisse narrant Thebani, viii. 135. *a.* θῶνμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην *etc.* Pro miraculo (*vel* re mira) habens, Miratus, i. 68. *a. Sic* θῶμα (*vel* θῶμα) ποιεύμενος τὴν τοῦ Ἑλλησβ. ἀβουλίην, viii. 74. *m. Et* Ἀρταβάζου θῶμα (*s.* θῶμα) ἐποιεύμην τὸ καταῤῥωδῆσαι, ix. 58. *m.* ubi naturalis series orationis sic concipienda, θῶυμα ἐποιεύμην τὸ ἀῤῥωδῆσαι τοῦ Ἀρταβάζου. *Reperitur quidem formula* θῶυμα ποιεῦσθαι etiam cum Genitivo casu constructa, *sed nimirum cum Genitivo participii:* τῆς (Ἀρτεμισίης) μάλιστα θῶμα ποιεῦμαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης, vii. 99. *a. Videri poterat eadem formula etiam cum præpos.* περὶ *aliunde constructa:* θῶυμα ποιεύμενον τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἐτέων, iii. 23. *a. sed ibi haud dubie intelligendum* θῶυμα ποιευμένων τὸ περὶ τῶν ἐτέων λεχθέν.

2. Miratio, Admiratio, Obstupescere. ἐν θώυματι ἦν ὁρέων τὸ ποιεύμενον, i. 68. *a. Sic* ἐν θώματι (*vel* θώυματι) ἔσαν, iv. 111. *a.* ἐν θώνμ. ἔσκον, iv. 129. *f.* ἐν θώνμ. γενέσθαι, iii. 3. *f.* vii. 218. *a. m.* ἐν θώνμ. ἔχεσθαι ἀπούοντας, viii. 135. *m. f.* ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέσχετο, vii. 128. *f. Et cum Genitivo vel:* τοὺς δὲ ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης, ix. 37. *m.*

Auctor Vitæ Homeri *frequentat formulam* ἐν θώματι ἔχειν τινὰ, Mirari, Admiratione prosequi, cap. 12. *b.* 29. *f.* 34. *f.*

Θωυμάζειν, *et* **Θωμάζειν**, (*comm.* θωμάζειν) Mirari, Admirari. *Vulgo in editis libris diphthongus* ωυ *impositis punctis diæreticis dirimitur, quæ ignorant mendi.* (*vide supra in* Θῶυμα.) θωυμάζων εἰ μὴ ἀνεσπᾶσι, i. 155. *a. m.* (*conf.* El, num. iii.) θωμάζω (*sive* θωυμ.) τὸ αἴτιον ὅ τί ποτ' ἦν, vii. 126. *b.* κάρτα ἂν ἐθώμαζες, i. 68. *a.* θωμάσας τὸν λόγον, ix. 16. *m. cum Var. Lect. Sic* ἐθώμαζε ὁρέων τὸ ποιεύμενον, ix. 53. *m.* ἦν αὐτὸν μυρίως θωυμάζων, ἔχεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, iii. 80. *m. f.* (*ubi* θωυμάζειν *est* Colere, Observantia prosequi, *ut apud Thucyd.* i. 38.) *Conf.* Ἀποθωυμάζειν.

Θωυμάσιος, *et* **Θωμάσιος**, η, ον. Mirus, Mirabilis. ἐπύθοντο δὲ τρόπῳ θωμασίῳ, *al.* θωυμασίῳ, vii. 239. *a.* πλείστα θωμάσια ἔχει ἡ Αἴγυπτος, ii. 35. *a. Comparat.* ἡ ἑτέρη (ὁδὸς) θωυμασιωτέρη, ii. 21. *a.*

Θωυμαστὴς, οῦ, ὁ, Admirator. καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ κατεστήκεισαν, Vit. Hom. 3. *m.* 12. *a.* 25. *m. In Musis* nusquam occurrit hoc vocab.

Θωυμαστὸς, ἡ, ὸν, Mirabilis, Admirandus. ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστὰ, *lib.* i. *in proœm.* καρπὸν θωμαστὸν φύειν, ix. 122. *f.*

Θώψ, ωπὸς, ὁ, Adsentator. ἦν θεραπεύη τις (αὐτὸν) κάρτα, ἔχθεται ἅτε θώψ, iii. 80. *f. ubi olim* ἅτε θωπείαν ἡγούμενος edd. *sed verbum* ἡγούμενος, *ex primi Editoris ingenio adjectum, nullus vetus codex agnoscit.*

Digitized by Google

I.

Ἰαχχάζειν, Iacchum s. Bacchum invocare, Canticum illud canere quod Iacchum nominant. *τὴν φωνὴν, τῆς ἀκούεις, ἐν ταύτῃ τῇ ὀρτῇ* Ἰακχάζουσι, viii. 65. *m. N.*

Ἴακχος, Canticum cui nomen Iacchus. *καὶ οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν Ἴακχον*, viii. 65. *a. N. Conf. Hesych. h. v.*

Ἰᾶσθαι, Sanare, Mederi. *σμύρνῃσι ἰώμενοι τὰ ἕλκεα*, vii. 181. *m. f. μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ*, Noli malum malo sanare, iii. 53. *m. N. ὃς μὲν ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε*, iii. 134. *a. Confer supra* Ἀνιᾶσθαι *et Not. ad* vii. 236. *extr.*

Ἶβις, ιος, ἡ, Ibis avis. ii. 65. *f.* 75. *extr. et* 76. *Accus. plur. τὰς ἶβις*, ii. 67. *m.*

Ἰδέη, ης, ἡ, Species, Genus. *φρέαρ τὸ παρέχεται τριφασίας ἰδέας*, Puteus qui exhibet tria diversa rerum genera, vi. 119. *m. φύσιν παρέχονται (οἱ ποτάμιοι ἵπποι) ἰδέης τοιῆνδε*, Hæc eorum natura et species est, ii. 71. *φύλλα τοιῆσδε ἰδέης*, Folia talis generis, Naturæ talis, i. 203. *m. ubi non agitur de* Specie exteriore *foliorum, sed de illorum* interiore vi ac Natura. *ἐφρόνεον διφασίας ἰδέας*, Duo genera consiliorum agitabant, In duas divisi erant Sententias, vi. 100. *a.*

Ἴδη, ης, ἡ, Sylva. *χώρη ὑψηλή τε καὶ ἴδῃσι συνηρεφὴς*, i. 110. *m. χώρη πᾶσα δασέη ἴδῃσι παντοίῃσι*, iv. 109. *m. f. (Similiter τῆν πᾶσαν δασέην ὕλῃ παντοίῃ*, iv. 21. *extr.) ἐν δὲ τῇ ἴδῃ πλείστῃ* (in densissima sylva) *ἐστὶ λίμνη*, iv. 109. *f. λόφος δασὺς ἴδῃσι*, iv. 175. *f. ἴδη ναυπηγήσιμός ἐστι ἄφθονος*, v. 23. *m. οὔρεα ὑψηλὰ ἴδῃσί τε παντοίῃσι συνηρεφέα*, vii. 111. *m.*

Ἰδιοβουλεύειν, Suum (privatum, proprium) consilium sequi, vii. 8. *extr.*

Ἴδιος, Proprius, Separatus, Diversus ab aliis. *ἔθνος ἴδιον καὶ οὐδαμῶς Σκυθικὸν*, iv. 18. *f. ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον*, iv. 22. *a. ἴδια κέρδεα*, Privatus quæstus, vi. 100. *m. παραδώσειν τὴν ἰδίην ἐλευθερίην*, Suam tradituros libertatem, vii. 147. *a. m. τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια* (Privata, Profana) *ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο*, viii. 109. *m. N.*

Ἰδιώτης, ου, ὁ, Privatus *homo. οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας*, i. 32. *a. ἰδιώτας ἄνδρας*, i. 70. *f. ἔτι ἰδιώτῃ ἐόντι Δαρείῳ*, Quum adhuc privatus (*nondum rex*) esset, vii. 3. *m.*

Ἰδιωτικὸς, η, ον, Ad hominem privatum pertinens; *cui alias opponitur* δημόσιος, Publicus; *sed apud Nostrum* i. 21. *b. distinguitur Id quod* Regis est, *et* Id quod privatorum hominum: *ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστεϊ οὗτος καὶ ἑωυτοῦ καὶ ἰδιωτικός.*

Ἴδμεν, Novimus, *vide supra in* Εἰδέναι.

Ἱδρύειν *et* Ἱδρύνειν, Locare, Collocare, Statuere. *ἵδρυσε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ*, Collocavit exercitum, Castra posuit, iv. 124. *a. ἵδρυται* (Sita est) *ἡ πόλις αὕτη ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα*, ii. 59. *m. τὸν λόχον περὶ ποταμὸν ἱδρύμενον*, ix. 57. *a. m. ἱδρυθέντι τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ*, iv. 203. *m. (ubi ἱδρυνθέντι commode cod. Pass. conf. loca mox citanda*, i. 172. *m.* ii. 42. *a. et* 44. *m. cum Var. Lect. Similiter ἱδρύνθησαν apud Ionicum Poëtam, Iliad. γ'.* 78. *ἡ.* 56.) *τὰ δύο ἕθνεα ἵδρυται (i. q. οἰκέει) τῇ καὶ τὸ πάλαι οἰκεον*, viii. 73. *a.*

Frequenter usurpatur hoc verbum ubi de Templo *agitur. ἱδρύσαντο Πανὸς ἱρὸν*, Posuerunt, Statuerunt Panis templum, vi. 105. *f. τὸ ἱρὸν τὸ λέγεται τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἱδρύσασθαι*, ii. 182. *f. ubi alii quidem ἱδρῦσθαι aut ἱδρύσθαι, sed præstat istud. (vide Var. Lect. et Not.) ἱδρυνθέντων σφι ἱρῶν ξεινικῶν*, i. 172. *m. ἐξ οὗ σφι τὸ ἱρὸν ἵδρυται*, ii. 44. *a. et τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἱδρυνθῆναι, ibid. m. et ἱρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἱδρυμένον*, ibid. *ὅσοι Διὸς Θηβαίος ἵδρυνται ἱρὸν*, ii. 42. *a. N. ubi ἵδρυνται idem valet ac ἱδρυσάμενοι ἔκτηντο*, (Templum erectum habent) *quod habes* ii. 44. *f.*

Ἰέναι, Ire. *ἐς Σκύθας ἰέναι*, iii. 134. *m. f. ὅσσον ἰέναι, vide* Ἄσσον. *Construitur cum Accus. subintellecta διὰ præpositione: ὁ ἥλιος ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ*, iv. 25. *a. ubi ἰὼν idem valet ac διεξιὼν, quod paulo ante legitur. Sic in Præt. ἧϊε τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης*, ii. 26. *f. (conf.* Ἔρχεσθαι.) *ἧϊα λέξων*, Adgressus sum dicere, iv. 82. *extr. ἧϊε ταύτην αἰνέων διὰ παντὸς*, i. 122. *m. f. ubi solicitari verbum ἧϊε fortasse non debebat:* Ibat illam laudans, *id est*, Passim, Quacumque iret, laudabat eam constanter. *Plusquamperf. notione Perfecti vel Imperfecti: ἦϊσαν μετὰ ταῦτα, quæ videtur verissima apud Nostrum scribendi ratio, quam tenent libri omnes.* i. 43. *a. excepto uno Arch. qui ἤεισαν præfert. ἀναστρατηγῷ ἦϊσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας*, i. 62. *m. ubi ἦσαν alii. ἦϊσαν ἐπ' Αἴγυπτον*, i. 105. *a. (al. ἦσαν aut ἤσαν.) Sic* iv. 140. *f. ubi temere et pessime ἦισαν olim edebatur. ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἦσαν*, ii. 163. *m. N. ἦσαν Ald. et F. ἦϊσαν equidem malebam. ἦϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλήϊα*, iii. 76. *a. et f. ubi ἦεσαν edd. ante Wess. ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίην ἦϊσαν*, ix. 5. *f. ubi alii ἦσαν, et ἦεσαν ed. Wess. cum aliis. Compositum ἀπῆϊσαν habes* viii. 137. *a. προῆϊσαν*, viii. 130. *b. nec tamen sine varietate.*

Med. Ἴεσθαι, *i. q. ἰέναι*, Ire. *ἴετο κρὸς Παυσανίην*, Adiit Pausaniam, ix. 78. *a. (ubi quidem ἵκετο, nempe ex glossa, præferunt codd.*

Digitized by Google

nonnulli. Hesychius: Ἴεται· βαδίζει, τορεύεται. Simul significari Studium quoddam aut Festinationem euntis, docuit idem Grammaticus et alii ut Scholiastes Iliad. β'. 154.) ὁρόμῳ ἵεντο ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, vi. 112. a. ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέσθαι, vi. 134. f. Conf. Ἀνίεσθαι et Κατίεσθαι.

Ἰέναι, Mittere, Emittere. φωνὴν ἰέναι, Edere vocem, ii. 2. m. μᾶλλον πυλλῷ ἴεσαν τῆς φωνῆς, iv. 135. f. N. (ubi quidem ἴεσαν codd. nonnulli, sicut et ἰέναι, ii. 2. m.) Ἑλλάδα γλῶσσαν ἰέντα, ix. 16. a. ubi quidem similiter ἰέντα ms. F. Conf. Ἀνιέναι Ion. pro Ἀφιέναι.

Vitiose olim vii. 16. f. edebatur ἄλλ' ἤδη ἴημι, ubi ex librorum vestigiis ἀλλ' ἤδη ἔτι ἐμὲ aut ἀλλ' εἰ δεῖ ἐμὲ erui debebat.

Ἱερείη, ης, ἡ, Sacerdos fœmina. Sic quidem ἡ Ἱερείη τῆς Ἀθηναίης, i. 175. a. Sed, quemadmodum Ionico more ἱρὸς et ἱρεὺς, non ἱερὸς ἱερεὺς usurpat Noster, similiter apud eumdem rectius alibi ἡ Ἱρείη, Ἱρέη aut Ἱρηΐη scribitur. Sic ἡ ἱρείη τῆς Ἀθηναίης, viii. 104. f. ubi Ἱρέη cod. Arch. ne sic quidem male. ἡ ἱρείη ἐξαναστᾶσα v. 72. m. edd. et mssti, ubi in nostra et in aliis nuperioribus editionibus forma vocabuli ex ed. Reiz. propagata Ἱρηΐη legitur, quam hoc quidem loco nullus vetus codex præivit, sed consentientibus libris sunt al Δωδωνίδες Ἱρήϊαι, ii. 53. f. iterumque Δωδωναίων αἱ Ἱρήϊαι, ii. 55. f. (tamquam a sing. ἡ Ἱρήϊα, non Ἱρηΐη.) et δύο γυναῖκας Ἱρηΐας habes ii. 54. a. (ubi quidem Ἱρὰς maluerat Valck.) Unus codex noster, in ἱρείη quidem v. 72. m. cum aliis consentiens, ἱερείη scribit viii. 104. f. sicut i. 175. a. et ἱέρειαι ii. 53. f. et 55. f. similiterque ἱερείας ii. 54. a.

Ἱερὸς vide Ἱρός. Solæce dictum Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἀκτὴν legitur in Bacidis oraculo, viii. 77. a. ubi vide Var. Lect.

Ἱεροσύνη et Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Sacerdotium. ἱερωσύνην (vel ἱρωσ.) αἱρεῦμαι ἐμοὶ, iii. 142. m. f. cum Var. Lect.

Ἵεσθαι vide in Ἰέναι.

Ἵζειν, Sedere. Ut passim apud Homerum, sic et apud Nostrum v. 25. m. f. τὸν θρόνον ἐς τὸν ἵζον ἐδίκαζε: quem locum citans Priscianus προκατίζων quidem scripsit, sed nimirum ex interpretatione, quippe hoc usitatius. Paulo post apud eumdem Nostrum habes ἐν τῷ κατίζων θρόνῳ δικάζειν. (conf. Παρίζειν.) Similiter, πρότους ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἵζειν τοὺς βασιλῆας, vi. 57. a.

Sed præsertim Passivum vel Medium Ἵζεσθαι usurpatur hac notione, Sedere, Considere, Sedem capere. γυναῖκα ἱζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης, i. 199. a. (ubi ἑζομ. cod. F. quod in Var. Lect. adnotare neglexi.) αἱ γυναῖκες ἀντίαι ἵζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, v. 18. m. f. ἱζόμενοι (nonnulli ἑζομ.) ἐν τῷ Τηϋγέτῳ, iv. 145. a. N. ἵζοντο αὖτις ἐς τὸ Τηθγετον, iv. 46. extr. κατ' ἡσυχίην ἱζομένους, ix. 41. m. Frequenter de Exercitu Locum castris capiente, οἱ Πέρσαι ἵζοντο πέλας τῶν Αἰγυπτίων, iii. 12. a. ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἵζοντο, et paulo post ἑζόμενοι ἐν τῷ Ἰσθμῷ, viii. 71. m. αὐτοῦ (nempe ἐν χώρῳ ἐπιτηδειοτέρῳ ἐνστρατοπεδεύεσθαι) ἑζόμενον, ix. 2. a. ἐπ' ἑωυτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ἵζεσθαι, ix. 17. m. ἑζόμεθα ἀντίοι τοῖσι κατιοῦσι, ix. 26. a. ἑζόμενοι ἐπὶ τὸν ὄχθον, iv. 203. m. viii. 52. a.

Ἰή, ῆς, ἡ, Vox. πολὺ εὐκτον ἦν ἀκοῦσαι, i. 85. m. in Orac. Perperam ibi olim ἴην edd.

Ἴημα, ατος, τὸ, Medicamentum. ἴηται ἰήματα μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, iii. 130. m.

Ἰήτης, ὁ, Incola insulæ e Cycladibus cui nomen Ios. ἐλεγεῖον ἐτέγραψαν Ἰήται, Vit. Hom. 36. m.

Ἰητρικὴ, ἡ, scil. τέχνη, Ars medica, ii. 84. a. iii. 129. a. coll. ibid. f. et 130. a.

Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, (comm. ἰατρὸς) Medicus, ii. 84. iii. 131. a. et f.

Ἰθαγενὴς, ὁ, ἡ, i. q. αὐτιγενὴς vel αὐθιγενὴς et γνήσιος, Genuinus, Nativus, Natura et prima origine talis. (conf. Gregor. Dial. Ion. §. 161. et ibi interpp.) οὐκ ἰθαγενέα στόματα (τοῦ Νείλου), ἀλλ' ὁρατὰ, ii. 17. extr. ἐόντες Αἰγύπτιοι ἰθαγενέες, vi. 53. f.

Ἰθέως, i. q. εὐθέως, Recta, Statim, Protinus. ii. 121, 2. m. iv. 68. f. v. 41. f. v. 92, 2. m. et 92, 7. m. vi. 10. f. 49. m.

Ἰθὺ, Adverb. cum Genit. Recta versus: nempe per ellipsin præpositionis ἐπὶ, ut ex v. 64. f. intelligitur (conf. Εὐθὺς, Adverb.) ἐλᾷς ἰθὺ τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, i. 207. m. ubi teneri olim vulgatum ἰθὺς potuerat, quod v. 64. f. libri omnes agnoscunt. Sed alibi in ἰθὺ consentiunt libri; ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν etc. Recta versus fines eorum qui etc. iv. 120. f. ἐθέλοντα τοὺς Πέρσας ἰθὺ τοῦ Ἴστρου, iv. 136. a. ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, vi. 95. m. f. ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφευγον, viii. 38. m. ἐτράποντο ἰθὺ τοῦ ἱροῦ, ix. 69. a. m.

Ἰθύειν, Recta ire, Iter suum dirigere. πρὸς τὴν μίην τῶν μοιρέων ἰθυσαν, iv. 122. m. Cum Infinitivo constructum significat Instituere, Parare, Impetum capere (Impetu ferri) ad aliquid faciendum. ὅκου ἰθύσειε στρατεύεσθαι, Quocumque instituisset exercitum ducere, Quocumque expeditionem suscepisset, i. 204. f. iii. 39. m. ὁρᾶτε Δαρεῖον ἰθύοντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, vii. 8, 2. a. Quo pertinet Hesychii glossa: Ἰθύει· βούλεται, ἐφορμᾷ, φέρεται.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, Prælium recta et aperto marte initum, Justum prælium. οὐκ οἷοί τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι, iv. 102. a. ἰθυμαχίην μὲν οὐ ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, iv. 120. a.

Ἰθύνειν, i. q. εὐθύνειν, nempe 1. Diri-

Digitized by Google

gere. ἰθύνεται (ἡ νηῦς) ὑπὸ δύο πλήκτρων, Regitur navis duobus remis, i. 194. *m.* 2. Punire, Mulctare. *Hinc Passiv.* ἰθύνεσθαι θανάτῳ, Morte mulctari, Capitali supplicio adfici, ii. 177. *f.*

Ἰθύς, *Adverb. i. q.* ἰθύ, Recta. ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, v. 64. *b. absque varietate. Sic* i. 207. *m. olim commode edebatur* ἐλᾷς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, *ubi nos quidem præeunte nostro cod. F.* ἰθὺ *posuimus.* ἰθὺ Λιβύης *posuerunt nuperi editores* ii. 119. *f. ubi* ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης *habet Plutarch. tamquam ex Herodoto, sed libri Herodotei solum* ἐπὶ Λιβύης.

Ἰθύς, *Adject.* εἶα *vel* ἑᾶ, ὑ, *i. q.* ὀρθός, Rectus. ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἀνήρ, Rectus (Simplex, Probus) et justus vir, i. 96. *m. f.* (*mox ibid.* κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων.) τὸν ἰθὺν ἔφαινε λέγων, Recte et aperte, id quod verum erat, dixit, i. 118. *a.*

κατ' ἰθύ, Recta ex adverso. ὥσπερ κατ' ἰθὺ ἑόντων, Sicut dum ex adverso steterant, ix. 51. *m. ubi olim una voce* καταὐθύ, *sed* κατ ἰθὺ (*sic*) *mss. F.*

Fœm. ἡ ἰθέα τῶν ὁδῶν, ii. 17. *m. ubi quidem* (*quod in Var. Lect. adnotari debuerat*) ἰθεῖα *mss. Pa. et F. nempe F. in ora, quia ibi in contextu desunt nonnulla* (*conf.* Βαθὺς *fœm.*) *Similiter vero diphthongum in penultima alibi tenent libri omnes.* ἰθεῖαν (*scil.* ὁδὸν, Recta via) ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον, vii. 193. *a. ubi corrigendum in nostra edit. erratum typothetæ, qui* ἰθείαν *posuit pro* ἰθεῖαν, *quod superiores edd. omnes cum mestis dabant.* ἐκ τῆς ἰθείης, *scil.* ὁδοῦ, *sive* γραμμῆς *subintelligere malueris, sive cum Musgravio ad Sophocl. Antig. vs.* 1006. *fœmininum pro Neutro* ἐκ τοῦ ἰθέος *positum statuas;* Recta via, Sine ambagibus, Ex professo, Ex aperto. ἀπέστησαν ἐκ τῆς ἰθείης, ii. 161. *extr. ubi pro eo quod in vers. Lat. posui,* e vestigio, *repositum* palam *vel* ex aperto *velim. Sic* ἐκ μὲν τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν, iii. 127. *a. nempe* σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ voluerat agere, *ut paulo post ibi ait scriptor. Sic rursus,* κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοισι πολέμους, ix. 37. *f. Sed videndum ne ad formulam* ἐκ τῆς ἰθείης *ex ipsius Herodoti præscripto intelligi* τέχνης *debeat. Nam quod* ix. 57. *a. ait,* ἰθείῃ τέχνῃ ἀπολιπεῖν αὐτὸν, *haud dubie idem valet ac* ἐκ τῆς ἰθείης, Palam, Manifeste, Prorsus, *proprie* Recta hoc agentes. *Vide quæ ad ipsum locum adnotavimus.*

Ἰθύτριξ, ιχος, ὁ, ἡ, Rectos habens capillos, (*non crispos*) vii. 70. *a.*

Ἱκανὸς, ἡ, ὸν, Sufficiens. ἀνὴρ γνώμην ἱκανὸς, Prudentia (Consilio) præstans, iii. 4. *a.* ἱκανῶν τῶν πρηγμάτων *corrigit Vir doctus pro vulgato* ἐκείνων. τῶν πρ. viii. 108. *m.*

Ἱκανῶς. *Ubi vulgo legitur* ἐξαναχωρέειν οἱ βέτερόισι δυνατῶς ἔχει, vii. 11. *m. ibi* ἱκανῶς *pro* δυνατῶς *offerunt cod. Arch. et Vind. speciose sane: nam* δυνατῶς *potius, quam* ἱκανῶς, *ex scholio adscitum videri debet: Hesychius:* Ἱκανῶς. δυνατῶς.

Ἵκελος, η, ον, *i. q.* ὁμοῖος, Similis. χειμάῤῥῳ ποταμῷ ἵκελος, iii. 81. *m.*

Ἱκετεύειν, *i. q.* ἱκέτην εἶναι *vel* παρεῖναι. *Sic* ὅσον χρόνον ἱκέτευον οἱ παῖδες, Quamdiu aderant supplices pueri, iii. 48. *m. ubi* ἱκετεύοντο *codd. Arch. et Vind. quod verum videtur.* σὲ ἱκετεύω, Supplex te oro, vi. 68. *a. Conf.* Κατικετεύειν.

Ἱκετηρίη, ης, ἡ, Oleæ ramus quo utuntur Supplices. λαβὼν ἱκετηρίην, v. 51. *a. Sic et* vii. 141. *a. ubi quidem* ἱκετηρίας *nonnulli libri, commode, quoniam de pluribus agitur, et paulo post* ibid. ἱκετηρίας τάσδε ἥκομεν φέροντες.

Ἱκέτης, ου, ὁ, Supplex. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας, *nempe* ἱκετηρίας λαμβάνοντας, vii. 141. *a. Cum Genit.* ἱκέτης ἱζόμαι τοῦ θεοῦ, ii. 113. *m. f.* τί τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις; i. 159. *m. f.*

Ἱκέτις, ἡ, Supplex mulier. Ἀρνάνδεω ἱκέτις ἔζετο, iv. 165. *f.* ῥῦσαί με τὴν ἱκέτιν, ix. 76. *m.*

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, Humor. ἀνὴρ ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα, iii. 125. *f.*

Ἱκνέεσθαι, *non solum* Venire, Pervenire, *significat;* (*qua quidem notione compositum verbum* ἀπικνέεσθαι *magis, quam simplex frequentat Herodotus; nam, quod olim* ii. 29. *a. edebatur,* ἵξεται, *id vitiosum erat:*) *sed* ἱκνέεται *idem etiam valet ac* κατήκει, προσήκει, δίκαιόν ἐστι, Pertinet (*ad me*), Æquum est. *Construitur partim cum* ἐς *præpositione:* δικάζειν ἐς τὸν ἱκνέεται ἔχειν αὐτὴν, Judicare ad quem pertineat illam habere (*i. e.* cui illam in matrimonium dare æquum sit,) vi. 57. *f. Partim absque præpositione; ut* ix. 26. *f. ubi,* τοῦ ἑτέρου (κέρεος) φαμὲν ἡμέας ἱκνέεσθαι ἡγεμονεύειν, *idem valet ac id quod paulo post ibidem subjicitur,* ἡμέας δίκαιον (ἐστὶ) ἔχειν τὸ ἕτερον. *Nec opus erat ut ibi contra librorum consensum* ἐς ἡμέας ἱκνέεσθαι *scribendum judicarent viri docti. Ignorant etiam præpositionem libri omnes* ii. 36. *a. ubi* νόμος (ἐστὶ) ἅμα κῆδεϊ κεκάφθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἱκνέεται, *nempe* τὸ κῆδος, Ad quos maxime pertinet (Quos maxime adtingit) luctus.

Hinc Particip. Ἱκνεύμενος *vel* Ἱκνεύμενος, Conveniens, Justus. *Sic* ὁμιλέοντα (σφίσι) μᾶλλον τοῦ ἱκνευμένου, Quum magis familiariter cum illis conversaretur quam Conveniebat, Par erat, vi. 84. *m. f.* ἐν χρόνῳ ἱκνευμένῳ, vi. 86, 1. *m. Latine reddunt* Procedente *vel* Insequente tem-

Digitized by Google

pore: *quæ interpretatio, per se, commodissima potuerat videri: sed, subtilius si spectes, aliud quid significari intelliges, scilicet* Justo, Conveniente, Opportuno, Suo tempore; *nempe, quo potissimum justitiæ suæ specimen edere homo ille debuit. Similiter apud Hippocratem ἐν τῷ ἱκνευμένῳ χρόνῳ significare* Debito, Congruo, Conveniente tempore, *docuit Fæsius in Œcon. Hippocr. ad quam Portus provocavit.*

Ἱκνευμένως, *i. q.* προσηκόντως, καθηκόντως, *interprete Gregorio et Suida cum Glossatore ex lib.* vi. 65. *f. ubi οὐκ ἱκνευμένος βασιλεύοντα Σπάρτης,* Non legitime regnantem Spartæ, Qui non debuerat rex esse Spartæ, Ad quem regnum Spartæ non pertineret.

Ἰκρίον, ου, τὸ, Tabula, Tabulatum. *ἰκρία δὲ σταυροῖς ὑψηλὰ ἐζευγμένα ἵστηκε,* v. 16. *a. et eodem cap. sæpius.* ἐξόμενος *ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ pro ἐπὶ τῷ ἱρῷ legendum suspicatus erat Valck.* iv. 35. *a. intelligens* Tabulatum *vel* Pontem navis.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, Milvus *avis,* ii. 22. *f.*

Ἴλαδιν, *vide* Εἰλαδόν.

Ἱλάσκεσθαι, Propitium sibi reddere, Placare. *θυσίησι μεγάλῃσι τὸν θεὸν ἱλάσκετο,* i. 50. *a. et* v. 47. *f. ubi non de* deo, *sed de* heroë *agitur. Rursus, τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίατο,* i. 67. *a.* (*Conf.* Δαμπάς.) *θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι (τὸν ἱρὸν χρυσὸν) μετέρχονται,* iv. 7. *a. N. puto,* Deos placant orantes ut illud sacrum aurum salvum conservent. Πάριοι Θεμιστοκλέα *χρήμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα,* viii. 112. *f.*

Ἰλιὰς ἐλάσσων, Ilias minor, Vit. Hom. 16. *a.*

Ἱμάντινος, E loris confectus. *θύσανοι ἱμάντινοι,* iv. 189. *a.*

Ἱμὰς, άντος, ὁ, Lorum. *ἐπάψας ἅμματα ἐν ἱμάντι,* iv. 98. *a. ἱμάντας ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος ἀνθρωπηίου) ἔταμε,* v. 25. *m.*

Ἱμάτιον, ου, τὸ, Pannus. *τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πέπων, σακκέουσι ἱματίοισι,* iv. 23. *m. De* Pallio *aut omnino de* Vestimento *usurpatum in Musis hoc vocabulum nec onotavi, nec usquam reperire memini.* εἷμα, ἐσθῆτα, χλανίδα, χιτῶνα *frequentat Noster.*

Ἱμείρεσθαι, Cupere, Adpetere. *ἱμείρετο χρημάτων μεγάλων,* iii. 123. *a. ἱμείροντο θεήσασθαι τοὺς Μήδους,* vi. 120. *m. ἱμέρθη τῶν νεῶν ἅμιλλαν γινομένην ἰδέσθαι,* vii. 44. *f.*

Ἵμερος, Cupido, Desiderium. *ἵμερος ἐνείρεσθαί μοι ἐπῆλθε,* i. 30. *m. ἐστρατεύετο—γῆς ἱμέρῳ, προσκτήσασθαι (γῆν) βουλόμενος,* i. 73. *a. εἶναι ποιῆσαι τῶν πάλαι ἵμερον εἶχον,* v. 106. *f.* ἵμερον ἔχων θεήσασθαι Πέργαμον, vii. 43. *f.* ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα ἰδέειν, ix. 3. *a.*

Ἵνα *frequenter apud Nostrum est Adverbium loci,* Ubi, Quo loco, Qua parte *significans.* οἰκοδομέουσι οἰκία ἵνα αὐτὸς ἥδιστα τῆς χώρης, i. 98. *a.* ἔμαθε ἵνα ἦν κακοῦ, Ubi calamitatis (*i. e.* Quanta in calamitate) esset, i. 213. *m.* ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι γῆς *etc.* ii. 133. *f. N.* ἐπιτάσσων τῇσι πόλισι ἵνα (Ubi, Quibus in Urbibus) ἑκάστοτε γίνοιτο, viii. 115. *f.* ἵνα δοκέει (*nempe* δοκέει ὑμῖν, *perperam olim* δοκῇ *edd.*) ἐπιτηδειότατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, Qua parte vobis commodissimum videtur ut nos stemus, ix. 27. *f.*

Alibi, nempe in illis verbis: ἵνα ἡ γῆ ἀναισιμώθη, i. 179. *a.* (*conf. supra v.* Ἐπιφράζειν) *voculam* ἵνα *Æm. Portus valere ait* πῶς, ὅπως, Quomodo *vel* (*quod nos etiam cum Valla adoptavimus*) Quem in usum. *Ac poterat utique, quemadmodum* πού, ὅπου, *et alia adverbia* In loco *significantia haud raro pro eis ponuntur que* In locum *significant, sic et* ἵνα *accipi pro* οὗ, Quem in locum, Quam in partem, *adeoque* Quem in usum. *Sed nihil impedit, quo minus cum Henr. Stephano,* (*in Nota marginali*) *quem et Gronov. et Wes. secuti sunt, consuetum significatum,* Ubi, quo loco, *teneamus.*

Ἰνταφέρνης *et* Ἰνταφρένης *idem,* iii. 70. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Ἰόνιος πόντος, *et* Ἰόνιος κόλπος, non Ἰόνιος, vi. 127. *a.* vii. 20. *f. et* ix. 92. *f. cum Var. Lect. et Not.*

Ἰπνὸς, οῦ, ὁ, Caminus, Furnus. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περιανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε, v. 92, 7. *m.* Ἰπνοὶ, Furni, *Locus sic nominatus. τὰς μὲν (νέας ὁ χειμὼν) ἐξέφερε πρὸς Ἰπνοὺς καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ,* vii. 188. *f. N.*

[Ἰποῦν, *vide* Ἀπιποῦν.]

Ἱππαγωγοὶ νέες, Ἱππαγωγὰ πλοῖα, Navigia transvehendis equis, vi. 95. *a. m.* 48. *f.* vii. 97. *f.*

Ἱππάζεσθαι, Equitare, Equo vehi. ἐπὶ τούτων (τῶν ἵππων) ἱππαζόμενοι ἐληΐζοντο, iv. 110. *extr.* ἀκοντίζομεν καὶ ἱππαζόμεθα, iv. 114. *m. f. Conf.* Καπιππαζ.

Ἱππαρχέειν, Equitatui præesse. *τῶν ἱππάρχεε Ἀσωπίδωρος,* ix. 69. *f. τὴν ἵππον τῆς ἱππάρχεε Μασίστιος,* ix. 20. *a.*

Ἱππὰς, άδος, *Adjectivum fœminini generis, idem valens ac* ἱππικὴ, Equestris. *ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους,* i. 80. *a. m.*

Ἱππάσιμος, ίμη, ιμον, *quasi Latine dicas* Equitabilis, Equitatui opportunus. ἱππάσιμον ποιήσαντες τοῦτον τὸν χῶρον, v. 63. *f.* (*ubi* ἱππεύσιμον *ms. Arch.*) Αἴγυπτον τὴν πρὶν δοῦσαν ἱππασίμην καὶ ἀμαξευομένην, ii. 108. *m.* (*ubi opponitur* ἄνιππος γέγονε.)

Digitized by Google

Sic ἱππασίμη ἡ χώρη, ix. 19. *m. f.*

Ἱππεύειν, Equitare, Equo vehi, i. 136. *m.* ἱππεύει ταῦτα τὰ ἤθνεα, Hi populi equis vehuntur, vii. 84. *a. Et iterum,* ταῦτα τὰ ἤθνεα μοῦνα ἱππεύει, vii. 87. *a.*

Ἱππεύεσθαι, *i. q.* ἱππεύειν *et* ἱππάζεσθαι. ἔδεον ἱππεύεσθαι ἀγαθοί, i. 79. *extr. ubi quidem fortasse intelligitur* Equo militare, Ex equis pugnare.

Ἱπποβότης, ου, ὁ, Equos alens, *i. e.* Opulentus homo. ἐπὶ τῶν ἱπποβοτέων τῇ χώρῃ—οἱ δὲ ἱπποβόται ἐκαλέοντο οἱ παχέες, v. 77. *m. N. ubi alii* ἱπποβατέων *et* ἱππο-βάται, *perperam.* τοὺς πλουτέοντας τῶν ἱπποβοτέων τὴν χώρην, vi. 100. *a. ubi vitiose olim* ἱπποβοτέων.

Ἱπποδρόμος, ου, ὁ, (*penacute, ut* ὁ ἡμεροδρόμος,) Eques cursor, Cursor equestris; *Gallice diceres* Soldat de la cavalerie legère. διοχιλίους ἱπποδρόμους ψιλοὺς, vii. 158. *f.* Conf. *Schæferum ad Gregor. p.* 31. *et* 870. *Aliud est* ἱππόδρομος *antepenacute scriptum.*

Ἱππονόμος, ου, ὁ, Equorum custos et curator, Equiso, iii. 85.

Ἵππος, ου, ὁ, Equus. *Nonnumquam ol* ἵπποι *ponuntur pro* οἱ ἱππέες, Equitatus. ἥλασαν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἵππους, τῶν ἐπῆρχε Ἀσσυρίδ. ix. 69. *f. Alia vide in Indice Rerum et Personarum, voc.* Equus.

Ἵππος, ου, ἡ, 1. Equa. ἡ θήλεα ἵππος, iii. 86. *m.* ἵππος ἔτεκε λαγόν, vii. 57. *a.* τὰς ἵππους τὰς ἀπὸ τοῦ ἅρματος, iv. 8. *f.* ἵππους πλανωμένας, iv. 9. *a.* ἀνελόμενον σῆσι αὐτῇσι ἵπποισι ἄλλην ὀλυμπιάδα, vi. 103. *m. ubi olim* τοῖσι αὐτοῖσι *edd. contra meliorum librorum consensum.*

2. Equitatus. καταρρωδήσας τὴν ἵππον, i. 80. *a. et mox iterum* τὴν Κροίσου ἵππον, *et* ὅπισθε τοῦ πεζοῦ ἐτέταχε τὴν πᾶσαν ἵππον, ibid. (*Eadem notione alibi* τὸ ἱππικὸν *dicitur, veluti eodem cap.* 80. *m. f.*) *Dicitur vero* χιλίη ἵππος, *i. e.* Mille equites, v. 63. *m. Similiterque* ἵππος διοχιλίη, vii. 158. *f. et* δεκακισχιλίη, vii. 85. *a. et* μυρίη, Decies mille equites, i. 27. *a. m.* vii. 41. *f. Conf.* Κάμηλος.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *i. q.* ἡ ἵππος, Equitatus, vii. 141. *f. in Orac.*

Ἱππότης, ου, ὁ, *i. q.* ἱππεύς, Eques. ὡς ἐπήλασαν οἱ ἱππόται, ix. 49. *a. ol* τῶν Θηβαίων ἱππόται, ix. 69. *m. f.*

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, Eques sagittarius. ἱππεύουσι ἐόντες, ix. 49. *m. f. iidem qui* ibid. *paulo ante* ἱππόται *nominantur.*

Ἱππηφόρβιον, τὸ, *proprie* Pascuum equorum, *tum per metonym.* Grex equorum. ἐντυχοῦσαι πρώτῳ ἱπποφορβίῳ, τοῦτο διήρπασαν, iv. 110. *f.*

Ἱρὰ *vide infra, sub* Ἱρὸν *et* Ἱρός.

Ἱρᾶσθαι, Sacerdotem esse, Sacerdotium exercere. ἱρᾶται γυνὴ οὐδεμίη οὐδὲ ἔρσενος θεοῦ οὐδὲ θηλέης, ii. 35. *f.* ἱρᾶται οὐκ εἰς ἀνδρῶν τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί, ii. 37. *f.*

Ἱρεία *et* Ἱρηΐη *vide supra in* Ἱερεία.

Ἱρεὸς, έος, ὁ, *sic constanter apud Nostrum Ionice pro* ἱερεὺς, Sacerdos. *In feminino* Ἱρείη *variant libri. Perperam vero olim* ἱρέας *et* ἱρέες *legebatur* ix. 35. *a. pro* ἱρέας *et* ἱρέες.

Ἱρήϊον, ου, τὸ, (*comm.* ἱερεῖον) Hostia, Victima. διαμοιτόλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήϊον, i. 132. *m.* οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἐπισείσαντες, ii. 39. *a. et sic alibi.* Etiam *Crocodilis sacris* ἱρήϊα *offerebant Ægyptii:* σιτία ἀποκατὰ διδόντες (αὐτοῖς) καὶ ἱρήϊα, ii. 69. *f. ubi quidem non de Sacrificio cogitandum, sed intelliguntur* Animalia quorum carne illi pascebantur.

Ἱρὴν, (*sive* Εἰρὴν) ένος, ὁ, Adolescens, Juvenis, *Lacedæmoniorum sermone,* ix. 35. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Glossas ex lib.* ix.

Ἱρηξ, ηκος, ὁ, Accipiter. ὃς ἂν ἴβιν ἢ ἱρηκα ἀποκτείνῃ, ii. 65. *f.* 67. *m.*

Ἱρὸν, οῦ, τὸ, (*Ion. pro* Ἱερὸν) 1. Templum; *proprie,* Sacrum, *nempe hac notione ut intelligatur* Locus quilibet Deo consecratus, *sive sit* Sola ædes sacra, (ὁ ναὸς, *Ion.* νηὸς) *sive* Ædes cum area circum jacente et muro aut septo quocumque circumdata, qua in area, præter ipsam ædem deo sacratam, possint esse variæ ædificiis usui sacerdotum aut ministrorum et custodum ædis, aut eorum qui sacra faciunt, destinata; *sive denique sit* Lucus (ἄλσος) *aut* Ager deo cuidam (τέμενος) consecratus, *in quo fortasse ne insit quidem notabilis quædam ædes eidem deo sacrata. Totus ille* Lucus, *in quo Argivi a Spartanis, duce Cleomene, erant circumsessi,* (*lib.* vi. c. 78—80.) *perinde et promiscue* τὸ ἄλσος *et* τὸ τέμενος *et* τὸ ἱρὸν *nominatur. Eodem libro c.* 19. *f. ait* ἱρὸν τὸ ἐν Διδύμοισι, ὃ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον συνηθέντα ἐνενίμηστο. *ubi vide Notata. Libro* ii. *c.* 158. *memorat Scriptor noster* Templum Latonæ, (Λητοῦς ἱρὸν, ibid. *a.*) *in quo inerat, primum* ὁ νηὸς τῆς Λητοῦς ἐν τῷ τὸ χρηστήριον, *grande et magnificum ædificium; tum in eodem alias* Λητοῦς νηὸς, (ibid. *f.*) *ex uno lapide confectus. Jam, porro,* Donaria *illa, quæ* in Templis (ἐν τοῖς ἱροῖς) dedicata *passim apud Nostrum memorantur, non censeri debent omnia* in ipsa æde deo sacrata (ἐν τῷ νηῷ) *fuisse deposita: sed major illorum pars sive in Area quæ* τὸν ναὸν *circumdabat, sive in Ædificiis quibusdam circa* τὸν ναὸν *extructis, certis in Conclavibus aut Cellis, qui* θησαυροὶ *vocabantur, reposita erant. Ubi scribit Noster* οἱ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται (γυναιξὶ) ἐν ἱροῖσι, ii. 64. *m. non hoc dicit, puto, in ipsa æde deo sacrata cum mulieribus coire homines, sed id*

Digitized by Google

Eadem notione construitur cum Accusativo Personæ. ἱστορέων αὐτοὺς ἤν τινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος, ii. 19. *f.* οἵ σφεας ἱστόρεον ὅ τι θέλοντες ἥκοιεν· καὶ ἅμα ἱστορέοντες τοῦτους *etc.* iii. 77. *m.* προσελθόν μιν ἱστόρεον ὅς τις ἦν, *Vit. Hom.* 22. *m. Videri etiam potest (sicut compositum verbum* ἐξιστορέειν vii. 195. *b.) cum Accusativo Rei construi:* ἔλεγον δέ μοι οἱ ἱρέες ἱστορέοντι τὰ περὶ Ἑλένην, γενέσθαι (*scil.* αὐτὰ) ὧδε, ii. 113. *a. sed rectius ibi, cum Schæfero, post* ἱστορέοντι *incidetur oratio, non post* Ἑλένην, *ut græca ista his Latinis, verbum de verbo, respondeant:* Sciscitanti mihi dixerunt sacerdotes, res Helenæ sic se habere.

Semel apud Nostrum, nec tamen satis liquido, verbum ἱστορέειν *metonymica notione (quemadmodum frequenter* πυνθάνεσθαι) *pro* Cognoscere, Comperire, Accipere, Discere, *usurpatum poterat videri: nempe si* ἀκοῇ ἱστορέων, ii. 29. *a. interpreteris* Auditu accipiens; *quam in partem Æm. Portus,* Rumore famaque sciens, cognoscens, discens, *interpretatus est. At videndum, ne ibi vocab.* ἀκοῇ *a præcedente verbo* ἐπυθόμην *pendeat, nempe* ἱστορέων ἐπυθόμην ἀκοῇ, Auditu (fama) accepi percunctando.

Ἱστορίη, ης, ἡ, 1. Sciscitatio, Inquisitio, Exploratio. ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι (ταῦτα) παρ' αὐτοῦ Μενέλεω, Dicentes se hæc sciscitando cognovisse ex ipso Menelao, ii. 118. *a. Et paulo post,* τουτέων τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δὲ, παρ' ἑωυτοῖσι γενόμενα, ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν, ii. 119. *f. Conf.* Ἱστορέειν.

2. *Metonymice,* Ea quæ sciscitando vel inquirendo cognovimus. μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἡ ἐμὴ, καὶ γνώμη, καὶ ἱστορίη ταῦτα λέγουσα ἐστί· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε, Αἰγυπτίους ἔρχομαι λόγους ἐρέων, ii. 99. *a. ubi vocabulo* ἱστορίη *significantur* Ea quæ Herodotus sciscitando ex aliis, *qui illa viderunt et comperta habuerunt,* cognovit; *quæ distinguuntur partim ab his,* Quæ ipse vidit, (*conf.* ii. 29. *a. quo de loco paulo ante dictum est*) *partim a* Sua *de rebus quibusdam* Opinione et Judicio, *partim denique a* Prisca fama, *sive* Rerum olim gestarum narrationibus quales apud Ægyptios circumferebantur, *quas* Αἰγυπτίους λόγους *dicit.* Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις *in Præfat. lib.* i. *est* Earum rerum, quæ Herodotus vel sciscitando ab aliis vel proprio studio et observatione cognovit, expositio et explicatio. *Adeoque formula* ἱστορίης ἀπόδεξις *apud Nostrum idem valet quod apud sequioris ævi scriptores nudum vocabulum* ἱστορία *vel* ἱστορίαι.

3. *Ad usum hujus vocabuli apud sequioris maxime ævi scriptores pervulgatum proxime accedit quod legitur apud Nostrum* vii. 96. *a.* τῶν ἐγὼ, οὐ γὰρ ἀναγκαίη ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι. *Id est:* Quorum ego nomina edere, (nec enim necesse est ad Historiæ rationem) supersedeo. *Scilicet* Historiæ ratio *non postulat, ut obscurorum hominum nomina, eorumque quorum nulla præclare facta exstant, memoriæ posterorum tradantur. Larcherus quidem h. l.* ἱστορίαν, *prorsus ut in Præf. libri primi,* Inquisitionem, Investigationem, *intelligebat:* " n'étant pas obligé à faire la recherche de leur nom :" *quam in sententiam sic scripturus fuerat auctor,* οὐ γὰρ ἀναγκαίη ἐξέργομαι (*sive potius,* ἐξέρχθην) ἱστορίην σφῶν τὰ ὀνόματα. *Nunc ad formulam* ἀναγκαίη ἐξέργομαι *manifeste intelligitur infinitivus* παραμεμνῆσθαι, *quemadmodum* vii. 99. *a. ait,* τῶν μέν νυν ἄλλων οὐ παραμέμνημαι τἀξιαρχέων, ὡς οὐκ ἀναγκαζόμενος, *nempe* παραμεμνῆσθαι αὐτῶν.

Ἵστω, Sciat, *vide in* Εἰδέναι.

Ἴσχειν, *i. q.* ἔχειν. 1. Habere, Tenere, In potestate habere. ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον· ἴσχων δὲ (αὐτὴν) *etc.* iii. 39. *a. m.*

2. Tenere, Sustinere *onus.* τὰς νεοσσιὰς, οὐ δυναμένας ἴσχειν τὰ τῶν ὑποζυγίων μέλεα, καταρρήγνυσθαι, iii. 111. *f.*

3. Sistere, Cohibere, Retinere, Impedire ne quis progrediatur. ἴσχον βουλομένους ἐς τὸ πρόσω παριέναι, iii. 77. *f.* οὐ δυνατοὶ αὐτὴν (τὴν τῶν Λακεδαιμονίων νεότητα) ἴσχειν εἰσὶ μὴ οὐκ ἐξιέναι, ix. 13. *m.* κατὰ στεινὸν, ὥστε καὶ ὀλίγους σφέας ἀνθρώπους ἴσχειν, ix. 13. *f. Eodem pertinet quod in edd. nonnullis legitur,* πολλαχῇ ἂν ἴσχον ἐμεωυτὸν, Sæpius me Continui, Cohibui, i. 42. *m. ubi nos quidem cum aliis* ἀνίσχον *præstulimus.* ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτὸν, iii. 36. *a.*

4. Dirigere *navem,* Adpellere aliquo. *Huc refert Portus verba ista,* ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς, *ex Vit. Hom.* 19. *extr. Alia huc spectantia vide in* Ἔχειν, *num.* 8.

Ἰσχία, τὰ, Ilia *interpretatus sum cum aliis,* vi. 75. *m. Rectius* Coxas *dicturus eram.*

Ἰσχναίνειν, Extenuare, Arefacere. ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχνήσωσι κατάπερ Αἰγύπτιοι, iii. 24. *a.*

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἰσχόφωνος, Qui est hæsitante lingua, Obligatione linguæ laborans. παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλὸς, iv. 155. *a. ibique Not.*

Ἰσχυρὸς, ἡ, ὸν, Validus, Robustus, Firmus, Ingens, Gravis, Vehemens, *et similia.* σιτοδηίη ἰσχυρὴ, Ingens, Gravis penuria rei frumentariæ, i. 94. *a.* ἄνευ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, Absque valido necessitatis vinculo non solent firma manere pacta conventa, i. 74. *f.* αἰ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι

Digitized by Google

πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, Nimis graves ultiones *etc.* iv. 205. *ἰσχυρὸς νόμος*, Firma, Valida, Severa lex, vii. 102. *a. γνώμη ἰσχυροτέρη καὶ ἀγερωχοτέρη*, Acrior, Fortior, Ferocior et Pertinacior sententia, ix. 41. *f. ῥεύματα ἰσχυρά*, Validi torrentes, viii. 12. *f. τῆς χώρης ταύτης τὸ ἰσχυρότατον*, Validissimus (Munitissimus) locus hujus regionis, i. 76. *a.*

τὸ πολλὸν ἡγέαται ἰσχυρὸν εἶναι, In *hominum* multitudine positum esse Robur et Potentiam existimant, i. 136. *a. ἐπειρώατο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων*, Vires suas invicem tentarunt, i. 76. *f. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν χαλεπὸν εἶναι περιγίνεσθαι*, Vi et armis subigere *Græciam* difficile esse, ix. 2. *m.*

Ἰτέη, ης, ἡ, Salix, i. 194. *a.*

Ἰτέϊνος, η, ον, Salignus. *μαντεύονσι ῥάβδοισι ἰτεΐνῃσι*, iv. 67. *a.*

Ἴτυς, υος, ἡ, Labrum clypei ferreum. *ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἐχούσας*, vii. 89. *a. N. ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας*, ibid. *f.*

Ἰϋγή, ῆς, Clamor, Vociferatio. *βαρβαρόφωνον ἰϋγήν*, iv. 43. *f. in orac.*

Ἰχθυοειδής, έος, ὁ, ἡ, Pisci similis, Pisciformis. *λεπίδος σιδηρέης ὑψιν ἰχθυοειδέος*, vii. 61. *a.*

Ἰχθυώδης, εος, ὁ, ἡ, Piscosus, Piscibus Abundans. *λίμνη ἰχθυώδης*, vii. 109. *f.*

K.

Κ *usurpat Herodotus, Ionum more, pro* π, *in* κοῦ, κοτὲ, κοῖος, κῇ, et *similibus, pro* ποῦ, ποτὲ, ποῖος, πῇ, *etc.* Κ *pro* χ *ponit in* δέκομαι, *et compositis, in* κιθὼν, *in* πανταχῇ, *pro* δέχομαι, χιτὼν, πανταχῇ.

Literam κ *cum* β *imperite a librariis permutatam vide in vocab.* Θηκαῖος, *et conf. Not. ad* i. 52, 5.

Κάδος, ου, ὁ, Cadus, Doliolum. *Camlyses regi Æthiopum dono misit φοινικήιον οἴνου κάδον*, iii. 20. *m.*

Καθαίρειν, Purgare, Lustrare, Expiare. Κροῖσός μιν ἐκάθηρε, i. 35. *a. τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε*, i. 44. *a. οὗτος ὁ καθαρθεὶς τὸν φόνον*, i. 43. *a. τὴν νῆσον Δῆλον καθῆρας*, i. 64. *m. Notione primitiva*, Expurgare. *τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν καὶ καθαρθεῖσαν*, iv. 71. *a.*

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, Expiatio, Piaculum, Sacrificium expiatorium. *καθαρμὸν τῆς χώρης ποιεῖσθαί τινα*, Lustrandæ (Expiandæ) terræ suæ causa immolare aliquem, vii. 197. *f. N.*

Καθαρὸς, ἡ, ὸν, Purus, *varia notione. Sic* Victima *dicitur καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηίων*, Pura respectu præscriptorum signorum, ii. 38. *m.* Fluvius fluens καθαρὸς, Limpidus, *opponitur* turbido, iv. 53. *a. m.* Homo *οὐ καθαρὸς χεῖρας ἐὼν*, Piaculo contaminatus, i. 35. *a. καθαροὶ ἄρτοι in sacrificio memorantur* ii. 40. *f.* Locus καθαρὸς, *est* Expeditus, Ubi nullum obstat impedimentum. *Sic τὸ ἐν τῶν στομάτων τοῦ Ἀράξεω ῥέει διὰ καθαροῦ* (*scil. τόπου*, Nullo obstante impedimento) *ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν*, i. 202. *m. N. nempe, alia ejusdem amnis orificia in paludes et lacunas exeunt. Similem in sententiam ait Noster, ὡς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρὸν*, vii. 183. *m. proprie*, Cum id quod obsteterat *tutæ navigationi*, jam redditum esset expeditum. *Conf. Not. ad* vii. 183, 8. *καθαρὸς στρατὸς est* Expeditus exercitus, *nempe hac notione ut intelligatur* Cum ad iter faciendum tum ad pugnandum maxime idoneus et comparatus; *opponuntur quippe hæc duo, ὁ καθαρὸς στρατὸς*, et *ὁ ἀχρήϊος*, i. 211. *a. Similiterque τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ*, iv. 135. *m. distinguitur ab eis qui οἱ ἀσθενέες τῆς στρατιῆς ibid. paulo ante dicuntur.*

Καθάρσιον, ου, τὸ, *et* Κάθαρσις, ιος, ἡ, Lustratio, Expiatio. *καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι*, i. 35. *a. ἔστι παραπλησίη ἡ κάθαρσις τοῖσι Λυδοῖσι καὶ τοῖσι Ἕλλησι* ibid.

Καθάρσιος, ου, ὁ, Expiatorius, Expiator, Expiationis præses. *ἐκάλεε Δία Καθάρσιον*, i. 44. *a.*

Καθεύδειν, Dormire. *καθεύδει* ii. 95. *f. neglecto Ionismo, qui κατεύδει desiderabat.*

Καθῆσθαι, *vide* Κατῆσθαι.

Καθὼς, Sicut. *κατὰ ταὐτὰ καθὼς*, Eodem modo quo, ix. 82. *a.*

Καὶ 1. Ac, Atque, *post adjectiva et adverbia Similitudinis:* Πέρσαι (ἱππέες) *τὴν αὐτὴν ἐσκευασμένοι καὶ ὁ πεζὸς αὐτέων*, vii. 84. *a.* 86. *a.* Βουδίνοι οὐ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέονται καὶ Γελωνοὶ, iv. 109. *a.* Ἰωνικὸν ἐκλήθη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ *etc.* vii. 95. *a. γνώμησι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καὶ σὺ*, vii. 50, 2. *a. N. τουτέων ἕκαστον ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα*, vii. 115. *m. f. In istis omnibus dictionibus, ante* καὶ *videri poteras subintellecta fuisse* ὡς *particula, quam etiam nunc adjectam præferunt plures mssti et editi libri* vii. 100. *m. ἐπειρωτῶν ἑκάστας ὁμοίως* ὡς καὶ *τὸν πεζὸν, ubi tamen ex præcedentis vocabuli terminatione temere repetitam voculam judicarunt docti viri.*

2. *Ut aliis, sic et Nostro, familiaris usus est* καὶ *particulæ post* πολλὰ *pleonastice positæ. Sic* πολλά τε καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ iv. 167. *f.* πολλά τε καὶ ἀνάρσια, v. 90. *m. De alio usu ejusdem particulæ monui in Not. ad* v. 42, 15.

3. *Notemus denique usum hujusmodi.*

Digitized by Google

πίλας τε ὁ τόκος ἐστὶ, καὶ etc. Adest partus, et (nihil amplius sani superest) *id est*, Quando adest partus, tunc *etc.* iii. 108. *extr.* νύξ τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῇ γνώμῃ ταύτῃ, Ut nox adfuit, iv. 135. *a.* παρέρχονταί τε μέσαι νύκτες, καὶ ψύχεται τὸ ὕδωρ, iv. 181. *extr.* συγκεκόμισταί τε οὗτος ὁ καρπὸς, καὶ *etc.* Simul atque collectus est hic fructus, jam (maturescit alter), iv. 199. *b.*

Καίειν, Incendere: σβεννύναι τὸ καιόμενον πῦρ, i. 86. *f.* καίεσθαι τὰ περιέσχατα, ibid. *Conf.* Ἀνακαίειν.

Καινοῦν, Novare, Novum quiddam moliri, ii. 100. *m. N.*

Καίριος, η, ον, Opportunus, Commodus. εὕρισκέ τε (sive εὑρίσκεται) ταῦτα καιριώτατα, i. 125. *a.* καιρίῃ πληγῇ, Letale vulnus. καιρίῃ ἔδοξε τετύφθαι, iii. 64. *f.* *ubi ex præced. verbo* ἔπληξε *supplendum vocab.* πληγῇ.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, Opportunum tempus. καιρός ἐστι *seq. Infinit.* Tempus urget, Necesse est *ut hoc faciamus*, viii. 144. *extr.* ἕτέρη αὐτῷ γνώμη ἐς καιρὸν ἠριστεύσατο, Opportuno, Commodo tempore, vii. 144. οὐκ ἂν εἰδείης εἴ τοι ἐς καιρὸν ἔσται ταῦτα τελεύμενα, Nescis an Opportune tibi (Tuum in commodum) hæc sint exitura, i. 206. *a.*

Κακίζειν τινὰ, Ignavum adpellare aliquem, Ignaviæ accusare. λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν, iii. 145. *m.*

Κακόβιος, ου, ὁ, ἡ, Pauper, Misere vivens, iv. 95. *a.*

Κακόειν, *vide* Κακοῦν.

Κακὸν, οῦ, τὸ, Malum, Calamitas. μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ, iii. 53. *f.* (*conf.* ἰᾶσθαι.) ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότες, Magnis malis defuncti, i. 65. *a.* οὐ πολλὸν χρόνον ἄνεσις κακῶν ἦν, καὶ ἤρχετο τὸ δεύτερον γίνεσθαι κακὰ, v. 28. *a.*

Κακόνομος, ὁ, ἡ, Pravis legibus utens. κακονομώτατοι πάντων Ἑλλήνων, i. 65. *a.*

Κακὸς, ἡ, ὸν, Ignavus in bello. οὐ κακίστη γενομένη ἐν τῇσι ναυμαχίῃσι, viii. 68, 1. *a.* ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, vii. 11. *a.* Comparat. κακίων. οὐδαμῶς εἰσι κακίονες ἀνδρῶν, vii. 104. *m.*

Κακοτεχνέειν ἐς τινὰ, Malis artibus uti adversus aliquem, vi. 74. *a.*

Κακότης, ητος, ἡ, 1. Pravitas, Malitia, Nequitia. ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι, ii. 124. *a.* (*conf.* ἐλᾷν.) ἐς τοῦτο ἐλθεῖν κακότητος, ii. 126. *a.* κακότητος ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, iii. 82. *m.* οὐδεμιῇ κακότητι (Nulla malignitate) λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης, pugnæ navali non interfuisse, vii. 168. *f.*

2. Malum, Calamitas. (τοῦτο) ἄρξειν Λακεδαιμονίοισι ἢ μυρίης κακότητος ἢ μυρίης εὐδαιμονίης, vi. 67. *f.* Sic τοῖσι Αἰγινήτῃσι πᾶσαν εἶναι κακότητα ii. 128. *a.* *idem valet ac* τὸν λεὼν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, *capp.* 129. *a.* ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα, Calamitatem superiorem reparare, viii. 109. *a. m.*

Κακοῦν, Male facere. οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ, Qui male faciunt rei publicæ, iii. 87. *m.* ἀνὰ χρόνον ἐκακώθησαν, Mala perpessi sunt, v. 27. *m.* ἐκακώθησαν καὶ οἰκοφθορήθησαν, i. 196. *extr.* μὴ σφι κεκακωμένοισι (Calamitate adflictis) ἐπιθέωνται, vii. 191. *a.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς, viii. 68, 3. *Adde* vi. 26. *f.* *et* 27. *f.*

Κακῶς, Male. χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, In fatis erat ut Infortunatus esset Candaules, i. 8. *a. m.* ἔπαί τε ἓξεί οἱ κακῶς γενέσθαι, iv. 79. *a.* ix. 109 *m.* Superlat. ἀπολωλέναι κάκιστα, Pessime perire, ii. 181. *m.*

Καλάμη, ης, ἡ, *collective*, Stipula, Stramen. καλάμης πλήσαντες τὸ πλοῖον, i. 194. *a. m.* *et* τὴν καλάμην ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν, ibid. *m. f.* ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, iv. 33. *a.* *et m.* οὐκ ἄνευ πυρῶν καλάμης, ibid. *f.*

Καλάμινος, Ex arundine confectus. πλοῖα καλάμινα, iii. 98. *f.* οἰκίαι καλάμιναι, v. 101. *a.* δίστοὺς καλαμίνους εἶχον, vii. 61. *a.* *et* 65. *a.* *ubi et* τόξα καλάμινα.

Κάλαμος, ου, ὁ, Arundo. καλάμου ἓν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται, Unumquodque navigium ex uno arundinis genu conficitur, iii. 99. *f.* ὅσαι τῶν οἰκιέων πλίνθου ἦσαν, καλάμου εἶχον τὰς ὀροφὰς, v. 101. *a.* ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες, i. 179. *a. m.*

Καλέειν, Nominare. ἐκαλέοντο τό περ τε ἠνείκαντο οὔνομα καὶ νῦν ἔτι καλέονται ὑπὸ τῶν περιοίκων, Eo nomine adpellabantur, quod et secum adtulerant, et quo etiam nunc adpellantur a finitimis, i. 173. *m.* κεκλέαται, ii. 164. *a.* *Ionice pro* κέκληται. ἐφάτισαν—Φοινικῆία κεκλῆσθαι, v. 58. *f.* *vide* φατίζειν.

Καλινδέεσθαι, Volutari, Vagari. ἐν τῇσι στοῇσι ἐκαλινδέετο, iii. 52. *a.*

Καλλιερέειν *vel* Καλλιερέεσθαι *dicuntur* τὰ ἱρὰ *eadem notione qua alibi* (*veluti* ix. 36. *et* 37. *a.*) *dicuntur* καλὰ *et* ἐπιτήδεα γίνεσθαι τὰ ἱρὰ, *scilicet, quando* Lætæ, Faustæ, Boni ominis sunt victimæ cæsæ; *quando* Litat (*quod Latine dicitur*) victima. *Sic*, καλλιερησάντων τῶν ἱρῶν ἐπορεύοντο, ix. 19. *a. m.* (*ubi vide Not.*) *Et mox ibidem*, ποιήσαντες δὲ καὶ ἐνθαῦτα ἱρὰ, ὡς σφι ἐκαλλιέρετο (*nempe* αὐτὰ), πρόσω ἐπορεύοντο. *Frequenter vero omittitur nomen* ἱρὰ, *vel ex præcedentibus vel ex adjunctis subintelligendum. Sic* Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, vii. 134. *a.* ὡς οὐκ ἐκαλλιέρεε τοῖσι Πέρσῃσι ὅστε μάχεσθαι, ix. 38. *a.* τοῖσι Ἕλλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, ἀνῆγον τὰς νῆας, ix. 96. *a.* *Similiter accipiendum istud quod ait* vi. 76. *m.* ἐσφαγιάζετο αὐτῷ, καὶ, οὐ γὰρ οὐδαμῶς

Digitized by Google

διαλλιέρει διαβαίνων μν, etc. nempe οὐκ ἐκαλλιέρει τὰ ἱρὰ vel τὰ σφάγια ὥστε διαβαίνειν μν.

Sed, ut Latine non solum Victima *vel* Hostia *dicitur* litata *sed et* Is qui sacra facit; *sic et (semel quidem) apud Nostrum* Ii qui sacra faciunt, καλλιερέεσθαι (Perlitare) *dicuntur: ἐς τὸν (Στρόμονα ποταμὸν) οἱ Μάγοι ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες ἵππους λευκοὺς ἐς τὸν ποταμὸν,* albos equos ita mactando ut sanguis illorum in fluvium influeret *vel* infunderetur.

Κάλλιστα, Pulcerrime. *ἄϊδεται κάλλιστα,* iv. 61. *m.*

Καλλιστεύειν, *i. q.* κάλλιστον *et* εἰδεδότατον εἶναι, Formosissimum esse, Forma præstare, i. 196. *a. m.* iv. 163. *f.* 180. *a. m.* viii. 124. *f.* Construitur cum *Genit.* καλλιστεύουσι πασέων τῶν γυναικῶν, vi. 61. *f.* τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστεύοντα, vii. 180. *a.*

Καλλοσύνη, ης, ἡ, *i. q.* τὸ κάλλος, Pulcritudo. ταχύτης ἡ αὐτὴ καὶ καλλοσύνη, vii. 36. *m.* καλλοσύνῃ προφέρει *seq. Genit.* iii. 106. *f.*

Καλὸς, ἡ, ὀν, Pulcer, Bonus. καλὰ ἱρὰ *sunt* Læta, Boni ominis sacrificia (*vide* Καλλιερέειν). Καλὸν δὲ γίνεται *seq. Infinit.* Honestum igitur, Recte factum fuerat, vii. 11. *f.* καλὰ μεγάλα, *quorum* ἀπαθεῖς *sunt* Massagetæ, *intelliguntur* Commoda vitæ, i. 207. *f.* κάλλιστος homo, vii. 180. *b. non, ut Portus cum Valla, interpretatus est,* Fortissimus *intelligitur, sed* Pulcerrimus, Formosissimus. *Comparat.* καλλίων, Pulcrior, iii. 32. *f.* Neutrum κάλλιόν τι γεγώσασι, Honestius, Præstantius aliquid fuerint; *sive rectius,* Honestiore quodam loco nati, i. 146. *a. scil. idem quod* γεγενημένοι ibid. *m.*

Κάλος, ου, ὁ, *Ion. pro* κάλως, Funis. κάλων κατεῖναι, ii. 28. *f.* θύρη δεδεμένη κάλῳ, ii. 96. *f.* τῶν ἱστίων τοὺς κάλους, ii. 36. *f.*

Καλύβη, ης, ἡ, Tugurium, v. 16. *m.*

Κάλυξ, υκος, ἡ, *in plantis,* Folliculus *vel* Capsula, semen *vel* fructum includens, ii. 92. *m. N.* iii. 100. *a.*

Καλύπτρη, ης, ἡ, Tegmen, Operculum. καλύπτρας τῶν φαρετρέων ποιεῦνται, iv. 64. *f.*

Καλχηδόνιοι, *Ionica forma, scribitur apud Nostrum pro* Χαλκηδόνιοι. *Vide Var. Lect. et Not.* iv. 144, 1. *et* 6.

Καμάρη, ης, ἡ, Camera; Tectum vehiculum; *sive rectius,* Arca vel Domuncula vehiculo imposita, in qua tectus sedet is qui vehitur. ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι, i. 199. *a. Perperam olim* iv. 60. *a. Lex. Herod.* edebatur ἐπεὰν ἅμαξαν καμαρὴς φορεόντων πλήσωσι, *ubi nos cum aliis nuperis editoribus, optimorum codicum auctoritatem sequentes, vocab.* καμάρης *abjecimus. Vide Not.*

Καματηρὸς, ἡ, ὀν, *i. q.* ἀσθενὴς, Debilis, Infirmus, Ægrotus. τοὺς καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν, iv. 135. *a. pro quo mox ibidem* τοὺς ἀσθενέας τῆς στρατιῆς.

Κάμηλος, ου, ἡ, Camelus, i. 80. *a.* iter*que* ibid. *m.* iii. 103. *a.* vii. 125. *a. et f.* τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων, iii. 105. *m. Porro sicut* ἡ ἵππος *non solum* Equum *feminam, sed et* Equitatum *significat, sic et* ἡ Κάμηλος *significat* Agmen camelorum, i. 80. *m. ubi* τῇ καμήλῳ ἕπεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν ἐκέλευε.

Κάμινος, ου, ἡ, Caminus, Fornax, Furnus. ἣν τὴν κάμινον εὕρῃς *etc.* iv. 164. *b. (conf.* ἐξοπτῶν.) ἔπτησαν τὰς πλίνθους ἐν καμίνοισι, i. 179. *a.*

Κάμνειν, *metaph.* Dolere, Ægritudine adfici, τῷ πεποιημένῳ—ἄκαμνον μεγάλως, i. 118. *m.*

Καμπὴ, ῆς, ἡ, Flexus. ὡς ὁ ποταμὸς βραδύτερος εἴη, περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, i. 185. *f. Conf.* Ἐπικαμπή.

Κάμπτειν, Flectere, Circumvehi, Circumnavigare. κάμψαντες Ἡρακληίας στήλας, Flexo itinere per Herculeas columnas, iv. 42. *f.* κάμψας τὸ ἀκρωτήριον, iv. 43. *m.* κάμπτων τὴν ἄκρην, vii. 122. *b.* 198. *a. Etiam* Pedestris exercitus *memoratur* κάμπτων τὸν κόλπον, Circa sinum maris flectens iter, vii. 58. *f.*

Κάνθαρος, ου, ὁ, Cantharus. ἐπὶ τῇ γλάσσῃ κάνθαρον *habet* Ἄρις, iii. 28. *f.*

Κάνναβις, ἡ, Cannabis, iv. 74. *a. Genit.* καννάβιος, iv. 74. *f. sed Accus.* καννάβιδα, ibid.

Καπηλεύειν, Minutam mercaturam exercere, i. 155. *f.*

Κάπηλος, ου, ὁ, Minutus mercator, Institor, Propola. κάπηλοι καὶ χειρώνακτες καὶ ἀγοραῖοι, ii. 141. *m.* 164. *a.* i. 94. *a. Per contemtum* rex Darius *ob avaritiam* κάπηλος est nominatus, iii. 89. *f. N.*

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Fumarium *supra domum eminens.* iv. 103. *f.* ἥλιος κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐστὶν οἶκον ἐσέχων, viii. 137. *f.*

Κάπριος, ὁ, ἡ, Apri formam habens. νῆες καπρίους ἔχουσαι τὰς πρῴρας, Navium proræ aprorum formam referentes, iii. 59. *m. f.*

Κάπτειν, *vide* Ἀνακάπτειν.

Καραδοκέειν, Exspectare, intenta *potissimum* cura. καραδοκήσοντα τὴν μάχην ἢ πεσέεται, vii. 163. *f.* καραδοκέοντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον ἢ πεσέεται, vii. 168. *m.*

Καρπὸς, οῦ, ὁ, Fructus. καρπῶν ἀτελεῖς, Vectigalium immunes fructuum nomine pendendorum, vi. 46. *m. N.* ἀμπέλινος καρπὸς, *vide* Ἀμπέλινος.

Digitized by Google

Κάρτα, (i. q. καρτέρδε, λίαν, σφόδρα) Valde, Admodum, Vehementer. (*conf. Gregor. Dial. Ion.* §. 58. *et ibi Kam. et Bast.*) *Sic opponuntur* μετρίως θεραπεύων τινὰ, *et* κάρτα θεραπεύειν, iii. 80. *f.* καὶ τὰ ἀπέκαθεν λαμπροὶ, ἀπὸ δὲ (τούτου)—καὶ κάρτα λαμπροὶ, vi. 125. *a.* θῶυμα μὲν γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστὶ, (i. e. κάρτα θωυμαστὸν) viii. 37. *m.* κάρτα ἤσθη Ἄρξης τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης, viii. 69. *m.* κάρτα ἐδέοντο αὐτέων, Magnopere illis opus habebant, viii. 3. *m. f.* οἷα κάρτα δεόμενος, viii. 59. *interpretatus sum* Enixe flagitans; *nescio an rectius alii,* Quippe vehementer cupiens, *scilicet* perfici rem.

Frequenter non solum καὶ *particula, sed simul etiam* τὸ *articulus præponitur, atque ita augetur vis formulæ, ut valeat quod Latine dicimus* Vel maxime, Quam maxime. νομίζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφὸς, ἀπὸ δὲ ταύτης γνώμης καὶ τὸ κάρτα οἰνωμὰ (*nempe* σοφοῦ) ἔχων, i. 71. *a.* ἀπὸ τούτου ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ—καὶ τὸ κάρτα ψύχει, iii. 104. *extr.* ὕδωρ—γίνεται χλιαρὸν,—ψυχρότερον· μεσαμβρίη τέ ἐστι, καὶ τὸ κάρτα γίνεται ψυχρὸν, iv. 181. *f.* ἡμεῖς ταύτην τὴν στρατηλασίην καὶ τὸ κάρτα εἴχομεν μετὰ χεῖρας, vii. 16. 2. *f.*

Subinde videri poterat τὸ κάρτα *idem fore sonare ac* τὸ ἀληθὲς, τὸ ἔτυμον, Verum, Certum, Id quod res est. *Sic* ἐς ὃ δὴ καὶ τὸ κάρτα ἐπύθοντο, i. 191. *extr. interpretatus sum,* Donec tandem verum resciverunt; *et* εἰδυῖαν μὲν καὶ τὸ κάρτα λέγειν ταῦτα, vi. 52. *m. his Latinis reddidi,* Potuisse quidem illam utique verum dicere. *Sed rectius utrobique formula* τὸ κάρτα *eadem notione, quam paulo ante exposui, accipietur. Scilicet* vi. 52. *non cohærent* τὸ κάρτα λέγειν, *sed* καὶ τὸ κάρτα εἰδυῖα: *scilicet,* Quam maxime, Optime, Pulcerrime noverat mater, et dicere hoc (*nempe, uter gemellorum prior natus esset*) potuerat. *Et* i. 191. *Babylonii ad extremum* Quam maxime (*nempe, ipsum hostem præsentem videntes*) cognoverunt captam esse urbem.

Henr. Stephanus Thes. Gr. Ling. T. II. p. 1593 *et seq. ait:* "Apud Herodotum ἦ κάρτα in responsione affirmativa, et οὐ κάρτα in responsione negativa."—*At equidem* nec ἦ κάρτα *nec* οὐ κάρτα *apud Herodotum usquam legere me memini.*

Καρτερὸς, ἡ, ὸν, Acer, Vehemens, Validus. μάχη καρτερὴ, i. 76. *f.* ναυμαχίη καρτερὴ, viii. 12. *f. ubi quidem* κρατερὴ *præferunt nonnulli.* προσβολῆς γινομένης καρτερῆς πρὸς τὸ τεῖχος, vi. 101. *m.* τεῖχος καρτερὸν, Validus murus, ix. 9. *b.*

τὸ καρτερὸν, Fortitudo, Virtus bellica. δολώσας ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἡμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχῃ κατὰ τὸ καρτερὸν, Dolo vicisti, non vi et armis, i. 212. *m. Sic,* σθένει κατὰ τὸ καρτερὸν ἀνωτέρω τὴν ἀρχὴν, iii. 65. *f.*

Κάρφος, εος, τὸ, *i. q.* τὸ κρᾶτος. *Sic* τὸν τὸ μέγιστον κάρφος ἔχοντα *edebatur olim* viii. 2. *m. quod teneri fortasse debebat; ut alibi quidem communem vocabuli formam* κράτος *constanter tenent libri omnes.*

Κάρφος, εος, τὸ, Festuca, Palea, Tenue ligni frustulum. κάρφεα *dicit Nester* Bacillos *illos sive* Convolutos tenues cortices, *quos* Cinamomum *vel* Cinamum *vulgo vocamus,* iii. 111. *a.*

Κασίη, ης, ἡ, Casia, *odoratus frutex et aroma. Vide lib.* iii. *cap.* 110. *tot. et* ii. 86. *m. ubi memorantur* σμύρνη καὶ κασίη καὶ τὰ ἄλλα θυήματα πλὴν λιβανωτοῦ.

Κασσίτερος, ου, ὁ, Stannum, iii. 115. *m. et f.*

Κάστωρ, ορος, ὁ, Fiber, Castor. ἐνίδρεις καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, iv. 109.

Κατὰ, *præpositio, constructa* I. *cum* Genitivo, *significat*

1. Sub, Subter. ἀφανίζεσθαι κατὰ τῆς θαλάσσης, vii. 6. *m. f.* καταδεδυκέναι κατὰ τῆς θαλάσσης, vii. 235. *a. m.*

2. De, Desuper, Deorsum. ἐρρίπτεον ἰωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, viii. 53. *m. f.* τὸν νέκυον κατὰ τοῦ τείχεος καταπρήσασα, ii. 121, 3. *m.* κατ' ὄμμα, *vide in* Ἄκρη.

3. κατὰ νότου, A tergo, i. 75. *f. ubi ms. Vat. quidem* κατὰ νότα *præfert. Sed* κατὰ νότου *usurpavit etiam Thucyd.* iii. 108. Κατ' οἶκον, Domi *ediderat Gronov.* vi. 39. *m. consentientibus quatuor probatis codicibus, ubi quidem Wess.* κατ' οἴκους *reposuit.* Κατ' ἄλλων διεξόρχησις *ed. Schæf.* viii. 98. *f. ubi alii libri omnes* κατ' ἄλλον *præferunt.* οἶνον κατὰ τῷ ἰρηίου ἐπισπεισάντες ii. 39. *a. interpretatus sum* Adversus victimam; *H. Stephanus,* supra hostiam; *Gronovius,* Circa hostiam.

II. Κατὰ *præpos. frequentissime cum Accusat. construitur, varia atque varia notione, ita quidem ut Græca vocula plerumque Latinis* Circa *aut* Secundum *maxime respondeat, sed ut passim commodius etiam aliis atque aliis modis Latino sermone reddatur. Usurpatur autem*

1. *in significando Tempore.* κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, Circa idem tempus, Eodem tempore, iii. 131. *f.* κατὰ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον, i. 67. *a.* κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον, ibid. κατ' ἀρχὰς, Initio, iii. 153. *b.* κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα, ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦτον, Regnante Amasi, non hoc regnante, ii. 134. *m.* κατὰ τὴν Καμβύσεω νοῦσον (Quo tempore ægrotabat Cambyses) ἐγένετο τάδε, iii. 120. *a.*

2. *In significando Loco.* ὡς κατὰ τοῦτο τὸ χωρίον ἐγένοντο, Postquam Ad (Circa,

Digitized by Google

Prope) cum locum venerunt iii. 86. *a.* κατὰ τοῦτο γίνεσθαι, Una esse, iv. 119. *a.* (*ubi quidem intelligitur* In eadem esse sententia.) *ai* ἔχιδναι κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν εἰσὶ, iii. 109. *f. κατέχουσι τοὺς τόπους κατὰ Ταμύνας*, vi. 101. *a. κατὰ χώρην*, In loco, Suo loco. (*vide* Χώρη.) εἶχε κατ' οἶκους, Domi se tenuit, vi. 39. *m. N. ἐκεῖν κατὰ τοῦτο γίνομαι τοῦ λόγου*, Quando ad illum locum (ad illam partem) narrationis meæ pervenero, vi. 19. *a.* Ἴέναι κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς πρόσθεν, Ire ad alios, eandem versus locum; *sive* eadem via, qua alii proiverunt, ix. 53. *Similiter*, ἀπεστείλας κατ' αὐτὸν, Misit (*eunuchorum fidelissimum*) eadem via qua ille iter direxerat, iii. 4. *m. καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι ἀνέβαινον*, Et vestigia hujus legentes adscendebant alii, i. 84. *f. Rectissime fortasse dixeris, κατὰ τοὺς ἄλλους εἰ καὶ κατ' αὐτὸν, in locis proxime citatis, proprie idem valere ac κατὰ πόδας* (Secundum vestigia) *τῶν ἄλλων, et κατὰ πόδας αὐτοῦ, qua formula utitur Noster* ix. 89. *m. οὗτος κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων.*

Περιῆγον (*αὐτὸν*) *κατὰ τοὺς θησαυροὺς*, Circumduxerunt illum In thesauros; *sive distributive accipere malueris*, Per thesauros, *qui nempe plures erant regi*, i. 30. *a. Sic* νεμομένων κατὰ κώμας, Habitantes in vicis; *sive :* Passim per vicos distributi, i. 96. *a.* (*conf. mox num.* 3.)

Subinde usurpatur κατὰ ubi agitur de uno Loco cum respectu ad alterum locum; ubi Latine redditur Prope, *vel* Ex adverso, E regione. *Sic*, ἡ Πυθίη κατὰ Δωδώνην πόλιν οἰκέηται, i. 76. *a. conf.* ii. 148. *a.* ii. 152. *a. cum Not. ὃς δὲ κατὰ τοὺς φυλάσσοντας ἦν*, ii. 121, 4. *a. παρῆσαν κατὰ τοὺς πατέρας*, iii. 14. *a. cum Var. Lect. et Not. Sic de his qui* In aciè stant ex adverso hostium; ix. 27. *extr.* ix. 31. *a. et f.* (*ubi promiscue κατὰ τοὺς et ἐναντία τῶν.*) ix. 46. *a.*

3. *In distributione.* Ἕκαστοι ἔστι δύο μνέαι κατ' ἄνδρα, Viritim, Per (In) singulos *vel* Pro singulis viris, vi. 79. *m. ἐκ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγοντο κατ' ὀλίγους*, viii. 113. *m. f. N. ubi non idem valet κατ' ὀλίγους ac nudum ὀλίγους : nempe κατ' ὀλίγους h. l. valet* ὀλίγους τινὰς ἐξ ἑκάστου ἔθνεος, Paucos de quoque populo, de quoque genere sociorum. *τῶν ὧν ἀποβάσσουσι κατ' ὀλίγους τῶν ἀγγέων, id est*, ἀποβαίνουσι τινας τῶν ἀγγέων τῶν ὧν κατ' ὀλίγους, Paulatim, Minutatim spargunt overum grana, Non multa simul, ii. 93. *a.*

4. *ubi agitur de eo quod* Consentaneum, Aptum, Adcommodatum *est ad alterum. κατὰ νόμον*, secundum legem *vel* morem, i. 61. *a.* vi. 52. *a. κατὰ νόμους τοὺς ἑπτυχρίους*, i. 35. *a. ὃς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν*, Ut ei commodum erat, i. 30. *a. m. κατὰ λόγον*, Pro ratione, Ratione habita, i. 134. *m.* Rursus *κατὰ λόγον*, Merito, viii. 111. *m.* (*sed κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον*, vii. 96. *a. intelligunt* Ob eandem rationem.) *κατὰ τὸ χρηστήριον*, Secundum oraculum, Ex oraculi præscripto, vii. 178. *f. κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν*, ii. 26. *a. Eodem referri possunt formulæ hujusmodi : κατὰ ποταμὸν πλέων vel παρείσεσθαι*, i. 194. *a. et m.* iv. 44. *m. quod idem valet ac κατὰ τὸν ῥόον τοῦ ποταμοῦ*, ii. 96. *m. nempe* Secundum cursum fluvii, Secundo flumine iter facere. *Item κατ' οὖρον*, Secundo vento, Qua fiat ventus, iv. 163. *f. N.*

5. *Porro* Κατὰ *cum Accusat. ponitur ubi significatur Modus quo aliquid fit aut sese habet.* κατὰ τοῦτο v. 33. *m. cum aliis interpretatus eram* Sic, *vel* Hoc modo; *at ibi quidem rectius* Propter hoc *intelligetur, ut in Adnot. monui. Sed κατὰ ταὐτὰ* vi. 53. *a.* vi. 31. *f.* v. 4. *a. et κατὰ τὠυτὸ haud dubie valent* Eodem modo. *Similiter κατὰ τὰ*, (*Ionice pro κατὰ ταὐτὰ* ᾱ) *et brevius etiam κατὰ* (*pro καθ'* ᾱ) *valent* Quemadmodum, *proprie* Secundum id quod. *κατὰ τὰ ἡμῖσυ*, ii. 99. *a. N. κατὰ τὰ συνεθήκατο*, v. 112. *b. cum Var. lect. conf.* v. 11. *extr. cum Var. lect. κατὰ ὑπόσχεσιν πρώτα*, i. 208. *a. consentientibus libris, nisi quod καθὰ præferat Arch. Sic iterum omnes κατὰ ἡμεῖς διαιρέσομεν*, ii. 6. *a. et κατὰ γὰρ ἐκοίησε*, ii. 116. *a. et κατὰ συνεθήκαντο*, iii. 86. *a.* (*Confer infra, num.* 9.)

Huic usui adfinis ille est, qua præpositio Κατὰ *ponitur in conferenda una re cum alia, ut μέγαθος (τῷ δενδρέῳ τούτῳ ἐστὶ) κατὰ σκέπην μάλιστα*, Magnitudo hujus arboris fere eadem est quæ fici, iv. 23. *m. ποταμοὶ οὐ κατὰ Νεῖλον ὄντες μεγάθεα*, ii. 10. *m. f. κατ' οὐδὲν*, Quasi nihil, Fere nihil, ii. 101. *a. ubi vide Not. Nescio an eodem pertinent ἄλλα τρόφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους*, iv. 181. *a. quæ verba H. Steph. in ora sui Herodoti his Latinis reddenda censuit*, Fructa salis veluti grumi magni.

6. *Nominibus numeralibus præposita vocula* Κατὰ Circiter *significat. κατὰ ἑξακόσια ἔτεα, κατὰ εἰκοσίους, κατὰ τὰ ὀκτακόσια*, ii. 145. *f. κατὰ πεντήκοντα ἔκπεσε*, v. 79. *m. κατὰ τριηκοσίας (νῆας)*, vi. 44. *f. κατὰ πεντήκοντα*, vi. 79. *m. ἀνέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους*, vi. 117. *a.*

7. *Frequenter apud Nostrum* Κατὰ *designat Objectum quod vulgo dicitur, id est Rem aut Personam de qua quæritur, aut ad quam pertinet id de quo agitur : quo fit, ut* Κατὰ *idem valeat ac* περὶ *præpositio cum Genitivo aut cum Accusativo constructa. ἀκηκοὼς τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, id est* περὶ τῆς ἀπίξιος, Sciscitans de adventu, i. *e.* de causa

Digitized by Google

cur advenisset, v. 92, 6. *m.* τὰ κατὰ Ῥηγίνους, vii. 171. *a. sunt* Ea quæ de Rhegi-nis (περὶ Ῥηγίνων) memoraverat auctor. τὰ μέλλοντα γενέσθαι κακὰ κατὰ τὸν παῖδα, (*i. q.* περὶ τὸν παῖδα) i. 34. *a. Sic* οἶόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας (Quod ad viperas adti-net) ἠπιστάμην γίνεσθαι, iii. 108. *a.* κατὰ μὲν τὸν κρητῆρα οὕτως ἔσχε, i. 70. *extr. ubi forsan* τὰ κατὰ *malles; sed eodem modo ait* κατὰ μὲν τὴν Κροίσου ἀρχὴν—ἔσχε οὕτω, i. 91. *extr.* κατὰ Κῦρας οὕτω Κρῆτες λέγουσι γενέσθαι, i. 171. *m. f.* τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Κύρου τελευτὴν—δῶρα μοι ὁ πιθανώτατος λόγος εἴρηται, i. 214. *f.* κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ἐρξεω—τοσαῦτα ἐγένετο, ix. 113. *f.*

8. *Frequenter item* Κατὰ τοῦτο *signifi-cat* Hoc intuitu, Hoc respectu, Hoc consilio, *et denique* Propter hoc, *ut idem fere ac* διὰ τοῦτο *valeat, sicut Gallice dicimus* " Par rapport à cela" *pro* " A cause de cela." κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, Non aliam ob causam, i. 143. *a.* κατὰ τοῦτό μοι δοκέει σπεῦσαι τὸν γάμον, iii. 137. *f.* εἰσὶ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες, v. 3. *b.* κατὰ τοῦτο διεφθείροντο, vi. 44. *f.* κατὰ τὴν Λύκου ἐπωνυμίην Λύκιοι ἐκλήθησαν, i. 173. *m. non tam* Propter *cum Porto intelligendum, quam* Juxta, *vel* Cum respectu ad Lyci nomen. *Rursus vero,* ἐμήδιζον κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, (Nullam aliam ob causam,) κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν, viii. 30. *a.* κατ' ἄλλα μὲν οὐδὲν, φοβεόμενος δὲ, ix. 109. *m. f. Adde* vi. 51. *f.* 60. *f.* vii. 142. *f.* 166. *b.* ix. 37. *f. et cet. Notemus porro formulas hujusmodi:* κατὰ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας. (*i. q.* τῆς τούτου προθυμίης ἕνεκα.) τὸ δὲ κατὰ θεούς τε καὶ ἐμὲ περίεις, i. 124. *a. m.* οὐ κατὰ ταῦτα ἦκεν, Se non Hujus rei gratia (Ad hoc, Hoc consilio) venisse, vii. 136. *m.* ἀποπλέειν κατὰ βίον καὶ γῆς ζήτησιν, i. 94. *f.* κατὰ λῆψιν ἐκπλώσαντες, ii. 152. *m.*

9. *Ad usum illum, quem supra* (num. 5.) *observavimus, quo* Κατὰ *indicat* Modum quo aliquid fit, *referendæ sunt formulæ hujusmodi, ubi* κατὰ *cum Substantivo, cui præponitur, vim habet Adverbii, aut ubi Græca præpositio Latinæ* Per *respondet. Sic* κατ' ἡσυχίην, Per otium, i. 9. *f.* κατὰ τάχος, *i. q.* ταχέως, i. 124. *extr.* vii. 178. *a.* κατὰ συντυχίην, Casu, Forte, ix. 21. *a.* 91. *a.* κατὰ δαίμονα, Forte, Fortuna, i. 111. *a.* κατὰ τὸ ἰσχυρὸν, Per vim, Vi et armis. (*vide sub* Ἰσχυρὸς *et conf.* Καρτερός.) κατὰ τὸ ὀρθὸν *i. q.* ὀρθῶς, vii 143. *m. f. et id genus alia.*

10. τὸ κατ' ὑμέας, τάδε πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται, Quantum in vobis erat, hæc omnia a barbaris possidentur; *i. e.* Si per vos stetisset, hæc omnia in barbaro-rum forent potestate, vii. 158. *m.*

11. κατὰ *præpos. cum verbo composita, subinde a verbo suo separatur; ut,* κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, ix. 5. *f. Conf.* Καταλαλεῖν *et* Κατα-λεύειν.

Καταβαίνειν, Descendere. καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, Descendam in Ioniam, *nempe Susis profectus e superiore Asia* v. 206. *f.* (*Conf.* Ἐσκαταβαίνειν.) *Subinde vero non* de Descensu proprie dicto *usurpatur hoc verbum; sed, ubi agitur de homine* qui verba *facit, dicitur ille* καταβαίνειν, In oratione Progredi, Pergere, Convertere se ad aliud quiddam proferendum. λέγων δὲ ταῦτα, κατέβαινε αὖτις παραιτεόμενος, His dictis, rursus ad preces se convertit, i. 90. *m.* ἀρχόμενος ἀπ' ἀρχῆς—κατέβαινε ἐς λι-τὰς (Descendit ad supplices preces) καὶ συγγνώμην ἐωυτῷ κελεύων ἔχειν, i. 116. *extr. ubi ad* καὶ κελεύων *iterum intelligen-dum* καὶ κατέβαινε κελεύων, *nam* οἱ *alibi cum participio construitur id verbum. Sic rursus* κατέβαινε λέγων, Perrexit dicere, Postremo dixit, i. 118. *a.* λόγους ἄλλους ἐποιεῦντο, ἐς ὃ κατέβαινον συλλυπεόμενοι τῷ πάθεϊ, ix. 94. *a.*

Καταβάλλειν, 1. Dejicere, Evertere, Prosternere, *variis modis.* καταβαλεῖν αὐ-τῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν οἷόν *edd.* i. 46. *a. at ibi rectius* καταλαβεῖν *dedere meliores libri.* τὰ οἰκήματα οὐ κατέβαλλε, i. 17. *m.* καταβάλλων τῶν θεῶν τὰ ἀγάλμα-τα, viii. 109. *m.* ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ix. 63. *m. Metaphorice,* ἐξέφας με ὑψοῦ,—ἐς τὸ μηδὲν κατέβαλες, In nihilum abjecisti, depres-sisti, ix. 79. *a.* καταβάλλειν τοὺς χρη-σμούς, Rejicere oracula, Vim illorum in-fringere, ix. 77. *a.*

2. καταβάλλειν φάτιν, Spargere rumo-rem, i. 122. *f.*

3. *Ut apud alios Scriptores* καταβάλ-λειν ἀργύριον *significat* Deponere, Sol-vere, Pendere pecuniam, *sic Noster,* ii. 149. *f.* αἱ ἡ λίμνη (Mœridis lacus) ἐς τὸ βασιλήϊον καταβάλλει (Infert in regis ær-arium) ἐπ' ἡμέρην ἑκάστην τάλαντον ἀργυ-ρίου ἐκ τῶν ἰχθύων.

Κατάβασις, *ιος*, ἡ, Descensus *de* monte, vii. 223. *a.*

Καταβιβάζειν, *Transitivum* τοῦ κατα-βαίνειν, Curare *vel* jubere ut aliquis de-scendat, Deducere. *Cyrus* καταβιβάσας τὸν Κροῖσον ἀπὸ τῆς πυρῆς, i. 87. *m.* τοὺς ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ἐς κοί-λην νῆα, viii. 119. *m.*

Καταβοᾶν *ῶνδς*, Vehementer accusare aliquem. ἀγγέλους καταβασομένους Λευτυ-χίδεω περὶ τῶν *etc.* vi. 85. *a.*

Κατάγαιος, *ου*, ὁ, ἡ, 1. Subterraneus. κατάγαιον οἴκημα, iv. 95. *f.* 96. *a.* οἰκή-ματα ἔκτηνται κατάγαια, iii. 97. *m.* θησαυ-ροὶ κατάγαιοι, ii. 150. *m.*

2. Terrestris. *Hinc* στρουθοὶ κατάγαιοι,

Digitized by Google

Struthiones, iv. 192. *a. στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα*, vi. 175. *m. Not.*

Κατάγειν, 1. Reducere. *τὸν ἡ Ἀθηναίη κατάγει ἐς τὴν ἑωυτῆς ἀκρόπολιν*, i. 60. *f. Sic* In patriam reducere, v. 30. *m.* 31. *a.* vii. 153. *b. τυραννίδας ἐς τὰς πόλις κατάγειν*, v. 92, 1. *κατῆγον αὐτὸν* vi. 75. *a. commode redditur* Domum revocarunt eum. 2. *κατάγειν νέα*, Adpellere navem *ad litus, ὡς εἶδον νέας πολλὰς καταχθείσας ἐς τὰς Ἀφέτας*, viii. 4. *a.*

Καταγελᾶν, Deridere, Irridere, Ludibrio habere, Illudere. *Cum Genitivo, καταγέλασε τῶν Σκυθικῶν*, v. 68. *a. Sed apud Nostrum frequentius cum Dativo. τῷγάλματι καταγέλασε*, iii. 37. *a. ἱροῖσι καὶ νομαίοισι καταγελᾶν*, iii. 38. *a. Πέρσῃσι καταγελᾶν*, iii. 155. *a. ἡμῖν καταγελᾶτε*, iv. 79. *m.* vii. 9. *a. N.*

Καταγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, Ridiculus, Risum debens. *Πέρσας μὴ ποιήσῃς καταγελάστους γενέσθαι Ἕλλησι*, viii. 100. *m.*

[Καταγιάζειν. *Vitiose olim καταγιαξομένου legebatur*, i. 202. *a. m. pro καταγιζομ.*]

Καταγίζειν, Incendere *odores, etiam ubi non agitur de sacrificio. Sic ὀσφραινομένους καταγιζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου (ἐπὶ τὸ πῦρ) μεθύσκεσθαι*, i. 202. *m.*

Sed præsertim in sacris faciendis locus est huic verbo. καταγίζουσι (scil. αὐτὰ, nempe certas victimæ partes) πυρί, ii. 47. *f. καταγίζουσι (nempe τὸ σῶμα τοῦ βοὸς) ἕκαστον ἄφθονον καταχέοντες· καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν etc.* ii. 40. *f. θυμιήματα παντοῖα καταγίζουσι*, ii. 130. *a.* vii. 54. *a. Sic θυμίημα καταγιζόμενον*, i. 198. *καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα*, i. 183. *m. ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων*, vii. 167. *m. Construitur cum Dativo ejus Dei cujus in honorem incenduntur odores aut crematur victima.* Cyrus rogo imponi jussit Crœsum, *ἐν νόῳ ἔχων ἀκροθίνια ταῦτα καταγεῖν θεῶν ὁτεῳδὴ*, i. 86. *a.*

Καταγινέειν, *i. q. κατάγειν. ἐξ ἱροῦ— τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης καταγινέων*, vi. 75. *f.* Revocans (*sicut κατῆγον*, vi. 75. *a.*) *nempe*, simulans se illis veniam dare domum redeundi; *ἐξεκάλεε ait auctor ubi de eadem re agitur*, vi. 79. *a.*

Καταγινώσκειν, Judicare de *aliquo, vel* contra aliquem, Suspectum habere, Culpare. *οὐκ ἐπιτηδέα καταγνόντες κατ' ἐμεῦ*, vi. 97. *m. Passiv. καταγνωσθεὶς πρὸς αὐτέων νεώτερα πρήσσειν πρήγματα*, vi. 2. *f.*

Καταγνάφειν, *i. q. καταμύσσειν*, Katarξαίνειν, Perfodere, Dilacerare. *πολλῷ μᾶλλον καταγνάφων (τὰς μήτρας)*, iii. 108. *f. ubi olim vulgo καταγράφων, paulo ante vero eadem notione ait ἀμύσσει τὰς μήτρας. Vide Var. Lect. et Not.*

Καταγνῦσθαι, Frangere, Diffringere. *Præt. Med. κατέαγα, Ion. pro κατέαγα. Hinc δόρατα κατεηγότα*, Fractæ hastæ, vii. 224. *a.*

[Καταγράφειν, *vid.* Καταγνάφειν.]

Καταγωγή, ῆς, ἡ, Diversorium, *ubi requiescere et pernoctare possunt iter facientes. σταθμοὶ καταγωγέων πεντεκαίδεκα*, Mansiones diversoriorum quindecim, v. 52. *m. dein vero in fine ejusd. cap. καταγωγαὶ μέν νυν σταθμῶν τοσαῦταί εἰσι. Porro καταγωγὴ dicitur etiam* Locus quilibet (tectus, *puta*) ubi requiescere possis. *Sic in medio adscensu turrium templi Jovis Beli est καταγωγή τε καὶ θῶκοι ἀμπαυστήριοι*, i. 181. *m.*

Καταδαπανᾶν, Prorsus absumere. *ταῦτα τὰ χρήματα καταδεδαπάνητό σφι*, v. 34. *f.*

Καταδέειν, Obligare, Vinculis constringere, In vincula conjicere. *κατ' ὃν ἔδησαν ἑνὸς αὐτῶν μίτρῃ τοὺς ὀφθαλμούς*, Obligarunt oculos, ii. 122. *m. et mox, τοῦτον καταδεδεμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς*, ibid. *f. καταδήσας τὰς λάφυρας εἶχε ἑτοίμας*, Obligatas, Vinculis constrictas arcas in parato habuit, iii. 123. *f. συνέλαβέ σφεας καὶ κατέδησε*, Comprehensos in vincula conjecit, iii. 143. *m. τοὺς ἄλλους κατέδησαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ, scil. δέσιν*, Reliquos vinxerunt supplicio destinatos, v. 72. *f. N. collata Nota ad* i. 109. *a.*

Metaphorice, Arguere, Condemnare *aliquem criminis admissi. ὅσοι μὲν κατέδησαν φῶρα εἶναι*, ii. 174. *f. cui opponitur, ὅσοι αὐτὸν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι*, ibid. *paulo ante. Rursus, ἢν μὲν καταδήσωσι (αὐτὸν) ἐπιορκῆσαι*, iv. 68. *m. N. et mox ibidem, ἢν δὲ ἀπολύσωσι.*

Καταδέειν, Indigere, Carere, *ut ἐγὼ καταδέω τούτου significet* Hoc mihi deest. *Quo spectant locutiones hujusmodi; ἡ ἐς Πίσαν ἐξ Ἀθηνέων ὁδὸς καταδεῖ (sive καταδέει) πεντεκαίδεκα σταδίων ὡς μὴ εἶναι πεντακοσίων καὶ χιλίων*, ii. 7. *b. ἑνδεκα μυριάδες ἦσαν, μιῆς χιλιάδος καταδέουσαι*, ix. 30. *a. ὥστε τριήκοντα μυριάδων, καταδεουσέων τεσσέρων,—μηδὲ τρεῖς χιλιάδας περιγενέσθαι*, ix. 70. *f. πυραμίδα ἐείκοσι πηχέων καταδέουσαν τριῶν πλέθρων*, ii. 134. *a. Videri potest etiam Impersonaliter positum hoc verbum eadem notione*, viii. 82. *f. δύο γὰρ νηῶν κατέδεε ἐς τὸν ἀριθμόν: sed ibi e superioribus verbis repetendus est Nominativus, τὸ ναυτικὸν κατέδεε etc.*

Καταδεικνύειν, *unde Aor. pr.* καταδέξαι, Monstrare, Ostendere, Docere. *τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες*, i. 163. *a. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες*, i. 171. *m. Νεκὼ βασιλῆος πρώτου καταδέξαντος, scil. Λιβύην ἐοῦσαν περίῤῥυτον*, iv. 42. *a. Passivum: ἐς τόσου κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν χρηστή*, vii, 215. *f.*

Digitized by Google

Κατάδηλος, ου, ὁ, ἡ, Manifestus, Compertus. *ἐγένετο κατάδηλος (ὁ μάγος) τρόπῳ τοιῷδε*, iii. 68. *a.* *ἡ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε*, iii. 88. *m. f.*

Καταδιδοῦν *vel* Καταδιδόναι, Defluere, Influere, Sese exonerare. *ἡ Προποντὶς καταδιδοῖ (i. q. alias ἐκδιδοῖ) ἐς τὸν Ἑλλήσποντον*, iv. 85. *f.*

Καταδικάζειν, Condemnare. *σεωυτοῦ καταδικάζεις θάνατον*, i. 45. *m.*

Καταδοκέειν, Existimare, Cogitare, Opinari. *ἥκουε τοὺς ἐναντίους λόγους ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε*, i. 22. *m. c.* 79. *m. f.* viii. 4. *a. οὐ γὰρ ἂν κοτε κατέδοξα ἔνθα ἦν*, Numquam putassem potuissem unde ille esset, i. 111. *f. εἰ ἐστὶ τὸν καταδοκέω ἐγὼ, nempe εἶναι αὐτὸν*, Si hic is est, quem ego puto illum esse, iii. 69. *a. πάγχυ σφέας καταδόξας—ταῦτα ποιέειν*, iii. 27. *a. m. πάγχυ σφέας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας*, vi. 16. *f. καταδόξας σφέας θέλοκακέειν*, viii. 69. *f.* ix. 57. *a. Reperitur cum Dativo constructum hoc verbum, loco Accusativi ut: τοῖσι κατεδόκεον νεοχμὸν ἂν τι ποιέειν*, Quos suspicabantur novum quidpiam molituros, ix. 99. *f.*

Κατάδουπος, ου, ὁ, Somitus corporis ex alto decidentis. *Hinc οἱ Κατάδουποι*, Cataractæ Nili, ii. 17. *a.*

Καταδουλοῦν, In servitutem redigere, vi. 109. *a. m. et alibi. Item in Medio, activa notione, καταδουλούμενοι τὴν μητρόπολιν*, vii. 51. *m.* viii. 23. *a.*

Καταδραμεῖν, *vide* Κατατρέχειν.

Καταδρέπειν, Demetere. Destringere. *τῶν δενδρέων τὰ φύλλα καταδρέποντες*, viii. 115. *a. m.*

Καταδύειν *et* Καταδύνειν, 1. *Active*, *καταδύσαι*, Demergere. *τοὺς γαύλους καταδύσας*, vi. 17. *m. N. κατέδυσε τὴν νῆα*, viii. 87. *f. et* 88. *m. et* 90. *a. m. ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νηὸς*, viii. 90. *m. Hinc Passivum: ἡ Ἀττικὴ νῆσος κατεδύετο*, viii. 90. *a.*

2. *Notione intransitiva*, Subire, Submergi: *καταδύνων ἐς ὕλην*, Inter fruticeta se abscondens, ix. 37. *m. κατὰ τῆς θαλάσσης καταδεδυκέναι τὴν νῆσον*, Mari submersam fuisse insulam, vii. 235. *a. m.*

Καταείδειν, Incantare. *καταείδοντες τῷ ἀνέμῳ*, Incantationibus placantes ventum, vii. 191. *a. N.*

Καταζευγνύναι, Adstringere, Constringere. *εἰ ὑπ' ἀναγκαίης κατέζευχθε*, viii. 22. *m.*

Καταθορέειν, i. q. *καταθρώσκειν*, Desilire. (*conf.* Ὑπερθορ.) *καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων*, iii. 86. *f.*

Καταθρώσκειν, Desilire. *καταθρώσκοντα τὴν αἰμασιὴν*, vi. 134. *f.*

Καταθύειν πρόβατα, Mactare pecudes (*comedendi causa*), viii. 19. *m. f.*

Καταθύμιος, ίη, ιον, i. q. θυμήρης, κατὰ θυμὸν ἐών, Gratus, Acceptus, Animi sententiæ et desiderio nostro respondens. *ἐούσης ταύτης (τῆς γυναικὸς) οἱ καταθυμίης*, v. 39. *a. m. Μαρδονίῳ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι*, ix. 45. *m.*

Καταιδέεσθαι, Revereri. *τὰ μὲν καταιδούμενος ἡμᾶς, τὰ δὲ καὶ δεισαίνων*, iii. 72. *m. καταιδεόμενοι οἱ φύλακες ἄνδρας τοὺς Περσέων πρώτους*, iii. 77. *m.*

Καταινέειν, Collaudare, Comprobare, Consentire. *τοῦτον καταινέουσι βασιλέα σφίσι εἶναι*, i. 98. *a. καταινέσαντος ἐπὶ τούτοισι τοῦ παιδὸς*, iii. 53. *f. ἡμεῖς οὐ καταινέσαμεν, ἀλλ' ἀπείπαμεν*, ix. 7, 1. *m. τέλος δὲ καταίνεον*, ix. 33. *f. καταινέουσι καὶ ταῦτα*, Etiam in hanc conditionem consenserunt, ix. 34. *f. pro quo mox συνεχώρεον οἱ, cap.* 35. *a.*

Καταιρέειν, *Ion. pro* Καθαιρεῖν, 1. *i. q. αἱρέειν*, Capere, *nempe* Capere et abducere aut auferre. *τὴν πέμπτην τῶν νεῶν κατεῖλον διώκοντες*, vi. 41. *a. ubi mox, καὶ τοῦτον ἅμα τῇ νηῒ εἷλον. Hinc Passivum: εἰ τὰ χρήματα καταιρεθείη τὰ ἐκ τοῦ ἱροῦ*, v. 36. *m. Et Medium: φάνει τὰ τόξα καθελόμενος*, Rapit, Capit sibi arcum, Prehendit arcum; iii. 78. *a. ubi mox, τῷ τὰ τόξα ἀναλαβόντι, de eodem homine.*

2. Tollere, Evertere *imperium vel potentiam alicujus*, Profligare, Debellare *hostem*, E medio tollere. *καταιρήσειν Κῦρόν τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν*, i. 71. *m. Κῦρος τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε*, i. 95. *a. Ἀστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται*, i. 124. *f. μὴ καταιρέειν ἀλλήλους*, ii. 147. *m. ἐνεγράφησαν ἐν τοῖσι τὸν βάρβαρον κατελοῦσι*, viii. 82. *m. Inde Passivum: ἡ Ἀστυάγεω ἡγεμονίη καταιρεθεῖσα*, i. 46. *a. τῆς Δαρείου δυνάμιος καταιρεθείσης*, iv. 137. *m. Ἀκρίσιος δὲ καταιρημένου*, ii. 172. *a. τὴν Εὐρυσθέος ὕβριν κατείλομεν*, Eurysthei injurias sustulimus, Finem illarum fecimus, ix. 27. *a. m.*

3. *Notabilis locus est, μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι*, vii. 50, 2. *m. ubi ego quidem, recordatus vocab. πρήγματα frequenter apud Nostrum idem valere ac δύναμις, ἡγεμονίη, ἀρχὴ, (veluti* i. 46. *a. et* vii. 50, 2. *a. proxime ante eum locum de quo quærimus,) verbum καταιρέειν eadem notione acceperam qua illud apud eundem Nostrum frequentatum paulo ante (sub num.* 2.) *vidimus, ut hoc dicat Herodotus*, Magna imperia, Magnam potentiam, *non nisi magnis* cum periculis Everti posse. *At alii, iidemque doctissimi viri, quos in Admot. ad loc. cit. laudavi, sicut ἀγῶνα vel ἀγώνισμα καθαιρεῖν interdum significat* Peragere, Feliciter conficere certamen, *quam in sententiam etiam ipse Herodotus noster, ix. 35. a. composito verbo συγκαταιρέειν utitur, sic μεγάλα πρήγματα καταιρέειν*

Digitized by Google

hoc loco, Peragere, Conficere res magnas, *intelligunt*.

Καταιτιᾶσθαι, Accusare, Inculpare. ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι, v. 92, 3. *f.*

Κατακαίειν, Comburere, Cremare. κατακαίουσι τοὺς μάντιας, iv. 69. *b.* κατὰ μὲν ἔκαυσαν Δρύμον πόλιν, κατὰ δὲ Χαράδρην, viii. 33. *a.* κλίνας—καὶ κιθῶνας, νηήσας πυρὴν μεγάλην, κατέκαιε, i. 50. *m.* ἐπεί τε κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηὸς, i. 50. *f.* τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ἱρῶν, vi. 101. *f.* ζῶντα κατακαυθῆναι, i. 86. *a. m.* ἡ οἰκίη κατεκάη πᾶσα, iv. 79. *a.* τὸν νηὸν κατακαέντα, i. 51. *a.*

Κατακαλυψάμενος, Tegens faciem, Velata facie, (quod alias συγκαλυψάμενος), vi. 67. *f.*

Κατακεῖσθαι, Decumbere. κατεκείατο, (*Ion. pro* κατέκειντο) ὀφθαλμιῶντες, vii. 229. *a.*

Κατακερτομέειν, Mordacibus verbis uti. κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμεε λέγων *etc.* i. 129. *a.* πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν, ii. 135. *extr.*

Κατακηροῦν, Cera obducere, Cera circumlinere. κατακηρώσαντες τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, i. 140. *a.* κατακεκηρωμένων τὸ σῶμα, iv. 71. *a.*

Κατακλᾶν, Frangere. τὰ δόρατα κατέκλων, ix. 60. *m. f.*

Κατακλίνειν, Jubare recumbere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα, i. 126. *m.*

Κατάκλισις, ιος, ἡ, (τοῦ γάμου), Nuptiarum celebratio, vi. 129. *a. N.*

Κατακοιμᾶν *et* Κατακοιμίζειν, 1. *Notione transitiva*, Sopire, Cubitum mittere, Curare ut aliquis cubet vel pernoctet. ξεῖνόν τινα κατεκοίμησε ἐς Ἀμφιάρεω, *non ipse* pernoctavit, *ut temere in Latina nostra versione scriptum est, sed* Peregrino alicui persuasit ut is *sui causa* in Amphiarai ædem cubitum iret, viii. 134. *m. ubi alii quidem plerique* κατεκοίμισε. *Vide Var. et Not.*

2. *Notione intransitiva*, Dormire, Dormiendo transigere tempus. αὐτοῦ κατακοιμήσαντος τὴν φυλακὴν, Quum vigiliam dormiendo transegisset, viii. 134. *m. et mox iterum* τὴν φυλακὴν κατακοιμήσαντα, *consentientibus utrobique veteribus libris omnibus; ubi tamen* κατακοιμισ. *corrigunt docti viri, coll. Xenoph. Mem. Socr.* ii. 1, 30.

Passiv. Κατακοιμᾶσθαι, Cubare, Cubitum ire, Dormire. κατακοιμηθέντες ἐν τῷ ἱρῷ, i. 31. *f.* ὡς ἂν ὑπαίθριος κατακοιμηθῇ, iv. 7. *m.* *Sic* ἐγκοιμηθῆναι, viii. 134. *extr.*

Κατακοντίζειν, Jaculis confodere. Κατακοντιεῖ σφέας, Telis conficiet illos, ix. 17. *m.*

Κατακόπτειν, 1. Cædere, Occidere. κρέων κατακόψαντες καὶ ἀποδείραντες, ii. 42. *f.* τῶν παίδων ἕνα καταλόψαι, i. 78. *f.* τοὺς καταφυγόντας κατέκοπτε, vi. 75. *f.* ὑπὸ Θρηίκων κατακοπέντας κατ' ὁδὸν, ix. 89. *f.* 2. Minutatim concidere. Hinc κατακεκοπεὶς, Misere concisus, Dilaniatus, *sed* etiam *tunc vivus*, viii. 92. *a.* 3. κατακόπτειν χρήματα, Cudere nummos, iii. 96. *extr.*

Κατακούειν, *idem fere quod* ὑπακούειν. Dicto audientem esse, Parere. Ἀράβιοι οὐδαμὰ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι, iii. 68. *a. Conf.* Κατήκοος.

Κατακρατέειν, *absolute*, Vincere, Victoriam reportare. κατακρατήσαντα πολλὸν, Ingenti reportata victoria; Postquam longe superior discesserit, vii. 168. *m.* ὁ Πηνειὸς τῷ οὐνόματι κατακρατέων ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους (ποταμοὺς) εἶναι ποιέει, Penei nomen victoriam obtinet, (manet,) reliqui fluvii nomina sua amittunt, vii. 129. *m.*

Κατακρεουργέειν, In frusta concidere veluti carnes. ἐς τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος ἐς ὁ κατακρεουργήθη ἅπας, vii. 181. *a. N.*

Κατακρίνειν, Decernere adversus aliquem, Condecorare. *Nullo aut incerto regimine*, διαγαγόντες μὲν ὑπὸ δικαστήριον, κατέκριναν, ὡς τὴν φυλακὴν κατακοιμήσαντα, τῆς ὄψιος στερηθῆναι, ix. 93. *m. Cum Dativo, sicut* καταγελᾶν, καταδοκεῖν, *et id genus alia, quæ vulgo cum Genit. construuntur.* κατακεκριμένων ἤδη οἱ τούτων, ii. 133. *f.* τοῖσι κατακέκριτο θάνατος, vii. 146. *m.*

Κατακρύβειν, Absconder-, *i. q.* κατακρύπτειν, *si fides codici Med. et ex eadem familia aliis, in quibus* v. 92, 4. *m. scribitur* τὸ παιδίον φέρουσα ἀποκρύβει—ἐς κυψέλην. *Passim quidem Etymologus verbum* κρύβω, *idem ac* κρύπτω *valens, adnotavit.*

Κατακυλίειν, Deorsum volvere, κατακυλισθῆναι, Prolabi, Decidere, v. 16. *m. f.*

Καταλαβέειν *et* Καταλαμβάνειν, *Prat.* καταλελάβηκα. *Aor.* 2. κατέλαβον. *Fut.* καταλάμψομαι. *Aor. pr. Pass.* καταλάμφθην. *Omisso vulgatissimo hujus verbi usu, quo* καταλαμβάνειν τινα *is dicitur* Qui aliquem *aliquo in loco* Deprehendit, *aut, Facientem quidpiam* Offendit; *notabimus usus nonnullos Herodoto præ cæteris familiares. Scilicet*

1. τοῦτο καταλαμβάνει ἐμὲ, *aut* καταλαμβάνει ἐμὲ ποιεῖν *aut* πάσχειν τοῦτο, *significat* Hoc mihi accidit; Accidit mihi ut hoc faciam *aut* patiar. οἷα καταλελάβηκέ μιν, iii. 42. *extr.* εἰ σφέας αἰεὶ καταλάμψεται μὴ ἀποδέκεσθαι, iv. 33. *m. f.* εἰ ὑμέας κατελελάβηκε ἀδύνατόν τι, ix. 60. *f.* εἰ μὴ κατελάμβανε τοὺς ἀειλούρους τοιάδε, ii. 66. *a. et mox*, θεῖα πρήγματα καταλαμβάνει τοὺς αἰελούρους, ibid. *m.* τοῦ τὸν πατέρα κατέλαβε πρῆγμα τοιόνδε, ix. 93. *a.*

Digitized by Google

ἦν σφέας καταλαμβάνῃ οἷά περ (αὐτοὺς) κατέλαβε, Si eis accidisset id quod nunc accidit, ix. 104. *a. Sic* ἐσήμανε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα, Mardonio significavit ea Quæ acciderunt, ix. 49. *a.* πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν (*scil.* αὐτοὺς) συμφορὴν, iv. 161. *a.* ὅσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλαμβάνειν, iv. 11. *f. N.* (*conf.* Ἐπίδοξος.) τοῦτον κατέλαβε κεῖσθαι *etc.* ix. 105. τοῦτον κατέλαβε εὐτυχίη τις, iii. 139. *m.* Ἰνταφέρνεα κατέλαβε—ἀποθανεῖν αὐτίκα, iii. 118. *a.* Ἀτησαγόρεα κατέλαβε ἀποθανεῖν ἄπαιδα, vi. 38. *b. conf.* ix. 75. *f.* σφέας κατέλαβε ἐκλιπεῖν τὴν χώρην ὑπὸ ὄφεων, iv. 105. *a. Sic*, τὸν Κίμωνα κατέλαβε φυγεῖν, vi. 103. *a.* καταλελάβηκε ἐμὲ —τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφῦναι, iii. 65. *a. præeunte H. Stephano* (*in ora sui Herodoti*) *interpretatus sum* Eo redactus sum ut id apud vos efferam; *Valla reddiderat* Cogor efferre: *fortasse satis fuerat*, Incedit mihi in animum, *qua notione alias dicitur* ἐπῆλθέ μοι: *sed tamen major quædam vis inest isti formulæ* καταλελάβηκέ με, *veluti si Latine impersonaliter diceres* Invasit me, *id est*, Impetus invasit animum meum. *Commode Laraherus:* " je ne puis m'empêcher."

2. *Frequenter item apud Nostrum*, Καταλαμβάνειν *significat* Inhibere, Continere, Cohibere, Coërcere. *Sic* καταλαβεῖν (*perperam olim* καταβαλεῖν) αὐξανομένην τὴν δύναμιν Κύρου, i. 46. *a. ubi vide Not.* δυναμένους σφέας καταλαβεῖν τὸ πῦρ, i. 87. *a.* (*pro quo est* τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, i. 86. *f.*) κατελάμβανε τοὺς Λιγυστίνους, ii. 162. *a.* (*id est*, κατέσχανε λόγοισι, ibid.) ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτὸν, iii. 36. *a.* τούτοισι αὐτὸν κατελάμβανε, His verbis eum inhibere conatus est, iii, 52. *f.* καὶ σφέας Ἀλέξανδρος κατέλαβε, v. 21. *m. id est* ἐπέσχε, *interprete Suida*; *nempe*, Continuit illos; Inhibuit illorum inquisitionem: *quo pertinet quod mox ibidem subjicitur*, ὁ τῶν Περσέων θάνατος οὔτω κατελαμφθεὶς ἐσιγήθη, Persarum cædes ita silentio compressa est. ἐρίζοντας Δαρεῖος κατελάμβανε, iii. 128. *a. et* καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, Inhibere, Componere lites, vii. 9, 2. *m. N.* οἱ Θηβαῖοι κατελάμβανον τὸν Μαρδόνιον, Inhibuerunt *ulterius* progredi *volentem*, ix. 2. *a. N.*

3. ἀναγκαίῃ καταλαμβανόμενος, Necessitate adstrictus, ii. 65. *a.* πίστι τε καταλαβόντες (αὐτοὺς) καὶ ὁρκίοισι, ix. 106. *f. et mox iterum* τούτους δὲ καταλαβόντες ὁρκίοισι, ibid. *quemadmodum etiam legendum videtur*, iii. 74. *a. ubi vulgo simplex verbum* πίστι τε λαβόντες καὶ ὁρκίοισι.

4. Καταλαβέσθαι, Sibi sumere, Occupare, Capessere. τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κατελάβοντο, τοιτέων μνήμην ποιήσομαι, Quæ alii sibi (*commemoranda*) non sumserunt, Quæ alii non occuparunt, hæc ego commemorabo, vi. 55. *extr.* Μιλτιάδεα καταλαμφθόμενον τὰ πρήγματα ἀποστέλλουσι, Miltiadem ad Capessendum (Suscipiendum) imperium miserunt, vi. 39. *a.*

5. *Vitiose olim* κατειλημμένος *legebatur, pro* κατειλυμένος, ii. 8. *m. et* κατειλημμένα *pro* κατειλυμένα, ix. 70. *f.*

Καταλαμπτέος, ου, ὁ, Inhibendus, Reprimendus, Coërcendus. πρίν τι μέζον ἐξεργάσασθαί μιν κακὸν, καταλαμπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ, iii. 127. *extr.*

Καταλέγειν, Commemorare, *præsertim ubi* Plura *sunt quæ* Ordine *aut* Explicate *commemorantur; itaque subinde Latinis verbis* Recensere, Enarrare, Describere *reddi potest.* ἡ καταλεχθεῖσα πᾶσα χώρη, iv. 28. *a.* καταλέγων τῶν Σκυθέων τὴν ἀπορίην, iv. 83. *m.* ἐποίεε τὰ καταλεχθέντα, Fecit ea quæ commemoravi, iv. 95. *m. f.* τούτων οὐδὲν τῶν κατελέξαμεν, iv. 114. *m. f.* τουτέων τῶν καταλεχθέντων ποταμῶν, iv. 50. *a.* ἐθνέων, iv. 118. *a.* vii. 115. *f.* ὁ πρότερος αὐτέων καταλεχθεὶς, v. 52. *m. f.* τῶν κατέλεξα πολίων ἡγεμονεύων αὐτὴν, vii. 99. *f. cf.* vi. 109. *extr.* vii. 115. *f.* τούτους τοὺς βασιλῆας καταλεγομένους ὀρθῶς ὑπὸ Ἑλλήνων, Horum regum quorum series recte recensetur a Græcis, vi. 53. *a.* καταλέγοντι τοὺς ἄνω ἀεὶ πατέρας, ibid. *f.* καταλέξει (*i. q.* γενεηλογήσει) ἑωυτὸν μητρόθεν, A matre genus suum repetet, i. 173. *f.*

Medium: καταλεγόμενος τὴν ἑωυτοῦ πάθην, Vit. Hom. *c.* 21. *m.*

Vitiose olim τάδε καταλεγόμενα *legebatur*, vi. 53. *a. pro quo oportebat* κατὰ ταὐτὰ λεγόμενα.

Καταλείειν, Molere, Comminuere, Locustas ad solem siccatas καταλέουσι, Comminunt in pulverem, iv. 172. *a.*

Καταλείπειν, Relinquere. ὅκως ἕλθοι ἐς τὸ τεῖχος, τὴν στρατιὴν καταλείποι (relinquere consueverat) ἐν τῷ προαστείῳ, iv. 78. *m.* καταλελειμμένος τοῦ ἄλλου στρατοῦ, De reliquo exercitu *ibi* relictus (*custodiendæ Ioniæ causa*) ix. 96. *m. f.*

Καταλεύειν, *i. q.* καταλιθοῦν, Lapidibus obruere, Lapidare. τούτους ἐξαγαγόντες κατέλευσαν, iv. 167. *a. et mox* οἱ Φωκαέες καταλευσθέντες ibid. *Rursus* ἐξαγαγόντες κατέλευσαν, v. 38. *a.* περισύραντες Ἀυσέα κατέλευσαν, ix. 5. *m. et mox* κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα, ibid. *f.* τὸν παῖδα ἐν ὀφθαλμοῖσι τοῦ πατρὸς κατέλευσαν, ix. 120. *extr.*

Καταλιπαίνειν, *i. q.* καταλείπειν, Relinquere. εἰκότες ὅτι οὐ καταλιπανέουσι (αὐτὸν) ἢν ἐθέλοι στρατεύεσθαι, Vit. Hom. 19. *f.*

Καταλίσκειν, Deprehendere *rem*, Convincere *delicti. Suspectum verbum, quod*

Digitized by Google

olim legebatur, ii. 174. *m. f.* *Vide* Ἀλίσκειν.

Καταλλάσσειν, Pacem conciliare *inter Litigantes.* Κορίνθιοι καταλλάξαντες, nempe τοὺς Θηβαίους καὶ τοὺς Πλαταιέας *vel* πρὸς τοὺς Πλαταιέας, vi. 108. *m. f. sic* Κορίνθιοι καταλλάξαντες (*nempe*, Hippocratem et Syracusios) vii. 154. *f.* κατήλλαξάν σφεας οἱ Πάριοι, v. 29. *a.*

Καταλλάσσεσθαι, Reconciliare se cum alio, Dirimere suas lites. καταλλάσσεσθαι τάς τε ἔχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους ἐόντας πολέμους, vii. 145. *a.*

Minus recte olim ἀλλὰ καταλλάσσεσθε *legebatur* viii. 140, 1. *f. pro* ἀλλὰ καταλύσασθε.

Καταλογέειν, *vide* Κατηλογέειν.

Καταλύειν, Dissolvere. *Mittiorem in partem, idem valet ac* Dimittere. καταλύειν τὸν στόλον, Solvere (Missam facere) expeditionem, Dimittere exercitum, vii. 16, 2. *a.* τῶν ἄλλων καταλελυμένων στρατηγῶν, Dimissis reliquis ducibus, vi. 43. *a. Sic* καταλύσας τὴν διδασκαλίαν, Dissoluto (Omisso) ludo literario, *Vit. Hom.* 6. *f. Sed et tristiorem in partem; ut idem valeat ac* Evertere, Tollere, Delere. ἐλπίσας καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληίην, i. 54. *a.* μεγάλην ἀρχὴν καταλῦσαι, i. 53. *f.* 91. *m.* ἰσοκρατίας καταλύοντες, Tollentes juris æquabilitatem et libertatem civitatum, Tollentes respublicas, v. 92, 1. *a. Sic* τὴν βουλὴν καταλύειν, v. 72. *a. non nude significat* Dimittere senatum, *sed* Tollere senatum, Munus abrogare senatoribus. *Conf.* Καταυδέειν.

Construitur etiam hoc verbum cum Accusat. personæ et Genit. rei. Hinc in Passivo obtinet formula hujusmodi, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, Exuti sunt imperium, Amiserunt imperium, i. 104. *f.*

Medium Καταλύσασθαι τινί, *i. q.* καταλύειν τὴν ἔχθρην πρός τινα, Deponere bellum cum aliquo, Pacem cum aliquo componere. καταλύσονται τῷ Πέρσῃ, ix. 11. *m. Et omisso dativo, sed subintellecto:* ἀλλὰ καταλύσασθε (*nempe* τῷ βασιλεῖ.) παρέχει δὲ ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι (αὐτῷ), viii. 140. 1. *f.*

Sed et καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας, Deponere mutuas inimicitias, In gratiam redire, vii. 146. *a. Conf.* προκαταλύειν.

Καταλύσας *perperam olim legebatur* vi. 140. *a. pro* καταύσας.

Καταμανθάνειν τὴν βασιλέος στρατιὴν, Observare, Explorare exercitum regis, vii. 146. *a.*

Καταμαργέειν, *Ion. pro* καταμαργᾶν *vel* καταμαργαίνειν, Insanire. φθόνῳ καταμαργέων, Livore insaniens, viii. 125. *a. ubi olim* καταμαρτέων. *Vide Var. Lect. et Not.*

[Καταμαρτέειν, *vide* Καταμαργέειν.]

Lex. Herod.

[Καταμάχεσθαι, *vulgo interpretantur* Prælio vincere, Debellare. *Vitiosa vero est codicis nostri F. scriptura,* οὗτοι ἀπίκται καταμαχησόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου, vii. 209. *m. pro* οὗτοι ἀπίκαται μαχεσόμενοι.]

Καταμεθύειν, Inebriare. τούτους καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν, i. 106. *m.*

Καταμετρέειν (σῖτον) τοῖσι ἐπικούροισι, Metiri frumentum (Certum frumenti demensum præbere) auxiliaribus, iii. 91. *f. quo de loco vide omnino quæ infra sub voc. Μυριὰς notamus.*

[Καταμήκης, *vocab. vitio creatum, quod interpretantur* Longus, Oblongus. *Nempe* καταμήκεα ξύλα παχέα perperam olim legebatur iv. 72. *m. pro* κατὰ τὰ μήκεα *etc.*]

Καταμηνύειν, Indicare, Significare. στήλη καταμηνύει διὰ γραμμάτων τοὺς ὅρους, vii. 30. *extr.*

Καταμιαίνεσθαι, Luctu squalere, In luctu et squalore esse, vi. 58. *a.*

Καταμύσσειν, Fodicare, Consauciare, Lacerare. μέτωπον καὶ βῶνα καταμύσσονται, iv. 71. *m. Conf.* Ἀμύσσειν.

Καταυδάσειν, Constipare. καταυδάξαντες τὴν γῆν, vii. 36. *f. N.* (*Perperam a themate* καταυδᾶγειν *repetiit H. Steph.*) *Conf.* Συννάσσειν.

Καταυέειν, Coacervare, Cumulatim adgerere et deponere. λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα καταυήσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε, vi. 97. *extr.*

Καταυέμειν, Distribuere. τοὺς δήμους κατένεμε ἐς τὰς δέκα φυλάς, v. 69. *f.*

Καταυείειν, Nutu concedere, Adnuere, Concedere. ἀέκων καταυείει, ix. 111. *a.*

Καταυτίον, Contra, E regione. *Cum Genitivo:* καταυτίον υἱοῦ, vi. 103. *m. f.* τὸ δ' ἐστὶ Χαλκίδος καταυτίον, vi. 118. *f.* ἐπὶ τὸν καταυτίον τῆς ἀκροπόλιος ὄχθον, viii. 52. *a. Item cum Dativo:* Ἀβύδῳ καταυτίον, vii. 33. *a.*

Καταυύειν, Perficere. καταυύσαι τὸν προκείμενον δρόμον, viii. 98. *m. Et, subintellecto accusativo* τὴν ὁδὸν Conficere, Absolvere viam, Pervenire. νηῒ καταυύσας ἐς Λῆμνον, vi. 140. *a. N. ubi olim* καταλύσας.

Καταπακτὸς, ἡ, ὁν, *i. q.* καταπηκτὸς, Depactus. θύρην καταπακτὴν, v. 16. *m. et f. interpretatur Portus fere cum Valla,* Januam bene compactam et firmiter obseratam; *Gronovius* Depactam januam; *nos* Plicatilem, *quod vereor ne non satis sit. Videtur Herodotus* januam *dicere* non erectam, *sed* humi stratam, et ita compactam, ut, quando clausa erat, cum reliquo tabulato in eodem plano esset.

Καταπατέειν, Conculcare, Pedibus conterere. καταπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, vii. 173. *m. f.* κατεπατέοντο ὑπ' ἀλλήλων, vii. 123. *f.*

Digitized by Google

Καταπαύειν, Sedare, *et idem fere ac* καταλύειν, Evertere, Finem facere, Delere. καταπαύσαντα τὴν ἐωυτοῦ μεγάλην ἀρχήν, i. 86. *a.* καταπαύσοντα τὴν Κύρου δύναμιν, i. 90. *f.* καταπαύσας Τυφῶνα, ii. 144. *f.* τοὺς τυράννους κατέπαυσε, v. 38. *m.* καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους, iv. 1. *m.* καταπαῦσαι Δημάρητον τῆς βασιληΐης, vi. 64. *m.*

Passiv. Ἀστυάγης οὕτω τῆς βασιληΐης κατεπαύσθη, i. 130. *a.* Λευτυχίδης Δημαρήτου καταπαυσθέντος διεδέξατο τὴν βασιληΐην, vi. 71. *a.* ἡ πρόμαντις ἐπαύσθη τῆς τιμῆς, Abrogatum illi est munus, vi. 66. *extr.*

Κατάπαυσις, ιος, ἡ, Eversio, Finis impositus, Abrogatio *imperii.* τυράννων κατάπαυσις ἐγένετο, v. 38. *m.* κατὰ Δημαρήτου τὴν κατάπαυσιν τῆς βασιληΐης, vi. 67. *a.*

Καταπειρητήρίη, ης, ἡ, Bolis, Plumbum exploratorium. κατεὶς καταπειρητηρίην, ii. 5. *f.* 28. *f.*

Κατάπερ, *Ion. pro* καθάπερ, Quemadmodum, ii. 131. *a.* 144. *a.* 145. *a.* 148. *f.* *et sæpe alibi.* κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Perinde ac si singuli populi essent, i. 170. *f.* κατάπερ ἐν Θήβῃσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, Prorsus eodem modo quo Thebis, i. 182. *a.*

Καταπετᾶσθαι, Κατακέτεσθαι *et* Κατίπτασθαι, Volando descendere. τὰς ὄρνιθας κατατετεωμένας, iii. 111. *f.* *ubi alii* καταπταμένας, *alii vulgo* κατατετομένας.

Καταπηγνύναι, Depangere. σκόλοπας περὶ τὸ ἕρκος κατέπηξαν, ix. 97. *f.* στήλη καταπεπηγυῖα, vii. 30. *f.* *Conf.* Κατακτός.

Καταπλάσσειν, Illinere, Oblinere. *Cum duplici Accusat.* ταῦτο, παχὺ ἐὸν καταπλάσσονται πᾶν τὸ σῶμα, Hac massa oblinunt totum corpus, iv. 75. *f.* *Cum Accus. et Dativo.* κατ' ἃν ἔπλασε τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοῦ κροκοδείλου) πηλῷ, ii. 70. *m.* κατ' ἃν ἐπλάσατο τὴν κεφαλὴν πηλῷ, ii. 85. *a.*

Καταπλαστὸς, ὁυς, ἡ, Id quod illinitur, Cataplasma, iv. 75. *f.*

Καταπλέειν, 1. *i. q.* simplex πλέειν, Navigare *aliquo.* καταπλεύσαντες ἐς τὴν Φωκαίην, i. 165. *a.* εἶτε καταπλέωσι ἐπ' Ἑλλησπόντου, ix. 98. *a.*

2. καταπλέειν τὸν ποταμὸν videtur idem significare quod *alibi* κατὰ ποταμὸν πλεῖν vel πορεύεσθαι. (*vide supra*, Κατὰ *num.* 4.) *Sic* ἐς Βαβυλῶνα καταπλεύσαντες τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν, Secundo flumine Euphrate navigantes Babylonem; Euphrate fluvio Babylonem descendentes, i. 185. *m.* *nam quod ibi vulgo legitur* καταπλέοντες ἐς τὸν Εὐφρήτην, *id ferri nullo pacto potest, et haud dubie alijcienda vocula* ἐς *est, quæ e præcedentis verbi terminatione temere irrepsit.* *Conf.* Καταπλώειν.

Καταπλέκειν, 1. Implicare. μὴ καταπλέξαι Τιμόξεινον προδοσίῃ, Timoxenum non implicare proditionis crimine, Proditionis litem ei non intentare, viii. 128. *f.* *ubi alii vulgo* καταπλῆξαι. *Vide Var. Lect. et Not.*

2. καταπλ. τὴν ζόην, Complicare *sive* Pertexere, *id est*, Finire vitam (*conf.* Διαπλέκειν) οὐκ εὖ τὴν ζόην κατέπλεξε, iv. 205. *a.* *idem quod* ἐκθάνε κακῶς, ibid. καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam finem fecit dicendi, viii. 83. *b.*

[Καταπλήσσειν, Meta percellere. *Hinc* καταπλῆξαι *olim* viii. 128. *f.* *sed perperam positum pro* καταπλέξαι.]

Καταπλουτίζειν, Ditare, Divitem reddere. φὰς αὐτοὺς καταπλουτιεῖν, vi. 132. *m.*

Καταπλώειν, i. *q.* καταπλέειν, Navigare *aliquo.* καταπλώσαντες μακρῇ νηῒ ἐς Αἶαν, i. 2. *m.* ἐς τοὺς Ἕλληνας καταπλώσας, vii. 194. *f.* ἀνωτέρω Ἄδμου μὴ καταπλώσαι, viii. 132. *f.* *Item, nulla mentione facta loci quo quis navigat:* ὀλιγάδι καταπλώσας πλήρεϊ ἀνδρῶν, vii. 137. *m.*

Καταποντοῦν, Mari mergere, In mare dejicere. ἐς τὴν θάλασσαν προσαγαγόντα καταποντῶσαι Σμέρδιν, iii. 30. *extr.* ταύτην ἐκέλευε (αὐτὸν) καταποντῶσαι, iv. 154. *m. f.* μύδρον σιδήρεον κατενδύντωσαν, i. 165. *m.*

Καταπορνεύειν, Prostituere. τὰ θήλεα τέκνα καταπορνεύουσι, i. 94. *a.* 196. *extr.*

Καταπρίειν, Serra secare. κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες, vii. 36. *m. f.*

Καταπροδιδόναι, Prodere, Deserere. οἱ οἱ μὲν καταπροδιδῶσι, (πεπτε ἡμᾶς), οἱ δὲ μὴ θέλωσι τιμωρέειν (ἡμῖν), vii. 157. *m. f.* καταπροδιδοὺς τοὺς Ἕλληνας, viii. 94. *m.* καταπροδόντες τοὺς συμμάχους, ix. 11. *a.* τὰς Τετακὸς καταπροδιδοῖ Τυνδαρίδῃσι, ix. 73. *f.* ὑπ' Ἑλλήνων καταπροδιδόμενοι, ix. 7, 1. *m.*

Καταπροΐξασθαι, Impune facere *aliquid*, Impune ferre. *Construitur cum Participio.* τοὺς περιποιήσαντας (τὸν Κροῖσον) οὐ καταπροΐξεσθαι, iii. 36. *extr. N.* οὐ γὰρ, ἐμέ γε ὧδε λωθησάμενος, καταπροΐξεται, iii. 156. *f.* οὗτοι οὐ καταπροΐξονται ἑστάντες, v. 105. *m.* οὐ καταπροΐξεαι ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, vii. 17. *f.*

Κατάπτεσθαι (*Ion. pro* καθάπτεσθαι) *verbum regens Genitivum, proprie significans* Tangere, Attingere; *deinde vero* 1. Adgredi, Invadere *aliquem.* τῷ σεν μάλιστα κατάπτονται οἱ ἐχθροὶ, Qua potissimum parte adgrediuntur te inimici, vi. 69. *m. f.* 2. Testari, Antestari, Testem invocare. θεῶν σε τῶν τε ἄλλων καταπτάμενος ἱκετεύω, καὶ τοῦ Ἑρκείου Διὸς τοῦδε, Deos omnes et hunc Jovem domus nostræ custodem testatus oro te, vi. 68. *a. N.* *qui usus verbi derivatus videri potest a more Tangendi vel aram vel ipsam etiam imaginem ejus dei cujus fidem testamur.* *Sed*

Digitized by Google

ex eadem verbo lacus est ubi quis Hominis alicujus Testimonium invocat. ταῦτα ἔλεγε, Δημαράτου τε καὶ ἄλλων μαρτύρων καταστόμενος, Hæc dixit, Demaratum aliosque testes citans, viii. 65. *f.*

Καταρτηρημένος *v. in* Καταίρειν *num.* 2.

Καταρᾶσθαι (*sive Ionico magis more* Καταρέεσθαι) Imprecari. κεφαλῇ πολλὰ καταρησάμενος, ii. 39. *a. m. et nox* ibid. *m.* καταρέονται τῇ κεφαλῇ *sive* καταρέωνται, *ut est in cod. F. Rursus* τῷ ἡλίῳ ὑπερβάλλοντι καταρῶνται, iv. 184. *a. m. ubi equidem eundem ducem secutus* καταρέωνται *edidi.*

Καταράσσειν, Præcipitem agere, Præcipitem propellere. τοὺς λοιποὺς κατήραξαν ἐς τὸν Κιθαιρῶνα, ix. 69. *extr. ubi olim* κατήρραξαν *edd. Vide Not.*

Καταργυροῦν, Inargentare, Argento obducere. καταργυρωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας, i. 98. *extr.*

Καταρκέειν, *sequente Participio alterius verbi,* Sufficere ad aliquid faciendum. χώρη οὐδεμίη καταρκέει πάντα ἑωυτῇ παρέχουσα, i. 32. *f.*

Καταρρηγνύναι *vel* Καταρρήσσειν, Discerpere, Rumpere. *Medium:* τοὺς κιθῶνας κατερρήξαντο πάντες, Disciderunt sibi tunicas, viii. 99. *m. N. Passivum:* χώρη μελάγγαιος καὶ κατερρηγνυμένη, Terra nigra et Confracta, Rimis hians, Fragilis, ii. 12. *f.*

Passivum: καταρρήγνυσθαι ἐπὶ γῆν, *prægnans verbum quod vocant Grammatici,* Rumpi et in terram decidere, iii. 111. *f.* καταρρηγνύμενοι οἱ κρημνοί, Rupta et collapsa præcipitia *fossæ*, vii. 23. *m.* χειμῶνα (λέγεται) καταρραγῆναι, Tempestatem *aiunt* irrupisse de cœlo et in terram incubuisse, i. 87. *m.*

Κατάρρυτος, ὁ, ἡ, Adlutus, Adluvioni ortum debens *terra.* τὸ Δέλτα ἐστὶ κατάρρυτον, ii. 15. *m.*

Καταρρωδέειν, (*Ion. pro* καταρρωδεῖν) Pertimescere. *Cum Accusat.* καταρρωδήσας τὸν ὄνειρον, i. 34. *m. ubi olim quidem* καταρρωδ. *Vide Not.* καταρρωδήσας (*sic libri omnes*) τὸ ἐξ οὐρανοῦ φάσμα, vii. 38. *a.* ix. 46. *a.* 58. *m. f.* καταρρωδηκότες τοὺς Πέρσας, ix. 8. *f. Absolute,* δρησμὸν βουλεύονται καταρρωδηκότες, Metu perculsi, viii. 75. *f.* οὕτω καταρρωδήκεε, viii. 103. *m.* καταρρώδηκε μὴ πλεῦνες συλλεχθῆτε, ix. 45. *m.*

Καταρτᾶν, *unde* Κατηρτημένος, (*si proba scriptura, quam suspectam habuit H. Steph. in Thes. Gr. Ling. et post eum alii.*) Bene compositus, Bene ordinatus. Κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μοναρχίη, iii. 80. *a. ubi Stephanus quidem l. c.* κατηρτισμένον *scriptum oportuisse suspicatus erat, sed vulgatum tuentur libri omnes, atque etiam Stobæus, et is quidem non modo prout a Gesnero est editus, verum etiam in principe editione Veneta: quod eo moneo quoniam a Gesnero sæpius priscam scripturam ex edita apud Herodotum scriptura temere mutatam observavi. Ista igitur si vera scriptura est, fuerit etiam* ix. 66. *m.* (*ubi nos cum aliis* κατηρτισμένος *edidimus*) *ex complurium codicum præscripto* κατηρτημένος *legendum,* Bene composito ordine, *id est,* Apte ordinato exercitu, Instructa acie *progressus est, quo etiam pertinet quod paulo post ait,* οὕτω δὴ οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο. *Cæterum conf. quæ ad locum citatum adnotavimus. Pro* καταρτήσω *vero quod* v. 106. *f. legebatur, commode* καταρτίσω *restituit Wess. Sed fortasse perinde et* καταρτᾶν *et* καταρτίζειν *eadem notione usurpavit Noster.*

Καταρτίζειν, Resarcire scissa, Restituere, Reconciliare; Concinnare. κεῖνα πάντα καταρτίσω ἐς τὠυτό, Ista omnia in integrum restituam, v. 106. *f. N. ubi olim quidem* καταρτήσω *edd.* Μίλητος νοσήσασα στάσι, μέχρι οὗ μιν Πάριοι κατήρτισαν, v. 28. *f. N. tum mox cap.* 29. *a.* κατήλλαξαν δέ σφεας ὧδε οἱ Πάριοι, *et iterum* Πάριοι Μιλησίους κατήρτισαν, *cap.* 29. *f. consentientibus libris omnibus. Conf.* Καταρτᾶν *et* Καταρτιστὴρ.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, Conciliator, Moderator, Compositor litium. τούτους καταρτιστῆρας εἵλοντο Μιλήσιοι, v. 28. *f. ubi proxime deinde,* Κατήλλαξαν δέ σφεας ὧδε. *Inde Pollux* i. 153. τούτους, *ait,* (*nempe* τοὺς διαλλάκτας) καταρτιστῆρας Ἡρόδοτος καλεῖ. *Sic rursus Noster,* iv. 161. *m.* ἐκ Μαντινέης καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι. *Conf.* Καταρτίζειν.

Κατάρχεσθαι, *cum Genit.* Auspicari sacra, Lustrali aqua aut vino conspergere victimas aliisque cæremoniis fungi quæ jugulationem victimæ solent antecedere. ἐπεὶ αὐτοῦ (*scil.* Ἡρακλέος, *quem* ἐξήγοντο ὡς θύσοντες τῷ Διΐ) πρὸς τῷ βωμῷ κατάρχοντο, ii. 45. *m. Apud Scythas qui sacra facit, is victimam strangulat,* οὔτε καταρξάμενος, (*perperam alii* κατευξάμενος,) οὔτ' ἐπισπείσας, iv. 60. *f. N.* θύουσι—τρόπῳ τοιῷδε· καταρξάμενοι, βοπάλῳ παίουσι τὴν κεφαλήν, iv. 103. *a. ubi in plerisque codd. duæ diversæ scripturæ* καταρξαμ. *et* κατευξαμ. *in unam* καταρευξαμ. *contractæ sunt. Usitata Græcis formula,* κατάρχεσθαι ἱερῶν, Auspicari sacra, *de qua vide Heyne Opuscula Vol.* i. p. 326. *et quem laudat Valckenar. ad Phœniss. vers.* 576.

Κατασβῆσαι, Exstingui, Exstinctum esse, iv. 5. *f. N.* κατασβέννυμι, σβέννυμι, σβέω, σβῆμι, *fut.* σβέσω, Exstinguo; *Aor. sec.* ἔσβην, (*sicut* ἔβην, *a præs.* βῆμι) *notione intransitiva aut passiva.*

Κατασιτέεσθαι, Comedere. τὸν νοῦσον

Digitized by Google

τελευτήσαντα οὐ κατασιτέονται, i. 216. *m. f.* iii. 38. *m.*

Κατασκευάζειν, Instruere. *τοὺς ὄνους κατασκευάζειν*, Rursus instruere asinos et onera illorum recte componere, ii. 121, 4. *m.*

Ἱρὸν πλούσιον, θησαυροῖσί τε καὶ ἀναθήμασι πολλοῖσι κατεσκευασμένον, viii. 33. *f. κατασκευὴ* (*sive rectius, σκηνὴ*) *χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ—κατασκευασμένη*, ix. 82. *a.*

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, Adparatus, Supellex. *Xerxes fugiens reliquerat Mardonio τὴν κατασκευὴν τὴν ἑωυτοῦ*, ix. 82. *a. sed quod ibi continuo subjicitur*, Παυσανίην ἂν ὁρέωντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν, *id utique vitiosum videtur, et σκηνὴν* (*non κατασκευὴν*) *ibi scriptum oportebat. Vide* Κατασκευάζειν.

Κατασκήπτειν, Cum impetu deferri, Ingruere, Incumbere. *ἦν* (*ὁ κονιορτὸς καὶ τὸ φθεγγόμενον*) κατασκήψῃ *ἐς τὴν Πελοποννησον*, viii. 65. *m. τοῖσι Λακεδαιμονίοισι μᾶλλον κατέσκηψε* Ταλθυβίου, vii. 134. *a. ὅτι κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους ἡ* Ταλθυβίου *μῆνις*, vii. 137. *a. m.*

Κατάσκοπος, ου, ὁ, Speculator, Explorator, i. 100. *f.* (*ubi jungiuntur οἱ κατάσκοποί τε καὶ κατήκοοι.*) *ἐπιφοιτήσειν γὰρ κατασκόπους ἐτοιμομένους*, i. 112. *m.* iii. 19. *a.* 123. *m.* 134. *f.* 136. *f. et sæpius alibi, præsertim ubi agitur de his* Qui res hostium explorant.

Κατασκώπτειν, Irridere, Cavillis et mordacibus dictis insectari *aliquem. κατέσκωπτον Δαρεῖον καὶ τὴν στρατιὴν αὐτοῦ*, iii. 151. *m.*

Καταστρῶν, Detrahere, Deducere naves in mare. *κατασπάσαντες τὰς νῆας, ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον*, vii. 193. *a.*

Κατασπουδάζεσθαι, Rebus seriis intentum esse. *εἰ ἐθέλοι* (*ἄνθρωπος*) *κατεσπουδάσθαι ἀεὶ*, ii. 173. *f. οὐδαμῶς κατεσπουδασμένος ἀνὴρ*, ii. 174. *a.*

Κατάστασις, ιος, 1. Status, Constitutio, Conditio. *Κορινθίοισι ἦν πόλιος κατάστασις τοιήδε*, v. 92. 2. *a. οὕτω δὴ ἀνθρώπου κατάστασις*, Hæc est hominis conditio, ii. 173. *f. ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται*, viii. 83. *m.*

2. Constitutus ordo, Constituta *rerum gerendarum* ratio. *ἐχρᾶτο δὲ καταστάσει* (*sive καταστάσι suo more scripserat Herodotus*) *πραγμάτων τοιῇδε*, ii. 173. *a.*

3. Aditus datus *alicui ad senatum vel ad populum; proprie*, Quando quis introductus Stat *coram senatu aut in concione populi*, Audientia *quæ alicui datur. οἱ δέ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο etc.* iii. 46. *a. ubi paulo ante, καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, et mox, δεύτερα καταστάντες, ibid. συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάστασιν*, Accidit ut utrique simul in senatum essent introducti, viii. 141. *m. τῇ προτεραίῃ* (*ἡμέρῃ*) *τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι*, ix. 9. *a.*

Καταστεγάζειν, Tegere, Obtegere. *ἅμα καταστεγάζουσι* (*τὸν νέκυν*), iv. 71. *m.*

Καταστέγασμα, τὸ, Tegmen, Tegumentum, Tectum. *Pleonastice dicit Herodotus καταστέγασμα τῆς ὀροφῆς*, ii. 155. *f. pro ὀροφὴ καταστέγουσα, nempe τὸν μυελλῶνα νηόν.*

Κατάστεγος, ου, ὁ, ἡ, Tectus. *Sed αὐλαὶ κατάστεγοι* ii. 148. *a. m. videntur eadem esse quæ αὐλαὶ περίστυλοι* ibid. *f. nempe* Aulæ tectis porticibus circumdatæ. *Vide Not. ad* ii. 148, 12.

Καταστορέειν *et* Καταστρωννύναι, Prosternere. *ἐσπεσόντες δὲ, κατεστόρεσαν αὐτέων ἐξακοσίους*, ix. 69. *f. ἐπεὶ δέ σφι πάντες κατέστρωντο*, viii. 53. *f. ubi præcessit τοὺς λιτέρας ἐφόνευον, ἐν τε ειδεm.* ὃς δὲ τοῖσι Ἕλλησι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, ix. 76. *a.*

Καταστρέψασθαι, Sibi subjicere, Subigere, Evertere et in potestatem suam redigere, *τοὺς μὲν κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο*, i. 6. *m.* ii. 182. *extr.* iii. 88. *a. ταύτην* (*τὴν Νάξον*) *κατεστρέψατο πολέμῳ*, i. 64. *m. βουλόμενος καταστρέψασθαι τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν καὶ ὕδωρ*, vi. 94. *m. ὃς ταύτην ἔσχον, κατεστρέφοντο καὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίην*, viii. 138. *extr. ἀπικόμενον τοῦτον καταστρέψεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους*, i. 78. *m. f. τοὺς μὴ τὰ σὰ φρονέοντας ῥηϊδίως, καταστρέψεαι*, ix. 2. *extr. πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι*, i. 71. *extr. τοῦτον καταστρεψάμενος*, i. 130. *extr.*

Passivum, notione passiva. ὡς οἱ Λυδοὶ κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, i. 141. *a. ἕβη σφι ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη*, i. 68. *extr. Κύπριοι νεωστὶ κατεστραμμένοι*, vi. 6. *f. ἀποστάντες δὲ, ὀπίσω κατεστράφθησαν*, (*alii, κατεστράφησαν*) i. 130. *m.*

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, Subactio, In potestatem redactio. *οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή*, i. 6. *f. κατὰ Ἰωνίης τὴν πρώτην καταστροφὴν*, i. 91. *extr. ἀπεπέμπετο ἡ στρατιὴ ἐπὶ Λιβύων καταστροφῇ*, iv. 167. *f. καταστροφὴν εὐπετέως αὐτέων ἐποιήσατο*, vi. 27. *extr.*

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, Tabulatum *navis*, viii. 118. *m.* 119. *m.*

Καταστρωννύναι, *vide* Καταστορέειν.

Κατασύρειν, Populari, Diripere, Vastare. *ἐξαιρήσοντες τὰς πόλιας ὅσας πρότερον οὐ κατέσυραν*, vi. 33. *m. κατὰ μὲν ἔσυραν Φάληρον, κατὰ δὲ—πολλοὺς δήμους*, v. 81. *f.*

Καταφάζειν, Jugulare, Interficere. *ἐπεὶ δέ σφεας εἶλε, κατέσφαζε*, viii. 127. *m. ἑωυτὸν ἐπικαταφάζει τῷ τύμβῳ*, i. 45. *f.*

Digitized by Google

ἴδεσι valet ac ἑωυτὸν καταφαξῖαι ἐπὶ τῷ τάμβῳ.

Κατασχεῖν, vide Κατέχειν et Κατίσχειν.

Κατασκέχειν, Conterere. κατασκέχουσι περὶ λίθον τριχῶν κυπαρίσσου καὶ κέδρου, Conterunt in aspero lapide circumagentes ligni cypressi et cedri frusta, iv. 75. m. N. et mox τὸ κατασκχόμενον τοῦτο, πυκνὸ δὲν, ibid.

Κατανείνειν, 1. *Activa notione*, Tendere, Intendere, Extendere. κατέτεινον τὰ ὅπλα, Intenderunt rudentes, vii. 36. m. κατέτεινε σχοινοτενέας ὑποδήξας διώρυχας, (*proprie dicendum erat* ὑπέδεξε διώρυχας, κατανείνας αὐτὰς σχοινοτενέας, *sive commodius etiam*, κατέτεινε σχοίνους, ὑποδήξας διώρυχας σχοινοτενέας) Tensis funibus monstravit (designavit) fossas ducendas, i. 189. f.

2. *Passiva sive Intransitiva notione*, Extendi, Porrigi, Pertinere *ad aliquem locum*. γῆ κατανείνουσα ἐπὶ Ἀγγίτην, vii. 113. b. *ubi mox* τείνουσα ἐς τὸν Στρυμόνα, *eadem notione*. τῆς χώρης ποδέων στεινὸς ταύτη κατανείνει, viii. 31. m. παρῆκε αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, παρὰ Ὑσιὰς, κατέτεινε δὲ ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν, Castra illius, incipientia ab Erythris, et præter Hysias porrecta, pertinebant usque in fines Platæensium, ix. 15. m.

Κατατέμνειν, Secare. ἡ πόλις κατατέτμηται τὰς ὁδοὺς ἰθέλας, Urbs secta est viis ad rectam lineam ductis; vias habet ad lineam sectas, i. 180. m.

Κατατήκειν, Emacerare, Colliquefacere, Consumere. *In cadaveribus ad condiendum præparandis.* ἡ κεδρίη ἅμα ἑωυτῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σκλάγχνα κατατηκόμενα ἐξάγει (ἐκ τῆς κοιλίης) τὰς δὲ σάρκας τὸ λίτρον κατατήκει, ii. 87. m.

Κατατιθέναι, Deponere, Proponere. ἐς μέσον Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, iii. 80. a. ἐς μέσον Κέοισι καταθεὶς τὴν ἀρχὴν, vii. 164. a. (*Pro quo est simplex verbum*, πάντα ἐς μέσον ἔθηκε τῷ δήμῳ, iv. 161. *extr.*) ἑκατὸν τάλαντα καταθεῖναι, (Deponere, Persolvere) τῷ θεῷ, ix. 120. m.

Medium. καταθέσθαι, Suum in usum aliquid deponere; Sibi in tuto ponere *aliquid, quod repetere, aut quo frui possis quando volueris. Hinc* καταθέσθαι κλέος, Certam sibi gloriam parare, Consequi gloriam, vii. 220. f. ix. 78. a. *Similiter*, χάριν vel χάριτα καταθέσθαι (τινὶ vel ἐς τινὰ), Deponere sibi, Collocare beneficium *apud aliquem*, Gratiam *apud aliquem* inire. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, vi. 41. m.

Legebatur olim, nec male, παραθήκην (ὀφέας) κατατίθενται ἐς τοὺς ἐχθίστους, vi. 73. *extr. ubi alii quidem libri* παρατίθενται *dederunt. Vide Not.*

Κατατοξεύειν τινὰ, Sagittam in aliquem emittere, Sagittis configere. ἐλάμβανε τὸ τόξον, ὡς κατατοξεύσων αὐτὸν, iii. 36. m.

Κατατρωματίζειν, Vulneribus conficere. *Prat. pass.* κατατετραματίσθαι, vulneribus confectum esse, vii. 212. m.

Κατατρέχειν, Decurrere, Cursu descendere. ἀπὸ τῶν ἄκρων καταδραμόντες, vii. 192. a.

Καταφαίνεσθαι, perspicue adparere. ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται εἶναι, Ut mihi fit manifestum; Ut mihi prorsus videtur, i. 58. a.

Καταφαρμάσσειν τινα, Veneficiis uti adversus aliquem. ὃ γόνει, κατά με ἐφάρμαξας, ii. 181. m.

Καταφερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *idem quod apud alios* καταφερὴς, Declivis. εὖτε ἂν γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, Quando versus occasum declinat sol, ii. 63. a. N.

Καταφεύγειν, Profugere, Confugere. ἐς τὸ ἱρὸν καταφυγὼν οἰκέτης ὅτεῳ ἀνθρώπων, Quod in templum si confugit servus hominis cujuscumque, ii. 113. m. τοὺς καταφυγόντας ἐκ τῆς μάχης, vi. 75. f.

Καταφοιτέειν, *Ion. pro* καταφοιτᾶν, Descendendo frequentare. καταφοιτέοντες οἱ λέοντες τὰς νύκτας, καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ἤθεα, Leones, relictis suis sedibus, noctu Descendere soliti, vii. 125. a.

Καταφονεύειν, Trucidare, Contrucidare. τούτων μὲν τοὺς πλεῦνας κατεφόνευσαν, i. 106. m. *Sic* i. 165. f. iii. 157. m. *et f.* πάντας σφέας καταφονεῦσαι, ii. 45. m.

Καταφορέειν, Deferre, Devehere. χρυσὸς καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν, iii. 106. m. f. Pactolus *fluvius*, ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων ἐκ τοῦ Τμώλου, v. 101. m.

Καταφράζεσθαι, Observare, Animadvertere. καί τις καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα, iv. 76. m. *Vide verbum simplex.*

Καταφρονέειν *apud Nostrum, Ionico more, idem fere ac simplex* φρονεῖν significat, Cogitare, Existimare. καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, Existimantes Arcadibus se præstantiores esse, i. 66. a. N. καταφρονήσαντες ταῦτα, Hæc cogitantes, viii. 10. m. N. *Etiam* Cogitare de re quadam, Animo volvere. καταφρονήσας τὴν τυραννίδα, Cogitans de regno occupando, i. 59. m. N.

Καταφυγγάνειν, i. q. καταφεύγειν, Confugere, Fuga se recipere. οὗτοι δὲ, ὡς ἐδιώκοντο, καταφυγγάνουσι ἐς Μυκάλην, vi. 16. a.

Καταχαίρειν (τινὶ), Malo *alterius* gaudere. ἐόντι αἰχμαλώτῳ προσστὰς ὁ Ἄρταγος κατέχαιρέ τε καὶ κατεκερτόμεε, i. 129. a. εἴτε εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, εἴτε καὶ καταχαίρων, vii. 239. m.

Καταχέειν, Colliquefacere, Conflare. κάταχεάμενος χρυσὸν ἄπλετον, i. 50. a, m. *Conf.* Καταχίειν.

Digitized by Google

Καταχθόμενος τῷ ἔργῳ, (τὸ ἔργον ms. F.) Indolescens operis molestiam, Sub operis onere Ingemiscens, ii. 175. *f. ubi quidem* καὶ ἀχθόμενος *ex uno cod. Arch. edidit Wess.*

Καταχορδεύειν, Laminare, Secundam longitudinem minutatim dissecare. τὴν γαστέρα καταχορδεύων, vi. 75. *f. N. ubi paulo ante,* ἐκτεμόμενον κατὰ μῆκος τὰς σάρκας, *de eodem facto furiosi hominis.*

Καταχοῦν, Obruere, Tegere, *proprie* injecta humo, *sed et* sabulo, telis, *aut aliis rebus.* ἐπεὶ τε ἐγίνοντο ἐν τῇ ψάμμῳ, πνεύσας ὁ νότος κατέχωσε σφέας, iv. 178. *b.* ἐν τούτῳ σφέας τῷ χάρῳ—κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, Telis obruerunt, vii. 225. *f.*

Καταχρᾶν, i. q. ἀποχρᾶν, Dare *vel* Facere id quod satis est, Sufficere. ἀντὶ λόφου, ἦλφιτα κατέχρα (αὐτοῖς), Loco cristæ ipsæ juba *illis* sufficiebat, Juba præstabat illis usum cristæ, vii. 70. *f.* ὃς οἱ καταχρᾷ εἰ βούλονται Φωκαιέες *etc.* i. 164. *a.* οὐδέ οἱ καταχρήσαι, ἡμέας καταστρεψαμένῳ, ὑμέων ἀπέχεσθαι, iv. 118. *m. id est,* οὐδέ οἱ καταχρήσει καταστρέψασθαι ἡμέας, καὶ *etc.*

Medium, Καταχρήσασθαι, Interficere. καταχρήσασθαι ἑωυτὸν, i. 82. *extr.* τὸν παῖδα κατεχρήσατο, Interfecisti puerum, i. 117. *a.* ἐπεὶ ἔμελλόν σφεας καταχρήσεσθαι, iv. 146. *m.* καταχρήσονται τὴν ὑποζύμιον, vi. 135. *m. Passivum,* Καταχρησθῆναι, Interfici, Supplicio adfici, ix. 120. *f.*

Καταχρυσοῦν, Inaurare. καταχρυσώσαντα αὐτὴν (τὴν βοῦν ξυλίνην) i. 129. *f.* πόμα μολύβδου καταχρυσώσαντα, iii. 57. *b.* τὴν κεφαλὴν (τοῦ τεθνεῶτος) καταχρυσοῦσι, iv. 26. *m.* (*ubi olim* ἀποχρυσ.) καταχρυσωμένους ἔχων τοὺς προμαχεῶνας, i. 98. *extr.* ἐν τῇ μητρῷ ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ, ii. 63. *m. Conf.* Ἐπίχρυσος.

Καταχύειν, Profundere, Effundere. κατὰ δ' ἀκροτάτου ὀροφοῖσι αἷμα μέλαν κέχυται, De summis tectis niger sanguis Defluit, vii. 140. *f. in* Orac. ὁ χῶρος ἐν τῷ αἱ ἴχανθαι (τῶν ὀφίων) κατακεχύαται, Locus ubi spinæ serpentum Effusæ (Ingenti multitudine passim coacervatæ) jacent, ii. 75. *a. ubi pro* κατακεχύαται *alii* κατακεχύδασι, *præferunt, quæ verbi formatio, a nobis licet in Adnot. ad loc. cit. improbata, simili exemplo ἐσταλάδατο* vii. 89. *extr. poterit defendi, quo in verbo non magis, quam in* κατακεχύδαται, *litera* δ *in locum literæ* σ *successit.*

Καταψῆν, Contrectare, Demulcere. τὴν δὲ καταψῶσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν, vi. 61. *f.* θάλπουσαν *interpretantur veteres Grammatici. Vide Gregor. Dialect. Ion.* §. 158. *et ibi a Viris doctis adnotata.*

Καταψευστὸς, ἡ, ὸν, Fictus, Fabulosus. *Hinc Compositum* Ἀκατάψευστος, iv. 191. *extr. N.*

Κατεγχεῖν, Infundere. τὸν φόρον—ἐς πίθους κεραμίνους τῆξας κατεγχέει, iii. 96.

Κατεικάζειν, Conjicere, Existimare, Suspicari. ταῦτα οἱ βάρβαροι κατεικάζον, Sic judicabant barbari, vi. 112. *m.* καὶ πρὶν κατεικάζουσι (Suspicata, Conjectam adsecuta) τὰ γινόμενα, ix. 109. *m. f.*

Κατειλέειν, *proprie* Convolvere, Conglobare; *inde* Catervatim compellere *aliquo, et ibi* Includere: κατειληθέντες ἐς τὸ τεῖχος, i. 80. *extr.* ἐς τὸ ἄστυ, i. 176. *a.* ἐς Μέμφιν, iii. 18. *a.* ἐς τὴν ἀκρόπολιν, iii. 146. *extr.* ἐς τὰ ἄκρα τῆς Μυκάλης, ix. 107. *a.* κατειλήθησαν ἐς Δῆλον ἱρὸν μέγα, v. 119. *m. et mox ibidem,* κατειλήθησαν ἐνθαῦτα, Ibi conclusi, conglobati. κατειλήθησαν ἐς τὸν Παρνησσὸν, In Parnassum compulsi, Ad Parnassum conclusi, viii. 27. *m. Similiter* ἐν ὀλίγῳ χώρῳ κάλλιστα μυριάδες κατειλημένοι ἀνθρώπων, ix. 70. *m. f. N. ubi perperam olim* κατειλημμένοι *edd. et mss. Sic et* ix. 31. *f.* περὶ τὸν Παρνησσὸν κατειλημένοι *probati libri dederunt, ubi quidem vulgatum olim* κατειλημμένοι *præeuntibus duobus codd. Paris. defendit Gaisius in Philol. t.* iv. p. 264. *sq.*

Κατειλίσσειν, Involvere, Circumvolvere. τὰς κνήμας βύσσοις φοινικέοισι κατειλίχατο, Crura circumvoluta habebant, vii. 76. *a.* (*conf. simpl.* Εἰλίσσειν.) *Similiter,* Obligare *vulnera.* τὰ ἕλκεα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες, vii. 181. *m. f. ubi temere* κατελίσσοντες *editiones nonnullæ.*

Κατειλύειν, Obvolvere, Contegere, Obtegere. ὄρος πέτρῃσι ψάμμῳ κατειλημένον, ii. 8. *m. ubi alii quidem olim* κατειλιγμένον *male.*

Κατειπεῖν (τί τινι), Denunciare, Renunciare alicui aliquid, i. 20. *b. Sed Ionice magis more* Κατεῖπαι, Denunciandi, Accusandi *notione,* ii. 89. *extr. ubi alii quidem* κατειπεῖν.

Κατειργνύειν *et* Κατειργνύναι, Compellere, *præsertim* in angustum locum ubi quis includatur. κατειργνῦσι (τοὺς βοῦς) ἐς μέσα τὰ φρύγανα, iv. 69. *a.* (*Conf.* Ἀπολλύναι.)

Κατεῖσθαι, i. q. κατεφέειν, Detrahere, In littus Pertrahere *ex mari.* κατειρύσαντες ἐς τὴν Σαλαμῖνα τῶν νεωρίων ἔσω ἐσήγαγε ταύτῃ ὁδόν, viii. 96. *a.*

Κατελίσσειν, *vide* Κατειλίσσειν.

Κατελκύειν τὰς νῆας, Deducere naves *in mare.* τῶν νεῶν καθελκυσθεισέων ἐς τὴν θάλασσαν, vii. 100. *m.*

Κατελπίζειν, i. q. *simplex,* Existimare, Sperare. κατήλπιζε οὐκετέοις τῆς θαλάσσης κρατήσειν, viii. 136. *f.*

Κατεπείγειν, Urgere. οὐδενὸς ἂν κατεπείγοντος ἦκεν, viii. 126. *m.*

Κατεργάζεσθαι, 1. Facere, Perficere, Conficere, Peragere. πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι, v. 24. *a. m.* οἱ σοὶ δοῦλοι

Digitized by Google

τὸ ἔργον κατεργάσαιτο, viii. 102. m. *Inde Passivum:* τάδε οἱ κατέργαστο, i. 123. a. m. *et paulo post,* κατεργασμένου δέ οἱ τούτου, *ibid.* κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, i. 140. m. *f.* τοῖσι δ' ἂν μὴ κατεργασμένον ᾖ ταὐτό, iv. 66. a. ἔργα ἡμῖν κατεργασμένα, vii. 26. *extr.* ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, vii. 102. a. τουτέων τῶν τὸ πᾶν σφι ἤδη δοκεόντων κατεργάσθαι, viii. 100. a. m. *Aor. pr. Pass.* οὐκ ἐδύνατό οἱ κατεργασθῆναι, nempe τὸ πρῆγμα ὁ ἐβούλετο, ix. 108. a.

2. *Notemus peculiares nonnullos verbi hujus usus. Nempe, sicut Latino verbo* Confícere, *sic et Græco* Κατεργάζεσθαι *ea subinde vis inest, ut potissimum spectetur Finis* rei impositus. ὃς δὴ οὖτοί γε εὐτελέως κατεργασάμενοι, *scil.* τὸ πρῆγμα *vel* τὸ πᾶν, Quippe saltem hos facile Confecturos rem, Finem rei imposituros, vii. 211. a. ὑπεδέκετο ἑωυτὸν κατεργάσασθαι, Pollicebatur se sui (vitæ suæ) finem facturum, Se ipsum interfecturum, i. 24. m. (*quod alias* διεργάζεσθαι.) κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα viii. 100. a. *non significat quod Wess. Not. ad* vi. 102, 2. *ait,* Vastare Græciam, *sed* Græciæ (*id est,* potentiæ et libertati, rebus Græcorum) finem imponere, Debellare Græciam et prorsus Subigere. *Sic* κατεργασάμενοι τὴν (Περσέων) ἡγεμονίην, iii. 65. *f. possit fortasse intelligi* Finem fecerunt imperio Persarum, *sed et commode, ut nos reddimus, intelligi potuit* Sibi pararunt; *quemadmodum apud Xenophontem Socrates ait, Memorab.* iii. 6. *extr.* πειρῶ κατεργάσασθαι τὰ σεαυτὸν ἃ βούλει πράττειν: *quo etiam pertinet quod apud Nostrum loc. cit. verbum* κατεργασάμενοι *respondet præcedenti* κτησάμενοι.

In verbis istis, χρόνῳ δὲ κατεργάσατο καὶ ἀνέπεισε Ξέρξεα, δοντε ποιεῖν ταῦτα, vii. 6. a. *cum aliis intellexerunt* κατεργάσατο ἃ ἐβούλετο. Confecit id quod voluerat. *Sed rectius intelliges* κατεργάσατο τὸν Ξέρξεα καὶ ἀνέπεισε αὐτὸν, Vicit, Expugnavit Xerxem, (*quemadmodum dicimus* Expugnare aliquem precibus) et persuasit ei. *Similiter apud Xenoph. Mem.* ii. 3, 16. κατεργάσαιο τοὺς ἀνθρώπους *idem valet ac* ἕλοις, *quod ibi paulo ante legitur. Eodem pertinet quod apud Nostrum est,* ὃς δέ οἱ προφάσιμος οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι, ix. 108. a. *ubi non intelligitur* τὸ χρῆμα, *sed* ἡ γυνὴ οὐκ ἐδύνατό οἱ κατεργασθῆναι, Mulier non potuit ab illo (sollicitationibus ac promissis illius) Expugnari, Vinci, Permoveri, Persuaderi. Σαρδὼ νῆσον κατεργάσασθαι, Sardiniam insulam Subigere; In (regis) potestatem redigere, vi. 2. m.

Κατέργειν, *Ion. pro* καταέργειν, Propellere, Compellere, Coercere. τοὺς παραγενομένους ἐς τὰς νέας κατέρξαν, In naves Compulerunt, et ibi coërcuerunt, Excensione prohibuerunt, v. 63. *f. N.* κατέργοντες πολλὸν τοὺς Ἀθηναίους, In angustias cogentes, Arcte prementes, vi. 102. a. *N.*

Κατεραίκειν, Discindere, Discerpere. τά τε ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατεραίκωντο, iii. 66. a. *conf.* Καταῤῥηγνύειν.

Κατερεῖν, *i. q.* κατειπεῖν, 1. Deferre nomen *alicujus,* Accusare. ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν Μάγον, iii. 71. *extr.* 2. Declarare, Ingenue profiteri. πᾶν εἰς σὲ κατειρήσεται (ὅτι ἐμοῦ) τώληθὲς, vi. 69. a.

Κατερείπειν, Diruere, Destruere. κατὰ γάρ μιν (τὴν πόλιν) ἐρείπει πῦρ τε καὶ ὀξὺς Ἄρης, vii. 140. m. *in Orac.*

Κατερύειν, *vide* Κατειρύειν.

Κατέρχεσθαι, 1. Redire in patriam, *præsertim,* post exilium. εἴ κως κατέλθοιεν ἐς τὴν ἑωυτῶν, v. 30. a. m. (*conf.* κατιέναι, a κάτειμι.) 2. κατέρχεται ὁ Νεῖλος, Descendit, Defluit Nilus *in agros; nempe, postquam auctus exsuperavit suas ripas,* i. 19. a. m.

Κατεύχεσθαι, Precari, *in bonam partem.* τῶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι καὶ τῷ βασιλέϊ, i. 132. m. *Absolute,* κατευξάμενοι, Deos precati, ii. 40. a. *et* iv. 172. *f.*

Κατεύξασθαι *et* κατάρξασθαι *subinde a librariis confusa vide supra voce* Κατάρχεσθαι.

Κατευωχέεσθαι, Laute epulari. ἐψήσαντες τὰ κρέα κατευωχέονται, i. 216. m.

Κατέχειν, 1. Potiri. ἵνα κατάσχῃ τὰ ἐν Σάμῳ πρήγματα, iii. 143. *f.* τὰ χρήματα Σάμιος ἀνὴρ κατέσχε, iv. 48. *extr.* μέλλων τὴν ἀκρόπολιν κατασχήσειν, v. 72. m. κατασχόντες ταῦτα τὰ χωρία, Locis hisce Potiti; Occupatis hisce locis, vi. 101. a. *cum Var. Lect. et Not. Tum in Medio:* κατασχέσθαι τὰ χρήματα, Sibi retinere, Intervertere pecunias, vii. 164. *f.*

2. κατέχειν τινὰ videtur significare Detinere, Morari aliquem, *in illis verbis* κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους, vi. 129. a. *Certe Passivum,* ἐνθαῦτα κατεχόμενος haud dubie valet, Ibi morati, Detenti, Retenti, viii. 117. a.

3. τοῦτο κατέχει αὐτὸν (*in Præs. tempore*) idem valet ac τοῦτο κατέλαβε *vel* κατείληφε αὐτὸν, Hoc illum tenet, Hoc illi accidit. Κροῖσος ἐκυνηδάνετο τοιαῦτα κατέχοντα τοὺς Ἀθηναίους, i. 65. a. ταῦτα πρότερον ἐγεγόνεε τῶν τότε μιν κατεχόντων, vi. 40. *extr.* καταλάμβανε δέ μιν ἄλλα τῶν κατεχόντων πρηγμάτων χαλεπώτερα, vi. 40. a.

4. Κατέχειν *vel* κατίσχειν τὴν νῆα, *et nude* κατίσχειν, *aut* κατασχεῖν, Dirigere navem, Adpellere, *vide infra in* Κατίσχειν.

Digitized by Google

Κατηγέεσθαι, (*Ion. pro* καθηγεῖσθαι,) Præire, Ducere, Viam monstrare, Primum instituere aliquid, *et* Præeundo docere. *Construitur cum Dativo personæ:* ἡ Τιμὼ Μιλτιάδῃ κατηγήσατο, Timo Miltiadi viam monstravit; Docuit eum quid esset faciendum, vi. 135. *a. m. coll. cap.* 134. *a. m.* κατηγέοντο οἱ Σκύθαι τοῖσι Πέρσῃσι ἐς τοὺς χώρους, ἐς τὴν σφετέρην, Præiverunt Persis et quasi duxerunt illos, iv. 125. *a. m. et cap. extr.* ἐς τοῦτό σφι τὸ χωρίον κατηγήσατο Ἱππίης, In hunc campum Duxit illos Hippias, vi. 102. *f.* 107. *a.* κατηγήσασθαί σφι ἐπὶ τὰς Ἀφίδνας, Monstrasse illis viam quæ Aphidnas fert, Viam illis præivisse ad Aphidnas oppidum, ix. 73. *m.*

Alibi absolute ponitur, nempe subintellecto Dativo personæ. δέξαι (*scil.* αὐτοῖς) ἕκαστα καὶ κατηγήσασθαι, Cuncta monstrare et Viæ ducem esse, iii. 134. *f.* οἱ κατηγεόμενοι (*nempe* αὐτῷ), Viæ duces, vii. 130. *a.* οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, Non amplius eodem ordine Præivit, ix. 66. *f.* οἱ Θηβαῖοι αἰεὶ κατηγέοντο μέχρι μάχης, ix. 40. *f.*

Κατηγέεσθαι cum Dativo personæ et Accusat. rei: ἄλλας κατηγεόμενοί σφι ὁδοὺς, Ducentes illos per alias vias, ix. 104. *f.* τὸ ὄρμα σφι κατηγήσατο Πάμμων, Scopulum illis Indicavit Pammon; Viam illis monstravit qua vel accederent ad scopulum, vel illum tuto præternavigarent, vii. 183. *b.* τὴν ἀτρακτὸν ταύτην οἱ Μηλιέες Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο (Præiverant, Præeundo monstraverant) ἐπὶ Φωκέας, vii. 215. *m.*

Cum Accusat. rei, omisso Dativo personæ, significat Primum instituere aliquid; *et* Præeundo docere alios. ἡ αὐτὴ γυνὴ—χρηστήριον κατηγήσατο, Primum instituit oraculum, ii. 56. *f.* τὸν φαλλὸν τὸν Διονύσῳ πεμπόμενον Μελάμπους ἐστὶ ὁ κατηγησάμενος, καὶ ἀπὸ τούτου μαθόντες ποιεῦσι—οἱ Ἕλληνες, Phallum in pompa Bacchi circumferre Primus instituit (Docuit) Melampus, et ab illo didicerunt Græci, ii. 49. *a. m. Ibidem paulo ante dixerat,* Ἕλλησι Μελάμπους ἐστὶ ὁ ἐξηγησάμενος—τὴν πομπὴν τοῦ φαλλοῦ. *Eadem vero notione etiam cum Participio construitur:* οὐκ αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθείς, vii. 8, 1. *a.*

Κατηγεμὼν, *όνος, ὁ et ἡ*, Qui præit, (Dux *viæ.*) οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδοῦ, vii. 128. *f.* 197. *a.* φανῆναι οἱ τῶν κακῶν ἡγεμόνα, *Hanc mulierem adparuisse ei* (*a diis ei missam esse*) Ducem malorum, Quæ ei viam monstraret qua se perditum iturus esset, vi. 135. *f.*

Κατηγορέειν, 1. Declarare, Indicare, Arguere. αὐτὸ κατηγορέει τὸ οὔνομα ὅς ἐστι Ἑλληνικὸν, Ipsum nomen declarat se esse Græcum, iii. 115. *m.* 2. κατηγορέειν τινὸς, Accusare aliquem; *et pleniore dictione,* κατηγορέειν τί τινος πρὸς τινὰ, *proprie* Denuntiare apud aliquem factum alicujus, *id est,* Accusare aliquem apud alium. κατηγόρεον τοῦ Ἀλεξάνδρου, *et mox,* κατηγόρεον δὲ ταῦτα (scil. αὐτοῦ) πρὸς τοὺς ἰρέας, ii. 113. *f.* παρεόντων τῶν συμμάχων κατηγορέων, Præsentes accusare socios, viii. 60. *a. Videtur vero etiam* κατηγορέειν τινὶ, *pro* τινὸς, *usurpasse Herodotus: nam pro eo quod vulgo legitur* οὐ παρεόντος κατηγορέων, Absentem accusans, vii. 10, 7. *m. suspicari licet verum esse scripturam, quam probati præferunt codices,* οὐ παρεόντι κατηγορέων. *vide Var. Lect. et Notas.*

Passivum: σφέων μεγάλως κατηγορέετο μηδίζειν, Vehementer accusabantur favere Medis, vii. 205. *f.*

Κατήγορος, *ου, ὁ*, Accusator, Delator. συνήκεικε μηδένα κατήγορον γενέσθαι, viii. 88. *f.* οὐκ ἄλλος ἐμεῦ κατήγορος ἔσται, iii. 71. *f.*

Κατήκειν, 1. Pertingere, Pertinere, *usque ad mare, ad flavium, etc.* κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν, iv. 171. v. 49. *m.* κατήκουσι ἐπὶ ποταμὸν, iv. 178. *a.* ὄρος μέγα ἐς θάλασσαν κατῆκον, vii. 22. *m.* ἐξήλασις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, vii. 130. *a.*

2. Τὰ κατήκοντα πρήγματα *sunt* Res quæ ad nos pervenerunt, quæ nos attingunt; *et notione magis generali:* Res quæ acciderunt; Res præsentes, Præsens rerum status. Λέγοντες περὶ τῶν κατηκόντων, i. 97. *m.* τὰ κατήκοντά ἐστι τοιαῦτα, v. 49. *a.* ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τάδε ποιητέα σφι εἶναι ἔλεγε, viii. 19. *m.* 40. *m.* 102. *a.*

Κατήκοος, *ου, ὁ*, 1. Auscultator. κατάσκοποι καὶ κατήκοοι, 1. 100. *extr. N.* 2. *idem quod* ὑπήκοος, Subditus, Imperio alicujus subjectus, Dicto audiens. *Cum Genit.:* ἔσαν οὗτοι Μήδων κατήκοοι, i. 72. *a.* Περσέων, i. 143. *a.* v. 10. *extr.* ἔθνεα Μίνω κατήκοοι, i. 171. *a. Cum Dativo:* Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι, i. 141. *a.* καὶ οἱ ἦσαν πάντες κατήκοοι, iii. 88. *a. Absque regimine:* οὐ βουλομένων τῶν πολιητέων κατηκόων ἔτι εἶναι, vii. 155. *a. m. ubi quidem subintelligi poterit dativus* αὐτοῖς, *aut genitivus* αὐτῶν, Parere illis. *Conf.* Κατακούειν.

Κατηλογέειν, *i. q.* ἀλογέειν, Contemnere, Spernere, Nullam rationem alicujus habere. κατηλόγησε τούτου τοῦ χωρίου, Nullam rationem hujus loci habuerat, i. 84. *f. N.* τὸν νόμον κατηλόγησε, Sprevit legem, i. 144. *m. f. Hæc ad thema* Καταλογέειν *refert Schneiderus; cui ultro adsentirer, nisi* iii. 121. *m. communi librorum consensu legeretur* αὐτὸν καταλογέοντα τὰ Ὁσίοισι πρήγματα.

Κατήρης, *ὁ, ἡ*, Bene instructus, rebus

Digitized by Google

necessariis instructus; *præsertim* de Navi remigio et rebus omnibus ad navigandum instructa. εἶχε πλοῖον κατῆρες ἑτοῖμον, viii. 21. *a. Conf. viros doctos ad Hesych. voc.* Κατῆρ.

Καθῆσθαι, (*Ion. pro* καθῆσθαι,) Sedere. κατήμενος ὑπὸ τῷ ὄρει, In imo monte sedens, viii. 90. *f.* κατήμενος ἐν τῇ τάξι, Sedens suo in ordine, ix. 72. *m. N.* ἐν Δελφοῖσι κατήμενοι, Delphis sedentes, Dum Delphis sedem habebant, v. 63. *a. Præsertim de his qui* Otiosi sedent. ἔχων δύναμιν τοσαύτην κάθησαι, Tantis instructus viribus Sedes otiosus, iii. 134. *a.* ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ κατήμενος, Quietus manens, non se movens, ix. 56. *a.* Κροῖσος ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθεῖ μεγάλῳ κατῆστο, Ingenti in luctu Desidebat; *nempe*, nec ullas res gerendas suscepit, i. 45. *extr.* (*aliis* i. 46. *a. et ibi quidem vulgo* καθῆστο *legebatur. Vide quæ in Var. Lect. monita sunt.*) *Huc pertinet dictio ista,* ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι, E medio aliorum secedere et seorsim sedem capere; Ab aliis sese separare, nec illorum rebus sese immiscere, Neutrarum esse partium, iii. 83. *f. cum Var. Lect. et Not.* iv. 118. *a.* viii. 73. *extr.*

Sed et is κατῆσθαι *dicitur, qui* Occupatur in arte sellularia. *Sic de his qui in Arte condiendi cadavera occupantur,* εἰσὶ δὲ οἱ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέαται καὶ τέχνην ἔχουσι ταύτην, ii. 86. *a. N. ubi* κατέαται (*Ion. pro* κάθηνται) *Latine* Constituti sunt *reddiderat Valla, quod et noster tum potheta ponere debuit, qui verbum* constituti *temere omisit, sed poterat* κατέαται *etiam simpliciter* Sedent *reddi. Conf. mox* Καθίζειν.

Καθιδέσθαι, 1. Conspicere. τοὺς ἔσω— οὐκ οἷά τε καθιδέσθαι, vii. 208. *m.* 2. Inspicere. ξυρήσαντα τὰς τρίχας καθιδέσθαι ἐς τὴν κεφαλήν, v. 35. *f.*

Καθιέναι, *a Præsente* Κάθειμι, 1. Descendere. ὀνείδεα καθιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπαναγειν τὸν θυμὸν, Contumeliosa verba, quæ in aliquem conjiciuntur et in pectus ejus Descendunt, solent iram hominis excitare, vii. 160. *a.* 2. Redire *in patriam* de exilio. πειρώμενοι καθιέναι καὶ ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, v. 62. *m.* ὑπὸ τῶν καθιόντων Σαμίων, iii. 45. *f.* Ἡρακλείδαι καθιόντες ἐς Πελοπόνησον, ix. 26. *a.*

Καθιέναι, *a Præs.* Καθίημι, Demitto. κάλον καθεῖναι, Demisisse funem, ii. 28. *f.* καθίει (Demittit) σχοίνῳ σπυρίδα, v. 16. *m. f.* ἀγκύρας καθῆκαν περιμήκεας, vii. 36. *a. Passivum:* καθιεμένην καταπειρητηρίην, ii. 28. *extr.*

Καθίεσθαι, *a Præs.* καθίεμαι. *Idem fere ac simplex* ἧεσθαι, *quod vide supra.* Ire, Tendere, Grassari. ἡ στρατηλασίη—καθίετο ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, vii. 138. *a.*

Lex. Herod.

Καθίζειν, 1. *Notione transitiva,* Collocare, Constituere, Jubere *aliquem* sedere. κάτισε (*i. q.* ἐκάτισε) αὐτὸν ἀγχοῦ ἑωυτοῦ, i. 88. *a. N.* (*ubi nonnulli quidem* κατεῖσε *aut* κάτεισε). κάτισον φυλάκους, Adpone custodes, i. 89. *m.* ἔπειτα ἄλλους κάτισον, iii. 155. *m. f.* τὴν θυγατέρα ἑωυτοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκήματος, Jussisse eum filiam suam Sedere in lupanari, ii. 121, 5. *a.* 126. *a. Conf. Not. ad* iii. 86. *a.*

2. *Intransitive vel Reciproce,* Sese collocare, Sedere. οὔτε καθίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθαπερ πρότερον προκαθίζων ἐδίκαζε, i. 97. *a.* ἐν τοῖσι καθιζόντες ἀμπαύονται, i. 121. *m. f.* ἐν τῷ καθίζων θρόνῳ, δικάζει, v. 25. *extr.*

[Καθιὸν *una voce scriptum olim* ix. 51. *m. ubi nunc* κατ' ἰρὸν, recta ex adverso.]

Κατικετεύειν, *idem fere quod simplex* ἱκετεύειν, Suppliciter orare, In modum supplicis adire *aliquem. Constr. cum Dativo.* ἀπικομένη τῇ μητρὶ κατικέτευε, vi. 68. *a.*

Καταπεδᾶσθαι, Perequitare, Equis incursare *regionem.* ἡ ἵππος προελθοῦσα καταπεδάσατο χώρην τὴν Μεγαρίδα, ix. 14.

Κατιροῦν, Consecrare, Dedicare. τὴν οὐσίην αὐτοῦ κατιρώσας, Bona ejus *Diis* dicavit, i. 92. *f.* οἴκημα ἐν κατιρῶσαι, Unam ædem *regi* consecrare, dedicare, i. 161. *a. m. N.*

Καθιστάναι, *Ion. pro* καθιστάναι, Constituere, Instituere, Sistere. *Inde in Passivo, et in Præteritis activæ formæ passivam aut reciprocam notionem habentibus,* Constitui, Institui, Existere, Fieri; *aut* Constitutum, Institutum esse, Stare, Esse.

1. *Activum.* κατέστησε τύραννον εἶναι παῖδα τὸν ἑωυτοῦ, Tyrannum constituit filium suum, v. 94. *a. m.* καταστήσας ἀδελφεὸν ἑωυτοῦ ὕπαρχον εἶναι Σαρδίων, v. 25. *a.* ὕπαρχον ἐν τῷ Δορίσκῳ καταστήσας Μασκάμην, vii. 105. *m.* τοῖσι ἄλλοισι δίζησθε κατιστάναι τυράννους, v. 92, 1. *m. f.*

2. *Aor.* 2. καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, Constituti, Stantes, coram magistratibus, Ad illos introducti, iii. 46. *a. et m.* ἤγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ *etc.* iii. 156. *m.* καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, Rebus eorum bene Stantibus, bene Constitutis, vii. 132. *f.* εὖ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη (*scilicet* τὰ πρήγματα), vii. 158. *m.* τίς σε ἀνέγνωσε πολέμιον ἐμοὶ καταστῆναι, Quis tibi persuasit, ut hostis mihi Fieres, i. 87. *m.* κατέστη ὁ θόρυβος, Compositus, Inhibitus, Sedatus est tumultus, iii. 80. *a.*

3. *Præt. perf.* καί σφι μαντήϊον Διὸς κατέστηκε, Constitutum est illis (*vel*, ab illis) oraculum Jovis; *sive brevius,* Est illis, Exstat apud illos, Jovis oraculum, ii. 29. *f. ubi quidem* κατεστήκει *præfert*

Digitized by Google

codex noster F. quod fortasse ab Herodoti manu est, qui in hoc verbo (ut mox videbimus) utitur Plusquamperfecto tempore ubi Perfectum maluisset. Sed subinde etiam consentientibus libris omnibus reperitur tertia certe persona pluralis Praeteriti perfecti, nempe κατεστέασι, Ion. pro καθεστᾶσι, quod ipsum pro καθεστήκασι ponitur. Sic νόμοι τοῖσι Βαβυλωνίοισι οὗτοι κατεστέασι, Hæ leges constitutæ sunt Babyloniis; Hæc apud illos Instituta obtinent, i. 200. *a. ἴγυαι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ κατεστέασι*, Venandi crocodilos plura instituta sunt genera, plura genera sunt, ii. 70. *a. οἱ μὲν ὀφθαλμῶν ἰητροὶ κατεστέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς etc.* Alii oculorum constituti sunt medici, alii capitis, *sive brevius*, Alii sunt oculorum medici, *etc.* ii. 84. *f. ἐν δείλοισι μεγάλῃ κατεστεῶτες*, (*Ion. pro καθεστῶτες et καθεστηκότες*) Magno in timore constituti, Magno in timore versantes, viii. 36. *τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτῃσι*, Ordinem rerum qui nunc apud Spartanos obtinet, i. 65. *m. f. Quos* Trecentos viros *τοὺς κατεστεῶτας* selegisse sibi *narratur* Leonidas, *sunt* Cives treceni ex Lacedæmoniorum lege ad hoc Constituti ut regem in bellum proficiscentem, tamquam corporis custodes, comitentur, Constitutus ille et legitimus virorum numerus vii. 205. *m. τὰ κατεστεῶτα*, i. 59. *extr. sunt* Leges et Instituta quæ in civitate valent.

4. *Plusquamperf. φρουρὴ ἐν αὐτῷ (τῷ τείχεϊ) κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου*, Præsidium in castello Constitutum (Impositum, Locatum) erat a Dario, vii. 59. *a. τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη*, Contra hos igitur Instituta erat obsidio, Hi igitur obsidebantur, i. 31. *a. Sic κατεστήκεέ σφι τειχομαχίη ἐρρωμενεστέρη*, ix. 70. *a. ὃς οἱ πρὶν ἢ βασιλεῦσαι ἀντιστασιώτης κατεστήκεε*, Qui, priusquam ille regnum susceperit, adversarius ejus Fuerat, i. 92. *m. f. Similiter κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθαίης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος*, ix, 27. *f. ἔνθα, Νίνου ἀναστάντου γενομένου, τὰ βασιλήια κατεστήκεε*, Quæ post Nini eversionem regia sedes Constituta (Translata) erat, i. 178. *a. Sed alibi idem Plusquamperfectum, in Latino quidem sermone rectius per Perfectum præteritum aut per Præsens redditur. Sic, ὧδε ὅπῃ νόμος κατεστήκεε*, Hæc lex illis constituta est, Hoc institutum apud illos obtinet, i. 197. *a. non:* constituta erat, *aut* obtinebat; *nam sequentia omnia verba, quibus id institutum exponitur, in Præsente tempore ponuntur. Pariter* i. 132. *a. ubi nos, codices nonnullos secuti, κατέστηκε edidimus, ex aliis olim κατεστήκεε editum erat, nec ita male fortasse, coll. Var. Lect. ad locum supra citatum*, ii. 29. *f. Tertia plur. Plusq. κατέστασαν, Ion. pro κατεστήκεσαν*, Constituti erant. *κατέστασαν ὅτι πρότερον ὕπαρχοι*, vii. 196. *m. ἐν δείλοισι μεγάλοι κατέστασαν*, vii. 138. *b.*

5. *Passivum, Præsens, ἐς τὠυτὸ καταστῆναι*, In idem (quod ante fuerat) Constituitur, In pristinum habitum Restituitur, iv. 105. *f. ἐπεὶ ὑμῖν ὁ λόγος οὗτος προσάντης κατέσταται*, Quoniam hæc conditio ita ardua Fit (Est, Accidit) vobis, vii. 160. *m. f. ταὐτὰ μέτρα κατέσταται*, Eadem ratio Est, Esse solet, iv. 198. *f. Prat. Imperf. ἐς φόβον κατιστέατο*, (*pro καθίστατο*) In timorem Conjiciebantur, viii. 12. *m. Prat. Perf. νόμοι αὐτοῖσι ὧδε κατεστέαται*, (*Ion. pro καθεστήκασι*) Leges illis sic Constitutæ sunt; His illi Institutis utuntur, i. 196. *a. ubi nec male κατεστέασι præfert noster cod. F. eadem notione.*

6. *Medium, αὐτοὶ πρῶτοι τύραννον κατασησάμενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖσι*, (*Ion. pro παρὰ ὑμῖν αὐτοῖσι*) Postquam vos primum apud vos ipsos Constituendis vobis tyrannum, v. 92, 1. *m. ὃς τὴν ζόην κατεσήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων*, Qui vitam suam Instituit (i. e. victum sibi quæsivit; vitam sustentabat) ex operis iniquissimo, viii. 105. *a. (conf. Ζάλ.) οἷον τρόπον καταστησάμενοι* (Quo pacto Sese et res suas Constituentes; Quamnam rationem Constituendæ suæ reipublicæ inuentes) *κάλλιστα ἂν οἰκήσειεν*, iv. 161. *a.*

Κατίσχειν, 1. *Active, κατίσχειν τὰ κατασχεῖν τὰς νῆας vel νέας, et nuda κατίσχειν, κατασχεῖν, subintellecto accusativo*, Dirigere, Adpellere naves, *et simpliciter*, Adpellere. (*Conf.* Ἔχειν num. 8.) *ἐς Ἁλαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας*, viii. 40. *a. οἱ ἄλλοι κατέσχον (scil. τὰς νῆας) ἐς Ἁλαλαμῖνα*, viii. 41. *a. ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νέας ἀνέβησαν*, vii. 59. *f. ὁ ναυτικὸς στρατὸς κατέσχε τῆς Μαγνησίης χώρης ἐς τὸν αἰγιαλόν*, vii. 188. *a. κατασχόντες τὰς νέας τῆς Ἐρετριῆς χώρης κατὰ Ταμύνας*, vi. 101. *a. Sed, quod ibidem mox subjicitur, κατασχόντες δὲ ταῦτα τὰ χωρία, id aliam habet rationem, de qua supra dictum est sub voc.* Κατέχειν, num. 1.

2. *Intransitiva notione.* Deferri, Delabi *de corlo. λέγουσι σέλας ἐκ τὴν ζοὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, καὶ μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἄπιν*, iii. 28. *m. N.*

Κάτοδος, ου, ἡ, (Ion. pro κάθοδος) Reditus de exsilio in patriam, i. 60. *a. m. 61. f. v. 62. m.*

Κατοικέειν, i. q. οἰκέειν, Habitare. *κατοίκησε πάλιν Ζάγκλην*, vii. 164. *a. m.*

Eadem notione legebatur vulgo Pras. Pass. ἐν τοῖσι ἀνθρώπους κατοικεῖσθαι λέγουσι, In quibus aiunt habitare homines, i. 202. *m. f. ubi nos, alios libros secuti, κατοικῆσθαι reposuimus, quoniam constan-*

Digitized by Google

over alius Praeterito pass. in notione utitur scriptor; qui, si vel maxime Praesentis tempus formam adhibere hic voluisset, κατοικίεσθαι, non κατοικίζεσθαι, fecerat scripturus. ἀνειμένοι ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ἐν τῷ νῦν κατοίκηνται, οἴκησαν τοῦτον, iv. 116. *m.* Γηρυόνου οἰκίαν, ἔξω τοῦ Πόντου κατοικημένου, Ἐρύθειαν νῆσον, iv. 8. *a.* αὗται μὲν (αἱ πόλιες) ἐν τῇ Καρίῃ οἴκηνται, His civitates in Caria habitant, Sedes suas Habent, Sitæ sunt, i. 142. *a.*

Κατοικίζειν τινὰ, Sedes adsignare alicui, τοῦτον κατῴκισε ἐς Μέμφιν, i. 154. *f. Et mox ibidem,* οὗτοι ἐν Λιγύπτῳ κατοικίσθησαν.

Κατοικτείρειν, Miserari *alicujus*, Miserari *aliquem*. κατοικτείρας Φερετίμην, iv. 167. *a.*

Κατοικτίζεσθαι, Lamentari, Misericordiam hominum implorare. κατοικτίζετο, φὰς ὑπὸ Δαρείου πεπονθέναι, iii. 156. *m.*

Κατόμνυσθαι, Jurare contra *aliquem*. κατόμνυτο Δημαρήτου, vi. 65. *m.* ἐγὼ δὲ κατωμώμην, φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν, vi. 69. *a. m.*

Κατόνασθαι, Vituperare, Spernere. κατόνητο (*alii* οἷον κατόνητο) τὸν Ἄμασιν Λιγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμίῃ μοίρῃ μεγάλῃ ἦγον, ii. 172. *a. Conf.* Ὀνοσθαι.

Κατονοσθῆναι, *i. q.* κατόνασθαι. μή με κατονοσθῇς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας, ii. 136. *f.*

Κατόπτεσθαι, Speculari, Explorare. ὀφομένους τε τὴν—καὶ πρὸς ταύτῃ τὰ ἄλλα κατοψομένους, iii. 17. *f.*

Κατόπτης, ου, ὁ, Speculator, Explorator. ἀνοστέλλειν κατόπτας, iii. 17. *f.* ἥκετε κατόπται τῆς ἡμῆς ἀρχῆς, iii. 21. *m. qui κατάσκοποι dicuntur, cap.* 19. *a.*

Κατορᾶν, 1. Conspicere. κατόρα τῶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον· τὸ γὰρ ἕως—οὐκ οἷά τε ἦν κατιδέσθαι, vii. 206. *m.* Ἀθηναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατόρα, ix. 59. *m.* 2. Inspicere. κατορᾷ δὲ καὶ τὰς τρίχας εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πεφυκυίας, ii. 36. *m.*

[Κατορβωδέειν, *vide* Καταβρωδέειν.]

Κατορύσσειν, Defodere. εἴ τε σφέα (τὰ χρήματα) κατὰ γῆς κατορύξουσι, viii. 36. *a.* Περσέων δυώδεκα ξώοντας ὑπὲρ κεφαλῆν κατόρυξε, iii. 35. *extr.* vii. 114. *extr.*

Κατορχέεσθαι, Insultare. κατορχέοντο καὶ κατέσκωπτον Δαρεῖον, iii. 151. *m.*

Κατότι, pro κατ' ὅ τι, Quatenus, Eo quod, Quoniam, vii. 2. *m. f.*

Κατοχή, ῆς, ἡ, Detentio, Retentio. συμφορὴν ποιεύμενοι μεγάλην τὴν ἐπιτοῦ κατοχὴν τὴν ἐν Σούσοισι, v. 35. *f.*

Κατύπερθε, Super, Supra. τὴν κατύπερθε ὁδὸν, Superiorem viam, i. 104. *m.* ἡ χώρη ἡ κατύπερθε, iv. 8. *a.* τοῖσι κατύπερθε Ἀσσυρίοισι οἰκημένοισι, Supra Assyrios habitantibus, i. 194. *a.* τὰ κατύπερθε τῆς λίμνης, ii. 5. *a.* τὰ κατύπερθε θηριώδης ἐστὶ ἡ Λιβύη· τὰ δὲ κατύπερθε τῆς θηριώδεός ἐστι ψάμμος ἐστὶ, ii. 32. *m.* τὰ κατύπερθε τῆς χώρης, Quæ sunt supra illam regionem, iv. 7. *m. f.* κερμοὺς ξύλων ἐντιθέασι κατύπερθε τῶν ὄκλων τοῦ σώου, Super intentos rudentes imposuerunt *etc.* vi. 36. *f.* κατύπερθε τῷ πολέμῳ γενέσθαι Τεγεητέων, Bello superiorem esse Tegeatis, i. 67. *a. m.* τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι, viii. 60, 3. *m.* βουλόμενος μᾶλλον τὰ ἡμέτερα κατύπερθε γίνεσθαι ἢ τὰ τῶν Ἑλλ. πράγματα, viii. 75. *m.* 136. *f.*

Κατυπέρτερος, η, ον, Superior. κατυπέρτερος τῷ πολέμῳ ἐγεγόνεσαν, i. 67. *a.* πολλῷ κατυπερτ. i. 68. *extr.* ἐδόκεας τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεητέων, i. 66. *a.* ὃς εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων τὰ πρήγματα, vii. 233. *a.*

Hinc Superlat. Κατυπέρτατος, Supremus, Altissimus. ἐν τῇ κατυπερτάτῃ τῆς γῆς, iv. 199. *b.*

Κατυπνοῦν *et* Κατυπνοῦσθαι, Obdormire. κατυπνῶσαι, iv. 8. *f.* κατύπνωσε, vii. 12. *f.* ἐν κοίτῃ τῇ σῇ κατυπνῶσαι, vii. 16. *extr.* εἰ ἐν κοίτῃ τῇ ἐμῇ κατυπνώσειας, vii. 15. *extr.* τὸ ὄνειρον τῷ Ἡρῃ κατυπνωμένῳ ἐπιστὰν, vii. 14. *a.* 17. *m.*

Κάτω, Infra, Deorsum. ἔστι ἄλλος κάτω νηός, Est alia ædes Infra, Inferne, i. 183. *a.* τῆς Ἰωνίης τὰ κάτω, Inferiora Ioniæ, i. 143. *a.* (*Conf.* Ἄνω, num. 3. *et Not. ad* iv. 18, 2.) ἐβρίπτουν ἑωυτοὺς κατὰ (*sive* ἀπὸ) τοῦ τείχεος κάτω, Deorsum sese conjecerunt, viii. 53. *a.*

Superlat. Κατώτατα, *Neutr. plur. pro Adverbio* κατωτάτω, In imo, οἱ κατώτατα ἑστεῶτες, viii. 23. *a.*

Κατωμοσίη, ης, ἡ, Jusjurandum quod contra aliquem interponitur. μετὰ δὲ τὴν κατωμοσίην ἔδωκε αὐτῷ, vi. 63. *m. conf.* Κατομνύναι.

Καύκασις, ιος, ὁ, (*non solum* τὸ Καύκασιον ὄρος, *ut* i. 104. *aut* ὁ Καύκασος, *ut* i. 203. *et* 204. iv. 12.) Caucasus mons. τὰ πρὸς βορέην ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος, iii. 97. *m. f. Not.*

Καῦσις, ιος, ἡ, Crematio. τῶν ἱρῶν ἡ καῦσις, ii. 40. *a.*

Καυχᾶσθαι, Gloriari. εὐεργεσίῃσι βασιλῆα οὐ καυχήσεαι ὑπερβαλέσθαι, vii. 39. *m.*

Κέγχρος, ου, ὁ, 1. Milium. σπέρμα ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος, Semen magnitudine milii, iii. 100. *a. coll. cap.* 97. *a. m. et ibi. Not.* σπείρουσι καὶ φακοὺς καὶ κέγχρους, iv. 17. *m. f.* ἐκ κέγχρου καὶ σησάμου *etc.* i. 193. *m. vide infra in* Ὅσον τε. 2. Granum *quodlibet. Inde* Ova piscium, *quæ* Granorum *formam et magnitudinem habent,* κέγχρους *vocat Noster* ii. 93. *a. m. N.*

Κεδρία, ης, ἡ, *i. q.* τὸ ἀπὸ κέδρου ἔλαιον, Cedria, Oleum cedrinum. ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, ii. 87. *m.*

Digitized by Google

Κέδρος, ου, ἡ, Cedrus, *arbor odorata.* ἐπειὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωνται τοῦ ἀπὸ κέδρου ἁλείφατος γινομένου, ii. 87. *a. ubi vitiose olim* ἀπὸ τοῦ κέδρου. (*conf.* Κεδρίη.) τῆς κνηφαλείσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον, iv. 75. *m.*

Κέεσθαι, (*commune* κεῖσθαι) 1. Jacere. τῇ ἂν πέσῃ, κέεται, iv. 62. *extr. Sic de Mortuis:* ἐπειρησομένους τὸν χῶρον ἐν τῷ κέοντο Ὀρέστης, i. 67. *m.* ἐν τῇ ἑωυτῶν κέεσθαι ἀποθανόντας, iv. 11. *m. f.* ix. 105. *f.* (*ubi quidem* κεῖσθαι, *non* κέεσθαι, *præter morem Herodoti.*) 2. Positum esse. ἐν τῷ νηῷ κλίνη κέεται, i. 181. *f.* ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κέεται χαλκῆιον, iv. 81. *a. m. Et*, Situm esse, *ubi de Oppido aut de Regione agitur.* πόλις κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, i. 178. *a. m.* ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότον κέεται τῆς Λήμνου, vi. 139. *extr. Item, de* Statu rerum; *si, ut probabilis, ita vera est Wesselingii conjectura, ex* κειμένων τῶν πραγμάτων, viii. 102. *m.* 3. *idem quod* προκέεσθαι, Propositum esse. ἆεθλον κείμενον, Propositum certaminis præmium, viii. 26. *m.* (*ubi olim,* προκείμενον.) ἆεθλον ἔκειτο μύραι δραχμαί, viii. 93. *m.* 4. Impositum esse, *abi agitur de Nomine alicujus.* ἑκάστῳ αἰτέων ὄνομα οὐδὲν κέεται, iv. 184. *a.* τῷ ὄνομα κεῖται (*sic vulgo h. l. pro* κέεται) Δύρας, vii. 198. *f.* 5. *De formula* εὖστομα κείσθω *supra in voc.* Εὔστομα *dictum est.*

Κεῖθεν, *Ion. pro* ἐκεῖθεν, Inde, Illic. ἀπὸ τῆς κεῖθεν ὁδοῦ, i. 122. *m.*

Κεῖθι, i. *q.* ἐκεῖ, Ibi. καὶ κεῖθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι, ii. 122. *a. ubi alii quidem* κἀκεῖθι.

Κενὸς, οῦ, ἡ, ὸν, *Ion. pro* κενὸς, Vacuus, Inanis. νησιήσαντας κεινῇσι χέρσι, i. 73. *m. et ibi Var. Lect. et Not.* κοιλίην κεινὴν, (i. *q. vulgo* κενεῶνα) ii. 40. *a. ubi conf. Var. Lect.* ἀπικέατο, οἱ μὲν κεινοὶ, οἱ δὲ φέροντες *etc.* vii. 132. *ubi in veram scripturam libri veteres omnes consentiunt.* κεινῇσι πόλισι ἐπιτεσόντες, v. 15. *m.* χώματα κενὰ, Cenotaphia, ix. 85. *f. ubi perperam olim* κοινὰ *edd.* ἀμφορέας κεινοὺς, viii. 28. *a. ubi plures probati libri* κενεοὺς, *ne sic quidem male. vide Var. Lect. et Not.*

Κεῖνος, i. *q.* ἐκεῖνος, Ille. κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοὶ, i. 209. *f.* οἱ μετ' αὐτὸν κεῖνον ἔσαν δοκιμώτατοι, v. 17. *a.* ἐπικαλέσαι θεοὺς κείνῳ, v. 93. *a.* τί κείνοι ἐθέλοντες, v. 13. *m.* ἱρωτέρας κείνας νομίζοντες εἶναι, v. 82. *m.* κεῖνα πάντα, v. 106. *f.*

Κείνως, i. *q.* ἐκείνως, ἐκείνῳ τρόπῳ, Isto modo. κείνως γὰρ ἀλλοτριοῦται ἀρχὴ ἡ σὴ, ἐς τὸν παῖδα τοῦτον περιοῦσα, i. 120. *m.*

Κείρειν, 1. Tondere. σφέας αἰτοὺς κείροντες, καὶ τοὺς ἵππους, *nempe in Luctu*, ix. 24. *a. Hinc in Passivo,* ἅμα κηδεῖ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς, ii. 36. *a.* λάφους κείροντας, (Tondent caput ita ut in medio emineat crista) τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροΐ, iv. 175. *b.*

2. Cædere *arbores*, Vastare *agros*, Populari. ἔκειρε τὸ ὄρος, ἵνα ταύτῃ διεξίῃ ἅπασα ἡ στρατιὴ, Arbores et dumeta Excidens, quibus obsitus mons erat, viam patefecit exercitui, vii. 131. τούτους ἐπαλιόρκεον καὶ τὴν γῆν σφέων ἔκειρον, Vastarunt illorum agrum, vi. 99. *f.* ἐς Ἐλευσῖνα ἐσβαλὼν, ἔκειρε τὸ τέμενος τῶν θεῶν, Lucum Excidit deabus sacrum, *ut nos cum Larchero reddidimus; sive rectius*, Populatus erat fanum, *Valla interprete*, vi. 75. *f. N.* πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, viii. 32. *extr.* ἡ Ἀττικὴ ἐκείρετο ὑπὸ τοῦ πεζοῦ, viii. 65. *a.* τῶν Θηβαίων ἔκειρε τοὺς χώρους, ix. 15. *a.*

Κελεύειν, *non solum* Jubere, *sed et* Hortari. πολλὰ κελεύων, Sæpe me hortatus, vi. 36. *a. N. Et* ibid. *paulo post*, ἐὸ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν *etc.* Suadens illi ut *etc.*

Κέλευμα *et* Κέλευσμα, Inclamatio hortatoria, Jussum, Jussus. ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, iv. 141. *m. N. ubi* κελεύματι *dant probi nonnulli codd.* οὐ τῷ πρώτῳ κελεύσματι πειθόμενος, vii. 16. *a. ubi iterum alii* κελεύματι.

Κελευσμοσύνη, i. *q.* κέλευσμα. ἐκ τούτου κελευσμοσύνης, Ex hujus Jussu, i. 157. *m.*

Κέλης, ητος, ὁ, 1. Equus sellarius, Equus ad equitandum idoneus. ἥλασσον δὲ κέλητας (*fors.* καὶ κέλητας) καὶ ἅρματα, vii. 86. *m.* 2. Celox, Parvum navigium velociter navigans. περιπίπτειν σφι κέλητα, viii. 94. *a. et mox* ibidem, τοὺς ἀπὸ τοῦ κέλητος.

Κενεὸς, i. *q.* κενὸς *et* κενὸς, Vacuus. ἀμφορέας κενεοὺς olim, nec ita male, *edebatur consentientibus plerisque mss* viii. 28. *m. ubi* κεινοὺς *ex Arch. et Vind. recepit Wess. Vide Var. Lect.*

Κεντοῦν, i. *q.* κεντεῖν, Pungere, Stimulis pungere. τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκέλευε κεντοῦν, iii. 16. *a.*

Κέντρον, ου, τὸ, Stimulus. μάστιγες καὶ κέντρα, *Fortunæ instrumenta*, iii. 130. *a.*

Κεραΐζειν, *proprie* Cornibus petere; *inde*, Veluti infestis cornibus incursare *et* Propellere *vel* Dejicere; Invadere *et* Lædere *aut* Perdere quolibet modo; Vastare, Diripere, Exspoliare. οἱ λέοντες τὰς καμήλους ἐκερδίζον μούνας, Invadebant, vii. 125. *m. ubi mox* τῇσι καμήλοισι ἐπιτίθεσθαι, *in re eadem.* τί τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, Invadis supplices meos et ex hoc templo Expellis, i. 159. *m. f. Nempe ille* ἐξαίρει τοὺς στρουθοὺς, *ut est paulo ante.* τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραΐζοντας, Lydorum urbem diripientes, exspoliantes.

Digitized by Google

i. 88. *a. ubi paulo post*, οὗτος ὁ ὅμιλος πόλιν τὴν σὴν διαπράξει καὶ χρήματα τὰ σὰ διαφορέει. *Similiter*, τὰ οἰκία τοῦ ξείνου κεραίσας ἥκεις, ii. 115. *f. Et* τοὺς γὰρ κλέπτας οὐκ ἀνιέναι κεραΐζεσθαι τὰ χρήματα, ii. 121, 2. *a. m. In Pugna navali Navem hostilem* κεραΐζειν *dicitur is qui illam* Rostro percutiens perdit. Ἀθηναῖοι ἐκερδίζον τὰς ἀνθισταμένας τῶν νηῶν, viii. 91. *m.* τὸ πλῆθος τῶν νηῶν ἐκεραΐζετο, ὑπ' Ἀθηναίων διαφθειρόμεναι, viii. 86. *a.*

Κεραμῆϊα, τὰ, Fictilia vasa, *Vit. Hom.* 32. *m.*

Κεράμινος, η, ον, Fictilis, Figlinus. ἐς πίθους κεραμίνους (*olim* κεραμέους edd.) κατεγχέει, iii. 96. *f.* κύλιξ κεραμίνη, iv. 78. *a.*

Κεράμιον, τὸ, Vasculum figlinum; *præsertim*, Doliolum. ἓν κεράμιον οἰνηρὸν, iii. 6. *a.*

Κέραμος, ου, ὁ, Vas figlinum, v. 88. *m.* περιαρέει τὸν κέραμον, Aufert, frangit Testam, Vas *in quo fusum inest aurum aut argentum*, iii. 96. *f. Collective* Figlina vasa; *præsertim*, Dolia. κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δὶς τοῦ ἔτεος, iii. 6. *a. et* ibid. *paulo post*, πάντα τὸν κέραμον, *et* ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος.

Κεραὸς, ὴ. ὸν, Cornutus. ἄρνες κεραοὶ, iv. 29. *ex Odyssea.*

Κέρας, τὸ, *genit.* κέρεος, *Ion. pro* κέραος *et* κέρατος, Cornu *animalis cornuti.* περὶ τὰ κέρεα, ii. 88. *m. f.* οὐ φύειν κέρεα, iv. 29. *a.* κέρεα προσῆν βοὸς χάλκεα, vii. 76. κέρεα ὑπερμεγάθεα, vii. 126. *a.* κέρεα κεκρυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθεν, iv. 183. *m. ubi mox etiam* Genitivus, τῶν κερέων. 2. Cornu in acie instructa, Ala. τοῦ δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο, v. 111. *a.* τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν *aut* ἄρχειν, ix. 26. *m. f.* ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ κέρεϊ, ix. 102. *a.* 3. *Quid sit* Ἐπὶ κέρας ἀνάγειν τὰς νῆας, vi. 12. *a. et* 14. *a.* (*pro quo alii scriptores* ἐπὶ κέρως *dicunt*) *declaratur in Not. ad* vi. 12. *a.*

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, Fulmen. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοὶ αὐτοῖσι ἐνέπιπτον, viii. 37. *f. Conf.* Βέλος.

Κεραυνοῦν, Fulmine percutere. τὰ ὑπερέχοντα ξῶα κεραυνοῖ ὁ θεὸς, vii. 10, δ.

Κερδαίνειν, *fut.* κερδανέειν *et* κερδήσειν *vel* κερδήσεσθαι, Lucrari, Quæstum facere. *Constr. cum Accus.* μέγιστα—ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν, iv. 152. *m.* ἐπεάν τι μέλλωσι κερδήσεσθαι,—εἰ δὲ μηδὲν κερδήσεσθαι, iii. 72. *f. Cum Dativo vel Ablat.* Μεγάροισι κερδανέομεν περιεοῦσι, Lucrabimur servata Megara, Lucrum ex hoc capiemus quod Megara fuerint conservata, viii. 60, 3.

Κερδαλέος, Lucrosus, Utilis. κερδαλεώτερόν ἐστι (ἡμῖν) ὁμολογέειν τῷ Πέρσῃ, ix. 7, 1. *f.*

Κέρδος, εος, τὸ, Lucrum, Quæstus. ἵνα τι ἐπισυνάσωνται κέρδος, iii. 72. *f.* ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα, iii. 71. *m. f.* ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο περιποιῆσαι τὰ σφέτερα, Lucro sibi duxerunt conservasse res suas, vi. 13. *f.*

Κέρκουρος, ου, ὁ, Cercurus, *leviorum Navium genus.* πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα, vii. 97. *f.*

Κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, (*nisi rectius* Κερτόμος) Mordax, Cavillatorius, Mordacia dicta projiciens. θυσίησί τέ σφεα (τὰ ἀγάλματα) καὶ χοροῖσι κερτόμοισι ἱλάσκοντο, v. 83. *m. f. ubi paulo post*, κακῶς δὲ ἠγόρευον οἱ χοροὶ *etc.*

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, Latibulum, Latebræ. κευθμῶν Κιθαιρῶνος, iv. 141. *m. in Orac.*

Κεφαλαίωμα, τὸ, Summa collecta, Universus numerus. πέντε μυριάδων (*sive rectius*, μυριάδες) τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε, iii. 159. *f. ibique Var. Lect. et Not.*

Κεφαλὴ, ἡ, Caput. *Formulas* τὴν κεφαλὴν κόπτεσθαι, πλήσσεσθαι, τύπτεσθαι, *vide in adjunctis Verbis.* ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω, Meo capite pœnam luo, i. 155. *m. N.* οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται, ii. 39. *extr. nempe et* Olerum *nominantur* κεφαλαί, *quibus vescuntur omnes.*

Κῇ *vel* Κῆ, (*Ion. pro* πῇ) Qua via; Quorsum, Qua ratione. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται, i. 32. *extr.* ἑκαραδόκεον τὸν πόλεμον κῇ ἀποβήσεται, viii. 67. *a.*

Κη, *enclitica particula*, 1. Aliqua ratione, Quodammodo, Fere. ταῦτα μέν νυν οὕτω κη (*i. q.* οὕτω πως) ἐγένετο, v. 22. *f.* ταὐτά κη λεγόντων, Hæc fere dicentibus illis, v. 40. *f. Eadem notione, per pleonasmum, cum particula* μάλιστα *jungitur.* χῶρος κατὰ Βουτοῦν μαλιστά κη κείμενος, ii. 75. *a.* σταδίους μάλιστά κη τούτους ἐς ὀγδώκοντα, viii. 8. *m. f. Similiter*, iv. 86. *a. et* viii. 31. *m. Rursus*, ἀνδρῶν μάλιστά κη μυρίων, viii. 65. *a. N.*

2. *Videri poterat subinde idem significare ac* που, Alicubi. (*Conf.* Ὅκη, *num.* 2.) οὔ κη (*aut* οὐ κη) πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες, Haud procul alicubi speculantes, v. 13. *a. Sic*, οὐκὶ ἕνα κη αὐτὸν δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, Nequaquam unum solum Alicubi habere oportet talem portum, *ex lectione cod. Arch.* vii. 49, 1. *m. f. Sed hoc quidem loco* κη *plerique codices ignorant, ac videtur illa vocula temere irrepisse. Priore vero loco possis intelligere*, Haud admodum procul: *quod vero ibi* οὐκὶ *contra plerorumque librorum fidem recepit Wess. id quidem mihi se adprobare non potuit.*

Κήδεσθαι, Solicitum esse, Curam gerere. *Cum Genit.* ἐμεῦ θεοὶ κήδονται, i. 209. *m. ubi* κηδέσαι *habent codd. nonnulli, qua de script. vide quæ in Var. Lect. monui.* καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι, Qui mihi

Digitized by Google

cura sunt, iii. 46. *a. m.* εἰ μὴ μεγάλων ἀνηδύμην συνωσάσης τῆς Ἑλλάδος, Nisi vehementer essem solicitus de universa Græcia, ix. 45. *a.* ὃς δὴ κηδόμενος αὐτοῦ, vii. 17. *m.* viii. 118. *m.* *Item cum μὴ particula; μὴ ἀνάλωται κηδόμενος*, Curans me perirent, vii. 220. *a.*

Κηδεύειν, Lugere, Justa persolvere *mortuo*. *Hinc* Ἀποκηδεύειν, ix. 31. *a. quod vide suo loco.*

Κῆδος, *eos*, τὸ, 1. Adfinitas, vii. 189. *a. m.* 2. Luctus, Exsequiæ. ἅμα κήδεϊ, Simul atque incidit Luctus, Simul aliquis de familia mortuus est, ii. 36. *a.*

Κηλωνήϊον, τὸ, *et* Κηλωνήϊος, (*Ion. pro* Κηλώνειον *aut* Κηλώνιον) Tollenò, Machina qua e fluvio aut e puteo hauritur aqua *ad irrigenda arva.* ὁ σίτος, χεροί τε καὶ κηλωνηΐοισι ἀρδόμενος, i. 193. *a. cum Var. Lect. et Not.* ἀντλέεται κηλωνήῳ, vi. 119. *m. ubi in Var. Lect. admoneri deberat* κηλωνίῳ *per ω longum exhibere codicem F. et hoc ipsum superesse in vitiosa scriptura* κωνωνηΐῳ *codicis Pd.*

Κήρυγμα, τὸ, Præconium. κήρυγμα ἐπεὶ ἥκουσα, *sequente Infinitivo*, viii. 41. *a.*

Κηρυκηΐη, ἡ, Munus præconis, Legatio. τοῖσι (Ταλθυβίου ἀπογόνοισι) *al* κηρυκηΐαι ἐκ Σπάρτης πᾶσαι γέρας δέδονται, vii. 134. *a.*

Κηρυκήϊον, τὸ, Caduceus, ix. 100. *a.*

Κήρυξ, *υκος*, ὁ, Præco, Legatus. *Sic idem homo et* κήρυξ *et* ἀπόστολος *promiscue vocatur* i. 21. *a.* κήρυκα ἐρυθρὸν, Legatum *vel* Præconem rubrum *Pythia in orac. dixit* Navem minio tinctam, iii. 57. *f. et* 58. *m.* (*Mendose scriptura* κῆρυξ, *pro* κήρυξ, iv. 127. *extr. temere ex ed. Wess. et Reiz. in nostrum migravit.*)

Κηρύσσειν, Præconari. χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημίου, Bona illius per publicum præconem (venumdata) vi. 121. *f.*

Κιθών, ῶνος, ὁ, (*Ion. pro* χιτὼν) 1. Tunica. ἅρα κιθῶνι ἐνδυομένῳ συνεκδέδεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, i. 8. *f.* Ionicæ mulieres λίνεον κιθῶνα gestabant; v. 88. *f.* Babylonii χρέονται κιθῶνι ποδηνεκεῖ λινέῳ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἄλλον εἰρινεον κιθῶνα ἐνδύνει, i. 105. *a.* Ægyptii ἐνδεδύκασι κιθῶνας λινέους περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτοὺς, ii. 81. *a.* εἰρινέους κιθῶνας gestabant Cilices, vii. 91. *a.* κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, i. 155. *f.* τοὺς κιθῶνας καταρρήξαντο πάντες, viii. 99. *m.* ἐνδὺς κιθῶνα μέγαν, καὶ κάλυκα πολλὸν καταλινδόμενος τοῦ κιθῶνος, vi. 125. *m.*

2. Καθὸν, *i. q.* θώρηξ, Lorica, Thorax. θεοὺς ἐπόμνυμι, μὴ μὲν πρότερον ἐκδύσασθαι τὸν ἔχων κιθῶνα καταβήσομαι ἐς Ἴωνίην, πρὶν ἂν *etc.* v. 106. *f. ubi* τὸν κιθῶνα *rectius utique* Loricam, *quam* Tunicam *intelligas.* κιθῶνες χειριδωτοὶ Λευκὸς στὶ θώρηξ, ὅμοιος ἰχθυοειδέσι *sunt* Lorica annitenta squamata, vii. 61. *a. N. quam eadem poterat etiam* θώρηκας λεπιδωτοὺς *vocare sicut* ix. 22. *m. ubi* κιθῶνα φοινίκεον Tunicam puniceam *dicit, loricæ superindutam.* (*conf. Lewis.*) *Quomam* τειχέων κιθῶνας *dicat Noster* vii. 139. *a. infra sub voc.* Τεῖχος *videbimus.*

Haud immerito suspectum est vocab. κιθῶνας, *quod* vii. 99. *m. vulgo legitur, ubi* κνήφας *corrigunt viri docti. Vide* Κίναφις.

Κίδαρις, Ægyptiacum nomen olei cujusdam, ii. 94. *a. N.*

Κίλιξ, *ικος*, ὁ, Cilix. Fœm. Κίλισσα. ἐπέτεσσαν πρῳαὶ Κιλίσσῃσι, Inpetum fecerunt in naves Cilicienses; viii. 14. *f.*

Κιλλύρια *et* Κολλικύριοι, *vide* Κολλύριοι.

Κινδυνεύειν, 1. Periclitari; In Periculo esse. *Constr. cum Infinit.* τὸν ναυτικὸν στρατὸν κινδυνεύσει ἀνοβαλέειν, viii. 65. *m.* ἀναλέσθαι κινδυνεύσει, viii. 97. *a.* Cum περὶ πρᾶγος. περὶ ἐκείνης (τῆς Πελοπον.) κινδυνεύων, viii. 74. *f.* Cum *Dativo.* ἐτεὸν μέλλουσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ, vii. 209. *m.*

2. i. q. δοκέειν, Videri. κινδυνεύουσι οἱ βάρβαροι οὕτοι γόητες εἶναι, iv. 105. *f.*

Κίνδυνος, *ου*, ὁ, Periculum. κίνδυνον ὑπολαβέσθαι, τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύῃ, Periculum suscipere, *subire*, iii. 69. *a.* κινδύνους ἀναβεβηκότας, Periculorum aleam jacientes, vii. 50. *m. f.*

Κινέειν, Movere. τῶν χρῆμα ἐκίνεε, ἐκβάλλων *etc.* καὶ τοιοῦτο ὕπαντα ὕπνος *etc.* v. 96. *a.* μὴ κινέειν (Loco non movere) τὸν ἀνδράποδα, i. 183. *f.* κινήσοντά τι τῶν ἰθισμένων, Moturum (Novaturum) aliquid quod moveri non debebat, vi. 134. *f.* νόμια κινεῖ (*sive potius* κινέει) πάτρια, Mutat instituta patria, iii. 80. *f.*

Κιννάμωμον, Cinnamomum *aroma*, ii. 111.

Κιρνᾶν, Miscere. κιρνᾷ κρητῆρα οἴνου, iv. 66. *a.*

Κίταρις, *ιος*, ἡ, Capitis tegumentum *aliquod apud Perses, et si vera virorum doctorum conjectura, apud Cyprios etiam. Nempe apud Pollucem* x. 171. *legitur,* Ἡρόδοτος δὲ καὶ κίταριν εἶρηκε. *atqui nusquam in Musis hodie id vocab. comperet, sed suspicari cum Pavio et Larchero licet, κιτάρικα scripsisse Herodotum,* vii. 90. *m. ubi hodie* κιθῶνας *legitur. Vide Var. Lect. et Not.*

Κίων, *ονος*, ἡ, (*Ion. pro* ὁ κίων) Columna. τῶν κιόνων *al* πολλαὶ, i. 92. *a. Reperitur tamen hoc nomen apud eundem Nostrum in Musis etiam genere:* τοῦτο (τὸ ὄρος) τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι, iv. 184. *f. nisi ibi vestigia olim exiisti et nonnulli mecum libri Articulum*

Digitized by Google

cuditum, quem quidem longe plurimi et probatissimi codd. præferunt. Vide Var. Lect. et Not.

Κλαίειν λέγω, *nempe σεαυτὸν vel σὲ*, Plorare te jubeo. *Abi in malam rem*, iv. 127. *f. N.*

Κλαηδὸν, *vide* Κλαηδόν.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Illustris. *μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστέα*, vii. 228. *f. in Epigr. βασιλεὺς κλεινοῦ Κορίνθου*, v. 92, 5. *in Orac.*

Κλέος, ἔους, τὸ, Gloria. *μέγιστ' κλέος μέγα ἐλάμετο*, vii. 220. *a. m. καταβάσθω κλέος*, vii. 229. *f.* ix. 78. *a.*

Κλέπτεται, Furari. *Imperf. κλέπτεσκε ἴση*, Furabatur subinde, ii. 174. *a. Passiv. κλεφθέντων τῶν ἁγαλμάτων*, v. 84. *a. Sed valet etiam* Κλέπτεσθαι *idem fere ac κλέπτων τὴν ὁδὸν*, Carpere viam. *τὸ πρόσω ἀιεὶ κλεπτόμενος*, vii. 49, 2. *ubi Wess. in Not. intelligit*, Ulterius semper furtim profectus, nos: Imprudens semper abreptus; *nempe adjicitur ibi*, nam felicitatis nulla hominibus satietas est.

Κλῆδών, *et* Κληδὼν, ὄνος, ἡ, *(a verbis κλέω et κλῄζω, conf. Eustath. ad Odyss. σ'. 116. et Damm. Lexic. Etym. p. 1191.) idem atque ἡ φήμη, nempe* Fama quædam mirabilis, Dictum ominosum *sive in bonam partem sive in malam. ὁ μὲν τῇ κληδόνι οὐδὲν χρεώμενος*, v. 72. *f. ubi paulo ante dixerat, ἐπεκελέετο τῷ* Κλεομένεϊ ἡ φήμη. *Rursus, quod* ix. 101. *f. ait ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, refertur ad id quod cap. 100. a. dixerat, φήμη σφι ἐσέπτατο, et ἡ φήμη δῆλόν σφι, τυγχάνουσα ἡ φήμη ἐκβεβῦσα*, cap. 101. *a. m. Memoratur etiam aliquis* Quæsivisse nomen alterius κληδόνος *εἶναι*, Ominis causa, *nempe*, ut ex responso caperet omen, ix. 91. *a.*

Κληῖειν, *(Ion. pro* κλείειν,) Claudere. *Vide* Ἀποκληῖειν *et* Ἐγκληῖειν.

Κληΐζειν, *idem ac* κληείειν. *Vide* Ἀποκληΐζειν, Ἐκκληΐζειν, Συγκληΐζειν.

Κληΐς, ίδος, ἡ, Clavis. *Hinc* Κληῖδες τῆς Κύπρου, Claves Cypri, *nomen Promontorii cujusdam*, v. 108. *extr. N. Conf. ibi Larch.*

Κλῆρος, ου, ὁ, 1. Sors. ἴνα—κλήρῳ λαχόντα, iii. 83. *a.* 2. Prædium, Ager quem quis possidet. *φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους*, i. 75. *a. Quos ἀγροὺς dicit scriptor*, ix. 94. *m. eosdem continuo deinde καλλίστους κλήρους vocat.*

Κληροῦν, Sortiri, Sortem Ducere. *κληρώσαι ἐπὶ μοῦνῃ et ἐπὶ ἑξάδι ἐκ τῆς χώρης*, i. 94. *m. f. (conf.* Πάλλεσθαι.)

Κληροῦχος, ου, ὁ, Colonus, cui ager Sorte obtigit. *τετρακισχιλίους κληρούχους*, v. 77. *a. m. Hinc* Κληρουχέειν, Colonum esse. *τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας*, vi. 100. *a.*

Κλίβανος, ου, ὁ, Clibanus, Furnus, Olla, *aut tale quoddam* Vas culinarium. *ἐν κλιβάνῳ πλίξαντες*, ii. 92. *f. quo de loco vide quæ ad verbum* Πλέγειν *notavimus.*

Κλίνειν, Inclinare, Reponere, Collocare in Lectulo *vel* Adsignare sedem in Lectulo. *οὐ χαρὶς ἐκανδρώνα κλῖναι*, Hospitem non Collocasse (Adesumbere epulis jussisse) utrosque seorsim, ix. 16. *a. ubi quidem alii κλῖναι intransitive accipiunt*, Discubuisse, *qua notione videtur κλιθῆναι aut κλιηθῆναι scriptum oportuisse. Vide Not.*

Formulam ὁ ἥλιος vel ἡ ἡμέρη κλίνει ex Herodot. iii. 104. *citat Schneider in Lexic. Crit. At ibi est* ἀποκλιναμένης μεσαμβρίης, *sicut* ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρης, iv. 181. *f. Haud incommode vero ἀπὸ κλιναμένης μεσαμβρίης ex Reiskii conject. edidit Bork.* iii. 114, 2. *pro vulgato* ἀποκλιναμένης, *ubi nos ex aliis libris* ἀποκλινομένης *recepimus.*

Κλίνη, ης, ἡ, Lectulus *præsertim* in quo ad mensam adoumbunt convivæ. Πέρσην τε καὶ Θηβαῖον ἐν κλίνῃ ἑνὶ στορῇ κλῖναι, ix. 16. *a. κλῖναι ἐνίζουσι καὶ ἐπάνωγροι*, i. 50. *a.* ix. 80. *a. Eadem κλῖναι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι*, ix. 82. *m.*

Κλισιάδες, *al*, Porta, Valvæ. *μεγάλαι κλισιάδες ἀνασπεπτάσαι ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ*, ix. 9. *f.* 56.

Κλύσμα, τὸ, Lavacrum quo eluitur alvus, ii. 87. *m.*

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, Clyster, Instrumentum quo fit alvi elutio. *ἐπεὰν τοὺς κλυστῆρας πλήσωσι τοῦ ἀπὸ κέδρου ἀλείφατος*, ii. 87. *a.*

Κλώθειν, Nere. *κλώθουσαν λίνον*, Nentem linum *mulierem*, v. 12. *m. N.*

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *i. q.* κλέπτης, Fur. *κλῶπες κακοῦργοι*, i. 41. *f. τὰ χρήματα ἐνενόησαν κλῶπες ἐκφορῆσαι*, ii. 150. *m. πέντε σφέας καταβίξαντες εἶναι κλῶπας*, vi. 18. *f.*

Κνᾶν, Radere, Eradere, vii. 139. *f. idem quod* ἐκκνᾶν, ibid. *paulo ante.*

Κναφεὺς, έος, ὁ, Fullo, iv. 14. *a.*

Κναφήϊον, *(Ion. pro* κναφεῖον *vel* γναφεῖον) Fullonis officina, iv. 14. *a. et m.*

Κνάφος, ου, ὁ, *i. q.* γνάφος, Cardnus fullonius, *et* Tormenti genus quoddam. *τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κνάφου ἕλκων διέφθειρε*, i. 92. *f. cum Var. Lect. et Not.*

Κνήμη, ἡ, Crus, Tibia. *παρέσαξε παρὰ τὰς κνήμας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχάρσεν οἱ κάθαροι*, vi. 125. *m.*

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, Ocreis instructus, vii. 92. *a.*

Κνίζειν, *Urticæ in modum* Pungere, Urere, Mordere; *ubi agitur de Amore, Indignatione, Invidia, et similibus animi affectionibus. ταύτης ἔκνιζε αὐτὸν ὁ ἔρως*, vi. 62. *a. N. Ἠέρξεα ἔκνιζε ἡ Ἀρταβάνου γνώμη*, vii. 12. *a. τὰ σμικρὰ οὐδὲν μιν*

Digitized by Google

(*semper, τὸν θεὸν*) *κνίζει*, vii. 10, 5. *m. N.*

Κνάζημα, *τος*, τὸ, Vagitus, Ejulatus infantum. *τὰ παιδία, ἀπαλλαχθέντα τῶν ἀσήμων κνυζημάτων*, ii. 2. *m.*

Κογχύλιον, τὸ, Concha. *κογχύλια φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι ὄρεσι*, ii. 12. *a.*

Κόθορνος, ου, ὁ, (*sive* Κότορνος, *ex codicum nonnullorum scriptura*), Cothurnus, Ocrea, vi. 125. *m. N.* (*Conf.* Κνήμη,) *κοθόρνους ὑποδέεσθαι*, i. 155. *f.*

Κοίη, *pro comm.* ποίᾳ; *subintellecto substantivo* μερίδι, ὁδῷ, αἰτίᾳ, *aut alio quocunque, fit Adverbium interrogativum*, Quanam parte? Quali modo? Quali tandem ratione? Qua de causa? *κοίη κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον*; Qua tandem ratione, Quatenus, Quali respectu, Quidnam igitur spectans, judicas Tellum esse beatissimum? *Conf.* Κοῖος.

Κοιλαίνειν, Excavare. *τῆς σμύρνης ὠὸν πλάσσειν,—κοιλήναντα τὸ ὠὸν* ii. 73. *m. ubi paulo post Compositum ἐγκοιλήνας.*

Κοιλίη, ης, ἡ, Cavitas ventris, Venter. *ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην πᾶσαν*, ii. 86. *m. N.* 92. *extr.* iv, 72. *a. ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην*, ii. 87. *m.*

Κοῖλος, η, ον, Cavus. *ξύλινα ἀγγήϊα κοῖλα*, iv. 2. *m. Hinc* ἡ Κοίλη, Cavum, *nomen Loci prope* Athenas; *et* ἡ διὰ Κοίλης ὁδὸς, *memorata Nostro* vi. 103. *m. ubi vide Not.*

Κοιμέειν, (*Ion. i. q.* κοιμᾶν) *Hinc* κοιμέονται, Cubant, Quietem capiunt, ii. 95. *a.*

Κοινῇ, Publice, Communi nomine, Omnium nomine. *εἰρώτεον τὸν θεὸν κοινῇ*, viii. 122.

Κοινολογεῖσθαι, Sermones conferre. *κοινολογησάμενος τοῖσι Σαμίοισι*, vi. 23. *f.*

Κοινὸς, ὴ, ὸν, Communis. *κοινόν τι πρῆγμα συμμίξαι τινὶ*, De re communi cum aliquo conferre, viii. 58. *a. Conf.* Ἐπίκοινα, *et* Ἐπίκοινος.

τὸ Κοινὸν, Commune civitatis, Respublica. *ἡμέας ἀπέπεμψε τὸ κοινὸν τῶν Ἰώνων*, v. 109. *m. τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων*, vi. 14. *m. ταῦτα τοῖσι βασιλεῦσι δέδοται ἐκ τοῦ* (*i. q. ὑπὸ τοῦ*) *κοινοῦ τῶν Σπαρτιητέων*, Hæc sunt *privilegia* regibus tributa a Communi (a Civitate) Spartanorum, Reipublicæ nomine, vi. 58. *a. τῶν ἀστῶν αἱρετοὺς ἄνδρας τρεῖς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ*, Tres viros e civium numero Publice (Publico nomine) delectos, viii. 135. *m. Est vero etiam τὸ* Κοινὸν, Ærarium publicum. *γενομένων χρημάτων μεγάλων ἐν τῷ κοινῷ*, vii. 144. *a. N.*

Τὰ Κοινὰ, Magistratus qui Publico nomine civitati præest; *sive*, Senatus populusque. *ἦγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· κατάστας δὲ ἐπ' αἰτὰ, κατοικίζετο φὰς etc.* iii. 156. *m. N. ubi Portus quidem τὰ κοινὰ δώματα vel οἰκήματα intellexerat. Ut formula, τὰ πρῶτα, non solum de Rebus, sed et de Personis usurpatur, sic etiam τὰ κοινὰ, nec opus est ut in talibus utique Substantivum anxie quæramus, quod cum Adjectivo subintellectum cogitari debeat.*

Κοῖος, η, ον, (*Ion. pro* ποῖος) Qualis; *subinde etiam idem fere ac* τίς, Quis? *κοίῃ χειρί*; Quali (Quanam tandem) hominum manu? iv. 155. *f. Κοῖόν μέ τινα νομίζουσι εἶναι*; iii. 34. *a. κατὰ κοῖόν τι*; Qua de causa? Qua re inductus? *εἶρετο κατὰ κοῖόν τι δοκέοι Ἴωνας ἀπεστάναι*, vi. i. *a. κοῖον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε*; Quænam aqua *etc.* vii. 21. *a. κοῖα ταῦτα λέγεις*, Quænam sunt hæc quæ tu dicis? vii. 48. *m. Conf. supra* Κοίῃ.

Κοίτη, ης, ἡ, *Latine vulgo redditur* Cubiculum, Cubile, Lectus; *sed apud Nostrum videtur potius esse ipsa* Actio cubitum eundi, Cubitum ire. *ἐπεὶ ἔδοκεε ὥρη τῆς κοίτης εἶναι*, i. 10. *a. σχεδὸν ὥρη τῆς κοίτης ὥρη προσέρχεται*, v. 20. *a. (conf. mox* Κοῖτος.) *προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ* (Dum cubitum eunt) *Δαρείῳ λόγον τοιόνδε*, iii. 134. *a. Similiter τὴν κοίτην ποιεῖσθαι*, Cubitum ire, Cubare, Quietem capere, Noctem transigere, *dixit auctor Vitæ Hom. c.* 31. *extr.*

Κοῖτος, ου, ὁ, *i. q.* ἡ κοίτη, *quod vide.* (*conf. Hesych. voc.* Κοῖτος.) *Sic pro eo quod in Vita Hom. c.* 31. *extr. est τὴν κοίτην ποιεῖσθαι, Noster* vii. 17. *a. αἴτ κοῖτον ποιέεσθαι*, Cubitum ire, Somnum capere, *Vicissim pro eo quod Noster τῆς κοίτης ὥρην usurpat, auctor Vitæ Homeri c.* 22. *extr. ὥρην κοίτου dicit. ἐς κοῖτον apud Nostrum*, i. 9. *m. vulgo* In cubiculum *intelligunt; quem significatum spectarunt etiam illi qui κοιτῶνα pro κοῖτον scripsere: sed videtur παρέσται ἐς κοῖτον idem ac ἐς κοίτην valere*, Cubitum veniet, Cubandi causa aderit. *Si* Cubiculum *significasset Herodotus, adjecturus puto fuerat Articulum, ἐς τὸν κοῖτον. Vide Var. Lect. et Not.*

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, Cubiculum. *Vide* Κοῖτος *et Var. Lect. ad* i. 9. 10.

Κόκκος, ου, ὁ, Granum pomi. *ὅσοι ἐν τῇ ῥοιῇ κόκκοι*, Quot sunt grana in malo punico, iv. 143. *f.*

Κολάπτειν, *vide* Ἐγκολάπτειν.

Κόλλη, ης, ἡ, (*comm.* κόλλα) Gluten. *τῷ κόμμι ἀντὶ κόλλης τὰ πολλὰ χρέωνται*, ii. 86. *f.*

Κόλλησις, ιος, ἡ, Glutinatio, Ferruminatio. *σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε*, i. 25. *extr. N.*

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, Glutinatus, Ferruminatus, Cœlatus. *ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητὸν*, i. 25. *extr. N.*

Κόλος, η, ον, *i. q.* Κολοβὸς, Mutilus, Truncus, Aliqua corporis parte mutilatus.

Digitized by Google

τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον, *nempe* Cornubus carentes boves, iv. 29. *a.*

Hinc ii. 46. *m. f. pro vulgato* οἱ αἰπόλοι (*quod codices quidem omnes communi tenent consensu*) *ex tam probabili quam sagaci et erudita conjectura* οἱ κόλοι *correxit Schæferus, nempe* οἱ κόλοι τῶν ἐρσένων αἰγῶν. *Vide Not.*

Κολοσσὸς, οῦ, ὁ, Statua, *præsertim* majoris molis; Colossus. εἰκόνες παλλακέων —ξύλινοι κολοσσοὶ ἑλίκοσι, ii. 130. *extr.* 131. *a. et f.* δεικνύντες κολοσσοὺς *etc.* Monstrantes statuas lignèas, numero trecentas quadraginta et unam, quæ erant effigies totidem sacerdotum, ii. 143. *a. coll. cap.* 142. *a.* κολοσσὸς λίθινος καθήμενος ἐν θρόνῳ *super utraque pyramide in Mœridis lacu*, ii. 149. *m.* κολοσσοὶ μεγάλοι, ii. 175. *a.* ὕπτιος κείμενος κολοσσὸς, τοῦ πόδες πέντε καὶ ἑβδομήκοντά εἰσι τὸ μῆκος, ii. 176. *a.* δύο κολοσσοὶ, Αἰθιοπικοῦ λίθου, ἑλίκοσι ποδῶν τὸ μέγαθος, ii. 176. *m.* τρεῖς χάλκεοι κολοσσοὶ ἐπτακήχεες, τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένοι, ii. 152. *f.*

Κολούειν, Mutilare, Truncare. φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα κολούειν, vii. 10, 5. *N.*

Κόλπος, ου, ὁ, *non solum* Sinus maris; *sed et* Sinus vestis. κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος, vi. 125. *m. N.*

Κολωνὸς, οῦ, ὁ, Tumulus, iv. 181. *a.* vi. 134. *m.* vii. 44. *a.* 225. *m.* ix. 120. *f. Etiam* Tumulus manu factus, Acervus ingens. ἐνθαῦτα κολωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων, iv. 92. *f.*

Κομᾶν, *et forma Ionibus propria* Κομέειν. 1. Comam alere. οὐ κομῶντες πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν, i. 82. *f. N.* κομῶντες δὲ, τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀναδέονται, i. 195. *a.* οἱ ἱρέες τῇ ἄλλῃ κομέουσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ξυρεῦνται, ii. 36. *a.* τὰ ὀπίσω κομέουσι τῆς κεφαλῆς, iv. 180. *a.*

2. *Metaphorice* Cristas tollere, Magnos sibi spiritus sumere, *i. q.* μέγα φρονεῖν, ὑπερηφανεῖν, ὑφοῦ τὴν γνώμην αἴρειν, *interprete Scholiaste ad Aristoph. Plut.* 572. *Sic* κομᾶν ἐπί τινι *dicitur is qui* ἐπί τινι κατορθώματι ἐπαίρεται, Qui ob rem bene gestam sese effert, *ut docet Eustath. ad Iliad. β'. At quando Herodotus ait* οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμησε, v. 71. *a. non hoc dicit*, Hic ob tyrannidem magnos sibi spiritus sumsit; *nam homo ille, victoria Olympica elatus adfectaverat quidem tyrannidem, nec vero ad eam pervenit. Itaque verba ista in hanc sententiam sunt intelligenda*, Hic homo inflatus erat spe occupandæ tyrannidis; *aut*, Altos sibi spiritus sumens, tyrannidem adfectavit.

Κομήτης, ου, ὁ, Comatus, Crinitus, Promissos capillos alens. πολλοῖσι πόδας νίψουσι κομήταις, vi. 19. *m. in Orac. et mox* ibidem, *Herodoti verbis*, τῶν Περσέων ἑόντων κομητέων. *Lex. Herod.*

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, 1. Reditus. οὐδεμίην σφι ἔτι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι, vii. 170. *m.* κομιδῆς πέρι—αὐτῷ μελήσειν ὥστε ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα, viii. 19. *f.* οὐδέ τις κομιδὴ τὸ ὀπίσω φανήσεται, viii. 108. *m. f.* τῶν ἀποφυγόντων—ἐγίνετο κομιδὴ ἐς Σάρδις, ix. 107. *a.* 2. Reductio, Recuperatio. κατὰ Ἑλένης κομιδὴν, Recuperandæ, Reducendæ Helenæ causa, ix. 73. *a.*

Κομίζειν, Deferre, Transferre, Transducere. τὸν χρυσὸν κομίζειν, i. 153. *f.* κομίζουσι ἐν ἀμάξῃ ἐς ἄλλο ἔθνος· οἱ δ' ἂν παραδέξωνται κομισθέντα τὸν νεκρὸν, *etc.* iv. 71. *a.* Λέσβιοι ἐς Δορίσκον ἐκόμισαν αὐτοὺς, v. 98. *extr.* τὴν κεφαλὴν (αὐτοῦ) ἐκόμισαν ἐς Ἀμαθοῦντα, v. 114. *a.* καὶ σφέα (*nempe*, τὰ ἀγάλματα) ἐκόμισάν τε καὶ ἱδρύσαντο τῆς σφετέρης χώρης ἐς τὸ μεσόγαιον, v. 83. *m. N. ubi alii* ἐκομίσαντο καὶ ἵδρ. *percommode ac fortasse rectius, quia* Suos in fines transtulerunt istas imagines.

Medium Κομίζεσθαι, 1. *Cum Accusativo*, Sibi transferre *vel* Reducere, Revehere. Θηβαῖοι αὐτοὶ ἐκομίσαντο (τὸ ἄγαλμα) ἐπὶ Δήλιον, *nempe* Δήλιον τὸ Θηβαίων, vi. 118. *f. Sic et probi nonnulli codices* v. 83. *m. quo de loco paulo ante dictum est.* 2. *Absolute, aut cum* ἐς *aut simili quadam præpositione*, Sese transferre, Proficisci, Sese recipere, Redire. ἐκομίζοντο, Redierunt, *nempe* ex fuga, et cursum suum continuarunt, viii. 107. *extr.* κομιούμεθα ἐς Σίριν, Sirin nos conferemus, viii. 62. *m.* οἱ ἂν κομίσωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, Qui Babylonem proficiscuntur, i. 185. *m.* (*quo de loco confer dicta sub voce* Καταπλέειν.) κομίζεσθαι πρὸς Ἀλυάττεα, Ad Alyatten se conferre, i. 73. *f.* ἐὰν ἐς Βούβαστιν κομίζωνται, ii. 60. *a. N.* ἐκομίζετο ἐς ἥθεα τὰ Σκυθικὰ, Reversus est ad Scytharum sedes, iv. 76. *a.*

Κόμμι, τὸ, Gummi. *Dativ.* τῷ κόμμι, ii. 86. *f. ubi alii olim* τῇ κόμμιδι. (*vide Var. Lect. et Not.*) τῆς ἀκάνθης τὸ δάκρυον, κόμμι ἐστὶ, Lacryma acanthi arboris Gummi est, ii. 96. *a.*

Κομπέειν ἄλλως, Gloriari frustra, v. 41. *m.*

Κόμπος, ου, ὁ, Jactantia. ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη, vii. 103. *m.*

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, Pulvis excitatus, viii. 65. *a. et f.*

Κοντὸς, οῦ, ὁ, Contus, Pertica, ii. 186. *f.* iv. 195. *m.*

Κοπάζειν, Desinere, Cessare, Quiescere. ἐκόπασε ὁ ἄνεμος, *i. q.* ἐπαύσατο, Quievit ventus, vii. 191. *f.*

Κόπρος, ου, ἡ, Stercus, σιτεόμενοι κόπρον, iii. 22. *f.* τὴν κόπρον ἀναιρέονται χερσὶ, ii. 36. *m.*

Digitized by Google

Κόπτειν, Ferire, Concidere (*conf.* Κατακόπτειν.) *Hinc* **Κόπτεσθαι τὴν κεφαλὴν**, Ferire sibi caput, ii. 121, 4. *a. Cares Ægyptum habitantes non solum τύπτονται, verum etiam τὰ μέτωπα κόπτονται μαχαίρῃσι*, Frontem sibi Incidunt cultris, ii. 61. *f.* **κύπειρος κεκομμένος**, Minutatim concisus cyperus, iv. 71. *a.*

Κόραξ, Corvus *olim fuerat Aristeas*, iv. 15. *m.*

Κορέειν, Satiare, Replere. **ὕβρι κεκορημένος**, Insolentia repletus, iii. 80. *m.*

Κορμὸς, οῦ, ὁ, Caudex, Stipes, Truncus. **κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες**, vii. 36. *f.*

Κόρος, ου, ὁ, Satietas, Fastidium. **ὕβις ὕβριν σβέσσει κρατερὸν Κόρον**, "Υβριος νἱὸν, viii. 77. *m.* (*in Bacidis orac.*) *ubi alii quidem* **κόρον** Puerum, Juvenem *intelligunt. vide Not.*

Κόρυμβος, ου, ὁ, Summitas, Extremitas summa. **φεύγοντες ἐπὶ τοῦ ὄρεος τὸν κόρυμβον**, In summum montis verticem se recipientes, vii. 218. *f.*

Κορύνη, ης, ἡ, Clava, *unde* **Κορυνηφόροι**, ὁ, Clavam gestans. **δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυνηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες εἵποντό οἱ ὄπισθε**, i. 59. *f.*

Κορυφαῖος, ὁ, Qui in Vertice (in Summo) est, Princeps, (Dux et auctor.) **αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι**, iii. 82. *m.* **τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους** (primarios cives) **ἀνεσκολόπισε**, iii. 159. *a. m.* **τοὺς κορυφαίους αὐτέων**, Eminentiores ex illis; *sive*, Qui duces et auctores fuerant cæteris, vi. 23. *f. Rursus vero, ubi ait* Permulta mala illata esse Græciæ **ἀπ' αὐτέων τῶν κορυφαίων, περὶ τῆς ἀρχῆς πολεμεόντων**, vi. 98. *m. f. perspicue* **τοὺς κορυφαίους** *dicit* Primarios viros, Principes cives.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, Vertex, Cacumen, Summitas *montis*. **ἐκ τοῦ Αἴμου τῶν κορυφέων τρεῖς μεγάλοι ἑρρώοντι**, iv. 49. *a. ἐν κορυφῇσι ἑκάστου τοῦ κολωνοῦ*, iv. 181. *a. τὰς διόδους τὰς ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μυκάλης φερούσας*, ix. 99. *f. Item* Vertex capitis. **τῶν παιδίων καίουσι τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας**, iv. 187. *m.*

[**Κορυφοῦν**, *vide* **Ἀποκορυφοῦν**.]

Κοσμέειν, Ornare, Ordinare, Instruere. **τὰς κεφαλὰς κοσμέονται**, Ornant, Comunt capita, vii. 209. *m. nempe i. q.* **τὰς κόμας κτενίζονται**, *coll. cap.* 208. *f.* **παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ**, i. 109. *a. vide supra in voc.* **Θάνατος. τὰ ἄλλα ἐκεκοσμέατό οἱ**, Reliqua ab eo ordinata erant, i. 100. *b. Sigillatim de* Ordinanda acie. **ἐπὶ τάξις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο**, Plures in ordines locati erant, ix. 31. *a.* **ἐδίωκον— οὔτε κόσμῳ οὐδενὶ κοσμηθέντες οὔτε τάξει**, ix. 59. *f. Porro, ut τάσσεσθαι, sic κοσμέεσθαι significat etiam* Ordini alicui adtribui, In aliquo numero censeri. **ἐς γὰρ τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὗται** (*nempe hæ duæ civitates, Cyrene et Barce*) **ἐκεκοσμέατο**, Adtributæ erant præfecturæ Ægyptiacæ, iii. 91. *m.* **τὰ τέκνα** (Filii Metiochi, nepotes Miltiadis) **ἐς Πέρσας κεκοσμέαται**, Persarum ordini sunt adscripti, vi. 41. *f.*

Κόσμιος, Modestus. *Unde* **τὸ Κόσμιον**, Modestia morum. **ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσμίῃ χρωμένη**, *Vit. Hom.* 4. *a.*

Κόσμος, ου, ὁ, 1. Ordo, Disciplina. **κόσμον τόνδε πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος**, Hunc ordinem, hanc Rationem (*administrandi imperii*) primus ille instituit, i. 99. *a. quo dein refertur quod ait*, **ἐπεί τε δὲ ταῦτα διεκόσμησε**, *cap.* 100. *a. ἐς δὲ κόσμῳ ἐκεῖσε ἵζοντο*, Qui ut ordine deinceps consederunt, viii. 67. *f.* **κόσμῳ θέντες τὴν ὕλην**, vii. 36. *f.* Dii (**οἱ θεοὶ**) nominati sunt **ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα etc.** ii. 52. *a.* **ἀπίασι οὐδενὶ κόσμῳ**, Nullo ordine, Incondita fuga se recipient, viii. 60, 3. **οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο**, Non amplius eodem ordine suos duxit, (*sed citato cursu corripuit fugam,*) ix. 66. *m.* **ἀπιδόντες σφέας ἐκεχυμένους οὐδένα κόσμον**, ix. 69. *m. f.* **ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ**, iii. 13. *a.* **ἔφευγον οὐδένα κόσμον**, ix. 65. *a.* **οὐδένα κόσμον ταχθέντες**, ix. 69. *a.* **οὐδὲ κόσμῳ οὐδενὶ κοσμηθέντες οὔτε τάξι**, ix. 59. *f.* **Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ τάξιν**, Ordine et justa acie, viii. 86. *a. cui opponitur*, **τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἔτι, οὐδὲ σὺν νόῳ ποιεόντων οὐδέν**, *ibid.*

2. Ornatus, Supellex pretiosa. **τὸν κόσμον τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρεῶνος, ὄντα ἀξιοθέητον**, iii. 123. *m.*

3. Ornamentum (*notione ad Morem translata*), Decus, Modus in rebus. **οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι**, Ultra modum cibis sese implentes, viii. 117. **οὔτε δίκαιον, οὔτε κόσμον φέρον ὑμῖν**, Neque justum, neque Decus adferens (decorum) vobis, viii. 142. *a. οὐκ ἔφερέ οἱ κόσμον οὐδένα τῶν συμμάχων κατηγορέειν*, Nequaquam eum decebat accusare socios, viii. 60. *a.*

Κόσος, (*Ion. i. q.* **πόσος**) Quantus; **Κόσοι**, Quot. **Κόσοι τινὲς εἰσι οἱ Λακεδαιμόνιοι**, vii. 234. *a. τίνες ἐόντες καὶ κόσοι πλῆθος*, i. 153. *a. Conf.* **Ὁκόσοι**.

Κοτὲ, (*Ion. pro* **ποτὲ**) Aliquando. **καί κοτε συνήνεικε ἐλεῖν σφέας οὐδέν**, i. 73. *m.* **οὐ γὰρ ἦν δεινὸν μὴ ἁλῷ κοτε**, Non verendum videbatur, ne umquam caperetur, i. 84. *a. m.* viii. 53. *a. m.* **ἡμῖν κοτε κάλλιον παρέξει εἰσὶ** Umquamne honestius nobis erit, iii. 73. *a. ubi alii quidem* **κότε** *interrogative efferunt*, Quando? *Rursus* **κοτὲ** *reddi potest* Nuper *in ista phrasi*, **ταύτην μέντοι κοτὲ** (*aut μὲν δή κοτε*) **σὺ τὴν θρῖδακα ἐμμήσαο**, iii. 32.

Digitized by Google

f. Conf. Hoogeveen Partic. Græc. cap. 45. §. 2. *et quem is citat Eustathium ad Iliad. α'.* 108.

Κότερα *et* Κότερον, (*Ion. pro* πότερα *et* πότερον) Utrum? *In interrogatione directa:* κότερά τοι ὁ πεζὸς—ἢ τὸ ναυτικὸν *etc.* vii. 48. *a.* κότερα λέγειν (*nempe* χρὴ) πρὸς σὲ—ἢ σιγᾷν, i. 88. *m. ubi* κότερα *quidem nonnisi ex ed. Ven. propagatum est, scripti libri quos novimus cuncti* κότερον *tenent.* (*Vide Var. Lect. et, qua ibi notavimus, his hæc addes: At, ubi in* κότερα *consentiunt libri omnes, ibi plerumque peculiaris ratio est pluralem numerum requirens. Contra,* iii. 32. *f. rursus codd. nostri omnes* κότερον *præferunt, ubi iterum una Aldina* κότερα *dedit. Quare videndum, ne utrobique Venetus Editor sua auctoritate* κότερα *pro* κότερον *restituendum Herodoto censuerit.*) ὦ παῖ, κότερα σούτων αἱρετότερα ἐστι; iii. 52. *m.*

Similiter in Interrogatione indirecta: ἐπείρεσθαι κότερα τὴν ἑωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου λέγει ἀρχὴν, i. 91. *m.* εἴρετο κότερα, τὰ τῇ προτεραίῃ εἶχον, ἢ τὰ παρεόντα σφι, εἴη αἱρετότερα, i. 126. *m.* ἐπανείρεσθαι κότερον περιτετιλμένη ἢ θριξὶ ξ, ἢ δασεῖα ἐοῦσα, εἴη καλλίων, iii. 32. *f.* (*ubi una ed. Ven.* κότερα *præfert.*) *Conf.* Ὁκότερα.

Κότορνος pro *κόθορνος bis scribitur in edd. vett. et ms. F.* vi. 125. *m.*

Κοῦ, i. *q.* ποῦ, Ubi? κοῦ γε δή, Ubinam tandem certe? ii. 11. *f. ibique Var. Lect.*

Κου, *enclitica particula.* 1. Fere, Ferme, Circiter. μέχρι που ἡμισέων, Usque fere ad dimidiam partem, ix. 103. *a.* ἕτερον τοιοῦτον—γενέσθαι κου, Alium esse fere similem, ii. 11. *a. m. Eadem notione jungitur saepe cum particula idem fere significante* μάλιστα. *Sic* ἕτεα τρία καὶ δέκα κου μάλιστα ἦρξε, i. 119. *a.* εἴκοσί κου μάλιστα ἔτεα, i. 209. *a.* ἐκ τριῶν ἐτέων κου μάλιστα, vii. 22. *a. Sic et plures codices percommode viii.* 65. *a. ubi vulgo* μάλιστά κη. 2. Fortasse, *aut, magis etiam adfirmanter,* Nempe, Haud dubie, Sane. *Sic accipienda particula ubi ait Noster,* καὶ τοῦτο μέν κου τέρας ἀνθρώποισι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεὸς, vi. 98. *a. Conf. Hoogev. Doctr. particul. ed. Schütz. cap.* 46. §. 9—12. *Vide etiam infra voc.* Πως.

Pro eo, quod iii. 105. *m. f. parum commode vulgo legitur* ἐτελκομένους οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους, *videtur* ἐτελκ. κου ὁμοῦ ἀμφ. *corrigendum.*

Κουλεὸς, οῦ, ὁ, (*Ion. pro* κολεὸς) Vagina *gladii,* iii. 64. *f.*

Κουριδίη γυνὴ, Legitima uxor. ἕκαστος αὐτέων πολλὰς μὲν κουριδίας γυναῖκας, πολλῷ δ' ἔτι πλείονας παλλακὰς κτᾶται, i. 135. *f.* καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τὰς κουριδίας γυναῖκας, v. 18. *a. m.* τῶν κουριδίων γυναικῶν, vi. 138. *m. quibus pariter opponuntur* παλλακαὶ, Pellices, *ibid. a.*

Κουροτρόφος, ου, ἡ, *scil.* γῆ. "Telluris *epithetum, de quo Suidam consule,* Juventutis altrix. *Accipitur et pro ipsa* Telluse, *et* Cerere." *Hæc Portus. Vide Vit. Hom. c.* 30. *ibique notata.*

Κραιπνὸς, Velox, Rapidus. κραιπνὸς μετέρχεται, vi. 86, 2. *in Orac.*

Κρανέινος *et* Κρανέϊος, Corneus, Ex corni (*arboris* vel arbusti) ligno confectus. εἶχον δὲ τόξα κρανέϊνα, εἶνε κρανέϊα, *ut est in cod. F.* vii. 92. *a.*

Κράνος, εος, τὸ, Galea. χάλκεα κράνεα καὶ πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βαρβαρικὸν, vii. 63. *a.* 72. *a.* κράνεα χηλευτὰ, vii. 89. *f.* κράνεα ἐπιχώρια, vii. 91. *a.*

Κραταιπόδες ἡμίονοι, Robustis, Firmis pedibus muli, *Vit. Hom.* 33. *m.*

Κραταίρινος, ὁ, ἡ, Dura cute, Duro corio *vel* clypeo instructus. ὀδμὴ κραταιρίνου χελώνης, i. 47. *f. in Orac.*

Κρατέειν, Potiundi *notione, cum Accusat. loco Genitivi construitur* iv. 111. *a. si vera codicum et editionum nonnullarum scriptura.* τινὰς τῶν νεκρῶν ἐκράτησαν, *ubi nos quidem, vocem* τινὰς, *quam alii ignorant, abjecimus.* κρατέειν τῇ γνώμῃ, Vincere sententia, ix. 42. *a.*

Κράτος, εος, τὸ, Imperium, Potentia. οὐδεὶς ἀξιονικότερος αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος, vii. 187. *extr.* τὸ κράτος τῆς στρατιῆς, Imperium totius exercitus. τὸ γὰρ κράτος εἶχε τῆς στρατιῆς οὗτος ἐκ βασιλῆος, ix. 42. *a.*

Κρατύνειν, Firmare, Stabilire, Munire. ἔσχε τὴν βασιληΐην καὶ ἐκρατύνθη, Obtinuit regnum et in eo Confirmatus est, i. 13, *a.* κρατύνειν αὐτὸν δορυφόροισι, Munire ipsum satellitibus, i. 98. *a.* ἐκράτυνε ἑωυτὸν τῇ τυραννίδι, Firmavit sese in regno, Firmavit sibi imperium, i. 100. *a.* ὁ δὲ τὰς Συρακούσας ἐκράτυνε, Syracusas quoque modo firmavit, et potentia auxit, vii. 156. *a.*

Κραυγάνεσθαι, Clamitare. παιδίον ἀσταῦρόν τε καὶ κραυγανόμενον, i. 111. *m.*

Κρέας, ατος, τὸ, Caro, *Plur.* κρέα ἑφθὰ, Carnes coctæ, iii. 23. *a.* τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο, i. 73. *f.* ἅμα ἀρνείοισι κρέεσσι, i. 47. *f. in Orac.*

Κρὲξ, ακὸς, ὁ, Crex, *avis genus.* Ὕβις, μέγαθος ὅσον κρὲξ, ii. 76. *a.*

Κρεουργηδὸν, Scissim in frusta, In modum carnium in frusta dissectarum. τοὺς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπάσαντες, iii. 13. *a. Conf.* Κατακρεουργέειν.

Κρέσσων, (*Ion. pro* κρείσσων *et* κρείττων) 1. Melior, Præstantior. καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι, i. 66. *a.* φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτίρεσθαι, iii. 52. *m.* κρέσσον γὰρ εἶναι ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ *etc.* v. 18. *f.* πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον ὅτι ἦν ἄλλο παθεῖν, vi. 12. *m. f.* κρέσσον δὲ, πάντα θαρσέοντα,

Digitized by Google

ἥμισυ τῶν δεινῶν πάσχειν μᾶλλον ἢ etc. vii. 50, 1. a. πάντα κρέσσω τοῖσι ἥττοσι ἀντιτιθέμενα, viii. 23. m. 2. Potentior. οὐδαμῇ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, vii. 172. f. ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι, iii. 52. m. f. τὸ κρέσσον στυγέουσι, vii. 236. a. m.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, 1. Crepido fossæ. κρηπῖδα κύκλῳ περὶ αὐτὴν (scil. τὴν λίμνην) ἦλασε, i. 185. f. ii. 170. m. 2. Basis. σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν ἐστι λίθων μεγάλων, i. 93. a.

Κρησφύγετον, τὸ, Perfugium, Tutum perfugium. ἄμεινόν σφι εἴη κρησφύγετόν τι ὑπάρχον εἶναι, ἢν ἔρα etc. v. 124. b. τοῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον, vii. 51. f. κρησφύγετον τοῦτο ἐποιέετο, ix. 15. m. ἔρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν, καὶ σφέων αὐτῶν κρησφύγετον, ix. 96. extr.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, sive potius Plurali numero αἱ κριθαὶ, Hordeum. οἶνος ἐκ κριθέων πεποιημένος, ii. 77. m. f.

Κρίκος, ου, ὁ, Annulus. τῶν ἱστίων τοὺς κρίκους καὶ κάλους, ii. 36. f.

Κρίνειν, 1. Judicare, Jus dicere. δίκας δικαιοτάτας κρίνειν, ii. 129. a. 2. Probare. κρίνειν τινὰ ἐκ πάντων, Probare (Seligere) aliquem præ cæteris, vi. 129. a. (pro quo est ἀποκρίνειν ἕνα ἐξαίρετον, vi. 130. a.) Sic κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο, vi. 128. f. κεκριμένοι ἄνδρες, Probati viri, iii. 31. m. 3. Interpretari somnium aut prodigium. οἱ μάγοι τὸ ἐνύπνιόν οἱ ταύτῃ ἔκριναν, i. 120. a. εἴρετο ὁ Ἀστυάγης τῇ ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν, ibid. Similiter vii. 19. a. et m.

Κρίνεσθαι, Disceptare inter se. κρινομένων περὶ ἀρετῆς, iii. 120. m.

Κρῖνος, εος, τὸ, Lilium, quod ad genus refertur Lotus. φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνεα πολλὰ, ii. 92. a. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα κρίνεα, ibid. m.

Κριοπρόσωπος, ὁ, ἡ, Arietina facie instructus. κριοπρόσωπον τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ii. 42. m. iv. 181. m.

Κριὸς, οῦ, ὁ, Aries, ii. 42. Item Nomen hominis Æginetæ, cujus in nominis ambiguitate luditur, vi. 49. f.

Κρίσις, ως, ἡ, 1. Judicium. κρίσι ex aliis codd. pro vulgato olim ἀνακρίσει recepi viii. 69. a. 2. Disceptatio. κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν περὶ τοῦδε, v. 5. a. ἐς κρίσιν τούτου πέρι ἐλθόντες, vii. 26. m.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, Judex. Ζωπύρου ἀνδραγαθίην οὐδεὶς ὑπερεβάλετο παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, Judice Dario, iii. 160. a.

Κρίκη, ης, ἡ, Trama, Subtegmen, Filum quod intertexitur stamini. ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνω τὴν κρίκην ὠθέοντες, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω, ii. 35. m. quem locum (ut Larcherus monuit) illustravit Salmasius ad Vopisci Aurelianum, T. ii. Scriptorum Hist. Aug. p. 564.

Κροκόδειλος, ου, ὁ, Crocodilus; non Ægyptiacum nomen, sed Ionicum, proprie Lacertam (τὸν ἐν αἱμασιαῖς κροκόδειλον) significans; Crocodilos autem Ægyptii χάμψας vocant, ii. 69. f. κροκόδειλοι ὅσον τε τριπήχεες χερσαῖοι in Libya, iv. 192. a. m.

Κροκὸς, ὁος, ἡ, Floccus, Filum e veste. λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκίδα, iii. 8. a. m. ubi nonnulli κροκίδα, minus ex vero; vide Not.

Κρόσσαι, al (sive Κρῶσσαι,) Scala, Gradus scalæ. ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι κρόσσας, (alii κρώσσας), οἱ δὲ βαμίδας ὀνομάζουσι, ii. 125. a. ibique Var. Lect. et Not. Conf. Πρόκροσσος.

Κροταλίζειν, Crepitare, Agitare τὸ Κρόταλον, Crepitaculum. αἱ τινες τῶν γυναικῶν, κρόταλα ἔχουσαι, κροταλίζουσι, ii. 60. a.

Κρόταφος, ου, ὁ, (nescio an et ἡ Ionice idiomate.) Tempus, pars capitis. καίουσι τὰς ἐν τοῖσι (alii ταῖσι) κροτάφοισι φλέβας, iv. 187. m. ubi vide quæ in Var. Lect. monuimus.

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, Frigus, Gelu. καταλαβεῖν αὐτὸν χειμὼνα καὶ κρυμὸν, iv. 8. f. ἀφόρητος κρυμὸς, iv. 28. a. et f.

Κρύσταλλος, (vel Κρύσταλος), ου, ὁ, Glacies. ἡ θάλασσα πήγνυται, καὶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται, iv. 28. a. Hinc χάρη ἀκρύσταλλος, (ἀκρύσταλος cod. Arch.) ii. 22. m.

Κτᾶσθαι, Κτήσασθαι, Parare sibi, Nancisci, Adquirere. Κεκτῆσθαι, Possidere, Tenere, Habere. κέκτησο αὐτὸς τάπερ αὐτὸς ἐκτήσαο, vii. 29. f. N. τὸν χρυσὸν τρόπῳ τοιῷδε κτέωνται, iii. 98. a. ταῦτα δυσκτεάτως κτέωνται. (al. κτέονται, nec hi male,) iii. 107. a. m. Imperf. ἐκτέετο χρήματα, Paravit sibi pecunias, viii. 112. extr. ubi perperam ἐκτέατο alii, et ἠτέετο Ald. ex paradiorthosi. Aor. pr. ἐκτήσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νῦν Τέλη καλέεται, Nacti sunt, Adquisiverunt sibi (voluntate incolarum) oppidum illud, aut, Potiti sunt illo oppido, quod nunc Hyela vocatur, i. 167. f. ubi nil opus est ut ἐκτίσαν aut (cum Larchero) ἐκτίσαντο pro ἐκτήσαντο requiras. (conf. Κτίζειν.) Quod pro κτησαμένου vii. 153. a. m. codices nonnulli κτίσαμ. habent, id manifeste vitiosum est.

Præterit. Passiv. τοῦτο ἐνόμισε μαντήιον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι, i. 49. f. N. ubi κεκτῆσθαι nonnulli. ὅπλα ἀρῆια μὴ ἐκτῆσθαι, (al. κεκτῆσθαι,) i. 155. f. Eadem varietas est i. 170. f. Sed in formam magis Ionicam ἐκτῆσθαι consentiunt omnes iii. 100. a. iv. 191. a. vi. 20. extr. Tertia pers. plur. ἐκτέαται, (Ion. pro ἔκτηνται) οὐδέ τι ἀρήϊον ὅπλον ἐκτέατο, iv. 23. f. Sic et iv. 174. Imperativum κέκτησο ex vii. 29. f. supra vidimus, ubi nullus li-

Digitized by Google

brorum dissensus. Participium: στρατὸν πλεῖστον ἐκτημένοι, vii. 161. *f. ubi formam istam unice probat Wess. in Var. Lect. eandemque equidem tenui; sed* viii. 140, 2. *f. alteram formam κεκτημένων recepi, probatissimis quibusque codicibus sic jubentibus.*

Κτενίζεσθαι *τὰς κόμας*, Capillos sibi pectere, vii. 208. *m.*

Κτηνῶδον, Pecudum more. *μίξιν ἐκποιοῦντων τῶν γυναικῶν ποιέοντες, κτηνῶδον μισγόμενοι*, iv. 180. *f.*

Κτῆνος, *eos*, *τὸ*, Pecus. *κατὰ ταὐτὰ τοῖσι βουσὶ καὶ τἄλλα κτήνεα*, ii. 41. *f.* 64. *f.*

Κτίζειν, "Condere, Coloniam aliquo ducere, Locum aliquem ædificiis in eo extructis habitabilem reddere; Urbes, domos, ædificia, in aliquo loco condere." *Hæc Portus, satis commode. Sic οἱ Αἰολέες χώρην ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἰώνων*, Æoles meliori in terra coloniam suam constituerant (Meliorem terram oppidis atque coloniis suis frequentaverant; *ut verbo dicam*, Meliorem incolebant terram) quam Iones, i. 149. *b. ταύτην τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισί φασι λόγιον εἶναι κτίσαι*, Aiunt oraculum jussisse Lacedæmonios in hanc insulam ducere coloniam, Colonis frequentare hanc insulam, iv. 178. *b.*

Κτίζειν πόλιν, Condere urbem quam habitent coloni: *et quidem non solum*, Novam condere urbem, *verum etiam*, Instaurare priscam urbem, eamque colonis frequentare et augere. *ἐνταῦθα ἔκτισαν πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων Τιμήσιος κτίσας etc.* i. 168. *b. ἐκτήσαντο πόλιν ταύτην, ἥτις νῦν Τέλη καλέεται, ἔκτισαν δὲ ταύτην etc.* Nacti sunt illam urbem quæ nunc Hyela vocatur; (*quæ adeo jam ante ibi fuerat: sed alio nomine insignita,*) Instaurarunt vero eam, Colonis eam frequentarunt auxeruntque, Sedem suam in illa ceperunt, i. 167. *f. Quid vero sit quod mox* ibid. *ait, τὸν Κύρνον κτίσαι ἥρων ἐόντα, haud satis liquet. Possis intelligere*, Cyrnum colere (Cultum Cyrni instituere) qui ipsis Herois loco esset, *Larcherus interpretatur*, Monumentum erigere Cyrno heroi.

Passiv. *κτιζομένης Γέλης ὑπὸ Λινδίων*, vii. 153. *a. Ἐμύρνην τὴν ἀπὸ* (*sic*) Κολοφῶνος κτισθεῖσαν, i. 16. *m. ubi nonnulli quidem ὑπὸ præferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Κτιλοῦν, Cicurare, Mansuetum reddere. *ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων*, iv. 113. *extr. N.*

[**Κτίσις**, *vide* **Κτίστύς**.]

Κτιστὺς, *ύος*, *ἡ*, (*Ion. i. q. comm.* **κτίσις**) Institutio coloniæ, Condere *urbem, et præsertim coloniam.* *Νείλεφ ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστὺν*, Neleum secutus ad condendam Miletum, ix. 97. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Κύαμος, *ου*, *ὁ*, Faba. *ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχίειν*, vi. 109. *a. N.*

Κυβερνήτης, *ου*, *ὁ*, Gubernator *navis. Accusat. τὸν κυβερνήτεα*, viii. 118. *m. et f.*

Κύειν, *et Ionico idiomate* **Κυέειν**, Prægnantem, Gravidam esse. *Λάβδα κύει τέξει δὲ etc.* v. 92, 2. *m. in Orac. ubi κυεῖ unus codex. γυνὴ, τὸν πρότερον χρόνον ἄτοκος ἐοῦσα, τότε κως ἐκύησε*, v. 41. *a. κυέουσαν ἐκ τοῦ πρότερον ἀνδρὸς*, vi. 68. *m.*

Κυΐσκεσθαι, *i. q.* **ἀναιρέεσθαι** *et* **συλλαμβάνειν**, Fœtum concipere, Gravidam fieri. (*conf.* **ἐκκυΐσκεσθαι** *et Not. ad* iii. 108. *m.*) *ἐπεὰν σφέας ἀσὶη οἶστρος κυΐσκεσθαι*, ii. 93. *a. ubi de Piscibus. ἐπεὰν προσὶη ἡ ὥρη κυΐσκεσθαι τὰς ἵππους*, iv. 30. *b.*

Κυκλέεσθαι, (*non* **Κυκλεύεσθαι**,) *i. q.* **κυκλοῦσθαι**, *Med. notione activa*, Cingere, Circumdare, Circumire *aciem vel classem hostium. μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν, ἐκυκλέοντο αὐτούς*, viii. 16. *a. ubi qui ἐκυκλεύοντο præferunt libri, hi haud dubie ἐκυκλεῦντο debuerant, quod idem valet ac ἐκυκλέοντο. Conf.* **Κυκλοῦσθαι**.

Κύκλος, *ὁ*, 1. Circulus, Orbis. *κύκλος τῶν ἀνθρωπίνων ἐστὶ πρηγμάτων*, i. 207. *a. N. ὁ κύκλος τῆς σελήνης*, Orbis lunæ. *μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, nempe τῆς σελήνης*, vi. 106. *f. Est etiam κύκλος* Rota, *in Compos.* **τετράκυκλος**. 2. Circuitus, Circumferentia. *κατὰ τὸν Ἀθηναίων κύκλον τὸ μέγαθος*, i. 98. *f.*

Κύκλῳ, Circumcirca. *λίμνη ἐργασμένη (sive potius, κρηπῖδι ἐργασμένη) ἐὺ κύκλῳ*, ii. 170. *b. Construitur cum Accus. præeunte περὶ præpositione: κύκλῳ περὶ αὐτὴν*, i. 185. *f. Item cum nudo Accusat. ἐπιστήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα* (Circa monumentum in orbem) *ἱππέας*, iv. 72. *extr. περιάγουσι (τὴν παρθένον) τὴν λίμνην κύκλῳ*, Circa lacum circumvehunt *virginem*, iv. 180. *m.*

Κυκλοτερὴς, *ὁ*, *ἡ*, Orbicularis, Rotundus. *πέριξ τὴν γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου*, iv. 36. *b. οὖρος κυκλοτερὲς πάντη*, iv. 184. *f. πλοῖα κυκλοτερέα ἀσπίδος τρόπον*, i. 194. *a.*

Κυκλοῦσθαι, *i. q.* **κυκλέεσθαι**, *quod vide. ἐκυκλοῦτο αὐτοὺς ἐς μέσον*, viii. 10. *m. τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας κυκλούμενοι*, viii. 76, *a.* (*conf. voc.* Ἀνάγειν.) **κυκλωσάμενος τοὺς χιλίους**, iii. 157. *m.*

Κύλλησιν, *ιος*, *ἡ*, Panis ex zea apud Ægyptios. *ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους, τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι*, ii. 77. *m. N.*

Κυλλύριοι, al. **Κιλλύριοι** *aut* **Κιλλικύριοι**, Servorum genus apud Syracusios, vii. 155. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Digitized by Google

Κῦμα, ατος, τό, Unda, Fluctus *maris*. *ὡς τὸ κῦμα ἔστρωτο*, vii. 198. *a*.

Κυματίης, ὁ, ἡ, (*Ion. pro* κυματίας.) 1. Fluctibus agitatus. *πνεύματος ἐμπεσόντος κυματίης ὁ πόντος ἐγένετο*, ii. 111. *a*. 2. *Ἄνεμος κυματίης*, Ventus impetuosus, Ingentes maris fluctus excitans, viii. 118. *a*. *m*.

Κυματωγή, ἡ, Litus ad quod franguntur fluctus, iv. 196. *a*. ix. 100. *a*. (*ubi utrobique vulgo penacute scribitur vocab. Vide Var. Lect. et Not.*) *Vit. Hom.* 19. *m*. 24. *m*.

Κυνέη, *et contracte* Κυνῆ, Galea, *proprie*, ex pelle canina confecta. *παρθένον τὴν καλλίστην κοσμήσαντες κυνῇ Κορυθίῃ*, iv. 180. *m*. *περιελόμενος τὴν κυνέην δοῦσαν χαλκέην*, ii. 151. *a*. *περὶ τῇσι κεφαλῇσι εἶχον ἐκ διφθερέων πεποιημένας κυνέας*, vii. 77. *f*.

Κυνηγέσιον, ου, τό, *nomen collectivum*, Ministerium venaticum. *Λυδῶν λογίδας καὶ τὸ κυνηγέσιον τῶν συμπέμψω*, i. 36. *f*. *ubi* Venatores omnes cum canibus *Valla interpretatur*; *Portus*, Ipsos canes, ipsos venatores et omne venationis instrumentum: *sed præsertim* Canum venatoriorum chorum *hoc vocabulo significasse Herodotus videtur*; *nam paulo ante ait*, rogatum fuisse Crœsum λογέδας νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι, *et cap*. 43. *a*. *iterum*, ἤισαν ἐξηρτυμένοι λογάδες τε νεηνίῃσι καὶ κυσί.

Κυπάρισσος, ου, ἡ, Cypressus *arbor*, iv. 75. *m*. *Vide supra in* Κατασσέχειν.

Κύπειρος, ὁ, (*Ion. pro comm.* Κύπειρος) Cyperus, Juncus odoratus. *κυπείρου κεκομμένου repleni Scythæ corpus mortui regis*, iv. 71. *a*.

Κύπτειν, Pronum esse, Sese incurvare. *κύρεα κεκυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθεν*, Incurvata antrorsum, iv. 188. *a*. *m*. *Conf*. Ἐγκύπτειν.

Κυρβαίη μάζα, *Vit. Hom.* 33. *m*. *N*.

Κυρβασίη, ἡ, Tiara genus, Capitis tegumentum Persicum. *Πέρσαι ἐν πρælium eunt*, ἔχοντες κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι, v. 49. *m*. *Scythæ in exercitu Persico gestabant περὶ τῇσι κεφαλῇσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας*, vii. 64. *a*. *N*.

Κυρέειν τινὸς, Nancisci, Consequi aliquid. *οἷων τέκνων ἐκύρησε*, i. 31. *f*. *καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι*, i. 35. *a*. *ἐδέετο φυλακῆς τινος πρὸς τοῦ δήμου κυρῆσαι*, i. 59. *m*. *f*. *βασιλητης ταφῆς κυρῆσαι*, i. 112. *f*. ii. 136. *m*. *Etiam in Malam partem dicitur* aliquis *κυρῆσαί τινος*. *Sic δίκης κυρήσας*, Pœnam consecutus, Punitus, ix. 116. *m*. *ἀτιμίης πρὸς ὑμέων κυρήσας*, Ignominia a vobis adfectus, Ignominiose a vobis acceptus, vii. 158. *m*. *Quam ad formam* vii. 208. *f*. *pro vulgato* ἀλογίης *τε ἀνεκύρησε πολλῆς corrigendum Valck. censuit* ἀλογίῃς *τε ἐκύρησε πολλῆς*, *probabiliter sane, nisi malueris* ἀλογέσι *τε ἐκύρησε πολλῇσι*: *sic certe* ἀλογίῃσι *plurali numero usurpavit Noster* ii. 141. *a*.

Κύριος, ἰη, ιον, Statutus, Definitus. *φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων*, i. 49. *b*. *ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς κατακλίσιος τοῦ γάμου*, vi. 129. *a*. *N*. *ἐπεί τε ἡ κυρίη ἡμέρη ἐγένετο τῆς ἀναιρέσιος*, v. 50. *a*. *ὅταν σφι ἥκωσι ἡμέραι αἱ κύριαι ἀπᾶσθαι* (*intellige τοῦ ἀπᾶσθαι*) *ὑπ' Ἀθηναίων*, Quando adfuerint illis statuti dies quibus vexabuntur ab Atheniensibus, v. 93. *a*.

Κῦρος, εος, τό, Auctoritas, Potestas definiendi aut decernendi aliquid. *Τουτέων τῶν πρηγμάτων τὸ κῦρος ἔχειν*, vi. 109. *m*.

Κυροῦν, Confirmare, Ratum habere, Effectum præstare. *ταῦτα ὑμῖν ἀναβάλλομαι φυρόσειν ἐς τέταρτον μῆνα ἀπὸ τοῦδε*, vi. 86, 2. *f*. *ἐς κυρώσαντος* Κλεισθένεος *τὸν* (*τῆς θυγατρὸς*) *γάμον ἐν ἐνιαυτῷ ἀπὸ τῆς ἐξηκοστῆς ἀρξαμένου ἡμέρης*, vi. 126. *f*. *οὐδὲ κυρωθῆναι ἔμενον τὸ προκείμενον πρῆγμα*, Ne manserunt quidem donec super re proposita aliquid ratum habitum (aliquid decretum) esset, viii. 56.

Κύρτη, ης, ἡ, Nassa, Cavea. *ἔλαβον ἐν σφέας ἐς ἐν κύρτῃ*, i. 191. *f*.

Κυψέλη, ης, ἡ, i. q. ὁ λάρναξ, Capsa, Arca, Cista. *κατακρύπτει τὸ παιδίον ἐς κυψέλην*, v. 92, 4. *m*. *N*. *ἀπὸ τῆς κυψέλης* Κύψελος *οὔνομά οἱ ἐτέθη*, v. 92, 5. *a*.

Κω, (*Ion. pro* πω.) *Semper præcedentem habet Negantem particulam, ut significet* Nondum, Adhuc non. *οὔ κω λέγω, πρὶν ἂν etc*. i. 32. *m*. *Χμέρδυ—οὔ κω ὄψεσθε*, iii. 63. *m*. *οὐ γὰρ ἔδεισα κω, μὴ ἐσσυθείημεν*, iv. 97. *m*. *οὐδενός κω ἀνθρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο*, Nondum ullius (Adhuc nullius) hominis imperio fuerunt subjecti, vii. 111. *a*.

Κῶας, τό, Vellus, Pellis, ovi aut arieti detracta. *ἔπλεον ἐπὶ τὸ κῶας ἐς Αἶαν*, vii. 193. *b*.

Κῶλον, τό, Latus quodque ædificii aut figuræ. *τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἐκτόμα, κατὰ δὲ τὸ ἓν, ἐνιβαντὸν*, iv. 62. *a*. *τοῦ τείχεος κῶλον ἕκαστον*, Latus unumquodque muri *urbem circumdantis*, iv. 198. *a*. *τῆς πυραμίδος ἐστὶ τὸ κῶλον ἕκαστον ὅλου καὶ ἡμίσεος πλέθρου*, ii. 136. *extr*. 134. *a*. *Conf*. Μουσάκωλος.

Κῶμος, ου, ὁ, Comessatio. *πίνειν καὶ κώμῳ χρέεσθαι ἐς ἀλλήλους*, i. 21. *extr*.

Κώνωψ, ωπος, ὁ, Culex, ii. 95. *f*.

Κωπεὺς, έος, ὁ, *unde Plural*. πολλοὶ κωπέες, Multa ligna Remis conficiendis idonea, v. 23. *m*. *N*. *Conf*. *Brunck. ad Comici Acharn*. 552.

Κως *enclitica particula*, *Ionibus usurpata pro communi* πως, *sed apud Herodotum quidem non tam significat* Quodammodo, *quam* Forte, Forte fortuna. *Sic, καὶ ἔτυχέ κως τοῦ μάγου*, iii. 78. *extr*. *καὶ*

Digitized by Google

κως ἔν Ἀδρῆσι οὐκέτι ἐόντας ἐνθρίσκουσι, v. 102. m. καὶ κως κατεῖδον τὰς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ νῆας, vii. 194. a. *Potest tamen reddi* Quodammodo, *aut* Nescio quo modo, *in istis verbis* καὶ κως ταῦτα ποιεῦντες ἐλάνθανον, iii. 150. a. *Pro olim vulgato* πάντως μᾶλλον, i. 206. a. (*ubi nos ex cod. Arch.* πάντα *recepimus*) *fortasse* πᾶν κως *erat corrigendum.*

Est vero etiam ubi particula κως *eodem modo posita videtur quem supra in partic.* κου νυν. 2. *observavimus, ut significet* Sane, Profecto, *ita quidem ut is, qui loquitur, videri velit cum Dubitatione quadam dicere suam sententiam, sed id hoc consilio faciat, ut eo certius eliciat et exprimat adsensum alterius; veluti quum Latine* Opinor *aut* Nescio an *dicimus. Sic accipiendum videtur quod ait Scriptor,* καὶ κως τοῦ θείου ἡ προνοίη—ἐστὶν ἐοῦσα σοφὴ, iii. 108. a.

Κῶς, *interrogat. partic.* (*Ion. pro comm.* πως) *ut* κῶς ἂν δῆτα *etc.* ii. 22. a. *et alibi.*

Κωφὸς, ἡ, ὸν, Mutus i. q. ἄφωνος, i. 34. a. N. *coll.* c. 85. a. *Sic et in Orac.* i. 47. *f.* κωφὸν *idem est atque* οὐ φωνῆεις. *Conf. Damm. Lexic. Etym. p.* 777. *Videri quidem potest Herodotus* τὸν κωφὸν *etiam* Surdum *dicere, si cum* i. 34. a. *conferas id quod* c. 39. *f. vulgo legitur,* τὸν γὰρ δὴ ἕτερον, διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν. *At ibi duo aut tria postrema verba temere adsuta videntur. Vide Not.* τὰ ἄλλα ἔσκε κωφὰ, Sonum non edebant, iv. 200. *f.*

Λ.

Λάβρος, η, ον, Vehemens. ὄμβρος λάβρος, viii. 12. *f.*

Λαβύρινθος, ου, ὁ, Labyrinthus, ii. 148.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, (*Ion. pro* λαγωὸς *vel* λαγὸς) Lepus. λαγὸν μηχανησάμενος, i. 123. m. *f. ubi* λαγὸν *olim: minus recte. Mox* τοῦ λαγοῦ ibid. *f. iterumque* τὸν λαγὸν ibid. *et cap.* 124. a. *Rursus* ὁ λαγὸς, iii. 108. m. *et* ἵππος ἔτεκε λαγὸν, vii. 57. a. *Rursus* λαγὸς *et* τὸν λαγὸν, iv. 134. a.

Λαγχάνειν, Sorte accipere; *et generatim* Pro sua parte accipere. παλλομένου δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος, iii. 128. a. λαχὼν δὲ, ibid. πέμπειν τινὰ πάλῳ λαχόντα, Mittere aliquem cui ea sors obtigit, Sorte lectum, iv. 94. a. 153. m. ἕνα—κλήρῳ λαχόντα, iii. 83. a. ἔλαχον αὐτέων πολὺ πλείους, Multo majorem numerum inter se partiti sunt, i. 167. a.

Præterit. τοῖσι θεοῖσι, τοὶ Περσίδα γῆν λελάγχασι, vii. 53. *f.* τῶν ἀποίκων λελογχότα, Qui erat de numero colonorum, *Vit. Hom.* c. 2. *extr.*

Futur. λάξεσθαι, (*Ion. pro comm.* λήξεσθαι) ἔμελλον λάξεσθαι ἕκαστος δέκα δραχμὰς, vii. 144. a. *Conf.* λᾶξις, *et* Ἀπολαγχάνειν.

Λάδανον, Ladanum. τὸ λήδανον, τὸ καλέουσι Ἄραβιοι λάδανον, iii. 112. a. N.

Λαθραίως, Occulte, Furtim. μηχεῦσαν ἀνδρὶ λαθραίως, *Vit. Hom.* 2. a.

Λάθρη *sive* Λήθρη, (*Ion. pro* λήθρα) Clam. *Constr. cum Genit.* χρήματα ἑκατέρου λάθρη (*aut* λήθρῃ) τῶν ἄλλων στρατηγῶν, viii. 11. *extr. cum Var. Lect.* πεμφθέντες λάθρη τῶν Περσέων, ix. 90. a. m.

Λαισήϊον, τὸ, Scutum ex cruda pelle confectum. λαισήϊα εἶχον ἀντ' ἀσπίδων, ἀμιβοήνης πεποιημένα, vii. 91. a. N. Λαισήϊα *etiam dictu fuisse* τὰ ἐν τῇ λωῇ φερόμενα ἀμαζονικὰ ἀσπίδια, *ex Eustathio monuit Portus.*

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, *i. q.* ἡ Λακωνικὴ, Universa terra Laconica, in qua princeps civitas est Sparta. ἐκ πάσης Λακεδαίμονος πλὴν Σπαρτιητέων, vii. 58. a. N. ἔστι ἐν τῇ Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις, vii. 234. m. N. *Conf.* Ἀθῆναι.

Λάκκος, ου, ὁ, Lacus, Stagnum, Cisterna, Fossa, Vivarium. ἔτρεφον ὀρνιθας λιμναίους ἐν λάκκοισι, vii. 119. a. ἐσχέουσι (*nempe,* τὴν πίσσαν) ἐς λάκκον ὀρωρυγμένον ἀγχοῦ τῆς λίμνης, *etc.* iv. 195. *f.*

Λάκων, ὁ, Laco, Lacedæmonius. *Hinc Fœmin.* ἡ Λάκαινα χώρη, vii. 235. a.

Λαμβάνειν, *Imperf.* ἐλάμβανον, *et* λάβεσκον (*quasi a Præs.* λάβω) iv. 78. m. *f. pro quo est* ἐλάβεσκον iv. 130. *f. perperam* (*ut videtur*) *adjecto augmento, de quo monuimus in Var. Lect. Aor.* 2. *Infin.* λαβεῖν *et* λαβέειν, *unde* διαλαβέειν. *Imperat.* λάβε. *Præt. act.* λελάβηκα, *tamquam a præs.* λαβέω. *Plusquamperf.* λελαβήκεα, *unde in tert. persona* καταλελαβήκεε, iii. 42. *f. Præt. pass.* λέλαμμαι, (*quasi a* λάμβω) *unde* διαλελαμμένος *et* καταλαμπτέος. *Aor.* 1. *pass.* ἐλάμφθην, *unde* καταλαμφθεὶς *et* ἀπολαμφθέντες. *Fut.* λάμψομαι, *unde* καταλάμψομαι.

Significat autem Λαμβάνειν 1. Accipere, Consequi, Nancisci, *et similia, tam in bonam quam in malam partem.* παρὰ βασιλῆος δῶρα λάμψεται, viii. 10. *extr.* εἰ λελάβηκε πλήρεα τὰ ἀκροθίνια, viii. 122. a. δῶρα λάμψονται, iii. 36. *f.* τὰ ἀριστήϊα ἔλαβε οὗτος, viii. 11. m. δοκέων αὐτὴν (τὴν γυναῖκα) λάμψεσθαι, Potiturum se illa, ix. 108. m. *Similiter,* οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις ὅς μιν λάμψεαι, i. 199. *f.* ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην, Donec pœnam accepit, *quod Latine dicimus* Pœnas dedit *aut* tulit, i. 115. *f.* τὴν μὲν ἀξίην (*scil.* δίκην) οὐ λάμψεαι, Meritam non feres pœnam, vii. 39. m.

Digitized by Google

τὸν βουκόλον μοῦνον λαβὼν, Bubulum nactus solum, *nempe, ut remotis arbitris solus cum solo agere posset*, i. 116. *a. m.*

2. Sumere, Capessere, Capere, Corripere, *variis modis*. λάβεσκε ἑλληνίδα ἐσθῆτα, Sumere (Induere) solebat Græcanicam vestem, iv. 78. *f.* ἄλλην σφι ἐσθῆτα οὐκ ἔξεστι λαβεῖν, ii. 37. *m.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην—λάμβανε, Capesse, Suscipe hanc molitionem, Adgredere hanc rem, iii. 71. *m.* νόφ aut φρενὶ λαβεῖν, In animum admittere, Animum advertere, Diligenter considerare, iii. 41. *a.* 51. *m.* ix. 10. *a.* φθόνος καὶ ἵμερος ἔλαβε αὐτοὺς, Cepit, Corripuit illos Invidia et cupiditas, vi. 137. *a. m.* Βακχεύομεν, καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς λαμβάνει· νῦν οὗτος ὁ θαίμων καὶ τὸν βασιλῆα λελάβηκε, Corripit, Prehendit nos Deus, et nunc etiam regem corripuit, iv. 79. *m. f.* τὸν λαμβανόμενον ὑπὸ τουτέων, Hisce (*nempe*, morbis) Correptum, i. 138. *b.* οἱ μὲν ἀπέθανον, οἱ δὲ ζῶντες ἐλάμφθησαν, Capti, Prehensi sunt, ix. 119. *m. f.* Sic ἐλάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες etc. iv. 130. *f.* τὸν ἵππον αὐτοῦ λαμβάνουσι, ix. 22. *m.* (*Sed νέες ἀνάγκη λαμφθεῖσαι ὑπὸ* Κλεομένεος, vi. 92. *a. non tam Sunt* Captæ naves, *quam* Sumtæ, Adsumtæ a Cleomene, et sequi ipsum coactæ.) *Sonat vero* Λαμβάνειν *etiam* Deprehendere *aliquem molientem aliquid.* ἐπικίνδυνον ἦν μὴ λαμφθείη, vii. 239. *m.* λαμφθῆναι τινά φασι μισγόμενον νεκρῷ, ii. 89. *f.*

3. *Notanda locutio*, λαμβάνειν τινὰ πίστι καὶ ὅρκοισι, Fide data et juramentis Obstringere aliquem, iii. 74. *a. m. pro quo compositum verbum* Καταλαβεῖν *habes* ix. 106. *f. quemadmodum in superiorum locutionum nonnullis Simplex verbum Compositi locum sustinet.*

4. λαβέσθαι τινὸς, Prehendere, Manu capere *aliquid*. λαβόμενος τῆς κεφαλῆς (τοῦ ἀνδρὸς), iv. 64. *a.* λαβομένη τῶν γουνάτων αὐτοῦ, ix. 76. *m.* Sed χαλεπῶς λαμβάνεσθαί τινος, Aspere aliquem Incessere, Aspere aliquem Accipere. χαλεπῶς ἐλαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ περιόντος παιδὸς, ii. 121, 4. *a. N. qui locus non erat solicitandus.*

Λαμπαδοφορίη, ἡ, Lampadum gestatio; Cursus lampadum, festivitas apud Græcos. κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδοφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι, viii. 98. *f. N. Conf. Scholia ad Comic. Ran.* 131. *et* 1119. *laudata Porto ad h. l.*

Λαμπὰς, άδος, ἡ, Lampas. Πᾶνα λαμπάδι ἱλάσκονται, vi. 105. *extr. cum Not.*

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, Splendidus, Illustris. οἱ δὲ ἔσαν ἀνέκαθεν λαμπροὶ ἐν Ἀθήνῃσι, v. 125. *a.* ἀνὴρ ἐν τοῖσι πολέμοισι ἐὼν λαμπρότατος, vii. 154. *m.* Sed λαμπρὸς ἄνεμος, Validus et secundus ventus. ἦν μὴ λάμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, ii. 96. *m.*

Λαμπρότης, ητος, ἡ, Splendor rerum gestarum, Illustria facta. τῶν ἄλλων βασιλέων κατ' οὐδὲν εἶναι λαμπρότητος, Fere nihil splendoris, ii. 101. *a. Not. Conf. supra* Κατὰ num. 5.

Λαμπροφωνίη, ἡ, Claritas vocis, *quæ desideratur in præcone*, vi. 60. *f.*

Λανθάνειν, Latere, Clam facere aliquid. *Cum Accus. pers.* ἐδόκεες θεοὺς λήσειν οἷα ἐμηχανῶ, viii. 106. *m. f.* ταῦτα γινόμενα ἐλελήθεε τοὺς ἄλλους ἱππέας, ix. 22. *f. Cum Particip.* ἀναβαίνοντες ἐλάνθανον, vii. 218. *a. Cum Accus. et Particip.* οὐδ' ἐλάνθανε τοὺς διαβεβηκότας Ξέρξης ταῦτα πρήξας, viii. 25. *m.*

Λάξεσθαι *vide in* Λαγχάνειν.

Λάξις, ιος, ἡ, i. q. κλῆρος, Sors, Portio terræ, Regio. δευτέρην λάξιν ἔχοντες, iv. 21. *b. ubi* λᾶξιν *circumflexo accentu ed. Schæf. Vide Var. Lect.* ἡ πρώτη τῶν λαξίων, iv. 21. *a.*

Λαὸς, οῦ, ὁ, Populus. *In hoc vocab. promiscue, modo communem formam, modo Atticam* Λεὼς, *modo eam quæ verissime Ionica poterat videri,* Ληὸς, *præferunt libri Herodotei.* τριβομένῳ τῷ λαῷ, ii. 124. *m. agnoscunt libri omnes; nam, qui in* τῷ ἄλλῳ *aberrarunt, etiam hi haud dubie* τῷ λαῷ *debuerunt.* τὸν λαὸν *habent edd. ante Gron.* ii. 129. *a. ubi* τὸν λεὼ *ex Med. edidit Gron. sed* τὸν λεὼν *ed. Wess. et seqq. cum plerisque mss.tis. Vide Var. Lect. et Not.* τὸν λεὼν τετρῦσθαι *agnoscunt edd. et mss.ti omnes* i. 22. *m. Sic et* λεὼν πολλὸν καὶ ἄλκιμον εἶναι τοὺς Ἀθηναίους, viii. 136. *m. Rursus* αἰτήσας λαὸν Σπαρτήτας ἐδεῖτο *ante Gron.* v. 42. *m. ubi* λεὼν *receptum in ed. Gron. et seqq. ex plurimis eisque probatissimis codicibus. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Λαπάρη, ης, ἡ, Abdomen, Cavitas ventris, Ilia. παρασχίσαντες (τὸν νέκυν) παρὰ τὴν λαπάρην, ἐξ ὧν εἶλον τὴν κοιλίην τῦσαν, ii. 86. *m.* προὔβαινε ἐκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηροὺς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ἐς τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας, (ad Lumbos) vi. 75. *m. f.*

Λάρναξ, ακος, ἡ, Cista. λάρνακα πλήσαντες λίθων, iii. 123. *m.*

Λάσθη, ης, ἡ, Ludibrium, Irrisio, Insultatio. ἐπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθῃ εἰρότα αὐτὸν, vi. 67. *m.*

Λαύρη, ἡ, (*comm.* λαῦρα) Via in urbe, i. 180. *f. ubi quæ nominantur* λαῦραι *eadem ὁδοὶ paulo ante.*

Λάχεσις, ἡ, Lachesis, *una ex Parcis.* πολλοὶ πεσέονται ὑπὲρ Λάχεσίν τε μόρου τε, ix. 43. *in Bacidis oraculo.*

Λέαινα, ης, ἡ, Leæna, iii. 108. *m.*

Λεαίνειν, 1. Comminuere, Conterere *in mortario.* ἐσβάλλουσι ἐς ὄλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, i. 200. *b.* τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λεαίνοντες, iv. 122. *a. id est* ἐκτρίβοντες, *coll. cap.* 120. *a.* 2. Lævi-

Digitized by Google

gare, *unde translate verbi usu*, λαλεῖν τὸν λόγον τινός, Lenigare (*id est*, Expolire, Exornare) orationem alicujus; *sive* Lævem *et glabram* reddere, quo facilius in animum intret abditurum eosque commoveat, adeoque Commendare eam auditoribus. μὴ ἐμέως Ἀλέξανδρος ἐκωγώσην λείψας τὸν Μαρδονίου λόγον, viii. 142. *f. Conf.* Ἐπιλαείνειν.

Λέγειν, Dicere; *ut*, λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Αἰγύπτιοι, ii. 60. *m. Quo de verbo hæcce notamus:*

1. *Quod ait Portus, σὺ λέγω in verbis istis*, i. 32. *m.* ἐκεῖνο δὲ τὸ εἶρεό μι, οὕτω σε ἐγὼ λέγω, *idem valere ac* σοὶ λέγω, *id quidem minus commode præceptum est. Sententia Solonis ibi hæc est*, οὔ πω σε λέγω ὀλβιώτατον, Nondum te dico beatissimum, *hoc enim illud est quod ex Solone Crœsus quæsiverat, conf. i.* 30. *m.*

2. *Idem Portus*, " Redundare *ait* Participium λέγων verbo ἔφη adjectum, et nihil addere ad hujus verbi significationem." *Sic* Νῦν τε, ἔφη λέγων, iii. 156. *f. Similiter* v. 36. *m. et* 49. *m. Mihi formulæ isti ea vis inesse visa erat, quam in Latina versione his verbis expressi:* Perrexit dicere: *Russus* ix. 2. *f.* ἔφασαν λέγοντες ῥήτορων *reddere*, Sic dicere perrexerunt. *Commode vero Weiske, vir doctus, in libello qui* Pleonasmi Græci *inscribitur*, p. 113. *monuit, adjecto isto participio significare Herodotum*, ipsa ejusmodi verba adferri, non solum sententiam utcumque expressam. *Observabit autem studiosus lector, formulæ istæ non uti Nostrum, nisi ubi ab obliqua* (*quam vocant Grammatici*) *orationi, quo sermonem alterius referre earpsit, ad reliquum sermonem orationi recta adpropinquandum progreditur. Aliam notionem habet quod* vi. 137. *a.* εἶπε, ἔκ τ' Ἐκαταίου ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι, λέγων *etc.*

3. *In Epistolarum initiis, et in defendis Mandatis, ubi aliquis loquitur nomine et verbis alterius, usitata olim erat formula hujusmodi:* Ἄμασις Πολυκράτεϊ ὧδε λέγει, iii. 40. *a. N.* Ὀροίτης Πολυκράτεϊ ὧδε λέγει, iii. 122. *m.* Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Μαρδόνιος τάδε λέγει, viii. 140, 1. *a.*

4. *Verbum* λέγειν *usurpatur ubi agitur de Scripto quodam, cujus Argumentum exponitur.* τὰ γράμματα ἔλεγε τάδε, γράμματα λέγοντα τάδε, i. 124. *a.* 187. *a. et f.* ii. 106. *f.* iv. 91. *a.* viii. 22. *o.*

5. *Ut Latinum verbum* dicere, *sic et Græcum* Λέγειν *subinde ponitur ubi aliquis* Non diserte nominavit id quod spectavit, sed tacite Significavit. *Sic ubi Herodotus ait*, Themistoclem persuasisse Atheniensibus ut decentas naves ædificarent ἐς τὸν πόλεμον, ad bellum; *adjecit scriptor* τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων, Nempe bellum illud Dicebat quod tum cum Æginetis ortum erat Atheniensibus, vii. 144. *m. quo loco in nostra editione video prava verborum distinctione obscuratam esse scriptoris sententiam. Oportebat, quemadmodum recte dederant superiores editiones, νέας—ποιήσασθαι διηκοσίας ἐς τὸν πόλεμον, τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων, et in versione Latina repetendum*, Naves—decentas ædificarent ad bellum; (*nempe*) bellum dicens Ægineticum.

λεγομ. *et* γεγαμ. *passim perumtantur a librariis, ut* iv. 113. *extr. et* iv. 46. *a. N. Nec vero idcirco solicitari debuit scriptura* γεγαμ. *in Præmm. libri* i. *ubi vide Not.*

Λεηλατέειν, Populari, Diripere. (i. q. διαρπάζειν, *et* φέρειν καὶ ἄγειν.) ἐκτιγμένοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης λεηλατεῦσι τὸ πεδίον, ii. 152. *f.* λεηλατήσας εἶλόντας τὴν πόλιν, v. 101. *a.*

Λεῖμμα, ατος, τό, Reliquum, Id quod superest. τοῦ παιδὸς τὰ λείμματα, Vidit reliquias pueri (*in fructa concisi*) i. 119. *f.*

Λειογένειος, ὁ, ἡ, Lævem (Glabrum) mentum habens. ἄνδρας λειογενείους τῇ τῶν γνωμῶν ἀσθῆτι σκευάσας, v. 20. *m.*

Λεῖος, η, ον, Lævis, Glaber. λεῖον χωρίον, Apertus, Planus locus, Nullis asperitatibus aut difficultatibus impeditus. τὸ πλάτιστον χωρίον καὶ λειότατον, vii. 9, 2. *a.* ubi λειότατον (*sic*) *est in cod. F.*

Δείπειν, *pervulgatæ notionis:* Relinquere *qualibet modo; veluti*, τὰ ἐν τοῖσι οἰκίοισι ἔλιπε, viii. 35. *f.* τὸν στρατὸν τὸν ἐλίπομεν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ix. 16. *m.*

Med. Λείπεσθαι (Λιπέσθαι) τι, Aliquid de se (sui quiddam, *velut* gloriam *aut* memoriam sui *aut* rerum a se gestarum) post mortem Relinquere inter homines et ad posteritatem transmittere. μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, vi. 109. *a. m.* μνημόσυνον τοῦτο ἄλλο ἐλίπετο, i. 186. *a.* μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι, ii. 136. *m. f.* μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι, ii. 148. *a.* vii. 24. *m.* (*Sic et verbo compesito.* ψυχὴ μὲν γὰρ τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέλω, ix. 16. *a. m.*) *Rursus*, τῶν βασιλέων τῶν τὰς πυραμίδας τεινάς λιπομένων, ii. 134. *m. ubi perperam* λιπόντων *ex conject. edidit Stephanus. Similiter*, ὃς—τάδε οἱκ ἐλάχιστον (*nempe* δίκαιον ἐξ ἑωυτοῦ ἐργασμένον, *aut* ἐκαιοσύνην ἑωυτοῦ μνημόσυνον) ἐλείπετο, vii. 164. *f. Eadem sententia etiam Passivo verbo expressa legitur* vii. 220. *a. m. hoc modo:* μένουσι δὲ αὐτοῦ πλέες μέγα ἐλείπετο, *quod proprie sonat:* Manente vero ibi (*aut* A manente ibi) ingens gloria relinquebatur; *poterat autem Scriptoris sententia Græce in hunc etiam modum efferri*, μένων δὲ αὐτοῦ πλέος μέγα ἐλείπετο, *ac*

Digitized by Google

fore suspicor sic scripsisse Herodotum. De Futuro Med. paulo post dicetur.

Passivum, 1. *absolute*, aut *cum Dativo personæ*, Superesse. ὀλίγων σφι ἡμερέων λείπεται σιτία, ix. 45. *m.*

2. *cum Genitivo*, Λείπεσθαι (Λειφθῆναι) *τινὸς, duo significat:* 1. Pone (A tergo) relinqui ab altero, Superari, Vinci, Inferiorem esse. καμήλους ταχύτητα (*al.* ταχύτητι) οὐ λειπομένας ἵππων, vii. 86. *f. N.* quod idem valet ac οὐκ ἐσσομένας ἵππων ἐς ταχύτητα, *coll.* iii. 102. *extr.* τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον φαίνεται λείψεσθαι (*id est, quod mox ait,* ἐνδεέστερον ἔσεσθαι) τοῦ ἐκείνων, vii. 48. *b. ubi* λείψεσθαι, *quod in communi sermone Futurum verbi Medii censetur, Ionico more* (*sicut passim alibi*) *ponitur notione Futuri Passivi* λειφθήσεσθαι. *conf. Not. ad* v. 35. *a.* ἀφρόντιζον ὅκως μὴ λείψομαι (Ne essem inferior) τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, vii. 8, 1. *m.*

Significat vero etiam 2. Ultro, Consulto, Sua culpa pone alterum (retro) manere; *aut* procul ab aliqua re (*v. gr.* a pugna) abesse; Non sequi (Deserere) aliquem; non adesse rei gerendæ, Non in tempore ad eam advenire. οὗτος οὐκ ἤθελε λείψεσθαι (*rursus Ion. pro* λειφθήσεσθαι) τοῦ βασιλῆος, Se non retro mansurum procul a rege, Se non desertum esse regem, viii. 113. *m. Ad Genitivum, cum quo construitur hoc verbum, subintelligitur* ἀπὸ *præpositio, quæ diserte adjecta legitur* ix. 66. *a. ubi verba* λειπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλῆος *non tam vertenda erant* Mardonium a rege relinqui; (*id Græce sonaret* λειπ. ὑπὸ βασιλ.) *quam*, Mardonium retro (in Græcia) mansisse, nec secutum esse regem, non cum rege in Asiam esse regressum. Ibidem *perperam olim* λειπομένου *edebatur, ubi passivum* λειπομένου *recte dederunt veteres libri.* μηδεμίῃ καιρότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης, Nullo pravo consilio aut parum honesta causa Retro mansisse, Non interfuisse pugnæ navali, vii. 168. *extr.* λείπεσθαι τῆς ἐξόδου Λακεδαιμονίων, Non una cum Lacedæmoniis ad bellum proficisci; Lacedæmoniis in bellum exeuntibus manere domi, ix. 19. *a.* οὗτοι μέν νυν ἐλείφθησαν, ἤτοι τῆς ναυμαχίης, viii. 44. *m. quod idem valet ac* οὐ συνεναυμάχησαν *ibid. paulo ante*, Non interfuerunt prælio navali; In tempore non advenerunt. *Similiter*, λειφθῆναι, *scil.* τῆς μάχης, *aut* τοῦ ἀδελφοῦ, Retro mansisse; Non interfuisse *pugnæ*, *aut* Non secutum esse *fratrem*, vii. 229. *m. f.*

Λειποστρατίη, ης, ἡ, Desertio militiæ, Desertæ militiæ crimen. τοὺς μὲν λειποστρατίης ἐπὶ Ἰχθύας αἱτιώμενος, v. 27. *b.*

Λειποψυχίων, Animo deficiens, Ignavus miles, Timidus. vii. 229. *m. f. qui mox* ibid. *dicitur* οὐκ ἐθελήσας ἀνασθήσεσθαι.

Λειποψυχίη, ης, ἡ, Deliquium animi. ἐκ πολλῆς λειποψυχίης *est in mentis nonnullis et olim editis* i. 86. *m. ubi nunc* ἐκ πολλῆς ἡσυχίης.

Λελογισμένως ἔχων ἂν, *etc.* Ratione ita inita ut, iii. 104. *a.*

Λεοντέη, *scil.* δορῆ, Leonina pellis. λεοντέας ἐναμμένοι, vii. 69. *a.*

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *nomen collectivum.* Squamæ, Lamellæ ferreæ squamarum formam referentes. κιθῶνας χειριδωτοὺς ποικίλους λεπίδος (*intellige* ἐκ λεπίδος) σιδηρέης, ὄψιν ἰχθυοειδέος, Loricas manicatas ex laminis ferreis confectas, quarum forma squamas piscium referebat, vii. 61. *a. N.*

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, (*Adjectivum verbale, a verbo* Λεπιδόω) Squamatus. θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, ix. 22. *m. Conf.* Λεπὶς.

Λεπιδωτὸς, οῦ, ὁ, (*Substant.*) Lepidotus, piscis Niloticus, ii. 72.

Λέπρη, ης, ἡ, Lepra, i. 138. *m. Vide* Λεύκη.

Λεπτὸς, ἡ, ὸν, Exilis, Parvus. πλέων πλοίοισι λεπτοῖσι, Minoribus navigiis navigare, vii. 36. *m.* ἐνατενίουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου, viii. 107. *f.* τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων, Minores pecudes, oves et capræ, viii. 137. *a. N.*

Λέσχη, ης, ἡ, Sermo, Confabulatio, Colloquium familiare. ἐκ λόγων ἄλλων ἀναπίπτεσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου, ii. 22. *a.* γενομένης λέσχης ὃς γένοιτο αὐτέων ἄριστος, ix. 71. *m.* καπῆλαι ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων, *Vit. Hom.* 13. *a. et* 16. *a. ubi poesis cum Porto et Eustathio* locum *intelligere* quo ad confabulandum conveniunt homines. λόγος ἦν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν, ibid. 12. *f. Conf.* Ἑλλέσχος.

Λεσχηνεύειν, Confabulari, Familiariter colloqui; *unde Composita* Περιλεσχήνευτος *et* Προλεσχηνεύειν, *quæ vide.*

Λεύειν, *vide* Καταλεύειν.

Λευκανθίζειν, Albicare, Albo calore (Dealbatum) esse, viii. 27. *m.*

Λεύκη, ης, ἡ, Vitiligo alba. πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα, *Gloss. unde Gregor. et Suid. Conf. Fœs. Œcon. Hippocr. hac voce.* ὃς ἂν λέπρην ἢ λεύκην ἔχῃ, i. 138. *m.*

Λευκόλινον, ου, τὸ, Linum album. ὄπλα ἐς τὰς γεφύρας λευκολίνου, Rudentes ex albo lino confecti, vii. 25. *a.* 34. *a.* 36. *m.*

Λευκόφρυς, υος, ὁ, ἡ, Candidus, Albus, *proprie* Candida supercilia habens. λεύκοφρυς ἀγορὴ, Candidum forum, i. 57. *f. in Orac.*

Λευρὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* λεῖος *et* ὁμαλὸς, Lævis, Planus. λευρῷ ἐπὶ χάρῃ, In regione Patente, Plana, Non aspera, i. 67. *m. in Orac.*

Digitized by Google

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *Suida interprete, est* Homo dignus qui lapidibus obruatur; *Hesychium si audias, est* Lapidator, Latro, Percussor, v. 67. *m. N. conf. Alberti ad Hesych. voc.* Λευστῆρα.

Λεχεποίης, ὁ, *epitheton Homericum* Fluvii, circa quem mollissæ sunt Herbæ in quibus molliter recumbere (λέγεσθαι) possis. ἐπὶ Ἀσωπῷ λεχεποίῃ, ix. 43. *m. in Orac.*

Λέων, οντος, ὁ, *vide Indicem Rer. et Verb. voce* Leo.

Λαὸς, ὁ, Populus, *vide in* Λαός.

Λεωσφέτερος, ὁ, In civium numerum cooptatus, "*Quasi dicas, ὃν τινὲς ἐκ τοῦ* Λεὼ (*i. e.* λαοῦ) *σφετέρου ποιοῦσιν εἶναι,*" *interprete Porto. τὸν* Λακεδαιμόνιοι *ἐποιήσαντο* λεωσφέτερον, ix. 33. *a. N. id est: πολλήτην σφέτερον ἐποιήσαντο, ut est ibid. paulo inferius.*

Λεωφόρος, ου, ὁ, ἡ, Populum ferens, A populo frequentatus, celebratus. *ὑπὲρ τῶν μάλιστα* λεωφόρων *πυλέων τοῦ ἄστεως*, i. 187. *a.*

Λήγειν, Desinere. ἡ *ἀτραπὸς ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ,—*λήγει *δὲ κατὰ Ἀλιπληδὸν πόλιν*, vii. 216.

Λήδανον, ου, τὸ, Ladanum, iii. 107. *a.* τὸ Ἀράβιοι *καλέουσι* λάδανον, iii. 112. *a. Vid. supra* Λάδανον.

Λήθη, ης, ἡ, Oblivio. λήθην *ἐκείνων ποιεύμενος*, Oblitus (Memoriam deponens) illarum *inimicitiarum*, viii. 79. *a. m. sive*, Nullam earum mentionem faciens; *quemadmodum dicimus μνήμην ποιεῖσθαι τινός.*

Λῃΐζεσθαι, *absolute*, Prædari, Prædam cogere. *θηρεύοντές τε καὶ* λῃϊζόμενοι, iv. 119. *extr. Cum Accusativo*, Rapere. *τὸν κριτῆρα οἱ Σάμιοι ἐλῃΐσαντο*, iii. 47. *m.* λῃϊσάμενοι *τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας*, iv. 145. *a. τὰ χρήματα* λῃΐσεται, vi. 86, 3. *et χρήματα* λῃΐσασθαι, ibid. *in Orac.*

Λῃΐη, ης, ἡ, (*Ion. pro* ἡ λεία.) Præda. *κατὰ* λῃΐην *ἐκπλώσαντες*, ii. 152. *m. τῆς* λῃΐης *μεταλαμβάνει*, iv. 64. *a. ζῶσι ἀπὸ* λῃΐης *τε καὶ πολέμου*, iv. 108. *extr. διεδάσαντο τὴν* λῃΐην, viii. 121. *m. f. μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς* λῃΐης, viii. 123. *a. τὴν* λῃΐην *προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλὸν*, ix. 106. *a. τοὺς μὲν αἰτιωτάτους ἀνασκολόπισε—τοὺς δὲ λοιποὺς* λῃΐην *ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας*, Reliquos vero Persis prædæ loco permisit; *proprie*, Jussit Persas ut reliquos prædæ loco sibi haberent, *i. e.* mancipia facerent, in servitutem abducerent aut sub hasta venderent, iv. 202. *a.*

Λῃΐον, ου, τὸ, Seges. ἄρθη τὸ λῃΐον *ἀνέμῳ βιώμενον*, i. 19. *m.* ἀρδόμενον *ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀδρύνεται τὸ* λῃΐον, i. 193. *a.*

Λῃΐστὶς, ύος, ἡ, *i. q.* λῃΐη, Præda *sive* Prædatio, *ipsa* Actio *aut* Institutum prædandi. ζῆν *ἀπὸ πολέμου καὶ* λῃϊστύος, v. 6. *extr.*

Λῆϊτον, ου, τὸ, Curia, *Achæorum dialecto*, λῆϊτον *καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ* Ἀχαιοὶ, vii. 197. *m. Est a* λαὸς, *i. q.* λαὸς, Populus: *unde* λῆϊτον *idem atque δημόσιον. Vide Etymol. M. p.* 562. *extr.*

Λῆμα, ατος, τὸ, Animus fortis, acer, generosus et audax; Præsentia animi, Fortitudo, Magnitudo animi. ἔργα *χειρῶν τε καὶ* λήματος *μέγιστα*, v. 72. *f. τὰ πολέμια δόκιμος, καὶ ἄλλως* λήματος *πλέος*, v. 111. *a.* Artemisia regina *ὑπὸ* λήματος *καὶ ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο*, vii. 99. *a.* λήματι *μὲν καὶ ῥώμῃ οὐκ ἔσσονες ἔσαν οἱ Πέρσαι*, ix. 62. *m. f.*

Λήμνια ἔργα, τὰ σχέτλια, Lemnia faciliora *dicuntur, quæ sunt* Improba, vi. 138. *extr.*

Ληὸς, *i. q.* Λαὸς, *quod vide.*

Λήρισσα, Larissæ *vel* Larissa, civitas Æolica, i. 149. *a. N.*

Λαρισσαῖος, Larissæus, *ex Larissa Thessaliæ*, ix. 1. *a.* 58. *a.*

Λίβανος, ου, ἡ, Thurifera arbor; *quæ alibi Nostro* τὸ λιβανωτοφόρον δένδρεον, et τὸ τοῦ λιβανωτοῦ δένδρον *Theophrasto lib.* ix. *cap.* 4. *Memoratur autem etiam apud Nostrum* τῆς κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον, iv. 75. *m. At, quum ibi de* Scythis *agatur, haud immerito mirabatur Larcherus, qua via quove modo* thurifera arbor, *aut illius arboris frusta, ad Scythas pervenerint. Et suspicari utique licuerit, ambiguitate quadam vocabulorum deceptum fortasse Herodotum ista scripsisse. Verumtamen, ut ad Græcos, sic et ad Scythas, per Phœnicum industriam Arabicæ merces potuerunt pervenire. Conf.* iv. 107. *m.*

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, Thus, iv. 107. *a.* τὰ ἄλλα θυώματα πλὴν λιβανωτοῦ, ii. 86. *m. f.* λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα, vi. 97. *extr.*

Λιβανωτοφόρος, ὁ, ἡ, Thurifer. τὰ λιβανωτοφόρα δένδρεα, iii. 107. *m.* λιβανωτοφόρα *αὐτοῦ* (τοῦ τῆς Ἀραβίης ὄρεος) τέρματα, ii. 8. *m.*

Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Libycus. τὸ οὔνομα τοῦτό ἐστι Λιβυκὸν, iv. 192. *f. ubi alii quidem* Λιβυστικὸν *præferunt, alii* Λιβυστῖνον. *Vide Var. Lect. et Not.*

Λίθινος, Lapideus. ἀρτήματα λίθινα χυτὰ, adpendicula lapidea fusa, *i. e.* ex fusis lapillis, ii. 69. *a. N. ubi* λιθωτὰ *præferunt codd. nonnulli.* τύπον ποιησάμενος λίθινον, iii. 88. *f. (ubi alii quidem* λίθον.) ἔστηκε λίθινος, Stat lapideus; *i. e.* Statuam habet lapideam, ii. 141. *extr.* λίθινος λέων, vii. 225. *a.*

Λίθος, ου, ὁ, Lapis; *masculini generis, etiam ubi de Pretioso* lapide *agitur. Sic,* σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας, ii. 44. *a. Cæterum vide Indic. Rer. et Pers. voce* Lapis.

Λιθοτομίη, ης, ἡ, Lapicidina, ii. 8. *a.*

Digitized by Google

124. *a.* 158. *a. m. Ubique pluruli numero gaudet vocab.*

Αἰθιοπὸς vide in Αἰθιοψ.

Λιμαίνειν, Fame laborare. *ἵνα μὴ λιμήνειε ἡ στρατιὴ*, vii. 25. *a.* *λιμαινούσης οἱ τῆς στρατιῆς*, vi. 28. *m. ubi perperam olim* διαμαινούσης.

Λιμναῖος, η, ον, Palustris, Ia lacubus habitans. *ἔτρεφον ὄρνιθας χεραιούς τε καὶ λιμναίους*, Aves aquatiles, vii. 119. *a.*

Λίμνη, ης, ἡ, Lacus, Stagnum, Palus. *De lacu arte facto habes, ὀρύσσω ἕλυτρον λίμνῃ*, i. 185. *m. N.* 186. *a. ἐς τὴν λίμνην δοῦσαν ἕλος*, In lacum qui nunc palus erat, i. 191. *m. N.* *λίμνη ἐκ τῆς ἕλεος γίνονται*, vii. 30. *a.* *ἰχθύες τρεφόμενοι ἐν τῇσι λίμνῃσι*, ii. 93. *a.*

Alia vide in Ind. Rer. et Pers. voce Lacus, *et* Mæotis.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, Fames. *λιμῷ συνεστεῶτας*, Cum fame colluctantes, vii. 170. *a. N.* ix. 89. *f.* *πιεζόμενοι λιμῷ*, vi. 139. *a.* *λέγω τὴν χώρην—λιμὸν τέξεσθαι*, vii. 49, 2. *ταῦτα δ' ἐκόλευσε ὑπὸ λιμοῦ*, viii. 115. *m.*

Λίνεος, η, ον, Linens; *atque etiam, (ut quidem doctis viris placet)* Ex gossypio confectus. *κιθὼν λίνεος*, i. 195. *a. N.* ii. 81. *a.* *θώρηξ λίνεος*, iii. 47. *m. f.* *εἵματα λίνεα*, iv. 74. *a.* *λίνεα ὅπλα*, Rudentes ex lino torti, vii. 36. *m. f.*

Λῖνον, ου, τὸ, Linum, ii. 105. iv. 74. *a. et b. Conf.* Λευκόλινον.

Λῖνος, ου, ὁ, Linus, cantilenæ nomen cujusdam, ii. 79.

Λιπαρέειν, Perseverare. *Cum dativo actionis in qua quis perseverat.* *μὴ λιπάρεε τῇ πόσει*, Ne persevera bibere, Noli ulterius adsidere compotationi, v. 19. *m. Cum Participio actionem significante.* *ἐλιπάρεε ἰστορέων*, Institit percunctari, iii. 51. *m.* *λιπαρέετε μένοντες*, Perseverate manentes, Durate et manete, ix. 45. *m. Absolute, aut subintellecto participio verbi actionem indicantis.* *ἡμέες λιπαρήσομεν (nempe ἔχοντες) οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν*, Nos in hoc statu, *quo sumus, manere* Perseverabimus, Durabimus, viii. 144. *f.* *λιπαρεόντων δὲ αὐτῶν, scil. τῇ ἐπειρωτήσει*, Quum illi instarent quærere, i. 86. *m.* *ἐπείνης δὲ λιπαρεούσης, (nempe ἐλιπάρει χρῃζουσα τοῦ Ξέρξεω)* Quum instaret illa (non cessaret) postulare, ix. 111. *a. coll.* 110. *f.*

Participium Λιπαρέων, *absolute positum, commode per Adverbium exponi potest,* Perseveranter, Constanter. *φασὶ—τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν (scil. τὴν σιτοδείην) λιπαρέοντας*, Aiunt Lydos aliquamdiu Constanter, Perseveranter tulisse illam rei frumentariæ penuriam, i. 94. *a. m. Conf.* Διάγειν *et* Λιπαρίη.

Λιπαρίη, ης, ἡ, Perseverantia, Constantia, Tolerantia laborum. *τέλος ἀρετῆ τε καὶ λιπαρίῃ ἐκβήσεσθαι τοῦ ἐπιόντος*, ix. 70. *a. m.* *ἐς τόδε λιπαρίῃ τε καὶ ἀρετῇ ἀντέχομεν*, ix. 21. *m.*

Λιτὴ, ῆς, ἡ, *præsertim Pluruli numero*, Preces. *κατέβαινε ἐς λιτὰς, καὶ συγγενόμενον αὐτῷ κελεύειν ἔχειν ἀδτὸν*, i. 116. *extr.* *θεοῖσί τε καὶ λιταῖς ἀνορύσσειν (αὐτὸν) μὴ προσωτέρω παρελθεῖν*, i. 166. *a.*

Λίτρον, ου, τὸ, (*Ion. et Attic.* ἡ. *q. νίτρον*) Natrum, Sal sodæ, Alcali fixum. *τυροκνέουσι λίτρῳ*, ii. 86. *m. f.* *τὰς σάρκας τὸ λίτρον κατατήκει*, ii. 87. *f. Utrobique* νίτρ. *olim edd. cum mendis nonnullis.*

Λίψ, ιβός, ὁ, Africus ventus, ii. 25. *m.*

Λογάδες, οἱ, (*tantummodo a sing.* Λογὰς, άδος) Delecti, Lecti. *λογάδας νεηνίας συμπέμψας*, i. 36. *m. et f.* *λογάδι νεηνίῃσι*, i. 43. *a.* *τρηχέσιοι Σπαρτιητέων λογάδες*, viii. 124. *f.* ix. 21. *extr.* *λογάδες Περσέων τοὺς ἀρίστους*, ix. 63. *a.*

Λογίζεσθαι, 1. Computare, Supputare, Numerum inire et summam subducere. *εὗρον λογιζόμενος, ἀργυρίου μὲν ὀδὸ χιλιάδας ἐούσας μοι ταλάντων etc.* vii. 28. *a. m.* *λογιζόμενος ὁ Δαρεῖος, εὑρὼ οἱ πλέω ἀγαθὰ τῶν ἁμαρτημάτων τετιημένα*, vii. 194. *f. (ubi temere olim* ἀναλογιζ. *edd.) τούτῳ μύρια λογίζονται εἶναι (ἔτεα) ἐς Ἄμασιν*, ii. 145. *m. ubi vulgo quidem Passive accipiunt*, Supputantur, Numerantur. *Sed, ut alibi, sic et hic Activa notione ponit hoc verbum, intelligitur ex verbis continuo subjectis, alei τε λογιζόμενοι καὶ alei ἀναγραφόμενοι τὰ ἔτεα.*

2. Reputare, Existimare, Judicare *de re quadam*, In aliquo numero ponere *aliquem. τὸν ἕτερον (παῖδα) οὐκ εἶναί μοι λογίζομαι*, i. 38. *extr.* *τὸν Πᾶνα τῶν ἀνὴρ θεῶν λογίζονται εἶναι*, ii. 46. *a.* *ἀνδρὶ λογίζεσθαι τοιούτων πέρι οὐ τὸ εἶναι τι*, ii. 29. *a.* *οὕτω ἐλογίζετο κατὰ πρῆξιν οἱ ἕκαστα τὰ πρήγματα*, viii. 136. *f.* *Σμέρδιν μηκέτι ὑμῖν ὄντα λογίζεσθε*, Sic existimate, Smerdin non amplius in vivis esse, iii. 65. *m.*

3. Secum reputare, Perpendere. *ταῦτα λογιζόμενος*, viii. 53. *f.* *ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοῖσδε ἀνευρίσκων λογιζόμενος*, rem recte mecum Reputans, vii. 8, 3. *a. ubi temere olim* ἀναλογ. *edd.*

4. Secum constituere, Re deliberata secum decernere. *ἐκ ταύτης (τῆς κώμης) ἐκποιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ Ἕλληνες*, vii. 176. *extr.*

Λόγιμος, η, ον, Cujus habetur ratio, Honoratus, Spectatus, Nobilis, Illustris. *λόγιμος*, Vir spectatus, iv. 138. *extr.* *ἰδεῖν ἐστὶ λόγιμον καὶ ἐν λόγῳ πρὸς βασιλῆος*, ibid. *a. Sic πόλισμα λόγιμον*, i. 143. *m.* Civitas excellens præter alias *quæ sunt* λόγιμον ἐλαχίστου, ibid. *πόλι λογίμῃ*, vi. 106. *m.* *ἀνὴρ ἐν Σπάρτῃ λόγιμος*, ix. 64. *b.* *παρὰ Μήδοισι λόγιμος γενόμενος*, viii. 65. *a.*

Digitized by Google

λόγιμος ἐς τὰ πρῶτα, ix. 116. *a.* τὰ ἱρὰ τὰ λόγιμα, Illustria, Nobilia pro ceteris templa, ii. 111. *f.*

Ἔθνος λογιμώτατον, i. 171. *a. m.* Αἰγυπτίων λογιμώτατοι legebatur olim ii. 3. *f. ubi rectius alii* λογιώτατοι, *nempe* Eruditissimi, Doctissimi. συγκαλέσας Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους legitur iii. 127. *m. ubi rectius fortasse alii* τοὺς λογιμωτάτους, *in quod consentiunt libri omnes* iii. 65. *a. et* ix. 15. *f. Sic* ἀνὴρ μετὰ Μαρδόνιον λογιμώτατος παρὰ βασιλέϊ, ix. 24. *b.* τῶν Τελλιπόδων ὧν λογιμώτατος, ix. 37. *a.*

Quod ex Herodoto citare videtur Pollux ii. 122. λογίμη πόλις, *id hac quidem sub forma apud Nostrum non reperitur; Sed similem* πόλισμα λόγιμον *spectavit Lexicographus, quod supra ex Nostri lib.* i. 143. *animadvertimus.*

Λόγιον, τὸ, i. q. χρησμὸς, Oraculum, Oraculi responsum, effatum, *aut* præceptum. τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι φασι λόγιον εἶναι κτίσαι, Lacedæmonios aiunt oraculi effato jussos esse hanc insulam colonis frequentare, iv. 178. *extr.* ἐν τῇ (Σαλαμῖνι) ἡμῖν καὶ λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι, viii. 60, 3.

Ἄλλων καθύπερθε ἐκ τῶν λογίων, i. 64. *m.* τῶν λογίων ἐνια, i. 120. *m.* τὰ λόγια λέγει *etc.* viii. 62. *f.*

Λόγιος, ὁ, Doctus, Eruditus, *præsertim* Historiarum (τῶν λόγων) peritus. ὁ τῆς ἱστορίης ἵμερος, παιδευόμενος, *ut est apud Hesychium. Nec enim idem est* λόγιος *atque* λόγιμος, *ut Portus putavit. Conf. Not. ad* ii. 3. *f. ubi perperam* λογιμώτατοι *pro* λογιώτατοι *olim edebatur.* Περσέων οἱ λόγιοι, i. 1. *a.* Ῥωσσῶν λογιώτατοι, Eruditissimi, Cultissimi, ii. 77. *a.* οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίῃ πέρι, οὔτε ἄνδρα λόγιον εἴδομεν γενόμενον, iv. 46. *a.*

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ, 1. Historiarum scriptor. Ἑκαταῖος ὁ λογοποιὸς, ii. 143. *a.* v. 36. *a. N.* ἀνὴρ λογοποιὸς *vocatur idem* Hecataeus, v. 125. *quo indigitari videtur non admodum in vulgus notas fuisse* Historias, *ab hoc scriptore editas.* 2. Fabularum scriptor. Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς, ii. 134. *m. f.*

Λόγος, ου, ὁ, Sermo, Ratio.

I. λόγος, *Sermo, Oratio, variis modis dicitur:*

1. Sermo quilibet, aut qualiscumque; Verba quæ quis facit. ὡς πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν, Ut brevi sermone absolvam; Ut paucis verbis dicam, i. 61. *f.* ἐς εἰπεῖν λόγῳ, (i. q. ἐνὶ λόγῳ) Ut verbo dicam, ii. 37. *m.* πολὺς ἦν ἐν τοῖς λόγοις, Multis verbis disseruit; *aut*, In colloquentium numero plurimos ille sermones fecit, viii. 59. *a.* (*conf. mox num.* 2.) λόγων πολλῶν ἀθρόμὰς, Multa verborum concertatio, ix. 26. *a.* τοιοῦτον λόγον εἶχετο, vii. 5. *a. m.* τῶν αὐτέων λόγων ἐχόμενοι, vii. 6. *a. m.* ὁ δὲ ἄλλον λόγον εἶχετο, viii. 60. *a.* λόγον ἔχοντας πλεονέκτην, vii. 158. *a.* ἀνοσιώτατον ἔχων λόγον, ix. 78. *a.* ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐνενεικαντές οἱ αἰτίην, i. 68. *m. f.* οὗτος ἦν οἱ ὁ λόγος ὑμαρτὴς, vii. 5. *f.* φίλιοι λόγοι, Pacifica mandata, vii. 163. *h.* φέρων τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ *etc.* Eadem mandata (Eadem conditiones) ferens, ix. 4. *a.* λόγον μέζων, ii. 35. *a.* 148. *a.* vii. 147. *a. Formula potest intelligi* Fama major, Famam superans, *ut nos cum Valla et aliis reddimus; sed videtur potius significari* Oratione major; *i. e.* Major et magis admirandus quam declarari verbis et oratione possit; *quam in sententiam commode Larcherus* "au dessus de toute expression" *interpretatus.* (*Conf. H. Steph. Thes. t.* ii. *col.* 621. *h. et* 622. *a.*) τουτέων ἐτέρωθί ἐστι λόγος, De his alibi erit dicendi locus, ix. 58. *f.* λόγον αὐτῷ προσέφερε τοιόνδε, His cum verbis est adloquutus, iii. 134. *a.* ἐπιστάμεθα σάφεσθον τήνδε μάχης εἶνεκα συλλεγῆναι πρὸς τὸν βάρβαρον, ἀλλ' οὐ λόγων, ix. 27. *a. ubi vulgo intelligunt opponi* μάχην πρὸς τὸν βάρβαρον, *et* μάχην λόγων, Altercationem. *Ad sententiæ summam parum interest; sed verba et genuinam Scriptoris mentem si spectes, hoc videtur ille dixisse,* Novimus, pugnandi causa cum hoste hic nos convenisse, non sermonum faciendorum causa, *i. e.* non ut longis orationibus tempus terarum.

2. Colloquium, *et* Λόγοι, *Plurali numero; quemadmodum Latine dicimus* Sermones miscere cum aliquo. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι, i. 86. *m.* ix. 44. *m.* ἐς λόγους συνελθόντες, i. 82. *m.* ἐς λόγους ἦλθον Μαρδ. καὶ Ἀρταβ. ix. 41. *a.* ἀπικέσθαι ἐς λόγους ἐτεόν, ii. 32. *a. v.* 49. *a.* τῷ Κλεομένεϊ ἐν λόγοισι ἐών, Cum Cleomene sermones miscens, iii. 148. *a. m.* τῷ ἐς λόγους ἦεε, v. 94. *a. Hinc referendum et illud videtur quod ex* viii. 59. *a. paulo ante adposuimus,* πολὺς ἦν ἐν τοῖσι λόγοισι, In colloquio, (In deliberantium consessu) ille præsertim frequenter verba faciebat, diu multumque disserebat.

3. *Intelligitur* Λόγος *etiam* Narratio *et quidem,*

1. Narratio quælibet, *præsertim quæ fit* Ore tenus. τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρέομεν, τὰ δὲ λόγοισι ἐπυνθανόμεθα, *i. q.* ἀκοῇ παρελάβομεν, Alia ex Narrationibus (Audita) cognovimus, ii. 148. *m. Sic* ὧδε γὰρ λόγῳ, ii. 150. *m.* ἀμφὶ (*vel* περὶ) τούτου ἄλλος λέγεται λόγος, iii. 32. *a.* ἔστι λόγος περὶ αὐτοῦ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγόμενος, ii. 47. *m. f.* 48. *extr.* τῆς πέρι λέγεται ὧδε ὁ λόγος, ii. 135. *m. f.* iv. 12. *extr.* 77. *a.* vii. 214. *a.*

2. Narratio quæ passim circumfertur,

Digitized by Google

Fama passim vulgata. παρ' ἡμέας περὶ τοῦ λόγος ἐπῖκται πολλὸς, i. 30. m. ὃς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, i. 75. m. λόγος ἐστὶ, sequente Accus. cum Infin. ii. 75. m. f. iii. 5. m. f. (ubi subintelligitur verbum ἐστὶ) iii. 115. m. vii. 129. a. 198. f. τὰ λόγος (scil. ἐστι) παρ' Ἀθηναίων—μαρτύρια θέσθαι, viii. 55. a. (quem ad locum vide notata in Var. Lect. et confer quæ infra notamus sub vocab. Μαρτύριον.) Reperiuntur vero etiam formulæ hujusmodi, qualis ista, ὅσπερ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι, Quem fama fert corrupisse Pythiam, v. 66. a. N. (quod nimirum eadem ratione dictum est, qua quis αἰτίαν ἔχειν dicitur.) Tum hæc alia formula: ἵνα λόγος σὲ ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸς, Quo bonam famam adquiras apud homines, vii. 5. m. ὅκως λόγος σὲ ἔχῃ μέζων, ix. 78. m. Conf. Φάτις.

3. Narratio literis consignata et posterorum memoriæ tradita, Historia. Sic Herodotus, de universo suo opere historico loquens, ait, τοῦτο τὸ ἔκος ἐχέτω μοι ἐς πάντα τὸν λόγον, vii. 152. f. ἐπεὰν κατὰ τοῦτο γένωμαι τοῦ λόγου, vi. 19. a. ἐπὶ τῶν μνήμην ἐτέρωθι τοῦ λόγου ἐποιησάμην, ibid. f. Alibi λόγον intelligit Partem aliquam suarum Historiarum. Sic, τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω, ii. 38. m. N. δεδήλωταί μοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λόγων, v. 36. f. ἐν τοῖσι πρώτοισι τῶν λόγων εἴρηται, vii. 93. τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι σημανέω, vii. 213. f. i. 75. a. ἐν ἑτέροισι λόγοισι δηλώσω, i. 106. b. N. τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι μνήμην ποιήσομαι, i. 184. a. τὴν ἐγὼ ἐν τοῖσι Λιβυκοῖσι λόγοισι ἀπηγήσομαι, ii. 161. m. N. Sic Ἑκαταῖος ἐν τοῖσι λόγοισι citatur a Nostro, vi. 137. a. conf. Λογοποιός.

4. Narratio allegorica, Fabula, Apologus. Sic ἔλεξέ σφι λόγον, Dixit illis fabulam, i. 141. a. et m. Hinc Æsopus ὁ λογοποιός.

5. Λόγος per metonymiam dicitur etiam Argumentum sermonis, Res ipsa de qua agitur. σαφέως προεκπυσμένος πάντα λόγον, Rem omnem antea cognoverat, i. 21. m. 111. f. 122. m. μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς, Ne cui alii hanc rem edicas, viii. 65. m. f. τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, Rem dicere sicut est, i. 95. a. ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, i. 116. f. τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, i. 118. a. (conf. Ἰθύς.) Referri huc etiam illud potest, πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβιάδεα προθεῖναι τὸν λόγον τῶν εἵνεκα συνήγαγε τοὺς στρατηγοὺς, viii. 51. a.

II. Λόγος, Ratio, varia atque varia hujus vocabuli notione.

1. Λόγος, Ratio, quatenus dicimus Rationem alicujus (aliquam, aut nullam) habere. Quo referimus locutiones hujusmodi. λόγον οὐδένα εἶχον, nempe αὐτοῦ, Nullam ejus rationem habuerunt, i. 62. m. λόγον εἶχε οὐδένα (τῶν ἐπιτασσομένων) Mandata nihili faciebat, i. 115. f. ἀρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι, i. 4. m. f. τούτου τοῦ ἔκους λόγον οὐδένα ἐκεκοίντο, i. 13. extr. τοῦ λόγου ἐλάσσω ἐκοιέετο, i. 117. a. Γάλης ἐκικρατέων λόγον ἐλάσσω ἐκοιέετο, vii. 156. a. Rursus, τουτέων οὐδένα λόγον ποιεῦσθαι, i. 213. iii. 25. m. f. v. 105. m. vii. 13. a. 58. a. 218. f. ix. 7. m. f. Item ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιέεσθαι τινὰ aut τι, iii. 50. f. vii. 14. a. 57. a. Denique etiam λόγου ποιεῦσθαι τινὰ: ut οὔτε λόγου μιν (nempe, τὸν Σόλωνα) ποιησάμενος, i. 33. N.

Quibus formulis respondent aliæ hujusmodi: ἔθνος ἦν λόγου ἐλαχίστου, Minimi momenti, i. 143. f. τοὺς λόγου πλείστου ἐόντας ἐκτειναν, Notabilissimos, Spectatissimos viros occiderunt, iii. 146. f. ἐόντες λόγου πρὸς βασιλῆος, Qui gratia valebant apud regem, iv. 138. a. λόγου οὐδενὸς γινόμενα πρὸς Περσέων, i. 120. f. λόγος οὐδεὶς (τούτου) ἐγένετο, i. 19. a. ἐσθῆτος ποικίλης λόγος ἐγίνετο οὐδὲ εἷς, ix. 80. m. τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος, Quorum jacturam (rex) minimi faciebat, iv. 135. a. Sic ἦν δὲ λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου, Nulla ratio habebatur pereuntium, vii. 223. f. Μαρδονίου δὲ, ἤν τι πάθῃ, λόγος οὐδεὶς γίνεται, viii. 102. f. Pari sententia dictum videri illud poterat, οὔτοι μὲν δὴ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐπώλεντο, ix. 69. f. ubi quidem commode vulgo intelligunt, Hi igitur nulla cum laude perierunt.

Eodem referri possunt hæ locutiones; (τούτους) ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε, Hos mancipiorum loco habebat, iii. 125. f. κατεῖχέ σφεας Λευκίδης, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος, Obsidum loco habens, vii. 222. m. κακοὶ δοῦλοί εἰσι, οἳ ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται εἶναι, Qui in sociorum numero (sociorum loco) esse dicuntur, viii. 68, 3. a. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρῶν λόγῳ; Tune in virorum numero censeare? iii. 120. m. N. ubi quod vulgo ἀνδρὸς legitur id nonnisi Aldinæ editionis nititur auctoritate.

Suspecta scriptura est, τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, i. 153. f. ubi aut abesse malis verbum εἶναι, aut cum Valck. corrigere, ἐκ τοὺς Ἴωνας—τὴν πρώτην ἰέναι.

Ἄξιος λόγου videri potest significare Memoratu dignus, Dignus de quo habeatur Sermo; sed rectius (puto) ex mente Scriptoris intelligetur Dignus cujus habeatur Ratio; Momenti alicujus, veluti cum ait, οὐκ ἔστι λόγου ἄξιον οὐδὲν, iv. 28. m. Cæterum perinde fere est utro modo accipias.

2. Λόγος, Ratio, quatenus Latine dicimus Rationem reddere. Sic δόντας λόγον

Digitized by Google

τῶν ἐπούσεων, Rationem reddentes eorum quæ fecerunt, viii. 100. *m.* Ἱστορέοντι λόγον οὐδένα ἔδιδον, Interroganti rationem nullam reddidit, Responsum nullum dedit, iii. 50. *f.* *Sed præsertim formulam hujusmodi,* λόγον διδόναι ἑωυτῷ, *amat Noster,* Rationem sibi reddere, Secum reputare, Secum deliberare et perpendere. ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε, *scil.* περὶ τοῦ ὀνείρου, i. 33. *f.* *Sic,* ἔδιδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψιος, i. 209. *m.* δοῦναί σφι λόγον, καὶ σφι ἀδεῖν *etc.* Re deliberata decrevisse illos, iii. 45. *a.* ἔδιδοσάν σφισι λόγον, i. 97. *m.* vi. 68. *f.* viii. 9. *a.* *Item Plurali numero:* ἔδιδοσαν αὖτις σφισι λόγους, iii. 76. *a.* ἑωυτοῖσι λόγους ἔδιδοσαν, καὶ σφίσι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε, vi. 138. *m.* *Interdum formulam istam sequitur conjunctio* ὅτι *vel* ὡς. ἐμεωυτῷ λόγους ἔδιδουν καὶ ὅτι—καὶ διότι *etc.* Reputavi mecum, vi. 86, 1. *m.* πρῶτοί σφι αὐτοῖσι δόντες λόγον ὡς οὐ ποιοῖεν δίκαια, v. 75. *a.* δόντες σφίσι λόγον ὡς οὐκ οἷοί τε εἰσὶ, iv. 102. *a.*

3. *Cum isto vocabuli usu conjunctus hic est, quo* Λόγος *intelligitur* Ratio *aut* Causa *qualiscumque,* quam vel in Judicando vel in Agendo sequimur, *atque inde etiam, partim,* Judicium *ipsum quod ferimus,* Sententia *aut* Opinio *quam habemus de re proposita; partim* Consilium *quo agimus aut aliquid suscipimus.*

1. *Ad* Judicandi rationem *pertinent hæ locutiones.* ἀληθέϊ λόγῳ χρεωμένοισι, veram rationem sequentibus, Verum si quærimus, v. 87. *f.* οἱ ἀληθέϊ λόγῳ βασιλέες, Qui vera ratione (re vera) reges habentur, i. 120. *a.* ἔχουσαν ἀληθέϊ λόγῳ, Quum revera prægnans esset, *nempe* quum non jam falso putaretur esse prægnans, v. 42. *a.* τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ex illorum ratione, Ex illorum opinione, Ut illi sibi persuaserant, viii. 6. *extr.* *Similiter,* ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ, v. 20. *extr.* *idem valere videtur ac* τῷ ἐκείνων λόγῳ, Ut illi opinabantur. *At alibi formula* τῷ λόγῳ, *aut simpliciter* λόγῳ *absque articulo, videtur idem valere ac* ἀληθέϊ λόγῳ. *Scilicet sic videtur accipiendum quod ait Noster,* viii. 61. *f.* ἑωυτοῖσι ἐδήλου λόγῳ ὡς εἴη καὶ πόλις καὶ γῆ *etc.* Ex ipsius rei ratione (Ex rei veritate) demonstravit esse ipsis et urbem et terram; *sive commodius fortasse naturalem verborum structuram talem concipias,* ἐδήλου ὡς λόγῳ (i. q. ἀληθέϊ λόγῳ) καὶ πόλις καὶ γῆ εἴη ἑωυτοῖσι, Ostendit esse ipsis Re vera (Ex vero si judicetur res) et urbem *etc.* *Similiter paulo post, cap.* 62. *a.* σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (*ex verborum distinctione olim vulgata, de qua vide Var. Lect.*) Hæc postquam Ex veri ratione (Ex rei veritate) ostendit; *aut,* Postquam ostendit, Re vera (Si recte res æstimetur) hoc ita esse. *Priorem locum* viii. 61. *f.* *Latine sic converterat Valla,* Ratione ostendit; *Wess. cum Gronovio,* Oratione ostendit: *alterum locum Valla,* Hæc quum ratione significasset; *Gronovius,* Hæc quum sermone significasset; *nos in nostra versione vocab.* τῷ λόγῳ *ad verbum* διάβασιν *retulimus. Simillimam locutionem habemus* v. 94. *f.* ἀποδεικνύντες λόγῳ οὐδὲν μᾶλλον Ἀλολεῦσι μετεῖν *etc.* *Rursusque* v. 84. *a.* οἱ δὲ ἀπέφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν. *Item* i. 129. *m.* Ἀστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἐόντα, *ubi corrigenda sunt nostra Latina.*

Ad Judicandi rationem *pertinent etiam hæ locutiones:* καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὗτος αἱρέει, Atque etiam Ratio evincit, rem ita se habere, ii. 33. *a. m.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, τοῦτον ἐσσωθῆναι, Minime est credibile, (Rationi non est consentaneum ut credamus) hunc fuisse devictum, iii. 45. *m. f.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, ἀναδεχθῆναι ἀσπίδα, vi. 124. *Conf. mox num.* 2.

2. *Ad* Agendi rationem, *vel* Causam quæ ad agendum movet, *refero, primum, loquendi genus aliquod Nostro familiare, ubi eadem, quam modo vidimus, formula* λόγος αἱρέει *occurrit, sed ea cum* Accusativo personæ *constructa; ut* μετεκβαίνεσκε, ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέοι, ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, vii. 41. *a.* ὁ θύσας χρᾶται (τοῖσι κρέασι) ὅ τι (*id est,* κατ' ὅτι *vel* ὡς) μιν ὁ λόγος αἱρέει, i. 132. *extr.* *quibus in locis* ὁ λόγος *non tam intelligitur* Recta ratio *cujus dictamen aliquis sequatur, quam* Qualiscumque ratio quæ ad agendum moveat, *ac fere* Quilibet animi impetus; *ut* ὅ τι μιν ὁ λόγος αἱρέει *cum H. Steph.* (*Thes. T.* i. 182. *a.*) *commode reddi possit,* In quemcumque usum ei visum fuerit, *vel,* ei libuerit, *aut,* fert animus. *Pariter,* ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, οὐ συμμίξομέν τοι, iv. 127. *m.* *non tam significat* Nisi nobis Ratio suaserit; *quam* Nisi id nobis placuerit, Nisi ita noster feret animus: *nempe,* Tu nos cogere numquam poteris ad congrediendum tecum. *Deinde huc referri potest alia formula, quam amat Noster, hujusmodi:* οὐκ ἦλθον ἐς τοῦτον λόγον ὥστε μάχεσθαι, Non eo consilii venerunt (*sive,* Non induxerunt animum) ut pugnam inirent, vii. 9, 2. *extr.* *N.* *Tum eadem formula, sed paulo aliter accipienda,* ἐς δὲ τοῦτον λόγον οὐ πολλοί τινες ἀπικνέονται, Sed in hujus rei rationem non multi perveniunt; *nempe* Non multi eo perveniunt ut senectutis causa a suis interficiantur, iii. 99. *extr.* *Denique huc pertinent locutiones in quibus* λόγος *commodissime* Consilium *intelligi potest, ut* κοινῷ λόγῳ, Communi consilio, De communi sententia, facere aut instituere aliquid. *Sic,* κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους, i. 141. *extr.* στρατεύοντες ἐπ' αὐτοὺς κοινῷ λόγῳ χρη-

Digitized by Google

σάμενοι, i. 166. *a.* ii. 89. *m.* μὴ κοινῷ λόγῳ πειθομένους ἴσως ταῦτα, iii. 119. *a. Similiter*, Famuli Cambysis occultarent Crœsum ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ ἔοντε etc. hoc consilio, hac causa; *possis etiam reddere*, hoc secum reputantes, iii. 36. *m. f. Sed eadem formula* ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ *alium etiam usum habet, quem mox num.* iii. *videbimus.*

III. *Scilicet* Λόγος *etiam intelligitur* Conditio, qua aliquid promittitur alteri. ὑποδεξαμένου τὸν λόγον καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι, i. 60. *a. m.* ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ἐπισχνέομαι, ἐπ' ᾧ στρατηγὸς γενήσομαι—ἐπ' ἄλλῳ δὲ οὔτε ἐγὼ etc. vii. 158. *f.* ὅταμον ὅρκια ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε, ix. 26. *m.* ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοισι τοῖσι καὶ αὐτὸς, ix. 38. *extr. In formula posteriori ævi scriptoribus familiari,* ἐπὶ τούτῳ aut ἐπὶ τούτοις *vocabulum* λόγῳ vel λόγοις *brevitatis studio omissa est; qua de ellipsi in Bosii Ellipsibus græcis debuerunt moneri tirones.*

IV. Λόγος, Modus *et* Ratio quæ in rebus inest aut servatur. τὰ χείλεα τοῦ τετραπόδου ἀνοικοδόμησε—κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχεϊ, i. 186. *m.* ὅκως τοῦ λοιποῦ κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς (*nempe μέρος*) τελέοι, Ut in posterum partem solum tributi impositi pendat Pro ratione, Pro portione, Habita ratione, *nempe* damni accepti, ii. 169. *b. N.*

Λόγχη, ης, ἡ, Cuspis, Spiculum, Ferrum hastæ præfixum. αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην, τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὸν ὁμοίως χρύσεον, i. 52. *ubi, quod τῇσι λόγχῃσι plurali numero ait scriptor, significat* (*interprete Larchero*) *fuisse hastæ illi* tria *spicula, unum longius et rectius in medio, duo alia* (recurva) *ab utroque latere.* αἰχμοφόροι τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες, vii. 40. *a.* 41. *a. et f.* 55. *m.* αἰχμαὶ σμικραὶ, quibus λόγχαι ἐπῆσαν μεγάλαι, *memorantur* vii. 78. *a. Tum aliæ* Hastæ (αἰχμαὶ) quibus κέρας δορκάδος ἐπῆν δξὺ πεποιημένον, τρόπον λόγχης, vii. 69. *a. m.*

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, Pestis, Lues. λιμὸν καὶ λοιμὸν γενέσθαι αὐτοῖσί τε καὶ τοῖσι προβάτοισι, vii. 171. *m. f.* ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ διαφθερίη, viii. 115. *m. ubi* λοιμὸς *quem dicit, eadem* διαφθερίη *est.* λοιμὸς *enim intelligitur* Quilibet morbus epidemicus, *sive* contagiosus *ille sit, sive* minus.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, Reliquus. τοῦ λοιποῦ, Deinde, In posterum, ii. 169. *b. et alibi.* Quod vero iii. 65. *m. legitur,* δεύτερα τῶν λοιπῶν ὁμῶν—γίνεται μοι ἀναγκαιότατον ἐντέλλεσθαι, *Larcherus quidem* (provocans ad *Marklandi Animadv. ad Max. Tyr. Dissert.* xvii. *p.* 682.) *adnotavit,* τῶν λοιπῶν *ibi idem ac* τοῦ λοιποῦ *valere; 'significasseque* Tandem, Quod ad reliquum attinet, Cæterum. *Ut perspicuum est, genitivum* τῶν λοιπῶν *ibi a superlativo* ἀναγκαιότατον *regi, ut sententia hæc sit:* Secundo loco, reliquorum præceptorum, quæ mihi vobis danda superunt, maxime necessarium hoc est.

Λοξίης, εω, ὁ, Loxias, Apollo, i. 91. *a. et m.*

Λούειν, Lavare. μετώπων ἕδατα, λουσθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς, iii. 124. *a.* 125. *f.*

Λοφιὴ, ῆς, ἡ, (*Ion. pro* λοφιὰ) Juba *equi*, vii. 70. *f.*

Λόφος, ου, ὁ, 1. Collis, ii. 124. *m. f.* 2. Crista galeæ. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιθέσθαι. Κᾶρές εἰσι οἱ κατιδόντες, i. 171. *m.* ἀντὶ λόφου ἡ λοφιὴ κατέχρα, viii. 70. *f.* Μάκαι λόφους κείροντα, Macæ cristas sibi tondent, *i. e.* Comam capitis ita sibi tondent, ut in vertice eminet crista, iv. 175. *m. ubi vide quæ continuo ibidem subjiciuntur.*

Λοχᾶν, Insidias struere, Insidiari. Cum Accusat. *personæ:* καὶ μιν οἱ λαμπαυκηνοὶ λοχήσαντες ὑπέρουσι ξωγρίῃ, vi. 37. *a.* λοχήσαντες ἐν τῇ θεσπιέῃ νήᾳ ἄλλον, vi. 87. *b. quibus quidem in locis poterat etiam accusativus* μιν *videri a verbo* αἱρέουσι *et* ἄλλον *pendere: sed minime ambigua verbi* λοχᾶν *constructio est ubi ait scriptor* Διόχησαν—τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας, vi. 138. *a. Sed et cum Accusat. rei construitur idem verbum* v. 111. *a. ubi* ἐλόχησαν τὴν ἐν Πηδάσῳ ὁδὸν, In via ad Pedasum collocarant insidias. *Perperam ibi olim* διοχήσαντο *edebatur.*

Λοχαγέειν, i. q. λόχον ἡγεμόνα ἔχειν, Cohortis ducem, Cohorti præfectum esse. τῶν ἐλοχάγεε Ὀλυμπιόδωρος, ix. 21. *extr.* λοχαγέων τοῦ Περσικοῦ λόχου, ix. 53. *a. ubi* λοχαγετέων *olim edd. quod quidem, ni refragarentur codices propemodum omnes, ferri et ipsum potuerat.*

Λοχίζειν, In manipulos sive cohortes (λόχους) distribuere. ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν Ἀσίῃ, i. 103. *a.*

Λόχος, ου, ὁ, Manipulus, Cohors, Manus Militum, ix. 53. *et* 57. *plus semel.* ξύλινον λόχον, Naves hostiles *dixit* Pythia, i. 57. *f. coll.* 58. *a.*

Λύειν, Solvere, Abrogare *legem.* λύειν νόμους ἔχοντας εὖ, iii. 82. *extr. Notione* Liberandi e servitute vel captivitate *positum hoc verbum olim obtinebatur* ix. 76. *m. ubi legebatur* λῦσαί με τὴν ἑωυτοῦ αἰχμαλώτου δουλοσύνης. *At, si ibi hoc verbo uti voluisset Herodotus,* λῦσόν με scripturus *fuerat activa verbi forma,* (*coll. v.* 88. *m. f.*) *non* λῦσαι *in medio genere: quare scripturam* βῦσαι, *quam alii præivere libri, adoptavi. Cæterum de eodem loco vide quæ supra sub vocab.* Δουλοσύνη *monui.*

Λυκοεργὸς, έος, ὁ, ἡ, Interficiendis lupis

Digitized by Google

idoneus. προβάλουσι δύο λυκοεργέας, vii. 76. ubi alii quidem λυκιοεργέας, quod intelligunt Operis Lycii.

Λυκόργος, nomen proprium, i. q. Λυκοῦργος, i. 65. m. N. in Pythiæ orac.

Λυμαίνεσθαι, Insultare, Indigne et contumeliose agere cum aliquo, Contumeliosa clade adficere. Cum Dat. pers. λυμαίνεσθαι νεκρῷ, ix. 79. a. i. 214. f. δεινὸν ποιησάμενοι νέας οὕτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, viii. 15. a. N. (ubi nonnulli σφέας pro σφι) Cum Accusat. τὴν ἵππον αὐτέων ἐλυμήναντο ἀνηκέστως, viii. 28. a. Simul cum Dat. et cum Acc. in eadem phrasi: ᾧ λυμαινόμενοι Πέρσαι, ἐδόκεον Ἀμασιν λυμαίνεσθαι, iii. 16. f. ni cum aliis Ἀμάσι ibi malueris. Vide Var. Lect.) Omisso casu personæ, aut ambiguo regimine. μαστιγοῦν (αὐτὸν) ἐκέλευε,—καὶ τἆλλα πάντα λυμαίνεσθαι, iii. 16. a. ὅτε τὸν ξεῖνον Μεγαβάτης δήσας λυμαίνοιτο v. 33. m. f. ὁ δὲ, παραλαβὼν ἡμᾶς, λυμαίνεται λύμῃσι ἀνηκέστοισι, vi. 12. m. f. Conf. Διαλυμαίνεσθαι.

Λύμη, ης, ἡ, Contumelia, Insultatio. ἐπὶ λύμῃ (Contumeliæ causa, Insultandi causa) πάντων ξυρῆσαι τὰς δεξιὰς παρηίας, ii. 121, 4. f. iii. 14. a. ἄνδρα οὕτω αἰσχρῶς λύμῃ διακείμενον, ii. 162. f. de homine cui aures et nares præcidi jusserat rex. λυμαίνεσθαι λύμῃσι ἀνηκέστοισι, vi. 12. m. f.

Λυπέειν, 1. Tristem reddere, Dolore adficere. ἦν τις τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα, Hunc tristis aliquis casus adflictabat, vii. 190. f. cum Var. Lect. et Not. 2. Incommodare, Molestiam creare, Infestare. ἡμέες λιταρήσομεν οὕτω ὅκως ἂν ἔχωμεν, οὐδὲν λυπέοντες ὑμέας, Nullam vobis molestiam exhibentes, viii. 144. f. ἡ ἵππος αἰεὶ προσέκειτό τε καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἕλληνας, Equitatus instabat Græcis, eosque Infestabat, Premebat, ix. 40. m. τὸ γὰρ προσκείμενόν σφεας ἐλύπεε, ix. 61. a.

Λύπη, ης, ἡ, per metonymiam, Tristis rerum status, Miseria. τῶν βουλόμενοί σφι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης, vii. 152. extr.

Λυχνοκαΐη, ης, ἡ, Lucernarum accensio, Dies festus quo per totam noctem lampades circa domos accensæ ardent, ii. 62. m.

Λύχνον, ου, τὸ, Lucerna, certe Plurali numero τὰ λύχνα, Lucernæ. ἔν τινι νυκτὶ λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ, ii. 62. a. N. Et mox ibidem, τὰ δὲ λύχνα ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου etc. λύχνα ποιησάμενος πολλὰ, ὅκως γένοιτο νὺξ ἀνάψας αὐτὰ, ii. 133. f. περὶ λύχνων ἁφὰς, Circa tempus quo accenduntur lucernæ, Sub noctem, Initio noctis, vii. 215. a.

Λύχνος, ου, ὁ, Lucerna. πάννυχος λύχνος παρακαίεται, ii. 130. m. Plural. τὰ λύχνα, vide paulo ante.

Λωβᾶσθαι τινὰ, idem fere ac λυμαίνεσθαι, Contumeliose et injuriose tractare aliquem, Fœde deformare, Turpiter mutilare. ἑωυτὸν λωβησάμενος, iii. 154. m. et mox ibid. ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, de homine qui sibi ipse nares auresque præcidit, flagellisque se laceravit. ὅστις εἴη ὁ λωβησάμενος, iii. 155. a. Δαρεῖος ἐμὲ ὧδε λωβησάμενος, iii. 156. f. Passivum: ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον, iii. 155. a. et paulo post, λελωβημένου σεῦ.

Λώβη, ης, ἡ, Contumelia illata. ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, iii. 154. f.

Λωτὸς, οῦ, ὁ, Lotus Ægyptiacus, planta aquatilis, ii. 92. a. et m. N. Λωτὸς Κυρηναῖος, Lotus arbor, ii. 96. a. iv. 177. a. unde nomen habent Lotophagi, οἱ Λωτοφάγοι, ibid.

M.

Μάγος, ου, ὁ, Magus. Μάγοι sunt Una de sex gentibus Medorum, i. 101. In sacrificiis Persarum Μάγος ἀνὴρ παρεστεὼς ἐπαείδει θεογονίην, i. 132. f. Deficiente subito sole Xerxes εἴρετο τοὺς Μάγους τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα, vii. 37. m. Cæterum vide Indicem rerum et personarum, vocab. Magi.

Μαγοφόνια, τὰ, Festus dies a Persis celebratus in memoriam interfectorum Magorum, iii. 79. f.

Μάζα, ης, ἡ, Maza, Massa. ἅτε μάζαν μαξάμενος, Veluti massam subigens pulverem ex siccatis contusisque piscibus, i. 200. f. κυρβαίη μάζα, Vit. Hom. 33. m. N.

Μαζὸς, οῦ, ὁ, i. q. μαστὸς et μασθὸς, Mamma. ἐπεζωσμένοι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζοὺς, ii. 85. m. τῶν γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα, περιέστιξε τούτοισι τὸ τεῖχος, iv. 202. N. ubi nonnulli μαστούς. μαζοὺς ἀποταμοῦσα κυσὶ προέβαλε, ix. 112. ubi iterum μαστοὺς Arch. et Vind. Μαζὸς Homerica vocabuli forma est; ulteram μαστὸς Hippocrates usurpavit.

Μαθητέον, Discendum, Videndum; vii. 16, 3. vide in Μανθάνειν.

Μαιῆτις λίμνη, Mæotis palus, (Ion. pro Μαιώτις) iv. 20. m. N. Cæterum vide Ind. Rer. et Pers.

Μαιμᾶν, Vehementer cupere, Cum impetu ferri. δεινὸν μαιμώοντα, viii. 77. m. in orac.

Μαίνεσθαι, Furere. ἐμάνη μεγάλως, iii. 38. a. ἐλπίδι μαινομένῃ λιταρὰς πέρσαντες Ἀθήνας, viii. 77. m. in Orac. γυναῖκες μανεῖσαι, Mulieres furore correptæ, In furorem actæ, ix. 34. a. Similiter, ὑπὸ θεοῦ μαίνεται, In furorem agitur a deo, iv. 79. m. f.

Digitized by Google

Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, Beatus. **Μακάρων νῆσοι**, iii. 26. *a. m. N.*

Μακαρίζειν, Beatum, Felicem prædicare. *ἑωυτὸν ἐμακάρισε*, vii. 45. *extr.* *Ἀργεῖοι ἐμακάριζον τῶν νεηνιέων τὴν ῥώμην*, (i. q. *ἐμακάριζον τοὺς νεηνίας τῆς ῥώμης, scil. ἕνεκα.*) *αἱ δὲ Ἀργεῖαι τὴν μητέρα, οἷον τέκνων ἐκύρησε*, i. 31. *m.*

Μακρημερίη, ης, ἡ, *Nostro videtur dici* Illud anni tempus quo dies longiores sunt noctibus. *νηῦς—καταντέει ἐν μακρημερίῃ ἀργυρὰς ἐντακισμυρίας, νυκτὸς δὲ etc.* iv. 86. *a. ubi quod edd. et mesti nonnulli ἐν μακρῇ ἡμέρῃ præferunt, id haud dubie ex scholio prognatum.*

Μακρὸς, ἡ, ὸν, Longus. *μακραὶ νῆες*, vii. 21. *f. ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλά ἐστι ἰδεῖν*, i. 32. *a. οὐκ ἐς μακρὸν ἔργον ἔχεσθαι legebatur* ii. 121, 1. *f. ubi nos ex aliis codd. ἐς μακρὴν (scil. ὁρμὴν) recepimus*, Non multo post adgressos esse opus. *Sic, Ἴωνες οὐκ ἐς μακρὴν βουλευσάμενοι ἦκον πολλῷ στόλῳ*, v. 108. *m. f. ubi ἐς μακρὴν non tam ad βουλευσάμενοι, quam ad ἦκον videtur referendum*, Iones, re deliberata, haud multo post advenere.

Dativum **Μακρῷ** *adverbialiter cum superlativis jungere amat Noster pro* πολλῷ *vel* πολὺ, Longe, Multo. *τῶν ἡλίκων μακρῷ πρῶτος*, i. 34. *a. μακρῷ πρῶτοι ἐγένοντο (nempe τῶν ἄλλων vel πάντων,)* v. 78. *m. Sic ἄριστος ἐγένετο μακρῷ*, ix. 71. *a. Et νομίζοντες ἑωυτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους*, i. 134. *m. πρῆγμα εὐηθέστατον μακρῷ*, i. 60. *a. m. λογιώτατοί εἰσι μακρῷ*, ii. 77. *a. m. τὰς βοῦς σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα μακρῷ*, ii. 41. *a. ἔθνος λογιώτατον τῶν ἐθνέων ἁπάντων—μακρῷ μάλιστα*, i. 171. *a. m. ἔχει μὲν καὶ τὰ πάντα—, ἐκεῖνα δὲ καὶ μακρῷ μάλιστα πάντων*, ii. 136. *a. ἥκουε εὖ κακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ, Vit. Hom.* 7. *m. f.*

Comparativus. ἐπὶ τὰ μακρότερα (scil. μέρη, Longiorem in partem, *id est,* In longitudinem) *ποιέων ἐξαπάλαιστα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα, τριπάλαιστα*, i. 50. *m. N.*

Superlat. εἴ τι πλέον ἴδοιεν τῶν τὰ μακρότατα ἰδομένων, Num quid amplius visuri essent quam hi qui loca longissime remota inspexissent, ii. 32. *m. ὅσον ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ.* Quantum ego, superiorum temporum memoriam altissime repetens, audita cognoscere potui, i. 171. *a. ubi fortasse ἐπὶ μακρότατον scripserat Herodotus, quemadmodum alibi, ubi non equidem de Temporis intervallo, sed de Locorum agitur distantia. Sic, ὅσον ἡμεῖς ἀπρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι*, iv. 16. *extr. τοσόνδε ἄλλο ἐπὶ μακρότατον ἐπυθόμην*, ii. 29. *a. ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι*, iv. 192. *extr. Similiter, ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι*, ii. 34. *m.*

Μάλα, *adverbium, alii adverbio aut adjectivo junctum, vulgatoque apud alios usu* Valde, Admodum, *significans, apud Herodotum legere non memini nisi in formula αἰτίῃσι μάλα* vii. 103. *a. et alibi; cæterum μέγα pro μάλα ponere amat. Sed μάλα apud Nostrum idem fere atque μάλιστα valere videtur ubi ait Noster* Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι μάλα ὅσον οἱ ἀνεψιώτατοι ἀφερτὰς, ix. 40. *extr. ubi commode Valla Græcam vocem Latino adverbio* Præcipue *reddidit.* Persæ pariter ac Medi præcipue præclara facinora edebant. *Nam quod ibi καλὰ pro μάλα codex noster F. exhibet id quidem nihil expedit. Similiter vero μάλα videri poterat idem ac μάλιστα valere* i. 134. *f. οἱ δὲ (nempe ἦρχον) μάλα τῶν ἐχομένων, quæ postrema verba ex parallelo respondent præcedentibus istis τῶν ἄγχιστα οἰκεόντων. Etiamque Hesychius adnotavit, μάλα interdum μάλιστα valere. Quare fortasse nil necesse erat, ut pro vulgato olim μάλα loc. cit. a nobis ex cod. F. μάλιστα reciperetur, quod ex interpretamento in illum cod. invectum videri poterat. Majorem difficultatem habent duo alii loci, ubi, quamnam potissimum vim voci μάλα inesse voluerit Scriptor, haud exploratum habeo: ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε, καὶ ἕτερος μάλα ἐπὶ τούτῳ*, i. 181. *m. ubi Valla,* et huic subinde alia turris. *Equidem πάλιν pro μάλα maluerim: sed longe absum ut istud obtrudendum Herodoto putem; videndum potius, ne ex ipsius scriptoris mente atque usu μάλα ibi idem fere ac πάλιν,* Rursus, Porro, *valeat. Similem certe vim eadem particula habere videtur in istis verbis, καὶ μάλα ἐν τοῖσι ἄλλοισι πλοίοισι*, vii. 186. *a. ubi particulam a vetere interprete Latino omissam, vocabulo* Omnino *reddidit Gronov. Non incommode vero οὐ μάλα* Non admodum *redditur* i. 23. *a. ubi θωύματα γῇ Λυδίῃ οὐ μάλα ἔχει.*

II. *Comparativ.* **Μᾶλλον**, Magis. 1. *Construitur cum ἤ, aut cum Genit. τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζώειν*, vii. 46. *m. f. πάντα (sive πᾶν κως) μᾶλλον (ἐθελήσεις) ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι*, i. 206. *a. μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίῃ*, vi. 121. *a. elliptice dictum intelligitur, pro μᾶλλον τοῦ Καλλιέω, (aut μᾶλλον ἢ Καλλίης,) ἢ ὁμοίως αὐτῷ*, Magis etiam quam Callias, aut certe perinde ut ille; *nisi fortasse μᾶλλον ἢ ὁμοίως Καλλίῃ nil amplius sonat, nisi brevior formula μᾶλλον ἢ Καλλίης*, Magis quam Callias. *μᾶλλον πολλῷ ἴσαν τῆς φωνῆς*, iv. 135. *f. N. intelligendum videtur quasi dixisset μᾶλλον ἴσαν φωνὴν τῆς εἰθισμένης φωνῆς*, Multo majorem raditum edebant *asini.*

2. *In Negatione duplicatur particula negans.* **οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ**

Digitized by Google

ἐπὶ ὑμέας, iv. 118. *m. N.* οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι, ἢ οὐ καὶ σφί, v. 94. *f.* οὐδὲν μᾶλλον τὴν σὴν ἀσθῆτα, ἢ οὐ καὶ τὴν ἐμήν, vii. 16, 3. *a.*

3. *Ante* ἢ *vel* ἤπερ *subinde vox* μᾶλλον, *per ellipsin omissa, ad sententiam subintelligitur.* καί κως βούλομαι (*i. q.* μᾶλλον βούλομαι) οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα, iii. 40. *m.* ἡμέας δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας, ἢ περ Ἀθηναίους, iv. 26. *f.* ἡμῖν πατρώϊόν ἐστι—πρότεροι εἶναι ἢ Ἀρκάσι, ix. 27. *a. Similiter, ante* ἢ καὶ πρὸ τούτου, vi. 52. *a. m.* vii. 139. *m. et* 189. *m. ellipsin vocabuli* μᾶλλον *statuit Wess. in Not. ad* vi. 52. *quibus tamen in locis fortasse alia orationis ratio est. Ante* ἢ σφίσι v. 118. *f. unum cod. Arch. secutus Schæferus vocabulum* μᾶλλον *abjecit, quod tenent alii libri omnes.*

4. μᾶλλον, *licet ipsum per se vim Comparativi gradus habeat, tamen subinde pleonastica quadam ratione, nec vero prorsus otiose, alii Comparativo jungitur.* Ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν, i. 31. *m.* οὐ γὰρ ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐν' ἡμέρην ἔχοντος ἀλβιώτερός ἐστι, i. 32. *m.* ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, vii. 143. *f. N.* κερδαλεώτερόν ἐστι ὁμολογέειν μᾶλλον ἤπερ πολεμέειν, ix. 7, 1. *f. Quo de genere consulendi Interppr. Thomæ Mag.* voc. Μᾶλλον, *et præsertim Wetst. ad Ep. ad Philip.* i. 23. *Eodem commode Valck. retulit locum* viii. 41. *f.* μᾶλλόν τι εἰ Ἀθηναῖοι καὶ προθυμότερον ἐξέλιτον τὴν πόλιν, *ubi naturalis verborum scriptura hæc erat,* καὶ μᾶλλόν τι προθυμότερον. *Quod vero* ii. 137. *f. ubi legitur* ἡδονῇ δὲ ἥδεσθαι οὐδὲν τούτου μᾶλλον, *idem Valck.* ἧδιον δὲ—μᾶλλον *corrigendum censuit; illius quidem loci alia ratio est; ibi enim e superioribus intelligendum* μᾶλλον ἀξιαπήγητον.

5. *Formulam* μᾶλλόν τι, *quæ proprie sonat* Magis quodammodo, Aliquanto magis, *subinde ita ponere amat Noster, ut non sequatur aut* ἢ *particula aut genitivus aliquis, ubi idem fere valet ac* μάλιστα, Maxime; *nempe intelligitur* Magis quam pro re, Magis quam putares, Magis solito, Magis quam alioquin, *aut aliquid tale.* μᾶλλόν τι περιημέκτεε, Gravissime doluit, i. 114. *m. f.* ἐλπίζων τὸν θεὸν μᾶλλόν τι (Magis quam alia quavis ratione inita) τούτοισι ἀνακτήσασθαι, i. 50. *a.* (*ubi perperam olim* μᾶλλόν τοι *edd.*) μᾶλλόν τι ἔσπευσαν εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι, i. 74. *m.* μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι *etc.* viii. 41. *f. quo de loco paulo ante dixi. Similiter* τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπετηδείθη, i. 98. *m. ubi tamen fortasse* τι *non tam ad* μᾶλλον, *quam ad* τὸ *fuerit referendum, ut* τὸ δέ τι *respondeat præcedenti* τὸ μέν τι.

6. ἐπὶ μᾶλλον *progressionem significat, quasi dicas* In magis, *id est,* Magis magisque. οὐκ ἀνιᾶναι τὸ καυδν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, i. 94. *m.* ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, iii. 104. *f. (ubi vide Var. Lect. et Not. nam olim* ἔτι μᾶλλον *edebatur.)* ἐπὶ μᾶλλον ἰὸν (τὸ ὕδωρ) ἐς τὸ θερμὸν πελάζει, Magis magisque ad calorem accedit, incalescit, iv. 181. *f. N.*

III. *Superlativus,* Μάλιστα, 1. Maxime. *μάλιστα πάντων ἀνθρώπων,* ii. 37. *a.* 77. *a. σέβουσι τὴν πίστιν ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, (nempe τοῖσι μάλιστα σέβουσι)* iii. 8. *a.* ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, vii. 118. *f.* 141. *a. Eadem fere notione, qua nude μάλιστα, aut ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, dicitur etiam ἐς τὰ μάλιστα. Sic ἔσαν γάρ σφι φίλοι ἐς τὰ μάλιστα,* vi. 89. *m.* ἐόντα Θρασυβούλῳ ξεῖνον ἐς τὰ μάλιστα, i. 20. *a. Et ὁμοῖα ἐς vocula: εἶναί τε φίλους τὰ μάλιστα,* ii. 147. *m. f. nisi ibi intercidit ἐς, a præcedente litera sibilante absorpta. Nec vero causa erat cur ad eamdem formam corrigendum suspicaretur Valckenarius id quod* vi. 65. *a. commode legitur* ἐχθρὸς μάλιστα γεγονὼς διὰ πρῆγμα τοιόνδε.

2. *Ut Latinum adverbium* Maxime, *sic et Græcum* μάλιστα, *ponitur etiam pro* Fere, Circiter; *qua notione particulam κου vel κη adjicere amat Noster.* ὡς ἐς μέσον μηρὸν μάλιστά κη, i. 191. *m.* ἀνδρῶν μάλιστά κη τρισμυρίων, viii. 65. *a.* διὰ σταδίων ὡς πέντε μάλιστά κη, vii. 30. *m.* ἐκ τριῶν ἑτέων κου μάλιστα, vii. 21. *a. Eadem notione Latino sermone etiam* Admodum *usurpatur.*

Μαλακίη, ης, ἡ, Morbus. *συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι—τῇ μαλακίῃ, Vit. Hom.* 36. *a. quem quidem vocabuli usum stylo Herodoteo minime convenire, perspecte monuit Wesseling. Conf.* Μαλακῶς.

Μαλακός, ἡ, όν, Mollis. ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν, Nihil molle admittere. Nullam mollitiem (seguitiem) sibi indulgere, iii. 105. *f. de* Camelis fœminis, nihil de cursus velocitate remittentibus. μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν, *nempe,* Iratus pater Nihil de ira remittere, Non molliri, Nulla indulgentia volens uti.

Μαλακῶς ἔχειν, Ægrotare. *Vit. Hom.* 34. *m. N. Conf.* Μαλακίη.

Μαλερὸν πῦρ, Edax, Consumens, Subtilis ignis, vii. 140. *m. f. in Orac. Formula Homerica, incerto significatu.*

Μάλιστα *et* Μᾶλλον, *vide sub vocab.* Μάλα.

[Μάν. οὐ μὰν *vitiose pro* οὐκ ἂν *exhibent libri nonnulli* i. 191. *m. ubi vide Var. Lect. et Not.*]

Μανθάνειν, *non solum* Discere, Cognoscere ex alio, Resciscere, *ut,* μαθὼν τὰ ποιευμένα ἐπ' ἑωυτῷ, i. 61. *m.* (*ubi quidem etiam* Animadvertere, Intelligere, *reddere*

Digitized by Google

possis.) *sed et* Animadvertere, Per se cognoscere, Intelligere. *ἐπεὶ ἔμαθε ἔγκυος ἐοῦσα*, i. 5. *a. μαθοῦσα τὸ ποιηθὲν, οὐκ ἔδοξε μαθέειν*, i. 10. *m. ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον*, i. 80. *f. μαθὼν δέ μιν ἀποθωυμάζοντα*, i. 68. *a. εἴτε οἱ ἄλλος ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, εἴ τε καὶ αὐτὸς ἔμαθε τὸ ποιητέον οἱ ἦν*, i. 191. *a. μαθὼν δὲ τὸ μαντήϊον εἶναι τοῦτο*, iv. 164. *m. Item*, Considerare, Cogitare, Perpendere. *μαθόντες δὲ τουτέων ἕκαστα*, v. 91. *a. ubi præcessit ἐώρεον ἐπ νόῳ λαβόντες ὡς etc. Sic μαθὼν δὲ τούτων ἑκάτερα*, Hæc utraque videns et considerans, cogitans, vi. 100. *m. Interdum commode simplici Latino verbo* Videre *reddi potest; ut, cum alibi tum ubi ait*, Ξέρξης ὡς ἔμαθε τὸ γεγονὸς πάθος, viii. 97. *a. ἐπειδὴ ἔμαθε ἀπολωλότας τοὺς Πέρσας*, ut perditos vidit Persas, ix. 76. *a. εἰ δὲ καὶ ἐπιφοιτήσει, τοῦτο ἤδη μαθητέον*, An vero etiam *mihi* adpariturum sit, id nunc videndum, vii. 16, 3. *m. f. Sic, βασιλῆα μαθεῖν τὴν νῆα ἐμβαλοῦσαν*, viii. 88. *a. et continuo deinde, καὶ τινα εἶναι, δέσποτα ὁρᾷς etc.*

Μανίη, ης, ἡ, Furor, Insania. *μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, ὁρέοντες αὐτοὺς etc.* vi. 112. *a.* (*Vide* Ἐπιφέρειν.) *ὑπέλαβε αὐτὸν μανίη νοῦσος*, Invasit illum Furor morbus, vi. 75. *a. ubi olim μανίης νοῦσος edd. Commode vero monuit Gron. per adpositionem juncta esse duo illa substantiva, quemadmodum in fragmento veteris scriptoris apud Suidam voc.* Ἀπόλεμος *junguntur νοῦσος ποδάγρα. Quod vero idem Gronov. ait eumdem Suidam in voc.* Ἐνέχρανε *verba Herodoti ita citare ut edita erant, μανίης νοῦσος, ab eo quod res est aberravit vir doctus. Verba ista prorsus prætermisit Suidas; totum Herodoti locum, qualis olim editus legebatur, in Notis ad Suidam adposuit Æm. Portus.*

Μαντεύεσθαι, 1. Oraculum consulere *quod alias χρᾶσθαι τῷ μαντηΐῳ. ἐς τὰ* (*μαντήϊα*) *ἀπέπεμψε μαντευσόμενος Κροῖσος*, i. 46. *f. ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων*, viii. 36. *a. μαντευομένῳ ἐν Δελφοῖσι*, ix. 33. *a.* 2. Edere oraculum, Respondere, Vaticinari, *quod alias χρᾷν. δίζῳ ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον*, Dubito utrum te Deum, an hominem vaticinio meo adpellare debeam, i. 65. *m. Orac. Sigillatim* Μαντεύεσθαι *dicitur ὁ μάντις, Vates qui Sacra*, et præsertim exta victimarum interpretatur; *et omnino*, Qui Vatis munere fungitur. *οὔτε τότε τοῖσι Ἕλλησι ἐμαντεύετο*, ix. 36. *a. ἐκαλλιερέοντο, μαντευομένου σφι Δηϊφόνου*, ix. 92. *f.* 95. *a.*

Μαντηΐη, ης, ἡ, (*Ion. pro μαντεία*) Modus quo redduntur oracula. *ἡ μαντηΐη ἥ τε ἐν Θήβῃσι καὶ ἐν Δωδώνῃ παραπλήσιαι ἀλλήλῃσι τυγχάνουσι ἐοῦσαι*, ii. 57. *f. οἱ μαντηΐαί σφι κατὰ τώυτὸ ἐστᾶσι*, ii. 83. *extr.*

Μαντήϊον, ου, τὸ, i. q. χρηστήριον, Oraculum; *nempe* 1. Locus et universum Institutum quo deus aliquis hominibus, qui illum consulunt, responsa dare putatur. *ἀπεπειρᾶτο τῶν μαντηΐων*, i. 46. *m. et mox ibidem, τὰ Ἑλληνικὰ μαντήϊα, ἐς τὰ ἀπέπεμψεν Κροῖσος. μαντήϊον τὸ ἐν Δελφοῖσι*, i. 48. *f. ἄγεσκον* (*αὐτὸν*) *ἐπὶ μαντήϊον*, ii. 174. *a.* (*conf. Indic. Rer. voc. Oraculum.*) 2. Responsum oraculi. *ἀπικέσθαι οἱ μαντήϊον ἐκ Βουτοῦς πόλιος*, ii. 111. *a. m. θεῶν ἀληθέα μαντήϊα παρεχομένων*, ii. 174. *f. τὸ Τισαμενοῦ μαντήϊον*, Oraculi responsum, Tisameni datum, ix. 33. *m.*

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, Divinatio, Ars divinandi, vaticinandi, sacra interpretandi. *ἐμφυτον μαντικὴν εἶχε*, ix. 94. *f. τῶν ἱρῶν ἡ μαντικὴ, Wesselingio*, Divinandi in templis ratio; *nobis*, Divinandi ratio ex victimis, Haruspicina, ii. 57. *f. N. Conf. supra* Ἱρὰ, τὰ, *sub vocab.* Ἱρὸν, *num.* 2. Ἐπιορκήσας φαίνεται ἐν τῇ μαντικῇ, Per divinationem compertus est pejerasse, iv. 68. *m. et paulo post ibidem, οἱ μάντιες ἐσφοίτων ἐς τὴν μαντικὴν*, Vates sortibus inspectis, Divinandi artem consulentes.

Μάντις, ιος, ὁ, Vates, Augur, Haruspex, Sacrorum interpres, iv. 68. vii. 228. *f. et sæpius alibi. Plur. οἱ μάντιες, Accus. τοὺς μάντιας, Genit. τῶν μαντίων ἀπαγορεύοντων*, iii. 124. *a. ubi olim μαντήων edd.*

Μαραίνεσθαι, *de* Flumine *dictum*, Exsiccari, Exarescere, *οἱ ὦδε τὰ ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν*, ii. 24. *extr.*

Μαρτυρέειν, Testem esse, Testimonium exhibere, Dicta aut sententiam alterius Confirmare, *Construitur cum Dativo. μαρτυρεῖ* (*sive μαρτυρέει scripsit auctor, ut alibi,*) *δέ σφι καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς*, viii. 94. *extr. μαρτυρέει δέ μου τῇ γνώμῃ καὶ Ὁμήρου ἔπος*, iv. 29. *a. ubi quidem μοι* (*pro μοῦ*) *ex Med. primus edidit Gronov. formarique duplicem illum dativum* (*μοι τῇ γνώμῃ*) *putavit eis exemplis, quæ et ab ipso et a nobis in Not. ad* i. 86, 23. *sq. citata sunt; quæ tamen non satis facere monuit Wesseling. ad* iv. 29. *quamvis ibi perinde ac* ii. 18. *a. scripturam μοι a Gron. adoptatam tenuit. Nos vero, sicut* iv. 29. *a. editam olim scripturam μου revocavimus, sic etiam, constantiæ saltem causa, altero loco* ii. 18. *a. eamdem revocare debebamus, μαρτυρέει δέ μου τῇ γνώμῃ ὅτι etc. ubi quidem μοι a Gronovio receptum cum Wess. aliisque editoribus tenuimus. Quod* v. 24. *f. legitur, τά τοι ἐγὼ—συνοίδα ἔχω μαρτυρέειν, idem valet ac τά τοι ἐγὼ σύνοιδα καὶ ἔχω μαρτυρέειν*, Quæ (*scil.* τὴν σύνεσιν *καὶ τὴν εὐνοιαν*) scio et testari possum inesse tibi.

Μαρτύριον, τὸ, Testimonium, Argumentum, Documentum. *Cum passim alibi,*

Digitized by Google

tum viii. 120. *a. μέγα δὲ καὶ τόδε μαρτύριον φαίνεται γὰρ Ἐρέχθης etc. τὰ (nempe ἁλίην καὶ θάλασσαν) λόγος ἐστὶ Ποσειδεῶνα καὶ Ἀθηναίην, ἐρίσαντας περὶ τῆς χώρης, μαρτύρια θέσθαι,* viii. 55. *a. quo loco mireris perversam Vallæ versionem non modo a Gronovio et Wesselingio verbotenus servatam, sed etiam a docto Interprete Gallico in eamdem fere sententiam accepta Herodoti verba. Sic enim Valla:* in quo (templo) olea est et mare, ut apud Athenienses prædicatur, Neptuno et Minervæ in testimonium posita quod de regione decertassent. *Tum Larcher:* Les Athéniens prétendent que Neptune et Minerve les y avaient placés comme un témoignage de la contestation qui s'était élevée entre eux au sujet du pays. *Nempe hi παρ' Ἀθηναίων, perperam pro παρ' Ἀθηναίοις accipientes, ad λόγος ἐστὶ retulerunt. At verba παρ' Ἀθηναίων* ad *μαρτύρια erant referenda: μαρτύρια autem h. l. non sunt* Testimonia quod dii illi de regione decertassent, *aut* Monumenta illius litis; *sed sunt* Documenta *sive* Argumenta, quæ in illa litis contestatione ab utroque deo prolata et in medium proposita sunt quibus causam suam defenderet; *scilicet, quibus probaret ad se pertinere terræ Atticæ dominium, quoniam aut prior illam occupasset, aut rem utiliorem Atheniensibus esset largitus. Dicit autem Herodotus,* (*verbis, puto, veteris cujusdam poëtæ usus,*) *παρ' Ἀθηναίων μαρτύρια θέσθαι, quod essent* documenta quorum fides atque veritas ab Atheniensibus, quorum testimonia illi invocabant, confirmari possent. *Equidem, Græca Herodoti his Latinis reddens,* Quæ aiunt a Neptuno et Minerva, quum de hac terra inter se certarent, testibus advocatis Atheniensibus, posita ibi fuisse, *verbum θέσθαι de prima procreatione acceperam earum rerum, quas Atheniensibus largitos se esse, quibusve rebus primum a se occupatam esse Atticam terram, aiebant litigantes dii; quum θέσθαι μαρτύρια rectius fortasse, ut paulo ante dixi, intelligatur,* Documenta illa et testimonia In medium proponere, Proferre, Citare, Ad illa provocare. *Ceterum ad illustrandam scriptoris sententiam haud parum faciet, si conferas quæ de eadem re apud Apollodor.* iii. 14. 1. *leguntur cum Heynii Notis, tum apud Pausan.* i. 26. p. 62. *extr. et seq. rursusque p.* 64. *denique apud Scholiast. ad Iliad. ρ'.* 53.

Μάρτυς, υρος, ὁ, Testis. *τῶν μάρτυς γίνεαι,* vii. 52. *a. Δημαράτου καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος,* viii. 65. *extr. Vide* Κατάπτεσθαι.

Μάσσειν *et* Μάσσεσθαι, Subigere massam. *μαξάμενος,* i. 200. *f.*

Μαστιγέειν *et* Μαστιγοῦν, Flagris cædere. *τὸν παῖδα μαστιγέων,* i. 114. *m. τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι,* vii. 35. *m. καὶ μαστιγώσας,* iii. 154. *f. ubi adjectum pronomen ἑωυτὸν desiderabam, quod quidem e superioribus utcumque poterat subintelligi.*

[Μαστιγεύς, Flagellator. *Olim* vii. 35. *a. edebatur, καὶ μαστιγέας ἅμα τούτοισι ἀπέπεμψε, ubi nunc καὶ στιγέας.*]

Μάστιξ, ιγος, ἡ, Flagrum, Flagellum. *μάστιξί τε καὶ ἅλμῃσι τεφυρμένος,* Cruore ex flagellis inquinatus, iii. 157. *a. τὸν Ἑλλήσποντον τριηκοσίας μάστιγι πληγὰς,* vii. 35. *a. ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα,* vii. 56. *a. ὄπισθε οἱ ἠγεμόνες, ἔχοντες μάστιγας ἐῤῥάπιζον,* vii. 223. *m. f. ἀναγκαζόμενοι μάστιγι,* vii. 103. *f.*

Μαστὸς, οῦ, ὁ, Mamma. *ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα,* iii. 133. *a. μαστῶν ἅπτοντο,* v. 18. *f. ubi unus cod. μασθῶν ex communi dialecto præfert. Conf.* Μαζός.

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, *vulgo intelligitur* Lorum supra alas vel armos equi circumductum, quo ad currum adligatur equus. *Apud Nostrum vero* i. 215. *m. est* Lorum quoddam *sive* Cingulum quod supra axillas gestant homines, *cujus fibulas ex auro confectas habent Massagetæ.*

[Ματαΐζειν, *vide* Ἀποματαΐζ.]

Μάταιος, η, ον, Vanus, Stultus, Temere agens vel loquens; *et, passiva notione,* Temere jactatum *verbum. ἦν μάταιος καὶ παιγνιήμων,* Nugator erat et jocosus; Nugas agebat loquebaturque, ii. 173. *a. N. ubi* Petulantioribus indulgebat jocis *interpretatur Valck. ἐγὼ ὁ μάταιος,* Ego stultus homo, iii. 65. *a. m. ἔπεα μάταια,* vii. 15. *a. quæ eadem ἀεικέστερα dicuntur* vii. 13. *m. f. interpretatus sum* Contumeliosa vii. 5. *a. et* Injuriosa vii. 11. *a. proprie tamen μάταια ἔπεα, ματαίους λόγους, nil aliud dicere videtur Herodotus, nisi* Temere *ac stolide* prolata verba, Temere effutitos sermones. *οὐδέν τι παθὼν οὔτε ἀκούσας μάταιον ἔπος πρὸς αὐτοῦ,* iii. 120. *a. παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων,* iii. 10. 7. *a. ἄξιον μισθὸν λαβεῖν ἐπέων ματαίων,* vii. 11. *a. εἶπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα,* vii. 13. *m. οἱ τὸν ματαιότερον λόγον λέγοντες,* vi. 68. *m. ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ἔρμηται,* iii. 56. *m. μάταιον λόγον λέγουσι,* Vanum fictumque est quod illi narrant, ii. 118. *a.*

Μάτην, Frustra, Temere, Falso. *ὅρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη,* vii. 103. *m.*

Μάχαιρα, ης, ἡ, 1. Culter *quo secantur carnes.* ii. 41. *a. m. τὰ μέντοι κόπτονται μαχαίρῃσι,* ii. 61. *f.* 2. Gladius. *ἀλεξομένους μαχαίρῃσι,* vii. 225. *m. f* Minutus Gladius *aut* Culter *intelligi potest* vi. 75. *f.*

Μάχεσθαι τινὶ, Pugnare cum aliquo, ad-

Digitized by Google

ησεως aliquem, vii. 104. m. et alibi. μάχεσθαι κατ' ἔτη, Singuli cum singulis, *ibid. Fortasse.* et Aor. μαχέσασθαι, μαχέσασθαι, pro quibus tamen μαχεῖσθαι (quasi a Μαχέσασθαι) praeferunt subinde codd. nonnulli, ut vii. 209. ac fortasse haec ipsa verbi forma μαχεσ., quam alibi passim reliquimus, ubique recipi debuerat. Vide Ῥαψ. Laert. ad vii. 102. f. 102, q. viii. 96. f.

Μάχη, Pugna. ἀνάνδρου πήνδε μάχης ἕνεκα συλλεγῆναι, ἀλλ' οὐ λήγων, ix. 27, a. (quae de loco vide supra vocab. Λήγειν, i. 1.) διὰ μάχης ἐλεύσονται, Proelio rem decernent, Pugnae periculo rem committent, vi. 9. f.

Μάχιμος, ον, ὁ, ἡ, Ad pugnam idoneus aut destinatus, Armatus, Miles. οἱ Μάχιμοι, Una e septem classibus Ægyptiorum, ii. 164. a. et 141. a. N. (*Iidem*, οἱ ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένοι, ii. 167. b. conf. Ἀνίημι.) οἱ μάχιμοι ἄνδρες in Xerxis exercitu distinguuntur a calonibus et reliqua turba exercitum sequente, vii. 186. m. αἱ μάχιμοι μυριάδες, vii. 185. f. Neutr. τὸ μάχιμον, collect. i. q. οἱ μάχιμοι. Sic, ἀνέοντας ἐς τὸ μάχιμον, ii. 165. extr. τοῦ μαχίμου ἐόντος ἀριθμὸν τοσοῦτον, vii. 186. a. et mox ibidem, ἐξιασάμενοι τῷ μαχίμῳ.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, Lascivia, Impudicitia. μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, iv. 154. m.

Μάγα Adverb. vide sub Μέγας.

Μέγαθος, εος, τό, (Ion. pro μέγεθος) Magnitudo. Communis quidem forma legebatur uno loco i. 60. m. ubi nos cum Schaef. Ionicam auctori restituimus, licet non nisi ab uno cod. ms. oblatam, μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα etc. Alibi constanter Ionicam formam servant libri. τὸ μέγαθος τοσοῦτόν ἐστι τοῦ ἕστεος, i. 178. m. μέγαθος (τῷ ἀνδρὶ) κατὰ συμέτρην μάλιστά κη, iv. 23. m.

Frequenter in Dativo casu ponitur, in formulis hujusmodi: πρητῆρας δύο μεγάθεϊ μεγάλους, i. 51. a. κρητῆρα μεγάθεϊ τριηκοσίους ἀμφορέας χωρέοντα, i. 70. a. μεγάθεϊ ἐόντες μικροί, ii. 74. a. λίθους ἐόντας μεγάθεϊ πεντήκοντα, ii. 108. a. τάξα ἐόντα μεγάθεϊ τοσαῦτα, iii. 21. f. χαλκῆϊον μεγάθεϊ ἐξαπλήσιον τοῦ etc. iv. 81. m. ἄνδρα μεγάθεϊ μέγιστον ἐόντα Περσέων, vii. 117. a. Item in Accusativo, subintellecta κατὰ praepositione. τεῖχος κατὰ τὸν Ἀθηνέων κύκλον μάλιστα κη τὸ μέγαθος, i. 98. f. ἀστῷ ὁμοιότατος τὸ μέγαθος, ii. 73. m. ἀνδριάντες ἐόντες τὸ μέγαθος πέντε πηχέων, ii. 121. a.

μέγαθος etiam adverbialiter poni videtur pro μεγάλως, Admodum, Eximie. λάμπουτος τὰς νύκτας μέγαθος, ii. 44. a. N. qui quidem locus difficultate non caret.

Pluralis etiam passim occurrit. μύρμηκες μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, iii. 102. m. Et subintellecta praep. κατά. παραμὰ δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ἕρπετα μεγάθεα, ii. 10. f. ubi μεγάθεϊ, quod ex Scholio in libros nonnullos invectum est, non recipi ab Editore debuit; similiter enim et alibi loquitur Noster. τῆσσον Λάσσῃ μεγάθεα παραπλησίας, i. 202. a. ἔφιες μακρὰ τὰ μεγάθεα, iii. 107. f. μεγάθεα τοσοῦτα οἷας σὺ, viii. 108. m.

Μεγαίρειν, i. q. φθονεῖν, Invidere. ὀκὴ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω, i. 66. m. in Orac.

Μεγαλοπρεπείη, ης, ἡ, (Ion. pro comm. μεγαλοπρέπεια) Magnificentia, Majestas. Ad istam quidem formam scribitur in Accusat. ἄξιος Παλινκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι, iii. 125. m. ubi aut μεγαλοπρέπειαν ex communi sermone desideratur: quia a longum quidem, nec vero a breve, in η mutant Iones; aut Ionica praesens terminatione μεγαλοπρεπήην, (quemadmodum suo arbitratu Borheck edidit) quatenus fortasse in communi sermone solum μεγαλοπρέπεια antepenacute, sed et μεγαλοπρεπεία penacute, ultima syllaba producta, pronunciabatur. Rursus vero i. 139. m. occurrit idem vocabulum, simul partim ex Ionismi norma, partim ex communis sermonis usu formatum, τῇ μεγαλοπρεπείῃ.

Μεγαλοπρεπής, Magnificus. Superlat. ἔδωκε αὐτοῖς δορεὴν μεγαλοπρεπεστάτην, vi. 122. m.

Μεγαλοφροσύνη, apud Nostrum vii. 24. a. non tam est Animi magnitudo, ut Portus interpretatur, quam Ostentatio magnificentiae, Jactantia, ut Valla reddidit, nempe hominis magnos sibi spiritus somentis.

Μεγάλως, i. q. σφόδρα, Valde, Magnopere. Ἕλλησι μεγάλως αἰτίους γενέσθαι, i. 4. a. προσπταίσας μεγάλως, i. 16. f. ἐτίμησαν αὐτὸν μεγάλως, i. 30. extr. ii. 29. f. 75. f. μεγάλως ἀκέεσθαι, i. 58. extr. τῷ πεποιημένῳ ἕκαμνον μεγάλως, i. 118. m. μεγάλως (αὐτὸν) ἀσπάζοντο, i. 122. a. (conf. Ἀσπαζ.) ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, Magnifice, Studiose, Magno cum adparatu parentant illis; i. 167. m. εὐθυμέειν μεγάλως, ii. 124. a. ἡμέρη μεγάλως, iii. 38. a. σεβομένους μεγ. iii. 128. m. μεγάλως χρηστή, vii. 190. a. μεγ. μηδίζειν, vii. 206. f. Sic, ubi nunc, praeeuntibus mostis omnibus, legitur ἐμήδιζαν γὰρ δὴ σφόδρα, ix. 17. a. ibidem olim μεγάλως pro σφόδρα editum erat; at ibi σφόδρα ad sequens οὐκ ἐκόντες, non ad μεγάλως videtur referendum.

Μεγαλωστί, i. q. μεγάλως; quod vide. μεγαλωστὶ προσέπταισε, Graveм cladem accepit, ii. 161. m. μεγαλωστὶ τιμᾶν, v. 67. f. ὑπεδέξατο αὐτὸν μεγαλωστί, Magnifice eum excepit, vi. 70. m. f.

Μέγαρον, ου, τό, quod apud Homerum Domum, Ædem quamlibet significat, apud

Digitized by Google

Nostrum non nisi de Æde sacra usurpatur, scil. quam habitare putatur deus aliquis, *ut idem ac νηὸς valeat, quatenus νηὸς vel ναὸς ita distinguitur a τῷ ἱερῷ, ut νηὸς inesse possit ἐν τῷ ἱερῷ, non τὸ ἱερὸν in τῷ νηῷ.* (*conf.* Ἱερόν.) ὡς ἐσῆλθον ἐς τὸ μέγαρον χρησόμενοι τῷ θεῷ, ἡ Πυθίη λέγει τάδε, i. 47. *m.* τὸν ἱρέα (eumdemque regem) ἐσελθόντα ἐς τὸ μέγαρον, πρὸς πύελμα ἀποδύρεσθαι, ii. 141. *a. m.* ἀσαγαγόντες αὐτὸν ἐς τὸ μέγαρον, ἐὸν μέγα, ii. 143. *a. al* κατῆσθαι ταφαὶ εἰσὶ ἐν τῷ ἱρῷ τῆς Ἀθηναίης, ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου: *et paulo post,* ἑκατέρω μὲν τοῦ μεγάρου—ἐστὶ καὶ τοῦτο (τὸ σῆμα) ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱροῦ, ii. 169. *f.* ἀντίον τοῦ μεγάρου τοῦ πρὸς ἑσπέρην τετραμμένου, vii. 77. *m.* ὑπερθορόντα τὸ ἕρκος, ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον, Postquam transiluisset maceriem, perrexisse ad templum, ivisse versus deæ ædem, vi. 134. *f. ubi non magis, quam alibi, opus est ut cum Valckenario de* Interiore *quodam* templi recessu *cogitemus. Similiter,* ὅς ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο, χρᾷ ἡ Πυθίη, vii. 140. *a. ubi quod Pythia dein ait,* ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, *nihil aliud inde colligitur nisi quod ἄδυτον ibi idem quod μέγαρον aut νηὸς valeat. Conf.* Ἄδυτον.

Μέγας, Magnus, Potens. τὰ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον ἦν σμικρά, i. 5. *f.* πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, *i. e.* πρὶν αὐξηθῆναι τὴν δύναμιν αὐτῶν, i. 46. *a.* μέγας τύραννος ἐγένετο, Potens rex evasit, vii. 156. *extr.* Procerus, Alta statura *homo.* ἄνδρα μεγάθει μέγιστον ἐόντα, vii. 117. *a.* ἔθνος μέγα, Numerosus populus, v. 3. *coll.* iii. 94. *b.* μέγα τι, Magni momenti res, vii. 38. *a.* (*ubi opponitur* ἐλαφρόν.) ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν λυπηρὸν *etc.* v. 106. *m.*

2. *Neutrum* Μέγα, *et Superlat.* Μέγιστον, *frequenter absolute ponitur absque substantivo. Sic* μέγα *aut* μέγιστον δύνασθαι, Multum, Plurimum posse, *quæ vide in* Δύνασθαι. μέγα *vel* μεγάλα ποιεῖσθαι, Magni facere. μέγα (*al.* μεγάλα) ποιούμενος ταῦτα, iii. 42. *m. N.* μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, ix. 111. *m. f.*

3. *Idem Neutrum* Μέγα *frequenter etiam Adverbialiter ponitur pro* Μάλα *aut* Μεγάλως, Valde, Magnopere. ὁ δὲ μέγα ἀμβάς, i. 8. *m. pro quo etiam plurali numero ait* μεγάλα βοῦντα, Ingentem edentem clamorem, ii. 141, 4. *a.* μέγα πλούσιος, i. 32. *m.* vii. 190. *f.* μέγα νήπιε, i. 85. *in Orac.* χώρη κάλλιστα μέγα ὑπερφέρουσα, viii. 144. *a.* οὐκ ἂν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινήσαντο, Nec ulla in re magnopere nocituri fuissent hostibus, vii. 147. *a.*

4. *Comparativus* Μέζων, (*Ion. pro* μείζων) Major, i. 26. *f.* 86. *m.* 183. *a. et frequenter alibi. Sic, ut his utar,* Οἱ ὀπλίτας μέζονας ἢ κατὰ ἀνθρώπων φύσιν, viii. 88. *f.* πρήγματα λόγου μέζω, res fama majores, vii. 147. *a.* (*conf.* Λόγος, *num.* 1.) μέζω κακὰ ἢ ὅστε ἀνακλαίειν, iii. 14. *f. N.*

5. *Superlativus* Μέγιστος. *Sic* μεγάθει μέγιστος. (*vide in* Μέγαθ.) μέγιστον *vel* μέγιστα δυνάμενος, *vide* Δύνασθαι. ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκειν, *vide* Ἀνήκειν. *Sed formula ἐς τὰ μέγιστα etiam Adverbialiter ponitur, pro* Maximopere, Majorem in modum, Omnibus modis, Quam maxime. τοῖσι (*scil.* θεοῖσι) ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα. Quos (*deos, et facinora in illos admissa*) necesse nobis est ultum ire quibuscumque modis possumus, viii. 144. *m. Simili notione* πρὸς τὰ μέγιστα *legitur* viii. 20. *extr.* συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, Gravissimas in calamitates incidere.

Μέδιμνος, ὁ, Medimnus, mensura aridorum. τριηκοσίους ἁλλοὺς μεδίμνους, vii. 187. *m. f. N. Sic et* ἡ μέδιμνος. μεδίμνου Ἀττικῆς πλεῖον, i. 192. *m. N. ubi quidem alii* Ἀττικοῦ. *Ad vocab.* μυρία *subintelligitur genitivo.* μεδίμνων, iii. 91. *m. vide voc.* Μυριάς.

Μείζονες, *Comparat. a positivo* μεγάλοι, Magis. ἔτι μείζονες, iii. 128. *m.* νῦν δὲ καὶ μείζονες θωμάζομεν, v. 92. *sub fin.* ῥᾷξαι μείζονας ἢ ὡς ἐάσθη, vi. 107. *m.* ὁμιλέειν σφι μείζονας, Familiarius (*quam par erat*) cum eis vixisse, vi. 84. *m. f.* τὴν ἐγὼ μείζονες—ἀπηγήσομαι, Quam ego (*alibi*) uberius exponam, ii. 161. *m.*

Μεθιέναι, *vide* Μετιέναι.

Μεθύσκεσθαι, Largius potare. μεθυσκόμενοι, Inter potum *deliberare consuevérant Persæ de rebus maxime seriis,* i. 133. *m. f.*

Μείς, *i. q.* ὁ μήν, Mensis, ii. 82. *a. Sed in Casibus obliquis* μηνός, μηνί, *etc.*

Μελάγγαιος χώρη, Nigram terram habens regio, ii. 12. *m. f. ubi olim* μελάγγεος *edebatur. Vicissim, pro edito nunc et olim* μελάγγαιος, iv. 198. *m. codd. nonnulli* μελάγγεος *præferunt.*

Μελεδαίνειν νοσέοντας, Curare ægrotos, Curam illorum habere, viii. 115. *m.*

Μελεδωνὸς, ου, ὁ, *et* ἡ, *i. q.* ἐπιμελητὴς, *et* φροντιστὴς *aut* ἐπίτροπος *ut est apud Suidam,* Curator, Qui curam gerit *alicujus.* μελεδωνοὶ τῆς τροφῆς, constituti sunt erogandis sacris, ii. 65. *a. m.* τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων, Ibid. *f.* καταλελοίπεε τῶν οἰκίων μελεδωνὸν, iii. 61. *a. qui* ἐπίτροπος τῶν οἰκίων *vocatur,* iii. 63. *m. et* 68. *m.* πλατάνιστος,—τὴν μελεδωνῷ ἀθανάτῳ ἀνδρὶ ἐπιτρέψας, vii. 31. *f.* τῶν χρημάτων μελεδωνὸς, vii. 38. *f.*

Μέλειν, Curæ esse, *quod verbum personale est apud Nostrum, ut apud Homer.*

Digitized by Google

rum, et construitur cum Nominativo ejus rei Quæ alicui curæ est. *ταῦτά οἱ νῦν μέλει,* Hæc nunc illi sunt curæ, i. 36. *f. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἡμῖν ἤδε μελήσει,* v. 98. *m. κομιδῆς πέρι, τὴν ὄρνιν αὐτῷ μελήσειν,* viii. 19. *f. περὶ στρατιῆς τῆσδε θεοῖσι μελήσει, intellige τὰ περὶ τῆς στρατιῆς, cujusmodi ex ellipsi manavit usus impersonalis hujus verbi.* Ἔλεγε, *οὐ μέλειν οἱ* (*nempe τοῦτο*) *ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει,* ix. 72. *f. Sed et Impersonaliter alibi ponitur idem verbum; ut, τούτου σφι ἔμελε πέρι,* vi. 101. *m.*

Μέλεος, *ου,* Vanus, Stultus, Miser. *ὦ μέλεοι,* vii. 140. *a. in Orac.*

Μελετᾶν τι, Studiose aliquid agere, Ex professo hoc agere. *οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι, τοῦτο μελετῶν,* Quamvis studiose id agens ut ex aliquo audirem quid rei esset, iii. 115. *f. cujus de scripturæ sinceritate non suberat causa cur dubitaret Valck.* Ἔτεμπον κήρυκα, Ἀθηναῖον μὲν ἄνδρα, ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμον τε καὶ τοῦτο μελετῶντα, Cæterum hemerodromum, et hoc negotium ex professo exercentem, vi. 105. *a.*

Μελίνη, ης, ἡ, Panicum, *leguminis genus, de quo vide Harpocr. et Suid.* σπείροντες μελίνην καὶ σήσαμον, iii. 117. *m.*

Μέλισσαι (Apes) κατέχουσαι τὰ πέρην τοῦ Ἴστρου, v. 10. *a.*

Μελιτέεσσα, ης, ἡ, (*quæ Attice* μελιτοῦττα) Placenta mellita, viii. 41. *f. N.*

Μέλος, εος, τὸ, 1. Membrum. *σφάξας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέλεα* (membratim, in frusta) *διελών,* i. 119. *a. m.* 2. Carmen. *ἐν μέλεϊ Σαπφὼ πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν,* ii. 135. *extr. ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας,* v. 95. *m.*

Μέλλειν, In eo esse, In procinctu, *promiscue et inconstanter cum Præs. et cum Futuro infinitivi construunt mssti et edd. μελλόντων αὐτῶν συνάψειν,* iv. 80. *a. m. ubi olim συνδάπτειν edd. μελλόντων συνδάπτειν μάχην,* vi. 108. *m. f. mssti fere omnes, ubi συνάψειν olim edd.* (*nam pro eo quod in nostra Var. Lect. ad h. l. scribitur* " Alii δέ σφεων συνάπτειν," *debuerat* " Alii δέ σφεων συνάψειν." *Illi autem* Alii *sunt* Ald. et edd. ante Gronov.) *μέλλει στρατηλατήσειν,* vii. 157. *a. ubi στρατηλατέειν olim edd. Sed in μελλόντων συνάψειν ἐς μάχην,* v. 75. *a. consentiunt edd. et mss. omnes. Pro ἔμελλον ποιήσεσθαι,* viii. 40. *m. codices nonnulli, probati alioquin, ποιήσασθαι præferunt.*

Μεμονέναι, *vide in* Μένειν.

Μεμπτός, ἡ, ὸν, Reprehendendus, Damnandus, Aspernandus. *κότερά τοι ὁ πεζὸς μεμπτὸς κατὰ τὸ πλῆθος,* vii. 48. *a.*

Μέμφεσθαι, (*Med. et Passiv.*) Reprehendere, Incusare, Conqueri, Improbare, Aspernari, Damnare, *et similia. Constr. cum Accusat. personæ vel rei.* μεμφόμενος *τὴν γνώμην ταύτην,* i. 207. *a.* μεμφάμενος *γνώμας τὰς προκειμένας,* ii. 24. *a.* μεμφθεὶς *τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην,* vii. 146. *a.* μεμφθεὶς *τὰ δῶρα,* ii. 13. *f.* μὴ μέμψασθαι *τὴν ἐσομένην δίκην,* Non conqueri de futura pœna, *tamquam sit injusta,* viii. 106. *m. f.* μεμφόμενος Ἄμασιν, Incusans Amasin, Causam habens cur de eo conquereretur, Succensens, Infensus Amasidi. μεμφθεὶς *κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα,* Accusans, Improbans, Damnans copias suas quod ad numerum adtinet, *id est,* Culpam acceptæ cladis et non reportatæ victoriæ conferens in paucitatem suarum copiarum, i. 77. *a. et mox ibid.* τοῦτο μεμφθείς. *Conf.* Πλῆθος, *et* Μεμπτός.

Item cum Dativo pers. sequente Accusativo rei aut seq. particula ὅτι etc. μεμφόμενός τι Ἀμάσι, (*i. q. paulo ante,* μεμφόμενος Ἄμασιν,) iii. 4. *a.* μεμφθεὶσά τι τῷ πατρὶ, Succensens nescio quam ob causam patri, Habens quod de patre conquereretur, iv. 180. *f.* μεμφόμενος αὐτοῖς τὴν ἑωυτοῦ ἐξέλασιν, vi. 88. *a.* μεμφόμενοι αὐτοῖς ὅτι *etc.* vi. 92. *a.*

Μὲν, 1. Quidem. *τοῦτο μὲν—τοῦτο δὲ, vide in* Τοῦτο. *μὲν partic. in eodem membro orationis repetita: διὰ μέν γε τῆς Σκυθικῆς πέντε μὲν etc.* iv. 48. *a. m. quem locum quidem vitiosum judicarunt docti viri. Similiter vero,* ἕκαστον μὲν ἐπὶ ἓξ ἡμέρας πολλοὶ μὲν ἀμφοτέρων *olim edebatur* vi. 101. *m. suffragantibus probis nonnullis codd. msstis. Conf. Dorville ad Charit. p.* 543. *ed. Lips.*

2. Μὲν *in Jurandi formulis* (ἦ μὲν *et* μὴ μὲν) *Ionice ponitur pro communi et Attico* μήν, *quo de usu monuit etiam Greg. in Dial. Ion.* §. 62. *et ibi Kœn. Sic* ἦ μὲν, v. 93. *a.* vi. 74. *a. m.* iv. 154. *m. f.* ix. 91. *f. quibus quidem in locis singulis* μὴν *pro* μὲν *præferunt partim edd. partim mssti nonnulli: nec vero idcirco Valck. in Not. ad* iii. 99. *adfirmare debuerat,* ἦ μὴν *in jurandis frequentare etiam Herodotum.* μὴ μὲν *habes* ii. 118. *m. N.* iii. 99. *m. ubi alia etiam testimonia collegit Valck. ex* ii. 179. *m.* iii. 66. *f.* v. 106. *f. Etiam* γε μὲν *passim scribitur apud Nostrum pro* γε μήν. *Vide* vii. 152. *m. f. et* 234. *f. cum Var. Lect.*

Μένειν, 1. Manere. *Sic μ. κατὰ χώρην,* Suo loco manere; *et per metaphor. de* Jurejurando, Firmum, Ratum manere, iv. 201. *m. et f. σὺ εἰ μενέεις αὐτοῦ,* viii. 62. *m. potest esse Futurum. At ἔστε αὐτοῦ μενέειν,* viii. 57. *extr. videtur esse Præsens, alias inusitatum, unde derivatur pret.* μεμένηκα.

2. *Præt. Med. μέμονα, usu Homerico,* Sustineo, Constitutum habeo, Cupio. Σκύθας μεμονέναι μιν τίσασθαι, vi. 84. *a. m.*

Digitized by Google

Μέρος, εος, τὸ, Pars, Partes, Vices. *ἐκεί νε αὐτῆς μέρος ἤγινετο τῆς ἀπίξιος, παρὰ τὸν Μάγον*, iii. 69. *f. N. μέρος ἑκατέρῳ νέμων*, Utrique rei suas vices tribuo, ii. 173. *f. et* ibid. *paulo ante, ἐς παιγνίην τὸ μέρος* (*i. e. κατὰ τὸ μέρος, ἐν μέρει*) *ἑωυτὸν δόντες*, Per vices sese remittere et jocis dare. *ἐν μέρει* (*sive μέρεϊ*) *ἄλλοισι ἄλλας ἀτιμίας ἐπιφέρων*, i. 26. *f. κατὰ ἕθνεα κεκοσμημένοι, ἐν μέρεϊ* (sua quique vice) *ἐμάχοντο*, vii. 212. *b. N.*

Μέρος vel μοῖρα cum alibi passim subintelligitur, tum ad verbum μίσγομαι et μέτα quæ vide.

Μεσαμβρίη, ης, ἡ, (*Ion. pro μεσημβρία*) Meridies; *nempe* 1. Medius dies, iv. 181. *m. f. μεσαμβρίης, ἐν τῇ μεσαμβρίῃ*, Medio die, Meridiano tempore, iii. 104. *a. et m.* (*Conf.* Μεσοῦν.) *ἀπεκλινάμενης τῆς μεσαμβρίης*, Postquam de medio cœlo declinavit sol, iii. 104. *f.* 2. Plaga meridionalis, i. 6. *a.* 142. *m.* ii. 8. *a. et frequenter alibi.*

Μεσόγαια, ης, ἡ, Mediterranea loca. *οἰκοῦντες μεσόγαιαν*, i. 175. *a. ἐς τὴν μεσόγαιαν*, Versus Interiora regionis, ii. 7. *a.* 9. *b. Mira constructio est* ix. 89. *f. τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ*, Per mediterranea viam carpens.

Μέσος, η, ον, Medius, Mediocris. *μέσου ἀνδρὸς*, i. 107. *extr. est* Mediocris fortunæ et ordinis vir. *ἁρπάζει μέσον*, Medium illum corripuit, ix. 107. *m. κοταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἶμον*, iv. 49. *a. m. N. Νεῖλος μέσην Αἴγυπτον σχίζων*, ii. 17. *m. μέσης, pro μέσης*, vii. 140. *a. in Orac. ἐν τῇ ὁδῷ μέσῃ*, iii. 76. *a. interpretantur* In medio itineris, *id est*, Dimidium viæ progressi; *Videndum vero ne ibi ἡ ὁδὸς μέση dicatur* Via quæ per mediam urbem ducit; *itaque mox subjicitur, ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ.*

Neutr. **Μέσον**, *et substantive*, τὸ **Μέσον**, Medium, In medio positum, Id quod interest. *οἱ δὲ εἶπον πολλὸν εἶναι αὐτέων τὸ μέσον*, Multum inter illa (inter utrumque, inter utramque conditionem) interesse, i. 126. *m. f. τῆς θοίνης ποιηθείσης ἦν πολλὸν τὸ μέσον*, Inter hoc epulum paratum, (*intellige*, et inter alterum) interesse multum, ix. 82. *m. N. τὰ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἔχθρης ἐστί*, Inter has inimicitias nihil in medio positum est, *nempe*, Nulla pacis conditio esse potest; Aut illi nos subigent, aut nobis in servitutem redigendi sunt, vii. 11. *f.*

Notanda formula, ἐκ τοῦ μέσου καθῆσθαι vel ἕζεσθαι, E medio aliorum discedere et seorsum sedere; *id est*, Rebus aliorum se non immiscere; Neutrarum esse partium, iii. 83. *f.* iv. 118. *a.* viii. 73. *f. Et cum Dativo personæ, ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἕζεσθε*, Rebus nostris non immiscete vos, Neutra-

Lex. Herod.

rum estote partium, viii. 22. *m. N. Nota altera formula, ἐς μέσον vel ἐς τὸ μέσον, ut γνώμην—ἐς μέσον φέρω*, iv. 97. *f. τὸ λεχθὲν ἐς τὸ μέσον*, vi. 120. *a.*

Μεσοῦν, Medium esse, In medio esse. *μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη*, (*participium absolute positum*) Quando medius est dies, Medio die, iii. 104. *m. f. Cum Genit. μεσοῦντι δέ κου τῆς ἀναβάσιος, id est, ἐν μέσῳ ἐόντι τῆς ἀναβάσιος, vel ἐν μέσῃ ἐόντι τῇ ἀναβάσι*, Ubi quis in medio fere adscensu est, iv. 181. *m.*

Μετὰ *præpos. sequente Genitivo*, Cum, *apud Nostrum ut apud alios.*

μετὰ cum Accusat. 1. Post, *sive quod ad Tempus spectat, sive respectu Loci aut Ordinis. Ita fit, ut μετὰ interdum reddi possit* Præter. *τοταμὸς μέγιστος μετὰ Ἴστρον*, Post, Præter Istrum, iv. 53. *a. ἴσχιστος—μετὰ Κίνητας οἰκέουσι*, Extremi—inhabitant post Cynesios, *vel* Exceptis Cynesiis, iv. 49. *f.*

2. In, *ut μετὰ χεῖρας ἔχειν*, In manibus habere, Occupatum esse in aliqua re, vii. 16, 2. *f. μετ' ἡμέρην, i. q. καθ' ἡμέρην*, In die, i. e. Interdiu; *cui opponitur* νυκτὸς, Noctu, i. 150. *f.*

3. *Ubi de Tempore agitur, frequenter omittitur Accusativus, ut nudum μετὰ δὲ idem valeat ac μετὰ ταῦτα δέ. Sic* i. 129. *m.* 171. *m. f. N.* v. 24. *a. N. etc.*

4. *De significatu præpositionis* Μετὰ *in verbo* Μετεῖναι (*a præs. εἰμι, Εσ,*) *et similibus, vide Not. ad* iii. 19. *a.*

5. *In verbis compositis sæpius etiam per Tmesin potest præpos.* μετὰ *a suo verbo; ut, μετὰ δὴ βουλεύεσθαι, pro μεταβουλεύεσθαι δή*, vii. 12. *m.*

Μέτα, *retracto accentu, pro* μέτεστι. *οὐδὲν ἐμοὶ τούτων μέτα*, Nihil horum ad me pertinet, i. 88. *f. τούτοισι μὲν δὴ μέτεστι, (scil. μέρος vel μοῖρα τοῦ ἱροῦ) τούτοισι δὲ οὐ μέτα*, i. 171. *extr. μοῖρα μοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα*, vii. 157. *m.*

Μεταβαίνειν, Locum mutare, E loco in locum transire, Migrare. *μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία*, i. 57. *f. μεταβάντες ἐς τὴν Ἀσίην.*

Μεταβάλλειν, 1. *Activa notione*, Mutare. *τὸ οὔνομα μετέβαλε*, i. 57. *m.* vii. 62. *a.* 74. *a. μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων*, v. 58. *a. οἱ Βρύγες τὸ οὔνομα μετέβαλον ἐς Φρύγας*, vii. 73. *a. Ζάγκλην τὴν ἐς Μεσσήνην μεταβαλοῦσαν τοὔνομα*, vii. 164. *m. τὰς φυλὰς μετέβαλε ἐς ἄλλα οὐνόματα*, v. 68. *a. ὕδατα μεταβάλλοντες*, viii. 117. *b.*

2. **Μεταβάλλειν**, *Reciproca aut Passiva notione*, Sese mutare, Mutari. *μετέβαλον δὲ ἐς εὐνομίην*, i. 65. *a. m. μεταβαλόντες εὐνομήθησαν*, i. 66. *a. μεταβαλὼν πρὸς Ἀθηναίους*, Mutato consilio ad Athe-

Digitized by Google

silentes se convertens, viii. 100. a. N. (ubi dolendum incisum, quod temere in nostram ed. irrepsit.) Similiter commode olim vi. 76. a. editum erat μετέβαλλόν τε (mutarunt consilium) καὶ ἀνηλλάσσοντο, ubi ex scholio natum videri poterat id quod ex complurium quidem codicum consensu postea receptum est, μεταβάλλοντό τε. Vide ibi Not. Rursus, μεταβαλόντας, ἀντὶ μὲν Κρητῶν γενέσθαι Ἰήνυγας, vii. 170. m. ubi quidem τοὔνομα μεταβαλόντας malles.

Μεταβολή, ῆς, ἡ, Mutatio. Ἔνθα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἕλληνας, Ex quo in Hellenum nomen transiit hic populus, i. 57. f. (ubi Portus quidem de Loci mutatione et Migratione intelligit; sed vide loces paullo ante in Μεταβάλλειν citatos.) ἡ μεταβολὴ dicitur Mutatio illa, qua solis lumen medio die deficit, i. 74. m. al μεταβολαὶ τῶν ὡρῶν, in quibus maxime grassari solere morbos ait Noster ii. 77. m. non iam intelligimus quas vulgo dicimus Vicissitudines temporum, quam Mutationes (præsertim subitæ) cœli et tempestatis.

Μεταβουλεύεσθαι, Consilium vel Sententiam mutare. οὔτε μεταβουλευσάμενος ἐδ τοιόνδε, vii. 12. f. μεταβουλεύσασθαι, ἤοντε αὐτοῦ μενέων, viii. 57. extr. μετὰ δὴ βουλεύσαι στράτευμα μὴ ἄγειν, vii. 12. m. cum Var. Lect. et Not. nempe subintelligitur καὶ βουλεύσαι μὴ ἄγειν.

Μεταγνώσεως, Mutare sententiam. Absolute ponitur μεταγνόντα, i. 49. extr. Εἰς μεταγνόντα τε καὶ ἀνασώσαντα, i. 86. f. Ἴσαν μετάγνωμι, ἄγειν δὲ etc. vii. 15. a. ut mox, καὶ μετεγνωκότι ἀτιφορτῶν, ibid. m.

Μετάγνωσις, ιος, ἡ, Sententiæ mutatio. μαθὼν τὴν Κύρου μετάγνωσιν, i. 87. a.

Μεταδιδόναι, Impertire, Participem facere. Cum Dat. pers. et Genit. rei. μεταδοῦναι αὐτοῦ ῥηθησόμοι ἄλλοισι, i. 143. f. γῆς μετέδωκαν, nempe αὐτοῖς, iv. 145. f. οὐ μεταδόσουσι (αὐτοῖς) τῆς ἀρχῆς, vii. 150. f. τῶν πόνων (αὐτῷ) μεταδιδόντες, ix. 33. m. f. Subintelligi autem ad Genitivum rei Accusativum μέρος vel μοῖραν, patet ex exemplis hujusmodi; ut ἢν μὴ τῷ ἀδελφεῷ δόσουσι τὸ τριτημόριον τῆς βασιληΐης, ix. 34. f. Conf. Μετέχειν.

Μεταδιώκειν, Persequi. μεταδιώκει (αὐτὸν), τῶν ἐπισπόμενον τὸν πεντήκοντα ἐπιστείλας κατ' αὐτὸν, iii. 4. m. μεταδιώξαντας τὸν κήρυκα, iii. 69. f.

Μεταβιώσκεσθαι γενόμενον ὁ κήρυξ ἦκε, Advenit præco, ad quem persequendum et excipiendum missi erant homines, iii. 69. a.

Μεταδοκέειν, *nunnisi impersonaliter usurpatur apud Nostrum.* δοκεῖ τε οὕτω μετέδοξε, scil. ἐμοὶ, Quoniam in hanc partem mutavi sententiam, iv. 98. extr. Δοκοῦντα μὴ σφι μεταδόξῃ, Veniat ne mutuum illi consilium, v. 99, 4. a. Εἶναι in Præt. pass. ὃς ἂν μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι, vii. 12. f. ubi de particula negante vide supra in Μεταβουλεύεσθαι, et conf. Not. ad vii. 12. m.

Μεταιτέειν, Partem rei postulare. τῆς βασιληΐης μεταιτέοντας, iv. 146. a. Ad μεταιτέειν, vii. 150. f. e proxime præcedentibus verbis intelligo τῆς ἀρχῆς: et ibidem, paulo ante, ubi ait οὐδὲν ἀναγκαλλόμενος μεταιτέειν, aut intelligendum aut adjiciendum est μεταιτέων οὐδενός. Vide Adnotata ad h. l. sed ibi pro οὐδὲν μοῦνον, corrige οὐδενὸς μεταιτέων. De Genitivo vero, cum quo construitur hoc verbum, conf. supra ad voc. Μεταδιδόναι monita.

Μεταίτιος, Culpæ particeps, In causa. τοῦτο μάλιστα μεταίτιοι τοῦ φόνου, ii. 100. f. iv. 202. f. τῶν τῶν ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιοι, iv. 100. a. οὐκ ἐδύνατο μεταίτιον τοῦ πολέμου, vii. 156. m. ὃς μοι Πέρσαι οὐδενὸς μεταίτιοι πάθεος, viii. 101. m. τοῦ μιήσαντος παῖδας οὐδὲν εἶναι μεταίτιον, ix. 38. a.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, Spatium inter duas acies patens. μεταίχμιον δὲ μέγα ἀπολιπόντες, vi. 77. a. ἦσαν στάδιοι τὸ μεταίχμιον αὐτέων ἐκάτερθε, vi. 112. a. ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν κεκτημένοι, Tertia incolentes, quæ præ cæteris velut inter duas acies media interjecta est, viii. 140, 2. f. N.

Μεταικωλύειν, Loco movere, Alio transferre. μεταικωλύθησαν οὔτοι (οἱ κριτῆρες), i. 51. a. ἵνα μὲν οἱ πολέμιοι μεταικωλύωσι μὴ δυνάμενοι, ix. 74. m. μεταικωλύεσθαι ἔδοκε (αὐτοῖς), Hinc discedere et alio se conferre decreverant, ix. 51. m.

Μεταλαμβάνειν, Participem esse, Partem suam accipere. τῆς ληΐης μεταλαμβάνει, iv. 64. a. τῶν ἀπίκτων τὰ ἥμισυ μεταλαβεῖν, vi. 23. f. (ubi olim male λαβεῖν.)

Med. Μεταλαμβάνεσθαι τινός, Sibi aliquid sumere, Sibi vindicare. τούτου μεταλαμβάνοντας τοῦ ὀνόματος Λυδοὶ, iv. 45. m.

Μεταλλαγή, ῆς, ἡ, Mutatio, i. q. μεταβολή, i. 74. m.

Μεταλλέσσειν, Mutare. οὔτε θέσμια μεταλλάξας, i. 59. f.

Μέταλλον, τὸ, Metalli fodina. τὸ μέταλλον ἐξ οὗ τάλαντον ἀργυρίου ἡμέρης ἑκάστης ἐφοίτα, v. 17. f. χρύσεα μέταλλα, Aurifodinæ, vi. 46. m. et 47. vii. 112. f. Memoratur vero etiam ἀλὸς μέταλλον, Salis fodina, iv. 185.

Μεταμανθάνειν, Dedicere. τὴν γλῶσσαν μεταμαθεῖν, i. 57. f.

Μεταμέλεια, (sive Μεταμελής,) ῆς, ἡ, Pœnitentia. ἐκ μεταμελείης, (al. μεταμελῆς)

Digitized by Google

γενόμενον. *Vid. Hom.* 19. *f. cum Var. Lect.*

Μεταμέλειν, Penitere. *Cum Nominat. rei et Dat. pers.* (*sicut simplex verbum μέλει.*) τῷ Ἀρίστωνι μετέμελε τὸ ἁμάρτημον, Penituit eum dicti illius, vi. 68. *m. f.* τοῖσι τὰ πρὸ τοῦ πεπραγμένα μετέμελε οὐδέν, ix. 1. *a. Sed et frequenter Construction* hujusmodi: μετεμέλησέ σφι ταῦτα ποιῆσαι, i. 139. *a.* μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν Κυρήνην, iv. 202. *m.* μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἕλληνα μαστιγώσαντι, vii. 54. *f.* οὐ γὰρ ὑμῖν ταῦτα ποιοῦσι μεταμελήσει, ix. 89. *f.*

Μεταναστής, ὁ, (*Homericum vocab. a verbo* νάω, ναίειν.) i. q. μέτοικος, Qui sedem mutat vel mutavit, In aliam sedem migrans, Solum vertens. μοῦνοι ἐόντες οὐ μεταναῖται τῶν Ἑλλήνων, vii. 161. *f.*

Μεταξύ, 1. *cum Genit.* Inter, Medius inter duo. ἀκεσὼν μεταξὺ ἔχουσι πεποιημένην τῆς τε Περσικῆς καὶ τῆς Παικτυϊκῆς, vii. 85. *a.* 2. Μεταξὺ *absolute absque regimine positum*, Interim, Interea. οἷχετο μεταξὺ ἀπελαύνων ὁ Βάττος, iv. 155. *f. et ibi Not. Sed rectius, quam ibi declaratum est*, μεταξὺ θεσπιζούσης αὐτῆς, Dum Pythia adhuc verba faciebat, (*quasi dicas*, In medio orationis illius) reliquit eam, et Theram rediit.

Μεταπέμπεσθαι, Arcessere, Mittere ad aliquem nuncium qui illum ad se vocet. μεταπέμπεται τὸν Ἄδρηστον, i. 41. *a.* μεταπεμψάμενον Βαβυλωνίους, i. 77. *a. m.* μεταπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα, i. 108. *a.* Ἀρτεμισίην δὲ συμβουλίην μεταπέμψασθαι, viii. 101. *a. Adde* i. 111. *a.* iii. 19. *a.* vi. 100. *a.* ix. 82. *m.*

Adjectiv. verbale, sive Participium, Μεταπεμπτέος, Arcessitus, Vocatus. παρῆσαν μεταπεμπτοὶ οἱ ταξίαρχοι, viii. 67. *m.*

Μεταπίπτειν, Mutari, *non utique in pejus, sed et in melius. Sic* μεταπεσόντα (αὐτὴν) τὸ εἶδος, Mutatam illam esse quod ad formam adtinet, Mutatam (*nempe*, in meliorem partem) fuisse formam puellæ, vi. 61. *f.*

Μεταῤῥυθμίζειν, Immutare tenorem *vel* ordinem *aut* formam. μεταῤῥυθμίσασκές σφεων (*nempe* τῶν γραμμάτων) ὀλίγα, v. 58. *m. ubi paulo ante, de eadem re*, μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. *Vide ibi Not.*

Μετάρσιος, i. q. μετέωρος, Sublimis, In alto stans, ὅσας δὲ τῶν νεῶν μεταρσίας ἔλαβε ὁ ἄνεμος, Quotquot naves In alto stantes (Altum tenentes) nactus est ventus, vii. 188. *f. ubi quod* μεταρσίας *Latine* obliquas *reddidi, id dormitanti mihi excidit, quum vocab.* ἀνωκαρδίας *in animo haberem.*

Μεταρσιοῦν, In altum tollere. κέρας (κοντοῦ) μεταρσιοῦν, viii. 65. *f.*

Μετασπᾶσθαι *vide voc.* Μετασπᾶσθαι.

Μετατίθεσθαι, Mutare. ἐπὶ ὦδε καὶ ὧδε τὰς ἀνωνυμίας (τῶν φυλῶν) μετατιθέμενος, Nomina tribuum mutans, et a sua et ab aliis nomina illis imponens, v. 66. *a.*

Med. τὴν γνώμην μετατίθεμαι, Sententiam meam muto, vii. 18. *m. f.*

Μετατίμιον, Statim post hæc, Continuo deinde, v. 112. *a.*

Μεταφορέειν, i. q. μεταφέρειν, Transferre. τοὺς γαμβροὺς μεταφόρεε ἐς ἄλλον χῶρον, i. 64. *f.*

Μεταχειρίζειν, In manibus habere, Manibus tractare, Administrare. λόγους ἔδεσαν τῶν μετεχείριζον χρημάτων, iii. 142. *extr.*

Μετεῖναι τινὶ, (*ex* εἰμὶ, Sum,) Esse alicui *vel* alicujus, Pertinere ad aliquem. τοῦ τοίνυν μὲν μέτεστι,—τούτου δὲ οὐ μέτα, i. 171. *etc.* (*conf. Μέτα.*) ἐκέτευε μοι μέρος (τῆς γῆς τῆσδε) μετεῖν, vi. 107. *f. Participium: οὐδὲν μᾶλλον Δαλείδης μετεὸν τῆς χάρης, ἢ οὐ καὶ τοῖσι ἄλλοισι*, v. 94. *f.*

Μετεῖναι *vel* **Μετιέναι** τινὰ, (*ex* εἶμι, Eo,) *quasi dicas*, Ire post aliquem *s. nempe* 1. Ire ad aliquem arcessendum aut adducendum. ἐν ᾧ δὲ ταῦτα μετῄεσαν, *sive* (*Ionice magis forma*) μετήϊσαν, iii. 19. *a. N.* (*nempe* τούτους, οὓς μετεπέμψατο Καμβύσης). τὸν παῖδα αὖρον οἱ μετιόντες, Qui ad illum liberandum adducendumque missi erant, iii. 15. *a.* ἐνθεῦτεν ἐκέλευε τὸν Ἄμασιν δὶ μετήϊσαν ἄξοντες (αὐτὸν), iii. 28. *a.* καταλιπόντες μετιόντες, *nempe* αὐτὸν, Arcessiverunt, Vocarunt eum, et in conditionem consenserunt, ix. 33. *f.*

2. Μετεῖναι, *et Latinum* Prosequi, *usurpatur; nempe* Prosequi *honore et cultu.* θυσίῃσι σφέας (τοὺς ἀνέμους) μετῄσαν, Sacrificiis Ventos prosecuti sunt, coluerunt, placarunt, vii. 178. *f.*

Μετεκβαίνειν, Transcendere, Exire et alio intrare. μετεκβαίνουσι ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, vii. 41. *a.*

Μετεξέτεροι, *Ionica vox, pro communi* ἔνιοι, τινὲς, Nonnulli, Aliqui, Alii. *Vide Gregor. Dial. Ion.* §. 91. (*ibique Kenn.*) *et Erotian. Gloss. Hippocr.* ὁ δὲ Παρεάσιος μετεξέτεροι λέγουσι, i. 95 *a.* μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μὲν—οἱ δὲ *etc.* Alii illorum—, alii vero *etc.* i. 62. *a.* τὰς μετεξέτερον κρέσσας, οἱ δὲ βαμίδας ὀνομάζουσι, *a.* ii. 125. *a.* τὴν δὴ μετεξέτεροι φασὶ *etc.* ii. 134. *a.* ὁ δὲ Ἑλλήνων μετεξετέρους, ii. 178. *a.* τῶν θεῶν μετεξετέρους προσκάτου ἡ τέχνη (ἡ μαντική), ii. 83. *a.* κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους, οὐκ ἴχω μετεξέτερον εἶναι ὃς ἄκοντος ἠγωνίζοντο, Ad reliquos quod adtinet, de eorum nonnullis dicere non possum, quo pacto quique pugnaverint; viii. 87. *a.*

Fem. μετεξέτερα, i. 99. *f.*

Pro ἔνιοι, *quod* vii. 84. *f. consentientibus libris fere omnibus editum erat, primus Wess. ex uno cod. Arch., in quo* μετεξέτε-

Digitized by Google

ρου ἔπος scribitur, prius vocab. ut unice verum recepit.

Μετεὼν *vide in* **Μετεῖναι** *ex* **εἰμί.**

Μετέπειτα, i. q. μετὰ ταῦτα, *aut* ὕστερα, Deinde, Posthac, Interjecto tempore, i. 25. *a.* vii. 7. *f. Pro* μετὰ δὲ, *quod* vii. 197. *a. vulgo edebatur,* μετέπειτα δὲ *ex complurium librorum consensu recepi.*

Μετέρχεσθαί τινα, Adire, Adgredi, Prosequi aliquem; 1. Verbis, *præsertim* minacibus: ἡ Πυθίη μετέρχεται αὐτὸν τοῖσδε τοῖσι ἔπεσι, vi. 86, 3. 2. Precibus, *i. q.* ἱκετεύω. ἐγώ σε μετέρχομαι (πρὸς) τῶν θεῶν, vi. 68. *m. f. N.* ἐπεὶ τε με λιτῇσι μετέρχεαι, vi. 69. *a.* 3. Officiis, Cultu, Honore. τὸν χρυσὸν τὸν ἱρὸν θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι μετέρχονται, iv. 7. *m. N.* (*conf.* **Μετεῖναι** *vel* **Μετιέναι** *ab* **εἶμι,** Eo, *num.* 2.) 4. Pœnis, *adeoque* Persequi hostili animo. κρατηδὸς μετέρχεται, vi. 86, 3. *in Orac.* Ὁρμίεται Πολυκράτεος τίσιες μετῆλθον, iii. 126. *a.*

Μετέχειν, Participare, Participem esse. ἀξιώσησαν ὁδαμοὶ μετασχεῖν (τοῦ ἱροῦ), i. 143. *f.* (*cf.* **Μεταδιδόναι.**) τοῦ πεδίου οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν μετέχουσι, i. 204. *a.* μοῖραν τιμέων μετέχοντες, iv. 145. *f.* μετασχήσατε τῆς ἥβριος, iii. 80. *a.* ὅστι τοῦτο τοῦ θεοῦ τι μετέχον, Inest in hac re divini quidpiam, vii. 16, 3. *a. Est etiam ubi* **Μετέχειν** *pro simpl.* **ἔχειν** *vel* **κατέχειν** *positum videtur,* Habere, Tenere, Obtinere. ὁκόσον μέρος μοι μετῆν, ὁ ὄλβον μετέχει, vi. 107. *extr. nisi prorsus* κατέχει *ibi scriptum oportuit. Conf.* **Μετίσχειν.**

[**Μετεωρίζεσθαι** *præferunt codd. nonnulli* ii. 115. *f. N. ubi rectius vulgatum* μετορμίζεσθαι.]

Μετέωρος, Altus, Sublimis; *et omnino,* Quidquid est supra terræ solum. *Sic in descriptione* Labyrinthi, ii. 148. *a. distinguuntur* τὰ μετέωρα τῶν οἰκημάτων *et* τὰ ὑπόγαια.

Μετιέναι, *ab* **εἶμι,** Eo, *vide in* **Μετεῖναι.**

Μετιέναι, (*Ion. pro* **μεθιέναι**) *a præs.* **μεθίημι.**

1. *cum Accusat. Personæ constructum, significat* Dimittere, Missum facere: νεκυομαντεῖον ἀδιξιτον λέναι, Ire; *ubi* μετίημι reddi potest Sino, Permitto tibi, ut μετίημί σε λέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην, i. 40. *et in Imperat.* ἐμὲ μέθες λέναι ἐπὶ τὴν θήρην, i. 37. *f. ubi* μέθες *per* θ *literam, sicut et* i. 39. *f. tenent libri omnes, excepta ed. Schæf. Alibi nudus est Accusativus; ut* μετιέναι Μιλτιάδεα, Dimittere Miltiadem, *nempe* e vinculis, vi. 37. *m. et* λύσαντες μετῆκαν Μιλτιάδεα, ibid. *f.* μετεῖναι (*aor.* 2.) τὸν Κῦρον, i. 128. *m.* οὐδαμῇ μετιέντα αὐτὸν, Nusquam prodire sinentem illum, i. 24. *m. f.* ταύτην με (τὴν γυναῖκα) μετέντα, θυγατέρα τὴν σεωυτοῦ γῆμαι, Vis me hanc dimittere (missam facere) uxorem, ix. 111. *m. Semel reperitur Accusativo personæ* (*subintellecto certe*) *adjectus Genitivus rei:* μετιεσαν (*subintellige* αὐτὸν) τῆς χρησμοσύνης, (*scil.* ἕνεκα,) Missum fecerunt hominem cum sua vaticinandi opera; *proprie,* quod ad operam ejus, tamquam vatis (*quam conducere voluerant*) adtinet, ix. 33. *f. N.*

Hinc in Passivo, Dimitti. οὐ γὰρ μετίετο (ἐμετιέτο *cod. Med.*) ὁ Γύγης, Non dimittebatur, Non erat ei abeundi potestas, i. 12. *a.* ἐπεί τε μετείθη (*al.* ἐμετείθη), Postquam dimissus est, i. 114. *m. f.* μεμετιμένοι (*præt. perf. pro* μεθειμένοι) ὑπὸ Δαρείου, v. 108. *a.* (*coll.* 107. *f.*) vii. 1. *a.* μεμετιμένοι (*usus cod.* μεμετειμένοι) ἐκ τοῦ στρατοπέδου, vii. 229. *a.*

Item Fut. med. Ionico more, Passiva notione. εἶχε ἐλπίδας μετήσεσθαι ἐπὶ θάλασσαν, v. 35. *extr.* (*conf. Not. ad* v. 35, 5. *et* vi. 11, 13.)

2. **Μετιέναι** *cum Accus. Rei constructum, significat*

a. Omittere, Negligere, Seponere, *et similia.* τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετεὶς, i. 33. *extr.* μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, *Equi* Omittentes, Negligentes depasci *consueta* pascua, i. 78. *a.* μετιεῖσι, *nempe* τὸ βεβουλευμένον, Omittunt, Negligunt, Abjiciunt consilium quod ante placuerat, i. 123. *f.* τοὶ μετιέντι τὸν ἐπ' Ἕλληνας στόλον, Omittenti tibi expeditionem adv. Græcos, Abjicienti consilium illius suscipiendæ, vii. 16, 2. *a.* ἡ πρότερον γνώμη ἀποδεχθεῖσα μετάσθαι μοι, iv. 98. *a.* τὰ τόξα μετιέντες, Omissis, Sepositis arcubus et telis, *nempe, Gladiis et hastis nunc utentes,* ix. 62. *a. m.*

b. Deponere, Demittere. μετιέναι τὴν ἀρχὴν, Deponere imperium, iii. 143. *a.* Venator crocodilorum tergum porci μετεῖσι ἐς μέσον τὸν ποταμὸν, Deponit, Dimittit in medium flumen, ii. 70. *a. et paulo ante,* μετήσει τὴν ἀρχὴν, ibid. μετῆκαν οἱ τὰς αἰχμὰς, Submiserant ei, (*sive* Deposuerunt coram illo) hastas suas, iii. 128. *f. N.*

c. Emittere, Edere *Vocem:* Παρεῖδα γλῶσσαν μετεὶς, vi. 29. *extr.* (*conf.* Ἰέναι.) *Lacrymas:* μετιέναι πολλὰ τῶν δακρύων, ix. 16. *m. Germen vel Surculum,* ἡ πίτυς ἀποκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει, vi. 37. *f.*

d. Remittere, Condonare, *Debitum:* τὸν προσοφειλόμενον φόρον μετίει ὁ βασιλεὺς, vi. 59. *extr. Peccata, Delicta:* Ἀθηναίουσι τὰς ἁμαρτάδας πάσας μετίημι, viii. 140, 1. 2. *pro quo est,* ὁ βασιλεὺς ὑμῖν τὰς ἁμαρτ. ἀπιεὶς, ibid. 140, 2. *f.*

μετίει, *quod legitur* ii. 70. *a.* vi. 37. *f. et* 59. *extr.* (*pro quo minus recte* μετιεῖ *expressum in ed. Schæf.*) *idem valet ac* μετίησι, *et est tertia persona præs. formata tamquam a prim. pers.* μετιέω, *per syncopen pro* μετιέει. *Vide Var. Lect. ad*

Digitized by Google

loca cit. et ad i. 180. *a. Pro μετιόντες vero quod olim* ix. 33. *f. legebatur, recte jam pridem μετιόντες restitutum est auctori.*

Μετιστάναι, *proprie* Transponere, Alio transferre, *inde generatim*, Mutare. *μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα*, i. 65. *f. Præt. activum, notione passiva vel reciproca. τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης*, Feliciter conversa fortuna, i. 118. *b. μετεστήκει*, Recepit se, Discessit, viii. 81. *f.*

Medium, 1. *absolute positum. μετισταμένους ἐκ τῆς τάξιος*, Discedentes ex acie, Deserentes ordines, ix. 58. *a. m.* 2. *Cum Accusat.* Λ se removere, Submovere. *μεταστησάμενος τοὺς ἄλλους*, Remotis arbitris, i. 89. *a.* viii. 101. *a. m.*

Μετίσχειν, i. q. *μετέχειν*, Participem esse. *τοῦ φόνου μετίσχειν*, v. 92, 3. *extr.*

Μέτοικος, ου, ὁ, Advena, Inquilinus. *τὶς τῶν Κρητῶν ἢ μετοίκων*, iv. 151. *m.*

Μετονομάζειν, Mutare nomen, Aliud nomen imponere. *ἀντὶ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλῆος—Τυρσηνοὺς*, i. 94. *extr.* Qui prius Cranai, dein Cecropidæ adpellati sunt, *iidem postremo Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν*, viii. 44. *f.*

[*Μέτοικις, olim tamquam una vox scribebatur in Vit. Hom. cap.* 19. *m. ubi nunc μετ' ὅπις. Vide ibi Not. et infra vocab.* Ὅπις.]

Μετορμίζεσθαι, Portum *vel* Stationem navis mutare. *σὲ προαγορεύω ἐκ τῆς ἐμῆς γῆς ἐς ἄλλην μετορμίζεσθαι*, In aliam terram navigare, ii. 115. *extr. ἀπὸ τοῦ* Ἀρτεμισίου *μετωρμίζοντο ἐς τὴν* Χαλκίδα, vii. 182. *f.*

Μετοχή, ἡ, Participatio. *τούτους ἐξεκλήϊσαν τῆς* (*τοῦ ἱροῦ*) *μετοχῆς*, i. 144. *a.*

Μέτοχος, Particeps. *ἐγὼ τῆς συμφορῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι*, Major pars hujus calamitatis ad me pertinet, iii. 52. *m.*

Μετρέειν, Metiri. *μεμετρήκασι τὴν χώρην ὀργυιῇσι, σταδίοισι etc.* ii. 6. *m. οὕτω μοι μεμετρέαται*, (*Ion. pro μεμέτρηται*) Ita a me dimensi sunt, iv. 86. *f. Conf.* Καταμετρέειν.

Μέτρον, ου, τὸ, Mensura. *Φείδωνος, τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοισι*, Qui Peloponnesiis mensuras constituit, vi. 127. *m. N. τῶν ἐκφορίων τοῦ καρποῦ ταὐτὰ μέτρα τῇ Βαβυλωνίῃ γῇ κατίσταται*, Frugum, quas fert *illa terra*, eadem mensura est, (eadem ratio quod ad copiam et mensuram spectat) quæ in terra Babylonica obtinet, iv. 198. *b. N.*

Disceptatum est quænam fuerit Herodoti sententia, quum Nilum cum Istro conferens, ii. 33. *m.* de sua (*ut ipse profitetur*) conjectura, *ait, ὁ Νεῖλος τῷ Ἴστρῳ ἐκ τῶν ἴσων μέτρων ὁρμᾶται. Alios ut taceam, Gallicus Interpres verba ista ita accepit, quasi nil aliud dixisset Herodotus nisi* Videri sibi, Nilum ex eadem mundi plaga, qua Ister, cursum suum auspicari. (*Le Nil part des mêmes points du monde que l'Ister; le Nil dans la partie occidentale de la Lybie, comme l'Ister dans la partie occidentale de l'Europe. Herodote de M. Larcher, T.* ii. *p.* 27. *et p.* 230.) *At, ut ab hoc incipiam, μέτρον* Mensuram aliquam *significat*, de Plaga mundi *vero, aut de* Puncto cœli, *accipi nullo pacto potest. Deinde, si nihil aliud dicere voluisset Herodotus, nisi quod eum dicentem Larcherus facit, tota reliqua disputatio, quam et usque ad finem cap.* 34. *persequitur, nihil ad rem pertineret. Quid? quod id ipsum*, Nilum ab occidente versus orientem fluere, *jam in superioribus* (*cap.* 31. *medio*) *citra dubitationem adfirmavit, non tamquam suam conjecturam proposuit. Equidem, quum Græca Herodoti Latine reddere conarer, ἴσα ista μέτρα ita acceperam quasi his verbis* Paria fere per totum utriusque fluminis cursum intervalla *significarentur; ut Herodoti hæc fuerit sententia*, Nili cursum, priusquam ex Libya in Ægyptum incidat, parallelam (*quam vulgo dicimus*) directionem cum Istri cursu servare. *Jam, fuisse quidem hanc Herodoto sententiam, ex tota ejus disputatione satis intelligitur: sed disputationem istam iterum iterumque perlegens, et præscripta verba cum per se expendens, tum conferens cum extremis verbis capitis* 34. *plane intellexi, verbis istis aliud et amplius quidpiam significari, esseque illorum sententiam eam, quam perspicue Valckenarius in Adnot. ad cap.* 34. *explanavit; scilicet*, Conjectasse Herodotum, parem esse mensuram, parem longitudinem cursus Nili (inde a suis fontibus usque ad eum locum ubi in Ægyptum incidit) atque cursus Istri a suo inde fonte usque ad ostia quibus in Euxinum Pontum sese exonerat. *Eamdem sententiam, paulo quidem obscurius, exprimere voluisse Valla his Latinis verbis videtur*, Nilus pari tractu atque Ister meat.

Μετωπηδόν, *adverb.* Continua, æquata fronte. *τὰς πρώρας* (*τῶν νεῶν*) *ἐς γῆν τρέψαντες πάντες μετωπηδόν*, vii. 100. *f. N.*

Μέτωπον, τὸ, Frons, Superficies, Latus *quodlibet pyramidis. τῆς πυραμίδος μέτωπον ἕκαστον*, (*quod alibi κῶλον*) ii. 124. *f.*

Μέχρι, (*absque s in fine, etiam ubi sequitur vox a vocali incipiens; rarius* Μέχρις, *ubi adjecta in fine consona non nisi librariorum consuetudini aut arbitrio deberi videtur; conf. Var. Lect. et Not. ad* i. 181, 11.) Usque ad, Donec, Quoad, Quamdiu. *Præpositio regens Genitivum, significansque Terminum aliquem sive Loci, sive Numeri, sive Temporis præsertim, ita quidem ut, promiscue, modo inclu-*

Digitized by Google

usu intelligatur ille terminus, modo excluxus. μέχρι τοῦ γούνατος, ii. 80. *f.* μέχρι τούτου *vel* τούτων, Usque ad id tempus, i. 4. *a.* μέχρι ἐμεῦ, Ad meam usque ætatem, v. 114. *f. et alibi. Item, præposito articulo,* τὸ μέχρι ἐμεῦ, iii. 10. *f.* μέχρι τῆς ἐκείνου ζόης, Per totam ejus vitam, Quoad (Quamdiu) ἀν vita futura esset, iii. 160. *f.*

Præsertim frequentatur formula Μέχρι οὗ, ὅσου *vel* ὅσου. *Sic, ut* εἶσον μέχρι ὅσου (*al.* μέχρι οὗ) κάρτα ἔδοσαν αὐτέων, Cesserunt necessitati, quamdiu admodum indiguerant illis, viii. 3. *m. f. Sed plerumque Genitivus ille* οὗ *aut* ὅτου *ita adjicitur, ut videri possit prorsus abundare.* μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς, ii. 173. *a. cum Var. Lect. et Not.* μέχρις οὗ (*sive rectius,* μέχρι οὗ) ὀκτὼ πύργων, i. 181. *m.* μέχρι οὗ τροπέων τῶν θερινέων, ii. 19. *m. f.* μέχρις (*aut* μέχρι) οὗ ἀγορῆς διαλύσιος, iii. 104. *m.* Cujus ἀνακολουθίας rationem perspecte Hermannus in *Not.* 251. *ad Viger. ita explicavit, ut qui v. gr. dicit* μέχρι οὗ ὀκτὼ πύργων, *intelligatur initio dicere voluisse* μέχρι οὗ ὀκτὼ πύργοι εἰσί, *deinde vero mutata oratione, pro ultimis verbis, dixerit* ὀκτὼ πύργων, *nempe tamquam, quod copiosius dicere voluerat, nunc brevius expressurus.*

Μὴ, *particula negativa,* 1. *Interdum cum* οὐ *jungitur, alias huic præposita, alias postposita; ita quidem, ut junctæ duæ particulæ, sive per se, sive per ellipticam aliquam rationem, vim habeant simplicis negationis. Negat, cum aliqua quidem dubitationis significatione, qui apud Nostrum* v. 79. *extr.* αἰτ, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ χρηστήριον: *quod idem valet ac si dixisset,* ἀλλὰ ὁρᾶτε μᾶλλον μὴ οὐ *etc.* Sed videte potius, ne hoc non sit sententia oraculi; *id est,* Sed videte hæc non esse *etc. Negat etiam scriptor noster, et quidem districte negat ubi* αἰτ οὐ γὰρ μὴ ἀπόσηται, i. 199. *f. quod simpliciter valet,* Nec enim repudiabit; *possis autem, si subtilius spectes, subintelligere:* οὐ γὰρ δίος ἐστὶ μὴ ἀπόσηται; *neque necesse videtur ut cum viris doctis* ἀπόσεται *corrigas, quandoquidem simillimum est illud Sophocleum,* οὐ γάρ σε μὴ γνῶσι, (*Electr. vs.* 42. *sq.*) *non γνώσονται, et istud Demosthenis,* ἐστι τοῦτο δίος —μὴ παρασπάσηταί τι, *Olynth.* i. *p.* 10. *ed. Reisk. Alibi obvia quidem sententia est, sed ellipseos ratio ex pervulgato sermonis usu fere obliterata, veluti in hisce:* οὔκων δίκαιον εἶναι λοιδόρα—μὴ οὐκ ὑπερβαλλόμενον τοῖσι ἔρχοισι, ii. 110. *f.* εἰνάτῃ δὲ οὐκ ἐξελείσεσθαι ἔφασαν, μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, vi. 106. *extr.* οὔτε σοφίας κατέχειν δυνήσεται, ὥστε οὐ μὴ (*alii,* ὥστε μὴ οὐ) διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν, viii. 56. *f. Conf.* Μηχανὴ, num. 2.

2. μή τι γε *aut* μή τοι γε *quo sensu Herodotus dixerit* iv. 76. *a. ubi vulgo legitur,* μή τι γε ὂν ἀλλήλων *etc. haud satis exploratum videtur. Adi ibi Var. Lect. et Not. Quod vero* ii. 16. *m. præcuntibus codd. nonnullis a nobis editum est,* εἰ μή τι γέ ἐστι τῆς Ἀσίης, *id cum usu alioqui pervulgato particulæ* μή τι γε *nihil commune habet; sed aut adjectum pronomen* τι *vim quamdam majorem addit orationi, aut simpliciter* μέρος τι *erit intelligendum, aut aliorum librorum scriptura* μή τε γε Herodoto *fuerit restituenda, nempe ut legas* μή τε γε ἄλλων, *collato simili loco,* ii. 91. *a.*

3. μὴ *particula, ante vocab.* Μηλιεὺς, *temere in editt. nonnullis omissa erat* vii. 214. *f. ubi* οὐ *malueris. Sed alibi pariter* μὴ *ponit Herodotus ubi alii scriptores Græci* οὐ *posituri erant. Vide Not. ad Loc. cit.*

Μηδαμᾶ (*sive* Μηδαμὰ, *ut est constanter in aliis nonnullis codd.*) i. *q.* μηδαμῶς, Nequaquam, Omnino non. πρῆγμα, τὸ ἐν τοι προσθέω, μηδαμᾶ παραχρήσῃ, i. 106. *m. ubi* μηδαμῶς *præferunt alii.* ἄλλων μηδαμᾶ μηδαμῶν ἀνθρώπων, Et nullorum (*vel,* Nec ullorum) omnino aliorum, ii. 91. *a.*

Ut οὐδαμᾶ, *sic et* μηδαμᾶ *vel* μηδαμὰ, *subinde potest etiam reddi* Numquam. μὴ γενέσθαι μηδαμᾶ μέζονας ἀνθρώπους τῶν νῦν, i. 68. *a.* εἶδον ὤψιν, τὴν μηδαμᾶ ἄφελον ἰδεῖν, Vidi visum quod utinam numquam (*sive,* nequaquam) vidissem, iii. 65. *a.* μηδαμᾶ μηδὲν παθεῖν, Nihil umquam pati, vii. 50, 1. *ubi paulo ante,* ποιήσας ἂν οὐδαμᾶ οὐδέν. *Conf.* Οὐδαμᾶ *vel* Οὐδαμά.

Μηδαμοὶ, Nulli, i. 143. *f.* 144. *a.* ii. 91. *m.* iv. 136. *extr.*

Μηδαμῶς, Nequaquam, iv. 83. *m. et Var. Lect.* i. 108. *m.*

Μηδὲ, Neque. *Pro* μηδὲ—μηδὲ, *aut* μηδὲ—μήτε, ii. 136. *m.* μηδὲ αὐτῷ ἐκείνῳ —μήτε ἄλλον μηδένα: *ubi quidem pro* μηδὲ *codd. nonnulli* μήτε *exhibent.*

Μηδεὶς, *Fœminin.* μηδεμία, *sive rectius* Μηδεμία, *vide* Οὐδεὶς, *et Var. Lect.* i. 136, 10.

Μηδὲν, Nihil, Nihilum. ἐς τὸ μηδὲν ἐκτορρίπτειν, Pro nihilo habere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν, i. 32. *a.* χόρην κακὴν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίην, vi. 137. *a. m.* τὸ μηδὲν, Homo nihili, vilis, Eunuchus *intelligitur* viii. 106. *m.* ὅτι με ἀντ' ἀνδρὸς ἀπέφηνας τὸ μηδὲν εἶναι. *Vide ibi Not.*

Μηδίζειν, Cum Medis (Persis) sentire, Medorum partibus favere, ix. 144. *f.* vi. 64. *f.* viii. 30. *f.* ix. 17. *a.*

Μηδισμὸς, ὁ, i. *q.* τὸ μηδίζειν, Medorum

Digitized by Google

studium, Inclinatio in partes Medorum. διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ τέθνηκε, iv. 165. extr. ἐς τὸν μηδισμὸν ἀνειδίζων, viii. 92. f. ix. 86. a.

Μῆδος, Medus, Persa. Sic, qui vulgo Persarum rex dicitur, βασιλεὺς ὁ Μήδων vocatur, iv. 197. a.

Μῆκος, εος, τὸ, Longitudo, iv. 42. m. 195. a. et alibi. Temere vero μῆκος olim edd. iv. 151. a. pro μῆχος.

Μή κοτε, (Ion. pro μήποτε) i. 77. extr. et alibi.

Μηκύνειν τὸν λόγον, Longiorem instituere sermonem sive narrationem, ii. 35. a.

Μήκων, ωνος, ἡ, Papaver, ii. 92. a. m. N.

Μήλειος, sive Μήλιος, η, ον, (Adjectiv. a subst. τὸ μῆλον, Ovis,) Ovillus. τράπεζαι ἐπιπλέαι μηλείων (al. μηλίων) κρεῶν, i. 119. m.—Sed Μηλιεὺς κόλπος, Maliacus sinus, iv. 33. a. Et Μηλὶς (γῆ), Maliaca terra, vii. 198. a. viii. 31. m.

Μῆλον, τὸ, Ovis. Erravit Scholiast. Venet. ad Iliad. β'. 476. scribens, Herodotum Μῆλα dixisse πάντα τὰ τετράπουδα. πρόβατον, non μῆλον, Nostro dicitur Pecudem omne genus.

Μῆλον, τὸ, Malum, Pomum. μέγαθος κατὰ μῆλον, ii. 92. m. Hastatorum quoddam genus in Xerxis exercitu in inferiore extremitate hastarum μῆλα nempe χρύσεα, Mala aurea habebant, vii. 41. f. (conf. Ζαυρατήρ.) μῆλον ἐπὶ σκήπτρῳ, i. 195. f.

Μήν particula, pro qua in formulis jurandi μὲν usurpant Ionες: vide in Μέν. Etiam pro γε μήν, quod olim vulgabatur, γε μὲν dedere probati libri. πεῖσεσθαί γε μὲν ἔφη, vii. 152. m. οἵ γε μὲν ἄλλοι, vii. 234. f.

Μήν, ὁ, Mensis. (conf. Meis.) Genit. ἑστεμένου τοῦ μηνὸς, vi. 106. f. μηνὸς τοῦ αὐτοῦ, Eodem mense, ix. 101. m. Plur. μῆνες ἐμβόλιμοι, i. 32. a. m. Dativ. pl. ἐν πολλοῦσι μησὶ, iv. 43. m. ubi olim quidem μησὶ edd. Sic, ἐν τρισὶ ἑτέροισι μησὶ, viii. 51. a. ne ibi quidem absque varietate scripturæ.

Μηνίειν, Irasci, Succensere. μηνίειν μεγάλως Ἀριστοδήμῳ, vii. 229. extr. Ἀθηναῖοι ὑμῖν μηνίουσι, ix. 7. f. Subinde simul significat Iram suam alteri declarare, Expostulare cum altero, Exprobrare alteri male factum. Sic πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐμήνυον τοῖσι Ἐπιδαυρίοισι, v. 84. a.

Μῆνις, ιος, ἡ, Ira alta mente reposita. τοῖσι μῆνις κατέσκηψε Ταλθυβίου, vii. 134. a. θεῖον ἐγένετο τὸ πρῆγμα ἐκ τῆς μήνιος, vii. 137. m. f.

Μηνοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Lunatus, Lunæ crescentis cornua referens. διόρυχα βαθέην ὀρύσσειν, ἔγοντα μηνοειδέα, i. 75. m. f. οἱ δὲ βάρβαροι μηνοειδῆς ποιήσαντες (intelligε τάγμα μηνοειδὲς) νῦν νεῶν, viii. 16. a.

Μηρὸς, οῦ, ὁ, Herodoto non solum est Femur proprie dictum, ut vi. 75. m. f. sed et quælibet pars cruris cameli inter duos articulos comprehensa. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, iii. 103. N.

Μήτρη, ης, ἡ, Uterus. ὁ σκύμνος ἐν τῇ μήτρῃ ἐὼν, iii. 108. f. sed mox ibid. in Plurali, ἀμύσσει τὰς μήτρας, et paulo superius, τὸ δὲ (τέκνον) ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, et συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μήτρας.

Μητρόθεν, adverb., A matre. καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν, i. 173. f.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, Avus maternus, iii. 51. a. ἔχων τὸ οὔνομα ἀπὸ τοῦ μητροπάτορος, vi. 131. a.

Μητρόπολις, ιος, ἡ, Mater aliarum civitatum vel coloniarum. Sic Athenæ dicuntur μητρόπολις Ionicarum omnium civitatum, vii. 51. m. Item Doris regio, inter Thessaliam et Phocidem interjecta dicitur μητρόπολις Δωριέων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, viii. 31.

Μητρυιὴ, ῆς, ἡ, Noverca. εἶναι καὶ τῷ ἔργῳ μητρυιὴ τῇ Φρονίμῃ, iv. 154. a.

Μήτρως, ωος, ὁ, Avunculus maternus. ἐκδιδοὺς τὸν ἑωυτοῦ μήτρωα, iv. 80. f.

Μηχανᾶσθαι, Moliri, et similia. τὸ κῶας μηχανήσασθαι ἐν Αἰγινήτῃσι, vi. 88. a. τὰ ἔχθιστα ἐς αὐτὸν πάντα ἐμηχανᾶτο, vi. 121. extr. λαγὸν μηχανησάμενος, Leporem callide instruxit, i. 128. f. οἷα ἐμηχανῶ τότε, Quæ tu tunc molitus es, viii. 106. m. f. ἡμεῖς αὐτοὶ τινα σωτηρίην μηχανεώμενοι, vii. 172. extr. πρὸς ταῦτα τάδε ἐμηχανέοντο, viii. 7. a. (conf. Ἀντιμηχ.) ὡς ἀπόστασιν μηχανοῖατο (Ion. pro μηχανοῦντο ex μηχανέοιντο, et hoc μηχανῶῶντο ex μηχανύοιντο,) vi. 46. a.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, 1. Ars, Artificium, Ratio et via efficiendi aliquid. ἦσαν πλήρης, —ἡ ἄλλη τινὶ μηχανῇ, iii. 83. m. εἴ τις ἐστι μηχανὴ, ἴθι καὶ πειρῶ etc. viii. 57. m. μηδεμίῃ μηχανῇ, Nullo pacto, Nequaquam. συμβουλεύω τοι, μηδεμίῃ μηχανῇ ἄγειν τοὺτους ἐπὶ τοὺς πατέρας, vii. 51. m. Herodotum non videtur esse quod legitur in Vit. Hom. cap. 10. ἀπὸ τῆς ποιήσιος τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων.

2. Notandæ locutiones hujusmodi, familiares Nostro: οὐδεμίην εἶναι μηχανὴν ὅκως οὐ τῷ δοτῷ προσθήσουσι, Fieri nullo pacto posse quin etc. ii. 160. f. ἔστι τοι οὐδεμίη μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι κάκιστα, ii. 161. m. οὐκ ἔστι μηχανὴ οὐδεμίη τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοὶ, Fieri non potest quin ille mihi insidietur, Nulli prorsus dubitationi locus est, i. 209. f. οὐδεμίην μηχανὴν, ἔφη, εἶναι μὴ οὐ σφι ἐκεῖνον ὑποθέσθαι τι, iii. 51. a. Quibus ex

Digitized by Google

locis omnibus vera esse scriptura videtur οὐδεμία *et* οὐδεμίαν, *quam offerunt probati nonnulli codices. Vide infra in* Οὐδείς.

Μῆχος, τὸ, *idem fere ac* μηχανή: *præsertim vero dicitur* μῆχος κακοῦ, Artificium contra malum, Remedium mali. τοῦτο γάρ οἱ κακοῦ εἶναι μῆχος, ii. 181. *m.* ἐπεί τε κακοῦ οὐδὲν ἦν σφι μῆχος, iv. 151. *a. N.*

Μία, *vide in* Εἷς.

Μιαιφόνος, ὁ, ἡ, Sanguinarius, Crudelis: *Compar.* Κυψέλου μιαιφονώτερος, v. 92, 6. *a.* ἀδικώτερον οὐδέν ἐστι, οὐδὲ μιαιφονώτερον, v. 92, 1. *a.*

[Μιγνύειν *vel* Μιγνύειν. *Hanc verbi formam non usurpat Noster; sed* Μίσγειν *dicit.*]

Μιλτηλοιφὴς, ἔος, ὁ, ἡ, Rubro tinctus. νῆες μιλτηλοιφέες, iii. 58. *a.*

Μίλτος, ου, ἡ, Minium, Rubrica, Rubrum. τὸ σῶμα χρίονται μίλτῳ, iv. 191. *a.* vii. 68. *m.*

Μιλτοῦν, Rubro tingere. μιλτοῦνται πάντες οὗτοι, iv. 194.

Μιμεῖσθαι, *verbum Med.*, Imitari. *Partic. Pass.* μεμιμημένος, Ad similitudinem expressus, ii. 78. *a.* 86. *a.*

Μιμήσκειν, *vide* Ἀναμιμν. *et* Ἐπιμιμν. *et conf.* Μνᾶσθαι.

Μίν, *Accusativus pronominis, Ionice positus*, 1. *pro* αὐτὸν, Illum. ἐκορῷ μιν ἀξιόντα, i. 10. *m. Sic* i. 12. *m.* 13. *m.* 24. *m. et frequenter alibi: Sic item junguntur subinde* μέν μιν, *pro* μὲν αὐτὸν, *ut* i. 183. *m. f.* ii. 73. *a. Semel* μιν *in* μὲν *mutandum censui*, iv. 81. *f. ubi erat*, βουλόμενον εἰδέναι—κελεύειν μιν πάντας Σκύθας *etc. At teneri ibi fortasse debuerat* μιν, *quod communi consensu ibi dederant libri omnes. Similiter enim et alibi pronomen personale tertiæ personæ pleonastice adpositum in Musis reperitur; veluti*, τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε, ii. 175. *a.* ἀπικομένῃ δὲ τῇ μητρὶ ἔσθεσι ἁς τὰς χεῖρας οἱ τῶν σπλάγχνων, vi. 68. *a. conf. Not. ad* i. 86, 28 *sq.*

2. μιν *pro* ἑαυτὸν, Se. ἐκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, i. 11. *m.* αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, i. 24. *a. m.* 45. *a. Ubi Themistocles apud Nostrum* vii. 143. *a. ait*, οὐκ ἂν οὕτω μιν δοκέειν ἡπίως χρησθῆναι, *in Latina versione pronomen* μιν *cum Valla ad* Apollinem retuli; *quod, quamquam ad sententiæ quidem summam nihil refert, nollem factum.* μιν *ibi ad* δοκέειν *pertinet, et verbum* κεχρῆσθαι *passiva notione, non activa, erat accipiendum:* Sese existimare, *ait Themistocles*, non futurum fuisse ut tam mite oraculum redderetur. *Videri poterat* μιν *etiam pro dativo* ἑαυτῷ *positum, ubi Crœsum dicentem facit Herodotus*, i. 86. *m.* ὡς δὲ ἄρα μιν προστῆναι (*sive rectius*, προστῆναι) τοῦτο, Hoc igitur quum animo suo (*inquit*) obversaretur. *Scilicet* προστῆναι *alias quidem cum dativo casu construitur; sed nihil impedit quo minus, in ista potissimum notione quæ hujus est loci, etiam cum Accusativo idem construi potuerit, quemadmodum eadem notione perinde* ἐπῆλθέ μοι *et* ἐπῆλθέ με *dici potuit. Conf.* Ἐπέρχεσθαι.

3. μιν *pro* αὐτήν. ὥστε μὴ μαθεῖν μιν ὀφθεῖσαν ὑπὸ σεῦ, i. 9. *a.* οἱ μιν (τὴν μητέρα) ἐτίμησαν, i. 31. *f.* οἱ περ μιν (τὴν γέφυραν) ἔζευξαν, iv. 97. *m.*

Μίνως, Minos, *nomen proprium. Accusat.* Μίνων, Μίνω, Μίνωα, *quia et* Μίνεω, *in diversa abeuntibus tum edd. tum mstis* vii. 170. *a. et* 171. *a. cum Var. Lect. et Not. ad cap.* 170.

Μῖξις, ιος, ἡ, Concubitus. μίξεις τούτων ἐμφανὴς ἐστι, iii. 101. *a.* i. 203. *f.* ἐπίκοινον τῶν γυναικείων τὴν μίξιν ποιεῦνται, iv. 172. *m. Conf.* Ἐπίκοινος.

Μιξοπάρθενος ἔχιδνα, Partim virgo, partim serpens, iv. 9. *a.*

Μίσγειν, *idem quod alias* μιγνύναι, Miscere. *In Passivo præsertim de* Congressu venereo, *de* Coitu, *usurpatur.* μίσγεσθαι γυναιξὶ, ii. 64. *m. et mox*, μίσγονται ἐν ἱροῖσι, Coëunt in locis sacris, *ibid.* μισγόμενόν τινα νεκρῷ γυναικὸς, ii. 89. *b.* γυναικὶ τράγος ἐμίσγετο, ii. 46. *f. Adde* i. 198. *a*, iii. 118. *m. et f. et cet. Etiam* Mulier *dicitur* μιχθῆναι ἀνδρὶ, ii. 199. *a.* ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ, i. 5. *a.*

Compositum συμμίσγεσθαι *latiorem usum habet, et generatim* Miscere quolibet modo, Congredi colloquendi causa, Convenire aliquem, *significat.*

Μισθὸς, οῦ, ὁ, Merces. ἐθήτευεν ἐπὶ μισθῷ, viii. 137. *a.* Salarium *aruspicis*, ix. 33. *m. et f.*

Μισθοῦν, Locare, Elocare *ædificium extruendum.* Ἀμφικτυόνων μισθωσάντων τὸν νηὸν τριηκοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι, ii. 180. *a. In Medio*, Conducere (*sibi*) operam alicujus. ὅς μιν οἱ Ἀργεῖοι ἐμισθοῦντο, ix. 34. *a.* μισθώσασθαι πλοῦν, Pacta mercede conducere navigium, i. 24. *a. Passive.* μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγου, Haud exigua mercede conductus, ix. 37. *f.*

Μίσθωμα, τὸ, Pretium de quo pro conficiendo opere conventum est, ii. 180. *m.*

Μισότυραννος, ὁ, Tyrannorum inimicus, vi. 121. *a.* 123. *a.*

Μιστύλλειν, *vide* Διαμιστύλλειν.

Μίτρα, ης, ἡ, Persicum nomen Veneris, i. 131. *extr. cum Not.*

Μίτρη, ης, ἡ, Fascia, Mitra, Capitis tegumentum Babyloniorum et Assyriorum, *qui* τὰς κεφαλὰς μίτρῃσι ἀναδέονται, i. 195. *m.*

Μιτρηφόρος, ου, ὁ, Mitram gestans, vii. 62. *b.*

Μνᾶσθαι, Ambire. *Hinc* μνώμενος ἀρ-

Digitized by Google

χρὴν, i. 96. *f.* Τόμυρις συνιεῖσα οὐκ αὐτὴν μὲν μένοντα, ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιληΐην, i. 205. *m.*

Μνᾶσθαι, (*sive* Μνέεσθαι, *unde derivabatur* ἀναμνέεται, *quod olim legebatur* i. 173. *f.*) Recordari, Meminisse. *Præt. pass.* μέμνημαι, Memor sum; *unde Plusquamperf.* ἐμεμνέατο, (*Ion. pro* ἐμέμνηντο) Recordati erant, *vel* Recordabantur, ii. 104. *a. Particip.* μεμνημένος τὸν στόλον, vii. 18. *m.* τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐτελανθάνετο (i. *q.* ἐκὼν ἐτελανθάνετο,) iii. 147. *b.* (*conf.* Ἐπιλανθ. *et* Ἐπιλήθεσθαι.) *Imperat.* μέμνεο, *pro* μέμνησο, *quasi a Præt.* μέμνημαι, *novum verbum* Μέμνομαι *fuisset formatum.* ἃ δέσποτα, μέμνεο τῶν Ἀθηναίων, v. 105. *extr.* ὡς ἐμὲ εὖ μεμνῆσθαι, ii. 125. *f. Aor. pr.* τούτου μηκέτι μνησθῇς, Hujus nullam amplius fac mentionem, vii. 159. *f.* παῦδε πέρι μὴ μνησθῆτε ἔτι, ii. 36. *f.* τὰς δὲ τῶν ἄλλων οὐκ ἀξιῶ ἀνθρώπων μνησθῆναι, ii. 20. *a. Fut.* μεμνήσεσθε τῶν ἐμῶν λόγων, viii. 62. *extr.*

Μνᾶ, ης, ἡ, (i. *q. comm.* μνᾶ) Libra, Mina. εἴκοσι μνέας, ii. 180. *extr.*

Μνῆμα, τὸ, Monumentum, vii. 228. *m. in Epigr.*

Μνήμη, ἡ, Memoria, Mentio. τοῦ μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, i. 14. *a.* vi. 122. *a.* τοῦ καὶ ὀλίγον τι πρότερον μνήμην εἶχον, Cujus paulo ante feci mentionem, iv. 81. *a. et* 79. *a. Sic* μνήμην ποιεῖσθαί τινος, i. 15. *a.* v. 74. *f.* vi. 55. *extr.* μνήμην ἐπασκέειν, Memoriam rerum gestarum excolere, ii. 77. *a. N.*

Μνημεῖον, τὸ, (*comm.* μνημεῖον) Monumentum. μνημεῖον ἑωυτῆς καταλιπέσθαι, ii. 135. *m.*

Μνημονεύειν, Recordari. μνημονεύων τὰ ἔπεα, i. 36. *m. f.*

Μνημόσυνον, τὸ, Monumentum. *Proprie est Neutrum Adjectivi* Μνημόσυνος, ὁ, ἡ, Ad conservandam et posteris tradendam memoriam (*rei aut hominis alicujus*) comparatus. *Itaque non solum in Sing. dicitur,* τοῦτο ἀναβεῖναι ἐς Δελφοὺς μνημόσυνον ἑωυτῆς, ii. 135. *m.* μνημόσυνον ἑωυτοῦ λιπέσθαι, iv. 166. *a. sed, quemadmodum in aliis Adjectivis frequenter Pluralem pro Singulari ponit Noster, sic etiam plurali numero* μνημόσυνα *dicit ubi non nisi* Unum monumentum *intelligitur. Sic, καὶ σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι, ii. 148. a. ubi de uno agitur Labyrintho.* μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, vi. 109. *a. m. ubi iterum nonnisi una res intelligitur, quare ibi alii* μνημόσυνον *præferunt.* μνημόσυνά τοι γνόμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέλω, ix. 16. *a. m. Quando* ii. 136. *f. ait* μνημόσυνον πυραμίδα λιπέσθαι, *possis* μνημόσυνον *tamquam Adjectivum accipere,* Pyramidem quæ ipsius memoriam ad posteros propagaret; *possis vero perinde etiam duo Substantiva per Adpositionem, quam vocant Grammatici, junctа intelligere. Similiter,* ταῦτα τὰ ἔπεα φασὶ αὐτὸν λιπέσθαι μνημόσυνα, vii. 226. *extr.*

Μνησικακέειν, Acceptæ injuriæ memorem esse. οὐ μνησικακέομεν, viii. 29. *f.*

Μνῆστις, ἡ, Recordatio. οὕτω δὴ Γέλωνος μνῆστις γέγονε, nempe ὑμῶν, Ita nimirum recordatio vos subiit Gelonis, vii. 158. *m.*

Μόγις, (*Ion. i. q.* μόλις) Vix, Ægre. μόγις δὲ δή κοτε ἀνενεικθείς, i. 116. *a.*

Μοῖρα, G. μοίρης, D. μοίρῃ, Acc. μοῖραν, *pro quo frequentius quidem* μοίρην *præferunt edd.*

I. *Ad formationem vocabuli quod spectat, Nominativum* μοῖρα (*non* μοίρη) *agnoscunt veteres libri omnes* i. 146. *et* vii. 157. *recte, quoniam a breve in* η *non mutant Iones. Unus Schaf. eumque secutus Bork. priore in loco, contra librorum præscriptum,* μοίρη *ediderunt, sed posteriori in loco hi quoque librorum scripturam intemeratam reliquerunt. In Accusat. scripturam* μοῖραν *communi consensu tenent* iv. 145. *f. edd. et mesti omnes. Alibi subinde* μοίραν *pravo accentu, frequentibus vero* μοίρην *edebatur, sed vix est dubitandi locus, quin hæc scripturæ male sedulæ diligentiæ debeatur partim librariorum, partim Editorum, formæ quæslibet, quæ ipsis Ionicæ esse videbantur, obtrudere Herodoto autagentium; qui quum viderent in Genit.* μοίρης, *in Dat.* μοίρῃ *ab hoc Scriptore usurpari, etiam Accusativum* μοίρην *formandum putarunt. Quare alterum formam,* μοῖραν, *utpote unice veram, ubique restitutam velim auctori. Eamdemque etiam ubique fere servatam in codd. nonnullis, quos in Var. Lect. indicavi, vidimus: nam, quod passim in his codd.* μοίραν *penultima acuta scribitur, id quidem vitiosum est, et hactenus recte Wess. ad* i. 75. *a. monuit "* scripturam hanc Ionum non esse;" *at nimirum ne aliorum quidem Græcorum est, sed* μοῖραν *penultima circumflexa scribi debebat. Quod si in communi lingua vera esset Accusativi forma* μοίραν, *ultima producta, tum quidem Herodotus suo idiomate* μοίρην *dicturus fuisset.* (*Obitur hic monere liceat, quod in Var. Lect.* i. 73, 3. *scripsi "* μοίραν *Vind. et Arch." pro eo scribere me debuisse "* μοίραν *Med. et Arch." tum notandum, quod ibidem* μοῖραν *recte scribitur in codd. F. Pa. Pc. non* μοίραν, *ut ex Med. citat Wess. Denique in Var. Lect. ad* v. 69, 6 *sq. monere debueram, codicem F. ibi non* μοίρην *dare cum editis, sed* μοίραν *sicut* v. 57, 6.) *Cæterum eodem modo, ut Noster, sic et Homerus nominativum* μοῖρα, *Acc.* μοῖραν, *et dativum* μοίρῃ *usurpaverat.*

Digitized by Google

II. *Significat autem* Μοῖρα *apud Nostrum*

1. Partem *vel* Portionem quamcunque; *sigillatim vero* Terræ portionem, Terræ tractum qui est in Ditione et potestate alicujus. *οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα*, Pars non minima, i. 146. *a.* 204. *a.* vii. 157. *m. μοῖραν τιμέων μετέχοντες*, iv. 145, *f. δυώδεκα μοίρας διαδμενοι Αἰγυπτων πᾶσαν*, ii. 147. *m.* (*conf.* Δάζειν.) *προσκτήσασθαι* (γῆν) *πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν* (*vulgo μοίρην, hic et alibi*) *βουλόμενος*, i. 73. *a. ἐστρατεύετο ἐς τὴν Περσέων μοῖραν*, In ditionem, in fines Persarum, i. 75. *a. τῆς χώρης ταύτης ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοῖραν*, v. 57. *πλὴν μοίρης τῆς Ἀραβίων*, vii. 91. *a. τῆς Ἑλλαδικῆς μοίρης, γῆς δὲ τῆς Ἰστιαιώτιδος, τὰς κώμας*, viii. 23. *f. Similiter* i. 82. *a*, 106. *f.* ix. 65. *a.*

2. *Etiam, quas Latine* Partes *dicimus* quibus aliquis favet, *singulari numero μοῖραν dicit Herodotus. τὸν Ἀθηναῖον δῆμον πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν προσεθήκατο*, v. 69. *m. N.*

3. *In* οὐδεμῇ μοίρῃ μεγάλῃ ἔχειν τινὰ, Nullo magno loco habere, Nentiquam magni æstimare aliquem, ii. 172. *a.*

4. Μοῖρα, Fatum. *σεωυτοῦ μοίρῃ περίειμι*, i. 121. *a. ἐξέπλησε μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ*, iii. 142. *m. et* iv. 164. *extr. ubi veram scripturam servavit cod. F. Etiam in Plurali*, Μοῖραι, Fata. *οὐκ οἶόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας*, i. 91. *a. ubi eadem notione, quæ hic μοῖραι dicuntur, paulo post ἡ πεπρωμένη nominatur.*

Μοχλίδιος, η, ον, Ex adulterio natus, i. 137. *f. ubi μοιχίδια intelliguntur* Facinora ab eo admissa qui ex adulterio natus est.

Μόλυβδος, ὁ, Plumbum. *νόμισμα πόρνης μολύβδου*, (*al.* μολίβδου) iii. 56. *b. N.*

Μονὴ, ἧς, ἡ, *i. q. τὸ μένειν*, Manere in *aliqua regione*, Non exire, i. 94. *m. f.*

[*Μόνος. Hæc vocabuli forma nusquam traditur Herodotus; sed constanter* Μοῦνος *dicit. Quare non tam probabilis protinusque, quam prima specie videri potuerat, conjectura erat Valckenarii, μὲν οἱ in μόνοι mutantis* iv. 48. *a. Vide supra in* Μὲν, *num.* 1. *Nihilo vero magis Herodoteum videri debet quod in Vit. Hom. cap.* 37. *m. f. legitur, μονότατον τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος.*]

[Μονότροπος, Solitarius *homo, Vit. Hom.* 4. *a. N.*]

Μόριον, τὸ, *diminutivum vocabuli μοῖρα, sed idem significans ac μοῖρα vel μέρος*, Pars. *τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν*, ii. 16. *a. Cui constructioni consentaneum est quod cum* Dividendi *verbis omittitur ἐς præpositio.* (*Conf. verbum* Δάζειν.) *μόριον, πλὴν τῆς διώρυχος, ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε*, vii. 23. *m. f.*

Μόρος, ου, ὁ, Fatum, Mors, Genus mortis, *præsertim* violentæ. *τέῳ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο*, i. 117. *a. N. τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο ὁ παῖς*, i. 117. *extr. ἐνσείρι μόρῳ τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν οἰκηιοτάτων*, iii. 65. *m. τούτῳ τῷ μόρῳ διεφθάρησαν*, v. 21. *a. pro quo est, in eamdem fere sententiam, τρόπῳ τοιούτῳ ἐτελεύτησε*, v. 48. *a. ἐμηχανήσατο θρῆιξ μόρον*, vii. 197. *a. διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ*, ix. 17. *f.*

Μόρσιμος, ὁ, ἡ, Fatalis, Fato destinatus. *ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι ἧδη τῇ Βαβυλῶνι ἁλίσκεσθαι*, iii. 154. *a.*

Μόσχος, ου, ὁ, *non modo* Vitulus junior, *sed et* Bos paulo adultior, *modo nondum aratro aptus. Sic de Apide, ὁ μόσχος οὗτος ὁ Ἆπις καλεόμενος*, iii. 28. *f.*

Μουναρχέειν, Solum regnare. *ἐμουνάρχησε χρόνον οὐκ ὀλίγον*, v. 46. *f. ἐπὶ τούτου μουναρχέοντος*, v. 61. *a.*

Μουναρχίη, ἡ, Unius imperium. *κῶς ἂν ἔτι χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίῃ*, iii. 80. *a. m. ὀλιγαρχίη ἀπέβη ἐς μουναρχίην*, iii. 82. *m. ἡ μουναρχίη κράτιστον*, iii. 82. *f. ἀναλαμβάνει τὴν μουναρχίην Ἰπποκράτης*, vii. 154. *a.*

Μούναρχος, ὁ, Solus imperans, iii. 80. *et* 82. *sæpius. Tum* v. 46. *m. ubi idem atque τύραννος. Sic et ὁ τῶν Ἀγραυλιτέων μούναρχος*, vii. 168. *a. τὸν μούναρχον τῶν Ζαγκλαίων*, vi. 23. *m.*

Μουνογενὴς παῖς, Unigenitus, Unicus filius, vii. 221. *extr.*

Μουνόκωλον οἴκημα, Ædificium *sive* Habitaculum cujus unum solum Latus (*scil.* anterius) conspicitur; *nempe, quoniam ædificia sunt utrimque contigua, a postica vero parte est murus urbis*, i. 179. *m. N. Conf.* Κῶλον.

Μουνόλιθος, ὁ, ἡ, Ex unico saxo confectus. *οἴκημα μουνόλιθον et στέγη μουνόλιθος*, ii. 175. *m. Conf. Not. ad* ii. 155. *f. ubi νηὸς ἐξ ἑνὸς λίθου τετοιημένος.*

Μουνομαχέειν, Singulari pugna dimicare. *Cum dat. δυοῖσι οὐκ ἂν μουνομαχέοιμι*, vii. 104. *m. τοῦτον οἱ μουνομαχῆσαι*, ix. 26. *m. Paulo diversa ratione apud Nostrum*, ix. 27. *f. Athenienses, de se et de Marathonia pugna loquentes dicunt, μοῦνοι Ἑλλήνων μουνομαχήσαντες τῷ Πέρσῃ*, i. e. *μοῦνοι μαχησάμενοι τῷ Πέρσῃ. Conf. Not. ad* ix. 48, 15.

Μουνομαχίη, ἡ, Singulare certamen. *μουνομ. τριφασίη*, v. 1. *m. μουνομαχίην ἐποιήσαντο*, vi. 92. *f.*

Μοῦνον, *Adverb. Ion. pro μόνον, ut μοῦνος pro μόνος. Neque aliter accipiendum* iv. 10. *f. ubi vide Not.*

Μοῦνος, (*Ion. pro μόνος*) Solus. *ὅτι μὴ Χίοι μοῦνοι*, i. 18. *f. μοῦνος πάντων ἀνθρώπων*, i. 25. *f. εἰς μοῦνος παῖς*, i. 38. *f. νομίσας μοῦνον εἶναι μαντήιον τὸ ἐν Δελφοῖσι*, i. 49. *m. Δία θεῶν καὶ Διώνυσον*

Digitized by Google

μούνοις σίβουται, ii. 29. *f. et sic constanter alibi.*

μοῦνος olim edebatur iii. 122. *a. m. ubi τρῶτος mendi fere omnes dederunt.*

μοῦνος generis communis esse existimavit Wess. quasi μοῦνον iv. 10. *f. et μόνου* vii. 224. *f. essent fœminini generis, quod secus est. Vide Adnot. ad* iv. 10, 18.

Μουνοῦν, Solum relinquere, Deserere, Nudare. *μεμουνωμένοι συμμάχων*, i. 102. *f.* vi. 15. *f.* viii. 62. *b. μουνοῦντα αὐτὸν* (*nempe*, remotis arbitris) *εἶρετο αὐτὸν*, i. 116. *m. μουνωθεισῶν αὐτῶν*, iv. 113. *a.* vi. 75. *a. οἱ μὲν δὴ ἐμουνοῦντο*, viii. 123. *f. ubi de his quorum* Quisque non nisi unum calculum; quo ipse nominaretur, in urna iaverit.

Μουνόφθαλμος, ὁ, ἡ, Unoculus, iii. 116. iv. 27.

Μουνοφυής, ὁ, ἡ, In unum concretus, In unum coalitus. *γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μουνοφυέας*, ix. 83. *f.*

Μουσική, ἡ, Cantus. *ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μέσον*, vi. 129. *a.*

Μουσοποιός, ὁ, *et* ἡ, Poeta lyricus, Poëtria lyrica. *ἀδελφεὴ Σαπφοῦς τῆς μουσοποιοῦ*, ii. 135. *a.*

Μοχθηρός, ἡ, ὁν, Molestus, Miser. *μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζόης*, vii. 46. *f.*

Μοχλεύειν, Vectibus et palangis *aliquid* promovere. *τῶν τις αὐτὴν* (*τὴν μονόλιθον στέγην*) *μοχλεύοντων*, ii. 175. *extr.*

Μυγαλῆ *vel* **Μυγάλη**, ης, ἡ, Mus araneus. *τὰς μυγαλὰς vulgo* ii. 67, 5. *ubi μυγάλας F. μυγαλᾶς Pa. et ed. Schaef. μυγάλη et μυγαλὴ promiscue scriptum reperiri monuerunt H. Steph. Thes.* ii. 992. *d. e. et Gesner de Quadruped. p.* 747. *μυγαλῆ, ultima acuta, scribitur apud Athenæum* vii. 300. *a. Eodem accentu scriptum hoc vocab. exhibent apud Suidam editiones omnes ante Kusterum, qui suo arbitrio μυγαλῆι. Novimus idem animalculum passim etiam μυγαλέην vocari: qua forma si h. l. uti voluisset Herodotus, victetur in Plurali μυγαλέας potius, quam contracte μυγαλᾶς, fuisse dicturus.*

Μύδρος σιδήρεος, Massa ferrea, i. 166. *m. f.*

Μυέειν, Initiare. *ἐστὶ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται*, ii. 51. *m. ὁ βουλόμενος μυεῖται*, viii. 65. *m.*

Μύκης, ητος, ὁ, Fungus; *ubi de* Ense *vel* gladio *agitur*, **Μύκης** *intelligitur* Extremum vaginæ claustrum *sive* vinculum æneum, fungi figura. *τοῦ κολεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μύκης ἀποπίπτει*, iii. 64. *m. N.*

Μυκτῆρες, οἱ, Nares, ii. 86. *a. m.*

Μυριάρχης, ὁ, Decem millibus præfectus, vii. 81.

Μυριάς, άδος, ἡ, Myrias, Decem millia. Per *μυριάδας* initus est numerus militum in exercitu Xerxis, *repertaque sunt ἑξακοσιοστὰ καὶ ἑκατὸν μυριάδες*, vii. 60. *τριηκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδων στρατοῦ*, ix. 70. *f. ubi μυριάδων scribitur in cod. F. nescio an et in aliis nonnullis. Pro eo quod* iii. 159. *fi vulgo legitur, πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν ἀνῆλθε, verum puto et Herodoto restituendum id quod codex Arch. effert, πέντε μυριάδες. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Sicut, ubi de Nummis agitur, ad vocab. μυριὰς subintelligitur Genitivus δραχμῶν; sic, ubi de Frumento, *intelligitur μεδίμνων*, Modiorum. *πρὸς γὰρ, (scilicet πρὸς τῷ ἐκ τῆς Μοίριος λίμνης γινομένῳ ἀργυρίῳ καὶ πρὸς τοῖς ἑπτακοσίοις ταλάντοις) δύο καὶ δέκα μυριάσι Περσέων τε τοῖσι ἐν τῇ λευκῇ τείχεϊ κατοικημένοισι καταμετρέουσι καὶ τοῖσι τούτων ἐπικούροισι*, iii. 91. *f. ubi illa, uti hic factum, interpungenda videtur oratio, ut ea sit sententia quam Gronovius in Notis ad h. l. proposuerat; nempe*, Insuper enim centum et viginti millia medimnorum Persis etiam in Albo castello Memphios considentibus metiuntur et eorum auxiliaribus. *Conf. Schæferum ad Bosii Ellipses Græcas, p.* 270 *seq. Et ego quoque, locum hunc in Latina Nostra versione aliter iktirpretans, et verba δύο καὶ δέκα μυριάσι cum Valla ad Persas eorumque auxiliares referens, pulcre quidem noveram istum Græci sermonis usum, ubi de* Frumento *agitur, genitivum μεδίμνων ad vocab. μυριὰς pertinentem omittendi; sed offenderat me structura vocabuli μυριάσι in Dativo casu positi, pro quo Accusativum desideravcram. Nunc vero videor mihi rationem intelligere, qua ferendus ille Dativus accipiendusque sit. Scilicet, verbum καταμετρέουσι per se positum, præsertim ubi paulo ante discreta mentio facta est σίτου, idem valet ac καταμετρέουσι σῖτον, ita ut nec opus fuerit cum Aldo et junioribus nonnullis codicibus vocabulum σῖτον hoc loco repetere, neque ex Schæferi conjectura πρὸς in πυρούς mutare. Jam quemadmodum Latine non incommode dixeris*, Metiri militibus frumentum tali aut tali mensura, tali quantitate; *similiter in Græco sermone qui Dativo casu pro Latinorum Ablativo utitur*, numerus modiorum, *qui militibus distribuebantur*, Dativo casu *potuit exprimi.*

Μυρίζειν, Ungere. *μεμυρισμένοι τὴν τὸ σῶμα*, i. 195. *m.*

Μυρίκη, ἡ, Myrica, Tamarix, *frutex, et ejusdem baccæ. ἐκ μυρίκης ἐκκοιμᾶσθαι ὄρθη*, ii. 96. *m. (conf. Ὀρθη.) μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι*, vii. 31. *b.*

Μύριοι, αι, ιον, Decies mille, Infinitus, Immensus. *Nempe non solum in Plurali usurpat Noster hoc vocab. sed et in Singulari; certe in Fœminino genere, ut*

Digitized by Google

μυρίη ἵππων, Decies mille equites. (*vide* Ἵππος, ἡ.) *Sed et* μυρίη κακότης, μυρίη εὐδαιμονίη, Infinita miseria, immensa prosperitas, vi. 67. *f. Sic* ὄψις μυρίη, ii. 136. *a. est* Infinita multitudo et varietas rerum conspiciendarum.

Sicut vero monent Grammatici, ubi de ingenti quidem numero, sed non definito, agitur, μυρίοι *penacute scribi, sic etiam apud Nostrum in Neutro plurali* Μυρία *habes:* ἐπισχεύμενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δόσεων, iii. 74. *m. Atque etiam in Singulari* θῶυμα μυρίον *dicit Noster* Infinitam admirandi materiam, ii. 148. *m. f.*

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, *non solum* Formica, *sed et* Animal quadrupes *Indiæ*, de Vulpium genere, iii. 102. *a. Idem proprium nomen* Scopuli cujusdam e mari eminentis, vii. 183. *a.*

Μυρσίνη, ἡ, Myrtus *arbustum*, Frons myrti. ἐπ' ἴκριφ ἑωυτῷ μυρσίνην προσδήσαντες, ἀναφέρουσι τῇ μυρσίνῃ πίσσαν, iv. 195. *m. Etiam collective* μυρσίνη dicuntur Frondes myrti. μυρσίνῃσι στορνύντες τὴν ὁδὸν, vii. 54. *a.*

Μυστήριον, Mysterium, Initiatio. τὰ ἐν τοῖσι ἐν Σαμοθρηίκῃ μυστηρίοισι δεδήλωται, ii. 51. *extr.*

Μυστικὸς Ἴακχος, viii. 65. *a. m. Vide* Ἴακχος.

Μυχὸς, οῦ, ὁ, Intimus recessus, Intima pars *sinus maris.* κόλποι σχεδὸν ἀλλήλοισι συντετραίνοντας τοὺς μυχοὺς, Duo sinus maris, *ex oppositis mundi plagis in terram influentes, et* intimos suos recessus sibi mutuo fere perforantes, ii. 11. *m. f.* (*ubi olim* συμπεραίνοντας *edd.*) *Sic apud Polyb.* ii. 14. ὁ πάντὸς τοῦ Ἀδρίου μυχὸς *est* Ultimus recessus Adriatici sinus. *Quod vero in Glossis Herodoteis ex libro* ii. (*Tom.* vi. *Part.* ii. *nostræ edit. p.* 346.) *legitur,* Μυχοί.—τὰ ἔνδον, λιμένες,— *corrigendum* τὰ ἔνδον λιμένος, *id est,* Interiora (Interior pars) portus alicujus. *Pariterque apud Hesychium voc.* Μυχοί, *ante* λιμένες *tollenda interpunctio, scribendumque* οἱ ἐνδότατοι (*sive rectius,* ἐνδοτάτω) καὶ ἀπόκρυφοι τόποι λιμένος. *Utrumque enim glossema primitus atque proxime non tam ad Herodotum spectasse, quam ad Homericos* μυχοὺς λιμένος εὐόρμου, (*Iliad.* φ'. 23.) *quum per se probabile admodum erat, tum et ex Brevibus, quæ vulgo feruntur, et ex Venetis ad Iliadem Scholiis, prorsus fit manifestum.* ἐκ τοῦ μυχοῦ τῆς Μαιήτιδος λίμνης, iv. 21. *d.*

Μωρίη, ἡ, Stultitia. μωρίη πολλὴ λέγειν (τοῦτο), Ingens est stultitia *hoc* dicere, i. 140. *a.*

N.

Ν ἐφελκυστικὸν *negligunt Iones, concursu vocalium minime offensi. vide Var. Lect. ad* i. 1, 4. *De eodem more monuit Gronov. in Notis ad* i. 5. *a. his verbis:* "*Ms.* Πέρσησι, [*non* Πέρσῃσιν, *ut olim edd.*] *Et sic statim* λέγουσι ἀγαγεῖν *non* λέγουσιν: *et tursus,* Φοίνικες λέγουσι. ἐγὼ *etc. Nam Iones non impediunt vocales concurrere.*"

Νάϊος, εος, τὸ, Vellus. ἐνδύντα τὸ νάϊος τοῦ κριοῦ, ii. 42. *m.*

Νάπη, ης, ἡ, *Schneiderus* Vallem, *alii* Collem *interpretantur, alii* Terræ tractum in quo Colles cum convallibus alternant. (*conf. Damm. Lexic. Etym. p.* 2050.) *Apud Nostrum* νάπαι κάλλισται, quæ oppidum utrimque includunt, *sunt* Amœnissimi colles cum suis convallibus, iv. 157. *f.*

[Νάσσων, *vide* Κατανάσσων *et* Ξυνάσσων.]

Ναυαρχέειν, Classi præesse, vii. 161. *m. f.*

Ναύαρχος, ου, ὁ, Classi (*aut* Parti classis) præfectus, vii. 59. *m.* viii. 42. *m.*

Ναυβάτης, ὁ, Qui navem conscendit, Navi vehitur, Exercens mare: οὐκ ἦσάν κω οἱ Πέρσαι ναυβάται, i. 143. *a.*

Ναυηγέειν, *comm.* ναυαγέειν, Naufragium facere. νέες ναυαγήσασι τετρακόσιαι, vii. 236. *m.*

Ναυηγίη, ἡ, Naufragium. vii. 190. *m.* 192. *a.* viii. 8. *a. et f.*

Ναυήγιον, τὸ, Fragmentum navis, Pars navis fractæ. *Plurali numero maxime usurpatur hoc vocab.* οἱ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ἐξεφορέοντο, viii. 12. *a.* 18. *a.* 76. *f.* 96. *a.* ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο, vii. 191. *a.*

Ναύκληρος, ὁ, Dominus navis, i. 5. *a.*

Ναύκραροι *olim* νομίζοντο Magistratus Atheniensium. οἱ πρυτάνις τῶν Ναυκράρων, v. 71. *b. Not.*

Ναυκράτης, ωος, ὁ, ἡ, *i. q. seq.* Ναυκράτωρ. ναυκράτεες τῆς θαλάσσης, Maris imperium classibus suis obtinentes, v. 36. *m.*

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, Navibus (Mari) potens. οὐκ ἐόντες ναυκράτορες, vi. 9. *a.*

Ναυλοχέειν, Cum navibus stationem habere *alicubi, indeque* observare *aut ibi* exspectare hostes; Cum navibus in insidiis stare. ναυλοχέοντες τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι, vii. 180. *m.* περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐναυλόχεον, vii. 192. *f.* viii. 6. *a. Apud Herodotum nec vocab.* Ναύλοχος *reperitur, quod et tribuere Suidas videtur, nec* Ναυλόχιον, *quod in Glossis Herodoteis ex lib.* vii. *legitur. Vide Wess. ad Gloss. Herod. l. c.*

Digitized by Google

Ναυμαχέειν, Navali prælio decernere. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἐναυμάχεον, viii. 42. *m.* παρασκευάζεσθαι ὡς ναυμαχήσοντας, vii. 143. *f.* ἐναυμάχησαν, viii. 6. *a.* 46. *a. Conf.* Συναυμαχ.

Ναυμαχίη, ἡ, Navalis pugna. ναυμαχίην παρασκευασαμένους, vii. 142. *extr.* ναυμαχίην ποιέεσθαι, viii. 49. *a.* ἡ ναυμαχίη διελέλυτο, viii. 96. *a. et cet.*

Ναύμαχος, ὁ, ἡ, Ad navalem pugnam idoneus, comparatus. δόρατα ναύμαχα, vii. 89. *f.*

Ναυπηγέεσθαι νέας, Construere, Fabricare naves, i. 27. *f.* κοψάμενοι ξύλα συντιθεῖσι, ναυπηγεύμενοι (*scil.* αὐτὰ, Navigia ex illis lignis compingentes) τρόπον τοιοῦτον, ii. 96. *a.* ναῦς ναυπηγεύμενοι μακρὰς, vi. 46. *a. Conf.* Πηγνύειν, *et* Προσναυπηγέεσθαι.

Ναυπηγήσιμος, ὁ, ἡ, Fabricandis navibus idoneus. ὕδη ναυπηγήσιμος ἄφθονος, v. 23. *m.*

Ναυπηγίη, ἡ, Navium fabricatio. ἐόντων οἱ πάντων ἑτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, i. 27. *a. et mox*, κατασπάσαι τὴν ναυπηγίην, ibid. [Ναῦς, *vide* Νηῦς.]

Ναυτική, ἡ, *scil.* τέχνη, Ars nautica. ἔπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, viii. 1. *a.*

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, Navalis. ὁ ναυτικὸς στρατὸς, vii. 99. *extr.* *Sic* vii. 203. *m. consentientibus libris omnibus scriptum oportebat* τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν τεχθέντων, *ubi vocab.* στρατὸν *nescio quo casu præterissum est in nostra editione. Alibi quidem idem vocab. vel in omnibus vel in optimis quibusque libris ad adjectivum* ναυτικὸς *subintelligendum omittitur. Sic libri omnes,* ὁ μὲν δὴ πεζὸς οὔ κω συνελέγετο, ὁ δὲ ναυτικὸς ἀπίκετο *etc.* viii. 131. *a. ubi ne multo quidem ante, in his quæ præcedunt, adpositum est vocab.* στρατὸς. *Sic* viii. 130. *a. ex plerorumque librorum præscripto, inde a Gronovio, editur* ὁ δὲ ναυτικὸς ὁ Ἠέρξεω. *Subinde e proximo verbo facile suppleri substantivum nomen poterat; veluti ubi ait,* τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐστρατήγεον οἵδε, vii. 97. *a.*

Ναυτιλίη, ης, ἡ, Navigatio. ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, i. 1. *a.* 163. *a.* ii. 43. *m. f.* Expeditio navalis: τῶν Τυνδαριδέων ἡ ναυτιλίη ἐν τῇ Ἀργοῖ, iv. 145. *f.*

Ναυτίλλεσθαι, Navigare, Mare exercere. ναυτίλλοντο πεντηκοντόροισι, i. 163. *a.* Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἕλληνες ναυτίλλονται, ii. 5. *a.* 178. *a.* iii. 6. *a.*

Ναυτίλος, ου, ὁ, i. *q.* ναυτιλίῃ χρεόμενος, Nauta, Navigationem (Mare) exercens, ii. 43. *m. f.*

Νέατος, η, ον, Novissimus, Extremus. πάσας νέατοι, vii. 140. *a. m. in Orac.*

Νεβρὸς, Hinnulus. *vide in* Πέδιλα.

Νέειν, Natare. νέειν οὐκ ἐπιστάμενοι, viii. 89. *m. Conf.* Διανέειν. *Alium ejusdem verbi significatum vide in* Νηέειν *et* Περινέειν.

Νέεσθαι, Redire. νεῦμαί σοι, Redeo, Redibo ad te, *Vit. Hom.* 32. *m. f.*

Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, Qui nuper advenit. τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα, i. 118. *f.*

Νεηνίης, ὁ, Adolescens. i. 27. *a. Gen.* τοῦ νεηνίεω, i. 53. *a.* παιδὸς νεηνίεω, vii. 99. *a. Gen. pl.* νεηνιέων, i. 61. *a. Dat. pl.* λογάσι νεηνίῃσι, i. 43. *a.*

Νεηνίσκος, ου, ὁ, Adolescentulus. κτείνουσι τὸν νεηνίσκον, iii. 53. *extr.* iv. 149. *a.*

Νεικέειν, Altercari, Objurgare, Conviciis incessere. *Cum Acc.* φθόνῳ καταμαργέων, ἐνείκεε τὸν Θεμιστοκλῆα, viii. 125. *a.* νεικέων, ix. 55. *m. ubi subintelligi potest* αὐτούς.

Νεῖκος, εος, τὸ, Altercatio, Contentio, Rixa. ἐόντων περὶ αὐτέων νεικέων, Qua super re quum exstitissent rixæ, vi. 66. *a.* ἔφη ἐν τοῖσι νείκεσι, vi. 68. *a. m.* εἰ καί τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνεε, viii. 87. *m.* οὐδέ τι ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἡ μέγα ἢ σμικρὸν, iii. 62. *m.* ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, vii. 158. *a. ubi in Lat. nostra versione adjicienda sunt hæc verba,* Quo tempore contentio mihi cum Carthaginiensibus erat oborta. οὐδὲν ἐγένετο ἐς νεῖκος φέρον Ἴωσι; Nihil accidit quod ad lites intentandas (ad Bellum faciendum) Ionibus spectasset, vi. 42. *a.* ἐντεῦθεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ νεῖκος, (*perperam olim* νίκος,) Tum vero mutatum est certamen, vii. 225. *a. m. N.*

Νεκρὸς, οῦ, ὁ, Cadaver. ἀνθρώπου νεκροῦ, ii. 90. *extr.* iii. 16. *m. N.* νεκρὸς πρόσφατος γυναικὸς, ii. 89. *extr.* νεκρῷ δούσῃ Μελίσσῃ ἐμίγη, Cum Melissa jam cadavere, (*id est*, jam mortua) coiit, v. 92, 7. *m. N. ubi* νεκρῷ *dedere scripti libri omnes, non* νεκρῷ *quod suo judicio Venetus editor posuerat. Si feminina nominis forma uti voluisset Herodotus,* νεκρῇ *positurus erat, non* νεκρῷ. *Ac ne opus quidem videtur, ut* νεκρῷ *pro adjectivo generis communis (adeoque h. l. fœminini generis) accipiamus. Sed* νεκρῷ δούσῃ Μελίσσῃ *idem prorsus valebit ac* τῷ Μελίσσης νεκρῷ, *quemadmodum Gronov. acceperat. Conf. mox* Νέκυς, *et Indic. Rer. et Pers. voc.* Cadaver.

Νεκυομαντήϊον, τὸ, Mortuorum oraculum, Orac. ubi consuluntur mortui de re quam scire quis cupit. πέμψαντί οἱ ἐπὶ τὸ νεκυομαντήϊον, v. 92, 7. *a.*

Νέκυς, υος, ὁ, i. *q.* ὁ νεκρὸς, Cadaver, ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυς, i. 140. *a.* τὸν Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν, iii. 16. *a.* Promiscue ὁ νεκρὸς *et* ὁ νέκυς *memoratur* iii. 24. *Conf.* iv. 14. *a. et ibi Valck.*

Νέμειν, 1. Distribuere, Tribuere, *et similia.* θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων, vi. 11. *f.* 109.

Digitized by Google

f. (*conf.* "Ιων.) θεῷ οὐ δίκαιον νέμειν (Tribuere, Offerre deo) νέκυν ἀνθρώπου, iii. 16. *m.* τὸ μὲν ἐν' ἡμῶν, ἀκίνδυνον ὄν, νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Quod a nobis in Graecos proficisci debet, id sincero animo eis tribuimus, ix. 7, 1. *extr.* νέμειν πυρὶ *est* Tradere igni, *nempe* depascendum ab eo et consumendum. *Sic, accedente hac notione ex alio ejusdem verbi usu:* πυρὶ καὶ ταύτας (τὰς πόλις) νέμοντες, vi. 33. *m. f.*

2. νέμειν πόλιν *idem valet ac* νέμειν τὰ τῆς πόλιος, Res in civitate gerendas distribuere et suas cuique partes adsignare; Administrare rem publicam, Gubernare civitatem, Imperio tenere civitatem. Πεισίστρατος ἦρξε Ἀθηναίων, καὶ τε τοῖσι κατεστεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν, i. 59. *extr.* *N.* τριχῇ διαδάμενος τὴν πόλιν τοῖσι ἀδελφεοῖσι ἔνειμε, iii. 39. *a.* ἐκκλῆξαν τούτους τὴν πόλιν νέμειν, v. 29. *m. f.* ἦν ὁλιγαρχίη καὶ οὗτοι ἔνεμον τὴν πόλιν, v. 92, 1. *a.* οἱ πρυτάνιες τῶν ναυπεράρων οὗτοι ἔνεμον τότε τὰς Ἀθήνας, v. 71. *b.*

3. νέμειν γῆν, Distribuere terram sive pascendorum gregum causa, sive colendorum agrorum; *adeoque* Incolere, Possidere, In potestate habere terram. χώρη τὴν οἱ Νομάδες νέμονται, iv. 191. *m.* οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες, iv. 188. *b.* (*ubi fortasse* οἱ τὴν περὶ τὴν Τριτ. λίμν. νέμοντες *scripserat Herodotus.*) *Passivum verbum passivo notione positum occurrit* vii. 158. *m.* τάδε πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται, Haec omnia sub barbarorum sunt potestate, Possidentur a barbaris. *Sed ea, quam dixi, notione verbum Medium praecipue in usu est. Sic* Νέμεσθαι γῆν significat Terram inter se partiri; *adeoque* Habitare, Incolere terram, Suamque partem in illa Possidere et ea Frui. γῆ τὴν νέμονται Σκύθαι, iv. 11. *a.* τὴν Χίοι νέμονται, viii. 116. *a.* πόλις αἱ τὸν Ἄθων νέμονται, Civitates, (populi) Athon incolentes, vii. 22. *f.* πόλις αἱ τὴν Παλλήνην νεμόμεναι, vii. 123. *a.* οἱ γεωργοὶ Σκύθαι νέμονται τὸ πρὸς τὴν ἕω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδοῦ, iv. 18. *a.* διαβάντι τὸν ποταμὸν Νομάδες ἤδη Σκύθαι νέμονται, οὔτε τι σπείροντες, οὔτε ἀροῦντες, iv. 19. *a.* νέμονται χώρην, ibid. *f.* τὸ μεσαιτὺ νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι, iv. 14. *Quando* viii. 116. *f. ait Noster:* τὸ τέμενος ἔσπειρε· καὶ ἐνέμετο, *posterius verbum ad* Pascua *sigillatim referetur,* Agro sacro usus est partim ad sementem in eo faciendam, partim ad greges inibi pascendos. *Nec vero solum ubi de* Terra *aut* Agro *agitur, sed et de* Re quacunque, *is qui* Eam possidet, *et* Fruitur ea, νέμεσθαι αὐτὴν *dicitur.* καὶ πάλλα νεμομένη, Etiam reliqua participans, possidens, Reliquis commodis fruens, iv. 165. *a.* ἄλφιτα πολλὰ ἐνέμοντο, v. 45. *f.* μέταλλα τὰ νέμονται Πίλητες, vii. 112. *f.* τῷ ἐκ Βαυκίδος ἀδίδῃ πόλις μεγάλη νέμεσθαι, *nempe* non solum Administranda, *sed et* Fruenda; Urbi cujus reditus ipse perciperet eisque frueretur, viii. 136. *a. m.* ἔδει, τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔθνος ἀτελὲς νέμεσθαι, iii. 160. *m. f.* οἱ Πελασγοὶ λάβωσι τότε νεμόμενοι, vi. 138. *a.*

4. νέμειν, *Activum verbum cum Accus. casu, eo notione qua Latine Pastor dicitur* Pascere, Pastum ducere gregem, *varius occurrit, (velut* νέμειν τὴν ἀδμωλὴν *apud Lucian. Dial. Deor.* iii. 1.) *apud Herodotum nunquam. Sed Passivum* Νέμεσθαι, Pasci, *habes apud Noster.* viii. 115. *f. ubi* ὑφαιρεῦνται νεμομένας (τὰς ἵππους) ἁρπαγῆναι, Pascentes, Dum pascebantur, raptas esse equos. *Et sensu translato,* τὰ περίσχατα νεμομένου τοῦ πυρὸς, Igne depascente extremitates circum circa, v. 101. *m.*

5. *Quemadmodum pascentes greges paulatim ex eo loco, quem depasci coeperunt, ulterius progrediuntur, sic metaphorice* Tumor *vel* Ulcus Νέμεσθαι πρόσω, Latius serpere *dicitur* iii. 129. *a. Conf.* Ἐπινέμεσθαι.

Νεοάλωτος, ὁ, ἡ, Recens captus. ἰχθύες νεοάλωτοι, ix. 120. *a.*

Νεόγαμος, ου, ὁ, Novus nuptus, i. 36. *f.* ἡ νεόγαμος γυνὴ, Recens nupta uxor, i. 37. *f.* 61. *a.*

Νεογνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, Recens natus. παῖδα δύο νεογνὰ, ii. 2. *a. m.*

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, Recens conditus. τὴν νεόκτιστον ἐν Θρηίκῃ πόλιν, v. 24. *f.*

Νεόπλυτος, ὁ, ἡ, ου, Recens lotus. ἱμάτια νεόπλυτα, ii. 37. *a.*

Νέος, ου, ὁ, Juvenis, *passim occurrit.*

Νέος, η, ον, Novus. ἐκ νέης, (*scil.* ἀρχῆς) De novo, Denuo. αὖτις ἐκ νέης ἐστασίασαν, i. 60. *a.* αὖτις ἐκ νέης κατεδουλώθησαν, v. 116. *a.* Τὸ νέον, *adverbialiter;* Nuper, Recentiori memoria, ix. 26. *a.* τὸ νέον *opponitur* τῷ παλαιῷ.

Frequentatur maxime Comparativus Νεώτερόν τι ποιέειν, Novi quidquam moliri, v. 19. *f.* v. 35. *extr.* ὅκως τι νεώτερον πρήσσουσι περὶ πρήγματα τὰ σά, v. 106. *m.* vi. 2. *f.* νεώτερα βουλεύειν περὶ αὐτοῦ, i. 200. *f.* νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα, vii. 74. *a.* νεώτερα ἐς ἐμὲ πεποιήκασι πρήγματα, v. 106. *a.* νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμήσῃς, vii. 6. *a.* ἢν τι καταλαμβάνῃ νεώτερον τὸν στρατὸν, viii. 21. *m. Conf.* Νεοχμοῦν.

Νεοσσεύειν, Nidulari. *Vide* Νεοσσεύειν.

Νεοσσιὴ, ῆς, ἡ, (*comm.* νεοσσιὰ) Nidus. τὰς νεοσσιὰς, iii. 111. *a. m.* τῶν νεοσσιέων, ibid. *f.*

Νεόχμὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ἐ. *q.* νέος, Novus. νεοχμόν τι ποιέειν, ix. 99. *f.* 104. *m.*

Νεοχμοῦν, *i. q.* νεωτερίζειν, Novare, Novas res moliri. μηδὲν νεοχμῶσαι παρ'

Digitized by Google

ἀνθρας τοίνυν, v. 19. *f.* μηδὲν ἄλλο νοσχμοῦν κατὰ Βαρυλῶν, ix. 201. *m.*

Νεύειν, Nutare. νεῦον τὸ αἰδοῖον, ii. 48. *f.*

Νευράστασα ἀγάλματα, Nervo mobiles imagines, ii. 48. *m.*

Νέφος, τὸ, Nubes, Ingens multitudo. νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀναπλῆσαι, viii. 109. *a. m. N.*

Ναύσοικος, ου, ὁ, Navale, Horreum navale. τὰς γυναῖκας ἐς τοὺς ναυσοίκους συναλήσας, iii. 45. *f.*

Νεωστὶ, Nuper. νεωστὶ ἐσαγμένα, ib. 49. *f.* νεωστὶ ἀληλύθασι, vi. 40. *a.*

Νὴ Δία, *Hanc formulam, quasi ab Herodoto lib.* i. *cap.* 71. *med. usurpatam, citat Athenæus lib.* iii. *cap.* 15. *nostræ ed.* (*p.* 78. *a. edit. Cas.*) *his verbis, πρὸς δὲ οὐκ οἶνῳ νὴ Δία χρέονται: ubi quum Herodotei libri hodie omnes dent πρὸς δὲ οὐκ οἶνῳ διαχρέονται, in Notis ad Athenæum censueram corrigendum ex Athenæo id quod apud Herodotum editur; quod nunc quidem mallem indictum. Parum opportuna loco isti hanc formulæ erat, qua nec alibi usquam (quod meminî) usus est Herodotus. Offenderat puto Athenæum, aut veterem aliquam librarium, compositum verbum διαχρέονται, quo quidem pro quam frequenter pro simplici χρέονται utitur Scriptor noster.*

Νηδὺς, ύος, ἡ, (i. q. κοιλίη.) Alvus, Venter. ἐξελόντες τὴν νηδὺν, Exenterato ventre, ii. 87. *a. Sigillatim,* Intestina. ἡ κοιλίη ἅμα ἐωυτῇ τὴν νηδὺν καὶ τὰ σπλάγχνα (Intestina et viscera) κατατετμήσα ἐξάγει, ibid. *paulo post.*

Νηέειν, i. q. νέειν, Adcumulare, Struere rogum. νηήσας πυρὴν μεγάλην, i. 50. *a. ubi alii quidem vulgo νήσας. Vide Var. Lect. et Not.*

Νηνεμίη, ης, ἡ, Aëris tranquillitas nullis spirantibus ventis. ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης, vii. 188. *a. m.*

Νηὸς, οῦ, ὁ, (*Ion. pro* ναὸς) Templum, semper ἔσω Ædes sacra. (*conf.* Ἱρὸν, Ἄδυτον, *et* Τέμενος.) ἀφεὶς ὁ νηὸς κατακαύθη, i. 19. *a.* χρύσεον, ὅσον ἦν τὸν νηὸν οἰκοδομῇ, i. 21. *a. et sic consentiunt alibi.* ἔστι αὐτόθι Ἑλληνικῶν θεῶν ἱρὰ, ἀλλ' ἡ ἐλληνικῶς πατεσκευασμένα ἀγάλματα τε καὶ βωμοῖσι καὶ νηοῖσι, iv. 108. *m.* ἱρὸν τὸ ἐν Διδύμοισι ὁ νηὸς τε καὶ τὸ χρηστήριον, vi. 19. *f.* νηὸν ἐξ ἑνὸς λίθου πεποιημένον, ii. 155. *f.* τὸ ἄγαλμα ἐν τῷ νηῷ μικρῷ (Ædicula) ξυλίνῳ κατακεχρυσωμένῳ, ii. 68. *a. m. et mox* ibid. ἄμαξαν ἄγουσαν τὸν νηὸν τε καὶ σέ.

Νησὶς, ίδος *vel* ίδος, ἡ, Exigua insula. ἐν τῇ νησίδι, viii. 95. *extr. ubi* νησίδι *penultima circumflexa ed. Schaef. et Bork. ut apud poëtas nonnullos, citatos a Morello in Thes. poët. h. v. Sed* τῇ νησίδος *pessime scribitur apud Plut. ab H. Steph. ad hoc voc. citatum, et* τὰς νησίδας *apud Polyb.* xvi. 2, 8. *et* xvi. 6, 1. *Pursusque apud Herodot.* τὴν νησίδα, viii. 76. *a. ubi pariter* νησίδα *ed. Schaef. et Bork. sed* νησίδα *ex Herodoto repetitur apud Steph. Byz. voce* Ψυττάλεια.

Νηῦς, ἡ, (*comm.* ναῦς) Navis. ἡ νηῦς ἡ Ἀρτεμισίης, viii. 87. *a. et m. Similiter Dat. plur.* νηυσὶ, v. 109. *f. et alibi, et sic etiam optimi quique libri* i. 163. *a. ubi perperam olim* ναυσὶ *edd. Vide ibi Var. Lect. et Notas. Sic et Dat. sing.* νηΐ, viii. 87. *m. et f. Similiter Accus. plur. passim quidem* νῆας *scribitur in edd. et mastis nonnullis: sed quemadmodum Gregorius de Ionum dialecto loquens, monuit* (§. 19.) τὰς νῆας νέας λέγουσι, συντάλλοντες τὸ η εἰς ε; *sic apud Nostrum plerumque quidem* νέας *recte præferunt libri omnes edd. et mssti, veluti* vi. 93. *et* 95. *m.* vii. 89. *et seqq. Denique, ubi* νῆας *præferunt editi libri, (quod et nostræ editioni nonnullibi adhæsit,) ibi forma istu, νέας, quæ a Gregorio commendata est, in præstantioribus codicibus servata reperitur: (vide Var. Lect. ad* vii. 192. *f.) quare eamdem ubique restitutam Herodoto velim. Similiter Accus. sing. rectius* τὴν νέα *formabitur, quam formam tenuere omnes* ii. 24. *m. quam* τὴν νῆα, *quod editum est* viii. 87. *f. et* 88. *a. ubi vide Var. Lect. Sed et Nominativum plur. recte* νέες *formant edd. et mssti* vi. 95. *a. eademque forma, pro vulgata* νῆες, *ex mastis restituendo auctori fuerit* viii. 87. *a. et* iii. 59. *a. Item pro vulgato* νηὸς (*Genit. sing.*) viii. 87. *a. m. et* 88. *a. rectius* νεὸς *exhibent probati libri. Et Genit. plur.* τῶν νεῶν *omnes* iii. 58. *a. qui quidem* iii. 59. *m.* τῶν νηῶν (*ni fallunt excerpta*) *consentiunt; sed rursus alibi* νεῶν *meliores libri dedere, ut in Var. Lect. ad* vii. 192, 8. *memd.*

Νικᾶν γνώμην, Sua sententia vincere. Ἰωνίων δὲ γνώμην νικησάντων, i. 61. *m. N.* τὸ μὲν μέσον (*i. e. κατὰ τὸ μέσον*) τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ Βάρβαροι—τὸ δὲ κέρας ἑκάτερον ἐνίκων Ἀθηναῖοι, vi. 113. *a.*

[Νίκεα, *vide* Νεῖκεα.]

Νίπτρον, *vide* Λίπτρον.

Νιφὰς, άδος, ἡ, Nix confertim cadens, Ingens nivis copia. ὄφρεα ὕδατι καὶ νιφάδι συνηρεφέα, vii. 111. *a. N.*

Νίφειν, Ningere. Passivum, τὰ κατύπερθε αὐτοῦ νίφεται, ἐλάσσονι δὲ (πεπυκνωμένῳ) τοῦ θέρεος ἢ τοῦ χειμῶνος, iv. 31. *a. Conf.* Τέων.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, *idem fere ac* χιὼν, Nix cadens, viii. 98. *m.* iv. 50. *m.*

Νοέειν, Cogitare. ἐπ' ἀμφότερα νοέων, In utramque partem Cogitans, Deliberans, viii. 22. *f.* ἄλλα νοεῦντες, Alia sentientes, vii. 168. *a. m.* ὀρθὰ νοεῦντες, viii. 3. *a.* Passivum, (*sicut Activ.* ἐννοέειν,

Digitized by Google

quod vide) Animo agitare, Secum constituere. *Hinc Particip. præt. κείνου ταῦτα νενωμένου, Ion. pro* νενοημένου, ix. 53. *f. N. Plusquamperf. ἐνένωτο ἅμα τῷ ἦρι στρατεύειν*, i. 77. *m. ἐνενώντο (sive rectius ἐνένωντο) ἕτερα τοιαῦτα ποιήσειν*, vii. 206. *f. cum Var. Lect.*

Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, Mentis compos, Sana mente. *παραφρονέειν καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα*, iii. 34. *m.*

Νόθος, ου, ὁ, Nothus, Non legitimus. *νόθοι παῖδες*, viii. 103.

Νόμαιον, ου, τὸ, Mos, Institutum. (*fere i. q. νόμος*, i. 196—199. *Conf. Var. Lect.* iii. 99. *a.*) *ἄλλο τι νόμαιον*, ii. 49. *f. In Plurali præsertim frequentatur. ξεινικὰ νόμαια προσίενται*, i. 135. *a. ἑλληνικοῖσι νομαίοισι χρῆσθαι*, ii. 91. *a. ἱροῖσι καὶ νομαίοισι καταγελᾷν*, iii. 38. *a. νομαίοισι τοιοῖσδε χρᾶσθαι*, iii. 99. *a.* (*ubi olim νόμοις edd.*) *νόμαια κινεῖ πάτρια*, iii. 80. *f. τὰ νόμαια κατὰ τάδε σφι διακέεται*, iv. 59. *a. Adde* iv. 76. *a.* 77. *extr.* 80. *extr.* 104. *b.* 114. *m.*

Νομάρχης, ὁ, Nomi (*i. e.* Provinciæ *vel* Pagi) præfectus. *Apud Ægyptios*, ii. 177. *b. Apud Scythas*, iv. 66. *a.*

Νομεὺς, έος, ὁ, *Plur. οἱ Νομέες*, Costæ navium, i. 194. *a. N. et* 194. *m. f.* ii. 96. *a.*

Νομὴ, ῆς, ἡ. (*conf. Νέμειν.*) 1. Distributio, Administratio. *οἱ θεοὶ—πάσας νομὰς εἶχον*, ii. 52. *a.* 2. Pascuum. *νομὰς ἐπτηβεωτάτας νέμοντα*, i. 110. *a. et mox, ἔνθα τὰς νομὰς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος, ibid. οἱ ἵπποι μετιέντες τὰς νομὰς νέμονται*, i. 78. *a.*

Νομίζειν, 1. Opinionem suscipere, Existimare. *τοῦτο ἐνόμισε μαντήιον ἀψευδὲς ἐκτῆσθαι*, i. 49. *extr. νομίζουσι καλλίστους τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι—ὡς δὲ οὕτω νενομίκασι τὰ περὶ τοὺς νόμους etc.* iii. 38. *a. τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γενέσθαι*, vii. 153. *m. f. τὸν ἐγὼ—νενόμικα ἄριστον ἄνδρα γενέσθαι*, viii. 79. *a. Præsertim ubi agitur de* Opinione publica, vulgo recepta. *οἱ Πέρσαι οὐκ ἀνθρωποφυέας ἐνόμισαν τοὺς θεοὺς εἶναι*, i. 131. *a. Scythæ νομίζοντες τὴν Γῆν τοῦ Διὸς εἶναι γυναῖκα*, iv. 59. *a. τοὺς πάντες οἱ Σκύθαι νενομίκασι, nempe εἶναι θεούς*, Deorum numero habent, ibid. *m. τὸν αὐτὸν τοῦτον νομίζουσι Γεβελέιζιν*, iv. 94. *a. τὴν Ἀσίην πᾶσαν νομίζουσι ἑωυτῶν εἶναι Πέρσαι*, ix. 116. *m. f. παρὰ Σκυθέων ἡμεῖς οἱ ἄλλοι νενομίκαμεν*, Opinionem hanc accepimus, iv. 27.

2. Νομίζειν, *idem fere ac ἐν νόμῳ ποιεῖσθαι*, (i. 131. *a.*) Morem suscipere, More receptum habere, Instituere, Institutum habere, (*præsertim ubi de* Publico *agitur* Instituto,) Consuesse. *Construitur autem* (1) *cum Infinitivo. νομίζουσι Διὶ θυσίας ἕρδειν*, i. 131. *m. ἡμέρην ἑκαστέην τιμᾶν νομίζουσι*, i. 133. *a. οὔτε εἰκόνας νομίζουσι ἑκτῆσθαι*, iii. 100. *a.* iv. 191. *a. βωμοὺς καὶ νηοὺς οὐ νομίζουσι ποιέειν, πλὴν Ἄρηι τούτῳ δὲ νομίζουσι*, iv. 59. *extr. ἐσθῆτι νομίζοντες χρᾶσθαι φοινίκων βέρμασι*, i. 202. *f. γυναῖκας νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος*, iv. 172. *m.* (2) *Construitur etiam cum nudo Accusativo: nempe subintellecto Infinitivo verbi cujusdam adcommodato ad rem de qua agitur, veluti εἶναι, ἔχειν, ἐκτῆσθαι, ποιεῖν, aut alio tali. ἓν τόδε ἴδιον νενομίκασι*, Unum hoc peculiare institutum habent, i. 173. *f. ταυτηγυρίν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασὶ*, Hanc solennitatem Instituisse dicuntur hac occasione, ii. 64. *a. τῷ Ἀρεῖ ταύτην τὴν ὁρτὴν νενομίκασι*, ibid. *f. ταῦτα Ἕλληνες ἀπ' Αἰγυπτίων νενομίκασι*, ii. 51. *a. pro quo est μεμαθήκασι paulo post* ibid. *ταῦτα νομίζουσι Αἰγύπτιοι*, His institutis utuntur, ii. 92. *a. οὔτε ἀσπίδα οὔτε δόρυ νομίζουσι*, v. 97. *a. m. γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι*, i. 142. *a.* iv. 183. *extr. φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες*, ii. 42. *m. f.* (3) *Reperitur etiam nonnumquam cum Dativo constructum, non (puto) quod ipsum per se verbum νομίζειν casum illum regat, sed quod subintelligatur infinitivus alterius cujusdam verbi Dativum vel Ablativum regentis. Sic, ubi* iv. 117. *ait, φωνῇ νομίζουσι Σκυθικῇ, in mente retinebatur infinitivus χρᾶσθαι, sive φωνῇ*, Loqui in usu habent Scythica lingua. *Similiter, quum* iv. 63. *ait, σοὶ δὲ οὗτος οὐδὲν νομίζουσι, non dicit*, Suibus nihil tribuunt; *sed οὐδὲν idem ac οὐ valet, et sententia est*, Suibus non utuntur, *nempe* ad sacra facienda diis, *ut ex verbis proxime præcedentibus et cap.* 61 *extr. et* 62. *a. satis adparet: itaque ibi intelligendum σοὶ οὐ χρᾶσθαι νομίζουσι ἐς θυσίας, aut etiam, σοὶ οὐ νομίζουσι θύειν, nam verbum θύειν etiam cum Dativo casu construi potest ejus Rei quæ deo offertur; quemadmodum* i. 50. *a. ait θύειν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος. conf. Var. Lect. ad* i. 216. *f. (Sic apud Thucyd. II.* 38. *ἀγῶσι καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζουσι, intelligo χρᾶσθαι. Et apud eumdem lib.* i. *c.* 77. *extr. οὔτε τούτοις χρῆται, οὔθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει.) Alia ratio est ubi Dativus est Personæ vel Dei, cui sacra fiunt aut cultus aliquis tribuitur; ut νομίζουσι ἥρωσι οὐδὲν*, ii. 50. *extr. cujus generis sunt exempla ex* i. 131. *m. et* iv. 59. *extr. paulo ante prolata.*

3. *Passivi verbi* Νομίζεσθαι *hæ formæ, hi usus, occurrunt.* (1) Existimari, Haberi, Censeri. *ὅθεν καὶ Ἕλληνες ἤρξαντο νομισθῆναι*, ii. 51. *m. τέρας νενόμισται*, Prodigii loco habetur, iv. 28. *m.* (2) Institui, In-

Digitized by Google

stitutum esse, More receptum esse. *τὰ νομιζόμενα ἐποίησε*, i. 35. *a. ubi de* expiationis Ritibus. *ποιήσας περὶ τὸ ἱερὸν τὰ νομιζόμενα*, i. 49. *b. de sacris* legitimo more *factis. Similiter de* Nuptiarum solennibus, ix. 108. *m. f. ἀμφὶ δὲ τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη*, i. 140. *f. τὰς ἄλλας πόλιας νομίζεσθαι καθάπερ εἰ δῆμοι εἶεν*, Reliquas civitates ita Institui (Eis institutis legibusque uti) perinde ac si singuli essent liberi populi, i. 170. *f. οὕτω μέν νυν ταῦτα νενόμισται*, iii. 38. *f. νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, τὰ σχέτλια πάντα ἔργα Δήμητα καλέεσθαι*, vi. 138. *extr.*

Νόμιμον, ου, τὸ, i. q. *νόμαιον*, Institutum publicum. *τοῖσι ἄλλα τε ἐπιδεξιά ἐστι νόμιμα*, ii. 79. *a. N. Sed videtur ibi νόμιμα Adjectivum esse ad ἀείσματα referendum*, Cantilenæ publico usu receptæ, vulgo cani solitæ.

Νόμος, ου, ὁ, 1. *non solum* Lex proprie dicta, *sed et* Institutum quodlibet, Quilibet Mos, *præsertim*, publice receptus, Ritus. *κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐπιχωρίους*, Ritu patrio, i. 35. *a. ἐμίσγετό οἱ οὐ κατὰ νόμον*, Non justo more, i. 61. *a. ἀχαρίστοισι νόμοις* (ἐστὶ) *εἶναι τοῖσι Ἑλληνικοῖσι θεοῖσι*, i. 90. *extr. ἐξαπατᾶν τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστὶ οἷ*, ibid. *a. m. ἀγάλματα οὐκ ἐν νόμῳ ποιεύμενους ἱδρύεσθαι*, i. 131. *a. ἄνευ μάγου οὐ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι*, i. 132. *f. ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ etc.* i. 140. *extr.* i. 196. *a.* 197. *a.* 199. *a.* 199. *extr. et* 200. *a. νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι*, iii. 38. *extr. ubi in Lat. vers. non tam Legem ponere debueram, quam* Mores publice receptos. (*vide ibi Not.*) *Sed* vii. 104. *m. f. ubi Demaratus ait, ἔπεστί σφι (τοῖς Σπαρτιήτῃσι) δεσπότης, νόμος, ibi quidem νόμος recte* Lex *intelligetur. λήγει αὕτη ἡ ἀκτὴ (οὐ λήγουσα εἰ μὴ νόμος) ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον*, Desinit hæc ora in Arabicum sinum, nempe non natura et vere ibi desinens, sed solummodo ex Opinione recepta, ex Usu recepto loquendi, (*νόμῳ, non φύσει*) iv. 39. *a. ibique Not.*

2. *Notanda formula, ἐν χειρῶν νόμῳ, de qua vide vocab.* Χείρ.

Νομὸς, οῦ, ὁ, 1. Nomus, Pagus, Provincia, Præfectura, Regio, Tractus terræ. *Sic in rebus Babylonicis τὸν νομὸν τοῦτον (non ut vulgo olim νόμον) dicit Noster* i. 192. *m. quam ἀρχὴν ἐτ σατραπίην dixerat paulo ante* ibid. *Rursus* Præfecturæ *imperii Persici νομοὶ nominantur* iii. 90. *et* ix. 113. *m.* 116. *a. Præsertim in rebus Ægyptiacis frequentatur hoc nomen, ut, νομὸς Θηβαϊκὸς vel Θηβαῖος*, ii. 4. *f.* 42. *a. νομὸς Μενδήσιος*, ii. 42. *a.* 46. *m. etc. Similiter de diversis* Tractibus *Scythiæ*, iv. 62. *a. N.* 66. *a. conf.* Νομάρχης.

Lex. Herod.

2. *νομὸς*, Habitatio, Sedes. *οἱ ἄνθρωποι νομὸν ἐν θαλάσσῃ ἔχουσι*, v. 92, 1. *a. οἱ Πέρσαι οἱ ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ νομοὺς ἔχοντες*, v. 102. *a.*

Νόος, ου, ὁ, 1. Mens, Recta ratio, Prudentia, Animus, *quatenus ad* Intelligendi *et* Expendendi facultatem *refertur, sicut dicimus* Advertere animum. *οὐδένα νόον ἔχοντες ἐξηγησάμενον*, Nullam rectam rationem habentes quæ ipsis præivisset, (*quam secuti essent,*) iv. 36. *m. νόῳ λαβεῖν ὡς etc.* Percipere, Animum advertere, Reputare, iii. 41. *a.* v. 91. *a.* viii. 19. *a. Item νόῳ λαβὼν τοῦτο*, iii. 51. *a. et m. (pro quo est φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον*, ix. 10. *a.) νόῳ ἴσχων ὡς etc.* Memoria tenens, Recordatus, v. 92, 7. *a. σὺν νόῳ ποιέοντες οὐδὲν*, Nihil cum Ratione (Recto consilio, Prudentia) gerentes, viii. 86. *m. ὡς σὺν νόῳ λάβοι τὰ διδόμενα*, Quam prudenter (Quanta cum intelligentia) accepisset id quod ei oblatum erat, viii. 138. *a. N.*

2. Νόος, Animus *quatenus hoc vocab. refertur ad id quod* Volumus, Cupimus, *aut* Nobiscum Constituimus. *τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε*, Animus prætoris in hanc partem inclinabat, ix. 120. *f. ἐκ παντὸς νόου παρεσκεύασται μένειν*, Toto animo (Libentissime) paratus est mancre, viii. 97. *f. κατὰ νόον ποιεῖν τινι*, Ex voluntate alicujus facere, i. 117. *m. οὐκ οἷά τέ ἐστι πᾶσι κατὰ νόον ποιέειν*, vi. 130. *m. ταῦτα κατὰ νόον τὸν σὸν ποιήσας*, v. 106. *f. ἢν ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον*, Si mihi ex animi sententia succeserit res, vii. 150. *m. f. ἢν ἡμῖν ὁ πόλεμος κατὰ νόον τελευτήσῃ*, ix. 45. *m. αὐτή μοι κατὰ νόον τυγχάνει κάρτα ἐοῦσα*, Ipsa animo meo imprimis est adcommodata, ix. 111. *m. τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν*, i. 109. *m. ἡμῖν ἐν νόῳ ἐγένετο εἶναι τοῦτο*, Nos in animo habuimus hoc dicere, ix. 46. *m. Sic ἐν νόῳ ἔχειν sequente Infinitivo*, i. 10. *m.* ι. 27. *m. ubi pro vulgato ἐν νῷ corrigendum ἐν νόῳ cum Schæf.*) i. 77. *a.* 86. *a.* iii. 64. *a. m.* 143. *a.* vi. 44. *a.* vii. 157. *m.* viii. 7. *f.* 8. *a.* ix. 11. *a.* 52. *m. ἐπὶ νόον ποιέειν τινὶ sequente Accusat. vel Infinitivo*, In animum alicui inducere ut hoc facere velit. *αἴ κε τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησώτῃσι, nempe ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας etc.* i. 27. *m. Similiter ἐπὶ νόον τρέπειν τινὶ seq. Infinit.* iii. 21. *extr.*

3. Νόος, Mens, Sententia *dicti alicujus. οὗτος ὁ νόος τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθέλει λέγειν*, vii. 162. *b.*

Νοσέειν, (*non νουσέειν, licet constanter* νοῦσος, Morbus, *usurpetur.*) Ægrotare, Morbo laborare, i. 105. *f. ἐνόησε ὁ Ἀλυάττης*, i. 19. *m. νοῦσον μεγάλην νοσέων*, iii. 33. *τοὺς νοσέοντας κατέλιπε*, viii. 115. *m. Metaph. ἡ Μίλητος νοσήσασα στάσι*, Adflicta seditionibus, v. 28. *b.*

Digitized by Google

[Νοσηλεύειν τινά, Ægrotantem curare. ὁ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως, Vit. Hom. 7. m. 26. a.]

Νοσσεύειν, Nidificare, Nidulari, et In nido excludere pullos. *Hinc Passivum* ἧσα ἦν νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ ληῷ, Quæcumque avium genera in nidis templo adstructis exclusa erant et in eis sedes suas habebant, i. 159. m. *N. sempe* avium pullos e nidis exturbavit *ille homo de quo ibi agitur. Prater rationem Portus* νενοσσευμ. *legendum censuerat.*

Νοστέειν, Redire. (*conf.* Ἀπονοστ. *et* Ὑπονοστ.) νοστήσαντας κεινῇσι χερσὶ, i. 73, m. νοστήσαντά μιν ἐς τὰ οἰκία, i. 122. a. οὔτε ἀπίασι ἐνόστησαν, iii. 26. m. ἐνόστησαν ἐς τὴν Εὐρώπην, vii. 147. *extr.*

Νότιος, η, ον, Australis. ἡ νοτίη θάλασσα, iii. 17. a.

Νότος, ου, ὁ, 1. Auster ventus. ὁ τε νότος καὶ ὁ λίψ, ἄνεμοι ὀκτώτατοι, ii. 25. m. ὁ νότος σφι πνέων ἄνεμος, iv. 173. a. πτεύσας ὁ νότος κατέχωσε σφέας, ibid. *f.* εὖρου τε καὶ νότου εἵνεκα, vii. 36. m. 2. Australis plaga cœli. ἡ Ἀττικὴ πρὸς νότου κέαται τῆς Λήμνου, vi. 139. *extr.*

Νοῦσος, ου, ἡ, (*comm.* νόσος.) Morbus, i. 19. m. *et f.* ἐκ τῆς νούσου ἀνέστη, i. 22. *f.* ἐκφυγὼν τὴν νοῦσον, i. 25. a. θήλειαν νοῦσον, i. 105. *f. N.* νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, τὴν Ἱρὴν ὀνομάζουσί τινες, iii. 33. τοῦ σώματος νοῦσον μεγάλην νοσέοντες, ibid.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, Vespertilio, ii. 70. *extr.* iii. 110. *f.* iv. 183. *extr.*

Νυκτομαχίη, ἡ, Prælium nocturnum, νυκτομαχίην τινὰ ἐποιήσαντο, i. 74. a.

Νύμφη, ἡ, Sponsa, iv. 172. m.

Νυν, particula enclitica, i. q. οὖν valens, Igitur. *Frequenter potissimum cum* μὲν *jungitur*, μέν νυν, i. 18. a. 20. b. 24. *f. etc. Conf. Var. Lect. ad* i. 183, 15. *et ad* ix. 10, 7.

Νῦν, Nunc. *Passim præposito articulo*, τὸ νῦν *aut* τὰ νῦν, Nunc, Ut nunc est. *Et, majori cum emphasi*, τὰ νῦν τάδε, Nunc maxime, Nunc cum maxime, vii. 104. a. *cum Var. Lect.*

Νὺξ, κτὸς, ἡ, Nox. ὡς τὴν ἡμέρην ἐξαίφνης νύκτα γενέσθαι, i. 74. a. εἶδον νύκτα ἀντὶ ἡμέρης γενομένην, ibid. *et* vii. 37. *f.* νυκτὸς ἐπελθούσης, Ingruente nocte, i. 76, *f.* 82. m. νυκτὸς ἔτι (Ante lucem) ἀναίρουσι, ix. 10. a.

Νωθὴς, ὁ, ἡ, Tardus, Tardo (hebete) ingenio. *Composit.* ἀλλὰ οἱ κατεφαίνετο εἶναι νωθέστερος, iii. 53. a.

Νωμᾶν, i. q. σκοπεῖν, Observare. νωμῶντες αὐτοὺς σῖτα αἰρευμένους, iv. 128. m.

Νῶτος, ου, ὁ, Tergus, Tergum. κατὰ νώτου, A tergo, i. 19. m. 75. *f.* ἔκειτο νῶτον ὂν ὁδὸς διελαύνει περὶ τὸ ἄγκιστρον, ii. 70. a. νῶτον ἐκπατρήψας, vii. 141. *f. in Orac.* ἐντρέψειν τὰ νῶτα, Terga vertere, vii. 211, *f.*

Ξ.

Literam Ξ *loco geminæ sibilantis usurpat Noster in* διξὸς *et* τριξὸς, *pro* δισσὸς *et* τρισσός. *Quod vero* ξοινὸς *pro* κοινὸς *usurpatum Portus adfert, id quidem alienum est; nam* ξυνὸν *cum Homero, non* ξοινὸν, *scripsit Herodotus. Cæterum* ξὺν, *quod Atticorum est maxime, perraro apud Nostrum reperitur, ac fere non nisi ex librariorum more scribendi insectum videtur. Conf. infra voc.* Ἐνμμίξας.

Ξεινηίη, *vide mox* Ξεινίη.

Ξείνια, ων, τὰ, (*comm.* ξένια) Dona hospitalia, Hospitalia officia, Hospitium. ἐπὶ ξείνια αὐτὸν καλέσας, ii. 107. m. v. 18. a. *ubi vulgo olim* ἐπὶ ξενίᾳ, *vide autem Var. Lect.* vi. 34. *f. nulla cum varietate, sic et* ix. 89. a. τοῦτον παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, iv. 154. m. *cum Var. Lect. et Not.* ἀγηγελατό σφι καταγωγὴν καὶ ξείνια, vi. 35. *f.* ξείνια προθεῖναι στρατῷ, vii. 29. a. ὃς σφέας, ξείνια προθέμενος, εἱστία, ix. 135. a.

Ξεινίζειν, Hospitio excipere. ἐξενίζετο ἐν τοῖσι βασιληΐοισι, ὑπὸ τοῦ Κροίσου, i. 30. a. ξεινίσαντες (αὐτοὺς) καὶ καταμεθύσαντες, i. 106. m. *ubi perperam* ξενίσαντες, *edd. ante Reiz.* ξεινίξαν, vii. 175. a.

Ξεινίη, ης, ἡ, (*comm.* ἡ ξενία) Hospitium, Hospitalitas, Jus hospitii. Ἴσασι ξεινίην συνεθήκασα, i. 27. *extr.* ἐποιήσαντο ἄμφω ξεινίης πέρι, i. 69. *f.* ξεινίην (*sic corrigendum puto*) Ἀμάσι βασιλεῖ συνεθήκατο, iii. 39. m. *cum Var. Lect. et Not.* σκήψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἰωνίου, v. 30. m. ξεινίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε, vii. 116. a. *N.*

Ξεινικὸς, ὴ, ὸν, Peregrinus, Extraneus. ξεινικὰ νόμαια, i. 135. a. iv. 76. a. ἱδρυθέντων ἱρῶν ξεινικῶν, i. 172. m. *f.*

Ξείνιος, η, ον, Hospitii jure conjunctus cum aliquo. ὅμως καὶ ξείνιόν σφι ἐόντα τὰ μάλιστα, v. 63. a.

Ξεινοδοκέειν, Hospitio excipere. ξεινοδοκέων πάντας ἀνθρώπους, vi. 128. m. *f.*

Ξεινοκτονέειν, Interficere peregrinos, hospites, ii. 115. *f. quem locum spectasse videtur Pollux* iii. 58. *ubi scribit, sed* ξενοκτόνος παρ' Ἡροδότῳ: *nam Ionismum in talibus (ut* ξειν. *pro* ξεν.) *neglexere solent Lexicographi; ξενοκτονέειν autem idem valet ac* ξεινοκτόνον εἶναι.

Digitized by Google

Ξεῖνος, η, ον, (comm. ξένος) Peregrinus; Hospes, Hospitii jure conjunctus. *ἑορτὴ Θρασυβούλῳ ξεῖνον*, i. 20. *a.* *ξεῖνοι ἀλλήλοισι εἶναι καὶ συμμάχους*, i. 22. *f.*

Ξεινοῦς ἐκάλεσαν (*οἱ Λακεδαιμόνιοι*) *τοὺς βαρβάρους*, ix. 11. *f.*.

Ξέρξης, Persicum nomen, Græce significat *ἀρήϊος*, Martius, Bellicosus; *Ἀρταξέρξης, μέγας ἀρήϊος*, vi. 98. *f.*

Ξεστὸς, ὴ, ὸν, Politus. *λίθου ξεστοῦ*, ii. 124. *m.* *et f.*

Ξηρὸς, ὴ, ὸν, Siccus. *παρὰ ξηρὸν Κράστιν*, de Alveo torrentis qui æstivo tempore siccus est, v. 45. *a.* *N.*

Ξίφος, εος, τὸ, Ensis. *τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μίσχης ἀποπίπτει, γυμνωθὲν δὲ τὸ ξίφος etc.* iii. 64. *m.* *N.*

Ξύλινος, η, ον, Ligneus. *προσεπηρεάμενος ξύλινον πόδα*, ix. 37. *f.* *ξύλινος λόχος*, vi. 57. *f.* *in Orac.* *et* cap. 58. *m.* *Τεῖχος ξύλινον*, vii. 141. *f.* *in Orac.* *et* cap. 142. *Alius* Ligneus murus *memoratur* iv. 169. *m.* *et* 123. *a.* *Alius item*, ix. 65. *et* 70. *πάλαι ξυλίνη, οἰκίαι ξύλιναι*, iv. 108. *a.* *et m.*

Ξύλον, ου, τὸ, Lignum. *ξύλα τετράγωνα sunt* Trabes, Tigna, i. 186. *f.* *Nonnumquam ξύλον* Fustem *significat.* *μάχῃ ξύλοισι καρτερὴ γίνεται*, ii. 63. *f.* *πολλοὶ ξύλων κορύνας ἔχοντες· ἄλλοι δὲ—ἔχοντες ξύλα, καὶ οὗτοι*, ibid. *a.* *m.* *μάχονται πρὸς ἀλλήλους λίθοισί τε καὶ ξύλοισι*, iv. 180. *a.* *Alibi intelligitur* Lignea compes. *ἔθηκαν αὐτὸν οἱ πρόσθεν ἐν ξύλῳ*, vi. 75. *a.* *ἔδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ*, ix. 37. *a.* *m.* *N.*

Alibi apud Nostrum **Ξύλον** *idem sonat atque δένδρον vel δένδρος*, Arbor; *quem vocabuli usum Phavorinus etiam in Dictionario, nescio quonam ex auctore, his verbis adnotavit: Ξύλον ἐστιν οὐσία φυτικὴ φυλλοβόλος, σπερματική. Sic certe Herodotus, de* Gossypio *loquens, pro eo quod* iii. 106. *f.* *dicebat, ἐσθῆτι οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται*, libro vii. cap. 65. *ait, Ἰνδοὶ εἵματα ἐνδεδυμότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα. Loco pluralis vero numeri ἀπὸ ξύλων, alibi Singularem adhibet, collectiva notione. θώρηκα λίνεον, κεκοσμημένον χρυσῷ καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου*, iii. 47. *f.* *quam formulam ab Herodoto Pollux mutuavit*, vii. 75. *scribens, παρ' Αἰγυπτίοις, ἀπὸ ξύλου τι ἔριον γίγνεται. Eandem formulam, ἀπὸ ξύλου, minus recte et contra Herodoti sententiam (ut mihi quidem videtur) interpretatus Plinius* lib. xix. *cap.* 2. *sect.* 3. *scripsit*, Superior pars Ægypti gignit fruticem, quem aliqui gossypium vocant, plures xylon.

Ξυλουργέων, Fabricare lignum, iii. 113. *b.*

Ξυμμίξας, Ξύμμαχα; *et* **Ξύν**; *est Atticorum scriptorum usu habet noster cod. F.* lib. vi. cap. 23. *ubi alii συμμίξας, σύμμαχον et σὺν tenent, quem scripturam cum cæteris codd. alibi constanter fere (præsertim in sex prioribus libris) idem cod. F. servavit. Adhæserat tamen olim editis et pluribus etiam libris mastis ξυνήνεικε, pro συνήνεικε*, vi. 23. *a.* *et* vii. 117. *a.* *quem ad posteriorem locum in Var. Lect. adnotare debueram: "ξυνήνεικε olim edd. et sic mss. F. pro quo συνήνεικε ex mss. Ask. restituit Wess. Etiam* i. 32, 21. *pro συμφορὴ præferunt* ξυμφορὴ *mss. F. Pa. Pe. et ξύμπαντες*, vii. 53. *m.* *idem cod. F. qui et similia alia passim habet; præsertim in lib.* vii. *et* seqq. *Citavit etiam alicubi Larcherus ex duobus codd. Paris.* ξυμπεσεῖν, *pro vulgato* συμπεσεῖν. *Sed hæc talia apud Nostrum quidem, ut perraro, sic suspecta utique, quamvis apud Homerum passim* ξὺν *pro* σὺν *occurrat, docentque Grammatici, in his Suidas, voce* Ξυμπάθεια, *unum litteræ* ξ *pro* σ *Ionibus cum Atticis esse communem.*

Ξυνὸς, ὴ, ὸν, i. q. κοινὸς, Communis; *ξυνὸς Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λόγος*, iv. 12. *extr.* *ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθόν*, vii. 58. *m.*

Ξυρέειν, (*Ion. pro* ξυρᾶν) Radere, Tondere. *ξυρέονται τὰς ὀφρύας*, Radunt sibi supercilia, ii. 66. *f.* *ξυροῦντες τῶν παιδίων τὴν κεφαλήν*, ii. 65. *f.* *ξυρεῦνται, cui opponitur κομόουσι*, ii. 36. *a.* *ἐξυρημένοι*, ibid. *paulo post.* *ξυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα*, ii. 37. *a.* *ξυρήσασθαι μὲν τὰς τρίχας, κατιδεῖν δὲ τὴν κεφαλήν*, v. 35. *m.* *f.* *Adde* Ἀπο-ξυρέειν.

Ξυρὸν, οῦ, τὸ, *sive ὁ* Ξυρὸς, Novacula. *ἀπὸ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῶν τὰ πρήγματα*, vi. 11. *a.* *Conf. Iliad.* κ'. 173.

Ξυστὸν, τὸ, Hastile. *τὸ ξυστὸν τῆσι λόγχῃσι ἴδιον ὁμοίως χρύσεον*, i. 52. *Videtur proprie esse Adjectivum, subintellecto Substantivo δόρυ vel ἀκόντιον, quemadmodum apud eumdem Nostrum ξυστὰ ἀκόντια*, ii. 71. *extr.* *sunt* Politæ jacula, i. e. Hastilia jaculorum. *Vide ibi Not.*

Ο.

Ὁ, ἡ, τὸ, non solum Articulus *est; Nominibus, Participiis et Infinitivis verborum ubi commodum est, præpositus; sed apud Nostrum, ex Ionici idiomatis ratione, variis etiam aliis modis usurpatur. Scilicet*

1. *ὁ, ἡ, τὸ, cum suis Casibus, non solum in vulgatissima illa et Græcis omni-*

Digitized by Google

bus usitata formula, ὁ μὲν—ὁ δὲ, sed et alius frequenter pro οὗτος vel ἐκεῖνος, αὕτη vel ἐκείνη, τοῦτο vel ἐκεῖνο ponuntur. ὁ δὲ εἶπε, Tum ille ait, i. 32. *a. ὁ δὲ ἀμείβετο,* i. 35. *m. Sic in Plur. οἱ δὲ, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι δέ. (Sed post καὶ accentu notatur οἱ, tamquam a sing. ὁς, quemadmodum Attici dicebant ἥ δ' ὅς. Sic, καὶ οἱ—ἐσέβαινον ἐς τὰς νῆας,* viii. 56. *b. conf.* viii. 83. *a. N. Sed et in Plur. Nominativo reperitur τοὶ pro οὗτοι positum: τοὶ γὰρ ἄνδρες,* viii. 68, 1. *m. idem valens ac οὗτοι οἱ ἄνδρες, si modo vera ibi ista scriptura, de qua vide Var. Lect. Certo, pro τοὶ Βαβυλώνιοι, quod* i. 186. *f. editum erat, ex frequenti optimorum codicum consensu al Βαβ. restituendum auctori judicavi:) τὸν δὲ* (Hunc vero) *λίσσεσθαι,* i. 24. *a. et τὸν δὲ—διεξελθεῖν, paulo post* ibid. *λέγων ὡς τὸν (i. e. τοῦτον vel αὐτὸν) ὀϊστὸς περιέφερε ex emend. Wess.* iv. 36. *a. τοὺς δὲ,* Hos vero, i. 2. *f.* 3. *b.* 24. *a. Sic καὶ τοὺς,* i. 86. *m. τοῦ (i. q. τούτου) αἵματος ἐμπίνει,* Hujus sanguinem (*proprie* Hujus de sanguine) bibit, iv. 64. *a. τοῦ εἵνεκα* (Hujus rei causa)—*ἵνα,* iii. 46. *b. τοῦ εἵνεκα—ὅτι,* viii. 85. *f. Et subintellecta ὅτι particula, τῶν δὲ εἵνεκα.*

2. *ὁ, et Plur. οἱ, ante δὲ et γε, Homerico more nonnumquam pleonastica quadam ratione nec tamen sine emphasi, adponitur. τὴν μὲν αἰτίην οὐ μάλα ἐξέφαινε, ὁ δὲ ἔλεγέ σφι,* vi. 3. *m. ubi satis fuerat, ἔλεγε δέ σφι. Similiter, εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται,* vi. 9. *f. ubi si πάντως δὲ dixisset, οἱ aut οὗτοι non desiderusses. Sic rursus* vi. 133. *f. et alibi. Similiter in Apodosi orationis: εἰ μὲν οὖν ἄχθη παρὰ βασιλῆϊ, ὁ δὲ οὔτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν etc.* vi. 30. *a. ubi duæ voculæ ὁ et δὲ potuerant abesse. Pariter ὅ γε non necessario requirebatur ubi ait Noster, λάθοι ἂν ἤτοι μανεὶς ἢ ὅ γε ἀπόπληκτος γενόμενος,* ii. 173. *f.*

3. *Casus obliqui Articulorum ὁ, ἡ, τὸ, atque etiam Nominativus sing. et pluralis Neutrius generis, τὸ et τὰ, Ionico more ponuntur pro Pronomine relativo. Sic τοῦ pro οὗ, τῷ pro ᾧ, τὸν pro ὅν, et cet. Sic, τοῦ ὁ πατὴρ,* Cujus pater, *et similia, passim. τοῦ μνήμην ἔχειν ἄξιόν ἐστι,* Cujus meminisse æquum est, i. 14. *a. τῷ δὴ λέγουσι θῶυμα μέγιστον παραστῆναι,* Cui aiunt accidisse *etc.* i. 23. *a. ἐς κόλπον ἐν τῷ Ἄσσα πόλις,* In quo, vii. 122. *a. τὸν οἶδα—τοῦτον σημήνας,* Quem ego novi, i. 5. *m. f. Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι,* i. 7. *a. Sic pro vulgato ὄν τινα,* Quemnam, *codex noster F. Ionico more scriptum τόν τινα dedit* i. 98. *a. (Sed τὸν δέ τινα et τῷ δέ τινι,* i. 114. *a. ubi præcessit τοὺς μὲν, significant* Alium quendam *et* Alii quidam.) *κατὰ τωὐτὸ τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, Ionice pro ὃ καὶ Ἕλλ. λέγ.* i. 1. *m. f. τὰ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν,* (Quæ i lim magna erant) *μικρὰ γέγονε,* i. 5. *m. τάσδε πόλις ἐκ τῶν* (E quibus) *νέας παρελάμβανε,* vii. 122. *f. πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον,* i. 34. *f. τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα ὄρα πιστοὺς,* i. 11. *a.—Sed tota hæc observatio commodius fortasse infra sub Ὅς, ἥ, τὸ, poni potuerat. Τεο pro τινὸς, et Τέῳ pro τίνι, vide in* Τις *et* Τίς.

4. *De τὴν articulo elliptice posito in formula τὴν ἐπὶ θανάτῳ vide voc.* Θάνατος. *Vide etiam voc.* Ὁδός, *et* Τὴν *sub lit.* T.

5. *Ut apud Græcos omnes, sic et apud Herodotum articulus τὸ subinde elliptice ponitur, intelligendo τὸ ἔπος. Sic τὸ τοῦ Σόλωνος,* i. 86. *m. et τὸ, Μηδένα εἶναι τῶν ζωόντων ὄλβιον paulo post* ibid.

6. *Sed alius usus Articuli τὸ Ionibus magis proprius est et Herodoto inprimis familiaris, scilicet ut elliptica quadam ratione aut pleonastica τὸ præponatur Adverbiis nonnullis Tempus aut Locum significantibus, aliisque quibusdam locutionibus Adverbiorum locum tenentibus. Sic τὸ ἀπὸ τούτου, τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐνθεῦτεν, τὸ πάλαι, τὸ παράπαν, τὸ πρόσω, et similia, quæ vide in voc.* Ἀπὸ, Ἀρχαῖον, Ἐνθεῦτεν, Πάλαι, Παράπαν, *et cet.*

Ὀβελὸς, οῦ, ὁ, Veru. *ὀβελοὺς βουπόρους,* ii. 135. *m. f. ὀβελὸς λίθινος,* Lapideus obeliscus, ii. 111. *f.* 170. *m.*

Ὀγδώκοντα, *pro comm. ὀγδοήκοντα, (pro quo male vulgo ὀγδώκοντα subscripto iota edebatur.)* Octoginta. i. 163. *m. ibique Var. Lect. (adde quæ notavi ad* i. 178, 9.) i. 189. *f.* iii. 95. *m.* vi. 46. *m. f.* vii. 184. *m. et passim alibi.*

Ὄγκος, ου, ὁ, Moles, Congeries, Cumulus. *ὄγκος φρυγάνων,* iv. 62. *a. m. et m. f. Conf.* ibid. *a.*

Ὅδε, ἥδε, τόδε. *Dat. plur. neutr. ὁ δὲ τοισίδε* (His rebus) *προέχει ἐκείνου,* i. 32. *m. ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε vel τοισίδε,* His verbis, i. 120. *a. (conf.* Ἀμείβεσθαι.) *ἀλλὰ τοῖσι τοισίδε) καὶ μᾶλλον, scil. εἰκασα,* ii. 104. *m.*

[Ὁδηγεῖν, Deducere, Viam monstrare. *ὁδήγουν αὐτὸν, Vit. Hom.* 33. *a.*]

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, i. q. Ὀσμὴ, Odor, i. 47. *f. in Orac. ὀδμὴν αὐτῆς ὀσφραινόμενος,* i. 80. *m. f. ubi quidem ὀσμὴν præferunt codd. nonnulli. Sed μεθύσκεσθαι τῇ ὀδμῇ agnoscunt omnes,* i. 202. *m. et ὀδμὴν βαρέαν παρέχεται,* ii. 94. *extr.* vi. 119. *f. ῥόδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων,* viii. 138. *m.*

Ὁδοιπορέειν, Iter facere. *ὁδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην,* iv. 110. *f. Et absque Augm. ὁδοιπόρεον τριῶν ἡμερέων ὁδὸν,* iv. 116. *a. ubi alii quidem fere omnes ὡδοιπόρεον.*

Ὁδοιπορίη, ης, ἡ, Iter. *ὁδοιπορίην ποιέ-*

Digitized by Google

σεαι ἡμερέων τεσσεράκοντα, ii. 29. *m. f.* οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο, Non amplius terrestri itinere usus est, viii. 118. *a.*

'Οδὸς, οῦ, ἡ, 1. Via, Iter. ὁύτως τὴν Ἰρὴν ὁδὸν, vi. 34. *f. N.* ἐξήλαυνον τὴν αὐτὴν ὁδὸν, viii. 113. *a. Metaphorice, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδὸν*, i. 117. *a. m.*

2. *Loco Fœminini generis Masculino interdum utuntur libri nonnulli.* προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τοῖσι ὁδοῖσι edebatur *ante Gron.* ii. 80. *b. sed ibi quidem τῇσι dederunt mssti libri omnes. Contra*, vii. 114. *a.* ἐν Ἐννέα Ὁδοῖσι τῇσι Ἡδωνῶν *ex uno cod. Arch. recepit Wess. ubi alii omnes codices τοῖσι Ἡδωνῶν præferunt. Similiter*, ii. 35. *m. f. ubi alii codices (quoad equidem novi) cum editis ἐσθίουσι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, codex F. ἐν τοῖσι ὁδοῖσι habet. Similiter item, pro περίοδος μακρὴ*, i. 185. *f. plerique scripti libri περίοδος μακρὸς præferunt.*

3. *Pro* 'Οδὸς *interdum* Οὐδὸς *præferunt libri Herodotei; quam insolitam alioqui Nostro vocabuli formam non modo* ii. 7. *m. cum aliis Editoribus tenui in verbis τῶν οὐδῶν τουτέων, (vide ibi Var. Lect. et Not.) sed et in illis, ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' οὐδὸν*, iii. 126. *extr. ubi quidem scripti plerique libri* κατ' ὁδὸν *præferunt.*

4. Via et Ratio *disserendi de aliqua re, aut aliquid explicandi.* ἔλεξαν περὶ τούτου τριφασίας ὁδοὺς, ii. 20. *a. et mox, τῶν μὲν τὰς δύο τῶν ὁδῶν etc.* ibid. *tum ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν*, ii. 22. *a.*

'Οδοῦν, Viam monstrare, Ducere; *et metaphorice*, Administrare, Gerere *res.* τὰ ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδούμενα, Quæ a vobis proficiscuntur, ea benigne erga nos administrantur, reguntur, geruntur, iv. 139. *f. Not. Conf.* Εὐοδοῦν.

'Οδοφύλαξ, ακος, ὁ, Viæ custos, vii. 239. *m. f.*

'Οδὼν, όντος, ὁ, (*i. q. comm.* ὁδοὺς) Dens. *Sic ὁ ὁδὼν bis legitur*, vi. 107. *f.* ἐλέφαντος ὁδόντες, iii. 97. *m. Conf.* Χαυλιόδους.

Οἱ, *et enclitice* Οἱ, *Dativ. pronom. pro ἑαυτῷ et pro αὐτῷ frequentius ponitur apud Nostrum. Nonnumquam οἱ ita cum αὐτῷ jungi censuerunt Viri docti, ut αὐτῷ —οἱ idem ac ἑωυτῷ valeat; quo pacto olim ὅστε αὐτῷ πάντα ἀποβέβηκέ οἱ (aut ἀποβεβήκεέ οἱ) editum erat*, i. 86. *m. f. quo de loco vide Var. Lect. et Not. ad* i. 86, 29.

Alibi idem Dativ. pronom. οἱ *vel* οἱ *prorsus pleonastice adpositus videtur; ut,* τῇ Ἀθηναίῃ προτύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε, ii. 175. *a. N.* (*conf. quæ ibi in Var. Lect. notavimus.*) *Similiter* vi. 68. *a. legitur,* Ἀπικομένῃ δὲ τῇ μητρὶ ἐσθεῖ ἐς τὰς χεῖρας οἱ τῶν σπλάγχνων, κατικέτευε: *ubi si ita, ut vulgo fit, distinguuntur verba, abundat utique* οἱ *pronomen. Sed commodius fortasse non modo ante* κατικέτευε, *verum etiam ante* ἐσθεῖ *incidetur oratio, ut Dativus* ἀπικομένῃ τῇ μητρὶ *regi intelligatur a verbo* κατικέτευε: *nam, licet simplex verbum* ἱκετεύειν *non nisi cum quarto casu construatur, nihil tamen impedit quo minus compositum* κατικετεύειν *cum tertio casu jungi potuerit.* Libro iv. 152. *f. olim suffragantibus plerisque mssts. sic editum erat,* πέρυξ δὲ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοί εἰσι: *ubi* κεφαλαὶ *oi προκρ. ex codd. Arch. et Vind. recepit Wess. eumque secuti Editores; ego inutilem h. l. voculam rursus eliminandam putavi, nec vero diffitear nullo incommodo teneri eam potuisse.*

Οἷα, *Adverbium*, 1. *cum Participio constructum i. q.* ἅτε, Utpote, Quippe, iii. 4. *m.* 78. *b. et alibi. Sic et* οἷά τε, *abundante τε particula*, ii. 175. *f. ubi vide notata in Var. Lect.* οἷα δὲ, *et* οἷα δὴ, *vide Var. Lect. et Not. ad* ii. 28. *extr.* [2. Quemadmodum, Sicut, Tamquam. *Sic olim* i. 47. *extr. vitiose edebatur in Orac.* ὁδμὴ κρατειρὴ οἷα χελώνης, *ubi nunc* κραταιρίνοιο χελώνης.]

Οἶδα, *vide in* Εἰδέναι.

Οἰδέειν, *et* Οἰδαίνειν, Tumere, Inflammatum esse. *Inde per metaphoram, similitudine vel ab* Ulcere *ducta, vel a* Mari fluctibus agitato et intumescente, οἰδαίνοντων πρηγμάτων, Tumentibus rebus, *id est* Exulceratis, *sive* Turbulentis, Haud satis tranquillis, iii. 76. *m. et* 127. *a. N. ubi alii* οἰδαινόντων. *Græcam locutionem imitatus Cicero,* Tument negotia, *dixit ad Attic.* xiv. 4. *et* Tumorem rerum, *ibid.* xiv. 5. *quæ verba Ernestus, aliam quamdam puto translationis rationem spectans, (nempe quod, ubi* Tumor *in aliqua corporis parte existit, timendum sit ne gravius quidpiam sequatur) de* Imminentibus rebus novis, *nec ita male interpretatus est in Clavi Cicer. voc.* Tumere *et* Tumor.

Οἰζυρὸς *sive* 'Οϊζυρὸς, ἡ, ὸν, Miserabilis, Miser. ὀϊζυρὴν ἔχοντες διαίτην, ix. 82. *extr. N.*

Οἰηκίζειν, (*Ion. pro comm.* οἰακίζειν) *proprie*, Gubernaculo regere *navem, deinde generatim* Regere, Dirigere, Gubernare *rem quamcumque.* τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες τὰς ἀσπίδας, i. 171. *m.*

Οἶκα, Οἰκὰς, *et* Οἰκὸς, *vide supra sub* Εἶκειν.

Οἰκέειν, Habitare, Sedes suas habere. οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκέει, ii. 166. *a. Imperf.* οἴκεε γῆν τὴν Φθιῶτιν, i. 56. *m. f.* 57. *a.* οἴκεε ἐν Πίνδῳ, i. 56. *f. Aorist.* τούτους τοὺς χώρους οἴκησαν χρόνῳ ἐπὶ πολλῷ, ii. 154. *m.* ἐνθαῦτα πόλιν Μεσαμβρίην οἴκησαν, vi. 33. *m. ubi quidem* οἴκισαν *correxerunt Editores nonnulli; quemadmodum etiam nos cum aliis pro*

Digitized by Google

ἀκηράτους i. 57. *m. ἀκεκράνου scripsimus: et ἀκέρου*, vii. 170. *m. N. pro ἀκέρου, quod edd. vett. et mauli defendunt. Vide supra, voc. Οἰκῆτον.*

Frequentur Praeteritum Pass. eadem notione, qua Praesens Activi, usurpatur. ol δὲ (τέλειοι) τῆρον ἀκήκοντο, (*leg. pro ἤκουσαν*) i. 172. *f. καὶ ὃν (Σίγμα) Μέσοις τέλειος ἄκουε*, i. 198. *a. m.* (*ubi commode etiam, ut et alibi subinde, reddere possis Illos vobis cent.*) *τοῦτ' ἐστι τῆρον οἰκεμένου Ἕλλησι*, i. 127. *f. et τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ οἰκουμένων*, ibid. *paulo ante. τοῦ γῆς οἰκουμένου*, v. 72. *m. ubi nos quidem cum Schaef. τῆ panximus. τῶν ἀντὶς Ἀλλως συνεχοῦ οἰκουμένου*, i. 28. *a. τῶν περὶ τὰς σηραγγὰς τοῦ Ξέρξου οἰκουμένων*, viii. 115. *extr. ubi olim ἀκουμένων edd. invitis mentis. Sed notionem Passivo dicitur ἡ οἰκουμένη*, Regio habitata, Incolis frequentata. *ἐδεύτερον δὲ τὴν οἰκουμένην*, iv. 110. *f. Quid sit vero quod i. 170. f. τὰς ἄλλας πόλεις οἰκουμένας dicit, haud adnodum liquet: equidem interpretatus sum quasi diceret πόλεις ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκουμένας: poteras etiam suspicari, τὰς ἄλλοθι πόλεις οἰκουμένας aut οἰκημένας, scriptum oportuisse, aut τὰς ἐν ἠπείρῳ οἰκημένας.*

Οἰκειοῦσθαι, *vide* Οἰκηϊοῦσθαι.

Οἰκέτης, ου, ὁ, 1. Famulus, Servus. *οὐ γὰρ ἔσαν τούτου τὸν χρόνον σφίσι πω οὐδὲ πόλει ἑλλασι: Ἕλλησι οἰκέτας*, vi. 137. *m. Μίνωος οἰκέτης ἐὼν Ἀνακίλεω*, vii. 170. *f. N. et sic alibi. Sed* 2. Οἰκέται, *οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, γυνὴ καὶ τέκνα, ut ait Thomas Mag. citans illud Herodoti, ἢν κομισάμενος τοὺς οἰκέτας οἴκαδε ἀπέλθῃ, ex* viii. 106. *a. m. ubi τοὺς οἰκέτας paulo post ipse Scriptor interpretatur τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Alibi quidem jungit τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας, i. e.* Liberos et totam Familiam, Domesticos omnes, viii. 4. *f. N. Rursus* viii. 142. *m. f. jungunturque quidem γυναῖκές τε καὶ τὰ ἐκ τόλαμον ἔχοντα οἰκετῶν ἐχόμενα πάντα, sed deinde* cap. 144. *m. f. eadem* Uxores cum Liberis et tota Familia *communi nomine οἰκετῶν indigitantur, ubi ait ὅστις ἀνθρώπου ἐθέλει ἡμῶν τοὺς οἰκέτας.*

[Οἰκήη *perperam olim edd. pro* Οἰκίη, i. 107. *f.*]

Οἰκήϊος, η, ον, (*Ion. pro* οἰκεῖος) 1. Qui ex eadem Domo, ex eadem Familia est, Cognatus, Propinquus. *ἄνδρα οἰκήϊον*, i. 108. *m. ubi in vers. Lat. pro* Familiarem *sibi* virum, *rectius* Cognatum *posueris. Sic* iii. 119. *a. quos οἰκήτους dicit, eosdem continuo deinde τῶν συγγενέων nomine indigitat. ποιεῦσι τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκηΐων*, Faciunt hoc etiam ex Cognatis (*nempe*, Ex cognatorum calvariis etiam pocula faciunt,) iv. 66. *m. et paulo post* ibid. *ἐς οἱ ἄνδρα οἰκήϊα, ubi in Vers. Lat. ubicunque dormiamus*, Fuisse hoc olim sibi adversarios *scripsi pro eo quod sperabat* Fuisse hos sibi cognatione propinquos. *Inde superlativus*, Οἰκηϊότατος, *sive* Οἰκηϊότατος, Cognatione proxime attingens aliquem: *τετελεύτηκε δὲ τῶν ἐωυτοῦ οἰκηϊότατος*, (*nempe* Frater occidit cum junxerat) iii. 65. *m. ubi οἰκηϊοτάτου scribitur in edd. F. quod in Var. Lect. adnotari debuerat. Sic σφέτερον δὲ τοῦ οἰκηϊοτάτου ἐωυτῆς*, v. 5. *b. ubi οἰκηϊοτάτου ed. Schaef. et Barth. contra quam mauli cum aliis edd.*

2. *οἰκήϊος*, Domesticus, Proprius, Privatus, Suus. *ἐὼν ἐν τοιῇδε οἰκηΐῃ*, i. 45. *a. m. οἰκήϊα ἔθνεα*, *nempe χρήματα*, i. 92. *m. οὐ τὰ τῶν Ἑλλήνων πάθεα, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα*, i. 155. *m. οὐκ ἔστι τι τῶν οἰκηΐων ἀκατανόητον*, ii. 37. *m. συνόντων οἰκηΐῃ τε τροφῇ καὶ οἰκηΐῃ ἀνθρώπων ἀκάνθῃ*, v. 47. *m.*

3. *οἰκήϊον*, τὸ, i. q. *καθῆκον, πρέπον*, Convenience, Honestum, Decorum. *οὔτε ἄλλο πάλαι οὐδὲν, οὔτε οἰκήϊον*, iii. 81. *m. N.*

4. *Passiv. τὰ οἰκήϊα, τῶν οἰκηΐων, olim celebatur pro oicia, oiciaw. Vide* Οἰκίων.

Οἰκηϊότης, ητος, ἡ, Cognatio, vi. 54. *conf.* Ὁμολογέων. num. 2.

Οἰκηϊοῦσθαι, et Οἰκειοῦσθαι, 1. Sibi tamquam Suum vindicare. *Αἰγύπτιοι οἰκηϊοῦνται Καμβύσεα*, iii. 2. *a. ubi quidem οἰκειοῦνται olim edd. Et sic libri omnes, τὴν Ἀσίην οἰκειοῦνται οἱ Πέρσαι*, i. 4. *extr. Rursus vero, τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηϊοῦντα* Audol, i. 94. *m.* 2. Sibi aliquem Conciliare, Sibi adjungere. *ἑωυτῷ ἐξελὼν αὐτοὺς, ἀλλὰ κάρτα οἰκηϊούμενος*, iv. 148. *a.*

Οἴκημα, ατος, τὸ, 1. Ædificium *quodlibet*, Ædes, Domus. *τὰ οἰκήματα οὐ κατέβαλλε*, i. 17. *m. pro quo paulo post ait τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε*, ibid. *f. οἰκήματα μυσυμώνια ἔθαψαν*, i. 179. *m. N. οἴκημα ἐν κατιρῶσαι*, i. 164. *a. N. δίκημα λίθινον*, i. 121, 1. *a. et dein* ibid. *saepius, tum et, ubi de eodem Ædificio agitur, ἀπὶ τῷ οἰκοδομήματι ait* i. 121, 1. *f. εἴ τι ἐφθὸν ἦν τῶν οἰκημάτων ἢ τῶν ἱρῶν*, ix. 13. *m. Sic et de Æde deo sacrata: θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα*, viii. 144. *m. Ubi* vii. 119. *a. m. legitur, ἑτέρων ὀρνίθων χερσαίων καὶ λιμναίων ἐν τε οἰκήμασι καὶ ἐν λάκκοισι, ibi τὰ οἰκήματα* Cortes *intelligebat Portus cum Valla, alii* Caveas; *equidem ἐν τε οἰκημ. etc.* Domibus et in vivariis *interpretatus sum.*

2. Conclave. *τὸ οἴκημα ἐν τῷ μεμάρτρῳ*, i. 9. *m. et* 10. *a. βάβαι ἐς οἴκημα συνδεδλόον*, ii. 100. *f. N. οἰκήματα τὰ μὲν ὑπόγαια, τὰ δὲ μετέωρα*, ii. 148. *m. et* ibid. *saepius.*

3. *Sigillatim* Conclave *vel* Ædicula in qua sedet meretrix; Lupanar, *nempe, quasi* Officina in qua sedens illa artem suam exercet. *τὴν δυγατέρα τὴν ἑωυτῶν πα-*

Digitized by Google

τίθεσθαι δ' οἰκήματος, ii. 121, 5. *a.* 129. *a.* *Similiter de* Officina in qua sedent hi qui artem condiendi cadavera exercent, ii. 86. *a.* *m.* *collatis quæ notavimus ad* ii. 86. *a.*

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Incola. *τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκητόρων*, iv. 34. *extr.* *οἰκήτωρ ἐὼν Γάλης*, vii. 153. *a.*

Οἰκεῖν χώρην, Incolere regionem, Habitatam migrare in regionem, Incolis eam frequentare. *ἐκλελοίπασι χώρην τὴν Ἀττικὴν, ἄλλην τινὰ οἰκεῖν*, vii. 143. *f.* *Hinc pro* οἴκησαν, vi. 33. *m.* *οἴκουσαν correxere nonnulli, nosque ipsi οἰκισάντων scripsimus pro οἰκησάντων*, i. 57. *m.* *et οἰκίσαι pro οἰκῆσαι* vii. 170. *m.* *quibus tamen cunctis in locis teneri fortasse potuerat debueratque vulgata olim scriptura, peterum codicum auctoritate suffulta.* *Conf.* Οἰκεῖον *et* Οἰκιστής.

Οἰκίη, ης, ἡ, 1. Domus, *nempe* Ædes quas quis habitat. *τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε*, i. 17. *f.* *οἰκίας οἰκοδομέειν*, i. 114. *a.* *περιὼν ἐς τὴν οἰκίην ὕλη*, ii. 107. *m.* *ἦν οἱ ἐν τῇσι οἰκίῃσι μεγάλης περιβολὴ*, iv. 79. *a.* *Sed hac quidem notione frequentius, (certe, ubi de* Ampliosibus ædibus agitur) *τὰ οἰκία, quam τὴν οἰκίην, usurpat Noster.* *Vide mox* Οἰκίον.

2. Domus, Familia. *οἰκίης ἑόντα ἀγαθῆς*, i. 107. *f.* *N.* *ἐόντες οἰκίης οὐ φλαυροτέρης*, i. 29. *f.* *ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος*, ii. 172. *a.* *τυφτὴς ἦν τῆς οἰκίης Ἀνέκωρις*, iv. 76. *f.* *ἐὼν οἰκίης τεθριπποτρόφου*, vi. 35. *a.*

Οἰκίον, ου, τὸ, *in Singulari, quod quidem vel notaverim vel meminerim, apud Nostrum nusquam occurrit, sed Plurali numero frequenter* τὰ Οἰκία, *idem fere ac* ἡ οἰκίη *et* ὁ οἶκος, Domus, *quas Latine Plurali item numero* Ædes, *vocamus.* *παρελθὼν ἐς τὰ Κροίσου οἰκία*, i. 35. *a.* *οἰκίοισι ὑποδεξάμενος*, i. 41. *a.* 44. *f.* *οἰκία ἐξεῖς τῆς βασιληίης οἰκοδομήσας*, i. 98. *a.* *et οἰκία μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ*, ibid. *ἐπιὼν ἐς τὰ οἰκία*, iii. 53. *m.* *τὰ πρόθυρα τῶν βασιλέος οἰκίων*, iii. 140. *a.* *Quibus quidem cunctis in locis de* Regum domibus, *adeoque de* Amplioribus ædibus *agitur.* *Est vero etiam ubi de* Privatorum ædibus *idem vocab. adhibitum reperiatur, et quidem, ut Plurali numero, sic et notione Plurali:* *ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγένοντο*, vii. 118. *a.* *Ad ibi plures probabit alioqui codices οἴκων exhibere, quod hand dubie verum videtur.*

Οἰκοδομέειν, Ædificare. *τὸν νηὸν οἰκοδομῆς*, i. 22. *f.* *οἰκίας οἰκοδομέειν*, i. 114. *a.* *(ubi quidem videndum ne οἰκουρέειν scripserit auctor, ut eodem spectent θυρωροὶ, cap. 120. a. m. nominati.)* *πυραμίδα οἰκοδομῆσαι*, ii. 101. *b.* *οἰκοδόμεον τεῖχος*, viii. 71. *m.* *f.* *Med.* *οἰκοδομέεσθαι οἴκημα*, Sibi ædificare; *aut*, Ædificandum curare, ii. 121, 1. *a.* *Sic τῶν λαβόντων οἰκοδομησαμένων βασιλήιον*, ii. 148. *m.* *Passive.* *διὰ οἰκοδομημένου αὐλῶνος*, ii. 127. *m.* *N.* (*Conf. Var. Lect.*) *ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι*, ii. 126. *f.* *Conf. Voc. seq.*

[Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, Ædificium. *Vitiose olim legebatur ἐχομένην τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς*, i. 127. *f.* *pro* οἰκοδόμησε. *Alibi vocab. istud apud Nostrum non occurrit.*]

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, Ædificium. *τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι ἀνευρόντες*, ii. 121, 1. *f.* *καὶ ἄλλην ὄψιν οἰκοδομημάτων μυρίην*, ii. 136. *a.*

Οἶκος, ου, ὁ, Domus, Ædes. (*conf.* Οἰκία, Οἴκημα *et* Οἰκίον.) *Quæ notione notanda formula, κατ' οἶκους ἑκατέρους οἱ μάγοι ἔχουσι*, iii. 79. *extr.* *et εἶχε κατ' οἴκους*, Domi sese tenuit, vi. 39. *m.* *ubi alibi quidem κατ' οἶκον præferunt, sed vide Not.* *Eadem notione οἶκος de* Æde sacra *usurpatur.* *τῶν (θεῶν) ἐνίησι τοὺς τε οἴκους καὶ τὰ ἀγάλματα*, viii. 142. *f.*

2. *ὁ βασιλέος οἶκος*, Familia regia, Res eum sua familia, v. 31. *f.* *N.* vi. 9. *f.*

3. *οἶκος intelligitur etiam* Domus cum bonis omnibus quæ possidet dominus, Res familiaris, Bona, Patrimonium. *τὸν οἶκον πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐκθέσθαι*, vii. 224. *f.* *τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα*, Bona Patris dissipata, iii. 68. *m.* *Conf.* Διαφορέειν.

4. *οἶκος nonnumquam per ellipsin subintelligitur.* *ἐξ ἐμεῦ (i. q. ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι*, vi. 130. *f.* (*conf.* Γαμέειν.) *Sic* v. 39. *b.* *olim edebatur τὴν γυναῖκα—ἐκ σέο (nempe, ἐκ σοῦ οἴκου) ἔκτες, personamque, si modo vel unus vetus codex verbum ἔκτες agnoscat; quod quum ignorent vett. libri omnes, utpote ex Veneti Editoris ingenio adjectum, perspecta ex σέο in ἔχεις mutandum censuit Valck.*

Οἰκοφορεῦσθαι, Domum, Rem familiarem Perdere. *ἀλόντες ἐκακοθάνατοι καὶ οἰκοφορήθησαν*, i. 196. *extr.* *ὁρέων ἄφωνα δεινῶς οἰκοφορημένους*, v. 29. *a.* *προτέρῃ ἡμέων οἰκοφορημένων*, viii. 144. *m.* *f.* *οἰκοφθόρηται χρόνον ἔτι πολλὸν*, viii. 142. *m.*

[Οἰκτίζεσθαι. *Vide* Ἀποικτίζ. *et* Κατοικτίζεσθαι.]

[Οἶκτος, ου, ὁ, Commiseratio. *ἐς οἶκτον προηγάγετό μιν*, *Vit. Hom.* 21. *f.*]

Οἰκτρὸς, ἡ, ὸν, Miserabilis. *ἔπεμψε τοῦτον πεπεδημένον οἰκτρότατα*, vii. 46. *m.* *ubi alibi quidem οἰκτρότερα.*

Οἰμᾶν, Advenire, Accedere, Adesse (eam impetu). *θύειν δ' οἰμήσουσι*, i. 62. *extr.* *in Orac.* *Hesychius:* Οἰμᾶν· δύεσθαι, —καὶ ἁρμᾶν.

Digitized by Google

Οἰνηρὸς, ἡ, ὸν, Vinarius. *κεράμιον οἰνηρὸν*, iii. 6.

Οἶνος, ου, ὁ, Vinum. *Vide* Ἀμπέλινος, Φοινικῆτος, *et Indicem Rer. voc.* Vinum.

Οἰνοῦν, Vino onerare. *οἷα πλεύσας οἰνωμένοι*, v. 18. *extr.*

Οἰόλυκος, *nomen proprium, quasi* ὄις ἐν λύκοισι, Ovis inter lupos, iv. 149. *a.*

Οἰόπρατα, Scythicum vocabulum, idem sonans quod Græcum ἀνδροκτόνοι, Qui viros occiderunt. Οἰδρ γὰρ καλέουσι (*οἱ Σκύθαι*) τὸν ἄνδρα, iv. 110. *a.*

Οἷος, η, ον, 1. Qualis. *ἐμακάριζον τὴν μητέρα οἷων τέκνων ἐκύρησε, id est, τῶν τέκνων ἕνεκα τοιούτων οἷων ἐκύρησε, aut, ὅτι τοιούτων τέκνων ἐκύρησε*, i. 131. *m. f.* (*conf.* Ὅσος, *num.* 5.) ἀφορητὸς οἷος κρυμὸς, Intolerabile quoddam gelu; *proprie*, Gelu quale est intolerabile, iv. 28. *a.* (*conf.* Ὅσος, *num.* 4.) οἷα δὴ εἶπας, i. 86. *m. Si solum hoc per se staret, sententia foret* Qualiacumque locutus; *nunc quum sequatur* ὅστε αὐτῷ πάντα *etc. ola δὴ idem valet ac* τοιαῦτά τινα, Talia scilicet locutus, ut sibi *etc. Commodius forsan dixeris*, Talia atque talia locutus. *Videtur nempe significare Herodotus Cræsum ipsa Solonis verba retulisse, tum suo nomine adjecisse*, ὅστε *etc. id est*, Adeo ut sibi *etc. vel* Proinde sibi ea ipsa accidisse quæ ille prædixisset. *Conf.* Ὅσος, *num.* 3.

2. Οἷός τέ ἐστι, *sequente Infinitivo, i. q.* δύναται, Potest, Est in illius potestate, *proprie*, Talis est qualis hoc faciat. οὐκ οἷοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι, i. 29. *f.* ἀνευρεῖν οὐκ οἷοί τε ἐγινέατο, i. 67. *m.* ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίην οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν, Non potestis (Nullo jure potestis) necessitatem ullam nobis imponere, vii. 172. *f.* ὅσον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, iv. 16. *b.*

3. Οἷόν τε, *et Plurali numero pro Singulari*, Οἷά τέ ἐστι, Possibile est, Licet, Fieri potest. οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας, i. 91. *a. ubi quidem οἷος τε ἦν* (*nempe ὁ θεὸς*) *præferunt alii.* οὐκ οἷά τε εἶναι ἰδεῖν τὸ πρόσω, iv. 31. *a. cum Var. Lect.* ἀνὰ τὸν ποταμὸν οὐκ οἷά τέ ἐστι πλέειν, i. 194. *f.*

Οἴσυπη, *vel* Οἰσύπη, ης, ἡ, Lana succida, nondum purgata sordibus. οἴσυπη προβάτων καίουσι τὰς φλέβας, iv. 187. *m. N. ubi alii* οἰσύπῃ.

Οἰτόσυρος, Scythicum nomen Apollinis, iv. 59. *f.*

Οἴχεσθαι (*et* Οἰχέεσθαι), Abire, Discedere. οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας αὐτὴν, ii. 115. *f. Imperf.* οἴχοντο πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα, iv. 145. *a. Sic* οἴχετο πλέων ἐς Κυρήνην, v. 47. *a.* οἴχοντο ἀπαλλασσόμενοι, v. 75. *extr.* οἴχετο ἀπολιπὼν (*nempe* ἀπολιπὼν τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν Θήρην, iv. 155. *extr.* 165. *a. et m.* vi. 97. *a.* vii. 218. *f. Fut. Med.* οἴξεται *præferunt codd. nonnulli* ii. 29. *a. ubi nos quidem cum aliis* οἴχεται *edidimus. Ab inusitata aliaque forma* Οἰχέεσθαι *formatur Præt. pass.* οἰχῆμαι, *unde Compos.* αἰ ἡμέραι διοίχηται, iv. 136. *f.*

Οἰχοῦν, *i. q.* οἴχεσθαι. *Nonnisi forma Præteriti plusquamperf. occurrit, notione vero non tam Plusquamperfecti, quam Perfecti aut etiam Imperfecti. ὁ κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων ταῦτα Δαρείῳ*, iv. 127. *extr. φεύγουσα οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον*, iv. 165. *m. οἰχώκεε φεύγων ἐκ Σαλαμῖνος*, viii. 126. *f. ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων*, Fluvius equum submersum rapiens abiit, *id est, secum* abripuit, i. 189. *m.* τὰ Κάρεια παροιχώκεε ἤδη, Jam præterierunt, viii. 72. *extr. Participium occurrit* ix. 98. *a.* ἐκ ὑθοντο οἰχωκότας τοὺς βαρβάρους, *et* viii. 108. *a.* ἐκ ὑθοντο τὰς νῆας οἰχωκυίας.

Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, Omen. δέκομαι τὸν οἰωνὸν, ix. 91. *b. N.*

Ὀκέλλειν τὰς νῆας, Naves in terram ejicere; *vel saltem*, Admovere terræ. ἐκ πρύμνην ἀνεκρούοντο, καὶ ὤκελλον τὰς νῆας, viii. 84. *a. N. Conf.* Ἐκκέλλειν *et* Ἐξοκέλλειν.

Ὅκη, (*Ion. i. q.* ὅπη), 1. Quo, Quam in partem. ὅπη ἰθύσειε στρατεύεσθαι, i. 104. *extr. ubi paulo ante*, ἐπ' οὓς ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι, *eadem notione.* 2. Ubi. (*conf.* Κη *enclit. num.* 2.) εἰρωτῷ ὅκη εἴη ὁ ἑωυτῆς ἀνὴρ, v. 87. *m. ubi quidem* ὅκου *olim edd.*

Ὀκνέειν, Cunctari. τοῖσι ἐπιλεγομένοισι πάντα καὶ ὀκνεῦσι, vii. 50, 1. *extr.*

Ὁκοῖος, (*i. q.* ὁποῖος.) Qualis, ii. 175. *a. quo de loco vide voc.* Ὅσος, *num.* 5.

Ὁκόσοι, (*i. q.* κόσοι *et* πόσοι) Quot. ἐπί μοι, κόσοι τινές—, καὶ τουτέων ὁκόσοι *etc.* vii. 234. *a. m.*

Ὁκότερα, Utrum, Utro modo, Utra ratione. ἐβουλεύοντό, ὁκότερα, ἢ παραδιδῶτες—, ἢ ἐκλιπόντες—ἄμεινον πρήξουσι, v. 119. *f. Conf.* Κότερα.

Ὁκότεροι, Utri, ii. 82. *a.*

Ὅκου, 1. Ubi. *vide* Ὅκη *num.* 2. *Hinc* ὅκου δὴ, Ubicumque tandem, Alicubi, Nescio ubi. τὸν δὲ ἐξεῦρον ἐν τοῖσι ἀπηρτυδοισι ὅκου δὴ, iii. 129. *extr.* 2. Quo. ἐ θεύτερον δὲ ὅκου ἐτράπετο, οὐκ εἶχον εἰκάσ, ii. 119. *f.* 3. Quandoquidem, Quum, Quoniam. ὅκου νῦν οὕτω τυγχάνεις θῶπα ποιεύμενος, i. 68. *a.* ὅκου καὶ ἐν Ζακύνθῳ *etc.* iv. 195. *m.* ὅκου δὲ ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε, vii. 160. *m. Sic* ὅκου γε, vii. 118. *m.*

Ὅκως, (*Ion. pro* ὅπως) 1. Ut. τοῖσι ὅκως ἐκείνην θεήσεαι, i. 8. *m.* σοὶ μελέτω ὅκως μή σε δήσεται, i. 9. *extr.* διάρυχα ὀρύσσειν μηνοειδέα, ὅκως ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσ-

Digitized by Google

βάλλει, i. 75. *f.* τῶνδε εἵνεκεν, ὅκως ἂν μὴ οἱ δημήλικες λυπέοιτο, i. 99. *b.* ποιέε ὅκως, ἐπεὰν—ἔλθω ἐκεῖ, ὅς μοι κατεστήσῃς τὸν παῖδα, i. 209. *extr. N. ubi post parenthesin* ὡς, *postquam* ὅκως *præcessit, ex abundantia adjicitur.* ὅρα ὅκως μή σεν ἀποστήσωνται, iii. 36. *a.* 102. *f.* ποιέειν χρεὸν ἐστι ὑμέας ὅκως ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, v. 109. *m. Conf.* Λελογισμένως.

2. ὅκως, Quo modo, Qua ratione. ἀπορέοντας Κροίσου ὅκως οἱ διαβήσεται ὁ στρατὸς, i. 75. *m.* ὅκως μὲν γινόμενος (ἐκεῖ ὁ χρυσὸς), οὐκ ἔχω εἰπεῖν, iii. 116. *m.* εἰδέναι, ὅκως χρὴ, τὸ βέβαιον, vii. 50, 1. *f.* (*ubi quidem* πῶς, *non* ὅκως *præferebant alii edd. cum mestis. Vide Var. Lect. et Not.* κατὰ τοῦτό ἐόναι πάντας, τῇ ἂν αὐτὸν ἐξυγγένηται, ὅκως ἂν αὐτὸν ὁρέωσι σκευοδῆς ἔχοντα, Quo festinationis modo ipsum viderent utentem; *id est*, Prouti ipsum viderent vel citatiore gradu, vel paulo magis presse, præcuntem, ix. 66. *m.* οἱ τάρτχοι ἐπάλλοντο καὶ ἠσαιρον ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, Prorsus sicut pisces recens capti, ix. 120. *a.*

3. *Ut ὡς, sic et* Ὅκως, *nonnumquam idem fere ac* ὅτι *valet, ea notione qua sequens oratio Latino in sermone per Accusat. cum Infinit. solet efferri.* οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι ὅκως βάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώπης, iii. 115. *f. ubi recte Vir doctus quem in Adnot. laudavi, monuit, sic vertenda esse posteriora verba,* Mare esse ultra Europam. *Ac similiter ista,* πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅκως μονόφθαλμοι ἄνδρες φύονται, Ne hoc quidem mihi persuadetur, esse homines natura unoculos, iii. 116. *m. Quibus quidem in locis particula* ὅκως *notionem illam, de qua num.* 2. *dixi, non prorsus exuere videtur; sed simul significare videtur Herodotus,* Mirari sese, neque intelligere posse quo modo id, *de quo agitur*, fieri possit, ant quo pacto possit pro vero haberi. ὅκως (*i. e.* ὁρᾶτε ὅκως) μή τε ὑμῖν *etc.* vi. 85. *f. N.*

4. ὅκως, *i. q.* ὅτε, Quum, Quo tempore; *et i. q.* ὁπότε, Quocumque tempore, Quoties. *Raro cum Indicativo construitur, et simpliciter i. q.* ὅτι *significat.* ὅκως ἡ συμβολὴ ἐγίνετο, Quo tempore (Eo ipso tempore quo) commissum est prælium, ix. 66. *m. Frequentissime Optativo vel Potentiali modo construitur, significans* ὁπότε, Quoties, Quando. ὅκως εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἐκφὺς, πρωτοῦτα *etc.* i. 17. *a.* (*quemadmodum etiam Latine pro* Quando *vel* Quoties, *dicere possumus*, Ut in agris fruges adultæ erant, ita deinde *etc.*) ὅκως ἀπαιρέατο ἀλλήλων, i. 68. *f.* i. 100. *b.* ὅκως γὰρ τειχήρεας ποιήσεις, i. 162. *b. Sic* i. 171. *a.* 175. *a.* ii. 108. *f.* 140. *a.* 150. *f. et cet.* ὅκως τοῖσι ἐρέτῃσι χρήσαιτο *etc.* vi. 12. *a. interpretatus sum* Postquam remiges exercuisset; *alii, nescio an recte*, ut remiges exerceret.

Ὄλβιος, η, ον, Felix, Beatus. ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι, i. 32. *m.* μὴ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα, i. 32. *f.* πάντα ἐόντα μεγάλα καὶ ὄλβια, i. 30. *a.* 31. *a.* πάντων ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, i. 30. *m.* ταῦτα τὰ ὀλβιώτατά σφι νενόμωται, Hæc apud illos sors felicissima habetur, i. 216. *m.*

Ὄλβος, ου, ὁ, Opes, Beatitudo. πάντα τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε, i. 86. *m. f.*

Ὀλέθριος, ίη, ιον, Perniciosus. μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, Furorem hunc esse judicabant Atheniensium, eumque prorsus perniciosum, vi. 112. *a. quo ex loco quum temere exsculptum Substantivum nomen,* ἡ ὀλεθρία, Pernicies, *Lexico suo inseruisset doctissimus Schneider, in novissima ejusdem utilissimi operis editione, retractavit errorem, perspecteque monuit adjectivum* ὀλεθρίην *ad substantivum* μανίην *esse referendum.*

Ὄλεθρος, ου, ὁ, Pernicies; *et per metonym.* Perniciosus, Pestifer *homo*, Pestis, Nebulo. γεγονὼς τε κακὸς καὶ ἐὼν ὄλεθρος, iii. 142. *extr. Passive*, Dignum qui pereat *intelligit Valck. in Not. ad* v. 67, 12.

Ὀλιγαρχίη, ἡ, Paucorum dominatus, iii. 82. *a.*

Ὀλιγαχόθεν, Ex paucis nonnullis locis *vel* partibus. φόρος ἀπὸ τε τῆς Ἀσίης, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν, iii. 96. *a.*

Ὀλιγόγονα ζῶα, Parum fœcunda animalia, iii. 108. *a. m.*

Ὀλίγος, η, ον, 1. Parvus, Exiguus. ποταμὸς ἐν ὀλίγοις μέγας, Fluvius inter minores magnus, iv. 52. *m. f.* (*ubi alii quidem* In paucis magnum *interpretantur, quibus adsentitur Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.) ἐν ὀλίγῳ χώρῳ, In exiguo loco, angusto in spatio, ix. 70. *f. N.*

2. Paucus. *Qua notione notanda formula* κατ' ὀλίγους, idem fere significans ac ὀλίγοι, Pauci, *sed accedente* notione *quadam* distributiva. Sic ἀποβαίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, ii. 93. *a. m. idem valet ac* ἀποβαίνουσι κατὰ μικρὸν κέγχρους, αἰεὶ ὀλίγους τινας αὐτῶν, Spargunt paulatim (subinde, idemtidem) partem granorum (grana quædam,) *quæ nimirum* ova sunt. (*conf. ib. Not. et vide supra voc.* Κατὰ, num. 3.). τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ' ὀλίγους, Ex reliquis sociis non nisi paucos passim selegit; *nempe*, ex quoque populo paucos, viii. 113. *m. f. N.* οὗτοι δὲ, κατ' ὀλίγους γινόμενοι, ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ—ἐσπίπτουσι Ἕλλήνων, Hi Persæ, quum pauci essent *etc. nempe*, quocunque loco pugnabatur, nonnisi pau-

Digitized by Google

ci Persæ impetrarunt qui contra Græcos steterunt, ix. 102. *f.*

3. Ὀλίγον, *adverbialiter, et* Ὀλίγῳ, Paulo. ὀλίγον τι πρότερον τούτων, Paulo ante, iv. 81. *a. ubi alii quidem* ὀλίγῳ *præferunt, quod fere omnes agnoscunt*, iv. 79. *a. et* vii. 113. *a.* viii. 95. *a.* 132. *a.*

Ὀλιγοχρόνιος, Parum diu vivens *vel* durans. Ἧφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, i. 36. *a.*

Ὀλιγωρίη, ης, ἡ, Contemtus. ὑπὸ ὕβριός τε καὶ ὀλιγωρίης, vi. 137. *m. f.*

Ὀλίγωρος, ου, Contemtor, Superbus, Vilipendens, Nullam rationem habens *alicujus*. χαλεπός τε καὶ ὀλίγωρος, iii. 39. *f.*

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, *scil.* νῆυς, Oneraria navis. ὁλκάσι τε καὶ πορθμῆσι, vii. 25. *f.* ὁλκάδι κατάπλεον πλήρεϊ ἀνδρῶν, vii. 137. *f.*

Ὁλκοὶ, οἱ, *interprete Hesychio et aliis cum Scholiasta Thucydidis*, Instrumenta *sive* Machinæ quibus naves sive e terra in mare trahuntur, (deducuntur,) sive e mari in terram subducuntur, *sed et eodem Hesychio interprete, i. q.* οἱ ναύσταθμοι, Navalia. (Canales quibus deducebantur naves *interpretatus est H. Stephanus in Nota marginali, Suida fere præeunte.*) ἐν τούτοισι (τοῖσι χώροισι) οἵ τε ὁλκοὶ τῶν νεῶν καὶ τὰ ἁραίπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι ἐμεῦ ἦσαν, ii. 154. *extr.* τριήρεες ἀνοιχθησαν ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, τῶν ἔτι οἱ ὁλκοὶ ἐκβόηλοι, ii. 159. *a.*

Ὅλμος, ου, ὁ, Mortarium. ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, i. 200. *b.*

Ὁλοίτροχος, ου, ὁ, Ingens saxum (fere rotundum). προσιόντων τῶν βαρβάρων ὁλοιτρόχους ἀπέσαν, viii. 52. *f.* *Apud poëtas est* Ὁλοόιτροχος. *Sic, τέξαι δ' ὁλοίτροχον*, v. 92, 2. *in Orac. ubi quidem* ὁλοίτροχον *vulgo legebatur. Vide Var. Lect. et Not.*

Ὁλολυγὴ, ῆς, ἡ, Ululatus. ἡ ὁλολυγὴ ἐν ἱροῖσι, iv. 189. *f. N.*

Ὀλύμπια, τὰ, Olympia, Ludi olympici. ἔλεγον ὡς τὰ Ὀλύμπια ἄγοιεν, viii. 26. *a.*

Sed et ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, *eadem notione usurpatur a Nostro.* ἦν κατὰ τοῦτο (sub idem tempus quo τὰ Κάρνεια celebraturi erant Spartani) Ὀλυμπιὰς τούτοισι τοῖσι πρήγμασι συμπεσοῦσα, vii. 206. *b.* *Itaque pro eo, quod vulgo Græci dicunt* Ὀλύμπια νικᾶν, ἀγαιρεῖν *vel* ἀνελέσθαι, *Nosterque ipse* vi. 36. *a. ait* Ὀλύμπια ἀναιρηκὼς, *alibi idem Noster* Ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι *ait* vi. 70. *f. N.* 103. *a. et m. et* ibid. *f. ubi* ἵπποι τρεῖς Ὀλυμπιάδας ἀνελόμεναι, *tum rursus* vi. 125. *extr., et* νικᾷν Ὀλυμπιάδα, ix. 33. *m. Nempe* Ὀλυμπιάδα *plane etiam dicit Noster* Victoriam olympicam, *et* Olympiacæ victoriæ laudem, vi. 70. *f. ubi de* Demarato *loquens*, Spartanorum rege, *ait*, τοῖσι Λακεδαιμονίοισι Ὀλυμπιάδα προσέβαλε. *Sed et in Dativo casu ait*, τῇ δευτέρῃ Ὀλυμπιάδι τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι νικῶν, vi. 103. *m.*

Ὄλυνθος, ου, ὁ, Grossus, Ficus serotina, i. 193. *extr.*

Ὀλύρη, ης, ἡ, (*comm.* ἡ ὄλυρα.) *sive potius, Plurali numero, al* Ὀλύραι, Zea, Spelta, *Cerealium genus quoddam.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι, ii. 36. *m.* ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦνται ἄρτους, ii. 77. *m.*

Ὅμαιμος, ου, ὁ, ἡ, *et* Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Consanguineus. ἐόντας ὁμαίμους, i. 151. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν, ἐὸν ὅμαιμόν τε καὶ ὁμόγλωσσον, viii. 144. *f.* ἄνδρας ὁμαίμονας, ii. 49. *a.*

Ὁμαιχμίη, ης, ἡ, Societas belli, Armorum societas. ὁμαιχμίην συνθεσαμένους πρὸς τὸν Πέρσην, vii. 145. *m.* viii. 140, 1. *extr.*

Ὄμβριος, ου, Pluvialis. ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου, ii. 25. *m. f.*

Ὄμβρος, ου, ὁ, Imber, Pluvia copiosa. τοῦ θέρεος, τῶν ὄμβρων ἐπιλειπόντων τὸν ποταμὸν, ii. 25. *f.* ὄμβρος λάβρος, viii. 12. *f.* οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, viii. 98. *m.*

Ὄμηρος, ου, ὁ, 1. Obses. ὁμήρους τῶν νησιωτέων παῖδας ἐλάμβανον, vi. 99. *a.* κατείχέ σφεας, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος, vii. 222. ἀγόμενοι ὅμηροι, viii. 94. *f.* 2. *Cumæorum idiomate*, Cæcus. οἱ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσι, *Vit. Hom.* 13. *f.*

Ὁμιλέειν χόρῃ τινὶ *Apud Nostrum sonat* Intrare regionem, *aut* Esse, Versari in aliqua regione. διαβάντες τὸν Ἅλυν ποταμὸν, ὁμίλησαν τῇ Φρυγίῃ, vii. 26. *m.* εἰ τῇ χόρῃ πολλὰ ὁμιληκὼς εἴη, vii. 214. *f. N.*

Ὁμιλίη, ης, ἡ, 1. Consuetudo quam cum aliquo habemus. αὗται (*al* γυναῖκες) λέγονται οὐδαμῶν ἀνδρῶν ἐς ὁμιλίην φωτῶν, i. 182. *b. ubi de* Venereo congressu. 2. Collegium, Sodalitas. ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, τούτοισι παρεδώκαμεν τὸ κράτος, iii. 81. *f.*

Ὅμιλος, ου, ὁ, Turba, Multitudo. ὁ πολλὸς ὅμιλος, i. 88. *m. f.* σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ, iii. 127. *m.* τὸν ἀρχαῖον ἑκάστων τῶν ἐθνέων ὅμιλον, vii. 154. *a.* ἀρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, iv. 135. *f.* *Sed* Tumultus *significari videtur* ix. 59. *f. ubi* βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐνέβαλον, ἵνα ἀναπαύσωσι τοὺς Ἕλληνας, *pro quo* βοῇ τε πολλῇ καὶ κατάγῳ *ait Plutarchus. Vide Not.*

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Eadem lingua loquens. ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, i. 171. *extr.* ii. 158. *extr.* τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμόν καὶ ὁμόγλωσσον, viii. 144. *m.*

Ὁμοῖα, (*rectius hoc accentu, quam* Ὅμοια: *vide Var. Lect. ad* iii. 8, 1. iii. 57. *a.* iv. 44, 16. *cet. et conf.* Ὁμοῖος, Ἐμοῖος,

Digitized by Google

'Εποίησαν.) *Adverbium constr. cum Dativo, Similiter, Sicut. ὁμοῖα τοῖσι πλουσιωτάτοισι*, iii. 57. *m.* (*scil. πλεόνων ὁμοῖα τοῖσι πλουσ.*) *ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα*, iii. 8. *a.* vii. 118. *f.* 141. *a. τὸ ἄριστον ὁμοῖα τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν*, vii. 120. *b. Subinde permutatur cum* 'Ομοίως, *quod idem significat, ut* ii. 57. *a. ubi ὁμοῖα vera fuerit Auctoris scriptura, et* iii. 35. *f. ubi ὁμοῖα nos etiam pratulimus. Vide utrobique Var. Lect. et Not. et conf. Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.

'Ομοῖος, *ex Ionum et veterum Atticorum more i. q.* 'Όμοιος, Similis, Par. (*De Accentu vide Var. Lect. ad* i. 18, 13. i. 32, 21. *et alibi, et conf.* 'Ομοῖα *etc.*) *ὁμοῖος τῷ πρώτῳ Περσέων*, iii. 68. *a.* (*sed ibi vulgatam olim scripturam ὁμοίως cum aliis probat Hemsterh. ad Lucian. l. c. coll. Herodot.* iii. 57. *m. et Thucyd.* i. 25.) *κολωνὸς ὁμοῖος* (*sic hoc accentu libri scribunt omnes*) *τῷ 'Αρμενίῳ*, iv. 182. *Etiam, ut Latine dicimus* Parem non esse hosti, *sic ait Noster οὐ γὰρ ἔδυκεον ὁμοῖοι εἶναι, τοῖς πολεμίοις*, ix. 96. *m. ubi iterum eodem accentu utuntur libri omnes.*

Feminin. 'Ομοίη, *αὕτη* (*ἡ γῆ*) *ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ*, iv. 198. *a. τὴν ὁμοίην* (*nempe δίκην, τιμὴν, χάριν*) *ἀποδιδόναί τινι*, Paria reddere alicui, Par pari referre, iv. 119. *m. f.* vi. 21. *a. Item ἀνταποδιδόναι*, i. 18. *f. Et simpl. τὴν ὁμ. διδόναι*, vi. 62. *a. τὴν ὁμοίην ζητέων φέρεσθαι παρ' ἑωυτοῦ*, Paria sibi ab illo referri postulans, vi. 62. *f.*

Neutrum. ὁμοῖον ἡμῖν ἔσται, Perinde nobis erit, Nihil intererit, viii. 80. *f. Inde, ἐν ὁμοίῳ ποιεῖσθαι*, Perinde (Eodem loco) habere. *πυνθανόμενοι ταῦτα οὐκ ἐν ὁμοίῳ ἐποιεῦντο*, vii. 138. *a. Εἰ, ὃς τά τε ἰρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο*, viii. 109. *m. οὐδὲν ὁμοῖον πρῆγμα*, i. 32. *m. ὁ καπνὸς — χαρίῳ σφηκῶν ὁμοιότατον* (*nempe πρᾶγμα*), ii. 93. *m. f. τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρέχεσθαι* (*vel ποιέειν*) *ὁμοῖα*, Dicta facta præstare, Verbis æquare facta, iii. 157. *m. f.* viii. 107. *a. Difficilis locus est* iv. 44. *f. ῥέων μὲν καὶ τῆς Ἀσίης — τὰ ἄλλα ἀνάβασιν ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, ubi alii παρεχομένην mendo haud dubio, verumque fuerit παρεχόμενα.* Reliquæ Partes Asiæ peregrinitæ sunt, compertumque est eadem illas gignere quæ Africa progignit. (*Sub finitimum ejusdem capitis memoratur* Indus fluvius, *ὃς προσβάλλουσι δυτέρῃ οὗτος, nempe*, sicuti Nilus, *ποταμῶν πάντων παρέχεται.*) *τὰ σώματα σφι* (*τοῖσι Πέρσῃσι*) *ὁμοῖα τοῖσι σώμασι*, i. 139. *m.*

'Ομοιοῦν *et* 'Ομοιοῦσθαι, Assimilare, Inter se comparare, *Res duas* Pares, *vel* Similes ducere. *τὰς πάθας τὰς Κύρου τῇσι ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος*, i. 128. *a.*

'Ομοίως, Similiter, Pariter, Æque ac, Perinde, Pariterque. (*Conf.* 'Ομοῖα, *cum quo subinde hoc permutatur.*) *οἳ ὁμοίως ἕκαστος ἐκείνῳ*, i. 32. *m. τὸ ξυστὸν τρισὶ λόγχῃσι ὁμοίως χρύσεον*, i. 52. *οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως*, Pariter omnia, i. 139. *extr. ὁμοίως σμικρὰ καὶ μεγάλα ἔστεα ἐκτείων*, i. 5. *f. ἀνειρωτῶν ἑκάστας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πρῶτον*, vii. 100. *m. ubi ὡς ignorant probi nonnulli codices, nec ita male. Sic ὁμοίως καὶ τῶν πρώτερον κατέλεξα*, vii. 115. *m. οὐδὲν ὁμοίως καὶ Ἀθηναῖοι, nempe ἐποίησαν, sive ποιήσαντες ad superiora relatum*, vi. 21. *m. Potest etiam ὁμοίως nonnunquam, sicut ὅμως, Latino sermone* Tamen *reddi. οἱ μὲν δὴ, πιεζόμενοι, ὁμοίως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέλεον*, Hi, quamquam pressi, Tamen (Nihilo minus, Perinde) mandata sunt exsecuti, vii. 120. *extr.*

'Ομόκλινος, *ου, ὁ, ἡ*, In eodem lectulo (*vel* loco) accumbens *epulis*, ix. 16. *a.*

'Ομολογέειν, 1. Consentire, Idem sentire et profiteri *cum aliquo*, Adsentire *alicui. λέγουσι Κορίνθιοι, ὁμολογέουσι δέ σφι Αἰσχύλοι*, i. 23. *a. οὕτω Κρῆτες λέγουσι, σὺν μέντοι ὁμολογέουσι τούτοισι οἱ Κᾶρες*, i. 171. *m. f. ὧδε ἔλεγον, ὁμολογέοντες σφίσι*, Secum (Inter se) consentientes, ii. 4. *a. Κυρηναῖοι τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι*, iv. 154. *a.* (*Conf.* Συνομολογέειν.)

2. Consentire, Congruere, Commune aliquid habere, Ad idem genus pertinere. *ὁμολογέουσι ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι*, ii. 81. *m. αὗται αἱ πόλιες τῇσι πρώτερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν*, i. 142. *f.* (*conf.* 'Ομοφωνέειν.) *τούτους ὁμολογέοντας κατ' οἰκηϊότητα Περσέι οὐδέν*, Hos cum Perseo, quod ad cognationem adtinet, nihil commune habere, Nulla cognatione eum adtingere, vi. 54.

3. *ὁμολογέειν*, Consentire in conditiones quasdam, Pacisci *de Opera præstanda, de Mercede aut Pretio solvendo, de Fœdere ineundo, de Deditione. ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου*, i. 60. *a. μισθῷ ὁμολογήσαντες*, ii. 86. *a. m. ἐμολόγησαν ἕκαστον τέλαντα ἐκτίσαντες, δξ' ἥμιοι εἶναι*, vi. 92. *m. εἰ μὴ πέμψετε στρατιὴν, ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ*, vii. 172. *f. ἦν μὴ αὐτίκα ὁμολογήσητε, μεγάλα (αὐτῶν) προτεινόντων ἐπ' οἷς ὁμολογέειν ἐθέλουσι*, viii. 140, 2. *m. Sic* vi. 33. *f.* viii. 143. *a. et m.* 144. *m.* ix. 7, 1. *et* 2. ix. 13. *a.*

'Ομολογίη, *ης, ἡ*, Pactum, Compositio, Consensus in conditiones *fœderis initi aut deditionis faciendæ. κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην*, i. 61. *a. ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο*, i. 150. *b.* iv. 115. *m.* 201. *m.* vii. 139. *m. ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν*, vii. 156. *m. λόγους προσφέρειν περὶ ὁμολογίης*, viii. 52. *m. ἥκειν ἐς ὁμο-*

Digitized by Google

λεγέων ἔξοντα τῷ βαρβάρῳ Ἀθηναίους, viii. 141. a. ἦιεντο παρὰ τοῦ βαρβάρου ἄγγελον ἐπ' ὁμολογίῃ, Legatum pacis conciliandæ causa, viii. 141. f.

Ὁμομήτριος ἀδελφεός, Uterinus frater, vi. 38. a.

Ὁμοσιτέειν τοῖσι ἀνδράσι, Una cum maritis capere cibum, i. 146. f.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, Qui cum aliquo cibum capit, Conviva, Mensæ socius. ταῦτα αὐτῷ τε βασιλέϊ καὶ τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνου ἐνεποίητο, vii. 119. m.

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ, Libationis (et Compotationis) socius. ἀτὰρ νῦν ὁμοτράπεζός τε μοι καὶ ὁμόσπονδος ἐγένεο, ix. 16. a.

Ὁμοτράπεζος, Qui eadem mensa utitur, Commensalis. ὁμοτράπεζος βασιλέϊ ἐγεγόνεε, iii. 132. a. Conf. voc. præc.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ὁμοῖος, Similis, Ejusdem modi. τὰ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεύμενα τῷ θεῷ ὁμότροπα ἦν τοῖσι Ἕλλησι, ii. 49. m. f. N. ἤθεα ὁμότροπα, Consimiles mores, viii. 144. m.

Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, Qui una cum alio alitur et vitam degit. ὁμότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρία, Animalia domestica, ii. 66. a.

Ὀμοῦν, i. q. ὀμνύναι, Jurare. ἀλλήλους ὀμοῦντες ἐξαπατῶσι, i. 153. a. m.

Ὁμουρέειν, Finitimum esse. οἱ Κελτοὶ ὁμουρέουσι Κυνησίοισι, ii. 33. m. f. ἐκ τῶν προσεχέων πολίων τῇ Παλλήνῃ, ὁμουρευσέων δὲ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ, vii. 123. m. Θεσπρωτοὶ εἰσι ὁμουρέοντες Ἀμπρακιώτῃσι, viii. 47. a.

Ὅμουρος, ου, ὁ, ἡ, Finitimus, Confinis. οἱ ὅμουροι ἦσαν τοῖσι Δωριεῦσι, i. 57. a. τῶν ὁμούρων, i. q. τῶν ἀγχιστα οἰκεόντων, i. 134. f. iv. 125. m. ἐοῦσα Αἰγυπτος ὅμουρος τῇ Λιβύῃ, ii. 65. a. χώρην ὁμούρου ἐούσαν τῇ ἡμετέρῃ, vii. 8, 3.

Ὁμοφρονέειν, Consentire, Concordem esse, Commune consilium sequi. οὐκ ἐθελήσαι ὁμοφρονέειν, ἀλλὰ γνώμῃ διενεχθέντας, vii. 229. a. m. πόλεμος ὁμοφρονέων, Bellum communi gentis consensu gestum, (cui opponitur Bellum civile et intestinum) viii. 3. m. οὐ γὰρ ἀλλήλοισι ὁμοφρονέουσι, viii. 75. f. Ἕλληνας ὁμοφρονέοντας, ix. 2. f.

Ὁμοφωνέειν, Eadem lingua uti. σφὶ ὁμοφωνέουσι, i. 142. f. conf. Ὁμολογέειν, num. 2.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, Eadem lingua utens. ἔθνεα οὐκ ὁμόφωνά σφισι (i. e. ἀλλήλοις), iii. 98. m.

Ὁμοχροΐη, ης, ἡ, Summa cutis, Superficies cutis. ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνηται ἐς τὴν ὁμοχροΐην, i. 74. f. N. Simillima refert Noster de Scythis regem sepelientibus, iv. 71. a.

Ὁμόψηφος τινὶ vel μετὰ τινὸς, Qui æquum jus suffragii habet cum aliquo. ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι, vi. 109. a. μετὰ δὲ τῶν σφετέρων ὁμόψηφον τὸν Ἀργεῖον εἶναι, vii. 149. f.

Ὀμφαλὸς, ὁ, Umbilicus, vii. 60. f. vide Ὦτος, et conf. Ὀφθαλμὸς.

Ὄμως, Tamen. (Conf. mox Ὁμῶς.) ὅμως καὶ i. q. καί τοι, Quamquam, Tametsi. ὅμως καὶ ξεινίους σφι ἐόντας, v. 63. a. m.

Ὁμῶς, i. q. ὁμοίως, interprete Hesychio, Pariter, Similiter. Sic ὁμῶς—ἀρρᾴδέων correxi, viii. 74. a. pro eo quod ibi vulgatum erat ὅμως. Vide tamen Not. ad h. l.

Ὀνέειν, Juvare. τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνῆσαι, vii. 141. f. in Orac.

Ὄνειαρ, εἰραρος, τὸ, Somnium. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, i. 120. m.

Ὀνειδίζειν, Exprobrare, Vituperare. τὴν (συμφορὴν) τοι οὐκ ὀνειδίζω, i. 41. a. N. ὃς δὲ οἱ ταῦτα ὀνείδισε, viii. 106. f. οὐδὲν δέει τοῦτό γε ὀνειδίζειν, viii. 143. a. τῷ θεῷ τούτων (nempe τούτων πέρι aut τούτων εἵνεκα) ὀνειδίσαι, i. 90. m. Σκύθαι τοῦ βακχεύειν πέρι Ἕλλησι ὀνειδίζουσι, iv. 79. m. ὀνειδίζων (nempe αὐτῷ) ἐς τὸν Αἰγινητέων μηδισμὸν, Exprobravit ei id quod ille de Æginetarum Medismo dixerat, viii. 92. m.

Ὀνείδισμα, τὸ, Exprobratio, Vituperatio. πέμψας ἐς τὸ μαντήϊον τῷ θεῷ ὀνείδισμα, ii. 133. a.

Ὄνειδος, Convicium, Probrum, Contumelia. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἀναιδέα ἐγγίνεσθαι τὸν θυμὸν, vii. 160. a. N.

Ὄνειρον, τὸ, Somnium, Insomnium, Visum nocturnum, per somnum adpareas. τὠυτὸ ὄνειρον ἐξέρχῃ ἔλεγεν ἐκιστάν, vii. 14. a. N. (nempe Xerxes, ut ait Noster, vii. 12. a. ἐν τῇ νυκτὶ εἶδε ὄψιν, ἐδόκεε ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα εἰπεῖν etc.) ἐπιφοιτῶν ὄνειρον φαντάζεταί μοι, vii. 15. m. et mox, ἐπιστήσεται καὶ σοὶ τώυτὸ τοῦτο ὄνειρον, ibid. ἦλθέ οἱ τώυτὸ ὄνειρον τὸ καὶ παρὰ Ξέρξεα ἐφοίτα, vii. 17. a.

Ὄνειρος, ου, ὁ, Somnium. ὀνείρου τούτου λόγον οὐδένα ἐποιέετο, vii. 13. a. φῆς τὰ ἐπιφοιτῶν ὄνειρον, οὐκ ἐῶντά σε καταλύειν τὸν στόλον, vii. 16, 2. a. conf. Voc. præc.

Ὄνεσθαι, Vituperare, Spernere, Contemnere. ἥκιστα Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας, ii. 167. extr. (Conf. Κατόνεσθαι.) Aliud est Ὀνέειν, quod vide supra.

Ὀνομάζειν, Nominare. ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σέλινα, sic mesti omnes et edd. i. 86. m. ubi quidem Schæf. et Borh. Ionicam verbi formam ὀνυμάσαι, posuere neglectam hoc loco, nescio an ab auctore ipso, certe a librariis. Conf. Ὀνυμάζειν.

Ὀνομαστὸς et Οὐνομαστὸς, Celebris, Illustris. Priorem in formam passim consentiunt libri omnes. Ἀθηναίων πολλοί τε καὶ ὀνομαστοὶ, vi. 114. extr. πολλοί τε καὶ

Digitized by Google

ἀνομαστοὶ Περσέων viii. 89. *a.* ὅστε πολλῷ ὀνομαστοτέρην γενέσθαι (τὴν οἰκίην) ἐν τοῖσι Ἕλλησι, vi. 126. *a.* ὀνομαστότατοι ἐγένοντο, ix. 72. *a.*

Alteram formam præferunt libri omnes ii. 178. *a. ubi* τέμενος ὀνομαστότατον, *et* iv. 58. *a. ubi* τοῖσι ὀνομαστοῖσι ποταμοῖσι, *nec ibi tamen absque varietate lectionis.*

Ὄνος, ου, ὁ, Asinus, iv. 135. *m. et f.* ὄνοι ἔκποτοι, iv. 192. *a. Conf. Ind. Rer. et Pers. voce* Asinus. *Sed intelligitur* Ὄνος *etiam* Machina quædam tractorii generis, Axis, Secula. κατέτειναν ἐκ γῆς, στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι, τὰ ὅπλα, vii. 36. *m. N.* (*perperam* ὄνυξι *olim edd.*) *Conf. Van-Capelle ad Aristotelis Quæstiones mechanicas,* (*Amstel.* 1812.) *p.* 235.

Ὀνοφορβός, οῦ, ὁ, Asinarius, vi. 68. *m.* 69. *f.*

Ὄνυξ, υχος, ὁ, Unguis. ἐχθρῶν τὰς χέρας, νεκρῶν ἐόντων, ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, Excoriant manus cum ipsis unguibus, iv. 64. *f.* (ὄνυξι *perperam olim edd.* vii. 36. *m. pro* ὄνοισι.)

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, Acute videns, Perspicax. ὀξυδερκέστατος, ii. 68. *m. de crocodilo.*

Ὀξύνειν, Acuere, Irritare, *hinc* ὀξυνθεὶς, Iratus, Ira correptus, viii. 138. *a.*

Ὀξὺς, έος, 1. Acutus. λίθῳ ὀξέϊ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐκτάμνονται, iii. 8. *a.* ἀντὶ σιδηροῦ ἐκῆν τοῖς ὀλοτοῖς λίθος ὀξὺς πεποιημένος, *etc.* vii. 68. *m.* κυρβάσιας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας, vii. 64. *a.* 2. Acer, Velox. ὀξυτάτους ἵππους, v. 9. *m. f. ubi alii* ὠκυτάτους.

Ὀπάων, ονος, ὁ, Famulus armiger, Pedissequus. *Sic* ὁ ὀπάων *nominatur* v. 111. *m. N. qui paulo ante* ὑπασπιστὴς ibid. *Conf.* Ὀπίων.

Ὄπεας, ατος, τὸ, Subula *qua quid perforatur.* τύψαντες ὀπέασι, ἢ ἐπιταμόντες μαχαίρῃ, iv. 70. *m. N. ubi perperam olim* ὀπέασι.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, *i. q.* ὀπάων, *quod vide.* οἱ σφέων ὀπέωνες ἀποπεμφθέντες ὡς ἀπισσιεύμενοι, ix. 50. *f. N.* 51. *f.*

Ὅπερ recte fortasse præferi noster cod. *F.* viii. 42. *m. f.* ναύαρχος ἐὼν τὸς ὅπερ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, *ubi vulgo* ὅτερ, *quod utique unice probandum foret in Attico scriptore.*

Ὄπις, ῆ, 1. Cura, Ratio quæ habetur alicujus, Respectus. (*conf. Hesych. voce* Ὄπιδα *et* Ὄπις.) τῶν (θεῶν καὶ ἡρώων) ἐκείνους οὐδεμίην ὄπιν ἔχων, ἐνέπρησε τοὺς οἴκους *etc.* viii. 143. *f.* τοὺς οὔτε δαιμόνων οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἔχοντας, ix. 76. *m. f.* 2. Vindicta, Ultio. δεινὴ γὰρ μέτ' ὀπὶς ξενίου Διὸς, *Vit. Hom.* 19. *m. N.* 3. *Nomen propr.* Virginis Hyperboreæ, iv. 35.

Ὄπισθε *et* Ὄπισθεν, Pone, Post. (*conf.* Ἔμπροσθε *et* Ἔμπροσθεν.) ὄπισθε τῆς θύρης, i. 9. *m.* (*ubi quidem* ὄπισθεν *alii.*) ἄλλῳ κλίνῳ ὄπισθε. ἡ μὲν *etc.* ii. 96. *f. consentientibus libris; sed paulo post,* ὄπισθεν ἐτελεύμενος, ibid. ἐμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὄπισθε, vii. 176. *a. m.* ἐν τοῖσι ὄπισθε λέγουσι, In sequentibus historiis, v. 22. *a. et* vii. 213. *f. ubi vide Var. Lect.* ὄπισθε τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, In parte aversa a porta et adscensu, viii. 53. *a. ubi vide iterum Var. Lect. Conf.* Ὀπίσω, num. 3.

Ὀπίσθιος, η, ον, Posterior. τὰ ὀπίσθια σκέλεα, ii. 108. *Conf.* Πρόσθιος.

Ὀπισθονόμοι βόες, *qui* ὀπίσω ἀναχωρέοντες νέμονται, iv. 183. *a. m.*

Ὀπίσω, 1. Retro. ἀπίσσοντο ὀπίσω, i. 62. *a.* ὀπίσω πορευόμενοι, i. 75. *extr.* ὀπίσω ἀνακλῶσαι, i. 78. *m.* vi. 116. *f.* ὀπίσω ἤξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον, vii. 57. *a.* ἥκε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν, i. 111. *a.* τὴν ὀπίσω φέρουσαν ὁδὸν, viii. 7. *m.* ὀπίσω κατεστράφθησαν, i. 130. *m.* ἐν τῇ ὀπίσω κομιδῇ, viii. 120. *a.* ὀπίσω ἀναχωρέοντες, iv. 183. *a. m. Sic et* τὸ ὀπίσω, *abundante articulo.* οὐ τὸ ὀπίσω φεύγοντες, i. 207. *m. Sic* κομιδὴ τὸ ὀπίσω, *i. q.* ἐς τὸ ὀπίσω, Reditus, viii. 108. *m. f.*

2. ὀπίσω, Rursus, Iteram. ἀναιρεῦσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, i. 61. *m. f.* συνέχωσα (τὴν σορὸν) ὀπίσω, i. 68. *m.* iii. 75. *f.* ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς ἐπελθὼν ἔρσῃ τὰς ἀρούρας ἅρσας δὲ ἀπολείπῃ ὀπίσω, ii. 14. *f.* ἀποδόντες ὀπίσω, Postquam reddiderant, v. 92, 3. *f.* ταῦτα ὀπίσω ἀπηγγέλθη, Renunciata hæc sunt v. 92, 7. *m.* συμβάντων ὀπίσω, ii. 86. *m. f.*

3. ὀπίσω, Pone, Post ea. *Hinc,* ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοισι σημανέω, Posterioribus (Subsequentibus) in historiis exponam, i. 75. *a. Conf.* Ὄπισθε.

Ὁπλίζειν, Armare, *et* Exercere in armis, vi. 12. *a. N.*

Ὁπλῖται, οἱ, Graviter armati, vii. 188. *m. f.* viii. 38. *b.* ix. 29. *a. et* 30. *a. ubi* σίν τε ὁπλίτῃσι καὶ ψιλοῖσι τοῖσι μαχίμοισι. *Sic opponuntur* ὁπλῖται *et* γυμνῆτες, ix. 63. *extr.*

Ὅπλον, ου, τὸ, Quidquid ad armorum genus pertinet. οὔτε τι ἀρήϊον ὅπλον ἐκτέαται, iv. 23. *f.* iv. 174.

Plur. Ὅπλα, τὰ, 1. Arma, *præsertim* tegendo corpori inservientia, *nempe* Scutum *aut* Lorica. ἕδυντο τὰ ὅπλα, vii. 218. *a.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *vide* Ἀναλαμβ. πλείστων σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθὴς, ἐρήμους ἐοῦσα ὅπλων, ix. 63. *extr.* ὅπλα δὲ οὐδ' οὗτοι εἶχον, *i. e.* ψιλοὶ ἦσαν, ix. 30. *a. et b. N.* ἀντία τίθεσθαι, Arma armis (Castra castris) opponere, i. 62. *f. Sic* Πελοποννησίοισι ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα, v. 74. *extr. ubi quidem cum aliis simpliciter etiam in-*

Digitized by Google

bus usitata formula, ὁ μὲν—ὁ δὲ, sed et alias frequenter pro οὗτος vel ἐκεῖνος, αὕτη vel ἐκείνη, τοῦτο vel ἐκεῖνο ponuntur. ὁ δὲ εἶπε, Tum ille ait, i. 32. *a. ὁ δὲ ἀμείβετο,* i. 35. *m. Sic in Plur. οἱ δὲ, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι δέ. (Sed post καὶ accentu notatur οἱ, tamquam a sing. ὃς, quemadmodum Attici dicebant ἥ δ' ὅς. Sic, καὶ οἱ—ἐσέβαινον ἐς τὰς νῆας,* viii. 56. *b. conf.* viii. 83. *a. N. Sed et in Plur. Nominativo reperitur τοὶ pro οὗτοι positum: τοὶ γὰρ ἄνδρες,* viii. 68, 1. *m. idem valens ac οὗτοι οἱ ἄνδρες, si modo vera ibi ista scriptura, de qua vide Var. Lect. Certo, pro τοὶ Βαβυλώνιοι, quod* i. 186. *f. editum erat, ex frequenti optimorum codicum consensu al Βαβ. restituendum auctori judicavi:)* τὸν δὲ (Hunc vero) λίσσεσθαι, i. 24. *a. et τὸν δὲ—διαξελθεῖν, paulo post* ibid. *λέγων ὡς τὸν (i. e. τοῦτον vel αὐτὸν) ὄϊστρὸς περιέφερε ex emend. Wess.* iv. 36. *a. τοὺς δὲ,* Hos vero, i. 2. *f.* 3. *b.* 24. *a. Sic καὶ τοὺς,* i. 86. *m. τοῦ (i. q. τούτου) αἵματος ἐμεῖναι,* Hujus sanguinem (*proprie* Hujus de sanguine) bibit, iv. 64. *a. τοῦ εἵνεκα* (Hujus rei causa)—*ἵνα,* iii. 46. *b. τοῦ εἵνεκα—ὅτι,* viii. 85. *f. Et subintellecta ὅτι particula, τῶν δὲ εἵνεκα.*

2. *ὁ, et Plur. οἱ, ante δὲ et γε, Homerico more nonnunquam pleonastica quadam ratione nec tamen sine emphasi, adponitur. τὴν μὲν αἰτίην οὐ μάλα ἐξέφαινε, ὁ δὲ ἔλεγέ σφι,* vi. 3. *m. ubi satis fuerat, ἔλεγε δέ σφι. Similiter, εἰ δὲ τεῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται,* vi. 9. *f. ubi si πάντως δὲ dixisset, οἱ αὐτοὶ non desiderusses. Sic rursus* vi. 133. *f. et alibi. Similiter in Apodosi orationis: εἰ μὲν οὖν ἤχθη παρὰ βασιλῆα, ὁ δὲ οὔτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν etc.* vi. 30. *a. ubi duæ voculæ ὁ et δὲ potuerant abesse. Pariter ὅ γε non necessario requirebatur ubi ait Noster, λάθοι ἂν ἤτοι μανεὶς ἢ ὅ γε ἀπόπληκτος γενόμενος,* ii. 173. *f.*

3. *Casus obliqui Articulorum ὁ, ἡ, τὸ, atque etiam Nominativus sing. et pluralis Neutrius generis, τὸ et τὰ, Ionico more ponuntur pro Pronomine relativo. Sic τοῦ pro οὗ, τῷ pro ᾧ, τὸν pro ὃν, et cet. Sic,* τοῦ ὁ πατὴρ, Cujus pater, *et similia, passim. τοῦ μνήμην ἔχειν ἄξιόν ἐστι,* Cujus meminisse æquum est, i. 14. *a. τῷ δὴ λέγουσι θῶυμα μέγιστον παραστῆναι,* Cui aiunt accidisse *etc.* i. 23. *a. ἐς κόλπον ἐν τῷ Ἄσσα πόλις,* In quo, vii. 122. *a. τὸν οἶδα—τοῦτον σημήνας,* Quem ego novi, i. 5. *m. f. Καυδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι,* i. 7. *a. Sic pro vulgato ὅν τινα,* Quemnam, *codex noster F. Ionico more scriptum τόν τινα dedit* i. 98. *a. (Sed τὸν δέ τινα et τῷ δέ τινι,* i. 114. *a. ubi præcessit τοὺς μὲν, significant* Alium quendam *et* Alii quidam.) *κατὰ τωὐτὸ τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, Ionice pro ὃ καὶ Ἑλλ. λέγ.* i. 1. *m. f. τὰ τὸ πάλαι μεγάλα ἦν,* (Quæ olim magna erant) *μικρὰ γέγονε;* i. 5. *m. τάσδε πόλις ἐκ τῶν* (E quibus) *νέας παρελάμβανε,* vii. 122. *f. πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον,* i. 34. *f. τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα ὄρα πιστοὺς,* i. 11. *a.—Sed tota hæc observatio commodius fortasse infra sub* Ὅς, ἡ, τὸ, *poni potuerat. Τεο pro τινὸς, et Τέῳ pro τίνι, vide in* Τις *et* Τίς.

4. *De τὴν articulo elliptice posito in formula τὴν ἐπὶ θανάτῳ vide voc.* Θάνατος. *Vide etiam voc.* Ὁδός, *et Τὴν sub hit.* T.

5. *Ut apud Græces omnes, sic et apud Herodotum articulus τὸ subinde elliptice ponitur, intelligendo τὸ ἔπος. Sic τὸ τοῦ Σόλωνος,* i. 86. *m. et τὸ, Μηδένα εἶναι τῶν ζωόντων ὄλβιον paulo post* ibid.

6. *Sed alius usus Articuli τὸ Ionibus magis proprius est et Herodoto inprimis familiaris, scilicet ut elliptica quadam ratione aut pleonastica τὸ præponatur Adverbiis nonnullis Tempus aut Locum significantibus, aliisque quibusdam locutionibus Adverbiorum locum tenentibus. Sic τὸ ἀπὸ τούτου, τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐνθεῦτεν, τὸ πάλαι, τὸ παράπαν, τὸ πρόσω, et similia, quæ vide in voc.* Ἀπὸ, Ἀρχαῖον, Ἐνθεῦτεν, Πάλαι, Παράπαν, *et cet.*

Ὀβελὸς, οῦ, ὁ, Veru. ὀβελοὺς βουπόρους, ii. 135. *m. f.* ὀβελὸς λίθινος, Lapideus obeliscus, ii. 111. *f.* 170. *m.*

Ὀγδώκοντα, *pro comm.* ὀγδοήκοντα, *(pro quo male vulgo* ὀγδῴκοντα *subscripto iota edebatur.)* Octoginta. i. 163. *m. ibique Var. Lect. (adde quæ notavi ad* i. 178, 9.) i. 189. *f.* iii. 95. *m.* vi. 46. *m. f. vii.* 184. *m. et passim alibi.*

Ὄγκος, ου, ὁ, Moles, Congeries, Cumulus. ὄγκος φρυγάνων, iv. 62. *a. m. et m. f. Conf.* ibid. *a.*

Ὅδε, ἥδε, τόδε. *Dat. plur. neutr.* ὁ δὲ τοισίδε (His rebus) *προέχει ἐκείνου,* i. 32. *m. ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε vel τοισίδε,* His verbis, i. 120. *a. (conf.* Ἀμείβεσθαι.) ἀλλὰ τοῖσι δὲ (*sive* τοισίδε) καὶ μᾶλλον, *scil. ἐκασα,* ii. 104. *m.*

[Ὁδηγεῖν, Deducere, Viam monstrare. *ὁδήγουν αὐτὸν, Vit. Hom.* 33. *a.*]

Ὁδμὴ, ῆς, ἡ, i. q. Ὀσμὴ, Odor, i. 47. *f. in Orac. ὀδμὴν αὐτῆς ὀσφραινόμενος,* i. 80. *m. f. ubi quidem ὀσμὴν præferunt codd. nonnulli. Sed μεθύσκεσθαι τῇ ὀδμῇ agnoscunt omnes,* i. 202. *m. et ὀδμὴν βαρέαν παρέχεται,* ii. 94. *extr.* vi. 119. *f. ῥόδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων,* viii. 138. *m.*

Ὁδοιπορέειν, Iter facere. *ὁδοιπόρεον ἐς τὴν οἰκεομένην,* iv. 110. *f. Et absque Augm. ὁδοιπόρεον τριῶν ἡμερέων ὁδὸν,* iv. 116. *a. ubi alii quidem fere omnes ὁδοιπόρεον.*

Ὁδοιπορίη, ης, ἡ, Iter. *ὁδοιπορίην ποιή-*

Digitized by Google

σεαι ἡμερέων τεσσερἀκοντα, ii. 29. *m. f.* οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο, Non amplius terrestri itinere usus est, viii. 118. *a.*

'Οδὸς, οὗ, ἡ, 1. Via, Iter. *Ιόντες τὴν Ἰρὴν ὁδὸν*, vi. 34. *f. N. ἐξήλαυνον τὴν αὐτὴν ὁδὸν*, viii. 113. *a. Metaphorice, οὐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδὸν*, i. 117. *a. m.*

2. *Loco Fœminini generis Masculino interdum utuntur libri nonnulli. προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τοῖσι ὁδοῖσι edebatur ante Gron.* ii. 80. *b. sed ibi quidem τῇσι dederunt mssti libri omnes. Contra*, vii. 114. *a. ἐν Ἐννέα Ὁδοῖσι τῇσι Ἡδωνῶν ex uno cod. Arch. recepit Wess. ubi alii omnes codices τοῖσι Ἡδωνῶν præferunt. Similiter*, ii. 35. *m. f. ubi alii codices (quoad equidem novi) cum editis ἐσθλουσι ἐν τῇσι ὁδοῖσι, codex F. ἐν τοῖσι ὁδοῖσι habet. Similiter item, pro περίοδος μακρὴ*, i. 185. *f. plerique scripti libri περίοδος μακρὸς præferunt.*

3. *Pro* 'Οδὸς *interdum* Οὐδὸς *præferunt libri Herodotei; quam insolitam alioqui Nostro vocabuli formam non modo* ii. 7. *m. cum aliis Editoribus tenui in verbis τῶν οὐδῶν τουτέων, (vide ibi Var. Lect. et Not.) sed et in illis, ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' οὐδὸν*, iii. 126. *extr. ubi quidem scripti plerique libri κατ' ὁδὸν præferunt.*

4. Via et Ratio *disserendi de aliqua re, aut aliquid explicandi. ἔλεξαν περὶ τούτου τριφασίας ὁδοὺς*, ii. 20. *a. et mox, τῶν μὲν τὰς δύο τῶν ὁδῶν etc.* ibid. *tum ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν*, ii. 22. *a.*

'Οδοῦν, Viam monstrare, Ducere; *et metaphorice*, Administrare, Gerere *res. τὰ ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρησῶς ὁδοῦται*, Quæ a vobis proficiscuntur, ea benigne erga nos administrantur, reguntur, geruntur, iv. 139. *f. Not. Conf.* Ἐνοδοῦν.

'Οδοφύλαξ, *ακος*, ὁ, Viæ custos, vii. 239. *m. f.*

'Οδὼν, *όντος*, ὁ, (*i. q. comm.* ὁδὸς) Dens. *Sic ὁ ὀδὼν bis legitur*, vi. 107. *f. ἐλέφαντος ὀδόντες*, iii. 97. *m. Conf.* Χαυλιόδους.

Οἱ, *et enclitice* Οἱ, *Dativ. pronom. pro ἑαυτῷ et pro αὐτῷ frequentius ponitur apud Nostrum. Nonnumquam οἱ ita cum αὐτῷ jungi censuerunt Viri docti, ut αὐτῷ —οἱ idem ac ἑωυτῷ valeat; quo pacto olim ἔστε αὐτῷ πάντα ἀποβέβηκε οἱ (aut ἀποβεβήκεέ οἱ) editum erat*, i. 86. *m. f. quo de loco vide Var. Lect. et Not. ad* i. 86, 29.

Alibi idem Dativ. pronom. οἱ vel οἱ prorsus pleonastice adpositus videtur; ut, τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσιά οἱ ἐξεποίησε, ii. 175. *a. N.* (*conf. quæ ibi in Var. Lect. notavimus.*) *Similiter* vi. 68. *a. legitur, Ἀπικομένῃ δὲ τῇ μητρὶ ἐσθῆτα ἐς τὰς χεῖρας οἱ τῶν σπλάγχνων, κατικέτευε: ubi si ita, ut vulgo fit, distinguuntur verba, abundat utique οἱ pronomen. Sed commodius fortasse non modo ante κατικέτευε, verum etiam ante ἐσθῆτα incidetur oratio, ut Dativus ἀπικομένῃ τῇ μητρὶ regi intelligatur a verbo κατικέτευε: nam, licet simplex verbum ἱκετεύειν non nisi cum quarto casu construatur, nihil tamen impedit quo minus compositum κατικετεύειν cum tertio casu jungi potuerit.* Libro iv. 152. *f. olim suffragantibus plerisque mssts. sic editum erat, πέρις δὲ αὐτοῦ γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοί εἰσι: ubi κεφαλαὶ οἱ προκρ. ex codd. Arch. et Vind. recepit Wess. eumque secuti Editores; ego inutilem h. l. voculam rursus eliminandam putavi, nec vero diffitear nullo incommodo teneri eam potuisse.*

Οἷα, *Adverbium*, 1. *cum Participio constructum i. q. ἅτε*, Utpote, Quippe, iii. 4. *m.* 78. *b. et alibi. Sic et οἷά τε, abundante τε particula*, ii. 175. *f. ubi vide notata in Var. Lect. οἷα δὲ, et οἷα δὴ, vide Var. Lect. et Not. ad* ii. 28. *extr.* [2. Quemadmodum, Sicut, Tamquam. *Sic olim* i. 47. *extr. vitiose edebatur in Orac. ὀδμὴ κραιπνὴ οἷα χελώνης, ubi nunc κραιπνὴ οἵη χελώνης.*]

Οἷα, *vide in* Εἶδέναι.

Οἰδέειν, *et* Οἰδαίνειν, Tumere, Inflammatum esse. *Inde per metaphoram, similitudine vel ab* Ulcere *ducta, vel a* Mari fluctibus agitato et intumescente, *οἰδούντων πρηγμάτων*, Tumentibus rebus, *id est* Exulceratis, *sive* Turbulentis, Haud satis tranquillis, iii. 76. *m. et* 127. *a. N. ubi alii οἰδαινόντων. Græcam locutionem imitatus Cicero*, Tument negotia, *dixit ad Attic.* xiv. 4. *et* Tumorem rerum, *ibid.* xiv. 5. *quæ verba Ernestus, aliam quamdam puto translationis rationem spectans, (nempe quod, ubi* Tumor *in aliqua corporis parte exsistit, timendum sit ne gravius quidpiam sequatur) de* Imminentibus rebus novis, *nec ita male interpretatus est in Clavi Cicer. voc.* Tumere *et* Tumor.

Οἰζυρὸς *sive* 'Οϊζυρὸς, ἡ, ὸν, Miserabilis, Miser. *οἰζυρὴν ἔχοντες διαίτην*, ix. 82. *extr. N.*

Οἰηκίζειν, (*Ion. pro comm.* οἰακίζειν) *proprie*, Gubernaculo regere *navem, deinde generatim* Regere, Dirigere, Gubernare *rem quamcumque. τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰηκίζοντες τὰς ἀσπίδας*, i. 171. *m.*

Οἶκα, Οἰκὰς, *et* Οἰκὸς, *vide supra sub* Εἶκειν.

Οἰκέειν, Habitare, Sedes suas habere. *οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκέει*, ii. 166. *a. Imperf. οἴκεε γῆν τὴν Φθιῶτιν*, i. 56. *m. f.* 57. *a. οἴκεε ἐν Πίνδῳ*, i. 56. *f. Aorist. τούτους τοὺς χώρους οἴκησαν χρόνον ἐπὶ πολλὸν*, ii. 154. *m. ἐνθαῦτα πόλιν Μεσαμβρίην οἴκησαν*, vi. 33. *m. ubi quidem οἴκισαν correxerunt Editores nonnulli; quemadmodum etiam nos cum aliis pro*

Digitized by Google

οἰκιστόντων i. 57. *m.* *οἰκιστόντων* *scripsimus*: *et alcidai*, vii. 170. *m.* *N. pro* *οἰκῆσαι*, *quod edd. vett. et mesti dederant. Vide infra*, *voc.* Οἰκίζειν.

Frequentior Præteritum Pass. eadem notione, qua Præsens Activi, usurpatur. *al δὲ* (πόλεις) *νήσους οἰκίσται*, (*Ion. pro* *ἴκηνται*) i. 172. *f.* *παρ' ὧν* (Τύγρου) *Νῶνος πόλις οἴκηται*, i. 193. *a. m.* (*ubi commode etiam*, *ut et alibi subinde*, *reddere possis* Sita urbe est.) *τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένους Ἴωσι*, i. 127. *f.* *et τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ οἰκημένων*, ibid. *paulo ante.* *τοῖ γῆς οἰκημένης*, v. 72. *m.* *ubi nos quidem cum Schaef. τῇ posuimus.* *τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ οἰκημένων*, i. 28. *a.* *τῶν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀγριανίου οἰκημένων*, viii. 115. *extr.* *ubi olim οἰκεομένων edd. invitis mestis.* *Sed notione Passiva dicitur ἡ οἰκουμένη*, Regio habitata, Incolis frequentata. *ἐδοκιμέετο ἐς τὴν οἰκουμένην*, iv. 110. *f.* *Quid sit vero quod* i. 170. *f.* *τὰς ἄλλας πόλιας οἰκουμένας dicit*, *haud admodum liquet*: *equidem interpretatus sum quasi dixisset πόλιας ὑπὸ Ἰώνων οἰκουμένας*: *poteras etiam suspicari*, *τὰς ἄλλοθι πόλιας οἰκουμένας aut οἰκημένας*, *scriptum oportuisse*, *aut τὰς ἐν ἠπείρῳ οἰκημένας.*

Οἰκεσύνη, *vide* Οἰκηϊοσύνη.

Οἰκέτης, ου, ὁ, 1. Famulus, Servus. *οὐ γὰρ εἶναι τοῦτον τὸν χρόνον σφίσι τε οὐδὲ τοῖσι ἄλλοισι Ἕλλησι οἰκέτας*, vi. 137. *m.* *Μίκυθος οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω*, vii. 170. *f. N. et sic alibi.* *Sed* 2. *Οἰκέται, οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, γυνὴ καὶ τέκνα, ut ait Thomas Mag. citans illud Herodoti, ἢν κομισάμενος τοὺς οἰκέτας οἴκαδε ἔκειμι, ex* viii. 106. *a. m.* *ubi τοὺς οἰκέτας paulo post ipse Scriptor interpretatur τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Alibi quidem jungit τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας*, i. *e.* Liberos et totam Familiam, Domesticos omnes, viii. 4. *f. N. Rursus* viii. 142. *m. f. junguntur quidem γυναῖκές τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἔχρηστα οἰκετέων ἐχόμενα πάντα*, *sed deinde* cap. 144. *m. f. eadem* Uxores cum Liberis et tota Familia *communi nomine οἰκετέων indigitantur*, *ubi ait ὅστε ἀνορύξαι ἐθέλειν ἡμέων τοὺς οἰκέτας.*

[*Οἰκήη perperam olim edd. pro* Οἰκίη, i. 107. *f.*]

Οἰκήϊος, η, ον, (*Ion. pro* οἰκεῖος) 1. Qui ex eadem Domo, ex eadem Familia est, Cognatus, Propinquus. *ἄνδρα οἰκήϊον*, i. 108. *m.* *ubi in vers. Lat. pro* Familiarem *sibi* virum, *rectius* Cognatum *posueris. Sic* iii. 119. *a. quos οἰκήϊους dicit*, *eosdem continuo deinde τῶν συγγενέων nomine indigitat.* *τοιοῦσι τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκηΐων*, Faciunt hoc etiam ex Cognatis (*nempe*, Ex cognatorum calvariis etiam pocula faciunt,) iv. 65. *m. et paulo post* ibid. *ὅς οἱ ἐόντες οἰκήϊοι*, *ubi in Vers. Lat. sitscio quomodo dormitans*, Fuisse hos olim sibi adversarios *scripsi pro eo quod oportebat* Fuisse hos sibi cognatione propinquos. *Inde superlativus*, *Οἰκηϊότατος*, *sive* Οἰκηϊόταπος, Cognatione proxime attingens aliquem: *τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν ἑωυτοῦ οἰκηϊοτάτων*, (*nempe* Frater occidi eum jussrat) iii. 65. *m.* *ubi οἰκηϊοτάτων scribitur in cod. F. quod in Var. Lect. adnotari debuerat. Sic σφάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκηϊοτάτου ἑωυτῆς*, v. 5. *b.* *ubi οἰκηϊοτάτου ed. Schaef. et Bork. contra quam mesti cum aliis edd.*

2. *οἰκήϊος*, Domesticus, Proprius, Privatus, Suus. *ἐὼν ἐν κακῷ οἰκήϊῳ*, i. 45. *a. m.* *οἰκήϊα ἐόντα*, *nempe χρήματα*, i. 92. *m.* *οὐ τὰ τῶν Ἰώνων πάθεα*, *ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα*, i. 188. *m.* *οὔτε τι τῶν οἰκηΐων διαπράσσεται*, ii. 37. *m.* *συνέσυρε οἰκήῃ τε τρυφερῇ καὶ οἰκηΐῃ ἀνδρῶν διαίτῃ*, v. 47. *m.*

3. *οἰκήϊον*, τὸ, i. *q.* *καθῆκον*, *πρέπον*, Convenience, Honestum, Decens. *οὔτε οἶδε καλὸν οὐδὲν*, *οὐδ' οἰκήϊον*, iii. 81. *m. N.*

4. *Passive.* *τὰ οἰκήϊα*, *τῶν οἰκηΐων*, *olim edebatur pro oixia*, *οἰκίων. Vide* Οἰκίων.

Οἰκηϊότης, ητος, ἡ, Cognatio, vi. 54. *conf.* Ὁμολογέων. *num.* 2.

Οἰκηϊοῦσθαι, et Οἰκεοῦσθαι, 1. Sibi tamquam Suum vindicare. *Αἰγύπτιοι οἰκηΐοῦνται Καμβύσεα*, iii. 2. *a.* *ubi quidem οἰκεοῦνται olim edd. Et sic libri omnes*, *τὴν Ἀσίην οἰκεοῦνται οἱ Πέρσαι*, i. 4. *extr.* *Rursus vero*, *τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκηϊοῦνται Λυδοί*, i. 94. *m.* 2. Sibi aliquem Conciliare, Sibi adjungere. *ἑβδομῶν ἐξελὼν αὐτοὺς*, *ἀλλὰ κάρτα οἰκηϊούμενος*, iv. 148. *a.*

Οἴκημα, ατος, τὸ, 1. Ædificium *quodlibet*, Ædes, Domus. *τὰ οἰκήματα οὐ κατέβαλλε*, i. 17. *m.* *pro quo paulo post αἱ τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε*, ibid. *f. οἰκήματα μουνόκωλα ἔδειμαν*, i. 179. *m. N.* *οἴκημα ἐν κατιρώσαι*, i. 164. *a. N.* *δίκημα λίθινον*, i. 121, 1. *a. et deix* ibid. *saepius*, *tum et*, *ubi de eodem Ædificio agitur*, *ἀπὸ τῆ οἰκοδομήματι αἰτ* i. 121, 1. *f.* *εἴ τι ἐφθὸν ἦν τῶν οἰκημάτων ἢ τῶν ἱρῶν*, ix. 13. *m.* *Sic et de Ædes deo sacrata*: *θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα*, viii. 144. *m.* *Ubi* vii. 119. *a. m.* *legitur*, *ἔτρεφον ὄρνιθας χερσαίους καὶ λιμναίους ἔν τε οἰκήμασι καὶ ἐν λάκκοισι*, *ibi τὰ οἰκήματα* Cortes *intelligebat Portus cum Valla*, *alii* Caveas; *equidem ἔν τε οἰκημ. etc.* Domibus et in vivariis *interpretatus sum.*

2. Conclave. *τὸ οἴκημα ἐν τῷ κοιμᾶσθε*, i. 9. *m. et* 10. *a.* *βῆμα ἐς οἴκημα συνδὲν πλέον*, ii. 100. *f. N.* *οἰκήματα τὰ μὲν ὑπόγαια*, *τὰ δὲ μετέωρα*, ii. 148. *m. et* ibid. *saepius.*

3. *Sigillatim* Conclave *vel* Ædicula in qua sedet meretrix; Lupanar, *nempe*, *quasi* Officina in qua sedens illa artem suam exercet. *τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ πα-*

Digitized by Google

τίκτειν δι' οἰκήματος, ii. 121, 5. a. 129. a. *Similiter de* Officina in qua sedent hi qui artem condiendi cadavera exercent, ii. 86. a. m. *collatis quæ notavimus ad* ii. 86. a.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, Incola. τιμὴν ἔχουσι πρὸς τῶν Δήλου οἰκητόρων, iv. 34. *extr.* οἰκήτωρ ἐὼν Γάλης, vii. 153. a.

Οἰκίζειν χώρην, Incolere regionem, Habitatam migrare in regionem, Incolis eam frequentare. ἐκλελοίπασι χώραν τὴν Ἀττικὴν, ἄλλην τινὰ οἰκίζειν, vii. 143. *f. Hinc pro* οἴκησαν, vi. 33. m. οἴκισαν *correxere nonnulli, nosque ipsi* οἰκιστῶντων scripsimus *pro* οἰκησάντων, i. 57. m. *et* οἰκίσαι *pro* οἰκῆσαι vii. 170. m. *quibus tamen cunctis in locis teneri fortasse potuerat debueratque vulgata olim scriptura, paterum codicum auctoritate suffulta. Conf.* Οἰκίειν *et* Οἰκιστής.

Οἰκίη, ης, ἡ, 1. Domus, *nempe* Ædes quas quis habitat. τὰς οἰκίας οὐ κατέβαλλε, i. 17. *f.* οἰκίας οἰκοδομέειν, i. 114. a. περιῄσας ἔξωθεν τὴν οἰκίην ὅλῃ, ii. 107. m. ἦν οἱ ἐν πόλι οἰκίης μεγάλης περιβολὴ, iv. 79. a. *Sed hac quidem notione frequentius,* (*certe, ubi de* Ampliioribus ædibus *agitur*) τὰ οἰκία, *quam* τὴν οἰκίην, *usurpat Noster. Vide mox* Οἰκίον.

2. Domus, Familia. οἰκίης ἐόντα ἀγαθῆς, i. 107. *f. N.* ἴδοντες οἰκίης οὐ φλαυροτέρης, i. 29. *f.* ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος, ii. 172. a. ταύτης ἦν τῆς οἰκίης Ἀνάχαρσις, iv. 76. *f.* ἐὼν οἰκίης τεθριπποτρόφου, vi. 35. a.

Οἰκίον, ου, τὸ, *in Singulari, quod quidem vel notaverim vel meminerim, apud Nostrum nusquam occurrit, sed Plurali numero frequenter* τὰ Οἰκία, *idem fere ac ἡ* οἰκίη *et ὁ* οἶκος, Domus, *quas Latine Plurali item numero* Ædes, *vocamus.* παρελθὼν ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, i. 35. a. οἰκίσαι ὑποδεξάμενος, i. 41. a. 44. *f.* οἰκία ἔξω τῆς βασιληίης οἰκοδομῆσαι, i. 98. a. *et* οἰκία μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ibid. ἔπιπτε ἐς τὰ οἰκία, iii. 53. m. τὰ πρόθυρα τῶν βασιλέος οἰκίων, iii. 140. a. *Quibus quidem cunctis in locis de* Regum domibus, *adeoque de* Amplioribus ædibus *agitur. Est vero etiam ubi de* Privatorum ædibus *idem vocab. adhibitum reperiatur, et quidem, ut Plurali numero, sic et notione Pluralis: ἐνδατέονται ἐκ τῶν οἰκίων ἐρήμων,* vii. 152. a. *Ad ubi plures probabit aliosqui codices* οἴκων *exhibent, quod haud dubie verum videtur.*

Οἰκοδομέειν, Ædificare. τὸν νηὸν οἰκοδομῆ, ii. 21. a. ὅσα πρὸς φοινίκων ἐστὶ οἰκοδομεόμενα, i. 22. *f.* οἰκίας οἰκοδομέειν, i. 114. a. (*ubi quidem videndum ne* οἰκουρέειν *scripserit auctor, ut eodem spectent* θυρωρὸν, *cap.* 120. a. *m. nominatim.*) πυραμίδα οἰκοδομῆσαι, ii. 101. *In* οἰκοδόμεον τεῖχος, viii. 71. m. *f. Med.* οἰκοδομέεσθαι οἴκημα, Sibi ædificare; *aut,* Ædificandum curare, ii. 121, 1. a. Ἐκ τῶν τὸν λαβύρινθον οἰκοδομησαμένων βασιλήων, ii. 148. m. *Passive.* ὑπὸ οἰκοδομημένου αὐλῶνος, ii. 127. m. *N.* (*Conf. Var. Lect.*) ἔφασαν τὴν πυραμίδα οἰκοδομηθῆναι, ii. 126. *f. Conf. Voc. seq.*

[Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, Ædificium. *Vitiose olim legebatur* ἐχομένην τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς, i. 127. *f. pro* οἰκοδόμησε. *Alibi vocab. istud apud Nostrum non occurrit.*]

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, Ædificium. τὸν λίθον ἐπὶ τῷ οἰκοδομήματι ἀνευρόντες, ii. 121, 1. *f.* καὶ ἄλλων ὕψει οἰκοδομημάτων μυρίων, ii. 136. a.

Οἶκος, ου, ὁ, Domus, Ædes. (*conf.* Οἰκίη, Οἴκημα *et* Οἰκίον.) Quæ notione notanda formula, κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι, iii. 79. *extr. et* εἶχε κατ' οἴκους, Domi sese tenuit, vi. 39. m. *ubi alibi quidem* κατ' οἶκον *præferunt, sed vide Not. Eadem notione* οἶκος *de* Æde sacra *usurpatur.* τῶν (θεῶν) ἐνίπρησε τοὺς τε οἴκους καὶ τὰ ἀγάλματα, viii. 142. *f.*

2. ὁ βασιλέος οἶκος, Familia regia, Res eum sua familia, v. 31. *f. N.* vi. 9. *f.*

3. οἶκος *intelligitur etiam* Domus cum bonis omnibus quæ possidet dominus, Res familiaris, Bona, Patrimonium. τὸν οἶκον πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐπίδοκε, vii. 224. *f.* τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα. Bona Patris dissipata, iii. 59. m. *Conf.* Διαφορεῖν.

4. οἶκος *nonnumquam per ellipsin subintelligitur.* ἐξ ἐμεῦ (i. q. ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, vi. 130. *f.* (*conf. Fragm.*) *Sic* v. 39. b. *olim edebatur* τὴν γυναῖκα—ἐκ σέο (*nempe,* ἐκ σοῦ οἴκου) ἔκτες, *personamque, si modo vel unus vetus codex verbum* ἔκτες *agnosceret; quod quum ignorent vett. libri omnes, utpote ex Veneti Editoris ingenio adjectum, perspecte ex σέο in* ἔξεο *mutandum censuit Valck.*

Οἰκοφορεῖσθαι, Domum, Rem familiarem Perdere. ἀλόντες ἐκακοῦντο καὶ οἰκοφορήθησαν, i. 196. *extr.* ὁρέων ἡμέας δεινῶς οἰκοφορημένους, v. 29. a. προῖεσθε ἡμέων οἰκοφορημένων, viii. 144. m. *f.* οἰκοφορήσεσθε χρόνου ἔτι πολλοῦ, viii. 142. m.

[Οἰκτίζεσθαι. *Vide* Ἀνοικτίζ. *et* Κατοικτίζεσθαι.]

[Οἶκτος, ου, ὁ, Commiseratio. ἐς οἶκτον προηγάγετό μιν, *Vit. Hom.* 21. *f.*]

Οἰκτρὸς, ἡ, ὸν, Miserabilis. ἔπεμπε τούτου πεσόντος οἰκτρότερα, viii. 46. m. τὰ ἄλλα *quidem* οἰκτρότερα.

Οἰμᾶν, Advenire, Accedere, Adesse (eum impetu). θύειν δ' οἰμήσουσι, i. 62. *extr. in Orac.* Ἱέρεχθέως: Οἰμᾶν δύσεται, —καὶ ἁμᾶν.

Digitized by Google

Οἰνηρὸς, ἡ, ὸν, Vinarius. *κεράμιον οἰνηρὸν*, iii. 6.

Οἶνος, ου, ὁ, Vinum. *Vide* Ἀμπέλινος, *Φοινικήϊος, et Indicem Rer. voc.* Vinum.

Οἰνοῦν, Vino onerare. *οἷα πλεύσας οἰνωμένοι*, v. 18. *extr.*

Οἰόλυκος, *nomen proprium, quasi* ὄϊς *ἐν λύκοισι*, Ovis inter lupos, iv. 149. *a.*

Οἰόρπατα, Scythicum vocabulum, idem sonans quod Græcum ἀνδροκτόνοι, Qui viros occiderunt. *Οἰδρ γὰρ καλέουσι (οἱ Σκύθαι) τὸν ἄνδρα*, iv. 110. *a.*

Οἷος, η, ον, 1. Qualis. *ἐμακάριζον τὴν μητέρα οἵων τέκνων ἐκύρησε, id est, τῶν τέκνων ἕνεκα τοιούτων οἵων ἐκύρησε, aut, ὅτι τοιούτων τέκνων ἐκύρησε*, i. 131. *m. f. (conf.* Ὅσος, *num.* 5.) ἀφορητὸν οἷος κρυμὸς, Intolerabile quoddam gelu; *proprie*, Gelu quale est intolerabile, iv. 28. *a. (conf.* Ὅσος, *num.* 4.) *οἷα δὴ εἶναι*, i. 86. *m. Si solum hoc per se staret, sententia foret* Qualiacumque locutus; *nunc quum sequatur* ὅστε *αὐτῷ πάντα etc. οἷα δὴ idem valet ac τοιαῦτά τινα*, Talia scilicet locutus, ut sibi *etc. Commodius forsan dixeris*, Talia atque talia locutus. *Videtur nempe significare Herodotus Crœsum ipsa Solonis verba retulisse, tum suo nomine adjecisse,* ὅστε *etc. id est*, Adeo ut sibi *etc. vel* Proinde sibi ea ipsa accidisse quæ ille prædixisset. *Conf.* Ὅσος, *num.* 3.

2. Οἷός *τέ ἐστι, sequente Infinitivo, i. q. δύναται*, Potest, Est in illius potestate, *proprie*, Talis est qualis hoc faciat. *οὐκ οἷοί τε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι*, i. 29. *f. ἀνευρεῖν οὐκ οἷοί τε ἐγινέατο*, i. 67. *m. ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίην οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν*, Non potestis (Nullo jure potestis) necessitatem ullam nobis imponere, vii. 172. *f. ὅσον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι*, iv. 16. *b.*

3. Οἷόν *τε, et Plurali numero pro Singulari*, Οἷά *τέ ἐστι*, Possibile est, Licet, Fieri potest. *οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας*, i. 91. *a. ubi quidem olos τε ἦν (nempe ὁ θεὸς) præferunt alii. οὐκ οἷά τε εἶναι ἰδεῖν τὸ πρόσω*, iv. 31. *a. cum Var. Lect. ἀνὰ τὸν ποταμὸν οὐκ οἷά τέ ἐστι πλέειν*, i. 194. *f.*

Οἴσυπα, *vel* Οἰσύπη, ης, ἡ, Lana succida, nondum purgata sordibus. *οἴσυπα προβάτων καίουσι τὰς φλέβας*, iv. 187. *m. N. ubi alii* οἰσύπῃ.

Οἰτόσυρος, Scythicum nomen Apollinis, iv. 59. *f.*

Οἴχεσθαι (*et* Οἰχέεσθαι), Abire, Discedere. *οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας αὐτὴν*, ii. 115. *f. Imperf. οἴχοντο πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα*, iv. 145. *a. Sic οἴχετο πλέων ἐς Κυρήνην*, v. 47. *a. οἴχοντο ἀπαλλασσόμενοι*, v. 75. *extr. οἴχετο ἀπολιπὼν (nempe ἀπολιπὼν τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν Θήρην*, iv. 155. *extr.* 165. *a. et m.* vi. 97. *a.* vii. 218. *f. Fut. Med. οἴξεται præferunt codd. nonnulli* ii. 29. *a. ubi nos quidem cum aliis* οἴχεται *edidimus. Ab inusitata alioqui forma* Οἰχέεσθαι *formatur Præt. pass.* οἴχημαι, *unde Compos. ai ἡμέραι διοίχηνται*, iv. 136. *f.*

Οἰχοῦν, *i. q.* οἴχεσθαι. *Nonnisi forma Præteriti plusquamperf. occurrit, notione vero non tam Plusquamperfecti, quam Perfecti aut etiam Imperfecti. ὁ κῆρυξ οἰχώκεε ἀγγελέων ταῦτα Δαρείῳ*, iv. 127. *extr. φεύγουσα οἰχώκεε ἐς Αἴγυπτον*, iv. 165. *m. οἰχώκεε φεύγων ἐκ Σαλαμῖνος*, viii. 126. *f. ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων*, Fluvius equum submersum rapiens abiit, *id est, secum* abripuit, i. 189. *m. τὰ Κάρεια παροιχώκεε ἤδη*, Jam præterierunt, viii. 72. *extr. Participium occurrit* ix. 98. *a. ἐπύθοντο οἰχωκότας τοὺς βαρβάρους, et* viii. 108. *a. ἐπύθοντο τὰς νῆας οἰχωκυίας.*

Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, Omen. *δέκομαι τὸν οἰωνὸν*, ix. 91. *b. N.*

Ὀκέλλειν *τὰς νῆας*, Naves in terram ejicere; *vel sallem*, Admovere terræ. *ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο, καὶ ὄκελλον τὰς νῆας*, viii. 84. *a. N. Conf.* Ἐπακέλλειν *et* Ἐξοκέλλειν.

Ὅκη, (*Ion. i. q.* ὅπη), 1. Quo, Quam in partem. *ὅπη ἰθύσειε στρατεύεσθαι*, i. 104. *extr. ubi paulo ante, ἐπ' οἷς ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι, eadem notione.* 2. Ubi. (*conf.* Κη *enclit. num.* 2.) *εἰρωτᾷ ὅκη εἴη ὁ ἑωυτῆς ἀνήρ*, v. 87. *m. ubi quidem* ὅκου *olim edd.*

Ὀκνέειν, Cunctari. *τοῖσι ἐπιλεγομένοισι πάντα καὶ ὀκνεῦσι*, vii. 50, 1. *extr.*

Ὁκοῖος, (*i. q.* ὁποῖος.) Qualis, ii. 175. *a. quo de loco vide voc.* Ὅσος, *num.* 5.

Ὁκόσοι, (*i. q. κόσοι et πόσοι*) Quot. *ἐπέμοι, κόσοι τινές—, καὶ τουτέων ὁκόσοι etc.* vii. 234. *a. m.*

Ὁκότερα, Utrum, Utro modo, Utra ratione. *ἐβουλεύοντο, ὁκότερα, ἢ παραδιδόντες—, ἢ ἐκλιπόντες—ἄμεινον πράξουσι*, v. 119. *f. Conf.* Κότερα.

Ὁκότεροι, Utri, ii. 82. *a.*

Ὅκου, 1. Ubi. *vide* Ὅκη *num.* 2. *Hinc* ὅκου δὴ, Ubicumque tandem, Alicubi, Nescio ubi. *τὸν δὲ ἐξεῦρον ἐν τοῖσι ἀνδραποδώδεσι ὅκου δή*, iii. 129. *extr.* 2. Quo. *ἐνθεῦτεν δὲ ὅκου ἐτράπετο, οὐκ εἶχον εἰπεῖν*, ii. 119. *f.* 3. Quandoquidem, Quum, Quoniam. *ὅκου νῦν οὕτω συγχέαις θῶμα ποιεύμενος*, i. 68. *a. ὅκου καὶ ἐν Ζακύνθῳ etc.* iv. 195. *m. ὅκου δὲ ὑμεῖς οὕτω περίκεσθε*, vii. 160. *m. Sic* ὅκου *γε*, vii. 118. *m.*

Ὅκως, (*Ion. pro* ὅπως) 1. Ut. *τοῖσι ὅκως ἐκείνην θεήσεαι*, i. 8. *m. σοὶ μελέτω ὅκως μή σε ὄψεται*, i. 9. *extr. διάρρηξα ὁρύσσειν μηνοειδέα, ὅκως ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσ-*

Digitized by Google

βάλλει, i. 75. *f.* τῶνδε εἵνεκεν, ὅκως ἂν μὴ οἱ ὁμήλικες λυπέοιτο, i. 99. *b.* ποιέει ὅκως, ἐκεῖσε—ἔλθω ἐκεῖ, ὅς μοι κατεστήκῃς τὸν παῖδα, i. 209. *extr. N. ubi post parenthesin* ὡς, *postquam* ὅκως *præcessit, ex abundantia adjicitur.* ὅρα ὅκως μή σεν ἀποστήσωνται, iii. 36. *a.* 102. *f.* ποιέειν χρεὸν ἐστι ἡμέας ὅκως ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, v. 109. *m. Conf.* Λελογισμένως.

2. ὅκως, Quo modo, Qua ratione. ἀπορέοντας Κροίσου ὅκως οἱ διαβήσεται ὁ στρατὸς, i. 75. *m.* ὅκως μὲν γινόμενος (ἐκεῖ ὁ χρυσὸς), οὐκ ἔχω εἰπαι, iii. 116. *m.* εἰδέναι, ὅκως χρὴ, τὸ βέβαιον, vii. 50, 1. *f.* (*ubi quidem* πῶς, *non* ὅκως *præferebant alim edd. cum mestis. Vide Var. Lect. et Not. κατὰ τώυτὸ ἰέναι πάντας, τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται, ὅκως ἂν αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς ἔχοντα,* Quo festinationis modo ipsum viderent utentem; *id est,* Prouti ipsum viderent vel citatiore gradu, vel paulo magis presse, præeuntem, ix. 66. *m.* οἱ τάριχοι ἐπάλλοντο καὶ ἥσαιρον ὅκως περ ἰχθύες νεοάλωτοι, Prorsus sicut pisces recens capti, ix. 120. *a.*

3. *Ut* ὡς, *sic et* Ὅκως, *nonnumquam idem fere ac* ὅτι *valet, ea notione qua sequens oratio Latino in sermone per Accusat. cum Infinit. solet efferri.* οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι ὅκως βάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώπης, iii. 115. *f. ubi recte Vir doctus quem in Adnot. laudavi, monuit, sic vertenda esse posteriora verba,* Mare esse ultra Europam. *Ac similiter ista,* πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅκως μονόφθαλμοι ἄνδρες φύονται, Ne hoc quidem mihi persuadetur, esse homines natura unoculos, iii. 116. *m. Quibus quidem in locis particula* ὅκως *notionem illam, de qua num.* 2. *dixi, non prorsus exuere videtur; sed simul significare videtur Herodotus,* Mirari sese, neque intelligere posse quo modo id, *de quo agitur,* fieri possit, aut quo pacto possit pro vero haberi. ὅκως (*i. e.* ὁρᾶτε ὅκως) μή τε ἡμῖν *etc.* vi. 85. *f. N.*

4. ὅκως, *i. q.* ὅτε, Quum, Quo tempore; *et i. q.* ὁπότε, Quocumque tempore, Quoties. *Raro cum Indicativo construitur, et simpliciter i. q.* ὅτι *significat.* ὅκως ἡ συμβολὴ ἐγίνετο, Quo tempore (Eo ipso tempore quo) commissum est prælium, ix. 66. *m. Frequentissime Optativo vel Potentiali modo construitur, significans* ὁπότε, Quoties, Quando. ὅκως εἴη ἐν τῇ γῇ πυρὸς ἅλῳς, τριμηνίῃσι *etc.* i. 17. *a.* (*quemadmodum etiam Latine pro* Quando *vel* Quoties, *dicere possumus,* Ut in agris fruges adultæ erant, ita deinde *etc.*) ὅκως ἀπειρώατο ἀλλήλων, i. 68. *f.* i. 100. *b.* ὅκως γὰρ τειχήρεας ποιήσεις, i. 162. *b. Sic* i. 171. *a.* 175. *a.* ii. 108. *f.* 140. *a.* 150. *f. et cet.* ὅκως τοῖσι ἐρέτῃσι χρήσαιτο *Lex. Herod. etc.* vi. 12. *a. interpretatus sum* Postquam remiges exercuisset; *alii, nescio an recte,* ut remiges exerceret.

Ὄλβιος, η, ον, Felix, Beatus. ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι, i. 32. *m.* μὴ καλέειν κω ὄλβιον, ἀλλ' εὐτυχέα, i. 32. *f.* πάντα ἐόντα μεγάλα καὶ ὄλβια, i. 30. *a.* 31. *a.* πάντων ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, i. 30. *m.* ταῦτα τὰ ὀλβιώτατά σφι νενόμωται, Hæc apud illos sors felicissima habetur, i. 216. *m.*

Ὄλβος, ου, ὁ, Opes, Beatitudo. πάντα τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε, i. 86. *m. f.*

Ὀλέθριος, ίη, ιον, Perniciosus. μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην, Furorem hunc esse judicabant Atheniensium, eumque prorsus perniciosum, vi. 112. *a. quo ex loco quum temere exsculptum Substantivum nomen,* ἡ ὀλεθρία, Pernicies, *Lexico suo inseruisset doctissimus Schneider, in novissima ejusdem utilissimi operis editione, retractavit errorem, perspecteque monuit adjectivum* ὀλεθρίην *ad substantivum* μανίην *esse referendum.*

Ὄλεθρος, ου, ὁ, Pernicies; *et per metonym.* Perniciosus, Pestifer *homo,* Pestis, Nebulo. γεγονὼς τε κακὸς καὶ ἐὼν ὄλεθρος, iii. 142. *extr. Passive,* Dignum qui pereat *intelligit Valck. in Not. ad* v. 67, 12.

Ὀλιγαρχίη, ἡ, Paucorum dominatus, iii. 82. *a.*

Ὀλιγαχόθεν, Ex paucis nonnullis locis *vel* partibus. φόρος ἀπὸ τε τῆς Ἀσίης, καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν, iii. 96. *a.*

Ὀλιγόγονα ζῶα, Parum fœcunda animalia, iii. 108. *a. m.*

Ὀλίγος, η, ον, 1. Parvus, Exiguus. ποταμὸς ἐν ὀλίγοις μέγας, Fluvius inter minores magnus, iv. 52. *m. f.* (*ubi alii quidem* In paucis magnum *interpretantur, quibus adsentitur Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.) ἐν ὀλίγῳ χώρῳ, In exiguo loco, angusto in spatio, ix. 70. *f. N.*

2. Paucus. *Qua notione notanda formula* κατ' ὀλίγους, idem fere significans ac ὀλίγοι, Pauci, *sed accedente* notione *quadam* distributiva. Sic ἀποῤῥαίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, ii. 93. *a. m. idem valet ac* ἀποῤῥαίνουσι κατὰ μικρὸν κέγχρους, ἀεὶ ὀλίγους τινας αὐτῶν, Spargunt paulatim (subinde, idemtidem) partem granorum (grana quædam,) *quæ nimirum* ova sunt. (*conf. ib. Not. et vide supra* νόσ. Κατὰ, num. 3.). τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ' ὀλίγους, Ex reliquis sociis non nisi paucos passim selegit; *nempe,* ex quoque populo paucos, viii. 113. *m. f. N.* οὗτοι δὲ, κατ' ὀλίγους γινόμενοι, ἐμάχοντο τοῖσι ἀεὶ—ἐσπίπτουσι Ἕλλήνων, Hi Persæ, quum pauci essent *etc. nempe,* quocunque loco pugnabatur, nonnisi pau-

Digitized by Google

ci Persæ nuncupaverant qui contra Græcos starent, ix. 102. *f.*

3. 'Ολίγον, *adverbialiter*, et 'Ολίγῳ, Paulo. ὀλίγον τι πρότερον τούτων, Paulo ante, iv. 81. *a. ubi alii quidem* ὀλίγῳ *præferunt, quod fere omnes agnoscunt*, iv. 79. *a. et* vii. 113. *a.* viii. 95. *a.* 132. *a.*

'Ολιγοχρόνιος, Parum diu vivens *vel* durans. ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, i. 36. *a.*

'Ολιγωρίη, ης, ἡ, Contemtus. ὑπὸ ὕβριός τε καὶ ὀλιγωρίης, vi. 137. *m. f.*

'Ολίγωρος, ου, Contemtor, Superbus, Vilipendens, Nullam rationem habens *alicujus*. χαλεπός τε καὶ ὀλίγωρος, iii. 39. *f.*

'Ολκὰς, άδος, ἡ, *scil.* νῆυς, Oneraria navis. ὁλκάσι τε καὶ πορθμηΐοισι, vii. 25. *f.* ὁλκάδι καταπλέων πλήρεϊ ἀνδρῶν, vii. 137. *f.*

'Ολκοὶ, οἱ, *interprete Hesychio et aliis cum Scholiasta Thucydidis*, Instrumenta *sive* Machinæ quibus naves sive e terra in mare trahuntur, (deducuntur,) sive e mari in terram subducuntur, *sed et eodem Hesychio interprete*, i. q. οἱ ναύσταθμοι, Navalia. (Canales quibus deducebantur naves *interpretatus est H. Stephanus in Nota marginali, Suida fere præeunte.*) ἐν τούτοισι (τοῖσι χώροισι) οἵ τε ὁλκοὶ τῶν νεῶν καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τὸ μέχρι ἐμεῦ ἦσαν, ii. 154. *extr.* τριήρεες ἐκοιήθησαν ἐν τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ ἐπὶ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, τῶν ἔτι οἱ ὁλκοὶ ἐκδηλοι, ii. 159. *a.*

'Όλμος, ου, ὁ, Mortarium. ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, i. 200. *b.*

'Ολοίτροχος, ου, ὁ, Ingens saxum (fere rotundum). προσιόντων τῶν βαρβάρων ὁλοιτρόχους ἀπέσαν, viii. 52. *f. Apud poëtas est* 'Ολοοίτροχος. *Sic, τέξει δ' ὁλοοίτροχον*, v. 92, 2. *in Orac. ubi quidem* ὁλοίτροχον *vulgo legebatur. Vide Var. Lect. et Not.*

'Ολολυγὴ, ῆς, ἡ, Ululatus. ἡ ὀλολυγὴ ἐν ἰρῷσι, iv. 189. *f. N.*

'Ολύμπια, τὰ, Olympia, Ludi olympici. Ἔλεγον ὡς τὰ 'Ολύμπια ἄγοιεν, viii. 26. *a.*

Sed et ἡ 'Ολυμπιὰς, άδος, *eadem notione usurpatur a Nostro.* ἦν κατὰ τὠυτὸ (sub idem tempus quo τὰ Κάρνεια celebraturi erant Spartani) 'Ολυμπιὰς τούτοισι τοῖσι πρήγμασι συμπεσοῦσα, vii. 206. *b. Itaque pro eo, quod vulgo Græci dicunt* 'Ολύμπια νικᾶν, ἁγαιρέειν *vel* ἀνελέσθαι, *Nosterque ipse* vi. 36. *a. ait* 'Ολύμπια ἀναιρηκὼς, *alibi idem Noster* 'Ολυμπιάδα ἀνελέσθαι *ait* vi. 70. *f. N.* 103. *a. et m. et* ibid. *f. ubi* ἵπποι τρεῖς 'Ολυμπιάδας ἀνελόμεναι, *tum rursus* vi. 125. *extr., et* νικᾷν 'Ολυμπιάδα, ix. 33. *m. Nempe* 'Ολυμπιάδα *plane etiam dicit Noster* Victoriam olympicam, *et* Olympiacæ victoriæ laudem, vi. 70. *f. ubi de* Demarato *loquens*, Spartanorum rege, *ait*, τοῖσι Λακεδαιμονίοισι 'Ολυμπιάδα προσέβαλε. *Sed et in Dativo casu ait*, τῇ δευτέρῃ 'Ολυμπιάδι τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι νικᾶν, vi. 103. *m.*

'Όλυνθος, ου, ὁ, Grossus, Ficus perotina, i. 193. *extr.*

'Ολύρη, ης, ἡ, (comm. ἡ ὄλυρα.) *sive potius, Plurali numero*, αἱ 'Ολύραι, Zea, Spelta, *Cerealium genus quoddam.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι, ii. 36. *m.* ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦνται ἄρτους, ii. 77. *m.*

'Όμαιμος, ον, ὁ, ἡ, οἱ 'Ομαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Consanguineus. ἐόντας ὁμαίμους, i. 151. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν, ἐὸν ὅμαιμόν τε καὶ ὁμόγλωσσον, viii. 144. *f.* ἄνδρας ὁμαίμονας, ii. 49. *a.*

'Ομαιχμίη, ης, ἡ, Societas belli, Armorum societas. ὁμαιχμίην συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην, vii. 145. *m.* viii. 140, 1. *extr.*

'Όμβριος, ου, Pluvialis. ὁμβρίου ὕδατος συμμισγομένου, ii. 25. *m. f.*

'Όμβρος, ου, ὁ, Imber, Pluvia copiosa. τοῦ θέρεος, τῶν ὄμβρων ἐπιλειπόντων τοὺς ποταμοὺς, ii. 25. *f.* ὄμβρες λάβρος, viii. 12. *f.* οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, viii. 98. *m.*

'Όμηρος, ου, ὁ, 1. Obses. ὁμήρους τῶν νησιωτέων παῖδας ἐλάμβανον, vi. 99. *a.* κατεῖχέ σφεας, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος, vii. 222. ἀγόμενοι ὅμηροι, viii. 94. *f.* 2. Cæcus. *Cæcorum idiomate*, Cæcus. οἱ Κρμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσι, *Vit. Hom.* 13. *f.*

'Ομιλέειν χώρῃ τινὶ *Apud Nostrum sonat* Intrare regionem, *aut* Esse, Versari in aliqua regione. διαβάντες τὸν Ἅλυν ποταμὸν, ὁμίλησαν τῇ Φρυγίῃ, vii. 26. *m.* εἰ τῇ χώρῃ πολλὰ ὁμιληκὼς εἴη, vii. 214. *f. N.*

'Ομιλίη, ης, ἡ, 1. Consuetudo quam cum aliquo habemus. αἵτινες (*al* γυναῖκες) λέγονται οὐδαμῶν ἀνδρῶν ἐς ὁμιλίην φωτῶν, i. 182. *b. ubi de* Venereo congressu. 2. Collegium, Sodalitas. ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, τούτοισι παρέδωμεν τὸ κράτος, iii. 81. *f.*

'Όμιλος, ου, ὁ, Turba, Multitudo. ὁ πολλὸς ὅμιλος, i. 88. *m. f.* σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ, iii. 127. *m.* τὸν ἀρχαῖον ἑκάστων τῶν ἐθνέων ὅμιλον, vii. 164. *a.* ἀρημαθέντες τοῦ ὁμίλου, iv. 135. *f. Sed* Tumultus *significari videtur* ix. 59. *f. ubi* βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπέβησαν, ὡς ἀναπαπαύσωνται τοὺς Ἕλληνας, *pro quo* βοῇ τε πολλῇ καὶ πατάγῳ *ait Plutarchus. Vide Not.*

'Ομόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Eadem lingua loquens. ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, i. 171. *extr.* ii. 158. *extr.* τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμόν τε καὶ ὁμόγλωσσον, viii. 144. *m.*

'Ομοῖα, (*rectius hoc accentu, quam* Ὅμοια: *vide Var. Lect. ad* iii. 8, 1. iii. 57. *a.* iv. 44, 16. *coll. et conf.* Ὁμοῖος, Ἔμμορος,

Digitized by Google

Ἐνθῶμεν.) *Adverbium constr. cum Dativo*, Similiter, *sicut.* ὁμοῖα τοῖσι πλουσιωτέροισι, iii. 57. *m.* (*scil.* πλεόνων ὁμοῖα τοῖσι πλουσ.) ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα, iii. 8. *a.* vii. 118. *f.* 141. *a.* τὸ ἥριστον ὁμοῖα τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν, vii. 120. *b. Subinde permutatur cum* Ὁμοίως, *quod idem significat, ut* ii. 57. *a. ubi* ὁμοῖα *vera fuerit Auctoris scriptura, et* iii. 35. *f. ubi* ὁμοῖα *nos etiam præstulimus. Vide utrobique Var. Lect. et Not. et conf. Hemsterh. ad Luciani Somn. c.* 2.

Ὁμοῖος, *ex Ionum et veterum Atticorum more i. q.* Ὅμοιος, Similis, Par. (*De Accentu vide Var. Lect. ad* i. 18, 13. i. 32, 21. *et alibi, et conf.* Ὁμοῖα *etc.*) ὁμοῖος τῷ πρώτῳ Περσέων, iii. 68. *a.* (*sed ibi vulgatam olim scripturam* ὁμοίως *cum aliis probat Hemsterh. ad Lucian. l. c. coll. Herodot.* iii. 57. *m. et Thucyd.* i. 25.) κολεωὺς ὁμοῖος (*six hoc accentu libri scribunt omnes*) τῷ Ἀμαιψίῳ, iv. 162. *Etiam, ut Latine dicimus* Parem non esse hosti, *sic ait Noster* οὐ γὰρ ἐδόκεον ὁμοῖοι εἶναι, *nempe* τοῖς πολεμίοις, ix. 96. *m. ubi iterum eodem accentu utuntur libri omnes.*

Femmin. Ὁμοίη. αὕτη (ἡ γῆ) ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ, iv. 198. *a.* τὴν ὁμοίην (*nempe δίκην, ποινήν, χάριν*) ἀποδιδόναί τινι, Paria reddere alicui, Par pari referre, iv. 119. *m. f.* vi. 21. *a. Item* ἀντιαποδιδόναι, i. 18. *f. Et simpl.* τὴν ὁμ. διδόναι, vi. 62. *a.* τὴν ὁμοίην ζητέων φέρεσθαι παρ' ἑωυτοῦ, Paria sibi ab illo referri postulans, vi. 62. *f.*

Neutrum. ὁμοῖον ἡμῖν ἔσται, Perinde nobis erit, Nihil intererit, viii. 80. *f. Inde,* ἐν ὁμοίῳ ποιεῖσθαι, Perinde (Eodem loco) habere. πυνθανόμενοι ταῦτα οὐκ ἐν ὁμοίῳ ἐποιεῦντο, vii. 138. *a. Et,* ὡς τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, viii. 109. *m.* οὐδὲν ὁμοῖον πρῆγμα, i. 32. *m.* ὁ καπνὸς—χωρίῳ σφηκῶν ὁμοιότατον (*nempe πρᾶγμα*), ii. 92. *m. f.* τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρέχεσθαι (*vel* ποιέειν) ὁμοῖα, Dicta facta præstare, Verbis æquare facta, iii. 157. *m. f.* viii. 107. *a. Difficilis locus est* iv. 44. *f.* οὕτω μὲν καὶ τῆς Ἀσίης—τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, *ubi alii* παρεχομένην *mendo haud dubio, verumque fuerit* παρεχόμενα. Reliquæ Partes Asiæ peregrinitate sunt, compertumque est eadem illas gignere quæ Africa progignit. (*Sub finitum ejusdem capitis memoratur* Indus ἄλλος, ὃς πρωτοβέλεος ἑαυτοῦ ἐστι, *nempe*, sicuti Nilus, ποταμῶν πάντων παρέχεται.) τὰ σύνεστα σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) ὁμοῖα τοῖσι σώμασι, i. 139. *m.*

Ὁμοιοῦν *et* Ὁμοιοῦσθαι, Assimilare, Inter se comparare, *Res duas* Pares, *vel* Similes ducere. τὰς πάσας τὰς Κύρου τῇσι ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος, i. 128. *a.*

Ὁμοίως, Similiter, Pariter, Æque ac, Perinde, Pariquc. (*Conf.* Ὁμοῖα, *cum quo subinde hoc permutatur.*) οὐκ ὁμοίως ἔοντας ἀνοσίους, i. 32. *m.* τὸ ξυνὸν τῆσι λόγχῃσι ὁμοίως χρύσεον, i. 52. *a.* οἱ μὲν τὰ μὲν, τὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως, Pariter omnia, i. 139. *extr.* ὁμοίως σμικρὰ καὶ μεγάλα ἔστεα ἀνεξίκα, i. 5. *f.* ἀνευρισκόντων ἑκάστας ὁμοίως ὡς καὶ τὸν πεζὸν, vii. 109. *m. ubi ex ignorant probi nonnulli codices, nec ita male. Sic* ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλαξα, vii. 115. *m.* οὐδὲν ὁμοίως καὶ Ἀθηναῖοι, *nempe* ἐποίησαν, *sive* ποιήσαντες *ad superiora relatum*, vi. 21. *m. Potest etiam* ὁμοίως *nonnunquam, sicut* ὅμως, *Latino sermone* Tamen *reddi.* οἱ μὲν δὴ, πιεζόμενοι, ὁμοίως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐκτελέουσι, Hi, quamquam pressi, Tamen (Nihilo minus, Perinde) mandata sunt exsecuti, vii. 120. *extr.*

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, In eodem lectulo (*vel* loco) accumbens *epulis*, ix. 16. *a.*

Ὁμολογέειν, 1. Consentire, Idem sentire et profiteri *cum aliquo*, Adsentire *alicui.* λέγουσι Κορίνθιοι, ὁμολογέουσι δέ σφι Λέσβιοι, i. 23. *a.* οὗτοι Κρῆτες λέγουσι, οὐ μέντοι ὁμολογέουσι τούτοισι οἱ Κᾶρες, i. 171. *m. f.* ὧδε ἔλεγον, ὁμολογέοντες σφίσι. Secum (Inter se) consentientes, ii. 4. *a.* Κυρηναῖοι τὰ περὶ Βάττον οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι, iv. 154. *a.* (*Conf.* Ξυνομολογέειν.)

2. Consentire, Congruere, Commune aliquid habere, Ad idem genus pertinere. ὁμολογέουσι ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι, ii. 81. *m.* αὗται αἱ πόλιες τῇσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδὲν, i. 142. *f.* (*conf.* Ὁμοφωνέειν.) τούτους ὁμολογέοντας κατ' οἰκηΐότητα Περσέϊ οὐδὲν, Hos cum Perseo, quod ad cognationem adtinet, nihil commune habere, Nulla cognatione eum adtingere, vi. 54.

3. ὁμολογέειν, Consentire in conditiones quasdam, Pacisci *de Opera præstanda, de Mercede aut Pretio solvendo, de Fœdere ineundo, de Deditione.* ὁμολογήσαντες ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου, i. 60. *a.* μισθῷ ὁμολογήσαντες, ii. 86. *a. m.* ὁμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες, ἐζήμιοι εἶναι, vi. 92. *m.* εἰ μὴ πέμψετε στρατιὴν, ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ, vii. 172. *f.* ἦν μὴ αὐτίκα ὁμολογήσητε, μεγάλα (αὐτῶν) προτεινόντων ἐπ' οἷς ὁμολογέειν ἐθέλουσι, viii. 140, 2. *m. Sic* vi. 33. *f.* viii. 143. *a. et m.* 144. *m.* ix. 7, 1. *et* 2. ix. 13. *a.*

Ὁμολογίη, ης, ἡ, Pactum, Compositio, Consensus in conditiones *fœderis initi aut deditionis faciendæ.* κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην, i. 61. *a.* ὁμολογίῃ ἐχρήσατο, i. 150. *b.* iv. 118. *m.* 201. *m.* vii. 139. *m.* ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν, vii. 156. *m.* λόγους προσφέρειν περὶ ὁμολογίης, viii. 52. *m.* ἥκειν ἐς ὁμο-

Digitized by Google

λεγίην ἀξίωτα τῷ βαρβάρῳ Ἀθηναίους, viii. 141. a. ἦιοντο παρὰ τοῦ βαρβάρου ἄγγελον δι' ὁμολογίη, Legatum pacis conciliandæ causa, viii. 141. *f.*

Ὁμομήτριος ἀδελφεός, Uterinus frater, vi. 38. *a.*

Ὁμοσιτέειν τοῖσι ἀνδράσι, Una cum marito capere cibum, i. 146. *f.*

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, Qui cum aliquo cibum capit, Conviva, Mensæ socius. ταῦτα αὐτῷ τε βασιλέϊ καὶ τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνου ἐνεποίητο, vii. 119. *m.*

Ὁμοσπονδος, ου, ὁ, Libationis (*et* Compotationis) socius. ἀτὰρ νῦν ὁμοτράπεζός τε μοι καὶ ὁμόσπονδος ἐγένεο, ix. 16. *a.*

Ὁμοτράπεζος, Qui eadem mensa utitur, Commensalis. ὁμοτράπεζος βασιλέϊ ἐγεγόνεε, iii. 132. *a. Conf.* voc. præc.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ὁμοῖος, Similis, Ejusdem modi. τὰ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεύμενα τῷ θεῷ ὁμότροπα ἦν τοῖσι Ἕλλησι, ii. 49. *m. f. N.* ἤθεα ὁμότροπα, Consimiles mores, viii. 144. *m.*

Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, Qui una cum alio alitur et vitam degit. ὁμότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρία, Animalia domestica, ii. 66. *a.*

Ὁμοῦν, i. q. ὀμνύναι, Jurare. ἀλλήλους ὁμοῦντες ἐξαπατῶσι, i. 153. *a. m.*

Ὁμουρέειν, Finitimum esse. οἱ Κελτοὶ ὁμουρέουσι Κυνησίοισι, ii. 33. *m. f.* ἐκ τῶν προσεχέων πολίων τῇ Παλλήνῃ, ὁμουρεουσέων δὲ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ, vii. 123. *m.* Θεσπρωτοὶ εἰσι ὁμουρέοντες Ἀμπρακιώτῃσι, viii. 47. *a.*

Ὅμουρος, ου, ὁ, ἡ, Finitimus, Confinis. οἱ ὅμουροι ἦσαν τοῖσι Δωριεῦσι, i. 57. *a.* τῶν ὁμούρων, i. q. τῶν ἄγχιστα οἰκεόντων, i. 134. *f.* iv. 125. *m.* ἐοῦσα Αἴγυπτος ὅμουρος τῇ Λιβύῃ, ii. 65. *a.* χώρην ὁμουρον ἐοῦσαν τῇ ἡμετέρῃ, vii. 8, 3.

Ὁμοφρονέειν, Consentire, Concordem esse, Commune consilium sequi. οὐκ ἐθελῆσαι ὁμοφρονέειν, ἀλλὰ γνώμῃ διενεχθέντας, vii. 229. *a. m.* πόλεμος ὁμοφρονέων, Bellum communi gentis consensu gestum, (*cui opponitur* Bellum civile et intestinum) viii. 3. *m.* οὐ γὰρ ἀλλήλοισι ὁμοφρονέουσι, viii. 75. *f.* Ἕλληνας ὁμοφρονέοντας, ix. 2. *f.*

Ὁμοφωνέειν, Eadem lingua uti. σφὶ ὁμοφωνέουσι, i. 142. *f. conf.* Ὁμολογέειν, num. 2.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, Eadem lingua utens. ἔθνεα οὐκ ὁμόφωνά σφισι (i. e. ἀλλήλοις), iii. 98. *m.*

Ὁμοχροΐη, ης, ἡ, Summa cutis, Superficies cutis. ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνηται ἐς τὴν ὁμοχροΐην, i. 74. *f. N.* Simillima refert Noster de Scythis regem sepelientibus, iv. 71. *a.*

Ὁμόψηφος τινὶ *vel* μετὰ τινός, Qui æquum jus suffragii habet cum aliquo. ὁμόψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι, vi. 109. *a.* μετὰ δὲ τῶν σφετέρων ὁμόψηφον τὸν Ἀργεῖον εἶναι, vii. 149. *f.*

Ὀμφαλὸς, ὁ, Umbilicus, vii. 60. *f.* vide Τῦφος, *et conf.* Ὀφθαλμός.

Ὄμως, Tamen. (*Conf. mox* Ὁμῶς.) ὅμως καὶ i. q. καί τοι, Quamquam, Tametsi. ὅμως καὶ ξεινίους σφι ἐόντας, v. 63. *a. m.*

Ὁμῶς, i. q. ὁμοίως, *interprete Hesychio*, Pariter, Similiter. *Sic* ὁμῦς—ἀβρόθεον *correxi*, viii. 74. *a. pro eo quod ibi vulgatum erat* ὅμως. *Vide tamen Not. ad h. l.*

Ὀνέειν, Juvare. τὸ σὺ τέκνα τ' ὄνησα, vii. 141. *f. in Orac.*

Ὄνειαρ, εἰρατος, τὸ, Somnium. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, i. 120. *m.*

Ὀνειδίζειν, Exprobrare, Vituperare. τὴν (συμφορὴν) τοι οὐκ ὀνειδίζω, i. 41. *a. N.* ὡς δὲ οἱ ταῦτα ὠνείδισε, viii. 106. *f.* οὐδὲν δέει τοῦτό γε ὀνειδίζειν, viii. 143. *a.* τῷ θεῷ τούτων (nempe τούτων πέρι aut τούτων εἵνεκα) ὀνειδίσαι, i. 90. *m.* Σκύθαι τοῦ βακχεύειν πέρι Ἕλλησι ὀνειδίζουσι, iv. 79. *m.* ὀνειδίζων (nempe αἰσχῷ) ἐς τὸν Αἰγινητέων μηδισμὸν, Exprobravit ei id quod ille de Æginetarum Medismo dixerat, viii. 92. *m.*

Ὀνείδισμα, τὸ, Exprobratio, Vituperatio. πέμψας ἐς τὸ μαντήϊον τῷ θεῷ ὀνείδισμα, ii. 133. *a.*

Ὄνειδος, Convicium, Probrum, Contumelia. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμὸν, vii. 160. *a. N.*

Ὄνειρον, τὸ, Somnium, Insomnium, Visum nocturnum, per somnum adparens. τὠυτὸ ὄνειρον Ξέρξῃ ἔλεγον ἐπιστᾶν, vii. 14. *a. N.* (nempe Xerxes, *ut ait Noster*, vii. 12. *a.* ἐν τῇ νυκτὶ εἶδε ὄψιν, ἐδόκεε ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα εἰπεῖν etc.) ἐπιφοιτῶν ὄνειρον φαντάζεταί μοι, vii. 15. *m. et mox*, ἐπιστήσεται καὶ σοὶ τὠυτὸ τοῦτο ὄνειρον, ibid. ἦλθέ οἱ τὠυτὸ ὄνειρον τὸ καὶ παρὰ Ξέρξεα ἐφοίτα, vii. 17. *a.*

Ὄνειρος, ου, ὁ, Somnium. ὀνείρου τοῦτου λόγον οὐδένα ἐποιέετο, vii. 13. *a.* φῆς τοι ἀνιφοιτᾶν ὄνειρον, οὐκ ἐῶντά σε καταλύειν τὸν στόλον, vii. 16, 2. *a. conf.* Voc. præc.

Ὀνεσθαι, Vituperare, Spernere, Contemnere. ἥκιστα Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας, ii. 167. *extr.* (*Conf.* Κατόνεσθαι.) *Aliud est* Ὀνέειν, *quod vide supra.*

Ὀνομάζειν, Nominare. ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σέλινα, *sic mesti omnes et edd.* i. 86. *m. ubi quidem Schæf. et Bork. Ionicam verbi formam* ὀνυμάσαι, *posuere neglectam hoc loco, nescio an ab auctore ipso, certe a librariis. Conf.* Ὀνυμάζειν.

Ὀνομαστὸς *et* Ὀνυμαστὸς, Celebris, Illustris. Priorem *in formam passim consentiunt libri omnes.* Ἀθηναίων πολλοί τε καὶ ὀνομαστοὶ, vi. 114. *extr.* πολλοί τε καὶ

Digitized by Google

ἀνομαστοὶ Περσέων viii. 89. a. ἔστε πολλῷ ὀνομαστοτέρην γενέσθαι (τὴν οἰκίην) ἐν τοῖσι Ἕλλησι, vi. 126. a. ὀνομαστότατοι ἐγένοντο, ix. 72. a.

Alteram formam præferunt libri omnes ii. 178. a. *ubi τέμενος ὀνομαστότατον, et* iv. 58. a. *ubi τοῖσι ὀνομαστοῖσι τοταμοῖσι, nec ibi tamen absque varietate lectionis.*

"Ονος, ου, ὁ, Asinus, iv. 135. m. *et f.* ὄνοι ἄκροτοι, iv. 192. a. *Conf. Ind. Rer. et Pers. voce* Asinus. *Sed intelligitur* "Ονος *etiam* Machina quædam tractorii generis, Axis, Secula. κατέτεινον ἐκ γῆς, στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι, τὰ ὅπλα, vii. 36. m. N. (*perperam* ὄνυξι *olim edd.*) *Conf. Van-Capelle ad Aristotelis Quæstiones mechanicas,* (*Amstel.* 1812.) *p.* 235.

Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ, Asinarius, vi. 68. m. 69. f.

"Ονυξ, υχος, ὁ, Unguis. ἐχθρῶν τὰς χέρας, νεκρῶν ἐόντων, ἀποδείραντες αὐτοῖσι ὄνυξι, Excoriant manus cum ipsis unguibus, iv. 64. f. (ὄνυξι *perperam olim edd.* vii. 36. m. *pro* ὄνοισι.)

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, Acute videns, Perspicax. ὀξυδερκέστατος, ii. 68. m. *de crocodilo.*

Ὀξύνειν, Acuere, Irritare, *hinc* ὀξυνθεὶς, Iratus, Ira correptus, viii. 138. a.

Ὀξὺς, έος, 1. Acutus. λίθῳ ὀξέϊ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν ἐκτάμνονται, iii. 8. a. ἀντὶ σιδηροῦ ἐκῆν τοῖς λίθοις ὀξὺς πεποιημένος, *etc.* vii. 68. m. κυρβάσιας ἐς ὀξὺ ἐκτεγμένας, vii. 64. a. 2. Acer, Velox. ὀξυτάτους ἵππους, v. 9. m. f. *ubi alii* ἀκυτάτους.

Ὀπάων, ονος, ὁ, Famulus armiger, Pedissequus. *Sic* ὁ ὀπάων *nominatur* v. 111. m. N. *qui paulo ante* ὑπασπιστὴς ibid. *Conf.* Ὀπίων.

"Οπεας, ατος, τὸ, Subula *qua quid perforatur.* τύψαντες ὀπέατι, ἢ ἐκταμόντες μαχαίρῃ, iv. 70. m. N. *ubi perperam olim* ὀπέατι.

Ὀπίων, ονος, ὁ, i. q. ὀπάων, *quod vide.* οἱ σφέων ὀπίονες ἀποκεμφθέντες ὡς ἐπιστιεύμενοι, ix. 50. f. N. 51. f.

"Οπερ recte fortasse præferi noster cod. F. viii. 42. m. f. ναύαρχος ἐνὸς ὅπερ καὶ ἐν Ἀρτεμισίῳ, *ubi vulgo* ὅπερ, *quod utique unice probandum foret in Attico scriptore.*

"Οπις, ἡ, 1. Cura, Ratio quæ habetur alicujus, Respectus. (*conf. Hesych. voce* "Οπιδα *et* "Οπις.) τῶν (θεῶν καὶ ἡρώων) ἐκείνοις οὐδαμῇ ὄπιν ἔχων, ἐνέπρησε τοὺς οἴκους *etc.* viii. 143. f. τοὺς οὔτε δαιμόνων οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἔχοντας, ix. 76. m. f. 2. Vindicta, Ultio. δεινὴ γὰρ μέτ' ὀπὶς ξενίου Διὸς, *Vit. Hom.* 19. m. N. 3. *Nomen propr.* Virginis Hyperboreæ, iv. 35.

"Οπισθε *et* "Οπισθεν, Pone, Post. (*conf.* "Εμπροσθε *et* "Εμπροσθεν.) ὄπισθε τῆς θύρης, i. 9. m. (*ubi quidem* ὄπισθεν *aliti.*) ἄλλῳ κάλῳ ὄπισθε. ἡ μὲν *etc.* ii. 96. f. *consentientibus libris; sed paulo post,* ὄπισθεν ἐπελιμένος, ibid. ἐμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὄπισθε, vii. 176. a. m. ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι, In sequentibus historiis, v. 22. a. *et* vii. 213. f. *ubi vide Var. Lect.* ὄπισθε τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, In parte aversa a porta et adscensu, viii. 53. a. *ubi vide iterum Var. Lect. Conf.* Ὀπίσω, num. 3.

Ὀπίσθιος, η, ον, Posterior. τὰ ὀπίσθια σκέλεα, ii. 108. *Conf.* Πρόσθιος.

Ὀπισθονόμοι βόες, *qui* ὀπίσω ἀναχωρέοντες νέμονται, iv. 183. a. m.

Ὀπίσω, 1. Retro. ἀπίσσουσι ὀπίσω, i. 62. a. ὀπίσω τορευόμενοι, i. 75. *extr.* ὀπίσω ἀνακλῶσαι, i. 78. m. vi. 116. f. ὀπίσω ἥξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον, vii. 57. a. ἥξε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδὸν, i. 111. a. τὴν ὀπίσω φέρουσαν ὁδὸν, viii. 7. m. ὀπίσω κατεστράφθησαν, i. 130. m. ἐν τῇ ὀπίσω κωμιδῇ, viii. 120. a. ὀπίσω ἀναχωρέοντες, iv. 183. a. m. *Sic et* τὸ ὀπίσω, *abundante articulo.* οὐ τὸ ὀπίσω φείγοντες, i. 207. m. *Sic* κωμιδὴ τὸ ὀπίσω, *i. q.* ἐς τὸ ὀπίσω, Reditus, viii. 108. m. f.

2. ὀπίσω, Rursus, Iterum. ἀναστῆσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα, i. 61. m. f. συνέχουσα (τὴν σορὸν) ὀπίσω, i. 68. m. iii. 75. f. ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς ἐναλθὼν ἅρσῃ τὰς ἀρούρας ἅρσας δὲ ἀπολείπῃ ὀπίσω, ii. 14. f. ἀποδόντες ὀπίσω, Postquam reddiderant, v. 92, 2. f. ταῦτα ὀπίσω ἀπηγγέλθη, Renunciata hæc sunt v. 92, 7. m. συββάντεσσι ὀπίσω, ii. 86. m. f.

3. ὀπίσω, Pone, Post ea. *Hinc,* ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοισι σημανέω, Posterioribus (Subsequentibus) in historiis exponam, i. 75. a. *Conf.* "Οπισθε.

Ὁπλίζειν, Armare, *et* Exercere in armis, vi. 12. a. N.

Ὁπλῖται, οἱ, Graviter armati, vii. 188. m. f. viii. 38. b. ix. 29. a. *et* 39. a. ubi σὺν τε ὁπλίτῃσι καὶ ψιλοῖσι τοῖσι μαχίμοισι. *Sic opponuntur* ὁπλῖται *et* γυμνῆτες, ix. 63. *extr.*

"Οπλον, ου, τὸ, Quidquid ad armorum genus pertinet. οὔτε τι ἀρήϊον ὅπλον ἐκτέατο, iv. 23. f. iv. 174.

Plur. "Οπλα, τὰ, 1. Arma, *præsertim* tegendo corpori inservientia, *nempe* Scutum *aut* Lorica. ἔδυτο τὰ ὅπλα, vii. 218. a. ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *vide* Ἀναλαμβ. πλεῖστόν σφεας ἔδηλέετο ἡ ἐσθὴς, ἐρήμοις ἐοῦσα ὅπλων, ix. 63. *extr.* ὅπλα δὲ οὐδ' οὗτοι εἶχον, *i. e.* ψιλοὶ ἦσαν, ix. 30. a. *et* b. N. ἀντία τίθεσθαι, Arma armis (Castra castris) opponere, i. 62. f. *Sic* Πελοποννησίοισι ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα, v. 74. *extr. ubi quidem cum aliis simpliciter etiam in-*

Digitized by Google

tolligere possis, Contra Peloponnesios arma converterant. *Sed, quod ait Nestor, ἔκειντο πρὸ τοῦ ἱροῦ τὰ ὅπλα*, ix. 82. *f. id ipsum continuo dein ἐστρατοπεδεύοντο dicit. τοῖσι πρὸ τοῦ τείχεος τὰ ὅπλα ἔκειτο*, Qui ante murum stativa habebant, vii. 208. *m. Similiter apud Thucyd.* ii. 2. *θέμενοι ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα non* (*ut Scholiastes vult*) *valet περιβάλλεσθαι ἑαυτοῖς τὰ ὅπλα, sed* In foro stationem capere. *Scilicet, Armati milites, ἀστ fasientes, a tergo suspensa scuta gestabant;* Subsistentes *vero*, humum ante se ita demittebant scuta ut innixi eis quodammodo possent.

2. *Ὅπλα*, Armamenta navium, Rudentes *cujuslibet generis. Sic τὰ ἐκ τῶν γεφυρίων ὅπλα*, ix. 115. *b. de quibus vide* vii. 25. *a. N. et cap.* 36.

Ὀποδαπὸς, Cujas, Qua ex terra. *εἰρέσθαι αὐτὸν ὁποδαπός ἐστι*, ix. 16. *a. m. ubi alii nonnulli ποδαπός.*

Ὄπτᾶν ἄρτον, Coquere panem. *ὅκως ὀπτηθὲν ὁ ἄρτος*, Quoties coquebatur panis, viii. 137. *a. m. ὀπτήσαντες*, ii. 47. *f. Perperam vero ὀπτήσαντες legebatur olim pro πτίσαντες*, ii. 92. *m.*

Ὄπτασθαι, Videre. *Fut. ὄψεσθε*, viii. 75. *extr. ὀφθέντος*, ix. 54. *Præt. perf. Ἡμέρῃσι οὔ κω ὄπωπα*, iii. 63. *m. Plusq. ἤλεγε τά περ ὀπώπεε*, i. 69. *m. ἀπηγεόμενος τά περ πρὸς Θρασυβούλου ὀπώπεε*, Quæ a Thrasybulo peragi viderat, v. 92, 6. *extr.* vii. 208. *extr. τὸ μὴ πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον*, vii. 125. *b. Sed ὃς δὲ τοὺτους μὴ ὀπώπεε*, Qui vero hos non vidit, iii. 37. *m. ubi* (*sicut passim alibi apud Nostrum*) *præt. plusq. nonnisi Perfecti notione usurpatur. Participp. οὐκ ὀπωπότας αὐτὸν πρότερον*, ii. 64. *a. Aor. pr. pass. ὃς ἂν μὴ ὀφθέωσι*, viii. 7. *a. Infinit. ὀφθῆναι γυμνὸν*, i. 10. *f. Particip. ὀφθεῖσαν ὑπὸ σεῦ*, i. 9. *m.*

Ὀπώρη, ης, ἡ, Anni tempus quo terræ et arborum fructus colliguntur. *ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυπναίους ὀπώρη ἐπέχει*, iv. 199. *f. coll.* ibid. *a.*

Ὀπωρίζειν, Fructus autumnales colligere. *Particip. Aor. ὀπωρίσαντες τοὺς φοίνικας*, iv. 172. *a. et* 182. *b.*

Ὀρᾶν, *vide* *Ὁρέειν.

Ὀργάζειν, *vide voc. seq.*

Ὀργᾶν, 1. Turgere, Turgescere. *ὁ καρπὸς πεπανθέντα τε καὶ ὀργᾷ*, iv. 199. *b.* 2. *Si vera est scriptura ὀργήσας*, iv. 64. *a. m. quam ex mss. Arch. et Vind. adoptavit Wess. et posteriores Editores, valebit* *Ὀργᾶν ἐτίαν Materiam quamlibet manibus subigere, Macerare, Mollire, quod alias* *Ὀργάζειν *Græve dicitur, unde est partic. ὀργασμένος, et substant. ὁ ὀργασμός. (conf. Ruhnk. ad Timæi Lexic. Plat. voc. Μέρμις ὀργασμένος, et laudatos ab illo Grammaticos veteres.) Quem verbi ὀργάζειν usum spectans Ælian. Portus, pro vulgato olim apud Nostrum l. c. ὀργῶσα, corrigendum ὀργάσα censuit: cui ego propemodum fidenter adsentirem, nisi videndum putarem, ne pro ὀργάζειν Ionce ὀργίζειν usurpaverint: certe ὀργίσας ex Nostri lib.* iv. *legitur etiam in Glossis Herodoteis, et Erotianus in Glossis Hippocrateis* *Ὀργίσασθαι retulit, ubi nonnulli quidem ὀργάσασθαι præferunt, et ipse Galenus (docente Fœsio in Œconom. Hippocr. voc. *Ὀργάσασθαι*) monuit, plerosque Hippocratis codices ὀργίσασθαι præferre, ubi alii ὀργάσασθαι habent.*

Ὀργή, ῆς, ἡ, Ira. *Hinc ὀργῇ χρεώμενος*, vi. 85. *f. Et unde ὀργῇ* Per iram, Iratus. *ὀργῇ λέγων πρὸς αὐτὸν*, iii. 35. *a. ὀργῇ, ὡς εἶχε, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἀστυάγεα*, Iratus (Ira percitus) e vestigio adiens Astyagen, i. 114. *f. i.* 61. *m. N. ubi quam utrobique vulgo ὀργῇ ὡς εἶχε junxissent;* Ut erat ira percitus *intelligentes, eamdem in sententiam ὀργῇ in ὀργῆς mutavit Schæf. contra librorum consensum. (conf. *Ἔχειν*, num. 5.) ὀργὴν ἵππος*, Præceps ad iram, Iracundus, i. 73. *m. f. ubi ὀργὴν οὐκ ἵππος præferunt alii. ὀργὴν ποιεύμενος*, Iram concipiens, iii. 25. *a. οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην*, vii. 105. *a.*

2. *ὀργή*, Animi impetus, Adfectiones animi, Indoles, Ingenium. *διεπειρᾶτο αὐτέων τῆς ἀνδραγαθίης καὶ τῆς ὀργῆς, καὶ ταυθείσιός τε καὶ τρόπου*, vi. 126. *a. N. Sic accipiunt* i. 73. *m. f. qui ibi ὀργὴν οὐκ ἵππος legunt, vide ibid. Not.*

Ὀργια καὶ ἱρὰ Ἀχαιὴης Δήμητρος, v. 61. *extr. N. τὰ Καβείρων ὄργια*, ii. 51. *m.*

Ὀργίζειν, vide *Ὀργᾶν*, num. 2.

Ὀργυιὴ, ῆς, ἡ, Orgya, Ulna. *ἑκατὸν ὀργυιαὶ δικαιαὶ εἰσι σταδίου ἐξάπλεθρον. ἐξαπέδου τῆς ὀργυιῆς etc.* ii. 149. *m. f. ὀργυιῇσι μεμετρῆκασι τὴν χώρην*, ii. 6. *a. ἐν ἑπτὰ ὀργυιῇσι ἔσεαι*, ii. 5. *f. Gen. plur. ὀργυιέων*, ii. 149. *m. f.* iv. 86. *m. f. Accus. plur. ὀργυιέας*, iv. 86. *a. ubi nos quidem cum aliis ὀργυιὰς.*

Ὀρέγεσθαι, *vide* *Προσορέγεσθαι.*

Ὀρέειν, *Ὁρᾶν. Τὸ ὁράω ὁρέω λέγουσιν οἱ Ἴωνες,—τὸ ὰ εἰς ὲ τρέποντες, ait Gregor. Dial. Ion. §.* 15. *At ista vocalium permutatio, apud Herodotum quidem, non constans est. Is enim statim in Infinitivo non solum ὁρέειν usurpat sed et ὁρᾶν, quemadmodum in aliis hujusmodi verbis ut ἀνορᾶν*, iii. 33. *a. et tert. pers. præs. ἀνορᾷ*, ii. 36. *m. Item in Imperf. ὅρα sive ὅρα*, Videbat, i. 11. *f. (cum Var. Lect.)* iii. 72. *a.* vii. 160. *a. Et in plur. ὅρων*, Videbant, vi. 79. *f.* viii, 209. *a. m. εἰ ἐνορῶμεν*, Si cerneremus, i. 120. *f. Particip. ὁρώντες. Vide paulo post. Inf. Passiv. ὁρᾶσθαι*, Conspici, i. 99. *a. Vocalis e vero locum obtinet in hisce: Præs. ὁράω*

Digitized by Google

παιδίον, i. 111. m. *Imperf.* εἶδε ὄρεον, Ipse vidi, ii. 106. *a. Plur.* ὁράομεν, *sive*, neglecto augmento, ὁράωμεν, ii. 131. *f.* 148. *m. f.* (*cum Var. Lect. et Not.*) v. 40. *a. Participp.* ὁρέων, i. 68. *m.* 80. *m. f. Plural.* ὁρῶντες *quidem vulgo* i. 82. *a. m. et* 99. *m. sed ibi alii* ὁρέοντες, *alii* ὁρέοντες, *sicut* iii. 156. *a.* 157. *a. et Dativ. plur.* ὁρέοισι, *quibus de formationibus vide, si lubet, quæ in Var. Lect. ad* i. 99. *lin.* 9. *et lin.* 13. *monita sunt.*

Ὀραιὸς, ἡ, ὸν, Montanus. χώρη ὀραιὴ, Terra montibus aspera, i. 111. *m. Sed* Mons τὸ Οὖρος *vide suo loco.*

Ὀρθιαν νόμος, Modus *quidam* musicus, qui elata voce canitur. διαξελθὼν νόμον τὸν ὄρθιον, i. 24. *m. Sed* ὄρθια ἦν τὰ γάμβα, Rectæ stabant crates, ix. 102. *a.*

Ὀρθὸς, 1. Rectus, Erectus. κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς εἶχον, vii. 64. *a.* ὀρθὰ τὰ αἰδοῖα, ii. 51. *a. et f.* 2. Rectus, Verus, Justus. κατὰ τὸ ὀρθὸν διεζεύχθαι, i. 96. *f.* ὀρθὰ νοεῦντες, viii. 3. *a.* ὀρθῷ λόγῳ, Re vera, Verum si quærimus. τίς μὲν ἐστι πατὴρ ὀρθῷ λόγῳ, vi. 68. *a.*

Ὀρθοῦν, Erigere, Facere ut aliquis firmiter stet, ut res quædam recte succedat. ἦν ἡ διάβασις μὴ ὀρθωθῇ, Si transitus minus prospere cessisset, i. 208. *f.* οὕτω ὀρθοῖτ' ἂν ὁ λόγος ὁ παρά σευ εἰρημένος, Ita demum firmabitur (Recte stabit, Verum fuerit) quod tu dixisti, vii. 103. *a. m.* ὧδε ποιήσας, ὀρθώσεις σεωυτὸν, Firmabis te ipsum, Facies ut res tuæ tibi recte succedant, iii. 222. *m. f.*

Ὄρθρος, ου, ὁ, Diluculum. ἅμα τῷ ὄρθρῳ, vii. 188. *a.*

Ὅρκιον, ου, τὸ, 1. Fœdus jurejurando sancitum. τὸ ὅρκιον (*paulo ante dixerat* εἰρήνην) ἔσχεσαν γενέσθαι. i. 74. *f.* κατὰ τὸ ὅρκιον, Ex fœdere, i. 77. *a.* πρὸς τούτους ὅρκιον Κῦρος ἐποιήσατο, i. 141. *f.* 143. *a.* Κύρῳ ὅρκιον ποιεώμενοι, i. 169. *b.* τὸ ὅρκιον ὧδε εἶχε, Fœderis formula hæc erat, vii. 132. *f.* μένειν ἀεὶ τὸ ὅρκιον (κατὰ χώρην), iv. 201. *m. et f.* ὅρκια (*scil.* ἰρήϊα) τάμνειν, Cæsis hostiis fœdus facere. ἐπὶ τῆς κρανείης τάφρου τάμνοντες ὅρκια, iv. 201. *m. Et in Sing.* ἐπὶ τούτοισι ἔταμον ὅρκιον, vii. 132. *m.*

2. *Alibi satis fuerit*, τὰ ὅρκια *simpliciter* Juramenta, Jusjurandum, *interpretari.* ὁρκίοισι μεγάλοισι κατείχοντο χρήσεσθαι νόμοισι *etc.* Gravissimis juramentis adstricti erant, i. 29. *f.* ἐποιήσαντο ὅρκια ξεινίης πέρι καὶ συμμαχίης, i. 69. *f.* ix. 92. *a.*

Ὅρκιος, ου, ὁ, Jusjurandum, Juramentum. σφίσι αἰτῆσαι ὅρκιους ἐπήλασαν, i. 146. *f.* ἐπὶ τούτοισι ὅρκιους ἐπήλασαν, *nempe*, ἀλλήλοισι, vi. 62. *m.* ὅρκιους προσθέμενοι σφι, vi. 74. *a. m.*

Ὀρμᾶν, 1. *cum Accusat. i. q.* ἄγειν, Ducere. τὰ στράτευμα ὅρμα (*al.* ἅρμα) ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς Ἀθήνας, viii. 100. *a.* 2. *cum Infin.* Instituere, Suscipere (*expeditionem*), πρὶν δὲ ἐξελαύνειν ὁρμῆσαι τὸν στρατὸν, i. 76. *m. N.* (*nisi ibi infinitivus* ἐξελαύνειν *ex interpretamento in contextum irrepsit.*) Ἤρξας πρότερον ἧκαι ὁρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, vii. 150. *a. Sed hac quidem notione Passiva potius verbi forma usurpatur.*

Passiv. Ὁρμᾶσθαι, 1. Proficisci, Exire. παιδὸς ἐς ἄγχιν ὁρμεωμένου, Filii mei venatum exeuntis, i. 41. *f.* ἐνθεῦτεν ὁρμώμενοι, Inde progressi (*non hostili animo, sed culturi agros*), i. 17. *f.* τὸν ἰχθὺν αἱρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὁρμώμενοι, Navibus arundineis ad capiendos pisces exeuntes, iii. 98. *f. N.* ὁρμέατο, *sive* ὁρμέατο (*Ion. pro* ὁρμητο) ἐπὶ τὸ ἄστυ, Profecti, Progressi sunt, viii. 35. *a.* ὁρμώμενος ἐκ τοῦ οὔρεος τούτου, Proficiscens, Iturus ex hoc monte, i. 36. *a.* ἐξ Ἄνδρου ὁρμεώμενος, Andro profectus, *sive potius*, Dum oppugnavit Andrum, missis inde ad alios insulanos legatis corrasit pecuniam, viii. 112. *f. coll.* 111. *extr. et* 112. *a. Similiter abundat fere verbum* ὁρμώμενος, viii. 133. *a. ubi* ἐνθεῦτεν ὁρμώμενος *non tam significat* Inde movens, *aut* Inde quum institueret movere; *sed nil aliud nisi hæc dicere videtur Scriptor*, Dum in Thessalia hiemabat, inde (ex Thessalia) legatum misit. ὡς φάτις ὥρμητο, Ut fama exiit, Sparsa est, Manavit, vii. 189. *a.* ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμητο, iii. 56. *m. N.*

2. ὁρμᾶσθαι, *sequente Infinitivo*, Instituere, Incipere, Adgredi, Parare *aliquid facere.* τῆς περὶ ὧδε ὁ λόγος ὥρμηται λέγεσθαι, De qua (terra) sermo hic Cœptus est haberi, Instituta est hæc narratio, iv. 16. *a.* τοῦ εἵνεκα ὁ λόγος ὧδε ὥρμηθη λέγεσθαι, vi. 56. 4. τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὥρμητο λέγειν, Quem Instituerat dicere, v. 50. *m. f.* ὁρμέατο ἐκδιδύναι (*abire*)· ὁρμεωμένου δὲ ταύτῃ τοῦ πλήθεος, Instituebant, Parabant, Parati erant eam ire: quam in partem quum Feretrus animus multitudinis, i. 158. *a.* νηυσὶ ὥρμηντο πονέειν, Instituerat, Parabat facere, vii. 23. *f.*

3. *Nonnunquam verbo* Ὁρμᾶσθαι *Actior quidam* impetus *significatur.* πολλῷ δεινότερα ἐτόλες, καὶ μᾶλλον ὥρμητο στρατεύεσθαι, Magis incitabatur, Incendebatur, vii. 1. *a. et f. Paulo post vero*, vii. 4. *a. ubi iterum* ὥρμητο στρατεύεσθαι *cum Wes. edidimus, commodior videtur locus esse Imperfecto* ὥρματο, *quod cum editis vett. præferunt mesti fere omnes.* Properavit, Totus in eo fuit. Ῥαιμὸς ὁρμημένος Ἥρξε στρατηλατέειν, vii. 19. *a. nescio satis-ne sit quod in versione posui*, Postquam ita constitutum erat Xerxi; *ubi forsan præstabat*, Xerxi ad bellum inferendum Con-

Digitized by Google

citato, Incenso, *præsertim si conferas extrema capitis præcedentis verba. Quos Scriptor dicit* Persas ὁρμημένους διώκειν τοὺς Ἕλληνας, illi ὁρόμῳ (cursu, citato gradu) ducebantur, *ut aiebat paulo ante.* ὁρμέοντο (*sive* ὁρμέατο *malis*) βοηθέειν, Properarant *illis* succurrere, ix. 61. *a.*

'Ορμέειν, Stationem habere, In statione esse. *al πρῶται τῶν νεῶν ὅρμεον πρὸς γῆ,* vii. 188. *a. ἐν Ἐλαιοῦντι ὅρμεον τριήρεις,* vii. 22. *a. Item in Passivo, eadem notione,* πρόπροσσαι ὁρμέοντο ἐς τὸν πόντον, vii. 188. *a.*

'Ορμή, ῆς, ἡ, 1. Impetus quem facimus in aliquem, Impressio, Invasio. ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἡ ὁρμὴ ἔσται, i. 11. *extr.* 2. Impetus animi, Ardor quo quis fertur ad aliquid suscipiendum. ἐπεὶ δαιμονίη τις γίνεται ὁρμὴ, vii. 18. *m.*

'Ορμίζειν, In tuta statione locare *naves.* καταγομένας τὰς νέας ὥρμιζε, vi. 107. *m.* οἱ μὲν αὐτοῦ ὁρμισάμενοι, Ibi stationem cepesunt, ix. 96. *a.*

"Ορμος, ου, ὁ, Statio navium. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ ὅρμοι ἐτοιεῦντο, vii. 194. *a.*

'Ορνίθιον, τὸ, Avicula. τὰ σμικρὰ τῶν ὀρνιθίων, ii. 77. *f.*

"Ορος, τὸ, Mons, *vide* Οὖρος.

'Ορόσαγγαι, Bene meriti de Rege, Persicum nomen, viii. 85. *extr.*

'Ορτάζειν, (*Ion. pro* ἑορτάζειν) Diem festum celebrare. ὀρτάζουσι, μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, ii. 60. *f.* διὰ ταῦτα ὀρτάζουσι, ii. 122. *m.* οἱ Λακεδαιμόνιοι ὀρτάζον τοῦτον τὸν χρόνον, ix. 7. *a.* ὀρτάσαντες, vii. 206. *m.*

'Ορτή, ῆς, ἡ, (*i. q.* 'Εορτὴ) Dies festus, Festorum solennia. ἑούσης ὀρτῆς τῇ "Ηρῃ τοῖσι 'Αργείοισι, i. 31. *a.* 'Απατούρια ἄγουσι ὀρτήν, i. 147. *b.* ἄγεσκον ὀρτὴν—Παναθήναια, i. 148. *a. ubi simul monetur,* Festorum omnium nomina apud Græcos in a desinere. ἐπεὰν τὴν ὀρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ, i. 183. *m.* μεγίστην οἱ (τῇ μεγίστῃ δαίμονι) ὀρτὴν ἀνάγουσι, ii. 40. *a.* 48. *a.* 61. *a.* 122. *m. Et in Plur.* τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτὰς, iii. 97. *a.*

'Ορτυξ, υγος, ὁ, Ceturnix, ii. 77. *f.*

"Ορυγμα, ατος, τὸ, Fossa, iii. 60. *a.* vii. 23. *m.* ὀρύσσοντες ὀρύγματα ὑπέγαια, Cuniculos agentes, iv. 200. *m. Conf.* Διώρυξ, *et Indic. Rer. voce* Fossa.

"Ορυς, υος, Bestia *quædam* Libyca, iv. 192. *a. N.*

'Ορύσσειν, 1. Fodere, Effodere. ὄρυσσε ἕλυτρον τῇ λίμνῃ,—τὸ χωρίον ὀρύρυκτο,—τὸ ὄρυσσε χωρίον, i. 186. *a. et m. mox*que ibid. *etiam* τοῖσι λίθοισι τοὺς ὠρύξατο, Effodiendos, Exscindendos curaverat lapides. ὄρυσσον ὑπὸ μαστίγων, vii. 22. *a.* 2. *i. q.* διορύσσειν, Perfodere. *Sic,* ὁ ἰσθμὸς τὸν ὄρυσσον, i. 174. *m. et paulo ante,* τὸ ὀλίγον τοῦτο, ἐὸν ὅσον ἐπὶ πέντε στάδια, ὄρυσσον οἱ Κνίδιοι, ibid. Rursusque ibid. *f.* ἰσθμὸν μὴ ὀρύσσετε, *in Otac.* *a*

'Ορχέεσθαι, Saltare. ἑωυτῷ ἀρεστῶς ὀρχέετο, vi. 129. *m. et* ὀρχήσατο Λακωνικὰ σχημάτια, *paulo post* ibid.

'Ορχηδὸν, *i. q.* ἡβηδὸν, Viritim. vii. 144. *a. N.*

"Ορχις, ιος, ὁ, Testiculus. οἱ ὄρχιες, iv. 109. *f. ubi de castoribus. Conf.* "Ενορχις.

"Ος, ἡ, τὸ, Qui, Quæ, Quod. *Genit.* τοῦ, τῆς, τοῦ, Cujus, *Dat.* τῷ, τῇ, τῷ, Cui, *et cet. De Ionico* τὸ *pro communi* ὅ, *et de Casibus obliquis, supra dictum est ubi de Articulo* ὁ, ἡ, τὸ, *num.* 3. *Servarunt tamen* ἐν ᾧ *libri omnes,* i. 74. *m. ubi suo judicio* ἐν τῷ *edidit Schæf. Etiam* ἐξ οὗ, *ni fallor, constanter usurpat Noster, non* ἐκ τοῦ. *Ferendus videtur fuisse Nominativus* οἵ, *idem valens ac* ὅσοι, ix. 98. *m.* οἱ ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες, *ubi, quod nos cum Schæf. ex codd. Arch. et Vind. edidimus* ὅσοι ὑμέων, *id fortasse ex scholio natum erat.*

2. *Ut apud Atticos, sic et apud Nostrum,* ὃς *et* οἱ *subinde idem ac* οὗτος, οὗτοι, *vel* ἐκεῖνος, ἐκεῖνοι, *valent. Sic* ὃς καὶ ὅς, Hic aut ille, iv. 88. *a.* καὶ οἱ, διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, ἐσέβαινον ἐς τὰς νέας, viii. 56. *b. Similiter* καὶ ἥ, οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν, *etc.* viii. 87. *a.*

3. ὅς, ἥ, τὸ, *interdum idem ac* τὶς *et* τί *valent.* ὃς ἦν, ὁ ἀναδέξας, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, vi. 124. *b.* γενομένης λέσχης ὅς γένοιτο αὐτέων ἄριστος, ix. 71. *m.* προβαλλομένων τόν τινα (*id est,* τίνα) στήσονται βασιλέα, i. 98. *a.* γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ ὧρα λέγειν, iv. 131. *f.* πλανωμένων αὐτῶν τὸ θέλει τὸ ἔπος εἶναι, vii. 37. *m. f.* εἶρετο τοὺς μάγους τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα, vii. 37. *f.* ἱστόρεε αὐτὸν τά σφι ὁ μητρυπάτωρ διελέχθη, iii. 51. *a.* ἵνα βουλεύσωνται τὸ ποιητέον ἔσται, viii. 40. *a. m.*

'Οσίη, ης, ἡ, Sanctitas, Pietas, Fas. κτήνεα θεῖων οὐκ ἔστι ὁσίη, ii. 45. *m. f.* ὅσον αὐτῆς (*i. e.* περὶ αὐτῆς) ὁσίη ἐστὶν λέγειν, ii. 171. *m.*

"Οσιος, Sanctus. ὅσια μὲν ποιέειν, ὅσια δὲ καὶ λέγειν, ix. 79. *m.* οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι, Nefas mihi esse existimo, Religioni mihi duco, ii. 170. *a.*

"Οσον, *Adverbium,* 1. Quantum, (*conf. mox* "Οσος.) *verum etiam,* Tantum, Solummodo, Non ultra. οὐκ ἐπικομέη ἐς τὴν γῆν ταύτην,—ἀλλ' ὅσον ἐς Κρήτην, iv. 43. *f. Conf. Viger. Idiot.* iii. 9, 12. 2. Quatenus, ὅσον ὁσίη ἐστὶ λέγειν, ii. 171. *m.* Quamdiu, nempe ubi ὅσον χρόνον *intelligitur.* ὅσον παντὸς στρατοῦ ἐδέου ἡγέεσθαι, ἐξήρκεε ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν, vii. 161. *a. m.* 3. *Adjecta te particula,* ὅσον τε, Circiter, Fere, Admodum, Non Amplius. ξύλα ὅσον τε διπήχεα, ii. 96. *a.* νεκρῶν ξύλινοι, μεγάθος ὅσον τε πηχυαῖον ἢ δίπηχυν, ii. 78. *a.* viii. 55. *extr.* ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους

Digitized by Google

ii. 99. *a. m.* ὅσον τε δέκα στάδια, Ix. 57. *a.* ὅσον τε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, iii. 5. *extr.* ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους, iii. 30. *a. m.* 4. ὅσον περ, *i. q.* ὅσον τε. ὅσον περ τρία στάδια, Tria admodum stadia, ix. 51. *a.* Peculiare est quod ii. 73. *m.* legitur, ὧν πλόσσων ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν, *ubi* ὅσον τι malueram, *coll.* i. 193. *m. f.* sed verum videtur quod dant alii codices ὅσον τε δυνατὸν εἶναι, *ut* ὅσον τε *idem valeat ac* τοσοῦτον ὅστε. 5. ὁσωνῶν, Quantulumcumque, Parumper, Tantillum. εἰ ἐχιόνιζε καὶ ὁσωνῶν, ii. 22. *f.*

Ὅσος, η, ον, 1. Tantus quantus, *et in Plur.* Tot quot. *Cui notioni vim quamdam addunt adjectæ particulæ* ἄν *vel* περ. ἀργύριον μέγαθος ὅσον ἄν, Pecunia quantulacumque, i. 199. *m.* λίμνη μέγαθος ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ, Lacus prorsus tanta quanta est illa quæ est in Delo, ii. 170. *f.* τοῦ χειμῶνος (ὁ ποταμὸς) ἐστὶ ὅσος περ ἐστὶ, Hieme tantus est, quantus per se (sua natura) est, iv. 50. *a. m.* ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε, Quousque, i. 64. *f.* (*Perperam olim in editt. nonnullis* ὅσσα *legebatur* i. 47. *a. pro* ὅσσα.)

2. ὅσος, *i. q.* πόσος. ὅσον τι δένδρεον γίνεται ἐξεπιστάμενος, Bene gnarus quanta existat arbor, i. 193. *m.* μὴ πύθῃ ὅσοι τινὲς εἰσὶ *etc.* Noli quærere quot illi sint numero, quantus sit illorum numerus, vii. 102. *f.* μὴ ἐπιλέγεσθαι,—ὅσοι πλῆθός εἰσι, vii. 236. *f.* (*Pro* ὅση, *quod* iv. 36. *extr. dabant nonnulli edd. et mssti, olim ex aliis revocavi.*)

3. ὅσος δὴ *significat* Quantitatem aliquam, per se quidem definitam, sed quam *is*, qui loquitur, exacte definire non potest aut non vult. ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δή, Pacti pretium nescio quod *vel* quantum, i. 160. *a.* κήρυγμα ἐποιήσατο, ζημίην τοῦτον ὀφείλειν, ὅσην δὴ εἶπας, Præconio edixit, hunc definitam quandam mulctam (nescio quantam) debiturum, iii. 52. *a.* ὅσας δὴ ἑκάστοισι ἐπιτάσσων, Certum quemdam numerum, nescio quem, singulis imperans, iii. 159. *f.* σιτία καταλιπόντες ὅσων δὴ μηνῶν, Relinquentes cibaria nescio quot mensium, iv. 151. *f.*

4. πλεῖστα ὅσα, Quam plurima, Plurimum quantum, i. 14. *a. m.* οἱ δέ σφι ἄφθονοι ὅσοι γίνονται, Ingens, Mirifica multitudo, iv. 194. *b.* ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο καταστρέφεσθαι, vi. 44. *a.*

5. *Denique notemus formulas loquendi quasdam hujusmodi:* χῶμα ἄξιον θώυματος, μέγαθος καὶ ὕψος ὅσον τί ἐστι, i. 185. *m. ubi naturalis verborum constructio sic concipienda,* ὅσον τί ἐστι (κατὰ) μέγαθος καὶ ὕψος, *sive malueris* ὅσον τί ἐστι τὸ μέγαθος καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ: *valet autem nunc* ὅσον *idem fere ac si dixisset* ὅτι τοσοῦτό ἐστι: *et similis est locutio isti,* ἐμάκηζον τὴν μητέρα, εἰων (*id est,* ὅτι τεταιδότων) τέκνων ἀκήρητα, i. 31. *f. Eodem pertinet quod legitur* v. 4. *m.* τὸν γενόμενον οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται ὅσα μὲν δεῖ ἀνεπλήσαι κακά. *Item,* προπύλαια θωυμάσια,—ὅσων τε τὸ μέγαθος λίθων ἐστὶ, καὶ ὁκοίων τέων, ii. 175. *a. nempe,* Admiratu digna sunt ista propylæa, quod ex lapidibus tantæ molis et tam exquisitæ qualitatis exstructa sunt. *Possis eadem commode etiam his Latinis reddere:* Ex tantæ molis tamque exquisitæ qualitatis lapidibus exstructa sunt!

Ὅσπερ, *i. q.* ὅς, Qui. ἀνὴρ ὅσπερ ἐν Ἀρτεμισίῳ, viii. 42. *b. ubi* ὅπερ *ms. F.*

Ὀστέινος, Osseus. φυσητῆρες ὀστέινοι, iv. 2. *a.*

Ὀστέον, τὸ, Os. *Plur.* ὀστέα, Ossa, iv. 61. *m.*

Ὅστις, *vel* Ὅς τις, *cum Optat. constr.* ὅστις γε σίνεσιν ἔχοι, vii. 49. *a. ubi alii quidem* ἔχει. *Genitivum et Dat. vide mox in* Ὅτευ. *Accusativum* τὸν τινα, *idem valentem ac* τίνα, Quem? Ecquem? *ex* i. 98. *a. supra citavi in voc.* Ὅς, *num.* 3. *Neutrum* ὅ τι *vide infra, in* Ὅτι.

[Ὀστρακίζειν, *vide* Ἐξοστρακίζ.]

Ὀσφραίνεσθαι, Olfacere, Odorem percipere. ὀσφρανόμενος, i. 80. *f. et mox,* ὡς ὀσφραντο (*alii* ὀσφραντο) τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι, ibid. *Est autem* ὀσφραντο, *aut* ὀσφραντο, *Præt. Imperfectum, tamquam a* Πρæs. ὀσφρημι *formatum, ut* ἵσταντο *ab* ἵστημι.

Ὅσῳ, *Adverb.* Quanto, *non solum cum Comparativo jungitur, sed et cum Superlativo, nempe instituitur Comparatio inter Plura, non inter duo solum.* διέδεξε, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, Quanto sit hic status melior, *nempe* duobus reliquis, iii. 82. *m. Latine* ὅσῳ *interdum non tam* Quanto, *quam* Quoniam, *reddi debet.* ἀνειδίσω μέγιστον—ὑμῖν, ὅσῳ προεστέατε τῆς Ἑλλάδος, v. 49. *a.*

Ὅτε, Quum, Quando, Quandoquidem. ἐγένετο γὰρ ἂν τοῦτο ὅτε *etc.* iii. 131. *f. ubi Wess. cum Gronovio:* Tunc enim id factum est, quando *etc.; pos cum H. Steph. et Larchero,* Fuit enim tempus, quum *etc.* οὐκ ἐστὶ ὅτε οὐ δύο ἢ τρεῖς, μάχης γινομένης, ἀπέθνησκον, Non est (*vel,* Non fuit) quum non *etc. id est,* Numquam non, Semper quoties factum prælium est, *etc.* ii. 120. *a. m.* ὅτε-περ *vide in* Περ *num.* 2.

Ὅτευ, Genitiv. *Ion. pro Attico* ὅτου *et comm.* οὕτινος, Cujus. ὅτευ θηρίου κρέα, i. 119. *f.* θεῶν ὅτευ ἐστὶ, ii. 82. *a.* ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενον, Nescio quid *ab illo* postulaturum, iii. 121. *a.* ἀπ' ὅτευ, i. 7. *m. ubi vide Var. Lect. Sic et* iii. 115. *a. In* ἐπ' ὅτευ iv. 45. *a. consentiunt omnes. Agnoscunt tamen etiam Atticam formam* ὅτου

Digitized by Google

libri omnes ii. 173. *a. in ista phrasi μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς. Etiamque nos* i. 145. *m.* ἀπ' ὅτου *ex ms. F. adscivimus, ubi tamen rectius fuerat vulgatum ab H. Stephano* ἀπὸ τοῦ, *aut* ἀπ' ὅτου, *quemadmodum correxit Schaf.*

Dativus, ὅτεῳ τρόπῳ, i. 95. *a.* 125. *a.* viii. 8. *m.* τρόπῳ ὅτεῳ βούλεαι, i. 168. *f.* παρ' ὅτεῳ ἀνθρώπων, iii. 68. *m. et f.* οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι, v. 87. *m. f.* περὶ ὅτεου ἀγωνίζονται *mss. Arch. et F.* viii. 26. *m. ubi alii* περὶ ὅτευ *vulgo.* ταῦτα καταγεῖν θεῶν ὁτεῳδὴ, Offerre deo nescio cui, i. 86. *a.* (*conf.* Ὅσος, πηλ. 3.)

Genit. Plur. ὅτεών κοτε εἴη ἀνθρώπων, viii. 65. *a. Dativ. Plur.* ὁτέουσι ἐγκυρήσει, ii. 82. *a.*

Ὅτι *et* Ὅ τι, *sive* (*ut vulgo scribere solent*) Ὅ, τι. *Particulam* ὅτι, Quod, Quia, Quoniam, *sua origine duabus ex vocibus* ὅ *et* τι *esse compositam, adeoque non differre a Neutro genere Pronominis* ὅς τις, *recte monuere Grammatici, in his Hoogeveen, cap.* xxxvi. 1, 1. *Qua ex origine quum intelligatur etiam variarum loquendi formularum ratio, in quibus particula* ὅτι *adhibetur, multis in locis longe commodius* ὅ τι *aut* ὅ, τι *divisis vocibus scribunt subtiliores editores, quam una voce* ὅτι, *uti vulgo plerumque pingebatur.*

Sic 1. *ubi* ὅ τι Cur, Qua de causa, Quo consilio *significat, rectius utique separatim duæ vocilæ scribentur: est enim talibus in locis* ὅ τι *elliptice dictum pro* διὰ ὅ τι *vel* κατ' ὅ τι, *quæ, Ionico sermone, idem valent ac* διὰ τί, κατὰ τί; *pro quibus similiter in communi sermone frequenter nude* τί *eadem notione usurpatur: Ipsum* κατ' ὅ τι *legitur* vi. 3. *a.* εἰρωτεώμενος κατ' ὅ τι προθύμως οὕτω ἐπέστειλε. *Nudum* ὅ τι *vi cum alibi, tum in hisce:* εἴρετο, ὅ τι μιν οὕτω προθύμως *etc.* i. 111. *a. m.* εἰρομένου δέ μευ ὅ τι σφι μούνοισι—καὶ ὅ τι *etc.* ii. 91. *m.* iii. 27. *m.* ὅ τι δὲ οὐκ αἰτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο σημανέω, iv. 127. *a. Bis in eadem phrasi ponitur* ὅ τι vi. 55. *semel notione τοῦ* κατ' ὅ τι, Cur, Qua de causa, *sive* Qua ratione, Quo pacto; *deinde notione simplicis pronominis,* Quid, Quas res. ὅ τι δέ, ἐόντες Αἰγύπτιοι, καὶ ὅ τι ἀποδεξάμενοι,—ἔλαβον τὰς βασιληίας, ἄλλοισι εἰρηται, Qua ratione vero, Ægyptii cum essent, et quibus rebus gestis (*Doriensium*) regna acceperint, ab aliis exposita est.

2. *Monent Grammatici,* ὅτι μὴ *idem valere ac* πλὴν ἤ, Nisi, Si excipias. *Sic,* οὐδαμοὶ—ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι, i. 18. *f.* ὅτι γὰρ μὴ Ἀθῆναι, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον, i. 143. *m.* οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὅτι μὴ γυνὴ μούνη, i. 181. *f.* οὐδεμίη ἄλλη ἐπιστροφὴ, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μοῦνον, ii. 13. *extr.* ὅτι γὰρ μὴ οἱ Ξυρακουσίων γενόμενοι τύραννοι, οὐδὲ εἷς τῶν ἄλλων ἐλεύθερός ἐστι *etc.* iii. 125. *a. m.* οὐδεὶς—ὅτι μὴ Κῦρος μοῦνος, iii. 160. *a.* ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ σπουδὴν, ix. 13. *f. Sed, omnibus istis in locis formulam* ὅτι μὴ *proprie* Quidquid non *significare, adeoque, originem locutionis si spectes, divisis vocibus* ὅ τι μὴ *scriptum oportuisse, quum per se poterat intelligi, tum liquido fit manifestum ex cognatis loquendi formulis, in quibus adest negativa particula, veluti* ii. 60. *f.* συμφορεῦσι δὲ ὅ τι ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἔστι, Conveniunt quidquid vir est et fœmina, *i. e,* viri omnes mulieresque: *ubi pronomen neutrius generis* ὅ τι *refertur ad duo substantive quorum alterum masculini generis est, alterum fœminini. Similiter alibi singulare* ὅ τι *refertur ad substantivum plurale; veluti apud Xenophontem;* ὅ τι μὲν ἂν δοκῇ ἡμῖν τῆς δικαιοσύνης ἔργα εἶναι, *Memorab.* iv. 2, 13.

3. *Elliptica locutio est* ὅτι τάχος, *sive rectius, divisis vocibus,* ὅ τι τάχος, *ubi intelligitur* ὅ τι δυνατὸν ἔσται *vel* ὅ τι δυνήσεσθε κατὰ τάχος, *aut simile quidpiam; id est,* Quidquid valueritis celeritate. ὅ τι τάχος στρατηὸν ἐκέλευσαν ὑμέας ἐκπέμπειν, ix. 7. *f. Alia ellipsis locum habet in ista formula,* ὅ τι πλέον ἦν ἢ ἔλασσον, vii. 184. *m. ubi intelligitur* οὐ λογίζομαι *aut aliquid tale.* Non computo, Non jam curo id quod vel plus est vel minus; *quam in sententiam Latino sermone compendiosius etiam dicimus,* Plus, minus.

Ὀτραλέως, Festinanter. ἐκέδραμεν ὀτραλέως, *Vit. Hom.* 21. *a.*

Οὐ, Non, *particula negans.* κατόρα τῶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον, vii. 208. *m. N.* 1. *Abundat juncta cum* οὐδείς: *ut,* οὐ μέντοι ἔφασαν ἀποθνήσκειν οὐδένα, ii. 63. *extr. Similiter,* οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμὰ, vii. 136. *a. m. Item in ista formula,* οὐδὲν μᾶλλον ἢ οὐ, *de qua supra dictum in* Μάλα.

2. *Jungitur cum* μή. ἔστε οὐ μὴ διαπεδασθῆναι τὴν στρατιὴν, viii. 57. *f. ubi alii* ἔστε μὴ οὐ *etc. Elliptica quadam ratione dictum est istud,* οὐ γὰρ μὴ ἀνάσχηται, Non est verendum ne illa repudiet, i. 199. *m. f.* 3. *Adjecto pronomine* τι *intenditur vis Negationis,* οὔ τι χαίρων, iii. 36. *m. N. Vide infra* Οὔτι.

Οὐδαμᾶ, *sive rectius* Οὐδαμὰ, *ut efferunt constanter nostri codd. F. Pa. Pc. et libri omnes edd. scriptique* vii. 136. *a. m. (quam varietatem ad* i. 5. *extr. quo loco primum occurrebat, adnotare neglexeram.)* i. q. οὔ κοτε *vel* μή κοτε, Numquam. οὐδαμὰ ἐν τούτῳ μένουσιν, i. 5. *extr.* i. 56. *a. (ubi continuo adjicitur* οὐδ' ἂν κοτε.) i. 58. *extr.* 67. *f.* ii. 168. *m.* iii. 10. *f.* 65. *a. et a. m.* iii. 69. *m.* vii. 83. *a.* ix. 74. *f. etc. Passim quidem* Neutiquam *vel* Nequaquam

Digitized by Google

intelligi potest, ut iii. 53. *m. f.* vii. 136. *a. m. sed in hisce etiam locis propria vocis notio,* Nunquam, *nihilo minus obtinet. Alibi perperam* μηδαμᾶ *præferunt nonnulli, ubi verum erat* μηδαμῶς, *quod vide.*

Οὐδαμῆ, 1. i. *q.* οὐδαμόθι *vel* οὐδαμοῦ, Nusquam, Nullibi. οὐδαμῆ Αἰγύπτου, ii. 43. *a.* οὐδαμῆ ἄλλῃ, ii. 116. *a.* 2. Nullam in partem. οὐδαμῆ μετιέντα, i. 24. *f.* οὐδαμῆ ἔτι (αὐτὸν) ἐξέπεμψε, i. 34. *f.* οὐδαμῆ κω ἐξεχώρησε, i. 56. *m. Perperam olim* οὐδαμῇ *edit. vett. pro* οὐδαμοῦ, ii. 50. *f.*

Οὐδαμοί, *i. q.* οὐδένες, Nulli. οὐδαμοὶ Ἰώνων, i. 18. *f.* ἐδεήθησαν οὐδαμά, i. 143. *f.* οὐδαμοί, εἰ μὴ Λίβυες, ii. 50. *f. ubi perperam* οὐδαμῆ *alii.* οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν, i. 47. *m.* ὑπὸ οὐδαμῶν ἀνδρῶν, iv. 123. *m. f.* 137. *m. f.* v. 12. *m.* οὐδαμῶν εἶσι κακίονες ἀνδρῶν, vii. 104. *m.* οὐδαμοῖσι μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, i. 24. *a. Sic* i. 57. *f.* οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω, vii. 150. *m. f.* οὐδένες ἐόντες ἐν οὐδαμοῖσι, ix. 58. *m.* πρήγματα μεγάλα, οὐδαμῶν Ἑλληνικῶν τῶν σὺ πολλὸν μέζω, vii. 145. *extr. ubi post* Ἑλληνικῶν *excidit forsan, subintelligendum certe videtur participium ὄντων.*

Fœminin. οὐδαμέας ἄλλας, iv. 114. *m. alii quidem* οὐδαμάς.

Οὐδαμόθι *et* Οὐδαμοῦ, Nusquam. οὐδαμόθι ἑτέρωθι, iii. 115. *a.* οὐδαμόθι πάσης τῆς Εὐράσης, vii. 126. *a.* οὐκ ὄρεον τὸν χοῦν οὐδαμοῦ ἐόντα, ii. 150. *a.* φανῆναι οὐδαμοῦ γῆς, vii. 166. *f.*

Οὐδαμῶς, Nullo modo, Nulla ratione, Nullo pacto, Neutiquam. ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε, i. 123. *m.* v. 35. *a.* δεικνύναι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελε, ii. 148. *m.* τοιέεις οὐδαμῶς βασιλικὰ, ii. 173. *m.* iii. 16. *a. m.* iv. 148. *a.* 154. *a.* v. 19. *a.*

Οὐδέ, Neque. *Pro* οὐδὲ, *quod olim editum erat, nos cum aliis* καὶ *posuimus: ἡμῖν* δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἀνέχονται, iv. 29. *f. ubi vide Var. Lect.*

Οὐδείς, Nullus, Nemo. ἢ τίς ἢ οὐδείς, Nullus aut vix unus, iii. 140. *m. N.* οὐδεὶς ὅστις οὐ, Nemo non, iii. 72. *m. Pluralis* οὐδένες, *i. q.* οἱδενὸς ἄξιοι, *vide in* Οὐδαμοί.

Fœminin. οὐδεμίη *et Accusat.* οὐδεμίην *vulgo editur, sed rectius, ut opinor,* (οὐ *ultimam a in communi sermone brevem*) Οὐδεμία *et* Οὐδεμίαν *præfert noster cod. F. cum aliis nonnullis. Vide Var. Lect. ad* i. 209, 21. ii. 101, 1. ii. 160, 18. *et ibi Not.* ii. 181, 11. iii. 51, 5. iv. 51, 5. viii. 100, 19. *N.* ix. 8, 9. *Exempla adposui sub voc.* Μηχανή. *Simpliciter pro* Μηδεμίη, *quod* iii. 155, 22. *ex Ald. propagatum est, alii codd.* οὐδεμία, *alii* μηδεμία *præferunt. Puto etiam* i. 4, 7. *pro vulgato* μηδεμίην *in aliis libris* μηδεμίαν *iri repertum, quamquam ibi varietas ista et meam et aliorum, qui alios codices inspexerunt, observationem præterit. Conf.* Εἷς.

Neutrum. οὐδὲν δ τι οὐκ ὑπίσχετο, Nihil non promisit, v. 97. *m.* Καρυστίοιτι οὐδὲν, τούτου ἕνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἦν, Nihil idcirco morabatur Carystiorum calamitatem, viii. 112. *f. N.* κατ' οὐδὲν λαμπρότητος, Tantum quantum nihil (*i. e.* Nihil admodum) splendoris, ii. 101. *m. N. Adverbialiter,* οὐδὲν πάντως, (*aliis quanto magis quam* οὐ πάντως,) Haudquaquam, ii. 101. *a.*

Οὐδέκοτε, *sicut* οὐδαμὰ *et comm.* οὐδέποτε, Numquam, viii. 111. *f.* οὐδ' ὃν αὐτὸς, οὐδὲ οἱ ἐξ αὐτοῦ, πώσεσθαί κοτε, i. 56. *a.*

Οὐδέτερος, Neutri. τὸ καταλειφθὲν τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐδετέροισί ἐστι, iii. 16. *m.*

Οὐδός, οὖ, ἡ, Via : *vide in* Ὁδός.

Οὐδός, οὖ, ὁ, Limen: ἐπὶ γήραος οὐδῷ, iii. 14. *f.* τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, *Vit. Hom.* 31. *a.*

Οὔδαρ, ατος, τὸ, Uber, Mamma, iv. 2. *a. ubi de Scythis* equas *mulgentibus.*

Οὐε, *sequente vocali, Ion. pro* οὐχ. *Sic* οὐκ οἷόν τε, οὐκ ὁμοίως, *et sic.*

Οὐκέτι, Non amplius. καὶ σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, i. 66. *a.* τὸ δὲ—, οὐκέτι εἶχον εἰπεῖν, ii. 119. *f.*

Οὐκί, (*Ion. pro* οὐχί) Non, Neutiquam. οὐκὶ ὀρῆσαι, i. 138. *m. f. ubi quidem* οὔτε *aut* οὐδὲ *malles, aut nullum* οὐκ, *ut apud Athenæum. Sed et alibi apud Nostrum, nihil fere amplius quam vocula* οὐ *valet.* οὐ σπουδῇ χρέωνται, οὐκὶ ἀβλῇ, οὐ στρέμμασι, οὐκὶ οὐλῇσι, i. 132. *a.* ἀπὸ τῶν μητέρων, καὶ οὐκὶ ἀπὸ πατέρων, i. 173. *f.*

Sed pro οὐκί, *quod* v. 13. *a. edebatur, placuit* οὔ κη, *quod alii libri dederunt: Vide supra voc.* Κή.

Οὔκω, *sive divisis vocibus* Οὔ κω, (*Ion. pro* οὔ πω) Nondum. οὔκω ἐγὼ λέγω πρὶν *etc.* i. 32. *m.* οὔ κω ὄπωπα, iii. 63. *f. Conf.* Κω.

Οὔκων, *sive divisis vocibus* Οὐκ ὤν, *pro comm.* οὐκοῦν *vel* οὐκ οὖν, 1. *subinde quidem parum differt a nuda particula* οὖ *abundante posteriore particula.* ἐπῄνεσα μὲν οὔκων ἐπαινέσας,—ταῦτα λέγοντες Ταρταπίνους οὔκων (*sive* οὐκ ὤν) ἔπεισαν, iii. 137. *f.* 138. *f.* 2. *Alibi* ὃν *vim suam* Igitur *obtinet.* οὔκων δὴ ἔπειθε, i. 11. *f.* οὔκων δὴ πείθειν αὐτὸν, i. 24. *a.* οὔκων ποιήσειν ταῦτα, ii. 139. *m. Quod legitur* iv. 118. *m.* οὔκων (*sive* οὐκ ὤν) ποιήσετε ταῦτα, *idem valet ac* εἰ οὖν οὐ ποιήσετε ταῦτα.

Οὔ κως, (*pro comm.* οὔ πως) Nullo modo, Neutiquam. οὔ κως οὔτε ἐχαρίζετο οὔτε *etc.* i. 33. *a.* οὔ κως ἤκουον, ἀλλ' ἀπέδοξέ σφι, i. 152. *m.*

Aliud est οὐκ ὡς, *pro* οὐχ ὡς, Non sicut. οὐκ ὡς Ἕλληνες, i. 2. *a.* οὐκ ὡς ἤθελε ἀπήλαξεν, i. 16. *b.*

Digitized by Google

Οὐλαὶ κριθῶν, Mola ex hordeo. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο, i. 160. *f. N.* οὐλῆσι in sacrificiis non utuntur Persæ, i. 132. *a.*

Οὐλόθριξ, *gen.* οὐλότριχος, Crispos habens capillos. οὐλότριχες Κόλχοι, ii. 104. *a.*

Οὖλος, η, ον, Crispus. οὐλότατον τρίχωμα, vii. 70. *m.*

Οὔνομα, *pro comm.* ὄνομα, *constanter. Notamus hic difficilem illum locum ubi τῶν Περσέων τὰ οὐνόματα* omnia in literam S desinere *ait Herodotus* i. 139. *N.*

Οὐνομάζειν, (*Ion. pro* Ὀνομάζειν, *quam formam verbi communem semel apud Nostrum* i. 86. *m. occurrere monuimus suo loco*) Nominare. Σκίθας Ἕλληνες οὐνόμασαν, iv. 6. οὔνομα τῇ πόλει—Βουτὼ δὲς καὶ πρότερον οὐνόμασταί μοι, ii. 155. *m.* οὐνομάζεται σκυθιστὶ, iv. 59. *m.* ἀπὸ τούτου μὲν τοῦτο οὐνομάζεται, Ab hoc (Hippoclide) originem duxit istud *proverbium*, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, vi. 129. *extr.*

Οὐνομαίνειν, Nominare, Mentionem facere. ὅσοι οὐνομαστοὶ εἰσι αὐτέων, τούτους οὐνομανέω, iv. 47. *m.*

[Οὐνομάρχης, *perperam olim edd.* iv. 66. *a. pro* ὁ νομάρχης.]

Οὐνομαστὸς, Nobilis, Clarus, Celebris. τὸ μέγιστον τέμενος καὶ οὐνομαστότατον, ii. 178. *m. Conf.* Οὐνομαίνειν.

Οὐράνιος, Cœlestis. οὐρανίη Ἀφροδίτη, iv. 59. *f. Nude*, ἡ Οὐρανίη, Luna *apud Arabes*, iii. 8. *m. et f. N.*

Οὐρανομήκης, Longitudine (Altitudine) cœlum attingens. οὐρανομήκεα δένδρεα, ii. 138. *extr.*

Οὐρανὸς, οὖ, ὁ, Cœlum. ἐνθαῦτα ὁ οὐρανὸς τέτρηται, iv. 158. *f. N.* ἢ δὴ ὁ οὐρανὸς ἔσται ἄνεφθε τῆς γῆς, καὶ ἡ γῆ μετέωρος ἔσται ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ, v. 92, 1. *a.*

Οὐρέειν, Mingere. οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, i. 133. *f. Conf.* Ἐνουρέειν.

Οὐρὴ, ῆς, ἡ, Cauda. τὴν οὐρὴν ἄκρην, ii. 47. *f.* ἀμαξίδας ὑποδέουσι τῇσι οὐρῇσι τῶν ὁίων, iii. 113. *b.*

Οὐρίζειν, (*Ion. pro* ὁρίζειν) 1. Disterminare. ὁ Νεῖλος τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης, *sive, ut plerique dant libri veteres*, τῇ Λιβύῃ, ii. 16. *f. N.* Τύρης ποταμὸς οὐρίζει τήν τε Σκυθικὴν καὶ τὴν Νευρίδα γῆν, iv. 51. *Similiter* iv. 56. *et* 57. vii. 123. *f.* 127. *m. Etiam*, Unam quamdam regionem finibus circumscribere. οὔρισαν τὴν χώρην ἐπὶ τοῖσδε, vi. 108. *f.* βωμὸν ἱδρύσατο, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν οὔρισε, iii. 142. *a.* 2. *Neutraliter*, Conterminum esse. Λιβύη ἐοῦσα περίῤῥυτος, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει, iv. 42. *a.*

Οὔρισμα, τὸ, (*Ion. pro* ὅρισμα) Finitio, Fines, Limes quo una terra ab alia disterminatur. οὔρισμα Ἀσίη καὶ Λιβύη οὐδαμὸν ἐὸν etc. ii. 17. *a.* οὐρίσματα τῇ Ἀσίῃ Νεῖλος τε καὶ Φᾶσις, iv. 45. *a. ubi perperam* οὐρίσματα *edit. vett.*

Οὖρον, ου, τὸ, Urina, ii. 111. *m. et f.*

Οὖρος, ου, ὁ, *comm.* ὅρος, Finis, Terminus, Limen. ὁ οὖρος ἦν τῆς τε Μηδικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Λυδικῆς ὁ Ἅλυς, i. 72. *a.* ὀγδοήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι, i. 32. *a.* οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον, Hunc ipsum annum præfiniens, i. 74. *m.* οὖροι πέντε ἦσαν ἐπὶ τοῦ σήματος, Termini, Cippi, i. 93. *m.* (*et ibi Var. Lect.*) τοὺς Αἰγυπτίων οὔρους, Ægyptiorum fines, ii. 17. *a.* φέροντας ἐς τοὺς οὔρους, Ad terræ suæ fines, iv. 33. *f.* ἐν οὔροισι χώρης, iv. 52. *m. f.* τὰ δύο μέρεα τῶν οὔρων ἐς θάλασσαν φέροντα, iv. 99. *m.* μὴ ἐκβαλεῖν τῶν σφετέρων οὔρων, iv. 125. *f. et* ἐβοήθεον ἐπὶ τοὺς οὔρους, *mox* ibid.

Οὖρος, ου, ὁ, Ventus secundus. ἀπέπεμπε κατ' οὖρον, iv. 163. *f. in Orac.*

Οὔρος, εος, τὸ, *comm.* τὸ ὄρος, Mons. ῥέει ἐξ Ἀρμενίου οὔρεος, i. 72. *a. m.* 80. *a.* οὔρεα θηριωδέστατα, i. 110. *a. al* ὑπάρεα τῶν οὐρέων, i. 110. *m. Sic rursus* οὔρεα, *et* τοῖσι οὔρεσι, *et* τῶν οὐρέων, ii. 28. *et alibi, consentientibus libris omnibus. Superest tamen communis forma* τὸ ὄρος, ii. 8. *ubi in istam formam ter libri omnes (quod sciam) consentiunt, licet paulo post* ibid. τῶν οὐρέων *et* τοῦ οὔρεος tenent omnes. *Rursus* ii. 12. ὄρος τοῦτο cum aliis libris omnibus tenet noster cod. *F. qui tamen paulo ante* ibid. οὔρεσι *præfert, ubi ex aliis* ὄρεσι *editum erat. Ex eodem cod. F.* οὐρέων *recepi* i. 203. *a. m. ubi* ὀρέων *vulgatum erat. Rursus vero* ὄρος ἅβατον *præferunt omnes* vii. 176. *a. m.*

Οὐροτὰλ, Bacchus, Sol, *apud Arabes*, iii. 8. *f.*

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, Auris. ὅτα τυγχάνουσι ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν, i. 8. *m.* ἐν τοῖσι ὠσὶ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμὸς, vii. 39. *a.* οἱ ἵπποι ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ὦτα, iv. 129. *f. Conf. Ind. Rer. et Pers. voce* Aures.

Οὐσίη, ης, ἡ, *comm.* οὐσία, Bona quæ quis possidet, Facultates, i. 92. *m. et f.*

Οὔτε, Neque. *Ad præcedens* οὔτε *refertur* δὲ, *absque negatione*, i. 108. *f.* οὔτε *in* οὐδὲ *mutavit Schæf.* i. 3. *a. ubi vide Var. Lect.*

Οὔτερος, *pro* ὁ ἕτερος, Alter ex duobus, i. 34. *a.* i. 134. *a. Neutrum*, τοὔτερον τῶν ἑτέων, i. 32. *a. Conf.* Ἕτερος.

Οὔτι, *sive separatim* Οὐ τι, Neutiquam, Nequaquam. οὔ τι μοῦναι αἱ Ἰάονων ὦραι, i. 148. *f.* οὔ τι τοιοῦτον νομίζουσι, ii. 46. *a. m.* οὔ τι ἐπῃράμην πάντα, iii. 135. *f.* οὔ τι χαίρων, *consentientibus codd. fere omnibus*, iii. 36. *m. ubi perperam* οὔ τοι *edidit. vett. Similiter pro vulgato* οὔ τοι—χαίροντα, iii. 69. *a. corrigendum* οὔ τι *videtur. Vid. ibi Var. Lect.*

Digitized by Google

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Hic, hæc, hoc, 1. ὁ ξεῖνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς, i. 43. m. Ἄδρηστος δὲ,—οὗτος ὁ φονεὺς, i. 45. f. οὗτος ἐκεῖνος τὸν σὺ ζητεῖς, i. 32. f. ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος, i. 85. f. οὗτος δὴ ὁ βουκόλος, i. 110. m. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν Πακτωλὸν, v. 101. f. οὗτος ἀνὴρ, v. 104. a. Similiter pro οὗτοι Βακχιάδαι καλούμενοι, v. 92, 2. a. οὗτοι οἱ Βακχ. interserto articulo legendum censuerat Valck. At aliam ibi esse rationem, et nihil esse novandum, docui in Adnot. οὗτοι—μῆνες, legebatur ii. 31. a. ubi nos cum Schæfero, vestigia codicum nonnullorum secuti, τοσοῦτοι pro οὗτοι posuimus.

2. Notemus porro usum ejusdem pronominis hujusmodi: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, —, οὐδὲ οὗτος προσωτέρω ἔφησε ἀπικέσθαι, iv. 16. m. βουλόμενον γὰρ τὸν σφέτερον βασιλέα, —, τοῦτον βουλόμενον εἰδέναι τὸ πλῆθος, iv. 81. m. f. ὁμνύουσι μὲν τοὺς παρὰ σφίσι ἄνδρας δικαιοτάτους —, τούτους (scil. ὁμνύουσι,) τῶν τύμβων ἀπτόμενοι, iv. 172. f. ubi vide quæ in Var. Lect. notavi. Conf. mox num. 3. sub fin.

3. Neutrum Τοῦτο frequenter apud Nostrum ita duplicatur, ut τοῦτο μὲν—τοῦτο δὲ significet Partim quidem, partim vero. Sic i. 30. f. (ubi vide Var. Lect. et Not.) i. 161. ii. 135. f. iii. 132. m. 136. m. 159. a. iv. 23. f. iv. 142. v. 28. a. et sæpius alibi. Nec vero formulæ τοῦτο μὲν constanter respondet altera τοῦτο δέ: ad præcedens τοῦτο μὲν nonnumquam in sequenti oratione sola particula δὲ aut δὲ καὶ refertur. Ad τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὸς, iii. 108. a. refertur deinde ἡ δὲ δὴ λέαινα. Ad τοῦτο γὰρ Ἀνάχαρσις, iv. 76. a. refertur dein πολλοῖσι δὲ ὕστερον ἔτεσι Σκόλης, initio cap. 78. Ad τοῦτο μὲν γὰρ Ἀλκμαίων, vi. 125. a. refertur dein Μετὰ δὲ etc. cap. 126. Ad τοῦτο μὲν, vii. 176. a. refertur mox deinde, ἡ δὲ αὖ. Conf. quæ ad vii. 22. a. notavimus. Quibus ex locis inter se collatis videndum ne vera Herodotea fuerit scriptura, quæ consentientibus probatissimis libris olim iii. 115. m. f. vulgata erat, τοῦτο μὲν —, οὔτε δὲ etc. ubi pro οὔτε δὲ Wess. ex codd. Arch. et Vind. τοῦτο δὲ recepit. At nullo pacto huc referri debuit id, quod ii. 99. a. præeuntibus pluribus quidem codicibus primus idem Wess. edidit. τοῦτο μὲν ἀπογεφυρώσαι καὶ τὴν Μέμφιν. Nam recte quidem in eodem cap. sub fin. legitur τοῦτο μὲν ἐν αὐτῷ πόλιν κτίσαι —, τοῦτο δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ ἱρὸν ἱδρύσασθαι: at superiore loco haud dubie verum istud erat quod ex aliis codd. editum olim legebatur, τοῦτον μὲν (scil. τοῦτον τὸν Μῆνα) ἀπογεφυρῶσαι etc. Nempe hoc loco ille usus pronominis οὗτος obtinet, de quo paulo ante (num. 2.) monui: τὸν Μῆνα,—οἱ ἱρέες ἔλεγον τοῦτον μὲν etc. Quo dein refertur quod initio cap. 100. legitur, Μετὰ δὲ τοῦτον κατέλεγον οἱ ἱρέες.

4. Genit. plur. per tria genera, Τουτέων, pro comm. τούτων. Sic τουτέων, nempe ἡμιπλινθίων, i. 50. m. τουτέων τῶν ἀνδρῶν, i. 68. a. et vii. 85. bis. τουτέων ἕνεκεν, i. 70. a. τῶν κρεῶν τουτέων, i. 73. f. τοῖσι τουτέων ἐκγόνοισι, i. 105. f. τουτέων πάντων καθαρὸς, ii. 38. m. f. ἐλάσσονες τουτέων, vii. 102. f. τριῶν τουτέων γενεέων, vi. 98. m.

Οὕτω, 1. Sic, Ita, absque s in fine, non solum ante literam consonam, sed et ante vocalem, ubi sermonis communis et Attici usus οὕτως postulat. οὕτω ἀποθνήσκειν δεῖ, i. 11. m. οὕτω ἔν, i. 32. m. οὕτω ὁ Ἅλυς, i. 72. m. Similiter olim bene editum erat οὕτω ἔσχε, i. 70. extr. ubi vide Var. Lect.

2. Notandus usus hujus particulæ in consecutione sententiæ, de quo monuit Wess. ad ista verba, ἐγγυητὰς χρὴν καταστῆσαντα, —, οὕτω ἂν ἄγεσθαι, i. 196. f. Ejusdem generis sunt exempla hæc: ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, οὕτω δὴ etc. i. 94. m. παραχρῆμα μὲν οὐδὲν —, ἐπεὶ δὲ —, οὕτω δὴ etc. vii. 150. f. ἐν κλιβάνῳ πυξάντες, οὕτω τρώγουσι, ii. 94. f. ἀποκτείναντες δὲ, οὕτω ἀνεῖσι ἀπέδοσαν τὴν βασιληΐην, ii. 100. m. διαφαγόντα δὲ —, οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται, iii. 109. m. f. Quibus et similibus in locis οὕτω idem fere ac ἔπειτα valet. Eodem pertinet quod vii. 170. f. legitur, ἀπικόμενοι τιμωροὶ Ταραντίνοισι ἀπέθανον τρισχίλιοι οὕτω. Vide ibi notata.

3. Interdum, ubi ad complendam sententiam (Ita ut) exspectasses respondentem præcedenti particulæ οὕτω alteram ὡς vel ὅστε, emittitur hæc altera; eaque ellipsis majorem quamdam vim addere videtur orationi. αἱ τῶν Αἰγυπτίων (κεφαλαί εἰσι) οὕτω δή τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας, iii. 12. m. (Præcesserat ibi locutio plena: αἱ τῶν Περσέων κεφαλαί εἰσι ἀσθενέες οὕτω, ὥστε etc.). ὁ λαγὸς—οὕτω δή τι πολύγονόν ἐστι, ἐπικυΐσκεται μοῦνον πάντων θηρίων, iii. 108. m. Alibi loco particulæ ὡς vel ὅστε, ad præcedentem οὕτω referendæ, ponitur pronomen relativum κρήνη πικρὴ, οὕτω δή τι ἐοῦσα πικρὴ, ἡ μεγάθεϊ σμικρὴ ἐοῦσα κιρνᾷ τὸν Ἴπανιν, iv. 52. m. N.

Ὀφείλειν, Debere. ὀφείλεις χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, i. 41. m. 42. f. σφάλλεσθαι ὀφείλεις, Labi (falli) debes, Necesse est (Periculum est) ut fallaris, vii. 50, 1. m. ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, vii. 152. m. f. εἶδον τὸ μὴ ἰδεῖν ὄφελον, i. 111. a. m. iii. 65. a. Conf. Ὀφελεῖν, et Προσοφείλειν.

Ὄφελος, τὸ, Utilitas, Usus. τῶν ὄφελός

ἐστι οὐδὲν, viii. 68. extr.

Ὀφθαλμιᾷν, Oculorum morbo laborare. ὀφθαλμιῶντος ἐς τὸ ἔσχατον, vii. 229. a.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, Oculus. ὀφθαλμὸς βασιλῆος, i. 114. a. τὸν παῖδα ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπέσαμψαν, i. 120. f. ἐμεῦ ἐξ ὀφθαλμῶν σφι γενομένου, v. 106. f. καμόντα αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ii. 111. a. m. παίειν μιν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν, ix. 22. m. f. ubi in cod. Arch. ἐς τὸν ὀμφαλὸν legi falso traditerat Galeus. Vide Not.

Ὄφις, ιος, ὁ, Anguis. ὄφιν μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλιος, viii. 41. m. τοῦ τριακαιδεκάπηχυ ὄφιος τοῦ χαλκέου, ix. 81. a. Conf. Indicem Rer. voce Serpentes.

Ὀφλέειν et Ὄφλειν, i. q. ὀφείλειν, Debere, Culpam sustinere. δικαίην ὄφλεε (al. ὤφλε) πρὸς βασιλῆος, viii. 26. f.

Ὀφρύη, ης, ἡ, (i. q. comm. ὀφρὺς) Supercilium, Tumulus in longitudinem extensus. ὑπὲρ τῆς θηρώδεος ὀφρύη ψάμμου πατῆναι, iv. 181. a. 182. a. 185. a. et f.

Ὀφρυόεις Κόρινθος, Alta, Edita Corinthus, v. 92, 2. extr. in Orac. cum Not.

Ὄχανον, ου, τὸ, Manubrium, Ansa. ὄχανα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ παισάμενοι, i. 171. m. μὴν ἀρουραίους καταφαγέειν τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχανα, ii. 141. f.

Ὀχεύειν τὴν ἵππον dicitur Equus admissarius cum Adscendit et init equam, iii. 85. extr. ὀρνίθων γένεα ὀχευόμενα, ii. 64. f.

Ὀχετεύειν ποταμὸν, Per canalem (Per alveum manu factum) deducere, derivare, fluvium, ii. 99. m. τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, iii. 60. m.

Ὄχθος, ου, ὁ, Tumulus, Collis. ἰζόμενοι ἐπὶ Διὸς Λυκαίου ὄχθον, iv. 203. m. ubi iamvero ὄχθην olim edd. ἰζόμενοι ἐπὶ τὸν καταντίον τῆς ἀκροπόλιος ὄχθον, viii. 52. a. ἐπάσαντο—διὰ ὄχθων οὐκ ὑψηλῶν, ix. 25. extr. 56. f. 59. m.

Ὀχλέειν τινὰ, Turbas movere alicui. ἔχουσαν αὐτὴν οἱ οἰκῆοι ὄχλεον, v. 41. m.

Ὀχληρὸς, ἡ, ὸν, Molestus, Operosus. ἦν ὀχληρὸν τοῦτο, i. 186. a.

Ὄχλον παρέχειν, Molestiam exhibere, Operose urgere aliquem, i. 86. m.

Ὄχος, ου, ὁ, Currus, Vehiculum. ἐσωρήσαντό μιν ὄχῳ καλλιστευόμενοι, viii. 124. f.

Ὀψίγονος, ὁ, ἡ, Sero natus, Post natus. ἦν βασιλεύοντι ὀψίγονος ἐπιγένηται, viii. 2. f.

Ὄψις, ιος, ἡ, Visus, Conspectus. τοσόνδε ἀπέφαινόν μοι ἐς ὄψιν, iv. 81. a. Et per metonymiam, Id quod quis ipse vidit. ὅσα ἄλλοι λέγουσι, ταῦτ' ἤδη φράσω προσέοντα δέ τι αὐτοῖσι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος, ii. 147. a. Inde et Visum nocturnum. ὄψιν εἶδε ἐν τῷ ὕπνῳ, iii. 30. m. 65. a. ὄψιν τινὰ ἰδὼν ἐνυπνίου, viii. 54. f. τὴν ὄψιν οἱ τοῦ ἐνυπνίου ἀπιγεόμενος, vii. 18. a. εἰ τοι ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου μὴ ἐναργὴς οὕτω ἐφάνη, vii. 47. m. et mox ibidem, ἡ ὄψις ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ὀνείρου. Dat. τῇ ὄψει, vii. 15. a. nisi ὄψι ibi scripserat auctor.

Π.

Π litera ante aspiratam vocalem locum obtinet suum, nec in φ mutatur. Itaque ἀπιγέεσθαι, ἀπικνέεσθαι, ἐπ' ἡμέρην, ὑπ' ἑωυτῷ, et similia dicit Herodotus, non ἀφιγεῖσθαι, ἀφικνεῖσθαι, ἐφ' ἡμέρην, ὑφ' ἑαυτῷ.

Πάγη, ἡ, Laqueus. τοῦ ἀδελφοῦ ὑπὸ πάγης ἁλόντος, ii. 121, 5. f.

Πάγχυ, (Ion. i. q. πάνυ aut πάντως) Prorsus, Omnino, Utique. πάγχυ περιχαρέες ἔσντες, iii. 157. m. δοκέων πάγχυ δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι, i. 31. a. πάγχυ ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθέα, iii. 157. a. iii. 27. a. m. iv. 35. extr. πάγχυ ἐπικείμενος, v. 104. m. πάγχυ εὔρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι, vii. 12. a.

Πάθη, ης, ἡ, idem fere ac τὸ πάθος, Casus, Calamitas. πυθόμενος αὐτοῦ τήν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην, i. 52. 122. m. τὰς πάθας τὰς Κύρου τῆσι ἑωυτοῦ ὁμοιούμενος, i. 123. a. τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν, Calamitatem oculorum, Cæcitatem, ii. 111. f. πάθῃσι προσκίπτειν, iii. 40. extr. τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος, Vit. Hom. 21. f.

Πάθημα, ατος, τὸ, i. q. τὸ πάθος et ἡ πάθη, Calamitas. τὰ συντυγχάντα σφι παθήματα, viii. 136. m. f. τὰ δέ μοι παθήματα—μαθήματα γεγόνασι, i. 207. a.

Πάθος, εος, τὸ, Calamitas, Clades. τὸ Καρδίων πάθος, i. 91. a. ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν, Irreparabile malum patrare, i. 137. a. (quo de loco vide quæ sub voce Ἔρδειν supra monui.) μετὰ τὸ τῆς θυγατρὸς πάθος, Post filiæ calamitatem, (mortem,) ii. 133. a. ἰδὼν πάθος μέγα (ingentem cladem) Πέρσας πεπονθότας, iii. 147. a. ἀπήγγειλε τὸ πάθος, v. 87. a. viii. 97. a. τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα, v. 4. f. τοῦ Φοινικήϊου πάθεος, viii. 90. extr. Pro τοῦ ἑταίρου πάθος, quod iii. 14. f. olim legebatur, alii plerique codices τοῦ ἐτ. πένθος dederunt, eadem notione.

Παιγνίη, ης, ἡ, Lusus. τὰς παιγνίας, i. 64. a. τῶν παιγνιδίων, ibid. m.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, ἡ, Lusuum et jocorum amans. ματαιός τε καὶ παιγνιήμων, ii. 173. a.

Παιδίον, ου, τὸ, vi. 61. m. et f. ubi de Puella agitur.

Digitized by Google

Παιδοφόνος συμφορή, Calamitas hominis qui imprudens filium occidit, vii. 190. *extr. N.*

Παίειν τινὰ ἐς τὴν γῆν, Terræ adfigere, Humum prosternere. ἁρπάζει μέσον, καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν, ix. 107. *m.*

Παίζειν, Ludere. ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπὸ Ἑλλήνων, Narratio temere et per lusum ficta, iv. 77. *f.*

Παῖς, δός, ὁ, Puer, Filius. Δυδῶν παῖδες, Lydorum filii, Lydi, i. 27. *m.* Ὅρκον πάϊς ἀνώνυμος, vi. 86, 3. *in Orac. conf. Not.*

Παιωνίζειν, Pæanes canere. ἐπαιώνιζον κεχαρηκότες, v. 1. *f. et mox* ibid. παιωνίσασι ἐπιχειρέουσι.

Παιστοῦν, *vide* Ἐμπαιστοῦν.

Παλάθη, ης, ἡ, sigillatim, ἡ τῶν σύκων ἐκ' ἀλλήλοις σύνθεσις, σύκων μάζα, *sed et generatim*, Massa ex quibuslibet fructibus inter se compressis confecta. ἐκ τῆς παχύτητος αὐτοῦ (τοῦ καρποῦ) τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, iv. 23. *m. f. N.*

Πάλαι, *et præfixo articulo*, Τὸ πάλαι, Olim. i. 5. *f.* iv. 180. *m.* vii. 74. *a.* (*ubi olim τὸ aberat edidis.*) vii. 95. *f.* 142. *m. Conf. mox* Τὸ παλαιόν.

Παλαίειν, Conflictari: εἰ παλαίσειεν, *commode exhibet cod. F.* viii. 21. *a. ubi alii* (*quod novimus*) *omnes* παλήσειε. *Vid. Not.*

Παλαιὸς, Antiquus. *Inde Neutrum*, **Τὸ παλαιὸν**, *adverbialiter positum*, i. *q.* τὸ πάλαι, Olim, Antiquitus, i. 171. *a.* 173. *a. et a. m.* iv. 12. *a.* v. 87. *f.* vii. 59. *f.* 89. *a.* viii. 31. *m. Sic* τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον, ix. 26. *a. ubi etiam paulo ante*, καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ ἔργα.

Comparat. παλαίτερος. *Hinc* ἐκ παλαιτέρου, A priscis inde temporibus, i. 60. *m.*

Πάλαισμα, τὸ, i. *q.* ἡ πάλη, Lucta, Luctæ certamen in ludis Olympicis. ἀσκέων περιτάθλων, παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν τὰ Ὀλύμπια, ix. 33. *a. m. N.*

Παλαιστιαῖος, η, ον, Unius palmæ mensuram habens. *Conf.* Τετραπάλαιστος *et* Ἑξαπάλαιστος.

Παλάμη, ης, ἡ, Palma manus; *metaphorice*, Ansa, Occasio, Via et ratio efficiendi aliquid, τέχνη, *interprete Suida*, ἔλεγε ἔχειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζοι ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους, viii. 19. *m.*

Παλαιγκότως συνεφέροντο αὐτοῖσι, Calamitates illis recruduerunt, Nova mala in illos incubuerunt, iv. 156. *a. N.*

Παλιλλογέειν, i. *q.* πάλιν λέγειν, Iterum dicere, Repetere. ὃς οἱ ἐπαλιλλόγητο (τὸ πρῆγμα), Postquam res iterum ab illo narrata, Repetita, erat, i. 118. *et ibi Var. Lect. Idem verbum restituendum Herodoto censuerunt viri docti*, i. 90. *m.* ἐπαλιλλόγησε *pro* ἐπαναλόγησε *corrigentes: vide ibi Var. Lect. et Not.*

Πάλιν, *non solum*, Rursus, Iterum; *sed et*, Retro. πάλιν χώρεε, μήτ' εἴσω ἐς τὸ ἱρὸν, v. 72. *m. f.*

Παλινδρομέειν, Recurrere, Renavigare, ἐναντίου ἀνέμου γενομένου παλινδρομῆσαι, *Vit. Hom.* 19. *m. et mox* πεπαλινδρομηκότας, ibid.

Παλίντονα τόξα, Reciproci arcus, *id est*, Qui in utramque partem tendi possunt, vii. 69. *a. et ibi Var. Lect. et Not.*

Παλλάδιον, τὸ, i. *q.* Ἀθηναίης ἄγαλμα, iv. 189. *m. coll.* ibid. *a.*

Παλλακεύεσθαι, Pellicis (Concubinæ) loco habere. τὴν Φρονίμην παραλαβὼν— ἐπαλλακεύετο, iv. 155. *a.*

Παλλακὴ, ἡ, Pellex, i. 84. *m.* πολλὰς κουριδίας γυναῖκας, πολλῷ δὲ πλεύνας παλλακὰς, i. 135. *extr.*

Πάλλειν, Vibrare, Quatere, Agitare. *Hinc Passivum* **Πάλλεσθαι** Concuti, Palpitare, Trepidare. οἱ τάρχοι ἐπάλλοντό τε καὶ ἥσπαιρον ὅκως περ ἰχθύες νεάλωτοι, ix. 120. *a. Not.* ἰδὼν δὲ παλλομένους (τοὺς ἰχθῦς), i. 141. *m.* δείματι παλλόμενοι, Metu trepidantes, vii. 140. *f. in Orac.* Rursus πάλλεσθαι, (*verbum Medium*) Sortes ducere, *nempe* ex concussa urna, Sortiri, Sorte inter se contendere. κελεύων πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ λαγχάνει, *etc.* iii. 128. *a.*

Πάλος, ου, ὁ, Sortitio. πάλῳ ἀρχὰς ἄρχει, iii. 80. *f.* τὸν πάλῳ λαχόντα, iv. 94. *a.* 153. *m.*

Παμφόρος, ὁ, ἡ, Omnium ferax, Fertilis. χώρη παμφορωτέρη, vii. 8. 1. *f.*

Πανδαισίη τελέη, Epulæ omni munificentia instructæ, v. 20. *m. Commode Suidas:* Πανδαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἀφθονα, καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδημεὶ, *adverb.*, Cum omnibus copiis, Cum totius populi viribus, Universi cives. ἐπῆλθον βοηθέοντες Πλαταιεῦσι πανδημεὶ, vi. 108. *a.* vii. 206. *m.* πανδημεὶ, αὐτούς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ ἱρὰ, vii. 120. *a.* τὸν βάρβαρον δέκεσθαι πανδημεὶ, vii. 145. *a.* viii. 40. *m.* Λακεδαιμονίων πανδημεὶ διζημένων (αὐτὸν), Quum Lacedæmonii universi atque singuli eum quærerent, ix. 37. *m.*

Πανδοκεύειν, Hospitio excipere. πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους καὶ εὐδοκιμέοντα, iv. 95. *m.*

Πανηγυρίζειν, Magna hominum frequentia festos dies celebrare, Ad celebrandos festos dies convenire *in aliquem locum.* πανηγυρίζουσι ἐς Βούβαστιν πόλιν, ii. 59.

Πανήγυρις, ιος, ἡ, Panegyris, Festorum dierum celebratio *sive* celebritas. πανηγύρις καὶ πομπὰς ποιησάμενοι, ii. 58. πανηγυρίζουσι πανηγύρις, ii. 59. θυσίας Ἀθηναίων ἀναγόντων καὶ πανηγύριας, vii. 111. *m.*

Digitized by Google

Παντμερὸν πλέοντες, Per totam diem navigantes, vii. 188. *b.*

Πανιώνιον, Panionium, locus ubi agitur communis Ionum conventus, i. 141. *f.* 142. *a. et præsertim* i. 148. *a.*

Sed plur. τὰ Πανιώνια *sunt* Dies festi quos convenientes cunctis e civitatibus celebrabant Iones, i. 148. *m.*

Παννυχὶς, ἴδος, ἡ, Pervigilium. παννυχίδα στήσειν (τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν), iv. 76. *m.*

Πάννυχος, *i. q.* παννύχιος, Pernox. πάννυχος λύχνος παρακαλεται, ii. 130. *m.*

Πανοικίη, ης, ἡ, Universa familia. *Inde Dativus absque articulo positus,* Πανοικίῃ, *Adverbii locum tenet, significatque* Cum tota domo, Cum universa familia. ὡς δὲ ἄρα πανοικίῃ μιν περιέλαβε, viii. 106. *m. nempe* Cum liberis et uxore, *ut* ibid. *paulo ante dictum.* τὸν χρῆν πανοικίῃ, αὐτῇ γυναικὶ, συνέπεσθαι, Qui debuerat cum tota familia ipsaque uxore me sequi, vii. 39. *a. Eodem pertinet quod* ix. 109. *m. legitur* τῇ δὲ κατὼς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, πρὸς ταῦτα εἶπε Ἑρξῆ, *ubi* τῇ *non est articulus ad* πανοικίῃ *referendus; sed, quemadmodum,* i. 24. *m.* καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἤδεσθην, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι—ἀοιδοῦ, ἀναχωρῆσαι, *ex Nostri usu loquendi idem valet ac si dixisset,* καὶ τούτους, ἐσελθεῖν γάρ σφι ἤδεσθην,—ἀναχωρῆσαι, *sic nunc* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι,—εἶπε, *idem valet ac si dixisset* ἡ δὲ, κακῶς γάρ οἱ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, εἶπε Ἑρξῆ: *quo de usu loquendi perspecte Schæferus etiam monuit, a quo se veram hujus loci rationem edoctum esse profitetur Dav. Schulz. in Animadvv. ad h. l.*

Παναπλίη, ης, ἡ, Universa armatura. τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ, i. 60. *m. f.*

Πανσέληνος, ἡ, *scil.* ὥρα, Plenilunium. ἐν τῇ πανσελήνῳ, ii. 47. *f.* οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου, ἔμενον τὴν πανσέληνον, vi. 106. *extr.* μετὰ τὴν πανσέληνον, vi. 120. *b.*

Πανστρατῇ, Cum omnibus (*vel,* Cum frequentibus) copiis, i. 62. *m.* vii. 103. *a.* viii. 27. *a.* 66. *f.*

Παντακῇ *et* Πανταχῇ, *sicut* πάντῃ, *apud Nostrum valet* Quovis modo, Quolibet respectu, Quaquaversum. (πάντα τρόπον *interpretatur Suid. et Phot.*) τῆς ἐστι παντακῇ (*al.* πανταχῇ) μέτωπον ἕκαστον ἐκτὸ πλέθρα, ἑούσης τετραγώνου, καὶ ὕψας (ἐὸν) ἴσον, Latus illius quodque quaquaversum metitur octingentos pedes, est enim quadrata pyramis, et altitudo basi æqualis est, ii. 124. *f. N.* δηλοῖ δὲ οὐ κατ' ἓν μόνον, ἀλλὰ παντακῇ, ἡ ἰσογωρίη ἐς ἐστι χρῆμα σπουδαῖον, v. 78. *a. ubi pro his Vallæ Latinis,* Non ex uno tantum, sed undique, datur intelligi; *nos in eamdem fere sententiam ista posuimus,* Adparet autem non hoc uno exemplo, sed ubique, quam præclara res sit *etc. Sed vide, ne hæc fuerit mens Herodoti:* Adparet autem, quam præclara non uno tantum modo, (uno respectu, una in re) sed omnibus modis (quolibet respectu, omni ex parte) res sit æqualitas juris. *Similiter ista,* Παντακῇ ἔν μοι δῆλά ἐστι, ὅτι ἐμάνη μεγάλως ὁ Καμβύσης, iii. 38. *a. in eamdem cum superioribus interpretibus sententiam his Latinis reddideram,* Quibus ex omnibus fit mihi manifestum, furore maximopere actum fuisse Cambysen. *At,* quibus ex omnibus *Græce* παντακῇ, *non* παντακῇ, *sonat: videndumque puto, ne, deleto post* δῆλά ἐστι *comnate, adverbium* παντακῇ *simul cum* μεγάλως *ad verbum* ἐμάνη *sit referendum, ut hoc dixerit Herodotus,* Fit mihi manifestum, Cambysen quovis modo (omnes in partes, *in deos et in homines*) vehementi furore actum fuisse. *Quæ si minus placent, superest ut* παντακῇ *h. l. et* v. 78. *a. pro* πανταχόθεν *aut pro* παντεχοῦ *accipiendum statuamus.*

[Παντεχοῦ *vulgo legebatur* iii. 117. *a. ubi probus cod. ms. opportune dedit* Παντεχοῦ, *quod vide suo loco.*]

Παντελέως, Prorsus, Omnino, Absolute, Perfecte. ὃς οἱ παντελέως εἶχε (*i. q.* παντελὲς ἦν) τὸ οἴκημα, iv. 95. *f.* παντελέως τιμεώμενοι τῶν περ ἐστὲ ἄξιοι, iv. 20. *f.* ἡ διώρυξ παντελέως πεποιημένη, vii. 37. *a.* σχὼν παντελέως τὰς Ἀθήνας ὁ Ἑρξης, viii. 54. *a.*

Πάντῃ, (*conf.* Παντακῇ) Quaquaversum. ἦν χῶρος ἐκανθέδης ὅσον τε ἐπὶ σταδίους εἴκοσι πάντῃ, i. 126. *a.* (*ubi vide Var. Lect.*) Διὸς Βήλου ἱρὸν,—δύο σταδίων πάντῃ, ἐὸν τετράγωνον, i. 181. *a.* ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστὶ πάντῃ, ii. 168. *a.* τῆς Σκυθικῆς, ἑούσης τετραγώνου, ἴσον τό τε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέρον, καὶ τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν, iv. 101. *a.*

Dubitationem movet quod legitur ii. 78. *a.* περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον πεποιημένον,—μέγαθος ὅσον τε πάντῃ πηχυαῖον ἢ δίπηχυν, *ubi* πάντῃ *non, ut alibi,* Quaquaversum, In quadratum, *significare potest: quare ibi* πάντῃ, *præeuntibus aliis interpretibus, addubitans quidem,* omnino *interpretatus sum, mensuram non nisi ad* longitudinem *referens. Vide ibi Notata.*

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, Ex omni regione, Omnis generis. συνῆλθον παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικὰ, *Vit. Hom.* 1. *a.*

Πάντοθε, *i. q.* πάντοθεν, Undique. περιελθόντες πάντοθε dedit noster cod. *F.* vii. 225. *extr. ubi alii vulgo* πάντοθεν.

Παντοῖος, η, ον, Omnis generis, Nullius non formæ. παντοῖος ἐγένετο, In omnes formas sese convertit. Omnem movit lapidem, Nihil non tentavit *quo vel efficeret*

Digitized by Google

vel impediret aliquid. Sequente Participio: παντοῖος ἐγίνετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι, ix. 109. *m. f.* παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι Ἰώνων λῦσαι τὸν πόρον, vii. 10, 3. *Item, sequente Infinit. absque Participio:* παντοίη ἐγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι τὸν Πολυκράτεα, iii. 124. *m. N.*

Παντοίως, Quovis modo, Omnibus modis, vii. 211. *extr.*

Πάντως, Omnino. πάντως κου τυνθάνεαι, Utique, Haud dubie nosti, vii. 157. *a.* οὐδὲν πάντως, *i. q.* πάντως οὐ, Omnino non, Neutiquam, Nequaquam. οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο ἐκ σφέας τὸν στόλον ὁρμήσεσθαι, v. 34. *a.* οὐδέν τι πάντως ἂν ἐξεῖλον αὐτούς, v. 65. *a.* εἰ δὴ δεῖ γε πάντως ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους στρατεύεσθαι, vii. 10, 8. *a.*

πάντως συνεχώρεόν οἱ, ix. 35. *a.* reddunt *vulgo*, Prorsus ei assenserunt: *sed malles utique* πάντων, Omnibus postulatis ejus concesserunt. *Quod* i. 206. *m. editum erat*, ἀλλὰ πάντως μᾶλλον (*scil.* ἐθελήσειε) ἢ δι' ἡσυχίης εἶναι, *id non ferendum putavi, sed* πάντα μᾶλλον *recepi, quod ex cod. Arch. commendavit Galeus. Vide Var. Lect.*

Πανάλεθρος ἐξαπόλλυται, Funditus perit, vi. 37. *f. ubi plerique quidem mssti cum edd. vett.* πανωλέθρως *tenent.*

Παπαῖ, Marbδνιε, Papæ, Mardoni! viii. 26. *f.*

Παππαῖος, Paternus, Pater, *nomen Jovis apud Scythas*, iv. 59. *f.*

Πάπραξ, ακος, ὁ, Piscium genus in Prasiade lacu, v. 16. *extr.*

Πάρα, *pro* πάρεστι, Adest, Est. οὔτε οἰκός ἐστι—, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα, (*id est*, πάρεστί μοι,) Neque decet, nec mihi voluntas est, (*sive*, nec ego per me id cupio,) i. 42. *m.* τῷ πάρα μὲν πάντα ὅσα περ σοί, Cui (*nempe* mihi) omnia sunt, (præsto sunt), quæ tibi, v. 106. *m.* οὔτε ποιεῖς οὕ, οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα, vii. 12. *f.*

Παρά, *præpositio*, 1. *constructa cum Genitivo*, A, Ex, De, *frequenter. Pauca notamus.* ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλῆος, viii. 140, 1. *a.* συνθώνονται παρὰ πυρσῶν, Ex ignibus cognoverunt; *quasi* Ab illis edocti, vii. 182. *f. N.* (*ubi* διὰ πυρσ. *Arch. ex docti librarii ingenio.*) παρ' Αἰγυπτίων μεμαθήκασι, ii. 104. *m.* παρ' ἑωυτοῦ δίδους, De suo ære dans, viii. 5. *a. N.* ii. 129. *m. Sic* παρ' ἐμωυτοῦ, vii. 29. *m. Quod* viii. 55. *a. legitur*, λόγος παρ' Ἀθηναίων *etc. id non ita accipiendum quasi* λόγος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίων. *significaret* Fama est apud Athenienses; *sed juncta intelligi debent verba* παρ' Ἀθηναίων μαρτύρια θέσθαι, Testimonia in medium proferre ab Atheniensibus sibi exhibita.

2. παρὰ *cum Dativo*, Apud. παρ' ἑωυτοῖσι, Apud se, Sua in terra, i. 105. *f.* κείμενα ἔσται παρὰ σοὶ σά, vi. 86, 1. *f.* ἔχειν παρ' ἑωυτῷ (Clam habere) καὶ μηδενὶ ἐξοίσειν τὴν ἀπάτην, iii. 74. *m.* παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, Judice Dario, iii. 160. *a. Similiter*, ἣν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλέϊ, iv. 65. *b. Sic*, παρ' ἐμοί, Meo judicio, i. 33. *f.* τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέοντας ὀλβίους εἶναι, i. 86. *m. f.*

3. παρὰ *cum Accusativo*: (1) Apud aliquem (*deponere aliquid*) τὰ ἡμίσεα θέσθαι παρὰ σέ, vi. 86, 1. *f. N.* οὗτος κατελείφθη παρὰ τὸν νηόν, iv. 87. *f.* τὴν νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσαν δύναμιν, viii. 140, 1. *m.* (*ubi nonnulli quidem* παρ' ἐμοί, *sed vide Var. Lect. et Not.*) ὡς ἐπτὰ παρ' αὐτὸν παῖδας, Apud, Circa eum, Cum illo, i. 86. *a.* (2) *Frequentissime idem valet ac* πρὸς *vel* ἐς, Ad. ἀναφέρειν παρ' ἑωυτὸν, Ad se deferre, i. 47. *m.* ἀπικόμενοι παρὰ Κροῖσον, i. 36. *a.* κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα, i. 73. *f.* ἤγαγον παρὰ Κῦρον, i. 86. *a. et similia passim. Sic et* i. 127. *a.* οἷόν τε ἀτομόλεον παρὰ τοὺς Πέρσας *haud incommode edebatur, ubi quidem in* πρὸς τ. Π. *consentiunt mssti fere omnes.* παρὰ σμικρὰ, i. 120. *m. idem ac* ἐς σμικρὰ *valet.* (3) Juxta, Secundum. παρὰ τὸν Ἀσωπὸν, ix. 15. *m.* (4) *Est ubi* παρὰ *idem fere ac* πάρεξ *sonat*, Excepto, Demto *hoc*, Hoc unum ni adfuisset vel obstisset. παρὰ ἓν πάλαισμα ἤθραυε νικᾶν ὀλυμπιάδα, ix. 33. *a. m. N. Conf.* Πάλαισμα *et* Τρέχειν.

Παραβαλνειν, 1. Juxta, A latere ire. *Hinc, sicut Præt.* βάβηκε *non tam* Ivit, *quam* Stetit *significat, sic* παραβέβηκέ οἱ ἡνίοχος, vii. 40. *extr.* A latere ejus stabat auriga: *in hunc enim modum corrigenda ibi Latina censeo, pro eo quod alios secutus posueram*, incedebat. 2. Offendere, Voluntatem alicujus transgredi. τίνα δαιμόνων παραβάντες, Quo numine læso, vi. 12. *a. m.*

Παραβάλλειν, 1. Admovere, *varia atque varia ratione; veluti* (1) Admovere unam rem alteri, Conferre, Comparare unam cum altera. ὥστε τὴν Λιβύην ἢ Ἀσίην ἢ Εὐρώπην παραβληθῆναι, iv. 198. (2) Adducere, Mittere *ad aliquem*, Tradere *alicui*, Deponere *apud aliquem*. παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι (τοῖσι Ἴωσι) Αἰγυπτίους, τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι, ii. 154. *a. Hinc verbo Medio cum Accusativo casu,* ἡμέων ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα, vii. 10, 8. *a.* Nobis ambobus liberos nostros in medio deponentibus; Altero nostrum alteri liberos nostros tradente et apud eum, veluti pignora deponente. (*Nescio an eisdem verbis, ex alio usu verbi* παραβάλλεσθαι, *simul significetur* Periculum quod incursuri sint isti liberi.) (3) *Verbum* παραβάλλειν *in forma activa etiam Reciprocam habet notionem*, Admovere se, Sese conferre

Digitized by Google

ullque. παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰδὺ Λιλύβου, vii. 179. *ubi non utique necesse est ut* παρέβαλε *Latine* Trajecit *aut cum Porto* Adpulit *reddatur; nec enim solum in Maritimo itinere, verum etiam in Pedestri, locus huic verbo est. Vide Lexic. Polyb. voce* Παραβάλλειν, *num.* 3.

2. παραβάλλεσθαί τινα, Circumvenire, Fallere, Decipere aliquem. μηδαμᾶ ἐμὲ παραβάλῃ, i. 108. *m. f.*

3. παραβαλλόμενα (Proposita) *dant codd. nonnulli*, i. 88. *m. pro vulgato* παραλαμβανόμενα.

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, Audax, Periculosus. ἔργον παράβολον ἐργασμαι, ix. 45. *f.*

Παραγγέλλειν, Jubere, Signum dare, (*in re militari*). Ἐπειδὴ παρήγγελλον ἀναπλέειν, viii. 70. *a.* παρήγγελλε Λακεδαιμονίοισι λέγειν κατὰ τοὺς ἄλλους, ix. 53. *a.*

Παράγειν, 1. A recta via abducere, Transversum agere. οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν (τὰς) μοίρας, Viam (Cursum) mutare fatorum, i. 91. *a. conf.* Παραγωγὴ *et Not. ad* i. 142. *m.* 2. In medium producere. ὕνδρας παρῆγε ἔσω, v. 20. *m.* 3. Præter locum aliquem transducere. *Vide in* Παρεξάγειν.

Παραγίνεσθαι, Advenire, Adesse. καὶ σφι ὁ κίνδυνος τῶν ὁρέων ἐς τοὐπισθε περιὼν παραγίνεται, ii. 4. *m.* παρεγένοντο αἱ νέες, vi. 95. *a. m. Cum Dativo.* πολλοῖσι παρεγενόμην, Multis (talibus rebus) Interfui, viii. 109. *a.*

Παραγυμνοῦν, Nudare, Patefacere, Declarare. παρεγύμνου τὸν πάντα λόγον, i. 126. *m. f.* Ταῦτα ἐς τοσοῦτο παρεγύμνου, viii. 19. *m.* ἄλλο οὐδὲν παραγυμνοῖ ἔπος, Nullum aliud verbum promit, ix. 45. *a.*

Παραγωγή, ῆς, ἡ, 1. Deflexio, In diversum itio, Varietas. οἱ Ἴωνες—γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων, i. 142. *m. N.* 2. Circumventio. ἀναγκαζόμενος τῆς ἀπάτης τῇ παραγωγῇ, vi. 62. *f. Conf.* Ἀπάγειν.

Παράδειγμα, τὸ, Exemplar præscriptum. κηδν ἐξεργάσαντο τοῦ παραδείγματος κάλλιον, v. 62. *f.*

Παραδέκεσθαι (*Ion. pro* παραδέχεσθαι) τὴν μάχην, In aliorum locum succedendo Excipere (*vel* Suscipere) pugnam, ix. 40. *f.*

Παραδιδόναι, 1. Tradere. τὴν Ἄδμον οἱ Πέραι παρέδοσαν Ἀυλοσώντι, iii. 149. *Item*, Dedere *aliquem hosti.* μὴ πρότερον —ἢ ἡμέας αὐτοῖσι παραδῶτε, ix. 87. *a.* 2. Concedere, Permittere *alicui aliquid*, Potestatem dare. νικῶν, παρεδίδου Πεισιστράτῳ ἀναπηρυχθῆναι, vi. 103. *a.* (*ubi mox, eadem notione,* τὴν νίκην παρεὶς τούτῳ.) ἐπεὶ ὁ θεὸς τοῦτό γε οὐ παρεδίδου, v. 67. *a.* τοῦ θεοῦ παραδιδόντος, Quum Deus tibi hanc faciat potestatem, has tibi res peragendas committat, vii. 18. *f.* τοὶ θεὸς παρέδωκε—κλέος καταβέσθαι μέγιστον, ix. 78. *a.*

Παραβαλάσσιος, ίη, ιον, Maritimus. τὰ παραβαλάσσια, iv. 191. *a.* τὰς πόλις τὰς παραθαλασσίας, vii. 109. *f.* τὰς παραβαλασσίας κώμας, viii. 23. *extr.* παραβαλάσσιοι ἄνδρες, Maris accolæ, v. 25. *a. m.*

Παραθήκη, *i. q.* παρακαταθήκη, Depositum. παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπεα τάδε τίθεμαι, ἀνόρρητα ποιεύμενος, ix. 45. *a. Etiam ubi de Homine agitur.* παραθήκην (αὐτοὺς) παρατίθενται ἐς τοὺς ἐχθίστους, vi. 73. *f. Conf.* vi. 86. *a. cum Var. Lect. et* vi. 86, 1. *a. et* 2. *a.*

Παραινέειν, Suadere, Hortari, *seq. Infinit.* παραίνεέ τε προιεπεῖν ἑκάστους, viii. 19. *f.* παραινέσας τὰ κρίσσω αἱρέεσθαι, viii. 83. *f. Cum Accusat. rei.* ταῦτα παραινέειν, viii. 66. *f. Cum Dativo pers.* οὕτω δὲ αὐτοῖσι παραίνεε κελεύων παρασκευάζεσθαι, ix. 122. *m. f.*

[Παραιρέειν. *Perperam codd. nonnulli* παραιρημένου iii. 65. *m. pro* ὑπαιρημένου: (*conf. ibi Not.*) *et* παραιρημένους, iii. 126. *a. pro* ἀπαιρημένους. *Vide* Ἀπαιρέειν *et* Ὑπαιρέειν.]

Παραιτέεσθαι, Precari, Deprecari, Veniam precari, Flagitare. χρήματα μὲν σφι προλέγετα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον, i. 24. *a.* παραιτησάμενος βασιλῆα, ἐς Λικελίην ἀπίκετο, Venia impetrata a rege, vi. 24. *m.* παραιτεόμενος (τὸν Κῦρον) ἐπεῖναί οἱ, Precatus est (Cyrum) ut sibi permitteret *exprobrare ista deo*, i. 90. *m. f. et* ibid. *paulo ante:* Κῦρος εἶρετο ὅ τι οἱ ἐπηγγείλατο παραιτέοιτο τοῦτο, Qua de re illam (*Apollinem*) accusans hanc a se gratiam flagitaret. τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος, ἐρρύσατο, Regem precatus, Deprecatus *pro illis*, Veniam *pro illis* precatus apud regem, iii. 132. *f. Sic,* παραιτέεσθαι τὸν Πέρσην, Deprecatus *pro illo* apud Persam, v. 33. *m. f. Not. Prægnans verbum est, alterius cujusdam verbi notionem simul includens: in istis,* παραιτησάμενοι οἱ Λίβυες, ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἔξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν, Rogantes illos Libyes, Dicentesque se meliorem in regionem illos deducturos, persuaserunt eis ut regione excederent, iv. 158. *a. ubi* ὡς ἔξουσι *idem valet ac* ὡς ἔξοντες *aut ad verbum* παραιτησάμενοι *subintelligitur* καὶ λέγοντες *aut aliquid in eandem sententiam.* παραιτήσαντο αἱ γυναῖκες ἐσελθεῖν ἐς τὴν ἐρκτὴν, Precatæ sunt uxores illorum ut sibi liceret in carcerem intrare; Veniam petierunt intrandi, iv. 146. *m.*

Παραιωρέειν, Suspendere juxta *vel* secundum (*femur*). ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα ἐκ τῆς ζώνης, vii. 61. *m.*

Παρακαλέειν, Advocare, Invitare. ἐτολμήσατε ἐμὲ σύμμαχον παρακαλέοντες ἐλ-

Digitized by Google

θεῖν, Ausi estis me adire advocantes socium, Rogantes ut socius vobis adsim, vii. 158. *a. ubi corrigenda nostra Latina, non enim cohærent ἐμὲ ἐλθεῖν, sed ἐτολμήσατε ἐλθεῖν παρακαλέοντες ἐμέ.*

Παρακαταθήκη, Depositum. *Vide* Παραθήκη, *et adde* ii. 156. *m. ubi* Δηρὸ Ἀπόλλωνα παρὰ Ἴσιος παρακαταθήκην δεξαμένη.

Παρακατατίθεσθαι, In depositum dare, Custodiendum dare. τὴν νῆσον Τροιζηνίοις παρακατέθεντο, iii. 59. *a.*

Παρακελεύεσθαι, Hortari, *cum Dat. pers. et Accus. rei.* καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελευόμεθα, Et te, ut idem facias, hortamur, i. 120. *extr. ubi contra plerorumque librorum fidem* διακελευόμ. *olim editum erat. Absolute positum, significat* Sese mutuo cohortari. παρακελευσάμενοι, ix. 102. *m.* οἱ μὲν δὴ παρεκελεύοντο ὅκως μὴ παρήσουσι τοὺς βαρβάρους, viii. 15. *f.*

Παρακλῄειν, (*Ion. pro* παρακλείειν) Excludere *aliquem*, vi. 60. *b.*

Παρακλίνειν πύλην, Reclinare, Aperire portam. ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην, iii. 156. *a.*

Παρακούειν, Obiter audire. παρακούσας τις—τοῦ Δημοκήδεος τὴν τέχνην, Forte (Obiter) audiverat prædicari Democedis artem, iii. 129. *f.*

Παρακρίνεσθαι *dicitur Classis aut Exercitus*, Sese explicare, Explicare ordines, prope *vel* secundum *aliquem locum*. πολλὴν τεταγμένον παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, Explicatis ordinibus in acie stantem secundum littus, ix. 98. *m.* ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Ἁλαμῖνα, καὶ παρεκρίθησαν (*nempe*, παρ' αὐτὴν) διατεχθέντες κατ' ἡσυχίην, viii. 70. *a.*

Παρακτᾶσθαι, Adsciscere, Insuper adsciscere. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους, iv. 80. *extr.*

Παραλαμβάνειν, 1. *cum Accusativo Rei;* (1) Accipere *aliquid*. ἔμελλε αὐτὴν (τὴν βασιληΐην) παραλήψεσθαι, ii. 120. *f.* παραλαβὼν τοῦτο τὸ ἔπος, Accepto hoc responso, i. 126. *m. f.* οὐδὲν ἔδυνάτο παραλαβεῖν τῆς ὁδοῦ, Nulla parte introitus potuerunt potiri, vii. 211. *f. Sic et* παραλαμβάνειν τι παρὰ τινός, Accipere aliquid ab aliquo; *verbi gratia*, Ritus religiosos, ii. 51. *a. et m.* τὰ παρέλαβε παρὰ Πεισιστράτου, v. 95. *m.*

(2) *Significat etiam* παραλαμβάνειν, Suscipere aliquod negotium. *Hinc*, τὰ παραλαμβανόμενα, Ea quæ suscipiantur, Quæ nunc aguntur, i. 38. *m.*

2. παραλαμβάνειν *cum Accus. Personæ:*

(1) Adsumere, Adsciscere, Adjungere sibi aliquem. ταύτην παραλαβὼν ἐπαλλακεύετο, iv. 155. *a.* ὅκου ἑκάστοτε γίνοιτο (ὁ Ξέρξης), τούτους παρελάμβανε, Hos adsumsit, et copiis suis junxit, ix. 1. *a.* (*quem in sententiam* vii. 115. *m. sit Noster* ἅμα ἀγόμενος τουτέων ἕκαστον τῶν ἀνδρῶν.) *Sigillatim* παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur is qui* Adjungit sibi aliquem Socium, *præsertim* Armorum socium. *Sic*, τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο παραλαβεῖν, vii. 106. *f. Tum vero, posito verbo Actionem significante pro Voluntate et Conatu agendi*, παραλαμβάνειν τινὰ *dicitur etiam is* Qui aliquem socium sibi jungere cupit, Qui illum ad ineundam societatem invitat, *quamvis irrito conatu. Sic* vii. 168. *m.* ἡμεῖς, παραλαμβανόντων τῶν Ἑλλήνων ἡμέας ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον,—οὐκ ἀθελήσαμεν. *Sic etiam* vii. 150. *f. Not.* vii. 168. *a. et* 169. *a.* τοῦτο παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, Hunc ad hospitium invitatum, Hospitio acceptum, iv. 154. *m.*

(2) *Sed longe diversa notione*, iv. 203. *f.* παραλαβόντες τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Λίβυες—ἐφόνευον, Inde (*scil.* dum relicta Cyrene in Ægyptum revertuntur) Excipientes illos Libyes—interfecerunt.

Παραλίη, ἡ, (*scil.* γῆ) Ora maritima. ὅσοι τῆς Θρηϊκίης τὴν παραλίην νέμονται, vii. 185. *f.*

Πάραλος, ὁ, ἡ, *i. q.* παραθαλάσσιος, Maritimus, Mare adcolens. τὰ ὑπηβόλια παρέλυσε τῶν νεῶν, Solvi, Adimi jussit gubernacula navium, iii. 136. *m. f.* Σμύρνη παρελίθη σφέων ὑπὸ Ἰώνων, Smyrna adempta illis (separata a reliquis Æolicis civitatibus) est a Ionibus, i. 149. τῶν μοι παίδων ἕνα παρέλυσον τῆς στρατιῆς, Unum e filiis meis dimitte a militia, Vacationem ei indulge militiæ, vii. 38. *f.* παραλυομένου (*nempe* τῆς στρατιῆς) τοῦ ἑτέρου, Vacante altero a militia (*et domi manente*) v. 75. *m.* Μαρδόνιον παραλύει τῆς στρατηγίης, Mardonium ab imperio removit, Missionem ei dedit a Ducatu exercitus, vi. 94. *m.* τοὺς ἵππους τῶν καμήλων παραλύεσθαι, Camelos mares Remittere a velocitate, Deficere, iii. 105. *m. N.*

Παραμείβεσθαι, *i. q.* παρέρχεσθαι, Præterire, Præter locum aliquem iter facere. πόλις τόδε παραμείβετο, vii. 109. *a.* vii. 30. *a.* λίμνην παραμείψαντο, ibid. *m.* παραμείβετο τείχεα τὰ Πιέρια—παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποιέετο, vii. 112. *a.* 115. *m. Etiam*, Transeundo præterire. τοῦτο (τὸ ἔθνος) παραμειβομένοισι εἶναι ἐν τῇ Μηδικῇ, i. 104. *m.* δεξὰ φυλακτήρια παραμείψαι, v. 52. *a. m.* παραμειψάμενος τὴν ἐρημένην (χώρην), vii. 112. *a.* παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, vii. 225. *m.* Παραποταμίους παραμειβόμενοι, viii. 34. *Item*, Prætervehi navibus. ἔθνεα πολλὰ παραμειψάμενοι, i. 94. *f.* ἔπλεε διὰ τοῦ κόλπου,

Digitized by Google

παραμείβετό τε τὴν Χεράνησον, vi. 41. *f.* *Denique* Fluvius *dicitur* παραμείβεσθαι τὸ στρατόπεδον, Præterlabi præter castra, i. 75. *f.* *Sic* Halys fluvius παραμειβόμενος τούτους, Hos populos (quorum alterum a dextra, alterum a sinistra habet) prætergressus, præterlapsus, i. 72. *m.*

Παραμελέειν, Non curare, Insuper habere. ὁρέων ἐπίωτα—παρημελήκεε, i. 85. *f.*

Παραμένειν (ἐκείνων) ἀγωνιζομένων, Manere, Præsto manere dum illi pugnant, i. 82. *a. m.* εἴ τοι δέδοκται μὴ παραμένειν, Si tibi constitutum est hic non manere, viii. 100. *extr.* τέκνα τάντα παραμείναντα, Liberi omnes in vita manentes, i. 30. *f.*

Παραμνᾶσθαι, Mentionem facere. τῶν οὐ παραμέμνημαι, vii. 96. *m.* 99. *a.*

Παρανομέειν, Delinquere, Inique et improbe agere. ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, vii. 238. *b.*

Παράπαν, *et præposito Articulo*, Τὸ παράπαν, Prorsus, Omnino. τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοῖον, i. 32. *m.* ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρης τὸ παράπαν, i. 61. *m.* 75. *extr.* iii. 66. *a.* 130. *a.* iv. 63. *extr.* 124. *b.* 129. *m.* 164. *a.* ἐπὶ δηπόσια τὸ παράπαν ἀπεδίδοϊ, i. 193. *m.* *reddidi* Plerumque ducena; *sed et ibi reddi poterat:* Omnino trecena, *id est*, Ad minimum ducena, Numquam non trecena; *nempe, ut mox adjicit auctor*, Subinde etiam trecena.

Παραπέτασμα, τὸ, Aulæum, Tapes. παραπετάσματα ποικίλα, *in Mardonii tentorio*, ix. 82. *a.*

Παραπίπτειν, Incidere *in aliquem*, Occurrere, Offerri, Objici. κατὰ τύχην παραπεσοῦσα νηῦς, viii. 87. *m. f.*

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, Mente captus, Vesanus. ἄνδρα παραπλῆγα, v. 92, 6. *extr.*

Παραπλήσιος, ίη, ιον, Adfinis, Similis. τρόπῳ παραπλησίῳ τῷ καὶ Μασσαγέται, iv. 172. *m.* ἐν ταύτῃ τῇ ναυμαχίῃ παραπλήσιοι ἀλλήλοισι ἐγένοντο, Pares utrimque fuerunt, viii. 16. *m.* (*Conf.* Παραπλησίως.) ἐποιεῦντο παραπλησίας προσβολὰς, iv. 128. *extr.* νήσους Λέσβῳ παραπλησίας, i. 202. *a.* ἔκαθε παραπλήσια τούτῳ, iv. 78. *a.* *Superlat.* ἐσθῆτα τῇ Κορινθίῃ παραπλησιωτάτην, v. 87. *f.*

Neutrum Plur. etiam Adverbialiter ponitur. παραπλήσια νέμονται ὡς εἰ *etc.* Similiter ac si *etc.* iv. 99. *m.*

Παραπλησίως, Similiter, Pariter. ὡς δὲ παραπλησίως καὶ ἐν τῇσι ἄλλῃσι πόλισι, vii. 119. *a.* ἀγωνίζεσθαι παραπλησίως, i. 77. *extr.* *est* Pari exitu (Æquo marte) pugnare. *coll.* viii. 16. *m.*

Παραπρήσσειν, Agere contra *mandatum*, Delinquere. παρὰ τὰ μεμαντευμένα ποιέων διεφθάρη—εἰ γὰρ μὴ παρέπρηξε μηδὲν, *etc.* v. 45. *m.*

Παραῤῥάπτειν, Adsuere, Prætexere *fimbriam vesti.* θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας παραῤῥάπτονται, iv. 199. *f.*

Παραρτέεσθαι, (*Ion. pro* παραρτᾶσθαι) (*i. q.* παρασκευάζεσθαι.) 1. *cum Accus. notione Activa.* Parare, Præparare, Instruere. τέσσερα ἔτεα παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ, vii. 20. *a.* ταῦτα παραρτέεσθαι ἐκέλευον, vii. 142. *m.* ix. 42. *extr.* οἱ μὲν ταῦτα τῆς νυκτὸς παρήρτεοντο, viii. 76. *extr.* 2. *Passive aut Reciproce.* πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον, Instructus erat ad bellum, ix. 29. *m.* παραρτέεσθαι συνεβούλευε ὡς ἀλεξησόμενους, Comparare sese ad propulsandum hostem, viii. 81. *m.*

Παρασάγγης, ου, ὁ, Parasanga, *Itineris mensura apud Persas.* δύναται ὁ παρασάγγης τριήκοντα στάδια, ii. 6. *f.* v. 53. *a.* vi. 42. *m.*

Παρασάσσειν, *sive, Ionico loquendi more*, Παρασήσσειν, Infercire, Inculcare juxta *vel* secundum *etc.* παρέσαξε παρὰ τὰς ἰκρίας τοῦ χρυσοῦ ὅσον ἐχώρεον οἱ κίθωνες, Infersit circa (*vel*, secundum) crura quantum auri capiebant cothurni, vi. 125. *m.*

Παρασκευάζειν, 1. *Activa voce*, Parare, Adparare (*cænam*) ix. 82. *a.* 2. *verbo Medio, idem quod in Activo, sive* Parandum, Adparandum curare. παρασκευάζετο (*al.* παρεσκευάζετο) ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας, vii. 25. *a.* παρασκευασάμενος μεγάλως, *nempe* τὰ ξείνια *aut* τὸ δεῖπνον, ix. 15. *f.* 2. *Passiva voce*, Parari, Parare se, Pentum esse. τοῦτο τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ix. 110. *m.* παρεσκευάζοντο, *scil.* ἐκδιδόναι αὐτὸν, i. 160. *f.* παρεσκευάζοντο ἐς ναυμαχίην, ix. 96. *a. f.* παρασκευαζομένους ἐς μάχην, ix. 99. *a.* οὕτω παρασκευάζεσθαι, ὡς οὐκέτι ἄρξωνται, ix. 122. *f.* *Plusquamperf.* ἐς τὴν πολεμικὴν παρεσκευάδατο, (*Ion. pro* παρεσκεασμένοι ἦσαν,) Parati erant, iii. 150. *a.* *Sic* οὕτοι μὲν παρεσκευάδατο ὡς παρεσκεμένου σφι πολέμου, v. 34. *a. et*, μένειν αὐτοῦ παρασκευάδ. vii. 219. *extr.* *Item cum Augmento*, παρασκευάδατο ὡς ἀπολεόμενα, vii. 218. *f.* *ut habent etiam nonnulli* vii. 219. *extr.* *Mire vero legitur* ix. 100. *a.* ὡς δὲ ἄρα παρεσκευάδατο τοῖσι Ἕλλησι, *ubi* οἱ Ἕλληνες *exspectasses, quemadmodum* ix. 99. *a. dixerat* ὡς εἶδον τοὺς Ἕλληνας παρασκευαζομένους: *nempe cap.* 100. *a. intelligi par est*, ὡς δὲ ἄρα τάντα παρεσκεύαστο *vel* παρεσκεύδατο (*nam Ionibus etiam Plurale verbum cum nomine plurali neutrius generis jungere licuit*) τοῖσι Ἕλλησι, Postquam igitur omnia parata fuerant Græcis.

Παραστάτης, ου, ὁ, Juxta stans, In acie a latere stans *alteri.* τὸν ἑωυτοῦ παραστάτην, vi. 117. *extr.* εἶπε πρὸς τοὺς παραστάτας, vi. 107. *f.* *ubi vulgo* παραστεῶτας, *forsan vero* παραστάντας *scripserat auctor.*

Digitized by Google

Παραστῆσαι *vide in* Παριστάναι.

Παρατείνειν, Juxta extendere, Prætendere. τῇ μὲν, Ἀραβίης ὄρος παρατέταται, *nempe* Αἰγύπτῳ, Ab altera parte mons Arabicus prætenditur Ægypto, Secundum Ægyptum extensus est, ii. 8. *a.*

Παρατίθεσθαι, Deponere, In depositum dare. τοῦ παραθεμένου τὰ χρήματα οἱ παῖδες, vi. 86, 2. *a. ubi paulo ante,* ἔδοξέ μοι τὸ ἡμῖν τῆς οὐσίης θέσθαι παρὰ σέ. *Conf.* Παραθήκη.

Παρατρέπειν τὸν λόγον, Invertere narrationem, iii. 2. *f.* παρατρ. ποταμὸν, Avertere fluvium, et alia via in mare derivare, vii. 128. *extr.* οὐκ οἷά τε αὐτὸ παρατρέψαι, Declinare, Amovere hoc a me (*sive*, Decretum hoc tuum mutare) non possum, vii. 16. *extr.*

Παρατρίβειν, Juxta *aliud* adterere (Adfricare) *aliquid.* τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον ἐπεὰν παρατρίψωμεν (*nempe* ἐπὶ τὴν βάσανον) ἄλλῳ χρυσῷ, vii. 10, 1. *a.*

Παρατυγχάνειν, Adesse, vi. 108. *a. et m. f. Cum Dativo:* παρατυχὼν τῷ πάθεϊ τῷ γεγονότι, Qui acceptæ cladi Interfuerat, ix. 107. *a.*

Παραυτίκα, *et præposito Articulo,* Τὸ παραυτίκα, Statim, In præsentia, Protinus. τὸ παραυτίκα λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, i. 19. *a.* ἐναύσατο τὸ παραυτίκα, vii. 137. *a. Sic alibi passim.*

Παραφέρειν, 1. In medium proferre *in oratione,* Adferre argumenta, Commemorare. καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα, ix. 26. *a.* 2. Παραφέρεσθαι *dicuntur* Cibi *qui mensæ* Inferuntur, Adponuntur, i. 133. *m.*

Παραφορέεσθαι, *i. q.* Παραφέρεσθαι *num.* 2.

Παραφρονέειν, Delirare, Desipere. οἴνῳ προσκείμενον παραφρονέειν, iii. 34. *m. et* 35. *a. ubi mox* μὴ σωφρονεῖν *eadem notione.* παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νέου, vi. 12. *m.* παραφρονήσαντα (Quum alienata mente esset) ἔδησαν οἱ προσήκοντες, vi. 75. *a. m.*

Παραχέειν *et* Παραχοῦν, Adfundere, Adgerere *humum, aggerem.* τὸν ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος —παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέωσα, i. 185. *m. f.* χῶμα παρέχωσε παρ' ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος, ibid. *m.*

Παραχρᾶσθαι, Παραχρῆσθαι, Παραχρέεσθαι, 1. Obiter, Neglectim tractare, Negligere, Insuper habere, Spernere, Contemnere. πρῆγμα, τὸ ἂν σοι πρόσθεν, μηδαμὰ παραχρήσῃ, i. 108. *m.* ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων, [τὸ μάχιμον *corrigunt viri docti*] ὡς οὐδὲν δεησόμενον αὐτῶν, ii. 141. *a. N.* παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα, viii. 20. *a. pro quo dein ait* τούτοισι οὐδὲν τοῖσι ἔπεσι χρησάμενοι, ibid. *f.* οὐ πεπειρημένοι πρότερον οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ παραχρεώμενοι, *scil.* αὐτοὺς, Spernentes illos, iv. 159. *f. nisi ibi* παραχρεώμενοι, *absolute positum, significat* Neglectim rem gerentes. παραχρᾶσθε (παραχρῆσθε *mss. Pass. et F. quod in Var. Lect. præteriri non debuerat*) ἐς τοὺς συμμάχους, v. 92, 1. *f. intelligi potest* Contemtim (*sive, ut nos reddidimus,* Indigne) cum sociis agitis. *Sed ex his quæ ibi proxime præcedunt,* Vos studiosissime cavetis ne hoc apud vos Spartæ accidat, (*nempe,* ne Spartæ instituantur tyranni,) *probabile fit, ad* παραχρᾶσθε *intelligi debere* τοῦτο γενέσθαι ἐς ἡμᾶς, Per contemtum insuper habetis, et rem levem ac nullius momenti esse ducitis, si id fiat adversus socios vestros, *nempe,* si apud illos instituuntur tyranni.

2. παραχρεώμενοι vii. 223. *extr. Lamb. Bos intelligebat* παραχρ. αὐτοὺς, Quos spernebant et pro nihilo habebant; *Æm. Portus vero,* (*cui adstipulatur Wess.*) *intelligebat* ἀφειδῶς χρέμενοι τοῖς ἑαυτῶν σέμασι, Suis corporibus minime parcentes, at iis abutentes, ea contemnentes. *Vide Not.*

Παραχρῆμα, Statim, Protinus. παραχρῆμα μὲν οὐδὲν μετατάξειν, ἐπεὶ δὲ *etc.* vii. 150. *f.*

Παρδαλέη, *scil.* δορὴ, Pardi *s.* Pantheræ pellis. παρδαλέας καὶ λεοντέας ἐναμμένοι, vii. 69. *a.*

Παρεγγυᾶν, Tradere, Commendare *alicui aliquem.* τοῖσι φίλοισι παρεγγυᾶ τὸν ξεῖνον, iii. 8. *m.*

Πάρεδρος, ου, ὁ *et* ἡ, Adsessor, Adsidens. τῷ βασιλέϊ σημαίνει τις τῶν παρέδρων, viii. 138. *a.* τὰς γυναῖκας ἐσάγεσθαι παρέδρους, Mulieres introducere quæ nobiscum mensæ adsideant, viii. 18. *a. m.*

Παρεῖναι, 1. Adesse, Præsentem esse, Advenire. τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, vi. 100. *f.* ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι, viii. 20. *extr.* ἐν τῷ παρεόντι χρόνῳ, i. 88. *m.* οὐ παρεόντος κατηγορέων, vii. 10, 7. *f.* παρεσομένου σφι πολέμου, viii. 20. *a.* οὔτε ὑμῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν παρέσονται οἱ βάρβαροι, viii. 60, 3. *a.* ἄλλη δύναμις παρέσται (μοι), viii. 140, 1. *m.* ἦν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ παρέω, iv. 98. *m.* παρέσται ἐς κοῖτον, i. 9. *m. f.* ἐκ ταύτης (τῆς πόλιος) παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην, vi. 24. *a.* πάρισθί μοι ἐπὶ δεῖπνον, i. 118. *extr.* (*ubi alii quidem* πάρισι, *tamquam a* Πάρειμι, Adeo, *quod minus placet.*) *Particip.* παρὼν *vel* παρεών, Præsens. πρὸς τὰ παρὸν βουλεύεσθαι, i. 20. *f.* πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν, i. 113. *a.*

2. πάρεστί μοι *seq. Infinit.* Accidit; In promtu est mihi; Facile est, Licet mihi. παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι, Accidit

Digitized by Google

illis ut *etc.* viii. 20. *extr.* παρῆν τοῖσι Ἕλλησι φονεύειν (αὐτοὺς) οὕτω ὥστε *etc.* In promtu, Facile erat, *etc.* ix. 70. *f. Hinc Particip.* παρεὸν δέ οἱ ὑποχείρια πάντα ποιήσασθαι, vi. 78. *m.* παρεὸν αὐτοῖσι ἀποικεῖναι τοὺς Πελασγούς, vi. 137. *f.* vii. 24. *a.* 164. *f.* 229. *a. et a. m. Similiter* παρεὸν οἷόν *edebatur* v. 49. *f. sed id ex scholio, pro* παρέχον, *quod ibi dedere mssti fere ad unum omnes.*

Παρειρύειν, (*Ion. pro* Παρερύειν) A latere trahere *vel* ducere. φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Duxerunt septum (cancelloe) secundum latus utrumque *pontis*, vii. 36. *extr. N.*

Παρέλκειν, *dicitur* Jumentum alteri Junctum et ab ejus latere Trahens *currum.* ζευξάμενος σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἵππον παρέλκειν, θῆλυν δὲ ἐς μέσον, iii. 102. *f.*

Παρενθήκη, ης, ἡ, Additamentum in medio interpositum, Corollarium. τοῦ λόγου παρενθήκην ποιεύμενος τοιήνδε, vii. 5. *f.* τὰ κατὰ Ῥηγίνους τοῦ λόγου μοι παρενθήκη γέγονε, vii. 171. *a.* τοιήνδε ἐξ αὐτῶν παρενθήκην ἐποιήσατο, His operibus aliud hujusmodi, veluti Corollarium, adjecit, i. 186. *a. N. ubi* ἐξ αὐτῶν (*nisi prorsus tollenda fuerit præpositio*) *significat* Hisce perfectis *operibus.*

Πάρεξ, (*non* παρὲξ, *ut passim in ed. Wess.*) i. *q.* χωρὶς, Præter, Præterquam. πάρεξ τοῦ ἀργύρου χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκε, i. 14. *a. Sic* i. 93. *a.* ii. 4. *m.* 31. *a.* 168. *a. et f.* iii. 91. *m. et sæpius alibi. Sed construitur etiam cum* ἢ *particula:* πάρεξ ἢ ὅσον (χρόνον) οἱ Σκύθαι ἦρχον, Excepto, Demto eo tempore, (eo numero annorum) quo Scythæ tenuerunt imperium, i. 130. *a.*

Παρεξάγειν, Præter (*sive*, Per) locum *quemdam* transducere *aliquem.* τὸν κάλλιστον τῶν χώρων—νυκτὸς (αὐτοὺς) παρεξῆγον, *sic commode olim edebatur*, iv. 158. *m. N. ubi nos quidem ex omnium fere codicum, eorumque probatissimorum, præscripto* παρῆγον *posuimus.*

Παρεξελαύνειν, Pertransire, Transeundo prætergredi. ὡς βασιλεὺς παρεξελήλακε, *scil.* τὴν χώραν αὐτῶν, viii. 126. *b.*

Παρεξελθεῖν τινα, Præterire præter aliquem, vi. 117. *f.*

Παρεξευρίσκειν, Quærendo reperire aliud *quiddam* præter *id de quo agitur.* παρεξεῦρον ἄλλον νόμον, iii. 31. *m. cf.* Παρευρίσκειν.

Παρεξιέναι (*a Præs.* Παρέξειμι) Præterire, Juxta transire. ὡς δὲ παρεξῆλε ἡ γυνὴ, v. 12. *m.* λίμνην παρεξιών, vii. 58. *extr.* 109. *a.* 113. *a.*

Παρεξιέναι, (*a Præs.* παρεξίημι) Prætermittere. τέσσερας παρεξῆκε ἡμέρας, vii. 210. *a.*

Παρέρχεσθαι, Transire, Progredi. παρῆλθεν ἐς τὴν αὐλὴν, iii. 77. *a.* φυλακὰς τὰς κατεστεώσας παρελθεῖν, Per (*vel* Præter) dispositas custodias Transire, iii. 72. *m.*

Παρευρίσκειν, Reperire *et* Repertum proferre. τῶν μὲν εὕρισκον μείζονας (αἰτίας) παρευρίσκειν, Quorum potuit culpas reperire et in eos conferre graviores, iii. 26. *f.*

Παρέχειν, 1. Præbere, Exhibere. παρέχειν ἑωυτὸν διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ, ix. 17. *f.* πρήγματα παρέχοντες (*nempe* ἄλλοις) καὶ αὐτοὶ ἔχοντες, i. 155. *a.* πρήγματα παρέσχον αὐτῷ πλεῖστα, i. 175. *b.* τά οἱ παρέσχε πόνον πλεῖστον, i. 177. σῖτα καὶ νέας παρέχειν, vii. 21. *extr. Conf. mox num.* 3.

2. παρέχει μοι, *impersonaliter et elliptice* (*subintelligendo* θεὸς *aut* ὁ καιρὸς, *conf. Not. ad* viii. 8.) Oblata est occasio, Est mihi facultas, In promtu est, Licet mihi. (*fere sic ut* Πάρεστι *et* Ἔξεστι.) παρέξει τοι θεήσασθαι (αὐτὴν), i. 9. *f.* ἡμῖν παρέξει ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, iii. 73. *a.* καί μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν, iii. 142. *a. m.* ὑμῖν παρέχει σώζεσθαι, v. 98. *m.* οἷ οἱ παρέσχε, *nempe* αὐτομολέειν, viii. 8. *m. N. Adde* vii. 120. *b.* viii. 30. *b.* 75. *f.* 100. *m.* ix. 122. *m.* Παρέχον, *ut* παρεὸν, Quum liceat. παρέχον (ὑμῖν) τῆς Ἀσίης πάσης ἄρχειν εὐνοτέως, v. 49. *f. N. ubi nonnulli* παρεὸν, *ex scholio.*

3. *Frequenti in usu est Medium verbum,* Παρέχεσθαι, *activa notione, eadem fere quam habet Activum* παρέχειν, Præbere, Exhibere, Suppeditare (*nempe* de suo *vel ex* se), *et similia.* παρείχοντο νέας ἑκατὸν, Præbuerunt, Contulerunt centum naves, vi. 15. *a. Eadem quidem notione etiam Activam verbi formam agnoscunt libri omnes*, vii. 60. *a.* ὅσον ἕκαστοι παρεῖχον πλῆθος: *et* vii. 1. *m.* πλέω ἢ πρότερον παρεῖχον: *et* νέας ἐλαχίστας παρασχόντες, vii. 168. *m. f.* παρέχοντες ἄεθλα, ii. 91. *m. Rursus vero* παρείχοντο νέας *frequenter* vii. 89. *et seqq. et* viii. 1. *et* 2. *Similem rationem habent locutiones hujusmodi:* Indus fluvius κροκοδείλους παρέχεται, crocodilos Præbet, Offert, iv. 44. *a.* ἡ Ἀσίη ἀνεύρηται ὁμοίᾳ παρεχομένῃ τῇ Λιβύῃ, *sive*, τὰ ἄλλα τῆς Ἀσίης (Reliquæ partes Asiæ) ἀνεύρηται ὁμοίᾳ παρεχόμενα τῇ Λιβύῃ, iv. 44. *f. cum Var. Lect. et Not.* ὁ Πόντος ὁ Εὔξεινος παρέχεται ἔθνεα ἀμαθέστατα, Exhibet, Populos offert, Ostendit, Habet, populos inculissimos, iv. 46. *a.* ἐόντες Ἀθηναῖοι,—ἀρχαιότατον ἔθνος παρεχόμενοι, Nos qui sumus Athenienses,—et antiquissimum Exhibemus (Ostendimus) populum, *i. e.* Sumus antiquissimus populus, vii. 161. *f.* ἄρχοντα παρείχοντο Ὀρθέα, Offerebant, Ostendebant, In fronte habebant ducem

Digitized by Google

Otanen, vi. 61. *m. et eodem modo* vii. 62. *a.* 67. *f.* 121. *f.* ἀψευδέα μαντήια παρεχόμενοι, Ostendentes, Exhibentes, Edentes, oracula non mendacia, ii. 174. *extr.* πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι, omne studium Ostendentes, Præ se ferentes, promtissimam voluntatem Significantes; promtam operam Pollicentes, vii. 6. *a.*

Παρηβᾶν, Senescere, Vigorem juventutis prætergredi. παρηβήκεε, iii. 53. *a.* γέρων ἤδη καὶ παρηβηκὼς, ibid. *m.*

Παρηγορέειν *et* Παρηγορέεσθαι, Hortari, Adhortari. οἱ μὲν παρηγόρεον Ἀμομφάρετον, ix. 54. *a.* παρηγορέοντο τὸν Ἀμομφ. μὴ κινδυνεύειν, ix. 55. *a.* πολλάκις μὲν καὶ πρότερον τὸν Γύργον παρηγορέετο ἀπίστασθαι, v. 104. *m.* ubi olim παρηγορέατο *edd.* quod judice Æm. Porto est Plusquamp. Ionice formatum pro παρηγόρητο: et commodus quidem hic locus erat Plusquamperfecto: at terminatio ista eato est Pluralis numeri, non Singularis. οἱ παρηγορεύμενοι κεῖνα ποιέειν, vii. 13. *m.*

Παρήκειν, In longitudinem Extendi (Porrigi) secundum *vel* juxta (*mare aut aliquid aliud.*) παρήκουσι παρὰ πᾶσαν (τὴν θάλασσαν) Λίβυες, ii. 32. *m.* παρ' ἀμφοτέρας (παρὰ Λιβύην τε καὶ Ἀσίην) παρήκει ἡ Εὐρώπη, iv. 42. *a.* (*nam Asiæ partem septemtrionalem Europæ adtribuit Herodotus.*) Ex adverso Arabiæ, ubi meridiana cœli plaga ad occidentem vergit, ibi παρήκει ἡ Αἰθιοπίη χώρη, iii. 114. *a.* παρῆκε τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, παρὰ Ἴσιας, κατέτεινε δὲ ἐς, *etc.* ix. 15. *m.*

Παρθενεύεσθαι, Vitam in virginitate traducere. ἠπείλησε πολλὸν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι, iii. 124. *f.* ubi παρθενεύσεσθαι malis, *sed vulgatum tenent libri omnes sicuti paulo post,* βούλεσθαι γὰρ παρθενεύεσθαι.

Παρθένος, ου, ἡ, Virgo, iv. 180. *et alibi. Sigillatim,* Dea Virgo apud Tauros Scythas, *nempe* Iphigenia, iv. 103. *N.*

Παριδεῖν τί τινι, Videre (Observare) aliquid apud aliquem *vel* in aliquo. οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδὼν, i. 37. *m.* οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι, i. 38. *a.* παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδέν, i. 108. *f.*

Παριέναι, (*a Præs.* πάρειμι, εἶμι,) Adire, Prodire, Transire, Introire. ἔχω σκῆψιν τῇ πάριμεν, Habeo prætextum quo illos (Magos) adeamus; *sive,* quo per custodias Transeamus, iii. 72. *m.* (*Conf.* Παρέρχεσθαι.) βουλομένους ἐς τὸ πρόσω παριέναι, iii. 77. *f.* παριέναι ἐς τὰ βασιλήια, iii. 84. *m.* παρῆισαν ἐς τὴν Παλλήνην, viii. 119. *a. ubi perperam olim* παρίεσαν *edd.* πάντα (πρόβατα καὶ ὑποζύγια) τὰ παριόντα τὸν χῶρον, i. 167. *a.*

Pro *vulgato olim* πάριθί μοι, i. 118. *extr.* πάρισθί μοι ediidimus, *quod vide in* Παρεῖναι.

Παριέναι, (*a Præs.* παρίημι), 1. παριέναι τινὰ, Transitum alicui dare, Sinere aliquem Transire, Adire, Progredi. οὐδεὶς ὅστις οὐ παρήσει (ἡμᾶς), iii. 72. *m.* παρίεσαν (*abrods*), iii. 77. *a. et paulo post,* ὅτι σφέας παρῆκαν, ibid. οἱ δέ σφεας παρῆκαν, iv. 146. *m.* ὅκως μὴ παρήσουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους, viii. 15. *f.* vii. 175. *f.* παρέντες Καμβύσεα ἐπ' Αἴγυπτον, iii. 88. *a.* παρῆκε (*al.* παρεῖκε, *minus commode*) Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ix. 1. *extr. ubi* παρῆκε *fere idem sonat atque* προέπεμψε, Deduxit, *quod ibi præcessit.*

2. παριέναι τι *vel* τινὰ, Præterire *vel* Prætermittere aliquid *vel* aliquem. τὰ αὐτέων πλέω παρήσομεν, Plerumque silentio præteribimus, i. 177. τῶν ἔθνος καταστρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παριείς, Præteriens, Prætermittens nullum populum, quem non subegisset, ibid. ἑνδεκα ἡμέρας παρέντες, vii. 183. *m.* νύκτα μέσην παρέντες πορεύεσθαι, viii. 9.

3. παριέναι τινὶ *seq. Infinit.* Concedere, Permittere. ἄλλῳ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχέειν, vii. 161. *f.*

Παρίζειν, 1. *notione Transitiva,* Collocare juxta. παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, v. 20. *f.* 2. *Neutrali vel Reciproca notione, i. q.* Παρίζεσθαι, Adsidere. ἐν βουλῇ παρίζουσα, iv. 165. *a.* ἐκέλευε (αὐτὰς) παρίζειν, v. 18. *f. sed paulo ante,* μὴ παριζομένας, ibid. *Rursus,* παρίζειν (Adsidere) βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, vi. 57. *f. Sed* παριζόμενός οἱ, viii. 58. *m.*

Παρισοῦν, Æquare, Æquiparare. παρισεύμενος (*al.* παρισούμενος) Δαρείῳ, Æquans sese (Æqualem se gerens) Dario, iv. 166. *a.* παρισεύμενοι βασιλέϊ, viii. 140, 1. *f.*

Παριστάναι, 1. *in Præs. Imperf. aut Aoristo primo Activi non memini apud Nostrum legere.*

2. *Præt. perf. Activæ formæ,* τοὺς παρεστεῶτας, Adstantes, *dabant edd.* vi. 107. *f. ubi nos cum plerisque codd.* παρεστάτας *posuimus, sed fortasse* παραστάτας *scripserat auctor.*

3. *Aor. sec.* παραστῆναι, *proprie* Adstare *significans, frequenter usurpatur apud Herodotum hac notione* In deditionem venire, Deditionem facere, Sese dedere. μετὰ τοῦτο πολιορκεύμενοι, χρόνῳ παρέστησαν, iii. 13. *m.* (*ubi in Nota pro* v. 56. *oportebat* v. 65. *a. m.*) *Similiter* ὡς ὁ καὶ αὖτοὶ παρέστησαν, vi. 140. *extr. Plenior est locutio* vi. 99. *extr.* παρέστησαν ἐς τὸν Περσέων τὴν γνώμην, Voluntati Persarum se subjecerunt. *Olim* ὡς δὲ ἄρα μιν παραστῆναι τοῦτο, *ex H. Stephani conject. edebatur* i. 86. *m. pro* προστῆναι *sive rectius* προστῆναι, *vide ibi Var. Lect. et Not.*

Digitized by Google

4. *Medium*, παραστήσασθαί τινα, Ad deditionem (Ad ineundas conditiones) compellere; In ordinem cogere. *Ικανοὶ ἦσαν* Πολυκράτεα παραστήσασθαι, iii. 45. *m. f. N. ubi eadem notione præcessit* νικῆσαι Πολυκράτεα. *Inde Futurum medium, Ionico more Passiva notione positum; οἱ πολέμιοι παραστήσονται*, Subigentur hostes, iii. 155. *a. m. Alibi Aor. gr.* παραστήσασθαι *idem fere sonat ac* κατασταθῆναι, *accedente tamen notione* Cogendi, Compellendi. *Ἔδεε γὰρ, ὅτε οὐκ ἐκόντες ἤθελον ἐς μάχην καταστασθαι, ἀέκοντας παραστήσασθαι*, viii. 80. *a. Tum Fut. Med. notione Activa. τὸν ὑμέων δεσπότην παραστησόμεθα οὕτω*, (Eo redigemus, Ita eum tractabimus,) *ὅστε ἐπὶ μηδαμοὺς ἔτι ἀνθρώπους στρατεύσασθαι*, iv. 166. *extr.*

Παρνησσὸς, οὖ, ὁ, Parnassus mons, viii. 27 *et* 31.

Παροικίζειν, Sedes *alicui* in vicinia *aliorum* adsignare. *πρὶν ἢ σφι Ἕλληνας παροικισθῆναι*, Priusquam Græci inter eos (*sive*, in eorum vicinia) habitarent, iv. 180. *m.*

Πάροικος, ου, ὁ, Accola, In vicinia habitans. *παροίκου πολέμου σφι ἐόντος οἰκηΐου*, Quum habeant proprium bellum finitimum, vii. 235. *m.*

Παροίχεσθαι, *i. q.* παρέρχεσθαι *vel* παρελθεῖν, Præterire, Præteriisse. *ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα*, ix. 58. *a. m.* 60. *a. τῶν παροιχομένων ἔχειν χάριν*, vii. 120. *m.* Ὀλύμπια παροιχώκεε ἤδη, viii. 72. *extr.*

Πάρος, Antea. *οἳ περ καὶ πάρος ταὐτὰ ἐγίνωσκον*, ix. 2. *m.*

Παρωροφὶς, ἴδος, ἡ, Ora tecti, Pars tecti præter murum prominens, ii. 155. *extr.*

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, Omnis. (*Conf.* Ἅπας.)

1. *Cum Substantivis jungitur, sive absque Articulo, ut*, πάντες ἄνθρωποι, Λυδοῖσι πᾶσι: *sive interjecto Articulo*, πάντες οἱ ἄνθρωποι: *sive iterato Articulo, aucta vi orationis, ut*, τὰς νέας τὰς πάσας, Cunctas naves nulla excepta, vi. 47. *f.* vii. 59. *m.*

2. πᾶς τις, *i. q.* ἕκαστος, Unus quisque. *Θύειν πάντα τινὰ αἰτῶν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος*, i. 50. *a.* (*quo de loco conf. supra notata ad voc.* Θύειν.) ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν μάγων, iii. 79. *a. m. Adde* vi. 122. *a. Etiam nudum* πᾶς *pro* πᾶς τις *vel* ἕκαστος *fortasse accipiendum esse* vii. 197. *m. f. dixi* ibid. *in Adnot. sed nescio an rectius ab aliis* πᾶς Totus *intelligatur.* πᾶσαν ἡμέρην *idem sonat ac* ἑκάστην ἡμέρην. (*vide* Ἡμέρη.) *Neutrum* πᾶν *pro* πᾶν τι *aut* πᾶν χρῆμα, *sive* pro *plurali* πάντα, *positum habes* iii. 157. *m. ubi* πᾶν ἑτοῖμοι ἦσαν ὑπηρετέειν. *Sic*, τὸ πᾶν ἔχοντες, Licet omnia possimus, viii. 29. *m. Sed* πᾶν κακοῦ *idem valet ac* τὸ ἔσχατον τῶν κακῶν. *Sic ἐς* πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, vii. 118. *a. N.* ix. 118. *a.*

3. πᾶς, *i. q.* ὅλος, Totus. *τὴν φάτνην ἐοῦσαν χαλκέην πᾶσαν*, ix. 70. *m.* πυνθάνεσθαι τὸν πάντα λόγον, *vel* πάντα τὸν λόγον, Totam rem cognoscere, i. 21. *m.* 111. *f.* 122. *m.* ἐβίωσε πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτεα, i. 163. *m. significat* Integros (*sive, ut Gron. in versione posuit*, Totos) centum et viginti annos vixit; *quemadmodum etiam in nostris Latinis repositum velim: est enim idem ac si dixisset auctor*, Non minus quam cxx annos vixit, adeo fuit longævus. *Nec vero equidem cum Hermanno* (*Adnot.* 94. *ad Viger.*) *adjecto articulo* τὰ πάντα *scriptum velim: nam ubi in hujusmodi dictione adjicitur Articulus, ibi non tam* multitudo, *quam* paucitas *significatur, veluti quod* ix. 70. *extr. ait*, Λακεδαιμονίων ἐπέθανον, οἱ πάντες, *ἓξ καὶ ἑπτηκοντα, adjecta verba* οἱ πάντες *referuntur ad* exiguum numerum cæsorum, *quasi dixisset*, nonnisi xci. non plures quam xci. ceciderunt; *quod Latine etiam recte dicetur*, Omnino *vel* In universum xci. *Sic ubi* i. 214. *m. ait*, Κῦρος τελευτᾷ, βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα, Obiit Cyrus, postquam regnavit annos omnino undetriginta, *significat* modicum fuisse numerum annorum imperii pro magnitudine multitudineque rerum gestarum; *quasi dixisset*, postquam non amplius quam xxix annos regnasset.

4. πάντα cum Adjectivo numerali *non significat* Tot omnino *vel* Tot singula; *sed* Tot de quoque genere. κτήνεα τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσε, De quoque genere tria millia, i. 50. *a.* N. κρέα ἑφθὰ πάντων τῶν τετραπόδων, iii. 18. *a.* ἔδωρήσατο αὐτὸν πᾶσι δέκα, iv. 88. *a. N.* Παυσανίῃ πάντα δέκα ἐδόθη, ix. 81. *f.* ὑπισχνεόμενοι τὰ πάντα οἱ μύρια δώσειν, iii. 74. *m. Eodem referri potest* ἀγὼν γυμνικὸς διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, Ludus gymnicus omnia certaminum genera continens, ii. 91. *m. N. Nec vero equidem, cum Valckenario, ad idem genus referam* πάντας ἀνθρώπους, vii. 50. *f. quod ibi non tam valet* παντολοὺς *vel* παντοδαποὺς, *quam* hyperbolica *quadam* ratione *dictum intelligi debet* omnes homines, *pro* tanta hominum multitudine ut nemo domi relictus videatur. *Sic et ἦγε πάντα* (ἔθνη) τῶν ἦρχε, Tantam multitudinem ex quolibet populo duxit, ut totos populos omnes duxisse videretur, iv. 87. *a. m.*

5. *Notanda dictio hujusmodi*, οὗτός ἐστί μοι πάντα, Hic mihi est omnia, loco omnium, Amplius quid valet quam alii omnes *vel* alia omnia. πάντα ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζάπυρος, iii. 157. *extr. N.* ἔσαν οἱ πάντα αἱ Συρήκουσαι, vii. 156. *a.*

6. *Sed* τὰ πάντα *elliptice dicitur pro* κατὰ πάντα. *Sic* ἦν οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Κυνώ, Quavis occasione in ore ei

Digitized by Google

vanesabatur Cyno, i. 123. *f.* *pro quo* ibid. *paulo antè est* διὰ παντὸς, Semper. ἀνὴρ τὰ πάντα δόκιμος, Vir quovis modo probatus, v. 27. *f.* τὰ πολλὰ πάντα, Plerumque, Plerasque ex parte, i. 203. *m.* ii. 35. *a.* v. 67. *a.* *Similiter Sing.* πᾶν, *pro* κατὰ πᾶν, Prorsus, Omnino, Quovis modo: πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορὴ, i. 32. *m.* διὰ πάντα, v. 220. *f.* *in Orac.* *valet idem ut* πάντως, Omnino, Utique. *Conf.* Ἑπέων, *et* Παράκαν.

Πάσασθαι, *i. q.* γεύεσθαι, Gustare, Vesci. ἰχθύων οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι, ii. 37. *f.* τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο, i. 73. *f.* *Conf.* Παρέεσθαι.

Πάσσαλος, ου, ὁ, Paxillus, Palus. τοὺς χαλινοὺς (τῶν ἵππων) ἐκ πασσάλων δέουσι, iv. 72. *f.* *Conf.* Προσπασσαλεύειν *et* Προσδεδεκάσσ.

Πάσσειν, *vide* Ἐπασσάσσειν.

Παστὰς, άδος, ἡ, Atrium. ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς παστάδας, ἐς στέγας τε ἄλλας ἐκ τῶν παστάδων, ii. 148. *f.* παστὰς λιθίη μεγάλη καὶ ἠσκημένη στύλοισι *etc.* ii. 169. *f.*

Πάσχειν, Pati, Accipere. ἤν τι πάθῃ (*scil.* κακὸν) Si quid ei acciderit, viii. 102. *f.* *Sed* iii. 146. *a.* *m.* *ubi ex nonnullis codd. edebatur* παθόντες οἱ Πέρσαι, *nos ex aliis codd. et edd. vett. adjiciendum* καιῶς putavimus. (*vide Var. Lect.*) τί γὰρ πάθωμεν; Quid enim faceremus? Quæ enim foret nostra conditio? iv. 118. *m.*

Futur. ἐπίδοξα τοῦτο τοῦτο πείσεσθαι εἶναι, vi. 12. *m.* *f.* πείσονται ἄχαρι οὐδὲν, vii. 9. *m.* πασόμενος πολλά τε καὶ λυγρὰ, ix. 37. *a.* *ubi alii* πησόμενος. *vide Var. Lect.* *Sed pro* οὐ πεισόμεθα, *quod* iv. 119. *f.* *legebatur*, οὐ παυσόμεθα *corrigendum putavi.* *Vide Var. Lect. et Not.*

Πατὰ, Scythico sermone, *i. q.* Κτείνειν, Occidere, iv. 110. *a.*

Πάτταγος, ου, ὁ, Strepitus. βοὴ τε καὶ πατάγου ἐπῆλθον, iv. 211. *m.*

Πατέεσθαι, *i. q.* πάσασθαι *et* γεύεσθαι, Gustare, Vesci. πατέονται τῶν κρεῶν, ii. 47. *m.* 66. *a.* *m.* *Sic et* οὔτε ἔψοντες πατέονται, *scil.* αὐτῶν, ii. 37. *f.* *ubi olim* διατέονται *edd.* βοῶν θηλειῶν οὐ δικαιεῦσι πατέεσθαι, iv. 186. *m.* *ubi alii* ἅπτεσθαι, *ex scholio.*

Πατὴρ *nominatus a Persis est* Cyrus, ὅτι ἤνιος ἦν καὶ ἀγαθὰ σφι πάντα ἐμηχανήσατο, iii. 89. *f.* *N.* πατέρες, Parentes, *nominantur* Conditores coloniæ. *Sic* Athenienses, πατέρες Ionum Asiam incolentium, vii. 51. *m.* viii. 22. *a.* *N.* *Conf.* Πρόγονοι.

Πάτρη, ης, ἡ, Patria. σφίσι τε αἰτοῖσι καὶ πάτρῃ ἐξεγκαμένοι, vi. 126. *f.*

Πατρὴ, ῆς, ἡ, I. Tribus, Familia, Gens. εἰσὶ αὐτέων (τῶν Βαβυλωνίων) πατριαὶ τρεῖς αἱ οἰδὲν ἄλλο σιτέονται εἰ μὴ ἰχθῦς, i. 200. *a.* 2. Genus, Generis origo. Ἑκαταῖῳ *Lex. Herod.* γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν, καὶ ἀναθέμενοι τὴν πατρὴν ἐς ἐκκαιδέκατον θεὸν, ii. 143. *a.* ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀχαιμένεος ἐγενεηλόγησε τὴν πατρὴν τὴν Κύρου, iii. 75. *a.* *Eadem notione ait alibi,* ἀπὸ τούτου γενεηλογέουσι αὐτέων τὴν γένεσιν, ii. 146. *extr.*

Πατρόθεν, A patre. ἐν στήλῃ ἀναγραφῆναι πατρόθεν, Adjecto patris nomine inscribi columnæ, ii. 14. *f.*

Πατροῦχος παρθένος, Virgo parentibus orba et unica bonorum paternorum hæres, vi. 57. *f.* *Conf.* *Suidam, et Timæi Lexic. Platon. hac voce, ibique Ruhnk.*

Πατρώιος, η, ον, Patrius, Paternus. πατρώιον γάρ τοί ἐστι, *nempe* τὸ ἀνωλιαπρόνεσθαι ἔργοισι, i. 41. *extr.* γέρεα πατρώια vii. 104. *a.* *ubi quidem* πατρῷα *edd. ante Reiz. et* πατρῶα *ms. F. Rursus* ἡμῖν πατρῷόν ἐστι *olim edd. et ms. F.* ix. 27. *a.* *ubi nos cum aliis ex codd. Arch. et Vind.* πατρώιον *adscivimus.*

Πάτρως, ὁ, Patruus, Frater patris. ὁ αὐτοῦ πατὴρ καὶ πάτρως, ii. 132. *a.* πάτρως ἐὼν Μέρξῃ, vii. 10. *a.* *coll. cap.* 11. *a.* vii. 46. *a.* *Accusat.* τὸν πάτρων, iv. 76. *f.* ix. 78. *f.* *Dat.* παρὰ τῷ πάτρῳ, vi. 103. *f.* *quod ex* πάτρωϊ *contractum statuit Æm. Portus, tanquam a Genit.* πάτρωος. *Potuit vero etiam a nominat.* πάτρως, *ut Ἀχαιὸς.* πάτρων, *sic et Genit.* πάτρω *formari, adeoque et Dativ.* πάτρῳ, *absque contractione.*

Παίειν, Fimem imponere, Facere ut aliquis desinat. ῥαιφδοὺς ἔκαιεν ἀγωνίζεσθαι, v. 67. *a.* συντυχίῃ ἢ μὲν παῖσαι κατασκέψασθαι τὴν Εὐρώπην, vii. 54. *m.* Μέρξην σφέας ἀνακόμενος ἔκαινε, *nempe* τοὺς ταῦτα, viii. 99. *extr.* *Conf.* Κατακαίειν.

Medium, παίεσθαι, *cum Participio* Desinere, Desistere, Quiescere. πειθόντας παύεσθαι, *et mox,* ἐπίθοντας ἂν οὐ παύεσθαι, i. 133. *m.* οὐ πρότερον παύσεσθαι τιμωρέοντες ἐκείνῳ, ix. 93. *f.* *Cum Genitivo:* τῆς μάχης ἐπαύσαντο, i. 74. *m.* παυσάμενος τοῦ δρόμου, iv. 124. *a.* *Alibi absolute ponitur;* ut, ὡς ἐπαύσαντο ὁ ἄνεμος, vii. 193. *a.* οὐ παυσόμεθα *ex conject. posui pro* οὐ πειρεσ. iv. 119. *f.*

Præt. perf. Passivum, notione Præsentis. Ῥοδόπης μὲν νυν πέρι πέπαυμαι, Desino de Rhodope plura disserere, ii. 126. *extr.* *Et Plusquamperf. notione Imperfecti vel Perfecti:* ἐπέπαυτο, Dicendi finem fecit, vii. 9. *extr.* οἵτω δὴ οὗτοι μὲν ἐπέπαυντο, Quieti se tenebant; Destiterunt de consilio succurrendi, i. 83. *extr.* οἱ Ἰωνίες ἐπέπαυντο νυκτὸς δὴ γενομένης, ix. 52. *a.*

Πάχος, εος, τὸ, Crassities (æneï), iv. 81. *m.*

Παχὺς, Pinguis, Dives, Locuples. ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων (e numero Locupletum) ὑπὸ τοῦ δήμου, v. 30. *a.* οἱ πα-

Digitized by Google

χίας τῶν Χαλκιδέων, v. 77. m. vi. 91. a. vii. 156. m.

Παχύτης, ητος, ἡ, Crassities, Crassitudo. παχύτης (τῶν ὅπλων, Rudentum) ἡ αὐτὴ, vii. 36. f. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυγὸς αὐτοῦ παλάθας συντιθέασι, iv. 23. m. f. ubi temere παχυτῆτος plures edd.

Πεδᾶν, Compedibus vincire, In vincula conjicere. τὸν μούναρχον πεδήσας, vi. 23. m.

Pro vulgato ἀδάμαντι πελάσσας, vii. 141. m. in Orac. corrigendum Vir doctus judicavit ἀδάμαντι πεδήσας.

Πέδη, ης, ἡ, Compes, i. 90. f. πεδέων ζεύγεα, vii. 35. a. iii. 130. m. ἐς πέδας βήσαντες (αὐτοὺς), v. 77. m. et mox ibid. τὰς πέδας ἐν τῇσι ἐδεδέατο.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, scil. γῆ vel χώρη, Campestris terra, ix. 122. extr.

Πέδιλα, τὰ, Caligæ. πέδιλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα, vii. 67. m. περὶ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κνήμας πέδιλα νεβρῶν, Caligæ ex hinnulorum corio, vii. 75. a. N.

Πεζῇ, adverbium, Pedibus, Pedestri itinere. οἱ ἄλλοι πεζῇ εἵποντο, vii. 110. ubi perperam πεζοὶ olim edd. τοὺς δὲ, πεζῇ ἑπομένους, vii. 115. b.

Πεζομαχέειν, (oppos. ναυμαχέειν) Pedestre (Terrestre) prælium committere. ἀπέβησαν ἐς τὴν νῆσον, πεζομαχήσαντες ἐν αὐτῇ, iii. 45. m.

Πεζομαχίη, ης, ἡ, Pedestre prælium. συνέτυπτε ὅστε τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας καὶ τὰς πεζομαχίας, viii. 15. m.

Πεζὸς, ἡ, ὸν, Pedestris. Hinc ὁ πεζὸς στρατὸς, et interdum nude ὁ πεζὸς, ut iii. 25. a. vii. 84. a. subintellecto substantivo στρατὸς, Pedestris exercitus, qui alias distinguitur a τῷ ἵππῳ, ut Peditatus distinguitur ab equitatu, iv. 128. f. vii. 84. a. alias distinguitur ὁ πεζὸς στρατὸς ἐς ὁ ἐκ τῶν νεῶν vel ὁ ναυτικὸς, iv. 97. a. vi. 95. a. vii. 121. m.

τὸ πεζὸν, scil. στράτευμα aut μέρος τοῦ στρατοῦ, i. q. ὁ πεζὸς. Sic, ταῦτα τὰ ἔθνεα τεταγμένα ἐς τὸ πεζὸν, vii. 81. a.

Πειθαρχέεσθαι, Parere magistratui vel imperio tyranni. ἔθνος ἀσθενὲς καὶ πειθαρχέεσθαι ἑτοῖμον, v. 91. a.

Πείθειν τινὰ, Persuadere alicui. ξεῖνόν τινα χρήμασι πείσας, viii. 134. m. μισθῷ πείσαντες αὐτὸν, ix. 33. m. οὐκων δὴ πείθειν τούτοισι τοὺς πορθμέας, i. 24. a. ἀρρεσθὴ ἦν τὸ πεῖθον (αὐτοὺς), vii. 173. f. Item cum duplici Accus. ὃς τοῦτο οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαέας, i. 163. f. Sed pro πείθε, quod olim in Vit. Hom. 32. m. legebatur, πέρθε correxi cum Barnes. et Wess. ubi πρῆθε legendum censuerat Portus.

Πείθεσθαι, 1. Credere, Persuasum esse, Pro vero habere. πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν τὴν θεὸν, i. 60. extr. τοῖσί τις πείσεται λεγομένοισι, ii. 146. a. 2. Parere, Morem gerere alicui. Constr. non solum cum Dativo: ut, ἐμοὶ πείθεσθε, vi. 11. f. τῇ (γνώμῃ) εἰ ἐπείθοντο, i. 170. a. οὐδὲ σφι πείσεσθαι, v. 39. extr. Ἀθηναῖοι ταῦτα Αἰσχίνῃ συμβουλεύσαντι πείθονται, vi. 109. f. verum haud raro etiam cum Genitivo. βουλομένοισι μὲν ἐμέο πείθεσθαι, et paulo post, μὴ βουλομένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαι, i. 126. f. N. Rursus ἐμέο πείθεσθαι agnoscunt libri omnes v. 33. f. Tum μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ dederunt optimi quique codices vi. 12. f. et τούτων (non τούτοις) πείθεσθαι, v. 29. f. Alibi absque regimine ponitur idem verbum. ὃς δὲ οὐτοί σφι τοῦτα συνεβούλευον,—ἐπείθοντο.

Πεποιθέναι, Confidere. χρήμασι ἐπεποίθεσαν διαθέσθαι, ix. 88. b. conf. Διαπεποίθεσαν.

Πειθὼ, οὔς, ἡ, Persuasio, Suadela. ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην, viii. 111. m. N.

Πειρᾶν varius in Activo occurrit, eadem notione qua Medium et Passivum Πειρᾶσθαι, quod vide continuo deinde. οὐ πειρᾷ τῆς πόλιος πρὶν ἱροῖσι χρήσηται, vi. 82. m. πειρᾶν ἐς τὴν Μηδικὴν ἐσβαλεῖν, vi. 84. m. Quorum locorum non recordatus eram quum ea scriberem, quæ in Adnot. ad v. 85. p. 90. scripsi. Nunc collatis duobus locis modo adpositis, probabile fit mihi, ab Herodoti manu esse id quod v. 56. a. m. probati exhibent codices, πειρᾶν ἐκ τῶν βόθρων ἐξανασπᾶν, et correctoris alicujus arbitrio, constructionis ἀνακολουθίᾳ offensi, deberi id quod vulgo ibi legitur ἐπειρῶντο.

Πειρᾶσθαι, Medium et Passivum, I. cum Genitivo constructum, Tentare, Periculum facere, Vires suas tentare adversus aliquem, Hostiliter adgredi, Armorum fortunam adversus aliquem experiri. πειρώμενα τῆς Πελοποννήσου, viii. 100. m. 101. m. ἐπειρῶτο (Ion. pro ἐπειρῶντο) κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, i. 76. f. πειρήσεσθαι ἡμελλον ἀλλήλων, ii. 163. extr. Prat. perf. Pass. οὐδεὶς πεπείρηται Μήδων, ix. 46. m. Plusquamperf. Pass. μήτ' ἐπεπειρέατο (Ion. pro ἐπεπείρηντο) αὐτοῦ, vii. 125. extr. οὐ πεπειρημένοι πρότερον Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων, iv. 159. f. Aor. pr. Pass. τί δεῖ ἡμᾶς πειρηθῆναι ἀλλήλων, iv. 80. m. Optat. vel Modus potentialis: ὅκως πειρήσατο ἀλλήλων, i. 68. f. sic enim ibi (ut perspecte Werferus monuerat in Actis philolog. Monac. T. i. p. 76. sq.) haud dubie scribi debebat, et hoc repositum in nostro exemplo velim, pro vulgato olim ἐπειράσατο, pro quo equidem minus circumspecte ἐπιπειρήσατο posueram, tamquam a composito verbo ἐπιπειρᾶσθαι, quod in Lexicis quidem Græcis locum invenit, sed absque auctoritate adfertur, et ex hoc ipso Herodoti loco temere adscitum videtur,

Digitized by Google

merito ut dubiæ fidei notatum a Schneidero. Vulgatum h. l. olim ἐπειράτο correctori debetur, qui quum non recordatus esset, particulam ἄκως, Quoties significantem, constanter cum Optativo modo construi, Imperfectum Indicativi hic requiri censuerat.

2. πειρᾶσθαι, *cum Infinit. aut cum Particip. constructum*, Tentare, Conari, Niti, Operam dare. *Cum Infinitivo.* ἐπειρῶντο ἐξαναστῆν, v. 85. *a. m. ubi quidem cum aliis codd.* πειρᾶν *legendum videri paulo ante monui.* εἰ ἄρχειν πειρῶτο, (*Optat. pro* πειρῷντο, πειρῶντο,) vi. 138. *f.* πειρήσεται ἀντιωθῆναι, viii. 100. *m.* πειρῶτο ἂν ἡσυχὴν μὴ ἄγειν, Operam daturus esset ne umquam esset otiosus, viii. 108. *m.* ἐπειρῶντο ποιέεσθαι, ix. 93. *m.* πειρησομένης τῆς στρατιῆς, *nempe* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχεος, i. 84. *a. Sed frequentius cum Participio:* ἐπειρᾶτο ἐπιὼν, (*i. q.* ἐπιέναι) i. 77. *a. N.* ἐπειρᾶτο προσβαίνων, Adscendere conatus est, i. 84. *a.* ἵνα μὴ πειρῷατο βιώμενοι, Ne conarentur vim inferre, iv. 139. *a.* βίῃ ἐπειρᾶτο κατιών, vi. 5. *a. m.* ἕκαστος πειρᾶσθαι ἀποσχίζων, (*i. q.* ἀποσχίζειν,) vi. 9. *m.* ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων, vi. 50. *a.* ἐπειρῶντο ἀντιούμενοι βασιλέϊ, vii. 139. *a.* σφέας οἱ Ἕλληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, vii. 146. *a.* πειρησόμεθα σωτηρίην τινὰ μηχανεώμενοι, vii. 172. *extr.* ἐπειρῶντο κατιόντες, ix. 26. *a.*

Conf. Ἀποπειρᾶσθαι *et* Διαπειρᾶσθαι.

Πείρη, ης, ἡ, Experimentum, Tentamen, Conamen. ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι, vii. 9. *extr. ubi proxime præcessit* ἔστω ὧν μηδὲν ἀπείρητον.

Πελαγίζειν, Restagnare, Exundare. ἐόθεε ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδίον τῶν πελαγίζειν, i. 184. *extr.* Perperam πελαγίζει *olim edd. pro* πελάζει, iv. 181. *f.*

Πέλαγος, εος, τὸ, Mare, Altum. ἐν πελάγεϊ ἀναπεταμένῳ ναυμαχήσεις, viii. 60, 1. ἐς τὸ πέλαγος,—ἀπὸ τῆς νήσου ἐκὰς, iii. 41. *f.* Pontus Euxinus πελαγέων ἁπάντων πέφυκε θωυμασιώτατος, iv. 85. *a.*

Πελάζειν, Adpropinquare. πελάσας ἐς τὸν ἀριθμὸν, ii. 19. *m.* ἄκως πελάσειε τοῖσι πολεμίοισι, ix. 74. *a.* ἀδάμαντι πελάσσας *vulgo* vii. 141. *m. in Orac.* (*Vide Not. et supra voc.* Πεδᾶν). ἐπὶ μᾶλλον ἴον ἐς τὸ θερμὸν πελάζει, Magis magisque ad calorem accedit, Magis magisque incalescit, iv. 181. *f.*

Πέλας, Prope. πέλας Κασταλίης, Prope Castaliam, viii. 39. *m.* πέλας τῶν κήπων, viii. 138. *m.* οἱ πέλας, Alii. τῶν ἑωυτοῦ ἐξεμελημένα, τοῖσι πέλας δὲ ἡμέρης δικάζειν, i. 97. *a.* τὰ τῶν πέλας, *quibus opponuntur* τὰ οἰκήϊα κακὰ, vii. 152. *a. Etiam in Sing.* τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, Quæ in alio reprehendo, iii. 142. *m.*

Πελειὰς, άδος, ἡ, Columba. δύο πελειάδες μέλαιναι ἐκ Θηβέων τῶν Αἰγυπτίων ἀναστάμεναι, ii. 55 *et* 57.

Πέλειν, *i. q.* πέλεσθαι *et* εἶναι, Esse. ὄζηλα πέλει, vii. 140. *m. in Orac.*

Πέμμα, τὸ, Libum. πέμματα ἐπέσσετο, i. 160. *f. Adde Valck. Not. ad* i. 132. *a.*

Πέμπε, Quinque, *Æolica dialecto idem ac* πέντε, *Vit. Hom.* 37. *extr.*

Πέμπειν, Mittere. *Imperf. frequentativum,* πέμπεσκε, vii. 106. *a.* ἓαδε ἀδελφεὸν ἐπ' ἀδελφεοῦ πέμπειν πάλῳ λαχόντα, Placuit ut duobus fratribus unus mitteretur, sorte designatus, iv. 153. πέμπειν ἄγγελον ἐπὶ Ἀρτάβανον καλέοντα, *scil.* αὐτὸν, vii. 15. *a. et ibi Not.* τὴν ἀδελφεὴν ἐπ' ὕδωρ ἔπεμπον, Aquatum (Ad hauriendam aquam) miserunt, v. 12. *m. coll. f.* Ἡρακλῆα ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντα, vii. 198. *m.* (*conf.* Ἐπὶ *cum Accus. num.* 1.) *Etiam,* Dimittere, Amandare. τὸν Ἀρτεμβάρεα πέμπει, i. 116. *m. id est* ἐκπέμπει, *quo verbo* ibid. *paulo ante usus est Scriptor.* πέμπειν πομπὴν, Ducere pompam, v. 56. *extr.*

Πέμπτος, Quintus. πέμπτῃ σπιθαμῇ, Quatuor cubiti cum dimidio, ii. 106. *m. N.*

Πεμπώβολον, τὸ, Veru quinquefidum, quinque cuspidibus instructum, *Vit. Hom.* 37. *f.*

Πέμψις, Missio. ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, viii. 54. *a.*

Πένης, ητος, ὁ, Pauper. πένητας ἀνθρώπους, ix. 51. *m.*

Πενθεῖν, Lugere. πενθήσει βασιλῆ φθίμενον, vii. 220. *f. in Orac.*

Πένθος, εος, τὸ, Luctus, Tristis sors. τὸ πένθος τοῦ ἑταίρου, iii. 14. *f. N. ubi olim* πάθος. πένθος μέγα προσθήκαντο, vi. 21. *m.* ii. 1. *a.*

Πενίη, ἡ, Paupertas, Inopia. πενίη (αὐτοῖς) σύντροφός ἐστι, ἀρετὴ δὲ—τὴν πενίην ἀπαμύνεται, vii. 102. *a.* θεοὺς δύο ἀχρήστους —Πενίην τε καὶ Ἀμηχανίην, viii. 111. *m.*

Πεντάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, Quinque drachmas valens, Quinque drachmarum pretio venditus, vi. 89. *b. Vide omnino quæ supra ad vocem* Ἀποδίδοσθαι *monuimus.*

Πεντάεθλον, τὸ, Quinquertium. πεντάεθλον ἐπασκήσας, vi. 92. *f.* πεντ. ἀσκέων, ix. 33. *a. m.*

Πενταέθλος ἀνὴρ, Quinquertio nobilis vir, ix. 75. *a.*

Πενταετὴς *vel* Πενταέτης, Quinquennis, i. 136. *b. cum Var. Lect.* Genitivus πενταέτεος, ibid. *a.*

Πεντακόσιοι, Quingenti, i. 7. *f.* ii, 148. *m.*

Πενταπλήσιος, (*Ion. pro* πενταπλάσιος) Quincuplus, Quintuplex. ἄλλο σφι παρέστω (ναυτικὸν) πενταπλήσιον, vi. 13. *m.*

Πενταχοῦ, Quinque in locis, Quinquies.

Digitized by Google

πεντῆρὸς διᾶλελημμένος ῥεύματος, Flavius quinquies (in quinque rivos) divisus, iii. 117. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Διαλαμβάνειν.

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, 1. Quinquennium. *Hinc*, διὰ πεντετηρίδος, Quinto quoque anno, iii. 97. *f.* iv. 94. *a.* 2. Festum quinquennale. *Θυσίας καὶ πανηγύρεις τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινομένας* (Panathenæa *significare videtur auctor,*) vi. 111. *m.*

Πεντήκοντα, Quinquaginta. *Hinc* Πεντηκόντορος, ἡ, (*Ion. pro communi* πεντηκοντορος) *scil.* νηῦς, Actuaria navis, quinquaginta remis agitata; Navis longa. *Ἐναυτίλλοντο οὐ στρογγύλῃσι νηυσὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι*, i. 163. *m.* 164. *f.* iii. 44. *m.* iv. 153. *f.* 156. *m.* vii. 36. *a. et m.* 97. *f.* (*ubi* τριηκόντορος *vel* πεντηκοντέρου.) vii. 184. *m.* viii. 1. *f.* 48. *extr. Alibi communis forma* πεντηκόντορος *adhæret olim edita ut* iii. 124. *et* vi. 138. *a. ubi formam Herodoto usitatam meliores libri mesti dederunt.*

Πεντῆρὸς *vide in* Πεντήκοντα.

Πέπων, ὁ, ἡ, Maturus *fructus. τοῦτο ἐκεῖνο γένηται πέπον*, iv. 23. *m.*

Περ, *enclitica particula, frequenti in usu apud Nostrum; aliis particulis aut pronominibus relativis, quibus adnectitur, vim quamdam addens, quam Latino sermone interdum per adverbia* Prorsus, Utique, *aut similia, sæpius vero vix, ac ne vix quidem, commode exprimere possis.*

1. *Encliticæ hujus Adjectivis aut pronominibus Relativis adnexæ exempla e Musis hæcce enotavi: λίμνη, μέγαθος ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ*, ii. 170. *f.* ὁ Ἴστρος, *τοῦ χειμῶνός ἐστι ἴσος πάρ ἐστι*, iv. 40. *m. τῷ πάρα μὲν πάντα ὅσα περ σοὶ*, v. 106. *m. διέχων ἴσον περ τρία στάδια*, ix. 51. *m. ἀνθῆτα φορέουσι οἷόν περ οἱ Λίβυες*, iv. 168. *a. ἀνέχειν ὀρέων ὑπερχόντων τῶν περ ὑπερχομεν*, i. 206. *a. εἴτε κρὸς τούτῳπερ γίνεσθε καὶ τὰ ἄλλα λέγειν*, iv. 139. *a. m. τὸ τῷ πάντα πανταθῆναι τά περ ἐν λάβρῳ*, iii. 16. *m.*

2. *Encliticæ* περ *aliis particulis adnexæ (ut omittam pervulgatas particulas,* ὅστιπερ, *idem fere ac ὅς τις valentem*, Sicut, *sive* Prorsus sicut, *et* καίπερ, Quamvis, Tametsi,) *exempla apud Nostrum reperiuntur hæc: ἢν μὴ περ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυήσῃ*, vi. 57. *f.* πολλαπλήσια τοῦ θέρεος ἢ περ τοῦ χειμῶνος, iv. 50. *f. ἡμᾶς δίκαιον* (μᾶλλον) *ἔχειν ἢ περ τοὺς ἐτε.* ix. 26. *extr. et* 28. *a. ὅτε περ*, Eodem (Eo ipso) tempore quo, v. 99. *m.* vi. 106. *a. θηλέων βοῶν οὐ τι γένονται διότι περ οὐδὲ Αἰγύπτιοι*, Eamdem ob caussam propter quam nec Ægyptii, iv. 186. *a.*

Περαίη, ἡ, *scil.* χώρη, Regio trans *mare vel fluvium* sita; Opposita ora. *ἐς τὴν περαίην τῆς Βοιωτίης χώρης*, viii. 44. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Περάω, *Ire (φυλακὰς) πέρι τρόπῳ περήσαμεν*, iii. 72. *a. Conf.* Περήσας.

Πέρην, *Adverb. (Ion. pro* πέραν) Ultra, Trans mare, Ex adverso. *οὐ πρὸς τὴν πεῖσιν προσαμίζεσθαι, ἀλλὰ πέρην ἐς τῆ. Ῥηνέᾳ*, vi. 97. *a. τέκνα πέρην ἐς τὴν Ἀχαιΐην διέπεμψαν*, viii. 36. *m. ἐκ Θάσου διαβαλόντες πέρην*, vi. 44. *a. m.*

Περητὸς, Transcendus, Qui transiri potest. *ποταμὸς νηυσὶ περητὸς*, i. 189. *a. v.* 52. *m. bis. Etiam in Fam. olim legebatur ἡ μεγίστη τῶν διαπλώων ἀνὰ νηυσὶ περητὸς*, i. 193. *a. ubi aut* νηυσὶ περητὴ *exspectasses, aut id, quod diligenter scripti libri dederunt,* νηυσιπέρητος *una voce. Vide Var. Lect.*

Πέρθειν, Perdere, Vastare. *μέγα ἄστυ πέρθειται*, vii. 220. *in Orac. πέρσαντες Ἀθήνας*, viii. 77. *iterum in Orac.*

Περὶ *Præpositio,*

I. *cum Genitivo construetu,*

1. *eadem ratione, qua in communi sermone Græcorum, significat* Objectum de quo agitur, *et Latinæ voculæ* De *respondet; ut περὶ τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων*, i. 5. *m. cujus generis nihil opus est plura adponere exempla. Illud moneo, adfini ratione construi περὶ subinde etiam cum Accusativo, ut* ii. 18. *a. quo de loco et similibus infra dicetur.*

2. *ut vulgo dicunt Græci περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι* Magni facere, *sic et Nostro; vel uti περὶ πολλοῦ ποιέμενος ἀκοῦσαι*, i. 73. *m. Et similiter, ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἔστι κατορθοῦσθαι τὴν σὴν ἀρχήν*, i. 120. *m.*

3. *Etiam ille usus non alienus a communi Græcorum usu est, quo περὶ fere idem ac ὑπὲρ valet; ut, σφέων αὐτῶν πέρι ἀρρωδητέον*, viii. 36. *m. Similiter, περὶ ἑωυτοῦ τρέχων*, Propriæ salutis peculium adiens, vii. 57. *m. ubi nulla causam erat cur περὶ ἑωυτῷ, quod mo. Arch. dabat, probarent editores nonnulli; nam simillima ratione dicitur πολλοὺς ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφέων αὐτέων*, viii. 102. *f. et τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς*, ix. 87. *a. οἱ περὶ πάντὸς δρόμου θέειν*, viii. 74. *a. Quare nec solicitandum erat illud περὶ ὅτευ (i. e. οὗ τινος) ἀγωνίζονται*, viii. 26. *m. ubi probabile videri poterat* περὶ ὅτου, *de quo in Var. Lect. dixi: sed sub finem ejusdem cap. iterum ait Scriptor, οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς.*

II. περὶ *cum Accusativo*, Circa; *proprie ubi de Loco agitur, veluti περὶ τὰ ἕλεα οἰκέουσι*, ii. 95. *m. tum vero et de Re qualibet aut Persona, ubi Latino sermone commode hac formula reddimur,* Quod ad *hoc vel hunc* spectat, Quod addinet. *Sic, τὰ περὶ τὸν Κῦρον, τὴν Ἑλένην, τὸν Βάττον*, i. 95. *a.* ii. 113. *a.* iv.

Digitized by Google

154. a. περὶ Πανιόνιον δωδεκά τι ποιέοντες, i. 146. a. οὐδεμίη συμφορὴ ἔσται περὶ οἶκον τὸν σόν, viii. 109. f. περὶ μὲν τούτους οὕτω εἶχε, viii. 65. extr. Pro quo est, οὕτως εἶχε περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, i. 117. extr. Rursus vero, περὶ μὲν τοὺς ἰχθῦς οὕτω ἔχει, ii. 93. extr. Quare ii. 18. a. ubi consentientibus libris legitur, τὸ δηθ—περὶ Λίγυπτον ἀτυθόμην, potuerat quidem, sicut Valck. maluerat, periodo περὶ Λιγύπτου scribi, quemadmodum i. 194. m. scribitur, τάντα ἀκριβεστέρως οὕτω περὶ ὧν ἐπράχθη: sed ex supra adlatis exemplis, aliisque similibus, satis intelligitur non necesse esse loco cit. invitis libris quidquam mutare.

Usitatam aliis Græcis formulam οἱ περὶ αὐτὸν, pro αὐτὸς, nec enotavi e Musis, nec in illis me reperire memini. Verba οἱ περὶ Κορινθίους apud Herodotum occurrere obiter ait Cornius ad Viger. i. 5. sed virum doctum fefellerat memoria. οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, ait Noster ix. 69. a. m. sicut et οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα, Xerxes cum suis, sive Xerxis milites, viii. 24. extr. Conf. Ἀμφί.

III. περὶ cum Dativo construitur in dictionibus hujusmodi: περὶ τοῖσι αὐχέσι (Circa cervices) περικείμενοι τελαμῶνας, i. 171. m. περὶ τῇσι κεφαλῇσι, vii. 61. a. Eorum aliorum locorum, ubi de eadem constructione poterat cogitari, vii. 57. a. et viii. 86. m. supra (num. i. 3.) feci mentionem: conf. ibi Var. Lect. et Not. De formula περὶ (sive rectius, πέρι) θυμῷ ἔχόμενος, Valde iratus, iii. 50. f. vide Not. ad h. l.

IV. περὶ in Compositione Adjectivorum et Adverbior. significat περισσῶς. conf. Περικαλὴς, Περιχαρὴς, Περιόδμως, Περιμήκης, etc. ut Latinorum Permoltus, Permagnus.

Περιαγγέλλειν, Circumcirca nunciare, Circummissis nunciis edicere. Passivum τοιτέων δὲ περιαγγελλομένων, vii. 1. m.

Περιάγειν, Circumducere. περιῆγε (τὸν ἵππον) ἀγχοῦ τῆ ἵππῳ, iii. 85. f. (conf. Ἀγχοῦ.) περιάγουσι (αὐτοὺς) κατὰ τοὺς φίλους ἐν ἀμάξῃσι, iv. 73. a.

Περιαιρέειν, Circumcirca tollere. σφέων τὸ τεῖχος περιεῖλε, καὶ τὰς πύλας κατέστασε, iii. 159. a.

Πρίσιον. βιβλίον ἓν ἕκαστον περιαιρεόμενος, Literas singulas Solvens; nempe Detrahens sigillum et solvens vinculum cujusque epistolæ, iii. 128. a. Polycrates περιαιρεόμενος τὴν σφραγῖδα, Detrahens annulum de suo digito, iii. 41. f.

[Περιάπτεσθαι, Adnectere, Circumdare, in Schulzii Indice Græcitatis Herodoteæ adfertur tamquam lib. vii. cap. 149. occurrens; quod quidem nec ibi, nec alibi (quod meminerim) apud Nostrum legitur. περιέφασθαι ἐς πολεμίους legitur vii. 149. extr. quod vide in Περιέπειν. Tum vii. 69. a. memoratur Αἰθίοπες λειντέας ἐναμμένοι, ubi poterat περιαμμένοι scribere auctor, sed in vulgatum consentiunt libri.]

Περιβάλλειν, Circumjicere, Circumdare, Includere.

I. Activa verbi forma occurrit

1. Propria et vulgo usitata notione, construtione vero hujusmodi: βρόχῳ περὶ ἓν ἔβαλε τὸν αὐχένα, Laqueo circumdat cervicem, Laqueum cervici circumjicit, iv. 60. b. λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν (scil. τῷ ἀμφιβλήστρῳ) πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων (Circumdedisse, Inclusisse reti magnam piscium multitudinem) καὶ ἐξειρύσαι, i. 141. a. b.

2. Alibi περιβάλλειν idem significat ac περιτιθέναι, Conferre aliquid in aliquem, Tribuere alicui aliquid. εἰ δέον περιθεῖναι ἄλλῳ τέῳ τὴν βασιληΐην, δικαιότερον εἶναι Μήδων τέῳ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν, i. 120. f.

3. In re Nautica idem valet περιβάλλειν ac περιπλέειν, Circumnavigare. τὸν Ἄθων περιέβαλλον, vi. 44. m. ubi continuo dein περιπλέουσι eadem notione. Nempe simili ratione etiam διαβάλλειν (ibid. paulo ante) valet διαπλέειν, Navibus trajicere.

II. Frequenti in usu Medium est, περιβάλλεσθαι et περιβαλέσθαι, sibi (Sui causa, Suum in usum) Circumjicere, Circumdare aliquid; verbi gratia,

1. Vestem, adeoque Induere vestem. χλανίδιον λευκὸν περιβαλλόμενος, i. 195. a. λαβὼν χλανίδα καὶ περιβαλόμενος, iii. 109. m. f. περιβάλλεται τὸ φᾶρος, ix. 109. a.

2. Munimentum, Murum. τείχεα περιεβάλοντο ἕκαστοι, i. 141. f. ἔρκος ὑψηλὸν περιεβάλοντο, vii. 192. a. ἀνειρύσαι τὰς νῆας, καὶ περιβαλέσθαι ἔρκος, ἕρυμα τῶν νεῶν καὶ σφέων αὐτέων κρησφύγετον, ix. 96. f. et 97. m. Mira vero structura etiam cum duplici Accusativo: τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν, i. 163. f. ubi τῇ πόλι exspectasses, sed vulgatum agnoscunt libri omnes.

3. Res quaslibet Suum in usum Circumdare, Colligere et Includere, Sibi adquirere, Sibi comparare, Potiri. ὅδῳ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα, iii. 71. f. πολλὰ ἔσωσε χρήματα τοῖσι Πέρσῃσι, πολλὰ δὲ καὶ αὐτὸς περιεβάλετο, viii. 8. a. τὰ λοιπὰ αὐτέων (nempe τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνθρώπων) ἥλανον περιβαλλόμενοι παρά τε Μαρδόνιον καὶ ἐς τὸ στρατόπεδον, Reliqua circumvenientes, cingentes; sive Colligentes et suum in usum vertentes.

III. Passivum, notione Medii, (num. 3.) et quidem Plusquamperfectum notione Imperfecti vel Perfecti: ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ἐφεσον περιεβέβλητο, (Ion.

Digitized by Google

pro περιεβάλετο) Potiti sunt, vi. 24. *extr. Participium Præt.* τὸ περιβεβλημένον, Id quod circumjectum est, Circuitus, Ambitus, Septum. ἐν τῷ περιβεβλημένῳ τούτῳ νηῷ ἦν, ii. 91. *a. m.*

Περιβόητος, (Clarus, Celebris) ἐν τῇ ποιήσει, *Vit. Hom.* 24. *f.*

Περιβολή, ῆς, ἡ, Circuitus. οἰκίης μεγάλης περιβολή, Ædium magnarum circuitus, Vasto circuitu ædes, iv. 79. *a.*

Περιγίνεσθαι, 1. Superesse, Superstitem esse, Adhuc in vivis esse, Salvum evadere. ἱστόρεον ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο, i. 122. *a.* συλλαβὼν τῆς στρατιῆς τοὺς περιγενομένους, v. 46. *m.* οἱ περιγενόμενοι ἀπαλλάσσοντο, v. 64. *f.* 87. *a.* vii. 230. 232. 233. *m.* viii. 6. *extr.* Σάλαμις περιγίνεται, viii. 60, 2. *m.* τῶν αἱ νῆες περιεγένοντο, viii. 92. *f.* vii. 195. τῶν αἱ νῆες περιεγεγόνεσαν, viii. 93. *extr.* μοῦνος περιεγένετο τούτου τοῦ πάθεος, Solus huic cladi Superstes fuit, Ex hac clade Salvus evasit, v. 46. *m.*

2. Superare, Superiorem discedere. τέλος οἱ Μασσαγέται περιεγένεατο. (*Ion.* pro περιεγένοντο) i. 214. *m.* ἦν περιγένηται αὕτη ἡ πόλις, vi. 109. *m.* οἷοί τε εἰμὲν περιγενέσθαι τῇ συμβολῇ, vi. 109. *f. Construitur cum Genitivo personæ.* πειρᾶσθαι ἐκείνων περιγενέσθαι, i. 207. *m. f.* πολιτροπίῃ τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι, ii. 121, 5. *m. Sed et cum Accusativo, si vera est scriptura,* τοὺς Ἕλληνας—χαλεπὰ εἶναι περιγίνεσθαι καὶ ἅπασι ἀνθρώποισι, ix. 2. *f. quem ad locum vide quæ in Var. Lect. adnotavi. Cum ista constructione nescio an conferri possit dictio, quæ ex Plutarcho adfertur,* περιγίνεσθαι τὰ Ὀλύμπια, *qua ratione alias* νικᾶν τὰ Ὀλύμπια *dicunt Græci. Conf.* Περιεῖναι.

Περιγράφειν, Circumscribere. περιγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον, Solem (solis lumen quod per caminum in conclave incidebat) cultro circumscripsit (circumcirca descripsit) in pavimento conclavis, viii. 137. *f.*

Περιδέειν, Circumligare. περισφύριον περιδέεται (sibi circumligat) γυνή, iv. 176.

Περιδεὴς, Territus, Metu perculsus. *a.* περιδεὴς γενόμενος τῇ ὄψει, (*sive* ὄψι,) vii. 15. *a.* τοὺς δὲ, περιδεέας γενομένους, v. 44. *a.*

[Περιελήσιν *olim edebatur* ii. 123. *f. ubi nunc* Περιήλυσιν, *quod vide.*]

Περιειλίσσειν, Circumvolvere. περιειλίξαντες τὸ βυβλίον περὶ τὰς γλυφίδας τοῦ τοξεύματος, viii. 128. *m.*

Περιεῖναι, *i. q.* περιγίνεσθαι, *nempe* 1. Superesse, Superstitem esse. τῇ σεωυτοῦ μοίρῃ περίεις, i. 121. *m. ubi alii vulgo* περιεῖς, *sicut et* i. 124. *a. m.* (*vide utrobique Var. Lect.*) ἔστι ὁ παῖς καὶ περίεστι, i. 120. *a.* ἐστ' ἂν τυγθάνηται περιόντα τὸν πατέρα, iii. 53. *f.* ὡς περιῆλθε ὁ Κύρου Σμέρδις, iii. 74. *extr.* τὸν ἀδελφεὸν εἶλεν περιεῖναι τοι, iii. 119. *f.* οὐκέτι περιεὸν ἐβασίλευε, v. 39. *a.* vi. 103. *m.* μὴ δειλίῃ δόξεις περιεῖναι, vii. 107. *m.* ἐλόμενοι τὴν Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, vii. 139. *f.* αὐτοί τε περιῆσαν καὶ αἱ νέες αὐτέων, vii. 188. *f.* οὕτω διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι περιῆν, vii. 194. *f.* σέο τε περιόντος καὶ ἐκείνων (*sive:* σοῦ καὶ μένων) τῶν πραγμάτων—ἦν γὰρ σὺ περιῇς, viii. 102. *m. f.*

2. περιεῖναι, Superare, Superiorem esse. ὡς δόξαι τὴν ἑωυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλῆος, iii. 146. *a.* πολλὸν γὰρ περιάσαν (*Ion. pro* περιῆσαν) πλήθεϊ· οἱ Πέρσαι, ix. 31. *a. ubi alii vulgo* περίεσαν. *Vide Var. Lect.*

Περιείρειν, Circum inserere. περὶ γομφοὺς πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ δεπήκεα ξύλα, Circum clavos ligneos frequentes et prælongos Inserunt et innectunt bicubitalia ligna, ii. 96. *a. N.*

Περιέλασις, Circumactio. τὸ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλειπον τετρίπτῳ περιέλασιν, Spatium reliquerunt quo quadrigæ Circumvehi possent, i. 179. *m. f.*

Περιελαύνειν, 1. Circum equitare, Obequitare. ἤρπαζον περιελαύνοντες τοῦτο ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι, i. 106. *a.* 2. *Passive.* περιελαυνόμενος τῇ στάσει (*sive* στάσι), Circumactus, Ultro citroque agitatus, Fatigatus seditione ; *nisi fortasse rectius intelligas* In angustias redactus, i. 60. *a. coll. Lexic. Polyb. h. v.*

Περιέπειν, Prosequi, Tractare *aliquem*, Agere *tali quodam modo cum aliquo.* ἅτε πολεμίους περιέπουσι (αὐτοὺς), ii. 69. *a.* περιέποντες αὐτοὺς ὡς κάλλιστα ζώοντες, ii. 69. *m.* τούτους περιεῖτε εὖ; (*Imperf.*) i. 73. *m.* καί μιν Ἄμασις εὖ περιεῖτε, ii. 169. *m.* περιεῖτον ὡς ἀνδράποδα, vii. 181. *f.* τρηχέως κάρτα περιέσπε (*Aor.* 2.) αὐτούς, i. 73. *m. f.* 114. *m. N.* vi. 44. *m.* τὸν παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περισπεῖν, (*Aor.* 2. *Infin.*) i. 115. *m.* τοὺς προπόλους τρηχέως περιαπεῖν, ii. 64. *b. Futurum :* εἰ δὲ μὴ, περιέψεσθαι (αὐτοὺς) ὡς πολεμίους, vii. 149. *extr.*

Passivum : οἱ Μῆδοι τρηχέως περιεπτοντο, Male accepti sunt, vii. 211. *a.* περιέφθησαν τρηχέως ὑπ' αὐτῶν, viii. 27. *a. m.* περιεφθ. τρηχύτατα, vi. 15. *a.* τρηχέως περιεφθέντες ὑπ' αὐτῶν, v. 1. *a.* 81. *a.* viii. 18. *a.*

Περιεργάζεσθαι, Nimium (Supervacaneum) facere. *Præt. Pass. notione Activa:* τῷ θυλάκῳ περιεργάσθαι, Nimium fecisse illos, (Nimis loquaces fuisse) quod Saccum, *quem satis fuerat ostendisse,* diserte *etiam* nominassent, iii. 46. *b. ubi alii vulgo* περιεργάσθαι. *Vide Var. Lect. et Notas; et conf. verbum* Ἐργάζεσθαι *suo loco.* τί περιεργάζοντο (Quas tandem nugas egerunt) δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι, ii. 15. *m.*

Digitized by Google

Περιέρχεσθαι, 1. Circumire, Circumvenire. *περιελθόντες πάντοθε περισταδόν*, vii. 225. *extr.*

2. *ἐς τινὰ vel ἐς τι*, Mutata vice transire ad aliquem: *vel*, in aliquid. *ἡ ἡγεμονίη περιῆλθε ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου*, i. 7. *a.* Qui olim liberi et sui juris fuerant, hi *αὖτις ἐς τυραννίδας περιῆλθον*, i. 96. *a. ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιληίη*, i. 187. *m. μὴ περιιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὖτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν*, iii. 65. *f. ὡς ἡ βασιληίη περιελήλυθοι ἐς τοῦτον*, iii. 140. *a. ἐς ἐκεῖνον περιῆλθε ἡ πρεσβυτηίη*, vi. 111. *a. ἐς φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος*, vii. 88. *b. Quibus in locis* περιῆλθε *ἐς idem valet ac περιῆλθε καὶ ἀπίκετο ἐς etc. Completa formula legitur* vii. 158. *m. ubi περιελήλυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπίκεται ἐς ὑμέας.*

3. *περιέρχεσθαι τινὰ*, Circumvenire aliquem, 1. *eadem notione qua Latine* Circumvenire *dicimus, pro* Fallere, Decipere. *σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης*, iii. 4. *m.* 2. Vice versa invenire, attingere aliquem. *Πανιώνιον οὔτω περιῆλθε ἢ τε τίσις καὶ ὁ Ἑρμότιμος*, viii. 106. *extr. ubi ἡ τίσις καὶ ὁ Ἑρμότιμος idem valet ac ἡ τίσις τοῦ Ἑρμοτίμου, et περιῆλθε idem sonat ac ἐκ περιόδου μετῆλθε*, Vicissim persecuta est. *Confer omnino*, iii. 136. *a.*

Περιέσχατα, τὰ, Extrema quæ circumcirca sunt. *καίεσθαι τὰ περιέσχατα*, i. 86. *f. τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρὸς*, v. 101. *m.*

Περιέχεσθαι, 1. *verbum Medium, proprie*, Circumplecti, Amplecti, Adhærescere; *tum notione ad Animum translata*, Cupere, Studiose velle, Curæ cordique habere, Studiosum esse *alicujus rei aut hominis. Construitur plerumque cum Genitivo. γευσάμενοι τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, περιέξονται*, nempe *αὐτῶν*, Adhærebunt eis, Nolent ea e manibus dimittere, i. 71. *f. περιεχόμενος τοῦ νεηνίεω*, Valde desiderans, Cordi habens juvenem, iii. 53. *a. τούτου* (*perperam olim τούτῳ*) *περιεχόμεθα*, iii. 72. *f. idem valet ac τοῦ αὐτοῦ γλιχόμεθα*, ibid. *paulo ante. τοῦ* (*παιδὸς*) *περιέχεαι μάλιστα*, vii. 39. *f. ὅκου ὑμεῖς περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης*, vii. 160. *m. καὶ τόδε, τοῦ περιέχεσθε μάλιστα*, viii. 60, 2. *Semel cum Infinit. constructum legere memini: περιείχετο αὐτοῦ μένοντας* (*nempe περιείχετο τούτου, ὅστε αὐτοῦ μένοντας*) *μὴ ἐκλιπεῖν*, Valde cupiebat, Volebat, et Studiose contendebat, ut ibi manentes *etc.* ix. 57. *a.*

II. *περιέχεσθαι, Passiva notione*, Circumveniri, Cinctum, Inclusum esse. *ὁρέοντος περιεχομένους*, viii. 10. *m. f. περιεχόμεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλῳ*, viii. 79. *extr.* 80. *f. et* 81. *a.*

III. *Olim* vii. 237. *extr. edebatur, κακολογίης πέρι—περιέχεσθαί τινα κελεύω, ubi pro περιέχεσθαι, quod idem ac ἀντέχεσθαι valere videbatur, ex aliis libris ἔχεσθαι reposuit Wess. vide Var. Lect. et Not.*

Περιηγέεσθαι τινὶ τὸ σῦρος, Circumducere aliquem (Viam alicui monstrare et eidem præire) circum montem, vii. 214. *a. et f.*

Περιήγησις, *ιος*, *ἡ*, *interprete Wesselingio*, "Formam et diligentem ejus descriptionem" *exprimit apud Nostrum*, ii. 73. *m. ubi* Phœnix avis *ἐς τὰ μάλιστα ἀληθέϊ περιηγήσιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. Vide ibi Not.*

Περιήκειν τι, *i. q. ἥκειν ἐς τι*, Pervenisse ad aliquid, Consecutum esse. *τὰ σὲ καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι σφάλλουσι*, vii. 16, 1. *a. N. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα etc.* vi. 86, 1. *m. N.*

Περιήλυσις, *ιος*, *ἡ*, Circuitus, Rotatio. *τὴν περιήλυσιν αὐτῇ* (*τῇ ψυχῇ*) *γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι*, ii. 123. *f. N. ubi perperam olim περιείλησιν.*

Περιημεκτέειν, (*Ion. i. q. δυσφορεῖν, ἀνιᾶσθαι*) Graviter, Inique ferre, Lamentari. *περιημεκτέων τῇ συμφορῇ δεινῶς*, i. 44. *a.* iii. 64. *a. τῇ δουλοσύνῃ*, i. 164. *a. τῇ ἀπάτῃ*, iv. 154. *f. τῇ ὕβρει*, ix. 41. *a. μᾶλλόν τι περιημέκτεε*, i. 114. *m. f. οὗτοι γὰρ μάλιστα ἐκπεφευγότων περιημέκτεον*, Hi enim maxime ægre ferebant quod effugissent *barbari*, viii. 109. *a.*

Περιθέειν, *proprie* Circum currere; *inde translata notione*, *ἕτερον ἔσωθεν τείχος περιθέει*, (*sic enim scribendum existimo pro vulgato περιθεῖ*,) Intus alius Circumductus est murus, i. 181. *a.*

Περιθύμως ἔχειν, Valde iratum, Ira accensum esse, i. 162. *f. Conf. Not. ad* iii. 50. *f.*

Περιϊδέειν *aut* **Περιιδεῖν**, Sinere, Pati, Permittere. *περιϊδέειν αὐτὸν ἀεῖσαι*, i. 24. *m. ἦν τούτους περιΐδῃς διαπρήσαντας*, i. 89. *a. μὴ περιιδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὖτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν*, iii. 65. *f. οὐκ ἂν με περιεῖδες, scil. ποιεῖν αὐτὸ*, Tu non passus esses (passurus eras) ut id facerem, iii. 155. *m. περιεῖδε* (*αὐτὸν*) *χρήσασθαι*, iv. 113. *m. μηδενὶ τρόπῳ περιΐδητε ἡμέας διαφθαρέντας*, iv. 118. *m.* viii. 75. *f. περιεῖδον ἐμβαλόντα τὸν βάρβαρον*, ix. 6. *m. περιειδέτε ἐσβαλόντα*, ix. 7, 2. *m.*

Περιϊέναι, (*ab εἶμι*, Eo,) *ut περιέρχεσθαι*, Circumire, Mutata vice transire, devolvi in alium. *γυναῖκες περιοῦσαι*, Circumeuntes, vi. 58. *a. ἡ ἀρχὴ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον περιοῦσα*, i. 120. *m. f. N. οὐδὲ ἡ βασιληίη ἐς Ἀλέξανδρον περιῆϊε*, ii. 120. *m. ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς ταὐτὸ περιών*, In idem rediens, ii. 4. *m. χρόνου περιϊόντος*, Circumacto tempore, Interjecto tempore, ii. 121, 1. *m.* iv. 155. *a. N.*

Digitized by Google

Περϊστάναι, unde Aor. soc. περιαντῆναι, Circumstare. περιστάντες αὐτὸ (τὸ θηρίον) κύκλῳ, i. 43. a. Activum περιστήσαντες Vide in Var. Lect. iv. 2. m. ubi nunc περιστίλαντες.

Περικαλλὴς χώρη, Perpulcra terra, vii. 5. f.

[Περικαμή. Perperam olim περικαμπὰς, pro περὶ καμπὰς, edd. et ms. F. i. 125. f.]

Περικατῆσθαι, Circumsedere, Obsidere. τῶν περικατημένων αὐτὸν, Qui circa eum sedebant, iii. 14. m. περικατημένῳ τὴν Νῖνον, Obsidenti Ninum, i. 193. f. περικατέατο (Ion. pro περικάτηντο) πόλιν, vi. 28. a. viii. 111. a. περικατημένων Ἀθηναίων τὴν Αἴγιναν, ix. 75. a. v. 126. extr.

Περικεῖσθαι, Circumjacere, Circumpositum esse. Sed, περικείμενοι τελαμῶνας περὶ τοῖσι ὠρχέσι, Circumposita habere lora circa cervices, i. 171. m.

Περικλῄειν, Includere, Circumcludere. πεδίον περικεκλῃμένον ὄρεϊ πάντοθεν, iii. 117. a. et ἐκ τοῦ περικλῄσντες εὗρεος τούτου ῥέει ποταμὸς, paulo post ibid. Sic et vii. 199.

Περικτίονες, οἱ, (i. q. περίοικοι,) Circum habitantes, Finitimi, vii. 148. m. in Orac. Conf. Ἀμφικτίονες.

Περικυκλοῦσθαι, activa notione, Cingere, Includere. ὅτι σφέας περικυκλέοντο τῇσι νηυσὶ οἱ βάρβαροι, viii. 76.

Περιλαμβάνειν, Circumdare, Circumvenire, Comprehendere, Capere. ἐπεὰν αὐτὸν περιλάβῃς, Postquam eum in potestate habueris, v. 23. extr. ὡς δὲ παντοίῃ μιν περιέλαβε, viii. 106. m. ἀκυκλέοντο ὡς περιλάβοιεν αὐτούς, viii. 16. a. Conf. Πέρϊξ num. 1.

Περιλέπειν, Decorticare, Corticem (libram arboris) circumscisa decerpere. τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, viii. 115. a. m.

Περιλεσχήνοντος, ὁ, ἡ, Sermonibus hominum celebratus, ii. 135. extr. N.

Περίμετρον, ου, τὸ, Circuitus, Mensura circumferentiæ. εὗρος δὲ, τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιοῦσα εἴκοσι καὶ τετρακοσίων σταδίων, i. 185. m. f. τῆς (λίμνης) τὸ περίμετρον τῆς περιόδου εἰσὶ σταδίοι ἑξακόσιοι etc. ii. 149. a. περίμετρον αὐτῆς εἰσὶ σχοῖνοι ἑννέα, ii. 41. m. ubi olim περίμετρος edd.

Περιμήκης, ὁ, ἡ, Ingens, Permagnus. λίθου μεγάθεϊ περιμήκεας, ii. 108. a. ἀνδρόσφιγγες περιμήκεες, ii. 171. a. ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, vii. 36. a. ubi ἀπιμήκεας ms. F.

Περιοικεῖν et Περιοικεῖσθαι, Circumcirca adcumulare, Cumulum circumstruere, Adgesto cumulo circumdare. περιοικέειν ὕλῃ τὸ ἕλσος, vi. 80. a. περιοικῆσαι τὴν οἰκίην ὕλῃ, ii. 107. m. et mox, περιοικήσαντα δὲ, ibid. ὕλην παρασχεῖν, scil. αὐτοῖς aut τῷ πύργῳ, vel περὶ τὸν πύργον, iv. 164. m. Conf. Νέειν et Νηέειν.

Πέρϊξ, 1. Adverbium, Circumcirca. πέρϊξ ὑποῤῥώσαντες τὸ τεῖχος, v. 115. extr. πέρϊξ λαμβάνειν τινὰ, Circumdare. πέρϊξ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον λαβοῦσαι καὶ κεντεῦσαι, v. 87. m. conf. Περιλαμβάνειν.

2. Præpositio, promiscue regens Genitivum vel Accusativum. πέρϊξ τοῦ τείχεος πύλαι ἐνεστᾶσι ἴσαται, i. 179. m. πέρϊξ αὐτοῦ (τοῦ ἱροῦ) φοίνικες πεφύκασι, ii. 91. a. πέρϊξ αὐτοῦ γυπῶν κεφαλαὶ εἶδον, iv. 152. f. N. ubi πέρϊξ αὐτὸ καὶ alii. πέρϊξ αὐτὰς ἵστασαν ἄνδρες ἄνδρων, i. 196. a. πέρϊξ αὐτὸν ἕδρηαι ἑστᾶσι, iv. 15. extr. ubi ex uno ms. Arch. πέρϊξ αὐτῶν adscivêt Wess. προσβολὴν ποιευμένου πέρϊξ τὸ τεῖχος, iii. 158. a. ἐκτεῖνον βίοντα πέρϊξ τὴν γῆν, iv. 36. m. πέρϊξ τὴν Τριταιέα λίμνην οἰκέουσι, iv. 180. a.

Περιξυρέειν, Circumtondere. περιξυρεῦντες τοὺς κροτάφους, Circum tempora capillos tondent, iii. 8. f.

Περίοδος, ου, ἡ, Circuitus, Ambitus. ἡ περίοδος τοῦ τείχεος, i. 163. f. περίοδος τῆς λίμνης μακρὴ, i. 185. f. (ubi plures quidem probati alioquin libri μακρὸς præferunt. conf. voc. Ὁδὸς.) γελᾷ ὁρέων τὴν περίοδον γράφοντας πολλούς, iv. 36. m. ubi intelligantur libri, Γῆς περίοδος inscripti. ἔχων χάλκεον πίνακα ἐν τῇ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, v. 49. a. N. ἐξαγγελλόντων τῶν Περσέων τὴν περίοδον, Circuitum Persarum circa montem, vii. 219. a. 223. a. 229. m.

Περιοικέειν, Circum habitare. τῶν σφέας περιοικεόντων ἀμείνονες, v. 78. m. Conf. Περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, fem. ad masc. περίοικος pertinens. περιοικίδες πόλιες, Circumjacentes, Vicinæ urbes, i. 76. a. m. ἔκ τε τῶν ἄλλων περιοικίδων καὶ δὴ καὶ ἐκ Καρίης πόλιος, ix. 115.

Περίοικος, ὁ, ἡ, Circum habitans, Vicinus. οἱ περίοικοι Λίβυες, iv. 159. m. Θηραίων καὶ τῶν περιοίκων, iv. 161. f. αὐτοῖσι τε καὶ τοῖσι περιοίκοισι, i. 178. ubi περιοικεῦσι præfert cod. F. quod valet περιοικέουσι, a verbo περιοικέειν, Circum habitare. Spartanorum Periœci memorantur vi. 58. f. et ix. 11. extr. N.

Περιοπτέος, η, ον, Negligendus. οὐ σφι περιοπτέη ἐστὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπολλυμένη, viii. 168. a. ἡμῖν τοῦτό ἐστι οὐ περιοπτέον, γένος τὸ Εὐρυσθένεος γενέσθαι ἐξίτηλον, Nobis non est negligendum (Per negligentiam ferendum aut committendum) ut etc. v. 39. m.

Περιορᾷν, ut περιϊδέειν, Negligere, adsequi Sinere, Pati ut aliquid fiat. ὁ δὲ τυλωτὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ περιόρεον,

Digitized by Google

scil. αὐτὸν ἰσιέναι *aut* ἐσιόντα, iii. 118. *m. f.* iv. 203. *m.* πνεύματα ἀνέμων ἐμπίπτοντα οὐ περιορᾶν τὴν θάλασσαν φύσει τῇ ἑαυτῆς χρῆσθαι, vii. 16, 1. *m.* μὴ περιορᾶν αὐτοὺς συλλεγομένους ἔτι πλείονας, ix. 41. *f.*

Περιπέμπειν, Circummittere. *οἱ περιπεμφθέντες*, i. 48. *a.*

Περιτερῆς, ὁ, ἡ, Ad cadendum (Ad incidendum in malas res) pronus. Subitæ rerum mutationi in deteriorem partem obnoxius. περιετέα ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πράγματα, Res suas ipsi in summum discrimen adduxerunt, viii. 20. *a. ubi mox de eisdem ait*, παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα.

Περιπίπτειν, Incidere; 1. *notione magis propria, qua* Incidere in aliquem *dicimus pro* Occurrere, Inopinato obviam venire. τῷ δὴ—ὁ Πὰν περιπίπτει, vi. 105. *a.* περιπίπτειν σφι κέλητα, viii. 94. *a. ubi de* amica navi *agitur*, οἱ Φοίνικες οἱ περιπίπτουσι τῇσι νηυσὶ, vi. 41. *a. ubi hostes quidem erant Phœnices, sed* περιπίπτουσι *nil aliud significat nisi* Inciderunt, Inopinato occurrunt; *non, ut Valla acceperat*, Circumvenerunt illum. παρασσομένων τῶν νεῶν καὶ περιπιπτουσέων περὶ ἀλλήλας, viii. 16. *m. f. N.* τῇσι σφετέρῃσι νηυσὶ φευγούσῃσι περιέπιπτον, viii. 89. *extr.*

2. *Translata notione, qua Latine etiam dicimus* Incidere in calamitatem. πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμῃσι, i. 96. *f.* οὗτοι τοιαύτῃσι περιέπιπτον τύχῃσι, vi. 16. *extr.* πόλιν δουλοσύνῃ περισωσοῦσαν πρὸς ἀνδρῶν βαρβάρων, vi. 106. *m.* ἐπὶ συμφορὴν περιέπεσε *inde a Gron. edebatur* vii. 88. *a. ubi nos* ἐνέπεσε *cum aliis.* μὴ σοὶ (*al.* σὺ) ἑωυτῷ περιπέσῃς, Ne tua ipsius culpa in malum incidas, Ne tibi ipse causa sis exitii, i. 108. *m. f. N.* " *Quasi dicas* (*ait Æm. Portus*) Ne in te ipsum cadas. *Est enim metaphora sumta ab ædificiis, quæ* propria mole in se ipsa corruunt"—*Simili ratione ait Noster*, viii. 16. *a.* ὁ Ξέρξεω στρατὸς ὑπὸ μεγάθεός τε καὶ πλήθεος αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπιπτε. *Thucydides vero*, ii. 65. *extr.* αὐτοὶ ἐν σφίσι περιπεσόντες ἐσφάλησαν.

[Περιπλανᾶσθαι, *pro vulgato ex librorum consensu* πεπλανῆσθαι vii. 16, 2. *corrigendum præter necessitatem censuerat Valck. ubi temere et prorsus perperam* περιπλανῆσθαι *edidit Borh.*]

Περιπλέειν *et* Περιπλώειν, Circumnavigare. ἐπιπεσών σφι περιπλέουσι, *nempe* τὸν Ἄθων, vi. 44. *m.* περιπλώοντες τὴν Εὔβοιαν, viii. 14. *m.* τὴν Λιβύην, iv. 42. *f.*

Περίπλοος, ὁου, ὁ, Circumnavigatio. δείσαντες τὸν περίπλοον τοῦ Ἄθω, vi. 95. *f.*

Περιποιέειν τινὰ *vel* τι, i. *q.* ποιέειν τινὰ περιεῖναι, Facere ut aliquis (*aut* aliquid) supersit, Integrum conservare, Salvum præstare. συνήδεσθαι μὲν Κροίσῳ περιεόντι, *Lex. Herod.* ἐκείνους μόνους τοὺς περιποιήσαντας οὐ καταπροΐξεσθαι, iii. 36. *extr.* περιποιήσαι τὰ ἱρὰ τὰ σφέτερα καὶ τὰ θεῖα, vi. 13. *f.* διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι, Sive perdere, sive servare, vii. 52. *m.* περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, vii. 181. *m.*

Περιῤῥαντήριον, τὸ, Vas lustrale, aqua consecrata repletum, qua adspergebantur et purgabantur qui templum ingrediebantur. περιῤῥαντήρια δύο ἀνέθηκε Crœsus in templo Delphico, i. 51. *m.*

Περιῤῥηγνύναι, Circumfrangere. κατὰ τὸ δεξὺ τοῦ Δέλτα περιῤῥήγνυται ὁ Νεῖλος, Ad apicem τοῦ Delta frangitur Nilus et illud utrimque includit, ii. 16. *f.*

Περίῤῥοος *et* Περίῤῥυτος, ὁ, ἡ, Circumfluus. ἑούσης πάσης τῆς Κνιδίης, πλὴν ὀλίγης, περιῤῥόου, i. 174. *a.* Λιβύη ἐοῦσα περίῤῥυτος, iv. 42. *a.* iv. 45. *a. Conf.* Ἀμφίῤῥυτος.

Περισσεῖν *vide in* Περιέπειν.

Περισπερχέειν, i. *q.* περισπερχῆ εἶναι *et* περισπερχθῆναι, Indignari, Offensum, Iratum esse. Λακρῶν περισπερχεόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ, vii. 207. *N. Conf.* Ἐπέρχεσθαι.

[Περισσεύειν, *vide* Διαπερισσ.]

Περισσὸς, Supervacuus, Curiosus. τούτους καὶ ἄλλα μηχανᾶσθαι περισσὰ, καὶ δὴ καὶ *etc.* ii. 32. *a.*

Περισσῶς, Sumtuose, Magnifice. *Inde Comparat.* περισσότερον τῶν ἄλλων θάψας τὴν θυγατέρα, ii. 129. *f.*

Περισταδὸν, Circumstando, Circumcirca, ii. 225. *extr.*

Περιστέλλειν, 1. Rite componere, Curare, Exornare. τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰστιαίου λούσαντας καὶ περιστείλαντας εὖ ἐνέτειλατο θάψαι, vi. 30. *extr. N. ubi* εὖ περιττῶς *olim edd. pro* εὖ, *quæ particula non tam ad* περιστείλαντας, *quam ad* θάψαι, *refertur.* ἓν τέλισμα ποιήσασθαι, καὶ τοῦτο περιστέλλοντας, τῶν ἄλλων ἧσσον ἐπιμέλεσθαι, i. 98. *m. ubi tam* Exornare *quam* Tueri *intelligere possis, generatim vero* Curare.

2. Protegere, Tueri, Defendere. τὸν νόμον περιστέλλοντες, iii. 31. *f.* τοὺς νόμους τούτους ἰσχυρῶς περιστέλλοντες, ii. 147. *f.* τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν, Tale institutum tueri, iii. 82. *extr.* οὕτω περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια, iv. 80. *extr.* περιστέλλειν ἀλλήλους, ix. 60. *m.*

Περιστεφανοῦν, Corona cingere, Undique cingere. οὕρεσι περιεστεφάνωται πᾶσα Θεσσαλίη, vii. 130. *a.*

Περιστίζειν, *proprie* Circumpungere; *sed apud Nostrum*, Continua serie circum collocare. περιστίξαντες κατὰ τὰ ἀγγήια τοὺς τυφλοὺς, iv. 2. *m. f. ibique Var. Lect. et Not. Alia verbi constructio occurrit*, iv. 202. τῶν γυναικῶν τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα, περιέστιξε τούτοισι τὸ τεῖχος,

Digitized by Google

Abscissas mulierum mammas, continuata serie circa murum suspendit.

Περιστρωφᾶσθαι, Circumvagari. περιστρωφώμενον πάντα τὰ χρηστήρια, viii. 135. *a.*

Περισφύριον, τὸ, Fascia pedum malleolis (*ornatus caussa*) circumligata, iv. 176.

Περισχίζεσθαι χῶρόν τινα, *i. q.* σχίζεσθαι περὶ τὸν χῶρον, *de Fluvio, qui* Circa aliquem locum discinditur, *id est,* Utrimque circumfluit illum, ix. 51. *f.*

Περιτάμνειν, (*Ion. pro* περιτέμνειν) 1. Circumcirca incidere. *Hinc in Medio;* Sibi circumcirca incidere. *Mulieres in luctu ob mortem regis* βραχίονας περιτάμνονται, iv. 71. *a. m. Sed* τὰ αἰδοῖα περιτάμνονται, Circumcidunt viri, ii. 36. *m.* 104. *m.* 2. περιτάμνειν τί τινι, Circumcidere (Minuere) alicui aliquid, Eripere ei rem, Privare illum re sua. *Hinc Passivum:* περιταμνόμενοι γῆν πολλὴν, iv. 159. *m. idem quod* στερισκόμενον πολλῆς χώρης, ibid.

Περιτείνειν, Circumtendere, iv. 73. *f. Vide in* Πῖλος, *num.* 2.

Περιτιθέναι τί τινι, Tribuere, Conferre, Dare, Tradere, alicui aliquid. περιθεῖναι ἄλλῳ τέφ τὴν βασιληΐην, i. 129. *f.* τούτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος, iii. 81. *f.* (*conf.* Περιβάλλειν, *num.* i. 1.) τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθημι, iii. 142. *f. quo de loco quæ in Var. Lect. adscripsi, ea indicta velim.*

Περιτίλλειν, Circumcirca avellere, Decerpere (*folia lactucæ*). φασὶ, θρίδακα τὴν γυναῖκα περιτῖλαι, iii. 32. *f. N. et mox,* περιτετιλμένη ἡ θρίδαξ, *cui opponitur* βασεῖα ἐοῦσα, *et* ibid. *paulo post ponitur verbum* ἀποψιλῶσαι *tamquam fere synonymum* τοῦ περιτῖλαι.

Περιτροπὴ, ἡ, Conversio in orbem. ἐν περιτροπῇ, In orbem, Per vices. τάδε ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο, καὶ οὐδαμᾶ ὡυτοὶ, ii. 168. *m.* ἐν περιτροπῇ αἱ γυναῖκες φοιτέουσι τοῖσι Πέρσῃσι, iii. 69. *f.*

Περιτρόχαλα κείρεσθαι, In orbem tonderi, iii. 8. *f. N. Conf.* Τροχοειδής.

Περιῠβρίζειν, Magna contumelia adficere, Admodum contumeliose agere *cum aliquo,* tractare *aliquem.* ὧδε περιῠβρίσμεθα, i. 114. *extr.* περιῠβρισμένος πρὸς αὐτῶν, ii. 152. *a. m.* ταῦτα περιῠβρίσθαι, iii. 127. *m.* περιῠβριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων, iv. 159. *m. Quæ verba tamquam Herodotea Henr. Steph. in Thes. Gr. Ling. citat,* τὸν βασιλέα ἡμέων περιῠβρίσας ἐξέβαλε, *ea in Musis legere non memini.*

Περιφάνεια πολλὴ τῆς χώρης ἐστὶ, Multa notitia est regionis, Satis cognita hæc regio est, iv. 24. *a. N.*

Περιφερέες, *vide Var. Lect.* iv. 33. *m. ubi nos cum aliis* Περφερέες *edidimus, nec tamen spernentes alteram scripturam.*

Περιφέρειν, 1. circumferre. τῇ οὐ περιήνεικε τὸν λέοντα, i. 84. *m. et mox,* περιενεικθέντος τοῦ λέοντος τὸ τεῖχος, ibid. *et mox* τὸν ταῦρον, κατὰ τὸ ἄλλο τεῖχος περιενείκας. *Tum,* περιφερομένου ἐνιαυτοῦ, Circumacto anno, iv. 72. *a.*

2. *Notanda formula:* οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει (Neque mihi in animum (in memoriam) redit, revolvitur) οὐδὲν εἰδέναι τούτεων, vi. 86, 2. *m. N.*

[Περιφθάναι, Prævenire, Antevertere, *in Schulzii Indice Græcitatis Herodoteæ citatur ex* viii. 27. *At, quod ibi legitur* περιέφθησαν *ad verbum* Περιέπειν *pertinet, quod vide.*]

Περιφλεύειν, *i. q.* περιφλύειν *et* περικαίειν, Adurere, Amburere. τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ, v. 77. *m. N. ubi quidem præter rationem solicitata ista scriptura est a Viro docto.*

Περιφορητὸς, *sive, ut apud Suidam,* περιφόρητος, Qui circumportari potest, Portatilis. οἰκήματα περιφορητὰ, iv. 190. *extr.*

Περιχαρὴς, *i. q.* λίαν χαίρων, Vehementer gaudens. γελάσαντα καὶ περιχαρέα γενόμενον, iii. 35. *m.* ix. 49. *a.*

Περιψιλοῦν, Nudare. τῶν νεκρῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας, ix. 83. *m. Conf.* Ἀποψιλοῦν.

Περόνη, ης, ἡ, Acus, Subula, Fibula. κεντεύσας τῇσι περόνῃσι τῶν ἱματίων, v. 87. *m.*

Πέρσης, ὁ, Persa. *Accusat.* τὸν Πέρσεα *vulgo edd.* viii. 108. *f. et* 109. *f. sed utrobique* τὸν Πέρσην *ms. F.*

Πέσσειν, Coquere *panem.* αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔπεσσε, *et mox* ὅκως δὲ ὀπτῷτο ὁ ἄρτος, viii. 137. *a. m. N. (quem locum nescio an spectarit Suidas, scribens:* Πεσσόμενα σιτία, παρ' Ἡροδότῳ, τὰ ὀπτώμενα). *In Medio,* Πέσσεσθαι, Sibi, Suum in usum coquere. οὐδεὶς πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ τοῦ ἐνθεῦτεν, i. 161. *f.*

Πεσσὸς, ου, ὁ, Calculus lusorius, Latrunculus. ἡ τῶν πεσσῶν παιγνίη, i. 94. *m.*

Πέτεσθαι, Volare. οὐκ οἷοί τέ εἰσι ὑφοῦ πέτεσθαι, ii. 95. *a. Conf.* Καταπετᾶσθαι.

Πετηνὰ, τὰ, Volucres. τὰ πετηνὰ πολλῷ μέζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοισι, iii. 106. *a. ubi alii* πετεινά.

Πέτρινος, η, ον, Saxeus. ὄρος πέτρινον, ii. 8. *m.*

Πήγνυσθαι, 1. *verbum Medium,* Compingere, Construere *naves.* νῆας πηξάμενοι, v. 83. *a.* σκηνὰς πηξάμενοι, vi. 12. *f.* 2. *Passivum,* Concrescere. ἅλες αὐτόματοι πήγνυνται, iv. 53. *m.*

Πηδάλιον, τὸ, Gubernaculum, Clavus navis. οὐδὲ πηδαλίοισι χρῆσθαι, iv. 110. *m.* τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν νεῶν, iii. 136. *m. f.*

Digitized by Google

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, Fides, instrumentum musicum chordis tensum, *de quo consulendus Athenæus et Suidas.* ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων, i. 17. *a.*

Πηλὸς, οῦ, ὁ, 1. Lutum, Limus. *Ex* πηλῷ *ducuntur* lateres, ii. 136. *f.* 2. Cœnum. ὕδωρ ἐκχέας, πηλὸν οὐ ποιήσεις. πῦρ δὲ ἀνακαίων, πηλὸν ποιήσεις, iv. 28. *a.*

Πῆμα, ατος, τὸ, Damnum quod aliquis patitur, Noxa. πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται, i. 67. *f.* in Orac. *et* 68. *m. N.*

Πημαίνειν, *i. q.* βλάπτειν, Lædere, Damno adficere. οὔτε ἐπήμαινε οὔτε ἐσινέετο τὴν γῆν, ix. 13. *a.*

Πηχυαῖος, Cubitalis, Cubiti magnitudine. βλαστὸν, ὅσον τε πηχυαῖον, viii. 55. *extr.*

Πῆχυς, εος, ὁ, Cubitus. ὕψος διηκοσίων πηχέων. ὁ δὲ βασιλήϊος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πήχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι, i. 178. *extr. N.* τοῦ πήχεος ἐόντος ἑξαπαλαίστου, ii. 149. *f.*

Πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, Fons, Scatebra. γῆ ἔνυδρος πίδαξι, iv. 198. *m.*

Πιέζειν *et* Πιεζέειν, Premere, Urgere. μάλιστα τοὺς ἐναντίους ἐπίεσαν, ix. 63. *a.* πολέμῳ πιεσθέντας, iv. 11. *a. ubi perperam* πιασθέντας *olim edd.* πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων, ix. 60. *m. f.*

A forma Πιεζέειν *derivatum est Particip. Pass.* πιεζεύμενος, iii. 146. *extr.* vi. 108. *a.* viii. 142. *m. N.*

Πιθηκοφαγέειν, Simiis vesci. πιθηκοφαγέουσι· οἱ δὲ (*nempe* πίθηκοι) ἄφθονοι ἐν τοῖσι ὄρεσι γίνονται, iv. 194.

Πίθος, ου, ὁ, Dolium. πίθους ἀργυρέους Delphos misit Crœsus, i. 51. *m.* Ἐς πίθους κεραμίνους aurum et argentum liquefacta infundebat, iii. 96. *f. Conf.* Κέραμος.

[Πικραίνειν. *Vide* Ἐμπικραίνειν *et* Προσεμπικρ.]

Πικρὸς, Amarus. ὃ πικρὸν ὕδωρ, vii. 35. *m. ubi de* Hellespónto.

Πικρότης, ητος, ἡ, Acerbitas, Durities, Crudelitas (*regis*), i. 130. *a.*

Πῖλος, ου, ὁ, 1. Pileus, Tegmen capitis, *proprie* ex coactili sive lana coacta confectum. Κίσσιοι ἀντὶ τῶν πίλων μιτρηφόροι ἦσαν, *id est*, μίτρας ἐφόρεον, Pro pileis mitras gestabant, vii. 62. *f. Eadem notione* iii. 12. *f. ait*, πίλους τιάρας φορέοντες: *et* vii. 61. *a.* περὶ τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας καλυμένους, πίλους ἀπαγέας: *ubi vide Not.*

2. πῖλος *etiam dicitur* Tegmen latius et amplius ex coactili confectum. *Sic*, Scytha quisque habitat sub arbore, quam hiemali tempore tegit πίλῳ στεγνῷ λευκῷ, æstate vero ἄνευ πίλου, iv. 23. *f. N. Similiter*, ἐπεὰν ξύλα στήσωσι τρία,—περὶ ταῦτα πίλους εἰρινέους περιτείνουσι, iv. 73. *m. f. et* 75. *a.*

Πιμπλάναι, *vide* Πιπλάναι.

Πίναξ, ακος, ὁ, Tabula *geographica*, v. 49. *a. Vide voc.* Περίοδος.

Πίνειν, Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ πιεῖν, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἑτέρου πίνει, iv. 172. *b.* (γῆ) ὄμβρον πλέω πιοῦσα, iv. 198. *m. N.* διάκορος ἡ γῆ—πίνουσα τὸ ὕδωρ, iii. 117. *f.*

Πιπλάναι, Implere, Complere. *Hinc tert. plur. Imperf. Pass.* δυνάμιός τε πάντα οἱ ἐπιπλέατο, (*Ion. pro* ἐπίπλαντο,) Omnia ei complebantur potentia, (*sive*, quod ad potentiam adtinet,) *id est*, Omni ex parte complebatur et stabiliebatur illius potentia, iii. 88. *f. ubi alii quidem* ἐπιμπλέατο, *sicut et* iii. 84. *f.* ἄρχεσθαι πίμπλασθαι (*non* πίπλασθαι) *præferunt codices plerique. Nomen vero plurale neutrius generis passim etiam alibi cum verbo pluralis numeri construit idem Noster. Sic* πάντα ἐς τοῦτους ἀνακέαται, iii. 31. *m.* ταῦτα τὰ πλοῖα οὐ δύνανται πλέειν, ii. 96. *m. N.*

Πιπρήσκειν, (*Ion. pro* πιπράσκειν,) Vendere; *a forma primitiva* πράειν, *unde Præt. pass.* πεπρῆσθαι *et Aor. pr. Pass.* ἐπρήθη, ii. 56. *extr. et* πρηθῆναι, i. 156. *a. et id genus alia.*

Πίπτειν, Cadere. 1. *de his qui* In bello Cadunt, Pereunt. ἔπιπτον πολλοὶ ἀμφοτέρων, vi. 101. *m. Sic* πίπτει, vi. 111. *idem valet ac* ἀπέθανε, ibid. *et* ix. 63. *m. et sæpe alibi. Et* πίπτειν ὑπό τινος, Manu alicujus cadere, Ab aliquo interfici. οἱ ἄριστοι ἔπεσον ὑπὸ Ἀθηναίων, ix. 67. *b. Similiter*, μεγάλα πεσόντα πρήγματα ὑπὸ ἡσσόνων, Res magnæ Prostratæ, Eversæ, ab inferioribus, vii. 18. *a. Et ὁ* Ξέρξεω στρατὸς αὐτὸς ὑπ' ἑωυτοῦ ἔπιπτε, A se ipse oppressus est, Sua mole corruit, viii. 16. *m. Conf.* Περιπίπτειν, *num.* 2.

2. πίπτειν, Cadere, Evenire, Exitum habere; *sicut Latine dicimus*, Res bene (*sive* male) cecidit. καραδοκήσαντα τὴν μάχην ἢ πεσέεται, vii. 163. *f.* 168. *m.* ὅκῃ πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα, viii. 130. *extr.*

Πίρωμις, vox Ægyptiaca, Græco sermone valens καλὸς κἀγαθὸς, ii. 143. *f. N.*

Πίστις, ιος, ἡ, Fides *et* Fidei pignus. τὰς πίστις ποιεῖσθαι, Fidem mutuo dare et accipere, iii. 8. *a. et m.* πίστισι τοιῇσδε χρέωνται, iv. 172. *f.* πίστιν καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, De societate cum Græcis ineunda, ix. 92. *a.* πίστι τε καταλαβόντες καὶ ὁρκίοισι ἐμμένειν τε καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι, ix. 106. *f.* πίστι τε λαβόντες καὶ ὁρκίοισι ἢ μὲν ἕξειν *etc.* iii. 74. *m.*

Πιστὸς, ἡ, ὀν, Fidus, Fide dignus, Certus. πιστὸν γάρ οἱ ἦν τὸ συμβόλαιον, v. 92, 7. *m. Item*, Qui fidem invenit, Cui creditur. τοῖσι ὡς πιστὰ ἦν τὰ λεγόμενα ῥήματα, viii. 83. *a.* τὰ πιστὰ ποιέεσθαι, *i. q.* πίστιν

Digitized by Google

ποιέεσθαι, iii. 8. *a.*

Πίσυνος, Confisus, Fretus. *χρηστηρίῳ πίσυνος*, i. 66. 73. *a. χρηστήριον, τῷ πίσυνος γενόμενος*, v. 92, δ. (*ubi, nescio quo errore, absurda scriptura τῶν πίσυνος nostram occupavit editionem.*) vii. 10. *a.* 85. *m. θεοῖσι συμμάχοισι πίσυνοι*, ix. 143. *m.*

Πίτυς, υος, ἡ, Pinus arbor. *πίτυος τρόπον ἐντρίβεων τινὰ*, vi. 37. *m. et f. N. Est etiam* Loci nomen *ab arbore ductum*, Πίτυς, *in Vit. Hom. cap.* 20. *a. ubi mox memoratur καμὼν τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτερα στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσι. Vide ibi Not.*

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, *Adject. verbale a verbo* πλάζειν *derivatum*, Errabundus. Cyaneæ insulæ, *ἃς πρότερον πλαγκτὰς φασι εἶναι*, iv. 85. *a.*

Πλανᾶν, Errare facere, Ultro citroque circumducere, *ἔδοξε πλανᾶν μὲν οὐκέτι Πέρσας*, iv. 128. *a. Sed et* Πλανίειν: *unde*, πλανίονται (Circumvagantur) *ἄλλοι ἐς ἄλλας πόλις*, ii. 41. *f. πλανωμένου αὐτοῦ ἐν τῷ λόγῳ*, Oberrante, Divagante illo in oratione, ii. 115. *a. m. ἐνύπνια τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα*, Insomnia circumvagantia et hominibus occurrentia, vii. 16, 2. *et mox, πεπλανῆσθαι αὐτοὺς μάλιστα δόξασι αἱ ὄψιες*, ibid.

[Πλάσσειν, *vide* Καταπλάσσειν, Ἐμπλάσσειν, Ἀναπλάσσειν.]

Πλατάνιστος, ου, ἡ, Platanus *arbor. πλατ. χρυσέη*, vii. 27. *f. εἶδε πλατάνιστον, τὴν καλλίστου εἶναι etc.* vii. 31. *b.* ἅλσος *πλατανίστων*, v. 119. *m.*

Πλατέα *sive* Πλάτεα, Insula in Africæ ora, iv. 151. *f. N.* Πλάτεια *et* Πλατειαί, urbs Græciæ, viii. 50. *f. N.*

Πλατὺς, έα, ὺ, Latus, Amplus. *χῶρος πλατὺς καὶ πολλὸς*, iv. 39. *m. Sed* Salsus, *ubi de* Aqua *agitur. πλατυτέρουσι ἐχρέωντο τοῖσι πόμασι*, ii. 108. *f. N.*

Πλέειν, Navigare. *Fut. πλεύσεσθαι*, iii. 135. *m. unde ἀποπλεύσεσθαι et συμπλεύσεσθαι. Sed pro πλέειν frequenter Ionicum formam* Πλώειν, *quam suo loco vide, usurpat Herodotus. Tenent tamen formam πλέειν libri omnes, cum alibi passim, tum* ii. 96. *m.* iv. 89. *a. etc. Conf.* Περιπλέειν. *Sic et νῆσος πλέουσα*, Natans insula: *Conf.* Πλωτὰς.

Πλέειν, Implere, *vide* Πλήθειν.

Πλέθρον, τὸ, Plethrum, Jugerum; *mensura centum pedum, sexta pars stadii. μέτρον ἕκαστον, ἐστὶ πλέθρα*, ii. 124. *f. δισχίλια καὶ δισμύρια πλέθρα τοῦ πεδίου ἐστὶ*, vii. 199. *a. Mireris vero* Plethri *mentionem omissam a Nostro* ii. 6. *ubi varias finium mensuras, tum minores, quam majores, commemorat.*

Πλεῖστος *vide sub* Πολλὸς, *et ibidem* Πλέων, Πλέον, Πλεῖν, *et* Πλεῖον.

Πλέκειν, Plectere. *κρίνεα πεπλεγμένα*, vii. 72. *a. χρίωνται σειρῇσι πεπλεγμέναισι* (contortis) *ἐξ ἱμάντων*, vii. 85. *m. Ex τῷ* 75. *f. temere citat Stobæus γλωσσὸν πλέξας τὸν αἰῶνα, pro γεύσας. Conf.* Διαπλέκειν *et* Κατιπλέκειν.

Πλεονεκτέων, Habendi cupidum esse, Corradendæ pecuniæ inhiare. *οὐκ ἐκαίνετο πλεονεκτέων*, viii. 112. *a.*

Πλεονέκτης, ὁ, Habendi cupidus, Plura quam par est sibi arrogans, Insolens. *λέγων ἔχοντες πλεονέκτην*, vii. 158. *a.*

Πλεονεξίη, ἡ, Majora quam par est habendi studium, Insolentia nimium sibi arrogans, et iniqua postulans. *οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην*, viii. 149. *f.*

Πλείονες, *i. q.* Πλέονες, *quod vide. τῇ φιλευκίῃ πλείονες προσκέεσθαι*, iii. 24. *m.*

Πλέος, η, ον, Plenus. *βίκους οἴνου πλέους*, i. 194. *m. τάφρος πλέη ὕδατος*, i. 178. *f.*

Πλεῖν, *i. q.* πλέον, *vide sub* Πολλὸς.

Πλείονες, *i. q.* πλέονες, Magis quam par est, Nimis, Admodum. *πλείονες οἰνωμένοι*, v. 18. *extr.*

Πλευρὸν, τὸ, *et Plur.* τὰ πλευρὰ, Latus, Costæ. *ἐτραυματίσθη τοξεύμασι τὰ πλευρὰ*, ix. 72. *m.*

Πληγὴ, ἡ, *non solum* Ictus, Vulnus; *sed et* Inflictio vulnerum, Verberatio, Pugna *quæ fustibus mutuo se petunt. τῷ Ἄρεϊ ταύτην τὴν πληγὴν ἐν τῇ ὀρτῇ νενομικέναι*, ii. 64. *m.*

Πλήθειν, *sive* Πλέειν, *i. q.* πληροῦν, Implere. *πλῆσαι τὴν πόλιν*, i. 107. *a. καλάμης πλήσαντες τὸ πλοῖον*, i. 194. *a. m. φορτίων πλησ.* ibid. *θυμιάτων*, ii. 86. *m. f. ἁλκέδα πλήσας ἀγαθῶν παντοίων*, iii. 135. *m. f. Medium: ἐκεῖνον τοὺς πλησιοῦντας πλήσωνται τοῦ ἁλείφατος*, ii. 87. *a. μέχρι ἔτεος πληθούσης ἀγορῆς olim edd. et plerique mesti* ii. 173. *a. N. ubi nunc πληθούσης. Conf.* Πληθύειν. *Conf.* Ἐπιπλῆθ. *et* Ἐμπλ.

Πλῆθος, εος, τὸ, 1. Multitudo, Magnus numerus. *σὺν στρατοῦ πλήθεϊ*, Cum numeroso exercitu, ix. 72. *a. m. οὐκ ἔχοντες πλήθεϊ (alii, πλήθεσι) χρήσασθαι*, vii. 211. *m. ἐς τὸ πλῆθος* (Multitudinem, Populum, Plebem) *φέρειν τὸ κράτος*, iii. 81. *a. τὸ δὲ πλῆθος αὐτέων*, Major pars eorum, vii. 89. *extr.*

2. πλῆθος, Quantitas; Numerus quilibet, sive major sit, sive minor. *μεμφόμενοι κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτοῦ στράτευμα*, Accusans exercitum suum quod ad numerum spectat; Causatus exiguum numerum (pusillitatem) sui exercitus, i. 77. *a. νέας πλήθεϊ πολλὰς*, Naves numero multas, vi. 44. *m. sicut μεγάθεϊ μέγας.*

3. Amplitudo, Magnitudo, *mentis, animi, etc. τεῖχος (κατὰ) πλῆθος ἄκαιρον ἐς κάτοψιν*, i. 204. *a. ὄρος πλήθεϊ μέγιστον*,

Digitized by Google

καὶ μεγάθεϊ ὑψηλότατον, i. 203. *a. N.* ἡ ἀρῆμος, ἐοῦσα πλῆθος ἐντὰ ἡμερέων ὁδοῦ, iv. 123. *f. Conf.* Πολλός.

Πληθύειν, Plenum esse, Impleri, Augeri. πληθυούσης ἀγορῆς, iv. 181. *m.* (*Conf.* Πλήθειν.) ὁ Νεῖλος πληθύων, ii. 19. *m.* 20. *a. Passivum*, Πληθύεσθαι, *i. q. activum.* ἐπεὰν πληθύεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος, ii. 93. *f. nisi verum est* πλήθεσθαι, *quod ibi offert ms. Arch.*

Πληθώρη, ης, ἡ, 1. Plenitudo. μέχρι ὅτευ πληθώρης ἀγορῆς, ii. 173. *a. N.* (*conf.* Μέχρι.) ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην, vii. 223. *a.* 2. Satietas. εἰπρηξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι πληθώρη, vii. 49. *m. f. Conf.* Πλήρης *num.* 2.

Πλῆκτρον, τὸ, Remus, *nempe* quo pulsatur aqua. τὸ πλοῖον ἰθύνεται ὑπὸ δύο πλήκτρων: *et mox*, ὁ μὲν ἕλκει τὸ πλῆκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει, i. 194. *m.*

Πλημμυρὶς, ἴδος, ἡ, Æstus maris, Accessus maris. ἐκῆλθε πλημμυρὶς τῆς θαλάσσης μεγάλη, viii. 129. *m. et mox*, αἰτίαν τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος, ibid. *f.*

Πλήν, Præter, Excepto; *passim apud Nostrum, ut apud alios.*

Πλήρης, ὁ, ἡ, 1. Plenus. φορμοὶ ψάμμου πλήρεες, viii. 71. *extr.* ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς, ii. 92. *a.* τέσσερα ἔτεα πλήρεα, vii. 20. *a.* μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου (τῆς σελήνης) vi. 106. *extr.* 2. Satiatus. ἐπεὰν ταῦτα θηείμενοι ἔωσι πλήρεες, vii. 146. *extr. Conf.* Πληθώρη *num.* 2.

Πληροῦν, Implere, Complere. ἐπλήρουν νέας εἴκοσι, viii. 1. *m.* vii. 168. *a. m. et f. Hinc Passiv.* ἵνα ἥ τοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη, vii. 29. *f.* πεπληρωμέναι νέες, viii. 46. *a. Activi verbi constructio singularis occurrit* ii. 7. *extr.* ἡ δὲ (ὁδὸς)—πληροῖ ἐς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, *ubi si activa notione accipis*, Hæc via complet istum numerum, *abundabit ès præpositio, quare Intransitiva quadam notione capiendum fuerit, quasi dicas* Plena est ad hunc numerum *conficiendum. Conf.* Πλήρωσις.

Πλήρωμα, *vocabulum nauticum, quod apud alios Scriptores* Socios navales, Remiges *maxime et* Nautas, *designat*, (*conf. Wess. Not. ad* vii. 96. *et Lexicon nostrum Polyb.*) *apud Herodotum* Naves ipsas cum sociis navalibus et pugnatoribus quibus instructa est *significat.* Λακεδαιμόνιοι ἑκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι· Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, viii. 43. *a. nempe ad Artemisium iidem* τεσσεράκοντα νέας (*sive* νῆας *malis*) παρείχοντο, viii. 1. *m. Rursus*, Μεγαρέες τωὐτὸ πλήρωμα παρείχοντο τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, viii. 45. *nempe* εἴκοσι νέας, *ut docuerat* viii. 1. *m.*

Πλήρωσις, ἡ, Impletio, Completio. ἐβασίλευσε μῆνας ἐντὸς τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύσῃ ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος, iii. 67. *a. m. N. ubi nomen* πλήρωσις, *sicut in verbo* πληροῦν *supra vidimus, cum præpositione* ἐς *construitur, ut* ἡ πλήρωσις ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα *sit* Completio octo annorum, *Genitivus vero* τῆς πληρώσιος *pendet ab* ἐπιλοίπους. *Nempe* Septem menses Cambysi reliqui fuerant, (defuerant) ad complendos octo annos.

Πλησιαίτερω, *Adverb.* Propius. προσεχόρεον πλησιαίτερω, iv. 112.

Πλησίος, ὁ, Vicinus; *et sicut* ὁ πέλας, Alius, Alter. ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι, vii. 152. *m. ubi continuo dein*, τὰ τῶν πέλας κακά.

Πλησιόχωρος, Finitimus, Vicinus, Cujus fines contigui sunt finibus alterius. *Sic eosdem* τοὺς πλησιοχώρους *dicit et* τοὺς προσεχέας, iii. 89. *a. Similiter* iv. 30. *f. et* iv. 33. *f. ubi non necesse erat accusativum* τοὺς πλησιοχώρους *cum dativo permutare. Vide supra ad voc.* Ἐπισκήπτειν *num.* 2. *notata. Adde* iv. 102. *a. et* 118. *f.* vi. 108. *a. m.*

Πλήσσειν, Percutere, Ferire, Vulnerare. οὔτε πληγέντα (Cominus percussum) οὐδὲν τοῦ σώματος οὔτε βληθέντα, vi. 117. *m.* ἐκλήγησαν, Cladem acceperunt, v. 120. *extr. N. Sic*, μεγάλως πληγέντες, viii. 130. *m.* σὲ συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, i. 41. *a. Metaph.* πληγέντες δάροις, Donis perculsi, labefactati, victi, viii. 5. *f. N. Medium*: ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν, iii. 14. *m. quod alias* τύπτεσθαι *et* κόπτεσθαι.

Πλινθεύειν, Lateres fabricare. ἐπλίνθευον τὴν γῆν τὴν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἐκφορεμένην, i. 179. *a.*

Πλινθηδὸν συντιθέναι, Laterum in morem componere, ii. 96. *a.*

Πλίνθος, ου, ἡ, Later. ἐλκύσαντες πλίνθους, ἔπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι, i. 179. *a.* πλίνθους εἵρυσαν, ii. 136. *extr.* λίθοι, πλίνθοι, ξύλα, viii. 71. *f. Collective, Singularis pro Plur. ponitur*, i. 179. *a. N. Conf.* Δόμος.

Πλοῖον, τὸ, Navigium *minus.* νέας τε μακρὰς καὶ ἐπαγωγὰ πλοῖα, vi. 48. *extr. N.*

Πλόκαμος, ου, ὁ, Cincinnus. αἱ κόραι πρὸ γάμου πλόκαμον ἀποταμνόμεναι, iv. 34. *a.* vii. 1. *m. N.*

Πλόος, ὁου, ὁ, (*comm.* Πλοῦς) Navigatio. ἔστι ἐπὶ ἡμέρας τέσσερας πλόος, ii. 29. *a.* τῆς (διώρυχος) μήκός ἐστι πλόος ἡμέρας τέσσερες, ii. 158. *a.* νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται, Et navigare poteritis, Et erit vobis navigatio secunda, *Vit. Hom.* 19. *f.*

Πλώειν, *frequenter usurpat Herodotus pro communi* πλέειν, Navigare. πλώειν ἰθέως ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον, viii. 108. *a.*

Digitized by Google

m. πλῶσαι ἐς Ἰταλίην, i. 24. *a.* ἔπλωσε, iv. 148. *m. f,* πλέοντες, iv. 156. *f.* τὰς ἑωυτῶν νέας, ἄμεινον πλωούσας, viii. 10. *a. ubi alii quidem* πλευσούσας, *alii* πλωσούσας. *Sed maxime in Compositis verbis frequentatur forma* πλώειν: *vide* Ἀναπλώειν, Ἐκπλώειν, Διεκπλώειν, Ἀποπλώειν, Περιπλώειν, *etc.*

Πλωτὸς, ἡ, ὸν, Navigabilis; *unde Compos.* πρόσπλωτος, *quod vide. Sed* πλωτὴ νῆσος, ii. 156. *a. et m. quæ et* πλέουσα, Natans, Mobilis insula, ibid. *a.*

Πνέειν, Spirare, Flare, *poëtice* πνείειν. ὅθ' ἄνεμοι πνέουσιν, i. 67. *m. in Orac.*

Πνεῦμα, τὸ, Spiritus, Flatus. πνεύματα ἀτρέμαν ἐμπίπτοντα (τῇ θαλάσσῃ), vii. 61, 1.

Πνίγειν, 1. *pruprie,* Suffocare; *est vero etiam* in *re* coquinaria *usitatum verbum, de modo quodam parandi cibos; scilicet* "Cum in proprio succo (*ut docuit Casaub. ad Athenæi lib.* ii. *p.* 65, 1. *cap.* 72. *nostræ edit.*) coquuntur carnes intra ollam aut patinam conclusæ ita, ut nullus exhalationibus pateat meatus:——quod genus paraturæ nostri etiam coqui *suffocationem* vocant."—οἱ δ' ἂν καὶ κάρτα βούλωνται χρηστῇ τῇ βύθλῳ χρᾶσθαι ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες, οὕτω τράγουσι, ii. 92. *f. quo loco verba ista, ἐν κλιβάνῳ πνίξαντες, præeuntibus viris doctis, Valla, Wesselingio et Larchero, interpretatus eram: in furno* torrentes; *satius fuerat dicere,* in clibano (*sive* in testo) suffocantes. *Nam sicut* πνίγειν *non significat* torrere; *sic* clibanus *hoc quidem loco, non* Furnus *intelligi debuit, certe non* Furnus major et immobilis, *quales sunt in quibus panes coquuntur, sed* minor atque portatilis, *adeoque* Testum, Lebes, Olla, Sartago, *aut adfine quoddam* Vasis coquinarii *genus. Vocabulum* κλίβανος *nonnumquam* Lebetem *significare adnotavit Hesychius: et mensæ etiam interdum inlatum fuisse τὸν* κλίβανον *simul cum cibo qui in illo coctus est, intelligitur ex versiculis illis ab Athenæo* (*lib.* iii. *p.* 101. *a.*) *citatis, ἐν λοπάσιν μ' εὐφραίνεο μήτρης καλὰ πρόσωπα ἐκβολάδος, δέλφαξ ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄζων. De verbi* πνίγειν *in re culinaria usu ejusdem Athenæi testimonia citavi in Adnot. ad Herodoti locum, in quo versamur,* ii. 92. *f. sed ibi corrigendum sphalma est, et pro* ix. 365. *f. ponendum* ix. 395. *f.*

Ποδαβρὸς, Delicatus *homo.* Λυδὲ ποδαβρὲ, i. 55. *f. N. in Orac.*

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, Pelvis pedibus *maxime* lavandis inserviens, *sed* in quam etiam ἐνεμεῖν *et* ἐνουρέειν *consueverant,* ii. 172. *toto cap.*

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, Cujas, Qua e terra. εἴρετο ποδαπὸς εἴη ὁ στρατὸς, vii. 218. *m. f. Sic et olim,* ποδαπὴ εἶη, v. 13. *a. ubi nunc* ὁποδαπή.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, Pedunculus, Petiolus; Lacinia. 1. *In Utribus vino repletis,* Lacinia pendula, e qua liquor emittitur. τῶν ἀσκῶν ποδεῶνας λύειν ἀναμένους, ii. 121, 4. *a. N.* 2. *Ubi de Regione agitur,* ποδεὼν *dicitur* Extrema pars regionis in angustam veluti laciniam excurrens. τῆς Δωρίδος χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει, viii. 31. *m. N.*

Ποδηνεκὴς, ὁ, ἡ, *Tunica aut toga* Ad pedes usque descendens, Talaris. χρέωνται κιθῶνι ποδηνεκεῖ λινέῳ, i. 195. *a.*

Ποθέειν, Desiderare, Desiderio tangi. ἦν δὲ μὴ ποθῇ μιν, iii. 36. *m. et Aor. pr.* ἐπόθησε τὸν Κροῖσον, ibid. *Sed* ἐπόθεσαν (*per* ε) *dant libri omnes,* ix. 22. *f. N.*

Πόθος, ου, ὁ, Desiderium. ἔλαβε (αὐτοὺς) πόθος τῆς πόλιος, i. 165. *f.* ὥστε ἀποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας, iii. 67. *m.*

Ποῖ, *Proprie,* Quo, Quem in locum. ποῖ γῆς οἰκημένοι olim v. 73. *m. quod nexio an teneri potuerit: equidem cum Schæf.* πῇ posui, *præeunte fere ms. Arch.*

Ποιέειν, 1. Facere, *pervulgata verbi notione,* ποιέειν ἢ παθέειν προκέεται ἀγών, vii. 11. *m. Inde Imperfectum frequentativum,* ταῦτα ποιέεσκε πολλάκις, iv. 78. *extr.* ποιέεσκον μὲν οὐδὲν κακὸν, i. 36. *a. ubi subintelligitur alter Accusativus* αὐτὸν, *nempe* τὸν σῦν, Nihil mali fecerunt ei. *Nam sic* ποιεῖν *cum dupl. Accus. construitur:* ἐγὼ ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ, i. 115. *m.* ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι, iii. 75. *a. m.* τοῦτο τοῦτο καὶ Εὐβοίας ἐποίησε. ἐποίεε δὲ ταῦτα τούτους, vii. 156. *f.* ἀργύριον τοῦτο τοῦτο ἐποίεε, Idem ipsum argento fecit ille, *nempe* Perpurgavit argentum et ex illo monetam fecit, iv. 166. *m. f. ubi duplicem Accusativum etiam ita accipi possis, quasi Latine dicas* Argentum ille fecit monetam, *id est,* Fecit ut argentum esset moneta. *Nempe simillima ratio est constructio Passivi* Ποιεῖσθαι *cum duplici Nominativo:* τῶν τὰ κέρεα τοῖσι φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται, Quorum cornua fiunt brachia cithararum, *id est,* Quorum et cornibus conficiuntur illa, iv. 192. *a. Porro, sicut pro eo quod plerumque usurpatur* ἱρὰ ἔρδειν, Sacra facere, *reperitur etiam* ποιεῖν ἱρὰ, *veluti* ποιήσαντες καὶ ἐνθαῦτα ἱρὰ, ix. 19. *m. sic in Passivo* τὰ ποιεύμενα τῷ θεῷ, ii. 49. *m. f. sunt* Sacra quæ fiunt huic deo, Sacri ritus qui in honorem ejus peraguntur. νεοχμόν τι ποιέειν, *vide in* Νεοχμός. ἦν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ, Nisi hæc ille prorsus perfecisset, effecta dedisset, i. 117. *f.* ποιέειν χρεόν ἐστι ὑμέας, —, ὅκως ἔσται ἡ Ἰωνίη ἐλευθέρη, Faciendum est vobis (Operam dare necesse vobis est) ut *etc.* v. 109. *m.* ποίεε ὅκως, —, ὅς μοι κατα-

Digitized by Google

σῆμας etc. Fac ut, —, ut (inquam) mihi *etc.* i. 209. *extr. N.*

2. *Sicut Latine dicimus* Fac (*pro* Finge *vel* Pone) hoc ita esse, *simili quadam ratione verbum* Ποιέειν *usurpat Noster.* καὶ δὴ σφέας ποιέω (Pono, Sumo; *Gallice dicerem*, je suppose) ἴσους ἐκείνοισι εἶναι, vii. 186. *m.* ποιήσας, ὅτι πλέον ἦν αὐτέων ἡ ἕλασσον, ἀνὰ ὀγδοήκοντα ἄνδρας ἑνεῖναι, vii. 184. *m. N.*

3. ποιεῖν, *de* Poëtis *usurpatum, significat* Versus facere, Carmen componere, Canere, Carmine describere. *οἱ ποιήσαντες θεογονίην* Ἕλλησι, ii. 53. *a. N.* ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλῆα φήσας εἶναι, iii. 38. *extr.* ἐποίησε Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου, ✗ ii. 116. *a.* ἐν αὐτοῖσι τοῖσι ἔπεσι ποιέων ἔφησε *etc.* iv. 16. *m.*

4. δεινὰ ποιέειν, Ægre, Ægerrime ferre, ii. 121, 5. *a.* πολλῷ δεινότερα ἐποίεε, Multo gravius tulit, vii. 1. *a. Ista notione frequentius quidem Medium verbum* Ποιεῖσθαι *usurpatur, sed ne apud alios quidem auctores desunt exempla Activi eadem notione adhibiti; vide Notata ad* iii. 155. *a.*

Medium Ποιεῖσθαι, Ποιήσασθαι, *subinde etiam Præt. pass.* Πεποιῆσθαι, *usurpatur*

1. *de eo quod quis* Sibi *aut* Suum in usum fecit. *Sic συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι ποιέεσθαι,* vi. 42. *a.* λῃΐην ποιεύμενος, Prædam faciens, *nempe* sibi, i. 161. *ubi τῷ στρατῷ, quod adjicitur, non accipi debebat pro dativo Personæ cui dux copiarum fecisset prædam; sed* (*ut commode Portus monuit*) *locus sic erat vertendus,* Cum suis copiis prædam faciens; *licet facile credi posset magnam prædæ partem militibus fuisse permissam. Sic ὑπ' ἑωυτῷ (et ὑπ' ἑωυτοῦ) ποιήσασθαι significat* Sibi subjicere, Suam in potestatem redigere, i. 201. *a. cum Var. Lect.* v. 103. *m. f.* vii. 157. *m.* καταστροφὴν εἰνετέως αὐτέων, ἐποιήσαντο, v. 27. *extr.* ἑωυτοῦ ποιέεται τὸ Κύρου ἔργον, Suum facit Cyri factum, i. 109. *a. m.* Σαμίους ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο, ix. 106. *f.* ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, ii. 36. *m. τῷ* ποιευμένῳ ἀπὸ κριθέων τὴν ζόην, *paulo ante* ibid. τῆς στρατιῆς (τῶν νεῶν) ἀριθμὸν ποιεῖσθαι, vii. 59. *extr.* viii. 7. *extr.* δρμον ποιέεσθαι, Stationem sibi capere, vii. 193. *extr.* τὸν Δία ἑωυτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγατέρα, Adoptasse illam, iv. 180. *f. N.*

2. ποιέεσθαι *usurpatur de Actione Intransitiva quæ intra eum qui agit, neque extra illum per se movet quidquam. Quo pertinent formulæ hujusmodi:* ὀργὴν ποιεῖσθαι, Concipere iram, iii. 25. *a. m. N.* οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην, vii. 105. *a. Sic πένθος ποιέεσθαι potest significare* Luctu adfici, Lugere; *sed* ii. 1. *a. rectius intelligetur* Luctum externo adparatu demonstrare; *coll.* vi. 21. *m. Rursus vero* θῶυμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου, i. 68. *a. idem quod* θωυμάζων ibid. λήθην ποιεύμενος (i. *q.* ἐπιλανθανόμενος, ἐπιλεληθὼς) τά μιν ἐόργεε, i. 127. *m.* βουλὴν ποιεῖσθαι, i. *q.* βουλεύεσθαι, Secum deliberare, Consilium inire, vi. 101. *a.* viii. 40. *m.* ὁδὸν *vel* ὁδοιπορίην ποιέεσθαι, Conficere viam, vii. 110. *a.* 112. *a.* 121. *m.* ii. 29. *m.* πλόον ποιέεσθαι, vi. 95. *m. f.* ὡς μετὰ ταῦτα κοῖτον ἐποιέετο, vii. 17. *a. N.* πρόσχημα ποιεύμενος, Speciem sibi sumens, Prætextu utens, vii. 157. *a. m. Sic* σκῆψιν ποιεύμενος, v. 30. *m. Tum,* πᾶσαν σπουδὴν ποιεύμενος, *paulo post* ibid. ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο (i. *e.* ἀνέβαλλον) τὴν ἀποχώρησιν, viii. 21. *f.*

3. *de Actione Reciproca; de eo quod Mutuo peragitur inter duo vel plures. Sic* δι' ἀγγέλων ποιεύμενος, Per nuncios agens cum illis, vi. 4. *a. N.* διὰ χρηστηρίων ποιεύμενος, viii. 134. *f.* τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, viii. 3. *f.* 26. *extr.* ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι, viii. 9. *f.*

4. *Interdum quidem paulo minus in promtu ratio est, cur Medium* ποιεῖσθαι *potius, quam Activum* ποιέειν, *sit adhibitum. Sic, ubi aliquis dicitur* φίλα ποιέεσθαι τῇσι πόλισι, Gratum facere civitatibus, v. 37. *extr. Sic,* προσβολὰς ποιεῖσθαι, iv. 128. *extr.* στρατηΐην ἐποιέετο Harpagus, i. 171. *a. non* suo nomine (*ut Cambyses* ii. 1. *b.*) *sed alterius nomine, nempe Cyri.* τοῦπερ μνήμην ἐποιεύμην *ait Noster* (*non* ἐποίεον) iv. 16. *ubi non, ut* λήθην ποιεῖσθαι *significat* Oblivisci, *sic* μνήμην ποιεῖσθαι Recordari *significat, sed* Facere mentionem, *quemadmodum et* λόγον ποιέεσθαι τινός, vii. 113. *m. quod alibi quidem frequentius* Rationem alicujus habere *significat.* ἀπόῤῥητα ποιησάμενοι ταῦτα, ix. 94. *a. coll.* ix. 45. *a. N.* ἦν θυσίην τις δημοτελῆ ποιέηται, vi. 57. *a.* (ἱρὰ ποιέειν, *Activo verbo, supra vidimus.*)

5. *Quemadmodum Latine dicimus,* Magni *aut* parvi Facere, *pro* Æstimare; *sic in Græco sermone verbum* Ποιέεσθαι *cum variis atque variis adjunctis usurpatur, et non solum* Opinionem *nostram* de re aut persona quadam conceptam, *sed et* consentaneam eidem opinioni Adfectionem animi et Agendi rationem *significat: estque iste usus hujus verbi, apud nostrum quidem Scriptorem, latissime patens. De multis pauca adponam exempla.* μέγα (*scil.* πρῆγμα) ποιεύμενος ταῦτα, iii. 42. *m.* μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος, ix. 111. *m. f.* μέγα πεποιημένοι (i. *q.* ποιησάμενοι) περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα, viii. 3. *a.* ὡς ἤκουσε ταῦτα— μεγάλα ποιησάμενος, i. 119. *a.* ταῦτα ἀκούσαντας λέγεται πρῆγμα (*nempe* μέγα πρῆγμα) ποιήσασθαι, vii. 150. *f.* τοῦτο

Digitized by Google

ἤκουσαν μὲν πρῆγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο, vi. 63. m. f. οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι, ii. 86. a. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, v. 63. m. δεινὸν χρῆμα (et unde, δεινὸν) ποιεῖσθαι, vide in Δεινὸς, num. 4. et conf. Activum Ποιέειν num. 4. Alia vide infra, in Συμφορή. περὶ πολλοῦ, περὶ πλείστου ποιέεσθαι, i. 73. m. vi. 104. a. vii. 181. m. viii. 40. f. λόγον ποιεῖσθαι τινὸς, ἐν ἀνδρασὶδεσν λόγῳ ποιεῖσθαι, et similia, vide in voc. Λόγος, num. ii. 1. διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην, Non leviter tuli, i. 118. b. N. iii. 154. m. f. N. οὐκ ἐν ὁμοίῳ ἐποιεῦντο, Non eodem loco habuerunt, vii. 138. a. τῶν δὲ — ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν, Non tutum existimantibus, ix. 42. m. νηοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιεῦνται ἱδρύεσθαι, i. 131. a. potest intelligi, Non in more habent templa statuere, sed rectius (puto) vulgo interpretantur, Nefas existimant.

6. Denique ille etiam usus verbi Medii ποιήσασθαι, quo significat Faciendum curare, apud Nostrum, varius quidem, occurrit. Sic certe accipiendum hoc verbum ii. 135. m. ubi famosa mulier Rhodopis memoratur ποιησαμένη ingentes multos ferreos obelos, quos Delphos dono misit.

Ποίη, ης, ἡ, Herba. βαθυτάτη, iv. 53. m. ἐτιχολωτάτη τασέων ποιέων, iv. 58. a. τὴν ποίην τὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναφυομένην κατήσθιον, viii. 115. a. m.

Ποίημα, τὸ, Opus. ποίημα ποιησαμένη τοῦτο, Quæ opus hoc (nempe, ὀβελοὺς βουτύρους σιδηρέους) faciendum curavit, ii. 135. m. ποιήματα χρύσεα, iv. 5. m. χάλκεα καὶ σιδήρεα, vii. 84. a.

Ποίησις, ιος, ἡ, 1. Confectio. περὶ τῆς ποιήσιος τοῦ μύρου, iii. 22. m. 2. Carminum compositio, Ars poëtica. Ἑλλήνων οἱ ἐν ποιήσει (sive ποιήσι suo more scripsit auctor) γενόμενοι, Qui in poësi (in condendis carminibus) versati, occupati fuerunt, ii. 82. m.

Ποιηφαγέειν, Herbis (nempe oleribus quæ sponte edit tellus, eorumque radicibus) vesci. ποιηφαγέοντες διέζωον, iii. 25. f. iii. 100.

Ποικίλος, η, ον, 1. Variegatus, Versicolor. ἰκθῦνας χειριδωτοὺς ποικίλους, vii. 61. a. 2. Perplexus, Ambiguus. Hinc Neutrum adverbialiter positum, ἡ πρόμαντις, χρέουσα κατάπερ ἐν Δελφοῖσι καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον, vii. 111. extr.

Ποίμνη, ης, ἡ, et τὸ Ποίμνιον, Grex. τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια, i. 126. a. ubi ποίμνας sigillatim dicit Ovium greges. διδοῖ τὰ παιδία τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, Tradidit infantes pastori ad greges qui illos aleret, i. e. qui illos apud greges aleret, ii. 2. a. m. καὶ ὑμῖν γυναῖκες τε καὶ ποίμνια (alii ποῖμναι) τίκτοιεν, iii. 65. f.

Ποινὴ, ἡς, ἡ, Pœna, Ultio, Satisfactio. ποινὴν τίσαι Ἐρέχθεῖ τῶν κηρύκων ἀποκομιδέντων, vii. 134. f. ποινὴν τῆς Αἰσάπου ψυχῆς ἀναλέσθαι, Pœnam capere, (Culpæ pretium accipere) pro cæde Æsopi, ii. 134. f.

Πολεμαρχέειν, vide voc. seq.

Πολεμαρχος, ὁ, Polemarchus; apud Athenienses. δημήψηφον τὸν πολέμαρχον ἐποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι, vi. 109. a. N. ubi etiam, ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν. Apud Lacedæmonios: ἐστρατήγεε Εὐαίνετος, ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, vii. 173. m. N.

Πολεμέειν τινι, Bellum facere, et Πόλεμος, non modo universum Bellum, sed et unum Prælium, passim apud Nostrum, ut apud alios scriptores. Singulos locos enotare neglexi.

Πολέμιος, ὁ, 1. Substant. Hostis. Sic accipiunt etiam i. 73. f. λέγοντες, ἵππον πολεμίην τε (εἶναι) καὶ ἐπήλυδα: ubi quidem rectius fortasse Adjective intelligas, Bellicum (Ad bellum pertinens) animal esse equum. Equus enim, Lydorum judicio, qui equitatu ipsi (ut docet Noster i. 79. extr.) maxime valebant, bellicum quidem, nec vero ita facile hostem potuit significare.

2. Ad Adjectivum πολέμιος, Bellicus, pertinet Pluralis, τὰ πολέμια, scil. πρήγματα, Res bellicæ. τὰ πολέμια ἄλκιμος, iii. 4. a. N. ubi nonnulli quidem τὰ πολεμικὰ præferunt, nempe ex scholio. τῶν περιοικεόντων τὰ πολέμια ἀμείνους, v. 78. a. τὰ πολέμια κάρτα δόκιμος, v. 111. a. ubi miratus sum Schæfero placuisse πολεμήϊα, quod in uno cod. Vind. erat repertum.

3. Alibi quidem Adjectivum πολέμιος significat etiam Contrarius, Adversarius. δύο τὰ μέγιστα, ἐόντα τοι πολεμιώτατα, vii. 47. extr. et 48. a.

Πολεμιστήριος, Bellicus, Belli usui destinatus. ἵππου πάρεξ τῶν πολεμιστηρίων, i. 192. m. N. ubi πολεμιστέων, a Sing. ὁ Πολεμιστὴς, ex Aldina revocavit Wess. (vide Var. Lect.) πολεμιστήρια ἅρματα, v. 113. a.

Πολεμιστὴς, ὁ, vide voc. præc.

[Πολεμοῦν, vide Ἐκπολεμοῦν.]

Πολιὰς, άδος, ἡ, Urbis tutatrix. ἡ Ἀθηναίη Πολιὰς, v. 82. f. N. Conf. Πολιοῦχος.

Πολίζειν, Condere urbem. Non nisi in Præt. Pass. occurrit hoc verbum, apud Herodotum certe, ita quidem πόλις πεπόλισται fere nihil aliud significat, nisi Sita urbs, Situm oppidum est. ἐπ' ᾧ ποταμῷ Σοῦσα πόλις πεπόλισται, v. 52. extr. πόλις ἐν αὐτοῖσι πεπόλισται ξυλίνη, iv. 108. a. ἐν τῷ (αἰγιαλῷ) Σάλη πεπόλιστα πόλις, vii. 59. f. Sic et vii. 108. m. vii. 199. a. Etiam de Regionis situ usurpatur; nisi intelligamus, consulto de Pæonia tamquam de notabili urbe locutos illos ho-

Digitized by Google

mines esse qui Dario dixerunt, ὃς εἶπε ἡ Πυθίη ἐπὶ τῷ Ἀτρυμίδι τεταμένῳ τετελευτημένῳ, v. 13. *m.*

Πολιήτης, εω, ὁ, (*Ion. pro comm.* πολίτης) Civis, Popularis. *πολιήτης πολιήτῃ εὖ πρήσσοντι φθονέει*, vii. 237. *m. τίς τοῦσι πολιήτῃσι δόξει εἶναι*, i. 37. *f.* ix. 33. *f. σέο ἐόντος πολιήτεω*, cum tu sis noster popularis, i. 120. *f. ἐόντι ἠπίῳ κατὰ τοὺς πολίτας*, ii. 129. *m. σεωυτοῦ πολιήτας*, iii. 36. *a.* 80. *m. οἱ πολιῆται*, ii. 160. *m. τῶν πολιητέων*, ii. 167. *m.* iii. 150. *a.* vii. 155. *m. et cet. In πολιτέων tamen, absque η, consentiunt veteres libri, quod sciam omnes* i. 96. *f. pro quo formam Nostro usitatam πολιητέων posuerunt Schæf. et Bork. quos et ego sequi debueram.*

Πολιορκέειν, Obsidere. *Pro πολιορκεόμενοι*, i. 26. *a. codd. nonnulli* (*nescio an etiam plures*) *πολιερκεόμ. præferunt. Fut. med. πολιορκησόμενοι Ionico more passiva notione pro πολιορκηθησομ. ponitur*, v. 34. *a. Pro πολιορκεομένοισι*, ix. 117. *a. πολιορκέουσι malueram; sed nil mutant libri. ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον*, i. 17. *a. non de vera* Obsidione *intelligitur, quæ* ibid. (*sub finem cap.*) *ἐπέδρη dicitur, sed de* Incursatione et vastatione agrorum.

Πολιορκίη, ἡ, Obsidio, v. 34. *f. et alibi. Conf.* Πολλὸς, *num.* 7.

Πολιοῦχος, ὁ, ἡ, Urbem tenens, Urbis præses. *Ἀθηναίη Πολιοῦχος*, apud Chios, i. 160. *m. ut Ἀθ. Πολιὰς apud Athenienses.*

Πόλις, ἡ, Urbs, Oppidum, Civitas. *τῆς πόλιος, τῇ πόλι, αἱ πόλιες et αἱ πόλις, τῶν πολίων, ταῖσι πόλισι, τὰς πόλιας et τὰς πόλις.*

Πόλισμα, τὸ, (*a verbo* πολίζειν) *idem fere quod ἡ πόλις, quasi Gallice dicas* un Etablissement, i. 57. *m.* 98. *a. m.* vi. 6. *m. πόλισμα ἀνομαστότατον καὶ ἰσχυρότατον Βαβυλὼν*, i. 178. *a. et b. ubi promiscue πόλισμα, πόλις, et ἄστυ.*

Πολιτηίη, ἡ, (*comm.* πολιτεία) Jus civitatis, ix. 34. *a.*

Πολιτικὸν, τὸ, *i. q. οἱ πολῖται*, Cives, Populares: *abstractum, quod aiunt, pro concreto*, vii. 103. *a.*

Πολίχνη, ἡ, (*comm.* πόλιχνα,) Oppidulum *interpretantur. Sed* Πολίχνη ἡ Χίων, vi. 25. *extr. videtur esse* Proprium oppidi nomen. *Vid. Not.*

Πολλάκι, Sæpe, ii. 2. *f. ubi quidem codd. nonnulli πολλάκις præferunt, quemadmodum et alibi passim.*

Πολλαπλήσιος, (*Ion. pro comm.* πολλαπλάσιος) Multis partibus major, *aut* copiosior. *φὰς ἄλλα οἱ πολλαπλήσια ἀντιδώσειν*, iii. 135. *f. πολλαπλήσιά ἐστι τοῦ θέρεος ἤπερ τοῦ χειμῶνος*, iv. 50. *f. δοθῆναί οἱ πολλαπλήσια ἡ Καλλίᾳ*, v. 45. *f. N. στρέτευμα πολλαπλήσιον τοῦ ἡμετέρου, Lex. Herod.* vii. 46. *m. Fem. πολλαπλησίη*, viii. 140, 1. *f.* 143. *a.*

Πολλαχῇ, Multis locis, Multis occasionibus, Sæpe, *ut idem fere ac πολλάκι vel πολλάκις sonet. πολλαχῇ ἀνίσχον ἐμεωυτὸν, interprete Valla*, Frequenter me continui, i. 42. *ubi Wess. cum aliis ἀν ἴσχον legens*, Multis me modis continuissem *interpretatur; vide ibi notata. Mihi haud satis liquet. τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ δὴ καὶ etc.* Cum sæpe alias, *aut* Cum aliis multis modis, tum *etc.* vi. 21. *m.*

Πολλαχοῦ, Frequenter, Crebro, Multis nominibus, vi. 122. *a.*

Πολλὸς, ἡ, ὸν, (*Ion. pro comm.* πολὺς) Multus, Frequens, Magnus. 1. *Perraro, nonnullibi tamen, communis forma apud Nostrum occurrit, certe in Accusat. ut πολὺν χρόνον*, iii. 57. *f.* (*pro quo est πολλὸν χρ.* iv. 1. *extr.* v. 28. *a.*) *et κόλπον πολὺν*, vi. 125. *m.* (*vide de utroque loco notata in Var. Lect.*) *et in Acc. Plur. πολέας ἀνθρώπους*, ii. 107. *a. ubi alii quidem codd. πολλοὺς exhibent. Nominativum plur. πολέες etiam ex Herodoto citavit Gregor. in dialect. Ion.* §. 16. *sed in Musis verba, quæ ab illo citantur, non memini legere. In Neutro, πολὺ, cum alibi, tum* ii. 106. *extr. ubi πολὺ τῆς ἀληθείης ἀπολελειμμένοι. Sic πολύ τι ms. F.* iii. 38. *a. ubi alii* (*quod sciam*) *omnes πουλύ τι præferunt, formam alioqui non usitatam Nostro, nisi in uno composito nomine, πουλυπλάνητον ἔθνος*, i. 56. *m. si genuina ibi ista scriptura: in reliquis quidem compositis apud eumdem Nostrum communis forma πολὺς constanter servatur, ut πολυάνδρυρος, πολύγονος et cet. Hæc de Forma vocabuli; superest ut de Usu ejusdem variis in dictionibus nonnihil subjiciamus.*

2. *πλῆθος πολλὸν*, Ingens, Vasta multitudo, i. 141. *a. χῶρος πολλὸς*, Ampla, Vasta regio, iv. 39. *m. Sic λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλὴ*, Lacus magnus et amplus, iv. 109. *m. f. Tum* ibid. *ἐν τῇ ὕδῃ τῇ πλείστῃ*, In densissima sylva *interpretatus sum; poteram* in frequentissima *ponere. μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο*, Magnus et amplus (*sive* late potens) factus es, vii. 14. *b. ἔθνος πολλὸς est* Frequens, *i. e.* Copiosus, Numerosus populus, iv. 22. *a. Sic et πλεῖστοι*, iv. 20. *a. intelliguntur* Numerosissimi.

3. *παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πολλὸς*, i. 30. *m. οὔνομα αὐτοῦ ἦν πολλὸν παρὰ τῷ βασιλέϊ*, iii. 137. *f. πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος*, Frequenter repetebatur hoc verbum, ii. 2. *f. ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων*, Ut vulgo narrant Græci, i. 75. *m.*

4. *ἦν πολλὸς* (Frequens, *i. e.* Multum et frequenter) *ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς αἰνεόμενος*, i. 98. *a. πολλὸς ἐνέκειτο λέγων*

Digitized by Google

vulgo etiam accipiunt, viii. 107. *f.* νῆας διαφυλαξούσας τὰς σχεδίας πορευθῆναι βασιλεῖ, *ubi intelligunt* Naves custoditas regi pontes (ἅστε πορευθῆναι) quibus transiret et in Asiam discederet. *Qua in interpretatione, quod ad sententiam spectat, nihil desideres; sed videndum tamen ne Passivo verbo* πορευθῆναι *alia quædam vis insit. Mihi quidem oborta suspicio erat, Activum* πορεύειν *non solum, ut vulgo interpretantur*, Mittere aut Adducere *significare, verum etiam* (*fere ut* στέλλειν) Ad iter parare; *unde præscriptis verbis, vi Passivæ vocis, hæc inesset sententia:* Naves custodituras pontes ut essent regi ad transeundum parati; *vel*, observaturas, curaturas, ut pontes regi ad transeundum essent parati.

Πορθέειν, 1. Vastare, Diripere, Populari, Evertere. πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο, i. 84. *f.* τοὺς χόρους αὐτέων ἐπόρθεον, i. 58. *f.* τὰς πόλιας ἐπόρθησαν, iv. 148. *extr.* v. 116. *extr.* 2. Oppugnare. χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα ἐπόρθεε (τὰς πόλιας), i. 162. *extr. Sic et Diodor. Sicul. cum alibi, tum* xv. 5. τὴν πόλιν ἐπόρθουν κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλασσαν.

Πορθμεύεσθαι, Navibus trajicere, ii. 97. *a.*

Πορθμεὺς, έος, ὁ, Portitor, Nauta qui homines trans fluvium aut trans mare pervehit, i. 24. *a. m.*

Πορθμήϊον, τὸ, (*i. q.* πορθμεῖον) Ponto; Navis portoria, transvehendis hominibus aut mercibus inserviens. ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας στεῖα ὁλκάδι τε καὶ πορθμηΐοισι, vii. 25. *m. N. ubi* πορθμητῶν *præfert ms. Arch.* (*tamquam a Sing.* ὁ Πορθμήτης) *quod non aspernabatur Wess. Inde* Πορθμήϊα τὰ Κιμμέρια, Loci nomen *ad Paludem Mæotidem*, iv. 12. *a. N. et* 45. *a. Apud Stephanum Byzantinum* Πόρθμια.

Πορθμὸς, ὁ, Fretum. κατέχον μέχρι Μουνυχίης πάντα τὸν πορθμὸν τῇσι νηυσὶ, viii. 76. *m.*

Πόρος, ου, ὁ, 1. Trajectus, *et per metonym.* Pons qui præbet transitum. *Sic* λύσαντες τὸν πόρον, iv. 136. *f. idem valet ac* τὴν γέφυραν *paulo ante* ibid. *Sic et* iv. 140. *f. Et* λύσοντας τὸν πόρον, viii. 111, 3. *idem sonat ac* λύσοντας τὰς γεφύρας, viii. 108. *a. m. Denique* viii. 115. *a. ait* ἀνακινέεται ἐς τὸν πόρον τῆς διαβάσιος, Pervenit ab locum ubi (*sive*, ad pontem per quem) trajecerat fretum. 2. Via ac ratio *perveniendi ad id quo tendimus.* ὡς οὐκ ἐδύνατο πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν, ii. 2. *a.* ἐπεὶ οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἀλώσιος, iii. 156. *m. f.*

[Πόρρω, *vide* Πρόσω.]

Πορσύνειν, Præbere, Parare, Curare, Administrare. περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν, ix. 7. *a. conf.* Προσβύτερος.

Πορφυρεὺς, έος, ὁ, Purpurarius. συμπέσοντες ἀνδρὶ πορφυρέϊ, iv. 151. *m.*

Ποσειδέων, ωνος, ὁ, *qui vulgo* Ποσειδῶν, Neptunus, i. 50. *f. et cet. Vide Indic. Rer. et Pers.* Ποσειδέων, *in Vit. Hom.* 17. *f.*

Ποσειδήϊον, τὸ, Neptuni templum. κάλλιστον τῶν ἐπὶ τοῦ Ποσειδηΐου, Ad Neptuni templum. *Alibi*, τοῦ Ποσειδέωνος ὁ νηὸς, viii. 129. *f.*

Πόσις, ιος, ἡ, Compotatio. εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, i. 172. *m.*

Ποσσίκροτος, ὁ, ἡ, Pedibus pulsatus *saltando*, i. 66. *m. in Orac.*

Πότιμος, ὁ, ἡ, Potabilis. τὰ πότιμα ὕδατα, viii. 22. *a.*

Πότνιαι, *al*, Eumenides. τὸ τῶν Ποτνιέων ἱρὸν, ix. 97. *a.* πότνια Νίκη, Alma Victoria, viii. 77. *f. in Bacidis oraculo.*

Ποτνιάναντος, ὁ, ἡ, Dominatu venerandus. Σμύρνην ποτνιάναντον, *Vit. Hom.* 14. *m.*

Ποτὸν, τὸ, Potio, Potus. σῖτα καὶ ποτὰ, v. 24. *a.*

Πουλύ τι, *pro* πολύ τι, iii. 38. *a. et* Πουλυπλάνητον ἔθνος, i. 56. *a. vide supra in* Πολλὰς, *num.* 1. *Etiam pro* Πολυσύχου, i. 160. *m. olim* Πουλυσύχου *edebatur. vide Var. Lect.*

Πούς, ποδὸς, ὁ, Pes. ἐδίωκον ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, ix. 59. *f.* Ἀθηναῖοι ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθεον, vi. 116. *a.* ξύλινον πόδα, ix. 37. *f.* Pes mensura, quatuor continet palmas: τῶν ποδῶν τετραπαλαίστων ἐόντων, ii. 149. *f.*

κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων, E vestigio me sequens cum exercitu, ix. 89. *m.*

ἐν ποσὶ, Ante pedes, In proximo. πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον, Obvium quemque, iii. 79. *a. al* χεῖρες τῶν κολοσσῶν (Manus ligneorum colossorum, quæ vetustate deciderant) ἐν ποσὶ αὐτέων ἔκεινται, Ante pedes, (Ad pedes) illorum jacent, ii. 131. *extr.* ἐκ ποδῶν, Procul. βουλόμενον ἐκ ποδῶν εἶναι, vi. 35. *f.* (*ubi alii quidem* ἐκποδὼν *una voce.*) ὡς ποδῶν εἶχον, vi. 116. *a. m.* ix. 59. *b.* τῇ κατὰ πόδας ἡμέρῃ, Proxime insequente die, *ex Herodoti libro* iii. *citat H. Steph. in Thes. Gr. Ling. T.* iii. 503. *h. et post illum alii: quorum verborum in Musis sedem subtilius indicare nunc quidem non possum.*

Πρέπει, Decet. *Construitur cum Infinitivo, sive expresso sive* (*ut sæpe apud Nostrum*) *subintellecto. Sic*, τίσασθαι οὕτω ὡς κείνους πρέπει, *nempe* ὡς πρέπει τίσασθαι ἐκείνους, iv. 139. *f.* ἀπάλαξαν οὕτω ὡς κείνους ἔπρεπε, viii. 68, 1. *extr. ubi, sicut et in superiori exemplo, verbum* πρέπει *non Accusativum regit, sed subintellectum Infinitivum* ἀπαλάξαι, *cui junctus est Accusativus,* κείνους: Ita accepti sunt uti æquum erat ut illi acciperentur.

Digitized by Google

Similiter, in illa phrasi, Τοιγάρ σφὶ Μαρδόνιος δίκας δόσει τοιαύτας οἵας ἐκείνοισι πρέπει, viii. 114. *extr. idem verbum* πρέπει *non regit Dativum* ἐκείνοισι, *sed regitur hic dativus a subintellecto verbo* διδόναι, Talem illis pœnam dabit, qualem æquum est dare talibus hominibus. *Conf.* Ἐμπρέπειν.

Πρεσβεύειν τινός, *i. q.* πρεσβύτερον εἶναί τινος, Natu majorem esse, vii. 2. *m. N.*

Πρεσβυγενείη, ἡ, Primogenitura, *quasi dicas* Prioritas nativitatis. κατὰ πρεσβυγενείην τετίμηται μᾶλλον, vi. 51. *extr.*

Πρεσβύτερος, Antiquior, Honore dignior. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐνομίσθη ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, v. 63. *a. m.* (*Conf.* Πορσόνειν.) *De* Antiquitate generis *habes* ii. 2. *extr.* πρεσβυτέρους *i. q.* προτέρους ibid. *a.*

Πρῆγμα, τὸ, (*Ion. pro comm.* πρᾶγμα, 1. Res, Negotium. σοὶ δὲ καὶ τούτοισι πρήγμασι τί ἐστι; Tibi et hisce rebus quid commune est? Ad te quid pertinent hæ res? v. 33. *f. N.* σφίσι τε καὶ Ἀθηναίοισι εἶναι μηδὲν πρῆγμα, Sibi nihil esse negotii cum Atheniensibus, v. 84. *extr. Etiam de* Persona *vocabulo* πρῆγμα *utitur Noster.* ἦν μέγιστον πρῆγμα Δημοκήδης παρὰ βασιλέϊ, iii. 132. *extr.*

2. *Nudum voc.* πρῆγμα *valet etiam idem ac* μέγα πρῆγμα, Res magni momenti. ταῦτα ἀκούσαντας λέγεται πρῆγμα ποιήσασθαι, vii. 150. *f.* ταῦτα ἤκουον μὲν, πρῆγμα μέντοι οὐδὲν ἐποιήσαντο, vi. 63. *m. f.*

3. πρῆγμα, Res facienda, Res utilis *aut* necessaria. εὕρισκε πρῆγμά οἱ εἶναι *seq. Inf.* Reperit e re sua, Necesse sibi esse, i. 79. *a. N.* οὐδὲν ἂν εἴη πρῆγμα γνώμας ἐμοὶ σοὶ ἐκφαίνεσθαι, Nil opus fuerit ut ego *etc.* i. 207. *a.* ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη, iv. 11. *m. N.* εὑρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι, vii. 12. *a. N.* πρῆγμα ἂν μοῦνον ἦν *seq. Inf.* Una res facienda hæc foret; Nulla alia re opus foret, nisi ut *etc.* vii. 130. *m.* (*Conf.* Δέεσθαι, *num.* 3.)

4. πρῆγμα, Res molesta, Molestia. ἵνα φερόμενον τὸ δελτίον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι οἱ πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων, v. 239. *m. f.* πρήγματα ἔχειν, *cum Participio*, vii. 147. *m.*

5. τὰ πρήγματα, Opes, Potentia, Imperium. καταῤῥωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα, iii. 137. *a.* μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, vii. 50, 2. *m.*

Πρηγματεύεσθαι, Occupari, Negotium suscipere. οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες (*scil.* περὶ τὸν νεκρὸν), ii. 87. *extr.*

Πρῆξις, ιος, ἡ, *non solum* Actio, *sed et* Casus, Sors, Calamitas; *a formula* εὖ *vel* κακῶς πράττειν *derivato hoc usu.* ἀπέκλαιε τῶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν, ii. 65. *extr. conf. cap.* 64. *a.*

Πρῆσις, ιος, ἡ, Venditio. ἐωῇ τε καὶ πρήσεϊ (*sive* πρήσι) χρέωνται, i. 153. *m.* συείρουσι τὸν σῖτον ἐπὶ πρήσεϊ (*sive* πρήσι), iv. 17. *b. Conf.* Πιπράσκειν.

Πρήσσειν (*Atticum* πράττειν) 1. Agere, Facere. τί πολλὰ πρήσσεις; v. 33. *f.* (*Conf.* Πολυπραγμονέειν.) ἐπηλῶσαι τὰ πρησόμενα, ii. 162. *f.* ὅσπερ τὴν Κυπρίων ἀπόστασιν ἔπρηξε, v. 114. *b.* ὁ ναυτικὸς τὰ ἔμπαλιν πρήσσων τοῦ πεζοῦ, vii. 58. *a.* τἀυτὰ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν, iv. 119. *m. ubi Dativus* ὑμῖν *non* (*ut dormitans equidem in Latina versione acceperam*) *a verbo* ἐπρήσσομεν, *sed a pronomine* τἀυτὰ, *pendet.* (*Cf. supra in* Αἰνὸς.)

2. εὖ *vel* κακῶς πρήσσειν, Rem (Res suas) bene *aut* male gerere, Prospero *aut* malo uti successu. καὶ μιν εὖ πρήσσοντα λίποιεν, i. 42. *a.* v. 24. *f.* πρήσσειν ἧ δύναιτο ἄριστα, v. 30. *f.* κακῶς πρήσσοντες, v. 34. *f.* 95. *a.* Μαρδόνιον φλαύρως πρήσσοντα τῷ στόλῳ, vi. 94. *m. Subinde, ubi* Pessimus *fuit* successus, *unde* οὕτω ἔπρηξαν *dicere amat Noster*, Hac fortuna (*nempe*, Hac calamitate) usi sunt, iii. 25. *extr. N.* vi. 44. viii. 129. *extr. N.* φάμενοι οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες Λιβύην, Dicentes non melius secum agi quod Libyam habitent, iv. 157. *a. Notanda vero* ἀνακολουθία *constructionis*, iv. 156. *a. N.* συγκτίζουσι (*nempe* αὐτοῖς)—ἄμεινον πρήξειν, *ubi ex justa structuræ ratione aut* συγκτίζοντας ἄμεινον πρήξειν *oportebat; aut* συγκτίζουσι ἄμεινον ἔσεσθαι.

3. πρήσσειν *et* πρήσεσθαι, Exigere *tributum, pecuniam, pœnam.* φόρον ἔπρησσον παρ' ἑκάστων, i. 106. *a. N.* καὶ αὐτοὺς ἑκατὸν τάλαντα ἔπρηξαν, iii. 58. *extr.* πρήσσεσθαι ἀργύριον, ii. 126. *a. et m.* τοὺς Αἰγινήτας πρήσσεσθαι, Ab Æginetis poscere *tributum quotannis persolvendum*, v. 84. *b. Conf.* Συμπρήσσεσθαι.

[Πρηστεύειν, *vide* Διαπρηστ. *et* Διαδρηστ.]

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, Fulgur, Fulmen. βρονταί τε καὶ πρηστῆρες ἐπεισπίπτουσι, vii. 42. *f.*

Πρητήριον, τὸ, Forum rerum venalium. ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, vii. 28. *extr.*

Πρηθύνειν, (*Ion. pro* πραθύνειν) Mitigare. πρηθυνομένου τοῦ χειμῶνος, Mitescente hyeme, ii. 25. *m.*

Πρηὺς, (*Ion. pro* πραὺς) Lenis, Mitis, Placatus. *Comparat.* οὐδὲν ἐγίνετο πρηΰτερος, ii. 181. *a.*

Πρίασθαι, Emere. i. 60. *extr. Conf.* Ὠνέεσθαι.

Πρὶν, Prius, Antea. τέρεα μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος, viii. 37. *m.* πρὶν ἂν, *et* πρὶν ἢ *aut una voce* πρινὴ, Prius

Digitized by Google

quam. 1. *Sequente Subjunctivo:* οὐκ ἔνλει πρὶν διαφύγῃ, iii. 109. *m. ubi alii quidem ἂν non agnoscunt.* οὔτε τοῦ χρυσοῦ ἅπτεσθαι πρὶν ἂν σφι ἀπισωθῇ *etc.* iv. 196. *f.* οὐκ ἔφη χρήσειν πρὶν ἢ τὸν νηὸν ἀνορθώσουσι, (*alii quidem* ἀνορθώσουσι *male*) i. 19. *f.* φὰς οὐκ ἐπαναστήσειν τὴν στρατὴν πρὶν ἢ ἐξίλῃ σφέας, vi. 83. *m. Similiter olim edebatur* μὴ πρότερον ἐπαναστῆναι πρὶν ἢ ἐξέλασι Θήβας, ix. 87. *a. ubi* πρὶν *ignorant mss. libri omnes. Rursus vero, οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἂν ἕλω τὰς Ἀθήνας*, vii. 8, 2. *m. ubi* πρὶν *agnoscunt libri omnes, sed nonnulli ex abundantia* πρὶν ἂν ἢ *præferunt. οὐκ ἔστι ὅκως ἕξουσι πρὶν ἢ θύσασθαι μέλλῃ*, vii. 197. *m. ubi μέλλοι præfert ms. Arch. contra constantem Scriptoris morem.*

2. *Alibi sequitur Infinitivus. οὐ πρότερον θάπτεται ὁ νέκυς πρὶν ἂν—ἑλκυσθῆναι*, i. 140. *a.* πρὶν ἢ Ψαμμήτιχον βασιλεῦσαι, ii. 2. *a.* πρὶν ἢ ἀποστεῖλαι τὴν στρατὴν, iv. 167. *a.* πρὶν ἢ Ἰωνίην ἀποστῆναι, v. 65. *f. συβώμενος τὸν πάντα λόγον πρὶν ἢ—ἐμβαλεῖν*, ix. 13. *a. Sed, quod libri nonnulli*, ix. 93. *f. præferunt*, πρὶν ἢ δίκας δόσειν, *id quidem mendosum est: nam, si Infinitivum ibi ponere voluisset auctor, non Futurum δόσειν, sed Aoristum δοῦναι erat posturus; quare recte ibi alii*, πρὶν ἢ δίκας δῶσι. *Etiam nudum* πρὶν *absque* ἢ *vel* ἂν, Priusquam. πρὶν ἂν παρεῖναι ἐκεῖνον, viii. 144. *extr.*

3. *Etiam præposito artic.* Τὸ πρὶν *vel* Τοπρὶν, Olim, *cui opponitur* νῦν, i. 129. *extr.*

Πρὸ, *Præpositio regens Genitivum*, 1. Ante, *ut vulgo; cum de Loco tum de Tempore.* πρὸ τῆς ἀκροπόλιος, ὄπισθε δὲ *etc.* viii. 53. *a.* πρὸ τῆς Πλαταιῶν πόλιος, ix. 52. *a.* πρὸ τούτου (*scil.* τοῦ χρόνου), *et brevius* πρὸ τοῦ, *aut una voce* προτοῦ τοῦτον ἔτι τὸν χρόνον, *καὶ* πρὸ τοῦ, *vel* προτοῦ, *al. καὶ* τὸν πρὸ τούτου, v. 83. *a. Sic* i. 106. *a. cum Var. Lect.* i. 122. *a.* iii. 62. *f.* v. 75. *m. et cet. Sic* μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ *vel* ἢ προτοῦ, v. 55. *extr. Similiter* πρὸ πολλοῦ, Multo ante. *Sed perperam olim* πρὸ πολλοῦ *pro* πρὸς πολλοὺς *edd. vett.* iv. 11. *m.*

2. πρὸ *i. q.* ὑπὲρ, Pro. εἴ τις βούλοιτο πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκειν, vii. 134. *m.* πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει, ix. 72. *f.* πρὸ χώρης δορυαλώτου μάχεσθαι, viii. 74. *f.* (*pro quo* viii. 70. *b. ait*, ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων ναυμαχέειν.) *Sic* πρὸ τῶν Ἑλλήνων, πρὸ τῶν βαρβάρων μάχεσθαι, ix. 48. *m. f. Conf.* Προναυμαχέειν.

3. Πρὸ, Præ; *verbi causa, quum dicitur aliquis* Hoc eligere præ illo, *i. q.* loco illius, *aut*, Hoc potius quam illud. οἵτινες ἢ τυραννίς, πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον, i. 62. *a.* πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον καὶ δ τι ἂν ἄλλο συβόιον ἐστὶ, vi. 12. *f.* πᾶν δὲ βουλόμενοι σφι εἶναι πρὸ τῆς παρούσης λύπης, vii. 152. *extr.*

Προάγειν, Perducere, Impellere, Excitare *aliquem.* εἰ ὑποπτεύουσι μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγουσιν, ix. 90. *f.* ἐς γέλωτα προαγαγόμενοι τινὰ, Permovere ad risum, Risum alicui elicere, ii. 121, 4. *m. N. ubi alii* προσαγαγεῖν, *alii* προσαγαγέσθαι.

Pro τὸ ἔργον προσῆγε, ix. 92. *a. suspicatus sum* προῆγε *fortasse legendum, et Neutraliter accipiendum verbum*, Progrediebatur, Succedebat opus. *Similiter usurpatur verbum Medium notione activa:* κινδύνους ἀναβαλλόμενοι ἐς τοῦτο προηγάγοντο τὰ πρήγματα, In hoc fastigium res suas evexerunt, vii. 50, 2.

Προαγορεύειν, 1. Pro concione dicere, Proponere. ἰσονομίην ὑμῖν προαγορεύω, iii. 142. *m.* προαγορεύε (*nempe ἐν τῷ συλλόγῳ*) τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα, vii. 10, 4. *a.* προηγόρευε (*ἐν τῷ συλλόγῳ*) εὖ ἔχοντα Θεμιστοκλέης, viii. 83. *a.* 2. Edicere, Proclamare, *præsertim* præconis voce. ταῦτα προαγόρευε (*sive, ut vulgo et hic et alibi legebatur*, προηγόρευε) Θρασύβουλος, i. 22. *a. ubi paulo ante, eadem notione*, προεῖπε *ait, quemadmodum etiam Latine* Prædixit *dicimus pro* Edixit. (*Conf. Not. ad* iii. 61. *extr.*) οἱ κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, iii. 62. *a.* ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι λέγων, ix. 98. *m.*

Προαιδέεσθαι (τι) τινὶ, Ob acceptum beneficium reverentiam aliquam et grati animi significationem debere alicui. *αἱ τινὸς σφι* (πόλιες) προηδέατό κού τι, (*Ion. pro* προήδηντο) i. 61. *f.* τίς ἐστι Ἑλλήνων εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδεῦμαι, iii. 140. *a. m.* (*Sed* συνῄδεσαι, ix. 58. *m. est a* συνειδέω.) *Conf.* Προοφείλεσθαι.

Προακούειν, Ante audire. προακηκοὼς ὅτι *etc.* viii. 79. *m.*

Προαναισιμοῦν, Ante consumere. ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, Intra tempus quod ante meam ætatem Absumtum est, Effluxit, ii. 11. *f.*

Προαπηγέεσθαι, Prius (Ante) exponere. προαπηγησάμενος τὴν συμφορὴν, iii. 138. *a.*

Προάστειον et Προαστήϊον, τὸ, Suburbium. τὸ προάστειον, i. 78. *a.* ἐν τῷ προαστείῳ, viii. 129. *f. Sed* ἐν τῷ προαστῷῳ, iii. 142. *a. ubi nonnisi ex uno ms. Paris. a. communem formam* προαστεῖο *enotatam reperi, noster cod. F. vero cum aliis Ionicam tenet formam: adeoque pro eo quod in nostra Var. Lect. temere positum est "* προαστείῳ *F." corrigendum "* προαστεῖῳ *Pa."*

Προβαίνειν, Progredi. προέβαινε γὰρ τὸ ἔθνος ἄρχον, Progrediebatur enim hic populus imperando; *id est*, Latius enim atque latius successu temporis promovebat suum imperium, i. 134. *extr.* (*quo de loco*

Digitized by Google

vide Not., et Lenic. hoc Herodot. vocis Ἐπιπροσθέων.) *προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου*, ii. 5. *m. f.*

Προβάλλειν, Projicere, Abjicere. *προβάλλουσι σφέας αὐτοὺς*, Abjicientibus animum, *ex commodissima Wesselingii interpretatione*, vii. 141. *a. N. sed videtur proprie significare*, Humum sese projicientibus, *nempe ut fere faciunt qui* desperant et animum prorsus despondent.

Medium, Προβαλέσθαι, In medium producere, Proferre, Commemorare. *ἔθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι*, iv. 46. *a. N.*

Πρόβατον, τὸ, *sigillatim quidem* Ovis, *sed et generatim* Pecus quodlibet qnod Pastum exire (*προβαίνειν ἐς τὴν νομὴν*) solet; i. 207. *f. N. τὰς βοῦς τὰς θηλέας σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα*, ii. 41. *a. θύουσι καὶ τἄλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα*, iv. 61. *extr. N.* vi. 56. *f.* 57. *a.* vii. 171. *b. Itaque* Oves, Capræ, *nescio an et* Vituli, *sunt τὰ λευκὰ τῶν προβάτων*, i. 138. *a. et* viii. 137. *a.*

Πρόβλημα, τὸ, Tutamen corporis, Id quo tegimus tutamurque corpus contra hostium tela. *προβλήματα ὑπὲρ ἀσπίδων ἐποιεῦντο γερόντων δορὰς*, vii. 70. *extr. ἐς τὸν πόλεμον, στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα*, iv. 175. *m.*

Προβουλεύειν, Prius ad tutandos suos et ad occurrendum hosti conferre se *aliquo*. *ἡμέας καιρὸς ἐστι προβουλῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην, sic olim edebatur*, viii. 144. *extr. commode, ubi πρὸ refertur ad præcedens πρὶν δὲ παρεῖναι ἐκεῖνον. προσβουλ. ex aliis libris recepit Wes.*

Προβόλαιος, ὁ, (*sive τὸ* Προβόλαιον,) *i. q.* ὁ πρόβολος, vii. 148. *m. N. in Orac.*

Πρόβολος, ὁ, Venabulum, Hasta, Verutum. *προβόλους δύο λυκοεργέας ἕκαστος εἶχε*, vii. 76. *N. προβόλους, ἀκόντια interpretatus est nescio quis Grammaticus, cujus verba olim apud Athenæum lib.* xi. *p.* 486. *c. d. iniquo loco intrusa erant, Conf. Not. ad* vii. 148. *m.*

Πρόβοσκος, ου, ὁ, Subbubulcus. *ἦλθε ἐς πόλιν ὁ βουκόλος, τῶν τινα προβόσκων φύλακον αὐτοῦ (τοῦ ἐκκειμένου παιδίου) καταλαβών*, i. 113. *m. N. ubi πρόβοσκον Æm. Portus, præeunte Valla*, Pecoris pascendi vicarium *interpretatur, quem Latine, sicut Proquæstorem et Proconsulem dicimus*, Propastorem *dicere possis. Eamdem vim præpositionis πρὸ spectans Toupius (Epist. crit. p.* 66. *edit. Lips.) ait: "Πρόβοσκος est* Subbubulcus, *sive* locum tenens bubulci." *Equidem vocabulum* Subbubulcus *tenens, ita accepi ut ὁ πρόβοσκος non ab eo nomen invenerit quod* locum teneat bubulci, *sed ab eo quod προάγει τὰ βοσκήματα ἐς τὴν νομήν. Nempe ὁ βουκόλος* Præfectus erat armentorum; *cujus sub imperio plures* Pastores (*πρόβοσκοι*) *alii alio* pastum educebant curabantque armenta.

Πρόβουλος, ου, ὁ, Consiliarius; Qui ante alios et pro illis deliberat, eisque consulit. *ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἔσαν ἐλισμένοι πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος*, Legati de salute Græciæ deliberantes, vii. 172. *a. ἕτεμπον προβούλους σφέων αὐτῶν ἐς Παιανίην*, vi. 7. *a. ubi quidem σφέων αὐτῶν non tam* Pro ipsis, *quam* De suo numero *videtur significare.*

Προγίνεσθαι, Ante nasci. *οἱ προγεγονότες πρὶν ἢ τὸν πατέρα ὑφέων βασιλεῦσαι*, vii. 3. *m. f.*

Πρόγονοι, Majores, Progenitores. *ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους στρατεύεσθαι*, vii. 150. *m. f. pro quo est ἐπὶ τοὺς πατέρας*, viii. 22. *a.*

Προδεικνύειν, 1. Præmonstrare, Exemplum præeundo monstrare quid et quo pacto sit faciendum. *προδέξαντες σχῆμα οἷόν τι ἔμελλε ἐπιφερέσθαι φανέεσθαι ἔχουσα*, i. 60. *m. f. N. Ἡρακλέα, τὸν ζωστῆρα προδέξαντα*, Quem aptandi cinguli rationem præmonstrasset, iv. 10. *a.* (*ubi perperam olim προσδεξάντα aut προσδέξαντα*) *conf.* iv. 9. *f. ubi ait, τὸν ὁρᾷς τῷ ζωστῆρι τῷδε κατὰ τάδε* (hoc modo, hac ratione) *ζωννύμενον.* 2. Ante significare; Id quod futurum est significare. Ἔλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἅλεσθαι τῶν πολίων, vii. 37. *f.*

Προδειμαίνειν, Ante timere. *πᾶν χρῆμα προδειμαίνοντα, μηδὲν παθεῖν*, vii. 50, 1. *a.*

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, (*Ion. pro* προδεκτωρ) Futura significans, Futuri index. *ἥλιον εἶναι Ἑλλήνων προδέκτορα, σελήνην δὲ σφέων, nempe τῶν* Περσέων), vii. 37. *extr.*

[Προδηλῆσηται *perperam olim legebatur pro* Προσδηλησ. viii. 68. *f.*]

Πρόδηλος, η, ον, Manifestus. *Neutr. plur. pro Sing. πρόδηλα γὰρ ὅτι οὗτοι οἱ ἄνθρωποι etc.* ix. 17. *m. f.*

Προδιδόναι, 1. Prodere, Tradere *aliquem hosti. τοὺς λοιποὺς τοῖσι Ἁμψιεῦσι προέδωκε*, vi. 28. *f. προδιδοὺς τὴν Ποτίδαιαν*, viii. 128. *m. προδοθέντες ὑπὸ Σιτάλκεω ἥλωσαν*, vii. 137. *m. f.*

2. *In Bello, ac præsertim in Prælio, προδιδόναι dicuntur hi* Qui deserunt socios *et ad hostes transeunt. ὁρέοντες τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδόντας*, vi. 15. *b. προδεδομένα ὑπὸ τῶν συμμάχων*, ix. 60. *a. ἦν ἄρα προδιδῶσι οὗτοι πρὸς τοὺς πατρίους*, iii. 45. *extr. μαχομένων τῶν ἄλλων, Ξέρξεω προδιδοῦ ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν περὶ ἑωυτὸν οὐ σμικρήν*, v. 113. *a.*

3. *Per metaphoram, προδιδόναι dicitur* etiam Res, quæ, ubi ea opus habemus, Deficit, *et* Destituit fallitque spem nostram. *Sic προδοῦναι dicuntur τὰ ῥέθρα ποταμῶν*, vii. 187. *m. N. ubi e sequentibus subintelligi potest προδοῦναι τοσαύτας μυ-

Digitized by Google

pulsus, Aqua fluminum defecit, (ἐπέλιπε, *ut ait*, vii. 127. *extr.*) nec sufficiens fuit tot myriadibus hominum. *Similiter*, τοῦ φράγματος προδοθέντος, *nempe* αὐτοὺς, Quum septum vel vallum eos destituisset, viii. 52. *m.*

Προδοσίη, ἡ, Proditio. προδοσίην ἐσκευάζοντο, vi. 100. *m.*

Προδότης, ὁ, Proditor. προδότας τῆς Ἑλλάδος, viii. 30. *extr.*

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, Præcursor, Prævius. προδρόμους κήρυκας προτέμψαντες, i. 60. *f.* προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους, iv. 121. *a.* τῶν Σκυθέων οἱ πρόδρομοι, iv. 122. *a.* λέγοντες ὡς αὐτοὶ μὲν ἥκοιεν πρόδρομοι τῶν ἄλλων, vii. 208. *a.* ἦλθε ἀγγελίη πρόδρομος, ἄλλην στρατιὴν ἥκειν, ix. 14. *a. N. nisi ibi, ut equidem suspicatus sum, legendum:* ἦλθε ἀγγελίη, πρόδρομον ἄλλην στρατιὴν ἥκειν.

Προεδρίη, ἡ, Primarius in consessu locus, *quasi dicas* Præsidentia. ἀνελείη καὶ προεδρίη, i. 54. *b.* ix. 73. *m.* ἐν τοῖσι ἀγῶσι προεδρίας ἐξαιρέτους, In omnibus ludis publicis sedes primarias et præcipuas *habent reges Spartanorum*, vi. 57. *a. m.* βασιλῆα Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, In eminente sede præsidentem, iv. 88. *a. Conf.* Προεξέδρη.

Προείδεαι, Providere. ἀγάμεθα τὴν προνοίην, ὅτι προείδετε ἡμέων οἰκοφθορημένων, viii. 144. *m. f.*

Προειδέναι, Ante cognitum habere; Præscire. ὡς προειδότος πλεῦν τι καὶ τούτου, Nam et hic, quid futurum esset, melius prospexerat, ix. 41. *f.*

Προειπεῖν, Edicere, Edicto publico imperare. προεῖπε Μιλησίοισι *seq. Infinit.* i. 21. *extr.* ἀλλά σφι προεῖπεν ἐκ τῆς γῆς ἐξιέναι, vi. 137. *f.* (*Conf.* Προαγορεύειν) ξεινίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε, Edixit (*vel* Indixit) eis, se hospitio illorum esse usurum, vii. 116. *ubi vide quæ adnotavimus, et confer cap.* 119.

Προελαύνειν, Promovere. *In Passivo*, Progredi. ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο, ix. 44. *a. N.*

Προεμβάλλειν, Ante invadere. Boves opisthonomi non possunt antrorsum eundo pasci. προεμβαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κεράων, Quia prius (*nempe*, prius quam progredi antrorsum possint) cornua eorum impinguntur in terram, iv. 183. *m.*

Προεξαΐσσειν, Ante reliquam aciem proruere, Subito procurrere. προεξαΐσσοντες κατ' ἕνα, καὶ δέκα, ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτήτας, ix. 62. *extr.*

Προεξανίστασθαι, Ante justum tempus (*nempe*, Ante datum signum) e carceribus excurrere. ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ραπίζονται, viii. 59. *b.* Ante alios surgere et prodire. προεξαναστάντες πρότερον οἱ Τεγεῆται ἐχώρεον ἐς τοὺς βαρβάρους, ix. 62. *a.*

Προεξέδρη λίθου λευκοῦ, Sublimis sedes marmorea, vii. 44. *a. Conf.* Προεδρίη, iv. 88. *a.*

Προερέειν, Edicere. κήρυκα προερέοντα τῷ στρατῷ ὡς *etc.* iii. 61. *f. N.*

Προέρχεσθαι, Progredi. τὰ Περσέων πρήγματα ἐς τόδε προελθόντα, res in hoc fastigium Evectæ, vii. 50. *m. Paulo ante* ibid. προκαχώρηκε αἰὼ *eadem notione.*

Προεσάγειν, Ante introducere. *Med.* προεσάγεσθαι, *Res suas* Prius (*vel* Antea) rure in urbem et in domos inferre. προεσάξαντο σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν, i. 193. *f. ubi vide quæ proxime præcedunt; οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, οὔτε προεσάξαντο,* viii. 20. *a.*

Προετοιμάζεσθαι, *Medium notione activa*, Præparare, Ante parare, *sive* Præparandum curare. προετοιμάσατο τάδε, viii. 24. *a.* προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων τὰ ἐς τὸν Ἄθων, vii. 22. *a.*

Προέχειν, 1. *idem ac πρότερον ἔχειν*, Prius (Jam ante) habere, accepisse, tenere, cognitum habere *aliquid.* προέχων μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, ix. 4. *m. N.*

2. προέχειν, Eminere, Antecellere; *cum Genit. ejus supra quem quis eminet, et Dativo rei in qua antecellit.* πρόεχε αὐτέων τοσοῦτον, ii. 136. *f.* εὕρισκε προέχοντας τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ, i. 56. *m. Similiter* Masistii equus προέχων τῶν ἄλλων, ix. 22. *a. intelligi potuerat* Eminens præter cæteros; *sed perspecte Wesselingius docuit intelligendum esse* Præ aliis longius provectum. *Rursus vero*, πάντων—πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω, Omnibus hoc longe antecellit, iii. 82. *a. Et* ὁ μὲν ὄνειρος προέχει τοῦ εὐτυχέος μούνοισι, οὗτος δὲ τοῦ πλουσίου πολλοῖσι, i. 32. *m. Similiter*, Ἄργος προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι χώρῃ, *nempe* πολίων αὐτ' οἰκεόντων, Argos rebus omnibus eminebat inter eos qui tum Græciam incolebant, i. 1. *a.*

3. οὐ τι προέχει τοντέων ἐπιμεμῶθαι, Nihil admodum proficit, *aut* promoret, mentionem harum rerum fecisse, ix. 27. *m. N.*

4. προέχεσθαι, Ante se tenere, Sibi Prætendere. τὸν Δία προέχεσθαι τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ, ii. 42. *m. Conf.* Προέχεσθαι.

Προθυμέεσθαι, Paratum esse, Cupere. προθυμεομένῳ μάχης ἄρχειν, ix. 37. *a. ubi alii quidem, satis speciose,* προθυμέμῳ, Prius sacra facienti, *a verbo* Προθύειν. (*Vide Var. Lect. et conf.* i. 104. *f.*) προθυμευμένου ἀποδίξασθαι ἔργον ἑωυτοῦ ἄξιον, ix. 72. *extr.* τότε Μαρδονίῳ προεθυμέετο, Promtam operam navavit, ix. 38. *a.*

Προθυμίη, ἡ, Consilium, Voluntas, Paratus animus, Studium. ἐπ' οἷς ὁ Κῦρος ἔσχε προθυμίην στρατεύσασθαι, i. 204. *m.*

Digitized by Google

κατὰ τὴν τούτου προθυμίην τίθηκας, Hujus ex consilio (Per hunc si stetisset) mortuus eras, i. 124. *a. m.* ἐκ τῆς Κλεομένεος προθυμίης, De Cleomenis consilio, vi. 66. *m.* πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, vii. 6. *a.* τῶν περὶ καί τινα ὁρᾶγει προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν, v. 49. *f.*

Πρόθυμος, 1. Promtus. ἡμῖν προθύμους ἔσεσθαι συμμάχους, ix. 92. *m.* 2. Volens, In animo habens, Consilium agitans. τὰ θεῖα—οὐκ εἰμὶ πρόθυμος ἐξηγέεσθαι, ii. 3. *f.* οὐδαμῶς πρόθυμοι ἦσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι, vi. 5. *a.* ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας οὐδαμῶς πρόθυμος ἦν κατ' ἀρχὰς στρατεύεσθαι, vii. 5. *a.* οὐδαμῶς ἔτι πρόθυμος ἦν μένειν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ix. 13. *a.*

Προθύμως, Studiose, Gnaviter, Sedulo. τόπτονται τὰ μέτωπα προθύμως, vi. 58. *f.*

Πρόθυρα, τὰ, *non tam* Atrium, *quam* Vestibulum, *id est* (*ut A. Gellius docet*, xvi. 5.) Locus ante januam domus vacuus, per quem a via aditus accessusque ad ædes est. (*Plura vide apud eumdem Gellium.*) τοῦ παιδὸς ἑστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι, iii. 35. *a.* κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωυτοῦ, vi. 35. *a.* ἷζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίων, iii. 140. *a.* καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος, ἐπιλαμβανόμενος δὲ τῶν ἐπισταστήρων, vi. 91. *f.*

Προϊέναι (*ab* εἶμι, Eo,) Procedere, Progredi. προϊόντος τοῦ χρόνου, iii. 96. *a.* προϊούσης τῆς πόσιος, vi. 129. *a.*

Προϊέναι, (*ab* ἵημι,) Projicere, Missum facere et aliis Permittere aut tradere. τὸν δὲ, χρήματα μέν σφι προϊέντα, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον, i. 24. *a.* οἱ μὲν προΐεσαν (αὐτὸν τοῖς Πέρσαις) ἑτοῖμοι ἔσαν, iii. 137. *a.*

Προΐζεσθαι, Præsidere, Ante alios sedem sublimem capere. Χέρξεα ἀπικόμενος προΐζετο, dein cæteri ἷζοντο ut cuique honorem tribuere voluit rex, viii. 67. *m.*

[Προΐζεσθαι, *vide* Καταιρρῖξ.]

Προϊστάναι, 1. Ante sistere *vel* statuere. *Unde, in Medio,* ἐπειὰν σκίπωνα προστήσωνται, Postquam baculum ante se statuerunt, *sive* Postquam baculum suum prius in terram defixerunt, iv. 172. *m.* 2. Præficere, *unde* προστῆναι, *et* προεστάναι *vel* προεστηκέναι, *cum Genitivo*, Præesse, Curare, Protegere. προεστέατε τῆς Ἑλλάδος, Præstis Græciæ, Principes estis Græciæ, v. 49. *a.* οὐκ ὀρθῶς σεωυτοῦ προέστηκας, Non recte tibi ipse Præes, te ipsum Gubernas, ii. 173. *m.* καὶ ἐν τούτῳ οἱ δορυφόροι Μασίστεω προέστησαν, Protexerunt Masisten, ix. 107. *m. f.*

προστῆναί μιν, Subiisse animum ejus, i. 86. *a. m. et* προστὰς τῷ Ἀστυάγεϊ, Adstans Astyagi, i. 129. *a. et similia, non sunt a verbo* προΐστημι, *sed a* προΐσταμαι, *Lex. Herod.*

et restitas προεστῆναι *et* προεστὰς *scribentur, quemadmodum etiam pro vulgato* προεστήκεε Κλεομένεϊ, v. 51. *a. recte* προεστήκεε *dedere scripti nonnulli libri. Vide infra voc.* Προεστάναι.

Προΐσχεσθαι, Præ se ferre, Proferre, Proponere. προΐσχομένων ταῦτα, Illis hæc proponentibus, Hæc postulata exponentibus, i. 3. *f.* ὃ δὲ ἀκούσας αὐτέων τὰ προΐσχοντο, i. 141. *a.* (*ubi alii olim* προέσχοντο.) ἐπολιόρκεε αὐτοὺς, προΐσχόμενος ἕνεκα, ὡς εἴη οἱ *etc.* i. 164. *a. ubi ad* ἕνεκα *subintellige pronomen* τόδε, *quod adjicitur*, iii. 137. *a.* (*Conf.* Ἕνεκα.) προΐσχόμενοι δὲ ἐπαγγελίασθε τάδε, Hæc illis proponentes, nunciate (*sive*, policemini) simul *etc.* vi. 10. *f. cum Var. Lect.* προϊσχομένου Θεμιστοκλέος λόγον τόνδε, ὡς ἥκοιεν *etc.* viii. 111. *a. m.* πολλοὶ μὲν ἐδίδοσαν τὰ προΐσχετο αἰτίων ὁ Πέρσης, vi. 49. *a.* πρόφασιν τὴν Παυσανίεω ὕβριν προϊσχόμενοι, viii. 3. *f. N.* οὐδεμίην ἄλλην πρόφασιν προϊσχομένους, vi. 117. *m.*

Activum προΐσχε (*nempe* τὴν ἀσπίδα) πρὸς τὸ δάπεδον *praferunt, non ita male plures libri*, iv. 200. *f. pro vulgato* προσίσχε.

Πρόκα, Statim, Protinus, Subito. *Sic Hesych. et Suidas*, Πρόκα. εὐθὺς, παραχρῆμα, ἐξαίφνης. *At nusquam nude* πρόκα *scribit Herodotus; constanter* Πρόκα τε, *adjecta* τε *particula, ita quidem ut videri possit una vox* πρόκατε *fuisse.* (*Conf. Var. Lect.* i. 111, 26.) καὶ πρόκα τε δὴ κατ' ὁδὸν πυνθάνομαι *etc.* i. 111. *f.* καὶ πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ὑπελθούσης, vi. 134. *m.* καὶ πρόκα τε φωνῆς ἀκούειν, viii. 65. *a.* καὶ πρόκα τε τὸν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσῃ χρᾷν, viii. 135. *m.*

Προκαλέεσθαι, Provocare. ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς βαρβάρους, iv. 201. *m. ubi vulgo* προσεκαλέετο *legebatur.*

Προκαταλύεσθαι τὴν ἔχθρην, Prius redire in gratiam cum inimicis, vii. 6. *m. Conf.* Καταλύειν, Καταλύεσθαι.

Προκατῆσθαι, 1. Ante alios sedes suas habere. ἡμέας προκατημένους τοσοῦτο πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, Nos qui adeo longe ante reliquam Græciam sedes nostras habemus, vii. 172. *f.* 2. Præsidere, Præesse, Tutari. τῶν ἑωυτοῦ προκατῆσθαι, Res suas tutari, viii. 36. *m.* Ἰώνων προκατῆσθαι φρουρέοντας (αὐτοὺς,) Iones copiis suis et custodiis tutari, ix. 106. *m.*

Προκατίζειν, Sublime et propalam sedere. βασιλήϊος θρόνος ἐὼν τὸν προκατίζων ἐδίκαζε, i. 14. *m.* οὔτε κατίζειν ἔτι ἤθελε ἔνθα περ πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε, i. 97. *a.*

Similiter in Passivo vel Medio. Δαρεῖον προκατιζόμενον ἐς τὸ προάστειον, v. 12. *m. Conf. voc.* Ἐς, *num.* 1.

Προκατόπτεσθαι, Prospiciendo explo-

Digitized by Google

ῥιπὸς πᾶσας ταχείας ἀνέστειλαν προτεταφομένας, viii. 22. a.

Προκέεσθαι, 1. Propositum (In medio positum) esse. γνῶμαι τρεῖς προκέαται, (Ion. pro προκείνται,) iii. 82. a. τοιουτέων προκειμένων γνωμέων, vii. 16, 1. f. ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου, ix. 60. a. τὰ προκείμενα ἀγαθὰ, ix. 82. m. παῖδιον προκείμενον, Puerulus in medio positus, i. 111. m. 2. τὰ προκείμενα σημήϊα, ii. 38. m. sunt Praescriptae notae, ex quibus judicetur, manda ne, an immunda, sit victima; et ibi ad τῶν προκειμ. σημ. intelligenda vocula ἕνεκα, Quod adtinet ad illas notas. αἱ προκείμεναι ἡμέραι, Praescriptus, Statutus dierum numerus, ii. 87. m. 3. Αἴγυπτον προκειμένην τῆς ἀχαμένης γῆς, Ægyptum, ait, praeter regionem utrimque adjacentem Prominere in mare, ii. 12. a.

τὸ προκείμενον mendose olim edebatur pro τὸ προσκείμενον, ix. 61. a. Et perperam προκεῖσθαι dant libri nonnulli pro προσκεῖσθαι vel προσκέεσθαι, vi. 57. m.

Προκλαίειν, Prius (Antea) deplorare. προκλαύσαντες πρῶτον (τὸν νεκρὸν).

Πρόκλησις, ιος, ἡ, Provocatio. μουνομαχίη ἐκ προκλήσιος, v. 1. m. Εὐρυβάτην ἐκ προκλήσιος ἐφόνευσε, ix. 75. m.

Προκομίζεσθαι, In ulteriora (remotiora) loca transferri, provehi. ταῦτα μὲν δὴ προεκομίζοντο, iv. 121. extr. ubi vide praecedentia, et conf. Κομίζεσθαι.

Προκρίνειν, activo, Promovere. Hinc, apud Nostrum quidem, in Passivo, Προκρίνεσθαι, Promoveri, Progredi, Proficere, Succedere. ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκρίνετο τῶν πρηγμάτων, iii. 56. a. ἀνωτέρω οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προεκρίνοντο, i. 190. extr.

Πρόκροσσος, rarius vocabulum, non nisi semel apud Homerum et bis apud Nostrum occurrens, quo quid potissimum significetur haud satis in plano est. Equidem προκρόσσους γρυπῶν κεφαλὰς, iv. 152. f. interpretatus sum In quincuncem disposita grypum capita. Similiter Naves quae πρόκροσσαι δρμέουτο ἐς τὸν πόντον ἐπὶ ἑκατὸν νέας, viii. 188. a. intellexi In quincuncem dispositas octo ordinibus gradatim minoribus prout in mare magis prominebant. Vide ad utrumque locum Notata et confer Scholia ad Iliad. ξ'. 35.

Προλέγειν, Praedicere. τῶν μαντηίων γνῶμαι προλέγουσαι Κροίσῳ, i. 53. f. τάχα ἂν τὰ χρηστήρια ταῦτά οἱ προλέγοι, viii. 136. extr.

Προλεσχηνεύεσθαί τινι, Prius sermones miscere cum aliquo, vi. 4. a. Simplex verbum λεσχηνεύειν, Confabulari, in Active usurpavit Appian. Civ. ii. 91.

Προμαντήϊη, ἡ, (comm. προμαντεία,) Jus ante alios consulendi oraculum et responsum petendi, i. 54. b.

Πρόμαντις, ιος, ὁ, Vates, Propheta, oraculum edens et nomine dei responsum dans consulentibus. τὸν πρόμαντιν βαρβάρου γλώσσης χρῆν, viii. 135. m. ubi max, τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω, quod de eodem homine acceperunt hi qui τὸν πρόμαντιν legunt; sed alii τὴν πρόμαντιν praeferunt. Utrum verum sit, haud satis liquet. Vide Var. Lect. et Not. et conf. infra voc. Προφήτης, et Προφητεύειν.

ἡ Πρόμαντις, Prophetissa, eadem quae Pythia, vi. 66. Et sic iterum, vii. 141. m. coll. cap. 140. a. et 142. f. Similiter viii. 111. b. πρόμαντις (ἐστὶ) ἡ χρέωσα, ἐπάτερ ἐν Δέλφοισι: at ibidem alii sunt οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, et alia ἡ πρόμαντις. Memoratur etiam Δωδωναίων αἱ προμάντιες, ii. 55. a. quae paulo post αἱ ἱρῆΐαι, ibid. f.

Προμαχεών, ῶνος, ὁ, Propugnaculum, Lorica muri, sive potius, Quaelibet ex Turribus quibus distinguitur murus urbis. (Suidas: Προμαχεῶνος· τῆς ἐπάλξεως. Hesychius: Προμαχεὼν· πύργος.) προμαχεῶνα ἓν μοῦνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, i. 164. a. In urbe Ecbatanorum ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου κύκλος τοῖσι προμαχεῶσι μείνουσι erat ὑψηλότερος etc. i. 98. m. et f. Babyloniis a Persis obsidione cinctis, ἀναβαίνοντες ἐπὶ τοὺς προμαχεῶνας τοῦ τείχεος, tripudiabant irridebantque Darium, iii. 151. a.

Προμετωπίδιον, τὸ, apud alios scriptores, Frontale, Equorum in fronte ornamentum; apud Nostrum, vii. 70. m. προμετωπίδια sunt Pelles capitibus equorum detractae et hominum capitibus ad terrorem et speciem indutae.

Προμηθέεσθαι cum Accus. Rationem, Respectum habere alicujus, Revereri aliquem. προμηθεόμενος τὸν ἀδελφὸν, ix. 108. a. Conf. Voc. seq. Item cum Genit. eadem notione. τιμῆν τε καὶ προμηθέεσθαι ἑωυτοῦ ἐκέλευε (αὐτούς), ii. 172. extr.

Προμηθίη, ἡ, 1. Observantia. Κῦρος Κροίσου κάρτα ἐν πολλῇ προμηθίῃ εἶχε, ἀνεθώμαζέ τε, i. 88. a. 2. Providentia, Prudentia. ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι· σοφὸν δὲ ἡ προμηθίη, iii. 36. a. ubi olim προμηθεῖη edd. Sed ibi fortasse προμηθίη intelligenda Moderatio, quo pertinet quod apud Hesychium προμηθεῦς per σώφρων explicatur.

Προναυμαχεῖν Μιλήτου, Pro Milete pugna navali decernere, vi. 7. f. αὐτοῦ μένων, προναυμαχήσεις Πελοποννήσου, Hic manens, pariter pro Pelop. pugnabis, viii. 60, 2. f.

Προνηΐη (sive Προναίη) Ἀθηναίη, Minerva Pronaea, quasi dicas Vestibularis, apud Delphenses, ἰρὸν τῆς Προνηΐης (al. Προναίης, alii perperam Προνοίης) Ἀθηναίης, viii. 37. f. et 39. a. Et, omisso

Digitized by Google

Minervæ nomine, ὁ Προναίης τῆς ἐν Δελφοῖσι, i. 92. *a. cum Var. Lect. T. et Not.*

Προνήϊον, τὸ, Vestibulum templi. *ἀπὸ τοῦ προναοῦ τῆς γυναικὸς*, i. 51. *a.* m.

Προνοέειν, Providere. *τὰ ἀμείνω προνοεῦσιν præferunt libri nonnulli*, vii. 172. *a. ubi vulgo φρονοεῦσιν.*

Πρόνοια, sic enim Ionice, prorsus ut in communi sermone, videtur formatus fuisse Nominativus hujus vocabuli, non Προνοίη, ut vulgo, iii. 108. *a. scribitur; nam a breve in η non mutant Ienes: nisi fortasse verum est id quod laco cit. codex noster F. habet προνοΐη, quasi a verbo προνοέω, idem ac προνοῶ valente. Nam, quod in nostra Var. Lect. ad* iii. 108. 4. *προνοΐη tamquam codicis F. scriptura citatur, id temere factum est, et προνοίη ibi scriptum oportuit. Cæterum alibi προνοίης perperam pro προνοΐης scriptum paulo ante vidimus; conf. Var. Lect.* viii. 37. *m.*

Igitur Πρόνοια, sive Προνοΐη, ἡ, Genit. προνοΐης, Providentia, Consilium. *Sic τοῦ θείου ἡ πρόνοια*, iii. 108. *a.* (*ubi vulgo* προνοίη.) Divina providentia. *Ubi de Hominibus agitur, ἐκ προνοίης ποιέειν τι significat* Consulto, Deliberato consilio, De industria aliquid facere, *cui opponitur κατὰ τύχην*, viii. 87. *m. f. Sic, πρὸς ταῦτα ἐκ προνοίης ἐναίετε τάδε*, i. 159. *m. Δοκέοντες Ἀπρίης ἐκ προνοίης αὐτοὺς ἀποπέμψαι, ἵνα δὴ σφέων φθορὴ γένηται*, ii. 161. *f. ἀνεύστου γενομένου ἐκ προνοίης σφῆς Κλεομένεος ἐς τὴν Πυθίην*, vi. 66. *a. ἐβασίλευσε ὁ παῖς μὴ ἐκ προνοίης τινὸς*, i. 120. *a.* m. *ἐξ οὐδεμιῆς προνοίης αὐτὸν ποιήσαντα*, ii. 151. *f.*

Πρόνοος, Providus. *ἀγαθόν τι, πρόνοον εἶναι*, iii. 36. *a.*

Πρόξενοι et Πρόξενος, Hospes publicus. *Glossæ ex libro* vi. *Πρόξενοι· οἱ προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξένους ὑποδεχόμενοι. Conf. Suid. et Eustath.* Spartanorum reges possunt *προξένους ἀποδεικνύναι τοὺς ἂν ἐθέλωσι τῶν ἀστῶν*, vi. 57. *a. m. N.* Alexandrum Macedonem *ὄντα πρόξενον καὶ φίλον* Atheniensium, viii. 143. *a. extr. Idem* Alexander *πρόξενος καὶ εὐεργέτης eorumdem*, viii. 136. *m. ubi communem vocabuli formam tenent libri omnes.*

Προοπτεύεσθαι, Prospicere, Curam gerere. *Hinc ἡμῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτέον*, i. 120. *f.*

Πρόοπτος, ὁ, ἡ, Manifestus, Evidens. *ἡμέας μᾶλλον προδήτῳ θανάτῳ δόσιν*, ix. 17. *f.*

Προορᾷν, Providere, Prospicere. *τὸ εὐσεβὲς τε καὶ προορᾷν ἄγαμαί σευ*, ix 17. *f. ἐκείνων προορέων ὅκως βίον ἥφουον ἕξουσι*, iii. 121, 1. *m. τοῦ σίτου προορώντες (sive, προορέοντες)*, iii. 159. *m.*

Προσφείλεσθαι, dicitur Id quod a nobis alicui debetur (quod nos debemus alteri; quod alter de nobis commeruit) ob ea quæ ab illo prius in nos profecta erant. *Sic εὐεργεσία προσφειλομένη apud Thucyd.* i. 32. *est* Beneficium quod quis debet alteri pro meritis in se antea ab illo collatis. *Similiter apud Nostrum*, v. 82. *a. ἡ ἔχθρη ἡ προσφειλομένη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων vulgo haud ita male quidem intelligitur* Vetustum Æginetarum in Athenienses odium; *subtilius vero si spectes, est* Odium Atheniensibus debitum ab Æginetis (Odium quo Æginetæ haud immerito prosequebantur Athenienses) ob injurias ab illis sibi prius illatas. *Similem quamdam rationem habet usus verbi* Προσοφείλεσθαι, *quem suo loco supra vidimus.*

Pro τὸν προσφειλόμενον φόρον, ex aliis codd. προσοφειλομ. recepi, vi. 59.

Προπάτωρ, Progenitor, Avus, ii. 161. *a.* ix. 122. *a. οἱ πρόπατορες*, Patres, Majores, ii. 169. *f.*

Πρόπειρα, ης, ἡ, Primum periculum, Periculum ante susceptum. *ἐν Ἀθηναίοισι τὴν πρόπειραν ποιευμένους*, ix. 48. *m.*

Προπέμπειν, l. Præmittere. *κήρυκας προπέμψαντες*, i. 60. *m.* 2. In anteriora, In ulteriora mittere, iv. 33. *m.* 121. *b.* 3. Deducere, Comitari, Honoris caussa prosequi, i. 111. *f.* viii. 124. *f.* 126. *a.*

Προπηλακισμὸς, ὁ, Contumelia illata, vi. 73. *a.*

Προπλώειν, Prius (Ante alios) enavigare, v. 98. *a.*

Προποιέειν, Ante (Prius) facere. *προεπεποίητο αὐτῷ προεξέδρη*, vii. 44. *a. ἐμοὶ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ*, i. 41. *m.*

Πρόπολος, ου, ὁ, Minister, *præsertim* templi, ii. 64. *a.*

Πρόπυλα, τὰ, *idem quod sequens, τὰ προπύλαια*, ii. 91. *a.*

Προπύλαια, τὰ, Propylæum, Vestibulum templi, ii. 101. *a.* 121. *a.* 136. *a.* 153. *a.* 155. *m. f.*

Προσανθάνεσθαι, Ante resciscere, Ante cognoscere. *προσανθανόμενοι ταῦτα*, v. 63. *m.* 102. *a. προσεπευσμένος πάντα λόγον*, i. 21.

Προῤῥίζοις, ου, ὁ, ἡ, Cum ipsa radice. *(πολλοὺς) ὁ θεὸς προῤῥίζους ἀνέτρεψε*, Radicitus, Funditus evertit, i. 32. *extr. κακῶς ἐτελεύτησε προῤῥιζος*, Pessimum funditus exitum habuit, iii. 40. *f.*

Πρὸς, Præpositio construcia

I. *cum Genitivo, significat*

1. *idem fere ac ὑπὸ*, A, Ab; *οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν*, A nemine memoratur, i. 47. *m.* vii. 60. *a. ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου*, (i. *q. ὑπὸ* Πεισ.) i. 61. *m. ταῦτα πρὸς Κυαξάρεω παθόντες*, i. 73. *m. f. λόγου οὐδενὸς γινόμενα πρὸς Περσέων*, Nulla nostrum ratio habetur a Persis, Nulla in existimatione sumus apud eos, i. 121. *f.*

Digitized by Google

τετιμῆσθαι πρὸς Αἰγυπτίων, ii. 75. *f.* ἵνα κακόν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβοι, ii. 139. *m.* πρὸς τῶν βασιλέων καταλαμβάνει μιν, *et mox*, περιυβρισμένος πρὸς αὐτῶν, ii. 152. *a.* μὴ ἀπαιρεθέω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, iii. 65. *a.* αἰσχρὰ πρὸς τῶν Μάγων πεπονθότος, iii. 65. *m.* 74. *a.* Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων, iii. 115. *a.* *Similiter*, iv. 45. *a. et mf.* v. 20. *f.* vi. 106. *m.* vii. 135. *m.* 151. *f.* 239. *f.*

Eodem pertinent phrases quædam, in quibus πρὸς *cum Genit. idem ac* παρὰ *cum dativo valere ait Portus.* εἶναι τόδε τὸ ἔπος ἐλείπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων, Apud Hellespontios immortalem sui memoriam reliquit, iv. 144. *a. nempe*, Reliquit memoriam sui, et verbi illius a se dicti, in omne futurum ævum ab Hellespontiis celebrandam; mentionem faciendam ab Hellespontiis. *Sic* γνώμην ἐπίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων, vii. 139. *a. reddere quidem Latine licet*, Sententiam invidiosam apud plerosque: *sed, subtilius si spectes, intelliges,* ἐπίφθονον πρὸς πλεόνων *idem valere ac* ἐπιφθονεομένην (*vel* ἐπιφθονηθησομένην) πρὸς πλεόνων, Cui invidebitur a plerisque.

2. πρὸς τινὸς εἶναι *significat* Pro aliquo Facere; Favere alicui, Commodis illius inservire. Κροῖσος ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, i. 75. *a.* τὸ ἐν στενῷ ναυμαχέειν, πρὸς ἡμέων ἐστὶ, viii. 60, 2. *a.* *Similiter*, ἵνα ποιήσῃ Ἴωνας μεταβαλέειν καὶ γενέσθαι πρὸς ἑωυτῶν, Pro ipsis (*nempe*, pro Græcis,) facere, Ab ipsorum partibus stare, viii. 22.

3. πρὸς *cum Genit. usurpatur subinde ubi de* Situ loci *cujusdam agitur, et Latine* Versus, Ad, *redditur: Et ista quidem notione cum Accus. construitur, ut,* ἔθνος οἰκημένον πρὸς ἠῶ τε καὶ ἠλίου ἀνατολάς, i. 201. *a.* τὰ πρὸς ἠῶ τε καὶ ἥλιον ἀνίσχοντα, iv. 40. τὸ πρὸς τὴν ἠῶ, ii. 99. *f.* κέεται πρὸς βορῆν τε καὶ νότον, ii. 149. *a. et similiter frequentius alibi. Sed sicuti Latine, ubi de Situ agitur, perinde et eadem notione, v. gr.* Versus *aut* Ad orientem, *et* Ab oriente *dicimus; similiter in Græco sermone Præpositio* πρὸς cum Genitivo, *quæ proprie* A, Ab, *significat, adhiberi potest. Nempe correlata hæc et mutua sunt:* Quam in partem *ego respiciens conspicio aliquid*, Ab ea parte *res illa mihi in oculos incidit. Quare non est quod miremur frequentes apud eumdem Nostrum hujusmodi dictiones:* οἰκέουσι πρὸς νότου ἀνέμου, iii. 101. *f.* πρὸς βορέου ἀνέμου, iii. 102. *a.* πρὸς μεσαμβρίης Ἀραβίη ἐστὶ, iii. 107. *a. illud mirum et incongruum quodammodo videri potest, quod passim in eadem phrasi juncta reperiatur utraque structura; veluti,* τὸν μὲν πρὸς βορέω ἑστεῶτα, τὸν δὲ πρὸς νότου, ii. 121. *a.* τὸ πρὸς βορῆν ἄνεμον, *et mox*, πρὸς ἑσπέρης, iv. 17. *extr.* οἱ Πέρσαι οἰκέουσι πρὸς ἠῶ τε καὶ τοῦ Ταναΐδος, iv. 122. *f. N. Tum illud mireris, quod, quum commodissime dicatur,* ἐκτὴ τῆς Σικελίης πρὸς Τυρσηνίην τετραμμένη, vi. 22. *f. et* τὰ πρὸς βορῆν τετραμμένα προπύλαια, ii. 101. *f. reperiatur etiam* χωρίον τῆς ἀκροπόλιος πρὸς τοῦ Τμώλου (*in genit.*) τετραμμένον, i. 84. *m. f.*

Caterum variant in his sæpe libri, alii Genitivum, Accusativum alii præferentes. Vide Var. Lect. iv. 17, 13. 38, 1. 191, 1. *et* vii. 108, 8.

4. *Usui proxime memorato præpositionis* πρὸς *cum Genitivo constructæ, affinis ille est, quo Latine* Prope *reddi solet.* εἰσὶ οὗτοι οἱ χῶροι πρὸς θαλάσσης, Prope mare, Versus mare, Ubi a mari venis, ii. 154. *a.* Πελλήνη πρὸς Σικυῶνος, Prope Sicyonem, Versus Sicyonem; *proprie*, Ubi a Sicyone venis, i. 145. *m.* Παίονες τὴν πρὸς θαλάσσης φυλάσσοντες, v. 15. *m. et* ἐξεστρατοπεδεύοντο πρὸς θαλάσσης, ibid. *Similiter*, πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου μᾶλλον ἵδρυται τὰ Ἄβυδηνα ἢ τοῦ Στρυμόνος, viii. 120. *b.* ἡ αὐτῆς (τῆς Ἀρτεμισίης) νηῦς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτέγχανε ἐοῦσα, viii. 87. *a. m.*

5. *Sicut Latine dicimus* Sese *aut* regionem defendere Ab hoste, *pro* Adversus hostem, *similiter etiam Græca præpositio* πρὸς *cum Genitivo constructa potest nonnunquam* Adversus, Contra, *valere. Sic,* φυλακὰς κατέστασαν (Custodiæ impositæ erant variis Ægypti oppidis) πρὸς Λιβύων, πρὸς Ἀραβίων, πρὸς Λιβύης, Adversus Æthiopas, adv. Arabes, adv. Libyam; *nempe*, præsidia quæ Ægyptum custodirent et defenderent ab invasione quæ ab Æthiopibus, ab Arabibus *etc.* tentari possent, ii. 30.

6. πρὸς *cum Genit. significat etiam* Id quod ingenio aut moribus alicujus congruit, Quod ab aliquo fieri solet aut exspectari potest. ταῦτα ἔργα οὐ πρὸς ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηίης, vii. 153. *f.* οὔτε Περσικὰ ἦν οὔτε Δώρια τὰ ποιεύμενα, οὔτε πρὸς τῶν ἐκ τῆς Ἀσίης οἰδαμῶν, v. 12. *m. f.*

II. Πρὸς *cum Dativo.* 1. Ad, *ea notione qua, ut hoc utar*, Nidi avium *quammaxime* adstructi πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, iii. 111. *m.* 2. Ad, Præter. πρὸς τούτοισι, Ad hæc, Præterea, Insuper; *pervulgato usu. Vide Adnot.* ad vii. 197, 11. *Similiter* πρὸς τούτῳ, i. 41. *f. N. ubi olim* τοῦτο *edd.*

Sed, pro πρὸς τούτοισι *aut* πρὸς τούτῳ *frequentissime per Ellipsin nuda vocula* Πρὸς *ponitur. Sic,* πρὸς γὰρ, iii. 91. *m. f.* (*quo de loco vide quæ supra ad voc.* Μυρὶας *notavimus*) πρὸς δὲ, i. 71. *m.* ii. 119.

Digitized by Google

a. iii. 135. *m.* v. 20. *f.* 22. *a. et alibi. καὶ πρὸς*, v. 20. *m.* vii. 154. *m.* 184. *a. etc. καὶ δὴ πρὸς*, v. 67. *f.*

Pro vulgato πρὸς ἑσπέρην, vii. 166. *m. plures codd. πρὸς ἑσπέρῃ præferunt; sed illi haud dubie πρὸς ἑσπέρης debuerunt. Vide supra, num.* i. 3.

III. Πρὸς *cum Accusativo*, Ad, Versus, Contra. *Sed nil morantes pervulgatum et multiplicem usum hujus Præpositionis, quem Herodoti stylus cum omnibus Græcis communem habet, notemus usus nonnulles Nostro familiares, qui vel rariores sunt vel difficultatis quidpiam videri possint habere. Igitur*

1. *πρὸς cum Acc. interdum idem fere ac διὰ cum Accus. valet*, nempe Propter, Hanc ob causam, *certe* Hac ex occasione, Hoc respectu, Ratione habita hujus rei, *Quæ* quum ita sint. *Sic πρὸς ταῦτα*, v. 9. *m. f.* 88. *a.* vii. 163. *a. πρὸς τοῦτο τὸ κήρυγμα*, iii. 52. *a. πρὸς ταύτην τὴν φήμην*, iii. 153. *f. πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορήν*, iv. 161. *a. πρὸς τὰ τυνθάνομαι κατεργάσασθαι Τηλίνην ἔργον τοσοῦτον, etc.* Quum audiam Telinem rem tantam perfecisse, mirum mihi etiam hoc accidit, quod *etc.* vii. 153. *f.*

2. *πρὸς cum Accus. ex Græcorum more* "Comparationi servire" *perspecte Wesselingius monuit ad* iii. 34. *m. f. ubi κοίός τις δοκέοι ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα Κῦρον* videri *potest planissime significare*, Qualis ipse videretur vir esse, cum patre Cyro collatus. *Sed adjectum ibidem verbum τελέσαι molestius creavit Interpretibus, quod alii ita acceperunt, quasi (ὥστε) τελέσαι πρὸς τὸν πατέρα significet* Ut ad patris exemplar perveniat, *sive* eum æquiparet; *alii πρὸς τὸ τελέσαι τὸν πατέρα, junxerunt, interpretatique sunt* Ad consummandum, *aut*, ad adæquandum patrem. (*vide Not. ad l. c.*) *Mihi videtur Herodotus, ista dicentem faciens Cambysen, haud dubie Homericos illos versiculos in animo habuisse* (*Odyss. β'.* 271. *seq.*) *ubi Telemachum his verbis Minerva compellat:* Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέσταμεν μένος ἠΰ, Οἷος ἀκεῖνος ἦην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε. *Itaque apud Nostrum Infinitivus ille τελέσαι* (*abrupte sic positus, intelligendo τελέσαι ἔργα*) *ad κοίος ἀνὴρ fuerit referendus*, Qualis vir ad res gerendas videretur esse, *atque hæc verba* ad res gerendas *adjici in nostra versione Latina debuerunt; verba vero πρὸς τὸν πατέρα Κῦρον per se steterint, et ex Græci sermonis usu idem valuerint ac πρὸς τὸν πατέρα συμβαλλόμενος*, Cum patre collatus.

3. *Sed et peculiari quadam ratione præpositio πρὸς cum Accus. in Comparatione adhibetur ab Herodoto, scilicet ubi* Unum comparatur cum Pluribus et eis quodammodo opponitur, significaturque Unum illud Reliqua omnia simul sumta æquiparare aut etiam superare. *Sic Ἀθηναῖοι πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους (συμμάχους) παρεχόμενοι νῆας ἑβδόκοντα καὶ ἑκατόν*, viii. 44. *a. ubi bene Valla*, Supra quam cæteri. (*Poterat etiam ad verbum reddere*, Contra cæteros omnes.) *Gronov.* Pares omnibus aliis. *Larcher.* Les Athéniens pouvoient être mis en parallèle avec tous les autres alliés; ils fournirent eux-seuls 180 vaisseaux. *Similiter*, Ἰνδοὶ—*φόρον ἐπετάγησαν πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους, ἐξήκοντα καὶ τριακόσια τάλαντα ψήγματος*, iii. 94. *f. Valla*, Super cæteros omnes. *Gronov.* Ad omnes cæteros. *Larcher.* Ils payèrent autant d'impots que tous les autres ensemble. *In nostris Latinis, loco verborum* pro ratione aliorum omnium, *reposita hæc velim*, Contra quam (*aut*, Supra quam) reliqui omnes. *De Ægypto loquens Noster*, ii. 35. *a. ait πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἡ ἄλλη πᾶσα χώρη, καὶ ἔργα λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώρην, ubi, in posteriori membro orationis, ad vocab.* Ἔργα *repetendum e priori membro adjectivum πλεῖστα videtur. Valla:* Et præter omnem (*Gronov.* Et supra omnem) regionem exhibet opera relatu majora. *Larcher.* Il n'y a point de contrée où l'on voie tant d'ouvrages admirables et au dessus de toute expression.

4. *πρὸς τὰ μέγιστα*, viii. 20. *f. idem valet ac alibi ἐς τὰ μάλιστα*, Quam maxime.

Προσάγειν τινὶ ὅρκον, Juramentum deferre alicui, Jurejurando aliquem adstringere, vi. 74. *a. m. ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε, sic vulgo*, ix. 92. *a. sed vide Προάγειν.*

Medium προσηγάγετο ἑωυτῷ, Sibi conciliavit illos, Ad studium sui et ad officium et obsequium perduxit, iv. 172. *a. et f. N.*

Προσαγωγή, ῆς, ἡ, Accessio ad Deorum aras, Supplicatio publica et solennis, ii. 58. *a. N.*

Προσαιρέεσθαι ἑωυτῷ τινα, Sibi aliquem cooptare, Collegam adsciscere, ix. 10. *f.*

Προσαιτέειν τινὰ, Mendicare, Stipem petere ab aliquo. *ἔχοντα οὐδὲν, εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιήν*, iii. 14. *m.*

Προσαναγράφειν, vide Προσεγγράφειν.

Προσανδραποδίζειν, Inde olim καὶ προσηνδραποδίσθαι ὑμέας edd. viii. 28. *f. ubi rectius alii separant, καὶ πρὸς ἠνδραποδ.*

Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, Arduus, Molestus, Durus, Adversus. *ἐπεί τε ὑμῖν ὁ λόγος οὗτω προσάντης κατίσταται*, vii. 160. *m.*

Προσαπολλύειν, Simul interficere. *προσαπολλύουσι δέ σφεων (τῶν παίδων) καὶ τὰς μητέρας*, vi. 138. *f. Passiv.* Simul cum

Digitized by Google

aliis petire. *ἵνα μὴ προσπέλασσαι*, vi. 109. *f.*

Προσβαίνειν, Adscendere, i. 84. *a. et f. nempe idem quod ἀναβαίνειν*, ibid. *f.*

Προσβάλλειν, 1. Adferre. *ἵνα μηδεμίην ἴσχῃ τῷ πατρὶ προσβάλῃ*, dolorem adferret animo patria, i. 136. *extr. τοῖσι Λακεδαιμονίοισι ὀλυμπιάδα προσέβαλε*, Lacedæmoniis victoriam olympicam adtulit, vi. 70. *f. Conf.* Ὀλυμπιάς.

2. *In re Militari.* Adgredi, Impetum facere, Oppugnare. *κατὰ τέλεα προσβάλλοντες* (*nempe τοῖς πολεμίοις*) *ἀπέλαυνον* (*αὐτοὺς*) *ἐπίσω*, vii. 211. *extr. τὴν ἵππον ἐδέξατο προσβάλλουσαν*, ix. 25. *a. προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος*, iii. 155. *f.* 158. *m.* ix. 86. *extr.*

3. *προσεβάλετο τούτου τοῦ πάθεος legebatur vulgo*, viii. 90. *f. ubi equidem non dubitavi Reiskii emendationem προσελάβετο recipere. Vide* Προσλαμβάνειν, *et Not. ad l. c.*

Πρόσβασις, ιος, ἡ, Accessus, Adscensus. *πρὸς ἀπορρήσιος οὔρεσι, ἔνθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ εὐβεμίην εἶναι*, iii. 111. *m. Conf.* Προσβαίνειν.

Προσβοᾶν, Adclamare, Inclamare; in *Medio accedit notio*, et ad sese vocare. *ὁρέων παριόντας—προσεβόσατο, καί σφι προσελθοῦσι εἶπε*, vi. 35. *m.*

Προσβοηθέειν, *vide* Προσβωθέειν.

Προσβολή, ῆς, ἡ, Impressio *facta in hostem*; Oppugnatio. *προσβολὴν Δαρείου ποιευμένου πέρι τὸ τεῖχος*, iii. 158. *a. προσβολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι*, iv. 200. *m. τὰς προσβολὰς ἀνεκρούοντο*, ibid. *f. προσβολῆς γενομένης πρὸς τὸ τεῖχος*, vi. 101. *m. Conf.* Προσβάλλειν.

Προσβωθέειν, *i. q.* προσβοηθέειν, Auxilio venire *amicis et* Occurrere hosti. *προσβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην*, viii. 144. *extr. ubi προσβοηθῆσαι edit.*

Προσγαλᾶν τινα, Suaviter adridere alicui, v. 92, 2. *m.*

Προσγίνεσθαι τινὶ, Accedere, Jungere sese alicui, Adesse alicui. *ὅτι σφι οἱ τοῦ γε σύμμαχοι οὐ προσεγίνοντο*, iv. 120. *a.* v. 103. *extr. et* 104. *a. προσγενομένου τοῦ δήμου αὐτῷ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου*, Favente illi populo, vi. 136. *f.*

Προσδέειν, Adligare. *ἥμισυ ἀσκοῦ οἱ* (*τῷ κηλωνήϊῳ*) *προσδέδεται*, vi. 119. *m.*

Προσδέεσθαι, Rogare, Petere *ab aliquo. Seq. Accus. et Infin.* vi. 41. *f.* 109. *f. Cum Genit. personæ et Infinit.* viii. 40. *a. et f. Cum Genit. personæ et Accus. rei. τά περ αὐτοῦ προσδέοντο*, vi. 35. *extr. Sic οὐδὲν τῶν ἐκείνου ἡμέων προσδέεται*, viii. 144. *f. ubi τῶν valet τούτων ἃ.*

[**Προσδεικνύειν**. *Perperam olim προσδέξαντα, pro προδέξαντα*, iv. 10. *a.*]

Προσδέκεσθαι (*i. q. comm. προσδέχεσθαι,*) 1. Exspectare, Existimare aliquid futurum esse. *Cum Accusat. et Infinitivo, aut Participio. τοῦτον προσδέκεσθαί τε ἐπαναστησόμενον*, i. 89. *m. cum Var. Lect. οὐδὲν πάντως προσδέκοντο ἐπὶ σφέας τὸν στόλον τοῦτον ὁρμήσεσθαι*, v. 34. *a. οὐ προσδεκόμενος κακὸν οὐδὲν πείσεσθαι*, vii. 156. *m. f.* viii. 130. *m. f.* ix. 48. *a. et* ix. 6. *a. ubi pro προσεδέκοντο unus codex προσεδόκων exhibet. Cum nudo Accus. rei. οὔτε προσδεκομένους τοιοῦτο οὐδέν*, iii. 146. *f.* 2. Accipere, Probare. τὸ ἐκ Δελφῶν (Libellum quo continebatur responsum Delphici oraculi) *προσεδέξατό τε καὶ προσεδέξατο*, adoravit *Cræsus* et Accepit, Probavit, i. 48. *m.*

[*Προσδεξιὰ, nempe τόξα, perperam scribunt codd. nonnulli*, vii. 69. *a. pro πρὸς δεξιά. Vide Not.*]

Προσδηλέεσθαι, Simul (Insuper) calamitatem adferre. *δειμαίνω μὴ ὁ ναυτικὸς στρατὸς τὸν πεζὸν προσδηλήσηται*, viii. 68, 2. *a. ubi olim προδηλήσῃ.*

Προσδιαλέγεσθαι, Reciprocare sermones, Respondere. *διαλεγομένῳ δὲ οὐ προσδιαλέγετο*, iii. 50. *f.*

Προσδιασασαλεύειν, Clavis adfigere. *ζώντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν*, vii. 33. *f. ubi alii nude διεπασσάλ. Vide Var. Lect. et Not. Conf.* Προσπασσάλ.

Προσδοκᾶν *vel* Προσδοκέειν, *i. q.* προσδέκεσθαι, *quod vide.* προσδοκέοντας ἀπολέεσθαι, vii. 156. *m.*

Προσδόκιμος, Qui exspectatur. *ἔγνωσαν στρατὸν προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώρην*, i. 78. *f. μαθὼν τὸν καπάσκοπον ἐόντα προσδόκιμον*, iii. 128. *m.* vi. 6. *a. προσδόκιμος ἐς τὴν Κύπρον*, v. 108, *m. προσδόκιμοι πᾶσάν εἰσι ἡμέρην*, vii. 203. *a. κατὰ πᾶσαι ἐμεῦ ἑλαίνων προσδόκιμός ἐστι*, ix. 89. *m. ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι*, viii. 20. *f.*

Προσεγγράφειν, Simul (Insuper, Preterea) inscribere, pingere, insculpere *in columna*, ii. 102. *f. ubi alii προσανέγραψαν aut προσανέγραψαν, minus commode.*

Προσείκελος, η, ον, Similis. *οὔτε τῇ Ἀραβίῃ τὴν Αἴγυπτον προσεικάζω*, ii. 12. *m. θωρία πταρωτὰ, τῇσι νυκτηρίσι μάλιστα προσείκελα*, iii. 110. *b.* iv. 61. *m. f. γλωσσήματα τοῦ φοίνικος καρπῷ προσείκελος*, iv. 177.

Προσεῖναι, *i. q.* παρεῖναι, Adesse. *Sic quidem commode codices nonnulli, ἐνεὼν προσῇ ἡ ὄρη*, iv. 30. *b. ubi alii vulgo προσῇν, a προσεῖναι.*

Προσεμπικραίνειν, Magis exasperare. *Fut. infinit. Medii notione Passiva:* (*οἱ Πέρσαι*) *προσεμπικρανέεσθαι ἤμελλον τοῖσι Σαμίοισι*, iii. 146. *m. N. Conf.* Ἐμπικραίνειν.

Προσεμφερής, Similis. *Superlat. φυσιητῆρας, αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους*, iv. 2. *a. Conf.* Ἐμφερὴς.

Digitized by Google

[Προσεξανδραποδίσασθαι olim edebatur, i. 156. *f. ubi recte nunc* καὶ πρὸς, ἐξανδραποδ.]

Προσεξαιρέσθαι, Insuper (Præterea) eximere et sibi servare. γυναῖκα μὴν (*sive μίαν*) ἕκαστος προσεξαιρέτο, iii. 150. *m.*

Προσεπιλαμβάνεσθαι, *i. q.* συνεπιλαμβάνεσθαι, Manum simul admovere, Adjuvare; Operam suam conferre. προσεπιλαβέσθαι σφίσι τοῦ πολέμου, v. 44. *m. f. pro quo est* συνεπελάβετο, v. 45. *f. Conf.* Προσλαμβ.

Προσεργάζεσθαι, Simul efficere. κοινὰ τῇ Ἑλλάδι ἀγαθὰ προσεργαζόμενος, Procurandis communibus Græciæ commodis operam conferens suam, vi. 61. *a.*

Προσερέειν, Adloqui, ἦῑε ἐς τὸ ἕδυτον τῆς θεοῦ, ὡς προσερέων, v. 72. *m. ubi alii* Consulturus deam *intelligunt; alii rectius,* Adoraturus.

Προσέρχεσθαι, Accedere; *sicut* προσιέναι, *usurpatur ubi agitur de* Vectigali *quod in ærarium* Intrat, *quod* Accedit fisco publico. χρήματα τὰ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε, vii. 144. *a.*

Προσεταιρίζεσθαί τινα, Aliquem sibi conciliare, Sibi adjungere socium, iii. 70. *m. et f.* v. 66. *b.*

Προσεύχεσθαι, Adorare, i. 48. *m. Vide supra in* Ἀποδέκεσθαι, *num.* 2.

Προσέχειν *et* Προσίσχειν, Admovere. προσίσχε αὐτὴν (τὴν ἐκλιχλικὸν ἀστῖδα) πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος, iv. 200. *f. Inde, notione Reciproca, subintelligendo ἑαυτὸν,* sese adplicare *ad aliquid,* Operam dare *rei cuipiam.* προσεῖχε γυμνασίοισι, ix. 33. *a. Denique subintelligendo* τὴν ψυῦν *aut* τὰς νέας, Adpellere. προσίσχον (*plerique quidem codd.* προσίσχοντο *præferunt*) πρὸς τὰς νήσους, *et mox,* προσίσχον καὶ ἐς Κάρυστον, vi. 99. *a. N.* ὡς προσέσχον ἐς τὴν Ἀσίην πλέοντες, vi. 119. *a.* προσίσχει ἐς Κύζικον, iv. 76. *a.* προσίσχειν τῇ γῇ, iv. 157. *b. Partic. Pras.* προσίσχοντες, iii. 136. *a. Partic. Aor.* 2. προσσχών, προσσχόντες: *sic enim rectius, geminata litera sibilante, scribitur, quam* προσχὼν *ut vulgo edebatur. Vide Var. Lect. ad* i. 2. *a. Adde* ii. 182. *f.* iii. 48. *m.* 56. *a.* iv. 42. *m. f.* 145. *m.* 147. *f.* v. 63. *m.* vi. 33. *f. Plenam locutionem,* προσσχόντες τὰς νῆας *vel* νέας, *habes* ix. 99. *a.*

Medium. Προσέχεσθαι *et* Προσίσχεσθαι, *cum Dativo,* Adhærescere. ὅτι πρόσσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, ii. 136. *f. cum Var. Lect.*

Προσεχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *quasi* Adhærescens, Contiguus, Finitimus, Proximus. οἱ προσεχέες (*nempe* τῇ Αἰγύπτῳ) Λίβυες, iii. 13. *m.* 91. *m.* τοὺς προσεχέας, iii. 89. *a. (eosdem quos* πλησιοχώρους *dicit* ibid.) τῶν προσεχέων, iii. 92. *m.* ix. 102. *m.* τοῖσι προσεχέσι τούτοισι τεταγμένοισι, Eis qui his proxime locati in acie erant, ix. 102. *a.* Οὕτω προσεχέας δὲ σφι εἶλοντο ἑστάναι οἱ Σπαρτιῆται τοὺς Τεγεήτας, ix. 28. *m. N.*

Προσήκειν, Adtinere, Pertinere. οὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσήκει τὸ πάθος, (*id est,* οὐ Πέρσαι αἴτιοί εἰσι τούτου τοῦ πάθεος,) viii. 100. *f. Partic.* Προσήκων τινὶ, Propinquitate generis ad aliquem pertinens, Cognatione conjunctus. τὸ ἀνέκαθε τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, vi. 128. *extr.*

Προσημαίνειν, 1. *idem fere ac simplex* σημαίνειν, Signum, Imperium dare, Elata voce jubere. *Sic de Præcone:* ὅκως ὁ κῆρυξ προσημαίνοι τι Λακεδαιμονίοισι, vi. 77. *extr. Item de Pythia:* οἱ τὴν Πυθίην ἀναπείσαντες προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, vi. 123. *f.*

2. Ante significare *futura.* φιλέει προσημαίνειν εἴτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἔσεσθαι, vi. 27. *a. ubi verbum* προσημαίνειν *potest Impersonaliter et passiva notione accipi, quemadmodum* ἐσήμηνε, viii. 11. *a. commode reddi potest* Signum datum est. *Possis vero etiam intelligere* φιλέει ὁ θεὸς προσημαίνειν, *quemadmodum paulo post* (vi. 27. *f.*) *diserte ait Scriptor,* ταῦτά σφι σημήϊα ὁ θεὸς προέδεξε; *et* Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, vii. 37. *f.*

Προσηνὲς, *apud Nostrum,* ii. 94. *extr. non tam* Gratum *aut* Suave *significat, quam* Idoneum, Commodum. Oleum kiki, *inquit,* quo utuntur Ægyptii, οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λόγῳ ἐστὶ προσηνὲς, ὀδμὴν δὲ βαρέαν παρέχεται.

Πρόσθε, (*i. q. comm.* πρόσθεν) Antea, i. 11. *a. cum Var. Lect.* ii. 145. *a. m.* viii. 126. *a. Item de Loco:* οἱ ἔκτοσθε τεταγμένοι, ἐς τὸ πρόσθε (in Anteriora) παρεῖναι πειρώμενοι, viii. 89. *f.*

Πρόσθιος, η, ον, Anterior. ἀμφιθέας ἐνθέντες περὶ τοὺς προσθίους πόδας, ii. 68. *m.* (*conf.* Ὀπίσθιος.)

Προσθήκη, ης, ἡ, Additamentum, Accessio, Digressio orationis, iv. 30. *a.*

Προσιέναι, (*ab* Εἶμι, Eo) 1. Accedere, Adpropinquare. (*Vide supra in* Προσέναι) προσίσαν πρὸς τοὺς βαρβάρους, Iverunt in hostes, ix. 100. *a.* 2. Redire in ærarium, Intrare, Inferri in fiscum publicum. ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεα, iii. 89. *a.* προσῄϊε ἑπτακόσια τάλαντα, iii. 91. *m.* 92. *a.* 96. *a.*

Προσίεσθαι, 1. Admittere, Adsciscere, Adoptare. ξεινικὰ νόμαια προσίενται, i. 135. *a.* οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην, Non admiserunt proditionem, vi. 10. *m.* 2. Admittere, Probare, Credere. τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι, i. 75. *extr.* οὐ προσίεμαι τὴν διαβολὴν, vi. 123. *a.*

Singulariter dictum videri poterat il-

Digitized by Google

lud, τῶν μὲν οὐδὲν προσιετό μιν, i. 48. *a. pro αὐτὸς προσίετο (id est, προσεδέξατο, ut paulo post ait.)* Nempe verba ista proprie hoc sonant: Nullum horum adiit illum, *id est*, animum illius tetigit. *Vide Not.*

Προσιστάναι, Sistere ad *vel* juxta *aliquem, hinc προσστηκέναι et προσστῆναι, idem fere quod παραστῆναι*, Adstare *alicui. προσστήκεε τῷ* Κλεομένεϊ *ἡ ὑγιάτηρ*, vi. 51. *a. ubi conf. notata in Var. Lect. Sic προσστάντες*, Adstantes, i. 199. *f. et τῷ Ἀστυάγεϊ προσστὰς ὁ Ἅρπαγος*, i. 129. *a. quibus ambobus in locis minus recte προστάντες et προστὰς (quasi a προΐστάναι) scribebatur, quemadmodum etiam προσχὼν pro προσσχὼν vulgo scriptum supra vidimus in voc.* Προσέχειν.

Singularis est constructio ejusdem verbi cum Accusativo casu; ὃς δὲ ἄρα μιν προσστῆναι τοῦτο, Hoc ubi subiisset ejus animum, i. 86. *m. ubi ad* Animum *translatum hoc verbum idem ac ἐσελθεῖν, et quemadmodum ἐσελθεῖν eadem notione non modo cum Dat. sed et cum Accus. construi potest, (vide supra, in* Ἐσέρχεσθαι*) sic et προσστῆναι h. l. cum Accus. construere placuit Herodoto. Conf. Var. Lect. et Not.*

Προσίσχειν, *vide supra in* Προσέχειν.

[Προσκαλέειν, Advocare. *ἐς λόγους προσεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους legebatur olim* iv. 201. *m. ubi meliores libri προσεκαλέετο dederunt.*

Προσκατῆσθαι πόλι, Obsidere urbem. *προσκατήμενος ἐπολιόρκεε, ἐς τὸ ἑξεῖλε*, ii. 157. *Ἀμαθουσίους ἐπολιόρκεε προσκατήμενος*, v. 104. *extr. N.* προσκατῆσθαι τινὶ, Adsidere alicui, *id est*, Adsidue convenire aliquem, et eum flagitare eique instare. *Πεισιστρατιδέων προσκατημένων (nempe τῷ Πέρσῃ), καὶ διαβαλλόντων Ἀθηναίους*, vi. 94. *a.*

Προσκέεσθαι, (*comm.* προσκεῖσθαι) *quasi Latine dicas* Incumbere. *Significat autem*

1. Instare *alicui: sive* sollicitando et incitando, ut *τῷ Κύρῳ Ἅρπαγος προσέκειτο, δῶρα πέμπων*, i. 123. *a. sive* (*ut in re Militari*) hostiliter adgrediendo, *ut ἥλαυνον τοὺς ἵππους—καὶ προσεκείατό σφι, (Ion. pro προσέκειντο,)* ix. 57. *extr. τὸ προσκείμενον, (i. e. οἱ προσκείμενοι αὐτὸ τὸ προσκείμενον μέρος τοῦ στρατοῦ)* ix. 6. *a. N. ἡ ἵππος αἰεὶ προσέκειτο*, ix. 40. *m.* 60. *a.*

2. Deditum, Addictum esse, *ut Amicus amico, quo* utitur familiariter, *cum quo* multa consuetudine conjunctus est. *ἦν οἱ φίλος, τῷ προσεκέετο τῶν ἀστῶν μάλιστα*, vi. 61. *a. Sed et*, Deditum esse, Indulgere *vino. οἴνῳ Πέρσαι κάρτα προσκέαται*, i. 133. *m. τῇ φιλοινίῃ πλέονας προσκέσθαι*, iii. 34. *m.*

3. *προσκεῖσθαι habet significationem Passivam, quæ respondet variis significatibus Activi verbi προστιθέναι. τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑποτεταμένῳ προσκέεται ἡ παρθένος*, Ei, qui minimo contentam se fore declarasset, Adtribuebatur, Jungebatur, In matrimonium dabatur virgo, i. 196. *m. (conf.* Προστιθέναι, *num.* 1.) *τοῦτό μοι πρόσκειται*, Hoc (*hoc munus, hoc officium, hic honor, hoc jus*) mihi tributum est, Injunctum est, Ad me pertinet; *et similia. τοῖσι προσέκειτο*, Quibus hoc mandatum erat, i. 119. *f. καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποίεον τοῖσι προσεκέετο αὐτῇ ἡ ἄχαρις τιμὴ*, vii. 36. *a. σῶστρα θεῖον τοῖσι θεῶν τιμὴ αὐτὴ προσκέεται*, i. 118. *extr. τούτοισι* (Spartanorum regibus) *προσκέεται προξείνους ἀποδεικνύναι τοὺς ἐν ἐθέλουσι*, vi. 57. *f. ἀνθρώπων οὐδενὶ προσκέεται ἡ τέχνη (ἡ μαντικὴ), τῶν δὲ θεῶν μετεξετέροισι*, i. 83. *a.*

Προσκέπτεσθαι, Ante considerare et perpendere. *προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ*, vii. 10. 4. *ἅπαντα προσκεψάμενοι καὶ ἐπιλογισθέντες*, vii. 177. *a.*

Προσκηδὴς τινὶ, Adfinitate conjunctus, viii. 136. *a.*

Προσκτᾶσθαι, Adquirere, Possessioni vel ditioni suæ adjicere. *τὴν Καππαδοκίην προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν βουλόμενος*, i. 73. *a.* Adjungere sibi socium *sive in bello, sive in pace. Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτήσαντο σφίσι σύμμαχον εἶναι*, v. 103. *f.* viii. 136. *m.* Miltiades *προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον*, In suam sententiam perduxit, Nactus est suffragatorem accedentem eis qui jam ante cum ipso senserant, vi. 110. *a.*

Προσκυνέειν, Adorare, Sese prosternere. *καταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων προσεκύνεον τὸν Δαρεῖον ὡς βασιλῆα*, iii. 86. *extr. N. προσκυνέειν βασιλῆα προσπίπτοντας*, vii. 136. *a. N.* viii. 118. *f.*

Προσλαβέσθαι, *i. q. προσεπιλαβέσθαι, quod vide supra. προσελάβετο τούτου τοῦ πάθεος*, viii. 90. *f. ubi olim προσεβάλετο. Vide Var. Lect. et Not.*

Προσλογίζεσθαι, Adnumerare, Superiori numero adjicere. *τὴν ἐξ Ἐφέσου ὁδὸν δεῖ προσλογίσασθαι ταύτῃ*, v. 54. *m. τὸ δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στράτευμα ἔτι προσλογιστέα (sic suo more Noster, pro προσλογιστέον) τούτῳ τῷ ἐξηριθμημένῳ*, vii. 186. *a.*

Προσμιγνύειν *et* Προσμίσγειν, Adire, Adpropinquare, *variis modis*, 1. Ad manus venire *cum hoste*, Conserere manus, Adgredi. *τοῖσι ἐσβαλοῦσι—ἡ ἵππος πρώτη προσέμιξε*, v. 64. *m. ἀθρόοι προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροισι*, vi. 112. *m. οἱ Σκύθαι ἄποροι προσμίσγειν (temere olim προσμίγειν edd.)* iv. 46. *extr. reddi poterat* Aditu difficiles: *sed rectius interpretaberis* Difficiles quibuscum ad manus venias.

2. Adpellere. *προσέμιξαν τῇ Νάξῳ*, vi.

Digitized by Google

96. *a.* τῇ Πελοποννήσῳ, vii. 168. *m.* τῇ Ἀσίῃ, viii. 130. *a.*

Προσναυπηγέεσθαι ἑτέρας νέας, Ad superiores (Insuper) alias naves fabricari, vii. 144. *f.*

Πρόσοδος, ου, ἡ, 1. Aditus. Τάμυριν ἀπείπατο (τῷ Κύρῳ) τὴν πρόσοδον, i. 205. *m.* 2. Adgressio, Impressio facta in hostem, Conflictus, quum ad manus venitur. ἐν ταύτῃσι τῇσι προσόδοισι τῆς μάχης, vii. 212. *a.* τὴν πρόσοδον ἐποιέετο, vii. 223. *a.* τὴν πρόσοδον ἐποιεῦντο, ix. 101. *f.* 3. φόρων πρόσοδος, Reditus tributorum. φόρων πρόσοδον τὴν ἐπέτεον κατὰ τάδε διεῖλε, iii. 89. *m.* ἡ πρόσοδός σφι ἐγίνετο ἀπὸ τῶν μετάλλων, vi. 46. *m.*

Προσόμουρος, *i. q.* ὅμουρος, *et* πρόσουρος, Finitimus. Νασαμῶσι πρόσομουροι εἰσὶ Ψύλλοι, iv. 173. *a.*

Προσορέγεσθαί τινι *idem fere videtur significare ac* προσκέεσθαί τινι. 1. *nempe*, Adplicare se ad aliquem, Instare, Sollicitare. ἔτι πλέον προσορέγοντό οἱ *vel* προσωρέγοντό οἱ, vii. 6. *a. m. cum Var. Lect. et Not.*

Προσορμίζεσθαι, Adpellere, *aut certe*, Prope oram Stationem capere. οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, vi. 97. *a.*

Προσουδίζειν, Humo adlidere. λαβόντα τὸ παιδίον προσουδίσαι, v. 92, 3. *m.*

Πρόσουρος, ὁ, ἡ, *i. q.* ὅμουρος *et* προσόμουρος, Finitimus, Confinis. τῇ Ἀραβίῃ, προσούρῳ ἐούσῃ *nempe* τῇ Αἰγύπτῳ, Arabiæ Ægypto finitimæ, ii. 12. *m.* οἰκέοντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ, ii. 18. *a. m.* Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, iii. 97. *a.* 102. *a.* v. 49. *m.*

Προσοφείλειν, *idem fere ac simplex* ὀφείλειν, Debere. τὸν προσοφειλόμενον φόρον μετιέι, Debitum (debitum adhuc necdum solutum) tributum remittit *novus rex*, vi. 59. *ubi alii minus recte* προοφειλόμ.

ἡ ἔχθρη ἡ προσοφειλομένη (*sic enim etiam h. l. cum mss. quibusdam legendum videtur pro vulgato* προοφειλομ.) ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων, v. 82. *a. idem fere sonat ac* ἡ παλαιὴ ἔχθρη, *cap.* 81. *m. nempe* Vetustum odium adhuc debitum, *id est*, cujus effundendi adhuc defuit opportuna occasio.

Προσπασσαλεύειν, Clavis ligneis adfigere. σανίδα προσπασσαλεύσαντες (*nempe* αὐτῷ), *sive potius*, σανίδι (*aut* πρὸς σανίδα) προσπασσαλεύσαντες (*nempe* αὐτὸν) ἀνεκρέμασαν, ix. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not. Conf.* Προσδιαπασσαλ.

Προστέμνειν (πρός τινα), Mittere ad aliquem, *nempe* Mittere qui alteri conditionem proponat aut eam sollicitet, ix. 108. *a. N.*

Προσῥήσσειν, Accidere, Incidere. *ai Lex. Herod.* συμφοραὶ προσπίπτουσαι, καὶ αἱ νοῦσοι, vii. 46. *f.*

Προσπλάσσειν, Adstruere. νεοσσιὰς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, iii. 111. *m.*

Προσπλέειν, Adnavigare, Navigare in hostem, vii. 194. *f. ubi perperam olim* προσπαλόντας *edd. pro* προσπλέοντας.

Προσπλώειν, *i. q.* προσπλέειν. ἐξ ἀντίης προσπλώειν, viii. 6. *m.*

Προσπλωτὸς ποταμὸς *Nostro dicitur* Fluvius in quem e mari navibus aditus et adscensus patet. ποταμοὶ προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης, iv. 47. *f.* ἐς ὃ ὁ Βορυσθένης ἐστὶ προσπλωτός, Quousque adverso fluvio e mari navigari potest, iv. 71. *a.* (*conf.* Προσβαίνειν).

Προσποιέεσθαι, Sibi comparare, Sibi adsciscere. προσποιησάμενος ξύλινον πόδα, ix. 37. *f. N.* τοὺς δὲ, φίλους προσεποιήσατο, i. 6. *m.* προσποιέεται Κόβωνα, Cobonem sibi conciliavit, Ad suas partes pertraxit, vi. 66. *m. N.*

Πρόσπολος, ὁ, Famulus, Minister, ii. 64. *f.*

Προσπταίειν, 1. Offendere, Impingere. αὐτὸν τὸ γόνυ προσπταῖσαι λέγουσι, vi. 134. *extr.* προσπταισάντων τῶν πρώτων, *scil.* πρὸς τὸν Ἄθων, vii. 22. *a. coll.* vi. 44. *m.* 2. Cladem accipere. προσπταίσας μεγάλως, i. 16. *b.* ii. 161. *m.* vi. 95. *f.* vii. 210. *f.* 170. *m.* τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν, iii. 40. *m.* πρὸς Τεγεήτας μούνους προσέπταισαν, A solis Tegeatis (In solo cum Tegeatis bello) cladem acceperunt, i. 65. *a.* Similiter, τῷ πεζῷ προσπταίσας πρὸς τοὺς Βρύγους, καὶ τῷ ναυτικῷ μεγάλως περὶ Ἄθων, vi. 45. *b.* προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ, Post cladem pugna navali acceptam, ix. 107. *extr.*

Προσρέειν, Confluere, Magna frequentia adcurrere. ἐκ τῶν δήμων ἄλλοι προσέῤῥεον, i. 62. *a.*

Προστάσσειν, 1. Adtribuere, Adjungere, Contribuere. πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς πλησιοχώρους προστάσσων, iii. 89. *a. ubi paulo post*, ἄλλοισι ἄλλα ἔθνεα νέμων, *eadem notione.* μοῖραν τινὶ προστάσσειν ἑωυτῶν, Parti cuidam sese adjungere, i. 94. *m. f. N.* Ἰνδοὶ προσετετάχατο συστρατεύομενοι Φαρναζάθρῃ, Indi, qui in Xerxis exercitu militabant, Adtributi erant Pharnazathræ, *qui nempe eis erat præfectus*, vii. 65.

2. Jubere, Mandare, Imperare. τὰς διδοὺς—προστάσσουσι τοῖσι Μιλησίοισι φυλάσσειν, ix. 99. *f.* οἱ δὲ πᾶν τὸ ἐναντίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον, ix. 104. *b.* οἱ μὲν νέας παρείχοντο,—τοῖσι δὲ ἵππος προσετέτακτο, vii. 21. *f.* ἐκέλευε τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, Jussit hos quorum officium erat talia facere, vii. 39. *f.* τὰ προστεταγμένα, Mandata, ii. 121, 4.

Digitized by Google

extr. Conf. Προσκέεσθαι, *num.* 3. *ex* vii. 36. *a.*

Προστάτης, ω, ὁ, Præfectus, Præses, Dux. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι, i. 127. *a.* προστάτης τοῦ ἐμπορίου, ii. 179. *m.*

Προστῆναι, *vide in* Προϊστάναι.

Προστιθέναι, 1. Adjungere, Jungere. ταύτην ἐθέλησε τούτῳ γυναῖκα προσθεῖναι, vi. 126. *m.* 2. Imponere, Injungere *alicui aliquid faciendum.* πρῆγμα τὸ ἂν τοι προσθέω, μηδαμᾶ παραχρήσῃ, i. 108. *m. f. ubi perperam olim* προθέω *edd. contra quam mss. Arch. Med. F. et alii cum ora Steph.* τό τοι προσθήκα πρῆγμα, iii. 62. *m.* προσθέσαν αὐτῷ πρήσσειν ἢ δύναιτο ἄριστα, v. 30. *f.* 3. προσθεῖναι τὰς θύρας, Adducere, Claudere fores, iii. 78. *m. f.* 4. προστιθέναι τινὶ ἀτιμίην, Infligere alicui ignominiam, vii. 11. *a. ubi nonnulli codd.* προτιθέναι. *Vicissim, pro* εἴ τις προθείη πᾶσι κελεύων ἐκλέξασθαι *etc. quod habent edd.* iii. 38. *a. mssti omnes* προσθείη *præferunt, quod teneri fortasse aut restitui auctori debuerat.*

Medium Προστίθεσθαι 1. *cum Dativo,* Adjungere se *alicui, sententiæ aut voluntati illius.* τῷ λόγῳ τῷ λεχθέντι προστίθεμαι, Adsentior, ii. 120. *a.* οὔ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Voluntati ejus non obsequar, i. 109. *m.* (*conf.* Γνώμη, *num.* 3.) ἣν σὺ γνώμῃ τῇ ἐμῇ προσθῇ, (*Aor.* 2. *Subj.*) vi. 109. *f.* οἱ δὲ προσθέντο ταύτῃ τῇ γνώμῃ, Adhæserunt huic sententiæ, iii. 83. *a.* τῷ ἀστῷ προσθήσονται, Favebunt suo civi, Suffragia ferent in illius favorem, ii. 160. *f.*

2. προστίθεσθαι τινὰ, Sibi adjungere *aliquem, socium, amicum.* εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθοίατο φίλον, i. 53. *a. et m.* τὸν Ἕλληνα φίλον προσθέσθαι, i. 69. *a.* iii. 74. *a.* v. 66. *extr.* τὸν δῆμον προσθέμενος, Plebe suis partibus adjuncta, v. 69. *f.*

3. προσθέσθαι τινὶ πόλεμον, Suscitare (Facere) alicui bellum. ἐόντες οἰκήϊοι πολεμόν οἱ προσεθήκαντο, iv. 65. *f.* μῆνιν προσθέσθαι τινὶ, Iram contra aliquem exercere, vii. 229. *f.*

4. *Temere olim* προσέθεντο Ἀριστα γόρῃ πρήσσειν ἄριστα *edd.* v. 30. *f. ubi* προσέθεσαν *dedere scripti libri omnes.*

Προσυμμίσγειν, Ante miscere. ποταμοὶ προσυμμίσγοντες τὸ ὕδωρ ἐς τωυτὸ, vii. 129. *m.*

Προσυνοικῆσαι, Antea matrimonio junctum fuisse. τὴν Ἄτοσσαν, προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ, iii. 88. *m. Vide* Συνοικέειν.

Πρόσφατος, Recens. νεκρὸς πρόσφατος, ii. 89. *b.* 121, 5. *m.*

Προσφέρειν, Adferre, Inferre, Proponere. πρὸς τὴν δωρεὴν τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε, Ad accipiendum hoc donum talia commentus adtulit, vi. 125. *m.* προσφέρειν τινὶ ἀναγκαίην, vii. 172. *f.* βίην, ix. 108. *a.* (*ubi plures* προσεφέρετο, *pro* προσέφερε.) πόλεμον, vii. 9, 3. *a. N.* (*ubi quidem profrein præferunt plerique libri*) προσέφερον αὐτῷ τάδε, Hæc ei proposuerunt, v. 40. *a.* δεύτερα αὐτῷ προσέφερον, φάμενοι *etc.* iii. 74. *m. f.* προσέφερε αὐτῷ λόγον τοιόνδε, His verbis eum compellavit, iii. 134. *a.* v. 30. *m.* viii. 100. *a.* λόγους προσφερόντων περὶ ὁμολογίης, Conditiones proponere de deditione, viii. 52. *b. Usurpatur etiam* προσφέρειν *de* Conferendo *tributo.* ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον, iii. 92. *f.*

Passivum et Medium Προσφέρεσθαι. 1. Offerri, Sese offerre. προθύμως ἔτρησαν τὰ προσφερόμενα πρήγματα, Oblata negotia peregit, ii. 173. *a.* οὗτος δὴ χρησμῳδέων προσεφέρετο (*nempe* τῷ βασιλεῖ), Hic igitur regi se obtulit, (adiit eum, egit cum eo) vaticinia canens, vii. 6. *extr.*

2. Congruere, Convenire, Similem esse. ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου (τοῦ παιδὸς) προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτὸν (*perperam olim* ὁς ἑωυτὸν *edd.*) i. 116. *a. ubi mox in eamdem fere sententiam,* ὅ τε χρόνος τῆς ἐκθέσεως τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἐδόκει συμβαίνειν. *Conf. mox* Προσφερὴς.

3. *Ut formula* προσφέρειν τινὶ λόγους *utentem Nostrum supra vidimus, sic verbo Medio utitur auctor Vitæ Hom. cap.* 4. *m.* προσηνέγκατο αὐτῷ λόγους. *Similiter pro* βίην προσέφερε, ix. 108. *a. plerique libri* βίην προσεφέρετο *exhibent.*

4. *In re Militari,* προσφέρεσθαι *significat* Cominus adgredi, Congredi cum hoste, Impetum facere. πρὸς πεφραγμένους προσεφέροντο, v. 34. *m.* προσφέρεσθαι Πέρσῃσι, v. 109. *a. et f.* προσοισόμενοι τοῖσι ἐχθροῖσι,—πρὸς τὸν ἂν προσενεχθῇ, v. 111. *a.* προσεφέρετο πρὸς τὸν Ὀνήσιλον ὁ Ἀρτύβιος v. 112. ἱπποτοξόται, προσφέρεσθαι ἄποροι, Quibuscum fieri non potest ut ad manus venias, ix. 49. *a.* κατὰ τὸ ἰσχυρότερον προσενείχθησαν, *nempe* τοῖς πολεμίοις, *aut* πρὸς τοὺς πολεμίους, Ea parte congressi cum hoste, qua steterunt validiores, ix. 71. *a.* ἐπεὶ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Νάξῳ, Postquam ex Icario mari erumpentes (irruentes) adpulerunt ad Naxum, vi. 96. *a.*

Προσφερὴς, ὁ, ἡ, 1. *i. q.* ἐμφερὴς, Similis. Κόλχοι Αἰγυπτίοισι προσφερέες εἰσὶ, —καὶ ἡ ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερὴς ἐστι, ii. 105. *a.* οἷδα τοῦτοισι ἱροῖσι τῶν ποιεύμενον προσφερὲς, iv. 33. *f. Conf.* Προσφέρεσθαι, *num.* 2. 2. *idem quod* πρόσφορος, Conducibilis, Utilis. τοῖσι σοῖσι πρήγμασι προσφερέστερον, v. 111. *m. ubi ex uno ms. Arch.* προφερέστερον *adscivit Schæf. Conf. Var. Lect.*

Προσφιλὴς, Dilectus, Carus, Acceptus.

Digitized by Google

προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ, i. 163. *a. et m.* ἐόντι τῶν ἡλίκων ἀνδρειοτάτῳ καὶ προσφιλεστάτῳ, Quum esset maxime (ab omnibus) amatus, i. 123. *a.*

Πρόσφορος, Conducibilis, Commodus, Ad rem faciens; Necessarius. ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους τὸν τεθνηκότα, iv. 14. *m. f.* παραρτέετο τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ, vii. 20. *a.*

Προσφυέως λέγειν, Scite, Ingeniose loqui, i. 27. *f.*

Πρόσχημα, τό, 1. Prætextus, Species quam quis præ se fert, Speciosa caussa. αὖται (*nempe*, ἡ Ἐρέτρια καὶ αἱ Ἀθηναῖ) σφι πρόσχημα ἦσαν τοῦ στόλου, vi. 44. *a.* τοῦτο μὲν πρόσχημα λόγου ἦν, vi. 133. *a.* αὕτη αἰτίη πρόσχημα τοῦ λόγου ἦν, iv. 167. *f.* πρόσχημα μὲν ποιεύμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνει, vii. 157. *m.* εἰ μέν, χρημάτων χρηΐζοντες, πρόσχημα (in speciem tantum) ἡμέας ἐξαιτέονται, ix. 87. *m.*

2. πρόσχημα, Decus et ornamentum, Præcipuum atque Princeps in suo genere. Μίλητος—Ἰωνίης ἦν πρόσχημα, v. 28.

Προσχοῦν, Adgerere humum. τῶν ποταμῶν ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων, Ex fluviorum adluvione enata sunt hæc loca, ii. 10. *m.* τὸν πρὸς μεσαμβρίης ἀγκῶνα (τοῦ Νείλου) προσχώσας, Qui brachium Nili australe adgesta humo obstruxit, ii. 99. *a. m.*

Προσχρήζειν, *sive* Προσχρηΐζειν, *cum Genit. Rei*, Insuper cupere *vel* postulare aliquid, v. 11. *m.* 18. *m.* viii. 140, 2. *a. Cum genit. Personæ et Infinit.* Petere ab aliquo, Orare et obsecrare. προσχρηΐζω ὑμέων τείθεσθαι Μαρδονίῳ, viii. 140. 2. *a.*

Προσχωρέειν, Accedere, Adpropinquare. προσεχώρεον πλησιαιτέρω στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ, iv. 112. *Inde translata notione*, τὰ (*i. e.* κατὰ τὰ) δ' ἄλλα νόμαια Θρήξι προσκεχωρήκασι, iv. 104. *N.* προσκεχωρήκασι (κατὰ τὴν) γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, i. 172. *a. Item*, προσχωρέειν πρὸς τὴν γνώμην τινός, viii. 60. *extr.*

Πρόσχωρος, ὁ, ἡ, Finitimus, Accola. μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν Ἀσωπίων, ix. 15. *a.*

Πρόσω, *Adverb.* 1. Procul. ἐξαναχωρῆσαι πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων, iv. 196. *m.* οὐ πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες, v. 13. *a.* οὐ πρόσω Ἑλλησπόντου, v. 13. *f.*

2. In anteriorem partem, Ulterius, Longius. *Cum Articulo* τὸ *et ἐς Præpositione.* προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω, i. 5. *m. f.* ἦϊε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω, iii. 25. *f.* 77. *f.* ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκόπτετο, Nihil promovebatur, iii. 56. *a. Et absque præpositione:* εἶποντο αἰεὶ τὸ πρόσω, iii. 123. *a.* ἐπορεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω, vii. 30. *a.* ix. 57. *f. Etiam nude, absque Articulo* τὸ φῦμα ἐνείματο πρόσω, iii. 133.

3. *Notanda formula*, πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς, Jam multum processerat nox, ii. 121, 4. *f. et huic similis*, πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο, ix. 44. *a. N. Cum quibus convenit ista*, εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι, vii. 237. *m. Et*, ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται, Honorantur et ad insignem magnitudinis gradum evehuntur, iii. 154. *m.*

4. *Comparativ.* Προσωτέρω, Ulterius. οὐκ ἔχω προσωτέρω εἰπεῖν, vi. 124. *b.* οὐκ ἔτι προσωτέρω ἐλκύσαι, ii. 175. *f.* iv. 7. *f.* οὐ προσωτέρω Ἰσσηδόνων ἀπικέσθαι, iv. 16. *m.* μὴ ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω, viii. 111. *a.* τὸ προσωτέρω μηκέτι πλέειν, iii. 45. *a.* οὐκ εἶναι (φασὶ) διελθεῖν τὸ προσωτέρω, v. 10. *a.* τὸ γὰρ προσωτέρω, πᾶν δεινὸν ἦν τοῖσι Ἕλλησι, viii. 122. *m. f.*

5. *Superlat.* τὰ (*pro* κατὰ τὰ) προσωτάτω, In remotissimis locis, iv. 43. *a. Et Neutrum plur. pro Adverbio.* ἐς τοὐτρους μοι δοκέει καὶ προσώτατα ἀπικέσθαι, Hi sunt extremi (remotissimi) eorum ad quos ille pervenisse mihi videtur, ii. 103. *a. ubi temere alii* καὶ οὐ προσώτατα.

Πρόσωπον, τό, Rostrum avis *dicit Noster.* Ibis avis πρόσωπον φορέει ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, ii. 76. *a. et f.*

Προσωφελέειν, Juvare, Adjumento esse. προσωφελέειν ἐθέλοντες τοῖσι Ἕλλησι, ix. 103. *b.*

Προταριχεύειν, Sale ante condire, ii. 77. *f.*

Προτείνειν, Præ se ferre, Proponere conditiones. μεγάλα προτεινόντων ἐπ' οἷσι ὁμολογέειν ἐθέλουσι, viii. 140, 2. *m. Medium* προτείνεσθαι, *i. q. Activum.* τάδε σοὶ ἐγὼ προτείνομαι, v. 24. *f.* Γέλων μὲν οὖν ταῦτα προετείνετο, vii. 160. *extr. aut* 161. *a.* μισθὸν προετείνατο τῆς βασιληΐης τὸ ἥμισυ, Conditionem proposuit ut mercedis loco sibi traderetur *etc.* Mercedem postulavit, ix. 34. *a.* ὑποστάντες τὰ ὁ Μελάμπους προετείνετο, *ibid. b.*

Προτεραῖος, η, ον, *i. q.* πρότερος, Prior. τῇ προτεραίῃ, *scil.* ἡμέρῃ, Pridie, vii. 212. *extr.* τῇ προτεραίῃ τῆς ὑστάτης κατεστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι, Pridie ejus diei quo *etc.* ix. 9. *a. Sic* τῇ ὑστεραίῃ, ix. 8. *a. Sed* τῇσι προτέρῃσι ἡμέρῃσι, ix. 57. *f.*

Προτερέειν, *et* Προτερεύειν, Præire, Ante alios (Relictis aliis) progredi. προτερεόντων δὲ τῶν σὺν Παυσανίῃ, ix. 57. *a.* προτερέων τῆς ὁδοῦ, ix. 66. *f. ubi alii* προτερεύων.

Πρότερον, *Adverbium*, Prius, Antea. ἡ Εὐρώπη πρότερον ἦν ἀνώνυμος, iv. 45. *f.*

1. *Cum Genitivo constructum, induit vim præpositionis* πρὸ, Ante. ὀλίγῳ πρότερον τουτέων, Paulo ante has res gestas, Paulo antea, viii. 95. *a.* πολλοῖσι ἔτεσι πρὸ τουτέων, viii. 96. *f. N. Eadem notione recipit etiam* τὸ *articulum.* τὸ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων (Ante hosce ho-

Digitized by Google

mines) θεοὺς εἶναι λέγουσι τοὺς ἄρχοντας, ii. 144. *a.* πρότερον δὲ, ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἰρῇ, οὐ συμμίξομέν τοι, iv. 127. *m. ubi in Lat. vers. pro* prius vero quam, *reponendum* prius vero, nisi nobis ratio aliqua suaserit, *etc.*

2. *Inter Articulum et Substantivum interpositum, induit vim Adjectivi.* ὁ πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων, Pristinus rex (Rex olim) Sardium, i. 84. *a. ubi quidem* πρότερος *præferunt alii.* ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων, i. 186. *a.* (*ubi item* προτέρων *alii*) τῶν πρότερον βασιλήων, ii. 161. *a. ubi* προτέρων *unus cod. Pa. Sed in* Ἀπρίεω τοῦ πρότερον βασιλέος *vel* βασιλῆος *consentiunt omnes. Sic et,* τῶν πρότερον ἀδικημάτων, vi. 87. *a.*

3. πρότερον ἢ, *et* πρότερον πρὶν ἢ, Priusquam. ἔσαν Δαρείῳ καὶ πρότερον ἢ βασιλεῦσαι, τρεῖς παῖδες, vii. 2. *a.* ταῦτα ἐξαγγέλλη πρότερον πρὶν ἢ αὐτὸν ἀπικέσθαι, vi. 116. *a. ubi abest* πρὶν *aliis* (*vide Var. Lect.*) (ἔλεγε τοῦτο) πρότερον πρὶν ἢ γενέσθαι τὴν μάχην, ix. 16. *extr. Similiter in Negatione.* οὐ πρότερον ἀπανέστη πρὶν ἢ σφέας ὑποχειρίους ἐποιήσατο, vi. 45. *m.* οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, viii. 8. *m. f.* οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἕλω, vii. 8, 2. *m.* ἔφραζον οὐ πρότερον παύσεσθαι πρὶν ἢ δίκας δῶσι, ix. 93. *f.* εὔχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην γενέσθαι, ἢ μιν παύσει—πρότερον ἢ —γένηται, vii. 54. *m.* δέδοκται μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι ἢ ἐξέλωσι Θήβας, ix. 87. *a. N. ubi* πρὶν ἢ *olim edd. contra quam mssti.* μὴ πρότερον—πρὶν ἂν, i. 82. *f.*

Πρότερος, η, ον, Prior, Superior. *Adjectivum hoc exhibere codices nonnullos ubi recte alii Adverbium præferunt, supra vidimus in* Πρότερον *num.* 2. *Sed Adjectivum ferunt omnes* iii. 47. *m. ubi* τῷ πρότερῳ ἔτεϊ ἢ τὸν κρητῆρα ἐλήισαντο. *Et* i. 168. *m.* ἔκτισαν πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων (Prior, Prius quam hi, Jam ante hos) Τιμήσιος κτίσας, *etc.* νομίζουσι Φρύγας προτέρους γενέσθαι ἑωυτῶν, ii. 2. *a.*

Προτιθέναι, 1. Proponere *ad deliberandum,* πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβ. προθεῖναι τὸν λόγον, Priusquam proposuisset causam, (rem quæ in deliberationem veniret.) viii. 59. *a.* ἐς μέσον σφι προετίθεε τὸ πρῆγμα, συμβουλευόμενος *etc.* i. 206. *f.* προέθηκε —λέγειν, Instituit dicere, *sive,* Proposuit ut diceremus, ix. 27. *a. sed de hoc loco vide infra, num.* 4. εἴ τις προθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι κελεύων *etc.* Si quis proponeret omnibus juberetque eos ut eligerent, iii. 38. *a. ubi* προσθεῖη *præferunt mssti, quod fortasse restituendum auctori. Conf.* Προστιθέναι.

2. προθεῖναι δαῖτα, Proponere, Adponere, epulum, i. 207. *f. Item verbo Medio,* προτίθεσθαι δεῖπνον, *ut* φυλάξασθαι Ἥρξην βασιλήϊον δεῖπνον προτιθέμενον.

3. προτιθέναι *et* προτίθεσθαι, Ponere, Proponere, Statuere, *terminum.* ὅρον προθέμενος ἑωυτὸν τοῦτον, i. 74. *m.* ἐς ἑβδομήκοντα ἔτεα ὅρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι, i. 32. *a.*

4. προτιθέναι, Anteponere, Præfeire. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, iii. 53. *m. Eadem notione accipiendum hoc verbum videtur in loco supra* (*num.* 1.) *memorato,* ἐπεὶ δὲ ὁ Τεγεήτης προέθηκε παλαιὰ καὶ καινὰ λέγειν, *etc.* ix. 27. *a. nempe,* Quoniam vero Tegeata prætulit commemorare (*vel* ut commemoraremus) antiqua et nova, *etc. quæ interpretatio et cum usu verbi, et cum his quæ l. c. præcedunt, aptissime convenit.*

5. προτίθεσθαι, Exponere conspectui hominum, Ostentare. ὅκως ποτήρια ἀργύρεά τε καὶ χρύσεα προτεθείη, iii. 148. *a.* ἀπεκείραντο τὰς κεφαλὰς καὶ πένθος μέγα προεθήκαντο, vi. 21. *a.*

6. προτίθεσθαί τινι πόλεμον, ἀτιμίην, *vide in* Προστιθ.

Προτιμᾶν, Pluris æstimare, Præferre. προετίμησα μεγάλων χρημάτων *sequente Infinitivo,* i. 86. *m.* προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι, ii. 37. *a.* προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι, iii. 21. *m.*

Προτρέπεσθαι, Excitare, Monere, Attentum reddere, i. 31. *a. N.*

Προτοῦ, *vide in* Πρό.

Προφαίνειν, Significare. εἴρετο τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα, vii. 37. *f.* σὺ δὲ, ὅκως μὲν στρατιὴν πέμψεις,—οὐ προφαίνεις, Non significas, Non promittis, (*sive,* Tu nega) missurum te esse exercitum, vii. 161. *a.*

Πρόφαντον, τὸ, Effatum, Responsum oraculi. ἀεὶ τὠυτὸ πρόφαντόν σφι ἐγένετο, v. 63. *a.* πρόφαντά σφι ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐγίνετο, ix. 93. *m. f.*

Πρόφασις, ιος, ἡ, 1. Caussa *vel* Occasio *qualiscumque.* κατὰ θεωρίης πρόφασιν, i. 29. *m. pro* quo ait θεωρίης εἵνεκεν, *cap.* 30. *a.* ἐγίνετο ἀπὸ προφάσιος (διὰ πρόφασιν, iv. 145. *a.* vii. 230.) τὴν ἀπηγήσαμαι, ii. 161. *m.* ἐς σὲ προφάσιός του ἐδεήμην ἐκλαβέσθαι, iii. 36. *m.* ταύτης ἐχόμενος προφάσιος, Hac arrepta occasione, vi. 94. *a.*

2. *Sigillatim,* Caussa speciosa quæ prætenditur, Prætextus. προφάσιος (εἵνεκεν) τῆσδε, δηλαδὴ αὐτὸς—μέλλοι, iv. 135. *m. N.* ἵνα ἐπὶ προφάσιος ἡσυχίην ἄγωσι, vii. 150. *extr.* προφάσιας εἶλκεν, vi. 86. *a.*

Προφέρειν, 1. *Active,* Proferre *verba; unde, ubi de Oraculo agitur, significat* Edere oraculum, *quod alias* ἀναιρεῖν *dicunt Græci.* τὴν Πυθίην—προφέρειν σφι, τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν, v. 63. *a. ubi, paulo post, ipsum* Editum oraculum τὸ πρόφαντον *dicitur. Item,* Proferre criminationem, Inculpationem, Objicere, Exprobrare. προ-

Digitized by Google

φέρειν σφι τὴν Μαθείαν ἀρκαγέν, i. 3. b. προέφερέ σφι ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην, Exprobravit eis coloniam in Africam, nempe, quod illam non duxissent, iv. 151. a. 2. *Neutraliter, cum Genitivo, i. q.* διαφέρειν, Præstare, Antecellere. εἶρια, καλλυνῇ προφέροντα τῶν ἀπὸ τῶν ὀΐων, iii. 106. *f.* Νάξος εὐδαιμονίῃ τῶν νήσων προέφερε, v. 28. *a.* πλούτῳ καὶ εἴδεϊ προφέρων Ἀθηναίων, vi. 127. *f.*

Verbum hoc temere quibinde permutatum cum Προσφέρειν *vide sub ista voce. Et* Προφερὴς *vide in* Προσφερὴς.

Προφητεύειν, Vaticinari; *sive potius*, Oracula, *quæ a Deo edita putantur*, interpretari et scripto consignata vel consignanda tradere consultantibus. οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, vii. 111. *f. N. distinguuntur a τῇ προμάντι, quæ dei nomine oracula edit.*

Προφήτης, ου, ὁ, Propheta, Interpres oraculorum a Pythia dei nomine editorum, viii. 36. *extr. et* 37. *a.* τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω γράφειν ἐς δέλτον, viii. 135. *f. ubi, si paulo ante* τὸν πρόμαντιν *legis, incertum est idemne homo πρόμαντις et προφήτης dicatur; at, alios si sequaris libros, alius ὁ προφήτης fuerit, alia ἡ πρόμαντις.* (*conf.* Προφητεύειν, *et* Πρόμαντις.) ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐπειρώτεον τοὺς προφήτας τὸ αἴτιον τοῦ κακοῦ, ix. 34. *f.*

Προφράζειν *vulgo, ut* προλέγειν, Prædicere *interpretantur* i. 120. *f. ubi* πᾶν ἄν σοι προεφράζομεν *rectius fortasse intelligetur* Aperte et libere tibi omnia exponi tuti eramus.

Προφυλάσσειν, Ante locum aliquem custodiam agere. νηῦν τὴν προφυλάσσουσαν ἐπὶ Σκιάθῳ, viii. 92. *a.* vii. 179.

Medium, Προφυλάσσεσθαι, Præcavere. τοῦτο προεφυλάξαντο, Hanc cautionem ante adhibuerant, Ab hoc sibi ante caverant, vii. 176. *f. pro quo est*, ταῦτα πρὸ καλλοῦ ἐφυλάξαντο, vii. 130. *m.*

Προχέειν, Profundere. εὐξάμενοι καὶ σπονδὰς προχέαντες, vii. 192.

Πρόχυσις, ιος, ἡ, Effusio, Profusio. *Hinc in sacris faciendis*, Libatio, Effusio molæ salsæ super aram. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενί, i. 160. *f. N. quem locum respiciens Glossator*, πρόχυσιν *interpretatur τὸ ἀποσπεῖσαι. Tum, in rebus Ægyptiacis* πρόχυσις τῆς γῆς *dicit* Profusionem, Proluvionem, telluris a flumine devectæ et ad aliam firmam terram adlatæ; *et, per metonymiam*, Ægyptum *ipsam ait esse* πρόχυσιν τῆς γῆς, ii. 5. *extr. et* ἰλὺν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίης κατενεγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ii. 12. *f.*

Προχωρέειν, Progredi, Succedere. ὡς οἱ προεχώρεε, *nempe* τὸ πρῆγμα, i. 84. *a.* ἧς οἱ βίλῃ οἱ προεχώρεε, i. 205. *m.* v. 62. *m.* viii. 102. *a.* ὁρῇς τὰ Περσέων πρήγματα ἐς ὃ δυνάμιος προκεχώρηκε, vii. 50. 2. *a.*

Πρύμνη, ἡ, Puppis. *Vide* Ἀνακρούεσθαι *et* Πρῴρη.

Πρυτανηΐη, ἡ, τῆς ἡμέρης, Præsidentia (Præsidium) illius diei, Dies quo quis præsidet concilio. ὡς ἑκάστου αὐτῶν ἔχοιτο πρυτανηΐης τῆς ἡμέρης, vi. 110. *m.*

Πρυτανήϊον, τὸ, Prytaneum, Curia, i. 146. *m. N.* iii. 57. *f.* vi. 103. *m.* λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Ἀχαιοί, vii. 197. *a. m. N.*

Πρύτανις, ιος, ὁ, Prytanis, Præcipuus magistratus. οἱ πρυτάνιες (*contract. ex* πρυτάνιες) τῶν Ναυκράρων, v. 71. *b. N.*

Πρώην, Nuper. μέχρι οὗ πρώην τε καὶ χθὲς, ὡς εἰκεῖν λόγῳ, Usque ad nuperam memoriam, ii. 53. *a. N.*

Πρωΐ, Mane. πρωΐ ἔτι τῆς ἡμέρης, Matutino adhuc tempore, Ante meridiem, *cui opponitur* περὶ δείλην, Post meridiem, Sub vesperam, ix. 101. *m.*

Πρώϊος, Matutinus, Maturus, Tempestivus. περὶ δείλην πρωΐην γινομένην ἀπίκετο, Post meridiem ante vesperam, Haud multo post meridiem, viii. 6. *a.* (*conf.* Δείλη.) ὁ ναυτικὸς Ξέρξεω ἔαρος ἐπιλάμψαντος, πρώϊος συνελέγετο ἐς Σάμον, Adpetente vere, mature convenit, Primo vere convenit, viii. 130. *a.*

Πρῴρη, ἡ, Prora navis. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρῴρην συνάγοντες, i. 194. *a.* παρέπλεε παρὰ τὰς πρῴρας,—ἐντὸς τῶν πρῳρέων πλέων καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, vii. 101. *m. et f.*

Πρῶτος, 1. Primus, Princeps. ἡμῖν (*intellige* ἡμῖν μᾶλλον) πατρῴων ἐστι—πρώτοισι εἶναι ἢ τοῖσι Ἄρκασι, ix. 3. *a.* πρῶτος *cum Genit. consyntactum idem valet ac* πρότερος, πρεσβύτερος. *Vide Var. Lect. ad* ii. 2. *extr. ac fortasse ibi* πρῶτος *pro* πρεσβυτέρους *restituendum Herodoto fuerit.*

2. τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερέων, Proximo quoque die, Quum primum, vii. 168. *a.* τὴν πρώτην, Primum, Statim, In præsentia. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι, i. 153. *fi.* ἐς Σκίφας μὲν τὴν πρώτην ἐξίσας ἔσεον, iii. 134. *m. f.*

3. *Neutrum, sive Adjective sive Adverbialiter positum.* ἐδόκεε βουλευομένοισι, πρῶτον μὲν χρημάτων πάντων, καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, Primum omnium, Ante alia omnia, vii. 145. *a. Alibi pro Neutro sing.* πρῶτον, *Adverbialiter posito, Plurales* πρῶτα *ponere amat Noster. Sic passim,* πρῶτα μὲν—μετὰ δὲ, *Neo tamen spernit* πρῶτον μὲν, vii. 219. *a.*

4. τὰ πρῶτα, Primarius vir, Princeps, Primum locum tenens. ἐὼν τῶν Ἑρετριέων τὰ πρῶτα, vi. 100. *f. N.* Αἰγινητέων. τὰ πρῶτα, ix. 78. *a. Sed* ἐς τὰ πρῶτα ἀνήκειν, Ad primum (summum) gradum, ad cul-

Digitized by Google

men, pervenisse. *φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔ κω ἀνήκω*, vii. 18. *m. N.*

Πταίειν, Offendere. *ἀρρωδίη, μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς*, Ne in Mardonio offendat (Ne Mardonio succumbat) Græcia, ix. 101. *f. Conf.* Προσπταίειν, *et* Πταῖσμα.

Πταίρειν, Sternutare. *ταῦτα διέπαντι ἐπῆλθε πταρεῖν*, vi. 107. *m.*

Πταῖσμα, τό, Clades, Calamitas. *ἦν σφέας καταλάβῃ πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην*, Si cladem acciperent a Persis, vii. 149. *m. Quem ad locum quod in Adnot. significavi, in istam sententiam scriptum oportuisse πταῖσμα πρὸς τοῦ Πέρσεω, id indictum velim. Græca phrasis proprie hoc sonat*, Si accidisset illis offensio ad Persam: *atqui*, Offendere *vel* Impingere in aliquem, *ex Græci sermonis usu, certe ex Herodoti more loquendi, quem supra in verbo* Προσπταίειν *vidimus, idem valet ac* Cladem vel Calamitatem ab eo accipere.

Πτερόν, τό, 1. Penna, Pluma. *τὰ μὲν αὐτοῦ* (phœnicis avis) *χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά*, ii. 73. *a. m. ubi τῶν πτερύγων præferunt codd. nonnulli. πίλοι πτεροῖσι περιεστεφανωμένοι*, vii. 92. *b. πτερῶν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἠέρα εἶναι πλέον*, iv. 7. *extr. ἔοικε ἡ χιὼν πτεροῖσι*, iv. 31. *m.* 2. Ala. *vide in* Πτίλον.

Πτεροῦν, Alis instruere, Alas addere. *τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες καὶ πτερώσαντες τὸ βυβλίον*, Libellum (Epistolam) circum sagittæ crenas circumvolvebant et Alas ei addebant, adplicabant, viii. 128. *a. N. ubi γλυφὶς non, ut vulgo interpretantur, intelligitur* illa crena quæ est in infima et extrema parte sagittæ, quæ, quando emittitur telum, nervo inseritur, *sed al* γλυφίδες *sunt* Quatuor illæ incisuræ, in inferiore sagittæ parte in longum decurrentes, quibus pennæ sive alæ inferuntur; *quare πτερωτὰς γλυφίδας dixit Euripidis Orestes* vi. vs. 274.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, Pinna alæ. *Ibis avis, λευκὴ πτεροῖσι,—πλὴν ἄκρων τῶν πτερύγων*, ii. 76. *a.*

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, Alatus, Pennatus, Pennis instructus. (*Vide mox* Πτίλον.) *πτερωτοὶ ὄφιες*, ii. 75. *a.*

Πτίλον, τό, Ala. *πτίλα οὐ πτερωτὰ φορέει, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστά κη ἐμφερέστατα*, ii. 76. *f.*

Πτίσσειν, Tundere, Pinsere. *πτίσσαντες τὸ μέσον ἐκ τοῦ λωτοῦ, ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ὄρτυγας*, ii. 92. *m. ubi perperam olim alii ἐπτήσαντες.*

Πτύειν, Spuere, i. 99. *m.*

Πτώσσειν, (*i. q. comm.* πτήσσειν) Metu contrahi, Tremere, Metu terroreque refugere. *πτώσσοντας ὑμέας εὕρομεν*, iv. 48. *m. f.*

Πτωχηίη, ἡ, Paupertas, Mendicitas. *ἐς πτωχηίην ἀπῖκται*, iii. 14. *f.*

Πτωχὸς, ὁ, Pauper, Mendicus. *ἔχων οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς*, iii. 14. *m.*

Πυγαῖον, τό, *scil. μέρος τοῦ σώματος*, Pars corporis circa nates; *atque etiam idem quod ἡ πυγή*, Nates, Clunes. (*confer* Suidam, Hesych. et Polluc. ii. 183.) *Ubi vero de* Ave *agitur, sicuti* Rostrum τὸ πρόσωπον *dicit Herodotus, sic* τὸ πυγαῖον Caudam *intelligere consentaneum est.* Ibis avis, *λευκὴ πτεροῖσι, πλὴν—τοῦ πυγαίου ἄκρου*, ii. 76. *m.*

Πύγαργος, ὁ, ἡ, Albas habens nates; *sigillatim*, Bestiæ Libycæ *nomen, de cervino genere*, Pygargus, iv. 192. *a.*

Πυγμαῖος ἀνὴρ, iii. 37. *m. N.*

Πυγὼν, ὄνος, ὁ, Mensura longitudinis a cubito usque ad digitorum flexionem; *proinde* Mensura viginti digitorum *aut* quinque palmarum, *quum integer Cubitus* (πῆχυς) *sex palmas metiatur. τὸ μῆκος ἐκ τοῦ πυγῶνος τοῦ καλεομένου δεκαπήχεος καὶ πυγόνος*, ii. 175. *f.*

Πυθίη, ης, ἡ, Pythia: *passim.* (*Conf.* Πρόμαντις.) *χρᾷ ἡ Πυθίη, τῇ οὔνομα ἦν Ἀριστονίκη*, vii. 140. *a.*

Πύθιοι, *qui dicti* apud Lacedæmonios, vi. 57. *m.*

Πυθιονίκης, ὁ, Victor ludorum Pythiorum. *ἀνὴρ τρὶς πυθιονίκης*, viii. 47. *extr.*

Πυθώ, Delphi urbs. *πέμψας ἐς Πυθὼ, Δελφοὺς δωρέεται—δύο στατῆρσι ἕκαστον*, i. 54. *a. N.*

Πυκάζειν, Stipare, Onerare, Obtegere, *στέμμασι πᾶς πυκασθείς*, vii. 197. *m. f. N.*

Πυκνὸς, Densus, Frequens, Prudens. *μητιδι πυκνῇ*, Prudenti consilio, vii. 141. *m. in Orac.*

Πυλαγόροι, *oi*, Legati civitatum Græcarum, ad Amphictyonum conventum. *Vide Not. ad* vii. 213. *Scribitur autem apud Nostrum* Πυλαγόροι, *non* Πυλαγόραι, *in plerisque codicibus*, vii. 214. *m. perque ratione in genit. plurali* Πυλαγόρων (*non* Πυλαγορέων) *exhibent libri omnes*, vii. 213. *m. ubi καὶ οἱ ὑπὸ τῶν* Πυλαγόρων, *τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων, ἀργύριον ἐκεκηρύχθη.*

Πυλαίη, ἡ, *scil.* ἀγορή, Conventus Amphictyonum ad Thermopylas, vii. 213. *m.*

Πύλη, ης, ἡ, Una duarum valvarum portæ bivalvis. *ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην*, iii. 156. *a.*

Plur. πύλαι, Porta, *nempe* bivalvis. *Sunt autem* πύλαι *non solum* ædium, templorum, oppidorum, *sed et* viarum publicarum, quibus portis claudi possunt montium fauces per quas iter faciendum est. *Sic per fauces Ciliciæ iter faciens* διὰς πύλας διεξελᾳς, Per duas portas transis, v. 52. *a. m. Etiamque subinde* Aditus pontis, quo flumen transitur, porta clauditur. *Sic*

Digitized by Google

ἐπὶ τῷ Ἁλυΐ ποταμῷ πύλαι ἔπεισι, τὰς διεξελάσαι πᾶσα ἀνάγκη, v. 52. *a. N.*

Πύλαι *sigillatim, et veluti proprie nomine, adpellantur ab accolis Fauces illæ alias* Thermopylæ, vii. 201; *nempe et ibi olim* Muro *et porta clausus erat transitus*, vii. 176. *m. f.*

Πυλουρὸς, ὁ, Portæ custos, iii. 72. *f.* 77. *m.* (*ubi alii* πυλωροῖσι) 118. *f. et* 156. *m. ubi iterum alii* πυλωροὶ, *sicut alibi* θυρωροί.

Πυνθάνεσθαι, Audire, Resciscere, Cognoscere, Intelligere. πυθόμενος ἵνα ἦσαν οἱ Δήλιοι, vi. 97. *a.* ταῦτα πυνθανόμενοι, viii. 40. *f.* 42. *a.* ἐπεὶ ἀνενεχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο, i. 154. *a.* πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, *ibid.* ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἐόντα ἐν Πιερίῃ, vii. 177. *b.* τὸν ἐκιόντα πυθόμενος ὅτι *etc.* vii. 157. *a. N.* πυθόμενος περὶ τῶν πτερωτῶν ὄφεων, ii. 75. *a.* πυθέσθαι τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κάδμου, ii. 49. *f.* ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ (i. q. περὶ) τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, vii. 195. *b.* τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν (i. *e.* παρὰ *vel* ἐκ τῶν πομπῶν) πυθέσθαι, i. 123. *m. Sic* ἐπυνθάνετο τῶν Ἠλείων λεγόντων ἅπαντα, ii. 160. *a. m.* ταῦτα πυνθάνονται παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου, vii. 182. *m. N.* τὴν (γνώμην) πρὸς ἐμεῦ (Ex me) βασιλεὺς πεύσεται, ix. 58. *f.*

Sic et in Præt. Pass. τὸ οὔνομα πεπυσμένον παρὰ τῆς μητρὸς, ii. 91. *extr. nam ibi* πεπυσμένον *non est Neutrum ad* οὔνομα *relatum, sed Masculinum ad* μιν, *nempe* τὸν Περσέα, *spectans.*

Est etiam ubi πυνθάνεσθαι *vel* πυθέσθαι *non solum* Ex alio cognoscere, *sed et* Per se intelligere *significat.* τὴν ὠφελίην— οὐ δύναμαι πυθέσθαι ἥτις ἦν, vii. 139. *m. f.* Locum, *ubi hoc verbum perspicue* Sciscitandi, Interrogandi *habeat significatum, e Musis nullum enotavi, nec ab aliis enotatum reperi.*

Πῦρ, ὸς, τὸ, Ignis. *Vide* Αἴθειν, Ἀνακαίειν, Ἐναύειν, Καίειν, *et conf.* Πυρή. πῦρ αἴτεον, vi. 113. *extr. N.* ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἰὸν τὸ πῦρ ἐκένεμε τὸ ἄστυ, v. 101. *a.* ζώοντα πυρὶ διδόναι, i. 86. *f.* πυρὶ ταύτας τὰς χώρας νείμαντες, vi. 33. *m.*

Πύργος, ὁ, Turris. ἀναβαίνειν ἐπὶ πύργον, iii. 74. *f.* ix. 70. *a.* ἀπῆκε ἑωυτὸν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου, iii. 75. *f.* πύργος στερεὸς (in regia aula Babylone) καὶ ἐπὶ τούτῳ πύργος ἄλλος—μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων, i. 181. *m.* ἐς πύργον μέγαν καταφυγόντες ἰδιωτικὸν, iv. 164. *m. conf.* Ὑπερβαίνειν.

Πυργοῦν, Turribus munire. ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, i. 174. *f. in Orac.*

Πυρή, ῆς, ἡ, Rogus. συννήσας πυρὴν μεγάλην, i. 86. *a.* τῆς πυρῆς ἤδη ἀμμένης, i. 186. *f. Pro* πῦρ ἀνακαίειν, viii. 19. *f. et* iv. 145. *a. perperam alii* πυρὴν καίειν *præferunt.*

Πυρίη, ης, ἡ, Caldarium, Tepidarium, Fomentum, Sudatio sicca in vaporario. iv. 75. *a. N. conf. Fœsii Œconom. Hippocr. hac voce.*

Πυρκαϊὴ, ῆς, ἡ, Incendium. πυρκαϊῆς γενομένης, ii. 66. *m.*

Πυρπολέεσθαι πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν, Igne vastare, viii. 50. *a.*

Πυροῦν, Incendere, Igne cremare. οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἔλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, vii. 8, 2. *m. N.* viii. 102. *extr.*

Πυῤῥὸς, ἡ, ὸν, Rufus, Rutilus. χλανίδα περιβαλόμενος πυῤῥὴν, iii. 139. *m.*

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, Fax, Ignis, Sublatus ignis quo signum e longinquo datur. ταῦτα πυνθανόμενοι παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου, vii. 182. *m.* πυρσοῖσι διὰ νήσων βασιλεῖ δηλώσειν, ix. 3. *a.*

Πυρφόρος, ου, ὁ, Ignifer, *in exercitu Spartanorum ignis sempiterni et sacri curam gerens; et sacrosanctus ipse habitus. Inde Proverbium:* μηδὲ πυρφόρος ἐκφυγὼν περιεγένετο, viii. 6. *extr. N.*

Πώγων, ωνος, ὁ, Barba. ἡ ἱερείη τῆς Ἀθηναίης πώγωνα μέγαν ἴσχει, i. 175. *a.* φύει πώγωνα, viii. 104. *f.* (*conf.* Γένειον.)

Πωλέειν, Vendere, Venumdare. πωλέεσκε, Vendebat, i. 196. *a.* ἐπωλέοντο ἐπὶ συνοικήσει, *ibid.* πωλεόμενος, Venumdatus, viii. 105. *a.*

Πώρινος λίθος, Tophus, Lapis vulgaris, *cui opponitur* Πάριος λίθος, v. 62. *extr.*

P.

Ῥαδινάκη, ης, ἡ, *Persico sermone* Olei *quoddam* genus, vi. 119. *f. N.*

Ῥάκος, εος, τὸ, Pannus, Panniculus. τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικίοισι κατειλίχατο, vii. 76.

Ῥαπίζειν, Virgis *vel* Bacillis *aut* Flagello cædere, *i. q.* ἐπικέσθαι μάστιγι πληγὰς, vii. 35. *a.* ἐν τοῖσι ἀγῶσι προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται, viii. 59. *N.*

Ῥάπτειν, Suere, Consuere. (*Conf.* Ἐρράπτειν) *Proverbium:* τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ ἐκεῖνος, vi. 1. *extr. Metaphorice,* ῥάπτειν φόνον ἐπί τινι, Moliri, Machinari cædem alicujus, ix. 17. *extr.*

Ῥαφὴ, ἡ, Sutura *cranii.* εὑρέθη κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφὴν οὐδεμίην, ix. 83. *m.*

Ῥάχις, ἡ, Dorsum montis. ἐπὶ τῆς

Digitized by Google

ῥάχιν τοῦ ὄρεος, iii. 54. *b.* κατὰ ῥάχιν τοῦ ὄρεος, vii. 216. *m.*

Ῥαψῳδός, ὁ, Cantor carminum Homericorum. ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι, v. 67. *a.*

Ῥέθρον, τὸ, *comm.* ῥεῖθρον, Cursus hominis, Alveus fluvii, *et subinde* Flumen ipsum, Unda quæ per alveum decurrit. λέγουσι τὸ ἀρχαῖον ῥέθρον ἀποξηρανθῆναι, i. 75. *extr.* 186. *m.* vii. 109. *a.* τὸν ποταμὸν ἐς τὰ ἀρχαῖα ῥέθρα ἐκ τῆς λίμνης ἤγαγε, i. 186. *f.* τὸ ἀρχαῖον ῥέθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε, i. 191. *m. et a.* εἰ ἐθελήσει ἐκτρέψαι τὸ ῥέθρον ὁ Νεῖλος ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, ii. 11. *f.* ἐκτρέψας τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέθρον πᾶν ἐς τὸ ὄρυσσε χωρίον, i. 186. *m.* παρατρέψας δι' ὧν νῦν ῥέει ῥεέθρων, (*id est* παρατρέψας τὰ ῥέεθρα δι' ὧν νῦν ῥέει,) vii. 130. *m.* ἐσβάλλει δὲ οὗτος (ὁ ποταμὸς) ἐς τὸν Εὐφρήτην τὸ ῥέεθρον, i. 179. *f.* Duo fluvii ἐς τὠυτὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγουσι, vii. 127. *m.* σχιζόμενος ὁ ποταμὸς ῥέει ἐς τὸ πεδίον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια, ix. 51. *a. m.* τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον ἀποξηρασμένον, vii. 109. *a.*

Conf. supra voc. Ἀπολείπειν *num.* 2. Ἐπιλείπειν, Ἀποχρᾶν *et* Ἀντέχειν. *Vide etiam* Ῥεῦμα.

Ῥέειν, Fluere. ποταμοὶ ῥέουσι μεγάλοι, i. 25. *f.* δι' ὧν (ὁ ποταμὸς) νῦν ῥέει ῥεέθρων, vii. 130. *m. Passiv. aut Med.* ἰδρῶτι ῥεύμενοι *sive* ῥεεύμενοι, Sudore defluentes, vii. 140. *f. N. in Orac. Conf.* Ῥεύειν.

Ῥέειν, Dicere. *Passiv.* πᾶν εἴρηται, ii. 24. *b.* οὗτοι μὲν εἰρέαται (*Ion. pro* εἴρηνται) Hi dicti sunt. De his dictum est, iv. 181. *a.* vii. 96. *extr. Aor. pr.* εἰρέθη, iv. 77. *f.* 156. *f.* vii. 184. *f.* viii. 119. *a. pro quo plerumque* ἐῤῥήθη *vulgo edd. alii subinde* εἰρήθη. *Vide Var. Lect. cum alibi, tum* vii. 184, 16.

Ῥέπειν, *Dicitur non solum* Lanx libræ quæ deorsum vergit, quæ deprimitur; *sed et* Res lanci imposita, quæ lancem deprimit et cum ea deprimitur, *adeoque* Res cujus pondus gravius est, quæ Prævalet et Præpollet alteri. *Sic apud Nostrum,* οὗτοι (οἱ Ἀθηναῖοι) ἐπὶ δικότερα τῶν πραγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε: Utras partes sequerentur Athenienses, eæ partes præponderaturæ, prævalituræ erant, *id est,* Superiores erant futuræ, vii. 139. *f. Apud Homerum, Iliad.* θ'. 72. *ubi* ῥέπει (*id est,* ἔῤῥεπε) αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν, *et Iliad.* χ'. 212. *ubi* ῥέπε Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ, *si cum Eustathio vim metaphoræ in eo ponis, ut in Jovis libra, fata hominum ponderantis, Lanx depressa Calamitatem,* altera in altum sublata Felicitatem *significet, consequens erit ut fatendum sit, Herodotum eadem imagine eademque loquendi formula in sententiam usum esse prorsus contrariam quod non est simile verum. At apud Poëtam* Lanx depressa *non per se* Calamitatem, *nec* sublata Lanx *per se* Felicitatem *significat: neque enim* Jupiter *apud poëtam generatim* Fata *aut* Fortunam Trojanorum *cum* Fortuna Græcorum *in libra sua ponderat, sed* Fatalem diem, *Lethale fatum:* Calamitatem, Exitium *Græcis imminens, in altera lance,* Trojanorum calamitatem *in altera deponit; adeoque, utrorum lanx deprimitur, eisdem significatur prævalitura calamitas et lethale imminens fatum.*

Ῥεῖειν *et* Ῥεύεσθαι, *i. q.* ῥέειν, Fluere. οὗτος (ὁ ποταμὸς) μέγας οὕτω ἐῤῥύη, Ita magnus (auctus) fluebat, ut *etc.* viii. 138. *m.*

Ῥεῦμα, τὸ, *idem fere ac* ῥέεθρον, *quod vide.* ὅσῳ ἐλάσσονες ἐόντες (οἱ ποταμοὶ) ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται, ii. 20. *f.* καὶ (οἱονεὶ ἐστι) τὰ ἐγγώρια ῥεύματα παραίνεσθαι τῶν ποταμῶν, ii. 24. *extr.* ὄμβρος τε λάβρος, καὶ ῥεύματα ἰσχυρὰ ἐς θάλασσαν ὁρμημένα, viii. 12. *f.*

Ῥηγνύειν, Rumpere. ῥήξαντες (τὸ μέσον) ἔδωκον *etc.* vi. 113. *a. et mox* τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήξασι αὐτέων, ibid. *m.* ῥῆξαι φωνὴν, Edere, Rumpere vocem, *ut ait Virgil. Æn.* ii. 129. *et* ix. 377. ὑπὸ δέους τε καὶ κακοῦ ἔῤῥηξε φωνὴν, εἶπε δέ *etc.* i. 85. *f.* θέλων ἀκοῦσαι ἥν τινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην, ii. 2. *m.* ἅπας τις αὐτέων φωνὴν ῥήξας, v. 93. *f. Conf.* Ἐκῥηγνυσθαι.

Ῥητὸς, *comm.* ῥᾳδίως, Facile, ix. 2. *extr.*

Ῥῆμα, τὸ, Verbum, Dictum. οὗτος δὲ ὁ νόος τοῦ ῥήματος, vii. 162. *b.* πιστὰ ἦν τὰ λεγόμενα τῶν Τηνίων ῥήματα, viii. 83. *a.* τοῖσι κείνων ῥήμασι πειθόμενοι, vii. 228. *f. N. in Epigr.*

Ῥῆσις, ἡ, Dictio, Verba, Sermo. κατὰ πλέξας τὴν ῥῆσιν, Postquam dicendi finem fecit, viii. 83. *f.* ἡ ἀπὸ Σκυθέων ῥῆσις, Scythicum dictum, Loquendi formula a Scythis adhiberi solita et ab illis ad Græcos propagata, iv. 127. *f. N.* ἔπεμπον—ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, Miserunt qui Lacedæmoniorum verbis ediceret Cyro ne *etc.* i. 152. *f.*

Ῥηστώνη, ἡ, *comm.* ῥαστώνη, Facilitas, Indulgentia. ἐκ ῥηστώνης τῆς Δημοκήδεος, Ex indulgentia in Democedem, Democedis in gratiam, iii. 136. *m. N.*

Ῥητὸς, ἡ, ὄν, Dictus, Definitus. παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητὸν, i. 77. *m.* ἐπὶ ῥητοῖσι, Certis, Definitis conditionibus, v. 57. *f.*

Ῥηχίη, ἡ, *comm.* ῥαχία, Æstus maris, Accessus maris et adpulsus fluctuum adversus littora, vii. 37. *a.* viii. 129. *m.* ῥηχίη καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται, ii. 11. *a. m.*

Ῥηχὸς, οὔ, ὁ, *i. q.* φραγμὸς, Septum

Digitized by Google

lignum. ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηναίων ἔσχῳ ἐκόσμουν, vii. 142. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Ῥέξαι, Firmare, Firmiter (veluti firmis radicibus) stabilire. ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα ἐπικούροισι, i. 64. *a.* τὴν τυραννίδα οὔ κω κάρτα ἐρριζωμένην ἔχων, i. 69. *a.*

Ῥῆτρα, ας, τὸ, Vimen. ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, κατερράμμενη ῥίπτι καλάμων, Tabula oblonga ex tamaricis fruticibus confecta, et Vimine arundineo (Ligamine ex aruadinibus) consuta *vel* contexta, ii. 96. *m. N. Conf.* Ῥίψ.

Ῥιπτέειν, *Ion. pro comm.* ῥίπτειν, Jacere, Projicere. μετέωρον ῥιπτεῦσι, iv. 94. *m. ubi alii quidem* ῥίπτουσι, *sed in* ῥιπτέουσι *consentiunt omnes* iv. 188. *a. Similiter* ἐρρίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος, viii. 53. *m. f. sicut* ἀναρριπτέοντες, vii. 50, 2. *m.*

Ῥῖψ, ῥῖπος, ὁ, (*at al* ῥῖπες *scribit Dawes in Lex. crit. sub hac voce.*) Crates, Storea. ῥιψὶ καταστεγάζουσι, iv. 71. *m. f. N.*

Ῥοιή, ῆς, ἡ, *comm.* ῥοιὰ, Malum granatum, iv. 143. ῥοιαὶ χρύσεαι *et* ἀργύρεαι, vii. 41.

Ῥόος, ου, ὁ, Fluxus, Cursus fluminis. τὰ πλοῖα κατὰ ῥόον κομίζεται, ii. 96. *m.* τοῦ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον, vii. 36. *a.* τοῦ ῥόου ἐμπίπτοντος, ii. 96. *f.*

Ῥόπαλον, τὸ, Clava. ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ, vii. 63. *m.*

Ῥύεσθαι, Tueri, Servare, Eripere *periculo aut calamitati*, Liberare *e servitute.* οὗτοι τὸ στρατόπεδον ῥυσίατο, iv. 125. *f.* τὰ τείχεα ῥύεσθαι, vi. 7. *b.* v. 100. *f.* vii. 154. *f.* ῥυόμενοι τὴν ἀφετέρης χθόνα, vii. 217. *b.* τὸν βασιλέα (Leonidam) ῥυόμενον τὴν Ἑλλάδα, viii. 114. *m. f.* ταῦτα τοὺς Ἴωνας ἐρρύσατο, vii. 90. *m.* τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος ἐρρύσατο, Hos servavit, imminente supplicio liberavit, iii. 132. *m. et mox* μάντιν—ἐρρύσατο, Vatem captivitate et servitute liberavit, ibid. *f.* ἵνα τῶν δεδεμένων ῥύσασθαι, iii. 119. *m.* iv. 164. *a. m.* viii. 65. *m.* εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι, i. 86. *a. m. Etiam* Morbo liberare, Mederi. ἢν δὲ στασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφι ἄκεα· τρέφουσι οἶδμα στείσαντες βόεια τὰ παιδία, iv. 187. *f.* ῥύσασθε Ἴωνας ἐκ δουλοσύνης, v. 49. *a.* ix. 90. *m. f.* ῥύσαί με αἰχμαλάτου δουλοσύνης, ix. 16. *m. N. ubi perperam olim* λῦσαι *vulgo legebatur.*

Ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, Modus, Forma, Figura. μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων, Mutarunt formam literarum, v. 58. *m. Sic de Poculo quodam loquens Alexis poëta apud Athenæum* iii. p. 125. *f.* (*cap.* 99. *extr. nostræ edit.*) *ait:* Non patina erat, nec phiala, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν, sed de utriusque participabat forma.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, Temo curriculi, iv. 69. *b.*

Ῥωμαλέος, Robustus, Firmus, Validus. ῥωμαλεώτεραι πέδαι, iii. 22. *m.*

Ῥώμη, ἡ, Robur. ἐμακάριζον τῶν νεηνιέων τὴν ῥώμην, i. 31. *a. m. ubi alii quidem* τὴν γνώμην.

Ῥωννύναι, *unde* Ἐρρωμένος, Validus, *et Comparat.* Ἐρρωμενέστερος, Validior. *Vide sub lit.* Ε.

Σ.

Σ *litera, vide* Σάν.

Σάγαρις, ιος, ἡ, Bipennis, Ensis aut culter anceps. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σάγαριν πεσέειν, iv. 5. *m.* ἀκινάκεα καὶ ὀϊστοὺς καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον, iv. 70. *b.* σαγάρις νομίζοντες ἔχειν, *et paulo post,* ἐς αἰχμὰς καὶ ἄρδις καὶ σαγάρις (*contracte ex* σαγάριας, *Ion. pro* σαγάρεις) χαλκῷ χρέωνται, i. 215. *a. cum Var. Lect. et Not.* Sacæ Scythæ in exercitu Xerxis ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Bipennes quæ Sagaris vocantur, vii. 64. *m. N.*

Σαγηνεύειν, Indagine cingere, Verriculo capere *homines, veluti feras.* iii. 149. *N.* vi. 31. *N.*

Σαθρὸς, ἡ, ὸν, Putris, Marcidus, Ruinosus. *Metaph.* πρίν τι καὶ σαθρὸν Ἀθηναίων μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι, Priusquam putre quoddam consilium animos subeat nonnullorum, Priusquam animum despondeant nonnulli, vi. 109. *f.*

Σακκέειν, Σακέειν *et* Σακεύειν, Saccare, *Lex. Herod.* Percolare. τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πέπων, σακκέουσι ἱματίοισι, iv. 23. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Σὰν, Doricum nomen literæ Sigma. τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) τελευτῶσι πάντα ἐς τὠυτὸ γράμμα τὸ Δωριέες μὲν Σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ Σίγμα, i. 139.

Σᾶν, Σάειν, *i. q.* σήθειν, Colare, Percolare. λεήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδῶνος, i. 200. *b.*

Σανδάλιον, τὸ, Sandalium, Solea. σανδάλιον (τοῦ Περσέος) δίηκυν, ii. 91. *m.*

Σανδαράκινος, η, ον, Sandaracæ colorem (ex flavo rubescentem) præferens, i. 98. *f.*

Σανὶς, ίδος, ἡ, Tabula, Asser, Palus, *et* Crux cui adfigitur homo criminis compertus. ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, vii. 33. *f. N.* (πρὸς) σανίδα προσπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν (αὐτὸν), ix. 120. *extr. cum Var. Lect. et Not.*

Σαρκίζειν, Carnem detrahere, iv. 64. *a. m. N.*

Digitized by Google

Σαρκώδης, Carneus, Carne instructus. *θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεες*, iii. 29. *m.*

Σατραπηΐη, ἡ, Præfectura. *ἀρχὴ τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηΐην καλέουσι*, i. 192. *m.* iii. 89. *a.*

Σάττειν, *sive* Σάσσειν, *apud Nostrum nil aliud valet nisi* Instruere, *cujus usus hæc apud eum occurrunt exempla.* Τρικάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσσάχατο, vii. 62. *f. N. ubi non solum de* Armatura *agitur, sed de universo* Corporis cultu. *Sic* vi. 70. *m. f.* 73. *b. Sic* Ἰνδοὶ σκευῇ τῇ αὐτῇ ἐσσάχατο, vii. 86. *a. Similiter,* Πέρσαι σάξαντες (*τὴν ἐσβολὴν ἐκ*) Αἰγύπτου) ὕδατι, Persæ introitum ex Syria in Ægyptum instruxerunt aqua, iii. 7. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. sed non equidem cum Wess. dixerim σάξαντες ὕδατι idem valere ac præcedens πλήσαντες ὕδατος· nam ad πλήσαντες refertur accusativus τὸν κέραμον, ad σάξαντες vero refertur τὴν ἐσβολήν.*

Perperam Portus hue retulit id quod v. 34. *a. legitur,* τὸ τεῖχος ἐσάξαντο, *quo de loco vide voc.* Ἐσάγειν.

Σαῦρος, ου, ὁ, *et* ἡ Σαύρη, Lacerta. *στερέονται ὄφις καὶ σαύρους, al. σαῦρας*, iv. 183. *a. κροκόδειλοι τριπήχεες χερσαῖοι τῇσι σαύρῃσι ἐμφερέστατοι*, iv. 192. *m.*

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *i. q.* στύραξ, Inferior hastæ cuspis, qua in terram defigitur hasta. *ἐπὶ τοῖσι δόρασι ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων ροιὰς εἶχον χρυσέας*, vii. 41. *m. N. Quem in locum nonnulla ex his quæ ab Æm. Porto sub hac voce monita sunt adponam.* "Sensus, *inquit*, hic erit: *Pro Sauroteribus mala punica aurea gestabant, hastarum posteriori cuspidi inserta.* Hoc autem isti videntur fecisse cum ornatus, ac regiæ magnificentiæ ostentandæ caussa, tum etiam ut his aureis malis punicis cuspidem tegerent, ne quis forte in ipso itinere concitatius faciendo, in conferta militum turba, a socio subsequente cuspide, per imprudentiam in præcedentis dorsum impacta, sauciaretur."

Σαφέως, *Ion. pro* σαφῶς, Manifeste, Perspicue, Liquido, Certo. *σαφέως προπεπυσμένος πάντα*, i. 21. *m.* ix. 7, 2. *a. οὐδεὶς ἔχει σαφέως φράσαι*, ii. 31. *f. δηλοῖ σαφέως*, ii. 44. *f. σαφέως πάντα ἐξηγησάμενον*, ii. 121, 1. *m. f. σαφέως ἐπισταμένους*, viii. 88. *m.*

Σαφηνέως, *i. q.* σαφῶς. *τάδε ὡς κρυπτόμενα λέγεται, καὶ οὐ σαφηνέως*, Non aperte, i. 140. *a. καί μοι τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφηνέως*, Hoc mihi pro certo renunciatur, iii. 122. *f. οὐκ ἔχω σαφηνέως εἰπεῖν*, vi. 82. *a.*

Adjectivum Σαφηνὴς, *quo et ipso usum esse Herodotum ait H. Steph.* (*Thes. Gr. Ling. T.* iii. 747. *g.*) *nusquam apud eum me legere memini.*

Σέβεσθαι, Venerari, Venerabundum adorare. *τὰ βιβλία σεβομένους μεγάλως*, iii. 128. *m.*

Σειρὴ, ἡ, Funis, Restis. *χρέωνται σειρῇσι πεπλεγμέναισι ἐξ ἱμάντων*, vii. 85. *m. N.*

Σειρηφόρος ἵππος, Funalis equus. *Sic et de Camelis. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἕρσενα παρέλκειν θήλεων δὲ ἐς μέσον*, iii. 102. *f.*

Σέλας, τὸ, Fulgur, Fulgor. *λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταίσχειν, καὶ μιν ἐκ τούτου τίκτειν τὸν Ἄπιν*, iii. 28. *m.*

Σεληναῖος, η, ον, Lunaris. *σεληναίη νὺξ*, Nox lunæ lumine collustrata, i. 62. *extr. in Orac.*

Σελήνη, ἡ, *vide Indicem Latin. voce* Luna. Orbis lunæ, *vide* Κύκλος.

Σεμνοῦν, Præter verum extollere et exornare rem. *σεμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον*, i. 95. *a.* Falso jactare. *ἄλλως αὐτὰ Αἰγύπτιοι δοκέουσι σεμνοῦν*, iii. 16. *extr.*

Σεμνύνειν, Gravitatem et magnificentiam adfectare. *ταῦτα περὶ ἑωυτὸν ἐσέμνυνε*, i. 99. *b.*

Σεῦ, *Ion. pro* σέο *et* σοῦ, *frequenter.*

Σεωυτοῦ, Σεωυτῷ, *Ion. pro* σεαυτοῦ, σεαυτῷ, i. 45. *m.* 108. *f. et alibi.*

[Σήθειν, *vide* Σήν.]

Σηκὸς, οῦ, ὁ, Locus vel ædificium deo consecratum, Sacrarium. *Pro eo quod* iv. 62. *a. vulgo legitur,* ἐπὶ τούτου τοῦ ὄγκου, *plures libri veteres* ἐπὶ τούτου τοῦ σηκοῦ *præferunt. Vide Var. Lect. et Not. et de vocab.* σηκὸς *confer Not. ad* vi. 19, 15.

Σῆμα, τὸ, Monumentum sepulcrale, i. 93. *a. et f. iv.* 72. *extr.* 172. *f.*

Σημαίνειν, 1. Significare, Indicare, Exponere, Monstrare, Demonstrare. *σήμηνον Πέρσῃσι τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα*, vii. 18. *f. ὁ μὲν ταῦτα σημήνας* (His dictis, His expositis) *ἀπαλλάσσετο*, viii. 75. *extr. ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα*, ix. 49. *a. ὡς ἐσήμηνα, sive rectius* ἐσήμηνα, Ut supra exposui, iii. 106. *f. ubi* ἐσήμανα *alii, præter Nostri morem.* σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ, (*sic enim jungenda esse hæc verba, sub voce* Λόγος ii. 3. *a. supra monui, non disjungenda ut in nostra edit. factum*) Hæc quum ex ipsius rei ratione (ex rei veritate, recta ratione rem judicando) ita esse demonstrasset, viii. 62. *a.*

2. *In re militari,* Signum edere; *sed verbo, per ellipsin nominativi, veluti impersonaliter posito.* τοῖσι Ἕλλησι ὡς ἐσήμηνε, *scil.* ὁ σαλπιγκτὴς, Persis ut signum editum est; *proprie,* ut signum edidit, *nempe* tubicen, viii. 11. *a. et mox,* δεύτερον δὲ σημήναντος, ibid.

3. *Rursus in re militari,* Imperium dare, Imperare. *ταῦτα εἶπας ἐσήμανε παραρτέεσθαι πάντα*, ix. 42. *extr.*

Digitized by Google

4. *Medium, σημαίνεσθαι,* **Signare,** Notare, *σημαίνεται (τὸν βοῦν) βύβλῳ,* ii. 38. *m.*

Σημαντρὶς γῆ, Terra signatoria. *γῆν σημαντρίδα ἐπικλάσας,* ii. 28. *f.*

Σήμαντρον, τὸ, Sigillum. *τῶν σημάντρων ἐόντων σώων,* ii. 121, 2. *a. ubi intelliguntur* Sigilla quibus obsignata janua erat.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, Dux, Præfectus *militum. ἐθνέων ἔσαν ἄλλοι σημάντορες,* vii. 81. *b. ubi quidem* Minores *intelliguntur* Duces, aliorum imperio subjecti.

Σημῆϊον, *comm. σημεῖον,* 1. Signum, *quo datur imperium. ἀνέδεξε σημῆϊον τοῖς ἄλλοις ἀνάγεσθαι,* Signum edidit, Sublato signo imperium dedit, vii. 128. *m. Et omnino* Signum *vel* Nota ex qua aliquid cognoscitur aut judicatur. *Vide in Προκέεσθαι.* 2. Insigne. *τὸ σημῆϊον ἰδὼν τῆς στρατηγίδος,* viii. 92. *m. ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημῆϊα ποιέεσθαι,* i. 171. *m.*

Σήπεσθαι, Putrescere. *σηπομένου τοῦ μηροῦ,* vi. 137. *a. m. ὁ μηρὸς ἐσάπη,* iii. 66. *a.*

Σήσαμον, τὸ, Sesamum. *σπείροντες μελίνην καὶ σήσαμον,* iii. 117. *m. f. ἐκ σησάμου* (in Babylonia terra) *ὅσον τι δένδρον μέγαθος γίνεται,* i. 193. *m.*

Σιγὴ, ῆς, ἡ, Silentium. *σιγὴν ἔχειν,* Silere, Tacere. i. 86. *m. δυσμενής ἐστι τῇ σιγῇ,* Tacite infensus est, vii. 237. *m. εἶχε σιγῇ (nempe τὸ γενόμενον) καὶ ἔφραζε οὐδενί,* Silentio pressit, Tacuit rem, ix. 93. *m. Inde idem Dativus Σιγῇ etiam Præpositionis vicem sustinet, et cum Genitivo casu construitur, ut σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος,* Clam Æthiope, Inscio Æthiope, ii. 140. *m.*

Σιγύνη *aut* **Σιγύνη, ἡ. Σιγύννας καλέουσι Λίγυες, οἱ ἄνω ὑπὲρ Μασσιλίης οἰκέοντες, τοὺς καπήλους· Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα,** v. 9. *extr. cum Var. Lect. et Not. Conf. Viros doctos ad Hesych. voc. Σίγγυνοι, a quibus prætermitti non debebat Herodotei hujus loci mentio.*

Σιδήρεος, Ferreus. *ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον,* i. 25. *b.*

Σιδήριον, ου, τὸ, Instrumentum ferreum. *ἐσενειχθέντος σιδηρίου κρατήσας—ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυτοῦ,* ix. 37. *a. m. θερμοῖσι σιδηρίοισι ἐκκαίειν τοὺς ὀφθαλμούς,* vii. 18. *a. N. θεοὶ σαρκώδεες καὶ ἐπαΐοντες σιδηρίων,* iii. 29. *m.*

Σιδηρόδετος, Ferro revinctus. *ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ,* ix. 37. *a. m.*

Σίδηρον, τὸ, i. *q. ὁ Σίδηρος,* Ferrum. *ἐπὶ δὲ σίδηρον ἦν,* vii. 65. *ubi quidem σίδηρος præferunt alii. Communem formam tenent omnes* i. 68 *m. ubi habes τὸν σίδηρον, et ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος,* ibid. *Γλαῦκος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε,* i. 25. *extr. Conf. Σκολιός.*

Σιλικίπριον, τὸ, Arbor Ægyptiaca, cujus fructu exprimitur oleum quod Kiki appellatur, ii. 94. *a. N.*

Σίλφιον, τὸ, Laserpitium, Asa fœtida, planta Cyrenaica, iv. 169. *b. N. Conf.* Mémoires de l'Acad. des Inscript. *Tom.* xxxvi. *p.* 18. *εἰσὶ καὶ γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι,* iv. 192. *f.*

Σιναμορέειν, *idem fere ac σίνεσθαι,* Lædere, Damnum inferre, Vastare. *μηδεμίην πόλιν συναμορέειν,* i. 152. *extr. N. ubi συναμορέειν codd. nonnulli per o breve, sicut est σινάμορος, κακοσχόλος apud Hesych. πάντα ἐσυναμόρεον,* viii. 35. *a. quem locum spectans Hesychius,* 'Εσυναμόρεον *scribens, interpretatur* ἐσίνοντο.

Quod in Photii Lexico legitur Σινάμωρος *ἐν τῷ ὰ, id non cum doctissimo Hesychii Editore (ad voc.* Σινάμορος*) intelligendum "* scilicet Herodot. i. 153." *nam nec ibi, nec usquam alibi apud Herodot. legitur hoc nomen: sed ἐν τῷ ὰ significat, per vocalem ὰ, non per o vocalem in secunda syllaba scribendum esse hoc nomen; itaque continuo adjecit Lexicographus, οὐχὶ συνόμορος.*

Σινάμορος, ου, ὁ, Destructor, Vastator. *ἄνδρα τῶν ἑωυτοῦ σινάμορον,* Qui sua ipse destruit, v. 92. 6. *extr.* (*olim perperam συνάμορον.*)

Σινδὼν, όνος, ἡ, Linteum, *præsertim* subtilius. *σῶσι διὰ σινδόνος,* i. 200. *b. ἦν ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος εὖδῃ ἢ σινδόνι,* ii. 95. *f. κατειλίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα* (cadaver aromatibus conditum) *σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι,* ii. 86. *f. τὰ ἕλκεα* (vulnera hominis misere concisi in pugna) *σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες,* vii. 181. *b.*

Σίνεσθαι, *et forma Ionibus propria* **Σινέεσθαι,** (*quæ forma in Musis passim non nisi arbitrio fortasse librariorum in communem mutata est,*) Lædere, Nocere, Damnum inferre, Corrumpere, Vastare. *Vide Not. ad* v. 81. *extr. et Var. Lect.* ix. 49. *a. ὅκως ἔχοι τι καὶ σίνεσθαι ἐσβάλλων,* i. 17. *extr. κροκόδειλος οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον,* ii. 68. *extr. εἶχον οὐδὲν σινέεσθαι,* iv. 123. *a. ubi istam formam, loco vulgatæ σίνεσθαι, a cod. Arch. servatam adscivi, sicut passim alibi. σίνεσθαι τὸν Δαρείου στρατὸν,* v. 27. *b. ἐσίνοντο χώρους τῆς Ἀττικῆς,* v. 74. *f. μεγάλως Ἀθηναίους ἐσινέοντο libri omnes* v. 81. *extr. N. ταύτην (τὴν χώρην) μηδὲν σίνεσθαι,* vi. 97. *m. f. οὐκ ἂν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο,* (*Ion. pro ἐσίνοντο*) vii. 147. *a. τὴν γῆν οὐκ ἐσίναντο,* viii. 31. *b. οὔτε ἐσινέετο γῆν τὴν Ἀττικὴν,* ix. 13. *a. cum Var. Lect. Similiter ἐσινέοντο πᾶσαν τὴν στρατιὴν,* ix. 49. *a. et συνεομένων τὴν Ἀττικὴν,* ix. 73. *extr. et οὐκ ἐκαύοντο συνεόμενοι,* ix. 87. *a. denique, τὸν ἀδικέοντα σινέεσθαι,* ix. 120 *m. ubi*

Digitized by Google

alii vulgo τίνεσθαι. Vide notata in Var. Lect. ἵνα οἱ ἱππεῖς σφέας μὴ σωλεύσαιτο, ix. 51. *m.*

Σῖνος, εος, τὸ, Damnum, Malum, Calamitas. *μέγα τι σῖνος ἔσται τῇ βασιλέος στρατιῇ*, viii. 65. *m.*

Σίσυρα *et* **Σίσυρνα, ης, ἡ,** Pemula, Rheno. *θηρία τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας* (*al. σισύρνας fortasse rectius*) *παραβάλλονται*, iv. 109. *f. cum Var. Lect. et Not. Κάνεια σισύρνας* (*al. σισύρας*) *ἐνδεδυκότες*, vii. 67. *a. cum Var. Lect.*

Σισυροφόρος, ὁ, Pemula indutus, vii. 67. *f. ubi vix unus aut alter codex σισυροφόρ. præfert.*

Σῖτα, *vide in* **Σῖτος.**

Σιταγωγὰ πλοῖα, Naves frumentariæ, vii. 147. *f.*

Σιτέεσθαι, Cibum capere, Comedere. *Absolute. τὴν ἑτέρην* (*ἡμέρην*) *σιτέεσθαι*, i. 94. *m. τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους*, i. 138. *m. Εἰ cum Accusativo. σιτέονται οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι*, i. 71. *m. σιτέονται ἰχθῦν*, i. 200. iii. 98. *f. ῥίζας*, i. 202. *a. καρπούς*, ibid. *σαύρους*, iv. 183. *f. κρόμμυα*, iv. 17. *m. σιτεόμενοι μετὰ τῶν βασιλήων τὰ δημόσια*, vi. 57. *m. Conf.* **Κατασιτέεσθαι.**

Σιτεύειν, Nutrire, Saginare. *κτήνεα σιτεύεσκον*, vii. 119. *a. Pro ἐσιτεύοντο* viii. 115. *a. perperam ἐσιτεύοντο scribitur in cod. F.*

Σίτησις, ισος, ἡ, Cibus. *σίτησιν εἶναι κρέα ἑφθὰ*, iii. 23. *a. οὐκ ἐπὶ σιτήσει* (In cibi usum, Comedendi causa) *σωέρουσι τὸν σῖτον*, iv. 17. *f.*

Σιτία, τὰ, Cibaria, Cibi, *præsertim* farinacei. *ἵνα μὴ ζήτησιν σιτία*, i. 94. *m. αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔκεσσε*, viii. 137. *a. m. σιτία ἀποτακτὰ καὶ ἱρήϊα*, ii. 69. *m. σιτίοισι εὖ ἐσκευασμένοισι*, i. 188. *a. ubi utique ἐσκευασμένος videtur legendum. Ἀλγόντιοι ἀπὸ ἀλυρέων ποιέονται σιτία*, ii. 36. *m. πάντα τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα, μετὰ δὲ τὰ σιτία καὶ τὰ ὀψοφάγια ἐκέλευε κατεσθιόμενα*, iii. 25. *m. σιτίων ἔργειν τινα*, Alimenta alicui negare, iii. 48. *m.*

Σιτοδηίη, ἡ, Rei frumentariæ penuria. *σιτοδηίην εἶναι ἰσχυρὴν*, i. 22. *m. et* i. 94. *a. N. ubi quidem olim σιτοδείην edd. cum mastis.*

Σιτοποιὸς, ὁ et ἡ, ἀρτοκόπος *interpretatur Hesychius, quod vocab. vide suo loco. Videtur autem* **Σιτοποιὸς** *non solum* Pistor *aut* Pistrix, *sed et* Coquus *et* Coqua, Parandos cibos curans. *Nonnisi in fœm. gen. apud Nostrum occurrit hoc vocab. τὴν μίην σιτοποιὸν ἐξαιρέετο*, iii. 150. *f. N. γυναικῶν σιτοποιέων*, vii. 187. *a.*

Σῖτος, ου, ὁ, 1. Frumentum. *ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστεϊ σῖτος*, ii. 21. *b. ἰδὼν σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον*, i. 22. *a. τοῦ ἐπιμετρουμένου σίτου*, iii. 91. *m. σίτου καὶ σωέρεσσι καὶ ἀνδράσι*, iv. 17. *m.* 2. Cibus quilibet, *præsertim* farinaceus. *Ἓν ἑκάστης ἡμέρης σῖτον αἱρέεσθαι*, vii. 129. *m. f. ἀνοῦ σίτου* (Coctį cibi farinacei, Panis,) *πέντε μνέας, κριθέων βοῶν δέο μνέας*, ii. 168. *f.*

Πτισανίς, τὰ Σῖτα, *i. q. συτία et σῖτος* num. 2. *σῖτα ἀναιρέεσθαι*, Cibum capere, iv. 128. *a. N. σῖτα καὶ ποτὰ ἐνέζεστο*, v. 34. *a. σῖτα καὶ νέας παρέχειν*, vii. 21. *extr. σίτοισι καὶ ποτοῖσι εὖ παρεσκευάδατο*, v. 65. *a.*

Σιτοφάγος, ου, ὁ, ἡ, Qui frumento vescitur. *γῆς ἀρηγάται καὶ σιτοφάγοι*, iv. 109. *a.*

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Frumentum, Commeatum portans. *σιτοφόροι κάμηλοι*, (*fœmin.*) i. 80. *m.* vii. 125. *a. τῶν σιτοφόρων ἡμιόνων μίη*, iii. 154. *a.*

Σκαιὸς, ἡ, ὸν, 1. Sinister, Infaustus. *φιλοτιμίη κτῆμα σκαιὸν*, iii. 53. *m.* 2. Imperitus, Ineptus, Importunus. *σκαιότατον καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων*, i. 129. *m.*

Σκαιότης, ἡ, Imperitia, Soliditas. *διὰ ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος*, vii. 9, 2. *a.*

Σκαπτὴ ὕλη, (*sive* **Σκαπτησύλη,** *aspero spiritu in literam sibilantem mutato, ut in Latino* Sylva,) *Nomen proprium* Loci Thraciæ, *propr.* Sylva suffosa, vi. 46. *m. cum Var. Lect. et Not.*

Σκάφη, ης, ἡ, Scapha, Alveus, Alveolus, iv. 73. *f.*

Σκέλος, εος, τὸ, Crus. *περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας εἶχον*, vii. 61. *a. ἐν τοῖσι γόνασι* (*τοῦ ἵππου*) *ἀνέραμον τὰ σκέλεα*, Crura in genibus amputarunt, vii. 86. *f. id est, interprete Gronovio,* In commissura qua femur cruribus connectitur, *quæ est Genu. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηροὺς καὶ γόνατα τέσσερα*, iii. 103. *a. N. Conf.* **Μηρὸς** *et* **Γόνυ.**

Σκέπη, ἡ, Tegumentum, Tutamen. *ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου*, i. 143. *a. N. ἵνα ἦ Ἕλλας ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου*, vii. 172. *m.* 215. *b. Suidas quid spectaverit, scribens* **Σκέπη** *παρ' Ἡροδότῳ θήκη, δέρμα, viderint doctiores.*

Σκέπτεσθαι, Dispicere, Considerare. *Legebatur olim apud Nostrum ἐλευθερίην σκεπτόμενοι, id est:* Considerantes libertatem, viii. 143. *a. N. ubi Valla, quasi σκεπτόμενοι legisset,* in tutanda libertate *interpretatus est, nos ex aliis codicibus ἐλευθερίης γλιχόμενοι edidimus.*

Σκευάζειν, 1. Instruere. *τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ*, i. 60. *m. σκευάσας αὐτοὺς, nempe στολῇ ἱππάδι*, i. 80. *a. m. σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα*, v. 12. *m. τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας*, v. 20. *m. τοῦτῳ εἴδωλον σκευάσαντες*, vi. 58. *f. ubi ἐλιξάμενοι fortasse legendum suspicatus eram, coll.* ii. 182. *a.*

2. Parare cibum, Parare *carnes* in ci-

Digitized by Google

βάθη. προβάτων πολλὰ κατασφάψαντες καὶ σκευάσαντες, i. 207. *f.* σκευάσαντες τὸν ταῦρον (ὃν κατέκοψαν) ὥσπερ ἐδόκουν καὶ τὰ ἄλλα σκευάζειν, i. 73. *f.*

Medium. προδοσίην ἐσκευάζοντο, Proditionem parabant, iv. 100. *m. f.*

Passivo. Particip. ἐσκευασμένος, Instructus. στρατεύεται βασιλεὺς ὁ μέγας καὶ σὺν τοῖσι εὖ ἐσκευασμένοισι καὶ προβάτοισι, i. 188. *a. ubi haud dubie* ἐσκευασμένος *scriptum oportebat.* (*conf.* v. 65. *a.*) Πέρσαι ὧδε ἐσκευασμένοι, vii. 61. *a. Præt. perf.* ποταμοῖσι οὕτω οἱ Σκύθαι ἐσκευάδαται, *Ion. pro* ἐσκευασμένοι εἰσί, iv. 58. τὰ προπόλαια τόποισι ἐσκευάδαται, ii. 138. *m. Plusquamperf.* ἐσκευάδατο, Instructi erant, vii. 62. *b.* 66. *a.* 86. *a.*

Σκευή, ἡ, Adparatus, Ornatus, Cultus corporis, Vestimenta et arma quibus aliquis instructus est. ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ, Omni suo ornatu instructus, i. 24. *m. et mox,* ἐνδύνται πᾶσαν τὴν σκευὴν, ibid. *Sic, si* λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πᾶσαν καὶ ἐνδὺς (αὐτὴν), vii. 15. *f. et pro* σκευὴν *ait* ἐσθῆτα, vii. 16, 2. Μηδικὴ αὕτη ἡ σκευή ἐστι, vii. 62. *a.* τὴν αὐτὴν σκευὴν ἔχοντες ἐστρατεύοντο, vii. 66. *m.* 73. *a.* 77. *a.* 86. *a.* σκευὴν σκυτίνην ἔχοντες, vii. 71. *a.*

Subinde prætermittitur vocab. Σκευή, *e vicinia aut ex adjunctis facile supplendum.* Μῆδοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο, vii. 62. *a. N. ubi ad* τὴν αὐτὴν *substantivum* σκευὴν *non solum ex proxime sequentibus intelligitur, sed etiam e verbis præcedentibus* Πέρσαι ὧδε ἐσκευασμένοι, *cap.* 61. *a. ad quæ refertur quod ait* τὴν αὐτὴν. *Vide Notata ad* i. 109. *a. et conf.* vii. 72. *m.* 84. *a.*

Σκευοφόρος, ου, ὁ *et* ἡ, Sarcinas et Impedimenta portans. αἱ σκευοφόροι κάμηλοι, i. 80. *a.* οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια, Calones (*sive* Bajuli) et jumenta cum impedimentis.

Σκήπτεσθαι, Niti, Prætextu uti, Causam prætexere. τὸ (*Ion. pro* ὁ) σκηπτόμενοι οἱ Πέρσαι, v. 102. *a.* οὐ σκήψομαι τὸ μὴ εἰδέναι, vii. 28. *a.*

Σκῆπτρον, 1. Baculus. σκῆπτρον χειροπόλητον gestat quilibet Babylonius, i. 195. *m.* 2. Sceptrum, insigne regiæ potestatis, σὺ σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω, vii. 52. *extr.*

Σκῆψις, *i. q.* πρόφασις, Caussa (sive vera, sive ficta) quæ prætenditur. κατὰ φόνου τινὰ (*fors.* τινὸς) σκῆψιν, i. 147. *extr.* σκῆψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἰστιαίου, v. 30. *m.* πρὸς τοὺς Ἕλληνας σφι σκῆψις, (parata illis, excogitata ab illis erat alia Excusatio) τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο, vii. 166. *f.*

Σκιάζειν, Obumbrare, Tegere. τοῦ τὸ γένειον τὴν ἀσπίδα πᾶσαν σκιάζειν, vi. 117. *f. Conf.* ἐπισκιάζειν.

Σκίδνασθαι, Spargi. ἅμα ἡλίῳ σκιδνα-μένῳ, Simul cum sparso sole, *i. e.* cum oriente sole; Simul ac sol lumen suum per æthera Spargere cœpit, Prima luce, viii. 38. *a. N.*

Σκιή, ῆς, ἡ, Umbra. εἰ ὑπὸ σκιῇ ἔσοιτο ἡ μάχη, vii. 226. *f.*

Σκιητροφέειν, In umbra nutrire, In umbra educare. *Inde Passivum.* σκιηθὲν ηὐξάμενοι ἐσκιητροφέοντο, In umbra degebant, vi. 12. *extr. Sed et Activum verbi forma Passiva aut Neutrali notione usurpat Noster.* σκιητροφέουσι, πίλους τιάρας φορέοντες, iii. 12. *f. nisi ibi, ut mihi quidem videtur, e proxime præcedentibus intelligendus fuerit Accusativus,* σκιητροφέουσι τὰς κεφαλάς.

Σκίπων, ωνος, ὁ, Scipio, Baculus. ἐπὶ σκίπωνα προστήσωνται, iv. 172. *m.*

Σκληρὸς, ἡ, ὸν, Durus, Gravis, Dirus. σκληραὶ βρονταὶ, viii. 12. *a.*

Σκολιὸς, ἡ, ὸν, Incurvus, Aduncus. σκολιῷ σιδήρῳ, ii. 86. *m.*

Σκόλοψ, οπος, ὁ, Palus præacutus. σκόλοπας περὶ τὸ ἕρκος κατέπηξαν, ix. 97. *b.*

Σκοπέειν, Spectare, Respicere. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται, i. 32. *extr.* σκοπέειν τινὰ τὰ ἑωυτοῦ, *Vetus dictum,* i. 8. *extr. N. ubi olim* σκοπεύειν *edd.*

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, 1. Specula. ἀπὸ Περσέος καλεομένης σκοπιῆς, ii. 15. *a.* 2. Speculatio. σκοπὴν ἔχειν, Speculari. οὐ κῆ πρόσω σκοπὴν ἔχοντες τούτων, v. 13. *a.*

Σκόροδον, τὸ, Allium. κρόμμυα καὶ σκόροδα, ii. 125. *f.* iv. 17. *m.*

[Σκυθίζειν, *vide* Ἐπισκυθίζειν.]

Σκυθιστὶ, Scythice, Scythico sermone, iv. 27. *b.* 59. *m.*

Σκύλαξ κυνὸς, Catulus canis, iii. 32. *a.*

Σκυλεύειν, Spoliare, *præsertim* eos qui in bello cecidcrunt. σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, i. 82. *m.* ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλιά τε καὶ στρεπτοὺς καὶ τοὺς ἀκινάκεας, ix. 80. *m.*

Σκυτάλιον, τὸ, Clava, Fustis. ταῖσι σκυτάλοισι ἔκραιον τοὺς Πέρσας, iii. 137. *a. ubi quidem olim* τῇ σκυτάλῃσι, *sed vide in Var. Lect. notata.*

Inde Diminutivum Σκυταλὶς, ἴδος, ἡ, Minutus fustis. σκυταλίδα ἐμβαλὼν (τῷ βρόχῳ) περιάγει (αὐτὸν), iv. 60. *b.*

Σκύτινος, η, ον, Coriaceus. λίβυες σκευὴν σκυτίνην ἔχοντες, vii. 71. *a.* σκυτίνη ἡ ἐσθὴς τῶν Λιβυσσέων, iv. 189. *a.* πλοῖα σκύτινα, i. 194. *a.*

Σμᾷν, Detergere, Abstergere. καθαίρονται τρόπῳ τοιῷδε· σμησάμενοι τὰς κεφαλὰς καὶ ἐκπλυνάμενοι *etc.* iv. 73. *m.* τότε τὴν κεφαλὴν σμῶται μοῦνον βασιλεὺς, ix. 111. *f. N. Conf.* Ἐκσμᾷν *et* Διασμᾷν.

Σμάραγδος λίθος, Smaragdus lapis, ii. 44. *a.* (*ubi alii* μαραγδ.) iii. 41. *a.*

Digitized by Google

Σμικρὸς, i. q. μικρὸς, Parvus, Exiguus. σμικρὰ καὶ μεγάλα ἔοντα, i. 5. *f. cum Var. Lect.* ἔχων δύναμιν οὐ σμικρὴν, v. 113. *a.* ἀπὸ σμικροῦ τεο ὁρμεώμενος, i. 58. *a.* παρὰ σμικρὰ ἡμῖν τῶν λογίων ἓνια κεχόρηκε, In exiguum quiddam exierunt, i. 120. *m.* ἐόντα λόγου οὐ σμικροῦ, iii. 4. *m.* σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν, iv. 99. *m. f.* ταῦτα μὲν ἐπὶ σμικρὸν τι ἐφέρεστο τοῦ πολέμου, iv. 129. *extr. N.*

Σμύρνη, ἡ, Myrrha. λιβανωτοῦ, σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυσιμάτων, ii. 40. *f.* σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης, ii. 86. *m.* σμύρνῃσι λάμενοι τὰ ἕλκεα, vii. 181. *m.* (*ubi σμύρνη præferunt nonnulli.*)

Σολοικίζειν τῇ φωνῇ, Solœce loqui, iv. 117. *a.*

Σόος, η, ον, Salvus, Incolumis. ἄγαλμα τὸ ἐς ἐμὲ ἦν σόον, (*al.* σῶον), ii. 181. *f. N.* εἰ βουλοίατο σόοι (*rursus al.* σῶοι) εἶναι, v. 96. *b.* τὰ κείμενα ἔσται παρά σοι σέα, (*al.* σῶα) vi. 86, 1. *f.* οἱ λίθοι ἐς ἐμὲ ἔσαν σόοι, (*al.* σῶοι), superfuerunt, viii. 39. *m. Conf.* Σῶος.

Σορὸς, οῦ, ἡ, Loculus, i. 68. *m.* περιφέρει νεκρὸν ἐν σορῷ ξύλινον, ii. 78. *a.*

Σὸς, σὴ, σὸν, Tuus, Tua, Tuum. πατὴρ σὸς, vii. 204. *a. m.* τοὺς σοὺς συμπλόους, ii. 115. *f. Plur. Neutr.* ἦν μὴ σῶν δεήσῃ, Nisi tuæ defuerint partes, iii. 155. *m. N. Conf.* Τμέτερος. *Sed Homerica forma* τεοῖσι (i. q. σοῖσι) *usus est Noster*, viii. 100. *a. m. si vera ibi nostra emendatio* ἐν Πέρσῃσι τεοῖσι, *ubi vulgo* ἐν Πέρσῃσι τοῖσι. *Vide Var. Lect.* viii. 100, 25.

Σοφίζεσθαί τι, Callide commisci aliquid, Callidam quamdam rationem inire. πρὸς ταῦτα σοφίζονται τάδε, ii. 66. *a.* οὗτος σοφίζεται αὐτοῖσι τοιόνδε, viii. 27. *m.* τούτου εἵνεκεν ἐσεσόφιστο (τοῦτο), i. 80. *m. f.*

Σοφίη, ης, ἡ, 1. Sapientia, Prudentia, Ingenium doctrina excultum, Cognitio rerum. Ἀθηναῖοι οἱ πρῶτοι λεγόμενοι εἶναι Ἑλλήνων σοφίην, i. 60. *m.* παρ' ἡμέας περὶ σέο λόγος πολλὸς ἀπῖκτο σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, i. 30. *m.* 2. Calliditas, Astutia, Callidum inventum. καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, i. 68. *a.* σοφίῃ αὐτοὺς, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ, προσηγάγετο, ii. 172. *a. N.* σοφίῃ μιν περῆλθε ὁ Φάνης, iii. 4. *m.* εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ ὡς *etc.* iii. 85. *a. m.* (*conf.* Σόφισμα.) σοφίῃ, καὶ μὴ βίῃ, Astu, non vi, iii. 127. *m.* σφέας κατέλαβε σοφίῃ, v. 21. *m.* ἀνεπιστήμονες καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην, ix. 62. *f.*

Σόφισμα, τὸ, Commentum, Callidum inventum. εἴ τι τοιοῦτον ἔχεις σόφισμα, iii. 85. *m.* πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπενοήκεε ἐς αὐτούς, iii. 152. *a.*

Σοφιστὴς, ὁ, Sapientiam professus, Doctrinæ studiosus, Excolendo ingenio dans operam, Philosophus. πάντας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφιστὰς,—καὶ δὴ καὶ Χάλων, i. 29. *a. N.* οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ (τῷ Μελάμποδι) σοφισταὶ, ii. 49. *a. m.* Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ, iv. 95. *m.*

Σοφὸς, ἡ, ὸν, 1. Sapiens, Doctrina et ingenio præstans. φημὶ Μελάμποδα γενόμενον ἄνδρα σοφὸν, ii. 49. *m. ubi confer quæ præcedunt et quæ proxime sequuntur.* 2. Prudens, Callidus. ἱππόκαμος, ἀνὴρ σοφὸς, iii. 85. *a.* σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοὶ, vii. 130. *a.*

Σπαδίζειν, Discindere, Dissecare, Lacinare, *interprete Wesselingio ad* v. 25. *m. ubi* σπαδίξας αὐτοῦ τὸ δέρμα, ἱμάντας ἐξ αὐτοῦ ἔταμε. *Videndum vero ne propior vero sit Glossatoris interpretatio,* Σπαδίξας, ἀποδείρας; *quam in sententiam Portus etium* σπαδίξας τὸ δέρμα Detracta (avulsa) pelle *interpretatus est.*

Σπάθη φοίνικος, Ramus palmæ. τάξα εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα, vii. 69. *a.*

Σπαίρειν, *vide* Ἀσπαίρειν.

Σπάκα τὴν κύνα καλέουσι Μῆδοι, i. 110. *a. Conf. notata ad Hesych. h. v. Ridicule Portus veluti Græcum inde effinxit vocab.*, σπὰξ, ὁ, ἡ, *genit.* σπακός.

Σπᾶν, Trahere, Distrahere. τὸν μηρὸν σπασθῆναι (αὐτὸν), Distractum, Luxatum ei esse femur, vi. 134. *extr.*

Σπάνιος, Rarus. παρ' ἡμῖν τοῦτό ἐστι· ἔστι μέντοι οὐ πολλὸν, ἀλλὰ σπάνιον, vii. 103. *f. Comparat.* οὐδὲ ἐγίνετο πλοῖον σπανιώτερον, viii. 25. *a.*

Σπάρτον, τὸ, Spartea, Funis sparteus. τὰ νήπια παιδία δέουσι τοῦ, ποδὸς σπάρτῳ, v. 16. *m. f.*

Σπασμὸς, ὁ, Convulsio, Spasmus, iv. 187. *f.*

Σπείρειν, 1. Serere. οὔτε τι σπείρουσι, iii. 100. σῖτον σπείρουσι, iv. 17. πεδιάδα σπείρειν, ix. 122. *extr.* 2. Disseminare, Dispergere. τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα, vii. 107. *f.*

Σπένδειν, *Fut.* σπείσειν, Infundere, Inspergere. τράγου οὖρον σπείσαντες ῥύσασθαι σφέα, iv. 187. *extr.* (*conf.* Ἐπισπένδειν.) σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης ἐς τὴν θάλασσαν, εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον, vii. 54. *a.*

Σπένδεσθαι, Libationem facere cum aliquo, Fidem dare et accipere, Fœdus facere et sacris cærimoniis sancire. καταιτέσαντος Ὀτάνεω καὶ σπεισαμένου, iii. 144. *extr.* τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι, vii. 148. *f. ubi aut ἐς vel ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα legendum videtur, aut* τριηκονταέτεα εἰρήνην. *Conf.* Τριηκονταέτης.

Σπέρμα, Semen *plantarum, et* Cerealium *sive* Frumenti genus quodlibet. σπέρ-

Digitized by Google

μετὶ χρέωντι τῷ αὐτῷ etc. iii. 97. *m. N. ubi intelligitur* Oryzæ aut Millii genus quoddam.

Σπέρχεσθαι, 1. Properare, Festinare, Urgere. *ἐπειδὴ ὥρα σπερχόμενον,* iii. 72. *a. ubi mox, ἐπεί τε ἡμέας συνταχύνειν κελεύεις.* 2. *Ex usu Ionibus proprio,* Irasci, Succensere. *ἐσπέρχετο τῷ Ἀρισταγόρῃ,* v. 38. *f. N. ubi mox θυμωθεὶς, eadem notione. σπερχθεὶς,* i. 32. *a. Conf.* Περισπερχέειν *et Not. ad* vii. 207.

Σπεύδειν, Festinare, Properare, Urgere, Studiose agere *aut* in rem aliquam Incumbere. *Cum Accus. et Infinit. μᾶλλόν τι ἔσπευσαν εἰρήνην ἑωυτοῖσι γενέσθαι,* i. 74. *m. τὸ ὅρκιον σπεύσαντες γενέσθαι,* ibid. *f. ἔσπευσαν τὰ παιδία ὑπεκθέσθαι,* viii. 41. *a. Cum nudo Accus. τὸν γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα,* i. 38. *m. παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις,* i. 206. *a. Absolute: Δημοκρίτου σπεύσαντος,* Hortante (Urgente rem) Democrito, viii. 46. *f.*

Passiv. ξυνὸν τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται, Commune hoc bonum a *nobis* omnibus studetur, quæritur, vii. 53. *m. N.*

Σπιθαμή, ἡ, Spithama. *ἀνὴρ ἐγγεγλυπται, μέγαθος πέμπτης σπιθαμῆς,* Magnitudine quatuor cubitorum et unius spithamæ, *id est,* quatuor cubitorum cum dimidio, ii. 106. *m. N.*

Σπλήν, ῆνὸς, ὁ, Splen, Lien. *τὴν οὐρὴν ἄκρην καὶ τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεὶς,* ii. 47. *f.*

Σποδὸς, οῦ, ὁ, 1. Cinis. *νῆσον χώσας σποδῷ τε καὶ γῇ,* ii. 140. *a. οἴκημα σποδοῦ πλέον,* ii. 100. *extr. ubi in Not. præter Ctesiam laudari debebat Valer. Max.* ix. 2. *Extern.* 6. 2. Pulvis. *τῆς χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες,* iv. 172. *extr.*

Σπονδαρχίη, ης, ἡ, Jus libationum initium faciendi, Libationum auspicandarum jus et honos, vi. 57. *a.*

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, 1. Libatio *in sacris faciendis. οὐ σπονδῇ χρέωνται οἱ Πέρσαι,* i. 132. *a.* 2. Fœdus, Pax. *σπονδὰς γενέσθαι,* vii. 149. *a. ubi paulo ante, pro σπονδὰς, est εἰρήνην, cap.* 148. *f.* (*conf.* Σπένδεσθαι.) *Mox iterum,* vii. 149. *a. σπονδέων ἐουσέων, et passim alibi.*

Σπόρος, ου, ὁ, Satio, Seminatio, Ipsa Sementem faciendi actio. *καί τις σπόρου ἀκαίρως ἐχέτω,* viii. 109. *f.*

Σποῦ, Oculus Scythico sermone, iv. 27. *extr.*

Σπουδαῖος, αίη, αῖον, *de Re qualibet,* Bonus, Eximius, Præstans. *σπουδαῖα νομαὶ αὐτόθι εἰσὶ,* iv. 23. *f. De Persona: σπουδαίη (γυνὴ),* Eximia mulier, viii. 69. *b.*

Comparat. τὰ σπουδαιότερα τῶν πρηγμάτων, Res graviores, i. 8. *a. Superlat. τὰ σπουδαιότατα (al. σπουδαύτατα) τῶν πρηγμάτων,* i. 133. *f. τὴν σπουδαιοτάτην τῶν παριχεύσεων,* Præstantissimam condiendorum cadaverum rationem, ii. 86. *a. Inde Adverbialiter, ὅδε τὰ σπουδαιότατα παριχεύουσι (τοὺς νεκροὺς),* ii. 86. *a. m. N.*

Σπουδὴ, ἡ, 1. Festinatio. *Hinc σπουδῇ,* Propere. *ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας,* ix. 1. *a. σπουδὴν ἔχω, absolute,* Festino, Celeritate utor, Citato gradu iter facio, ix. 89. *m. Et, ἐάνα πάντας ὅκως αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς ἔχοντα,* ix. 66. *m. f. Cum Infinitivo. ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν αὐτοὺς,* vi. 120. *τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο παραλαβεῖν,* vii. 205. *m.* 2. σπουδὴ, Studium, Opera quam quis dat. *τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν,* Raptarum curam habere, De raptis sollicitum esse et laborare, ut ulciscaris illatam injuriam, i. 4. *a. ubi mox opponitur μηδεμίην ὄρην ἔχειν ἁρπασθεισέων,* ibid. *τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ ἐργάζεται,* i. 88. *m. σπουδὴν ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι,* vii. 149. *a. ἰσθμὸν ἐτείχεον, σπουδὴν ἔχοντες πολλὴν,* ix. 8. *m. et mox, σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο μὴ μηδίσαι Ἀθηναίους,* ibid.

Στάδιον, τὸ, Stadium. *αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἐξάπλεθρον,* i. 149. *f. σταδίοισι μεμετρήκασι τὴν χώρην,* ii. 6. *m. In ludis Olympicis ἀγωνιζόμενος στάδιον,* Stadio certans, v. 22. *extr.*

Nominat. et Accusat. Pluralis, Στάδια *et* Στάδιοι, *promiscue, immo frequentius apud Nostrum genus mascul. occurrit. ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι,* iv. 101. *f. ὁ παρασάγγης δύναται τριήκοντα στάδια,* v. 53. *a. ἔστι τὸ μεταξὺ ἑπτὰ στάδιοι,* i. 26. *m. στάδιοι ἑξακόσιοι,* ii. 149. *a. στάδιοι χίλιοι,* ii. 158. *f. τέσσερες στάδιοι,* iv. 85. *m. λέγουσι σταδίους εἶναι τοὺς πάντας etc.* v. 54. *m. στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες ἢ ὀκτὼ,* v. 112. *a.*

Σταθμᾶσθαι, Σταθμέεσθαι *et* **Σταθμοῦσθαι,** Ponderare, Dimetiri; *et translato maxime significatu,* Perpendere, Ex rationibus et documentis quibusdam Colligere, Conjecturam facere et Judicare. *σταθμησάμενος* (Postquam dimensione judicavit æstimavitque) *ὅκως ἐξελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς,* ix. 37. *m. ὑπὸ γῆν, σταθμευόμενοι, ἐς τὰ βασιλήϊα οἰκία ὀρυσσον,* Sub terra versus regiam cuniculum foderunt, metiendo et conjectando dirigentes viam, ii. 150. *f. τοιούτῳ σταθμησάμενοι πρήγματι,* Tali ex argumento judicantes, ii. 2. *extr. τοῖσι λεγομένοισι σταθμώμενος,* vii. 237. *a. σταθμεύμενοι, ὅτι σφέας οὐκ ἐπεδίωξαν,* Id ex eo colligebant, (ita esse judicabant) quoniam illi se non essent persecuti, viii. 130. *m. πολλοῖσι καὶ ἄλλοισι ἔστι σταθμώσασθαι, ὅτι etc.* Ex multis etiam aliis documentis colligi potest *hæc ita esse,* iii. 15. *m. πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασθαι, εἴ γε etc. Æstimari* id etiam inde licet, quandoquidem *etc.* vii. 10, 2. *ἀνοιγομένοισι τοῖσι κτήρεσί ἔστι σταθμώ-*

Digitized by Google

σασθαι ὅτι τοῦτο οὕτω ἔχει, iv. 58. *a.* εἰ χρὴ σταθμήσασθαι τοῖσι ὑπαρχμένοισι ἐξ ἀνοίκων, vii. 11. *m.* ταῦτα μὲν γὰρ τῷδε χρὴ σταθμήσασθαι, ὅτι *etc.* vii. 214. *a. m.*

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, 1. Libra, Trutina. ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, ii. 65. *m. f.* 2. Pondus. ἀναθήματα ἴσα σταθμὸν τοῖσι ἐν Δελφοῖσι, i. 92. *a. m.* ἡμιπλίνθια σταθμὸν δεκάλαντα, i. 50. *f.* ἀντοῦ σίτου σταθμὸν, πέντε μνέας ἑκάστῳ, ii. 168. *f. Conf.* Ἕλλην. 3. σταθμοὶ, Postes portæ. πύλαι χάλκεαι ἦσαν, καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπέρθυρα, i. 179. *m.* 4. σταθμοὶ βασιλήιοι, Stationes, Mansiones regiæ, ii. 152. *a. et extr.* vi. 119. *a. m.*

Σταίτινος, η, ον, Farinaceus. σταιτίνους πλάσσουσι ὄβ, ii. 47. *extr.*

Στασιάζειν, Dissidere, Inter se contendere, Altercari. στασιαζόντων τῶν παρόντων καὶ τῶν *etc.* i. 59. *m.* στασιάζων ἐσσώθη, iv. 162. *a.* αὐτὸς ἐπ' ἀλλήλοισι ἐστασίασαν, i. 60. *a.* τοῖσι ἑωυτοῦ ἀδελφεοῖσι ἐστασίασε, iv. 160. *a.* εἰ στασιάσουσι περὶ τῆς ἡγεμονίης, viii. 3. *a.* ἡμέας στασιάζειν χρὴ περὶ τοῦ ἐκόντος πλέω ἀγαθὰ ἐργάσεται, viii. 79. *m.* οὐ τάξιος ἕνεκα στασιάζειν πρέπει, ix. 27. *f.*

Στάσις, ιος, ἡ, 1. Statio *quam capere jussa est manus militum*, Locus quo quis stat. ἔχοντες στάσιν ταύτην ἐς τὴν ἔστημεν, ix. 21. *m. ubi paulo post* τὴν τάξιν, *et deinde* τὸν χῶρον τοῦτον *ait, eamdem* Stationem *dicens. Similiter* ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς στάσιος ἐκβαίνειν *olim* ix. 26. *a. at ibi communi consensu scripti libri omnes* τῆς νόσιος *dederunt. Rursus vero*, ix. 48. *a. suffragantibus probis codicibus*, στάσιν ἐκλείποντας *restituendum Nostro judicavi, quod præeuntibus codd. Arch. et Vind. in* τάξιν ἐκλ. *mutaverat Wess. Vide quæ ibi in Ver. Lect. monuimus.*

2. ἡ στάσις τῶν ὀρέων, Statio et Locus ubi stant (ἑστήκασι *vel* ἑστᾶσι) plagæ cardinales in cœlo. εἰ ἡ στάσις ἠλλακτο τῶν ὀρέων, ii. 26. *a. et mox*, ἡ στάσις τοῦ νότου καὶ τῆς μεσαμβρίης, *quo posteriore loco* στάσιν *præfert cod. F. nec ita male fortasse. Vide Var. Lect.*

3. στάσις, Dissidium, Contentio. τινὰ στάσιν μεγάλην ἐμποιεῦσαν, vi. 109. *f.* διενειχθέντων περὶ τῆς βασιληίης τῶν παίδων, ἐπεκράτησε τῇ στάσει (*sive* στάσι) Μίνως, Ex contentione illa superior discessit, i. 173. *a.* (*Æm. Porto interprete:* Sua factione superior evasit.) περιελαυνόμενος τῇ στάσι, i. 60. *a.* (*vide* Περιελαύνειν.) ἤγειρε τρίτην στάσιν, Tertiam concitavit dissidentium factionem, i. 59. *m.*

Στασιώτης, ι. *q.* συστασιώτης, (*quem ad modum* πολίτης *μου dicitur pro* συμπολίτης,) Qui ejusdem est factionis, Associa. οἵ τε τοῦ Μεγακλέους στασιῶται καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου, i. 60. *a.* ἐξέλασε τοὺς στασιώτας αὐτοῦ, i. 173. *a.* iii. 144. v. 28. *a.* 73. *m.* ix. 2. *extr.* ἄνδρες στασιῶται, Viri socii, iii. 83. *a.* στασιῶται σφι γενόμενοι, Conjuratione inter se facta, viii. 129. *a.* καταλλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτῃσι, (*perperam nonnulli* στρατιώτῃσι,) i. 61. *m. interpretatur vulgo cum H. Stephano*, Gratiam iniit cum Seditiosis; *Portus*, cum adversæ factionis hominibus; *quasi* ἀντιστασιώτῃσι *dixisset scriptor. Atqui etiam h. l. vertendum erat*, cum sua factionis hominibus; *nempe*, cum his qui factionem et partes illius erant secuti, sed deinde inimici ejusdem facti erant, quippe fœdere et amicitia cum Pisistrato inita offensi.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, Stater, aureus nummus. iii. 139. *f.* στατῆρες Δαρεικοὶ, vii. 28. *f.*

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, Palus in terram defixus. ἱκρία ἐπὶ σταυρῶν ὑψηλῶν ἐξεκρεμάσα, v. 16. *a.* κατὰ γυναῖκα ἑκάστην ὁ γαμέων τρεῖς σταυροὺς ὑπίστησι, ibid. *m.*

Στέγαρχος, ου, ὁ, Ædium dominus, i. 133. *f. N.*

Στεγαστρίδας διφθέρας, Tectorias pelles, i. 194. *a.*

Στέγη, ἡ, Conclave. αἱ ἔξοδοι διὰ τῶν στεγέων in Labyrintho, ii. 148. *f.* ἡ στέγη ἡ μυνόλιθος, ii. 175. *m. f. eadem quæ* ibid. *paulo ante*, οἴκημα μονόλιθον *dicebatur.*

Στεγνὸς, η, ὸν, Firmus, Solidus. περικαλύψῃ πίλῳ στεγνῷ, iv. 23. *f. ubi in Latinis nostris ad vocab.* tegmine *adjici deberat* firmo. *Conf.* Πίλος *et Not. ad h. l.*

Στενόπορος, η, ον, Ubi angusta via est, *et i. q.* στενὸς, Angustus. ἐν στενοπόρῳ χώρῳ μαχόμενοι, vii. 211. *a. m.* ὑπεξιόντας ἐς τὰ στενόπορα, vii. 223. *m. ubi alii quidem* στενύπορα.

Στενὸς, ἡ, ὸν, *comm.* στεγνὸς, Angustus, χάρης τοιῆδε στενὸς, viii. 31. *m. Hinc* τὰ στενὰ, Angustiæ, *cum alibi, tum* vii. 223. *m. ubi* ἔξω τῶν στενῶν. *Comparat.* ἐσβολὴ στενοτέρη, vii. 175. *a. Conf.* Στενόπορος.

Στείχειν, Ire, Incedere. ἐν τῇ ὁδῷ μέσῃ στείχοντες ἐγίνοντο, Via cum maxime incedebant media, iii. 76. *a.* (*conf.* Μέσος.) εἶναι ἐν Ὀρωπείῳ, στείχοντας ἐπὶ τοὺς ξείνους, ix. 11. *m. f.* ἐκεῖνον ἀπὸ τοῦ ὑρόφου στείχῃ ἐπὶ τὴν εὐνὴν, Quando e sella lectum conscendet, i. 9. *f. N.*

Στέλεχος, εος, τὸ, Stipes, Caudex arboris. ἐάρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ἀναδεδραμηκότα, viii. 55. *f.*

Στέλλειν, 1. Instruere vestimentis, armis, rebus necessariis. στείλας αὐτοῦ (τοῦ βασιλῆος) τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουλῇ ἐξέπεμψε ἐν ὄδῳ, συνέπεμψε δὲ καὶ ἄλλας —ὁμοίως ἐστολισμένας, iii. 14. *a.* τὴν αὐτὴν (σκευὴν) ἐστολισμένοι ἐστρατεύοντο, vii. 62.

Digitized by Google

a. N. τὰ ἄλλα κατάπερ Ἕλληνες ἐστελλόμενοι, vii. 99. οὕτω μὲν οὕτω ἐστάλθαται, (i. q. ἐστάλθαι ἦσαν) vii. 89. extr. quæ de mira verbi formatione vide in Var. Lect. et in Notis monita; quibus adjici poterat, singularem illam verbi formam, quam ex ἐστελλάμην corruptam nonnulli viri docti statuerunt, etiam Hesychio fuisse cognitam, apud quem (temere quidem tamen v literâ) legitur: ἐστελλάμην, ἐστελεσμένοι ἦσαν. Rursus Activum verbum eadem, quam dixi, notione habes, iii. 82. f. ubi ἐξ ὀφθαλμῶν μὲν ἀνορώμενοι στέλλας πλοῖον, Instructo navigio dimisit illam e conspectu. στέλλειν στόλον, Parare expeditionem, Instruere copias ad suscipiendam expeditionem, μᾶλλον στόλον στέλλοντες ἀνέπεμψαν,—οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στέλλοντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον, v. 64. a.

2. στέλλειν στρατὸν non solum significat Instruere exercitum, sed sigillatim Ad proficiscendum instruere, præsertim Ad iter maritimum, atque Trajicere exercitum aut Trajectionem illius curare, ut apud Æschylum, Pers. 175. et Euripidem, Iphig. in Aul. 661. Adeoque apud Nostrum ἐστελλε τὴν στρατιὴν, iii. 141. Latine non debebat Contraxit exercitum reddi, sed Expedivit, id est, Trajecit exercitum, aut Trajicere cum paravit, instituit; Trajectionem ejus curavit: quo de verbi usu commode Larcherus in Notis ad l. c. monuit.

3. Et, quem ad modum Latine Absolute etiam Trajicere vel Transmittere dicitur is qui Transvehitur ipse; similiter Græce Ἐστέλλειν etiam Absolute ponitur pro Navi proficisci. Sic apud Nostrum Θήρας ἐστελλε ἐκ λακεδαίμονος, iv. 147. a. et ἐπὶ τούτου ὁ Θήρας, λαὸν ἔχων ἀπὸ τῶν φυλέων, ἐστελλε, iv. 148. a. nisi fortasse et hic subintelligitur Accusativus αὐτὸν, nempe λαὸν, (conf. Συνομίζειν.) Pariterque cap. 147. a. ἐστελλε λαὸν vel ἀπολιπὼν ἐκ λακεδαίμονος. Certe v. 125. a. eadem notione στέλλειν dicit, qua cap. 124. b. ἔλεγεν ἐκ ἀνουκίην ἐπιέναι: et v. 42. m. αἰτήσας λῆθν Σπαρτιήτας ἄγε ἐς ἀνουκίην.

4. Στέλλεσθαι non tam significat Proficisci, quam Ad proficiscendum esse comparare, Parare iter vel expeditionem, præsertim maritimam vel trans mare. Sic ἐστέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν, iii. 53. f. N. εἰ ἐστέλλετο ἐπὶ τοὺς, iii. 124. a. Sic, χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αἰρέει ἐπ' ἣν στέλλεται χώρην, v. 43. b. Similiter, στελλομένου Δαρείου ἐπ' Αἴγυπτον, vii. 2. a. coll. cap. 4. a. Et, ἐνθύσντο πρῶτοι, ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Primi resciverant parare regem expeditionem adversus Græciam, vii. 239. a. At ἐστάλκεσαν (Acr. sec.) recte redditur Proficiscenti erant, iv. 159. a. Sic ἔῃσι (i. q. εἶχε) τὴν χώρην ἐπ' ἣν ἐστάλη, v. 125. d.

Στέμμα, τό, Corona, Infula. Πρὸς ἐλαίης φαιδίμης στέμματι οὐ χρήσεται Πέρσα, i. 132. a. στέμμασι τυπωθέις, vii. 197. m.

Στέργειν, Amare, Diligere, Delectari aliquo vel aliqua re. τὴν μάλιστα στέρξας τῶν γυναικῶν Δαρείος, vii. 69. f. Ironice ait Demaratus, ὡς ἐγὼ τυγχάνω ἐστόργως ἀκούσας, αὐτὸς ἐξεπίστεαι, Quo pacto ego illos diligam scilicet, tu ipse nosti, vii. 104. a. εὐνοίην φανερὴν οὐ διωθέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν, Declaratam benevolentiam non respuere, sed eam læto et grato animo amplecti, vii. 104. m. στέργειν τὰ παρεόντα, Contentum esse rebus præsentibus, Patienter eas ferre, ix. 117.

Στερίσκειν, Privare. Inde Passiv. τῶν ὀμμάτων ἐστερήθησαι, vi. 117. m. ix. 98. m. ἐκ τοῦ ὕδατος στερηθείσης τῆς στρατιῆς, ix. 50. a. Sed et Στέρεσθαι dicitur, pro στερίσεσθαι. ut στέρεσθαι τῆς χώρης, viii. 140, 1. f.

Στερίσκειν, i. q. στερέειν. τῆς χώρης στερισκόμενοι, iv. 159. m. στερισκομένην τὴν Ἑλλάδα τῆς ἑωυτοῦ συμμαχίης, vii. 162. a.

Στεφάνη, ἡ, i. q. ὁ Στέφανος, Corona. διαρήσασθαι χρυσέῃ στεφάνῃ τὸν κυβερνήτεα, viii. 118. f. N. οἱ δὲ κάνον (τὸ ἕλειον) τῆς ἐλαίης τὸν ἀδήμενον στέφανον, viii. 26. m.

Στεφανηφόρος ἀγὼν, (qui alias στεφανίτης,) Certamen cujus victor corona donatur. στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναιρημένους, v. 102. f.

Στεφανοῦν, Coronare. ἐστεφανωμένοι et ἐστεφάνωντο, Coronati incedebant, vii. 55. οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται, viii. 59. (ubi, pro olim vulgato στεφανοῦνται, istam verbi formam ex codd. Arch. et Vind. merito adscivit Wes. Non solum verba in έω desinentia ita format Noster, sed et quæ in όω desinunt. Vide Διακοσιοῦν et Οἰκηιοῦσθαι.) Conf. Περιστεφανοῦν.

Στήλη, ἡ, Columna, Cippus. τοιούτοισι στήλας ἐγίνετο ἐς τὰς χώρας, ii. 102. m. στήλας ἵστα κατὰ τὰς χώρας, ii. 106. a. στήλας ἔστησε, ἐνταμὼν γράμματα, iv. 87. a.

Στιβάς, άδος, ἡ, Stratum (ex constipatis frondibus aut gramine), Torus. ἐκεῖαι θάωσι τὸν νέκυν ἐν τῇσι θήκῃσι ἐπὶ στιβάδος, iv. 71. m. f.

Στίβος, ου, ὁ, Via trita, in qua Vestigia adparent. τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον φυλάσσοντες, iv. 140. f. ἐκτήσατο (αὐτοῖς) κατὰ στίβον, Progressi sunt adversus illos, vestigia illorum legentes, iv. 122. a. ἐκτήσατο κατὰ στίβον, E vestigio sequentes, Vestigia illorum prementes, v. 102. m. ix. 59. a.

Digitized by Google

Στιγεὺς, έος, ὁ, *apud Suidam exponitur* τὸ κεντήριον, *id est*, Instrumentum quo pungitur, *aut* quo stigmata inuruntur. *Sed* στιγέας *dixisse videtur Herodotus* Homines qui stigmata inurunt *aut* stigmatibus notant. στιγέας ἀνέσαψε στίξοντας τὸν Ἑλλήσποντον, vii. 35. *a. N.*

Στίζειν, Stigmatibus, Punctis, Notis quibusdam notare; *sive Pœnæ et contumeliæ caussa, ut loco modo citato* vii. 35. *a. sive in signum Servitutis, ut* vii. 233. *f. ubi* τοὺς δὲ ἔστιζον στίγματα βασιλήια, *sive Honoris caussa, ut Nobilitatis signum, ut* Apud Thraces τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἄστικτον, ἀγεννὲς, v. 6. *extr. sive alio quodam consilio, quale erat illud* Histiæi, *quum* servi fidelis caput rasum ἔστιξε, Notis quibusdam notavit, e quibus intelligeret Aristagoras id quod ei significare voluit, v. 35. *m. qui servus* ibid. *paulo ante dicitur* ἐστιγμένος τὴν κεφαλήν. *Conf.* Περιστίζειν.

Στίγμα, Punctum, Nota. στίγματα βασιλήια, *vide in* Στίζειν.

Στῖφος, τὸ, Globus militum ordine pugnantium. (*conf. Suid. et Hesych.*) οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἔτι στῖφος ἐποιήσαντο, ix. 70. *m.*

Στοῖχος, ου, ὁ, i. q. στίχος, Series, Ordo. ὁ πρῶτος, ὁ δεύτερος στοῖχος τῶν ἀναβαθμῶν, Primus, secundus Ordo graduum, *in Pyramide*, ii. 125. *et* ὅσοι γὰρ στοῖχοι ἦσαν τῶν ἀναβαθμῶν, ibid.

Στόλος, ου, ὁ, Adparatus itineris aut belli, sive terra sive mari suscepti; *tum et* ipsum Iter *aut* Expeditio suscepta; *et* Copiæ ad suscipiendam expeditionem instructæ. *Conf. verbum* Στέλλειν, *et quos ad Thomam Mag. laudat Oudendorpius, Suidam h. v. et Scholiast. Apollon. Rhod.* i. 704.

1. *De simplici* Itinere *agitur* v. 63. *a.* ἄκων ἔλθοιεν (ἐς Δελφοὺς) Σπαρτιητέων ἄνδρες, εἴ τε ἰδίῳ στόλῳ, εἴτε δημοσίῳ, Sive privatim suscepto itinere, sive publico nomine. *Item* vi. 39. *f. ubi* Congressi ex omnibus civitatibus dynastæ, κοινῷ στόλῳ Una et communi consilio iter facientes, convenerunt Miltiadem, condolendi caussa.

2. *Frequentius* Belli adparatus *aut* Bellica expeditio *hoc nomine significatur.* ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἐπρηξε, iii. 25. *extr.* ἐγίνετο ἐπὶ Λιβύην στρατιῆς μέγας στόλος, iv. 145. *a.* ἀπιέναι, μετιέναι, καταλύειν τὸν στόλον, iii. 25. *f. et* vii. 16, 2. *a.* ὁ μὲν πρῶτος στόλος ἐκ Λακεδαίμονος οὕτω ἀπήλλαξε, v. 63. *f.* Tum, μετὰ δὲ Λακεδαιμόνιοι μέζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας,—οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον, v. 64. *a.* ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλῃ· στόλων γὰρ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, πολλῷ δὴ μέγιστος οὗτος ἐγένετο, vii. 20. *a.*

3. *Denique* στόλος *sigillatim intelligitur* Adparatus maritimæ expeditionis; Naves et copiæ ad expeditionem trans mare aut in mari suscipiendam instructæ; Classis. *Sic, cum alibi, tum* v. 43. *f. ubi* (*postquam cap.* 42. *f. dixerat* ἀπίει ἐς τὴν Λιβύην τὰ πλοῖα) *ait* παραλαβὼν δὲ τὸν στόλον. *Quod* i. 4. *f. legitur,* στόλον μέγαν συναγείραι, *Latine reddi potuit* Classem ingentem contraxisse; *sed poterat etiam reddi,* Copias ingentes contraxisse.

Στόμα, τὸ, 1. Os. πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες, iii. 157. *a. Sed et* Vituperantes et Maledicentes *Athenienses* Μιλτιάδεα ἔσχον ἐν στόμασι, vi. 136. *a. coll. Iliad.* β'. 250. κατὰ στόμα, *cum aliis interpretibus* A fronte *interpretatus sum* viii. 11. *a. ubi legitur* ἐν ὀλίγῳ περ ἐπελαμβάνετο καὶ κατὰ στόμα, *cujus quidem loci difficultates non dissimulavi in Notis. Nunc videndum puto ne ista formula* κατὰ στόμα *paulo diversum quiddam significatum voluerit Herodotus, scilicet id quod Latine diceres* In ipso ore, *id est,* E proximo, Cominus admodum cincti et conclusi erant. *Similiter Hector apud Eurip.* (*Rhes.* 408.) *dicens:* Θρηκῶν ἀρίστους ἐμπεσὼν κατὰ στόμα, *non hoc solum dicere videtur, quod eum dicentem Musgravius facit,* Adversa fronte se irruisse in fortissimos Thracum, *sed* Cominus eos esse adgressum et conserta manu cum illis pugnasse.

2. στόμα ποταμοῦ *non solum dicitur* Ostium fluvii, per quod ille se in mare aut in alium fluvium exonerat; (*veluti* Septem στόματα Nili, ii. 17. *et* τὸ στόμα Ponti Euxini, Bosporus Thracicus, iv. 85. *m.*) *sed etiam* Orificium per quod ille e terra aut e rupe erumpit. *Sic* ὁ Ἀράξης ποταμὸς στόμασι ἐξερεύγεται τεσσεράκοντα, i. 202. *m.*

3. τὸ ἄνω στόμα τοῦ ὀρύγματος *dicit Noster* Latitudinem in quam superne (in superficie terræ) patet fossa; τὸ κάτω στόμα *vero,* Latitudinem ejusdem fossæ in imo fundo, viii. 23. *m.*

Στόμιον, ου, τὸ, Frenum. χαλινοὺς καὶ στόμια ἐμβαλόντες (αὐτοῖς), iv. 72. *m. f.*

Στομοῦν, Os obturare. ἐμπεδήσαντες αὐτοὺς, καὶ στομώσαντες, iv. 69. *m. N.*

Στορνύειν *et* Στορνύναι, i. q. στρωννύειν, Sternere. μυρσίνῃσι στορνύντες τὴν ὁδὸν, vii. 54. *a. N.*

[Στραγγεύεσθαι, *vide* Στρατεύεσθαι.]

Στρατάρχης, εω, ὁ, Summus Imperator, Dux copiarum. οὗτος στρατάρχης σφι ἀπεδέδεκτο, iii. 157. *extr.* Ἴωνος στρατάρχεω γενομένου Ἀθηναίοισι, viii. 45. *f.*

Στρατεύειν, *et* Στρατεύεσθαι, 1. ἐπί τινα, Bellum inferre alicui, Bello invadere aliquem. συλλέξας στρατιὴν, ἐνένωτο στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, *sic omnes* i. 77.

Digitized by Google

m. f. οἱ μὲν δὴ (οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσέων) ἐπὶ Μίλητον ἐστράτευον, vi. 7. *a. N. (ubi alii quidem ἐστρατεύοντο.)* *Θηβαῖοι ἐστράτευόντο (al. ἐστράτευον) ἐπὶ τοὺς Πλαταιέας*, vi. 108. *m. στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας*, i. 71. *a. et ἐπὶ Λυδοὺς*, ibid. *f. Καμβύσεω στρατευομένου ἐπ' Αἴγυπτον*, iii. 139. *a. σφὶ ἔδοκεε στρατεύεσθαι ἐπὶ τὰς Θήβας*, ix. 86. *a. Eodem pertinet, δκη ἰθύσειε στρατεύεσθαι (al. στρατεύειν) ὁ Κῦρος*, i. 204. *extr.*

2. *Στρατεύεσθαι, absolute dictum, significat* Militare, In bellum ire, Stipendia facere. *ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου στρατεύονται*, Super glacie bella gerunt *Scythæ*, iv. 28. *a. N. ubi quidem στραγγεύεσθαι corrigi jusserunt viri docti, sicut et* iii. 139. *a. m. N. ubi* Græci multi adiisse *memorantur Ægyptum, οἱ μὲν κατ' ἐμπορίην, οἱ δὲ στρατευόμενοι. In recensu copiarum Xerxis frequenter hoc verbum occurrit. οἱ μὲν στρατευόμενοι οἵδε ἦσαν*, vii. 61. *a. Conf. cap. 64. a. 66. m. 67. a. 72. a. et extr. 81. a. etc. Sic εἶπόντο ὡς οὐ στρατηγοὶ, ἀλλ' ὅκωρ οἱ ἄλλοι στρατευόμενοι δοῦλοι*, vii. 96. *f. Rursus, ubi agitur de his qui* Sponte expeditionem suscipiunt: *ἐστρατεύοντο δὲ οἵδε· ἐκ μὲν Πελοποννήσου Λακεδαιμόνιοι, et cet.* viii. 43. *a. τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο*, viii. 48. *a.*

Στράτευμα, τὸ, non solum i. q. ἡ στρατιὴ et ὁ στρατὸς, Exercitus, *ut* viii. 106. *a. sed et i. q. ἡ στρατιὴ*, Expeditio quæ cum exercitu suscipitur, Invasio hostilis. *γενεῇ πρότερον τοῦ στρατεύματος τούτου*, iii. 48. *a. συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Ἄδμον*, iii. 49. *a. Θεμιστοκλέα χρήμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα*, viii. 112. *f. δείματος μεγάλου ἐκπεκρεμάμενον τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος*, ix. 33. *f.*

Στρατηγέειν, i. q. στρατηγὸν εἶναι, Imperatorem, Ducem esse exercitus. *στρατηγήσειν τῆς Ἑλλάδος*, vii. 161. *a. ἱστρατήγεον τοῦ σύμπαντος στρατοῦ*, vii. 82. *a.*

Στρατηγίη, ἡ, Munus imperatoris, Ducatus copiarum. *Μαρδόνιον παραλύει τῆς στρατηγίης*, vi. 94. *m. f.*

Στρατηγὶς νηῦς, Imperatoria navis; *vide in Σημήιον, num. 2.*

Στρατηγὸς, Dux exercitus, Imperator. *στρατηγὸς τοῦ σύμπαντος στρατοῦ πεζοῦ*, vii. 83. *a. et alibi passim.*

Στρατηίη, ἡ, comm. στρατεία, Expeditio militaris. *ἐποιέετο στρατηίην ἐς Καππαδοκίην*, i. 71. *a. Similiter* i. 171. *a. v.* 77. *a. ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατηίην*, ii. 111. *a. Sicut vero subinde perperam στρατίην pro στρατηίην scripserunt librarii, sic et alibi, magis etiam vitiose, στρατὴν pro στρατηίην dederunt, ut* iii. 3. *extr.* vii. 7. *a. et* 174. *a. Fortasse etiam* vi. 56. *m. pro ἐπὶ στρατιῆς corrigendum ἐπὶ στρατηίης, ut Reiskius voluerat.*

Στρατηλασίη, ἡ, idem fere quod στρατηίη, Eductio copiarum in bellum, Expeditio militaris. *ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην*, ii. 1. *b. πρότερον τῆς Δαρείου στρατηλασίης*, iv. 105. *a.* vii. 106. *b.* viii. 27. *a. ἀπεικάμενος τὴν στρατηλασίην*, vii. 14. *a.* 15. *m.* 16, 2. *extr.* 22. *a.* 138. *a. Et tropice, pro* Ipso exercitu, *εἴδετε τῆς Ξέρξεω στρατηλασίης τὸ πλῆθος*, viii. 140, 1. *m.*

Στρατηλατέειν, Exercitum ducere, Expeditionem suscipere. *ἐπὶ Μήδους*, i. 122. *m. f. Sic* i. 154. *f.* iv. 118. *m. ἐπὶ ταύτην τὴν χώρην*, v. 31. *a. ἐπὶ τὰς Ἀθήνας*, vii. 5. *a. etc. Etiam absolute ponitur verbum. στρατηλάτεε αὐτὸς σὺ*, vii. 10, 8. *a.*

Στρατιὴ, ἡ, comm. στρατιὰ, Exercitus; *frequenter, et subinde perperam pro στρατηίη, ut supra vidimus.*

Στράτιος Ζεὺς, Jupiter Exercituum præses. *Διὸς Στρατίου ἱρὸν μέγα*, v. 119. *m.*

Στρατόπεδον, τὸ, ut vulgo, sic et apud Nostrum, 1. *proprie*, Castra, *cum alibi passim, (veluti, συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα*, Jungentes, Miscentes castra, iv. 114. *a.) tum ubi Nomen proprium loci, in Ægypto, Στρατόπεδα, memoratur*, ii. 154. *a. et Τυρίων στρατόπεδον*, ii. 112. *m.* 2. Exercitus. *τὰ στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτως ἠγωνίσατο*, i. 76. *extr. τετραμμένου τοῦ στρατοπέδου*, v. 113. *m. τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου*, ix. 51. *f.* ix. 53. *extr.*

Στρατὸς, ὁ, Exercitus. *Περσικὸν ὁ στρατὸς δῶρον*, ix. 109. *f. Substantivum στρατὸς subintelligitur ubi memoratur ὁ πεζὸς αὐτ ὁ ναυτικός. Vide hæc vocab.*

Στρεβλοῦν, Torquere. *στρεβλοῦντες καὶ βιῶμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζω ἐργάζοντο*, iii. 129. *m. κατέτεινον τὰ ὅπλα* (rudentes), *ἐκ γῆς στρεβλοῦντες* (*αὐτὰ*) *ὄνοισι ξυλίνοισι*, vii. 36. *m.*

Στρεπτὸς, οὖ, ὁ, Torques. *χρύσεος στρεπτὸς περιαυχένιος*, iii. 20. *a.* ix. 80. *m.*

Στρεπτοφόρος, Torquem gestans. *ἄνδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψελιοφόρους*, viii. 113. *f.*

Στρέφειν, Torquere, Distorquere, Luxare. *συνήνεικε Δαρεῖον, ἀποθρῴσκοντα ἀπὸ τοῦ ἵππου, στραφῆναι τὸν πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως ἐστράφη. ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων*, iii. 129. *a.*

Στρουθὸς, οὖ, ὁ, Passer. *τοὺς στρουθοὺς καὶ ἄλλα ὀρνίθων γένεα*, i. 159. *m.*

Στρουθὸς καταγαιος, Struthiocamelus *avis*, iv. 192. *m. στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα*, iv. 175. *b. N.*

Digitized by Google

Στροφᾶσθαι, Discurrere, Vagari. ἀνὰ τὴν πόλιν στροφώμενοι, ii. 85.

Στρόφος, ου, ὁ, *apud Herodotum nil aliud est nisi* Vinculum *aut* Funis. τὸ ζεύγλιον ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔστηκε· ὁ δὲ θέων, σπάσας τὴν ἀρχὴν τοῦ στρόφου, καταβάλλει μιν, iv. 60. *a*, *ubi vide in Var. Lect. adnotata.*

Στρυμονίης (*Ion. pro* Στρυμονίας) ἄνεμος, Strymonius ventus, *impetuosus*, flans a Strymone fluvio, viii. 118. *m. N.*

Στρωννύειν, Στρωννύναι, Sternere. κλίνην ἔστρωσαν ὡς εἶχον κάλλιστα, vi. 139. *m. Conf.* Στορνύειν.

Metaphorice dicitur τὸ κῦμα ἔστρωτο, Strati, *id est*, Compositi, Sedati sunt fluctus, vii. 193. *a.*

Στυγέειν, Odisse, Odio prosequi. τὸ κρέσσον στυγέουσι, Oderunt potentiores, vii. 236. *a. m. Conf.* iii. 52, *m. f.*

Στυμφηλίη λίμνη, (*Ion. pro* Στυμφαλὶς λίμνη) vi. 76. *a. N.*

Στυπεῖον, Stupa, viii. 52. *a. ubi al.* στυππεῖον, *al.* στυππίον.

Στυπτηρίη, ἡ, Alumen, *sive* Vitriolum, ii. 180. *b. N. Conf. Beckmanni notata ad Aristotelis Mirabil. p.* 281.

Σύ, Tu. *Construitur cum Infinitivo, loco Imperativi, subintellecto verbo* θέλε, βούλου, *aut aliquo simili.* σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι, iii. 134. *m. f.* σὺ μέντοι ἥσυχος εἶναι, iv. 163. *m.* σὺ δὲ μὴ βοηθέειν, vii. 159. *extr. ubi paulo ante dixerat* εἰ μὲν βούλεαι βοηθέειν τῇ Ἑλλάδι. *Etiam* iii. 134. *proxime ante verba*, σὺ δέ μοι *etc., dixerat* ἐκεῖνα σὺ βούλῃ.

Genitiv. σέο, *pro* σοῦ, *ut* σέο παιρόμενος, i. 9. *a. et alibi. Item* σεῦ, *ut* παρὰ σεῦ, i. 45. *m. Conf. Wess. ad* iii. 34. *a.*

Dativ. σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστι; v. 33. *f. Frequentius vero* τοι, *pro* σοι, *usurpat Noster*, μή τι τοι γένηται βλάβος, i. 9. *a. m. et dein eod. cap.* παρέξει τοι, Licebit tibi: *mox vero rursus ibidem*, σοὶ μελέτω. *Rursus* τοι, i. 11. *a.* 32. *a.* 38. *a. et m.* 39. *a. etc. Sic* καί σέ τοι χρεὼ ἐστὶ λέναι, i. 41. *f. ubi naturalis constructio hæc erat*, χρεός τοί ἐστι καὶ σὲ λέναι.

Συβώτης, ὁ, Subulcus, Sues alens. οἱ συβῶται, Αἰγύπτιοι ἐγγενέες, ii. 47. *a.* τῶν συβωτέων, ii. 48. *a.*

Συγγηράσκειν, Una senescere. γηράσκοντι τῷ σώματι συγγηράσκουσι καὶ αἱ φρένες, iii. 134. *f.*

Συγγίνεσθαι, Congredi, Convenire. συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, i. 172. *m. De* Coitu venereo. πρὶν συγγενέσθαι, ii. 121, 5. *a. Pro eo quod ex mesterum præscripto* ii. 115. *m. f. legitur* καὶ μάλα ταῦτά τοι οὐκ ἤρκεσε, *olim edebatur* καὶ μάλα οὐκ ἤρκεσέ τοι τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ, *nempe hæc e scholio contextui inserta.*

Συγγινώσκειν *et* Συγγινώσκεσθαι, Cognoscere, Agnoscere, Intelligere; *et frequenter sigillatim*, Agnoscere una cum alio, Consentire, Adsentiri, Concedere, Fateri.

1. *Activi hæc apud Nostrum occurrunt exempla.* συγγινόντες ποιέειν σε δίκαια, i. 89. *extr.* σωέγνω ἑωυτοῦ εἶναι τὴν ἀρχὴν δίδα, i. 91. *extr.* πρὸς ταῦτα συγγινόντες τὴν βασιληίην τῶσαν παραδοῦναι τῷ παντάπῳ, Super hæc, intelligentes et Consentientes (*nempe*, minimum natu destinatum a fatis esse regem), tradidisse illi regnum, iv. 5. *extr.* Ἔρξης οὐ συγγινώσκων λόγων ἀληθέα, Intelligens vera non dicere, iv. 43. *f. Not.* συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῶν οὐ ποιῆσαι ὀρθῶς, v. 91. *m.* νῦν μέντοι συγγνοὺς, *nempe* ἀναβλίψαι ἐμὲ ἐκείνοτερα ἔπεα *etc.* vii. 13. *m. f.* συγγνόντες Πέρσαι, Adsentientes regi, *aut* συγγνόντες ἠττηθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, Intelligentes, et fatentes prudentia se superari a Cyro, ix. 122. *extr.*

2. *Passivi vel Medii exempla hæc sunt.* συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι βαρυσυμφορώτατος, i. 45. *extr.* συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς, iii. 53. *a.* οἱ δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι, Non agnoscentes, Non adsentientes, *nempe* μὴ ποιέειν αὐτὸν, iii. 99. *m.* ἔασονες συγγινωσκόμενοι τῇ ναυμαχίῃ, Agnoscentes se impares esse committendo prælio navali, v. 86. *a.* οἱ μὲν ἀναιτέοντες τὴν χώρην, Ἀθηναῖοι δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι, Non concedentes, v. 94. *f.* οὐ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτων εἶναι αἴτιος, vi. 61. *a.* οὐ συγγινωσκόμενοι εἶναι τὴν Χερσόνησον Ἀττικὴν, vi. 140. *extr.* οὔτε ὁ συγγινωσκόμενός τοι πάρα, Neque adest qui tibi sit adsensurus; qui consilium, quod nunc iniisti, sit probaturus, vii. 12. *f.* Mardonii sententia erat οὐδαμῶς συγγινωσκομένη, Neutiquam consentiens *sententiæ aliorum; sive, ut alii interpretantur*, Nullo pacto cedens, ix. 41. *f.*

Ignoscendi, Veniam dandi, Condonandi *significatu* (*quem habet nomen* συγγνώμη) *nusquam apud Nostrum reperitur hoc verbum.*

Συγγνώμη, ἡ, 1. Venia, Condonatio peccati. κατέβαινε ἐς λιτὰς, καὶ συγγνώμην ἑωυτῷ ἔχειν κελεύων αὐτὸν, i. 116. *f.* Σὺς, Δωδωναίοισι συγγνώμην ἔχων, i. 155. *m.* Εἰ, συγγνώμην ποιήσασθαι, ii. 110. *extr.* Ῥαμψῖνι, συγγνώμην τῶν θεῶν παραινέσαι αὐτῷ ἴσχειν τῶν βεβιωμένων, vi. 88, 2. *f.* συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι *etc.* vii. 13. *a.* ὑμῖν πολλὴ ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, ix. 58. *m.*

2. *Quando* Cræsi filius *apud Nostrum* i. 39. *a.* αἰ, Συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοί (*scil.* ἐξ ἐμεῦ ἐστὶ) περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν,

Digitized by Google

σοὶ συγγνώμη τοι *Latine non tam verbo reddam* erat Ignosco tibi, *quam, ex usu verbi* συγγινώσκειν, Assentior tibi, Probo, Laudo, quod de me sis solicitus.

Σύγγραμμα, τό, Scriptum. ἕκαστα ἀναστήσασιν ἑκάτερα τῶν συγγραμμάτων, i. 48. *a.*

Συγγράφειν, *et* **Συγγράφεσθαι**, Scripto consignare. ταῦτα οἱ Αυδοὶ συγγραψάμενοι, i. 48. *a. Nempe* Crœsus jusserat illos, ista συγγραψαμένους ἀναφέρειν πρὸ ἑωυτόν, i. 47. *m.*

Συγγραφή, ἡ, Scriptio, Conscriptio. θωύματα γῆ Αυδίη ἐς συγγραφὴν (quæ Scripto consignari mercantur) οὐ μάλα ἔχει, i. 93. *a.*

Συγκαιρόειν τινὶ ἀγῶνας μεγίστους, Ad feliciter conficienda maxima certamina operam suam conferre, ix. 35. *a. Conf. Not. ad* vii. 50, 22.

Συγκατακληίειν, Una includere cum *aliquo*, i. 182. *extr. ubi ad* συγκατακληίεται *intelligitur* σὺν τῷ θεῷ. *Conf.* Συγκλῄζων.

Συγκατεργάζεσθαί τινι τὴν βασιληίην, In comparando et obtinendo regno adjuvare aliquem, i. 162. *a.* τύραννος τυράννῳ συγκατεργάζεται, viii. 142. *f.*

Συγκατῆσθαι, Una sedere, Una habitare, iii. 68. *extr. ubi al.* συγκατήμεναι γυναῖκες *fortasse non reddi debebat* Quæ mecum habitant; *sed*, Quæ olim una sedebamus et muliebribus operibus sut confabulationibus una vacabamus. *Similiter* Artifices in ædibus suis sedentes et opus facientes, κατῆσθαι *dicuntur* ii. 86. *a. ubi vide Not.*

Συγκεῖσθαι *vel* **Συγκέεσθαι** *dicitur id*, De quo inter nos conventum est, Quod inter nos constitutum habemus. *Sic*, αἱ συγκείμεναι ἡμέραι, iii. 157. *f.* κατὰ τὰ συγκείμενα, iii. 58. *a.* συγκειμένου σφι *sequente Infinitivo*, Quum conventum cum illis fuisset, ut *etc.* δοὺς τῆς ὥρης ἐς τὴν συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι, ix. 52. *a. ubi pro* συνέκειτό σφι *poterat perinde dicere* συνεθήκαντο, *quo verbo paulo post usus est Nester*, ix. 53. *a.*

Συγκεντέειν, Confodere gladio. τούτους μὲν συγκεντέουσι, iii. 77. *extr.* ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, vi. 29. *f.*

Συγκερᾶν, Commiscere. *Metaph.* συγκεράσασθαι φιλίην πρός τινα, Amicitiam (Societatem) conciliare. εἰ σφι ἐμμένει τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο, τὰ ἐστί, ἡ φιλίη ἡν π. Ξ. ἐκεράσαντο, vii. 151. *b. Inde Passivum:* Κυρηναίοισι καὶ Θηραίοισι ἐς Λαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου φιλίαι μεγάλαι συνεκρήθησαν, (*Ion. pro* συνεκεράσθησαν) iv. 152. *extr. ubi perperam olim* συνεκρίθησαν.

Συγκλῄζειν, Includere. λίμενον συγκεκλῃσμένην πάντοθεν, vii. 129. *a. cum Var. Lect. Conf.* Συγκατακληίειν.

Συγκομίζειν, Colligere, Domum comportare fruges. *Passive.* τούτων συγκεκομισμένων καρπῶν, iv. 199. *a. et mox*, ὀργῇ συγκομίζεσθαι, *dein rursus*, συγκεκόμισται οὗτος.

Συγκόπτειν, Concidere, Rescindere. χειμὼν μέγας συνέκοψε πάντα καὶ διέλυσε, vii. 34. *extr.*

Συγκτίζειν, Cum alio condere coloniam. συγκτίζουσι Βάττῳ Κυρήνην ἄμεινον πρήξειν, iv. 156. *a. Vide Notata in Var. Lect.*

Συγκτίστης, ου, ὁ, Ejusdem coloniæ deducendæ socius, v. 46. *a.*

Συγκυβεύειν τινί, Alea ludere cum aliquo, ii. 122. *a.*

Συγκύπτειν, Sedere una, In eamdem rem incumbere, Consentire, Conspirare. οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ, συγκύψαντες ποιεῦσι, iii. 82. *m. N. ubi perperam* συγκρύψαντες *olim. et* συγκύψαντες τωὐτὸ πρήσσουσιν πάντες, vii. 145. *f.*

Συγκυρέειν, 1. *generatim quidquid* Accidit, Evenit; *quem ad modum* τὰ κατὰ τὴν θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα, viii. 136. *m. sunt* Calamitates quæ mari ipsis acciderant. *Sic*, φράζων τῇ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα, i. 119. *a.* οὐκ ἔχω εἰπεῖν οὔτε εἰ ἐκ προνοίης τοῦτο ἐποίησε, οὔτε εἰ συνεκύρησε κατὰ τύχην παραπεσοῦσα ἡ νῆυς, viii. 87. *m.* 2. *Sigillatim vero* συγκυρέειν *dicuntur* Res quæ Coincidunt, quæ Simul eodem tempore Accidunt, *aut* eodem in loco Concurrunt. τῆς αὐτῆς ἡμέρης —συνεκύρησε καὶ γενέσθαι *etc.* Coincidit ut eodem die *etc.* ix. 90. *a.* ἐνθαῦτα συνεκύρεον νῆες, ἥ τε—καὶ ἡ *etc.* Concurrebant ibi, *nempe non hostiliter, sed* Occurrebant sibi mutuo, *aut* Accidit ut simul eodem fere loco, haud procul a se invicem, versarentur duæ naves, viii. 92. *a. N.*

Passivum, si proba librorum scriptura est, legitur ix. 37. *f.* τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκεκυρημένον, *quod intelligitur* Odium in Lacedæmonios conceptum; *ac passiva verbi forma indicat fortasse* Mutuum odium, Odium inter illum et Lacedæmonios conflatum. *Vide Not.*

Συγχέειν, Confundere, Summa miscere imis, Turbare, Disturbare. συγχέειν ὁμοῦ πειρᾶσθε τοὺς παρεόντας τάφους, iv. 127. *m.* τὴν ὁδὸν, τῇ Ξέρξης τὸν στρατὸν ἤλασε, οὐ συγχέουσι θρῆικες, σέβονταί τε μεγάλως, vii. 115. *f. Metaphorice:* κείνους συγχέαι (Confundere, Violare) τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα, vii. 136. *f. N.* ἡ ἀγγελίη συνέχεε αὐτοὺς (Turbavit, Consternavit) οὕτω, ὥστε τοὺς κιθῶνας καταῤῥῆξαντο πάντες, viii. 99. *m.* συνεχέοντο αἱ γνῶμαι τῶν φαμένων, Conturbati sunt animi eorum qui dixerant *etc.* vii. 142. *f.*

Digitized by Google

Συγχοῦν, 1. Adgesta terra tegere, Obruere, Obstruere. *συνέχωσα (τὴν σορὸν) ὀπίσω*, Terra rursus obrui loculum, i. 68. *m. τὰ φρέατα καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν*, iv. 120. *a. cujus rei iterum mentionem faciens scriptor, τὰ ὕδατα συγχώσαντες ait* iv. 140. *a. Rursus, τὴν κρήνην συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν*, ix. 49. *m.*

2. *Sed alibi συγχοῦν rectius* Solo æquare, Destruere, Diruere, ut nil nisi Ruinæ et confusa lapidum strages supersint. *Sic, εἴ που τι ὀρθὸν ἦν τῶν τειχέων ἢ τῶν οἰκημάτων, πάντα καταβαλὼν καὶ συγχώσας*, ix. 13. *m. τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα τε καὶ συγκεχωσμένα*, viii. 144. *a. συγχώσαντες τὴν Σκιρωνίδα ὁδὸν*, viii. 71. *m. haud incommode redditur* Obstruxerunt viam ; *at non utique, ut Larcherus interpretatus est*, terra adgesta, *in saxoso præsertim monte, sed saxorum, puta, ingenti congerie, quæ muniti valli rationem haberet, quo interclusa fuerit via et prohibiti adscendentes ; nisi potius intelligas* Subrutam et dirutam esse viæ munitionem, *ita ut et fossis et ruinis intercepta via esset.*

Συγχωρέειν, Concedere. *Συρηκουσίοισι συγχωρήσομεν τῆς ἡγεμονίης*, vii. 161. *f. Item cum Accus. rei : συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων*, ix. 35. *a.*

Συκέη, ἡ, (*comm.* συκῆ) Ficus arbor. *μέγαθος κατὰ συκέην*, iv. 23. *f. οὔτε συκέην, οὔτε ἄμπελον*, i. 193. *m. Genit. plur. συκέων, per syncopen pro συκεέων*, i. 193. *f. ubi vide Var. Lect.*

Συλᾶν, Diripere, Spoliare. *ἱρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν*, vi. 101. *f.* viii. 33. *f. Passivum : ἐπυνθάνετο ὁκόθεν σεσυλημένον εἴη τὸ ἄγαλμα*, vi. 118. *a.*

Συλλαμβάνειν, 1. Comprehendere. *ἐνὶ ἕκαστοι πάντα συλλαβόντα ἐκτεῖν*, Ut uno verbo omnia Comprehendam (Complectar) dicamque, iii. 82. *f. Similiter, σὺ πᾶν αὐτὸ (immo, αὐτὸς) συλλαβὼν εἴρηκας*, vii. 16, 3. *a. quæ verba ego quidem interpretatus sum*, Tu recte rem omnem Intellexisti Dixistique ; *sed rectius videntur alii in hanc sententiam accepisse*, Tu rem omnem brevibus verbis Complexus es. *Cum eodem usu hujus verbi convenit ille, ubi commode redditur* Colligere. *συλλαβὼν οὗτος τῆς στρατιῆς τοὺς περιγενομένους*, v. 46. *m.*

2. *συλλαμβάνειν*, Animo comprehendere, Percipere, Intelligere : *οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν*, i. 91. *m. f. et mox, οὐδὲ τοῦτο συνέλαβε*, ibid. *ἀτρεκέως μὲν οὐ πάντα συλλαβὼν τὸν λόγον*, ii. 49. *a. συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν*, ii. 56. *b. συλλαβὼν τὸ θεσπρώτιον*, iii. 64. *extr. τὴν τῶν ἀνδρῶν φωνὴν αἱ γυναῖκες συνέλαβον*, iv. 114.

3. *συλλαμβάνειν τινὶ*, Simul cum aliquo capessere rem, et manum operi admovere, Adjuvare aliquem. *τοῖσι Λυδοῖσι συμπρήκτωρ τε ἐγίνετο καὶ συνελάμβανε πρόθυμος*, vi. 125. *a. συνέλαβε γὰρ ἄλλα οἱ σύμμαχα γενόμενα ἐς τὸ πεῖθεσθαι Ἐέρξεα*, vii. 6. *a. ubi συνέλαβε vulgo,* Contigit ut, *interpretantur : at ibi verbum eodem significatu atque* vi. 125. *positum est : commode vero inter οἱ et σύμμαχα levi incisu distinguetur oratio, ut intelligatur hujusmodi constructio verborum, καὶ γὰρ καὶ ἄλλα συνέλαβόν οἱ, σύμμαχα (αὐτῷ) γενόμενα ἐς τὸ πεῖθεσθαι Ἐέρξεα. Similiter verbo Medio : συνελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον*, iii. 49. *a. Conf.* Συνεπιλαμβάνεσθαι.

Συλλέγειν, 1. Colligere. *τὰ ὀστέα συλλέξας*, i. 68. *f. συλλέγουσαι σφίσι φερνὰς*, i. 93. *m. f.* 2. Congregare, Convocare. *δὺο ὑμέας ἐγὼ συνέλεξα*, vii. 8, 1. *f. Passiv.* Convenire. *συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις*, i. 81. *ὡς δὲ συνελέχθησαν*, vii. 8, 1. *a.* ix. 50. *a. μὴ πλεῦνες συλλεχθῆτε*, ix. 45. *m.*

Συλλογὴ, ἡ, Coitio. *τὸν ἠγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς, ὥστε ταῦτα συνφανθῆναι*, v. 105. *a.*

Συλλογίζεσθαι, Animo complecti, Computare et summam colligere. *εἰ γάρ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο*, ii. 148. *a.*

Σύλλογος, ου, ὁ, Conventus, Concilium, Concio. *σύλλογον ἐκκλητον ἐποιέετο Περσέων τῶν ἀρίστων*, vii. 8. *a. et nude σύλλογον ποιήσασθαι*, viii. 24. *m. f.* 83. *a. σύλλογος ἐγίνετο καὶ πολλὰ ἐλέγετο*, viii. 74. *m. διαλύειν σύλλογον*, Conventum aut concilium dimittere, vii. 10, 4. *sed διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου*, Discedere e concilio, iii. 73. *f.*

Συλλοχίτης, ὁ, Ejusdem manipuli vel cohortis socius. *τῶν οἱ συλλοχιτέων διεφθαρμένων*, i. 82. *extr.*

Συλλυπεῖσθαι, Condolere. *συλλυπούμενοι τῷ πάθεϊ (αὐτοῦ)*, ix. 94. *a. συλλυπηθησόμενοι (αὐτῷ)*, vi. 39. *f.*

Συμβαίνειν, 1. Contingere, Accidere, *ex pervulgato verbi usu ; veluti, καὶ αὐτῷ ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι συνέβη*, vi. 103. *a. συνέβη Γέλωνα νικᾶν*, vii. 166. *a. ὀρθῶς σφι ἡ φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα*, ix. 101. *a.*

2. Convenire, Consentire, *variis modis. Sic de* Consentientibus inter se narrationibus. *ἐθέλων εἰδέναι εἰ (οἱ ἐκείνων λόγοι) συμβήσονται τοῖσι λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι*, ii. 3. *m. f. Sic et de aliis* Rebus inter se Convenientibus, Congruentibus. *ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἔδοκεε συμβαίνειν*, i. 116. *a. Porro, de* Hominibus, qui in aliquam conditionem Consentiunt, Inter quos Convenit ut aliquid fiat. *ἐς λόγους συνελθόντες, συνέβησαν ὥστε—μαχέσασθαι*, i. 82. *a. συνέβησαν ἐς τωὐτὸ οἵ τε—καὶ οἱ λοιποὶ—, τόνδε βασιλεύειν*, i. 13. *a. Denique συμβαίνειν dicitur etiam* Res in quam aliqui Consentiunt ; Res de

Digitized by Google

qua inter illos Convenit. δοκίουσι πάντα συμβεβάναι, (i. q. συμβεβηκέναι, sicut ἑστάναι i. q. ἑστηκέναι) Existimantes omnia convenisse, Composita esse omnia, iii. 146. *f. coll. cap.* 144.

Συμβάλλειν, *et* Συμβαλλέειν, *Ionico more inserta* ε *vocali; unde frequens occurrit Particip.* συμβαλλεόμενος, *nec tamen consentientibus libris: qua de formatione verbi vide Var. Lect. ad* i. 68, 16. *et ad* iii. 14, 23. *cum Not. ad istum locum, denique Var. Lect. ad* iii. 76, 8. *ubi similiter ὑπερβαλλέεσθαι præfert cod. F. Alibi antiquissimam verbi formam* Συμβαλέειν (*quæ in pervulgato Præterito perfecto βέβληκα superest, per syncopen ex βεβάληκα formato*) *tenuisse Noster videri potest: certe* συμβαλέειν, ii. 10. *a. m.* iii. 160. *a. et* iv. 42. *a. non tam Aoristus, quam Præsens tempus esse videtur, præsertim si conferas* iv. 50.

Usus hujus verbi apud Nostrum varius atque varius reperitur: significat enim

I. *Activum* συμβάλλειν,

1. Conferre, Comparare *unum cum altero.* ὥστε (*fors.* ὡς γε) εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν, ii. 10. *a.* τούτῳ οὐδεὶς ἠξίωσε ἑωυτὸν συμβαλέειν, iii. 160. *a.* εὔρεος πέρι ἡ Εὐρώπη οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεται εἶναι, iv. 42. *a.* ἐπεὶ ὕδωρ γε ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, iv. 50. *a.* τούτῳ οὐκ οἷά τέ ἐστι συμβαλέειν ἄλλον ποταμὸν, iv. 53. *a.*

Inde Passivum. οὐδὲ εἷς ἀξιός ἐστι Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι, iii. 125. *f.* τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοεικὸν συμβαλλόμενον τάλαντον, iii. 95. *a.*

2. συμβάλλειν τινὰ τινί, Committere aliquem in aliquem *vel* cum aliquo, ut ambo invicem pugnent. συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνὸς, iii. 32. *a.* ἄνδρα ἀνδρὶ καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβαλον, καὶ κύνα κυνὶ, v. 1. *m. f.*

3. συμβάλλειν τινὶ, *absque Accusativo,* Congredi cum *hoste,* Confligere, Ad manus venire. ὁ συμβαλὼν στρατὸς, i. 77. *a.* λογάδες ἑκατέρων συνέβαλλον, i. 82. *a.* ὡς συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους, i. 103. *m. f.* quibus *in locis subintelligitur* Dativus personæ, *qui alibi expressus adest, ut* συμβαλόντες τοῖσι Σκύθῃσι, i. 104. *f.* συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι, i. 128. *f. Et sic frequenter in Musis, partim cum adjecto dativo, partim subintellecto. Plura Portus collegit.*

II. *Medium* Συμβάλλεσθαι, *vel* Συμβαλλέεσθαι, *et in Aor.* Συμβαλέσθαι *significat*

1. Conjicere, Conjecturam facere; *scil.* Collatis inter se rationibus colligere et judicare. συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα τοῦτον εἶναι. τῇδε συμβαλεόμενος, i. 68. *m. ubi conf. Var. Lect. Similiter,* πρῶτος ὑποπτευσε, τῇδε συμβαλλεόμενος, iii. 68. *a.* συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον, ii. 33. *a. et* ὡς ἐγὼ συμβάλλομαι, *paulo post* ibid. οὐδ' ἔχω συμβαλέεσθαι, ἐπ' ὅτευ *etc.* iv. 45. *a.* συνεβάλοντο τὸ χρηστήριον τοῦτο εἶναι, v. 1. *f.* ἐκ τῆς ὄψιος συνεβάλετο ταῦτα, vi. 107. *a.* ὡς ἐμὲ συμβαλλεόμενον εὑρίσκειν, vii. 24. *a. et* ὡς ἐγὼ συμβαλλεόμενος εὑρίσκω, vii. 184. *a.* 187. *f.* viii. 30. *a.* συμβαλλεόμενοί σφι τὸν Βορῆν γαμβρὸν εἶναι, vii. 189. *a.*

2. Conferre, In unum conferre, Adjicere. πολλῶν ἄλλων ποταμῶν συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ, γίνεται ὁ Ἴστρος ποταμῶν μέγιστος, iv. 50. *a. et mox,* οὔτε ποταμὸς, οὔτε κρήνη οὐδεμίη ἐσδιδοῦσα, ἐς πλῆθός οἱ (*nempe τῷ* Νείλῳ) συμβάλλεται, ibid. *ubi subintelligi potest* συμβάλλεταί τι, Ad magnitudinem ejus nihil Confert; Ad magnitudinem, quam per se habet, nihil Adjicit. ἐς τὰ δῶρα δλκάδα οἱ ἔφη συμβαλέεσθαι, (*alii, nec ita male fortasse,* συμβαλλέεσθαι) iii. 135. *m. ubi* ἐς τὰ δῶρα *cum aliis interpretatus sum* Ad transferenda dona; *sed rectius intelligetur,* Ad illa dona (*sive* Donis illis) sese Adjecturum (*sive in præsenti tempore,* Adjicere) ait, onerariam navem, *etc. Similiter,* γνώμας συμβάλλεσθαι, viii. 61. *a. significat* Conferre suffragia, Adjicere sua suffragia suffragiis aliorum, Cum aliis dicere suam sententiam et ferre suffragia.

3. συμβάλλεσθαι, Computare, Supputare *et* Summam colligere. ἐπὶ δακτύλων συμβαλλεόμενος τοὺς μῆνας, vi. 63. *m. N. et* 65. *f.* τοσοῦτοι γὰρ συμβαλλομένῳ μῆνες εὑρίσκονται, ii. 31. *Similiter in Passivo:* ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι, iv. 101. *b. quæ verba perincommode Portus interpretatus est,* Viam conjecturis assequor, Viam hanc esse conjicio: *commodissime Valla,* Supputantur a me in singulos dies itineris ducena stadia.

Σύμβασις, ιος, ἡ, Conventio, Conventum, Consensio *et* Conditiones in quas consensimus. συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, i. 74. *f.*

Συμβιβάζειν, Conventionem et Pacem *inter aliquos* Conciliare. οἱ συμβιβάσαντες αὐτοὺς, i. 74. *m. f.*

Σύμβολαιον, τὸ, Argumentum, Documentum, ex quo aliquid colligitur et cognoscitur. πιστὸν γὰρ οἱ ἦν τὸ σύμβολαιον, v. 92, 7. *m.*

Συμβολὴ, ἡ, 1. Commissuram *interpretantur* iv. 10. *a. ubi habes* ζωστῆρα, ἔχοντα ἐπ' ἄκρης τῆς συμβολῆς φιάλην χρυσέην. *Mihi haud liquet. Larcherus,* ζωστῆρα, *cum Valla* balteum *intelligens, reliqua verba sic interpretatur* "à l'endroit où le baudrier s'attachoit, pendoit une coupe d'or."

Digitized by Google

2. *συμβολή*, Congressus ad pugnandum, Conflictus, Prælium. *ἐσσωθέντες τῇ συμβολῇ*, i. 66. *f. συμβολῆς γενομένης*, i. 74. *a.* vii. 210. *extr.* ix. 42. *extr. ἐνίκησαν τῇ συμβ.* iv. 159. *f. συμβολὴν ἐποιέετο*, vi. 110. *extr. ὕστεροι ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς*, vi. 120. *etc. ἀποσπεύδειν τὴν συμβολήν*, Dissuadere prælium, vi. 109. *extr. ubi quidem alii plerique τὴν συμβουλὴν præferunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Συμβουλεύειν τινί, Consulere, Suadere alicui. *συνεβούλευε Ἱπποκράτεϊ*, i. 59. *a. ubi vide Var. Lect. συμβουλεύω τοι*, vii. 51. *m. f. συμβουλεύεις, scil. ἡμῖν*, vii. 135. *f. συμβουλεύσαι* (*scil. αὐτῷ*) *τὰ ἄριστα*, vii. 237. *f. συνεβούλευον αὐτῷ μένειν*, viii. 103. *a.*

Συμβουλεύεσθαι τινί, Deliberare cum aliquo, Consulere aliquem. *συμβ. τῇ γυναικί*, ii. 107. *m. εἰ μὲν δὴ συμβουλεύσαί μοι*, vii. 235. *a. et omisso dativo personæ, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, nempe ἀνδρὶ πολίτῃ*, Quando civis civem consulit, vii. 237. *m. et mox iterum συμβουλευομένου τε, nempe ξείνου ξείνῳ*, Quando hospes (peregrinus) hospitem consulit, ibid. *f. ubi utrobique, suo more, Scriptor noster Genitivum participii absolutum posuit, licet verba utrobique sequentia, ὑποθέοιτο et συμβουλεύσαιε, proprie Dativum casum postulassent.*

Συμβουλή, ῆς, ἡ, Consultatio. *ἔγνωσαν, συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῆσαι*, Decreverunt consultandi caussa ad deum rem referre, i. 157. *m. f. ubi in scripturam συμβουλῆς libri omnes consentiunt.*

Alibi vulgatum olim τὴν συμβουλὴν, præeuntibus codicibus nonnullis in τὴν συμβουλὴν mutandum censui. (*Vide* Συμβολή.) *Alibi, in librorum dissensu, scripturam* Συμβουλίη *probavi.*

Συμβουλίη, ης, ἡ, Consilium quod detur alicui. *ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι*, iv. 97. *extr. σὺ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι*, vii. 51. *a. οὐκ ἐξ ἴσου γίνεται ἡ συμβουλίη*, vii. 135. *m. f. πάσης συμβουλίης ἐλογήσας*, iii. 125. *a. quibus in locis omnibus libri omnes consentiunt. Sic item omnes, ἐνῆγε* (*αὐτὸν*) *τῇ συμβουλίῃ*, iii. 1. *a. m. sed paulo ante, (eodem cap.) ubi ἐκ συμβουλίης dabant codd. nonnulli, vulgatam olim scripturam ἐκ βουλῆς revocavi.* (*Vide ibi Var. Lect. et Not.*) *εἶπας ἐς σὲ μύθεαι ἕπεα χρηστῆς εἵνεκα συμβουλίης*, (*minus recte* συμβουλῆς *olim edd.*) vii. 15. *a. ἔδοξέ οἱ καὶ Ἀρτεμισίην ἐς συμβουλίην* (ad dandum consilium) *μεταπέμψασθαι*, viii. 101. *a. tum, ἤσθη τῇ συμβουλίῃ Ξέρξης*, viii. 103. *a. ubi rursus olim ἐς συμβουλὴν, et τῇ συμβουλῇ.*

Συμμαχέεσθαι, *i. q. συμμάχεσθαι. Metaphorice, τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται*, Ratio militat mecum, Pro me pugnat, vii. 239. *a.*

Συμμαχίη, ἡ, *metonym. pro οἱ σύμμαχοι*, Socii. *ἐς τὰς ἄλλας συμμαχίας ἔπεμπε καὶ ἐς Λακεδαίμονα*, i. 82. *a.*

Συμμαχικὸν, τὸ, *scil. στράτευμα*, Sociorum exercitus; *aut omnino idem ac οἱ σύμμαχοι. τοὺς ἑωυτοῦ πολίτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ*, vi. 9. *m.*

Σύμμαχος, *non solum ὁ*, Socius, Auxiliaris; *sed et ἡ, ut, συντυχίη ἐγεγόνεσαν σύμμαχοι* (*αὐτοῖς*), Casus incidit, illis Favens, Adjuvans illos, v. 65. *a.*

Συμμένειν, Manere, Permanere, Durare, i. 74. *f. Vide* Σύμβασις.

Συμμετρεῖσθαι, Dimetiri, Commetiri. *συμμετρησάμενοι τὴν ὁρὴν τῆς ἡμέρης*, iv. 158. *b.*

Σύμμιγα, *Adverb.* Mixtim, Promiscue. *ἐπεὰν συλλεχθέωσι σύμμιγα ταῖσι γυναιξὶ*, Promiscue una cum mulieribus, vi. 58. *m.*

Συμμίσγειν, 1. Miscere. *συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα*, Jungentes et misceates castra, iv. 114. *a. Inde Passivum: οὐ συμμίσγεσθαι τοὺς παῖδας τοῖσι—παισί*, iv. 138. *m. ubi olim συμμίγνυσθαι edd. contra Herodoti usum. ὀμβρίου ὕδατος συμμισγομένου πολλοῦ αὐτοῖσι*, ii. 25. *m. εἶναι ὅστις τῶν οὐδένα, τῷ οὐ κακὸν συνεμίχθη*, (*scil. τοῖσι ἀγαθοῖσι*, bonis aut commodis, quibus cæteroquin fruitur aut fruitos est,) vii. 203. *f. Et Activum notione Passivæ: οὐ συνέμισγον οὗτοι βασιλέϊ*, Hi cum rege non miscebantur, vii. 40. *a. ubi temere transpositis literis codd. nonnulli συνόμισγον præferunt, sicut et* i. 127. *f.* vi. 14. *a. et ἐπισμιγόμενοι*, i. 185. *f.*

2. *συμμίσγειν* (*scil. ἑωυτὸν*) τινὶ, Congredi cum aliquo ad colloquendum, in Colloquium venire, Sermones miscere, Sermones conferre. *συμμίσγουσι ἐνὶ ἑκάστῳ*, i. 129. *a. m. ἐθέλων τῇ μητρὶ συμμίξαι*, ii. 64. *a. N. ἔνθα συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ*, iv. 151. *m. συμμίξας τοῖσι Ἀμαζόσι ἀνέπειθε* (*αὐτοὺς*), vi. 23. *a. ἄγγελοι συμμίξαντες Γέλωνι*, vii. 153. *a. θέλων αὐτῷ συμμίξαι*, viii. 79. *m. ἐθέλων συμμίξαι σφι καὶ πυθέσθαι τὰς γνώμας*, viii. 67. *a. Singularis est verbi constructio, ἔφη ἐθέλειν οἱ κοινόν τι πρῆγμα συμμίξαι*, De re quadam communi velle se cum illo agere, viii. 58. *a.*

3. *συμμίσγειν*, Hostiliter congredi ad pugnandum. *συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν*, iv. 127. *a. m. συμμισγόντων δὲ τῇ ναυμαχίῃ*, i. 166. *m. οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι συνέμισγον τοῖσι Πέρσῃσι*, i. 127. *f. ὡς δὲ ἀγχοῦ ἐγίνοντο καὶ συνέμισγον ἀλλήλοισι*, vi. 14. *a.*

4. *Semel de* Venereo congressu *intelligi poterat, τῇ πρώτον συνεμίχθη*, iv. 114. *a. Sed et ibi rectius latiore significatu accipietur*, Cum qua primum erat congressus.

Digitized by Google

Simplex verbum Μίγνυσθαι, *sigillatim de* Coitu maris cum fœmina *usurpatum Nostro, supra vidimus.*

Σύμπας, αντος, Universus. *τοῦ σύμπαντος στρατοῦ libri omnes* vii. 82. *a. Sic et olim σύμπαντος τοῦ στρατεύματος,* vii. 187. *a. ubi nunc συνάπαντος ex aliis codd. Conf.* Ξενέας.

Neutrum: τὸ δὲ σύμπαν (ἔφησαν) εἶναι, *seq. Infinit.* Summam rei aiebant in eo verti ut *etc.* vii. 148. *f.*

Συμπείθειν τοὺς Λακεδαιμ. *pro vulgato* συμπέμπειν, v. 90. *extr. probavit Gronovius in Notis, intelligens* Persuadere Æacidis ut sibi auxilium ferant, *et similimum esse monens id quod apud Justinum* xx. 2. *legitur:* "Spartani, longinqua militia gravati, auxilium a Castore et Polluce petere eos jubent." *Sed vide monita a Wesselingio in Notis ad Herodoti locum.*

Συμπέμπειν, Mittere cum aliquo. *συνέπεμψε τοῖσι παισὶ φύλακον,* viii. 104. *a. Conf.* Συμπείθειν.

Συμπεραίνειν, Una perficere, Una finire. *Legebatur olim hoc verbum* ii. 11. *m. ubi* Duo sinus maris *memorat Herodotus ὀχεδὸν ἀλλήλοισι συμπεραίνοντας τοὺς μυχούς, quæ verba Valla interpretatus erat,* Qui prope inter se suos recessus terminent. *At ibi commodius ex aliis codd. receptum est* συντετραίνοντας.

Συμπίπτειν, 1. Accidere, *et præsertim, vi præpositionis* σύν, Simul accidere, *quasi Latine dicas* Coincidere. *τοῖσι καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκεε ἔρις ἐοῦσα,* i. 82. *a. συνέπιπτε γὰρ καὶ τὸν ἑστιγμένον ἀνίχθαι,* v. 35. *a.* Ἀριστα γόρῃ δὲ *συνέπιπτε τοῦ αὐτοῦ χρόνου πάντα ταῦτα συνελθόντα,* v. 36. *a. συνέπιπτε ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας,* viii. 15. *m. συνέπιπτε τοιοῦτο ὥστε τοὺς μὲν μὴ τολμᾶν, τοὺς δὲ etc.* viii. 132. *f. συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάστασιν,* Accidit ut utrique simul in senatum introducerentur, viii. 141. *m. τῆς ἡμέρης συμπιπτούσης,* ix. 100. *m. Haud satis exploratum est, quid sit quod ait Herodotus* ii. 49. *m. f. οὐ δὴ συμπεσέειν γε φάσω τά τε ἐν Αἰγύπτῳ ποιεύμενα, καὶ τὰ ἐν τοῖσι Ἕλλησι, quo de loco vide Adnot.*

2. *συμπίπτειν dicitur etiam Res quæ alii rei* Congruit, Convenit, Consentit, *ὥστε συμπεσέειν τὸ πάθος (τῶν Μιλησίων) τῷ χρηστηρίῳ τῷ ἐς Μίλητον γενομένῳ,* vi. 18. *d. συμπεσεῖν τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσι,* vii. 151. *a. καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον,* ix. 101. *a.*

3. *Valet etiam* συμπίπτειν *idem ac* ἐμπίπτειν *vel* ἐσπίπτειν, Incidere. *ἀσπίδῃσι συμπεπτωκότα,* iii. 52. *a. ἐς νεῖκεα συμπεσόντες,* ix. 55. *a.*

4. *συνέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος olim vulgabatur* in. 102. *m. ubi rectius συνεσέπιπτον alii libri dederunt. Vide Not. Sed* i. 215. *a. m. ὁρμώμενοι διαστάντες ἐς συμπεσόντες,* Eminus pugnantes, *et* Ad manus venientes.

Συμπλέειν τινί, Navigare cum aliquo. *οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσεσθαι,* iv. 149. *a.*

Συμπλέκεσθαί τινι, Comprehensum aliquem firmiter tenere et ei quasi implicatum esse. *συμπλακέντος δὲ Γωβρύεω τῷ Μάγῳ,* iii. 78. *f. συμπλακείσης τῆς νηὸς,* Quum navis (cui rostrum navis hostilis erat impactum) implicita hæreret alteri navi, viii. 84. *a.*

Συμπληθύειν, Ad augendum (fluvium) suam partem conferre. *αὐτιγενέες ποταμοὶ Σκυθικοὶ συμπληθύουσι,* iv. 48. *extr. ἡ χιὼν, ἐσδιδοῦσα ἐς τὸν Ἴστρον, συμπληθύει αὐτὸν,* iv. 50. *m.*

Συμπληροῦν, Una *cum alio* complere. *Πλαταιέες, ἅπαροι τῆς ναυτιλίης ἐόντες, συνέπλήρουν τοῖσι Ἀθηναίοισι τὰς νέας,* Simul cum Athenienses naves compleverunt propugnatoribus, viii. 1. *a.*

Σύμπλοος, ὁ, Navigationis socius. *σὲ καὶ τοὺς σοὺς συμπλόους,* ii. 115. *f. πάντων ὁρεόντων τῶν συμπλόων,* iii. 41. *m. δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν,* Vit. Hom. 17. *m.*

Συμπράσσεσθαι, *vide* Συμπρήσσ.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Adjutor. *Λυδοῖσι συμπρήκτωρ ἐγίνετο,* vi. 125. *a.*

Συμπρήσσεσθαί τινι, *i. q.* τιμωρεῖσθαί τινι, Ulcisci cum aliquo injuriam illi illatam, Adjuvare aliquem in ulciscenda injuria ei illata. *ὅσοι Ἑλλήνων συνεπράξαντο (olim συνεπραξ. edd.) Μενέλεω τὰς Ἑλένης ἁρπαγάς,* v. 94. *extr. N. Conf.* Συνεκπρήσσεσθαι.

Συμπροπέμπειν, Una cum aliis comitari et deducere aliquem. *συμπροέπεμψε Ξέρξεα φεύγοντα,* ix. 1. *b.*

Συμφέρειν, 1. Conferre in unum, In commune conferre. *εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήια κακὰ ἐς μέσον συνενέγκαιεν,* vii. 152. *m.* Caspii, cum tribus aliis populis *ἐς τέντὸ συμφέροντες,* In unam summam conferentes tributum, *διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον,* iii. 92. *m.*

2. Conducere, Prodesse. *τὸ καὶ συνήνεικε ποιησάσῃ,* viii. 87. *m. οὐ μέντοι ἐς τέλος οἱ συνήνεικε τὸ ἔχθος,* ix. 37. *f.*

3. *συμφέρειν et* σημφέρεσθαι, (*sicut* συμβαλεῖν *et* συμπίπτειν) Accidere. Evenire. *τοιόνδε τι συνήνεικε γενέσθαι,* vi. 23. *a.* viii. 88. *a. συνήνεικε δ' αὐτόθι θῶμα γενέσθαι τοιόνδε,* vi. 117. *a. συνήνεικε αὐτὸν—ἀποθανεῖν,* vii. 4. *a.* 117. *a. συνήνεικε ἐσσωθῆναι,* vii. 10, 2. *Pro* συνήνεικε iii. 129. *a. habet* συνένεικε *noster cod. F. neglecto augmento: sicut* συνδιένεικαν *plerique libri præferunt* v. 99. *a. Passivi hæc sunt exempla:* συνενείχθη τοιόνδε γενέσθαι πρῆγμα, i. 19. *a. συνενεχθῆναι*

Digitized by Google

δέ οἱ τυφλὸν γενέσθαι, ii. 111. *a.* οὐδὲν σφι χρηστὸν συνεφέρετο, iv. 157. *a.* ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνοίσεσθαι οἷόν περ ἀπέβη, viii. 86. *m.* ἡμῖν πολλὰ συμφέρεται ἐς τὸ ἄμεινον, Multa nobis cadunt (eveniunt) meliorem in partem; Multa nobis prospere cedunt, vii. 8, 1. *m.* τά τε ἄλλα συνήνεικε αὐτῇ ἐς εὐτυχίην γενόμενα, viii. 88. *m. f.*

Ut Latine dicimus, Bene, Male, mihi *evenit; sic et Græcum verbum* συμφέρεσθαι, *cum Adverbio subinde construitur.* πειθομένοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι, Si paruerint, (ait) bene eis eventurum esse; *proprie,* melius; *nempe* melius quam si contra fecerint. καὶ σφι ἰδρυσαμένοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι, v. 82. *a. m.* 114. *extr.* Θηραίοισι συνεφέρετο παλιγκότως, Theræis iterum male evenit; Recruduerunt Theræis calamitates, iv. 156. *a. Not.*

Reperitur etiam ejusdem verbi constructio hujusmodi: συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ, Qui in eo est ut ingens in malum Incidat; Cui ingens imminet calamitas, vi. 50. *extr.*

4. συμφέρεσθαί τινι, Convenire, Consentire cum aliquo. ἐν τόδε ἴδιον νενομίκασι καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώποισι, i. 173. *f. N.* εὗρον οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἕλλησι συμφερομένους, ii. 44. *a.* συμφέρεται δὲ ὦντὸς (*sive* ὠντὸς) εἶναι τὸν οἱ Ἕλληνες ἀείδουσι, ii. 79. *a. ubi perperam Portus* συμφέρεται Conjicitur *interpretatur; Larcherus,* Consentiunt vulgo omnes, *intelligit; commode Valla,* Congruit cum eo *etc. nempe* Congruit ita ut prorsus idem sit. συμφέρονται δὲ καὶ τόδε (*nempe,* κατὰ τόδε) ἄλλο Αἰγύπτιοι Λακεδαιμονίοισι·—τόδε μέντοι ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι συμφέρονται, ii. 80. *cum Var. Lect. et Not.* οὐδὲ οὗτος (ὁ Ἀριστέης) συμφέρεται περὶ τῆσδε τῆς χώρης, Σκίθῃσι, iv. 13. *extr.* τὰ δ' ἐπίλοιπα τοῦ λόγου συμφέρονται Θηραῖοι Κυρηναίοισι, iv. 154. *a. et similiter* vi. 59. *a. et* 60. *a. De* Morum et ingeniorum atque animorum concordia *usurpatur hoc verbum, ubi de* Novis nuptis *loquens Herodotus ait,* εἰ δὲ μὴ συμφεροίατο, Sin sibi mutuo non convenerint, i. 196. *f. et ubi* Amazones, adolescentibus Scythis cohabitantes, οὐκ ἂν δυναίμεθα αὐτῇσι (*nempe,* τῇσι Σκυθικῇσι γυναιξὶ) συμφέρεσθαι, Nobis convenire cum illis non posset, Nulla inter nos et illas foret concordia, iv. 114. *f.*

Συμφοραίνειν, Lamentari, Calamitatem suam deplorare, *non videtur esse Herodoteum verbum, legitur tamen in* Vit. Hom. *cap.* 14. *a.* ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐσυμφορῆνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε.

Συμφορέειν, Congerere. συμφορήσας (*scil.* τὸν κόσμον, ὃν ἀπέδυσε τὰς γυναῖκας) κατέκαιε, v. 92, 7. *m.* (*Conf.* Ἀποδύειν.)

συνεφέρεον τὰ ὀστέα ἐς ἕνα χῶρον, ix. 83. *m.*

Συμφορὴ, ῆς, ἡ, 1. *generatim,* Fortunæ casus *in utramvis partem. Sic,* πᾶν ὅστι ἄνθρωπος συμφορὴ, i. 32. *m. N. ubi aliis quidem* συμφορὴν *in sinistram partem accipientes,* Calamitatem *interpretatur, mihi vero tota dispatationis connexio postulare visa est, ut hoc dixisse Solonem intelligeremus,* Omnibus modis (Omni ex parte) homo Casus est, *id est,* Fortunæ casibus obnoxius. *Similiter, ubi apud Nostrum memoratur* ἄχαρις συμφορὴ, (αἱ, συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, i. 41. *a. et* ἦν τις τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα, vii. 190. *extr.*) *vocabulum hoc non per se* Calamitatem *significat,* (*quælibet enim calamitas* ἄχαρις *est*) *sed* Fortunæ casum. *Eodem pertinet quod ait* ἐπὶ συμφορὴν ἐπέπεσε ἀνεθέλητον, vii. 88. *a. Conf.* Ἀνεθέλητος.

2. *Sed idem vocab.* συμφορὴ *plerumque utique* In deteriorem partem *accipitur, et* Calamitatem *significat.* συμφορὴν ταύτην ἐς κουφότατα φέρων, i. 35. *f.* ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος, iii. 64. *f.* συμφορῇ ἐχόμενος, i. 35. *a. ubi unus codex* χρεόμενος *præfert, quem ad modum omnes dant* συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον, i. 42. *a. et* συμφορῇ ἐχρῆτο, iii. 41. *extr. et* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται, iii. 117. *m. et* συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, viii. 20. *extr. Quod ait* ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς, iv. 156. *a. idem valet ac* τὰς τῶν συμφορῶν αἰτίας, Calamitatum caussas. *Frequentata Nostro maxime est formula hujusmodi:* συμφορὴν (συμφ. μεγάλην) ποιεῖσθαί τι, Magnam sibi calamitatem ducere aliquid, Calamitatis loco habere *et* Tamquam calamitatem dolere *aut* lugere. *Sic* iv. 79. *extr.* v. 5. *extr.* 35. *f.* vii. 117. *m. et extr.* viii. 10. *m.* 69. *a.* ix. 77. *a. Similiter,* (ταῦτα) συμφορὴν ἐποιεῦντο διπλῆν, v. 90. *m. Reperitur vero etiam constructio hujusmodi,* ὁρέων Ξέρξεα συμφορὴν μεγάλην ἐκ τῆς ναυμαχίης ποιεύμενον, Xerxen videns ex pugnæ navalis exitu gravi dolore adfectum, viii. 100. *a.*

Σύμφορος, ὁ, ἡ, Utilis. ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, viii. 60, 1. *m.*

Συμφράσσειν, Communire, Arcte conjungere ut nihil spatii supersit. πίλοισι ἐρινέοισι περιτείνουσι, συμφράξαντες δὲ (αὐτοὺς) ὡς μάλιστα, iv. 73. *f.*

Συμφυλάσσειν, Una cum aliis custodire. δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολήν;—ἡμεῖς μέν νυν ἑτοῖμοί εἰμεν συμφυλάσσειν, vii. 172. *m.*

Συμψῆν, *proprie* Corradere. *Quid vero sit potissimum quod verbo hoc significatum voluerit Herodotus, haud satis in promptu est. De* Fluvio *quodam* rapido Scythiæ, in quem temere ingressus exercitus Persicus et

Digitized by Google

ferox equus, *ait*, ὁ δέ μιν (*nempe* ὁ ποταμὸς τὸν ἵππον) συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχόμενον φέρων, i. 189. *m. ubi quid spectarint veteres Grammatici* (*Glossator Herodoti, eumque sequentes Suidas h. v. et Gregorius Corinth. dialect. Ionic.* §. 104.) *verbum* Συμψήσας *interpretantes* συντρίψας, *difficile dictu est; nisi forte* συντρίψας, *ut sæpius hoc verbum Polybius usurpavit, intellexerunt* Frangens vires et ferocium equi, *aut* Evertens, Deturbans, Prosternens *illum. Equidem, auctoritatem magis quam certam rationem secutus, vulgatam Vallæ interpretationem,* Contorquens, *in Latina versione tenui. Rectius fortasse Henr. Stephanus, consentientem habens Schneiderum, collato Scholio ad Aristoph. Nub.* 971. συμψήσας Absorbens *intelligit* et e conspectu hominum subducens. *Utut sit, eamdem loquendi formulam ab Herodoto mutuati sunt duo sequioris ævi scriptores; Iamblichus, apud Suidam scribens,* Διαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν: *et Eusebius philosophus, apud Stobæum,* (*Eclog. lib.* ii. *cap.* 9. *P.* ii. *T.* i. *p.* 416. *ed. Heeren,*) συμψήσοντος καὶ παρασυρέοντος τοὺς κατενεχθέντας ἐπ' αὐτὸν ποταμοῦ. *Cæterum de eodem verbo consuli merentur quæ docte congessit Biel in Thesauro Philologico Vet. Test. T.* iii. *p.* 364.

Σὺν, Cum. *Attica forma* ξὺν *pro* σὺν, *sive in ipsa Præpositione, sive in Compositis, perraro apud Nostrum utitur codex unus et alter: sed frequentius noster cod. F. inde a libro sexto.*

De vi voculæ σὺν *in Compositis verbis* Lugendi aut Gaudendi *vide Adnot. ad* vi. 39. *f.*

Συνάγγελος, ὁ, Nuncii socius, vii. 230.

Συνάγειν, Congregare, Contrahere, *et similia.* συναγαγόντες ἐς ἕνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, vii. 60. *a. N.* συνάγουσι (οἱ δύο ποταμοὶ) τὰ τέρματα, Contrahunt suos limites, Exiguo intervallo distantes fluunt, iv. 52. *f.* οὐ πρόρρην συνάγοντες (τῶν πλοίων), Non (in augustum, in arctum) contrahentes navigiorum proras, i. 194. *a. Sic* ἐς ὀξὺ, ἐς στενὸν, συνῆχθαι *apud Diodorum et Athenæum; cf. Not. ad Herodot.* vii. 64, 7 *seq.* προβαίνοντος τοῦ ἔργου, συνῆγον αἰεὶ τὴν διώρυχα, Ut progrediebatur opus, sic angustiorem faciebant fossam, vii. 23. *f.*

Συναινέειν τινὶ, Laudare, Probare factum aut consilium alicujus. ἴστε ὑμῖν Κορινθίους γε οὐ συναινέοντας, v. 92. *extr.*

Συναιρέειν πόλιν, Una cum alio capere urbem. τὸν Δωριέα συνελεῖν (σὺν τοῖς Κροτωνήταις) τὴν Σύβαριν, v. 44. *m.* 45. *a.*

Συναλίζειν, Congregare. ἐς μίην πόλιν συναλίσαντα πάσας ὑποσπῆσαι, ii. 111. *m. f.* συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνθέξε, vii. 13. *a.* συνήλισαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς γυναῖκας, i. 176. *a.* (*ubi olim* συνείλησαν *edd.*) συνηλίζοντο καὶ ἐβοήθεον τοῖσι Λυδοῖσι, v. 102. *a.* πυθόμενοι συναλίσαι τοὺς Παίονας, v. 15. *a. ubi et simplex* ἁλισθέντες *paulo ante.*

Συναμφότεροι, Utrique simul et conjunctim: οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοισι,—οὗτοι συναμφότεροι ἀγίνεον δῶρα, iii. 97. *a. m.* Pariter utrique, Hi æque atque illi. Τυρρέες καὶ Κίθνιοι, ἐόντες συναμφότεροι οὗτοι Δρύοπες, viii. 46. *f.* Simul (*sive* Pariter et Perinde) de utroque genere: βασιλέας ἐστήσαντο, οἱ μὲν Λυκίους, οἱ δὲ Καύκονας, οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους, i. 147. *a.*

Συνάπας, Simul omnis, Simul totus, Universus. (*conf.* Σύμπας.) ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας, ii. 112. *m.* τοῦ συνάπαντος στρατεύματος ἀριθμὸς, vii. 187. *a.* Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ, ii. 39. *f.* συναπάσης τῆς Ἑλλάδος, ix. 45. *a.*

Plural. οὗτοι στάδιοι γίνονται συνάπαντες τριακόσιοι, i. 178. *m.* συναπάντων ἄρχουσι Μῆδοι, i. 134. *f. Sic,* κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, i. 98. *m. f. ubi perperam olim* συναστόντων *edd.* τοῖσι συνάπασι ἄλλοισι, v. 49. *m.* καὶ ἐνὶ ἑκάστῳ καὶ συνάπασι, vi. 128. *a. m. N. ubi prave olim* σὺν ἅπασι *edd.*

Συναπελαφρύνειν *vide* Συνετελαφρ.

Συναπίστασθαι τινὶ, Deficere simul cum aliquo. ἀνέπειθε πάντας συναπίστασθαι, v. 104. *f.* ὡς ἂν ἐκόντες αὐτῷ συναπισταίατο, *Ion. pro* συναφίσταντο, v. 37. *m. ubi prave olim* συναπιστέατο *edd. de quo corrigendo Portus etiam monuerat.*

Συναποθνήσκειν τινὶ, Simul cum aliquo perire, v. 47. *a.*

Συνάπτειν, 1. Conjungere, Connectere, Conserere; *et notione Intransitiva sive Passiva,* Conjunctum, Contiguum esse. τὸ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ, ii. 75. *f.* 2. *In Re militari,* συνάπτειν μάχην, vi. 108. *m. f.* συνάπτειν (τοῖς πολεμίοις), Congredi, Manum conserere cum hoste. *Sic,* μελλόντων δὲ αὐτέων συνάψειν, *scil.* ἀλλήλοις, Quum in eo essent ut ad manus venirent, iv. 80. *m. Sed et transitive cum Accusativo:* Ducere exercitum in pugnam: *sic,* μελλόντων δὲ συνάψειν τὰ στρατόπεδα ἐς μάχην, v. 75. *a.* οὗτος ὁ τὸν πόλεμον ἦν συνάψας, Hic bellum Conflaverat, Concitaverat, i. 18. *m. Similiter in Passivo.* ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, Quo tempore mihi oborta contentio (conflatum bellum) erat cum Carthaginiensibus, vii. 158. *a.*

Perperam olim συναστόντων *legebatur* i. 98. *m. f. pro* συνάπαντων.

Συναράσσειν, Contundere, Confringere. μάχη ξύλοισι γίνεται, κεφαλάς τε συναράσ-

Digitized by Google

σονται πολλοί, ii. 63. *f.* συναραχθέντων δὲ τῶν πλοίων (τῷ χειμῶνι), vii. 170. *m.*

Συναύξεσθαι, Simul augescere, Simul crescere et viribus augeri. *αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες*, iii. 134. *m.*

Συνάχθεσθαί τινι, Dolere cum aliquo. *πιεζουμένοισι ὑμῖν συναχθόμεθα*, viii. 142. *m.*

Συνδιακινδυνεύειν, Periculum (certaminis) adire cum aliquo. *οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν (αὐτῷ)*, vii. 220. *a.*

Συνδιαφέρειν τινὶ πόλεμον, Belli labores et pericula simul cum aliquo sustinere, perferre; In gerendo bello sociam præstare operam. *ἅμα ἡμῖν αἰεὶ μαχόμενοι, προθύμως συνδιαφέρουσι τὸν πόλεμον*, v. 79. *f.* *οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον συνδιήνεικαν*, i. 18. *extr. et* v. 99. *a. ubi συνδιένεικαν neglecto augmento, sicuti συνήνεικε præfert cod. F.* iii. 139. *a.*

Συνδιαχειρίζειν, Simul administrare, Simul peragere. *τὰ λοιπὰ συνδιεχείριζον*, ix. 108. *a.*

Σύνδουλος, *non solum ὁ, sed et ἡ*, Conservus, Servitutis socius *aut* socia; Eidem hero serviens. *δούλη ἦν Ἰάδμονος, σύνδουλος δὲ Αἰσώπου*, ii. 134. *f. Similiter συνοίκεε τῇ ἑωυτοῦ συνδούλῳ recepi ex cod. Vat.* i. 110. *a. ubi alii vulgo συνδούλῃ.*

Σύνδυο, Bini. *οἱ δὲ, σύνδυο κύλικας ἔχοντες, πίνουσι*, iv. 66. *extr. N.*

Συνέδριον, τὸ, Consessus, Concilium. *διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου*, viii. 56. *b. ἐξέρχεται ἐκ τοῦ συνεδρίου*, viii. 75. *a.*

Σύνεδρος, ὁ, Adsessor in concilio. *Περσέων οἱ (τῷ Καμβύσῃ) συνέδρων ἐόντων*, iii. 34. *m.*

Συνειδέναι τινὶ, *quasi* Conscium esse cum aliquo, Compertas habere res ab altero gestas. *συνοίδαμεν ὑμῖν—τοῖσι πολλὸν προθυμοτέροισι*, ix. 60. *extr. εἰ τέοισί τι χρηστὸν συνείδεε πεποιημένον*, viii. 113. *f. ubi συνείδεε non differt a συήδεε, quod habent alii, nisi quod Ionico more neglectum sit augmentum. τοῖσί τι συνῄδεατε*, Quorum res quasdam bene gestas compertas habebatis, ix. 58. *m. N. ubi perperam olim συηδέατε præferebant libri omnes. Alia ratio est verbi προῄδεαρο*, i. 61. *quod vide in* Προαιδέεσθαι.

Συνειλέειν, 1. Convolvere, Colligere in fasciculum. *συνειλέουσι τὰς ῥάβδους ὀπίσω*, iv. 67. *a. ubi opponitur διεξελίσσουσι paulo ante.* 2. In unum locum Compellere et Concludere. *τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας*, iii. 45. *f. Sic percommodum per se erat quod olim* i. 176. *f. vulgabatur, συνείλησαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν: at ibi quidem rectius ex aliis codicibus συνήλισαν receptum videtur, et συνείληαν interpretamenti speciem habet, ex verbo proxime præcedente κατειλημένοι adsciti.*

Συνεῖναι, *vide* Ξυνιέναι.

Συνεπαίνειν, *dicitur* Suffragium quod aliis consentiens ex urna exit: *aut omnino*, Suffragium aliis consentiens. *τῶν δὲ κατὰ ταὐτὰ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον, κελευόντων etc.* i. 206. *f. αἱ γνῶμαι τῶν λεγόντων αἱ πλεῖσται συνεξέπιπτον — ναυμαχέειν*, viii. 49. *m. Deinde et Is* cujus suffragium cum aliis consentit, *aut* Cujus nomen simul cum alio ex urna educitur, *ipse συνεπαίνειν dicitur. οἱ πολλοὶ συνεξέπιπτον, Θεμιστοκλέα ἄριστον κρίνοντες*, viii. 123. *b. ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ*, v. 22. *extr. N.*

Συνεκπρήσσεσθαι, i. *q.* Συμπρήσσεσθαι, *quod vide. Μίνως μηνίων ὅτι οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γενόμενον*, vii. 169. *m. N.*

Συνελευθεροῦν τινὰ τινός, Ad libertatem aliquem a servitute alicujus sociam conferre operam. *συνελευθέρου αὐτοὺς τοῦ μουνάρχου*, v. 46. *m. f. σὺ δὲ βοήθει (sive βοήθεε) τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα καὶ συνελεύθερου*, vii. 157. *m.*

Συνεπαινέειν, Comprobare. *τὸ ὄνειρον φαντάζεταί μοι, οὐδαμῶς συνεπαινέον ποιέειν μὲ ταῦτα*, vii. 15. *m. N. ubi quidem genuinum videtur quod dant codd. nonnulli, συνέπαινον ἐόν.*

Συνέπαινος, ου, ὁ, ἡ, Collaudans, Comprobans, Consentiens. *εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ*, iii. 119. *a. συνέπαινα ἔσαν οἱ Πέρσαι*, v. 20. *a.* 32. *a. Conf.* Συνεπαινέειν.

Συνεπαΐττεσθαι (*Ion. pro* συνεφαπτ.) τινός, Simul cum alio adgredi aliquem. *ἀμεῦ δεηθέντος (ὑμῶν) βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι*, vii. 158. *a.*

Συνεπελαφρύνειν (*sive* Συναπελαφρ.) τινὶ τὸν πόλεμον, Sublevare aliquem in bello gerendo, Levare alicui onus et pericula belli. *τοῖσι ὀδαμοὶ Ἰόνων τὸν πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον*, i. 18. *f. ubi rectius videtur quod alii præferunt, συναπελάφρ.*

Συνεπέσεσθαι, (*Ion. pro* συνεφέσεσθαι) E vestigio sequi. *συνεπισπόμενοι* (Aor. 2. Simul e vestigio secuti *illos*) *συνεπέπεσον ἐς τὸ τεῖχος*, ix. 102. *m. f. Conf.* Ξυνέπεσθαι.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, Operam suam conferre. *συνεπελάβοντο τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον*, iii. 48. *a. εἰ συνεπελάβετο τοῦ Σύβαριτικοῦ πολέμου*, v. 45. *f. Conf. Προσεπιλαμβάνεσθαι, et* Συλλαμβάνειν *num.* 3.

Συνέρχεσθαι *dicuntur* Res quæ Concurrunt et Simul eveniunt; *aut*, quæ in unum locum Conveniunt aut ad conficendam unam summam concurrunt. *ταῦτα πάντα συνελθόντα, τοῖσι Ἀργείοισι φόβον*

Digitized by Google

παρεῖχε, vi. 77. *f.* τριακόντορος—καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τριςχίλια, vii. 97. *extr.*

Συνεσβάλλειν, Hostiliter ingredi, Invadere regionem. συνεσέβαλον (*scil.* cum Mardonio) ἐς Ἀθήνας, ix. 17. *a.* ubi ἐς Ἀθήναν idem valet ac ἐς τὴν Ἀττικήν.

Σύνεσις, ιος, ἡ, Intelligentia, Sana mens. ἴς τις γε σύνεσιν ἔχοι, (*sive* ἔχει,) vii. 49. *a.*

Συνέσπεσθαι, Sequi aliquem simul cum aliis. συνέσπετο Δωριεῖ Φίλιππος οἰκηῒῃ τριήρει, v. 47. *a. et m.* παῖδές οἱ συνέσποντο, viii. 103. *extr.* *Conf.* Συνεπέσπεσθαι.

Συνεσπίπτειν, Simul cum alio irruere. συνεσπεσόντες φεύγουσι ἐς τὸ τεῖχος, iii. 55. *a.* *Conf.* Συνεπέσπεσθαι, *et* Ἐμπίπτειν num. 4.

Συνεστίη, ἡ, Convivium. ἐν τῇ συνεστίῃ, vi. 128. *m.* ubi alii quidem συνεστοὶ præferunt, quod verum ac restituendum Herodoto videtur, a Nominativo ἡ Συνεστὰ, cujus formæ vocabulo εὐεστὰ pariter utitur Noster. Altera vocabuli forma si uti voluisset Scriptor, συνιστίη dicturus fuisse videtur, non συνεστίη.

Συνευνῶσθαι, passiva notione, Quod intelligi potest. ἐπεὶ δὲ συνευνᾶ σφι ἤδη ἡ γυνὴ, ii. 57. *m.*

Συνευνῶσθαι, Concumbere. συνευνηθέν (μοι τὸ φάσμα) vi. 69. *a. et* paulo post, ἐλθόντα καὶ συνευνηθέντα (ἐμοὶ), ibid.

Συνέχεσθαι, Implicari, Constrictum teneri, Premi. συνέχεσθαι δουλητῇ, vii. 12. *f.* (*conf. Lexic. Polyb. h. v.*) κατρὶ συνείχετο ὀργὴν χαλεπῷ, Premebatur, Multas molestias habebat, quum pater ei esset iracundus et morosus, iii. 131. *a. m.*

συνέχεται Hesychius interpretatur συμπλέκεται. Valet autem συμπλέκεσθαι, in Re militari, Manus conserere cum hoste, Cominus confligere; cujus usus plura exempla olim in Lexic. Polybiano collegimus: Inde, lucem accipit quod ait Herodotus i. 214. *a.* πρῶτα μὲν λέγεται αὐτοὺς διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν, μετὰ δὲ—συμπεσόντας (concurrentes) τῇσι αἰχμῇσι τε καὶ τοῖσι ἐγχειριδίοισι συνέχεσθαι, *scil.* ἀλλήλοισι, hastis atque gladiis sese invicem Pressisse, Cominus hastis gladiisque confixisse.

Συνεχέως, Assidue, Constanter, Semper. εἰ ἐπιφοιτήσεις συνεχέως, vii. 16, 3. *f.* Junguntur συνεχέως αἰεὶ, i. 67. *a.*

Συνηρεφής, ὁ, ἡ, Contectus, Obsitus. χώρη ὑψηλή τε καὶ ἴδῃσι συνηρεφὴς, i. 110. *m.* οὔρεα ὑψηλὰ ἴδῃσι καὶ νιφάσι συνηρεφέα, vii. 111.

Συνθάπτειν, Simul sepelire. συνθάπτεται τῷ ἀνδρὶ, v. 5. *b.*

Σύνθετον, τὸ, Compositum. ταῦτα ὥσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα, iii. 86. *b.* *Conf.* voc. seq.

Σύνθημα, τὸ, Signum de quo conventum est, Tessera. ἀπὸ συνθήματος Οἰνέην αἱρέουσι, v. 74. *m.* ἀναδέξαι Πίρησι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, vi. 121. *a.* τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι παρὰ τῶν περιπλωόντων, viii. 7. *f.* μεμνῆσθαί τινα χρὴ τοῦ συνθήματος Ἥβης, Meminisse quemque oportet vocabuli Hebe quod nobis pro Tessera est, ix. 98. *f.*

Συνιέναι *sive* Συνεῖναι, (*ab* εἶμι, Eo,) Convenire. ἐς ταὐτὸ συνιόντες, i. 62. *m. f.* Sed et χρήματα, Pecunia, Vectigalia, Tributa, συνιέναι dicuntur, quæ Redeunt, Colliguntur, Conferuntur. τῶν μὲν χρημάτων, τῶν μὲν αὐτόθεν, τῶν δὲ ἀπὸ Στρυμόνος, συνιόντων, i. 64. *a.* Sic, χρημάτων μεγάλων συνιόντων, iv. 1. *a.*

Συνιέναι, (*ab* ἵημι,) Intelligere, Percipere. ἐγὼ δοκέω συνιέναι τὸ γεγονὸς, iii. 68. *f. et* v. 80. *a.* ubi olim συνεῖναι edd. τὰ ὕστερα οὐ συνιέναι, iii. 46. *f.* Sed cum Genit. rei: καὶ κωφοῦ συνίημι, i. 47. *f.* in Orac. Sic συνῆκαν ἀλλήλων, iv. 114. *a.* Rursus, συνῆκε γὰρ τοῦ ἕνεκα ἐδέετο, ix. 110. *extr.* Futur. οὐδὲν συνήσουσι Πέρσαι τῶν ἐγὼ ὑμῖν ἐντέλλομαι, ix. 98. *m. f.* Particip. præs. συνιεὶς τὸ ποιηθὲν, v. 92, 7. *a.* Particip. Aor. sec. τὸν δὲ συνέντα τοῦτο, i. 24. *a.* v. 92, 3. *a.*

Συνίζειν, notione intransitiva, Sedere, Considere. οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, Neque est magistratuum, (*sive*, comitiorum) Consessus, vi. 58. *extr.*

Συνίππαρχος, ὁ, Collega præfecti equitum equestrium, vii. 88. *a.*

Συνιστάναι, 1. in Præs. Imperf. Aor. 1. *et* Futuro, proprie *et* generatim Constituere *sed id quidem variis modis, pro varia verbi* Constructione. 1. συστάναι τινὰς ἐπὶ τινὶ, Facere ut aliqui consistant et stent contra aliquem, Excitare aliquos ad bellum alicui faciendum. συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, vi. 74. *a.* πρῶτος συνέστησε αὐτοὺς, nempe ἐπὶ τῷ Μέγῃ, iii. 84. *m.* 2. Facere (conjunctim cum aliis) ut aliquid sit vel eveniat, Moliri, Parare aliquid. ἦκω σκοπέων, ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ Μέγῃ θάνατον, iii. 71. *a.* 3. τὴν ὑπὸ Ἀσίην συστήσας ἑωυτῷ, Qui totam superiorem Asiam suo imperio adjecit, Sibi subjecit, i. 103. *m.*

II. *Aor. sec. et* Præteritum, συστῆναι, συνεστηκέναι *et per syncopen* συνεστάναι, *constanter apud Herodotum significant quidem* Consistere, Stare cum aliquo; *sed*, non ab eadem parte; *verum*, a parte opposita; Ex adverso stare, Oppositum et Contrarium esse; Pugnare, Contendere cum aliquo. *Sic*, συνεστηκότων δὲ τῶν στρατηγῶν, Dum inter se Altercant (Contendunt) duces, viii. 79. *a.* Erat quippe inter eosdem ἐθισμὸς λόγων πολλὸς, ibid.

Digitized by Google

cap. 78. *Sic βουλόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόνους, συνεστεῶτας* Βοιωτοῖσι, Contentionibus et bellis implicitos cum Bœotis, vi. 108. *m. Alibi ad verbum συνεστάναι diserte adjicitur μαχομένους. Similiter γνῶμαι* (Sententiæ diversæ) *dicuntur συνεστάναι*, Inter se Pugnare, Oppositæ esse altera alteri. *γνῶμαι αὗται συνέστησαν*, i. 208. *a. N. συνεστήκεε δὲ ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω*, iv. 132. *m. γνῶμαι αἵδε συνεστηκυῖαι μάλιστα*, vii. 142. *a. Denique, alia metaphora*, Homo *dicitur συστῆναι λιμῷ, πόνῳ, etc.* Colluctari cum fame, cum ærumnis. *λιμῷ συνεστεῶτας*, vii. 170. *a. m. καὶ λιμῷ συστάντας καὶ καμάτῳ*, ix. 89. *extr. οἱ μὲν τοιούτῳ πόνῳ συνέστασαν*, viii. 74. *a.*

Semel apud Nostrum Res quædam *videri poterat dici συνεστηκέναι generali quadam notione*, Consistere, Locum habere, Durare. *τοῦτο συνεστήκεε μέχρι οὗ etc.* Hæc res duravit usquedum *etc.* vii. 225. *a. Sed ibi* Res, *de qua agitur*, Certamen et Pugna erat, *ὠθισμὸς ἐγένετο πολλός. Itaque τοῦτο συνεστήκεε loco cit. idem valet ac οὗτος ὁ ὠθισμὸς, αὕτη ἡ μάχη, συνεστήκεε, qua ratione alibi τῆς μάχης συνεστεώσης ait Noster*, i. 74. *a. per tropum quemdam, pro τῶν μαχομένων συνεστεώτων.*

Συννάσσειν, Comprimere, Constipare. *συννέξαντες fortasse scriptum oportebat pro συνάξαντες*, vii. 60. *m. ubi vide Var. Lect.*

Συνναυμαχέειν τινί, In pugna navali sociam operam præstare. *Πλαταιέες οὐ συνεναυμάχησαν Ἀθηναίοισι*, viii. 44. *a.*

Συννέειν, Coacervare, Congerere. *τοιαῦτα πάντα ἐς τοὺς θαλάμους συνέκῃδε*, i. 34. *extr. συννήσας πυρὴν μεγάλην*, i. 86. *a. et* vii. 107. *m. φρυγάνων φάκελοι συννενέαται*, (*Ion. pro συννένηνται*) iv. 62. *a.*

Συννοίη, ἡ, Profunda cogitatio. *συννοίῃ ἐχόμενος*, Cogitabundus, i. 88. *a.*

Σύνοδος, ου, ἡ, 1. Conventus, Concilium. *οἴδαμεν σύνοδον ταύτην συλλεγῆναι*, ix. 27. *a.* 2. *χρημάτων σύνοδοι, i. q. πρόσοδοι*, Pecuniarum reditus, i. 64. *a.*

Συνοικέειν τινί, 1. Habitare cum aliquo. *Sic συνοικήσοντας Κυρηναίοισι Λιβύην*, Una cum Cyrenæis Africam habitaturos, iv. 159. *f. (ubi nescio qua auctoritate συνοικίσοντας edidit H. Steph.) Similiter συνοίκησαν Μακεδόσι edebatur olim* vii. 73. *a. ubi alii quidem libri σύνοικοι ἦσαν (vel ἔσαν) dederunt: et συνοικήσων τούτοισι*, iv, 148. *a. ubi tamen præstabilius videtur συνοικίσων, quod habent alii. (vide* Συνοικίζειν.)

2. *Certe constanter alibi (et id quidem frequentissime) verbum συνοικέειν de* Conjugibus *usurpat Herodotus* una habitantibus, *ita ut idem valeat ac* In matrimonio habere, Matrimonio junctum esse. *κοίη ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν*; i. 87. *f. δεσπούνῃ τῇ ἑωυτοῦ συνοίκεε*, i. 91. *f. Ἀνδῶν αἱ θυγατέρες τοκεύονται,—ἐς ὃ ἂν συνοικήσουσι, scil. ἀνδράσι*, Donec nuptuæ sunt, i. 93. *f. συνοικεούσης τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης*, i. 108. *a. συνοικέειν αὐτῇ*, Illam habere uxorem, i. 196. *m. et f. Similiter* i. 173. *f.* ii. 120. *a. et m.* iii. 31. *a.* 68. *m. et f. τουτέων συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης*, Horum ex matrimonio nascitur Clisthenes, vi. 131. *a. ἐγώ τοι δίδωμι τὴν θυγατέρα τὴν ἐμὴν, ταύτῃ συνοίκεε*, Hanc duc uxorem, viii. 111. *a. m. et f.*

Συνοίκημα, τό, *proprie* Habitatio una cum aliquo, in vicinia alterius; *et, per Metonymiam, i. q. οἱ συνοικήτορες*, Qui una cum altero habitant. Gelon, Syracusarum tyrannus, *νομίσας τὸν δῆμον (plebem) εἶναι συνοίκημα ἀχαριστότατον*, vii. 156. *f. N.*

Συνοικίζειν τινὰ τινί, 1. Habitare facere aliquem (Sedes et habitationem alicui quærere et comparare) una cum altero, in vicinia alterius. *Sic recte olim συνοικίσαι τούτοισι editum fuisse videtur* iv. 148. *a. ubi nunc, præeuntibus quidem complurimis mss.tis, συνοικήσων legitur: nempe, ὁ Θήρας ἔστελλε λαὸν ἀπὸ τῶν φυλέων, συνοικίσων αὐτὸν τούτοισι. Vicissim pro συνοικίσοντας, quod H. Steph.* iv. 159. *f. invexerat, recte συνοικήσοντας restitutum est, ut paulo ante monuimus.*

2. *συνοικίζειν τινὶ τὴν θυγατέρα*, Filiam suam alicui in matrimonium dare, ii. 191. *extr. Conf.* Συνοικέειν, *num.* 2.

Σύνοικος, ου, ὁ, Qui una cum aliquo habitat. *οἱ σύνοικοι ἐγίνοντο Ἀθηναίοισι*, i. 57. *m. Sic, σύνοικοι ἦσαν (sive ἔσαν) Μακεδόσι*, vii. 73. *a. ubi alii συνοίκησαν.*

Συνομνύειν ἐπί τινί, Conjurare adversus aliquem. *πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοί*, vii. 235. *extr. Conf.* Ξυνωμότης.

Συνομολογέειν τινί, Consentire alicui; Idem dicere quod dicit alter. *ἔλεγον ταῦτα συνωμολόγεον δέ σφι καὶ οἱ ἄλλοι*, ii. 55. *extr.*

Συνουσίη, ἡ, Conversatio, Consuetudo, vi. 128. *a. ubi distinguuntur συνουσίη et συνεστὼ vel συνεστίη. Sed sigillatim* Convivium *intelligitur* ii. 78. *a.*

Συντάμνειν, (*Ion. pro συντέμνειν*) *proprie* Concidere, Præcidere. *Metaphorice, συντάμνων (nempe τὴν ὁδὸν) ἀπ' Ἀμυκλέου ἄκρης ἐπὶ Καναστραῖον ἄκρην*, Præcidens viam; *id est*, Via brevissima (Recta via) utens, vii. 123. *a. (conf.* Τάμνειν.) *τοῦ χρόνου — συντάμνοντες*, Adpropinquante, Instante tempore, (quo paritura erat mulier) v. 41. *m.*

Συνταράσσειν, Turbare. *τὴν κρήνην συνε-*

Digitized by Google

τάραξεν, ix. 49. *m. Metaphorice*, Conturbare, Terrere. ἵνα μὴ συνταράξῃ τὴν Ἑλλάδα, iii. 138. *a. m.*

Συντάσσειν, *in Re militari, non solum* Ordinare *aciem: sed et* Extra aciem Centuriare et Coordinare milites. τούτους συνέταασσον ἄρχοντες οἵδε, vii. 78. *a. Eadem fere notione ponitur verbum* διατάσσειν, vii. 60. *extr. et* 81. *a.*

Συνταχύνειν τι, Accelerare, Deproperare aliquid. τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, iii. 71. *m. Et, Absolute*, συνταχύνειν, Festinare, Properare. ἐπεί τε ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις, iii. 72. *a.* τούτου εἵνεκα καὶ συνταχύνειν αὐτῷ τὸν βίον, Hac caussa properare (*scil.* ad finem properare) ei vitam, ii. 133. *m. pro quo paulo ante apertius ait* μέλλει ταχέως τελευτήσειν. *Portus loco cit. verbum* συνταχ. *transitive acceperat, formans inde phrasin hujusmodi,* συνταχύνειν τινὶ τὸν βίον, Alicui vitam accelerare.

Συντετραίνειν, Perforando jungere et miscere. *Sic* Duo sinus maris *dicit Herodotus*, ex adverso sibi occurrentes, σχεδὸν ἀλλήλοισι συντετραίνειν τοὺς μυχούς, Propemodum sibi invicem Perforasse intimos suos recessus atque adeo junxisse et miscuisse, ii. 11. *m. N. Conf.* Διατετραίνειν.

Συντιθέναι, Componere, Jungere. πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, vii. 36. *a. Inde Passiv.* τό τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πλῆθος συντιθέμενον, vii. 184. *f.*

Medium: συντίθεσθαί τι τινί, Convenire cum aliqno de re quadam, Pacisci, Polliceri. ἐπολέεε τάπερ χῷ Δαρείῳ συνεθήκατο, iii. 157. *a.* τούτους γὰρ συνθεμένους τοῖσι Πέρσῃσι ἀναδέξαι ἀσπίδα, vi. 115. *f.* πέμπειν ἐς Ἄργος ἀγγέλους συνθησομένους (*scil.* τοῖς Ἀργείοις) ὁμαιχμίην πρὸς τὸν Πέρσην, vii. 145. *m.* προσέχοντί οἱ συντίθεται προδοσίην Τιμόξεινος, viii. 128. *a.* συνθέμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι, ix. 7, 2. *m.* νομίσας αὐτοὺς ἐς τὸν χῶρον ἰέναι ἐς τὸν συνεθήκαντο, ix. 53. *a. Conf.* Σύνθετον.

Σύντομος, ὁ, ἡ, Concisus, Brevis. *Hinc* ἡ σύντομος, *scil.* ὁδός, Via brevis. ἔστι ἐκ τῆς Πρασιάδος λίμνης σύντομος κάρτα ἐς τὴν Μακεδονίην, v. 17. *m. Et* τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ, Compendia itineris, Via brevissima. τῇ αἵ τε ἐσβολαὶ ἦσαν καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ, i. 185. *extr.* τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπιστάμενος, iv. 136. *m. Similiter in Sing. Neutr.* ταύτῃ γὰρ ἐπυνθάνετο συντομώτατον εἶναι, vii. 121. *a.*

Συντρέχειν *et* Συνδραμεῖν, Concurrere. ἀμφοτέρων ἐς τωὐτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον, i. 53. *f.* συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα, i. 87. *a.*

Συντρίβειν, Conterere, Disperdere. σύντριβ' ὁμῶς *etc.* Vit. Hom. 32. *m. N. in Carmine cui titulus* Caminus. *Sed ibi alii, praeunte Æm. Porto, non pro Imperativo verbi* συντρίβειν *accipiunt, sed pro Accusativo decurtato* σύντριβα, *a Nominativo* Σύντριψ.

Verbo συντρίβειν *usos esse Grammaticos pro interpretamento verbi* συμψῆν *supra vidimus.*

Σύντροφος, ὁ, ἡ, Simul nutritus, Simul educatus, Inde a pueris consuetus et familiaris. τῇ Ἑλλάδι πενίη ἀεὶ σύντροφός ἐστι, vii. 102. *a. ubi opponitur quodam modo* ἐπακτός.

Συντυγχάνειν τινὶ, 1. Occurrere alicui, Incidere in aliquem. φὰς συντυχεῖν οἱ (ἐκεῖνον), iv. 14. *f.* 2. *i. q.* συμβαίνειν, Accidere. τὰ συντυχόντα σφι παθήματα, viii. 136. *m.* 3. οὐ συντυχὸν ἔργον, (*quod alias* οὐ τυχὸν *diceres*) Non vulgare opus, i. 51. *a. m.*

Συντυχίη, ἡ, Casus fortuitus, Fortunæ casus simul (*vel* eodem tempore) incidens. συντυχίης δεινῆς καὶ μεγάλης αὐτὸν καταλαβούσης, iii. 43. *f.* ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐβουλεύοντο, ἐγίνετο κατὰ συντυχίην τάδε, iii. 74. *a.* συντυχίη τις τοιαύτη ἐπεγένετο, iii. 121. *m.* συντυχίῃ ταύτῃ χρησαμένη, v. 41. *a.* καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, i. 68. *a.* νῦν δὲ συντυχίη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπεγένετο, τοῖσι δὲ σύμμαχος, v. 65. *a.* εὐχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ἢ μιν παύσει *etc.* vii. 54. *m.* κατὰ συντυχίην Μεγαρέες ἔτυχον ταχθέντες *etc.* Forte acciderat ut Megarenses *etc.* ix. 21. *a.* εἴτε κατὰ συντυχίην, θεοῦ τοιεύντος, ix. 91. *a. Nempe*, Casum *etiam, quem* fortuitum *homines dicunt et existimant*, a Deo dirigi et administrari, *prudens et religiosus persuasum habuit Herodotus.*

Συνυφαίνειν, Contexere, *et per Metaph.* Moliri, Machinari. ἡγεμόνα γενέσθαι ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι, v. 105. *a.*

Συνῳδός, ὁ, ἡ, Concinens, Consentiens. *Sic* Responsum aliquod oraculi *dicitur* συνῳδὸν alii responso, v. 92, 3. *a.*

Συνωμότης, ὁ, Conjuratus. οἱ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, vii. 148. *a. Conf.* Συνομνύειν.

Συνωνέεσθαι, Coëmere, Mercede conductos *milites* contrahere. ἵππον συνωνέονται μυρίην, i. 27. *a. m.*

Συρμαΐζειν, Purgare alvum, ii. 57. *a. ubi Glossator verbum hoc interpretatur* καθαίρειν ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. *Quo de verbo, itemque de vocabulo* συρμαίη, *præter Auctores a viris doctis ad Hesych. et ad Gregor. dialect. Ion.* §. 124. *laudatos, inprimis consuli merentur quæ Fœsius in Œcon. Hippocr. p.* 601. *collegit.*

Συρμαίη, ης, ἡ, 1. Raphanus, *et collective* Raphani, ii. 125. *m. f. N. ubi simul nominantur* συρμαίη, *et* κρόμμυα, *et* σκόροδα. 2. Potio purgatoria, Raphani succus ad ventrem purgandum. συρμαίῃ διηθήσαν-

Digitized by Google

τες τὴν κοιλίην, nempe ventrem cadaverum condiendorum, ii. 86. *Conf.* Συρμαΐζειν.

Συμφέρειν, Confluere, Magna frequentia convenire. *ἐς Σαλαμῖνα συνέφερε καὶ ὁ λοιπὸς ναυτικὸς*, viii. 42. *a.*

Συμφρηγνύναι, Simul irrumpere. *ποταμοὶ καὶ ἄλλοι καὶ Ἅλυς συμφρηγνῦσι ἐς τὸν Ἅλυν*, i. 80. *a.*

Σῦς *et* **Ὗς**, *συὸς et ὑὸς*, ὁ, ἡ, Sus, Porcus. *συὸς χρῆμα μέγιστον*, i. 36. *a. sed paulo post, ὑὸς χρῆμα μέγιστον, consentientibus utrobique libris, quod sciam omnibus.* (*vide ibi in Var. Lect. monita.*) *Rursus τὸν σῦν*, i. 42. *m. sed* (τὰς) *ὗς et τῆσι ὑσὶ*, ii. 14. *extr. ubi βοῦς et βουσὶ corrigunt viri docti. Rursus ὗν et τοὺς ὗς habes* ii. 47. *a. et m. sed οἱ συβῶται memorantur* ibid. *Rursus Genit. ὑὸς*, ii. 66. *m.* 70. *a. ὑὸς ἀγρίου*, iv. 192. *m. et Genit. plur. ὑῶν*, iv. 186. *extr.*

Συσσείειν, Suo studio et opera aliquem juvare. *συσσείσαν Παυσανίεω γενέσθαι* (*nempe, ὅστε γενέσθαι αὐτῷ*) *τὴν Αυδῶν ἀρχήν*, i. 92. *m.*

Σύστασις, *ιος*, ἡ, Prælium, Pugna, Conflictus, (*conf.* Συνιστάναι *num.* ii.) *ἐν τῇ συστάσει μαχόμενον etc.* vi. 117. *a. ἐπὶ τοσοῦτο λέγεται ἐλκῦσαι τὴν σύστασιν*, vii. 167. *a.*

σύστασις pro στάσις scribitur in cod. F. ii. 25. *a. Vide* Στάσις, *num.* 2.

Συστασιάρχης, ὁ, Qui Earundem partium (ejusdem factionis) est. *οἱ Ἀλκμαιωνίδαι καὶ οἱ συστασιῶται αὐτέων*, v. 70. *f. συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας*, v. 124. *f.*

Συστρέφειν, Contorquere, Convolvere, Conglobare. *συστρέφαντες ἑωυτοὺς καὶ πυκνώσαντες*, ix. 18. *a. N. nempe, quo resisterent hostibus, undique eos cingentibus. Αἰθίοπες τὸ Μαθικὸν ἔθνος συνέστρεψε*, Medicam nationem in unam Coxit, i. 101. *a. N. ubi συνέστρεψε interpretes ante Wess. pro κατεστρέψατο*, Subegit, *acceperunt.*

Passiv. συστραφέντες οἱ στρατηγοὶ, καὶ ἐν ποιησάντες στρατόπεδον, Contrahentes sese, (*i. e.* vires suas,) et castra jungentes, vi. 6.

Συστροφὴ, ἡ, Congregatio, Concursus, Confluxus. *τί δείσαντες; κοίην πλήθεος συστροφήν;* vii. 9, 1. *a.*

Συχνὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* πολὺς, Multus, Frequens. *Sic ἐθνέων συχνῶν*, i. 58. *f. idem valet ac ἐθνέων πολλῶν paulo ante. Sic, συχνὰς τῶν νήσων αἰρήκεε*, iii. 39. *f. πόνους συχνοὺς*, vi. 108. *a. ἐπὶ χρόνον συχνὸν*, viii. 52. *extr. ἐν τῇ Χερσονήσῳ πόλιες συχναὶ ἔνεισι*, vi. 33. *a.*

Σφάγια, τὰ, Hostiæ, Victimæ, quæ *σφάζονται*, mactantur; Sacrificia. *τὰ σφάγια οὐ δύναται καταβύμια γενέσθαι*, ix. 45. *m. τὰ σφάγια ἐξὺν χαίρειν*, ibid. *τὰ σφάγια ἐξὺν χαίρειν, μηδὲ βιάζεσθαι*, ix. 41. *extr. οὐ γὰρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ*, ix. 61. *m. et, τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, (nempe χρηστῶν aut καλῶν)* ibid. *f. tum mox versus, ἐγίνοντο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστὰ*, ix. 62. *a. quod alias usu verbi dicitur καλλιερέειν.*

Σφαγιάζεσθαι, Hostias cædere, Sacra facere victimas mactando. *τῷ ποταμῷ ἐσφαγιάζετο*, vi. 76. *m. et σφαγιασάμενος τῇ θαλάσσῃ ταύρου*, ibid. *f. ἐσφαγιάζοντο ἐς συμβαλέοντες*, ix. 71. *m. Etiam* Homo pro victima mactatus, *σφαγιασθεὶς* dicitur vii. 180. *f. ubi paulo ante, ἀγαγόντες (αὐτὸν) ἔσφαξαν.*

Σφάζειν, Mactare, Jugulare. (*vide proxime ante.*) *σφάζεται ἐς τὸν (τοῦ ἐκποδὼν ἑστῶτος) τάφον*, v. 5. *b. et σφαχθέντα συνθάπτεται ἀνδρὶ, ibid. σφάξας (αὐτὸν) ἐκτέμνει πᾶσαν τὴν ἀνθρωπήϊην*, v. 25. *m. Conf.* Κατασφ. *et* Ἐπικατασφ.

Σφακελίζειν, *notione Neutrali s. Passiva*, Carie corrodi. *ἐσφακελίσαί τε τὸ ὀστέον, καὶ ὁ μηρὸς ἐσάπη*, iii. 66. *a. σφακελίσαντος τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος*, vi. 136. *f. Conf.* Ἀποσφακελίζειν.

Σφαλερὸς, ἡ, ὸν, Fallax, Lubricus, Periculosus. *τυραννὶς χρῆμα σφαλερὸν*, iii. 53. *m. τῶν γνωμέων τὴν σφαλερωτάτην σεωυτῷ τε καὶ Πέρσῃσι ἀναίρεο*, viii. 16, 1. *extr.*

Σφάλλειν, Fallere, Decipere, Incertum reddere. *τοίτευς ἔσφαλλε τὰ δύο τελευταῖα ῥηθέντα*, Hos incertos reddiderat (Contarbaverunt) duo postremi versus *oraculi*, vii. 142. *f. ubi mox, eamdem in sententiam ait συνεχέοντο αἱ γνῶμαι αὐτῶν.*

Σφάλλεσθαι, 1. Labi, Errare, Falli, Spe excidere. *σφάλλεσθαι ὀφείλεις ἐν αὐτοῖσι*, vii. 50, 1. *m.* 2. Corruere, Perire. *ἐν σφαλῇ ἡ Ἑλλὰς*, vii. 168. *a.*

Σφάλμα, τὸ, Lapsus; *hinc per Metaph.* 1. Periculum. *σφάλμα ἐὸν οἴκῳ τῷ σῷ ἐκτρέψεω*, i. 207. *a.* 2. Calamitas, Clades. *εἰ μέν τι ἐνέοι (ἐν τοῖς χρησμοῖς) σφάλμα φέρον τῷ βαρβάρῳ*, vii. 6. *f.*

Σφέ, *Accus. sing. et plur. pro* αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτοὺς, αὐτὰς. *Sic, βούλεαι αὐτὸς σφε (i. e. αὐτὸν, scil. τὸν οἶκον) ἔχειν*, iii. 53. *m. N. ubi quidem σφέα (i. e. αὐτὰ) corrigunt nonnulli, scil. τὴν τυραννίδα καὶ τὸν οἶκον. Rursus, ἐγὼ αὐτὸς σφε (i. e. αὐτὴν) ἐξεργασάμην*, iii. 52. *m. N. Item, θεοῦ σφε (i. e. αὐτοὺς) ἐποτρύναντος*, vii. 170. *a. N. ubi pravum utique videtur quod alii præferunt σφι.*

Σφέα, *Neutr. plur. i. q.* αὐτὰ *vel* ταῦτα, Illa, Hæc. *ἐπείρηται σφεα, scil. τὰ χρηστήρια*, i. 46. *extr. σφέα, nempe τὰ χρήματα*, i. 89. *f. εἰ μὴ σφεα ποιήσαιμι*, i. 111. *f.* 112. *m.* iii. 23. *m. etc.*

Σφέας, *Acc. plur. i. q.* σφᾶς, ἑωυτοὺς *et* αὐτοὺς. i. 5. *a.* 70. *a. et frequenter alibi. Reperitur vero σφέας idem ac ἁμᾶς sonans.*

Digitized by Google

ἀλλά σφεας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω, Sed ego ipse Vos denunciabo, iii. 71. *extr.*

Σφεῖς, *Nom. plur. i. q.* αὐτοί, Ipsi. σφεῖς γε βουλεύσουσι, vii. 168. *a.* σφεῖς δὲ ἐπιπόμενοι ἐξ ἐναντίης, viii. 7. *m. Genit. Plur.* **Σφέων**, *pro* σφῶν, ἑωυτῶν *et* αὐτῶν, i. 31. *extr. et passim alibi.* ἀνάξια σφέων αὐτῶν πεπονθότες, i. 73. *m. f.*

Σφί, *Dativ. plur. pro* σφίσι, ἑαυτοῖς, ἑαυταῖς, αὐτοῖς *et* αὐταῖς, i. 2. *extr. et* 3. *extr. et frequenter alibi. Nec vero* σφίσι *respuit Herodotus, quod legitur* i. 4. *extr. et* 5. *a. et alibi, ubi quidem* σφίσιν *plerumque edebatur contra Herodoti usum, pro* σφίσι *autem sua auctoritate* σφι *posuit Schæf. Pro* σφι, *aute vocalem in sequenti voce, subinde* σφιν *edebatur olim, ut* i. 1. *f. et* i. 67. *m. f. ubi nos cum Schæf. partim veteres libros, partim constantem aliquin usum Scriptoris secuti, σφι auctori restituimus. In nostra Var. Lect. ad lib.* i. *cap.* 67. *hæc adjici deberant, temere ibi omissa: "lin.* 9. σφι ἔχρησε) *Sic recte mss. Paris. cum F. ut edidit Schæf. Olim* σφιν ἔχρησε *contra usum Herodoti."*

Σφόδρα, *i. q. μεγάλως. Vide Var. Lect. et Not. ad* ix. 17. *a.*

Σφρηγὶς, ῖδος, ἡ, Sigillum, iii. 41. *a. et f.* λίθος τῷ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι, vii. 69. *m.*

Σφυρήλατος, ὁ, ἡ, Malleo ductus. εἰκὼ χρυσέην σφυρήλατον ἐποιήσατο, vii. 69. *extr.*

Σχεδίη, ἡ, *proprie Adjectivum, subintellecto Substantivo* γέφυρα, (*Vide Schæf. ad Bosii Ellips.* p. 77.) Pons *præsertim*, ex tempore factus. *Promiscue Herodotus* τὴν σχεδίην *et* τὴν γέφυραν *dicit; nusquam vero utrumque jungit vocabulum. Vide* iv. 87-89. 97 *et* 98. 136 *et* 141. v. 23. *a.* viii. 97. *m.* viii. 107. *m. coll.* vii. 37. *a. etc.*

Σχέτλιος, ίη, ιον, Pravus, Maleficus. *Sic de Bestiis,* ὅσα σχέτλια καὶ ἀνιηρὰ, iii. 108. *a. Et* σχέτλια ἔργα, Improba facinora, vi. 138. *extr.*

Σχημάτια Λακωνικὰ, Saltationes modi Laconici, vi. 129. *m.*

Σχίζειν, Scindere, Dividere. Νεῖλος μέσην Αἴγυπτον σχίζων, ii. 17. *m. Hinc Passiv.* σχιζομένης τῆς ὁδοῦ, vii. 31. *a.* Νεῖλος σχίζεται τριφασίας ὁδοὺς, (*idem atque ἐς τριφ. ὁδούς,*) ii. 17. *m.* ἐνθεῦτεν διακρινομένη ἡ στρατιὴ ἐσχίζετο, viii. 34. *a.* καί σφεων ἐσχίζοντο αἱ γνώμαι, vii. 219. *b.*

Σχῖνος, ου, ἡ, Lentiscus arbor, *et* Bacca lentisci, iv. 177.

Σχοῖνος, ὁ, 1. Funis. πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι, i. 66. *m. et f.* κατίει σχοίνῳ σπυρίδα, v. 16. *f.* 2. Mensura longitudinis apud Ægyptios, sexaginta stadia capiens, ii. 6. *b.*

Σχοινοτενὴς, ὁ, ἡ, Linea recta decurrens, quasi secundum Funem tensum ductus. σχοινοτενίες διέξοδοι ὁδῶν, i. 199. *m.* κατέτεινε (πεπρὸ κατέτεινε σχοίνους) σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα, i. 189. *f.* κατὰ Σάνην πόλιν σχοινοτενὲς ποιησάμενοι, Prope Sanen oppidum lineam rectam (e transverso) ducentes, vii. 23. *a.*

Σχολαῖος, η, ον, Otiosus, Lentus, Segnis. *Inde Neutr. plur. adverbialiter,* **Σχολαίτερα**, Segnius, Majore otio, ix. 6. *a.*

Σώζειν, Servare, Tueri. τὰς πόλις αὐτέων ἄνδρες τεταγμένοι ἔσωζον, viii. 34. *f.* σωθέντος ἐμεῦ ἐπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν, Quando salvus domum meam rediero, iv. 97. *f. Conf.* Ἀποσώζειν.

Σωλὴν, ῆνος, ὁ, Tubus, Canalis, Aquæductus. ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, iii. 60. *m.*

Σῶμα, τὸ, Corpus. ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι, i. 32. *f. ubi* ἀνθρώπου σῶμα οὐδὲν *per periphrasin dictum intelligi debet pro* ἄνθρωπος οὐδείς, *quasi dicas* Nulla persona hominis, Nulla natura humana. *De loco difficili, ac fortasse a librariis corrupto,* ii. 139. τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) ἐόντα ὁμοῖα τοῖσι σώμασι καὶ τῇ μεγαλοπρεπείῃ, *vide ibi Notata.*

Σῶος, Salvus, Incolumis. *al* πᾶσι—ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σῶαι, i. 66. *extr. consentientibus h. l. msstis. Conf.* Ἄσος *et Notata ad* v. 77. *m. ubi pro eo, quod* i. 66. *est* ἦσαν σῶαι, *ait* ἔσαν περιοῦσαι.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, Acervus. ἴδων σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον, i. 22. *a.* ἐσπεσὼν ἐς σωρὸν ψήγματος, vi. 125. *m.*

Σῶστρα τοῦ παιδὸς θεῖναι θεοῖς, (*i. q. alias* σωτήρια θεῖναι,) Pro servato puero sacra eucharistica facere diis, i. 118. *f.*

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, Servator. ποταμὸς,—τῷ θύουσι—Σωτῆρι, viii. 138. *m. N.*

Fœm. **Σώτειρα**, ης, ἡ, Servatrix. Λητοῦν τροφὸν αὐτοῖσι καὶ σώτειραν γενέσθαι, ii. 156. *f.*

Σωφρόνως, Moderate, Considerate, Prudenter. *Hinc Comparat.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον αὐτὴν λάμβανε, iii. 71. *m. Sic et apud Thucyd.* i. 32. *opponuntur* σωφροσύνη *et* ἀβουλία.

Σώχειν, *vide* Κατασώχειν.

Digitized by Google

T.

T *literam pro* σ *usurpat Herodotus in* τοὶ *pro* σοὶ, Tibi, *quod vide in* Σύ. T *pro* θ, *in adhæ pro* αὖθις, ἐνθεῦτεν *pro* ἔνθεν αὖθεν *et similibus. Item* τ *tenet Ionico more, ubi vulgo ut sequentem aspirationem* τ *in* θ *mutatur, ut* κατελθὼν *pro* καθελθὼν, κατ' ἡσυχίην *pro* καθ' ἡσυχίην, *etc. Pro Atticorum usu* ττ *in terminatione verborum, ex tenet.*

Τάδε, *pro* κατὰ τάδε, *i. q.* οὕτω, Sic; Hoc modo. τοῦτῳ μὲν τάδε ἐχρήσατο, ii. 106. a. Sic etiam, præeunte optimo cod. malo, legendum ii. 95. *f.* τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται ἐν τῇ ἀναπαύεται κοίτῃ, ἐν ταύτῃ τότε. Vide tibi Νύξ.

Τὰ δή, *i. q.* καὶ ἃ δὴ vel δ' ἃ δή, Quapropter nempe, ii. 106. *f.* τὰ δ' ἐς τὸ ψαλιθος ἔοικε φέρειν τὸ πρήνος—ἡμάρτηκε, In eo vero quod, *sive*, Quod vero ad hoc attinet quod *etc.*, fefellit eum opinio, iii. 31. a. Τὰ μάλιστα, τὰ νῦν, *et similia, vide in* Μάλιστα *sub* Μάλα, *in* Νῦν, *etc.* τὰ πρὸς βορῆν *et* τὰ πρὸς νότου, *scil.* ἔχοντα, iv. 36. *coll.* 39. *extr.* Similiter, τὰ ἐς τὸν Ἄθων, vii. 22. a. (*aliis cap.* 21. *m.*) *ubi nos quidem articulum* τὰ, *a terminatione vocis præcedentis* μάλιστα *temere olim absorptum, ex conjectura adjecimus.*

Ταλαιπωρίη, ἡ, Labor, Ærumna. τοὺς δεδουλωτότους ἐς τὰς ταλαιπωρίας, Ad tolerandos labores maxime infirmi, iv. 134. *f.*

Τάλαντον, τὸ, Talentum; 1. *Pondus.* χίλια στατηρίης τάλαντα, ii. 180. b. λαβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα, vi. 97. *extr. Conf.* Ἡρακλέωντον. 2. *Pecuniarum summa.* ἀργυρίου δύο χιλιάδες ταλάντων, viii. 28. b. Βοιωτῶν, Βαβυλώνιον τάλαντον, iii. 89. *m.*

Ταμίης, ὁ, Quæstor. ταμίαι τοῦ ἱροῦ, Quæstores templi Minervæ Athenaiensis, viii. 51. *m. N.*

Τάμνειν, (*Ion. pro* τέμνειν) Secare, Cædere, Concidere. τάμνουσα ἔχθυς παρέχει τροφήν, ii. 65. *f.* ἐδέοντο ἐλαίην σφι δοῦναι ταμέσθαι, Cædendam oleam arborem, v. 82. *m.* ἔτάμνετο λίθους, Cædi jussit lapides, i. 186. a. *m.* οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν, Quum non sectæ (stratæ, signatæ, definitæ) essent viæ, iv. 136. *m.* τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῶν ὁδῶν, Carpens viam per mediterranea, ix. 89. *f.* τάμνειν *et* τέμνεσθαι ὅρκια, Ferire fœdus, iv. 201. *m. et cap.* 70. a. Tum notanda phrasis hujusmodi: ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι χρόνον μένειν ἀεὶ τὸ ὅρκιον, ὅσον ἂν *etc.* Pacti erant cum Barcæis, tamdiu firmum mansurum fœdus *etc.* iv. 201. *f.*

Ταξιάρχης, ὁ, Ordinum militarium (Agminis *vel* Manipuli) ductor, Centurio, *aut* Tribunus militum. *Inde Genit. plur.* τῶν ταξιαρχέων, ix. 63. a. *ubi alii quidem* ταξάρχων *præferunt, sed in* ταξιαρχέων, vii. 99. a. *plerique libri consentiunt.*

Ταξίαρχος, ὁ, i. q. Ταξιάρχης, *quod vide.* οἱ ταξίαρχοι, viii. 67. b. τοῖσι ταξιάρχοισι τῶν τελέων, ix. 42. a.

Τάξις, ιος, ἡ, 1. Locus quo quis in acie stat, Statio. ἀεὶ κοτε ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς τάξιος, nempe, ut in dextro steterus cornu, ix. 26. a. Δικαιοῦ εἶμαι ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν, ix. 27. *f. et mox,* τάξιος εἵνεκα στασιάζειν, ibid. ἐν τῇ τάξι (*sive* τάξει) ἔσχε ἑωυτόν, In statione mansit, i. 82. m. 2. τάξις, *i. q.* τάγμα, Manus militum unum ducem sequentium, Cohors, *aut* Manipulus; ἑκάστης ἡγεμὼν ἐστὶ ταξιάρχης ἑκάστοτε ταξιάρχου. 3. Unaquæque series militum continuo ordine in acie stantium, τὰ μὲν μέσων (media acies) ἐγίνετο ἐπὶ τάξεως ὀλίγης, τὰ δὲ κέρεα ἑκάτερα ὄψιτο πλήθεϊ, vi. 111. *extr.*

Ταράσσειν, Turbare, Impedire, Incommodare. τὰ ναυήγια ἐτάραξαν τοὺς ταρσοὺς τῶν κωπέων, viii. 12. m. τῆς στρατιῆς ὑπὸ τῆς ἵππου ταρασσομένης, ix. 60. a. *Iterum, ὡς μὴ σφέας ταράσσοιεν οἱ ἱππόται,* ix. 51. *f. pro quo est* μὴ συνοίσοιτο *paulo ante* ibid.

Ταραχώδης, ὁ, ἡ, Turbulentus. τὸ θεῖον ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, i. 32. a. *N.*

Ταριχεύειν, Sale condire. ἰχθῦς ἐξ ἅλμης τε ταριχευμένοι, i. 77. *f. Conf.* Προταρίχ.

Ταρίχεια *et* Ταριχεῖη, Conditura quæ fit sale. *Et nomen proprium* Loci in Ægypto prope ostium Canobicum Νίκη *al* Ταριχέαι, ii. 113. a. *et* Ταριχῆαι *al* Πηλουσιακαί, ii. 15. a. *N.*

Τάριχος, ου, ὁ, Pisces sale conditos. ἁρπάσαντες τοὺς ταρίχους, ix. 120. a. *et* οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι, ix. 120. a. Mox*que* ibid. *de Homine,* καὶ τεθνεὼς καὶ τάριχος ἐών.

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, 1. Crates. Sic ταρσοὺς καλάμων, Crates arundineas *interpretantur viri doctissimi* i. 179. m. *N.* 2. οἱ ταρσοὶ τῶν κωπέων, Palmulæ remorum, viii. 12. m. 3. ὁ ταρσὸς τοῦ ποδὸς, Planta pedis, Anterior pars pedis, *qua parte latior pes est,* ix. 37. m.

Τάσσειν, 1. Locare, Ponere, Disponere. *Inde Passiv.* οὐδένα κόσμον ταχθέντες, ix. 69. a. τὸ στρατόπεδον παρὰ τὸν τεταγμένον τεταγμένον, ix. 15. *f.* 2. τάσσειν τινὰ ἐπί τινὸς, Constituere aliquem ad aliquid. *Hinc,* ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, v. 109. *f. non tam significat* Qua parte locati sumus, *quam,* Cui rei præpositi sumus. 3. τάσσειν φό-

Digitized by Google

φορον. Imponere tributum. *Unde Passiv.* φόρον μὲν οὐδένα ἐτέχθησαν, iii. 97. *a. Sed Medium*, τάξασθαι φόρον *significant* Paciscì, Convenire cum aliquo, de tributo illi pendendo; *quasi dicas*, Sibi ipsi imponere tributum. Οἱ Κυρήνης Καμβύσῃ ἔδωκαν, καὶ φόρον ἐτάξατο, iv. 165. *f. Similiter*, οἱ Κάλχηδονίοι ἐτάξαντο ἐς τὴν δωρέην, τὰ ἔδρεπε, τὰ ἐπέτελεε, ἀγίνεον, iii. 97. *m. et f. Adde* iii. 13. *f.*

[Ταὔγετον, *vide* Τηΰγετον.]

Ταύτῃ, *Adverb.* 1. Hic, Hoc in loco; *unde* αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Hoc ipso in loco, *vide in* Αὐτοῦ. 2. Hoc modo, Ita. τὰ ἐνάντιον ταύτῃ ἔχοντα, i. 120. *a.* ταύτῃ πλεῖστον γνώμην εἰμὶ, Hic maxime sum quod ad sententiam meam pertinet, *id est*, Sic maxime sentio, i. 129. *m. Conf.* Τῇ *num.* 3.

Ταφὴ, ἡ, Sepultura. ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχῃ, i. 24. *a. m.* βασιλέϊος ταφῆς κυρῆσαι, i. 112. *extr.*

Τάφος, ου, ὁ, Sepulcrum. σήμα ταπεῖνα, iv. 127. *m.* ii. 136. *m. Conf.* Τύμβος, Θήκη *et* Σῆμα.

Τάχα ἄν, Fortasse; *passim in Musis.*

Τάχιστα *vide sub* Ταχύς.

Τάχος, εος, τὸ, Celeritas. οἱ μὲν δὴ κατὰ τάχος ἀβοήθεον, vii. 178. *a.* iv. 127. *a. m.* τῶν οὖν ὡς τάχος (i. *q.* ὡς τάχιστα) με ἄφες πορευθῆναι, v. 106. *f.* νῦν δὲ ὅτι τάχος (*sive* τρέπιμ, ὅ τι τάχος) ἐτραπόμην ἐπέμπειν, ix. 7. *f.*

Ταχυδίωκτος, ὁ, ἡ, Qui cito (brevi, facile) capi potest. χώρην εὐαίρητον καὶ ταχυδίωκτον, vii. 130. *m.*

Ταχὺς, Celer; *et Neutrum adverbialiter positum* Ταχὺ, Cito. *Unde Comparativus.* Ταχύτερος, Citius. ταχύτερον συμμίσγομεν ἢν ἐς μάχην, iv. 127. *a. m.* μᾶλλόν τι καὶ ταχύτερον τὴν πρώσσον ἐκείνῃσι, ix. 101. *f.*

Superlativus, Τάχιστος, *unde* τὴν ταχίστην, *scil.* ὁδὸν, Brevissima via, Quam celerrime, Quam citissime, i. 73. *f.* τὴν ταχίστην βυνθέων, i. 81. σβεννύναι τὴν ταχίστην τὸ πῦρ, i. 86. *f.* τὴν ταχίστην ἐλθεῖν, i. 111. *m.* 126. *extr.* τὴν ταχίστην ἀπίκοιο ἀπαλλασσόμενοι, vii. 162. *a. et frequenter alibi.*

Adverbium ὡς τάχιστα, Quam celerrime, Quam primum fieri posset, ix. 66. *f. ubi paulo ante*, τὴν ταχίστην ἐτράχεε φείγων. *Sed alibi* ὡς τάχιστα *vim habet Conjunctionis*, Ut primum, Simul atque. ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγίνετο, i. 11. *m.* ὡς γὰρ ἐπεστράπετο τάχιστα, i. 65. *f. Similiter* i. 80. *f.* 141. *a.* 213. *m. et alibi, ubi constanter quidem inter* ὡς *et* τάχιστα voces nonnullæ intercurrunt.

Τε *particula enclitica, interdum insiquiore loco posita poterat videri.* ἔκτεινε τε δόλου τε καὶ ἀπάτης, i. 69. *m. malles fortasse* ἔκτεινε δόλου τε καὶ ἀπάτης, *ut h. l. præfert cod. Par. C. sed in eandem scripturam* ἔκτεινε τε *etc. consentiunt libri* (*quod sciam*) *omnes* ix. 7, 1. εὑρίσκω κῶπος ἐούσας τε προσηνώμονας καὶ χώρην, viii. 8, 1. *f. ubi* ἐούσας τε ἐὼν *malles*; *vide Var. Lect.* βασιλῆος τε καὶ καλλίστην πόλιν, vii. 209. *f. ubi* καλλίστην βασιλῆός τε καὶ πόλιν *aut* βασιλ. τε καὶ καλ. πόλ. *malles.* πολλοὶ μὲν γάρ τε καὶ εὖ ἔχοντες, ix. 26. *f. ubi commodius videri poterat* καὶ γὰρ πολλοί τε καὶ εὖ ἔχοντες.

Τέθηπα ἀκοάων, Obstupui audiens, ii. 156. *a.*

Τεθρηκοδίδης, ὁ, Qui quadrigis vehitur. Κυρηναῖοι τεθρηκοδίδαι, iv. 170.

Τέθριππον, τὸ, *scil.* ἅρμα, Quadriga. ἐλιμπάδα ἀνελάσθαι τεθρίππῳ, vi. 103. *a.*

Τεθριπποτροφέειν, Equos alere quadrigis jungendos ad ludum circulem, vi. 125. *extr.*

Τεθριπποτρόφος, ὁ *et* ἡ, Equos quadrijugos nitens. ἐὼν εἰσὶης τεθριπποτρόφου, vi. 35. *a.*

Τεὶν, *ex usitata dialecto Dorica*, i. *q.* σοὶ *et* σοὶ, Tibi, v. 50. *extr. et* 51. *a. in Inscript. antiqua.*

Τείνειν, *ubi de Situ geographico agitur*, Tendere, Dirigi, Porrigi. τὸ (*i. e.* κατὰ τὸ) πρὸς Λιβύης, ὄρος ἄλλο τείνει, ii. 8. *m.* ἡ ἀκτὴ τείνει, τὰ (*i. q.* κατὰ τὰ) ἐς θάλασσαν, μέχρι Τριοπίου ἄκρης, iv. 38. *b. Eademque notione etiam Passivum usurpatur. Nam loco modo citato*, ii. 8. *m.* τὸ ὄρος *ait* τεταμένον τὸν αὐτὸν τρόπον *etc, ubi me invito* τεταμένον *in nostrum exemplum irrepisse significavi in Var. Lect. et Not. conf.* Παρατείνειν. *Metaphorice dicitur*, ταῦτα πάντα ἐς σὲ τείνει, Hæc omnia ad te spectant, ad te pertinent, vi. 109. *f. N. ubi paulo ante ait* ἀνήκει, *eadem notione.*

Τειχέειν, Muro munire, Muro intercipere. τὸν ἰσθμὸν τειχέειν, viii. 40. *f.* ix. 8. *a.* τειχέοντες Ἰστιαίαν τὴν *etc*, *scil.* τὴν πόλιν ἦν, v. 28. *a. N. Hinc simpliciter*, Murum ædificare, Struere. τὸ τεῖχος τὸ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχεον, ix. 7. *a.*

Τειχίρης, ὁ, ἡ, Intra mœnia compulsus, Intra murum inclusus, ὅκως τειχίρεας ποιήσεαι τὸν πόλιον, i. 162. *b.*

Τειχίζειν, i. *q.* τειχέειν; *unde Passivum* τετείχιστο, *impersonaliter positum*, Munitum erat, *id est*, Exstructa erant munita ædificia, quæ quasi castella (τείχεα) erant, i. 181. *a. N. ubi quidem si μὲν pro ἦεν legas*, (*quod tamen nulla necessitas cogit*) *ad verbum* τετείχιστο *spectabit sequens Nominativus* τὰ βασιλήϊα, *itemque alter* Δύο Βήλου ἱρά.

Τειχομαχέειν, Oppugnare murum *urbis*, ix. 70. *a. m.*

Τειχομαχίη, ἡ, Pugna circa murum,

Digitized by Google

Oppugnatio et Defensio muri, ix. 70. *a. et a. m.*

Τεῖχος, εος, τὸ, 1. Murus, *etiam* ligneus, *ut* vii. 14. *seq.* ix. 65 *et* 70. *sed maxime* lapideus aut lateritius; *præsertim* Murus urbis; *ut* κατελήθοντες ἐς τὸ τεῖχος, i. 80. *extr.* ἐπιβῆναι τοῦ τείχεος, i. 84. *etc. Notemus hoc loco, quos τειχέων κιθῶνας Herodotus* vii. 139. *a. dicit, non esse quas vulgo* Loricas murorum *Latine dicimus; sed κιθῶνα ibi per metaphoram* Totum murum *dici, qui nempe hos qui pone sunt,* veluti thorax aut lorica, *defendit et ab hostium impetu tutos præstat. Igitur, quod l. c. ait Nester,* οἱ καὶ πολλοὶ τειχέων κιθῶνες ἦσαν ἀληλαμένοι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῖσι Πελοποννησίοισι, *hoc valet:* Etiam si plures murorum ordines (plures muri, alter ante vel post alterum deinceps positi) per Isthmum erecti fuissent a Peloponnesiis.

2. Τεῖχος, Locus muro munitus, Urbs, Arx, Castellum. *Sic* τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων, ix. 41. *a. m. et* 66. *f. idem est ac* τὸ Θηβαίων ἄστυ, ix. 58. *f.* ἐς τὴν Σηστὸν, ὡς ἰσχυροτάτου τείχεος τῶν ταύτῃ, ix. 115. *a. Etiam in Plurali, notione Singularis; ut* τείχεα μεγάλα—τὰ νῦν Ἀγβάτανα καλεῖται, i. 98. *m. et mox ibidem,* τοῦτο τὸ τεῖχος, *de eadem urbe. Sic* Κιμμέρια τείχεα, Cimmerium castellum, iv. 12. *a. Sed et notione plurali:* Scythæ μήτε ἄστεα μήτε τείχεα habent; neque urbes, neque castella, iv. 46. *f.* Darius in Scythia ἐκτὸς τείχεα ἐτείχισε μεγάλα, iv. 124. *Rursus Singulari numero:* ἔλαβε τὸ τεῖχος τὸ ἐν Μέμφι, iii. 14. *a. et* 91. *f. Alia omitto.*

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, Muri custos, iii. 157. *extr.*

Τέκνον, τὸ, Filius, Filia, Proles. *Sic de* Filia, μούνου ταύτης οἱ ἐόντος τέκνου, vii. 224. *extr.* ubi μούνης *quidem præferunt alii. Etiam* Animalium proles τέκνα dicuntur: *sic* αἱ ἔχιδναι ἐκλέπουσι πολλόν τι χρῆμα τῶν τέκνων, iii. 109. *f. N. ubi alii quidem ὀφίων posuerunt.*

Τεκνοποιὸς γυνὴ, Mulier pariendis liberis idonea. γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι, i. 59. *a.*

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, Ligamen, Fascia. τὰ ἕλκεα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες, vii. 181. *f.*

Τελέειν, 1. Perficere. ἔστι ταῦτα τελεόμενα, i. 206. *a.* 2. Impendere. ἐς τὸν δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα τετελεσμένα, vii. 119. *b.* 3. Pendere *tributum: unde manarunt formulæ hujusmodi, qualis ἐς Βοιωτοὺς τελέειν,* Communi Bœotorum contributum esse, In censum venire cum Bœotis, vi. 108. *f. Et ista rarioris usus dictio,* κοιός τις ἀνὴρ δοκέει εἶναι πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι Κῦρον, Qualis vir ipse esset, cum patre Cyro collatus, iii. 34. *m. f.* 4. Initiare *aliquem mysteriis.* ἐκτεθύμεναι Διωνύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι, iv. 79. *a.*

Τελέθειν, Esse, Manere. μοῦνον ἀνὴρ θητῶν τελέθειν, vii. 141. *f. in Græc.*

Τέλεος *et* Τέλεος, Perfectus, Absolutus. *Persicum nomen* Tycta *Græce* τέλεος *sonat,* ix. 110. *m. Alibi vero Ionica vocabuli forma* Τέλεος *utitur Herodotus.* Ἐπ' ὄψιν ἀνείρου οὐ τελέην, Propter imminutii visum imperfectum, haud satis perspicuum certumque, i. 121. *a.* βωμὸν ἄνευ ὀβελῶν τὰ τέλεα τῶν προβάτων, i. 183. *a. m.*

Τελεοῦν, Perficere, Consummare. *Cyrus puer* omnia, quæ faciunt veri reges, ἐτελέωσε ποιήσας, exacte, plene, omni ex parte absolute, nulla re omissa, fecerat, i. 120. *a.* ἐπιτελεόμενα ταῦτα Δαρείῳ ἐτελέωσέ μιν, Consummarunt eum et quasi Consecrarunt et Inaugurarunt regem, iii. 86. *b.*

Τελετὴ, ἡ, Initiatio, Mysteria, Sacræ cærimoniæ. ἡ Δήμητρος τελετὴ, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, ii. 171. *a. μάλιστα δὲ οἱ ἐς χάρας ἵκεσθαι τὴν τελετὴν,* iv. 79. *a. Vide voc.* Ἄγειν, num. 6.

Τελευταῖος, η, ον, Postremus. τὸν τελευταῖόν σφι τόδε ἐξέφαινε λέγων, vii. 160. *a.* τὰ δύο τὰ τελευταῖα ῥηθέντα, vii. 142. *m.* τὸ τελευταῖον, *adverbialiter,* Postremo, i. 91. *m. f.*

Τελευτᾷν, 1. *activa notione, cum Accusat.* Finire. τελευτᾷν τὸν βίον, i. 32. *m. f.* (*ubi* τελευτήσας τὸν βίον *ed.*) *et* ibid. *f.* vii. 154. *a.* iii. 73. *a.* Vit. Hom. 1. *f.* τελευτήσας καλῶς τὸν αἰῶνα, i. 32. *m.* ἀμνημόνευτος τελευτήσας τὸν αἰῶνα, ix. 17. *f.* 27. *m.*

2. *Neutraliter,* Finem, Exitum habere, Finiri, Desinere, Mori. ἡ ὄψις, ὡς βουλόμεθα, τελευτήσαι, vii. 47. *f.* ᾗ τελευτᾷ τὰ τῆς Λιβύης, ii. 32. *m.* ἐτελεύτα ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι, Vit. Hom. 14. *a.* Πολυκράτεος αἱ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν, iii. 125. *f.* ἐς τὴν (*scil.* Λίγυπτον) τελευτᾷ αὕτη ἡ ἀκτὴ, iv. 39. *f.* τελευτᾷ ὁ Ἴστρος ἐς θάλασσαν ῥέων τὴν τοῦ Εὐξείνου πάντων διὰ πάσης Εὐρώπης, τῇ Ἴστριην οἱ Μιλήσιοι οἰκέουσι, ii. 33. *extr. N. ubi nos, commate post* Ἴστρος *posito, orationem ita distinximus ut verba* τῇ Ἴστριην *etc. relata intelligantur ad* τελευτᾷ ὁ Ἴστρος, Desinit Ister ibi, ubi Istriam habitant Milesii. *Quando* τελευτᾷν Mori *significat, potest utique* τὸν βίον *subintelligi: sed ne necesse quidem est ut de hoc Accusativo cum maxime cogitemus, præsertim in locutionibus hujusmodi; quales,* οὐκ εὖ τελευτήσειν μέλλει Πολυκράτης, iii. 43. *a. coll.* 125. *f.* φῶς ὑπὸ αἰχμῆς σαθρόης μὴ τελευτήσειν, i. 39. *a.* τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Ζωπυρωπιδέος, iv. 78. *a. His adde* vi. 107. *a.* vii. 141. *m.* viii. 71. *a.*

Digitized by Google

3. *Reperitur etiam alia ejusdem verbi forma,* Τελεντέων, *certe in Participio præsentis temporis.* τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατακτείνων, iii. 38. *f.*

Τελευτὴ, ἡ, Finis. τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη, i. 30. *f.* 31. *m.* συναίνων χρὴ πάντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀνοβήσεται, i. 32. *extr.*

Τελέω, Prorsus, Admodum. τελέως δὲ ἀσθενὴς (i. *q.* ὃς τελέως ἀσθενὴς) ἔρχεται, i. 120. *m.*

Τέλμα, τὸ, *vulgo,* Locuna, Cœnosus et palustris locus; *Herodoto* Limum ipsum, *sive potius* Cementum *significat* coagmentando muro idoneum. τέλμασι χρώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, i. 179. *a.*

Τέλος, εος, τὸ, 1. Finis, Exitus. ἐν τέλεϊ τούτῳ ἔγχεντο, i. 31. *extr.* (*conf.* Ἐνέχεσθαι.) τέλος τοιόνδε ἐγένετο τῆς μάχης, ix. 22. *a.* τεῖχος ὑμῖν ἐλαυνόμενον ἐς τέλεϊ ἐστι, ix. 7. *m. f. ubi olim* ἐντελές ἐστι *edd.* καὶ σφι ἦν πρὸς τέλεϊ, ix. 8. *m.* τέλος δὲ τῆς ἀναλλαγῆς τοῦ Ἀθήνησι ὧδε ἔλεγον γενέσθαι, ii. 139. *a. N.* ἐς τὸ τέλος κακῶς ἐτελεύτησε, iii. 40. *m. f.*

2. τέλος, *adverbialiter,* Postremo, i. 76. *f.* 82. *m.* 96. *extr.*

3. οἱ ἐν τέλεϊ ἐόντες τῶν ἀστῶν, Principes civitatis, Magistratus, iii. 18. *m.* ix. 106. *m. N.*

4. τέλος, *in re militari,* Turma, Agmen, Manus quædam militum coordinatorum, *ut* Legio, Cohors, Manipulus. ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, i. 103. *a.* ἐστρατήγεε κατὰ τέλεα, vii. 87. *a.* κατὰ ἔθνεα καὶ κατὰ τέλεα, ix. 28. *a.* καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, vii. 211. *extr. Sic* προσέβαλλον κατὰ τέλεα, ix. 20. *b.* 22. *a. cui opponitur* οὐκέτι κατὰ τέλεα, ἀλλ' ἅμα πάντες, ix. 23. *a.* οἱ τῶν τελέων σημάντορες, ἡγεμόνες, vii. 82. *a.* 223. *m.*

5. *Etiam, extra rem militarem,* ὀρνίθων τέλεα, *pro* ὀρνίθων γένεα, *dixit Noster* ii. 64. *f. si fides libris nonnullis, quorum auctoritatem secutus est Schæf.*

Τέμενος, εος, τὸ, *redditur subinde* Fanum, Delubrum, Templum; (*ac fortasse, aliter licet Varro sentiat, Græcum vocabulum Latino* Templum *originem dedit:*) *vocatur autem* τέμενος Quælibet area sacra; Ager, *itemque* Lucus vulgari usu exemtus et deo alicui aut heroi sacer habitus. ἔστι ἐν τῷ τεμένεϊ τοῦ Πρωτέος ἱρὸν τὸ καλέεται ξείνης Ἀφροδίτης, ii. 112. *m.* ἔστι ἐν τῷ τεμένεϊ τούτῳ Λητοῦς νηὸς, ii. 155. *m.* Διὸς βωμὸν ἱδρύσατο καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν ὥρισε, iii. 142. *a. N.* Lucus (τὸ ἄλσος) Argo heroi sacer *idem* τέμενος *vocatur Nostro,* vi. 79. *m. f. coll. cap.* 78 *et* 80. τῷ βασιλεῖ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας, iv. 161. *f. N. ubi intelligi videntur* Agri sacri quorum ex proventu sacerdotes sustentare vitam consueverunt. ἔστι Πρωτεσίλεω τάφος τε, καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν, ἔνθα ἦν χρήματα πολλὰ, ix. 116. *a.* τὸ τέμενος ἔστηκε (ὁ τράπεζος) καὶ ἑνέμετο, *ibid. f. N. Per metonymiam* τέμενος *etiam dicitur* Ædes aut Ara in sacra area extructa. οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Αἰακῷ τέμενος ἀπέδεξαν τοῦτο τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ἵδρυται, v. 89. *f. N. adde* v. 67. *f. Quin et* μέγιστον τέμενος (Templum maximum) Βρόμεται αἱ πόλιες, ii. 178. *m.*

Τέμνειν, *vide* Τάμνειν.

Τέναγος, εος, τὸ, Palus, Lacuna. ἐς ἕλεά τε καὶ τενάγεα ἐκδιδοῖ, i. 202. *f. Alibi* τέναγος *commode redditur* Locus vadosus. *Sic,* Videntes barbari, Locum, qui alias alto mari inundatus erat, nunc ingenti et diuturno maris recessu τέναγος γενόμενον, Vadosum (Vado pervium) esse factum, viii. 129. *a.*

Τεο, *enclit.* (*Ionice pro* του *et* τινός.) ἀπὸ σμικροῦ τεο, i. 58. *a. Dativ.* τεῳ *aut* τέῳ, *pro* τινι. ἔργον οὐ πολλῷ τέῳ (*sive rectius* τεῳ *absque accentu scribetur*) ἔλασσον, ii. 48. *b.* 124. *m.* iv. 47. *m. Dativ. plur.* οἱ τέοισι, (*Ion. pro* οἵ τισι,) Si quibus, viii. 118. *f. N.* οἱ τέοισι καὶ ἄλλοισι Ἕλλησι, ix. 27. *m. f. Conf.* Του, Τεῦ *et* Τέῳ.

Τεὸς, ἡ, ὸν, (*Ion. pro* σὸς,) Tuus. ἐν Πέρσῃσι τεοῖσι, viii. 100. *f. si vera ibi nostra conjectura, ubi* ἐν Πέρσῃσι τοῖσι *vitiose præferunt libri. Vide Var. Lect.*

Τέρας, εος, τὸ, Prodigium, Ostentum, Signum. τοῦτο τέρας τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεὸς, vi. 98. *a.* τέρας σφι ἐφάνη μέγα, vii. 57. *a.* δέξασαι ἄλλο τι εἶναι τέρας, viii. 27. *m. f.* τέρεα μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος, viii. 37. *m.*

Τέρμα, ατος, τὸ, Terminus, Finis. συνάγουσι τὰ τέρματα (*scil.* τῶν ῥεέθρων) ὅ τε Τύρης καὶ ὁ Ὕπανις, iv. 52. *f.* τέρματι *pro* σπέρματι *ex conjectura temere edidit Schæf.* iii. 97. *a. m.*

Τέρπειν, Delectare. ἡ ἀγγελίη ἕτερόν τε αὐτοὺς, viii. 99. *a.*

Τέρψις, ἡ, Delectatio, Voluptas. τέρψιος ἐμπίπλασι τὸ σῶμα, vii. 39. *m.*

Τεσσερακοντα, Quadraginta, *Ion. pro* τεσσαρακοντα, *quam formam communem plerique quidem codices, in prioribus præsertim Musis, tenent,* i. 166. *m. f.* ii. 29. *m. f.* iii. 10. *a. et* τεσσαρακοντα *cum aliis tenui etiam ipse* i. 202. *m. f. ubi* τεσσερακοντα *positum malim cum Schæf.*

Τέσσαρες, Quatuor, *Ion. pro* τέσσαρες, *quam formam communem item frequenter tenuere librarii; et* πίθους τέσσαρας *nos etiam cum aliis tenuimus* i. 51. *m. ubi* τέσσερας *cum Schæf. positum velim; constanter enim Herodotus Ionica forma in hoc vocab. usus esse videtur.* τρόπους τέσσερας παραγωγέων *ex auctoris usu recte primus*

Digitized by Google

edidit Cronov. μέχρι τεσσάρων μηνῶν jam olim recte editum erat, ii. 34. *a. Sic παῖδας τέσσαρας*, ii. 119. *a. τεσσάρων πλάθρων*, ii. 138. *f. ἡμέρας τέσσαρας*, ii. 156. *a. et octi. Similiter in Neutro genere, τέσσαρα καὶ τεσσεράκοντα ἔτεα*, iii. 10. *a.*

Τεσσερεσκαίδεκα, Quatuordecim. *ἔτεα τεσσερεσκαίδεκα καὶ τεσσερεσκαίδεκα ἡμέρας*, i. 86. *a.*

Τεσσερεσκαιδέκατος, Decimus quartus. *τεσσερεσκαιδεκάτη ἡμέρη*, i. 18. *a.*

Τετάρτη, ἡ, *puto subintellecto substant. μοῖρα aut μερὶς*, Mensura genus Liquidorum apud Spartanos, Quarta pars, Quartarius. *οἴνου τετάρτην Λακωνικὴν*, vi. 57. *a. m.*

Τεταρτημόριον (Quarta pars) *τοῦ μισθώματος*, ii. 180.

Τέτορες, *idiomate Laconico i. q. τέσσαρες*, Quatuor. *χιλιάδες τέτορες*, vii. 228. *a. in Epigram.*

Τετράγωνος, ὁ, ἡ, Quadrangularis, Quadrilaterus. *πυραμίδος ἐούσης τετραγώνου*, ii. 124. *extr.*

Τετραγωνοτράσωνες, ὁ, ἡ, Quadratam habens faciem. *ἐνὐδρους, χάσμορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοτράσωνα*, iv. 109. *f.*

Τετράετης, *sive* Τετραετὴς, ὁ, ἡ, Quatuor annorum. *τριέτεα καὶ τετραέτεα χρόνον*, i. 199. *extr. ubi τριετέα et τετραετέα praefert cod. F. Conf.* Τριέτης.

Τετραίνειν, *i. q.* τιτραίνειν, *fut.* τρήσειν, Perforare. *ἐνθαῦτα ὁ οὐρανὸς τέτρηται*, iv. 158. *extr. N. Conf.* Διατετραίνειν *et* Ἐντετρ.

Τετράκυκλος, ὁ, ἡ, Quatuor rotas habens. *τετράκυκλοι ἅμαξαι*, i. 188. *f.* ii. 63. *m.*

Τετράπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Quatuor cubitorum longitudine. *τόξα μικρὰ, τετραπήχεα σὺν ἐλάσσονι*, vii. 69. *a.*

Τετράπουν, τὸ, Quadrupes, iv. 71.

Τετράφυλοι, In quatuor Tribus distributi *Athenienses*, v. 66. *b.*

Τευ, *i. q.* του, *enclit.* (*Ion. pro Attico* του *et communi* τινὸς) *συμβουλεύσαντός τευ*, i. 19. *b.* ἄλλου τευ, i. 39. *m. f. εἰ ἐξιός του κακοῦ εἰμι*, i. 115. *extr. οὐνομά τευ ἁλιμόνας*, ii. 43. *m.*

Passim olim ἀπό του edebatur, ubi nos cum aliis ὑπ' ὄτευ scripsimus. Vide Ὅτευ. *Sic et ὑπ' ὄτευ*, ix. 84. *a. ubi alii ἀπό του.*

Τεῦ, Ionice *pro interrogativo* τίνος, Cujus? *τεῦ ἐνδεὴς δών*; v. 106. *m.*

Τεχνᾴζειν, Artificiis (Dolis) uti, Simulare *vel* Dissimulare. *ὁρέων αὐτὸν τεχνάζοντα*, vi. 1. *b. κατεφάνη τεχνάζων*, iii. 130. *a. N.*

Τέχνη, ἡ, Ars. *τὴν τέχνην* (Artem medicam) *ἐπίστατο*, iii. 130. *a. φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην*, ibid. *m. μηδεμιῇ τέχνῃ*, Neutiquam, Nequaquam, i. 112. *a. ἰδιὴν τέχνῃ, vide in* Ἰδίος.

Τεῳ, *enclit. Ion. i. q. Atticum* τῳ *et commune* τινί. *ἢν μὴ ἐνυπνίῳτῳ τεῳ, ἀλλὰ τῳ τρόπῳ παρεσκεύαζε*, i. 120. *f. δίδου δέ τεῳ*, v. 86. *m.* δῶλον δ' ἐνιαύσιον σωτὶ τεῳ, viii. 210. *f. καὶ τεῳ τῶν φυλακιτέων*, ix. 120. *a. Alibi passim cum accentu corrigitur τέῳ, ut ab πολλῷ τέῳ ἔδωκεν*, ii. 48. *b.* 124. *m.* iv. 47. *a. quibus locis commodius fortasse ab πολλῷ τεῳ, ut alibi, scribetur. Similiter in Genit. plur. πολλῶν τέων, sive πολλῶν τεων*, v. 87. *f. idem quod πολλῶν τινων.*

Τέῳ, *Ion. pro Attico τῷ et communi τῳ interrogativo aut relativo. φόβῳ ἐκπλαγεὶς τέῳ καὶ τρόπῳ ἐπιχειρήσομεν αὐτῷ*, i. 11. *extr. τέῳ τρόπῳ νοστέων διαπερησόμεθα*; Quonam modo? vii. 234. *f. τέῳ τρόπῳ παρήσομεν*; iii. 72. *a. τέῳ μέρει τῶν τάξεων μετιχρόνιος*; i. 117. *a. Etiam in Feminino genere: τέῳ δυνάμει, sive rectius τῇ δυνάμει; πείρῃ χερί*; Quibusnam viribus? iv. 155. *f. Dubious plur. τέοισι ὄμμασι*; Quibusnam oculis? i. 37. *a. N.*

Τέως, 1. *Ionice pro comm.* ἕως, Quoad, Quamdiu. *τέως δ' Ἀρκαδίαιος ἐν τῇ Βάρῃ διατρῖπτε*, iv. 165. *a.* 2. Aliquamdiu, *proprie* Usque adhuc. *Sic τέως μὲν—, μετὰ δὲ*, i. 11. *m. f.* 86. *m.* 94. *a. τέως μὲν—, ἔπειτα δὲ*, vi. 83. *a. τέως μὲν—, τέλος δὲ*, i. 82. *m.* ii. 169. *a. m. Sed et ἔως μὲν—, τέλος δὲ, legitur* viii. 74. *a. Conf. Var. Lect. ad* i. 86, 29.

Τῇ, *Ion. pro comm.* ᾗ, 1. Quo loco, Qua parte, Ubi. *τῇ οἱ δοκεῖ ἐντέτυκται φύλακος*, i. 84. *a. et mox τῇ οἱ δοκεῖ Μήδῳσι*, ibid. *τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον*, ibid. *m. κατὰ τοῦτο τῇ*, Eadem in parte qua, iii. 64. *m. Similiter τῇπερ i. q.* ᾗπερ. *ἔθαψαν αὐτὸν τῇπερ ἔκειτο*, i. 30. *extr. τῇ στρώσονται πόλεμον*, Quo loco gesturi sint bellum, vii. 236. *f.*

2. *τῇ*, Ut, Quemadmodum, Quomodo. *εἶπεν τῇ* (Quomodo, Quam in partem) *ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν*, i. 120. *a. ταῦτα μὲν, τῇ ἐμοὶ δοκεῖ, ἔρρετω*, ii. 120. *extr. τῇ γέ μοι φαίνεται εἶναι ἀληθὲς*, (*sive vertimus* ἀληθὲς) vii. 130. *a. ἢν μὴ ταυτόν τοι ταύτῃ ἐκβῇ τῇ ἐγὼ λέγω*, Nisi haec ita eventura sunt ut (*proprie*, in eam partem exitura sunt, in quam) ego dico, vii. 209. *extr. Similiter, ἔστε αὐτῷ πάντα ἀποβαθήσει τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε*, i. 86. *m. f.*

3. *Minus explorata ratio est illius locutionis, ἔστι τῇ μα πυκνὸς, γνόμην διαφαίνων περὶ τοῦ ἐναντίου*, i. 40. *f. ubi difficultatem dissimulantes interpretes exprimere duo verba ἔστι τῇ superaverunt; ego illa Latino vocabulo* Aliquatenus *reddidi; nempe ἔστι τῇ proprie sonat* Est quomodo, *quod idem valet ac* Quodammodo, Aliquatenus. *Sed non diffiteor, haud sulis commodam sic prodire verborum Crosi sententiam. Itaque videndum puto, ne τῇ h. l.*

Digitized by Google

fuerit esse idem ac τοῦτον εἶναι, et ad ἐκεῖνον referatur: quo posito, tollenda fuerit distinctio post πρῶτος, et post ἔσται ponenda, ut hæc dixisse intelligatur Crœsus: Est; (*i. e.* Est ita; Verum est quod tu dicis:) vincis me, sententiam semper insanabilem ita declarans.

Τήκειν, 1. Liquefacere, Conflare. *τήξας* (*scil.* ἄσημα et argentum) *ἐς πίθους κεραμίνους κατεγχέα*, iii. 96. *f.* (*conf.* Χιόν.) **2.** *τηκόμενος νοῦσῳ*, Marcescens et Marcescens morbo, iii. 99. *m.*

Τὴν *sæpe elliptice ponitur, tacito substantivo ad quod refertur ille articulus. Sic τὴν πρώτην, scil.* ἀρχὴν, *sive cum aliis δρμὰς, ὁρμὰς aut ὁδὸν supplere velis: τὴν ταχίστην, sc.* ὁδὸν. (*vide in* Πρῶτος *et* Ταχέως.) *Præsertim subintelligitur Substantivum nomen ab adjecto Verbo derivatum. Sic τὴν αὐτὴν* (*scil.* στρατιὴν) *ἐστρατευκότες*, vii. 84. *τὴν αὐτὴν ταύτην ἐστραλμένοι*, vii. 62. *a. N. ubi στολὴν supplere posses, nisi continuo subjiceretur,* Μηδενὶ γὰρ αὐτὴ ἡ στολὴ ἐστι. *Adde* vii. 72. *m. coll. exp.* 73. *a. Ad τὴν ἐπὶ θανάτῳ intelligunt vulgo ὁδὸν, et eandem in sententiam substantivum ἔξοδον adjecit ipse Herodotus* vii. 223. *a. m. Sed ad τὸ παιδὸν κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, i.* 199. *a. subintellectum esse nomen κόσμησιν mihi persuasi; vide ibi Notatu. Similiter ἴδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ, scil. δίοιν*, iii. 119. *a. m. N. et alibi. Conf.* Θάνατος.

Τηΰγετον, τὸ, *scil.* ὄρος, Taygetus mons, ix. 148. *extr. N.*

Τὶ *et* **Τί**, *vide in* **Τὶς** *et* **Τίς**.

Τιάρη *et* **Τιήρη**, ἡ, Tiara, Capitis tegumentum Persicum. *ἐστεφανωμένος τὸν τιάρην πορφύρην*, i. 132. *a. m.* (*ubi invitis mendis τιήρην posuerunt recentiores editores: vide Var. Lect. et Notas.*) *Sic, πλοῦτον τιάρας φορέοντες*, iii. 12. *f. N.* vii. 61. *a. Sed in τιήρη χρυσοπάστῳ consentiunt omnes* viii. 120. *a. nisi quod mendose τριήρει præferunt nonnulli.*

Τίειν, *vide* **Τίνειν**.

Τιθέναι, Ponere. *Alγύπτιοι τὰ μὲν, κόπῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα*, ii. 52. *a.*

Medium: ἐν τιμῇ τίθεσθαί τινα, In honore habere, iii. 8. *m. γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε*, iii. 29. *m. γέλωτά με ἔθευ*, vii. 209. *a. m. N. χρήματα θέσθαι παρά τινα*, Apud aliquem deponere, vi. 86, 1. *f. N. γνώμην θέμενος μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα*, vii. 52. *a. τὰ φαυτοῦ τιθέμενος εὖ*, vii. 236. *f. ὑμεῖς ἡμῖν χάριν θέσθε*, Gratificamini, Gratiam inite, ix. 60. *f. χάριτα αὐτῷ τιθέμενος*, ix. 107. *m. f. ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱροῦ τὰ ὅπλα*, Arma deposuerunt, Consederunt, Castra posuerunt, ix. 52. *extr. N. μυρτέρια θέσθαι*, viii. 65. *a.*

Τίκτειν, Parere. *δίδυμα λέοντα τεκοῦσα*, vi. 121. *f. λέγω τὴν χάριν—λιμὸν τίκτεσθαι*, Adlaturam esse, *tuo exercitui famem*, vii. 49. *f.*

Τίλλων, ωνος, ὁ, Piscis quidam paludis Prasiadis, v. 16. *extr.*

Τιμᾶν, Honore prosequi, Colere. *ξείνων πάντων μάλιστα ἐτίμα Σαμίους*, iii. 55. *f. ubi Medium verbum ἐτιμᾶτο præferunt plures codices, sed mox* ibid. *in τιμᾶν τοὺς Σαμίους consentiunt omnes. Passivum πάντων τῶν ἐπιφοίτων ἐτιμᾶτο μάλιστα παρὰ Ξέρξῃ*, viii. 105. *extr. ἡ δ' ἂν κριθῇ καὶ τιμηθῇ*, v. 5. *a. ubi τιμηθῇ idem fere valet ac προτιμηθῇ*, Quæ præ cæteris digna hoc honore judicatur. *ἐτιμήθη ὑπὸ Λακεδαιμονίων*, Præmio honoratus est (Propositum præmium, pecuniam accepit) a Lacedæmoniis, vii. 213. *f. Conf.* Ἐπιτιμᾶν.

Medium notione Activa. πολλοῦ τιμᾶσθαι, i. q. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, iii. 154. *a. Conf. Var. Lect.* iii. 55. *f.*

Τιμή, ἡ, 1. Honor. *τιμὰς μέζονας ἔχουσι*, ii. 46. *f.* **2.** Munus honorificum, Dignitas. *οὔτε τιμὰς τὰς δούσας συντάρξας*, i. 59. *extr. ἄχαρις τιμὴ*, vii. 86. *a.* **3.** Pretium. *ἐξευρίσκοντες τιμῆς* (*i. e. ἀντὶ τιμῆς*, Pretio, Caro, pretio) *τὰ κάλλιστα*, viii. 119. *a. Sic ἀνήσατο τιμῆς ἀργυρίου dixit Lucas Act. Apost.* 7, 16.

Τίμιος, Honoratus, Honore adfectus. *τίμιοι ἐγένοντο*, vii. 71. *extr. (ubi opponitur ὁ δὲ οὐκ ἐτιμήθη.) τιμιώτεροί εἰσι* (Majore in pretio sunt) *οἱ ἐπιτοῦχοι*, viii. 105. *m.*

Τιμωρέειν, 1. τιμωρ. τινί, Opem ferre, Auxilio venire alicui. *Ἴωσι τιμωρέειν*, i. 141. *extr.* 152. *m. τιμωρέοντες τῷ θεῷ*, ii. 63. *f. τιμωρῆσαι ἑωυτῇ κελεύουσα*, iv. 165. *f. τιμωρέουσι τῇ Ἑλλάδι*, vii. 169. *a. et sæpius alibi. Subinde Dativus facile subintelligitur, ut οὗτοι δὲ — ἐτιμώρεον, nempe αὐτοῖσι*, i. 18. *f.*

2. *Rursus* τιμωρέειν τινί, Ulcisci aliquem, *nempe* Ulcisci injuriam alicui illatam. *τιμωρέουσα ἀδελφεῇ, τὸν Ἀλγύπτιοι ἀπέκτειναν*, ii. 100. *a. m. τιμωρέων τῷ πατρὶ*, i. 103. *m. coll.* 102. *f. τοῖσι ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα*, viii. 144. *m. et sed. Abest subintelligendus Dativus*, i. 4. *a. τὰ δὲ ἁρπασθεισῶν γυναικῶν ποιησασθαι τιμωρέειν, nempe ἔστε τιμωρέειν αὐταῖς, ut injuriam illis illatam ulciscaris. Conf.* Σπουδή.

3. *Medium.* Τιμωρήσασθαι τινα, Punire aliquem, Pœnam sumere ab aliquo. *βουλόμενοί μιν ἀντὶ τουτέων τιμωρήσασθαι*, vi. 135. *a.*

4. *Passivum. τιμωρέεσθαι ἐς τινὰ idem valet ac τιμωρέειν τινί, notione num.* 2. *exposita. τετιμώρηται ἐς Λεωνίδην*, Ultus fuerit cædem Leonidæ, ix. 78. *f. coll.*

Digitized by Google

σάρ. 29. *m. ubi homini, qui verbis istis usus erat, respondet Pausanias,* Λεωνίδη *με κελεύεις τιμωρῆσαι.*

Τιμόρημα, τό, Auxilium alicui præstitum ad ulciscendam injuriam ei ab alio inlatam. *ἐκ τῶν* Μενέλεω *τιμορημάτων,* vii. 169. *a. ubi in Latinis nostris temere omissa sunt verba,* Propter auxilia Menelao præstita. *conf. Var. Lect. et Not.*

Τιμωρητήρ, ῆρος, ὁ, Auxiliator, Adjutor, Opem ferens. Αἰγιητέων δέεσθαι τιμωρητήρων (ἡμῖν) γενέσθαι, v. 80. *m. id est, βοηθέων ἡμῖν,* ibid. *f. Conf.* Τιμωρός.

Τιμωρίη, ἡ, *idem fere ac* τὸ τιμόρημα, Auxilium alicui missum, *sive* Ipsa actio opem ferendi. ἔσχοντο τῆς τιμωρίης, Abstinuerunt ab ope ferenda, Opem ferre supersederunt, vii. 169. *extr.*

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, *i. q.* τιμωρητήρ. οὐ φλαυροτάτους ἐόντας Κρῆτας τιμωροὺς Μενέλεῳ, vii. 171. *m.* αὐτὸς γὰρ οἱ πέμψειν τιμωροὺς, Auxiliares ei missurum, ii. 141. *m.*

Τιμωρὸς *etiam Adjective usurpatur.* οὗτος μέν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρὸς, Hæc ejus oratio Ad ultionem (Ad exigendam pœnam) spectabat, vii. 5. *f.*

Τίνειν, *sive rectius* Τίειν, *fut.* τίσειν, (*nam* τίνειν *apud Nostrum non nisi corruptis in locis quibusdam reperitur.*) Solvere, Dare *pœnas.* ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ—τῶν ἀπολομένων, vii. 134. *f. Perperam ζυγὰ τίνουσι pro* τείνουσι *præferunt plures codd.* ii. 96. *a. nempe diphthongum* ει *cum producta vocali* ι *confundentes.*

Medium, Τίσασθαι, Pœnas sumere, Ultionem capere *ab aliquo. ἐν νόῳ ἔχουσα* τίσεσθαι τὸν Κανδαύλην, i. 10. *f. ubi* τίσασθαι *præferunt alii. Sic* τίσασθαι Ἀστυάγεα ἐπιθυμέων, i. 123. *a. et* τίσασθαι θέλων ὑπὲρ Ἀστυάγεος Κῦρον, i. 73. *a. ἵνα* τίσωνταί σε ὑπὲρ τῶν *etc.* i. 27. *f.* τὸν σεωυτοῦ φονέα τῖσαι, i. 124. *a. ubi male* τίσαι *vulgo.* τὸν ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος, i. 190. *f.* εἰ μὴ τοὺς Μάγους τισαίατο, iii. 75. *f.* τὸν εἶπαντα ταῦτα τίσασθαι, iii. 120. *extr. Plura omittens, unum adjicio locum,* ix. 120. *a. m. ubi olim* τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι *edd. sed nos quidem cum aliis cum εσθαι edidimus.* τισόμεθα *pro* τεισόμεθα *legendum censuerat Valck.* iv. 119. *f.*

Τίνυσθαι (τινὰ), Punire *aliquem,* Ultionem capere. τίνυσθαι βουλόμενοι, *scil.* τοὺς Δωριέας, v. 77. *a. Conf.* Ἀποτίνυσθαι.

Τίς, τινὸς, Aliquis, Quidam. ἡ τὶς ἡ οὐδεὶς, Vix unus, iii. 140. *m.* τῶν τις Περσέων, i. 85. *m.* τῶν τινες Φοινίκων, viii. 90. *a. ubi vide Not. Subinde* τὶς *valet* πᾶς τις *vel* εἷς ἕκαστος. *Sic,* σκοπέειν τινὰ τὰ ἐωυτοῦ, i. 8. *f.* καί τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, viii. 109. *f. Not. Alibi fere abundat.* δοκέει μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαία, iv. 198. *a.* δι' ὃν τινα κακῶν ἥκαμεν, iii. 120. *extr. N.* οἵ τινες ἀνθρώπων, ii. 2. *f. idem valet ac* τίνες ἀνθρ. Quinam ex hominibus, Quinam homines. *Conf.* Τεῦ, Τεο, Τεῳ *et* Τεων.

Neutrum Τί, Aliquid. οὐδέν τι, Nihil quidquam. οὔτε τι σκείροντες οὐδὲν, iv. 19. οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, viii. 20. *a. Post δὴ frequenter pleonastice fere ponitur.* τῷ δή τι καὶ ἐπείχε ἑλλάμψεσθαι, i. 80. *f. ubi alii* τοι *pro* τι *habent, ut passim alibi.* οὕτω δή τι ἰσχυραί, iii. 12. *m.* οὕτω δή τι πολύγονον, iii. 108. *m.* ἡ κρήνη οὕτω δή τι πικρὴ, iv. 52. *m.*

Τίς, *Pronomen interrog.* Quis. *Neutr.* τί; Quid. οἵ τινες ἀνθρώπων βεκὸς τί (*alii* βεκός τι *aut* βεκὸς τὶ) καλέουσι, ii. 2. *f. ubi conf. notata in Var. Lect.* σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστι; τί πολλὰ πρήσσεις, v. 33. *f. N.*

Τίσις, ιος, ἡ, Ultio, Vindicta. δείσαντα τὴν τίσιν, i. 86. *f.* τῷ μεγίστῃ τίσις ἐπικηθέντι ἐγένετο, viii. 105. *a.* τίσιν δίδναι, Pœnas dare. ἵνα δοῖεν τίσιν τῶν ἐν Ἄρτεμ. ἀγωνισμάτων, viii. 76. *m. Pluralis:* Ὀρσίτεα Πολυκράτεος τίσιες (Diræ ultrices) μετῆλθον, iii. 126. *a.* 128. *extr.*

Τιτραίνειν, *vide* Τετραίνειν.

Τιτρώσκειν, Vulnerare. αἱ ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρωμέναι, Vulneratæ naves, viii. 18. *Conf.* Τρωματίζειν.

Τλῆναι, Sustinere. οὐκ ἔτλη προλιπεῖν, vii. 228. *f. in Epigr.*

Τὸ, *vide sub* Ὁ, ἡ, τὸ, *num.* 5 *et* 6.

Τοὶ, Tibi, *vide sub* Σύ.

Τοὶ γὰρ ἄνδρες, *si vera scriptura,* viii. 68, 1. *m. idem valet ac* οὗτοι γὰρ οἱ ἄνδρες. *Plerique quidem libri ibi* οἱ γὰρ ἀνδ. *præferunt.*

Τοι *particula nonnunquam perperam pro* τι *posita.* Τοίγαρ, Igitur, Itaque, viii. 114. *f. et alibi.*

Τοῖος, *i. q.* τοιοῦτος, Talis. ἡμέων ἐόντων τοίων, iii. 72. *m. ubi nonnulli quidem* τοιῶνδε, *nempe ex scholio.*

Τοιόσδε, *i. q.* τοιοῦτος. ὑμεῖς συμμάχων τοιῶνδε μουνωθέντες, viii. 62. *f.* ῥώμην σώματος τοιήνδε, i. 31. *a.* οὐδὲν ἔτι τοιόνδε ἔλεγον, ii. 5. *f.* κατὰ τοιόνδε, Talem ob caussam, Hac ratione, iv. 48. *a.* vii. 10, 5. κατὰ τοιόνδε τι, Talem quamdam ob caussam, iv. 50. *m.* ἐν τῷ τοιῷδε, In hoc temporis momento, In hoc rerum statu, ii. 27. *f.*

Τοιοῦτος, Talis, *Neutrum,* τοιοῦτο *et* τοιοῦτον, *variantibus libris, quorum inconstantiam nos etiam sumus secuti; sed fortasse ubique forma* τοιοῦτον *deberet teneri. Vide Var. Lect.* i. 34, 13. 57, 12. 185, 17. 197, 5. ἕτερον τοιοῦτον, i. 6. *extr. Conf.* Ἕτερος.

Τοιουτότροπος, ὁ, ἡ, Hujusmodi, Hujus generis. ταῦτα καὶ τοιουτότροπα ἔπεα, vii. 226. *extr.*

Digitized by Google

Τοκῆες δὲ Τοκῆες, Parentes, i. 122. *f. ἐς τοὺς τοκῆας τεθυμῶσθαι*, iii. 52. *m. f.*

Τόκος, Partus. *τοῦ τόκου πέρι τῆς γυναικὸς*, i. 111. *a.*

Τόλμα, ης, ἡ, Audacia, Audentia, vii. 185. *a.*

Τολμᾶν, Audere. *οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι*, vii. 10. *a. Sed τολμᾶν in Præs. Indic. οὔτε αὐτὸς λέγειν τολμᾶ*, viii. 77. *extr.*

Τόνος, ὁ, 1. Intentio. *τόνος τῶν ὅπλων*, Intentio rudentium, vii. 36. *a. Sed κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου* ibid. *f. idem valet ac ὑπὲρ τῶν ὅπλων ἐντεταμένων*, Super intentos rudentes. 2. Intentio vocis, Tenor, Tonus. *ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ*, i. 47. *m.* 62. *f.* v. 60. *a. ἐν τριμέτρῳ τόνῳ*, i. 174. *f.* 3. *τόνοι*, Nervi, Chordæ *vel* Lora, *quibus tenditur lectulus. τοὺς τόνους ἐφόρεες τῶν κλινέων*, ix. 118. *a. quem locum temere Æm. Portus, et invitis libris omnibus, ita citavit quasi τόρνους ibi, non τόνους, legeretur.*

Τοξεύειν, Sagittas arcu emittere. *ἐσακοντίζοντες καὶ τοξεύοντες*, ix. 49. *m. ubi καὶ ἐντοξεύοντες præferunt nonnulli. τοξεύματος περὶ τὰς γλυφὰς περιειλίξαντες τὸ βιβλίον, ἐντόξευον (αὐτὸ) ἐς συγκείμενον χωρίον*, viii. 128. *a. m.*

Τόξευμα, τὸ, Sagitta. (*conf.* Τοξεύειν.) *Sic, qui ὅστοι memorantur* iv. 131. *a. iidem* iv. 132. *extr. τοξεύματα nominantur; paritergue* vii. 226, *m. ἵππος βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευρὰ*, ix. 22. *a. m.* vii. 218. *f. ἐτρωματίσθη τοξεύματι*, ix. 72. *b. οὐκ ἐξὸν ὅπλα φορέειν ὑπό τε τῶν ἱππέων καὶ τοξευμάτων*, ix. 49. *extr. ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται*, Ad telli jactum, iv. 139. *a. Per metonymiam Plur. τοξεύματα ponitur pro τοξόται*, Sagittarii. *οὐδὲ ἵππον ὑπαρχούσης σφι, οὐδὲ τοξευμάτων*, vi. 118. *m.*

Τόξον, τὸ, Arcus. *Vide Indicem Rer. et Pers. voce* Arcus. *ἡ τέχνη τῶν τόξων*, i. 73. *m. τὰ τόξα τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα*, ii. 173. *m. f. Conf.* Τετράπηχυς *et* Παλίντονος. *Pluralis vero τὰ τόξα intelligitur etiam* Arcus (*in sing.*) cum sagittis, *sive simpliciter* Arcus. *Sic, ὁ μὲν αὐτέων φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτράπετο*, iii. 78. *a. et mox, τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα ἀναλαβόντι*, ibid. *et ἐπεὶ δέ οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγένετο*, ibid. *m. Sic commode etiam interpretatus est Gronovius τῇ μὲν δεξῇ χερὶ ἔχων αἰχμὴν, τῇ δὲ ἀριστερῇ τόξα*, ii. 106. *m. ubi olim, contra librorum veterum præscriptum, τόξον editum erat.*

Τοξότης, ὁ, Sagittarius, vii. 158. *f. et alibi.*

Τοξοφόρος, ὁ, *idem ac* τοξότης, Arcitenens, i. 103. *a. et* ix. 43. *in Orac.*

Τόρμος, ὁ, Foramen, iv. 72. *f. N.*

Τόρνος, ὁ, Tornus *instrumentum mechanicum. τὴν ἦβη, ἐοῦσαν κυπαρισσέα ὀρθὴ ἀπὸ τόρνου*, iv. 36. *b.*

[Τόρος, ὁ. *Vocab. hoc temere Æm. Portus in Lexico Ionico citavit tamquam ex* ix. 118. *a. Vide* Τόνος.]

Τόσος, η, ον, ἰ. q. τοσοῦτος, Tantus. *τόσον δὲ ἔτι ἔχω εἰκεῖν*, iv. 197. *a. ubi alii quidem τοσοῦτον præferunt, ex interpretamento puta. καὶ πλῆθος ἦν τηνικαῦτα ἔτι —τόσον*, vii. 184. *a. ubi alii quidem τόσον ignorunt et abjecit Wess. cum Gron. ἐκ τε τόσου δή*, vii. 215. *f. ubi ἐκ τοσοῦδε præfert unus cod. Arch. Sic ἐκ τε τόσου tenent omnes* v. 86. *f. ubi ἐκ τότε habet unus Arch. Pro ἐκ τε τοῦ, quod* vi. 84. *f. ex ed. Ald. propagatum est, recipi debuerat ἐκ τε τόσου, quod probatissimi exhibent libri, ubi codd. Arch. et Vind. suo more interpretamentum ἐκ τοσούτου posuerunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Τοσοῦτος, Tantus. *τοσοῦτό τι πλῆθος*, vii. 226. *m. ἐλείπομεν τοσοῦτο ἔοντες etc.* iv. 160. *f. idem atque οὕτω ἔοντες*, iv. 159. *f. ἐς τοσοῦτο τοῦ λόγου πάντες λέγουσι*, In hanc usque partem narrationis consentiunt omnes, vi. 134. *a. ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω*, vi. 97. *m. τοσαῦτα θηρία*, Tot bestiarum genera, iv. 192. *extr. καὶ τότε μὲν τοσαῦτα*, vi. 140. *a. ubi nonnulli quidem τοιαῦτα ediderunt ex uno cod. msto.*

Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ, *vide in* Οὗτος, *num.* 3.

Τραγικὸς, Tragicus. *τραγικοὶ χοροὶ*, v. 67. *f. vide* Γεραίρειν.

Τράγος, ὁ, Hircus. *οἱ τράγοι τῶν αἰγῶν*, iii. 112. *N. Conf. Ind. Rer. et Pers. voc.* Hircus.

Τραγοσκελὴς, Hircinos pedes habens. *γράφουσι τοῦ Πανὸς τέτραλμα, κατάπερ Ἕλληνες, αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα*, ii. 46. *a. Putares τραγοσκελὲς scriptum oportuisse, scil. τέτραλμα: sed non solicitandum vulgatum, in quod consentiunt libri; nempe,* Pingunt, *inquit*, Panis imaginem ita, ut referat Panem caprina facie et hirci pedibus instructum. *Simili quadam ratione Græce dicitur ἑστηκε χρῆσεος, pro ἑστηκε ἄγαλμα αὐτοῦ χρήσεον.*

Τράπεζα, ης, ἡ, Mensa. (*vide* Ἐπίκλεος.) *ἡ λεγομένη ἡλίου τράπεζα*, iii. 17. *b.* 18. *a. Metonymice,* Cibi mensæ impositi. *Ἀρταγὸν Ἀστυάγεω ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔθαισε*, i. 162. *a.*

Τράπειν, *Ionice* i. q. τρέπειν, Converteré. *τὰ μὲν ἄνω ἐς ἄλλο τι τράπουσι*, In alium quemdam usum convertunt, ii. 92. *f. Medium. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο*, iii. 78. *a.* iv. 125. *f. N.* ix. 18. *m. ἐγὼ μὲν καὶ αὐτὸς τράπομαι καὶ τὴν γνώμην μετατίθεμαι*, Inverto me et muto sententiam, vii. 18. *f. (Sed potest idem τράπομαι etiam in Passivo accipi, sicut* ix. 34. *f. αἱ γνῶδι τετραμμένους σφέας*, Intelligens mutasse illos senten-

Digitized by Google

liam.) τὴν ἵππον ὁδὸν τράπουται, v. 15. m. οὗτοι μὲν κατὰ τὰ εἰλοντο ἐτράποντο, v. 11. extr. Passivum, Præt. imperf. ἡ ἵππος ἐτράπετο, In fugam versus est equitatus, v. 64. m. Sic, ἐτράποντο οἱ Λυδοὶ, i. 80. extr. τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων, viii. 91. a. Sed viii. 16. f. perperam editum est ὑπὸ νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τραπέσθαι verbo Medio, ubi cum Schæfero τράπεσθαι (Ionica forma Præsentis Passivi) poni debebat. τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τετραμμένον edebatur iv. 22. f. quod per se quidem probum poterat videri; sed scripti libri omnes ἀποκλίνοντι aut ἀποκλίναντι (non τετραμμ.) dederunt. ἔγγαμα ἔξω τετραμμένον τοῦ Κυρηναίων ἄστεος, Foras spectans extra Cyrenæorum urbem, ii. 181. f. πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μᾶλλον τετραμμένος ἦν, iv. 78. m. κάτω τραφθέντες ἐς τὸ πεδίον, ix. 56. extr. Conf. Τρέπειν.

Τραυλὸς, Balbus, Blæsus, Qui literas quasdam recte pronunciare non valet. πάις λογάφωνος καὶ τραυλὸς, iv. 155. a. N.

Τρέπειν, vide Τράπειν. οἱ δὲ τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι, In fugam vertunt, i. 63. m. ubi fortasse τράπουσι scripserat Herodotus. Imperfectum frequentativum ἡ ἵππος τὴν ἵππον αἰεὶ τρέπεσκε, iv. 128. b. Medium verbum habes vii. 105. a. ubi, ὁ μὲν ταῦτα ἀμείψατο, ὁ δὲ Ξέρξης ἐς γέλωτα ἐτράπετο. Conf. ibi Not.

Τρέφειν, Nutrire, Educare. τρεφόμενος sigillatim dicitur Puer qui etiam nunc in manibus nutricis (τῆς τροφοῦ) est, et παρὰ τῇσι γυναιξὶ δίαιταν ἔχει, apud mulieres vitam agit. Sic, ἢν ἀποθάνῃ, τρεφόμενος, Si moritur ea ætate, nempe, priusquam quinquennis est, i. 136. extr. Sed Τρόφις valet τεθραμμένος, Educatus, Adultus.

Τρέχειν, Currere; sæpe per ellipsin accusativi ἀγῶνα aut δρόμον significat Subire certamen, Adire periculum, Periclitari. (conf. Θέειν.) Adjectum accusativum habes viii. 102. f. ubi πολλοὺς ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφέων αὐτέων οἱ Ἕλληνες. Alibi abest accusativus. τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς, ix. 37. a. ὀπίσω δὲ περὶ ἑωυτοῦ τρέχων ἤξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον, vii. 57. a. ubi ὀπίσω non ad τρέχειν refertur, sed ἤμελλε Ξέρξης ὀπίσω ἥξειν, περὶ ἑωυτοῦ (i. e. περὶ τῆς ἑωυτοῦ ψυχῆς vel σωτηρίας) τρέχων.

Semel apud Nostrum idem verbum τρέχειν vel δραμεῖν, sicut alias cognatæ significationis verbum κινδυνεύειν, cum alio verbo construitur, quod in Infinitivo positum est. ἀσκέων πεντάεθλον, παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾷν ὀλυμπιάδα, Reportaturus videbatur et reportaturus erat victoriam, nisi unum luctæ certamen obstitisset, vii. 33. a. N.

Τρηχέως, Ion. pro τραχέως, Aspere. τρηχέως περιφθόντες, viii. 18. a.

Τρηχὺς, ἐῆ, ὺ, i. q. τραχὺς, Asper. Χερσονήσου τῆς Τρηχίης καλεομένης, iv. 99. m. γῇ λιθώδης καὶ τρηχείῃ, iv. 23. a.

Τρίβειν, Usu deterere, Absumere. οὔτε τι τῶν οἰκηίων τρίβουσι οὔτε δαπανῶσι, ii. 37. m. τετριμμένοι (Adtriti) τὰ ἐς ἀριστερὰ τῶν κεφαλέων, ii. 93. m. τριβομένῳ τῷ λαῷ, ii. 124. m. Conf. Τρίβων et Τρίειν.

Τρίβος, ου, ὁ, Via, proprie Via trita, frequentata. ἐν τρίβῳ οἰκημένοι, In via habitantes, incursioni hostium expositi, viii. 140, 2. m.

Τρίβων, ωνος, Usu peritus, Usu cognitum habens aliquid. ὅς τις μὴ κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, scil. τῆς καυνάβιος, iv. 74. b.

Τριέλικτος ὄφις, Tripliciter convolutus anguis, vi. 77. f. in Orac.

Τριετηρίδες, Triennalia festa, iv. 108. b.

Τριετὴς vel Τριέτης, εος, ὁ, ἡ, Triennis. Vide in Τετραετὴς.

Τρίζειν, Stridere, Stridorem edere, veluti vespertiliones. τέτριγε δεινὸν, iii. 110. b. N. ubi perperam τέτρυγεν olim edd. τετρίγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες, iv. 183. extr.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, Societas triginta virorum, i. 65. f. N. In Glossa ad h. l., ubi vulgo legitur, Τριηκάδας, δεῖπνα κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν λ'. ἀνδρῶν, pro ἀριθμὸν haud dubie ἀριθμῶν aut ἀριθμοὺς scriptum oportebat.

Τριήκοντα, Ion. pro τριάκοντα, i. 14. a. m. viii. 46. a.

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, Triginta annorum induciæ, vii. 149. a.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, Navis triginta utrimque remis agitata, Actuaria navis, iv. 148. m. vii. 97. f. viii. 21. m.

Τριηκόσιοι, Trecenti. viii. 48. b. ἴῐ. 94. f.

Τριηραρχέειν, Triremi præesse, viii. 46. Construitur cum Genit. vii. 181. a.

Τριήραρχος, ου, ὁ, Præfectus triremis. τοῖσι Ἀθηναίων τριηράρχοισι, viii. 93. m.

Τριήρης, εος, ἡ, Triremis. τῶν τριηρέων ἀριθμὸς, vii. 89. a. δεηκοσίας τριήρεας, vii. 158. f. viii. 48. a. etc.

Τριηρίτης, ὁ, Qui triremi vehitur, Classiarius, v. 85. b.

Τρικάρηνος ὄφις, Triceps anguis, ix. 81. a.

Τρίμετρος, vide Τόνος.

Τρίμηνος, ου, ἡ, Trimestre. τὴν τρίμηνον ἑκάστην, ii. 124. m.

Τριξὸς, ή, όν, Ion. pro τρισσὸς, Triplex; et in Plur. idem fere sonat ac τρεῖς vel τρία, Tres, Tria. τριξὰς ἐποιήσαντο θήκας, ix. 85. a. τριξὰ ἐξευρήματα, Tria inventa, Tria inventorum genera, i. 171. a. m. Conf. Τριφάσιος.

Digitized by Google

Τρὶς, Ter. ἐς τρὶς, *quasi dicas* Ad ter, *i. e.* Non semel, sed non plus quam ter. ἐς τρὶς ὀνομάσαι Σόλωνα, i. 86. *m.*

Τρισκαιδεκαστάσιος, η, ον, Tredecuplus; Tredecupli pretii; *proprie* Tredecupli ponderis. χρυσίον τρισκαιδεκαστάσιον, *nempe* τοῦ ἀργυρίου, iii. 95. *a.*

Τριταῖος *in aliquem locum pervenisse dicitur qui* Tertio die, *a quo profectus est, eo pervenit.* τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ, vi. 120. *Sed* ἐσβεβληκὼς ἦν τριταῖος, vii. 196. *a. significare videtur* Tertio ante die, Ante triduum, ingressus erat. *Vide Not. et conf. Polyb.* xv. 33, 11. *ubi* παραγεγονέναι τριταῖον ἀπὸ Κυρήνης *recte intelligi videtur* Ante triduum advenisse Cyrenis.

Τριτημόριος, ίη, ιον, Tertia pars. τριτημορίη ἡ Ἀσσυρίη χώρη τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης, i. 192. *a. m. ubi alii quidem* τριτημοιρίη *præferunt.* τὸ τριτημόριον τῆς βασιληίης, ix. 34. *f.*

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, *i. q.* τὸ τριτημόριον, Tertia pars. τριτημορὶς τοῦ στρατοῦ, i. 211. *a.* τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ, i. 212. *f.* vii. 131.

Τρίτος, Tertius. τὸ τρίτον, Tertio, Tertium, Tertiæ vice. ἐχρησητηριάζετο τὸ τρίτον, (*sive, ut alii* τοτρίτον) i. 55. *f.*

Τριφάσιος, *Ion. pro* τριπλάσιος, *vel* τριπλοῦς, Triplex, Trifarius. μουνομαχίη τριφασίη, Triplex certamen singulare, v. 1. *m. In Plurali, sicut* τριξοὶ, *idem fere ac* τρεῖς *valet.* βωμοὶ τριφάσιοι ἐνιδρύσαται, ii. 156. *a. m.* περὶ Κύρου τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι, i. 95. *m.* ὁ Νεῖλος σχίζεται τριφασίας ὁδούς, ii. 17. *m.* παρέχεται τριφασίας ἰδέας, Tria genera rerum, vi. 119. *m. et mox* ibidem, τρέπεται τριφασίας ὁδοὺς.

Τρίχα, Trifariam, Tripliciter, In tres partes. ἐπεὰν τὴν φιλύρην τρίχα σχίσῃ, iv. 67. *f.*

Τριχοῦ, Tribus in locis, vii. 36. *m.*

Τρίχωμα, ατος, τὸ, Capilli. οὐλότατον τρίχωμα, vii. 70. *m.*

Τρῖψις, ιος, ἡ, *proprie* Frictio, Attritio; *sed* Firmitas *intelligi videtur* attritui frictionique resistens, iv. 183. *m. ubi* τὸ δέρμα τῶν ὀπισθονόμων βοῶν διαφέρον *dicitur* τῶν ἄλλων ἐς παχύτητα καὶ τρῖψιν. *Vide Not.*

Τροπὴ, ἡ, Fuga in quam vertitur hostis. ἰδὼν τροπὴν τῶν ἑωυτοῦ γινομένην, vii. 167. *m.*

Τρόπις, ιος, ἡ, Carina navis. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, ii. 96. *m.*

Τρόπος, ου, ὁ, Modus, Ratio, *etc.* πάντα τρόπον, Quovis modo, Quaquaversum, Qualibet in directione. διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον διὰ τῶν γυναικῶν, i. 199. *m.* (*conf.* Διέξοδος.) διώρυχας τετραμμένας πάντα τρόπον, i. 189. *f.* διώρυχες παντοίους τρόπους ἔχουσαι, ii. 108. *m.* κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους τῶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γενομένοισι χειμῶσι, Hyems in Scythia septemtrionali diversam prorsus rationem habet (Multis modis diversa est) ab *etc.* iv. 28. *m.* διεπειρᾶτο αὐτέων τοῦ τρόπου, Pertentavit illorum Indolem et mores, vi. 128. *a.*

Τρόφις, ιος, ὁ, ἡ, Enutritus, Adultus. *Sic* τρόφιες, iv. 9. *m. idem valet ac* ἀνδρωθέντες ibid. *paulo post. Conf.* Τρέφειν.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, Nutrix, vi. 61. *m.*

Τροχάζειν, *i. q.* τρέχειν, Currere. τὴν ταχίστην ἐτρόχαζε φεύγων, ix. 66. *f.*

Τροχίλος, ου, ὁ, Trochilus *avicula*, ii. 68. *f.*

Τροχοειδὴς, ὁ, ἡ, Rotundus. τροχοειδὴς λίμνη, ii. 170. *extr.* πόλις τροχοειδὴς vocatur *urbs Athenarum*, vii. 140. *a. in Orac.*

Τρύειν *et* Τρύχειν, *idem fere ac* τρίβειν, Adterere, Adfligere, Vexare. τὸν λεὼν τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, i. 22. *m. Similiter* τὸν λεὼν τετρυμένον ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, ii. 129. *a. ubi* τετρυγμένον *habet cod. Arch.* (*Eadem notione ait,* τριβομένῳ τῷ λαῷ, ii. 124. *m.*) τετρυμένοι ταλαιπωρίῃσι, vi. 12. *m. ubi* τετριμμ. *unus Arch.*

[Τρύζειν, *vide* Τρίζειν.]

Τρυξ, υγὸς, ἡ, Fæx. ἀπὸ τῆς παχύτητος τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι, iv. 23. *m.*

Τρύφος, εος, τὸ, Frustum, Fragmentum. ἄλδς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, iv. 181. *a.*

Τρώγειν, Comedere, Edere. οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν, i. 71. *m. f.* τοὺς γενομένους κυάμους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἔψοντες πατέονται, ii. 37. *f.* ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πυίξαντες, οὕτω τρώγουσι, ii. 92. *f.* τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες, iv. 177. *a.*

Τρωκτὸς, ὴ, ὸν, Esculentus. ἐν τούτῳ (τῷ καρπῷ τοῦ λωτοῦ) τρωκτὰ ἐγγίνεται συχνὰ, Esculenta *grana vel nuclei*, ii. 92. *m. f.*

Τρῶμα, *i. q. comm.* τραῦμα, Vulnus. ἀποθνήσκουσι ἀπὸ τῶν τρωμάτων, ii. 63. *f.* τελευτήσας ἐκ τοῦ τρώματος, iii. 29. *extr.* iii. 64. *f.* 78. *m.* ix. 18. *m. Etiam de* Navi vulnerata: ἀδύνατοι ἦσαν αἱ νέες ὑπὸ τρωμάτων, vi. 16. *a. Dicitur etiam* τρῶμα Clades accepta. μετὰ τὸ τρῶμα τοῦτο, iv. 160. *f. et* v. 121. *a.* (*ubi alii quidem* τὸ τρῶμα ἀνέλαβον *jungunt, quemadmodum* τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, Præsentem cladem reparabunt, vii. 236. *extr.*) μετὰ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον, vi. 132. *a.* ἀναίτιοι τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος τῷ βασιλέϊ, vii. 233. *m. Adde* viii. 27. *a.* 66. *d.* ix. 90. *a. Conf.* Τρώυμα.

Τρωματίζειν, Vulnerare. τρωματίσας ἑωυτὸν, i. 59. *m.* τρωματίζει τούτους, iii. 78. *m.* τρωματισθεὶς, iii. 64. *m.* ἐτρωμα-

Digitized by Google

τίσθη τακέδραπτε τὰ πλευρὰ, ix. 72. b. πλεῦνες ἐτραυματίζοντο, ix. 61. m. f.

Τραυματίας, ὁ, i. q. τραυματίας, Vulneratus. τοὺς τραυματίας ἐωυτῶν αὐτοῦ λείπουσι, iii. 79. a.

Τράυμα, τὸ, i. q. τρῶμα et τραῦμα, Vulnus. *Sic olim edd. et codd. nonnulli mati, ἐκσθησκοίσας ἐκ τῶν τραυμάτων aut τραυθμάτων*, iv. 180. a. m. *ubi nos quidem cum plerisque mastis τραυμάτων.*

Τυγχάνειν, 1. Accipiendi *notione videri poterat cum Accusativo, loco Genitivi, construi* v. 23. a. *ubi* τὴν παρὰ Δαρείου ἔτυχε μισθὸν δωρεὴν φυλακῆς τῆς σχεδίης. *Sed ibi duo Accusativi δωρεὴν et μισθὸν ab uno verbo αἰτήσας reguntur, et naturalis verborum series hæc intelligitur, τὴν (Ion. pro ἣν) αἰτήσας δωρεὴν, μισθὸν φυλακῆς τῆς σχεδίης, ἔτυχε, nempe αἰτῆς. Conf. ibi Not.*

2. *Sicut Latine dicimus* Accipere cladem, calamitatem, *pro* Pati cladem; *sic et Græcum verbum τυγχάνειν in malam partem usurpat Noster.* εὖ γὰρ ἐπίστατο βίης οὐ τευξομένη, Bene noverat, se vim non esse Passuram, ix. 108. a. *Conf. Not. ad* vii. 208, 16.

3. *Pervulgata est verbi τυγχάνειν cum alio verbo in Participio posito constructio; ut* τὰ τυγχάνω φρονέουσα ἄριστα, viii. 68, 1. *Eamdem rationem habet id quod* viii. 102. a. *eadem Artemisia ait,* χαλεπόν ἐστι συμβουλευομένῳ τυχεῖν τὰ ἄριστα εἰπασαν, *ubi εἰπασαν idem atque* εἶναι *valet. Præteritum plusquamperf. legitur* iii. 14. f. ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισκήπτων Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον.

Τύκος, ου, ὁ, Bipennis. εἶχον δόρατα ναύμαχα καὶ τύκους μεγάλους, vii. 89. f. *ubi τύχους alii. Vide Var. Lect. et Not.*

Τυστὰ, vox Persica, *significans τέλειον δεῖπνον βασιλῆον*, Solennem cœnam regiam, ix. 110. m. *N.*

Τυλόειν, τυλοῦν, Callosum, durum reddere. *Hinc* ῥόπαλα ξύλινα τετυλωμένα σιδήρῳ, Clavæ lignææ ferreis nodis munitæ, vii. 63. m. *et* ῥόπαλα τυλωτὰ, Clavæ nodosæ, vii. 69. m.

Τύμβος, ου, ὁ, Tumulus sepulcralis, Bustum, Sepulcrum. ἐωυτὸν ἐκκαταστάζει τῷ τύμβῳ, i. 45. extr.

Τυμβοχοέειν, Humum adgerere ad erigendum Tumulum sepulcralem. ἐτυμβοχόεε πᾶσα ἡ στρατιὴ, vii. 117. b. *Conf. Schol. ad Iliad. φ'. 323.*

Τύπος, ου, ὁ, 1. Figura, Forma, Signum, Effigies. ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, ii. 86. f. τὰ προκίλεια τύποισι ἐξαπίσχεσι ἐσκευδδατα, ii. 138. a. αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι, ii. 138. m. τύπον ποιησάμενος λίθινον ἕστησε· ζῶον δέ οἱ ἐπῆν, ἀνὴρ ἵππευς, Monumentum erexit lapideum, in quo erat figura hominis equitis, iii. 88. f. *N. conf.* Ζῶον. 2. Ictus. *Vide in* Ἀντίτυπος.

Τύπτειν, Percutere, Ferire. παίειν (πλήττειν) ἔδοξε τετύφθαι, iii. 64. m. τύπτειν τινὰ, Percellere animum alicujus. Καμβύσεα ἔτυψε ἡ ἀληθείη τῶν λόγων, iii. 64. a. *Aliud est* Ἐκτυπεῖν, *quod vide.*

Τύπτεσθαι, *absolute positum, quasi* Percutere sese, *nempe* Percutere (Pulsare) pectus, Plangere. τύπτονται πάντες, ii. 41. a. Cum Accusativo *ejus quem quis* Plangit *vel* Luget. τύπτονται πάντες τὸν δὲ τύπτονται, οὐ μοι δοκέουσι ἐστι λέγειν, ii. 61. a. *Sic* τύπτονται τὸν κριὸν, ii. 42. extr. ἐπεὰν τύπτονται τὸν—θεὸν, ii. 132. b. *Conf.* Κόπτεσθαι, *et* Πλήσσεσθαι.

Τυραννεύειν, *absolute*, Regem esse *nempe*, nullis legibus adstrictum, i. 54. a. (*pro quo tamen fere synonymum ponitur* βασιλεύειν, i. 15. a. v. 92, 5. b. vii. 154. a. Cum Genitivo: τυραννεύειν Σαρδίων, i. 15. b. ἐτυράννευε Μήδων, i. 73. a. m. Μιλήτου, i. 20. a. Ἀθηναίων, i. 59. a. 64. f. τῶν Βαβυλωνίων, i. 77. m. Ταρτησσοῦ, i. 163. m. etc. ἐτυράννευε τοῦτο τοῦ νομοῦ Ἐλέφας ὕπαρχος, ix. 116. a.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, Tyrannis, Regia dignitas nullis legibus adstricta. τυραννὶς χρῆμα σφαλερὸν, iii. 53. m. τυραννὶς πάντων, iii. 81. a. *al* τυραννίδες, *metonym. pro* οἱ τύραννοι, viii. 137. a. m.

Τύραννος, ὁ, Tyrannus, Rex nullis adstrictus legibus. τυράννου ὕβριν φυγόντες, iii. 81. a. τύραννος ἐγεγόνεε μέγας ὁ Γύλων, vii. 156. extr. Μιλήτου τύραννε, vii. 10, 3. b. *Conf.* Μούναρχος, Μουναρχίη, *et Indic. Rer. et Person. v.* Tyrannis.

Τύφειν κάπνὸν, Excitare fumum, iv. 196. a.

Τυφλὸς, Cæcus, iii. 111. a. οἱ ἐκ τῶν τυφλῶν γενόμενοι, iv. 20. m.

Τυφλοῦν, Excæcare, Oculorum usu privare, iv. 2. a. *Conf.* Ἐκτυφλοῦν.

Τύχη, ἡ, Sors, Fortuna. εἰ μὴ οἱ τύχη (*immo* ἡ τύχη) ἐπίστευτο, i. 32. m. *coll.* vii. 10, 4. extr. ἥσσωται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα, vii. 10, 4. f. τῆς τύχης οἱ μετεστεώσης, i. 118. b. θεὴ τύχη, iv. 8. extr. v. 92, 8. m. *Conf.* Δαίμων, *et Not. ad* iii. 158. *Reperitur etiam Pluralis numero.* ἐκὶ τύχῃσι χρηστῇσι ἐκὶ δεῖπνον κέκληκο, i. 119. a.

[Τύχος, *vide* Τύκος.]

[Τυχὼν, ὁ, *et* τὸ τυχὸν, *vide* Συντυγχάνειν, num. 3.]

Τῷ *Ion. pro* ᾧ, Cui, i. 23. a. *Sic* ὁ τῷ, *pro* ὃν ᾧ, In quo, vii. 122. a.

Τύγαλμα, Τύληβις, Τύπραβαῖσαν, Τύρχαῖον, *vide in* Ἄγαλμα, Ἀληθὴς, Ἀσσάβαινον, *et* Ἄρχαῖος. *Collegit talia Kan. ad Gregor. Dialect. Ion, §. 29.*

Digitized by Google

Τωθάζειν, Carillis, Dicteriis incessere. τωθάζουσι τὰς ἐν τῇ πόλει γυναῖκας, ii. 60. m.

Τὠυτὸ, comm. τὸ αὐτὸ, Idem. οἱ τὠυτὸ πρήσσοντες πάντες, vii. 145. f. τὠυτὸ ἔξενάγησασθαι τῷ ἀδελφεῷ, Idem reportasse quod frater, vi. 103. a. τὠυτὸ πλῆθος παρείχοντο τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, viii. 46. (Similiter, τὰς αὐτὰς παρείχοντο νῆας τὰς καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, viii. 48. f.) ἐς τὠυτὸ συνέβραμον, i. 53. f. 62. f. 97. m. οὐδαμοῦ ἐν τὠυτῷ μένων, i. 5. extr. κατὰ τὠυτὸ, Similiter, ii. 42. f. v. 36. a. ix. 66. f. κατὰ τὠυτὸ γενόμενοι, Idem sentientes, iv. 119. a. κατὰ τὠυτὸ τούτοισι, Pex idem tempus quo hæc gerebantur, vii. 8. a. κατὰ τὠυτὸ τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι, i. 1. f.

Υ.

Ὕαινα, ης, ἡ, Hyæna, *bestia Libyca*, *Plurali* ὕαιναι, iv. 192. a. m.

Ὕαλος, *vide* Ὕελος.

Ὑβρίζειν, Proterve, Injuriose, Ferociter agere, Ferocire. εἴ τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, i. 100. b. ὑβρίσας τάδε, iii. 118. ὑβρίζοντες οἱ ὄνοι ἐτάρασσον τὴν ἵππον, iv. 129. m. N. ubi Glossator σκιρτῶντας interpretatur, alii nonnisi Rudentes intelligunt. De Impetuoso et feroci fluvio, qui equum sacram abripuerat, ait Noster, ἐχαλέπηνε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι.

Ὕβρις, ιος, ἡ, Contumelia, Protervia, Ferocia. ὑπό τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίης, i. 106. a. Ὕβριος υἱὸς, viii. 77. m. N. in Orac.

Ὕβρισμα, τὸ, i. q. ὕβρις, Contumelia, Contumeliosum (Injuriosum) facinus. ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον, iii. 48. a. ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, vii. 160. a.

Ὑβριστὴς, Protervus. Πέρσαι φύσιν ἐόντες ὑβρισταὶ, i. 89. a. ἀνδρῶν δυναστέων παῖδες ὑβρισταὶ, ii. 32. a.

Inde Comparativus ὑβριστότερος. ὁμίλου ἀχρηίου οὐδὲν ἐστι ἀξυνετώτερον οὐδὲ ὑβριστότερον, iii. 81. a. *ubi alii quidem* ὑβριστικώτερον, *tamquam a Positivo* Ὑβριστικός. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ὑγιὴς, ἡ, ὀν, *et* Ὑγιήρης, ὁ, ἡ, Robusta valetudine utens. *Superlativus* ὑγιηρότατος *et* ὑγιηρόστατος. οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιηρότατοί, iv. 187. m. Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιηρόστατοι, ii. 77. m.

Ὑγιὴς, Sanus. *Metaphorice*, Prudens. λέγεις λόγον οὐκ ὑγιέα, i. 8. m. f. οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα, vi. 100. a.

Ὑδρεύεσθαι, Aquatum ire, Aquari. ὑδρευσάμενοι, vii. 193. f. τὴν κρήνην ἐπ' ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στρατόπεδον, ix. 49. m.

Ὑδρηΐον, τὸ, comm. ὑδρεῖον, Hydria, Urna, Aqualis. τὴν θυγατέρα ἐξέπεμψε ἐπ' ὕδωρ, ἔχουσαν ὑδρηΐον, iii. 14. a.

Ὑδροποτέειν, Aquam bibere. οὐκ οἶνῳ διαχρίονται, ἀλλὰ ὑδροποτέουσι, i. 71. m.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ *et* ἡ, Aquam *vel* Hydriam portans. παρεξαλδουσέων τῶν ὑδροφόρων, iii. 14. a.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, 1. Aqua potui inserviens. ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντες, vii. 108. b. (*conf.* Ὑδρήϊον.) φοιτῶν ἐπ' ὕδωρ, vii. 137. m. N. ὕδωρ πλατὺ, Aqua salsa, ii. 108. f. N. ἀσθενὲς ὕδ. Levis aqua, iii. 23. m. f. γῆν καὶ ὕδωρ αἰτέειν *et* διδόναι, *vide in* Γῆ. *Plural.* ὕδατα *vide voc.* Χιλὸς. 2. Pluvia. ἐγίνετο ὕδωρ ἄπλετον διὰ πάσης τῆς νυκτὸς, viii. 12. a. χειμὼν τε καὶ τὸ ὕδωρ ἀνεγένετο αὐτοῖσι, viii. 13. m. ὅσα ὕδατα λαβροτάτῳ, i. 87. m. 3. *Quemadmodum Latinum vocab.* Sudor *manifeste ipsum est*, Græcum Ὕδωρ, *ex usu quidem Latini sermonis in angustiorem notionem conclusum, sic Græcum* ὕδωρ *Herodotus* iii. 104. m. f. *haud dubie de* Sudore *usurpavit, ubi ait* Quo tempore diei apud Indos sol ardentissimus est, per id tempus ἐν ὕδατι λόγος αὐτοὺς ἐστι βρίσκεσθαι, Dicuntur illi Aqua madere.

Ὑεῖν, Pluere; *proprie* Pluviam profundere *hominibus*, Pluvia rigare *terram*: nam *licet vulgo, veluti impersonaliter, nudo* ὑεῖ, Pluit, *dicatur*; (*sicut etiam apud Nostrum*, οὐκ ὑεῖ λόγον ἄξιον οὐδέν, iv. 28. m. ἀνάγκη ἐστὶ ὅσα ἐν πάντι ἡμέρῃ ὑεῖ, ii. 22. f. *et* ὅσα ὕδατι λαβροτάτῳ, i. 87. m.) *tamen ex Herodoti et sententia et usu loquendi* Deus *est qui* ὑεῖ, Pluviam mittit incolis terræ, et Pluvia terram rigat. εἰ μὴ ἐθελήσει σφι ὑεῖν ὁ θεὸς, ii. 13. f. N. ὑεῖ σφι ὁ θεὸς, iii. 117. m. *Tum in hujusmodi locutionibus, qualis ista, οὐκ ὑε τὴν Θήρην*, iv. 151. a. *manifeste subintelligitur* ὁ θεὸς. *Quo etiam pertinet quod* iv. 28. m., *ubi legitur* οὐκ ὑεῖ λόγον ἄξιον οὐδὲν, *continuo adjicitur*, τὸ δὲ θέρος ὗεν (*sc.* ὁ θεὸς) οὐκ ἀνίει. *Vide ibi Not. et Var. Lect.*

Passiva verbi forma ὕεσθαι *dicitur terra, nempe* Pluvia irrigari. ὅταν πᾶσα ἡ χώρη τῶν Ἑλλήνων, ii. 13. m. μήτε ὕσεται σφι (*Fut. med. Ionico more pro Fut. Passiv.*) ἡ χώρη, ii. 14. a. m. ὕετο ἐν ταύτῃ τὰ χωρία, ii. 22. m. ὕσθησαν Θῆβαι αἱ Αἰγύπτιαι—ψακάδι, iii. 10. b. ὕεται ἡ γῆ αὕτη πάμπαν ὀλίγῳ, iv. 50. m. ὕεται ταῦτα τῆς Λιβύης, iv. 198. b.

Ὕελος, *Ion. pro* ἅλως, Vitrum. αἱ (θῆκαι) λέγονται σκευάζεσθαι ἐξ ὑάλου, iii. 24. a. *et mox ibid. m.* παρεσκεύασι οἱ (φιάλῃ) στήλην ἐξ ὑάλου. *Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Digitized by Google

Ὑετώτατοι ἄνεμοι, Pluviosissimi (Pluviam maxime adferentes) venti, ii. 25. *m. ubi vide ne* ὑετωδέστατοι *scribtum oporturit, aut* ὑετώτατοι *a Positivo* Ὑέτιος, Pluviosus, *quo usus est Theophrast. de Ventis p.* 408. *monente Schneidero in Lexic. crit.*

Υἱὸς ὕβριος, viii. 77. *m. N. in Orac. vide* ποιεῖσθαι, Adoptare filium, Vit. Hom. 4. *f.*

Ὕλη, ης, ἡ, 1. Sylva, Arbores, Frutices; *et collective*, Sylvæ, Fruticeta. *Sauromatæ habitant terram, πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων*, Arboribus omnibus, tam agrestibus quam cultis nudam; *eorumdem vicini Budini habitant γῆν πᾶσαν δασέην ὕλῃ παντοίῃ*, Sylvarum et arborum, fructicumque cujusque generis frequentem, iv. 21. *b. Hegesistratus fuga salutem petiit, τὰς μὲν νύκτας παρεὺμενος, τὰς δὲ ἡμέρας καταδύνων ἐς ὕλην*, Sylvis et fruticetis sese abscondens, ix. 37. *m. Populi Caucasum habitantes plurima ex parte ὑπ' ὕλης ἀγρίης ζόουσι*, Arborum et fruticum agrestium fructibus vitam sustentant, i. 203. *m. Laudanum barbis hircorum, veluti viscum, adhæret ὑπὸ τῆς ὕλης*, ex sylva, de fruticetis, iii. 112.

2. Ligna, Materies sicca *concipiendo igni idonea*, Virgulta sicca, Sarmenta. *Nonnullos qui in magnam turrim confugerant, igne cremavit Arcesilas, ὕλην περιθέντας*, Lignorum acervo circumcirca structo, iv. 164. *m. Cleomenes jussit Hilotas περιθεῖναι ὕλῃ τὸ ἄλσος*, Materiem slocam, Ligna et virgulta sicca, Sarmenta, circum lucum congerere; *atque ita ἐνέπρησε τὸ ἄλσος*, lucum incendit, vi. 80. *In Pontis descriptione, quo Hellespontum Xerxes junxit*, vii. 36. *f. ubi ait Scriptor*, ὕλην ἐπενεφόρησαν κόσμῳ δὲ θέντες τὴν ὕλην, γῆν ἐπενεφόρησαν, *ibi* ὕλην *Valla* Materiem, *Larcherus* Asseres (des planches) *interpretatus est; ego* (*quam recte, alii viderint*) Sarmenta *reddidi*, Virgultorum fasces *intelligens, eo consilio ponti impositos ut* terræ superne deinde ingestæ et constipatæ *majorem conciliarent firmitatem.*

Ὑμέτερος, Vester. τὸ ὑμέτερον, *sc. μέρος*, Vestræ partes, Id quod in vobis est, Vos. ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένηται, viii. 140, 1. *m. Conf.* Ἄς.

Ὑμνέειν, Carmine (laudibus) celebrare. Ἀργεῖοι (in Homericis carminibus) τὰ πολλὰ πάντα ὑμνέονται, Ion. *pro* ὕμνηνται, Celebrati sunt, v. 67. *a.*

Ὑπάγειν, 1. *Transitivo significatu*, Adducere, Traducere. ὑπῆγόν μιν οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, vi. 82. *a.* θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, vi. 136. *a.* ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθεὶς, vi. 72. *b.* ὑπαγαγόντες μιν ὑπὸ δικαστήριον, ix. 93. *m. N.* οἱ θεοὶ ὑπήγαγόν σε ἐς χέρας τὰς ἡμὰς, viii. 106. *f. Dicitur etiam* ὑπάγειν τινὰ *is qui* Fallaci sermone Adducit *vel* Inducit alterum ad aliquid credendum aut faciendum. ταύτῃ ὑπάγοντες (αὐτὸν), Fallentes eum hac ratione, ix. 94. *a. N. ubi dein* ἐξαπατηθεὶς *dicitur is quem illi* ὑπήγαγον.

2. *Intransitive* Ὑπάγειν *dicitur* agmen, *id est*, Retro cedere, Sese recipere, iv. 120. *m. et f.* 122. *m.*

Ὑπαίθριος, ὁ, ἡ, Sub dio agens. ἡ στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος, vii. 119. *f.*

Ὑπαιρέεσθαι, 1. Clam auferre, Subripere. τὰ ἀγάλματα ταῦτα ὑπαιρέονται αὐτέων, v. 83. *m.* τὰ χρήματα ἐξ Ἐλαιοῦντος ὠφελόμενος, ix. 116. *a.* 2. E medio tollere, Interficere. Ξέρξιος ὑπαιρημένου, iii. 65. *a. m.*

Ὑπακοέειν, Audire, Morem gerere, iii. 148. *extr.* iv. 119. *m.* οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, iv. 201. *m.* ὑπακοέειν τινὸς, Parere alicui, Imperio alicujus esse subjectum. εἰ δὲ Δαρείου βασιλῆος ἐβδομῶς ὑπήκουσαν, iii. 101. *extr.*

Ὑπαντιάζειν τινὶ, Obviam ire alicui. οἱ Σκύθαι ὑπηντίαζον τὴν Δαρείου στρατιὴν, iv. 121. *a.*

Ὑπάπτειν, (*comm.* ὑφάπτειν,) Succendere. καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν (*scil.* αὐτὴν, ὥστε) τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καίεσθαι, i. 177. *a.*

Ὑπαρπάζειν, Subripere, Eripere. ὑπ' ἐκ τῶν γρυπῶν ἁρπάζειν τὸν χρυσὸν, Subripere aurum e gryphorum potestate et custodia, iii. 116. *a. Metaphorice dicitur aliquis* ὑπαρπάζειν, Præripere, Præcidere alicui sermonem. ὁ δὲ ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ἐκεῖνος ἔρρητο λέγειν, v. 50. *m.* ix. 91. *m.*

Ὑπάρχειν, 1. Esse. *Sed* ὑπάρχον εἶναι, Certum, Paratum esse. ὃς ἔμεινόν σφι εἴη, κρησφύγετόν τι ὑπάρχον εἶναι, nempe, σφίσι, Esse sibi refugium aliquod certum paratumque, v. 124. *m.*

2. ὑπάρχειν, *i. q.* ἄρχειν *et* ἄρχεσθαι, Incipere, Initium facere. τὸν ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων, i. 5. *m.* ὑπῆρξαν ἀδικίης, iv. i. *a. m. N.* vii. 9. *a.* ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες, vii. 8, 2. *b.* φυλάσσεται μὴ ὑπάρχειν ἔργα ἀνάσθαλα ποιέων, ix. 78. *m. N. Passivum.* εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι (*Ionice pro* ὑπηργμ.) ἐξ ἐκείνων, Si colligere fas est ex his quæ ab illis cœpta sunt fieri; quæ illi priores fecerunt, vii. 11. *m.*

Ὕπαρχος, ὁ, Præfectus provinciæ. Αἰγύπτου ὕπαρχος ὑπὸ Καμβύσεω, iv. 166. *a.* θέλων Ἑλλάδος ὕπαρχος εἶναι, vii. 6. *a.* Μακεδόνων ὕπαρχος, Macedoniæ sub regis auspiciis præfectus, v. 20. *f. N.* καταστήσας Ἀρταφέρνεα ὕπαρχον εἶναι Ἰωνίων,

Digitized by Google

ν. 25. *a.* τοῖσι οἱ Πέρσαι ὑπαρχον ἐπιστᾶσι Λυκάρητον, v. 27. *a.* *tum mox*, οὗτος ὁ Λυκάρητος ἄρχων ἐν Λήμνῳ, ibid.

Ὑπάφρων, Parum subtili cultoque ingenio. *Comparativ.* ἑόντων τῶν Θρηϊκων ὑπαφρονεστέρων, iv. 95. *a. m.*

Ὑπεας, *vide* Ὀπεας.

Ὑπέγγυος πλὴν θανάτου, Judicio et pœnæ obnoxius, excepta capitis pœna, v. 71. *b. N.*

Ὑπεικειν, Cedere, Remittere. ἡμεῖς τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου, Remittemus non nihil de superiore postulato nostro, vii. 160. *m. f.*

Ὑπεῖναι, *idem fere quod* εἶναι, Subesse, Esse. βίος ἀρκέων ὑπῆν (αὐτοῖσι), i. 31. *a.* *Sed et proprie*, Subtus, Infra esse, ii. 127. *m.* *ubi* ὑπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν.

Ὑπείσας, *Ion. pro* ὑφείσας, *Partic. Aor. pr. a verbo inusitato* Ὑφέω, In insidiis colloco. κτείνει μιν, ἄνδρας οἱ ὑπείσας κατ' οὐδόν, iii. 126. *extr.* *N. ubi perperam* ὑπειὶς *nonnulli.* κτείνουσι οὗτοί μιν, νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας, vi. 103. *m.*

Ὑπεκκεῖσθαι, *i. q.* ἐκτεθεῖσθαι, Exportatum et foris in tuto positum esse. Σαλαμὶς ἐς τὴν ἡμῖν ὑπέκκειται τέκνα τε καὶ γυναῖκες, viii. 60, 2. *m.* ὡς δέ σφι πάντα ὑπεξέκειτο, viii. 41. *extr.* οὐκ εἰδότες ἵνα ὑπεξέκειτο ἡ Ἑλένη, ix. 73. *a.*

Ὑπεκκομίζειν, Clam exportare. ὑπεξεκομίσαντο πάντα, Sua omnia exportaverant, ix. 6. *a.*

Ὑπεκτιθέναι, Foras in tuto collocare. *Passivum:* ὑπεκτιθέμενοι ἔξω τῆς χώρης οἱ παῖδες, v. 65. *a. N.* (*conf.* Ὑπεκκεῖσθαι.) *Medium:* ἐστ' ἂν τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας ὑπεκθέωνται, viii. 4. *b.*

Ὑπεκτρέχειν, Effugere. ἦν τὸ παρὸν ὑπεκδράμωσι, Si præsentem calamitatem effugissent, i. 156. *m.*

Ὑπεκφέρειν, *intransitive*, E conspectu semet auferre. ἐδίωκε ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ, iv. 125. *a. N.* (*ubi ex uno quidem codice* ὑπερφέροντας *adfertur.*) *Eadem notione ait* ἡμέρης ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσέων ὑπεξάγειν, iv. 120. *f.*

Ὑπεκχωρέειν, Excedere, Sese e loco quodam recipere. Μαρδόνιος ὑπεξεχώρεε, *scil.* ἐκ τῆς Ἀττικῆς, ix. 13. *m.* *et* 14. *a.*

Ὑπεναντίος, η, ον, *i. q.* ἐναντίος, Contrarius. τὸ ὑπεναντίον τούτου, Contrarium hujus rei, iii. 80. *m.*

Ὑπεξάγειν, *dicitur* Agmen *quum* Paulatim alio se confert, Alio se recipit. ὑπεξάγειν, ὑπιόντας τε καὶ *etc.* iv. 120. *f. conf.* Ὑπεκφέρειν.

Ὑπεξαιρέειν, E medio tollere. *Passivum* τουτέων ὑπεξαιρημένων, vii. 8, 3. *extr.*

Ὑπεξαιρέειν *et* Ὑπεξερέειν, Subtrahere, Eripere. οἱ Ἕλληνες ὑπεξείρυσαν, Subtraxerunt, Ediperunt *cadaver Leonidæ e manibus Persarum*, vii. 225. *a.*

Ὑπεξελαύνειν, *scil.* τὰ βοσκήματα, Paulatim retro et ulterius agere greges. ὑπεξιόντες καὶ ὑπεξελαύνοντες, iv. 120. *a.*

Ὑπεξέρχεσθαι, Excedere suis sedibus et alio se conferre. Σκυθέων εἷς ὑπεξῆλθε ἐς γῆν τὴν Μηδικὴν, i. 73. *a. m.*

Ὑπεξέχειν, Clam se subducere, Alio sese recipere. ὑπεξέσχε ἐς Θεσσαλίην, vi. 74. *a.* ὑπεξέσχον ἐκ τῆς Χίου καὶ ἐς Σπάρτην ἀπίκοντο, viii. 132. *m.*

Ὑπεξιέναι, Sese recipere. οὗτοι μὲν ὑπεξῄεσαν, οἱ δὲ ἐκδεξάμενοι *etc.* vii. 211. *a.* ὑπεξιόντες ἐς τὰ στενώτερα, vii. 223. *m.* *Conf.* Ὑπεξελαύνειν.

Ὑπὲρ, *Præpos. regens Genit.* 1. Pro, *passim.* 2. Supra. τὸ οὖρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης, ii. 105. *a.* 3. *Subinde i. q.* περὶ, De. Sic τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἑκάστων, Quæ de quaque re memorantur, ii. 123. *a.* *ubi quidem* ὑπ' ἑκάστων *præferunt plerique libri.*

Ὑπεραωρέεσθαι, In sublimi suspensum vel erectum eminere. τῆς οἰκίης ὑπεραωρέεσθαι, iv. 103. *extr.* *idem valet ac* ὑπὲρ τῆς οἰκίης ὑπερέχειν, *paulo ante* ibid. *In re navali*, τῇσι νηυσὶ ὑπεραωρηθέντες Φαληροῦ, *proprie*, Navibus super Phalero suspensi; *id est*, Quum (barbari) naves prope Phalerum *aliquamdiu* in alto tenuissent; *sive* (*accedente alia verbi notione, ab usu nominis alώρα repetita, de qua ad Athenæi lib.* vi. *p.* 257. *b. dictum est*) Postquam navibus in alto supra Phalerum (*aliquamdiu*) fluctuassent, agitati fuissent, vi. 116. *b.*

Ὑπεράκριος, η, ον, Montanus. *Distinguuntur* οἱ πάραλοι, οἱ ἐκ τοῦ πεδίου, *et* οἱ ὑπεράκριοι, i. 59. *m.* οἱ Πέρσαι εἶχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον, τὰ δὲ ὑπεράκρια ἔδοσαν Καρσὶ, vi. 20. *extr.*

Ὑπεραπολογέεσθαί τινος, Caussam alicujus agere coram judice, vi. 136. *m.*

Ὑπεραρβωδέειν τινὶ, Vehementer metuere alicui. ὑπεραρβωδέοντες τῇ Ἑλλάδι κινδυνεύσειν, viii. 72. *b.*

Ὑπεράχθεσθαι (πράγματι), Ingentem dolorem ex aliqua re percipere. ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτου ἁλώσει, vi. 21. *m.*

Ὑπερβαίνειν, 1. Transgredi. ὑπερβάντες τοὺς οὔρους, vi. 108. *f.* *Similiter*, Nilus ὑπερβαίνει ἐς τὴν χώρην, ἐς τὰς ἀρούρας, Transgreditur suas ripas et agros inundat, ii. 13. *m.* 14. *m.* (*Ex Herodoto citat H. Stephanus* ὑπερέβησαν τοῦ πύργου, Turrim transscendentes: *quæ verba, sicubi apud Nostrum legantur, meam quidem observationem effugerunt.*) 2. Præterire, Prætermittere. ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας, iii. 89. *a. N.*

Ὑπερβάλλειν, Superare, Excedere. ὑπερβάλλειν *dicitur Herodoto* Lebes fervens cujus aqua oram vasis superans exundat.

Digitized by Google

λίθητες, ἴμπλεοι θάτος, ἕζεσαν καὶ ὑπερβαλον, i. 59. *a.* προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων, Progressus est Augendo subinde pecuniæ oblatæ summam, v. 51. *m.* ὑπερβαλέων Μαλέην, Superare, Circumvehi Maleam promontorium, vii. 168. *f.*

Medium: Ὑπερβαλέσθαι, 1. Superare, Vincere; *cum Accusat. personæ.* βασιλῆα Δαρεῖον ὑπερβαλέσθαι, v. 124. *a.* ὑπερβαλέσθαι, *scil.* τοὺς Ἴωνας, vi. 9. *a.* πολλὸν πάντας ὑπερβαλλόμενος τῷ τε ὄφελι καὶ τῷ μεγάθεϊ, ii. 175. *a.* τὰ βασιλῆος πρήγματα (τὸ ναυτικὸν τοῦ Δαρείου) ὑπερβαλέσθαι, vi. 13. *m.* vii. 168. *a.* viii. 140, 1. *m.* ix. 98. *a. Futur.* ἐλαυνέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι, vii. 168. *m.* viii. 24. *extr. Cum Dativo rei, omisso Accus. pers.* Eminere super alios, Superare cæteros. Θηβαῖοι ὑπερεβάλλοντο τῇ δόξῃ τῶν χρημάτων, i. 61. *f.* ὑπερεβάλλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι, ix. 71. *a.*

2. ὑπερβαλέσθαι, Differre, In aliud tempus rejicere. πάγχυ μελέοντες ὑπερβαλέσθαι, *sc.* τὸ πρῆγμα, iii. 76. *m.* ἦν αὐτοὺς συνθέωνται ὑπερβαλλομένους, *scil.* στρατεύεσθαι, aut τὴν στρατιήν, *vel* τὴν ὁδόν, vii. 206. *a.* ἢν ὑπερβάληται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος, ix. 45. *m. f.* ἢν ὑπερβάλωνται κείνην τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν μὴ ποιεύμενοι, ix. 51. *a.*

Ὑπερβολή, ἡ, Procrastinatio, Dilatio. Καρυστίοισι οὐδὲν, τούτου εἵνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Carystiis, hanc quidem ob causam, nihil morabatur imminentem calamitatem, viii. 112. *f. ubi vide Notata.*

Ὑπερβόρεοι, Hyperborei, *quasi* Supra *vel* Ultra boream (Sub extrema plaga boreali) habitantes, iv. 32-36. *Vide Not. ad* iv. 32. *a.*

Ὑπερβείδειν, Supra modum timere. ἐκπλαγέντα τε καὶ ὑπερδείσαντα, viii. 94. *a.*

Ὑπερβειμαίνειν τινὰ, Vehementer metuere aliquem *vel* ab aliquo. ὑπερβειμαίνων τοὺς Πέρσας, v. 19. *a.*

Ὑπερέχειν, Eminere super alios. τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεὸς, vii. 10, 3. *a.* ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, v. 92, 6. *m. f.* παιδεύσιος προσγινομένης, πολλῶν τῶν πάντων ὑπερεῖχε, *Vit. Hom.* 5. *a.*

Ὑπερήδεσθαι, Vehementer delectari. ὑπερήσθη τοῖσι χρηστηρίοισι, i. 54. *a.* ταῦτα ἀκούων ὑπερήδετο, i. 90. *a.*

Ὑπερημίσεες, Ultra dimidium numero, Major pars. ὑπερημίσεες ἔσαν, vii. 40. Γελῶν ὑπερημίσεες τῶν ἀστῶν, vii. 156. *a. m.*

Ὑπερθαλασσίδιοι χῶροι, Loca supra tractum terræ maritimum (paulo altius) sita, *a quibus distinguuntur* τὰ παραθαλάσσια, Tractus maritimus, iv. 199.

Ὑπερθορέειν τὸ ἕρκος, Transilire murum, iii. 134. *m. f.*

Ὑπερθρώσκειν, i. q. ὑπερθορέειν. οἱ ἀλλοῦροι, ὑπερθρώσκοντες τοὺς ἀνθρώπους, ii. 66. *f.*

Ὑπέρθυρον, τὸ, Superius limen portæ. πόλαι χάλκεαι πᾶσαι, καὶ στυθμοί τε καὶ ὑπέρθυρα ἀσαύτως, i. 179. *f.*

Ὑπερίστασθαι, *vide* Ὑπεριστῆναι.

Ὑπερλυπούμενος, Vehementer doleus, Ægerrime ferens rem, viii. 90. *m.*

Ὑπερμεγάθης, ὁ, ἡ, (*comm.* ὑπερμεγέθης,) Supra modum grandis, Permagnus. λίθους ὑπερμεγάθεας, ii. 175. *a.* οἱ ἵφιοι οἱ ὑπερμεγάθεες, iv. 191. *m.* κέρεα ὑπερμεγάθεα, vii. 126. *a.*

Ὑπερμήκης, ὁ, ἡ, Permagnus, Præaltus. τὸν Ὄλυμπον ὑπερμήκεα ἐόντα, vii. 128. *a.* 129. *a.* Prælongus. ἡ βασιλῆος χεὶρ ὑπερμήκης, viii. 140, 2. *m.*

Ὑπερνότιοι, Populi sub extrema plaga cœli australi habitantes, iv. 36. *a. Conf.* Ὑπερβόρεοι.

Ὑπερουσίεων, *cum Genit.* Super vel Ultra alios habitare, iv. 21. 37. *Cum Accus.* ὑπερουσίουντας τὸν Πάγγαιον πρὸς βορέω ἀνέμου, *Valla haud satis perspicue*, Super Pangæum ad aquilonem habitantes; *nos*, Populos a septemtrione Pangæi (*nempe*, trans Pangæum in septemtr.) habitantes, vii. 113. *a.*

Ὑπέροικος, ὁ, ἡ, Supra, (Ultra) regionem aliquam habitans. τὰ κατύπερθε τῶν ὑπεροίκων τῆς χώρης, iv. 7. *f.*

Ὑπερορᾷν τὴν θάλασσαν, Desuper (de ponte) conspicere mare, vii. 36. *extr.*

Ὑπερος, ὁ, Pistillum. ἐσβάλλουσι ἐς ἅλμον, καὶ λείψανον ὑπέροισι, i. 200. *b.*

Ὑπερπίπτειν, Præterire, Præterlabi. ἢ ὑπερπέσῃ ἡ νὺξ ἡμέρῃ, iii. 71. *f.*

Ὑπερστῆναι, Superne adstare alicui, Capiti alicujus adstare. τὸ ὄνειρον ὑπερστὰν Ἀρταβάνου εἶπε, vii. 17. *m.*

Ὑπερτέλλειν, *de* Sole *dictum, idem apud Nostrum ac* ἀνατέλλειν *valet.* ὑπερτείλας (ὁ ἥλιος), Postquam ortus est supra horizontem et ad aliquam in cœlo altitudinem pervenit, iv. 104. *m. N.*

Ὑπερτιθέναι τί τινι, Communicare aliquid cum aliquo, Referre ad aliquem de re quadam. εἰ μὲν τοι ὑπερετίθεα (*Ion. pro* ὑπερετίθην) τὰ ἔμελλον ποιήσειν, iii. 155. *m.* ὡς οἱ ὑπερτιθέντι (τῷ Δαρείῳ) τὰ λεγόμενα συνέπαινος Δαρεῖος ἐγένετο, v. 32. *a.*

Sed frequentius in istam sententiam verbum Medium Ὑπερτίθεσθαι *et* Ὑπερτίθεσθαι *usurpatur.* τούτῳ τὰ σκοτοδινιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο, i. 8. *a.* ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον, i. 107. *m. N. ubi vulgo quidem* ὑποθέμενος *perperam legebatur, sed paulo post,* (cap. 108. *a.*) ἐν ὑπερθέμενος *consentiunt meliores quique libri.* ἐκεῖ ἐμοὶ ὑπερθέσθε (ταῦτα), iii. 71. *f.* ἵνα τοι αὐτὰ ὑπερθέωμαι, v. 24. *a. m.* ὑπερετίθετο ταῦτα Πέρσῃσι, vii. 18. *f.*

Digitized by Google

Ὑπερφέρειν, Antecellere, Præstare aliis, Superare alios. ταύτῃ (hac ex parte, scil. τῇ ταχύτητι καὶ τῷ μεγάθεϊ) πολλῷ ὑπερφέρει (nempe, τοῦ λίνου) ἡ κάνναβις, iv. 74. a. ῥόδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων, viii. 138. f. χώρη κάλλεϊ καὶ ἀρετῇ μέγα ὑπερφέρουσα, viii. 144. a. κάλλεϊ καὶ μεγάθεϊ ὑπερφέρων Περσέων, ix. 96. f.

Ὑπερφρονέειν πλούτῳ, Superbire divitiis, i. 199. a.

Ὑπερφυὴς, ὁ, ἡ, Super (vel, Contra) naturam. In bonam partem: ἔργον ἐργασταί τοι ὑπερφυὲς, (Supra humanam naturam) μεγαθός τε καὶ κάλλος, ix. 78. a. In deteriorem partem: ἔργον ὑπερφυὲς ἐργάσατο, Inamane facinus patravit, viii. 116. a.

Ὑπερφῦναι, i. q. ὑπερφέρειν. ὑπερφὺς Ἕλληνας ἰσχύι, vi. 127. a.

Ὑπεύθυνος ἀρχῆ, Rationi reddendæ obnoxius magistratus, cui opponitur ἡ μουναρχίη, iii. 80. extr.

Ὑπέχειν, Porrigere et submittere phialam sacerdoti qui vinum infundat quo fiat libatio; ὡς οὐκ εἶχε φιάλην, τὴν κυνέην ὑπέσχε καὶ ἔσπενδε, ii. 151. a. et m.

Ὑπήκοος, Parens alicui, Imperio alicujus subjectus. Πέρσας Μηδέων ὑπηκόους ἐποίησε, i. 102. m. τὰ ἔθνεα βασιλέος ἦν ὑπήκοα, iv. 167. extr. v. 1. a. οὐδενὸς ἀνθρώπων ὑπήκοοι ἐγένοντο, vii. 111. a. Λακεδαιμονίων ὑπήκοοι, vii. 149. m. Conf. Κατήκοος.

Ὑπηρετέειν, Inservire, Operam suam alteri navare. οὔ οἱ ἐς φόνον τοιοῦτον ὑπηρετήσω, i. 109. m. τῷ χρηστηρίῳ ὑπηρετέων, Obtemperare oraculo, viii. 41. m.

Eadem notione etiam Passivum verbi formam sive Medium verbum Ὑπηρετέεσθαι usurpasse Herodotum statuit Æm. Portus, scilicet ubi ait Noster, εἴ τοι φίλον τοῦτο γίνεσθαι, χρὴ δὴ τό γε ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως, i. 108. extr. Et sic etiam accepisse Reizius et Schæferus videntur; qui verba ista in hunc modum intercisa ediderunt, χρὴ δὴ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι, quos et ego sum secutus. Videndum vero, ne recte olim abfuerint duæ hypostigmæ, et χρὴ τό γε ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι, verbo Passiva notione accepto, hoc significet, Oportet ut mea quidem tibi ad hoc navetur opera. Similiter passiva et forma et notione idem verbum Isocrates (a Guil. Budæo laudatus, Comment. Ling. Græc. p. 333.) usurpavit, ubi ait, ἦν γὰρ τὰ παρ' ὑμῶν ὑπηρετῆῳ. Quid, quod apud eumdem nostrum Herodotum perspicua hæc verba leguntur, τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, iv. 139. f.

Ὑπιέναι, (a Præsente, Ὑπειμι,) Sensim retrogredi. ὑπεξάγειν ὑπιόντας, iv. 120. f. ubi paulo ante similiter ait ὑπάγειν ὑποφεύγοντας.

Ὑπιέναι, (Ion. pro ὑφιέναι) Submittere, Remittere, Cedere. ὑπιεὶς τῆς ὀργῆς, Remissa ira, i. 156. m. iii. 52. a. ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, ix. 4. b. ὑπιεὶ, οὐδὲν ὑπιόντες, ἔχειν τὸ τῶν ἐθέλετε, vii. 162. a. N. ubi perperam ἐπιόντες nonnulli. Eadem notione ὑπείκειν habes vii. 160. f. (Conf. Ὑπείσας.)

Eadem notione verbum Medium usurpatur. τὸ ὕδωρ ὑπίεται τοῦ ψυχροῦ, Remittit de suo frigore, Frigus ejus paulatim minuitur, iv. 181. f.

Ὑπιστάναι, (Ion. pro ὑφιστάναι,) Statuere palos subter tabulata. ὁ γαμέων τρεῖς σταυροὺς ὑπίστησι, v. 16. m. ἐπὶ τοὺς σταυροὺς τοὺς ὑπεστεῶτας τοῖσι ἱκρίοισι, ibid. paulo ante. ὑποστήσας αὐτῷ (τῷ χαλκήῳ) τρεῖς κολοσσοὺς, Supposuerunt aheno tres colossos, nempe, qui illud sustinerent, iv. 152. f.

Aor. 2. Ὑποστῆναι, 1. In insidiis stare. Αἰγινῆται ὑποστάντες ἐν τῷ πορθμῷ, viii. 91. a. (conf. Ὑπείσας.) 2. Suscipere, In se recipere, Recipere alicui aliquid et Polliceri. τίς ἂν μοι τοῦτο ὑμέων ὑποστὰς ἐπιτελέσειε, iii. 127. m. τῷ δὲ ἄνδρες τριήκοντα ὑπέστησαν ποιέειν ταῦτα, iii. 128. a. ὑποστάντες τὰ ὁ Μελάμπους προετείνετο, ix. 34. m.

Passivum vel Medium Ὑπίστασθαι, 1. Infra stare, Subtus esse. Sic, ubi de Lacte agitur, exquisitius esse ait τὸ ἐπιστάμενον, Id quod Supernatat, minoris æstimari τὸ ὑπιστάμενον, Quod infra est, iv. 2. f. 2. ὑπίστασθαι, idem fere quod ὑποστῆναι num. 2. ὁ τὸ ἐλάχιστον ὑπιστάμενος, Is qui minimum in se recipit; id est, Qui profitetur se minima summa fore contentum, i. 196. m.

Ὑπισχέσθαι, i. q. Ὑπισχνέεσθαι, Pollicere, In se recipere, ὑπίσχεσθαι δῶρα, v. 30. f. ταῦτα ὑπίσχομαι, iv. 158. f. ubi præcedit ὑποδέκομαι eadem notione. ὑπίσχοντο πέμψειν, vii. 168. a. ταῦτα ὑπισχόμενος, ix. 120. m. ὑπισχνεύμενος habes viii. 106. a. ἐγὼ οὔτε δέκα ἀνδράσι ὑπίσχομαι (Profiteor, Recipio) οἵδστε εἶναι μάχεσθαι, vii. 104. m. οὐδεὶς ὑπέσχετο εἰδέναι, Nemo se scire Professus est, ii. 28. a.

Ὑπνοῦν, Sopire. ὑπνωμένου τοῦ μάγου, iii. 69. f. Conf. Κατυπνοῦν.

Ὑπὸ, Præpositio, constructa

I. cum Genitivo, significat

1. Caussam agentem et efficientem. Omisso vulgatissimo usu, quo aliquid dictum vel factum esse dicitur ὑπὸ τινὸς, Ab aliquo, notemus formulas nonnullas ad idem genus pertinentes, in quibus ὑπὸ Latine Præ aut Propter reddi solet. ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς, Propter præsentem calamitatem, i. 85. f. ὑπὸ δέους καὶ κακοῦ φωνὴν ἔβρηξε, ibid. Sic, ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ, iii. 129. m. f. οὐκ οἷά τε προσωτέρω διεξιέναι ὑπὸ πτερῶν κεχυμένων,

Digitized by Google

iv. 7. *f.* ὑπὸ μελισσέων οὐκ ἔτι διελθεῖν τὸ στρατόπεδον, v. 10. *a.* ὑπὸ Βοιωτῶν ἐκκεχωρήκει ἡ Ἀθήνη, v. 61. *b.* non tam reddi debebat Ab Bœotis recedunt Athenæ; quam, Præ Bœotis, Propter Bœotos, nempe, Metu Bœotorum et propter illorum vexationes; nisi potius prorsus id valet quod nos in versione posuimus, A Bœotis coacti sunt Athenæ concedere, fere eadem ratione qua ὑποθήκην ὑπό τινος significat Interfici ab aliquo. Rursus, ὑπὸ μεγέθεος τῆς πόλιος, Propter magnitudinem urbis, i. 131. *f.*

2. ὑπὸ cum Gen. indicat Causam concomitantem et cooperantem, aut Instrumentum quo fit aliquid. ἐσηρεύετο ὑπὸ σαλπίγγων, i. 17. *a. N.* ἤρυσσον ὑπὸ μαστίγων, vii. 22. *a. N.* nempe Flagella instrumenta erant, quibus illi ad fodiendum cogebantur. Similiter, ἐδηώθη τὸν σπαρτὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα, vii. 56. *a.* ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε, Per preconem, Præconis ope, Præconis voce, ix. 98. *a.*

II. Ὑπὸ cum Dativo, Latine Sub cum Ablativo. ὑπ' αὐτῷ (τῷ ἀμφιβλήστρῳ) ἐκυλίετο, ii. 95. *f.* ubi alii quidem, ὑπ' αὐτὸ, nempe ἐκύλιε ὑπ' αὐτὸ nescio an rectius. ἵνα πάντα ὑπὸ Ἕλλησι, ἢ ὑπὸ Πέρσῃσι γένωνται, vii. 11. *m. f.* τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἑωυτῷ ποιήσασθαι, proprie, Facere ut Græcia Sub se (Sub suo imperio) sit, vii. 157. *m.* ὑπὸ τῇ ἀκροπόλι, sub arce, vi. 105. *f.* Perperam vero ὑπὸ τῷ Πανὶ olim legebatur pro ἐπὶ τῷ Πανὶ, iv. 53. *f.* nisi ὑπὸ τῷ Πανὶ significat Post (Ultra) Hypanim.

III. Ὑπὸ cum Accusativo,

1. de Loco vel Situ usurpatum, modo Post significat, modo Sub. κατεπλώτευε (αὐτὸν) ὑπὸ τὴν θύρην, Post januam, i. 12. *m.* (Eodem pertinet ὑπὸ absolute positum, significans A tergo. ὑπὸ δὲ, φασὶ, τρεφόμενος ἀφράστως, vii. 61. *a.*) τὰ ὑπὸ τὴν ἤπειρον (*i. q.* ὑπὸ τῇ ἠπείρῳ, Sub urso, Sub septentrionibus) ἀοίκητα δοκέει εἶναι, v. 11. *b.* Similiter, ὑπεστι οἰκήματα ὑπὸ γῆν, (*i. q.* ὑπὸ γῇ.) ii. 127. *m.*

2. denotat Tempus, quo aliquid fit. ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην, Hac nocte, ix. 51. *f.* ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα, Proxima, (Præterita) nocte, ix. 58. *a.* 60. *a. m.* ὑπὸ τὴν πρώτην ἀνελοῦσαν νύκτα, vi. 2. *a.* ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαύντα, Quo tempore crematum est templum, i. 51. *a.* ὑπὸ ταῦτα, Eo tempore quo hæc acciderunt, ii. 142. *f.* οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τοὺς θανάτους (Quo tempore mortuus est aliquis suorum) ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αἴξεσθαι, ii. 86. *a.*

3. Variis aliis modis adhibetur. ἀναγόμενος μὲν ὑπὸ δυσπνοίῃσι, ix. 98. *m. N.* vi. 72. *b.* Sic, ὑπὸ τὸν δῆμον, vi. 136. *a.* ὑπὸ τοὺς ἐφόρους, vi. 82. *a.* Sed, ὑπὸ τοῦτον τὸν σπαρτὸν καταφεύγοντες, Sub hunc exercitum, *i. e.* sub hujus exercitus (*qui in ora maris stabat*) tutelam confugientes *duces classis*, ix. 98. *f.*

Ὑποβαίνειν, Deorsum ire, Descendere; unde Aor. 2. Ὑπόβηναι, *quasi* Descendisse, *id est*, Infra subsistere, *vel*, Inferiorem (Minorem) esse. τεσσαράκοντα πόδας ὑποβὰς τῆς ἑτέρης τοὔνομα μέγαθος, Infra alteriùs (pyramidis) æqualem magnitudinem subsistens quadraginta pedibus; *i. e.* Nam nisi XL pedibus depressiorem faciem, ii. 127. *f.* ubi præter necessitatem alii ὑποβάσεων, alii ὑπόβασιν aut ὑποβάσιν corrigunt. Vide Var. Lect. et Not.

Ὑποβάλλειν, Supponere. ὑποβαλέσθαι dicitur Mulier alienum infantem pro suo supponens, v. 41. *m.*

[Ὑπόβασις, vide in Ὑποβαίνειν.]

Ὑποβολιμαῖα (τέκνα), Liberi supposititii, i. 137. *b.*

Ὑπόβρυξ, ὁ, ἡ, Genit. ὑπόβρυχος, Aquis mersus, Sub aquis latens. ὥστε Θεσσαλίην πᾶσαν ὑπόβρυχα γενέσθαι, vii. 130. *f. N.* ubi quidem plerique codd. ὑποβρυχέα præferunt, tamquam a nominativo Ὑποβρυχής.

Ὑποβρύχιος, η, ον, *i. q.* ὑπόβρυξ. ὁ ποταμὸς ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων τὸν ὕπνον, i. 189. *m.*

Ὑπόγαια ὀρύγματα, Subterraneæ fossæ, iv. 200. *m.*

Ὑποδέειν, Subligare. ὑποδησάμενοι καὶ θώρηκας, Calceatus cothurnis, vi. 125. *m.* i. 155. *f.* Conf. Ὑπόδημα.

Ὑποδεής, ὁ, ἡ, Comparat. ὑποδεέστερος, Inferioris conditionis. ἦν δὲ ἥ τε ἑτέρη ὑποδεέστερος ἀλλήγ, i. 134. *a.* ubi mox ἀρχαιότερος eadem notione. ἐὸν οἰκίῃσι τῇσι ὑποδεεστέρῃσι, vi. 61. Idem Inferior re quacumque. οὐδὲν τοῦ Θησέος ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ ἐπιδεικτικῇ, Vit. Hom. 5. *a.*

Ὑποδεικνύναι, idem fere quod simplex δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. παλλοῦσι ὑποδίξας, (Ion. pro ὑποδείξας) ἄλβον ὁ θεός, i. 32. extr. κατάπερ σχοινοτενέας, ὑποδίξας διώρυχας, Extentis funibus Ostendens (Designans) ducendas fossas, i. 189. *f.* τῷ ἐγὼ (τὰ χρήματα) ὑποδίξω, non male codd. nonnulli iii. 122. extr. ubi alii vulgo ἀποδίξω.

Ὑποδεκαμοῖραι, *i. q.* simplex, Timere, Metuere. τὸν νόμον ὑποδεκαμοίρουσι, vii. 104. *f.*

Ὑποδέκεσθαι, (Ion. pro ὑποδέχεσθαι) 1. Apud se (Domum suam) recipere aliquem, Hospitio excipere. οἰκίοισι (σὲ) ὑποδεξάμενος ἔχω, i. 41. *a.* 44. *b.*

2. Excipere, quatenus hoc verbum idem ac Sequi significat aut Contiguum esse, Attingere. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς Θεσ(σαλίης πᾶσαν ὑπόβρυχα γενέσθαι, vii. 130. *f. N.* ubi quidem plerique codd. ὑποβρυχέα præferunt, tamquam a nominativo Ὑποβρυχής.

Ὑποβρύχιος, η, ον, *i. q.* ὑπόβρυξ. ὁ ποταμὸς ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων τὸν ὕπνον, i. 189. *m.*

Ὑπόγαια ὀρύγματα, Subterraneæ fossæ, iv. 200. *m.*

Ὑποδέειν, Subligare. ὑποδησάμενοι καὶ θώρηκας, Calceatus cothurnis, vi. 125. *m.* i. 155. *f.* Conf. Ὑπόδημα.

Ὑποδεής, ὁ, ἡ, Comparat. ὑποδεέστερος, Inferioris conditionis. ἦν δὲ ἥ τε ἑτέρη ὑποδεέστερος ἀλλήγ, i. 134. *a.* ubi mox ἀρχαιότερος eadem notione. ἐὸν οἰκίῃσι τῇσι ὑποδεεστέρῃσι, vi. 61. Idem Inferior re quacumque. οὐδὲν τοῦ Θησέος ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ ἐπιδεικτικῇ, Vit. Hom. 5. *a.*

Ὑποδεικνύναι, idem fere quod simplex δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. παλλοῦσι ὑποδίξας, (Ion. pro ὑποδείξας) ἄλβον ὁ θεός, i. 32. extr. κατάπερ σχοινοτενέας, ὑποδίξας διώρυχας, Extentis funibus Ostendens (Designans) ducendas fossas, i. 189. *f.* τῷ ἐγὼ (τὰ χρήματα) ὑποδίξω, non male codd. nonnulli iii. 122. extr. ubi alii vulgo ἀποδίξω.

Ὑποδεκαμοῖραι, *i. q.* simplex, Timere, Metuere. τὸν νόμον ὑποδεκαμοίρουσι, vii. 104. *f.*

Ὑποδέκεσθαι, (Ion. pro ὑποδέχεσθαι) 1. Apud se (Domum suam) recipere aliquem, Hospitio excipere. οἰκίοισι (σὲ) ὑποδεξάμενος ἔχω, i. 41. *a.* 44. *b.*

2. Excipere, quatenus hoc verbum idem ac Sequi significat aut Contiguum esse, Attingere. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς Θεσ(σαλίης (ad Thermopylas) θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα, vii. 176. *m.* Cui usui aptissimi est ille, quo significat Manum alicui injicere,

Digitized by Google

Adjoin, *aut tale aliquid.* ἐκτείνουσιν ἐς τὴν ἐωυτοῦ, ἤδη τὸ ἀνδρεῖόν μιν οἱ ὀχετροὶ ὑποδεξάμενοι βίπλεον τυφωνίδες, vi. 134. *b.*

8. ὑποδέεσθαι, In se suscipere, Recipere *alicui*, Polliceri. ὑποδέκετο ἐωυτὸν κατεργάσασθαι, i. 24. *m.* μεγάλα ὑποδεσάμενον ἐλθόντι, ii. 121, 6. *a.* τάντα τὰ ὑποδέξατο τῷ πατρὶ, iii. 69. *f.* Δαρείου ὑποδεξάμενος (*scil.* τοῦτο ποιήσειν) ἀπετέλεε, iii. 138. *m.* ὑποδεξαμένων Ἰάονων ποιήσειν ταῦτα, iv. 133. *extr.* ἡμῖν δὲ ὑποδέκεται οὐ συμμίξειν τοῖς πολεμίοις, vi. 11. *f.* ὑποδέκετο ταῦτα ποιήσειν, viii. 102. *a.* σῖτον τῇ στρατιῇ ὑποδέκεσθαι παρέξειν, iv. 157. *f.* *pro quo est* ὑπίσχομαι *paulo post* ibid. οὐ βουλομένων τῶν ἄλλων, Ἀθηναῖοι ὑποδέξαντο (Susceperunt, In se receperant operam.)—οὗτοι ἔσαν οἱ ὑποδεξάμενοι, ix. 21. *extr. et* 22. *a*, τιμήσοντα τάλαντα ὑποδέκετο, *scil.* δόσειν αὐτῷ, v. 51. *m. f.*

4. Admittere id quod alter ait, Profiteri *et* Adfirmare quod alter interrogat. ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλεων ἀποκτείνας, οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτοὶ ὑποδεκόμενοι (*Ion. pro* ὑποδέκοντο) πάντες, Professi sunt Barcæi, se ipsos cunctos *esse cædis illius auctores*, iv. 167. *m. Inde* οὐκ ὑποδέκεσθαι *significat* Negare. ἐγὼ ἐφάμην, ἐκεῖνον (οὗτος τὸν δόντα μοι τὸν στέφανον). ὁ δὲ οὐκ ὑπεδέκετο. ἐγὼ δὲ φαμένου αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνούμενον, vi. 69. *a. N.* εἰρόμην ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. ὁ δ' οὐκ ὑπεδέκετο, iii. 130. *a.*

5. Accipere *conditionem propositam.* ἀνεδεξάμενος ἀσμένως τοὺς λόγους, viii. 108. *m.*

Ὑποδέμεν, Substruere. ὑποδεῖμαι τὸν πρῶτον δόμον λίθου Αἰθιοπικοῦ, ii. 127. *m. f.*

Ὑποδέξιοι λιμένες, Portus idonei et satis capaces ad classem excipiendam, vii. 49, 1. *f. N. ubi* ὑποδέξιμοι *malebant docti viri. Vide Var. Lect.*

Ὑπόδημα, τὸ, Calceus. τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔβραψας μὲν σὺ, ὑπεθήκατο δὲ ἐκεῖνος, vi. 1. *extr.*

Ὑποδοχὴ, ἡ, *quasi dicas* Exceptio *hospitis*, Præbitio convivii. κτήνεα ἑστιήσεον ἐς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ, vii. 119. *a. m.*

Ὑποδύειν, 1. Induere (*tunicam*) sub (*veste*). κέλευέ σφεας κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι, i. 155. *f.* 2. Insinuare se, *quasi* Irrepere. ὑπέδυνε τῶν Ἰάονων τὴν ἡγεμονίην τοῦ πρὸς Δαρεῖον πολέμου, Insinuavit se in ducatum Ionum ad bellum cum Dario, vi. 2. *m.* 3. Subire, Suscipere, Ire *et similia.* εἰ δὲ μὴ ἐνδύντες ὑπέδυσαν τὸν κίνδυνον, iv. 120. *f.* εἰ δὲ ταῦτα ὑποδύνειν (Inire hanc conditionem, Subire hoc periculum) οὐκ ἐθέλουσι, vii. 10, 8. *m.* ἐθελοντηὶ ὑπέδυσαν (In se receperunt) ποιῆσαι τῶνδε πέρι, vii. 134. *f.*

Ὑποδέκτορες (οἱ) τῶν χθονίων θεῶν, Ministra templi Deorum infernorum, vi. 134. *a. N.* 135. *a. et m.*

Ὑποζύγια, τὰ, Jumenta. κείρουσι τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια, ix. 24. *a.* ὑποζύγια, σιτία ἔχοντα, ix. 39. *m. et max*, οὐ φειδόμενοι ὑποζυγίων οὐδενὸς, ibid. χρέσθαι ταῖσι ὑποζυγίοισι, ix. 41. *m.*

Ὑποζώννυσι, Succingere. ζειρὰς ὑποζωσαμένους ἔσω, vii. 69. *a.*

Ὑπόθερμος, ὁ, ἡ, Calidus, Fervens. πολλῷ ὑποθερμότερος, vi. 58. *extr. N.*

Ὑπόθηκη, ἡ, Admonitio, Monitum, Consilium. ἀνοίξας τῇ ὑποθήκῃ, i. 156. *m.* ἀνοίξας τὰς Κροίσου ὑποθήκας, i. 211. *a.* v. 92, 6. *f.* κατὰ τὰς τοῦ Μασιστίου ὑποθήκας, vi. 52. *f.* τῷ Θεμιστοκλέϊ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη, viii. 58. *a. Conf.* Ὑποτίθεσθαι. *Perperam vero olim* ὑποθήκην, *pro* ἀποθήκην, *legebatur* viii. 109. *f.*

Ὑποθωπεύειν, Adulari, Adsentari. οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησάμενος, i. 30. *m.*

Ὑποκαίειν, Succendere, Infra (*sub lobete*) accendere. ἐς λέβητας ἐσβάλλοντες (τὰ κρέα) ὑποκαίουσι, ἐπικαίοντες τὰ ἐοντὰ τῶν ἱρηίων, iv. 61. *a.*

Ὑποκαταβαίνειν, Paulatim descendere. ii. 15. *f.*

Ὑποκατῆσθαι, Subsidere *alicubi* et exspectare *aliquem.* ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὑποκατήμενος ἐξείπατε τὴν βασιλέος στρατιὴν, vii. 27. *a.* ἐν τῇ Βοιωτίῃ ὑποκατημένους τὸν βάρβαρον, Residentes in Boetia exspectare ibi et excepturos esse hostem, viii. 40. *m. f.*

Ὑποκεῖσθαι, *quod* ὑπόκειταί μοι ὅτι *etc.* Propositum est mihi ut *etc.* ii. 123. *a.*

Ὑποκινέειν, Nonnihil movere, Parum esse commovere. ἡμέα ἐόντες ἐν Ἰωνίῃ, οὐδαμὴ πάλαι ὑπεκινήσαμεν, v. 106. *f.*

Ὑποκριτηρίδιον, Basis (Repositorium) crateris, i. 25. *N. ubi alii* Ὑποκρητήριον.

Ὑποκρίνεσθαι, (*Ion. pro comm.* ἀποκρίνεσθαι) Respondere. ταῦτα ὑπεκρίνατο Κροίσῳ, i. 78. *f.* ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι, i. 91. *f.* ἔφασαν ὑπεκρινέσθαι, Responsuros se esse, i. 164. *m.* ὑπεκρίνετο τάδε, iii. 119. *m. et sic alibi constanter libri omnes, duobus exceptis locis, quos sub voc.* Ἀπεκρίνεσθαι *notavi.*

Ὑπόκρισις, ιος, ἡ, Responsum. ὑπόκρισιν ἐλευθερωτέρην, i. 116. *a.* τῆς ὑποκρίσιος τρόπος, ix. 9. *a.* τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας, i. 90. *m. Conf.* Ἀπόκρισις.

Ὑποκύπτειν τινὶ, Succumbere alicui, Imperio alicujus subjici. Μήδοι ὑπέκυψαν Πέρσῃσι, i. 130. *a. Etiam*, Ultro sese Subjicere. τὰς μὲν θέλοντὰς τῶν πολίων ὑποκυψάσας, vi. 25. *b.* ἦν ὑποκύπτωσι τοῖσι Μήδοισι, vi. 109. *m. Conf.* Ὑποτάσσειν.

Ὑπολαμβάνειν, 1. Suscipere, *sicuti del-*

Digitized by Google

phinus Excepit et dorso suscepit Arionem; ἀδελφίδι λέγουσι ὑπολαβόντα αὐτὸν ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον, i. 24. *m. f.*

2. Admittere *consilium datum*, Accipere *conditionem propositam*. νῦν μὲν εὖ παραινούσης ὑπέλαβε τὸν λόγον, i. 212. *m. f.* ὑπέλαβε τὸν λόγον, iii. 146. *a. quae Herodoti locos citans Thomas Mag.* ὑπολαμβάνω *interpretatur* τὸ ὑποδέχομαι.

3. Excipere, Insequi, Invadere. τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπολαβὼν ἀπήειπε, Insecuta pestis eos absumsit, vi. 27. *m. N. ubi* ἀπολαβὼν *olim, invitis optimis quibusque libris. Mox* ibid. ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα *est* Insecuta pugna navalis. κατελθόντα αὐτὸν ὑπέλαβε μανίη νοῦσος, vi. 75. *a.* καί μιν ὑπολαβεῖν ἔπεμον βορῆν καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην, iv. 179. *a.* ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν, vii. 170. *m.* viii. 118. *a. Quibus ex locis inter se collatis probabile fit, pro* ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες, ii. 115. *m.* ὑπολαμφθέντες *scripsisse Herodotum.*

4. ὑπολαμβάνειν, Sermonem *alterius* excipere, *i. e.* Respondere. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, vii. 101. *f.*

Ὑπολάμπειν, Sublucescere, Illucescere. ὡς δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε, i. 190. *a. Conf.* Ἐπιλάμπειν *et Not. ad* viii. 130. *a.*

Ὑπολείπεσθαι, *verbum Medium, Activa notione*, Relinquere, Post se relinquere. τοσαῦτα ὑπολειπόμενοι, iv. 121. *m. N.* ὑπολειπομένους μηδεμίην τῶν νεῶν, vi. 7. *b. Sed Passiva verbi forma significat* Retro (Suis in sedibus) manere dum alii proficiscuntur. *Sic* οἱ δὲ ὑπολειφθέντες, v. 61. *m.* viii. 67. *a. et*, μὴ ἐκπλῆται ὑπολειφθείς, ix. 53. *f. Similiter*, πολλοὺς μὲν τοὺς ὑπολειπομένους αὐτέων γενέσθαι, πολλοὺς δὲ τοὺς ὑποκαταβαίνοντας, ii. 15. *f.* iv. 13. *f.*

Ὑπόλειπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τοὺς ὑπολοίπους Πεσσιστρατιδέων, nempe, qui adhuc in vita erant, vi. 123. *b. sic et*, μετὰ τῶν ὑπολοίπων, vii. 171. *f.* ἐν τῇ ὑπολοίπῳ ἡνείρῳ, vii. 126. *f.*

Ὑπόμαργος, ὁ, ἡ, Haud satis compos mentis, Hebetioris ingenii *homo*. ἐὼν ὑπομαργότερος, iii. 29. *a.* 145. *a.* vi. 75. *a.*

Ὑπομένειν, *absque regimine*, Manere. τὸ ὑπομένον (*scil.* μέρος τῶν Λακεδαιμονίων) ἐν Σπάρτῃ, vii. 109. *f. Sigillatim*, In vita manere. τοῦσι οὐκ ὑπεμείναν τὰ τέκνα—μετὰ ταῦτα ὑπέμενον, iv. 149. *f.*

Cum Accusat. sive expresso, sive subintellecto, Manere *alicubi* et Exspectare ibi *aliquem*. τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμῃ, vii. 121. *a. Sigillatim* Manere *hostem*, Exspectare et Excipere *eum*, Vim hostis sustinere. ὑπομένειν Ξέρξεα ἐπὶ δύνα, vii. 120. *b.* (*pro quo est* δέκεσθαι vii. 138. *b. et* 177. *m.*) σίχοντο φεύγοντες οὐδὲ ὑπέμειναν, *scil.* τοὺς πολεμίους, vi. 96. οὐκέτι οἱ ἵπποι ὑπέμειναν, ix. 23. *m. Videri poterat hoc verbum apud Nostrum construi etiam cum Infinitivo aut cum Participio, si* ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀντειρόμενοι, vii. 101. *m. sed et hic ad* ὑπομενέουσι *subintelligi Accusativum* ἐμὲ *adparet ex* vii. 209. *f. ubi* οὐδὲν ἔθνος τῶν σὺ ὑπομένεις χεῖρας ἀντειρόμενον.

Ὑπομιμνήσκειν *vel* Ὑπομνᾶν τί (τινά), Revocare (*alicui*) aliquid in mentem. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα (αὐτοὺς) ταῦτα, vii. 171. *extr.*

Ὑπονοέειν, *i. q.* ὑποπτεύειν, Suspicari, Suspectum habere. ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν, ix. 99. *a.* αὐτὰ ταῦτα ὑπονοέων, ix. 88. *b.*

Ὑποστρέειν, *quasi dicas* Deorsum ire, *id est*, Subsidere; Humiliorem, depressiorem fieri, decrescente et sensim diminuta altitudine. *Sic de* Fluvio *loquens Noster, ait* ὑποστησαντος *et* ὑποστησάντος τοῦ ποταμοῦ, i. 191. *m. De* Strue sarmentorum *loquens* iv. 62. *m. ait*, ὑποστρέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων. *Alia vis est verbi* Ἀποστρέειν, *quod vide.*

Ὑποστόσσειν, Substernere. ὑποστόσας πολὺν ἀπαλαστάγην, i. 132. *m. N. ubi perperam olim* ὑποστάσας.

Ὑπόστεγος, ὁ, ἡ, Petrosus. γῆν ὑπόστεγον ἐοῦσαν, ii. 12. *extr.*

Ὑποπιμπλάναι, *aut* Ὑποπλήθειν, Replere. ὡς δὲ τέκνων αἱ γυναῖκες ὑπεπλήσθησαν, Quum frequentes peperissent liberos, vi. 138. *a. m.*

Ὑπόπλεος, Plenus, Satis (Nonnihil) plenus. ἔτι καὶ ἐς τόδε δείματός εἰμι ὑπόπλεος, Etiam nunc aliquis me tenet metus, vii. 47. *f.*

Ὑποπρήθειν, Succendere. ὑποπρήσαντες τὰ φρύγανα, iv. 69. *m.*

Ὑπόπτερος, ὁ, ἡ, Alatus. ὄφιες ὑπόπτεροι, iii. 107. *f.* 109. *a. et f.*

Ὑποπτεύειν, Suspicari. ὑποπτεύων αὐτὸν δρησμὸν βουλεύεσθαι, viii. 100. *a. εἴ τι* ὑποπτεύουσι μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν, ix. 90. *extr.* ὑπόπτευε τὸ πρῆγμα, Suspectam rem habuit, Limis oculis et cum indignatione rem adspexit, vi. 129. *m. N.*

Ὑπορύσσειν, Subfodere. ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος, v. 115. *b.*

Ὑπόσπονδος, ὁ, ἡ, Pactione inita tutus, Ex pacto. ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται τῆς χώρης, v. 72. *m.* κατῆλθε ἐπὶ τὰ ἑωυτοῦ ὑπόσπονδος, vi. 103. *m.*

Ὑποστῆναι, *vide* Ὑποστάναι.

Ὑποστρέφειν, Reverti. ὑπέστρεφον ἐς τὴν Σκυθικὴν, iv. 124. *b. et* ὑποστρέψας *mox* ibid. Rursus ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, iv. 140. *a. Sed* ἐταράσσοντό τε (οἱ ἵπποι) ὑποστρεφόμενοι, Consternati equi Retro sese avertebant, Resiliebant, iv. 129. *f.*

Ὑποστροφή, ἡ, Conversio retrorsum. ἀναχωρήσιος γινομένης καὶ ὑποστροφῆς

(τῆς ἥττου), ix. 22. *f.*

Ὑπόσχεσις, ιος, ἡ, Promissum. *τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι*, v. 35. *a.*

Ὑποτάμνειν *et* Ὑποτάμνεσθαι (*verbo Medio, notione Activa*) *τινὶ τὴν ὁδὸν*, Præcidere, Præcludere alicui viam. *Ἥκω ὑποταμομένους* (*nempe αὐτοῖς*) *τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν*, v. 86. *extr.*

Ὑποτείνειν, *idem fere quod προτείνειν*, Offerre *conditionem*. *ὑποτείνουσι τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν*, vii. 158. *a.*

Ὑποτελέειν, i. q. *simplex* τελέειν, Pendere *tributum*. *φόρον οὐδένα ὑποτελέοντες*, i. 171. *a.* Solvere mulctam *vel* pœnam. *ὑποτελέειν ἀξίην βασιλεῖ*, iv. 201. *m.*

[Ὑποτέμνειν, *vide* Ὑποτάμνειν.]

Ὑποτίθεσθαι, *quasi dicas* Suggerere; *id est* Monere, Suadere. *ὑπερήδετο ὅς οἱ ἐδόκεε εὖ ὑποτίθεσθαι*, i. 90. *a.* Κροῖσος ταῦτά οἱ *ὑπετίθετο*, i. 156. *a. τὰ αὐτὰ ὑποθῆται* (*αὐτῷ*), vi. 134. *m. et mox, τὴν μὲν ὑποθέσθαι*, ibid. *ὑποθέμενος ἔπος οὐδέν*, v. 92, 6. *f. et mox, οὐδὲν οἱ ὑποθέσθαι*, ibid. *σωτηρίην ὑμῖν ὑποθησόμενος*, De salute vestra vos moniturus, Salutis viam vobis ostensurus, v. 98. *a. m. οὐδ' ἂν, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, τὰ ἄριστά οἱ ὑποθέσθαι*, vii. 237. *m. f. δείσας μή τις ὑποθῆται τοῖσι Ἕλλησι*, viii. 97. *a. Potest etiam nonnumquam reddi* Præcipere, Jubere; *ut, ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ὁ Δαρεῖος*, iv. 135. *f. Conf.* Ὑποθήκη.

Perperam vero ὑποθέμενος olim pro ὑπερθέμενος legebatur, i. 107. *m. N.*

Ὑποτοπέεσθαι, i. q. *ὑποπτεύειν*, Suspectum habere. *ὑποτοπηθέντες Δημάρητον δρησμῷ ἐπιχειρέειν*, vi. 70. *a. οὐδὲν ὑποτοπηθέντα τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνεε*, ix. 116. *m.*

[Ὑποτρόχαλα *olim legebatur* iii. 8. *f. pro* Περιτρόχαλα, *quod vide.*]

Ὑποτύπτειν, *quasi* Succutere, *aut* Inferne percutere quo extrahamus aut capiamus aliquid. *ὑποτύψας γαυλῷ ἀντλέει*, Succutiens situlam *homo* haurit *aquam ex puteo*, vi. 119. *m. κοντῷ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὅ τι πρόσσχοιτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ τοῦτο συλλέγοντες*, ii. 136. *extr. N. ὑποτύψασα ἑκάστη* (*τῶν γυναικῶν*) *φιάλη, χρυσοῦ* (*nempe, στατῆρων χρυσέων*) *ἐδωρέετο αὐτὸν ἀφιλέϊ δωρῇ*, iii. 130. *f. N.*

Ὑπουργέειν τινί, Operam suam præstare alicui, Rebus alicujus inservire. *σοὶ βουλόμενος ὑπουργέειν*, viii. 110. *f. Cum Accus. rei et Dativo personæ. χρηστὰ ὑπουργέειν Ἀθηναίοισι*, viii. 143. *f. Subinde commodius redditur* Gratificari; *sic* vii. 38. *a. ubi Xerxem homo privatus orat ὑπουργῆσαι οἱ* ibi, *et Rex eidem ὑπουργήσειν polliceatur. Similiter* ix. 109. *a. ubi habes Pasivum, αἰτῆσαι ὅτι βούλεταί οἱ γενέσθαι ἀντὶ τῶν αὐτῷ ὑπουργημένων. Quin etiam duobus superioribus in locis ὑπουργέειν commodissime* Gratum facere *possis interpretari.*

Ὑπούργημα, τὸ, Præstita utilis opera, Meritum. *μέζω τὰ ἀδικήματα τῶν ὑπουργημάτων*, i. 137. *a.*

Ὑπόφασις, ιος, ἡ, Fenestra, Apertura, Spatium vacuum. *ὑπόφασιν κατέλιπον, δύσπλοον τῶν πεντηκοντόρων*, vii. 36. *a. m. N.*

Ὑποφεύγειν, Effugere *culpam*. *ὑποφεύγεσκε commode præferunt codd. nonnulli* ii. 174. *a. ubi alii ὑπέφευγε, alii ἀπέφευγε, et ἀποφεύγεσκε ed. Wess. et seqq.*

Ὑποχείριος, ίη, ιον, Qui in *alicujus* potestate est, Imperio alicujus subjectus. *Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποιήσαντο*, i. 106. *f.* vi. 45. *a. τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο*, i. 178. *a. τὰ ἐπὶ δεξιὰ—τοῖσι Πέρσῃσι ὑποχείρια ἦν γεγονότα*, vi. 33. *a.* 44. *a. ὑποχειρίους ἑωυτῷ ἐόντας*, vi. 219. *a. οὐδέ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρίην ποιήσασθαι*, vi. 107. *f.* iii. 154. *b. N. ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας*, v. 91. *m.*

Ὑποχωρῆσαι τῆς χώρης, Retrocedere, Retrogredi e terra, i. 207. *m. f.*

Ὑπόψαμμος, ὁ, ἡ, Arenosus. *γῆν ὑποψαμμοτέρην*, ii. 12. *extr.*

Ὑποψίη, ἡ, Suspicio. *τῶν εἵνεκα ὑποψίην ἔχον*, ix. 99. *m.*

Ὑπτίος, η, ον, Supinus; *sed ὑπτία πεδία, Suida interprete, sunt τὰ ὁμαλὰ*, Plana, Campestria loca. *Sic de Inferiore Ægypto loquens Herodotus, ἐοῦσα πᾶσα ὑπτίη ait* ii. 7. *a. ubi Vallæ* Supina *tenuit Wess. cum Gronovio; commode vero H. Stephanus adnotaverat* "Depressa, *id est*, Campestris, non montosa." *Conf. Indicem nostrum Græcitatis Appianeæ, hac voce.*

Ὑπώρεα, ης, *Substant.* (*Ion. pro comm.* Ὑπώρεια) *quo quidem et ipso* (*ni fallunt libri*) *usus est Herodotus*, Pes (Radix) montis. *οἰκέουσι ὑπώρεαν οὀρέων ὑψηλῶν*, iv. 23. *a. ἀντεστάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείης τοῦ Κιθαιρῶνος*, ix. 19. *extr.* 50. *extr. αἱ ὑπώρεαι τῶν οὀρέων*, i. 110. *m.* (*δύο ὄρεα*) *συμμίσγοντα τὰς ὑπωρείας ἀλλήλοισι*, vii. 129. *a. Conf. voc. seq.*

Ὑπώρεος, η, ον, (*Ion. pro comm.* ὑπώρειος) Ad pedem, (Ad radicem) montis situs. *Hinc ἡ ὑπωρή, scil. χώρη*, Terræ tractus secundum montis radicem porrectus; *sive, idem prorsus quod proxime præcedens ἡ ὑπώρεα. παρὰ τὴν ὑπωρέην ἦκται ἡ διώρυξ*, ii. 158. *m. ποταμὸς ῥέει παρὰ τὴν ὑπωρέην τοῦ ὄρεος*, vii. 199. *extr.*

Ὑς, ὑός, *vide* Σῦς.

Ὑστεραῖος, η, ον, i. q. ὕστερος, Posterior. *ἡ ὑστεραίη ἡ Μαρδονίου ἐπιστρατηίη*, ix. 3. *extr. nempe* Mardonii expeditio *adversus Athenas decem mensibus* Posterior *fuit*; decimo mense post urbem a Xerxe captam suscepta est. *τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ*, Postridie, ix. 22. *a. Et nude, τῇ ὑστε-*

Digitized by Google

ρεῖν, vii. 54. *a.* 119. *f.* *ἔφραζε δὲ τὴν ὑστεραίην ἀπιέναι*, iv. 113. *m.*

Ὑστερέειν *et* Ὑστερίζειν, Sero (*tempus*, Post opportunum tempus) venire. *Absolute*, *ὑστερήσαντας*, i. 70. *m. f. Cum Genit.* *ὑστέρησαν ἡμέρῃ μιῇ τῆς συγκομιδῆς*, vi. 30. *extr. ubi alii ὑστέρησαν, rectius fortasse.*

Ὑστέρη, ἡ, Uterus. *χρήσιμα ἐς ὑστερέων ἔκκενσιν*, iv. 109. *extr.*

Ὑστέρην, *Adverb. absolute positum*, Postea, Deinde. *ταῦτα μὲν ὕστερον ἐγένετο*, vi. 90. *extr. et passim alibi. Sic et ἐς ὕστερον*, aut una *ἐσύστερον*, v. 41. *a. Alibi cum Genit. jungitur.* *ἔτεσι πολλοῖσι ὕστερον τούτων*, vi. 140. *a. et nude*, *ὕστερον τουτέων*, ix. 105. (*conf. mox* Ὕστερος.) *Hinc, pro vitiosa scriptura τῆσι ἡμετεροῦ γενόμενοι ὕστερον*, ii. 18. *a. τῆς ἡμετεροῦ γενόμης ὕστερον correxi cum viris doctis: at pro mendoso ὕστερον ἐπὶ τουτέων*, ix. 98. *a. ὕστερον ὑπὸ τουτέων correximus.*

Ὕστερος, η, ον, Posterior. *ὑστέρῳ χρόνῳ*, i. 130. *a.* iii. 149. *ὑστέρῳ χρόνῳ τούτων τοὶ τουτέων*, iv. 106. *a.* v. 32. *f.* ix. 83. *a. Fem. τῇ ὑστέρῃ ἀλωμιάδι*, Proxime sequenti Olympiade, vi. 103. *a. ἐκ ὑστέρης*, (*scil.* *ἀρχῆς*, *sicut ἐκ νέης*, *sive aliud quoddam subintelligitur Substantivum*) Deinde, Postmodo. *ἔρα μὴ—ἐκ ὑστέρης σοὶ ἐκυτῷ παραπέσῃς*, i. 106. *m. ἔρα μὴ ἐκ ὑστέρης σωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς*, v. 106. *a. m.* vi. 85. *f.*

Neutrum: vide Ὕστερον *Adverb.*

Ὑστρὶξ, *Plur.* *ὑστριχες*, Hystrices, *bestiæ Libyæ.*

Ὑφαλνειν, *vide* Ἐπυφαλνειν *et* Ἐξυφαλνειν.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, Altus, *ut in communi sermone. Sic, de Regione.* *ταύτῃ ἡ Μηδικὴ χώρη ὀρεινὴ ἐστι καὶ ὑψηλή*, i. 110. *m. Sed* i. 80. *a. perperam olim legebatur ἐν* (*τὸ πεδίον*) *μέγα τε καὶ ὑψηλόν, pro καὶ ψαλόν. Comparat.* *ὑψηλότερος*, i. 98. *m. f.*

Ὕψος, τὸ, Altitudo. *αἰμασιὴν ὕψος ἐκπώσων ἀνδρὸς ἐς τὸν ὀμφαλόν*, vii. 69. *f. Ubi indicatur Mensura hemiplinthiorum aureorum a Croeso Delphos missorum; ὕψος significat* Crassitiem *illorum*, i. 50. *m.*

Ὕψοῦ, *Adverb.* Alte, In alto, In altum. *ἐξέφερε με ὑψοῦ καὶ τὴν πάτρην καὶ τὸ ἔργον*, ix. 79. *a.*

Φ.

Φ literam cum Θ permutatam a librariis vide Var. Lect. iv. 48, 15.

Φαίνειν, Indicare, Ostendere, Declarare. *τριφασίας λέγων ὁδοὺς φῆναι*, i. 75. *a.* *ἔφαινε τὸν ἀετὸν λέγων*, i. 116. *f.* *τὸν ἰὸν ἔφαινε λέγων*, i. 118. *a.*

Φαίνεσθαι, Adparere, Manifestum esse. *τοῦτό μοι ἐν τοῖσι θαύμασι φαίνεται γενόμενον*, vii. 137. *a.* *εἴνεκα ἐφαίνετο ἐὼν*, vii. 173. *f.* *ἁμοὶ σὺ μέγα πλουτέων φαίνεαι*, Video te admodum opulentum esse, i. 32. *m.* *φαίνεαι ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην*, Palam abjeciati consilium expeditionis, vii. 14. *a.* *ἐκποστεύδων μοῦνος ἐφαίνετο*, vii. 18. *extr. Imperativ.* *τοῦτον ξενίζεσθε, καὶ σὺ ποιεῦντες φαίνεσθε*, ix. 89. *m. Aorist. sec. pass.* *νῦν τις ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλῆος οἶκον*, vi. 9. *m.* *φανήτω κάμοὶ* (*τὸ φάσμα*),—*φανῆναι δὲ οὐδὲν μᾶλλον ὠφελέα etc.* vii. 16, 3. *Præt. Med.* *τὸ τέρας τοῦτο οὐ σοὶ πέφηνε*, Non tibi adparuit, sed mihi *etc.* ix. 120. *a. Futur. Med.* *Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν*, iii. 35. *a.*

Φάκελοι *φρυγάνων*, Fasces sarmentorum, iv. 62. *a.* *φάκελοι ῥάβδων μεγάλοι*, iv. 67. *a.*

Φάλαγξ, *αγγος*, ἡ, Palus, Truncus. *δεσμοὶσίας φάλαγγας ἰβδίνας*, iii. 97. *m.*

Φαλαρὸς, ἡ, ὸν, Calvus. iii. 12. *m. f.* iv. 23. *a.* 25. *a. et f.*

Φαλαροῦσθαι, Calvescere, iii. 12. *m.*

Φάλαρα, τὰ, Phaleræ *equorum*, *τὰ περὶ τοὺς χαλινοὺς καὶ στόμια καὶ φάλαρα χρυσῷ χρώνται*, i. 215. *f. quo ex loco intelligitur, nimis restrictam esse Glossatoris interpretationem, quam et Suidas et Gregor. adeptarunt*, *φάλαρα interpretantes τὰ περὶ τὰς γνάθους ἱππάσιμα.*

Φαλλὸς, ὁ, Phallus, ii. 48. *m.* ἡ *πομπὴ τοῦ φαλλοῦ*, ii. 49. *a.*

Φάναι, Dicere. *ἔφη λέγων*, *vide* Λέγω *usus.* 2. *φὰς*, Dicens, ix. 70. *a. m. φάναι* (*scil.* *φάναι χρὴ*), Fatendum est) Πέρσας λέγων ἀληθέας, iii. 35. *a. m.* *ἅμα δ' ἐπὶ ἔφα ex Med. perperam ediderat Gronn.* iii. 135. *a. ubi alii ἔφαρο, nos cum aliis utrumque ejecimus verbum.* (*Vide Var. Lect. et Not.*) *Forsan tamen teneri ἔφαρο deburat. Certe et alibi Medium verbum pro Activo usurpavit Noster.* *τῶν νῦν Λυδίων φαμένων Ἕλληνας εἶναι*, i. 176. *m. ubi perperam Portus cum Valla φαμένων pro verbo Passivo, passiva notione usurpato, accepit.* *λέγει οὐδὲν, φαμένη τὸν Νεῶλα etc.* ii. 22. *a.*

Φανερὸς, ἡ, ὸν, Conspicuus, Manifestus, Evidens. *εἰ* (*οὗτοι οἱ θεοὶ*) *φανεροὶ ἐγένοντο ἐν τῇ Ἑλλάδι*, Si conspicui (Si conspecti) fuissent in Græcia, ii. 146. *a.* Cylinder vitreus, *ἐν* in Æthiopia includuntur cadavera, *ἔχει πάντα φανερὰ*, Omnia *quæ intus sunt*, conspicua habet, iii. 24. *f. id est*, Omnia quæ in illo inclusa sunt, con-

Digitized by Google

aspici possunt, quemadmodum ἃ δι' μέσης τῆς στυφλῆς διαβαίνουσι ὁ πόνος, ut ibid. quando ante ait. ὃς πρότερον ἀκουστέοισι ἐφαίνετο, τότε ἀτιμοτέοισι φανερὸς ἦν, vii. 18. extr.

ἐκ τοῦ φανερεῖ (i. q. φανερῶι) ἀντίσασαν, viii. 126. f. ἐκ τοῦ φανερεῦ παρῆκε Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ix. 1. f.

Φανερῶν, Conspicuum, (Notum) reddere. ἐφανερώθη δὲ τοῖς Ἕλλησι πάντων μαγίστρους ἐόντας, Inclaruit apud omnes Graecos summum factorum et numerum magnificentia, vi. 122. m.

Φανερὸς, Manifeste. βουλόμενον φανερὸς ἀποθανεῖν, ix. 71. m. f.

Φαντάζεσθαι τινὶ, Conspici ab aliquo, Adparere alicui. ἐφαντάσθησαν τοῦτον, ὃς οὐκέτι ἐφαντάζοντό σφι, iv. 124. b. ὕστερον φαντάζεται μοι, vii. 15. m. Absolute φαντάζεσθαι, Adparere, Insignem speciem ostentare, Superbire, vii. 10, δ. a. N.

Φαρμακεῖαι, ὤνος, ὁ, Pharetra. i. 216. a. ii. 141. f. vii. 61. a.

Φαρμακείην, Incantamentis et sacrificiis uti ad placandum fluvium. φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποταμὸν, vii. 114. a. Aliud est Καταφαρμάσσειν, quod vide suo loco.

Φάρμακον, τὸ, 1. Medicamentum, Potio medicata. κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πιόντα, iv. 160. f. 2. φάρμακα dicuntur etiam Quaelibet arcanae rationes, artificia et inventa, quibus aliquid, quod quis cupit, efficitur. ταῦτα ἔχω φάρμακα, iii. 85. a. cui respondet Darius, vos designari cupiens, οἱ τοῦτον τι τοιοῦτον ἔχει φάρμακον. 3. Denique sunt etiam φάρμακα, Colores, Pigmenta, quibus aliquid tingitur, βάμματα, χρώματα. διὸ, προμηχανώμενοι ἡβεσμένα φαρμάσσουσι, i. 96. extr. Conf. Kam. ad Gregor. Dialect. Ion. §. 96.

Φᾶρος, εος, τὸ, Amiculum virile, Pallium, Toga. φᾶρος αὐτημερὸν ἐξυφήναντες, ii. 122. m. ἐξυφήνασα φᾶρος ποικίλον, ix. 109. a. et m.

Φάρσος, Fragmentum; apud Nostrum sigillatim Pars aut Regio aliqua urbis. ἔστι δύο φάρσεα τῆς πόλιος, i. 180. a. 186. a. ἐν φάρσεϊ ἑκατέρῳ, i. 181. a. ἐκ τοῦ ἑτέρου φάρσεος, i. 186. a. ubi vitiose φάρσιος habent editiones nonnullae. Conf. Viros doctos ad Gregor. Dial. Ion. §. 166.

Φάσμα, τὸ, Ostentum, Prodigium. φάσμα Δίγυπτίοισι μέγιστον ἐγένετο, iii. 10. b. iv. 79. a. τὰ ἀνιγνεύμενα διὰ πάντων φασμάτων ἄξια θωυμάσαι μάλιστα, viii. 27. m. f. Species adparens, Spectrum. ἦλθέ μοι φάσμα, εἰδόμενον Ἀρίστωνι, vi. 69. a. τὸ φάσμα τοῦ ἀνθρώπου, iv. 15. m.

Φαυίζειν, Vulgo dicere, Vulgo nomine quodam adpellare; veluti apud Apollon. Rhod. ἠρὴ δὲ φαυίζεται ἦϊ ἔτι πάτρη Ἀργοναυτῶν. i. 1019. Similiter apud Nostrum, ubi de Literis agitur, (neque de Scripturae elementis) a Phoenicibus ad Graecos translatis, ἐφάνισαν (vell. οἱ Ἴωνες) ὕστερον καὶ τὸ λοιπὸν ἔφερε, ἐσαγαγόντων Φοινίκων ἐς τὴν Ἑλλάδα, Φοινικήια κεκλῆσθαι, v. 58. f.; quae verba, ex Herodoti more, sic intelligi debent, quasi dixisset ἐφάνισαν (ταῦτα τὰ γράμματα Φοινικήια), ὕστερ etc. Haec literas vulgo Phoenicias adpellarunt, quemadmodum aequitas postulabat, ut, quoniam a Phoenicibus in Graecian translatae sunt, Phoenicias adpellarentur. Aliena certe ab hoc loco videtur Aem. Porti interpretatio, ἐφάνισαν reddentis Rumorem sparserunt: nec mentem Scriptoris satis commode expressit Vallae versio Latina, quam alii temerunt interpretes, Confessi sunt, ut ratio ferebat, vocari Phoenices, etc.

Φάτις, ἡ, Fama, Rumor. ὃς τοῦτο δήμου φάτις ἀνίκητο, i. 60. extr. κατέβαλλον φάτιν, ὃς etc. Sparserunt famam, i. 122. f. ἐκ ἐντεῦθεν ἡ φάτις αὕτη κεχωρήκεε, ibid. ὃς φάτις ἁρμήται, vii. 180. a. m. ὃς ἡ φάτις μὴ ἔχει, Ut de eo fama fert, vii. 3. a. N. τοιαύτη τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων, viii. 94. f. ἔχει τινὰ φάτιν ἀνὴρ Ἐφέσιος θάψαι Μαρδόνιον, ix. 84. b. Conf. Ἔχειν.

Φαῦλος, Exilis, Levis, Malus; communis vocabuli forma, pro qua Ioniam potius frequentavit Herodotus. Vide Φλαῦρος et Adnot. ad i. 120, 25. Rarius communiorem formam libri omnes tuentur. Sic i. 26. extr. opponuntur μέζονα et φαῦλα, Majora, Graviora, et Levia. ἡμέας ἤγημαι ἀνδρὸς πάσαν ἀρετὴν οὐ φαυλοτέρους, Non deteriores, i. 126. f. Alibi in diversa abeunt libri.

[Φαῦσιν, vide Διαφαύσκειν.]

Φείδεσθαι, Parcere, Abstinere. οὐ φεισόμενος οὐδενὸς, ix. 89. f. φείδεο τῶν πηῶν, μηδὲ ναυμαχίην νικᾶε, viii. 68, 1. m.

Φερέγγυος, ὁ, ἡ, Sufficiens, Idoneus et satis validus ad praestandum aliquid. αἰνῶ μὲν οὐ φερέγγυός εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν, v. 30. m. λαμὴν φερέγγυος διασῶσαι τὰς νέας, viii. 49, 1. m. N.

Φέρειν, Ferre, varia hujus verbi notiones. Fut. οἴσων (conf. Not. ad i. 157, 13.) Aor. pr. ἐνεῖκαι, Ion. pro ἐνέγκαι.

1. Ferre, vulgatissimo verbi usu. Δάννον Ζεὺς ἤγαγε ἐς Νάξον, ii. 146. m. f. ὅκως ἀνάξεις ἡ τροφὸς (τὸ παιδίον) πρὸς τέγαλμα, vi. 61. m. ubi paulo ante, ἐφόρεε. (Conf. Φορέειν.) γῆ καρπὸν ἔφερε, vi. 139. a. et mox, καὶ ἡ γῆ σφι ἔφερε, v. 82. extr. (ubi initio capitis dixerat, ἡ γῆ καρπὸν οὐδένα ἀνεδίδου.)

2. Hinc Medium Φέρεσθαι significat partim Secum ferre, πολλὴν φορβὴν φερόμενοι τορευόμεθα, vii. 50. f. Secum adducere, ut, ἐπεὰν φανέλους βάβδων ἀνείωνται, iv. 67. a. partim Sibi ferre, id est, Repor-

Digitized by Google

tare, Pestipere. ἦλπιζον πλέον τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι, vii. 168. *f.* οὐδὲν πλέον ἐφέροντο, vii. 211. *a.* φερόμενος οὐ τὰ δεύτερα ἐνενόησεν παρὰ τῷ βασιλεῖ, viii. 104. *a.* Ἴδια κέρδεα παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι, vi. 100. *m.*

3. *φέρειν καὶ ἄγειν*, Ferre et agere: Auferre et abigere prædam. *φέρουσι καὶ ἄγουσι τὰ σὰ*, i. 88. *extr.* *ἄγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους*, i. 166. *a.* iii. 39. *m. f.* *ἀλλήλους φοιτέειν τε καὶ ἄγειν*, vi. 42. *m.* *ἔφερόν τε καὶ ἦγον τὴν Μαρδονίου στρατιήν*, ix. 31. *f.*

4. *φέρειν τι*, Ferre, Tolerare, Pati, Sustinere aliquid. *ἄτην προσεσοῦσαν ἐνείκαι*, i. 32. *m.* *βαρέως ἤνεικε*, iii. 155. *a.* v. 19. *a.* *συμφορὴν ταύτην κουφότατα φέρων*, i. 35. *extr.* *προθύμως φέρειν τὸν πόλεμον*, Sustinere labores et pericula belli, ix. 18. *f.* 40. *b.* *τὸ τῶν ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσι*, viii. 62. *m.* *ex Vallæ interpretatione*, Totum belli momentum nobis naves sustinent; *sed videndum ne φέρειν τὸ τῶν potius reddi debuerit* Adferre, Conferre omne momentum. *conf. infra num.* 6.

5. *φέρειν ἐς τὶ vel ἐπί τι*, Ducere, Tendere, Vergere aliquo, Conducere, Conferre ad aliquid. *ὁδὸς φέρουσα ἐς Ἴρην*, ii. 122. *f.* 138. *f.* *N.* *ἐτράπετο τὴν (ὁδὸν) φέρουσαν ἄνω*, ix. 69. *m.* *Inde translata verbi notione*, *τὰ ἐς ἄκεσιν φέροντα*, iv. 90. *a.* *(τοῦτο) ἐς αἰσχύνην φέρει*, i. 10. *extr.* *N.* iii. 123. *extr.* *Rursus de Regione, ejusque Situ.* *ἡ ἐπὶ θάλασσαν φέρουσα χώρη*, Vergens (Pertinens) ad mare, Mare spectans, iv. 99. *a.* *m.* (*pro quo nude*, *τὰ πρὸς θάλασσαν*, iv. 100. *a.*) *τὰ μὲν πρὸς βορέην ἔχοντα, τὰ δὲ πρὸς νότον φέροντα*, vii. 201. *b.* *Similiter, in significatu translato*, *τὸ μὲν χρηστήριον ἐς τοὺς Ἀργείους φέρον*, vi. 19. *a.* *et mox τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον*, ibid. (*conf.* Ἔχειν, *num.* 8.) *ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν*; Quonam valere? Quorsum spectare? Quid significare? i. 120. *m.* *Sic, οὐκ ἐς γυμνικοὺς, ἀλλ' ἐς ἀρίστους ἀγῶνας φέρον τὸ μαντήϊον*, ix. 33. *m.* *ἡ γνώμη αὐτοῦ (vel ἡ γνώμη οἱ) ἔφερε seq. Infinit.* (*nempe* ἔφερε ἐς τοῦτο ὥστε) Sententia ejus ferebat, eo ducebat ut *etc.* v. 118. *m.* vi. 110. *m.* viii. 100. *a.* *N.* *τοῦ στρατηγοῦ ταύτη ὁ νόος ἔφερε*, ix. 120. *f.* *ὅστις καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε*, Quo et æquitas ferebat, ducebat; Quemadmodum æquitas postulabat.

6. *φέρειν ἐπί τι significat etiam* Ducere ad aliquid, *id est*, Conducere, Prodesse. *ταῦτα ποιέων φέρει τοι ἐπ' ἀμφότερα*, Hoc si feceris, Conducet tibi (Utile tibi erit) ad utrumque, ad hæc duo, iii. 134. *a.* *Eodem referri potest formula* *τὸ τῶν φέρειν τινί*, Omnia alicui conferre, Maximum et fere totum momentum conferre. *οὐ ξύλων (nempe*, navium) *ἀγὼν ὁ τὸ τῶν φέρειν ἐπὶ ἡμῖν*; *ἀλλ' ἀνδρῶν τε καὶ ἔτι τῶν*, viii. 100. *m.* *quibus verbis respexit Herodotus ista, quæ dicentem Themistoclem fecerat, τὸ τῶν γὰρ ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσι αἱ νῆες*, viii. 62. *f.* *id est*, Omne belli momentum (Omne momentum ad bellum cum prospero successu gerendum) Conferunt nobis naves; *hac enim potius notione accipiendum h. l. fuerit verbum φέρειν, quam ista quam supra* (*num.* 4.) *exposui.* *Sicut autem loco cit.* *τὸ τῶν τοῦ πολέμου dixit, sic alibi σμικρόν τι* (*aut*, *quod idem valet*, *ἐπὶ σμικρόν τι*) *τοῦ πολέμου ait.* *ταῦτα μὲν νῦν ἐπὶ σμικρόν τι ἐφέροντο πολέμου*, iv. 129. *extr.* *N.* *ubi quidem mireris verbum ἐφέροντο forma Passiva vel Media positum; nisi forsan* (*id quod res esse videtur*) *constructio orationis in hunc modum fuerit intelligenda*, *οἱ Πέρσαι ἐφέροντο ταῦτα ἐπὶ σμικρόν τι τοῦ πολέμου, ut verbum ἐφέροντο ea notione accipiatur, quam supra* (*num.* 2.) *expossi:* Et his quidem rebus Persæ nonnihil commodi ad belli fortunam percipiebant.

7. *Passive.* *φέρεται, scil. ὁ λόγος*, Fertur, Circumfertur fama, Ferunt, Aiunt. *ταῦτα φέρεται πρῆγμα γίνεσθαι*, viii. 104. *m.*

8. *Rursus Passiv.* *φέρεσθαι*, Cum impetu ferri. *ὅκως τινὶς τοὺς Ἀθηναίους διωκόμενοι, φερόμενοι ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Αἰγινήτας*, Cum impetu delati (*id est*, Dum esse properant) irruunt et fugam accelerant, *aut*, *ut commode Valla*, Eodem cursu) incidebant in Ægimetas, viii. 91. *extr.* *φερόμενοι* (Ingenti impetu) *ἐσέκεσαν ἀλόες ἐς τοὺς Πέρσας*, ix. 102. *m.* *Et quemadmodum sequiores scriptores Participium Activum φέρων eadem notione usurparunt, sic eis etiam Noster præivit*, viii. 87. *m.* *ubi de Artemisia loquens, ait*, *φέρουσα* (Impetu capta, Cum impetu) *ἐνέβαλε νηῒ φιλίῃ*. *Vide ibi Not. et conf. Hermann. ad Viger. Admot.* 228.

Φερέοικος, Domo portatili utens. *φερέοικοι ἐόντες, τοῖσι οἰκήματα ἦν ἐπὶ ζεύγεων*, iv. 46. *f.*

Φερνὴ, ἡ, Dos. *πορεύονται συλλέγουσα σφίσι φερνὰς*, i. 93. *f.*

Φεύγειν, Fugam capessere; *passim.* *Tum*, Effugere, Evadere. *ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότας*, i. 65. *a.* *οὐδεμίῃ πόλει πέφευγε δουλοσύνην πρὸς Ἱπποκράτεος*, vii. 154. *f.* *Cum Infinitivo constructum significat* Aversari, Abhorrere, Refugere. *ξεινικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι μύνοι φεύγουσι*, iv. 76. *a.* *φεύγειν ὑπό τινος*, Fugari, In exilium pelli ab aliquo. *ὁρῶντες τοὺς ὁμοφύλους φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέων*, iv. 125. *m.* *ἐκ Νάξου ἔφυγον ὑπὸ δήμου*, v. 30. *a.* *φεύγειν αἰτίαν τινὰ apud Nostrum non intelligitur, ut vulgo Græce dicitur aliquis δίκην φεύγειν*, Culpam sustinere, Accusari; *sed* Ob aliquam culpam Exulare, Fuga se

Digitized by Google

proripere. *φεύγοντα τὸν Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην οἶδαμεν*, vii. 214. *f. coll.* 213. *m.*

Φήμη et Φῆμις, ἡ, Omen. *βληθεὶς ἐξέπλησε τοῦ ἀνείρου τὴν φήμην*, i. 43. *f. N. περὶ τὴν φῆμιν præferunt nonnulli. πρὸς ταύτην τὴν φήμην*, (*unus cod. Arch. φῆμιν*) iii. 153. *f. pro quo est τέρας* ibid. *a. ἐπετελέετο τῷ* Κλεομένεϊ ἡ φήμη, (*sic libri omnes*) v. 72. *m. et ibi quidem ἡ φήμη, de qua agitur, erat* Oratio *dura, qua Cleomenem compellavit Antistes templi; itaque, quæ hic φήμη, eadem paulo post* ibid. *κληδὼν dicitur.*

Φήτρη, vide Φρήτρη.

Φθάνειν et Φθάναι, Antevertere, Prævenire, Occupare, Prius (Citius) aliquid facere aut pati, Nimis properare. *Cum Accusativo ejus quem alter antevertit. φθάσας ὁ Ἀθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων, ἀμείβετο τοῖσδε*, vii. 161. *a. οἱ δ' ἔφθησαν τὸν χειμῶνα*, vii. 188. *m. f. Cum eodem Accusativo personæ, simulque cum Participio verbi activi aut passivi, quo significatur id quod aliquis* Prior agit, *aut* Prius patitur. *βουλόμενοι φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ*, vi. 115. *Interdum non adest Accusativus personæ, sed res ea quæ* Occupatur ab eo qui prius agit aut patitur, *indicatur verbis proxime sequentibus, a particula ἢ vel* ἀλλὰ *incipientibus. ἔφθησαν ἐπὶ τοὺς πόργους ἀναβάντες πρὶν ἢ etc.* ix. 70. *a. ὁ δὲ φθάνει τάξα κατελόμενος*, iii. 78. *a. φθαίητε γὰρ ἂν πολλάκις ἐξανδραποδισθέντες ἢ τινα πυθέσθαι ἡμέων*, vi. 108. *a. m. οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται, ἀλλὰ σφέας αὐτὸς ἐγὼ κατερέω*, Non alius occupaturus est accusare me, sed ego ipse vos denunciabo; Non prius alius me accusabit, quam ego vos denunciavero, iii. 71. *f. Ubi nec Accusativus personæ adest, nec diserte res indicatur, quæ ad Comparativum* Prius *aut* Citius (*cujus notio in verbo φθάνειν inest*) *referatur, ibi φθάνειν simpliciter significat* Nimis cito aliquid facere, Nimis properare. *οὐκ ἂν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ὀπίσω ἐπαλλασσόμενοι*, Si quam primum abieritis, non nimis cito abieritis, non nimis properaveritis; *id est*, Nulla interposita mora, E vestigio, hinc abire maturate! vii. 162. *Mihi, constructionem præsertim hujus verbi cum Accusativo cogitanti, subtilior quam verior semper visa est Hermanni ratio, propriam hujus verbi vim in* Cessando, Desinendo, *inesse contendentis.*

Olim ἐπιθέοντα φθὰς editum legebatur ix. 107. *m. ubi ἐπιθέοντα φρασθεὶς scripti libri omnes dederunt. Vide Var. Lect. et Not.*

Φθέγγεσθαι, Sonum, Vocem edere. *οἷον ἐφθέγξατο ἵππος*, vii. 103. *a. θεῖον τὸ φθεγγόμενον*, viii. 65. *a. m. Etiam de* Hinnitu equorum. *ὅτευ ὁ ἵππος πρῶτος φθέγξηται*, iii. 84. *f.* 85. *a.*

Φθεῖρ, ρός, ὁ, Pediculus. *τοὺς φθεῖρας ἐπεὰν λάβωσι*, iv. 168. *m. ὅσους ἔλαβον τῶν φθειρῶν. Vit. Hom.* 35. *f.*

Φθειρίζεσθαι, Pediculos venari, *Vit. Hom.* 35. *f.*

Φθειροτραγέειν, Pediculis vesci, iv. 109. *a. N. ubi nonnulli φθειροτραγέουσι pro φθειροτράγ.*

Φθίνειν, forma Activa, notione vero Passiva vel Neutrali, Languescere, Elanguescere. *Sic* Bos Apis, a Cambyse sauciatus, *ἔφθινε ἐν τῷ ἱρῷ κατακείμενος*, iii. 29. *f.*

Passiv. φθίμενος, Mortuus. *πενθήσει βασιλῆ φθίμενον*, vii. 220. *f. in Orac.*

Φθονέειν, Invidere. *Cum Dativo. φθονέει ἐὸ πρήσσοντι*, vii. 236. *a.* 237. *a. Cum Accus. rei cujus caussa quis invidet aliis, subintellecto Dativo personæ. τοῦ εὐτυχέειν φθονέουσι, (nempe ἄλλους, aut τῷ ἐὸ πρήσσοντι)* vii. 236. *a. m. Cum Infinitivo. ἐφθόνησαν (οἱ θεοὶ) ἀνδρὶ ἕνα τῆς τε Ἀσίης καὶ τῆς Εὐρώπης βασιλεῦσαι*, viii. 109. *m. Ubi* Deo *tribuitur τὸ φθονέειν, significat*, Odisse, Indignari, Irasci. *ἐπεάν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν*, vii. 10, 5. *Conf. τὸ Θεῖον, et Not. ad* iii. 40.

Φθονερὸς, ἡ, ὁν, Invidus, Odio habens. (*Sic Ἐπίφθονος, quod vide*, Odiosus, *et Ἐπιφθονέειν*, Odisse) *τὸ θεῖον πᾶν ἐστι φθονερὸν*, i. 32. *a. N. ἐμοὶ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι, τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἐστι φθονερὸν*, iii. 40. *m. N. ὁ θεὸς, γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται*, vii. 46. *f. Quibus ex locis quum inter se collatis, tum adhibitis duobus aliis* vii. 10, 5. *et* iv. 205. *b. intelligitur sententiam Herodoti hancce fuisse:* Deus, fortunæ dispensator, eorum felicitati, qui donis fortunæ abutuntur aut eis insolenter superbiunt, quasi Invidet, nempe Indignos ista felicitate judicans Odit illos, eripitque eis Dona olim collata, atque etiam, si ita res fert, aliis pœnis eosdem adficit.

Φθόνος, ὁ, Invidia. *ταῦτα μὲν καὶ φθόνῳ ἂν εἴποιεν*, ix. 71. *f.*

Φθορὴ, ἡ, Pernicies, Exitium. *φθορὴ τις θεήλατος*, vii. 189. *m.*

Φιάλη, ἡ, Phiala, Vas potorium multo majorem amplitudinem quam profunditatem habens. *vide* iii. 130. *f. N. ubi idem* Vas *modo φιάλη modo θήκη vocatur: φιάλας χρυσέας τῇσι ἐδόθησαν σκύδειν*, ii. 151. *a. Sic et* Xerxes, vii. 54. *a.* Hercules gestabat *ζωστῆρα ἔχοντα ἐπ' ἄκρῃς τῆς συμβολῆς φιάλην χρυσέην*, iv. 10. *a. φιάλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι Σκύθαι*, iv. 10. *f. φιάλας τε καὶ ἄλλα ἐκπώματα*, ix. 80. *a.*

Φιλέειν, Amare. *ἐφιλέετο μάλιστα*, v. 5. *a. ubi perperam ἐφίλετο olim edebatur.*

Digitized by Google

Frequenter, ut apud Latinos, pro Consuesse, Solere. *ἀφῃ ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει πνέειν*, ii. 27. *extr. ἔχθεα ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι*, iii. 82. *m. φιλέει προσημαίνειν εἴτ' ἂν etc.* vi. 27. *a. ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι*, vii. 9. *extr. φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν*, vii. 10, 5. *ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι φιλέουσι γίνεσθαι*, vii. 10, 6. *τοῖσι—φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα*, vii. 50, 1. *f. δοκέοντα—φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμὸν*, vii. 160. *a. οἷα φιλέει γίνεσθαι ἐν πολέμῳ*, viii. 128. *m. φιλέειν ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς ἄνδρας γίνεσθαι*, ix. 122. *f. Conf. Θέλειν.*

Φιλίη, ἡ, Amicitia, Societas. *ἐπειρότων Ἀρταξέρξεα περὶ φιλίης*, vii. 152. *a.*

Φίλιος, η, ον, Amicus. *προέχων (sive, divisis vocibus, πρὸ ἔχων) τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας*, ix. 4. *m. N. ἔχοντα φιλίους λόγους*, vii. 163. *f. ἔλεγε φιλίους λόγους*, viii. 106. *a. οὐδεμίην πόλιν Ἀργεος φιλιωτέρην*, vii. 151. *extr.*

Φιλοδέσποτα ἀνδράποδα καὶ ἄδηητα, Mancipia heris amore dedita, iv. 142. *f.*

Φίλος, Subst. Amicus, Socius. *Adject.* φίλος, η, ον, Gratus, Jucundus. *εἰ οἱ φίλον ἐὴ* seq. *Infinit.* An ei gratum esset futurum, An ei placiturum esset, iv. 97. *a.* i. 108. *extr. φίλα ποιεῦσθαί τινι*, Gratum facere alicui, Benigne aliquem excipere. *φίλα τοῖσι Ἴωσι ποιέεται*, ii. 152. *f. φίλα βουλόμενος ποιέεσθαι τῇσι πόλισι*, v. 37. *f. οὐ φίλα τοι ἐρέω*, Parum grata tibi dicam, vii. 104. *a.*

Φιλοσοφέειν, Sapientiæ (Scientiarum, Cognoscendæ rerum naturæ) studio duci. *Sic* Solon *φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθε*, i. 30. *m.*

Φιλότης, ἡ, Amicitia. *κατ' ἡλικίην καὶ φιλότητα συγγίνεσθαι*, i. 172. *b.*

Φιλοτιμίη, ἡ, *gravi in vitio ponitur apud Nostrum, et non tam* Ambitio *videtur intelligi, ut Gronov. reddidit, quam* Obstinatio *et* Pervicacia, *ut Valla.* φιλοτιμίη κτῆμα σκαιὸν, iii. 53. *m.*

Φιλοψυχίη, ἡ, Vitæ amor, Couservandæ vitæ cupiditas, iv. 29. *b. Conf.* Ἀναιρέειν, *num.* 3.

Φιλύρη, ἡ, Tilia *arbor.* φιλύρης φλοιῷ *μαντεύονται*, iv. 67. *f.*

Φλαῦρος, η, ον, *Ioniçe i. q.* φαῦλος ; (*cum quo passim permutatur a librariis,*) Vilis, Exigui momenti, Debilis, Malus. *τοῦ ἐνυπνίου ἀποσκήψαντος ἐς φλαῦρον*, (*al.* φαῦλον,) i. 120. *extr. N. ubi ἐς φλαῦρον ἀποσκῆψ. idem valet ac ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, et παρὰ σμικρὸν κεχώρηκε* ibid. *m. τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον*, i. 207. *extr. idem est τὸ ἀχρῆιον*, i. 211. *a. οἰκίης οὐ φλαυροτέρης*, (*nonnulli* φαυλοτέρης,) i. 99. *f. χώρην οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φλαυροτέρην*, (*rarius* φαυλοτ.) vii. 8, 1. *f. ἐοῦσαν τὸ ἶσον φλαύρην*, Cum esset adspectu turpis, vi. 61. *m. αἰσχίστην dixerat* ibid. *paulo ante. Conf.* Φαῦλος.

Φλαύρως ἔχειν, Male se habere, iii. 129. *f. ubi nil variant libri ; sic et* vi. 135. *a. Sed φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην*, Artem male callere, Male tenere, iii. 130. *a. m. φλαύρως ἀκούειν*, Male audire, vii. 16, 7. *a. φλαύρως πρήξας τῷ στόλῳ*, Mari re male gesta, vi. 94. *m.*

Φλέγμα (τὸ) *καταῤῥέον ἐκ τῆς κεφαλῆς*, Pituita e capite defluens, iv. 187. *m.*

[Φλεβέων *et* Φλέων, *vide* Περιφλεύων.]

Φλὴψ, εβὸς, ἡ, Vena. *καίουσι τὰς ἐν τῇσι κορυφῇσι φλέβας*, iv. 187. *m. τὰς φλέβας πίμπλασθαι*, iv. 2. *m.*

Φλόϊνος, η, ον, Ex phleo confectus. *φορέουσι ἐσθῆτα φλοΐνην*, iii. 98. *f. ubi vide quæ in Var. Lect. notavimus. Conf. mox* Φλοῦς.

Φλοιὸς, Liber (Cortex interior et mollior) arboris. *φιλύρης φλοιῷ μαντεύονται*, iv. 67. *f. τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες*, viii. 115. *m.*

Φλοῦς, ὁ, Phleos, *planta aquatilis quæ alias φλέως. ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι*, iii. 98. *f. N. Conf.* Φλόϊνος.

Φλυηρέειν, (*Ion. pro* φλυαρεῖν) Nugari. *πολλὰ φλυηρέεις*, vii. 103. *extr.* 104. *f.*

Φοβέειν, Terrere, Timorem incutere. *φοβεόντων* (*Ion. pro* φοβεῖτωσαν, Terreant) *τοὺς Λακεδαιμονίους*, vii. 235. *m.*

Φοβέεσθαι, Timere, Metuere. *ἦν* (*al.* χρὴν) *σὺ φοβέαι, per syncop. pro* φοβέεαι, *comm.* φοβῇ ; Metuis, i. 39. *b. Sic Imperat.* φοβέο, *pro* φοβέεο, (*comm.* φοβέου, φοβοῦ) Time, vii. 52. *f. ἀλίσκεσθαι οἷα ὀλίγῳ χώρῳ πεφοβημένοι*, ix. 70. *f. N. interpretantur* Erant stupefacti quippe in exiguum locum Exterriti ; *mihi vero h. l. πεφοβημένοι potius Homerico more significare* Fugati, Fuga compulsi, *videbatur. Conf.* Φόβος.

Φοβερὸς, ἡ, ὸν, Terribilis. *χρηστήρια φοβερὰ καὶ ἐς δεῖμα βαλόντα*, vii. 139. *f.*

Φόβος, ὁ, *non solum* Metus, Terror : *τῶν ἀκουόντων ταῦτα ἐς φόβον κατιστέατο*, viii. 12. *m. φόβος αὐτοῖσι ἐνεπεπτώκει*, viii. 37. *f. sed et ex prisci sermonis usu* Fuga *potest intelligi* ix. 69. *a. ubi οἱ μὲν δὴ* (Ἕλληνες) *νικῶντες εἴκοσι, τοὺς Ξέρξεω διώκοντές τε καὶ φονεύοντες ἐν δὲ τούτῳ τῷ γινομένῳ φόβῳ ἀγγέλλεται τοῖσι ἄλλοισι Ἕλλησι etc. Possis reddere,* Inter hunc fugæ et cædis tumultum.

Φοιβόλαμπτος, Phœbi numine correptus. *ἔφη ἀπικέσθαι ἐς Ἰσσηδόνας φοιβόλαμπτος γενόμενος*, Phœbi instinctu ad Issedonas ait se pervenisse, iv. 13. *a.*

Φοινίκεος, η, ον, Puniceus, Purpureus, i. 98. *f.* ii. 132. *a.* vii. 76. *b.* ix. 22. *m.*

Φοινικῆιος, η, ον, Palmeus. *οἶνος φοινικῆιος*, Vinum palmeum, ii. 86. *m. φοινικῆιον οἶνον κάδοις*, iii. 20. *m. βίκους φοινικηίου κατάγουσι οἴνου πλέους*, i. 194. *m.*

Digitized by Google

conf. i. 193. *f. ἐσθὴς φοινικὴη, qua usi perhibentur minuti homines Africam habitantes, est* Palmea vestis, e palmæ foliis confecta, iv. 43. *m. f. ubi conf. quæ Larcherus monuit.*

Φοινικικὸς, ἡ, ὸν, Phœnicius, Ad Phœnices pertinens. *μέταλλα τὰ Φοινικικὰ*, vi. 47. *a. N. ubi alii Φοινικά.*

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, 1. Natione Phœnix, Phœniciæ incola, Pœnus. *ἐπὶ τοῦ Θάσου τούτου, τοῦ Φοίνικος*, vi. 47. *a. N. Conf. Indic. Rer. et Pers. v.* Phœnices.

2. Cithara Punica. *τῶν τὰ κέρεα τοῖσι φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται*, iv. 192. *a.*

3. *ὁ φοῖνιξ ἔρση, et ἡ φοῖνιξ βαλανηφόρος*, Palma arbor, i. 193. *f. φοίνικες συχνοὶ*, ii. 156. *m. Sed* Palma frugifera *etiam masculino genere ὁ φοῖνιξ vocatur. Sic φοίνικες ἑόντες καρποφόροι*, iv. 172. *a.* 183. *a. ὀνωρίζειν τοὺς φοίνικας*, Palmarum fructus (palmulas) colligere, i. 172. *a. et* 182. *a.* (*quasi dicas* Palmas arbores vindemiare aut fructibus exuere: *nam φοίνικες non sunt* Palmulæ, *sed* Palmæ arbores: *ipsa* Palmula *Græce ἡ τοῦ φοίνικος βάλανος, aut ὁ καρπὸς ὁ τοῦ φοίνικος vocatur, ut* i. 193. *f. et alibi.*)

4. Φοῖνιξ, Phœnix, *fabulosa* avis, ii. 73.

Φοινίσσειν, Rubefacere, Rubro tingere. *αἵματι ὁ Ἄρης πόντον φοινίξει*, viii. 77. *in Orac.*

Φοιτᾶν, *et frequentius apud Nostrum* Φοιτέειν, 1. Itare, Ventitare, Frequentare. *ἐς πολέμους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντες*, i. 37. *m. ἐς ἀγορὴν φοιτέοντα*, ibid. *οἱ ἵπποι φοιτέοντες*, i. 78. *a. ἁσμένοι ἐφοίτεον παρ' αὐτὸν*, i. 96. *extr. φοιτέουσι*, iii. 69. *f. φοιτέουσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλῆος*, iii. 119. *a. m. παρὰ τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα μοῦνον πεφοίτηκε*, ii. 111. *m. N. αἱ τῶν Σκυθέων γυναῖκες ἐφοίτεον παρὰ τοὺς δούλους*, iv. 1. *extr.* (*conf.* Ἐπιφοιτ. *et* Καταφοιτ.) *τῶν ἐς τὰ χρηστήρια φοιτεόντων, simpliciter*, Qui oracula Adierunt, Convenerunt, vi. 125. *a. ubi paulo ante de eadem re, τοῖσι ἀπικνεομένοισι ἐπὶ τὸ χρηστήριον.*

2. *φοιτᾶν dicitur etiam* Tributum *quod* Redit in ærarium. *τὰ δὲ—Δαρείῳ ἐφοίτα*, iii. 90. *extr. τάλαντον ἀργυρίου Ἀλεξάνδρῳ ἡμέρης ἑκάστης ἐφοίτα*, v. 17. *b. Similiter de Frumento. σῖτος σφίσι πολλὸς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίης*, vii. 23. *extr.*

Φονεύειν, Interficere. *ἐφόνευε ἀλεξομένους*, i. 211. *m. et πολλοὺς αὐτέων ἐφόνευσαν*; ibid. *f. τοὺς ἱκέτας ἐφόνευον*, viii. 53. *f.*

Φονεὺς, ὁ, Homicida, i. 45. *a.*

Φονὴ, ἡ, i. *q. φόνος*, Cædes. *ἔτι ἐν τῇσι φονῇσι ἐόντας*, Adhuc in cædibus occupatos, ix. 76. *a.*

Φόνος, ὁ, Cædes. *φόνος Ἑλληνικὸς μέγιστος*, Cædes Græcanica (i. *e.* Græcorum) maxima, vii. 170. *m.*

Φορβὴ, ἡ, Cibus. *καρπὸν ἐς φορβὴν καταπίθεσθαι*, i. 202. *a. πληρωθέντες φορβῆς καὶ οἴνου*, i. 211. *b. πολλὴν φορβὴν* (Cibaria multa) *φερόμενοι πορευόμεθα*, vii. 50. *extr. ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν*, iv. 122. *b. οὐδὲν ἔτι φορβῆς ἐνῆν ἐν τῷ τείχεϊ*, vii. 107. *m. τὰ ἐς φορβὴν τασσόμενα*, vii. 119. *m.*

Φορέειν, *idem fere ac* φέρειν, Ferre, Gestare. *σκυτίνην ἐσθῆτα φορέουσι*, i. 71. *m.* ii. 37. *a.* iv. 106. *et alibi. ἄνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας*, i. 171. *m. In eadem phrasi habes κομίζειν, φέρειν, et φορέειν*, ii. 73. *m. ἰσχυρὰς (ἀσθενεστέρας) φορέειν τὰς κεφαλὰς*, Robusta (Debiliora) habere capita, iii. 12. *f.*

Φορμὸς, ὁ, Corbis. *φορμοὶ ψάμμου πλήρεες*, viii. 71. *f.*

Φόρος, ὁ, Tributum. *φόρου ἀπαγωγὴ*, Tributi pensio, i. 6. *m.* 27. *a. παρέδοσάν σφεας καὶ φόρον ἐτάξαντο*, iii. 13. *m.* iv. 169. *f.*

Φορτηγέειν, Onera transportare. *τὰ πλοῖα τοῖσι φορτηγέουσι*, ii. 96. *a.*

Φορτίον, τὸ, *et præsertim Plural. τὰ Φορτία*, Onus, Merces quas circumvehunt mercatores, i. 1. *a. et f. φορτίων πλήσαντες τὸ πλοῖον*, ii. 194. *m. μέγιστα ἐκ φορτίων ἐκέρδησαν*, iv. 152. *m. ἀντὶ τῶν φορτίων χρυσὸν τιθέναι*, iv. 196. *m. et f.*

Φόρτος, ὁ, *i. q. τὸ φορτίον. διατίθεσθαι τὸν φόρτον*, i. 1. *m.*

Φράγμα, τὸ, *i. q. ὁ φραγμὸς*, Septum, Vallum, Munitio. *τοῦ φράγματος προδεδωκότος*, viii. 62. *b.*

Φραγμὸς, ὁ, Septum. *φραγμὸν παρειρυσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν*, vii. 36. *f. ubi de Ponte super Hellespontum jacto.* (*Conf.* Παρειρύειν.) *Alibi de* Lignea munitione *vel* Vallo *quo olim munita fuerat arx Athenarum*, vii. 142. *m. conf.* Φράσσειν *et* Φράγμα.

Φράδμων, ὁ, ἡ, Prudens, Intelligens. *τότε δεῖ φράδμονος ἀνδρὸς*, iii. 57. *f. in Orac.*

Φράζειν, Dicere, Indicare. *οὐκ ἔχω φράσαι*, v. 66. *a. et alibi. ταῦτα πρῶτα φράσω*, v. 65. *f. ἔφραζε οὐδενὶ*, iii. 133. *m. ἔφρασαν οὐδὲν τοῖσι ἀγγέλοις*, ix. 10. *a. ἔφρασέ οἱ τὴν ἀτραπὸν*, Indicavit et exposuit ei semitam, vii. 213. *a. φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε,—τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐς τὴν ὑστεραίην ἐλθεῖν ἐς ταὐτό*, Quia verbis non potuit, manu ei Significavit, iv. 113. *m. φράζει αὐτοῖς πάντα τὰ παρεόντα πρήγματα*, vi. 100. *f.*

Passivum et Medium, Φράζεσθαι, Animadvertere, Observare; *quasi dicas* Sibi dicere. *ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο*, i. 84. *f. φράσασθαι ξύλινον λόχον*, iii. 57. *extr. in Orac. ἄλλῳ γὰρ οὐκ ἐφράζετο ἔργῳ δυνατὸν εἶναι*, Cogitavit, Intellexit; *quasi* Sibi ipse dixit, alia ratione fieri non posse,

Digitized by Google

iii. 153. *m.* φρασθεὶς πέρξεα δακρύσαντα, vii. 46. *a.* *Similiter* v. 92, 3. *m.* ix. 19. *f.* *et* ix. 107. *f.* *ubi nonnulli* φθὰς *pro* φρασθεὶς.

Φράσσειν, Septum circumdare, Munire, Dense jungere. φράξαντες τὰ γέρρα, Constipantes, Dense jungentes scuta ex vimine confecta, Valla ex cratibus facta, ix. 61. *f.* *N.* *nempe idem est quod explicatius alibi ait* συνεφόρησαν τὰ γέρρα ἕρκος εἶναι σφι, ix. 99. *extr.* *Haud absimili ratione, nonnihil diversa tamen notione, Poëta dixerat,* φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ, *Iliad.* Ν'. 130.

Medium. ἀναβάντες δὲ (ἐπὶ τοὺς πύργους), ἐφράξαντο ὡς ἡδυνάατο ἄριστα τὸ τεῖχος, ix. 70. (*al.* 69.) *a.* *ubi Valla,* Præstruunt murum; *similiter Larch., sed nulla ratione habita verborum* ἀναβάντες δὲ, se hâtèrent de fortifier la muraille; *mihi h. l.* φράξασθαι τὸ τεῖχος *significare videbatur* Protegere, Defendere murum; *nempe ut* Ipsi propugnatores quasi φραγμὸς essent, quo murus defenderetur.

Passivum. ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηνέων ῥηχῷ ἐπέφρακτο, Circumdata, Munita fuerat, ix. 142. *m.* πεφραγμένοι, v. 34. *m.* *sunt* Muniti, Muro protecti.

Φράτορες, οἱ, Tribules, *Vit. Hom.* 29. *m.* *et f.* 31. *f.* *Conf.* Φρήτρη.

Φρέαρ, ατος, τὸ, Puteus. φρέαρ τριφασίας παρέχον ἰδέας, vi. 119. *m.* τοὺς κήρυκας ἐς τὸ φρέαρ ἐσβαλόντες, vii. 133. *m.*

Φρενήρης, ὁ, ἡ, Mentis compos, Sanæ mentis. ἐμάνη, ἐὼν οὐδὲ πρότερον φρενήρης, iii. 30. *a.* ἐμμανὴς ἐὼν καὶ οὐ φρενήρης, iii. 25. *a.* v. 42. *a.* ἄνδρα οὐ φρενήρεα, iii. 35. *f.* ix. 55. *f.*

Φρενοβλαβὴς, ὁ, ἡ, Mente captus. οὐ γὰρ οὕτω φρενοβλαβὴς ἦν, ὥστε *etc.* ii. 120. *a.*

Φρὴν, ενὸς, ἡ, Mens, Animus. ἐν φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον, Animo mandantes dicta, et secum de eis deliberantes, ix. 10. *a.*

Plural. αἱ φρένες, Prudentia, Animi vires. τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, iii. 134. *m.* φρενῶν ἐς τὰ ἐμωυτοῦ πρῶτα οὔκω ἀνήκω, vii. 13. *m.*

Φρήτρη, ἡ, (*comm.* φράτρα.) Familia, Tribus. ἐν τοῖσι καὶ Ἀχαιμενίδαι εἰσὶ φρήτρη, i. 125. *f.* Tribulium societas vel consessus. ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην, *Vit. Hom.* 31. *a.*

Φρίγειν *et* Φρίσσειν, *Fut.* φρίξειν, 1. Horrescere, Cum horrore reformidare. 2. *i. q.* φρύγειν Torrere, Frigere, ψηδὲ Frixæ carnes. γυναῖκες ἑρτμοῖσι φρίξουσι, viii. 96. *extr.* ἰδίque *Var. Lect. et Not. ubi* φρίξουσι *corrigunt nonnulli.*

Φρίκη, ἡ, Horror, Subitus terror. πρόκα φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, vi. 134. *f.*

Φρυάσσεσθαι, *i. q.* φρυάσσεσθαι, Fremere, Infremere. τὸν δὲ (ἵππον) αἰσθόμενον, φρυάξασθαι καὶ χρεμετίσαι, iii. 87. *extr.* *N.*

Φρονέειν, Sapere, Sentire. Cræsus tentabat oracula, *cupidus scire* ὅ τι φρονέουσι, Quidnam saperent; *nempe* εἰ φρονέουσι τὴν ἀληθηίην, Nossent-ne verum, i. 46. *m.* ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω, In tantum (Hacinus) certe sapio, vi. 97. *m.* τοιοῦτό, (*scil.* τοιοῦτό, *aut* τὰ αὐτὰ) φρονέειν, Idem (Eadem) sentire, Concordes esse, i. 60. *a.* v. 3. *a.* *N.* 72. *m.* τὰ ἄμεινον φρονέειν, Melius sentire, Meliorum partium esse, vii. 145. *a.* 172. *a.* ἄλλα φρονέειν καὶ ἄλλα λέγειν, ix. 54.

Φρόνημα, τὸ, Animi sensus, Sententia, Animus, Voluntas, Institutum. ἐπεί τε ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφέως ἐὸν οὐδαμὰς προδώσομεν τὴν Ἑλλάδα, ix. 7, 2. *a.* ἐξεπιστάμενοι τῶν Ἀθηναίων τὸ φρόνημα, ὅτι *etc.* Quo pacto animati sint Athenienses, nempe quod *etc.* viii. 144. *a.* Sic *et in Plurali.* ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα, Morem, Ingenium Lacedæmoniorum, ix. 54. *Similiter,* ἐφάμην οὐκ ἀξίως τῶν ἐωυτοῦ φρονημάτων, iii. 126. *a.* *haud incommode reddi poterat,* Morte indigna Ingenio ipsius; *sed, subtilius si species,* τὰ φρονήματα *ibi dixerit Herodotus* Consilia quæ ille animo egerat. Sic quidem haud multo ante scribentem Polycrati induxerat Oratem, πυθόμενοι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι, καὶ χρήματά τοι οὐκ εἶναι κατὰ τὰ φρονήματα, iii. 122. *m.* *f.*

Φροντίζειν, 1. Curare, Cum cura cogitare. *Cum Accusat.* τοῦτο ἐφρόντιζον, ἵνα *etc.* vii. 8, 1. *m.* *et mox* φροντίζων δὲ εὑρίσκω, ibid. *f.* τά τις ἡμέρης φροντίζει, Quæ quis interdiu Cogitat, Curat, vii. 16, 2. *b.* 2. Solicitum esse. *Cum* περὶ *Præpos.* σφέων αὐτέων περὶ ἐφρόντιζον, viii. 36. *m.* *Et omissa præpositione.* οὔτε αὐχωῦ φροντίζουσα οὐδὲν, Nec siccitatis caussa solicita est *illa terra;* Siccitatem non Timet, iv. 198. *a.*

Φροντὶς, ίδος, ἡ, Cura, Solicitudo. οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, vi. 129. *f.* *N.* ἦσαν ἐν φροντίδι ἀλλήλων πέρι, i. 111. *a.* ὡς δέ μοι ἐν φροντίδι ἐγένετο (τὸ πρῆγμα), ii. 104. *a.* *Subinde* φροντὶς *simpliciter* Cogitatio *intelligitur.* ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιληίης, Longe remotus erat a Cogitatione de regno adipiscendo, vii. 205. *a.*

Φρουρέειν, Custodire. ἡ θάλασσα ὑπ' Ἀθηναίων φρουρεομένη, vii. 203. *a.*

Φρουρὴ, ἡ, Custodia, Præsidium. Περσέων φρουρὴ ἐν τῷ τείχεϊ κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου, vii. 59. *a.*

Φρύγανα, τὰ, Sarmenta. φρυγάνων φάκελοι, iv. 62. *a.* ὁ ὄγκος τῶν φρυγάνων, ibid. *f.*

Digitized by Google

Φρύγειν, vide Φρίγειν.

Φυγὰς, ἄδος, ὁ, Exul, viii. 65. *a.*

Φυγὴ, ἡ, Fuga, Exilium. *φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑαυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος*, viii. 3. *a.*

Φύειν, Gignere, Producere. *καρπὸν θαυμαστὸν φύειν*, ix. 122. *f. γλῶσσαν (ὁ κροκόδειλος) μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσε*, Non genuit linguam, Non nata ei est lingua, Natura linguam non habet, ii. 68. *m. N. δόξαν φύσας*, Famam nactus, v. 91. *m. f. N. conf.* Δόξα.

Passive. ἐν τοῖσι (κήποισι) φύεται ῥόδα, viii. 138. *f. Sic Aor. sec. et Præt. Activ. ἐκ τῶν αἰδοίων φῦναι ἄμπελον*, i. 180. *a.* (*cf.* Φῦμα.) *ἐμπεφύκασι ἐν αὐτῇ φοίνικες*, ii. 156. *a. m. Et ὑπὸ φηγῷ πεφυκυῖῃ*, ii. 56. *m. intelligi potest* Sub fago ibi nata; *nisi potius significatur* Sub vera (vere nominata et naturali) fago. *Vide ibi Not.*

Φυλακὴ, ἡ, Custodia. *Πακτύην παραδεξάμενοι εἶχον ἐν φυλακῇ*, Pactyen sibi traditum, in custodia tenebant, i. 160. *f.* v. 77. *m.* viii. 23. *a. τὸν ἰσθμὸν εἶχον ἐν φυλακῇ*, vii. 207. *a.* viii. 40. *f. τὸν τῆς γλώσσης χαρακτῆρα ἔχουσι ἐν φυλακῇ*, Servant, Conservant, Tenent eamdem sermonis formam. *δεινῶς ἔσαν ἐν φυλακῇσι*, Studiose custodias agebant et sibi cavebant, iii. 152. *b. φυλακὴν ἔχειν περί τινα*, Custodire aliquem, Solicitum esse de aliquo, i. 39. *a. Similiter φυλακὴν ἔχων εἴκως δυναίμην σε διακλέψαι*, Solicite custodiens te et observans ecqua ratione possim te in vita conservare, i. 38. *b.*

Φύλακος, ου, ὁ, *i. q. comm. φύλαξ. τῷ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος*, i. 84. *a. m. κάτωσον ἐπὶ τῇσι πύλῃσι φυλάκους*, i. 89. *f. Similiter* ii. 113. *extr.* 121, 3. *m.* iii. 4. *m. f. frequenterque et constanter alibi.*

Φυλακτήριον, Castellum, *aut certe* Statio custodiæ, v. 52. *a. et m.*

Φυλάσσειν, 1. Custodire, In custodia habere. *τὴν ἑωυτῶν (χώρην) ἐφύλασσον*, viii. 46. *a. ἀπικομένην δὲ ἐφύλασσε*, i. 108. *a.* 2. Observare. *φυλάσσουσι τὸν παβαῖνον*, ii. 82. *f. φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων*, i. 49. *m. δείλην ὀψίην γενομένην φυλάξαντες*, viii. 9. *b. φυλάξασα Ξέρξην βασιλῆον δεῖπνον προτιθέμενον*, (*i. e.* φυλάξ. *τὴν ἡμέρην ἐν ᾗ etc.*) ix. 110. *a. et f.*

Passivum. φυλασσομένους, iii. 45. *a. possis perinde* Observatos *interpretari, et* In custodia habitos *aut* Retentos, *ut reddiderat Valla.*

Medium. φυλάσσεσθαι *et* φυλάξασθαι, Cavere. *ταῦτα φυλασσόμενος*, i. 108. *m. ταῦτα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο*, vii. 130. *a.*

Φυλὴ, ἡ, Tribus, v. 68 *et* 69. *Conf. Indic. Rer.*

Φυλλὰς, άδος, ἡ, Folia arborum, Foliorum congeries, Frondes. *φυλλάδα ἐπιβαλὼν*, viii. 24. *a. m. N.*

Φύλλον, τὸ, Folium. *τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον*, viii. 115. *m. ῥόδον ἔχον ἑξήκοντα φύλλα*, viii. 138. *m. f. φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσὶ*, vii. 218. *a.*

Φῦμα, τὸ, Tumor. *ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα*, iii. 133. *a. N.*

Φυσᾷν, Flare. *φυσῶσι τοῖσι στόμασι*, iv. 2. *a. et paulo post, ἄλλων φυσεόντων, et φλέβας φυσεωμένας: alii* φυσσ. *geminata litera sibilante. Vide Var. Lect. et Not.*

Φυσητὴρ, ὁ, Fistula, *nempe* Instrumentum sufflatorium. *ἐπεὰν λάβωσι φυσητῆρας (al. φυσσητ.) ὀστεΐνους, αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους*, iv. 2. *a.*

Φυσίζοος αἶα, Animantia progignens tellus, i. 67. *m. f. in Orac.*

Φύσις, ἡ, Natura. *τοῦτο φύσιν οὐκ ἔχει, formula Herodotea*, Hoc naturam non habet, *id est*, Hoc per rerum naturam fieri non potest. *ἕνα ἐόντα τὸν Ἡρακλέα κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι*, ii. 45. *f. ubi Infinitivus τὸ φονεῦσαι sustinet vicem Nominativi. Conf. voc.* Ἰδέη.

Φυτεύειν, Gignere, Procreare *liberos*. *τούτους φυτεῦσαί σφεας*, iv. 145. *m.*

Φώκη, ἡ, Phoca. *ἐσθῆτι χρᾶσθαι φωκέων δέρμασι*, i. 202. *f.*

Φωνέειν, Sonum edere, Loqui. *κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω*, i. 47. *f. in Orac. φωνέων μέγιστον*, Validissimam vocem habens, Vocalissimus, iv. 141. *a.* vii. 117. *m.*

Φωνὴν ἱέναι, Vocem edere, ii. 2. *a. m. φωνὴν ἰδίην ἱέντες*, iv. 23. *a. m. φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον*, viii. 65. *a. ὁ παῖς ἄφωνος—ὑπὸ δέους καὶ κακοῦ ἔῤῥηξε φωνὴν*, i. 85. *f. θέλων ἀκοῦσαι ἣν τινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην*, ii. 2. *m. ubi φωνὴν etiam* Sermonem, Linguam, *reddere posses, sicut* iv. 114. *a. ubi τὴν φωνὴν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες οὐκ ἐδυνέατο μαθεῖν. τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Et φωνῇ νομίζουσι σκυθικῇ*, iv. 117. *a. αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐῃ*, ii. 55. *a. χρησόμενος περὶ τῆς φωνῆς*, iv. 155. *f. conf.* Ἰσχυόφωνος.

Φὼρ, ωρὸς, ὁ, Fur. *ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ φῶρα εἶναι*, ii. 174. *b.*

[*Φώσκειν, vide* Διαφώσκειν *et* Διαφαύσκειν.]

Digitized by Google

X.

Χαίρειν, 1. Gaudere, Lætum esse: *qua notione frequentat Herodotus participium* κεχαρηκὼς, Lætus. κεχαρηκότες ὁρτάζοιεν, iii. 29. *f.* iii. 42. *f.* v. i. *f.* vii. 13. *extr. Et Aorist. Pass.* ἐχάρη τε καὶ ἥσθη, vii. 101. *a.* 2. Amare, Solere. τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι χαίρουσι, vii. 236. *a. N.* 3. Valere. εἴ τε ἐγένετο ἄνθρωπος, εἴ τ' ἐστὶ δαίμων, χαιρέτω, Valeat ille, iv. 96. *b. N. Sic* ἐᾶν χαίρειν, Valere jubere, *id est*, Missum facere, *i. q.* περιορᾶν, ix. 41. *extr. N.* 4. χαίροντα ὑπό τινος ἀπαλλάσσειν, Lætum *vel* Salvum discedere *vel* dimitti ab aliquo, ix. 106. *m.*

Χαλεπὸς, Durus, Severus *homo.* ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπὸς, i. 100. *a.*

Χαλινὸς, ὁ, Frenum, Habena, Lorum quo regitur equus. ἀνείρας αὐτῶν τά τε ὦτα καὶ τὰς ῥῖνας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, *etc.* iii. 118. *f.* ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει αὐτὸ, iv. 64. *m.* τὰ περὶ τοὺς χαλινοὺς χρυσῷ κοσμέονται, i. 215. *f.*

Χάλκεος, *i. q.* χάλκειος, Æneus. χάλκεοι ἄνδρες, ii. 152. *m.* χαλκέους θώρηκας περιβάλλουσι, i. 215. *f.* χάλκεος Ποσειδὼν, Ænea Neptuni statua, ix. 81. *a.* χάλκεον Δία ἀνέθηκαν, ibid.

Χαλκεὺς, έος, ὁ, *non solum* Faber ærarius, *sed et* ferrarius, i. 68. *a. N.* iv. 200. *m.*

Χαλκῆϊον, τὸ, *comm.* χαλκεῖον, 1. Ahenum. ἐποιήσαντο χαλκῆϊον, κρητῆρος τρόπον, iv. 152. *f.* χαλκῆϊον ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου κρητῆρος, *etc.* iv. 81. *m.* 2. Officina fabri ærarii aut ferrarii, i. 68. *a. N.*

Χαλκόπυλος, η, ον, Æneas portas habens. ἱρὸν χαλκόπυλον, i. 181. *a.*

Χαλκὸς, Æs. In Massagetarum terra non reperitur Ferrum nec Argentum, ὁ δὲ χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς ἄπλετος, i. 215. *extr.* οὐδὲν χαλκῷ χρέωνται Σκίθαι, iv. 71. *f.* τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατος καὶ τιμιώτατος, iii. 23. *f.* ἥχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, iv. 200. *f.* χαλκὸς χαλκῷ συμμίξεται, αἵματι δ' Ἄρης *etc.* viii. 77. *m. in Orac.*

Χαμάθεν, *Adverb.* Humo, De humo. χαμάθεν σποδοῦ λαβόντες, iv. 172. *extr.*

Χάμψαι, Crocodili, Ægyptiorum sermone, ii. 69. *f.*

Χαράδρη, ἡ, Vorago, Fissura *aut* Excavatio terræ. ix. 102. *a. Hinc* Κεχαραδρωμένη χώρη, Regio torrentibus excavata, ii. 25. *f.* ὡς ἂν καραδρωθείη ὁ χῶρος, Quo voraginosus fieret locus, vii. 176. *f.*

Χαραικτὴρ, ὁ, Typus, Forma. τὸν γλώσσης χαρακτῆρα, i. 57. *f.* χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες, i. 142. *extr.* ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου, i. 116. *a.*

Χαράσσειν, Incidere, Insculpere; *item* Acuere. *Hinc* Κεχαραγμένος (*i. q.* ὀργισμένος) τοῖσι Ἀθηναίοισι, Exasperatus, Iratus, vii. 1. *a.*

Χαρίζεσθαί τινι, *verbo Medio*, Gratum facere, Gratificari, i. 33. *a. N.* vi. 122. *f.* 130. *a. Sec. pers. Fut.* χαριεῖ, *Ion. pro* χαριῇ, Gratum feceris. ἐάσας με τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι χαριεῖ (μοι) μάλιστα, i. 90. *a. Passiva et forma et notione:* τοῖσι Εὐβοίεσσι ἐκεχάριστο, Gratum factum est Eubœensibus, viii. 5. *f. Particip.* Κεχαρισμένος, Acceptus, Gratus, Jucundus, iii. 119. *f.*

Χάρις, ἡ, Gratia, Beneficium. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι, Maximam gratiam se inituros rati, vi. 41. *m.* ὑμῖν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, Vestrum (a vobis) expletum est beneficium, viii. 144. *f.* τὴν χάριν, *i. q.* πρὸς *vel* κατὰ χάριν, In gratiam. οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐστρατεύοντο, v. 99. *a.*

Χαρμόσυνα (*scil.* ἱρὰ) ποιέειν, Lætum (Lætitiæ significandæ) festum celebrare, iii. 27. *a.*

Χαυλιόδους, *sive* Χαυλιόδων, (*coll. voc.* Ὀδὼν,) *apud Nostrum non est* Exsertus dentes habens, *sed* Χαυλιόδοντες, *tam Substantive, quam Adjective, dicuntur ipsi* Dentes exserti. *Hippopotamus* τετράπουν ἐστὶ, χαυλιόδοντας φαῖνον, ii. 71. *Crocodilus habet* ὀδόντας μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας, ii. 68. *m.*

Χέειν, Effundere. χοὰς ἐχέαντο, vii. 43. *m.*

Χειμάζειν, 1. Hybernare, In hybernis esse. Μαρδόνιος περὶ τὴν Θεσσαλίην ἐχείμαζε, viii. 133. *a.* (*conf.* Χειμερίζειν.) *Sed* 2. Χειμάζει, (*impersonaliter, sive subintellecto Nominativo* ὁ χειμὼν) Furit (Durat) tempestas. ἡμέρας ἐχείμαζε τρεῖς, vii. 191. *a.*

Χειμαίνεσθαι, Tempestate (Fluctibus) agitari. μᾶλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι, πεπτε τὴν νῆα, viii. 118. *m.*

Χειμασίη, ἡ, Hybernatio, Hyberna. φοιτέωσι ἐς χειμασίην, ii. 22. *f. ubi perperam olim* χειμαδίην.

Χειμερίζειν, Hybernare, Hyberna agere. χειμερίσας περὶ Μίλητον, vi. 31. *a.* χειμερίσαι ἐν Θεσσαλίῃ, viii. 113. *a. N.* χειμερίζοντος περὶ Θεσσαλίην, viii. 126. *m.* ἐχειμέρισαν αὐτοῦ, viii. 130. *a. Conf.* Χειμάζειν.

Χειμέριος, η, ον, Hybernus. τοὺς χειμεριωτάτους μῆνας τέσσερας, ii. 68. *a.*

Χειμὼν, ὥνος, ὁ, 1. Hyems. γέρανοι φεύγουσαι τὸν χειμῶνα τὸν ἐν τῇ Σκυθικῇ,

Digitized by Google

ii. 22. *f.* κεχάρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι, iv. 28. *m.* ὄρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος, Mons transscensu difficilis Propter aëris intemperiem; *Vallæ et Larchero*, Per hyemem inaccessus, Inaccessible en hiver, viii. 138. *f. N. ubi ὑπὸ χιόνος maluerat vir doctus.* 2. Tempestas. χειμῶνα καταβρᾶγῆναι καὶ ὗσαι ὕδατι λαβροτάτῳ, i. 87. *m.* ἐπιγενόμενος χειμὼν μέγας, vii. 34. ἐπέπεσέ σφι χειμὼν μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος, vii. 188. *m.* ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον, ibid. *f.* τοῖσι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἀπολομένοισι, viii. 66. *m.* ὑπονοστέει (τὰ φρύγανα) ὑπὸ τῶν χειμώνων, iv. 62. *a. m. ubi Valla*, Propter cœli tempestatem; *Gronov.* Propter cœli atrocitatem; *nos*, Per vim tempestatum; *nempe* Per vim ventorum et pluviarum.

Χείρ, ἡ, τῆς χερὸς, τῇ χερὶ *et* χειρὶ, τὴν χέρα, 1. Manus, *membrum corporis.* ἀποταμόντα ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα, ii. 121, 5. *m. N.* νοστήσαντας κεινῇσι χερσὶ, i. 73. *m.* τοὺς δεξιοὺς ὤμους ἀποτάμνοντες σὺν τῇσι χερσὶ, iv. 62. *f.* τὰς δεξιὰς χέρας ἀποδείραντες, iv. 64. *f.* χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖσι ἐπιστάστροισι, vi. 91. *extr.*

2. *Hinc variæ formulæ.* ἐν χερσὶ ἔχειν τι, Occupari in aliqua re, Cum maxime parare aliquid, i. 35. *a. Sic et* ἔχειν τι μετὰ χεῖρας, vii. 16, 2. *extr. N. Tum*, ἄγεσθαί τι (*verbo Medio*) ἐς χεῖρας, *quasi* Manibus capere, *id est*, Suscipere, Adgredi aliquid: (*vide voc.* Ἄγειν, *num.* 6.) *Porro*, χρᾶσθαι τῇ χερὶ, *quod opponitur* τῷ, ἀργὸν ἑκεστάναι, iii. 78. *f.* ix. 72. *f.* ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, *i. q.* συμμῖξαι, Ad manus venire, Manus conserere, ix. 48. *a.* ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπόλλυσθαι, In prælio (Manu hostium) cadere, viii. 89. *a.* (*conf. Lexic. Polyb. p.* 660.)

3. χεὶρ, *i. q.* δύναμις. δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆος καὶ χεὶρ ὑπερμήκης, viii. 140, 2. *m. Similiter, ubi de* Copiis bellicis *agitur, Græcum vocab.* χεὶρ *apud Nostrum non tam, ut Latino sermone*, Multitudinem, *quam* Robur *et* Vim *significat.* ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλῃ πλήθεος *proprie*, Expeditionem suscepit cum ingenti Robore nrultitudinis, vii. 20. *a.* ἁλὴς γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, χεὶρ μεγάλη συνάγεται, vii. 157. *m.* τέῳ δυνάμει; κοίῃ χειρί; iv. 155. *f.*

Χειραπτάζειν, *i. q.* ψαύειν, Tangere, Manu tractare, ii. 90. *extr.*

Χειριδωτὸς, ἡ, ὸν, *i. q.* χειρίδας ἔχων, Manicatus; *adjectivum verbale a verbo* χειριδόω *formatum.* κιθῶνας χειριδωτοὺς, vi. 61. *a.*

Χειρὶς, ἴδος, ἡ, Manica. ἐπικατήμενος χειρίδι πλέῃ ἀργυρίου, vi. 72. *b. N.*

Χειροήθης, ὁ, ἡ, Mansuetus. θεός τις χειροήθης, Deus aliquis (*sc.* Apis) manu se duci patiens, iii. 28. *a.*

Χειρόμακτρον, τὸ, Mantile. χειρόμακτρον χρύσεον, ii. 122. *a.* χειρόμακτρα ἐκ πελλὸς ἀνθρωπηίης, iv. 64. *m.*

Χειροποιέειν, Manibus (*aut* Pedibus, loco manuum) gesticulari. τοῖσι σκέλεσι ἐχειροποίησε, vi. 129. *f. N.*

Χειροποίητος, ὁ, ἡ, Manu factus, Arte factus. σκῆπτρον χειροποίητον, i. 195. *b.* λίμνη χειροποίητος, ii. 149. *a.*

Χειροτέχνης, ὁ, Opifex, Manibus artem exercens. ἥκιστα Κορίνθιοι ὄνονται τοὺς χειροτέχνας, ii. 167. *extr.*

Χειροῦσθαι, *verbum Medium*, Sub potestatem suam redigere, Subigere. τοὺς ἂν χειρώσωνται, iv. 103. *f.* τοὺς δέ τινας χειρωσάμενος, iv. 164. *a. Passivum:* ἐχειρώθησαν ὑπὸ Περσέων, iv. 96. *extr.* ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι, iii. 120. *f.* 145. *f.* οὐκ ἐχειράθησαν ὑπ' Ἀρταβάζου, v. 16. *a.* οἱ χειρωθέντες, v. 16. *extr. Perperam olim* ἐχειρώθη *edd. pro* ἐχηράθη, vi. 83. *a.*

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, Opifex, Suis manibus vitam sustentans. οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι καὶ οἱ χειρώνακτες, i. 93. *m.* κατήλους τε καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους, ii. 141. *f.*

Χειρωναξίη, ἡ, Opificium. τοὺς ἀπηλλαγμένους τῶν χειρωναξιέων, ii. 167. *m.*

Χελιδὼν, όνος, ὁ, Hirundo. χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι, ii. 22. *f.*

Χελώνη, ἡ, Testudo, i. 48. *f.* κραταιρίνου χελώνης, i. 47. *f. in Orac.*

Χερσαῖος, η, ον, Terrestris. χερσαῖοι κροκόδειλοι τριπήχεες, iv. 192. *m. A quibus differunt* οἱ ἐν τῇσι αἰμασιῇσι κροκόδειλοι, ii. 69. *f.* ὄρνιθες χερσαῖοι, vii. 119. *a. m.*

Χερσονησοειδὲς ὄρος, Peninsulæ speciem referens mons *Athos*, vii. 22. *m.*

Χέρσος, ὁ *et* ἡ, Siccus, Aridus. *sive potius*, τὸ χέρσον, Locus siccus, aridus. χέρσον γεγονέναι τὸ ἀπεργμένον, In sicco positam esse regionem, ii. 99. *f.* (*conf.* Ἀπέργειν.) τῆς χώρης ἐούσης χέρσου, Quum arida, inculta esset regio, iv. 123. *a.*

Χεῦμα, τὸ, *i. q.* προχοὴ, Aquale, Guttus. χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα, i. 51. *f.*

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, Plexus. κράνεα χηλευτὰ, vii. 89. *f. N.*

Χὴν, ηνὸς, ὁ, ἡ, Anser. χωρὶς ὀΐων καὶ μόσχων καὶ χηνέων, (*Gen. plur. pro* χηνῶν,) ii. 45. *f.* κρέων βοέων καὶ χηνέων πλῆθος, ii. 37. *m. ubi* χηνέων *poterat quidem ad Adjectivum* χήνεος, (*Ion. i. q.* χήνειος) Anserinus *referri; sed ex altero loco intelligitur, esse Genit. plur. Substantivi* χήν.

Χηναλώπηξ, εκὸς, ὁ, Vulpanser *avis*, ii. 72. *extr.*

Χήνεος, Anserinus, *vide in* χήν.

Χηροῦν, *quasi dicas* Viduare, *id est*,

Digitized by Google

Evacuare, Nudare. *Ἄργος ἀνδρῶν ἐχηρώθη*, vi. 83. *a. N. ubi perperam olim ἐχειρώθη.*

Χῆτος, *eos*, *τὸ*, *Ion. pro comm.* ἔνδεια, φτώνις. *χητεῖ συμμάχων*, Sociis destituti, ix. 11. *a.*

Χθὲς, Heri. *Vide* Πρώην.

Χθόνιος, *η*, *ον*, Subterraneus, Inferus. *χθόνιοι θεαὶ vel θεοὶ*, Inferæ deæ, *Ceres et Proserpina. ὑποζάκορος τῶν χθονίων θεῶν*, vi. 134. *a. N. ἱεροφάνται τῶν χθονίων θεῶν*, vii. 153. *a.*

Χιλίη ἵππος, *i. q.* χίλιοι ἱππεῖς, Mille equites, v. 63. *m. f.* vii. 41. *a. m. τοὺς θωρηκοφόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλίην*, viii. 113. *m.*

Χιλὸς, οὖ, ὁ, Pabulum. *τῇ χιλὸς τε τοῖσι ἵπποισι καὶ ὄδατα ἦν*, iv. 140. *m. f.*

Χιονίζει (*scil.* ὁ θεὸς) *τὴν χώρην*, Ningit hac in regione; *proprie* Deus nivem mittit hanc in regionem. *εἰ ἐχιόνιζε καὶ ὁσονῶν ταύτην τὴν χώρην*, ii, 22. *f. εἰ ἐχιόνιζε, ὅσπερ ἂν ταῦτα τὰ χωρία*, ii. 22. *m. Conf.* Ἔκχειν.

[*Χιτὰν forma nominis non usitata Nostro. Vide* Κιθών.]

Χιὼν, *όνος*, *ἡ*, Nix. *τὸν Νεῖλον ῥέειν ἀπὸ τηκομένης χιόνος*, ii. 22. *a. ἐπὶ χιόνι πεσούσῃ*, ibid. *m.* iv. 50. *m. f. χιόνα ἀδρὴν πίπτουσαν*, iv. 31. *m. et mox*, *ἔοικε ἡ χιὼν πτεροῖσι*, ibid.

Χλαίνη, *ἡ*, Læna, Pænula. *παρέχοντες (ἀγώνων) ἄεθλα, κτήνεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήματα*, ii. 91. *m.*

Χλανίδιον, *τὸ*, Lænula, Pænula. *χλανίδιον λευκὸν περιβάλλεται*, i. 195. *a.*

Χλανὶς, *ίδος*, *ἡ*, *i. q.* χλαίνη, Læna, Pænula, Pallium. *χλανίδα περιβαλόμενος πυῤῥὴν*, iii. 139. *m. N.* 140. *m.*

Χλιαρὸς, *ὴ*, *όν*, Tepidus. *ὕδωρ χλιαρὸν*, iv. 181. *m. et f.*

Χλιδὴ, *ἡ*, Luxuria, Mollities. *ἐπὶ πλεῖστον χλιδῆς ἀπίκετο*, vi. 127. *a.*

Χλόη, *ἡ*, Viriditas, Viride; *sigillatim*, Viridis herba *quælibet*, *aut* frons. *περὶ χλόην τινὰ εἰλίξαντες τῶν τριχῶν (μόρους)*, iv. 34. *f.*

Χοὴ, *ῆς*, *ἡ*, Effusio, Libatio, Inferiæ. *χοὰς οἱ Μάγοι τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο*, vii. 43. *m.*

Χοῖνιξ, *ικος*, *ἡ*, Chœnix, *mensura aridorum. Artaba Persica capit μεδίμνου Ἀττικῆς πλεῖον χοίνιξι τρισὶ Ἀττικῇσι*, i. 192. *m. χοίνικα πυρῶν ἕκαστος τῆς ἡμέρης ἐλάμβανε*, vii. 187. *m. N.*

Χοιράς, *άδος*, *ἡ*, Porcula, Saxum in mari aut fluvio parum et vix nonnihil supra aquæ superficiem eminens. *σκόπελοι ἐν τῷ Νείλῳ ὀξέες ἀνέχουσι καὶ χοιράδες πολλαί εἰσι*, ii. 29. *m. f.*

Χόλος, *ὁ*, Bilis, Ira. *ἅτε σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον*, viii. 27. *a. Alia vide in* Ἐνέχειν. *Conf.* Ἐπίχολος.

Χολοῦσθαι, Irasci. *οἱ Θεσσαλοὶ κεχολωμένοι*, vii. 31. *a.*

Χόνδρος, *ὁ*, Grumus. *ἀλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους*, iv. 181. *a. οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέεται*, iv. 185. *m.*

[Χορδεύειν, *vide* Καταχορδ.]

[Χορηγίεω. *κεχορήγηται unus habet codex*, i. 87. *a. ubi alii omnes* ἐδωρήθη.]

Χοῦν, Humum adgerere, Aggerem struere. *χοῦσι χῶμα μέγα*, iv. 71. *extr. χώματα χοῦν*, ii. 137. *m.* ix. 85. *f. id est*, *γῆν ὑφοῦν*, *interprete Suida. νῆσον χώμασι στοδῷ τε καὶ γῇ*, ii. 140. *a. χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα*, i. 162. *b. al πόλιες ἐχέσθησαν*, i. *q. ἐγένοντο ὑψηλότεραι*, Solum oppidorum exaltatum est, ii. 137. *m. ubi paulo post*, *ἐξεχώσθη eodem significatu. Similiter* ii. 11. *f. κόλπος dicitur χωσθῆναι et ἐκχωσθῆναι*, Compleri, *quum nimirum* Solum *illius* progressu temporis altius fit. *Conf.* Ἐκχοῦν, Διαχοῦν, Καταχοῦν, Συγχοῦν.

Χοῦς, χοῦ, ὁ, Terra effossa et alio adgesta. *ὁ χοῦς ὁ ἐξορυχθεὶς*, i. 150. *a. et f.* vii. 23. *a.*

Χρᾶν et (*rarius quidem*) *χρέειν triplici maxime significatu apud Nostrum occurrit.*

I. Dare, Suppeditare, Commodare *alicui in aliqua re*, Gratificari.

1. *Activi verbi hæc in Musis reperiuntur exempla. χρήσαις, ἴν τι τεῦ βουλομένῳ τυγχεῖν*; Dares-ne, Indulgeres, Gratificareris mihi, si quid *etc.* vii. 38. *ubi respondet Xerxes*, se illi *ὑπουργήσειν*, gratificaturum. Athenienses *Κορινθίων ἐδέοντο χρῆσαι σφι νέας*, vi. 89. *a. ubi si proxime sequentia contuleris, intelliges, χρῆσαι ibi idem atque δοῦναι*, Dare (*et quidem* Gratuito dare) *valere.* (*De eadem re loquentes Corinthii apud Thucyd.* i. 41. *in oratione ad Athenienses aiunt παρὰ Κορινθίων ἔλαττον ναῦς ἐλάβετε.*) *Quare etiam* iii. 58. *m. f. ἐδέοντο δέκα τάλαντά σφι χρῆσαι non*, *ut vulgo interpretantur*, *significat* Petierunt ut sibi decem talenta mutuo darent; *sed nude*, Ut decem sibi talenta darent.

2. *Medium χρᾶσθαι*, *rarius χρέεσθαι. Et χρᾶσθαι quidem tenent libri omnes* i. 172. *f.* 187. *m.* ii. 15. *a.* iii. 99. *a.* 117. *m. et alibi. χρέεσθαι vero probatissimi quique libri dedere* i. 21. *f.* (*ubi conf. Not.*) *et* 187. *m. pro eo*, *quod utrobique olim vulgatum erat*, *χρῆσθαι*, *quam verbi formam apud Nostrum meliores libri non agnoscunt: nam etiam* vii. 101. *f. pro olim vulgato χρῆσθαι probatissimi libri χρήσασθαι dederunt. Præsens Indicativi χρέωμαι format Noster*, *nempe inserta brevi vocali ε ante ω formæ communi contractæ χρῶμαι. Passim vero occurrit etiam forma χρέομαι*, *vocali α communi*

Digitized by Google

formæ Ionico more in ε mutata, ut in Infinitivo χρέεσθαι. *Conf. notata ad Var. Lect.* i. 34, 14. 138, 13. 155, 14. 215, 5. vii. 102, 6. *et alibi passim. Itaque Particip. Præs. plerumque* χρεώμενος, *subinde vero etiam* χρεόμενος. *Tertia Præs. Plur.* χρέωνται *fere omnes*, i. 215. *a. et b.* 216. *a.* iii. 48. *m. ubi quidem alii nonnulli* χρέονται *præferunt, et* χρέονται *ego etiam tenui* i. 34. *Tertia sing. Imperf. promiscue* ἐχρᾶτο *et* ἐχρῆτο. *Vide Var. Lect. ad* ii. 173. *a. et* iii. 129. *a. Tertiam plur. Imperf.* ἐχρέωντο *formant omnes* ii. 43. *m. f. sed inter* ἐχρέωντο *et* ἐχρέοντο *fluctuant* ii. 168. *f.* iii. 57. *m.* vii. 50, 2. *a. Tertiam vero Sing. Præs.* χρᾶται *formant libri omnes* i. 137. *m. quibus refragantibus* χρέεται *edidit Schæf. qui quidem* χρᾶται *cum aliis omnibus tenuit* ii. 95. *f. Rursus* iii. 78. *f. optimi quique libri* χρᾶται *dederunt, ubi olim* χρῆται *editum erat. In tert. Sing. Imperf. fluctuant libri inter* ἐχρᾶτο *et* ἐχρῆτο, ii. 173, 1. *et* iii. 129, 8. *Secunda Præs. Imperat.* χρέω, i. 115. *m. ubi* χρέο *ed. Schæf. contra quam libri omnes. Tertia Imperat.* χράσθω, ii. 123. *a. communi librorum consensu. Hæc de varia hujus verbi formatione visum est hoc loco monere. Fut.* χρήσεσθαι, *et Aoristus* χρήσασθαι *nihil vel difficultatis vel dubitationis habent.*

Significat autem, ut χρᾶν *vel* χρῆσαι, Dare, *sic Medium* χρέομαι τούτῳ, Datur *vel* Datum est mihi hoc; *inde* Habeo hoc, *et præsertim,* Utor hac re *vel* hoc homine: *omninoque, sicut commune verbum* Χράομαι, *sic et Ionicum* Χρέωμαι *Latino* Utor *adcurate respondet, tamque frequenti et vario multiplicique in usu est, quam idem Latinum verbum. Cujus usus diversarumque formularum, in quibus hoc verbum adhibetur, de amplissima exemplorum copia in Musis occurrentium notabiliora nonnulla adposuisse juvabit.* τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο, Talem vitæ finem habuit, i. 117. *extr.* (*conf. mox num.* 3. *Passivum.*) θεὴ πομπῇ χρεώμενος *vel* χρεόμενος, Divinam missionem habens; *id est,* Divinitus missus, i. 62. *f.* iv. 152. *m. Sed συμφορῇ μεγάλῃ* χρᾶσθαι *non modo significare videtur* Magnam calamitatem accipisse; *sed idem fere valere ac* συμφορὴν ποιεῖσθαι (*vide* Συμφορή.) *Sic,* ἀχθομένων καὶ συμφορῇ χρεωμένων, vii. 134. *m. et* ταῦτα ἀκούσαντες, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐχρέωντο, vii. 141. *a.* συντυχίῃ ταύτῃ χρησαμένη, v. 41. *a.* καὶ συντυχίῃ χρησάμενος καὶ σοφίῃ, Simul fortuitum casum adjutorem nactus, simul calliditate usus, i. 68. *a.* χρῆσθαι αὐτῷ (παιδὶ τῷ ἐμῷ) τοῦτο (*i. e.* κατὰ τοῦτο) ὅ τι σὺ βούλεαι, i. 210. *f. ubi perperam* τούτῳ *olim editum.* ἀπορέοντος βασιλῆος ὅτι χρήσεται (*al.* χρήσαιτο) τῷ παρεόντι πρήγματι, vii. 213. *a. N.* τούτῳ μὲν τάδε ἐχρήσατο, ii. 106. *m.* τὴν δὲ νύκτα τάδε αὐτῷ χρᾶται, ii. 95. *f. N.* (*conf.* Τάδε.) πρότερον χρεώμενος (αὐτῷ, *nempe* Ὠνομακρίτῳ χρησμολόγῳ) τὰ μάλιστα, Quum antea quam maxime opera hujus vatis esset usus; *sic enim rectius intelligentur ista verba, quam, uti vulgo acceperunt,* familiarissime eo usus esset, vii. 6. *f.* (*conf. mox num.* ii. 3.) εἰ βουλόμεθα τῇσι Ἰώνων γνώμῃσι χρᾶσθαι, ii. 15. *a.* τοῖσι λεγομένοισι χράσθω ὀτέῳ τὰ τοιαῦτα πιθανὰ ἐστι, ii. 123. *a.* οἰκότι χρεώμενοι, Probabili ratione utentes, vii. 167. *a.* τῷ θυμῷ χρᾶται, i. 137. *m.* σὺ μὴ πάντα θυμῷ χρέω, i. 155. *m.* ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι, v. 83. *a.* ἀληθέϊ λόγῳ χρεώμενος, i. 14. *m.* ἀληθηΐῃ χρεώμενος, χρήσομαι *et* χρήσασθαι, ii. 116. *extr.* vii. 104. *a.* vii. 101. *f.* τῷ ἐόντι χρησάμενος, i. 30. *m.* ἁρπαγῇ χρησαμένους, i. 5. *a.* ναυτιλίῃσι ἐχρέωντο, ii. 43. *m. f.* ὁμολογίῃ ἐχρήσαντο, i. 150. *m.* iv. 118. *m.* βοῇ χρεώμενοι, iv. 134. *a.* κώμῳ χρέεσθαι, i. 21. *f. N.* οὐ χρᾶται τῇ χερὶ, iii. 78. *f.* ix. 72. *extr.* τῇσι πύλῃσι ταύτῃσι μηδὲν χρέεσθαι *et* οὐδὲν ἐχρᾶτο, i. 187. *m.* τοῖσι πατρίοισι μούνοισι χρᾶσθαι θεοῖσι, i. 172. *f.* νομαίοισι τοιοῖσδε χρᾶσθαι, iii. 99. *a.* χρήσασθαι γυναικὶ, Uti, Frui muliere, Rem cum illa habere, iv. 113. *m.*

3. *Passivum semel occurrit apud Nostrum, eadem notione positum qua frequentatur Medium.* συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένος, Qui hujusmodi habui calamitatem, Cui hæc accidit calamitas, i. 42. *a. quemadmodum alibi verbo Medio ait,* τοιούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο, i. 117. *extr. Sed Aor. pr. Passivi passiva notione accipitur* vii. 144. *m.* αἱ δὲ (*al.* νῆες) ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν, Hæ naves non In illum usum adhibitæ sunt.

II. Χρᾶν, Χρέειν, Χρῆσαι, Dare responsum, Edere oraculum; Vaticinari.

1. *Activi verbi hæc sunt exempla.* ἡ Πυθίη οἱ χρᾷ τάδε, i. 55. *a.* iv. 164. *a.* ὁ χρησμολόγος οἱ προσιὼν χρᾳ τάδε, i. 62. *f.* 63. *a.* σύ μοι χρᾷς ἀδύνατα, *et mox,* οὐκ ἔπειθε (τὸν θεὸν) ἄλλα οἱ χρᾷν, iv. 155. *f.* πρόμαντις ἡ χρέουσα, vii. 111. *b.* τὸ μαντήϊον τοῖσι Λύδοισι ἔχρησε, i. 49. ἡ Πυθίη σφι ἔχρησε, i. 67. *m.* iv. 156. *a.* χρήσαντος τοῦ θεοῦ, i. 69. *a.* ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης, i. 174. *f.* τοῖσι ἡ Πυθίη οὐκ ἔφη χρήσειν πρὶν ἤ, *etc.* i. 19. *f.*

2. *Passivum.* τὰ ἐκ Δελφῶν οὕτω αὐτῷ ἐχρήσθη, Ita ei responsum est, Hoc ei oraculum editum est, i. 49. *a.* ii. 18. *extr.* καί σφι ἐχρήσθη, ἀνέμοισι εὔχεσθαι, vii. 178. *a.* τὰ μὲν χρηστήρια ταῦτά σφι ἐχρήσθη, ix. 94. *a.* φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν, i. 63. *a.* ἐξήγγειλαν τὰ χρησθέντα, vii. 178. *a.* οὐκ ἂν οὕτω ἡπίως σφι χρησθῆναι, vii. 143.

Digitized by Google

a. δειμαλιῶν τὸν κεχρημένον θάνατον, iv. 164. *m. f.* ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρήσμένου, *sive* κεχρημένου, vii. 141. *a. cum Var. Lect.* ἐκέχρηστό (*sive* ἐκέχρητό) σφι, ii. 147. *f.* 151. *f.* iii. 64. *m. f.* vii. 220. *m. Vide Var. Lect. ad* vii. 220, 10. *et ad* ii. 147, 12. *ubi pro* iii. 64, 7. *corrigendum* iii. 64, 16. *et delenda ibidem verba continuo sequentia,* " et vii. 220, 10."

3. *Medium* Χρᾶσθαι, Χρῆσθαι, Χρέεσθαι, Χρήσασθαι, Petere responsum, Rogare, Consulere *oraculum. Quod quidem verbum, hac notione usurpatum, si constanter adjectum haberet Dativum vel Ablativum* χρηστηρίῳ *aut* μαντῆῳ, *videri posset proprie eamdem vim eumdemque significatum habere, quem supra* (*num.* i. 2.) *observavimus, scilicet ut* χρήσασθαι τῷ χρηστηρίῳ *proprie significaret* Uti oraculo, In usum suum adhibere oraculum; *quemadmodum* χρεώμενος αὐτῷ (τῷ χρησμολόγῳ) τὰ μάλιστα, vii. 6. *f. significare videtur* (*ut supra monitum est, num.* i. 2.) Vate illo usus erat quam maxime; *id est,* Præcipua ejus opera usus erat; *nempe* Frequentissime et quam maxime illum consulendo consueverat. *Igitur similiter dici videri poterat* χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοισι, Uti oraculis, i. 47. *a.* (*ubi in formam* χρῆσθαι *consentiunt libri omnes, unus Schæferus suo arbitratu* χρέεσθαι *edidit.*) μαντήϊον τῷ πάντες ἔθυσαν χρέεσθαι, i. 157. *extr.* (*ubi tenent* χρέεσθαι *scripti omnes cum editis.*) ἐχρέωντο (ἐχρέωντο *solus Schæf.*) τοῖσι χρηστηρίοισι, i. 53. *m. Durum tamen foret,* ἐσῆλθον χρησόμενοι τῷ θεῷ, i. 47. *m. f. intelligere* Usuri deo. *Sed nimirum ipse usus cum Activi verbi, tum Passivi, ubi de Oraculo vel Vate agitur, itemque nomina et alia verba inde derivata, ut* χρηστήριον, χρησμὸς, χρηστηριάζεσθαι *etc. satis declarare videntur, sicut* χρᾶν *significat* Responsum dare, τὸ χρησθὲν *vero, aut* τὸ κεχρησμένον Responsum ipsum, *sic verbum Medium* χρᾶσθαι, χρῆσθαι *et* χρέεσθαι *proprie et directe significare* Petere sibi responsum, Rogare, Consulere. *Itaque pro eo quod* iv. 150. *m. dixit Noster,* χρεωμένῳ περὶ ἄλλων, χρᾷ ἡ Πυθίη, *et* vii. 220. *m.* χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου χρᾷ ἡ Πυθίη, *eamdem in sententiam* iv. 155. *m. ait* ἐπειρωτέοντι χρᾷ ἡ Πυθίη, *et* ibidem *paulo post rursus,* ἐγὼ ἦλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ φωνῆς. *Atque etiam,* iii. 57. *m. f. ubi Dativus* χρηστηρίῳ *adjectus est, formula* ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ εἰ *etc. manifeste nil aliud significare potest nisi idem ac si dixisset* ἐπειρώτεον τὸ χρηστήριον εἰ *etc. Itidem,* vii. 141. *a.* αὖτις ἐλθόντας χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὁς ἰκέτας. *Et sic constanter, ubicumque de oraculo quodam agitur, vis propria verbi, de qua quærimus, in* Petendo responso, Rogando, Consulendo, *inesse videtur. Sic, παρὰ* Ἄμμωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους, i. 46. *f.* ἐς Δελφοὺς ἐπεσόμφεε περὶ αὐτοῦ (τοῦ παιδὸς ἑωυτοῦ) χρησομένους, i. 85. *a.* χρεωμένοισι προέφερε ἡ Πυθίη, iv. 151. *a.* ὦ ναξ, ἦλθον παρὰ σὲ χρησόμενος περὶ τῆς φωνῆς, iv. 155. *f.* ἀπικόμενοι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐχρέωντο φάμενοι, iv. 157. *a.* περὶ τῆς συμφορῆς ἐχρέωντο ἐν Δελφοῖσι, v. 82. *a. Denique, non solum ubi de Dei cujusdam aut vatis oraculo agitur vis ista verbo huic inest; verum etiam, ubi* Regem, *qui veluti oraculum est populi, adit aliquis,* Rogaturus eum quidpiam *et* Responsum ab eo petiturus, *idem verbum adhibetur: sic quidem commodissime intelligetur id quod* i. 99. *a. legitur,* μήτε ἐσιέναι παρὰ βασιλέα μηδένα, δι' ἀγγέλων δὲ πάντα χρέεσθαι: *ubi vulgo, nec sic quidem male,* χρέεσθαι Transigere *interpretantur, ut idem atque* χρηματίζεσθαι *valeat.*

III. *Denique valet etiam* Χρᾶν *vel* Χρέειν *apud Nostrum* Colorare, Tingere; *sive, notione magis generali,* Obducere, Obtegere. τοῦ χειμῶνος νιφετῷ πάντα χρέεται, (*alii* χρᾶται,) Nive obducta (obtecta) sunt omnia, iv. 50. *m. N.*

[Χραύειν, *vide* Ἐγχραύειν.]

Χρέειν *et* Χρέεσθαι *vide in* Χρᾶν.

Χρεὼν, *sive rectius, apud Nostrum quidem, Ionico more,* Χρεών, Necessarium, Necessitas. *Hinc* χρεών (*vel* χρεὸν) ἐστι, Necesse est, Oportet. σὲ χρεὼν ἐστι ἰέναι, i. 41. *f. ubi sicut alibi,* χρεὸν ἐστι *malim cum nostro cod. F.* οὐ γὰρ ποιῆσαί μιν τὸ χρεὼν ἦν ποιέειν, ii. 133. *m.* (*ubi quidem* χρεὼν *tenuit etiam cod. F.*) χρεὸν ἐστι ὑμέας μάχας ἀναβάλλεσθαι, v. 49. *f.* ποιέειν χρεὸν ἐστι ὑμέας δικτερα τουτέων ἔλασθε, v. 109. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) *Sic rursus* v. 109. *f.* 111. *m. f.* vi. 43. *m. f.* viii. 74. *f.* 75. *a.* ix. 17. *f.* 26. *a. m.* 58. *f. Nonnumquam, sicut communi verbum* χρὴ, *commode* Fas est, Licet, reddi potest; veluti, εἰ χρεὼν ἐστι τεκμαιρόμενον λέγειν, i. 57. *a. Alibi intelligitur* In fatis est; *ut* viii. 141. *a.* σφέας χρεὸν ἐστι ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου.

Tamquam Substantivo præponitur aliquando Articulus. ἀστρέπτων τὸ χρεὼν γίνεσθαι, vii. 17. *f.*

Alibi veluti Participium, sicuti παρεὼν, ἐξὸν *et similia,* Absolute *ponitur* Χρεὼν, reddendum Quum oporteat, Quum oporteret, *aut* oportuisset. χρεὼν γὰρ μιν μὴ λέγειν τὸ ἐὸν,—λέγει *etc.* v. 50. *a.*

Χρηΐζειν, *Ionice pro communi* Χρῄζειν, *quod passim apud Nostrum tenuerunt librarii, subinde etiam pejus* χρήϊζειν, *omissa prorsus vocali ista scripserunt;* (*vide Gregor. Dialect. Ion.* §. 42. *et ibi Kæn.*) *idem fere sonat atque* δέεσθαι, Indigere, Cupere, Rogare. τοῦτον δοκέω ποιῆσαι,

Digitized by Google

τῶν ἂν χρηΐζωμεν, (alii χρῄζωμεν) v. 30. *f.* (*conf.* Προσχρῄζειν.) φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρηΐζω (vulgo χρῄζω) γενέσθαι, i. 41. *m.* ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν αὐτοῖσι χρῄζων, i. 152. *m.* ἔχρηΐζε (αὐτοῦ) μηδαμῶς—ποιέεσθαι, iv. 83. *m.* ἐγὼ σευ χρηΐζω μηδὲν νεοχμώσαι, v. 19. *f.* tum χρήσας τουτέων, v. 20. *a.* χρῆσαι σφέων βοηθέειν, v. 65. *extr.* χρηΐζων (αὐτοῦ) ἐκ τῆς νηὸς ἐκβῆναι, viii. 58. *b.* χρηΐζόντων (*scil.* σφέων) Χίων, Quamvis solicitassent eos Chii, viii. 132. *f.* ἐχρήϊζε τῶν Ἀθηναίων προσχωρῆσαι, ix. 55. *f.* Genitivo personæ præponitur παρὰ præpositio. ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέεσθαι αὐτὸν σύμπλουν, *Vit. Hom. cap.* 17. *m. sed dein,* ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ, ibid. *cap.* 18. *a. Loco* Genitivi rei reperitur Accusativus apud Nostrum, ubi ait, Μέρξης τῶν μᾶλλον δοκέων μιν χρῄσεων ἢ τὸ εἰδεήθη, vii. 38. *m. Alibi* duplex adjicitur Genitivus, alter rei, alter personæ. τῶν ὅ ἐγὼ ὑμέων χρῄζων, συνέλεξα (ὑμᾶς) vii. 53. *a.*

Etiam verbo Medio eadem notione utitur Herodotus, et quidem Imperfecto frequentativo. χρηΐσαντο τῷ ὕδατι, Indigebant (Opus illis erat) hac aqua, iii. 117. *m. f.*

Χρῆμα, τὸ, Res; *et quidem* 1. Res quæcumque *aut* qualiscumque. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν, i. 32. *extr.* ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενὸς, i. 35. *f.* ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενος, iii. 121. *a.* κῶς ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη; iii. 80. *a.* τυραννὶς χρῆμα σφαλερὸν, iii. 53. *m.* ἡ ἰσηγορίη χρῆμα σπουδαῖον, v. 78. *a.* κοῖόν τι χρῆμα ἐποίησας, v. 23. *m.* οὐδέν κω ἄλλο χρῆμα οὕτω ἐπεζήτησα, ὡς σὲ ἰδέειν, v. 24. *m. f.* ἐς ἀφανὲς χρῆμα (In rem incertam) ἀποστέλλειν ἀποκίλην, iv. 150. *extr.* ubi perperam Valla χρῆμα Oraculum interpretatus erat. τῶν χρῆμα ἐκίνεε, πάντων ἅπαντα ὅκως *etc.* v. 96. *a.* τῶν ποίεσθαι χρῆμα, vii. 49. *extr.* τῶν χρῆμα προδειμαίνειν, vii. 50, 1. *a.* (ibidemque paulo ante, τῶν *et* τὸ πᾶν, omisso substantivo χρῆμα.) πρῶτον χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, vii. 145. *a.* δεινὸν χρῆμα ἐποιοῦντο, viii. 16. *b.* σημαίνει τι οἷόν τι χρῆμα ποιήσεις ὁ παῖς, viii. 138. *a.*

2. *Idem vocab.* Χρῆμα *adhibere amat Herodotus in indicanda rei cujuslibet* Magnitudine, Vehementia, *aut* Multitudine. ἐν τῷ Οὐλύμπῳ συὸς χρῆμα γίνεται μέγα, i. 36. *a. N. et* ὦδε χρῆμα μέγιστον, paulo post ibid. *Postquam* vii. 108. *m.* dixit, ἐπέπεσέ σφι χειμὼν τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος, subjicit, ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον, ibid. *extr. ubi* τὸ *articulum, quem ante* τοῦ *inserum Valckenarius voluerat, libri omnes cum Suida ignorant.* οἱ ὄφιες—ἐκλείπουσι πολλόν τι χρῆμα (Ingentem multitudinem) τῶν τέκνων, iii. 109. *f.* καὶ οἱ πολλόν τι χρῆμα χρυσοῦ συνελέχθη, iii. 130. *extr.* κομισθῆναι χρῆμα πολλὸν ἀρδίων, iv. 81. *f. ubi perperam* πολλὸν *olim edebatur.* (*Conf. ibi Not.*) συνελέχθη χρῆμα πολλὸν νεῶν, vi. 43. *f. ubi ibidem* πολλῶν *olim.*

3. *Sigillatim etiam* χρῆμα *intelligitur* Res utilis et pretiosa *quælibet, veluti,* Pecunia, Vasa, Pretiosa supellex. εἴρετο (αὐτοὺς) ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο τοὺς πατέρας καταστρέσθαι, Quanta pecuniæ summa proposita, Quo pretio, iii. 38. *m. Sic* ταύτην πολέος οὐδενὸς ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τοὺς πατέρας κατακαίειν, ibid. *f. Sed hujusmodi notione præsertim Pluralis* τὰ χρήματα usurpatur, ut, αἰτέειν *et* δοῦναι χρήματα, Pecunias petere, *et* Pecunias dare, *plus semel* viii. 111. πολλὰ χρύσεα ποτήρια, πολλὰ δὲ ἀργύρεα, ἄλλα τε χρύσεα ἄφατα χρήματα, vii. 190. *b.* εὗρον θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, ix. 83. *a. Sic* τὰ χρήματα κεκηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, vi. 121. *b. sunt* Res pretiosæ, vasa et reliqua pretiosa supellex, per publicum præconem venumdata. *Similiter* ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης *est* Scriba cui consignatio et custodia mandata erat Rerum pretiosarum Minervæ consecratarum, ii. 28. *a. N.* χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, Opibus præ cæteris eminentes, vii. 134. *f.*

Χρηματίζεσθαι τινὶ, De rebus quibusdam Agere (Transigere) cum aliquo. (*Conf.* Χρέεσθαι, *num.* ii. 3. *extr.*) ἤθελε ἐς τὰ βασιλήϊα ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ, iii. 118. *a.* οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι χρηματισάμενοι, vii. 163. *a.*

Χρήμη, ἡ, Petitio, Desiderium, Postulatio. ἕνα λέγεται ἀνταιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, *Vit. Hom.* 13. *a.* 14. *a.*

Χρῆν, *sicut in communi sermone,* Oportere. σκοπέειν χρὴ, i. 32. *extr.* εἰδέναι ἄνθρωπον ἕλντα, ὡς (*sive* ὅκως) χρὴ, τὸ βέβαιον, vii. 50, 1. *f. ibique Var. Lect. et Not. Tertia sing. Imperf.* χρῆν, *pro* ἔχρηε. χρῆν γὰρ (In fatis erat; *conf.* Χρεών.) Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, i. 8. *m. N.* ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρῆν, i. 69. *a.* ἐξευρίσκειν χρῆν, vii. 9, 2. *f.*

Χρήσιμος, ὁ, ἡ, *ut in communi sermone,* Utilis. πολλαχῇ γενομένου σφίσι χρησίμου, vi. 105. *m. ubi de* deo Pane *agitur.* ἐφαίνοντο (οἱ Θεσσαλοὶ) βασιλεῖ ἄνδρες χρησιμώτατοι, vii. 174. *Quanam vero notione* Templum *sive* τέμενος, *quod Græci in urbe Naucrati habebant,* χρησιμώτατον *dicatur* ii. 178. *m. haud satis liquet.* Celeberrimum *vulgo interpretabantur, sed id jam præcedente vocabulo* οἰνομαστότατον *indica-*

Digitized by Google

batur. Parum commodum vero videtur Larcheri le temple le plus commode. Hariolatus equidem olim eram Opulentissimum; nempe, in quo plurima χρήματα, plurimæ res pretiosæ, dedicatæ erant. Sed Henr. Stephanum secutus sum, qui in ora h. l. adnotaverat "Maxime frequentatum, vel, Quo maxime utuntur."

Χρησμολόγος, ὁ, Vates, Vaticinator, Fatidicus. χρησμολόγος ἀνὴρ, ὃς οἱ προσιὼν χρῷ τάδε, i. 62. *f.* viii. 96. *f. Vocatur eadem* χρησμολόγος *non solum* Qui suo nomine oracula aut vaticinia edit: *sed et* Qui alterius cujusdam celebris vatis oracula venditat et ad res personasve, qui eum consulunt, adplicat. *Sic* Onomacritus erat χρησμολόγος καὶ διαθέτης χρησμῶν τῶν Μουσαίου, vii. 6. *m. et f. Denique* χρησμολόγοι *dicuntur etiam* Interpretes oraculorum a Pythia editorum, vii. 142. *extr.* 143. *a. et f.*

Χρησμὸς, ὁ, Vaticinium, Oraculum editum, Responsum oracula *vel* vatis. παρῆσαν φέροντες τοὺς χρησμοὺς, i. 48. *a.* χρησμῷ κιβδήλῳ πίσυνοι, i. 66. *f.* ἀπικομένου χρησμοῦ κιβδήλου, ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, i. 75. *a.* ἐν χρησμῷ ἦν γεγραμμένον ὧδε, vi. 98. *m. f.* viii. 20. *m.* 77. *a.* ὁ δέ σφι τὸν αὐτὸν χρησμὸν ἔφαινε, i. 159. *a. Conf.* Χρησμολόγος.

Χρησμοσύνη, ἡ, Ars et munus vatis. μετιέσαν (αὐτὸν) τῆς χρησμοσύνης, ix. 33. *f. N. Conf.* Μετιέναι.

Χρησμῳδέειν, Oracula (Vaticinia) canere, vii. 6. *f.*

Χρηστηριάζεσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι (*vel* χρῆσθαι) τῷ χρηστηρίῳ, Oraculum consulere. ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, i. 55. *a.* ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ τῇ χώρῃ, i. 66. *a.* χρηστηριαζομένῳ εἶπε ὁ Λοξίης, i. 91. *m.* ἐχρηστηριάζοντο περὶ τῶν οὐνομάτων, ii. 50. *m.* ἱροῖσι χρηστηριάζεσθαι, Ex victimis responsum dei petere, viii. 134. *a. N.* (*coll. Adnot. ad* ii. 57, 11.) Δελφοὶ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ, vii. 178. *a.*

Χρηστήριον, τὸ, *i. q.* μαντήϊον, Oraculum, *duplici significatu hujus vocabuli; nempe* 1. Oraculum quod consulitur; Templum, Ædes, Locus, et universum Institutum, quo se convertunt qui deum aliquem de rebus futuris aut incertis consulere cupiunt. *Huc referenda formula* χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ, *de qua supra dictum est, sub verbo* Χράω, *num.* ii. 2. *tum phrases hujusmodi:* ἀπέπεμπε ἐς διάπειραν τῶν χρηστηρίων, i. 47. *a.* 48. *m.* 53. *a.* 65. *a. m. et cet. Vide Indicem Rer. voce* Oraculum. 2. *i. q.* θεοπρόπιον, *et* χρησμὸς *aut* τὸ χρησθὲν, Oraculum redditum, Responsum oraculi, Vaticinium. συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθὲν, i. 63. *a.* ὑμέας κατὰ τὸ χρηστήριον προσκαλέομαι, i. 69. *m.* τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος ἐὼν, i. 73, *a.* viii. 41. *a.* χρηστήριον ἐληλύθεε ἐκ Δελφῶν, viii. 114. *a.*

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, 1. *generatim* Bonus, Benignus. τελευτὴ χρηστὴ, vii. 157. *extr.* χρηστῶν θεῶν ἥκειν εὖ, Bonis (Benignis) diis abunde frui, viii. 111. *m. Sigillatim,* 2. *i. q.* χρήσιμος, Utilis, Ad usum commodus. τὰ τόξα, ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων, ἦν χρηστὰ οὐδὲν, iii. 78. *a. ubi* χρήσιμα *dat unus e codd. Paris. ex interpretamento.* ἐπεὶ εἶδον τοὺς Ἴωνας ἀρνευμένους εἶναι χρηστοὺς, vi. 13. *f. reddi poterit* Videntes eos nolle esse viros bonos; *sed perinde intelligere possis,* Videntes nolle eos sibi utiles esse, utilem præstare operam. χρηστὰ ἐπίπλοα, i. 94. *f. sunt* supellectilia utilia, ad vitæ usum commoda; *quæ sequiore Græcitatis ævo* χρηστήρια *etiam adpellata sunt, ut ad Athenæi lib.* iii. *p.* 114. *d. observavimus.* συμβουλεύων οἱ χρηστὰ, Utilia ei consulens, iv. 83. *b. Peculiari vero ratione dictum videtur* ἑοῦσα οὐδὲν χρηστὴ (αὐτῇ ἡ ἀτροπὸς) Μηλιεῦσι, Nulli bono usui fuit hic trames Maliensibus; *pro,* Non bene usi hoc tramite sunt Malienses, vii. 215. *extr. N.*

3. *Ubi de* Sacrificiis *agitur,* ἱρὰ (*vel* σφάγια) χρηστὰ *dicuntur,* Læta (Prospera) sacra, *ubi* Litat victima (*conf. Wessel. ad* ix. 19, 5.) *et* Boni ominis *sunt* exta. ἐπεὶ οἱ τὰ ἱρὰ οὐ προεχώρεε χρηστὰ θυομένῳ, v. 44. *extr.* οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, ix. 61. *m.* 62. *a.*

4. χρηστὰ, *Neutrum plur. absolute positum significat* Beneficia, Bene merita. ἐμεῦ προποτισαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ὀφείλεις ἀμείβεσθαι, i. 41. *a.* 42. *b. Sed* τὰ ἑκατέροισι κατέργασται χρηστὰ, ix. 27. *a. sunt* Res ab utrisque Bene gestæ.

Χρίειν, Inungere. ἐχρίετο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, iii. 124. *a. et* 125. *f.* πτεροῖσι ὀρνίθων κεχριμένοισι πίσσῃ, iv. 195. *a.*

Χρίμπτειν, *vide* Ἐγχρίμπτειν.

Χρόνος, ὁ, Tempus. ἦν δὲ χρόνος οὐκὸς οὐκ ὀλίγος γενόμενος ὅτε οὐδεὶς *etc.* Multum inde efflluxit temporis quo nemo *etc.* i. 160. *f.* χρόνου ἐπιγινομένου, Insequente tempore, i. 28. *a. N. Vit. Hom.* 5. *a.* χρόνου προϊόντος, Progrediente tempore, Successu temporis, vii. 197. *m. Vit. Hom.* 3. *a.* 9. *a.* 11. *a.* χρόνου δὲ περιϊόντος, iv. 155. *a. N.* χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διαγενομένου, iv. 146. *a.* χρόνου προβαίνοντος, v. 58. *m.* ὀλίγου τινὸς χρόνου διελθόντος, ix. 16. *m. Et magis concise, eadem fere notione,* καὶ ταῦτα ὀλίγου χρόνου (Brevi tempore) ἔσται τελεύμενα, iii. 134. *m.* ἐλπίζων διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, ὁμολογήσειν σφέας, ix. 13. *a. ubi, pro eo quod in Latina versione posui,* sperans progressu temporis illos *etc.*

Digitized by Google

rescriptum velim, assidue (*aut*, per totum illud tempus, *nempe*, quo in Attica moratus est,) sperans *etc. ut recte Wesselingius cum Valla interpretatus est.* ἐντὸς χρόνου, Intra aliquod tempus. ἐπεὰν μέλλῃ τι ἐκτὸς χρόνου ἔσεσθαι χαλεπὸν, viii. 104. *b.*

Dativus, χρόνῳ, (*pro quo alias* σὺν χρόνῳ) Successu temporis, Tandem, Ad extremum. χρόνῳ δὲ—ἐτράποντο οἱ Λυδοὶ, i. 80. *extr.* οἱ μὲν νυν χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, i. 175. *extr.* iii. 13. *m.* v. 77. *m. N.* ὃς δὲ χρόνῳ κοτε ἐγένετο τὰ σφάγια ποιητὰ, ix. 62. *a. N.* χρόνῳ ὕστερον πολλῷ, Multo post, i. 171. *m. f.* ἐν τῷ παρεόντι χρόνῳ, i. 88. *m.* γένοιτο δ' ἂν ἂν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ, v. 9. *f.* ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι, ii. 11. *f.* τὰ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ κατέργασται, Quæ ab omni inde tempore gesta sunt, ix. 27. *a.*

Accusativus, χρόνον, Per aliquod tempus, Aliquamdiu. μοῦνοι ἀντέσχον χρόνον Ἀρτάγῳ, i. 175. *b.* *Plenior formula*, ἐπὶ χρόνον. *Sic*, ἐπὶ χρόνον ἀφθόγγους ἦν, i. 116. *a.* τὸν χρόνον τοῦτον, Per id tempus, v. 44. *a.* χρόνον ἐπὶ μακρὸν ἔσεσθαι τὴν παλιορκίην, i. 81. *a.* ἐς χρόνον, Posthac. αὐτῷ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται, iii. 72. *f.* οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον μεταμελήσει, ix. 89. *m. f.* ἀνὰ χρόνῳ, Successu temporis, Deinde, i. 172. *m.* ii. 151. *a.*

Χροῦς, ὁ, *Gen.* χροὸς, *Dat.* χροΐ, *Acc.* χρόα, (*conf. Gregor. Dialect. Ion.* §. 71.) Superficies, Cutis. τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείρονται ἐν χροΐ, iv. 175. *a.*

Χρυσάορος, ὁ, ἡ, Aureo ense cinctus. Ἀρτέμιδος χρυσαόρου ἀκτὴν, viii. 77. *a. in Orac.*

Χρύσεος, η, ον, Aureus. Ἀλέξανδρος ὁ χρύσεος, Aurea Alexandri statua, viii. 121. *extr.* λέβητες χρύσεοι, ix. 80. *a.* χρύσεα ποτήρια, χρύσεα χρήματα, vii. 190. *b.* ἀρτήματα χρύσεα, ii. 69. *a. m. ubi* χρύσινα *præfert cod. F. quæ vocabuli forma ex sequiore Græcitatis ævo esse videtur: alibi certe constanter in alteram formam consentiunt libri omnes.* αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην, i. 52. *m.* ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέσθαι, iii. 23. *f.* χρύσεα ποιήματα, iv. 5. *m.* ἐδωρήσατο τῇ πλατανίστῳ χρυσέῃ, vii. 27. *f.* ἴδυτα κλίνας χρυσέας καὶ τραπέζας χρυσέας, ix. 82. *a. m. Plura loca vide in Indice Rerum, voce* Aureus. *Cæterum* χρύσεος *subinde nil aliud significat quam* ἐπίχρυσος. *Sic quidem, quas* κλίνας χρυσέας *dicit Noster* viii. 82. *a. m. eandem cap.* 80. *a.* κλίνας ἐπιχρύσους *dixerat.*

[Χρύσινος *vide paulo ante, in* Χρύσεος.]

Χρυσίον, τὸ, Aurum. ἄπυρον χρυσίον, Aurum ignem non expertum, iii. 97. *m.* χρυσίον τρισκαιδεκαστάσιον, (*scil.* τοῦ ἀργυρίου, *aut* πρὸς τὸ ἀργύριον) λογιζόμενον, iii. 95. *a. Conf. Indicem Rer. voce* Aurum.

Χρυσῖτης, ὁ, *Fœm.* χρυσῖτις, Aureolus. ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις, Sabulum illud est auriferum, iii. 102. *f.*

Χρυσόδετος, ὁ *et* ἡ, Auro vinctus. σφρηγὶς χρυσόδετος σμαράγδου λίθου ἐοῦσα, iii. 41. *a.*

Χρυσόκομος, ὁ, ἡ, Auream comam habens; *etiam de* Aureolo colore pennarum alitum. *Sic*, τὰ μὲν χρυσόκομα τῶν πτερῶν, (phœnicis avis,) τὰ δὲ ἐρυθρὰ, ii. 73. *a. m.*

Χρυσόπαστος, ὁ, ἡ, Auro interspersus *vel* intertextus, Auro distinctus. δωρησάμενος αὐτοὺς τεθριπ χρυσοπάστῳ, viii. 120. *a. N.*

Χρυσὸς, ὁ, Aurum; *vide Indic. Rer. hac voce. De* χρυσῷ ἀπέφθῳ *et* χρυσῷ λευκῷ *vide Not. ad* i. 50. *m.*

Χρυσοφορέειν, Aurum (Aureum ornatum) gestare. μηδὲ τὰς γυναῖκάς σφι χρυσοφορήσειν, πρὶν ἂν *etc.* i. 82. *f.*

Χρυσοφόρος, ὁ, ἡ, Aurum (Aureum ornatum) gestans. ἀβρότατοι ἄνδρες εἰσὶ καὶ χρυσοφόροι τὰ μάλιστα, iv. 104.

Χρυσοφύλαξ, Auri custos. τοὺς χρυσοφύλακας γρῦπας, iv. 13. *a. rursusque cap.* 27.

Χρῶμα, τὸ, Color. χρῶμα φορέουσι παραπλήσιον Αἰθίοψι, iii. 101. *a.*

Χύειν, Effundere, Profundere. ἰδὼν σωρὸν μέγαν σίτου κεχυμένον (*ἐς τὴν ἀγορὴν*), i. 22. *a.*

Χυτὸς, ὴ, ὸν, Fusus. ἀρτήματα λίθινα χυτὰ, Inaures ex fusis lapillis, ii. 69. *a. N.*

Χυτὸς, οῦ, ὁ, *Substantivum i. q.* τὸ χῶμα, Agger, vii. 37. *a. N.*

Χυτρὶς, ἡ, Ollula. ἐκ χυτρίδων ἐπιχωρίων πίνειν, v. 88. *b. N.*

Χύτρος, ὁ, Lebes, Olla. *Plurale* Χύτροι, *nomen proprium loci: ἔστι ταύτῃ θερμὰ λουτρὰ, τὰ Χύτρους καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι,* vii. 176. *m. N.*

Χῶμα, τὸ, Terra adgesta, Agger, Moles, Tumulus. (*Conf.* Χοῦν *et* Χοῦς.) Ξεμίραμις ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδίον ἀξιοθέητα, i. 184. *b.* Ἀλυάττεω σῆμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν ἐστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, χῶμα γῆς, Tumulus tetræ, i. 93. *a. Similiter* χώματα κεινὰ, ix. 85. *f. sunt* Tumuli sepulcrales, in quibus quidem non insunt ipsa cadavera hominum, quorum in honorem erecti tumuli sunt.

Χωρέειν, 1. Exire, Progredi, Exitum habere. ἐνθεῦτεν ἡ φάτις αὕτη κεχωρήκεε, Inde hæc fama exierat et in vulgus manavit, i. 122. *extr.* παρὰ σμικρὰ τῶν λογίων ἡμῖν ἕνια κεχώρηκε, Exierunt in exiguum quiddam, i. 120. *m. idem quod* ἐς ἀσθενὲς ἐλήλυθε; *vide* ibidem *proxime sequentia.* πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως, Omnia ei prospere cesserunt, Exitum felicem habuerunt,

Digitized by Google

iii. 39. *m. Atque etiam, ubi adverb.* τούτοις *non adjicitur, verbum* χωρέειν, *sicut Compositum* Προχωρέειν, *plerumque* Prosperum successum *significat. Sic,* χωρήσαντος δέ οἱ τούτου, iii. 42. *a. N.* καὶ σφι χωρήσειν τὰ βούλονται, v. 89. *m.* οὐκ ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρησε, vii. 10, 2. *m.* χωρήσει τὰ νοέων ἐλήλυθας, viii. 68, 2. *a.* οὐκ ἐτόλμων ὑμῖν ταῦτα οἷά τε χωρέειν ἐστί, v. 49. *a.*

2. χωρέειν, Continere, Capere. κρητὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους, i. 51. *a. m.* i. 70. *a.* iv. 81. *m.* ἡ ἀρτάβη, μέτρον ἐὸν Περσικὸν, χωρέει *etc.* i. 192. *m. al* γαστέρας χωρέουσι εὐπετέως τὰ κρέα, iv. 61. *f.*

Χώρη, ἡ, 1. Terra, Regio. ἡ χώρη ἡ Ἀττική, ix. 13. *m. et alibi.* ἐν ᾗ χώρῃ—, ταύτην μηδὲν σίνεσθαι, μήτε αὐτὴν τὴν χώρην, μήτε τοὺς οἰκήτορας αὐτῆς, vi. 97. *m. f.* λέγω τὴν χώρης, (*i. q.* τὴν γῆν ibid. *paulo ante,*) πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνῳ γινομένην, λιμὸν τέξεσθαι, vii. 49. *f.* ἐν ταύτῃ (τῇ Ἀραβίῃ) λιβανωτὸς ἐστι μούνη χωρέων πασέων, iii. 107. *a. et* ibid. *paulo ante,* τῶν οἰκεομένων χωρέων, *ubi perperam olim* χωρίων *edebatur. Conf.* Χωρίον.

2. χώρη, Locus; *quo significatu notanda formula* κατὰ χώρην, Suo loco, Eodem in loco. ἕα (πάντα) κατὰ χώρην ἑστάμενα, Suo loco intacta stare omnia sinebat, i. 17. *m.* τὰ ἑωυτοῦ κατὰ χώρην καταλείψειν, ἵνα ὀπίσω σφέα ἀπελθὼν ἔχοι, iii. 135. *f.* κατὰ χώρην ἤλπιζον τοὺς Πέρσας εἶναι, Eodem in loco esse (Locum non mutasse, Non discessisse) Persas existimabant, iv. 135. *extr.* Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο, κατὰ χώρην μένουσι, φύλακας εἶναι τῶν γεφυρέων, vii. 95. *b. Inde translato formulæ usu,* κατὰ χώρην μένειν dicitur Quidquid firmum et stabile manet, nec movetur aut mutatur. ἐς τ' ἂν ἡ γῆ αὕτη οὕτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην, iv. 201. *a.* οὐκέτι ἔμενε τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην, ibid. *extr.* φόρους ἔταξε, οἱ κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες ἔτι καὶ ἐς ἐμέ, vi. 42. *f.* περιοικέων σφέας τὰ πολλὰ τῶν χωρέων (*sic duo codd.*) Ἴωνες, v. 58. *m. ubi* χώρων *vulgo, alii* χωρίων *ex conject.*

[Χωριδζειν, Rusticari. *Verbo hoc usum alicubi esse Herodotum putaverat H. Stephanus, Thes. T.* iv. *col.* 669. *e. Mihi illud nusquam occurrere memini.*]

Χωρίζειν, Separare, Distinguere. *Hinc Passiv.* τὴν Εὐρώπην ἤγηνται κεχωρίσθαι, Separatam esse, Nihil ad se pertinere, i. 4. *extr.* κεχάρισται οὗτος ὁ χειμὼν (Diversa est hæc hyems) τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι, iv. 28. *m.* νόμοισι χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, i. 172. *a.* κεχωρίδαται (*Ion. pro* κεχωρισμένοι εἰσὶ, Differunt) πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, i. 140. *m.* κεχωρίδαται τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων, Singulare hoc habent præ aliis Ægyptiis, ii. 91. *m. f.* κεχωρίδαται αὗται (*al* πόλιες), Sejunctæ sunt hæ civitates ab istis, i. 151. *a.*

Χωρίον, τὸ, 1. Locus, Definitum quoddam spatium, Definita quædam pars regionis aut urbis. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος, Ubi erat expugnabilis Locus (*vel* Pars) arcis, i. 84. *m.* οὐκέτι πολλὸν χωρίον,—ἀλλὰ στενή ἐστι (ταύτη) ἡ Αἴγυπτος, ii. 8. *m. f.* τῶν ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν, ii. 10. *m.* ἀπὸ Ἐλεφαντίνης ἄνω ἰόντι ἄνωθεν ἐστι χωρίον—τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐστὶ ἐπὶ ἡμέρας τέσσερας πλόος, ii. 29. *a.* ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθον, Hunc locum adii, ii. 75. *a. et* ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινόμενον χειμῶνες, iv. 28. *m. ubi quidem* χώρησι *præfert cod. Val. et* χώροισι *Vind. Quod si vera scriptura vulgata, defendi ex hoc loco fortasse possit* χωρίων iii. 107. *a. pro quo nos cum aliis* χωρέων *posuimus, et* χωρίου ii. 19. *a. ubi nos ex aliis libris* χώρου *revocavimus.* τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, *recte, ut videtur, ed. Schæf. ex Wess. conject.* v. 58. *m. pro vulgato* χώρων.

2. χωρίον *vero Nostro dicitur etiam* Locus (Dictum) scriptoris alicujus aut poëtæ; Verba quædam *sive* breviora, *sive* longiora, ex libro aliquo aut poëmate recitata aut adposita, *quæ* ῥήσεις *vulgo Græci vocant:* κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα καὶ τόδε τὸ χωρίον οὐκ ἥκιστα, Ex hoc maxime loco, nempe, quem ex Homeri Iliade modo adposui, ii. 117. *a. N.*

Χωρὶς, *Præpos.* Sine, Absque, Præter, *uti vulgo.* χωρὶς τοῦ φόρου ἤρτεζον τοῦτο δ τι ἔχοιεν ἕκαστοι, i. 106. *a.* ἐκ πάσης Λακεδαίμονος, χωρὶς Σπαρτιητέων, δεῖ ἀναγκασθῆναι ἐς τὸ κῆδος ἰέναι, Præter Spartanos (*i. e.* Non solum Spartæ urbis incolas, Cives Spartanos, sed etiam) ex universa Laconia oportet *etc.* vi. 58. *m. f. N. Sed* χωρὶς (τούτου) ὅ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἦν, Excepto eo (Præterquam) quidquid æs aut lapis erat, i. 164. *f. ubi nil urget ut cum Valck.* χωρὶς ἢ ὅ τι *maximus; satis est* χωρὶς τούτου *intelligere.* ἐν ἔργου πολλῶν μέγιστον, χωρὶς τῶν Αἰγυπτίων ἔργων, Præter (Post, Si excipias) opera Ægyptiaca, i. 93. *a.*

Χωρὶς, *Adverbium,* Separatim, Seorsim, Præter alia, Non solum. χωρὶς κέεται ὁ νεκρὸς, Seorsim jacet cadaver, iv. 62. *extr.* χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔκρησσον, (*sic enim haud dubie corrigendum*) χωρὶς δὲ τοῦ φόρου ἤρτεζον, Namque non solum tributum exigebant, verum etiam *etc.* i. 166. *a.* χωρὶς ἢ ὅτι, Nisi quod, Præterquam quod. νήσοισι παραπλησίοισι κρέωνται, χωρὶς ἢ ὅτι *etc.* i. 94. *a.* λέβησι Λεσβίοισι κρητῆρι προσεικέλους χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μέζοσι, iv. 61. *a.* θαυμάσια ἡ χώρη οὐκ ἔχει, χωρὶς ἢ ὅτι ποταμοὺς πολλῷ μεγίστους, *nempe*

Digitized by Google

ἔχει, iv. 82. *a.*

Χῶρος, ὁ, 1. Locus. ἔπεμπον ἀπειρησομένους τὸν χῶρον ἐν τῷ κέοιτο ὁ Ὀρέστης, i. 67. *m.* ἔδωκε (σφίσι) χώρους, ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα, ii. 178. *a.* ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ (*nempe*, in colle quodam) ἀλεξομένους, vii. 225. *f.* περιοίκων σφέας τὰ πολλὰ τῶν χώρων, v. 58. *m. ubi alii* χωρέων, *alii* χωρίων *ex conject.* 2. Regio, Terræ tractus. τοῦ Λιβυκοῦ χώρου, καὶ τοῦ Ἀραβίου, ii. 19. *a.* ἔστι χῶρος τῆς Ἀραβίης, ii. 75. *a.* μέχρι Φοινίκης ἀπὸ Περσέων χῶρος πλατὺς καὶ πολλός ἐστι, iv. 39. *m.* ἐν τῇ Ἠλείῃ πάσῃ χώρῃ,—οὐ ψυχροῦ τοῦ χώρου ἐόντος, iv. 30. *a.* 3. Ager, Ditio, Territorium. τοῦ Ἀταρνέος χῶρος, Ager (Territorium) urbis cui Atarneus nomen est, i. 160. *m.* τῶν Θηβαίων ἔκειρε τοὺς χώρους, Agros Thebanorum vastavit; (*nempe*, *arbores cædendo et ædificia demoliendo*,) ix. 15. *a. m.*

Ψ.

Ψακὰς, *άδος*, ἡ, *et* Ψεκὰς, Pluvia stillatim (tenuibus guttis) cadens. ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι, iii. 10. *extr. N. ubi alii* Ψεκάδι.

Ψάμμη, ης, ἡ, i. q. ἡ Ψάμμος, Arena, Sabulum. ὀφρύη ψάμμης (*alii* ὀφρὴ ψάμμος) κατήκει, iv. 181. *a. N. Alibi constanter communi forma* ἡ ψάμμος *utitur Scriptor; veluti paulo post, διὰ τῆς ὀφρύης τῆς ψάμμου*, iv. 182. διὰ ψάμμου, iii. 26. *a.* τῇ ψάμμῳ *et* τὴν ψάμμον, iii. 102.

Ψάμμινος, η, ον, Arenosus, Sabulosus. τὸ ὄρος τὸ ψάμμινον, ii. 99. *a.*

Ψάμμος, ου, ἡ, *vide in* Ψάμμη. οἶδα ψάμμου ἀριθμὸν, i. 47. *f. in Orac.*

Ψᾶν, *vide* Καταψᾶν *et* Συμψᾶν. *Suidæ et aliorum Grammaticorum glossa* Ψῶσαν *ad Herodoti* Καταψᾶν *spectat.*

Ψαύειν, Tangere, Attingere. τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε, iii. 30. *m. N.*

Ψέλια, τὰ, Armillæ, iii. 20. *a. N.* ix. 80. *m. Singularem habes lib.* iv. 168. *a.* ψέλιον περὶ ἑκατέρῃ τῶν κνημέων, Armillam (gestant) in utraque tibia. *Vulgo* ψέλλια *et* ψέλλιον *olim edebatur.*

Ψελιοφόρος, ὁ, ἡ, Armillas gestans. ἄνδρας ψελιοφόρους, viii. 113. *f.*

Ψεύδειν, Fallere. *Hinc Passivum* ψεύδεσθαι, Falli, *idem fere quod* ἁμαρτάνειν. (*Conf. Valck. ad* vii. 139, 23.) ἡ τρίτη τῶν ὁδῶν (Tertia ratio explicandæ naturæ Nili) μάλιστα ἐψεύσται, plurimum Aberrat a vero, ii. 22. *a.* (*conf.* Ψευδής.) εἰ ἐγὼ ψευσθείην γνώμῃ, vii. 9, 3. *ubi forsan* γνώμης *malles, sed in vulgatum consentiunt libri omnes. Contra,* ἐψευσμένοι γνώμης tenent *idem omnes* viii. 40. *m. et* ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, ix. 61. *extr.*

Ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, Mendax. τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδὸν, i. 117. *a. m.*

Ψευδόμαντις, ιος, ὁ, Falsus (Mendax) vates, iv. 69. *f.*

Ψευδοπαρθένος, ου, ἡ, Falso nominata virgo, Virginitatem mentiens, iv. 180. *a. m.*

Ψευδόρκιος, ὁ, ἡ, Perjurus, Jusjurandum violans, i. 165. *f.*

Ψεῦδος, εος, τὸ, Mendacium. θεοῖσι ψεύδεα μαντήϊα κεκτημένοισι, Mendacia oracula habentibus, ii. 174. *f. ubi* ψευδέα *malles, quemadmodum continuo dein* ἀψευδέα μαντήϊα *dixit; sed in antepenacutam vocem consentiunt libri; et substantivum* ψεύδεα, *alteri substantivo* μαντήϊα *per Appositionem Homerico more junctum, vim habet Adjectivi.*

Ψῆγμα, τὸ, *collective*, Ramenta auri. πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένου ψήγματος, i. 93. *a.* v. 101. *m.* Indi tributum pendunt 360. talentorum ψήγματος, iii. 94. *f.* 95. *m.* 98. *a.* ἐσπεσὼν ἐς σωρὸν ψήγματος, vi. 125. *m.*

Ψὴν, ηνὸς, ὁ, Culex, Cynips. ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων· ψῆνας γὰρ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ (φοίνικες) ἔρσενες, κατάπερ οἱ ὄλυνθοι, i. 193. *extr. N. Glossa Herodotea:* Ψῆνας, κωνωπεῖα τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα.

Ψηφιδοφόρος, ὁ, Suffragium ferens. ἦν γὰρ (ὁ πολέμαρχος) ἐνδέκατος ψηφιδοφόρος, vi. 109. *a.*

Ψῆφος, ου, ἡ, Calculus quo fertur suffragium. διενέμοντο τὰς ψήφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδεώνος τῷ βωμῷ, viii. 123. *m.* πᾶς τις αὐτέων ἐωυτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον, Sibi ipsi suffragium ferebat, viii. 123. *b.*

Ψιλὸς, ὴ, όν, 1. Nudus, Vacuus. (ἡ ἴβις) ψιλὴ τὴν κεφαλὴν, ii. 76. *m.* πεδίον μέγα τε καὶ ψιλὸν, Nudus campus; *nempe*, nec arboribus obsitus, nec dumetis impeditus, i. 80. *a.* ὁ λόφος οὗτος δασὺς ἴδησι ἐστὶ, ἐούσης τῆς ἄλλης Λιβύης ψιλῆς, iv. 175. *b.* πᾶσαν ἐοῦσαν ψιλὴν καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων, iv. 21. 2. *In re Militari* ψιλοὶ, *uti vulgo, sunt* Leviter armati, Clypeis non instructi, ix. 28. *a.*

Ψιλοῦν, Nudare. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες, iv. 26. *m.* τὰ κρέα ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων, iv. 61. *f. Metaphorice:* ψιλώσαντες (αὐτὸν) τῆς δυνάμιος, ii. 151. *extr. N.*

Ψύχειν, Refrigerare. ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν (ὁ ἥλιος) τὸ κάρτα ψύχει, Refrigerat aërem, iii. 104. *extr. Passivum:* ψύχεται

Digitized by Google

(τὸ ὕδωρ) *μέχρι ἐς ἠώ*, Refrigescit, iv. 181. *extr. i. q. ψυχρὸν γίνεται, paulo ante* ibid.

Ψυχὴ, ἡ, 1. Anima *hominis. εἰκότες ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι*, ii. 123. *m.* 2. Animus, Animi vires et robur, Ingenium. *ἦν γὰρ ψυχὴν οὐκ ἄκρος*, v. 124. *a. διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς*, iii. 14. *a.* (*pro quo est ὀργῆς* vi. 126. *a.*) 3. Vita. *βασιλέϊ οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπέδωκε*, iii. 130. *f. τοῦ ἑνὸς* (*παιδὸς*) *τὴν ψυχὴν* (*alii τῇ ψυχῇ*) *ζημιώσεαι*, vii. 39. *f. ὃς βούλοιτο ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι*, Pœnam repetere Vitæ (*nempe* perditæ, *id est*, Cædis) *Æsopi*, ii. 134. *f.*

Ψῦχος, εος, τὸ, Frigus, Gelu. *Etiam Plurali numero utitur Noster. τοὺς μὲν δικτὸ μῆνας διατελέει χειμὼν ἐὼν, τοὺς δ' ἐπιλοίπους τέσσερας ψύχεα αὐτόθι γίνεται*, Frigus idemtidem incidit, iv. 28. *m.*

Ψυχρὸς, ἡ, ὸν, Frigidus; *metaphorice*, Inutilis, Vanus. *ὑμῖν τοιῇδέ τις γένοιτ' ἂν ἐπικουρίη ψυχρὴ*, *nempe* Sero veniens, vi. 108. *a. N. ἐταρβεῖς ψυχρῇ νίκῃ*, Frigida elatus victoria, *id est*, Vana, *aut*, quam vana spe præceperat; *sive*, Victoria non ardore pugnæ, solummodo vanis gloriosisque verbis parta, ix. 49. *a.*

Ω.

Ὦ particula, *Vocativo præponi solita. ὦ Κροῖσε*, i. 32. *a. ὦ βασιλεῦ*, i. 87. *m. f. ὦ παῖ Κλεομβρότου*, ix. 78. *a. et frequenter alibi. Sæpe vero etiam abest, ut Γύγη*, i. 11. *a. δέσποτα*, i. 35. *m.* **Ἄδρηστε**, i. 41. *a.*

Ubi Vocativus, quem præcedit ὦ particula, incipit a vocali a, ibi a absorbetur. Sic ὤνθρωπε, sive rectius ὦ ὄνθρωπε, i. 35. *m. et* viii. 125. *f.* (*vide utrobique Var. Lect. ubi quidem ad* i. 35. *adnotare debueram, sic ὦ ὄνθρωπε scriptum edidisse Schæferum, quam in scripturam*, viii. 125. *libri fere omnes consentiunt.*) *Similiter ὄναξ, sive rectius ὦ ὄναξ, pro ὦ ἄναξ*, O rex *Apollo*, i. 159. *f.* iv. 150. *m.* 155. *f.* vii. 141. *a. quibus quidem in locis nec inter se mutuo, nec secum ipsi consentiunt tam editi, quam scripti libri, nisi quod ubique constanter ὄναξ* (*sic*) *pingit noster cod. F., ὦ ὄναξ vero constanter diligentissimus Schæfer. Cæterum nonnulli subinde etiam ὤναξ* (*sic*) *pingunt, qua de scriptura vide quæ in Var. Lect. ad* vii. 141. *a. monita sunt. Ex codd. Pa. et Pe. vero ad* i. 159. *f.* (*de quo ibi in Var. Lect. monere debueram*) *adfertur scriptura hujusmodi, ὦ ὄναξ. Cæterum de hoc genere conferendus Gregor. Dialect. Ion.* §. 29. *Paulo diversi generis videntur esse* formæ contractæ ᾧλλοι, ὠνὴρ, ᾧνδρες, ᾧνθρωποι, *quas vide in* **Ἄλλος**, **Ἀνὴρ** *et* **Ἄνθρωπος**.

Ὦδε, (*constanter fere* **Ὧιδε**, *id est*, ᾧδε *scribitur in cod. F. nec adeo absurde; conf. Bosii Ellips. Gr. voce* **Τρόπος**.) 1. *i. q. οὕτω*, Sic, Hoc modo. *ὧδε τὰ σπουδαιότατα παρίκευουσι*, i. 86. *a. m. ὧδέ σφι ἐς τὴν ἤπειρον ἐξεύρηται*, iv. 61. *a.* 2. Hic, Hoc loco. *Sic quidem vulgo edebatur νῦν δὲ ὧδε ἐστὶ*, i. 111. *extr. et ego etiam vulgatam*, i. 115. *extr. tenui scripturam, ὧδέ τοι πάρειμι. At, sicut priori loco, ex plurium codicum consensu, ὧδε cum Schæfero posui, sic etiam posteriori loco eamdem scripturam, quam ibidem pariter offerebant nostri codices, debueram adsciscere. Alibi certe in Musis particulam ὧδε ista notione positam non memini me legere; nec apud Ionicum Homerum usquam ista notione usurpatam reperiri adnotavit ex veteribus grammaticis Eustathius ad Odyss. δ.* 182. *Conf. Heynium ad Iliad. β.'* 258.

Ὠθέειν, Propellere, Præcipitare. *ὥστε ἐωυτὸν ἐς τὸ πῦρ*, vii. 167. *m. Et metaph. ὠθέει* (*ὁ δῆμος*) *τὰ πρήγματα*, Præcipitat, Violenter deproperat res, iii. 81. *m.* (*conf.* **Ἐμπίπτειν.**) *Passivum. ὠθεόμενοι πρὸς αὐτέων ἐς κεφαλὴν*, Etiamsi in caput ab illis præcipites darentur, vii. 136. *a. N. Medium, ὤσασθαι*, Pellere (*nempe* se) hostem. *ὠσάμενοι τὸν Πέρσεα*, viii. 3. *extr. ὤσαντο τὴν ἵππον*, ix. 25. *Conf.* **Ἀνωθέειν**, **Ἀπωθέειν**, **Διωθέειν**.

Ὠθίζειν, *proprie*, Sese mutuo premere et protrudere *in turba hominum; sensu translato*, Altercari. *ὠθισμένων δ' αὐτῶν*, iii. 76. *f. Conf. voc. seq.*

Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, Conflictus cominus pugnantium, et mutuo sese, veluti in turba hominum, prementium et protrudentium. *Περσέων τε καὶ Λακεδαιμονίων ὠθισμὸς ἐγένετο πολλὸς*, vii. 225. *a. ἐς ὃ ἀπίκοντο ἐς ὠθισμὸν*, ix. 62. *f. N.* (*Conf. Polyb.* iv. 58, 9.) *Metaphorice, ὠθισμὸς λόγων dicitur* Conflictus sermonum, Altercatio. *ἐγένετο λόγων πολλὸς ὠθισμὸς Τεγεητέων τε καὶ Ἀθηναίων*, ix. 26. *a. N.*

[**Ὠκυάκης**, εος, ὁ. *Sic pro ἀκινάκης vocali a in ω conversa, scripsisse Herodotum statuunt Suidas et Etymologus; falso: nusquam certe ista vocabuli forma in Musis occurrit, nec eam admittebat Ionici idiomatis ratio. Poterat quidem* vii. 54. *f. ubi nos, præeuntibus libris nonnullis Περσικὸν ξίφος τὸν ἀκινάκην καλέουσι, ubi alii τὸ ἀκινάκην præferunt, suo more Herodotus τὠκινάκην scribere, quemadmodum τἄγαλμα et τὠληθὲς, et ista scriptura ibi fortasse restitui auctori debuerat. At non idcirco statuendum erat, ὠκινάκην pro*

Digitized by Google

ἀκινδύνην dixisse Herodotum.]

Ὠκύτοκον, τὸ, (*proprie, Neutrum Adjectivi* ὠκύτοκος, Celeritas partus. ἀποφερούσας ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου τὸν ἐπ̓ἄξαντο φόρον, Tributum ferentes quod (*deæ Lucinæ*) pro accelerando partu (pro maturato *aut* maturando partu) pactæ erant, iv. 35. *a. N. quem locum Larcherus (vereor ne non satis recte) his Gallicis verbis reddidit:* " Celles-ci apportoient à Ilithye le tribut qu'elles étoient chargées d'offrir pour le prompt et heureux accouchement des femmes de leur pays."

Ὥλλοι, ἅλλοι, *i. q. οἱ ἄλλοι*, Alii, Reliqui. *Vide supra sub voc.* Ἄλλος.

Ὠμηστής, Carnivorus. λέοντα ὠμηστὴν, v. 92, 2. *extr. in Orac.*

Ὠμοβοέη, ἡ, (*scil. δορὰ vel δορὴ*) Cruda bovis pellis, Corium bovinum. ὠμοβοέην περιτείνας, iv. 65. *a. λαισήϊα ὠμοβοέης πεποιημένα*, vii. 91. *a. N. ubi perperam olim ὠμοβοΐης edd. et plures mssti, ὠμοβοείης alii.* βαλόμενον τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν, iii. 9. *f.*

Ὠμοβόϊνος, η, ον, *i. q.* ὠμοβόεος, Ex cruda bovis pelle (Bovino corio) confectus. ἀσπίδας ὠμοβοΐνας σμικρὰς, vii. 79. *Conf. Not. ad* vii. 91. *a.*

Ὦμος, ου, ὁ, Humerus, Lacertus, Superior pars brachii a cubito ad scapulum. νεκροῦ ἀποταμὼν ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα, ii. 121, 5. *m.* δεξιοὺς ὤμους ἀποταμόντες σὺν τῇσι χερσὶ, iv. 62. *f.*

Ὦν, *Ionice pro communi* οὖν, Igitur. οὐδὲ ἂν αὐτοὶ δώσειν, i. 2. *extr.* μέχρι μὲν ἂν, i. 4. *a. et sic constanter alibi. Similiter* οὔκων *vel* οὐκ ἄν, *pro* οὔκουν, Non igitur. οὔκων δὴ ἐκεῖθε, i. 11. *m. f.* (*vide supra in* Οὔκων.)

Sæpius videri potest fere abundare, ut in formulis hujusmodi: τοῦτον δὴ ἄν, i. 34. *m.* 58. *f.* 59. *a.* οὐ γὰρ ἄν, i. 49. *b. et cet. Præsertim vero in Verbis compositis amat Herodotus mediam inter Præpositionem et Simplex verbum particulam* ἄν *per Pleonasmum intersertum.* ἀπ̓ ἂν ἔδοντο, ii. 39. *m.* ἐξ ἂν εἶλον, ii. 40. *m.* κατ̓ ἂν ἐκάλυψε, ii. 47. *f.* ἐν ἂν ἔκλησαν, ii. 87. *a.* κατ̓ ἂν ἔδησαν, ii. 122. *m.* ἀπ̓ ἂν ἐφάνη, iii. 82. *f.*

Ὦναξ, *vide supra, in* Ὦ *particula.*

Ὠνέεσθαι *Nostro non tam dicitur qui* Pacto pretio Emit, (*hic quidem πριάμενος est*) *quam et qui* Velle se Emere significat, et ex altero quærit quanti rem vendat. (*Conf. Wesseling. ad* i. 68, 26.) χρυσὸν ὠνέοντο.—Κροῖσος δέ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δαρεικήν, i. 69. *f.* τὰς νήσους οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλέειν, i. 165. *a.* ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο. ὁ δὲ—λέγει· Ἐγὼ ταύτην πωλέω οὐδενὸς χρήματος, iii. 139. *f.*

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, Emtio. ἀγοραὶ κτησάμενοι, *Lex. Herod.*

ὠνῇ τε καὶ πρήσει χρέωνται, i. 153. *m.*

Ὠνὴρ *et* Ὠνθρωποι *vide in* Ἀνὴρ *et* Ἄνθρωπος.

Ὠὸν, τὸ, Ovum. *Cum Iota subscripto aut ad latus posito* ᾠὸν *vel* ᾠὸν *scribunt probati codices. Vide notata in Var. Lect. ad* ii. 68, 8.

Ὡραῖος, η, ον, 1. Tempestivus, Maturus. ἐοῦσαν ἤδη ἀνδρὸς ὡραίην, Viro jam Maturam, i. 107. *b.* παρθένοι γάμων ὡραῖαι, i. 196. *a.* ἐπειδὴ ἐγένοντο γάμου ὡραῖαι, vi. 122. *b.*

2. τὴν ὡραίην, *i. q. τὴν ὥρην*, Idoneo, Statuto, Consueto tempore. ἐν τῷ (*i. q. ἐν ᾧ scil.* χειμῶνι, hyeme in Scythica terra) τὴν μὲν ὡραίην οὐκ ἔει, Solito et statuto (*aliis in regionibus*) tempore non pluit, iv. 28. *m. N. ubi Schneider quidem, τὴν ὡραίην eadem notione accipiens qua vulgo alii scriptores τὴν ὡραίαν usurpant,* Verno tempore *interpretatur: sed, Herodotum τὴν ὡραίην l. c.* Solitum pluendi tempus *dixisse, cum aliunde colligi poterat, tum e verbis ibidem proxime sequentibus liquido adparebat. Ad τὴν ὡραίην vero, si pro Adjectivo vocabulo accipias, possis ὥρην suppliere: commodius vero cum Schæfero (ad Bosii Ellips. p. 577.) Substantivum per se nomen esse ἡ ὡραίη, per paragogen ex ὥρη formatum, atque idem quod ὥρη significans, putaveris, quemadmodum ex ἀνάγκη fit ἀναγκαίη, ex σελήνη σεληναίη, ex Ἀθήνη Ἀθηναίη. Utramque et formationis et interpretationis rationem Æm. Portus proposuerat, optionem permittens lectori. Conf.* Ὥρη.

Ὥρη, ης, ἡ, 1. Tempus, *præsertim* Certum, Justum, Idoneum tempus. τὴν ὥρην (Certo, Definito *diei* tempore, Justo tempore) ἐπαγινέειν σφι αἶγας, ii. 2. *m.* γαμέει μιν ἐς γάμου ὥρην ἀπικομένην, vi. 61. *extr.* κομιδῆς πέρι, τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν, Ad reditum quod adtinet, Commodum tempus sibi curæ esse futurum, viii. 19. *f.* ἦν μὲν τῆς ὥρης μέσον θέρος, Tempus (*anni*) quod adtinet, media æstas erat, viii. 12. *a.* φυλάξαντες τὴν αὐτὴν ὥρην, Observantes idem (*diei*) tempus, eamdem horam, viii. 14. *f. Cæterum* Horas diei *alibi* τὰ δυώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης *dicit*, ii. 109. *f.*

2. *al* Ὧραι *Nostro dicuntur* 1. Quadripartitæ per annum commutationes temporum. ὁ κύκλος τῶν ὡρέων ἐς τοῦτο περιἰὼν, ii. 4. *m.* Ægyptii δυώδεκα μέρεα διασάμενοι τῶν ὡρέων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν, duodecim partes quadripartitarum vicissitudinum temporum distribuerunt per annum; *id est*, Annum in duodecim partes distribuerunt, intra quas 12 partes quatuor temporum vicissitudines circulum suum absolverent, ii. 4. *a.* Græci tertio quoque anno unum mensem intercalabant,

Digitized by Google

τῶν ὡρέων εἵνεκα, ἵνα δὴ αἱ ὧραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι ἐς τὸ δέον, ii. 4. *a. et* i. 32. *a.* 2. Cœli atque aëris temperies, quæ in regione aliqua obtinet. *οἱ Ἴωνες τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ὡρέων ἐν τῷ καλλίστῳ ἱδρύμενοι πόλιας*, i. 142. *a. N.* (*ubi perperam olim οὐρέων, alii ὀρέων,*) *οἱ Αἰολέες χώρην ἔτυχον κτίσαντες ἀμείνω Ἰάνων, ὡρέων δὲ ἧκουσαν οὐκ ὁμοίως*, (*nempe οὐκ οὕτως εὖ,*) i. 149. *extr.* *Αἰγύπτιοι ὑγιηρότατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὡρέων εἵνεκεν, ὅτι οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὧραι, ἐν γὰρ τῇσι μεταβολῇσι (τῶν ὡρέων) τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται*, ii. 77. *m.* *ἡ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κεκραμένας ἔλαχε*, iii. 106. *a.* *ἔχει ἡ Κυρηναίη χώρη τρεῖς ὥρας ἐν ἑωυτῇ*, iv. 199. *a.*

3. *Denique ὥρας etiam dicit Noster* Quatuor cœli plagas, *sive* Puncta cœli cardinalia *quæ vulgo vocantur.* *εἰ ἡ στάσις ἠλλαγτο τῶν ὡρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ μὲν νῦν ὁ βορέης τε καὶ ὁ χειμὼν ἐστᾶσι, ταύτῃ τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις καὶ τῆς μεσαμβρίης, et cet.* ii. 26. *a.*

Ὥρη, ης, ἡ, i. *q.* φροντὶς, Cura, Ratio quæ habetur *alicujus.* *μηδεμίην ὥρην ἔχων ἀφρασθεισέων γυναικῶν*, ii. 4. *m. pro quo est* λόγον οὐδένα ποιήσασθαι *paulo post* ibid. *τῆς οὐδεμίη ἔσται ὥρη ἀπολλυμένης*, iii. 155. *m.* *ὥρην ἐποιήσαντο οὐδεμίην, cui opponitur,* σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο, ix. 8. *b.*

Ὡρύεσθαι, Ululare, Inconditum clamorem tollere, *non solum in Dolore et Mœstitia, ut βοῶσι ὠρυόμενοι*, iii. 117. *f. sed et in Lætitia, ut ἀγάμενοι τῇ πυρῇ ὠρύονται*, iv. 75. *a. N. ubi verbum hoc minime indigebat virorum doctorum opera, certatim medelam adferre conantium. Sic certe etiam Latino verbo* Ululare *utuntur Romani scriptores, in his Julius Cæsar, apud quem* (*Bell. Gall.* v. 37.) Suo more *Galli* victoriam conclamant atque ululatum tollunt.

Ὡς *particula, Latinis particulis* Ut, Uti, *respondens; cujus de vario usu et constructione apud Herodotum occurrente potiora quædam momenta notamus.*

I. *ὡς particula, ubi ad præcedentem* οὕτω (*sive expressam, sive subintellectam*) *refertur, modo cum Indicativo, modo cum Infinitivo construitur.* *τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οὕτω ἐγένοντο, ὡς—σφέας ἐκέλευε*, i. 168. *a.* *οὕτω κλειὴ ἐγίνετο, ὡς καὶ πάντες—ἔμαθον*, ii. 135. *f.* *ὑψηλὸν οὕτω δή τι λέγεται, ὡς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἷά τε εἶναι ἰδέσθαι*, iv. 184. *f. ubi quidem Infinitivus* εἶναι *videri potest a verbo* λέγεται *pendere.* οὐκ (*nempe* οὐκ οὕτω μεγάλα) *ὡς ἐς πυραμίδα τοιαύτην ἀπικέσθαι*, ii. 135. *a.*

Sed subinde, ubi post adverbium οὕτω, *aut post adjectivum* τοιόσδε, *desiderabas ὡς particulam cum verbo finito constructam, amat Noster omittere istam particulam, eoque asyndeto major quædam vis accidit orationi.* *ῥώμη σώματος τοιήδε (ὑπῆν αὐτοῖς), ἀεθλοφόροι ἔσαν ἀμφότεροι*, i. 31. *a.* *οὕτω ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας*, iii. 12. *m.* (*ubi præcessit,* ἀσθενέες οὕτω, *ὥστε—διατετρανέεις.*) *Interdum eodem loco, ubi ὡς desiderabas, ponitur Pronomen relativum, aut particula quædam relativa.* *κρήνη οὕτω ἐοῦσα πικρὴ, ἡ—κιρνᾷ τὸν Ὕπανιν*, iv. 52. *m. N. Eodem referus istud,* προφάσιος δὲ τῆσδε, δηλαδὴ αὐτὸς μὲν ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκίθῃσι, iv. 135. *m. ubi præter necessitatem Reizius ante* αὐτὸς μὲν *particulam ὡς inseruit, quam veteres libri ignorant omnes.* νῆσον ἥδε ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι, τὴν τῶν τις ἐπιχωρίων *etc.* iii. 120. *f. ubi* τὴν, *Ionice pro* ἣν *positum, idem ac ὡς* αὐτὴν *valet.* δυσχείμερος χώρη οὕτω δή τί ἐστι, ἔνθα τοὺς μὲν ὀκτὼ τῶν μηνῶν *etc.* iv. 28. *a. ubi* ἔνθα, *idem valens ac* ἐν ᾗ, *ponitur pro* ὡς ἐν αὐτῇ.

II. *ὡς, ubi ad significandum Tempus adhibetur,* 1. *legitime cum verbo Finito construitur.* *ὡς ἐσήϊε*, (Ut, *vel* Postquam, ille introiit) εὐθὺς ἡ Πυθίη λέγει, i. 65. *m.* *ὡς δέ οἱ πάντες διετετάχατο, παραίνεσε etc.* i. 80. *m. Sic et* ὡς—τάχιστα, Ut primum, Simulatque. *ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνει*, i. 11. *a.* *ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα*, i. 65. *f. Tum* i. 80. *f.* 141. *a.* 213. *m. et alibi.*

2. *In istis exemplis ὡς vim habet Conjunctionis; nonnihil diversa est ratio formulæ* ὡς τάχιστα, (*his vocibus proxime inter se junctis, nulla alia interserta,*) *quæ vim habet Adverbii,* Quam citissime, Quam primum. *ἐθέλων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπικέσθαι*, i. 66. *f. ubi* ὡς τάχιστα *idem sonat ac τὴν ταχίστην*, ibid. *pro quo alibi est* ὡς ποδῶν εἶχον, vi. 116. *a. m. N.* ix. 58. ix. 59. *b. et* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, viii. 107. *m.*

3. *Sed, ubi Conjunctionem* ὡς, *Tempus significantem, præcedit et sequitur oratio infinita, ibi ipsa etiam* ὡς *particula Infinitivum adsciscit. Sic,* ὡς δὲ παρεῖναι αὐτοὺς, *pro* ὡς παρῆσαν αὐτοὶ, i. 29. *f. N.* ὡς δέ μιν προστῆναι τοῦτο, i. 86. *m.* μετὰ δὲ, ὡς οὐ παύεσθαι, i. 94. *a. m.* ὡς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, i. 141. *a.* ὡς δὲ χέρσον γεγονέναι, ii. 99. *m. f.* τὸν δὲ, ὡς μαθεῖν τοῦτο, αὐτίκα συμβουλεύεσθαι, ii. 107. *m.* ὡς δὲ τὸν παῖδα ποιέειν τὰ προσταχθέντα, ii. 121, 5. *a.* ὡς δ' ἔμε οἴχεσθαι τὸν Αἰθίοπα, ii. 140. *a.* ὡς δ' ἐγερθῆναι τὸν Ἡρακλέα, iv. 9. *a.* ὡς δὲ περὶ Ἰαπυγίην γενέσθαι πλόοντας, vii. 170. *a. m.* ὡς δὲ ἐμβῆναι τάχιστα τὸν

Digitized by Google

βασιλέα, viii. 118. *f. Semel videri potuerat ὡς*, Quum *significans, cum Participio construi: ταῦτα ὡς ἀπηνεγθέντα*, (Hæc quum renunciata essent Cambysi) *εὖ δοκέειν οἱ εἰρῆσθαι*, iii. 14. *f. quo de loco vide infra, num.* vii.

III. *Post formulas hujusmodi, ὡς ἐμοὶ δοκέει, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, aliasque similes, ubi in proxime sequenti oratione Nominativum cum Verbo finito requireres, Accusativum cum Infinitivo ponere amat Noster. ὡς ἐμοὶ δοκέει, τὸ ἔθνος σύδαμᾶ μεγάλως αὐξηθῆναι*, i. 58. *f. N. qui locus si difficultate quadam premi videtur, ecce alios planissimos. ὡς δ' ἐγὼ ἤκουσα, εἶναι αὐτὸν etc.* iv. 76. *f. ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, δύο μηνῶν αὐτὸ εἶναι τῆς ὁδοῦ*, ii. 8. *a. m. ὡς δ' ἐγὼ πυνθάνομαι, τὸν Σάλμοξιν τοῦτον δουλεῦσαι ἐν Σάμῳ*, iv. 95. *a. ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι, νεώτατον εἶναι τὸ σφέτερον*, iv. 5. *a. ὡς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκοῦργον ἀγαγέσθαι ταῦτα*, i. 65. *f. ὡς δὲ Ἀθηναῖοι λέγουσι, δικαίως ἐξελάσαι*, vi. 137. *m. Quibus omnibus locis quod in Adnot. ad* i. 58. *f. dixi, Infinitivum pendere a subintellecto repetito verbo δοκέει, ἤκουσα, λέγουσι etc., id firmatur locis hujusmodi, ubi discerte repetitum verbum est, ὡς δὲ ὁ ματαιότερος λόγος ὥρμηται, λέγεται Πολυκράτεα δοῦναι*, iii. 56. *m.* (*ubi vide quæ adnotavimus.*) *ὡς δὲ ἐλάσαι, ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω*, ix. 32. *f.*

IV. *Non modo ὡς ἐμοὶ δοκέει* (*verbo Finito*) *dicit Noster, sed et in eamdem fere sententiam Infinitivo utitur, ὡς ἐμοὶ δοκέειν*, Ut (Quatenus, Quantum) mihi videtur, Ad meam quod adtinet opinionem, ii. 124. *m.* vi. 95. *f.* (*cum Var. Lect.*) viii. 30. *m. Similiter eadem particula cum aliis Infinitivis jungitur. ὡς εἰπεῖν λέγῳ, ὡς λόγῳ εἰπεῖν*, Ut sic dicam, Vere dixerim, ii. 53. *a. N.* 184. *m. ὡς ἐλάσαι, et ὡς ἐπεισάσαι*, Ut conjicias, Quatenus conjicere licet, i. 32. *f.* ix. 32. *f. Rursus, ὡς εἰκάσαι* (Quatenus conferre inter se licet) *βασιληΐην τε καὶ πολιτηΐην*, ix. 34. *a. ὡς ἐμὲ εὖ μεμνῆσθαι* (Si, *aut* Quatenus, equidem bene memini) *τὰ ὁ ἐρωτεύς μοι ἔφη*, ii. 125. *f. Pro eo quod ait, λέγω δὲ, ὡς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν*, iv. 99. *f. poterat brevius ὡς—συμβαλ. dicere*, Ut conferam; *quemadmodum ὡς εἰκάσαι τὴν βασιλ. sed plenius ibi ὡς εἶναι συμβαλέειν dicit, ubi εἶναι videri possit idem ac ἐξεῖναι valere*, Quatenus licet exigua hæc cum magnis conferre. *Eamdem in sententiam, ὄντα εἶναι, ait, σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν*, ii. 10. *a. ubi alii quidem ὡς tenent, ac fortasse ὡς γε scriptum oportebat.*

Sed alibi passim eadem formula ὡς εἶναι aliam in sententiam utitur Scriptor, ita tamen, ut ibi etiam, sicuti loco paulo ante citato, verbum εἶναι saltem sententia abesse potuisse videatur. μεγάλα ἐπηρτο χρήματα, ὡς ἂν εἶναι Ῥοδώπιν, ἀπὸ οὐκ ὡς γε etc. ii. 135. *a. ubi alii quidem Ῥοδώπιος corrigunt, alii Ῥοδώπι, sed in Ῥοδώπιν consentiunt vett. libri omnes. Ibi Valla, pro ἂν εἶναι, cum ms. Arch. ἀνεῖναι legens, hariolando convertit*, quæ Rhodopis transcenderent; *quorum verborum loco Gronovius hæc posuit*, ut esset Rhodopis; *quæ in hanc partem Wesselingius accepit*, ut Rhodopis esse potuerit. *Rectius Henr. Stephanus, et ex mente auctoris*, Pro Rhodopis quidem conditione. *Possea fere ad verbum reddere*, Ut quæ Rhodopis esset; *et brevius etiam, et ad Latini sermonis usum magis adcommodate*, Ut Rhodopis: *etenim, verum si quæris, infinitivus εἶναι in ista formula propemodum prorsus abundat; et ὡς εἶναι Ῥοδώπιν idem valet ac si ὡς Ῥοδῶπις dixisset.* (*conf. voc.* Εἶναι, *num.* 2.) *Valet autem in ista orationis connexione*, Ut Rhodopis, *idem atque*, Quatenus mulier talis, qualis Rhodopis, ingentes opes comparare potest.

Similem rationem habet id quod iv. 81. *a. legitur, ubi ait*, De Scytharum numero valde dissentientes audivisse se sermones, *καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναι σφέας, καὶ ὀλίγους*, (*intellige, καὶ κάρτα ὀλίγους,*) *ὡς Σκύθας εἶναι. Ibi postrema verba equidem olim cum Larchero sic accoeperam*, Si (*vel*, Quatenus) de vere nominatis Scythis *quæras. At in hanc sententiam dicturus Scriptor erat ὡς ἀληθέως* (*vel ὡς γνησίως aut γνησίους*) *Σκύθας εἶναι. Valla breviter, haud satis scio qua sententia*, Utique Scythas; *quæ Latina Gron. et Wess. tenuerunt. Commodius Latine reddes*, Ut quidem Scythas; *nempe*, Alii admodum paucos esse dixerunt; numerum Scytharum ediderunt nimis exiguum Pro ratione illius populi, *quippe quem esse numerosissimum norunt aut certe existimant omnes.*

Eadem formula ὡς εἶναι utitur Noster ii. 8. *m. f. τὸ ἀπὸ Ἡλιουπόλιος οὐκέτι πολλὸν χωρίον, ὡς εἶναι Αἰγύπτου. Valla*, Non multorum spatiorum iter quod Ægypti sit. *Wess. cum Gron.* Non ampla regio est ut Ægypti sit. *Larcher*, Le pays, quoiqu'il appartienne à l'Egypte, n'est pas d'une grande étendue. *Nos olim*, Non multum in latitudinem patet regio quæ Ægyptus esse censetur. *Auctoris mentem rectius expresseris, verba ὡς εἶναι Αἰγύπτου his Latinis si reddideris*, Pro reliqua Ægypti latitudine.

V. *Pro plenore locutione ὡς ἐμοὶ δοκέειν, omissa ὡς particula brevius dicitur ἐμοὶ δοκέειν, aut δοκέειν ἐμοί: cujus gene-*

Digitized by Google

vis plura exempla sub voce Δεκέων collegi. Sic οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπών, i. 61. *f. pro ὡς οὐ πολλῷ etc. Similiter ad Infinitivum εἶναι, ubi abundare videtur, subintelligi ὡς potuerit.* (*Vide* Εἶναι, *num.* 2.) *Sed aliorum verborum in Infinitivo modo positorum eadem subinde elliptica ratio est. ὑπῆφον τὴν ἀκρόπολιν πᾶσαν ταύτην καλεῖσθαι*, i. 176. *m. intellige ὡς πᾶσαν etc. τοὺς ἐτησίας εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμὸν*, ii. 20. *a. possis τοῦ πληθύειν intelligere, possis vero perinde etiam ὡς πληθύειν.*

VI. Ὡς *sæpe idem fere ac ὅτι valet, et cum Optativo construitur, ubi Latine Accusativus cum Infinitivo sequitur.* ἦλθε ἀγγελίη, *ὡς* ἡλώκοι *τὸ τεῖχος*, i. 83. *b. πυνθάνεται ὡς ἡ βασιληίη περιελήλιθοι*, iii. 140. *a. ἀποδέξασθαι γνώμην, ὡς χρεὸν εἴη etc.* ix. 58. *f. Jungunt ὡς et ὅτι libri nonnulli*, vii. 238. *a. ἀσηκοὺς ὡς ὅτι βασιλεὺς ἦν. Sed ibi ὡς particula haud dubie nata est ex terminatione vocis præcedentis temere repetita.*

VII. *Satis pervulgatus est usus hujus particulæ quatenus* Tamquam, Quasi, Utpote, Nempe, Quippe, *et similia significat: nonnulla tamen adponamus exempla in Musis occurrentia. ὡς εἰ*, Tamquam si (Perinde ac si) *τῆς Ἰασονίης ἄλλο ἔθνος νέμοιτο τὴν ἤπειρον*, iv. 99. *f. παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἄνδρα Μακεδόνα, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ*, v. 20. *f. ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος*, iii. 156. *a. N. ἐκήδοντο ὡς ἀναπρασόμενοι τοὺς Ἕλληνας*, Tamquam (Quasi) primo impetu oppressuri Græcos, ix. 59. *extr. τὰ ἀγάλματα ταῦτα, ὡς σφετέρων ξύλων ἐόντα*, (Ut quæ, Quippe quæ, ex lignis ipsorum confecta essent) *ἐξανασπᾶν*, v. 85. *a. ἐκστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα, ὡς ἄλλα φρονεόντων*, Ut qui (Qui nempe) alia sentirent, ix. 54. *a. Interdum abesse, salva sententia, poterat hæc particula, ubi tamen locum suum tuetur. πέρην διαβαίνει, ὡς ἀμήσων τὸν σῖτον*, vi. 28. *m. ἐξῆγον αὐτοὺς ὡς ἀπολέοντες*, vi. 91. *m. N. Sic et, ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα, εὖ δοκέειν οἱ (λέγεται) εἰρῆσθαι*, Hæc renunciata scilicet Cambysi, commode dicta ei visa sunt, iii. 14. *f. ubi haud satis caussæ fuisse videtur, cur contra librorum consensum ὡς in ὡς mutaret Schæf. ὡς ἐκ κακῶν, ἐχάρη*, ix. 101. *a. Potuerat brevius dicere, ἐκ κακῶν ἐχάρη: Nunc adjecta ὡς particula significat*, Ut post mala (Quatenus re male gesta fieri potuit) gavisus est.

Ejusdem particulæ cum Participio verbi constructæ exempla nonnulla supra, ad voc. Ἕκαστος, *num.* 3. *adposita sunt, quibus pauca hic adjicio. ὡς cum Genitivo Participii absolute posito habes* viii. 144. *f. νῦν δέ, ὡς οὔτων ἐχόντων, στρατιὴν ἐκπέμπετε*, Nunc, quum hæc ita se habeant; *ubi, ex aliorum usu Scriptorum, abesse ὡς potuerat; nunc, si Latine exprimere particulam velis*, Quippe quum, *dixeris. ὡς cum Nominativo vel Accusativo absoluto Participii: ὡς ἂν μεταβεβλημένον μοι,— ἡσυχοι ἦστε*, vii. 18. *f. κατηλόγησε τούτου (τοῦ χωρίου), ὡς ἐὸν ἔμαχον*, i. 84. *m. f. N.*

VIII. Ὡς *an Herodotus, sicut Attici scriptores, subinde etiam pro ὡς vel πρὸς usurparit, dubitari potest. Vide Var. Lect. et Not. ad* ii. 135. *extr. et* ii. 121, 109. *cum Var. Lect.* i. 116, 3. ii. 139. *extr.* iii. 37, 3. *et* 140, 5. *Pro* Fere, Circiter, *accipi potest in formula ὡς τὸ ἐπὶπαν*, Fere semper, *id est*, Ut plurimum; (*vide* Ἐπίπαν.) *et in ὡς εἴκοσι*, v. 83. *m. nisi ibi genuina auctoris scriptura ex fuerit, quæ olim edita erat, στάδια δὲ μάλιστα—ὡς εἴκοσι.*

Ὡς, *i. q. οὕτως*, Sic, Ita, Similiter. *ὡς δὲ καὶ Βαρκαίοι—ἕτερα τοιαῦτα ἐκόλφησαν*, iii. 13. *f.* 109. *a. πάντα ποιῆσαι τοὺς Ναξίους, —ὡς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους νησιώτας*, v. 30. *extr. ὡς δὲ καὶ Ἀμαρτιῆται*, ix. 35. *a. Aliquoties ὡς, quod libri dabant, in ὡς mutavit Schæf. ubi nil necesse fuisse videtur. Vide Var. Lect. ad* iii. 37, 3 *seq. et ad* iii. 14, 45. *De posteriore loco paulo ante dictum est, ad voc.* Ὡς, *num.* vii. *Semel etiam nos cum Schæf. ὡς posuimus, ubi teneri ὡς potuerat, quod tenent veteres libri omnes: ζώσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε ὡς ἄρα ἀνθρώποισι etc.* Quemadmodum (*vel* Quippe) nimirum *etc.* iv. 205.

Ὡσαύτως, Pariter, Similiter. *καὶ Κίσσια ὡσαύτως*, vii. 86. *a. ὡσαύτως καὶ*, Eodem modo quo. *Βάκτριοι (ἵππεῖς) ἐσκευάδατο ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ πεζῷ*, vii. 86. *a. Pro ὡσαύτως δὲ, amat Noster, ὡς δ' αὖτως vel ὡς δὲ αὖτως ponere*, i. 215. *m.* ii. 67. *a. (cum. Var. Lect.)* vii. 86. *b.* ix. 81. *extr.*

Ὥσπερ, *idem fere quod ὡς. Sic ὅσπερ εἶχον, ut ὡς εἶχον*, È vestigio, ii. 121, 4. *m. ὅσπερ γε τὰ περὶ Ἴλιον*, ii. 10. *a. ubi vide Var. Lect.*

Ὥστε, 1. *i. q. ὡς, quatenus* Ut, Ita ut, *significat. οἷα δὴ εἶναι, ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβῆκοι τῷπερ ἐκεῖνος εἶπε*, i. 86. *m. N. (conf. Olos.) ἀσθενέες οὔτω, ὥστε— διωτετραφέναι*, iii. 12. *a. συνήνεικε ὥστε ἄνδρα ἀπηλικιέστερον παρεῖναι*, iii. 14. *m. ὥστε ἀποπλῆσαι τῶν χρησμῶν*, Ita ut (*sive*, Quo factum est ut) ea res impleret oraculum, viii. 96. *m.*

2. *ὥστε, i. q. ἅτε, vel i. q. ὡς*, Quippe, Utpote, *significans. ὥστε δὴ θαλασσοκράτορες ἐόντες*, v. 83. *m. (ubi paulo ante, ἅτε δὲ διάφοροι ἐόντες.) ὥστε δὲ ταῦτα νομίζων*, i. 8. *m. τὸ ἑωυτοῦ ἐτόλεε, ὥστε ἀναμφήκοντος αἰεὶ τοῦ θεράποντος*, vi. 94. *a. ὥστε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἑστώτων συχνῶν Περσέων*, viii. 118. *m.*

Digitized by Google

3. *Pro ἐῳ, quod alibi ὡς εἶναι dicit Noster, (qua de formula vide* Ὡς, *num.* iv.) *legitur ὥστε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλέειν, at ibi videtur ὡς γε εἶναι utique legendum, ut in Var. Lect. monuimus.*

Ὠτακουστέειν, Arrectis auribus auscultare et observare quid dicatur, Cupide captare rumores. *ὠτακουστέοντες δκη τρέσσεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα*, viii. 130. *extr.*

Ὠυτὸς, *sive* Αὐτὸς *pingere malueris, aut* Αὐτὸς, (*vulgo quidem* ὠυτὸς, *leni spiritu, in scriptis libris; et* ὦυτὸς, *cum punctis diæreticis, in edd. Ioniæ pro* ὁ αὐτὸς) Idem. (*conf.* Αὐτὸς, *num.* 5. *et* Ταυτό.) *De Punctis diæreticis, quæ ignorant scripti libri, vide Var. Lect. ad Herodoti Proœm. l.* 3. *et conf. quæ supra ad voc.* Ταυτὸ *monuimus. Ad spiritum quod attinet, vide Var. Lect. ad* ii. 79. *a. quo loco Lenem quidem spiritum in verbis istis,* συμφέρεται δὲ ὠυτὸς εἶναι τὸν οἱ *etc. tenui cum superioribus editis et mastis; sed et ibi pronti in sequentibus feci, Asperum spiritum cum Schæf. positum velim.* ὠυτὸς θεὸς, Idem deus, iv. 119. *m. f.* ὠυτὸς οὐνομαζόμενος, οὐκ ἐὼν ὠυτὸς, v. 52. *m. f.* ναύαρχος ἐπῆν ὠυτὸς ὅστερ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, viii. 42. *m. ubi Asperum spiritum recte præfert ms. F. Pluralis,* ὦυτοι *vel* αὐτοί. ἐν περιτροπῇ ἑκαρπούντο, οὐδαμὰ ὦυτοὶ, ii. 168. *m. cum Var. Lect.* ὦυτοὶ (*sic hic Edd. omnes*) νῦν ἂν εἶεν φλαυρότεροι, ix. 27. *m. Sic iterum* ὦυτοὶ *Edd. omnes* ix. 64. *m.*

Ὠφελέειν, Juvare, Prodesse. Ὀροίτης ὠφέλει μὲν Πέρσας οὐδὲν, iii. 126. *a. ubi mireris nullo ex codice Ionicam verbi formam* ὠφέλεε *adferri. Conf.* Προσωφελέειν.

Ὠφελίη, ἡ, (*Ion. pro* ὠφέλεια) Utilitas. βούλευμα ἀπ' οὗ Ἴωσι ἔμελλε οὐδεμίη ὠφελίη ἔσεσθαι, v. 98. *a. τὴν ὠφελίην τῶν τειχέων—οὐ δύναμαι πυθέσθαι*, vii. 139. *m. f.*

DEO GLORIA!

Digitized by Google

Digitized by Google

INDEX LOCORUM

TEXTUS, VERSIONIS, VARIETATIS LECTIONIS ET NOTARUM

EDITIONIS ARGENTORATENSIS HERODOTI, QUI IN LEXICO HERODOTEO PARTIM ILLUSTRANTUR, PARTIM SUPPLENTUR VEL EMENDANTUR.

Index hic, quem utilem atque acceptum fore possessoribus editionis Herodoteæ judicavit illustris Editor, debetur studio *Caroli Henrici Bœgneri*, Theologiæ Candidati, qui mecum plagularum emendandarum curam partitus est, quam SCHWEIGHÆUSERUS, V. Cl., oculorum acie destitutus, ipse suscipere non potuit, mihique demandavit. Scr. Argentorati a. d. 1 Decembris MDCCCXXIII.

Jo. GEORG. DAHLER, Th. D. et Prof. in Academia Argent.

I. *In Textu.*

Lib. I.

CAP.	LIN.		
18	12	*voce*	Συνεπελαφρύνειν.
27	9	—	Νόος. *num.* 2.
41	10	—	Χρεὼν.
51	13	—	Τέσσερες.
57	8	—	Οἰκίζειν.
68	29	—	Πειρᾶσθαι.
79	5 *sq.*	—	Ἐπικαταλαμβάνειν.
106	4 *sq.*	—	Χωρὶς. *Adverb.*
115	15	—	Ὧδε.
119	15	—	Ἐπίπλεος.
123	18	—	Βιβλίον.
123	21	—	Γλῶσσα. *sub finem.*
124	2	—	Βιβλίον.
125	4 *sq.*	—	Βιβλίον.
125	11	—	Δὲ. *num.* 3.
137	8	—	Ἔρδειν.
145	8	—	Ὄτευ.
181	2	—	Περιθέειν.
185	13 *sq.*	—	Θάλασσα *et* Καταπλέειν. *num.* 2.
188	4	—	Σκευάζειν. *Pass.*
196	14	—	Πολιήτης.
202	19	—	Τεσσεραδκοντα.
211	11	—	Βασίλεια.
213	3	—	Βασίλεια.

Lib. II.

CAP.	LIN.		
7	2	*voce*	Ἄνυδρος.
45	17	—	Εὐμένεια.
79	5	—	Ὄντὸς.
99	6	—	Οὗτος.
113	1 *sq.*	—	Ἱστορέειν.
117	2	—	Δηλοῦν.

Lib. III.

9	13	—	Ἐξικνέεσθαι.
45	8	—	Ἀντιάζειν.
72	29	—	Διαδεικνύειν. *Pass.*
91	14 *sq.*	—	Μυριὰς.
148	9	—	Ἄν.
150	8	—	Εἷς.
159	13	—	Μυριὰς.

Lib. IV.

11	15 *sq.*	—	Ἀμαχητὶ.
33	23	—	Ἐπισκήπτειν. *num.* 2.
49	14 *sq.*	—	Ἐσδιδόναι.
87	4	—	Ἐπὶ. *num.* 3.
127	13	—	Κήρυξ.
140	11	—	Ἀντιπολέμιος.
205	4	—	Ὡς.

Digitized by Google

Lib. V.

CAP.	LIN.		
58	8 *sq.*	voce	Χωρίον.
92 (5)	82	—	Πίσυνος.
95	8	—	Ἕταρος.

Lib. VI.

17	5	—	Γαυλὸς. *num.* 2.
60	5	—	Ἐπιτιθέναι. *Med. num.* 2.
84	16	—	Τόσος.
128	6	—	Συνεστὴς.
130	9	—	Ἀξίωσις *et* Γαμέειν.

Lib. VII.

4	2	—	Ὁρμᾶν. *Passiv. num.* 3.
6	4 *sq.*	—	Συλλαμβάνειν. *num.* 3.
33	8	—	Διαπασσαλεύειν.
49	12	—	Ἄνθρωπος.
60	1 *sq.*	—	Ἀριθμὸς.
118	3	—	Οἰκίον.

CAP.	LIN.		
144	7 *sq.*	voce	Λέγειν. *Activ. num.* 5.
170	17	—	Οἰκίζειν.
193	4	—	Ἰθὺς. *Fœm.*
203	7 *sq.*	—	Ναυτικὸς.
218	6	—	Ἐνδύνειν.

Lib. VIII.

16	11	—	Δεινὸς. *num.* 4. *et* Τρέπειν.
62	1	—	Λόγος. *num.* ii. 3. 1. *et* Σημαίνειν. *num.* 1.
72	11	—	Ἐπικερτομέειν.
93	9	—	Δεινὸς. *num.* 4.
109	2	—	Μεταβάλλειν. *num.* 2.

Lib. IX.

10	6	—	Εἶλως.
95	4	—	Ἐπὶ. *num.* iii. 4. *et* Ἐπιέναι (*ab* Εἶμι, *Eo.*) *num.* 3.

II. *In Versione.*

Lib. I.

9	10	—	Κοῖτος.
39	2	—	Συγγνώμη. *num.* 2.
61	10 *sq.*	—	Στασιώτης.
67	11	—	Θήκη. *num.* 1.
108	18	—	Οἰκήϊος. *num.* 1.
129	9	—	Λόγος. *num.* ii. 3. 1.
160	14	—	Ἀποδεικνύειν.
161	5	—	Ποιέειν. *Med. num.* 1.
163	8	—	Πᾶς. *num.* 3.
181	1 *sq.*	—	Θώρηξ.
191	32 *sq.*	—	Κάρτα.
199	15 *sq.*	—	Ἐπικαλέειν. *num.* 3.
203	13	—	Ἀρχὴ. *Accus. adv. pos.*

Lib. II.

8	16	—	Ὡς. *num.* iv.
19	11 *sq.*	—	Ἀπολείπειν. *num.* 2.
35	3	—	Λόγος. *num.* i. 1.
63	1 *sq.*	—	Ἱρὸν. *num.* 4.
69	8	—	Ἱρήϊον.
86	1 *sq.*	—	Κατῆσθαι.
92	24	—	Πυίγειν.
113	1 *sq.*	—	Ἱστορέειν.
125	13	—	Ἐξαιρέειν. *num.* i. 1.
148	4 *sq.*	—	Λόγος. *num.* i. 1.
161	17 *sq.*	—	Ἰθὺς. *Fœm.*

Lib. III.

34	15 *sq.*	—	Πρὸς. *num.* iii. 2.
38	22 *sq.*	—	Νόμος.
52	18 *sq.*	—	Ἐξεργάζεσθαι. *num.* 3.
61	8	—	Βασιλήϊος.
65	11	—	Οἰκήϊος.
78	20	—	Ἁλίσκειν.
84	8	—	Βουλεύειν. *num.* 2.
91	14 *sq.*	—	Μυριὰς.
94	10 *sq.*	—	Πρὸς. *num.* iii. 3.
109	4	—	Θορυβέεσθαι.
129	3	—	Θηρᾶν.
141	5	—	Στέλλειν. *num.* 2.
148	9	—	Ἄν. *initio.*

Lib. IV.

23	8	—	Γένειον.
23	20	—	Στεγνὸς.
26	8 *sq.*	—	Ἄγαλμα.
28	15	—	Ἀμφιλαφὴς.
46	16	—	Προσμιγνύειν. *num.* 1.
60	2	—	Ἱρὸν. *num.* 3.
81	4	—	Ὡς. *num.* iv.
95	16	—	Ἐν. *num.* 1.
119	11	—	Αὐτὸς. *num.* 5. *et* Πρήσσειν. *num.* 1.

Digitized by Google

Lib. V.

CAP.	LIN.	
20	19	voce Ἐπιδαφιλεύεσθαι.
61	8	— Ἐνδ. num. i. 1.
92(6)105		— Βωθὸς.
94	2	— Ἀπελαύνειν. Pass.
120	7	— Πολλὸς. num. 5.

Lib. VI.

52	16	— Κάρτα.
86 (1)	17	— Ἱκνέεσθαι.
89	7	— Ἀποδιδόναι. Part.
94	12	— Ἀδελφιδέος.
136	13	— Ἀδικίη.

Lib. VII.

6	20	— Χρὰν. num. i. 2.
16 (3)	28 sq.	— Συλλαμβάνειν. num. 1.
19	1	— Ὁρμᾷν. Pass. num. 3.
40	19	— Παραβαίνειν. num. 1.
130	8	— Γνωσιμαχέειν.
143	5 sq.	— Μὶν. num. 2.

CAP.	LIN.	
147	4	voce Λόγος. num. i. 1.
148	2	— Ἀπόπεμψις.
169	6	— Τιμώρημα.
179	2	— Παραβάλλειν. num. 1.

Lib. VIII.

61	8 sq.	— Λόγος. num. ii. 3. 1.
113	16	— Ἐν. num. 3.
133	2 sq.	— Ὁρμᾷν. Pass. num. 2.
134	8 sq.	— Κατακοιμᾷν.

Lib. IX.

2	11	— Ἔχειν. num. 4.
13	5 sq.	— Χρόνος.
27	3 sq.	— Προτιθέναι. num. 4.
83	3	— Θήκη. num. 2.

Vit. Hom.

33	14	— Ἤλεκτρον.

III. *In Varietate Lectionis.*

Lib. I.

5	19	— Οὐδαμᾶ.
35	9	— Ὦ.
67	9	— Ἅφλ.
73	3	— Μοῖρα. num. i.
84	20	— Βουλεύειν. num. 3.
88	6	— Κότερα.
99	5 sq.	— Χρᾷν. num. ii. 3. sub finem.
134	16	— Μάλα. num. i.
159	19	— Ὦ.
171	7	— Μακρὸς. Superl.
193	20	— Δένδρεον.
199	2	— Ἴζειν. Pass.
202	20	— Κατοικέειν.
207	23	— Ἰθὺ et Ἰθὺς. Adverb.

Lib. II.

2	28	— Πρῶτος. num. 1.
10	12	— Μέγαθος. Plur.
17	18	— Ἰθὺς. Fem.
46	11	— Αἰπόλος.
75	8	— Καταχίειν.
147	12	— Χρᾷν. num. ii. 2.

Lib. III.

65	27	— Οἰκήϊος. num. 1.

72	20	— Ἀληθείη.
108	4	— Πρόνοια.
135	1	— Φάναι.

Lib. IV.

50	4	— Ἐπιμετέειν. num. 1.
88	4	— Ζευγνύναι.
135	9	— Ὡς. num. i.
159	22	— Παραχρᾶσθαι.

Lib. V.

69	6 sq.	— Μοῖρα.
72	16	— Ἱερείη.
89	6	— Ἐπὶ. num. i. 7.

Lib. VI.

36	13	— Ζημιοῦν.
44	10	— Ἄθως.
115	7	— Ἐπινοέειν. Pass.
119	13 sq.	— Κηλωνήϊον.
131	1	— Ἀμφὶ. cum Gen.

Lib. VII.

117	2	— Ξυμμίξας.

Digitized by Google

CAP.	LIN.		
135	6	*voce*	Ἐστιᾶν.
149	6	—	Ἀνδροῦσθαι.
168	22	—	Ἀντιοῦσθαι.
188	19	—	Χρῆμα. *num.* 2.
238	2	—	Ὡς. *num.* vi.

Lib. VIII.

2	5 *sq.*	—	Κάρτος.
4	5	—	Δρησμὸς.
18	6	*voce*	Δρησμὸς.

Lib. IX.

31	26	—	Κατειλέειν.
33	21	—	Δεινὸς. *num.* 4.
76	13	—	Δουλοσύνη.
95	4	—	Ἐπὶ. *num.* iii. 4. *et* Ἐπιέναι. (*ab* Ἐλμι, *Eo.*) *num.* 3.

IV. *In Notis.*

Lib. I.

1	11	—	Ἐξεμπολᾷν.
4	7	—	Οὐδεὶς. *Fem.*
17	12	—	Ἔργον.
30	15 *sq.*	—	Ἐπέρχεσθαι. *num.* 4.
30	17 *sq.*	—	Ἐπιστρεφέως.
31	26	—	Ἰρὸν. *num.* i.
40	2 *sq.*	—	Τῇ. *num.* 3.
49	5	—	Ἄλλος.
58	7	—	Ὡς. *num.* iii.
76	11	—	Ὁρμᾷν. *num.* 2.
79	14	—	Ἱππεύεσθαι.
84	22	—	Κατὰ. *num.* ii. 2.
86	17 *sq.*	—	Ἀναφέρειν. *num.* 5.
86	28 *sq.*	—	Οἷος.
102	12 *sq.*	—	Ἥκειν (εὖ).
108	24	—	Ὑπηρετέειν.
110	19 *sq.*	—	Διαχρᾶσθαι. *num.* 2.
120	33 *sq.*	—	Προφράζειν.
122	11	—	Ἰέναι.
134	16	—	Ἐπιτροπεύειν.
146	20	—	Ἐπεί τε *et* Ἔπειτεν.
164	4	—	Προΐσχεσθαι,
164	17	—	Χωρὶς. *Præp.*
172	9	—	Ἰρὸν. *num.* 2.
179	2	—	Ἵνα.
180	8 *sq.*	—	Αἱμασιὴ.
181	1 *sq.*	—	Θώρηξ.
181	10	—	Μάλα. *num.* i.
189	9 *sq.*	—	Ξυμψᾶν.

Lib. II.

4	3 *sq.*	—	Ὥρη. *num.* 2. 1.
6	6 *sq.*	—	Πλέθρον.
7	3	—	Ἵππιος.
7	12	—	Πληροῦν.
16	7	—	Μὴ. *num.* 2.
19	3	—	Χωρίον. *num.* 1.
19	10 *sq.*	—	Ἐπιλείπειν.
22	15	—	Ἀπολείπειν. *num.* 2.
25	12	—	Ἔτεόταται.
29	4	—	Ἱστορέειν.
33	10 *sq.*	—	Μέτρον.
35	10 *sq.*	—	Κρίκη.
37	18	—	Χὴν.
46	7	—	Τραγοσκελὴς.
48	9	—	Τεῳ. *encl.*
52	7	—	Ἐπεί τε *et* Ἔπειτεν.
77	11	—	Μεταβολὴ.
86	31 *sq.*	—	Θηκαῖος.
92	24	—	Πνίγειν.
100	16	—	Σποδὸς.
115	16	—	Ὑπολαμβάνειν. *num.* 3.
115	20 *sq.*	—	Ἔχειν. *num.* 1 *et* 9.
124	15	—	Τεῳ. *encl.*
124	25	—	Ἴσος.
135	7	—	Ὡς. *num.* iv.
136	19	—	Μνημόσυνον.
147	11	—	Μάλα. *num.* iii. 1.
171	4	—	Εὔστομα.
175	1 *sq.*	—	Ὅσος. *num.* 5.
180	4	—	Ἐπιβάλλειν. *num.* 3.

Lib. III.

4	11	—	Κατὰ. *num.* ii. 2.
12	17 *sq.*	—	Σκηπτροφέειν.
15	5	—	Ἐπίστασθαι. *num.* 1.
34	15 *sq.*	—	Πρὸς. *num.* iii. 2.
36	5	—	Προμηθὴη.
38	1 *sq.*	—	Παντακῆ.
38	3	—	Προστιθέναι. *num.* 4. *et* Προτιθέναι *num.* 1.
45	6	—	Φυλάσσειν. *Pass.*
48	3	—	Ἔχειν. *num.* 6.
59	5	—	Ἐξαιρέειν. *num.* ii.
65	3 *sq.*	—	Καταλαμβάνειν. *num.* 2.
65	28 *sq.*	—	Λοιπὸς.
65	36	—	Κατεργάζεσθαι, *num.* 2.
68	24	—	Συγκατῆσθαι.
73	8	—	Ἐπισκήπτειν. *num.* 2.
80	10	—	Καταρτᾶν.
80	34	—	Γνώμη. *num.* 2.
81	18	—	Γνώμη. *num.* 2.
91	14 *sq.*	—	Μυριὰς.
105	9	—	Κου. *encl.*
107	2	—	Χωρίον. *num.* 1.

Digitized by Google

CAP.	LIN.		
115	8	*sq. voce*	Οὗτος. *num.* 3.
115	9	—	Βαρβαρικὸς.
115	10	—	Μελετᾷν.
125	7	*sq.* —	Φρόνημα.
125	9	*sq.* —	Μεγαλοπρεπείη.
130	8	—	Ἔχειν. *num.* 3.
138	23	—	Ἅμα. *seq. Dat.*
151	10	—	Ἂν. *sub finem.*
156	8	—	Κοινὰ, τὰ.

Lib. IV.

5	16	—	Ἀπωθέειν.
11	11	—	Δέειν. *Pass. num.* 3.
28	12	—	Ὡραῖος. *num.* 2.
47	5	—	Τεῳ. *encl.*
58	4	—	Ἐπίχολος.
63	2	—	Νομίζειν. *num.* 2. (3).
64	9	—	Ὀργᾷν. *num.* 1.
66	4	—	Αἱρέειν. *num.* 5. *et* Ἀναιρέειν. *num.* 1.
75	7	—	Ὠρύεσθαι.
75	10	*sq.* —	Αἶβανος.
81	17	*sq.* —	Μιν. *num.* 1.
87	4	—	Ἐπὶ. *num.* i. 4.
103	3	*sq.* —	Ἀποφέρειν *et* Ἐπανάγειν. *num.* 4.
109	9	—	Πολλὸς. *num.* 2.
117	1	—	Νομίζειν. *num.* 2. (3).
129	13	—	Φέρειν. *num.* 6.
154	6	—	Ἐπὶ. *num.* ii. 9.
158	2	—	Παραιτέεσθαι.
166	9	—	Ποιέειν. *num.* 1.
166	12	—	Ἐπανίστασθαι.
188	7	—	Νέμειν. *num.* 3.
200	9	—	Ἐπίχαλκος.

Lib. V.

13	4	—	Κῃ. *encl.*
13	13	—	Ἕκαστος.
16	15*et*20	—	Καταπαντὸς.
20	19	—	Ἐπιδαφιλεύεσθαι.
22	4	*sq.* —	Ἐν. *num.* 2.
25	9	—	Σπαδίζειν.
38	9	*sq.* —	Δέειν. *num.* 3.
58	12	—	Φατίζειν.
63	7	—	Ἐξαιρέειν. *num.* 2.
71	3	—	Κομᾷν. *num.* 2.
72	16	—	Ἄδυτον.
73	5	—	Ἐκπολεμοῦν.
74	12	*sq.* —	Ὅπλον. *num.* 1.
78	1	*sq.* —	Παντακῇ.
83	10	—	Κομίζειν.
85	5	—	Πειρᾶν.
89	8	—	Ἐπέχειν. *num.* 3.
92(7)	130	—	Νεκρὸς.
106	11	*sq.* —	Αἰτίη.
121	4	—	Ἀναλαμβάνειν. *num.* 3.

CAP.	LIN.		
		Lib. VI.	
7	3	*sq. voce*	Πρόβουλος.
12	14	—	Ἔχειν. *num.* 2.
30	3	—	Ὁ. *num.* 2.
30	13	—	Περιστέλλειν.
68	1	*sq.* —	Οἵ.
75	5	—	Μανίη.
89	3	—	Χρᾶν.
89	7	—	Ἀποδιδόναι. *Med.*
89	10	—	Ὑστερέειν.
98	18	—	Ἐρξείης.
102	2	—	Καταργάζεσθαι. *num.* 2.
107	17	*sq.* —	Παρασκευάζειν. *num.* 2. *et* Παριστάναι. *num.* 2.
107	20	—	Μετέχειν.
127	11	—	Ἐκ. *num.* 4.
130	9	—	Ἀξίωσις.
138	23	—	Ἅμα. *seq. Dat.*

Lib. VII.

2 (3)	38	—	Αὐτὸς. *num.* 3.
6	13	—	Διαθέτης.
9	6	—	Ἀνάξιος.
26	12	—	Ἦ.
33	8	—	Διαπασσαλεύειν.
36	2	—	Ζευγνύναι.
36	25	—	Τλῆ. *num.* 2.
43	3	*sq.* —	Ἐπιλείπειν.
46	8	—	Ἐπέρχεσθαι. *num.* 4.
54	11	—	Ὠκινάκης.
56	9	—	Πᾶς. *num.* 4.
62	11	—	Ἅρπτειν.
89	17	—	Στέλλειν. *num.* 1.
96	6	—	Ἱστορίη.
99	9	*sq.* —	Λόγος. *num.* ii. 3. 2.
101	8	*sq.* —	Ὑπομένειν. *cum Accus.*
102	5	—	Ἔπακτος.
139	10	—	Τεῖχος *num.* 1.
139	24	—	Ῥέπειν.
141	2	—	Προβάλλειν.
143	15	—	Ἀρτέειν. *num.* 2.
145	6	—	Ἐγχειρέειν.
145	16	*sq.* —	Οὐδαμᾶ.
149	8	—	Πταῖσμα.
158	6	*sq.* —	Ἐπισκήπτειν. *num.* 1.
161	11	—	Ἀπελαύνειν. *Pass.*
184	14	*sq.* —	Ὅτι. *num.* 3.
196	4	*sq.* —	Τριταῖος.
197	15	—	Πᾶς. *num.* 2.
208	16	—	Ἀλογίη.
210	10	—	Αὐτὸς. *num.* 1.
237	13	—	Συμβουλεύειν. *Med.*

Lib. VIII.

5	6	—	Ἀπαίρειν.
11	4	*sq.* —	Στόμα. *num.* 1.

Digitized by Google

CAP.	LIN.		
27	12	voce	Ἐπιτιθέναι. *Med.* num. 2.
55	4	*sq.* —	Μαρτύριον.
60	11	—	Ἐς. num. 5.
62	2	—	Ἐπιστρέφεσθαι.
62	4	*sq.* —	Φέρειν. num. 4. *et* 6.
71	9	*sq.* —	Συγχοῦν. num. 2.
82	9	*sq.* —	Καταδέειν.
87	8	—	Νηῦς.
100	9	*sq.* —	Φέρειν. num. 6.
107	8	—	Πορεύεσθαι.
128	8	—	Πτεροῦν.
197	9	*sq.* —	Γάμος.

Lib. IX.

2	10	—	Λέγειν. num. 2.
21	2	—	Ἐπίμαχος.

Vit. Hom.

2	5	*sq.* —	Ἐπιλέγειν. *Med.* num. 3.
33	14	—	Ἤλεκτρον.

CAP.	LIN.		
27	1	*sq.* voce	Λέγος, num. i. 1.
49	4	—	Ψυχρὸς.
53	4	*sq.* —	Κατὰ. num. ii. 2.
57	2	—	Ἀρχὴ. *Accus. adverb.* pos.
58	12	*sq.* —	Ἐναποδείκνυσθαι.
66	9	—	Καταρτᾷν.
69	2	*sq.* —	Φόβος.
70	4	—	Φράσσειν. *Med.*
70	21	—	Φοβέειν.
76	13	—	Λύειν.
76	17	—	Ἔχειν. num. 1.
93	26	—	Πρὶν. num. 2.
100	2	—	Παρασκευάζειν. num. 2.
107	20	—	Πολλὸς. num. 8.
108	6	—	Ἔργειν. *Pass.*
109	7	*sq.* —	Πανοικίη.
121	5	—	Πολλὸς. num. 8.

Illustrantur Glossæ

Ad i.	65	—	Τριηκὰς.
Ad i.	215	—	Φάλαρα.

Digitized by Google

APPENDIX,

TRACTATUS QUOSDAM COMPLECTENS

DE DIALECTO IONICA:

NEMPE

I. Michaelis Maittaire, ex recensióne et cum additamentis Frid. Guil. Sturzii;

II. Gregorii Corinthii;

III. Grammatici Leidensis;

IV. Grammatici Meermanniani;

V. Grammatici Augustani.

PRÆMITTUNTUR

Observationes quædam generales, huc spectantes, in M. Maittaire libello de Græcæ linguæ Dialectis, necnon in editione *Schæferiana* Gregorii Corinthii ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ceterorumque supra laudatorum Grammaticorum, sparsim occurrentes.

Digitized by Google

Digitized by Google

APPENDIX.

Observationes quædam generales, ad *Dialectum Ionicam* pertinentes, in M. MAITTAIRE libello de Græcæ linguæ Dialectis, necnon in editione *Schæferiana* GREGORII CORINTHII ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ceterorumque eandem rem tractantium Grammaticorum, sparsim occurrentes.

1. Etsi enim varias Dialectorum terminationes atque idiomata satis collegisse videtur *Æm. Portus* in Lexico Dorico et Ionico, non tamen est quod huic tuto confidas, propter multa vitiosæ scripturæ menda, quæ etc.—*J. F. Reitzii Præf. in Gr. Ling. Dialect. recogn. opera M. Maittaire, p.* vii. *ed. Sturz.*

2. Quamvis enim satis actum de Dialectis videatur in ampla illa appendice, quam *H. Stephanus* Thesauro suo adnexuit, satisque grandem verborum per Dialectos mutatorum copiam dederit atque exposuerit *Æmilius Portus* in Lexico Dorico atque Ionico, de quo supra; tamen etc.—*J. F. Reitzii Præf. &c. p.* viii.—ix.

3. Ionica [dialecto] Thales, Democritus, Heraclitus et Pythagoras philosophabantur: Hanc Hippocrates Medicorum, Herodotus Historicorum Princeps, licet alienam, sua vernacula commutavere.—*Primæ edit. Præf. M. Maittaire de Gr. Ling. Dialect. p.* xvii.

4. Nam lingua Ἑλληνιστὴ, h. e. antiquissima et primitiva Græcorum, (v. Clem. Alex. stromm. 6, p. 679. A.) quæ eadem κοινὴ vocatur a Moschopulo ad Hesiod. p. 10. b. fuit ea, qua olim Thessali, inprimis Phthiotidis incolæ, et Macedones locuti sunt. Hæc lingua deinde, incertum quo tempore, peperit duas dialectos, Ionicam, quæ non diversa tum esset ab Attica, et Doricam sive Æolicam. Postquam vero Iones, duce Neleo, Codri filio, eam regionis in Asia maritimæ partem, quam antea Cares et Leleges incolebant, occupaverant, lingua eorum differre ab Attica cœpit, et Ionica dicta est.—*Maittaire Introd. in Gr. Dialect. ex Sturzii Addendis, p.* xxxiii.

5. DIALECTUS IONICA.

Ea est, qua usi sunt (ut plurimum) incolæ Asiæ minoris, et insularum quarundam adjacentium.

Eadem est ac Vetus Attica. Strabo l. 8. p. 333. A. *τὴν Ἰάδα τῇ παλαιᾷ Ἀττικῇ τὴν αὐτὴν φαμεν· καὶ γὰρ Ἴωνες ἐκαλοῦντο οἱ τότε Ἀττικοί.* hunc Strabonis locum citat Eustathius in Dionys. Περιηγ. p. 61. Cf. ad Il. *α*. p. 8. et Joh. Grammat. p. 364.

Digitized by Google

Herodotus Iones sic quadrifariam partitur 1, 142. γλῶσσαν δὲ οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι, ἀλλὰ (a) τρόπους τέσσερας παραγωγέων. Μίλητος μὲν οὖν πρώτη κέεται πόλις πρὸς μεσαμβρίην· μετὰ δὲ, Μυούς τε καὶ Πριήνη· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοίκηνται, κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναι σφι. αἵδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ· Ἔφεσος, Κολοφὼν, Λέβεδος, Τέως, Κλαζομεναὶ, Φώκαια. αὗται δὲ αἱ πόλιες τρῆσι πρότερον λεχθείσῃσι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφὶ δὲ ὁμοφωνέουσι. ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι Ἰάδες πόλιες, τῶν αἱ δύο μὲν νήσους οἰκέαται, Σάμον τε καὶ Χίον· ἡ δὲ μία ἐν τῇ ἠπείρῳ ἵδρυται, Ἐρυθραῖ. Χῖοι μέν νυν καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τώυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν μοῦνοι. Οὗτοι χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες γίνονται.

Salmasius in libro de Hellenistica c. 7. p. 427. scribit, Iones Athenis profectos, cum eandem linguam haberent cum Atthide prisca, statim ac versari cum Caribus (b) βαρβαροφώνοις cœperunt et Lelegibus, loquelam suam plane ἐκβαρβαρῶσαι. tunc ἑωϋτὸν dixerunt, λόγοισι, τρῶμα, Πηληϊάδεω, κραδίῃ, δεσπότεα et alia infinita, quæ barbariem redolent, ἀπελέσθαι quod Barbarum est; ita enim Scytha apud Aristophanem Thesmoph. 1016. 1125. 1137. pronuncíat πυλάξῃ, πείνεται, κεναλῇ. Cf. infra Maittaire de Dial. Ion. p. 122. C.

Idem etiam Atticis contigisse scribit Athenæus p. 122. A. Μακεδονίζοντας ἰδεῖν πολλοὺς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν.

Ionice scripserunt: (c) Abderitæ, (d) Abydenus historicus, (e) Agathocles Babylonius historicus, (f) Agathocles Cyzicenus historicus, (g) Alexander Ephesius historicus, (h) Amasis Rex Ægypti, (i) Anacreon Teius poeta, (k) Anaxarchus philosophus, (l) Anaximander Milesius historicus, (m) Anaximenes Milesius philosophus, (n) Antimachus Colophonius, (o) Aretæus Cappadox medicus, (p) Aristoxenus Pythagoreus, (q) Arrianus historicus in Indicis, (r) Artaxerxes

(a) [Quos Herodotus h. l. τρόπους τέσσερας παραγωγέων vocat, et paulo post χαρακτῆρας γλώσσης τέσσερας, pro iis Grammaticus Leidensis p. 303. dicit μεταπτώσεις δ'. v. Koen. ad Gregor. p. 228. et Fischer. l. l. p. 39. S.]

(b) Hom. Il. β. v. 867. Καταλ. v. 374.

(c) Senatus populique Abderitani Epistola ad Hippocratem apud 8. Sect. Hippocr. p. 5.

(d) Hujus fragmentum habetur apud Euseb. Præpar. Evang. 9. 12. 14. 41.

(e) Athen. p. 375. F. lege Casaub. notas p. 649.

(f) Athen. p. 649. F.

(g) Steph. de Urb. in Χαονία.

(h) Hujus Epistola ad Polycratem Sami Principem extat apud Epistol. Græcan. p. 455.

(i) Ἀναπαίστους ἔγραψεν Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. Suid.

(k) Hujus fragmentum nobis servavit Clem. Alex. Strom. l. 1. p. 287. A.

(l) Ἀναξίμανδρος ἱστορικὸς Μιλήσιος, τῇ Ἰάδι γεγραφώς. Diog. Laert. 2, 2.

(m) Hujus Epistolæ duæ ad Pythagoram leguntur apud Diog. Laert. 2, 4, et 5.

(n) Hujus reliquias collegit Car. Adol. Gottl. Schellenberg, Halæ 1786. 8.

(o) Aretæus natione Cappadox fuit, in qua regione, licet barbara, tres tamen Gentes Græcæ, Dorica, Ionica, et Æolica floruere.—Sua patria Lingua Ionica scribit. Jun. Paul. Crass. Præf. in Aret. apud Med. Art. Princ. [De Maittairii ipsius in Aretæum meritis pauca dixi in præfatione. S.]

(p) Hujus nonnulla occurrunt apud Stob. Serm. p. 132.

(q) Διαλαμβάνει τὸν τοῦ Νέαρχου περίπλουν Ἰωνικῇ φράσει, ἡ ἐπεγεγράφειν αὐτῷ βίβλος Ἰνδική. Phot. Biblioth. Cod. 91. p. 214.

(r) Artaxerxis Epistolas legimus apud Sect. 8. Hippocr. p. 3. 4. 5.

Digitized by Google

Rex Persarum, (*a*) Bias Prieneus unus e septem sapientibus, (*b*) Charon Lampsacenus historicus, (*c*) Ctesias Cnidius historicus, (*d*) Democrates philosophus, (*e*) Democritus Abderita sive (juxta alios) Milesius philosophus, (*f*) Empedocles Agrigentinus, (*g*) Epici poetæ, (*h*) Eusebius, (*i*) Hecatæus Milesius historicus, (*k*) Hellanicus historicus, (*l*) Heraclitus Ephesius philosophus, (*m*) Herodorus Heracleota historicus, (*n*) Herodotus Halicarnasseus historicus, (*o*) Hesiodus, (*p*) Hippocrates Cous medicus, (*q*) Homerus, (*r*) Lucianus Samosate-

(*a*) Hujus sententiæ quædam supersunt apud Diog. Laert. 1, 85.

(*b*) Hujus locum affert Athen. p. 520. D. [Charonis hujus, ut Hecatæi Milesii et Xanthi Lydi reliquias collegit Frid. Creuzerus, V. Ill. in Historicorum Græc. antiquissimor. fragm., Heidelb. 1806. 8. ubi locus a Maittairio laudatus legitur p. 117. sq. *S.*]

(*c*) Κτησίου τοῦ Κνιδίου τὰ Ἰνδικὰ, ἐν οἷς μᾶλλον Ἰωνίζει, Phot. Biblioth. Cod. 72. p. 144. κέχρηται τῇ Ἰωνικῇ διαλέκτῳ, εἰ καὶ μὴ δι' ὅλου, καθάπερ Ἡρόδοτος, ἀλλὰ κατ' ἐνίας τινὰς λέξεις, p. 134. Quædam Ctesiæ fragmenta occurrunt apud Stephan. de Urb. in voce Δυρβαῖοι, et apud Harpocrat. in voce Σκιάποδες. His adde quædam ex Historiis Parthicis Callimorphi cujusdam medici, apud Lucian. de Conscrib. Histor. p. 673. et alterius Anonymi apud eund. ibid. p. 674.

(*d*) Hujus sententias collegit Lucas Holstenius, et inter Opuscul. Mythol. Ethic. Physic. edidit Galeus p. 626—632.

(*e*) Hujus scripta enumerat Diog. Laert. 9, 46—49. Epistolæ ad Hippocratem apud 8. Sect. Hippocr. p. 19. 22. Ex eo multa excerpsit Stob. Serm. p. 4. 40. 55. 82. 104. etc. Eum Ionice loquentem Lucianus inducit in Vitarum Auctione.

(*f*) [Hujus reliquias collectas et illustratas dedi Lips. 1805. 8.

(*g*) Saltem πολλοὶ ἐποποιοί, ut dicit Grammaticus Leidensis p. 303. Cf. quæ post Bentleium notavi ad Empedoclem p. 95—98. *S.*]

(*h*) Hujus fragmenta crebra apud Stob. Serm. p. 58. 130. 137. 147. etc. Quis fuerit, incertus sum. Suidas mentionem facit Eusebii Arabii Sophistæ, et Eunapius Eusebii Myndo Cariæ oppido oriundi, in vita Maximi p. 81.

(*i*) Hujus meminerunt Athen. p. 70. B. et Steph. de Urb. in Ἄβαρνος, Δωδώνη, Τόπη, Χαλάστρα, Χάλυβες, Χελιδόνιοι, Χέμμις, Χοῖ, Ὠπίαι, etc. Hecatæum Abderitam habet Diog. Laert. 9, 69. Ἑκαταῖος Μιλήσιος τῇ διαλέκτῳ ἀκράτῳ Ἰδίᾳ καὶ οὐ μεμιγμένῃ χρησάμενος, οὐδὲ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ποικίλῃ. Hermogen. p. 513. [v. quæ monui in not. (*b*). *S.*]

(*k*) Locum ex ejus Persicis citat Steph. de Urb. in Χαλδαῖοι. Hellanicos duos fuisse, Lesbium alterum, alterum Milesium, notat Ger. Joh. Voss. in Histor. Gr. 1. 4. c. 5. [Hellanici Lesbii fragmenta collegi, et cum commentatione de ætate ejus, vita et scriptis, ubi de hac quoque quæstione expositum est, edidi Lipsiæ 1787. 8. *S.*]

(*l*) Hujus fragmenta quædam apud Diog. Laert. 1, 88. 8, 6. 9. 1—3. Epistola ad Darium apud eund. 9, 14. Sententiæ apud Stob. Serm. p. 48. 74. Hunc Ionice loquentem inducit Lucianus in Vitarum Auctione. Ejus tamen Epistolæ extant Attico, non Ionico stylo scriptæ inter Epistol. Græcan. p. 333. 334. etc.

(*m*) Fragmentum ex ejus historia de Hercule apud Steph. de Urb. in Ἰβηρίαι. Ἡρόδωρος Ἡρακλεώτης Athen. p. 474. F.

(*n*) Ἡρόδοτος τῆς Ἰάδος ἄριστος κανών. Dionys. Halic. tom. 2. p. 130. l. 20. Phot. Biblioth. Cod. 72. p. 56. Quamvis Urbe Dorica oriundus fuerit, tamen ἐν τῇ Σάμῳ τὴν Ἰάδα ἠσκήθη διάλεκτον. Suid. Ἡρόδοτον Λύξεω κρίνει κόνις ἥδε θανόντα, Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν, Δωριέων πάτρης βλαστόντ' ἄπο—Steph. de Urb. in Θούριοι. Ἡρόδοτος τῇ λέξει Ποιητικῇ κέχρηται διάλεκτον. Hermogen. p. 509. Ἡρόδοτος Ὁμηρικώτατος. Longin. 13, 7.

(*o*) V. Grammaticus Leidensis p. 303.

(*p*) Τῷ γένει Δωριεὺς, πόλεως δὲ Κῶ. Pætus ad Artaxerx. apud 8. Sect. Hippocr. p. 3. Coi quidem Dorice scribunt, sed et Ionismum admiscent, ut patet ex eorum responso ad Artaxerx. Ibid. p. 5. sed Hippocrates γέγονε μαθητὴς Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (Suid. et Soranus in ejus Vita.) a quo forsan Ionicam didicit. Galen. in lib. de fract.—τοῖς Ἀττικοῖς, ὧν τῇ διαλέκτῳ χρῆται κατά τι ὁ Ἱπποκράτης, ὡς ἀποφήνασθαι τινὰς αὐτὴν ἀρχαίαν Ἀτθίδα.

(*q*) V. Grammaticus Leidensis p. 303. et Gregor. p. 4.

(*r*) Ionice scripsit tractatus duos de Astrologia, et Syria Dea.

Digitized by Google

nus sophista, (*a*) Megasthenes historicus, (*b*) Menecrates Xanthius historicus, (*c*) Menippus Pergamenus geographus, (*d*) Mitylenæi, (*e*) Parmenides, (*f*) Pherecydes Syrius philosophus, (*g*) Phœnix Colophonius poeta, (*h*) Pittacus Mitylenæus unus e septem sapientibus, (*i*) Protàgoras Abderita vel Teius philosophus, (*k*) Pythagoras Samius philosophus, (*l*) Asinius Quadratus historicus, (*m*) Teii, (*n*) Thales Milesius unus e septem sapientibus, (*o*) Thessalus Hippocratis filius, (*p*) Thrasybulus Milesiorum tyrannus, (*q*) Vranius historicus, (*r*) Xanthus Lydus, (*s*) Xenophanes Colophonius poëta.—***Maittaire Introd. in Gr. Dial.*** p. xxxv.—xli.

6. Ἴάδος δὲ [φράσεως] Ἱπποκράτην τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Ἀλικαρνασέα Ἡρόδοτον, [κανόνα προθέμενοι], κτλ.—***Greg. Corinth. Præf. p. 6. ed. Schæfer.***

7. Ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ Ἴωνος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Κρεούσης, τῆς Ἐρεχθέως θυγατρὸς, ᾗ ἔγραψεν Ὅμηρος.—***Greg. Corinth. de Dialect. p. 10, et Gramm. Meermann. p. 627, iisdem fere verbis.***

8. Ἡ δὲ Ἰὰς ἀπὸ Ἴωνος· οὗτος γὰρ κτίσας πόλεις ιγ', ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰάδα προσηγόρευσεν. αἱ δὲ πόλεις εἰσὶν αὗται· Κλαζομεναὶ, Λέβεδος, Φώκαια, Πριήνη, Μίλητος, Μυκάλη, Ἐρυθραὶ, Τῖος, Σάμος, Κολοφὼν, Ἔφεσος, Χίος, Σμύρνα.—***Gramm. Meermann. p. 643.***

(*a*) Hujus fragmentum ex Abydeno affert Euseb. in Chron. p. 49. Ionice aut scriptum ab ipso Megasthene, aut ab Abydeno versum.

(*b*) Hujus locus legitur apud Dionys. Halic. Antiq. p. 38.

(*c*) Hujus periplum citat Steph. de Urb. in Χαλδία. de quo Ger. Joh. Voss. in Hist. Gr. l. 3. p. 388.

(*d*) Lege eorum concionem apud Thucyd. 3, 9—14.

(*e*) [Parmenidis Eleatæ fragmenta edidit Ge. Gust. Füllebornius, Zullichau. 1795. 8. *S.*]

(*f*) Pittaci auditor fuit. Diog. Laert. 1, 116. Hujus epistola ad Thaletem apud eund. 1, 122. et fragmentum apud Scholiast. (cujus nomen Steph. de Urb. in voce Ἄβαρνος notat fuisse Sophoclem.) Apollon. Argon. 3, 1185. et Athen. p. 470. C. At forsan hoc ad Pherecydem Historicum, illa ad Philosophum pertinet; duos enim fuisse Pherecydas monet Ger. Joh. Voss. in Hist. Gr. l. 1. c. 1. et l. 4. c. 4. [Omnino v. Pherecydis fragmenta, a me cum Acusilai fragmentis edita Geræ 1789. 8. *S.*]

(*g*) Hunc citat Athen. p. 530. sq.

(*h*) Ejus Epistola Ionismo et Dorismo aut Æolismo mixta ad Crœsum extat apud Diog. Laert. 1, 81.

(*i*) De eo lege Diog. Laert. 9, 50. sqq. et Steph. de Urb. in Ἄβδηρα. Hujus fragmentum affert Plutarchus in libro de consolatione ad Apollonium (T. VII. p. 360.) p. 118. E.

(*k*) Hujus dicta quædam apud Diog. Laert. 8, 9. sq. et Epistola ad Anaximenem apud eund. 8, 49. Ionice loquitur apud Lucian. in Vit. Auct. et ibidem Ἰωνικὸς vocatur p. 360. 361. 362. 363.

(*l*) Ejus Chiliadem Romanam citat Steph. de Urb. in Ἰβηρίαι Κοδράτος, Ῥωμαῖος ἱστορικὸς, ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιέ. ἐπέγραψε δὲ χιλιετηρίδα. Suid.

(*m*) Lege Teïorum diras apud Chishul. Antiq. Asiat. p. 99.

(*n*) Thaletis Epistolas ad Pherecydem et Solonem legimus apud Diog. Laert. 1, 43. sq.

(*o*) Thessali oratio ad Athenienses habetur apud 8. Sect. Hippocr. p. 25.

(*p*) Thrasybuli Epistola ad Periandrum apud Diog. Laert. 1, 100. lege eund. 1, 95. et Herodot. 1, 20.

(*q*) Vranii fragmenta exhibet Steph. de Urb. in Ἀβασηνοὶ et Ἐρυθρά.

(*r*) V. p. 5. ad not. (*b*).

(*s*) Hunc citat Athenæus p. 54. E. etc.

Digitized by Google

9. Ὑπόθεσις εἰς τὴν Ἰάδα.

οὗθος ὁ ἔλλην (sic) ἔσχε παῖδας δύο, Ἴωνα καὶ Ἀχαιόν. ἀπὸ μὲν οὖν Ἴωνος βασιλεύσαντος τὸν τόπον ἐκεῖνον Ἰω (sic) προσηγορεύθη, ἀπὸ Ἀχαιοῦ Ἀχαΐα, ἀπὸ Ἕλληνος, τοῦ πάππου αὐτῶν, Ἑλλάς. τελευτήσαντος οὖν Ἀχαιοῦ ἔτι παιδὸς ὄντος, ὁ Ἴων κατῴκησε τὴν καλουμένην ἀττικὴν γῆν. τιμηθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τὴν ἐν λόγοις ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην, πάντας ἔπεισεν Ἴωνας προσαγορευθῆναι τοὺς πρὶν Ἀττικοὺς, καὶ τὴν διάλεκτον Ἰάδα, ὡς γενέσθαι ταύτην πρώτην διάλεκτον Ἀθηναίων. καὶ Ὅμηρος δὲ μαρτυρεῖ, λέγων οὕτως· Ἐνθάδε Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες ἑλκεχίτωνες.—*Excerpta e Cod. Vatic.* (*in Greg. Corinth. ed. Schæfer.*) *p.* 693.

10. Iones, quorum dialectus cum Attica veteri aut eadem erat, aut ab ea perparum distabat, etc.—*Kœn. ad Greg. Corinth. p.* 153.

Digitized by Google

97 A

I.

MICHAELIS MAITTAIRE

DE DIALECTO IONICA. B

ORTHOEPEIA.

CONSONÆ.

Γ

Γάμμα γέμμα φασὶν Ἴωνες, καὶ μάλιστα Δημόκριτος. Phavor. et Eustath. in Hom. C p. 370. l. 15.

Δ

Pro σ; ut ὀδμὴν Herodot. 1, 80. p. 21. l. 17. Hippocrat. Sect. 3. p. 66. l. 25. ὀδμῆς Aretæus p. 9. l. 9. κάκοδμον Id. p. 17. l. 35. (κάκοσμα Id. p. 123. l. 12.) ὀδμᾶσθαι Democrit. in H. Stephani Ποιήσ. Φιλοσ. p. 157. ἴδμεν. Herodot. 7, 111. p. 265. l. 10.

Eustath. p. 1570. l. 9. κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὄζμὴ ὀδμή. ἴζμεν ἴδμεν Δωρικῶς. D Phavor. in ὀδμήν. ὀδμὴν ὀσμὴν Αἰολικῶς. Phryn. p. 30. διὰ τοῦ δ ὀδμὴ Ἰάονων.

Ζ

Pro (a) γ; ut πεφυζὼς Nicand. Ther. v. 128. Hom. Ιλ. φ. v. 6.
Pro (b) δ; ut ζορκάδες Herodot. 4, 192. p. 179. l. 18. ζόρκες Nicand. Ther. v. 142. ζορκὸς Ibid. v. 42. Callim. h. in Dian. v. 97.

(a) Eustath. p. 1643. l. 1. τὸ ὀλίγον ὀλίζον καθ' Ἡρακλείδην Ἴωνες φασὶν οἱ 98 νεώτεροι, τῷ ζ ἀντὶ τοῦ γ χράμενοι, καὶ τὸ πεφυγὼς πεφυζὼς λέγοντες. ὃ γίνεται καὶ A ἐν τῷ φυγὴ φόζα. Hom. Ιλ. ξ. v. 140. etc. Sic Phavor. in voce ὀλίζων. ὀλίζονα Nicand. Ther. v. 372. ubi Schol. exp. μικράν. Steph. de Urb. in Ὀλίζων. Θεσσαλοὶ, ὡς ἱστορεῖ Δημοσθένης ἐν κτίσεσι, τὸ μικρὸν ὄλιζον καλοῦσι. at Etym. p. 270. l. 25. οἱ Αἰολεῖς σσ εἰς ζ τρέπουσιν, ὡς μέσσων μέζων, ὀλίσσων ὀλίζων.

(b) Eustath. p. 1259. l. 60. ζόρκων, μεταχωρήσει ἐθίμῳ τοῦ δ εἰς ζ. Id. p. 153. l. 16. μεταποιεῖται ἐν τοῖς Δωρικοῖς τὸ δ εἰς ζ. Id. p. 229. l. 44. ἀρίζηλον ἀρίδηλον. Hom. Ιλ. β. v. 318.

Κ

Pro ν; ut (a) ἐκόησε Callimach. Hecal. κοεῖν ἤγουν νοεῖν ἢ φρονεῖν B Phurnut. p. 41. (h. e. Cornutus de N. D. p. 177. in Galei opuscc. mytholog.)
Pro π; ut (b) κοῖος Herodot. 1, 37. p. 10. l. 8. κοίῃ Id. 1, 30. κοίων Aret. p. 35. l. 18. Lucian. Astrol. p. 988. ὁκοῖος Ibid. et Phere-

(a) Phot. ex Helladii Chrest. p. 1582. (p. 8. ed. Meurs.) Suid. in ἐκόησε. Etym. in κοάλεμον p. 524. l. 22.

(b) Apollon. Synt. p. 61. οἱ Ἴωνες εἰς κ τὸ π τρέπουσι. κοῖός φασι, καὶ κόσος. [Diligentius Gregor. p. 192. de Ionibus: τῷ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρῆσθαι εἰώθασιν. οἷον πόσα κόσα, ὅπως ὅκως. οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις. S.] At Schol. in Hesiod. p. 246. extr. et Etymol. p, 523. l. 49. οἱ Αἰολεῖς τὸ κ ἀντὶ τοῦ π τίθενται. Cf. Gregor. p. 272. Phavor. κοῖον ποῖον. Αἰολεῖς. et Id. κόσον πόσον. Ἰωνικῶς. Idem derivat ἐγκόνει a πονῶ, π id κ mutato, velut in κοῖος. ἐγκόνει Aristoph. Acharnn. 1087.

Digitized by Google

cyd. ad Thal. in Diog. Laert. 1, 122. *ὀκοῖον*. Herodot. 1, 197. Aret. p. 13. l. 14. *ὀκοῖα* Id. p. 6. l. 30. *κόσος* Herodot. 8, 84. p. 309. l. 28. *κόσου* Id. 8, 84. *κόσοι* Id. 1, 153. *ὀκόσον* Hippoc. Sect. 2. p. 22. l. 9. Heraclit. in *Ποιήσ. Φιλ.* p. 130. Callimorph.
C in Lucian. tom. 1. p. 673. *ὀκύσα* Aret. p. 2. l. 16. *κότερος* Herodot. 1, 88. p. 24. l. 2. *ὀκότερος* Id. 1, 159. p. 41. l. 22. *ὀκοτέρην* Id. 1, 11. *ὀκότεροι* Id. 1, 82. *τῷ κ πολλαχοῦ οἱ Ἴωνες ἀντὶ τοῦ π χρῶνται* Phurnut. p. 41. (p. 177.)

Pro (*c*) χ; ut *δέκομαι* Herodot. 1, 60. p. 15. l. 2. Lucian. de Syr. Dea p. 882. [*δεκόμεθα* Herodot. 8, 137. *ἐκδεκόμενος* Herodot. 1, 7. *ἐκδεκομένη* Id. 4, 39. *ἐνδέκομαι* Id. 3, 115. *προσεδέκοντο* Id. 8, 130. *S.*] *ὑποδέκομαι* Arrian. Ind. c. 20. p. 182. [*ὑπεδέκετο* Herodot. 1, 24. 3, 130. *δουροδόκης* Hom. Od. *α.* v. 128. *καπνοδόκης* Herodot. 4, 103. Cf. infra p. 102. B. *S.*]

(*c*) Apollon. Synt. p. 61. *μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες τὰ δασέα εἰς ψιλά.*

D

M

Phavor. et Eustath. p. 370. l. 15. *Δημόκριτος τὸ μῦ μῶ λέγει, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ.*

Ξ

99
A Æm. Portus in Lex. Ionic. habet ξ pro κ, *ξοινὸς* pro *κοινός*. Sed in textu Herodot. 7, 53. p. 255. l. 42. *ξυνός*. [ut 4, 12. et Hom. Il. *ὁ.* v. 193. *π.* v. 262. *σ.* v. 309. Et *ξυνοῦσθαι* Arrian. Ind. c. 20. (qui tamen locus dubius est. Certe c. 15. extr. legitur *ἀνεκοινοῦντο*.) Neque tantum Iones hac forma usi sunt, sed etiam Dores, ut Heraclitus apud Sext. Empir. adv. mathematt. 7, 133. Pind. Olymp. Od. 3. v. 32. et Pyth. Od. 4. v. 274. Theocr. Idyll. 7, v. 35. Et Attici, ut Æschyl. Suppl. v. 372. *ξυνῇ*, Xenoph. hist. Græc. 1, 1, 21. *ἀνεξυνοῦτο*. de quo tamen loco v. lexicon Xenophont. T. I. p. 199.

Pro *σ* poni ξ ab Ionibus, vidimus p. 3. B. *S.*] [Nempe in Tractatu de Attica Dialecto. *ED.*]

Σ

σσ pro *θ*; ut *βυσσὸς* Herodot. 3, 23. p. 108. l. 13. pro *βυθὸς* Exod. 15, 5. [*ἀβύσσους* et *ἄβυσσοι* Herodot. 2, 28.

V. Schol. Aristoph. Rann. 188. et Etymol. p. 217. l. 18. *S.*]

B

T

[Pro δ; ut *Ἀφυτις* Thucyd. 1, 64. ubi Schol. *Ἰωνικῶς δὲ εἶπεν Ἀφύτιος· ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ. S.*]

Pro *θ*; *ἐκτορμεῖν* Suid. quod Ionice dictum pro *ἐκθορμεῖν* putat Æm. Portus. Apollon. Synt. p. 61. *τὰ ψιλὰ εἰς δασέα μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες, ὡς ἐπὶ τοῦ τάφος, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοιφῶν, κατορῆς.*

[Additur initio; in articulo subjunctivo, ut *τοῦ* Herodot. 1, 14. Hom. Il. *δ.* v. 77. pro *οὗ*. *τῆς* Id. Od. *ν.* v. 263. Herod. 1, 100. et *τῆσπερ* Ibid. c. 124. pro *ἧς* et *ἥσπερ*. *τῷ* Ibid. c. 9. Hom. Od. *α.* v. 17. *τῇ* Herod. 1, 60. *τὸν* Id. 1, 5. Hom. Il. *β.* v. 309. *τὴν* Il. *α.* v. 319. Herodot. 1, 173. *τὸ* Id. 1, 31. Hom. Il. *β.* v. 101. *τὼ* Il. *γ.* v. 238. *τοὶ* Od. *α.* v. 23. *τῶν* masc. Herodot. 1, 14. *τῶν* neutr. Hom. Il. *ε.* v. 192. *τοῖσι* neutr. Herodot. 1, 18. *τῇσι* Id. 2. 151. *τοὺς* Id. 1, 11. Hom. Il. *ψ.* v. 182. *τὰς* Il. *η.* v. 468. Herodot. 1, 66. *τὰ* Id. 1, 11. Hom. Il. *δ.* v. 219.

Gregor. p. 177. *τοῖς ὑποτακτικοῖς ἄρθροις, τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις, προστιθέασι τὸ τ οἱ Ἴωνες.* Cf. Johann. Grammat. p. 372. *S.*]

Digitized by Google

Demitur initio; Athen. p. 229. B. χωρὶς τοῦ τ Ἴωνες τήγανον λέγουσιν ἤγανον, ὡς Ἀνακρέων.

Eustath. p. 1862. l. 11. ἤγανον Δωρικῶς. quod non probat Casaub. in Athen. p. 403. quia Anacreon moribus et scriptione fuit Ionicus, non Doricus. v. Schweighäuser. T. III. p. 325.

Alterna tenuium et aspiratarum commutatio notanda est in eadem voce; ut κιθὼν Herodot. 1, 8. p. 3. l. 15. 1, 50. 5, 87. pro χιτών. κύθρη Herodes in Stob. Serm. p. 453. pro χύτρα. κνθρεδίοις Clem. Alex. pædagog. 2. p. 141. B. pro χυτριδίοις. κνθρογαύλους Joseph. Antiq. p. 233. et Var. Lect. in 3. Reg. 7, 38. pro χυτρογαύλους. C

Phavor. in κιθών. τρέπουσιν οἱ Ἴωνες τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα· οἷον ἀκάνθιον, ἀχάντιον, βάτραχος, βάθραχος, καὶ τὰ ὅμοια. Sic Gregor. p. 193. Hort. Adon. in ταφών. et Eustath. p. 468. l. 32. Ἰάονων ἴδια ἡ τῶν δασέων καὶ ψιλῶν ἀντιμεταχώρησις εἰς τὰ σύστοιχα. δηλοῦσι καὶ τὰ τοῦ γλυκέος Ἴωνος Ἡροδότου, τὸ ἐνθεῦτεν, τὸ κιθὼν, τὸ βάθρακος, καὶ πολλὰ τῶν κοινῶν καὶ ἰδιωτικῶν, τὰ γοῦν ἀκάνθια ἀχάντια τινές φασιν ἐόων ἀνδρῶν. Biset. in Aristoph. Acharnn. 759. τὸ ψιλοῦν τὸ δασέα, Αἰολέων ἐστίν. Ἴωνες μέντοι καὶ αὐτοὶ τ' αὐτὸ ποιοῦσι. καὶ πάλιν Ἴωνες τὰ ψιλούμενα δασύνουσιν, οἷον ἀντὶ τοῦ χιτὼν κιθὼν λέγουσι, καὶ βάθρακος ἀντὶ τοῦ βάτραχος. Cf. Etymol. p. 454. l. 40.

VOCALES. D

A

Pro ε; ut (*a*) μέγαθος Herodot. 1, 98. p. 27. l. 19. ὑπερμεγάθεες Id. 4, 191. ὑπερμεγάθεα Id. 7, 126. (*b*) τράπω Id. 2, 92. p. 77. l. 22. ἐκτράπονται Id. 2, 80. ἐπιτράπειν Id. 3, 81. (*c*) τάμνω Id. 9, 88. p. 345. l. 14. Hippoc. Sect. 5. p. 41. l. 26. τάμνειν Aret. p. 8. l. 22. Hesiod. ἔργ. v. 426. ἀποτάμνοντες Herodot. 2, 92. περιτάμνονται Id. 2, 36. ἐπιτάμνειν Aret. p. 96. l. 18. κτάνει Id. p. 72. l. 32. pro κτένει verbo vix usitato nisi in compositis; ἀποκτένων Isai. c. 66. v. 3. juxta Editionem Aldinam; nam Complutensis habet ἀποκτείνων, Romana ἀποκτέννων. 100 A

(*a*) Gregor. p. 221. τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν Ἴωνες. Et laudat Herodotum 2, 76. Cf. Wesseling. ad Herodot. 1, 51.

(*b*) Etymol. p. 114. l. 19. τὸ φέρω Δωριεῖς φάρω λέγουσιν, ὡς τέμνω τάμνω, καὶ τρέπω τράπω.

(*c*) Etymol. p. 745. l. 28. τὸ τάμνω Δωρικόν. Gregor. p. 226. τὸ τάμνειν τάμνειν λέγουσιν Ἴωνες. *S.*]

[Pro η; ut μεμακυῖαι Hom. Ιλ. δ. v. 435. ἅλαστον Ιλ. ω. v. 105. ἀμφισβασίη Herodot. 8, 81. ἀμφισβασίας Id. 4, 14.

Gregor. p. 208. αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ Ἰώνων εἰσί. τὸ η εἰς α τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ α βραχύ. Cf. Wesseling. ad Herodot. 4, 14. *S.*]

[Initio additur. *S.*] [Ἀσταφίδων Herod. 2, 40. ἀσταχύων Id. 5. 92. ἀσταχύεσσι Hom. Ιλ. β. 148. pro σταφίδων, σταχύων, etc. *ED.*]

E

Pro α; ut ἔρσην Herodot. 1, 109. p. 29. l. 28. 2, 38. 6, 135. βέρεθρον Hom. Ιλ. θ. v. 14.

Etym. p. 188. l. 15. ὁ Ποιητὴς βέρεθρον διὰ τοῦ ε φησὶν Ἰωνικῶς. [Possit huc referendum videri φιέλη pro φιάλη, quod tamen Gaza l. 4. p. 561. barbarum vocat, ut ὅελον pro ὅαλον, quod Thom. Mag. p. 862. et Mœris p. 373. aliique grammatici, B

Digitized by Google

a Sallierio ad Mœr. laudati, Ἑλληνικῶς dici aiunt, quanquam legitur apud Diodor. Sic. 2, 15. et alios. Sic Phrynich. p. 136. damnat ψίεθος, μιερὸς et ὔελος. v. omnino Hemsterhus. ad Thom. Mag. l. 1. qui hanc vocalium α et ε permutationem, quæ ex dialectis Dorica et Ionum ad usum communem defluxerit, tum maxime locum habere dicit, quando α præcedat vel sequatur literas λ et ρ. *S.*]

Excidit Vocis initio; ut ὁρτὴ Herodot. 1, 31. p. 8. l. 6. [ὁρτάζουσι Id. 2, 60.

Gregor. p. 209. sq. τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦνται οἱ Ἴωνες· ἀκαδὸς κεῖνος (ut Herodot. 1, 209. 2, 40. etc.), ἀχθὲς χθὲς, ἑορτὴ ὁρτή. Cf. Id. p. 214. Sed ut κεῖνος etiam apud Atticos legitur, ut Demosth. p. 187, 28. et Xenoph. (v. Lexicon Xen.) ita de χθὲς videnda sunt. *S.*]

Voci mediæ (*a*) post ι; ut ἱρὸν Herodot. 1, 31. p. 8. l. 7. Luc. de Syr. Dea p. 876. ἱρεὺς Id. p. 884. Herodot. 1, 140. p. 37. l. 23. ἀρχιρεὺς Id. 2, 151. p. 94. l. 33. ἱρήϊον Id. 1, 132. ἱροφάνται Id. 7, 153. ante ι; -ίη pro -εια; ut εἰνοδίη Herodot. 1, 60. p. 14. l. 38. προμηθίη Id. 1, 88. p. 23. l. 42. ἐπιμελίη Id.
C vit. Hom. c. 5. et 7. συμπαθίη Aret. p. 8. l. 20.

(*a*) Gregor. p. 225. ἡ κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν Ἰώνων ἐστὶν. ἱερεὺς ἱρεὺς, ἱέραξ ἶραξ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η ἶρηξ, κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Ἡσίοδος. (Ἔργ. v. 203.) Ejicitur autem ε e voce media etiam alias, ut προνάπιον Eurip. Hippol. v. 374. pro προσνάπιον. v. Eustath. p. 82. qui tamen non diserte hoc dicit esse dialecti Ionicæ. *S.*]

Inseritur; ut ἀδελφεὸς Herodot. 3, 61. p. 117. l. 42. ἀδελφεὴ Id. 3, 31. p. 110. l. 10. Hippoc. Sect. 7. p. 253. αἰελούρους Herodot. 2, 66. (Cf. Pierson. ad Mœr. p. 37.) προμαχεὼν Herodot. 1, 98. p. 27. l. 15. μνέαι Id. 2, 168. pro μναῖ. ἀεθλον Id. 1, 126. κενεὴ Aret. p. 64. l. 33. καινέης Id. p. 74. l. 31. ξένεα Id. p. 8. l. 30. ἄκρεα Id. p. 14. l. 2. πεπέων Id. p. 125. l. 22. (πέπων Id. p. 135. l. 35.) πλευρέου Id. p. 14. l. 11. [Sic ἀείδουσι Herodot. 2, 60. pro ᾄδουσι. ἐπαείδει Id. 1, 132. ἐπαείροντα Id. 1, 204. pro ἐπαίροντα. Et servatur ε in ἀέκων Herodot. 1, 35. *S.*]

V. Gregor. p. 216.

εα pro η; ut γέα Democrit. in Clem. Alex. Strom. lib. 1. p. 304.
D A. unde γεάοχος Pind. Olym. Od. 13. v. 114.

In Hippoc. Sect. 4. p. 5. l. 50. legitur ὑστερέῃ pro ὑστεραίᾳ vel ὑστέρᾳ. (Haud dubie perperam. v. Kœn. ad Gregor. p. 249. sq.)

H

Pro α; (*a*) ut πρῆγμα Herodot. 1, 19. p. 5. l. 20. Hippoc. Sect. 8.
101 p. 6. l. 41. Arrian. Ind. c. 12. extr. p. 177. ἠὴρ Herodot. 1, 172.
A p. 44. l. 26. Hippoc. Sect. 3. p. 91. l. 41. ἰητρὸς Herodot. 1, 197. Aret. p. 6. l. 2. ἠέριος Lucian. Astrol. p. 986. θώρηξ Arrian. Ind. c. 16. p. 180. Aret. p. 7. l. 5. ἡμέρη Herodot. 1, 11. p. 3. l. 35. et Diog. Laert. 7, 56. ex Diogene; κατὰ τὴν Ἰάδα, ἡμέρῃ. [Sic ἀγορὴν Herodot. 1, 21. ἡγεμονίη Id. 1, 7. εὐδαιμονίη, et συμφορὴ, et ἐπιθυμίην, et εὐτυχίη, et χώρη Id. 1, 32. ἄρῃ Id. 1, 10. ἀξιοθέητος Id. 1, 14. (*b*) ἄκρητος Id. 1, 207. (*c*) κρητῆρες Id. 1, 14.

(*a*) [Gregor. p. 179. sq. laudat Ἥρη ex Hom. Il. α. v. 55. ἠμοσίη Herodot. 3, 55. Cf. infra p. 105. B. *S.*]
(*b*) V. Kœn. ad Gregor. p. 164. sq.
(*c*) V. Etymol. p. 538. l. 27.

Digitized by Google

ψηφὸς Id. 2, 63. (*d*) λῆν Id. 5, 42. πρῆσις Id. 1, 153. διήκονος Id. 4, 71. (*e*) ἀγγελίης Hom. Il. γ. v. 206. Τιτῆνες Il. ξ. v. 279.

(*d*) Recte sic pro λαὸν legi docuit ex Eustathio Valckenarius.
(*e*) Schol. Ἰὰς ἡ διάλεκτος. *S.*]

Pro ε; ut ἐπηρωτέοντας Herodot. 1, 47. p. 11. l. 31. [(ubi Wesselingius edidit ἐπειρωτέοντας. v. paulo post.) θηησάμενον Id. 1, 11. pro θεησάμενον, i. e. θεασάμενον. θήησονται Hesiod. ἔργ. v. 482. *S.*]

Pro ει; ut (*f*) ἠρίνεος Herodot. 1, 195. p. 50. l. 42. pro εἰρίνεος Id. 4, 73. p. 155. l. 6.

(*f*) Æm. Port. in Lex. Ion. et H. Steph. in Thes. Ind.

[Pro ω; ut Μαιῆτις Herodot. 4, 86. Μαιήτιδος Id. 1, 104. 4, 20. Μαιῆτιν Id. 4, 123. Μαιητέων ibid.

Inseritur medio; ut πολιήτης Herodot. 7, 237. πολιήτεω Id. 1, 120. πολιητέων Id. 4, 150. πολιήτῃσι Id. 1, 37. πολιήτας Id. 3, 80. *S.*]

Aristides Quintilianus l. 2. de Musica p. 92. 93. ἡ Ἰὰς τὸ στερεὸν ὑποστελλομένη τοῦ α, καταφέρεται πρὸς τὸ η· τὸ δὲ θῆλυ μὲν ἐστι κατὰ τὸ πλεῖστον. Eadem ratione Iones utuntur etiam vocali ε. nam ibid. p. 92. τεθήλυνται τὸ ε. B

I

Pro ε; ut (*a*) ἰστίη Herodot. 1, 176. p. 45. l. 28. ἰστιητόριον Id. 4, 35. p. 147. l. 22. C

(*b*) Demitur diphthongis αι et ει; ut ἑτάρῳ Herodot. 5, 95. ἐπετήδεος Herodot. 9, 37. p. 333. l. 13. τέλεον Aret. p. 32. l. 26. τέλεην Herod. 1, 121. τελεώτατος Democrit. in Stob. Serm. p. 4. χέρα Herodot. 7, 42. ἀπόδεξις Herodot. 1, 207. p. 54. l. 3. [διέδεξαν Id. 7, 172. ὑποδέξας Id. 1, 189. Unde Wesseling. 2, 46. recte dedit ἐπίδεξιν pro ἐπίδειξιν. et 2, 35. εὐμαρέῃ rescribere e codd. debebat pro εὐμαρίῃ, s. communi εὐμαρείᾳ. v. Valckenar. ad 4, 113. et Kœn. ad Gregor. p. 205. 247. *S.*]

Aliquando inseritur; ut ἠσύχιος Herodot. 1, 107. p. 29. l. 6. Legitur ἡσυχέος Hippoc. Sect. 7. p. 339. l. 3. τριτημοίριος Herodot. 1, 192. p. 49. l. 37. pro τριτημόριος Id. 9, 34. p. 333. l. 1. [Inprimis (*c*) post ε; ut κεινὸν Id. 7, 239. κεινὴν Id. 5, 16. στεινὴ

(*a*) Phavor. in ἰστία. ἑστία Ἰωνικωτέρα διὰ τοῦ ι γραφή. [Eustath. p. 1561. l. 60. Heraclide auctore, Siculos dicit τὸ ε, ᾧ ἕπεται τὸ σίγμα, μετατιθέναι εἰς ἰῶτα, οἷον ἑστία ἰστίη. Id. p. 1562. l. 41. εἰπὼν (Heraclides) ὡς Σικελοὶ τὸ ἀρκτικὸν ε, ᾧ ἕπεται τὸ σίγμα, εἰς ι μετατιθέασιν, ἐπάγει ὅτι οὕτω τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν ἐκεῖνοι σώζουσιν, ὥστε κἂν μὴ ἕπηται τὸ σίγμα φύσει, ἀλλ' ἔξωθεν παρεισπέσῃ, ὁμοίως ποιοῦσι. τὸ γοῦν ἔχω, ἴσχω φασι· καὶ τὸ ἕπω, ἵσπω, καὶ ἐνίσπω. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἔξω, ὄθεν τὸ καθέζομαι, ἵζω λέγουσι. *S.*] Id. p. 1579. l. 47. τὸ ἑστιᾶν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οἱ Δωριεῖς ἱστιᾶν λέγουσιν ἐν τῷ ἰῶτα. at Id. p. 280. l. 17. ἑστία Ἰωνικωτέρα ἡ διὰ τοῦ ι γραφή. Cf. Etymol. p. 382. l. 41.

(*b*) Phavor. Ἀπόδεξις. Ἴωνες γὰρ πολλάκις ὑπεξαίρουσι τὸ ι. Id. in κλαίω. Ἴωνες οὖν Ἀττικοῖς χρύσεως καὶ τὰ ὁμοιὰ φασι χρύσεος. Hort. Adon. in voce Ἀχαός. Biset. in Aristoph. Lysistr. 94. αἱ τοῦ ι ὑπεξαιρέσεις τῶν Ἀττικῶν καὶ τῶν Ἰώνων ἴσμεν, καθάπερ δῆλον ἐκ τῶν τοῦ Κορίνθου διαλέκτων. (p. 200. sq.) [Gregor. p. 215. de Dial. Ionica: ἔλλειψις δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον αἰμύξαι ἀμύξαι, ἑταῖρος ἕταρος. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ Ἀττικόν. D

(*c*) Gregor. p. 178. Ἴωνες τῷ ε προστιθέασι τὸ ι. ὡς ξεῖνον, (Hom. Od. ο. v. 74.) ξείνια, (Od. ι. v. 229.) καὶ εἰνάλιος θὴρ, ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος. (v. Empedocl. v. 285.) Id. p. 207. αἱ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε, ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἢ τῶν ἀμεταβλήτων ἐνὸς, Ἰώνων εἰσίν. οἷον ἕως εἶως, κεινὴ ἀντὶ τοῦ κενὴ, (Hom. Il. γ. v. 376. ubi Schol.: κενὴ· Ἰωνικῶς.) καὶ ξεῖνος ἀντὶ τοῦ ξένος.

Digitized by Google

Id. 2, 8. δείρη Id. 1, 51. εἴριον Id. 1, 208. (*d*) εἰρώτα Id. 3, 22. (ubi ante Wesseling. fuit ἠρώτα.) ἐπείρετο Ibid. εἰρωτεῦντας Id. 3, 62. εἰρομένου Id. 1, 27. Etiam post α; ut αἰετὸς Id. 3, 28. Et post ο; ut ποιηφαγέοντες Id. 3, 25. S.]

(*d*) Gregor. p. 228. Ἴωνες εἰρώτα διὰ διφθόγγου γράφουσι. Cf. quæ plura ibi sequuntur. S.]

O

102 A Pro ω; ut ζόη Herodot. 2, 105. p. 80. l. 27. accentu retracto, pro ζωή. λαγὸς et λαγὸν Id. 4, 134. λαγοῦ Id. 1, 123.

Inseritur; ut ἐπίπλοα Herodot. 1, 94. pro ἔπιπλα 1, 150.

Υ

Pro ι; βύβλος Herodot. 2, 92. p. 77. l. 20. pro βίβλος Gen. 2, 4. Βύβλινος Hesiod. ἔργ. v. 589. pro Βίβλινος Eurip. Ion. v. 1195. ubi v. Barnes.

Phavor. βιβλίον διὰ τοῦ ι Ἀττικῶς, διὰ τοῦ υ Ἰωνικῶς. [Cf. Pierson. ad Mœr. p. 95. Legitur tamen βυβλίον in Aristoph. Avv. 975. 977. et sæpius, ut v. 1037. ubi v. Biset. S.]

[Pro οι in vocabulo ξυνὸς, de quo v. supra p. 99. A. S.]

Ω

[Pro α; ut χρειὼ Hom. Il. κ. v. 142. χρειοῖ Il. θ. v. 57.

Eustath. p. 698. l. 11. χρεία μὲν τὸ κοινόν· ὁ δὲ Ἰωνίζων χρειὼ λέγει. Fischerus animadv. ad Weller. Vol. I. p. 65. huc refert δεδόξωσθε apud Herodot. 7. 135. (ubi alii legunt δεδόξασθε) et 9, 48. Sed Portus in lex. Ion. fortasse rectius derivat a verbo δοξοῦσθαι, quod idem sit, quod δοκεῖν, quemadmodum 8, 124. est ἐδοξάθη. S.]

[Pro η; ut πτώσσειν Hom. Il. ε. v. 634. πτώσσοντας Herodot. 9, 48.

Eustath. p. 484. l. 3. πτήσσω μὲν κοινὸν, καὶ Ἀττικὸν, πτώσσω δὲ Ἰωνικῶς· οὕτω δὲ καὶ βήσσω βώσσω. S.]

Pro αυ; τρῶμα Herodot. 4, 160. p. 173. l. 27. Hippoc. Sect. 2. p. 182. Aret. p. 16. l. 27. τρωματίζω Herodot. 3, 78. p. 123. l. 2.

B Sic Id. 6, 47. θωμαστώτατα in exemplo Wesseling.

[Grammat. Meerman. p. 322. τῷ ω ἀντὶ τῆς αυ διφθόγγου ἐκφέρει ἡ Ἰάς. οἷον καῦμα κῶμα, θαῦμα θῶμα. Hesychius: θῶμα· θαῦμα. S.]

Pro οη; ut (*a*) χλωρὸς Hom. Il. κ. v. 376. pro χλοηρὸς Lexic. Galen. ex Hippocr. (*b*) νῶμα Empedocl. v. 361.

(*a*) Sic Phavorin.

(*b*) Suid. in voce ἀβέλτερος. ἀνωσία· Æm. Port. pro ἀνοησία. Et sic habet Etymol. p. 3. l. 17.

[DIPHTHONGUS EY

Pro εο; ut Λευτυχίδης Herodot. 6, 65. pro Λεοτυχίδης vel Λεωτυχίδης. Confer infra p. 113. B.

Pro communi ου; ut θηεύμενος Herodot. 7, 44. φωνεῦντος Id. 1, 47. Sic πιεζεύμενοι Id. 3, 146. et sæpius, quasi a verbo πιεζέω. v. Wesseling. ad 8, 142.

OI

Pro οει vel ει; ut οἰκῶς Herodot. 6, 125. τὸν οἰκύτα Id. 3, 61. οἰκὸς

Digitized by Google

Id. 7, 160. τὰ οἰκότα, Id. 7, 129. Quare Wesselingius 2, 25. etiam οἰκότως e Ms. edidit pro εἰκότως. *S.*]

DIPHTHONGI RESOLVUNTUR:

εα in ες; ut ῥέεθρον Herodot. 1, 75. p. 19. l. 42. pro ῥεῖθρον Ælian. Var. Histor. l. 2. c. 33.

ου in εο; ut νεομηνία Herodot. 6, 57. p. 222. l. 13. Numer. 28, 11. C pro νουμηνία Id. 10, 10. χρύσεον et ἀργύρεον Herodot. 1, 51. χάλκεον Id. 1, 24.

ου in οε; ut ἀγαθοεργίη Herodot. 3, 160. p. 139. l. 33. pro ἀγαθουργίη Id. 3, 154. p. 138. l. 10. [Sed 5, 83. Wesseling. edidit ἰροργίαι.

in οο; ut νόος Herodot. 9, 120. νόον Id. 3, 21. πλόον Id. 6, 95. V. Gregor. p. 226.

ου ponitur pro vocali ο, ut νοῦσος Herodot. 1, 105. μοῦνος Id. 1, 25. κοῦρος Empedocl. v. 2. κουροτρόφος Herodot. vit. Hom. c. 30. οὔνομα et οὐνομάζειν Id. 4, 6. v. Gregor. p. 178. sq. Etymol. p. 607. l. 34. et Schol. Hom. Il. α. v. 275. *S.*]

PROSODIA.

Spiritum lenem pro aspero, Æolum more, Iones usurpant: (τοῖς ψιλοῖς οἱ Ἴωνες χαίρουσιν Gregor. p. 195.) ut ὄρος Herodot. 1, 32. p. 8. l. 25. οἰρίζων Id. 2, 16.

Apostrophus rarior est; servant enim vocalem finalem ante alte- D ram, ut ἀναλείχουσι ἀλλήλων Herodot. 1, 74. p. 19. l. 29. σμικροῖσι ὀδέσμασι Aret. p. 2. l. 7. ἐξήντλησε ἡ νοῦσος Id. p. 20. l. 22. ἔστι οὔνομα Id. p. 18. l. 21.

Dialysin patiuntur Diphthongi ει, αυ, φι, οι, ῃ et ῳ. 198

ει fit ηϊ, ut (a) ἀνθρωπήϊος Herodot. 1, 5. p. 2. l. 29. Lucian. As- A trol. p. 995. [βασιλήϊα Herodot. 1, 178. βασιληΐην Id. 1, 11. βασιλήϊον Id. 1, 14. ἀγγήϊα Id. 4, 2. ἐπιστρατηΐην Id. 9, 3. γυναικήϊα Id. 4, 114. ἀνδρηΐης Id. 7, 99. κναφηΐον Id. 1, 92. μαντηΐων Id. 1, 46. οἰκηΐης Id. 1, 107. στρατηΐην Id. 1, 171. χαλκήϊον Id. 4, 152. *S.*] κληΐς Herodot. 5, 108. p. 208. l. 7. Hippoc. Sect. 2. p. 27. l. 3. κληΐδα Aret. p. 23. l. 24. Νηρηΐδος, Νηρηΐδι, Νηρηΐδων Arrian. Ind. c. 31. p. 190. [περικεκληϊμένον et ἀποκεκληϊμένον Herodot. 3. 117. *S.*]

(a) [Gregor. p. 178. sq. τὸ κλειοθέντες κλῃσθέντες (Herodot. 3, 55. ἀπεκλῃσθέντες) Ἴωνες λέγουσιν διακλίνουσι γὰρ τὴν ει δίφθογγον εἰς ε καὶ ι, εἶτα ἐκτείνουσι τὴν ε συλλαβὴν, τρέποντες εἰς η, ὅστερ καὶ τὸ ἱερεῖον ἱερέϊον, ἱερῆϊον (Hom. Il. χ. v. 159.), καὶ τὸ Πηλείδης, Πηλέϊδης, Πηληΐδης, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Multos Herodoti locos hanc in rem indicavit Koen. ad h. l. *S.*]

αυ fit ωϋ; ut θώϋμα Herodot. 1, 23. p. 6. l. 7. Aret. p. 6. l. 24. Arrian. Ind. c. 34. p. 192. Lucian. Syr. p. 879. Θωϋμάζω Ibid. p. 883. Herodot. 7, 125. p. 267. l. 30. ἐθωϋμαζον

Digitized by Google

Aret. p. 5. l. 13. ἀπεθωύμαζε Herodot. 1, 11. τραϋμάτων
B Id. 4, 180.

Gaza l. 2. p. 94. ἡ δὲ ωὐ Ἰόνων. Phavor. in θωὐμάσας. Johan. Grammat. p. 372. et Corinth. in Dial. p. 196. Ἴωνες τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ ωυ διφθόγγῳ χρῶνται οἷον θωὐμάσας.

ᾳ fit ωῖ, ut πατρώϊος Herodot. 1, 41. p. 10. l. 30. pro πατρῷος Id. 7, 104. p. 263. l. 38. [Hoc enim Atticum est teste Gregorio p. 75. illud Ionicum. v. idem p. 206. *S.*]

οι fit οῖ; quod testatur Aristophan. Pac. 928-932.

Χο. Ὀτ.

Τρ. Ὀτ; Χο. Ναὶ μὰ Δί'. Τρ. Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμά γ'. Χο. Ἐπίτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
C Ἵν' χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπαὶ τοῦ ξένους λέγουσ' Ἰωνικῶς, Ὀῖ.

Schol. Aristoph. οἱ γὰρ Ἴωνες διπλάσιον λέγουσιν ὅις, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὰς οἷς, καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὴν ὅϊν τὴν οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διῃρημένως φασίν. τὸ δὲ ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων.

[Sic ὅϊστὸν Herodot. 5, 105. *S.*]

[ῃ et ᾳ fit ηῖ, ut (*a*) λῃστὰς Hom. hymn. Bacch. v. 7. (*b*) χρηΐζων Herodot. 8, 58. Θρῄικες Herodot. 5, 10. pro Θρᾷκες vel Θρᾶκες Id. 1, 28. Θρηΐκης Id. 2, 134. 4, 143. Θρηΐκην Id. 5, 2. 9, 89. Θρηΐκων Id. 1, 168. 5, 3.

(*a*) V. Quintilian. 1, 7, 17.
(*b*) V. Gregor. p. 206. sq. ibique Kœn. *S.*]

D

ETYMOLOGIA:

Crasin, licet apud Atticos sit frequentior, Iones tamen nonnunquam admittunt.

ου ex ο ε; ut σὔτερος Herodot. 1, 34, p. 9. l. 15. τοὔτερον Id. 1, 32.
104 p. 8. l. 27. ubi τ pro θ; nam ἕτερος aspiratur.
A ex ου ε; ut τοὐμοῦ Id. 1, 41. p. 10. l. 28.
ex ο ο; ut τοὔνομα Id. 1, 2. p. 1. l. 22.
ω ex ο α; ut ὠνὴρ Id. 1, 162. p. 42. l. 6. τἄγαλμα Id. 2, 42. p. 67. l. 3. τωρχαῖον Id. 1, 172. τελληθὲς Id. 6, 68.
ω ex οι α; ut ὦνδρες Id. 4, 134. p. 167. l. 25. ὦνθρωποι Id. 7, 11. et 49. (*a*) ᾧλλοι Id. 1, 48. p. 11. l. 43. et ᾧλλοι Id. 2, 36. p. 65. l. 6.

[ῳ ex αοι; ut ὀπτῷτο Herodot. 8, 137, ubi Valckenar. etiam ἀνιῳ-

(*a*) [Etymol. p. 821. l. 39. ἄλλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. αἱ τοιαῦται δὲ συναλοιφαὶ τῆς δευτέρας εἰσὶν Ἰάδος, ᾗ Ὅμηρος οὐκ ἐχρήσατο. Cf. Schol. Apollon. 1, 1081. et Wesseling. ad Herodot. 2, 14. qui probat ἄλλοι. In universum tenenda sunt, quæ Gregorius p. 193. sqq. præcepit; τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἑσθ' ὅτε χρῶνται Ἴωνες. ὤνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι, καὶ τὸν ἄριστον ὥριστον. (quæ sunt verba Johannis Gramm. p. 372.) ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὃς καὶ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν. αὐτίκα, Ἡρόδοτος (1, 35.) ἐπὶ τῆς κλητικῆς φησιν, ὤνθρωπε, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε. καὶ ἀλλαχοῦ (4, 150.) ὄναξ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ.]

Digitized by Google

τα, et κρυμῶτο et similia ex Herodoto memorat. Sed haec omnia communia esse constat reliquis Graecis. *S.*]

Nota, quod in τὼ 'πὸ Id. 1, 199. p. 52. l. 5. et τὼ 'ποβαῖνον Id. 2, 82. p. 75. l. 20. pro τὸ ἀπὸ, τὸ ἀποβαῖνον, post crasin accentus vocis prioris servetur.

In Hippocrate Sect. 1. p. 30. l. 50. (si vitiosa non sit lectio, quod suspicatur Foesius) occurrit mira vocis contractio βούσθην pro βοηθείην. B

ARTICULUS.

Sing. G. τέω, ἀτὸ τέω Lucian. Astrol. p. 989. D. τέῳ Herodot. 1, 11. p. 4. l. 4. C

Plur. G. τέων Id. 5, 57. p. 194. l. 20. D. τοῖσι Id. 1, 34. p. 9. l. 20. Hecataeus apud Athen. p. 70. B. Hippoc. Sect. 1. p. 2. l. 8. Aret. p. 4. l. 21. τεοῖσι (*a*) Herodot. 1, 37. p. 10. l. 7. Aret. p. 89. l. 16. οἷσι Democrit. apud Stob. Serm. p. 157. Aret. p. 15. l. 31. τῇσι Herodot. 1, 52. p. 12. l. 42. Hippoc. Sect. 1. p. 2. l. 6. Aret. p. 3. l. 31. τῆς Lucian. Syr. p. 880. ᾗσι Hippoc. Sect. 2. p. 17. l. 4.

(*a*) [Sed in loco Herodoti τεοῖσι est pro σοῖς. *S.*] D

NOMEN. 106 A

Declinationes Substantivorum.

Declinatio Prima.

Nomina in -ας et -α flectuntur per η pro α. -ου Genitivi fit -εω; -ῶν, -έων; -αις Dativi, -αισι, ῃσι, ῃς; -ην Accusativi, -εα; -ας ab -ας vel -ης vel -α, -έας. B

Johan. Gram. p. 370. ἡ Ἰὰς τὰ εἰς -ας λήγοντα ὀνόματα εἰς η τρέπει. Corinth. p. 172. τὰς εἰς -ας λῆγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς (legitur tamen Μίδης Herodot. 1, 14. p. 4. l. 27.) εἰς -ης ἐκφέρουσιν Ἴωνες. Ἡρόδοτος (3, 55. p. 116. l. 27.) Ἀρχίης καὶ Λυκόφρης. Johan. Gram. p. 371. τὰς εἰς -α εὐθείας εἰς η τρέπουσιν Ἴωνες. ὡς χόρα χώρη. (Uranius apud Steph. de Urb. p. 7.) Phavor. in Αἰνείας. τὰ εἰς -ας καὶ εἰς -ης ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλινόμενα ἔχει γενικὴν διὰ τοῦ εω Ἰωνικῶς. Eustath. in Hom. p. 12. l. 40. Johan. Gram. p. 370. πᾶν εἰς -ης λῆγον, οὗ ἡ γενικὴ εἰς -ου περατοῦται, παρὰ τῆς Ἰάδος εἰς -εω λήγει. Corinth. p. 176. τὰς εἰς -ου C ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς -ας ἢ εἰς -ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ -εω προφέρουσιν Ἴωνες· ἀπὸ μὲν τῶν εἰς -ας, Ἡρόδοτος (3, 55. p. 116. l. 29.) Ἀρχίεω. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς -ης, Ἀτρείδεω. (Hom. Ιλ. β. v. 185.) Johan. Gram. p. 371. τὰ εἰς -αι πληθυντικὰ διαιρεῖ Ἰὰς ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ ε· οἷον Πέρσαι Περσέων (Herodot. 1, 1. p. 1. l. 6.) νύμφαι νυμφέων. Corinth. p. 175. τὰς τῶν ἀρσενικῶν πληθυντικῶν γενικὰς, ἐκ τῶν εἰς -ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ -έων προφέρουσι· νησιωτέων Ἡρόδοτος. (3, 57.) Id. p. 174. τὰς εἰς -ῶν λήγούσας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν διαλύουσιν Ἴωνες. Ὅμηρος (Ιλ. η. v. 1.) πυλέων. Ἱπποκράτης (Sect. 2. p. 17. l. 46.) ὠρέων. Phavor. in voce αἰχμητὴς scribit, αἰχμητέων πυλέων esse formam Doricam. Id. Ἀτρείδῃσι Ἀτρείδαισι Ἰωνικῶς. Johan. Gram. p. 371. πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς -αις λήγουσα μεταβάλλει τὸ α εἰς η ἐπὶ τῆς Ἰάδος, προσγραφομένου μὲν ι, μὴ συνεκ-

Digitized by Google

φωνουμένου δέ. Corinth. p. 175. sq. ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ι προστιθέναι εἰώθασιν, ὡς ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς αι διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς η· ὡς Ἱπποκράτης, (Sect. 7. p. 355. l. ult.) τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσι. Add. Etymol. p. 166. l. 33. et Gregor. p. 217.

D Flexio Nominum in -ας.

Sing. N. Ἀμύντης Herodot. 5, 18. p. 185. l. 16. Μίδης Id. 1, 14. p. 4. l. 27. Ἀριστα γόρης Id. 4, 138. p. 168. l. 24. νεηνίης Id. 1, 37. p. 10. l. 4. Aret. p. 83. l. 17.

106 A G. Ἀμύντεω Id. 5, 18. p. 185. l. 10. Μίδεω Id. 1, 45. p. 11. l. 14. Ἀριστα γόρεω Id. 5, 30. p. 187. l. 40. βορέω Id. 4, 54. p. 151. l. 36. pro βορέου. νεηνίεω Id. 3, 53.

D. Μίδῃ Id. vit. Homer. c. 11. p. 357. l. 16. Ἀριστα γόρῃ Id. 5, 30. p. 188. l. 7. φλεγματίῃ Aret. p. 57. l. 31.

B A. Ἀμύντην Id. 5, 17. p. 185. l. 5. Μίδην Id. 1, 14. p. 4. l. 27. Ἀριστα γόρην Id. 5, 35. p. 189. l. 18. βορέην Id. 4, 49. p. 150. l. 13. Ἀριστα γόρεα Id. 5, 32. 33. p. 188. l. 32.

Plur. G. νεηνιέων Id. 1, 61. p. 15. l. 8.

D. νεηνίῃσι Id. 1, 43. p. 10. l. 37. Aret. p. 95. l. 5.

Flexio Nominum in -ης, et -ῆς.

Sing. G. Καμβύσεω Herodot. 1, 46. p. 11. l. 19. Arrian. Ind. c. 9. p. 175. Κανδαύλεω Herodot. 1, 12. Γύγεω Id. 1, 13. Ἀΐδεω Heraclit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 163. Democrit. apud Stob. Serm. p. 56. δεσπότεω Herod. 5, 29. p. 187. l. 29. Θαλέω Id. 1, 170. p. 43. l. 39. Μιθριδάτεω Aret. p. 134. l. 28. Ὀτάνεος Herod. 3, 71. Ὑστάσπεος Id. 3, 70. 71. 140.

C A. Καμβύσεα Herodot. 3, 1. p. 102. l. 10. δεσπότεα Id. 1, 11. p. 4. l. 2. Γύγεα Id. 1, 10. Ὀρόστεα Id. 1, 68. Πολυκράτεα Id. 3, 56.

Plur. G. κομητέων Id. 6, 19. p. 214. l. 37. ἱκετέων Lucian. Syr. p. 882. ναυτέων Arrian. Ind. c. 23. p. 185.

D. δεσπότῃσι Herodot. 6, 83. p. 228. l. 12. νησιώτῃσι Id. 1, 27. ναύτῃσι Arrian. Ind. c. 30. p. 189. πρεσβύτῃσι Aret. p. 144. l. 10. μαθηταῖσι Hippoc. Sect. 1. p. 1. l. 14. Σκύθῃσι Herodot. 1, 104. θηρευτῆς Hesiod. Ἀσπ. v. 388.

A. δεσπότεας Herodot. 1, 111. p. 30. l. 9. ἐξηγητέας Id. 1, 78.

Flexio Nominum in -α.

D Sing. N. -ίη pro -εια; vide prius p. 100. B. αἰτίη Herod. 6, 115. p. 235. l. 35. Democrat. in Galei Opusc. Myth. p. 16. (p. 629.) ἡλικίη Hippoc. Sect. 2. p. 14. l. 38. ἰδέη Herodot. 2, 76. p. 74. l. 16. Aret. p. 33. l. 30. καρδίη Id. p. 7. l. 6. ἡμέρη Id. p. 3. l. 35. χροίη Democrit. in Ποίησ. Φιλ. p. 156. Aret. p. 8. l. 6.

107 A G. αἰτίης Herodot. 1, 137. p. 36. l. 41. ἡλικίης Id. 1, 216. p. 55. l. 34. ἡμέρης Id. 1, 74. p. 19. l. 22. Hippoc. Sect. 2. p. 7. l. 3. Aret. p. 106. l. 32. ἀρτηρίης Id. p. 6. l. 13. οὐραίης Id. p. 150. l. 2. pro οὐρᾶς. ἰδέης Herodot. 2, 71. p. 73. l. 25.

B D. αἰτίῃ Id. 5, 106. p. 207. l. 24. ἡλικίῃ Hippoc. Sect. 7. p. 343. l. 4. ἡμέρῃ Herodot. 1, 32. p. 8. l. 32. Hippoc. Sect.

Digitized by Google

2. p. 4. l. 7. Euseb. apud Stob. Serm. p. 130. *γενεῇ* Herodot. 1, 3. p. 2. l. 2. *βίῃ* Aret. p. 3. l. 17. *ἕδρῃ* Id. p. 10. l. 11.

A. *αἰτίην* Herodot. 5, 70. p. 197. l. 21. *ἡμέρην* Id. 1, 8. p. 8. l. 36. Hippoc. Sect. 1. p. 19. l. 29. Aret. p. 3. l. 10. *καρδίην* Id. p. 6. l. 20. *ἰδέην* Id. p. 6. l. 28.

Plur. G. *γλωσσέων* Herodot. 4, 24. p. 145. l. 18. *ἡλικιέων* Hippoc. Sect. 3. p. 8. l. 10. *ἡμερέων* Id. Sect. 4. p. 77. l. 23. Herodot. 1, 203. p. 52. l. 35. Aret. p. 86. l. 7. *μουσέων* Id. p. 37. l. 31. *μνέων* Herodot. 3, 131.

D. *διαίτῃσι* Hippoc. Sect. 7. p. 342. l. 5. *ναυτιλίῃσι* Herodot. 1, 1. p. 1. l. 10. *ἡμέρῃσι* Id. 1, 185. p. 47. l. 26. Hippoc. Sect. 2. p. 5. l. 20. *γενεῇσι* Herodot. 1, 184. p. 47. l. 13. *πλευρῇσι* Aret. p. 10. l. 14. *ἰδέῃσι* Id. p. 82. l. 2. *αἰώρῃς* Id. p. 111. l. 13. *συμφοραῖσι* Democrit. in *Ποίησ. Φιλ.* p. 177. C

A. *μνέας* Herodot. 1, 51. p. 12. l. 27. pro *μνᾶς*.

Flexio nominum in *-η*.

Sing. N. (*a*) *αίη* pro *-η*; ut *Ἀθηναίη* Pherecyd. apud Schol. Apollon. Arg. 3, 1178. p. 166. l. 1. Herodot. 1, 19. p. 5. l. 21. *ἀναγκαίη* Id. 1, 11. p. 4. l. 1. *γαληναίη* Oppian. halieut. 1, 460. *σεληναίη* Lucian. Astrol. p. 986. Herodot. 1, 62. pro *Ἀθήνη, ἀνάγκη, γαλήνη, σελήνη*. D 108 A

[G. *Ἀθηναίης* Herodot. 1, 19. *ἀναγκαίης* Id. 7, 99. 233. *σεληναίης* Aristoph. Nubb. 614.

(*a*) v. Rittershus. ad Oppian. halieut. 1, 265. et 460. *S.*]

Plur. G. *ἀρχέων* Aret. p. 14. l. 5. Herodot. 1, 192. p. 49. l. 39. *γνωμέων* Id. 6, 109. p. 234. l. 23. *τεχνέων* Hippoc. Sect. 1. p. 2. l. 1.

D. *ἀρχῇσι* Id. Sect. 7. p. 343. l. 14. Aret. p. 3. l. 31. *γνώμῃσι* Herodot. 1, 96. p. 26. l. 36. [*ὑποφραδμοσύνῃσιν* Hesiod. theog. v. 658. *ἀτασθαλίῃσι* Hom. Od. *μ.* v. 300. *S.*) *Θήβῃσι* Pherecyd. apud Schol. Apollon. Arg. 3, 1178. p. 166. l. 1. *τέχναισι* Hippoc. Sect. 1. p. 24. l. 39. *ᾠδαῖσι* Arrian. Ind. c. 14. p. 178. B

Declinatio Secunda.

Pluraliter *-ων* Genitivi vertitur in *-έων*, *-οις* Dativi in *-οισι*.

Corinth. p. 173. et Johan. Gram. p. 371. *ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ληγούσαις εις -οις προστιθέασι τὸ ι. Ἡρόδοτος, τοῖσι Σαμίοισι.* (3, 55. et 146. p. 136. l. 40.)

Legitur in Hippocrate Genitivus *Δημοκρίτεω* Sect. 8. p. 5. l. 45. in Abderitarum Epistola. et Ibid. p. 7. l. 33. in Hippoc. Epistol. et p. 8. l. 42. pro *Δημοκρίτου* in Abderit. Epistol. p. 6. l. 18. [Sic *Βάττεω* Herodot. 4, 160. *Κλεομβρότεω* Id. 5, 32. *Κροίσεω* 8, 122. *Μεμβλιάρεω* Id. 4, 147. ubi v. Wesseling. *S.*]

Plur. G. *πεσσέων* Herodot. 1, 94. p. 26. l. 4. *πυρέων* Id. 2, 36. p. 65. l. 6. *βρυτέων* Aret. p. 9. l. 23. C

D. *ἀνθρώποισιν* Herodot. 1, 8. p. 3. l. 16. Hippoc. Sect. 3. p. 63. l. 9. Heraclit. apud *Ποίησ. Φιλ.* p. 129. Democrit.

Digitized by Google

apud Stob. Serm. p. 4. Luc. Astrol. p. 984. λίθοισι Pherecyd. apud Schol. Apollon. Arg. 3, 1178. p. 166. l. 3. ὀχετοῖσι Hecat. apud Athen. p. 70. B. ταύροισι Aret. p. 3. l. 14. Λυδοῖσι Herodot. l. 10.

D

Declinatio Tertia.

Genitivus Pluralis -ων vertitur in -έων; ut ἀνδρέων, μυριαδέων Herodot. 7, 187. p. 282. l. 40. χειρέων Hippoc. Sect. 1. p. 26. l. 13.

109 A Aret. p. 78. l. 6. μηνέων Lucian. Astrol. p. 986. Ἀβοριγινέων ex Oraculo affert Steph. de Urb. p. 11. sed videtur ibi metaplasmum agnoscere: ἔστι καὶ ἄλλη κλίσις ἐν χρησμῷ κειμένη, ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναῦται ναυτέων, οὕτως Ἀβοριγῖναι Ἀβοριγινέων.

Nomina in (*a*) -ις -ιδος amittunt δ; in (*b*) -as -αρος, τ in obliquis; ut Ὀσίριος Herodot. 2, 144. p. 92. l. 31. pro Ὀσίριδος Id. 2, 156. p. 96. l. 14. καννάβιος Id. 4, 74. 75. p. 155. l. 11. Sed καννα-

B βίδα Ibid. c. 74. l. 12. (ubi nota accentus discrimen.) τῇ Θέτι Id. 7, 191. p. 283. l. 32. γήραος Id. 3, 14. p. 105. l. 43. Aret. p. 5. l. 1. (*c*) Post extritam τ, α mutatur in ε; ut κέρεος Herodot. 9, 26. p. 330. l. 13. κέρεα Id. 4, 29. p. 146. l. 8. κερέων Id. 4, 183. τέρεα et τέρεος Id. 8, 37. γέρεα Id. 7, 104. p. 263. l. 38.

C Nomen in -ῶν resolvitur per ε; ut Ποσειδέων Herodot. 4, 59. p. 152. l. 2. Ποσειδέωνος Id. 2, 50. p. 69. l. 10. Ποσειδέωνι Id. 4, 59. p. 151. l. 43. Ποσειδέωνα Id. 7, 129. p. 268. l. 26.

(*a*) Gaza l. 2. p. 157. Ἰόνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ, Πάριος, Θέτιος. καὶ ἡ περὶ τὰ τῷ τ κλινόμενα ἐξαίρεσις τοῦ τ, κρέατος κρέως. Hort. Adon. in voce ἄϊδι. [Etymol. p. 42. l. 18. τὰ εἰς δος λήγοντα ὀνόματα ἀπὸ βαρυτόνων, εὑρίσκομεν παρ' Ἴωσι καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ δ λεγόμενα· οἷον, μήνιδος μήνιος, (Hom. Od. γ. v. 135.) Πάριδος Πάριος. *S.*]

(*b*) Corinth. p. 191. τὰς ἀπὸ τῶν εἰς -as εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ -τος κλινομένων, γενικὰς καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ λέγουσι. Etiam Doriensium hoc est. v. Gregor. p. 144.

(*c*) Hæc flexio potest derivari a recto in -os pro -as; ut τὸ γῆρος pro τὸ γῆρας, unde τοῦ γήρους 3 Reg. 11, 4.

Herodotus flectit vocem ναῦς, νηῦς 6, 139. p. 241. l. 15. νηὸς 1, 1. p. 1. l. 17. νηΐ Ibid. c. 2. l. 25. νέα Ibid. 1, 1. l. 19. νέες 7, 144. p. 272. l. 11. νηῶν 7, 194. p. 284. l. 6. νεῶν 7, 184. p. 281. l. 43. νηυσὶ 7, 144. p. 272. l. 23. νῆας 7, 192. p. 283. l. 42. (*a*) νέας 7, 188. p. 283. l. 3. Aretæus flectit νεὼς p. 73. l. 11. νηὸς p. 77. l. 19. νηΐ p. 139. l. 4. νῆες p. 76. l. 24.

(*a*) [Gregor. p. 185. Ἴωνες τὰς νῆας νέας λέγουσι, συστέλλοντες τὸ η εἰς ε. *S.*]

D

Forma Incontracta.

Iones casus nominum contrahibilium non contrahunt; ut ἐνίδρυες Herodot. 4, 109. p. 162. l. 22. ὀφρύας Id. 2, 66. p. 72. l. 29.

110 A Ἡρακλέης Id. 2, 43. p. 67. l. 23. Ἡρακλέος Ibid. l. 12. ἔπεος Id. 1, 13. p. 4. l. 18. Ἀστυάγεος 1, 73. p. 18. l. 42. Ἡρακλέϊ Id. 2, 145. p. 92. l. 37. Ἀστυάγεϊ Id. 1, 74. p. 19. l. 26. βασιλέϊ Id. 7. 139. p. 270. l. 26. πόλεϊ Id. 2, 60. p. 71. l. 6. Ἡρακλέα Id. 2, 42. p. 67. l. 1. Ἀστυάγεα Id. 1, 73. p. 18. l. 43. βασιλέες Id. 1, 13. p. 4. l. 18. ἔθνεα Id. 1, 4. p. 2. l. 18. ἄστεα Id. 1, 5. l. 28. ἔτεα Id. 1, 15. ἐτέων Id. 1, 26. p. 6. l. 40. βασιλέας Id. 2, 169.

Digitized by Google

p. 99. l. 6. *ὀφρύες* Aret. p. 3. l. 22. *ἰχθύας* Id. p. 150. l. 5. *μεγέθεος* Aret. p. 6. l. 14. *μεγάθεϊ* Herodot. 3, 21. *ἀφίξεϊ* Id. 1, 69. *ἕτεϊ* Id. 1, 19. *πάθεϊ* Aret. p. 6. l. 16. *τὼ σκέλεε* Id. p. 65. l. 8. *μελέων* Id. p. 21. l. 5. *πεπέρεϊ* Id. p. 102. l. 22. (*πεπέρεος* Id. p. 89. l. 39.) *πήχεας* Id. p. 97. l. 29. *φαρμακέας* Id. p. 148. l. 26. B

Johan. Gramm. p. 371. Corinth. p. 180. 181. *τὰς εἰς -ους ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ -εος προφέρουσιν. ὁσαύτως καὶ τὰς ἄλλας πτώσεις οὐ συνῃρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ποιοῦσι.* [(Hæc Maittaire modo ad sensum dedit.) Johann. Gramm. p. 373. et Gregor. p. 199. *αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν, Ἰώνων εἰσὶ, βέλεϊ* (Hom. Il. δ. v. 99.) *ἀντὶ τοῦ βέλει, ἔγχεϊ* (Il. β. v. 389.) *ἀντὶ τοῦ ἔγχει.* Cf. Grammat. Meerman. p. 323. *S.*]

Declinatio Quarta.

Nomina in *-ὼ* finiunt Accusativum Singularem in *-οῦν*; ut *Ἰοῦν* Herodot. 1, 1. p. 1. l. 19. *Ληοῦν* Id. 2, 156. p. 96. l. 15. C *Μηροῦν* Marm. Oxon. p. 594. l. 1.

Johan. Gram. p. 372. Corinth. p. 199. sq. Phavor. in voce *Ληοῦν*. *τὰ εἰς -ὼ λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς -οῦν περατοῦσιν Ἴωνες.* Cf. Valckenær. et Wesseling. ad Herodot. 1, 85.

Declinatio Quinta.

Nomina in *-εὺς* (*-ις -ης* raro) flectuntur per *η* incontrahibile; ut *βασιλῆος* Herodot. 1, 2. p. 1. l. 27. *Ἄρηος* Id. 4, 62. p. 152. l. 26. (pro *Ἄρεος* Id. 2, 83. p. 75. l. 23.) *Ἄρηϊ* Id. 4, 62. p. 152. l. 20. *βασιλῆα* Id. 1, 2. p. 1. l. 27. *Ἡρακλῆα* Id. p. 28. l. 2. *βασιλῆες* Id. 1, 184. p. 47. l. 11. *βασιλήων* Id. 2, 129. p. 88. l. 22. *πολήων* Id. 2, 137. p. 90. l. 40. *ἀνοχῆες* Aret. p. 29. l. 13. *τοκήων* Id. p. 65. l. 34. *ἀνοχῆας* Id. p. 21. l. 30. D

Steph. de Urb. p. 650. *Πυθεὺς Πυθῆος γενικὴ Ἰωνική.* Johan. Gram. p. 371. *πᾶσα εὐθεῖα εἰς -εὺς διὰ τοῦ -ῆος ἐκφέρεται ἐπὶ γενικῆς παρὰ Ἴωσιν.* Corinth. p. 204. *διαπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς τὰς γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς -ὺς εὐθειῶν, οὐ προφέρουσι διὰ τοῦ -ῆος, οἷον ὀξῆος, ὥσπερ βασιλῆος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων.* III A

Nomina in *-ις* flectuntur per *ι* contrahibile; ut *πόλιος* Herodot. 1, 30. p. 7. l. 40. *ὄφιος* Id. 2, 76. p. 74. l. 19. *ἐν πόλι* Id. 2, 61. p. 71. l. 11. *τῷ μάντι* Id. 7, 228. p. 290. l. 34. *δυνάμι* Id. 2, 102. in Wesselingii quidem editione. *πόλιες* Id. 1, 143. p. 38. l. 29. *πόλις* Id. 7, 234. p. 291. l. 36. *μάντιες* Id. 4, 67. p. 153. l. 19. *πολίων* Id. 1, 6. p. 2. l. 39. *ὀφίων* Id. 2, 75. p. 74. l. 5. *μαντίων* Id. 4, 68. p. 153. l. 38. *πόλισι* Id. 2, 65. p. 72. l. 11. *μάντισι* Id. 4, 69. p. 153. l. 42. *πόλιας* Id. 5, 92. p. 202. l. 26. [*τὰς πόλις* Id. 2, 102. *τὰς τάξις* Id. 9, 31. *πίστις* Id. 3, 7. Sic 2, 59. Wesselingius e Mss. dedit *πανηγύρις. S.*] *τὰς Σάρδις* Id. 5, 103. p. 206. l. 43. B *μάντιας* Id. 4, 69. p. 154. l. 1. *ὄψιος* Aret. p. 2. l. 10. *σκήπιος* Id. p. 90. l. 15. *πεπέριος* Id. p. 104. l. 10. *τῇ θλίψι* Id. p. 3. l. 35. *ξὺν πεπέρι* Id. p. 130. l. 6. *ἔχιες* Id. p. 150. l. 4. *ψαυσίων* Id. p. 41. l. 2. *ὄψισι* Id. p. 24. l. 15. *ὄψιας* Id. p. 33. l. 21.

Corinthus p. 187. scribit, hac forma uti Iones, et præcipue Homerum, *πόλιος.* (Il. ε. v. 791.) *καὶ Ἱπποκράτης* (Sect. 7. p. 352. l. 33.) *φθίσιος.* Et p. 225. *ἡ κρῶσις ταῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν Ἰώνων ἐστίν. ὄφιες* (Herodot. 2, 74. p. 73. l. 43.) *ὄφις* (Id. 2, 76. p. 74. l. 11.) C

Digitized by Google

Declinationes Adjectivorum.

Adjectiva variantur juxta formas parifinium Substantivorum; ut ἑτέρη Herodot. 1, 32. p. 8. l. 32. τοίη 1, 31. ibid. l. 5. ἐρυθρῆς Id. 1, 1. p. 1. l. 8. ἑτέρῃ Id. 1, 32. p. 8. l. 32. θείῃ Id. 1, 62. p. 15.
D l. 30. ὁκοτέρην Id. 1, 11. p. 3. l. 39. τοίην Id. 2, 30. p. 53. l. 12. ἐσχατέων χωρέων Id. 8, 47. p. 302. l. 8. πασέων Id. 1, 8. p. 3. l. 8. μελαινέων Id. 2, 76. p. 74. l. 15. βαρβάροισι Id. 1, 1. p. 1. l. 4. μακρῇσι Ibid. 1, 10. πάσῃσι Id. 1, 89. p. 24. l. 13. ἰσχυρὴ
112 Aret. p. 4. l. 27. ὀξείη Aret. p. 27. l. 27. δευτέρης Id. p. 10. l. 23.
A ὀξείης Id. p. 24. l. 11. ὀξείῃ Aret. p. 34. l. 24. κοιλιήν Id. p. 6. l. 22. νωτιαίην Id. p. 10. l. 15. λοιμώδεος Id. p. 6. l. 30. ἡμίσεϊ Id. p. 33. l. 3. ἀληθέϊ Herodot. 1, 14. ἀληθέα Id. 1, 27. εὐτυχέα Id. 1, 32. ἀτρεκέα Aret. p. 42. l. 16. ὀξέες Id. p. 9. l. 28. ἀληθέες Id. p. 36. l. 9. διηνεκέα Id. p. 2. l. 8. πασέων Id. p. 24. l. 7. ὀξείαισι Id. p. 27. l. 8. τρηχείῃσι Id. p. 79. l. 9. γεραιτέρῃσι Id. p. 29. l. 16. πρώτοισι Id. p. 13. l. 4. ἁπλοῖσι Id. p. 98. l. 4. ξυνήθεας Id. p. 3. l. 6. οὐδαμέας Herodot. 4, 114.

Adjectivorum in -ys -εια -ν casus fœminini perdunt ι; ut Sing. N.
B βαθέα, εὐρέα Herodot. 1, 178. p. 45. l. 41. ἰθέα Id. 2, 17. p. 60. l. 17. ἡμίσεα Id. 5, 111. p. 208. l. 32. θήλεα Id. 3, 86. p. 125. l. 18. εὐρέη Hippoc. Sect. 6. p. 178. l. 47. ἡμισέη Lucian. Syr. p. 884. ὀξέη Hippoc. Sect. 5. p. 39. l. 57. τραχείη Arrian. Ind. c. 23. p. 184. G. ἰθείης Herodot. 3, 127. p. 131. l. 39. ὀξέης Aret. p. 119. l. 19. ὀξείης Hippoc. Sect. 2. p. 180. l. 22. τρηχέης Herodot. 4, 99. p. 160. l. 43. D. βαθέῃ Id. 3, 110. p. 128. l. 8. ἰθείῃ Id. 9, 57. p. 338. l. 5. A. βαθέην Id. 1, 75. p. 19. l. 40.
C (θήλειαν Id. 1, 105. p. 28. l. 31.) θηλέην Lucian. Syr. p. 885. ὀξέην Hippoc. Sect. 7. p. 215. l. 3. ὀξείην Id. Sect. 5. p. 9. l. 43. Plur. N. εὐρέαι Id. Sect. 6. p. 177. l. 57. ἡμίσεαι Herodot. 8, 18. p. 296. l. 38. τὰ ἡμίσεα Id. 6, 23. G. θηλεῶν Id. 2, 46. p. 68. l. 12. ὀξειῶν Hippoc. Sect. 4. p. 53. l. 4. D. ὀξείῃσι Ibid. l. 50. βραχέῃσι Id. Sect. 7. p. 214. l. 31. A. τοὺς ἡμίσεας Herodot. 9, 51. p. 337. l. 3. τὰς ἡμισέας Id. 8, 27. p. 298. l. 36. ὑπερημίσεας Id. 7, 156.

Corinth. p. 205. τῆς θηλείας τὸ ι ἐξαιροῦσι, καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος (3, 85.)· θηλέων ἵππων· καὶ θηλέῃ. (ibid.)

Adjectivum ὅστις flectitur ὅτεῳ Herodot. 1, 95. p. 26, l. 20. ὅτεων
D Id. 8, 65. p. 305. l. 11. ὁτέοισι Id. 2, 66. p. 72. l. 29. ὁτέῃσι Ibid. l. 28.

Comparatio Adjectivorum.

113
A Ἀγαθός. κρέσσων Herodot. 7, 172. p. 279. l. 34. Aret. p. 59. l. 15. τὴν κρέσσονα Herodot. 9, 41. τὰ κρέσσω Hippoc. Sect. 1. p. 6. l. 3. V. Gregor. p. 219.

Μέγας, μέζων Aret. p. 7. l. 11. Herodot. 1, 202. p. 52. l. 17. τὰ μέζω Id. 2, 35. p. 64. l. 32. Aret. p. 11. l. 9.

B Phavor. μέζων. Ἴδιον γὰρ Ἰώνων ἀποβάλλειν τὸ ι τῆς ει διφθόγγου. Hort. Adon. in μείζων. μέγας μέσσων, καὶ Αἰολικῶς μέζων. Sic et Etymol. p. 582. l. 13.

Μικρὸς, ἔσσων. ἔσσονες Herodot. 5, 86. p. 200. l. 36. unde Verba

Digitized by Google

ἐσσᾶν et ἐσσοῦν. ἐσσῶντο Id. 1, 67. p. 17. l. 3. ἐσσώθη Id. 3, 83. p. 124. l. 28. In priore loco Wesseling. dedit ἐσσοῦντο.

Πολὺς, πλέον. πλεῦν Herodot. 2, 19. p. 60, l. 35. πλεύνων Id. 7, 160. p. 276. l. 35. πλεύνας Id. 1, 106. p. 28. l. 37. πλεῦνα Aret. p. 8. l. 2. πλεῦνες Id. p. 22. l. 29. Herodot. 1, 82. 193. πλεύνων Aret. p. 24. l. 16. πλεῦνος Herodot. 1, 202. 5, 34.

Phavor. τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνᾶται παρὰ Ἴωσιν· Ἡρόδοτος, (2,78.) τέρπευ. καὶ πλεῦνας, τοὺς πλέονας. πλεῦνος ἀντὶ τοῦ πλέονος. Cf. Gregor. p. 221. 222.

Comparativus ὀλίζον fit positivus apud Grammaticos pro ὀλίγον. vide prius p. 97. D. sic Hort. Adon. in ὀλίγον. C

Adjectivum Numerale.

Cardinale.

Μίη Hippoc. Sect. 4. p. 52. l. 11. Aret. p. 54. l. 6. μηδεμίη Herodot. 2, 15. p. 59. l. 37. οὐδεμίη c. 13. ibid. l. 16. μιῆς Id. 1, 137. p. 36. l. 41. μιῇ Ibid. l. 42. μίην Hippoc. Sect. 5. p. 212. l. 51. μηδεμίην Herodot. 1, 136. p. 36. l. 40. μιῆς Aret. p. 10. l. 8. οὐδεμίης Id. p. 139. l. 14. μίην Id. p. 86. l. 9. D

Δυῷν Herodot. 1, 94. p. 26. l. 7. δυοῖσι Id. 1, 32. p. 8. l. 39. Aret. p. 13. l. 4. A

Hesych. δυοῖς, τοῖς δύο.

Τέσσερες τέσσερα Herodot. 3, 10. p. 104. l. 20. τεσσέρων Id. 2, 31. p. 63. l. 26. τέσσερας Id. 2, 110. p. 81. l. 29.

Τριήκοντα Id. 1, 14. p. 4. l. 24. unde τριηκονταέτις Id. 7, 149. p. 273. l. 35. τριηκόντερος Id. 4, 148. p. 170. l. 28. τριηκοντήμερος Id. 2, 4. p. 57. l. 8. B

Τεσσεράκοντα Id. 3, 10. p. 104. l. 20. τεσσερήκοντα Id. 4, 90. p. 159. l. 4.

Ὀγδώκοντα Id. 1, 189. p. 49. l. 1.

Ὀγδόκοντα cum ι subscripto in editionibus H. et P. Stephan. Sed Æm. Port. in Suid. ad vocem Ἀγαθώνιος eo opus non esse observat, quia contrahitur ex ὀγδοήκοντα. Sine ι edidit etiam Wesseling.

Διηκόσιοι Herodot. 8, 17. p. 296. l. 35. διηκόσιαι Hippoc. Sect. 3. p. 35. l. 19. διηκόσια Arrian. Ind. c. 14. p. 178. C

Τριηκόσιοι Herodot. 3, 90. p. 126. l. 16. τριηκόσιαι Hippoc. Sect. 3. p. 35. l. 43. τριηκόσια Herodot. 3, 90. p. 126. l. 15. τριηκοσίων Id. 2, 100.

Διξὸς Herodot. 3, 32. p. 110. l. 23. [διξοὶ Id. 7, 70. διξαὶ Id. 2, 76. διξῶν Id. 7, 205. διξοὺς Id. 9, 74. διξὰς Id. 5, 52. διξὰ Id. 7, 57. *S.*] τριξὸς Id. 1, 171. p. 44. l. 7. τριξὰς Id. 9, 85. δισσέοισι Aret. p. 8. l. 12.

Johan. Gram. p. 874. et Corinth. p. 203. τὸ σσ εἰς ξ τρέπουσιν Ἴωνες. διξὸς, τριξός.

Διφάσιος Herodot. 1, 18. p. 5. l. 11. τριφάσιος Id. 2, 156. p. 96. l. 7. v. Kœn. ad Gregor. p. 250.

Διπλέη Herodot. 3, 42. p. 113. l. 21. διπλήσιος Id. 7, 103. p. 263. l. 20. πενταπλήσιος Id. 6, 13. p. 213. l. 32. ἑξαπλήσιος Id. 4, 81. p. 157. l. 13. πολλαπλήσιος Id. 8, 140. p. 322. l. 18. πολληπλήσιος Id. 3, 135. p. 134. l. 9. D

Digitized by Google

Τρηκοστὸς Id. 4, 44. p. 149. l. 9. τρηκοσταῖος Hippoc. Sect. 2. p. 9. l. 31.

---

115 A

PRONOMEN.

Substantivum.

Sing. G. ἐμέο Herodot. 1, 126. p. 34. l. 32. σέο Id. 1, 8. p. 3. l. 18.

B Plur. N. ἡμέες Id. 2, 6. p. 57. l. 24. ὑμέες Id. 6, 11. p. 213. l. 5.

G. ἡμέων Heraclit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 135. Hippoc. Sect. 1. p. 16. l. 41. ὑμέων Herodot. 3, 50. p. 115. l. 8. σφέων Id. 1, 31. p. 8. l. 19. Aret. p. 3. l. 9.

D. σφὶ Id. 1, 1. p. 1. l. 13.

A. ἡμέας Aret. p. 64. l. 12. Herodot. 1, 30. p. 7. l. 34. ὑμέας Id. 1, 53. p. 13. l. 6. σφέας Id. 1, 4. p. 2. l. 10. Aret. p. 50. l. 22.

C Moschop. p. 11. habet variationem Pronominum per Dialectos. Johan. Gram. p. 378. Ἴωνες τὰς ἀντωνυμίας διαιροῦσιν· ὅσπερ σφῶν σφέων. sic Corinth. p. 227. Phavor. σφέες, σφέων, σφέας Ἰωνικῶς. Idem in ἐγὼ et ἡμεῖς docet, ἡμεῖς ἡμῶν ἡμᾶς contrahi ex ἡμέες ἡμέων ἡμέας.

Adjectivum.

Sing. N. ὠϋτὸς Herodot. 2, 79. p. 74. l. 43. Aret. p. 144. l. 3. ὠϋτὴ Id. p. 24. l. 23. ἐωϋτὴ Id. p. 143. l. 7. αὐτέη Id. p. 73. l. 18. Hippoc. Sect. 3. p. 3. l. 10. ὠϋτὸ Id. Sect. 2. p. 3. l. 29. τωϋτὸ Aret. p. 39. l. 28.

D Phavor. ὠϋτὸς ἀντὶ τοῦ αὐτὸς Ἴωνές φασι, τῷ ω χρώμενοι ἐν τῇ διφθόγγῳ ἀντὶ τοῦ α. [Cf. Gregor. p. 196. Sed Etymol. p. 826. l. 1. ωὐτὸς ἀνὴρ (Hom. Il. e. v. 396.) ἔστιν ὁ αὐτὸς· κατὰ κρᾶσιν τοῦ ao εἰς ω μέγα γίνεται ωὐτός. Atque sic sane legitur ὠῦτὸς s. ωὐτὸς apud Herodot. 2, 79. 4, 119. (ubi Wesselingii exemplum habet ὠὗτὸς) 8, 42. (ubi sequitur ὅσπερ) et ὠῦτοὶ 2, 168. 9, 64. ubi Camerar. edidit ὠῦτοὶ, Wesselingius ὠὐτοί. S.]

116 A G. τουτέου Aret. p. 10. l. 25. Hippoc. Sect. 1. p. 15. l. 4. αὐτέου Aret. p. 4. l. 1. Hippoc. Sect. 2. p. 7. l. 9. αὐτέης Id. Sect. 1. p. 2. l. 7. Aret. p. 19. l. 16. ὠϋτέου Id. p. 6. l. 11. τουτέου Id. p. 10. l. 25. ταυτέης Id. p. 6. l. 15. ἐωϋτοῦ Herodot. 1, 8. p. 3. l. 7. ἐωϋτέου Hippoc. Sect. 1. p. 1. l. 9. Aret. p. 10. l. 12. ἐωϋτέης Id. p. 28. l. 12. ἐωϋτῆς Id. p. 27. l. 9. Herodot. 1, 31. p. 8. l. 16. ἐμεωϋτοῦ Id. 1, 35. p. 9. l. 30. σεωϋτοῦ Id. 1, 45. p. 11. l. 11. τοιουτέου Hippoc. Sect. 1. p. 18. l. 28.

B D. τουτέῳ Id. Sect. 1. p. 16. l. 26. αὐτέῳ Ibid. l. 2. Aret. p. 23. l. 12. τ'ωϋτῷ Herodot. 1, 5. p. 2. l. 30. ἐωϋτῷ Id. 1, 34. p. 9. l. 17. σεωϋτῷ Id. 1, 108. p. 29. l. 17. ἐωϋτῇ Id. 1, 11. p. 3. l. 35. αὐτέῃ Aret. p. 8. l. 6. αὐτείῃ Hippoc. Sect. 8. p. 10. l. 2. τοιουτέῳ Id. Sect. 1. p. 30. l. 1.

A. ὠϋτὸν Id. Sect. 4. p. 11. l. 37. αὐτέην Id. Sect. 5. p. 225. l. 28. Aret. p. 25. l. 15. ὠυτὴν Id. p. 13. l. 5. ἐωϋ-

Digitized by Google

τὸν Herodot. 1, 24. p. 6. l. 20. Aret. p. 20. l. 6. τωυτὸν Id. p. 40. l. 1. τ'ωὐτὸ Herodot. 1, 13. p. 4. l. 14. Aret. p. 39. l. 28. ἐωϋτὴν Hippoc. Sect. 5. p. 9. l. 34. ἐωϋτέην Aret. p. 40. l. 28. ὠυτὴν Id. p. 13. l. 5. ἐωϋτὸ Hippocr. Sect. 4. p. 82. ἐμεωϋτὸν Herodot. 1, 42. p. 10. l. 33. σεωϋτὸν Lucian. Syr. p. 895. σεωϋτὴν Herodot. 3, 69. p. 120. l. 23.

Plur. N. ὠϋτοὶ Id. 2, 168. p. 98. l. 34. Aret. p. 63. l. 22. ὠυτὰ Id. p. 73. l. 4. ἐωυτὰ Id. p. 85. l. 35. τωυτὰ Id. p. 39. l. 8.

G. τουτέων Herodot. 1, 50. p. 12. l. 17. Aret. p. 3. l. 1. αὐτέων Id. p. 19. l. 2. Herodot. 1, 29. p. 7. l. 24. ὠυτῶν Aret. p. 117. l. 35. ὠυτέων Id. p. 74. l. 5. ἐωϋτῶν Id. p. 65. l. 34. Herodot. 1, 82. p. 22. l. 2. ἐωυτέων Aret. p. 9. l. 27. Hippoc. Sect. 3. p. 7. l. 4. ἑαυτέων Ibid. p. 33. l. 2. ἐκεινέων Herodot. 4, 111. p. 162. l. 41. (a) τοσουτέων Id. 7, 187. p. 282. l. 40. τοιουτέων Hippoc. Sect. 1. p. 22. l. 4.

D. τούτοισι Herodot. 1, 20. p. 5. l. 28. Aret. p. 22. l. 8. τουτέοις Hippoc. Sect. 2. p. 23. l. 34. τουτέοισι Aret. p. 3. l. 2. Hippoc. Sect. 1. p. 14. l. 25. αὐτοῖσι Id. Sect. 2. p. 14. l. 23. αὐτέοισι Id. Sect. 1. p. 9. l. 2. Aret. p. 5. l. 3. ὠϋτοῖσι Hippoc. Sect. 2. p. 49. l. 44. ὠϋτέοισι Id. Sect. 3. p. 74. l. 26. Aret. p. 20. l. 15. ταύτῃσι Herodot. 1, 165. p. 42. l. 38. Aret. p. 72. l. 18. αὐτῆς Hesiod. theog. v. 64. αὐτῇσι Arrian. Ind. c. 24. p. 185. αὐτέῃσι Hippoc. Sect. 2. p. 11. l. 24. Aret. p. 28. l. 25. ἐωϋτοῖς Herodot. vit. Hom. c. 7. p. 356. l. 26. ἐωϋτοῖσι Id. 1, 74. p. 19. l. 23. ἐωϋτέοις Hippoc. Sect. 3. p. 74. l. 49. ἐωϋτέοισι Aret. p. 3. l. 8. ἐωϋταῖς Hippoc. Sect. 4. p. 80. l. 23. ἐκείνοισι Ibid. l. 39. τοιούτοισι Id. Sect. 2. p. 19. l. 35. τοιουτέοισι Id. Sect. 1. p. 29. l. 15.

A. τουτέους Id. Sect. 1. p. 3. l. 17. αὐτέους Aret. p. 20. l. 17. ἐωϋτοὺς Herodot. 1, 97. p. 27. l. 5. ἐωϋτὰς Id. 1, 93. p. 25. l. 35. ἐωϋτὰ Hippoc. Sect. 4. p. 82. l. 7.

(a) In Marg. τοσαυτέων, nam concordat cum fœminino μυριαδέων.

Accentus.

Genitivus Nominum primæ Declinationis in -εω acuit antepenultimam, vide p. 105. Accentus post literæ mutationem, vel abjectionem aliquando retrahitur; ut ζόη p. 102. A. καννάβιος p. 109. A.

VERBUM.

Substantivum.

Indic. Præs. Plur. prima εἰμὲν Herodot. 1, 97. p. 27. l. 2.
tertia ἔασιν Id. ex Pythiæ carmin. 1, 66. p. 16.

Digitized by Google

B I. 33. ἔασι Aret. p. 4. l. 16. εἴασι Id. p. 136. l. 9.
Imperf. Sing. prima ἔα Herodot. 2, 19. p. 60. l. 37. ἔσκον Hom. Il. η. v. 153.
secunda ἔης (a) Herodot. 1, 187. p. 48. l. 26.
tertia ἔσκε Id. 1, 196. p. 51. l. 10. ἦν Id. 7, 184. p. 281. l. 39. Aret. p. 20. l. 22.
Plur. secunda ἔατε Herodot. 4, 119. p. 164. l. 21.
tertia ἔσκον Id. 1, 196. p. 51. l. 11. ἔσαν Id. 1, 31. p. 8. l. 6.
C Indic. Fut. 1. Sing. secunda ἔσεαι Id. 7, 14. p. 247. l. 23.
Subjunc. Præs. Sing. tertia ἔῃ Aret. p. 4. l. 3.
Plur. tertia ἔωσι Id. p. 18. l. 12. Hippoc. Sect. 1. p. 24. l. 20.
Infinit. ἔμεναι Aret. p. 35. l. 20. ἔμμεναι Id. p. 6. l. 22. Lucian. Syr. p. 904.

Adjectivum.

Simplex.

D Quædam verba simplicia more contrahibilium flectuntur; ut περισπερχέω Herodot. 7, 207. p. 286. l. 27. ῥιπτέω Id. 8, 53. p. 303.
119 l. 6. ῥιπτούντων Act. 22, 23. διαβυνέομαι Herodot. 4, 71. p. 154.
A l. 16. συμβαλλεόμενος Id. 3, 68. p. 120. l. 4. Sic apud Atticos; ut τυπτήσεις Aristoph. Plut. 21. χαιρήσεις Id. ibid. 64. κεχάρηκα Id. Vespp. 761. ἑλκοῦντα Aret. p. 124. l. 11. Lege plura in Rudim. Græco-Lat. Anom. Verb.
Legitur σῶσι Herodot. 1, 200. p. 52. l. 12. pro σώζουσι vel σώουσι, uti notat Æm. Port. in Lex. Ion. sed pro σήθουσι auctore Etymol. M. p. 710. l. 41.
B Verba κεῖμαι et ἀνεῖμαι sequuntur formam κέομαι et ἀνέομαι, unde suam originem habuerunt; ut κέεται Herodot. 1, 178. p. 45. l. 37. κέονται Hippoc. Sect. 3. p. 64. l. 13. κέοιτο Herodot. 1, 67, p. 17. l. 7. ἑκέετο Id. 1, 51. ἀνέονται Id. 2, 165. p. 98. l. 18. κέεται Aret. p. 3. l. 12. ξυγκέονται Id. p. 24. l. 16. κατακέωνται Id. p. 9. l. 31. ἐγκεομένης Id. p. 102. l. 36. Huc refer resolutiones sequentes: ξυγκέηνται Id. p. 63. l. 4. ἐπικέηνται Id. p. 96. l. 3.
Irregulare λαμβάνω formatur quasi a λαβέω et λάμβω inusitatis;
C καταλελάβηκε Herodot. 3, 42. p. 113. l. 27. Pherecyd. Epist. ad Thalet. apud Diog. Laert. 1, 122. ἀπολελαμμέναι Hippoc. Sect. 2. p. 50. l. 24. ἀπολελαμμένης Ibid. p. 54. l. 7. ἀπολελημμένη Aret. p. 22. l. 27. λάμψομαι Herodot. 1, 199. p. 52. l. 6. λάμψεαι Id. 1, 199. λαμφθείη Id. 7, 239. p. 293. l. 5. λαμψοίμην Id. 9, 38. p. 333. l. 37. λαμφθῆναι Id. 2, 89. p. 76. l. 26. λάμψεσθαι Id. 2, 120. p. 84. l. 28. λαμφθεὶς Id. 8, 97. p. 312. l. 13. λαμφθεῖσαι Id. 6, 92. καταλαμφθεὶς Id. 5, 21. λαμψόμενος Id. 6, 39. p. 218. l. 25. Sic ἐπίλαμπτος Id. 3, 69. pro ἐπίληπτος.
Herodotus usurpat εἴκω regulariter οἶκα 5, 97. p. 205. l. 24. pro Attico et usitatiori ἔοικα.

[(a) Camerar. ἔεις, Wesseling. ἔας. S.]

Digitized by Google

Contractile. D

Iones forma incontracta plerumque utuntur.

Johan. Gram. p. 378. Ἰὰς τὰ ῥήματα τὰ ἐν λῆγούσῃ περισπώμενα διαιρεῖ. Corinth. p. 182. Ἴωνες τοῖς ἐνεστῶσι καὶ τοῖς παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κέχρηνται. [Heraclides apud Eustath. p. 1892. l. 38. τὸ παρ' ἡμῖν ἔπλει καὶ ἔῤῥει παρὰ τοῖς Ἴωσιν ἔπλεεν, ἔῤῥεεν ὡς τῆς ει διφθόγγου τεμνομένης παρ' αὐτοῖς εἰς ὅμφω ταῦτα. *S.*]

ποιέω Herodot. 1, 38. p. 10. l. 11. *ποιέεις* Ibid. c. 39. l. 21. *ποιέει* 120
Id. 3, 81. p. 124. l. 3. *καλέομεν* Id. 5, 49. p. 192. l. 23. *ποιέετε* A
Id. 8, 22. p. 297. l. 25. *ποιέουσι* Id. 1, 98. p. 27. l. 8. *νοσέουσι* Aret. p. 11. l. 20.

ἐποίεε Herodot. 1, 22. p. 5. l. 38. *ἐποίεον* Id. 5, 1. p. 182. l. 9. *ἐσωφρόνεε* Aret. p. 38. l. 5. [*ἐκάλεε* Herodot. 1, 11. *κατεδόκεον* Id. 8, 4. *ἐπενόεε* Id. 1, 27. *ἐπολέμεε* Id. 1, 18. *παρηγόρεον* Id. 9, 53. *ἐτιμώρεον* Id. 1, 18. *S.*]

ποίεε Herodot. 8, 100. p. 313. l. 5. *ποίεετε* Id. 4, 115. p. 163. l. 33.

ποιέοιμι Id. 5, 106. p. 207. l. 27. *ποιέοιεν* Id. 7, 208. p. 286. l. 30. *ἀφαιρέοις* Aret. p. 103. l. 14.

ποιέῃς Herodot. 3, 36. p. 111. l. 29. *διατελέῃ* Id. 1, 32. p. 9. l. 6. *ποιέωμεν* Id. 1, 159. p. 41. l. 22. *εἰδέωσι* Democrit. apud Ποίησ. B
Φιλ. p. 169. *παλινδρομέῃ* Aret. p. 10. l. 33.

ποιέειν Herodot. 1, 39. p. 10. l. 21. [(Sed 6, 137. Wesselingius edidit *ποιέεν*. Nisi est error operarum. Nam est Dorica forma. [Schweighaeuserus *ποιέειν*. *ED.*]) *πωλέειν* Id. 1, 160. *ἐπισχέειν* Id. 1, 32. *χωρέειν* Id. 1, 24. *S.*] *δοκέειν* Aret. p. 2. l. 10.

ποιέων Herodot. 1, 18. p. 5. l. 10. *ἱστορέων* Id. 2, 19. *νοσέων* Aret. p. 10. l. 27. *νοσέοντος* Id. p. 4. l. 19.

ποιέομαι Arrian. Ind. c. 34. p. 192. *ποιέεται* Herodot. 1, 129. p. 35. l. 12. *αἱρέεται* Id. 1, 11. *τυραννεόμεθα* Thalet. Epist. ad Solon. apud Diog. Laert. 1, 44. *ποιέεσθε* Herodot. 9, 7. p. 325. l. 29. *ποιέονται* Id. 1, 99. p. 27. l. 29. *συνωνέονται* Id. 1, 27. *καλέεται* Aret. p. 6. l. 16. *δέεται* Id. p. 86. l. 30.

ἐποιέετο Herodot. 1, 50. p. 12. l. 19. *ἐδέετο* Id. 1, 35. *ἐποιέυντο* Id. C
4, 128. p. 166. l. 28.

ποιέοιτο Id. 8, 67. p. 306. l. 5.

ποιέηται Id. 3, 8. p. 104. l. 2. *ποιέωνται* Id. 4, 70. p. 154. l. 3. *κινέηται* Aret. p. 71. l. 24. *ἀφικνέωνται* Id. p. 3. l. 34.

ποιέεσθαι Herodot. 5, 37. p. 190. l. 7. *αἱρέεσθαι* Aret. p. 95. l. 6. *ἱστορέεσθαι* Herodot. 1, 24. *ὠνέεσθαι* Id. 1, 1.

ποιεύμενος Herodot. 1, 73. p. 19. l. 4. *καλεομένης* et *καλεομένῃ* Id. 1, 1. *καλεομέναι* Id. 1, 165.

Flectuntur Verba in -*άω* per e. D

Corinth. p. 183. Ἴωνες τὸ ὁράω ὁρέω λέγουσι, τὸ α εἰς ε τρέποντες· καὶ τὸ ἐχράοντο ἐχρέοντο. (Herodot. 3, 57. tamen male editur *ἐχρέωντο*.)

Ὁρέω Hippoc. Sect. 8. p. 10. l. 20. *φοιτέω* Herodot. 1, 37. p. 10. l. 6. *φοιτέεις* Thalet. Epist. ad Pherecyd. apud Diog. Laert. 1, 121
44. *ὁρέομεν* Herodot. 5, 40. p. 190. l. 25. *φοιτέουσι* Anaximenis A
Epist. ad Pythag. apud Diog. Laert. 2, 5. *τιμέουσι* Lucian. Astrol. p. 984. *ὠρέομεν* Herodot. 2, 131. p. 88. l. 43. *ὥρεον* Id. 4, 3. p. 140. l. 31. *ἐφοίτεον* Id. 1, 96. p. 26. l. 37. *ὁρέων* Id. 1,

Digitized by Google

68. p. 17. l. 21. διαφοιτέοντες Id. 1, 60. p. 15. l. 4. τιμέοντες Lucian. Astrol. p. 987. ἀπατέοντες Hippoc. Sect. 1. p. 24. l. 18. χρέουσα Herodot. 7, 111. p. 265. l. 14. τολμέουσι Aret. p. 32. l. 7. ὀρέουσι Id. p. 36. l. 10. ὀρέοντι Id. p. 5. l. 35. μηχανέεσθαι Id. p. 84. l. 35. ἐπειρώτεον (all. ἐπηρώτεον) Herodot. 1, 47.

B χρέεται Herodot. 1, 58. p. 14. l. 3. χρεόμεθα Hippoc. Sect. 1. p. 11. l. 40. χρέονται Herodot. 1, 34. p. 9. l. 20. κοιμέονται Id. 2, 95. p. 78. l. 12. πλανέονται Id. 2, 41. p. 66. l. 33. ἐχρέοντο Lucian. Astrol. p. 986. χρεέσθωσαν Hippoc. Sect. 4. p. 5. l. 41. χρέεσθαι Herodot. 1, 99. p. 27. l. 26. χρεόμενος Hippoc. Sect. 2. p. 24. l. 41. χρεομένου Aret. p. 104. l. 22. πλανεόμενος Lucian. Astrol. p. 994. ὀρεομένων Democrit. Epist. ad Hippocr. Sect. 8. p. 19. l. 27. [Sed ἐθηεῖτο Herodot. 1, 68. ortum est ex ἐθεέετο pro ἐθεάετο. Sic ἐθηῆτο Id. 1, 10. 4, 85. *S.*] Legitur a δικαιόω,

C δικαιέουσι Hippocr. Sect. 6. p. 39. l. 30.

Contrahuntur Verba in -άω per η; ut ὀρῇς Hippoc. Sect. 8. p. 10. l. 30. ὀρῇ Id. Sect. 2. p. 25. l. 28. ὀρῆν Ibid. l. 34. φοιτῆν Id. Sect. 5. p. 114. l. 1. σιγῆν Ibid. p. 225. l. 22. ἀνιῆται Id. Sect. 8. p. 19. l. 49. θυμιήσθω Id. Sect. 5. p. 160. l. 34. ἰῆσθαι Ibid. p. 6. l. 17. Aret. p. 131. l. 8. φοιτῇ Id. p. 36. l. 8. ἐμβοῇς Id. p. 3. l. 29. δρῆν Id. p. 15. l. 23. ἀπανδῆν Id. p. 138. l. 6.

[Sic etiam verba in -έω; ut κινῆσθαι ibid. p. 140. l. 24. *S.*]

D Et ση ab -οάω et -οέω per ω; ut ἀνέβωσαν Herodot. 3, 14. ἀνέβωσε Id. 1, 10. p. 3. l. 31. βῶσαι Id. 1, 146. p. 39. l. 6. βῶσας Id. 8, 92. p. 311. l. 15. βώσαντες Id. 5, 1. ἀμβώσας Id. 1, 8. ἐβώσθησαν Id. 6, 131. p. 239. l. 7. βεβωμένα Id. 3, 39. p. 112. l. 32. προσεβώσατο Id. 6, 35. p. 217. l. 39. ἐπιβώσωνται Id. 5, 1. p. 182. l. 8. ἐπιβώσασθαι Id. 1, 87. p. 23. l. 30. καταβωσομένους Id. 6,

122 85. p. 228. l. 26. ἐννενώκασι Id. 3, 6. p. 103. l. 27. ἐννώσας Id.

A 1, 68. p. 17. l. 27. [ἐννώσαντα Id. 1, 86. ἐνένωτο Id. 1, 77. *S.*] ἐνενῶντο Id. 7, 206. p. 286. l. 20. [νενωμένου Id. 9, 53. ἐβώθεε Id. 9, 23. ἐπεβώθεον Id. 8, 1. ἐβώθησαν Id. 8, 47. βωθήσαντες Id. 8, 72. *S.*]

Hort. Adon. in βωσόμεθα et νένωται. Σοφοκλῆς νένωται, Ἀνακρέων νενωμένος, νένωται. Suid. νωσάμενος παρὰ Καλλιμάχῳ. νῶσαι. Phav. in ἐπιβώσομαι. Eustath. p. 245. l. 36. et p. 288. l. 17. Cf. Wesseling. ad Herodot. 9, 53.

Herodotus verbum χράομαι regulariter contrahit; χρᾶται 4, 65. p. 153. l. 9. χρᾶσθαι 1, 172. p. 44. l. 25.

B De Ionica resolutione Longarum Vocalium et Diphthongorum.

ω̃ per ἑω.

Indicat. Præs. χρέωνται Herodot. 1, 94. p. 25. l. 38. διαχρέωνται Id. 1, 71.

Imperf. ἐχρέωντο Id. 2, 43. p. 67. l. 20. ἐμηχανέωντο Id. 7, 172. p. 279. l. 24.

Fut. 1. σημανέω Id. 1, 75. p. 19. l. 31.

C Imperat. Præs. χρέω Id. 1, 155. p. 40. l. 28. Aret. p. 128. l. 34. legitur et χρέο Hippoc. Sect. 5. p. 144. l. 15. Aret. p. 141. l. 13. et p. 143. l. 18. et p. 145. l. 16. et p. 147. l. 17.

Digitized by Google

Subj. Præs. ἀνιέωσι Herodot. 7, 226. p. 290. l. 19. ἐπιστέωνται Id. 3, 134. p. 133. l. 30.
Indef. 1. ἀναιρεθέω Id. 3, 65. p. 119. l. 6. εὑρεθέωσι Id. 2, 67. p. 72. l. 33. ὁρμηθέωσι Id. 1, 47. ὀφθέωσι Id. 8, 7.
Indef. 2. ἐκπλαγέωσι Hippoc. Sect. 2. p. 13. l. 50. προθέω Herodot. 1, 108. p. 29. l. 16. ἐξαναστέωμεν Id. 4, 115. p. 163. l. 33. θέωσι Id. 4, 71. p. 154. l. 19.

ω per έω. D

Subj. κτεινέωνται Aret. p. 35. l. 18.

ῆ per έη. 123 A

Subj. προθέηται Herodot. 1, 53. p. 13. l. 7.

εῖ per έει.

Indic. Fut. κερδανέεις Id. 1, 35. p. 9. l. 33. ἀποβαλέεις Id. 1, 71. p. 18. l. 28. ἀπολέει Id. 1, 34. p. 9. l. 17.
Infinit. ἀποφυγέειν Id. 1, 1. p. 1. l. 18. [διαφυγέειν Id. 1, 10. ἰδέειν Id. 1, 32. περιϊδέειν Id. 1, 24. βαλέειν Id. 3, 35. *S.*] μαθέειν Id. 1, 10. p. 3. l. 32. παθέειν Aret. p. 6. l. 25. Herodot. 1, 32. B

et per έα.

Indic. Fut. πεσέεται Herodot. 8, 130. p. 320. l. 2. ἀποθανέεται Id. 4, 190. p. 179. l. 4.
Infinit. φανέεσθαι Id. 1, 60. p. 14. l. 43. ἀπολέεσθαι Id. 6, 29. p. 216. l. 30. προσκέεσθαι Id. 3, 34.

οῖ per έοι.

Potent. προσθέοιτο Id. 1, 53. p. 13. l. 3. [ὑποθέοιτο Id. 7, 237. δοκέοι Id. 1, 24. καλέοι Id. 1, 11. *S.*]

οῦ per έο et έου. C

Indic. Fut. 1. κερδανέομεν Id. 8, 60. p. 304. l. 23. ἀποθανέονται Id. 4, 95. p. 160. l. 2. ἐρέουσι Aret. p. 20. l. 23.

Formatio Temporum.

In Imperfecto et Indefinito secundo inseritur syllaba -εσκ-; ut ἐπετείνεσκε Herodot. 1, 186. p. 48. l. 6. κατελίπεσκε Id. 4, 78. p. 156. l. 15. Plur. tertia ἐσεκέμπεσκον Id. 1, 100. p. 27. l. 32. D
ἐλάβεσκον Id. 4, 130. p. 166. l. 40.
Aulus Gellius l. 6. c. 15. notat, σκ esse Ionicum. 124
In Indefinito primo retinetur brevis ε Verborum in -έω; ut (a) ἐπό- A

(a) [Sic ποθέσαι Hom. Od. δ. v. 748. quod Atticum esse ait Eustath. p. 1450. l. 26. de quo Eustathii loco v. Fischer. ad Plat. Phæd. c. 46. n. 17. Gregor. p. 289. Doribus et Æolibus tribuit ἀδικέσαι, ut Ἄρες pro Ἄρης, quod ipsum Etymol. p. 189. l. 47. ait Αἰολικῶς dici. Johann. Gramm. p. 384. cum his consentit, nisi quod ἀδικᾶσαι Æoles pro ἀδικῆσαι dicere auctor est, et Ἀρεῖον addit pro Ἀρήϊον. Sed Etymol. p. 139. l. 50. Ἄρειος, inquit, καὶ Ἰωνικῇ διαλύσει Ἀρέϊος. *S.*]

Digitized by Google

θεσαν Herodot. 9, 22. p. 329. l. 13. (*b*) ἐπεπείθεσαν Id. 9, 88, p. 344. l. 41.

(*b*) Æm. Port. in Lexic. Ion. videtur suspicari mendum, et putat scribendum esse ἐπεποίθεσαν pro ἐπεπόλθεσαν Attice, a πείθω.

Assumitur Perfecti Characteristica κ, in ἐνέγκω; ἠνείκαντο Herodot. 1, 173. p. 44. l. 34. ἐνείκας Id. 4, 64. p. 152. l. 40. ἐνείκωνται Id, 4, 67. p. 153. l. 21.

Corinth. p. 226. τοῦ ἐνέγκω ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ἐκτείνεται τὸ ι, ἐνείκω. Ἡρόδοτος μυρίαχοῦ τούτῳ χρῆται. Rudim. Gr. Gram. Busb. in φέρω. ἤνεικα pro ἤνειξα.

B In Perfecto, κ demitur, et corripitur penultima; ut προεστέαται Herodot. 5, 49. p. 192. l. 10. κατεστέασι Id. 1, 200. p. 52. l. 10. ἑστεὼς Id. 3, 8. p. 103. l. 41. τεθνεὼς Id. 1, 112. p. 30. l. 29. ἑσταότες Aret. p. 54. l. 5. [Hom. Ιλ. β. v. 320. ἑσταότων Odyss. ι. v. 442. Alia exempla habes, quibus addi possunt μεμάασι Hom. Ιλ. χ. v. 384. μεμανῖα Ιλ. δ. v. 440. βεβαὼς Ιλ. ξ. v. 477. βεβάασι Ιλ. β. v. 134.

Etymol. p. 193. l. 24. βεβάασιν ἀπὸ τοῦ βεβήκασι παρακειμένου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ἡ ἡνίκα οἱ Ἴωνες ἐν τῷ ῥήματι ἀφαίρεσιν ποιήσονται τοῦ συμφώνου, τότε καὶ συστολὴ παρακολουθεῖ· οἷον, ἕστηκα, ἕσταα· βέβηκα, βέβαα.

Neque tamen semper in his penultima corripitur; ut ἑστηὼς Hesiod. theog. v. 519. κεκμηῶτι Hom. Ιλ. ε. v. 261.

Eustath. p. 641. l. 2. τὸ κεκμηῶτι δῆλον ὅτι Ἰωνικόν ἐστι, ταὐτὸν ὂν τῷ κεκμηκότι, ἀποβολὴν τοῦ κ ποιουμένου Ἰωνικῶς, καὶ ἔκτασιν τοῦ ο.

Cæterum etiam Æoles κ in perfecto ejiciunt. Gregor. p. 272. sq. τὸ κ ὑπεξαιροῦσι τῶν εἰς κω ληγόντων μετοχῶν, πεποιηὼς, καὶ τεθνηὼς, καὶ τετιηὼς, καὶ πεποιηυῖα, καὶ τεθνηυῖα, καὶ τετιηυῖα προφέροντες. Sic τεθνηότος habet Hom. Ιλ. ρ. v. 433, τεθνηότα ibid. v. 402. τεθνηότας Οδ. ψ. v. 84. *S.*]

Legitur in Perfecto ἀπεξηραμένον Herodot. 7, 109. p. 264. l. 34. pro ἀπεξηραμμένον ab ἀποξηραίνω.

Æm. Port. in Lex. Ion. vel ab ἀποξηράω, ut a πειράω, πεπείραμαι.

C Augmentum.

Iones (*a*) Augmenta negligunt:

Temporale; ut ἀμείβετο Herodot. 1, 35. p. 9. l. 28. οἴχοντο Id. 1, 48. p. 11. l. 42. παραίνεσε Id. 1, 80. p. 21. l. 13. ἄφθη Id. 1, 19. p. 5. l. 24. ἀμείψατο Id. 1, 36. p. 10. l. 2. ἀναμμένος Id. 7, 69. p. 258. l. 23. ἐργάζοντο Id. 1, 66. p. 16. l. 41. κατεργασμένου Id. 1, 123. p. 33. l. 33. κατέργασται Ibid. l. 31. ἔωθα Id. 2, 91. p. 77. l. 1. ἐώθασι Id. 1, 133. ἐώθεε Id. 1, 11. ἔων Id. 7, 219. p. 288.

D l. 41. pro εἶων, ab ἐάω. αἴτεε Id. 3, 1. ἔλεν Aret. p. 20. l. 23.

Syllabicum; ut βεβρώκει Herodot. 1, 119. p. 32. l. 30. δεδούλωντο

125 Id. 1, 94. p. 26. l. 18. περιτετήκεισαν Aret. p. 80. l. 6.

A (*b*) Reduplicationem primæ consonæ; ut ἔκτηται Herodot. 4, 64. p.

(*a*) Johan. Gram. p. 377. et Corinth. p. 188. Ἴωνες εἰώθασι συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, ἐξ ὧν ἐγένοντο· οἷον τύπτε, βῆ, θῆκε, ἔλε, ὄλοντο, ὀνόμηνε. Sic Hort. Adon. in voce ἄλτο. Herodian. de Synt. p. 191. Phav. in voce ἦγεν. Eustath. p. 1523. l. 46. et p. 72. l. 46. infra, p. 165. C.

(*b*) Eustath. p. 274. l. 17. Phavor. ἐκτῆσθαι Ἰωνικὸν ἀποβληθέντος τοῦ συμφώνου τῆς αἰολήσεως. at Hort. Adon. in voce ἐκτῆσθαι. κτάω ἔκτημαι ἔκτημαι regulariter. ὅταν γὰρ ἀπὸ συμφώνων δύο ἄρχηται ὁ ἐνεστὼς, οἷα ἀναβιβάσκω, ἀναβεβίκασιάζει ὁ παρακείμενος. Sed in Gramm. Busb. excipiuntur κτάομαι et πτάομαι.

Digitized by Google

152. l. 42. ἔκτητο Id. 3, 39. p. 112. l. 33. ἐκτῆσθαι Id. 1, 49. p. 12. l. 10. ἐκτημένος Id. 7, 161. p. 277. l. 6.

Et (c) primæ Syllabæ; ut τεχνέαται Hippoc. Sect. 1. p. 19. l. 15. pro τετέχνηνται. ἐβούλευντο Herodot. 1, 165. p. 42. l. 31. pro (d) ἐβεβούλευντο.

(c) Eustath. p. 73. l. 3. αὔξησιν διὰ διπλασιασμοῦ γενομένην οὐδέποτε καταβάλλουσι· οὐ γὰρ ἂν τὸ τέτυφα τύφα ἐροῦσιν. οὐδὲ τὸ πεποίηκα ποίηκα. Id. p. 1295. l. 31. οἱ τῶν παρακειμένων ἀναδιπλασιασμὸν οὐκ ἀφαιροῦνται Ἰωνικῶς, εἰ μήτι ἄρα Αἰολικῶς κατὰ τὸ δέγμενος. at Phavor. in voce δέχθαι docet, id fieri Ionice.

(d) Æm. Port. in Lex. Ion. Ionice pro ἐβούλοντο, vel (quod longe verisimilius) pro ἐβεβούλευντο. vel a βουλέομαι ἐβουλέοντο ἐβουλοῦντο ἐβουλεῦντο. At in Herodoto antepenacuitur ἐβούλευντο.

Augmenti omissio frequenter per Injectionem Syllabæ -εσκ- compensatur; ut ἄρδεσκε Herodot. 3, 117. p. 129. l. 12. ἔχεσκε Id. 6, 12. p. 213. l. 13. Plur. 3. ἄγεσκον Id. 1, 148. p. 39. l. 17. C
ἔχεσκον Id. 7, 120. p. 266. l. 24. πέμπεσκε Id. 7, 106. p. 264. l. 13. Plur. 3. φεύγεσκον Id. 7, 211. p. 287. l. 25. λάβεσκε Id. 4, 78. p. 156. l. 16.

[Phav. in φράζεσκε. Ἴωνες εἰώθασι χρηματίζειν τὰ τρίτα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ καὶ τοῦ β' ἀορίστου ἐνεργητικοῦ ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τῆς σκε συλλαβῆς ἐν τοῖς βαρυτόνοις ῥήμασι· ἐν τοῖς περισπωμένοις δὲ, καὶ ἐν τοῖς εἰς -μι οὖτως· ἐβέα ἐβόασκε συστολῇ τοῦ α, ἐποίει ἐποίεσκε, ἐχρύσου ἐχρύσοσκε, ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τοῦ υ, ἐτίθεσκε συστολῇ τοῦ η εἰς ε, ἐδίδοσκε συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, ὁμοίως ἐζεύγνυ ζεύγνυσκε, ἵστασκε συστολῇ τοῦ η εἰς α. Hæc epenthesis apud poetas frequentior est. [Multa exempla collegit Fischer. ad Weller. Spec. II. p. 340. sq. S.]

Phav. et Hort. Adon. in φιλέεσκε. φιλέω φιλήσω καὶ Δωρικῶς φιλεέσω, καὶ πλεοναστῷ φιλεέσκω, ὁ παρατατικὸς ἐφιλέεσκον -ες -ε, καὶ ἀφαιρέσει φιλέεσκε. D

Verbum ἄγνυμι habet duplex augmentum, Syllabicum Atticum, Temporale Ionicum; κατέηγα Hippocr. Sect. 5. p. 5. l. 48. κατ- 126
εηγὼς Herodot. 7, 224. p. 289. l. 42. A

Occurrit in Herodot. 5, 108. p. 207. l. 42. et 6, 1. p. 211. l. 2. et 7, 229. p. 290. l. 43. mira auctio μεμετιμένος pro μεθειμένος.

Æm. Port. in Lex. Ion. τῆς συλλαβῆς με ἐπαναδίπλωσις, καὶ τοῦ θ εἰς τ Ἰωνικὴ τροπὴ, καὶ ἐκβολὴ τοῦ ε.

Legitur augmentum Temporale ultra Indicativum in Indefinito primo ἀνῶσαι Herodot. 1, 157. p. 41. l. 8.

Æm. Port. in Lex. Ion. monet, in vulgatis Lexicis perperam ἀνῶσαι sine ι subscripto legi in verbo ἀνωθέω, et ad ἀνάθω referri. Valckenar. malit ἀνοῦσαι vel ἀνοίσειν. B

Flexio Personarum.

Primæ Singularis.

-ειν Plusquam-perfecti fit -εα; ut ᾔδεα Herodot. 2, 150. p. 94. l. 22. C

Hort. Adon. in ἐτετύφθεν. οἱ Ἴωνες τὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ ει δίφθογγον ἐν τῷ ά πρασώπῳ εἰς εα, τοῦ ν ἀποβληθέντος, διαλύουσι. Phav. in EI. Eustath. p. 50. l. 27.

Secundæ Singularis.

Abjicitur σ ex -εσαι, -ασαι, -ησαι, -εσο, -ασο, -ησο.

Corinth. p. 191. Ἴωνες τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν παθητικῶν ποιοῦσιν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἐνικῶν καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ. Ὅμηρος, γνώσεαι (Ιλ. β. v. 367.) ἔδεαι. (Ιλ. ω. v. 129.) Hort. Adon. in μέμφεαι. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν παθητικῶν ποιοῦσιν· ἵκηαι (Ιλ. ζ. v. 143.) Eustath. p. 969. l. 26. Ἴωνές φασιν, ἐπίστεαι, δύνεαι, καὶ τὰ ὅμοια. Hort. Adon. p. 183. et Phav. ἐτιθέμην -εσο -ευ, ἐθέμην D

Digitized by Google

-εσο -εο, τὸ μὲν εἰς -σο κοινὸν, τὸ δ' εἰς -εο Ἰωνικόν. Phavor. φάο (Hom. Ὀδ. π. v. 168.) προστακτικὸν, pro φάσο. Schol. Aristoph. Nubb. 644. in vocem περίδου, δίδημι ἐδέμην ἔδεσο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἔδεο. Biset. ibid. δίδωμι ἐδόμην ἔδοσο· καὶ Ἰωνικῶς ἔδοο κατ' ἀποβολὴν τοῦ σ.

127 A Indicat. Præs. φαίνεαι Herodot. 1, 27. p. 7. l. 11. φοβέεαι Id. 7, 52. p. 255. l. 30. ἐπαινέεαι Id. 3, 34. φοβέαι Id. 1, 39. p. 10. l. 20. βούλεαι Id. 1, 11. p. 3. l. 39. a βούλομαι, βούλεσαι. Sic ὄψεαι Aret. p. 15. l. 19. ἐξεπίστεαι (mutata α in ε) Herodot. 7, 104. p. 263. l. 38.

Fut. 1. τεύξεαι Id. 1, 90. p. 24. l. 27. εὐφρανέεαι Id. 4, 9. p. 142. l. 13.

Fut. 2. ἀποθανέεαι Id. 4, 163. p. 174. l. 16.

Imperf. ἐνετέλλεο Id. 1, 117. p. 32. l. 1.

B Indef. 1. ἐδέξαο Id. 5, 18. p. 185. l. 15. ὑπεθήκαο Id. 7, 15. p. 247. l. 27.

Indef. 2. ἐγένεο Id. 1, 35. p. 9. l. 28.

Imperat. Præs. ἔπεο Id. 5, 18. p. 185. l. 15. φοβέο Id. 7, 50. p. 255. l. 3. φείδεο Aret. p. 112. l. 23. ἐξηγέο Herodot. 3, 72.

Perf. μέμνεο Herodot. 5, 105. p. 207. l. 18. mutata η in ε.

C Subjunct. ἴδηαι Id. 4, 9. p. 142. l. 10.

Tertiæ Singularis.

-ει Plusquam-perfecti fit -εε; ut ἐγεγόνεε Herodot. 1, 11. p. 3. l. 35. Lucian. Syr. p. 878.

Hort. Adon. in ἐτετύφειν. οἱ Ἴωνες τὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ ει διφθογγον ἐν τρίτῳ προσώπῳ εἰς εε διαλύουσι.

Notandum est ἐνείχεε Herodot. 1, 118. p. 32. l. 7. pro ἐνεῖχε Id. 6, 119. p. 236. l. 19.

D In Subjunctivo Syllaba -σι adsciscitur: ut ἐθέλῃσι Lucian. Syr. p. 905.

Suid. φθαίησι in Potentiali pro φθαίη.

Nonnunquam tertiæ Singulari injicitur α; ut ἐπανισταίατο Herodot. 4. 166. p. 175. l. 2. et (correpta penultima) οἰκέαται Id. 1, 193.

128 A p. 50. l. 10. παρηγορέατο Id. 5, 104. p. 207. l. 4.

Tertiæ Pluralis.

Tertia pluralis sumit α pro ν ante -ται et -το.

Lege Eustath. p. 234. l. 10, 15.

In Indicativo.

B Præs. -έαται pro -ενται, -ανται, -εινται; ut προτιθέαται Herodot. 1, 133. p. 36. l. 8. δυνέαται Id. 2, 142. p. 92. l. 6. διακέαται Id. 1, 105. p. 28. l. 33. ἐγκέαται Aret. p. 118. l. 13.

-ύαται pro -νται; ut ἐνιδρύαται Herodot. 2, 156. p. 96. l. 8.

Imperf. -έατο pro -οντο, -εντο, -αντο, -ειντο, -ῶντο; ut ἐβουλέατο Id. 1, 4. p. 2. l. 13. παρετιθέατο Id. 1, 119. p. 32. l. 22. ἐδυνέατο Id. 7, 211. p. 287. l. 28. ἐκέατο Id. 1, 167. p. 43. l. 12. ἐμηχανέατο Id. 5, 63. p. 195. l. 28.

Digitized by Google

-ύατο pro *-ντο*; ut *ἱδρύατο* Id. 2, 182. p. 101. l. 38.
-ώατο pro *-ῶντο*; ut *ἐπειρώατο* Id. I, 68. p. 17. l. 36. C
Perf. *-έαται* pro *-νται*; ut *οἰκέαται* Id. 1, 142. p. 38. l. 9. *μεμνέαται* Democrit. in Stob. p. 310. *εἰρέαται* Aret. p. 134. l. 13.
et pro *-ανται*; ut *ἀναπεπτέαται* Herodot. 9, 9. p. 326. l. 5.
-ύαται pro *-νται*; ut *κατακεχύαται* Id. 2, 75. p. 74. l. 7. *εἰρύαται* Hippoc. Sect. 2. p. 50. l. 43.

Etymol. p. 294. extr. Suid. et Phav. *ἕαται ἧνται Ἰωνικῶς.* Hom. Ιλ. γ. v. 134. Phav. *δεδαίαται* (Od. α. v. 23.) *ἀντὶ τοῦ δέδανται Ἰωνικῶς.*

Corinth. p. 230. sq. *οἱ Ἴωνες, ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ* D *ψιλὸν, τρέπουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν δασὺ, καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α. νένιπται νενίφαται, λέλεκται λελέχαται. εἰ μέντοι εἴη τὸ κωνὸν διὰ τοῦ σ βαρύτονον, τότε καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ -αται τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου πέφρασται, πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. εἰ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραληγομένων, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ -αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. πεποίηται πεποιέαται.* Lege Phavor. in vocibus *ἐληλέδαται, ἐρηρέδαται, πεφράδαται,* 129
λελέχαται, δεδέχαται, ἔρχαται, κέαται, δεδέατο. Hort. Adon. in *ἐρηρέδαται, δέχα-* A
ται, ἐστετράφαται. Id. *ἐφίκατο ἀπὸ τοῦ οἴχω, ᾤγμην, ἐπήγμην.* Gaza p. 226. et p. 77.

-φαται pro *-μμένοι εἰσί*; ut *τετρίφαται* Herodot. 2, 93. p. 77. l. 37. *κεκρύφαται* Hippoc. Sect. 5. p. 228. l. 27. *γεγράφαται* Aret. p. 71. l. 24.
-χαται pro *-γμένοι εἰσί*; ut *ἀποδεδέχαται* (a *δέχομαι*) Herodot. 2, 43. p. 67. l. 19. (a *δείκνυμι*) Id. 2, 65. p. 72. l. 10. *λελέχαται* Aret. p. 112. l. 24. *τετάχαται* Thucyd. in Mitylenæorum concione 3, 13.
-ραται pro *-ρμένοι εἰσί*; ut *ἐφθάραται* Ibid. B
-καται pro *-γμένοι εἰσί*; ut *ἀπίκαται* Herodot. 7, 209. p. 287. l. 4. ubi κ pro χ.
-δαται pro *-σμένοι εἰσί*; ut *κεχωρίδαται* Id. 1, 140. p. 37. l. 22. *ἐσκενάδαται* Id. 2, 138. p. 91. l. 4.
Plusquamperf. *-έατο* pro *-εντο -ηντο -ῆντο*; ut *ἐδεδέατο* Herodot. 1, 66. p. 16. l. 41. *ἐκεκοσμέατο* Id. 3, 91. p. 126. l. 25. *ἀποκεκλέατο* Id. 9, 50. p. 336. l. 33.

Æm. Port. in Lex. Ion. pro *ἀποκέκλῃντο* ab *ἀποκλῄω*, pro *ἀποκλείω* vel pro *ἀποκέκλειντο* ab *ἀποκλείω*.

-φατο pro *-μμένοι ἦσαν*; ut *κατεστράφατο* Id. 1, 27. p. 7. l. 3. C
-χατο pro *-γμένοι ἦσαν*; ut *ἐτετάχατο* Id. 1, 191. p. 49. l. 22.
-κατο pro *-γμένοι ἦσαν*; ut *ἀπίκατο* Id. 8, 46. p. 302. l. 1.
-δατο pro *-σμένοι ἦσαν*; ut *ἐσκενάδατο* Id. 7, 62. p. 257. l. 34.
Legitur *ἐσταλάδατο* Id. 7, 89. p. 261. l. 12. pro *ἐσταλμένοι ἦσαν* per Epenthesin Syllabæ δα; nam (a) *ἐστάλαται* Hesiod. Ἀσπ. v. 288. Edit. Heins. et H. Steph. sed Winterton. *ἔσταλον.* D

(a) Diacon. p. 212. b. *ἀπὸ τοῦ στέλλω.*
Lege Æm. Port. Lex. Ion. et Canin. Hellen. p. 214.

Indef. 2. *έατο* pro *-οντο*; ut *ἀπικέατο* Herodot. 1, 152. p. 39. l. 37. 130 A

In Potentiali.

Præs. *-οίατο* pro *-οιντο*; ut *βουλοίατο* Id. 1, 3. p. 2. l. 8. *λυτεοίατο* Id. 1, 99.
et *-ῷντο*; ut *μηχανοίατο* Id. 6, 46. p. 220. l. 9. vel potius a *μηχανέομαι* pro *μηχανάομαι*, uti Æm. Port. in Lex. Ion.

Digitized by Google

-αίατο pro -αιντο; ut δυναίατο Id. 7, 103. p. 263. l. 25.
B -ῴατο pro -ῶντο; ut πειρῴατο Id. 4, 139. p. 168. l. 31.
Indef. 1. -αίαο pro -αιντο; ut γενσαίαο Id. 2, 47. p. 68. l. 29.
Indef. 2. -οίαο pro -οιντο; ut ἀπικοίαο Id. 2, 160. p. 97. l. 16.

Verbum in -μι.

C Indic. Præs. Plur. tertia -έασι pro -ᾶσι et -εῖσι, -όασι pro -οῦσι, -ώασι pro -ῶσι; ut ἀνιστέασι Herodot. 5, 71. p. 197. l. 25. τιθέασι Matth. 5, 15. συντιθέασι Herodot. 4, 23. p. 145. l. 8. διδόασι Prov. 29, 15. Hippoc. Sect. 3. p. 9. l. 16. ἐκδιδόασι Herodot. 1, 93. p. 25. l. 35. σβεννύασι Plat. p. 910.

Phryn. p. 104. διδοῦσιν ἐν τῷ περὶ εὐχῆς Θαβαρῖνος οὕτω λέγει, δέον διδόασι. τὸ γὰρ διδοῦσιν ἄλλό τι σημαίνει, τὸ δεῖν.

Hort. Adon. p. 207. οἱ Ἀττικοὶ, ὡς δοξάζει Ἀπολλώνιος, ποιοῦσιν ἐπὶ τῶν εἰς -μι τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν κατὰ διαίρεσιν, ὅτι συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν, καὶ προσλαμβάνουσι τὸ α πρὸ τοῦ σ, καὶ ἐκτείνουσιν αὐτό. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς νομίζει γίνεσθαι διαίρεσιν τῆς μακρᾶς, τουτέστι, τὴν ει δίφθογγον διαλύεσθαι εἰς ε καὶ α, τὴν ου εἰς ο καὶ α, τὸ υ εἰς υ καὶ α. Hoc tamen magis pertinere videtur ad Iones,
D qui χρῶνται ταῖς διαιρέσεσι. Corinth. p. 216. Sic et Rudim. Metr. Bush. et Urban. p. 142.

Hort. Adon. p. 208. τινὲς Ἀττικίζειν νομίζοντες ἁμαρτάνουσιν ἐν τῷ λέγειν τιθέαμεν διδόαμεν ζευγνύαμεν, τιθέατε διδόατε ζευγνύατε. At Phavor. in voce ἐφέστιος habet μεταδιδόαμεν. et in Διδόαμεν docet, id fieri per pleonasmum. Lege Eustath. p. 210. l. 9. et p. 1609. l. 17. Legitur ἀποδιδόαμεν apud Theodoret. de Provid. Orat. 2. p. 42. (T. IV. opp. ed. Schulz. p. 509. est ἀντιδιδόαμεν.) et τιθέαμεν in Eustathii Epistola Dionysio Afro præfixa p. 2.

131 Imperf. Sing. Pers. prima -εα pro -ην; ut ὑπερετίθεα Herodot. 3,
A 155. p. 138. l. 22.

Pers. tertia -εε pro -η; ut προετίθεε Id. 8. 49. p. 302. l. 18.
Indef. 1. παρήσωσι Id. 8, 15. p. 296. l. 21. regularius pro usitatiori παρήκωσι, a παρίημι.

Æm. Port. in Lex. Ion. putat legendum παρήσουσι.

B *Formatio Infinitivi.*

In soluta Oratione raro occurrit -μεναι pro -ναι; ut ἐστάμεναι Herodot. 1, 17. p. 5. l. 5. ἀπελθέμεναι Aret. p. 5. l. 37. ἀνελθέμεναι Id. p. 21. l. 24. οἰδαλεηθήμεναι Id. p. 90. l. 17. θέμεναι Id. p. 144. l. 13.

PARTICIPIUM.

C Observat variationes nominis, et resolutiones verbi; ac in verbo Substantivo e initio præponit.

λεγομένοισι Herodot. 1, 60. p. 14. l. 39. μαχομενέων fœmin. Id. 2, 76. p. 74. l. 15. ἐχουσέων Id. 3, 59. p. 117. l. 22. Hippoc. Sect. 5. p. 164. l. 34.

ἀγγελέων Herodot. 1, 43. p. 10. l. 41. ὑπερεπαινέων Id. 1, 8. p. 3. l. 11. ἀποκτενέοντα Id. 3, 62. p. 118. l. 9. καλεόμενος Id.
D 1, 7. p. 3. l. 3. χρεώμενος Id. 1, 62. p. 15. l. 30.

Johan. Gram. p. 374. τὰς εἰς -ὢν ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς ἀσυζυγίας τῶν περισπωμένων γενομένας, ὧν τὸ προσταικτικὸν ἐπὶ β' καὶ γ' προσώπου εἰς -ει λήγει, διαι-

Digitized by Google

ρσῦσιν Ἴωνες· φρονῶν φρονέων. ἔστι γὰρ φρόνει. βοῶν δὲ οὐκ ἐθέλει διαιρεῖσθαι· τὰ γὰρ τῆς δευτέρας φεύγουσι τὴν διαίρεσιν, πλὴν ὅμως, ἃ διαιρεῖ, στάνιά ἐστιν. [Gregor. p. 228. τῇ εἰπὼν οὐ χρῶνται Ἴωνες, ἀλλὰ τῇ ἕκας μετοχῇ ἀορίστου πρώτου, προφέροντες ὡς τόφας. Sic ἕκας Herodot. 1, 41. εἰπάντων Id. 3, 22. *S.*]

ἐὼν Herodot. 1, 16. p. 4. l. 43. Aret. p. 10. l. 6. παρεὼν Hippoc. Sect. 1. p. 3. l. 16. Aret. p. 6. l. 2. ἑοῦσα Herodot. 1, 7. p. 2. l. 39. Arrian. Ind. c. 5. p. 172. ἐὸν Herodot. 1, 97. p. 26. l. 39. Aret. p. 18. l. 26. ἐόντος Herodot. apud Ποίησ. Φιλ. p. 130. Aret. p. 7. l. 17. παρεόντος Lucian. de Syr. Dea p. 879. ἐούσῃ Aret. p. 18. l. 11. ἐόντα Id. p. 5. l. 8. ἐόντες Id. p. 73. l. 9. ἐοῦσαι Id. p. 121. l. 1. ἐοῦσι Id. p. 113. l. 4. παρεόντων Id. p. 112. l. 27. παρεόντας Id. p. 3. l. 7. 132 A

ἐουσέων Herodot. 1, 32. p. 8. l. 31. Hippoc. Sect. 3. l. 60. p. 31. παρεουσέων Herodot. 1, 11. p. 3. l. 38. ἐούσῃσι Hippoc. Sect. 5. p. 126. l. 41. B

[V. Gregor. p. 184. *S.*]

Verbale Nomen.

Variationes suæ originis sequitur; ut φράδμων Pythia in Herodot. 3, 57. p. 117. l. 5. ξεινοδόκος Hom. Ὀδ. σ. v. 63. C

PARTICULÆ.

ADVERBIUM.

In -ῶς resolvitur per -έως; ut ἀληθέως Herodot. 1, 11. p. 4. l. 2. ἀτρεκέως Id. 1, 57. p. 13. l. 34. ἐγκρατέως Hippoc. Sect. 1. p. 20. l. 44. ἀσινέως Aret. p. 62. l. 31. ἀφειδέως Id. p. 93. l. 16. εὐτυχέως Herodot. 3, 39. D

V. Gregor. p. 212.

κ pro π; κῶς Herodot. 1, 75. p. 20. l. 2. εἴ κως Id. 1, 46. κω Id. 1, 32. p. 9. l. 1. κῇ Ibid. l. 8. κόθεν Ibid. 1, 35. l. 27. κου Id. 7, 8. κότε Id. 1, 37. p. 10. l. 5. Aret. p. 3. l. 9. ὅκως Herodot. 1, 8. p. 3. l. 13. Aret. p. 3. l. 9. μήκοτε Id. p. 11. l. 13. οὐδέκοτε Herodot. 4, 184. οὔκοτε Aret. p. 42. l. 3. ὀκόθεν Herod. 1, 35. p. 9. l. 26. οὔκω Id. 1, 32. p. 8. l. 34. οὐδέκοτε Id. 8, 111. p. 316. l. 4. ὅκωσπερ Heraclit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 130. ὅκου Hippoc. Sect. 6. p. 6. l. 24. ὁκόταν Id. Sect. 2. p. 26. l. 8. οὐδέκω Aret. p. 25. l. 26. 133 A

pro χ; παντακῇ Herodot. 2, 124. p. 87. l. 23. (*a*) οὐκὶ Id. 1, 133. p. 36. l. 13.

(*a*) [V. paulo post p. 134. A. *S.*]

(*b*) οὐκ ὁμοίως Id. 1, 32. p. 8. l. 41. [οὐκ ὅσα Id. 1, 71. οὐκ ὑγιέα Id. 1, 8. οὐκ οἷοί τε Id. 1, 67. *S.*] οὐκ ὡς Id. 1, 2. p. 1. l. 21. it. 1, 16.

(*b*) [Gregor. p. 185. Ἴωνες τὰ ψιλὰ ἀντὶ δασέων ἀσπάζονται, ἀπιγμένοι λέγοντες, καὶ ἀπίκοντο, καὶ ἀπηλιώτης (v. pag. sq.), καὶ ἀντ' ἕδου οὐ μὴν ἀλ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. Ἡρόδοτος (3, 58.)· οὐκ οἷοί τε ἦσαν. *S.*]

Digitized by Google

B π pro φ; ἐπεξῆς Id. 5, 18. p. 185. l. 19. ἑξαπίνης Id. 1, 74. p. 19. l. 19. ἑξαπιναίως Hippoc. Sect. 8. p. 8. l. 4. Aret. p. 16. l. 6. ἑξάπινα Levit. 21, 4. Marc. 9, 8.

τ pro θ; αὐτημερὸν Herodot. 6, 139. p. 241. l. 15. [κατὰ Id. 1, 208. 2, 6. 3, 86. in quibus tamen locis Kœnius ad Gregor. p. 185. malit κατὰ τὰ, qua formula frequentius utitur Herodotus, τὰ scribens Ionice pro ᾶ, ut κατὰ τὰ ἔταξε 4, 162. κατὰ τὰ ἥκουον 2, 99. ubi v. Wesseling. S.] καταπερ Id. 7, 62. p. 257. l. 35. (a) αὖτις Id. 1, 54. p. 13. l. 13. 2, 122. μεταῦτις Id. 1, 62.

(a) [Helladius Chrestom. p. 24. ed. Meurs. τὸ μὲν αὖτις Ἰωνικὸν τὸ δὲ αὖθις Ἀττικόν. Gregor. p. 224. Ἴωνες τὸ πάλιν, αὖτις ἀεὶ λέγουσι, καὶ οὐκ αὖθις. S.]

Alternatur tenuium et aspiratarum commutatio; (b) ἐνθαῦτα Id. 1, 61. p. 15. l. 15. ἐνθεῦτεν Id. 1, 2. p. 1. l. 26.

(b) [Gregor. p. 220. τὸ ἐνταῦθα ἐνθαῦτα φασὶν Ἴωνες ἐνηλλαγμένως. Ἡρόδοτος (2, 68.). ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνθα. S.]

ε pro α; θαρσελέως Hippoc. Sect. 1. p. 30. l. 49.

η pro α; λίην Ibid. p. 21. Aret. p. 16. l. 34. λάθρη Herod. 8, 75. Aret. p. 8. l. 17. πέρην Id. p. 24. l. 18. ῥηϊδίως Id. p. 5. l. 5. πρηέως Id. 94. l. 23. Hippoc. Sect. 7. p. 247. l. 1. τρηχέως Herodot. 1, 114.

C ι demitur; ἐπιτηδέως Herodot. 1, 108. p. 29. l. 21. μεζόνως Id. 2, 161. p. 97. l. 23. Aret. p. 48. l. 16.

υ pro ο; πλεύνως Id. 5, 18. p. 185. l. 24.

ω pro ου; γῶν Id. 1, 31. p. 8. l. 4. ὁσονῶν Id. 2, 22. p. 61. l. 23. οὔκων Id. 1, 11.

ὠλιγαχόθεν Id. 3, 96. p. 127. l. 16. τέως Id. 4, 165. p. 174. l. 31. κάρτα Id. 1, 71. p. 18. l. 22. pro σφόδρα.

πρόσω Id. 2, 121. p. 86. l. 7. προσωτέρω Id. 2, 103. p. 80. l. 6.

D προσώτατα Ibid. l. 5. pro ποῤῥω, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω.

134 A

PRÆPOSITIO.

(a) Servat tenuem ante aspiratam tam in appositione, quam compositione; ut ἀπ' ἧς Herodot. 1, 1. p. 1. l. 14. ἀπῆκε Id. 3, 118. p. 129. l. 35. [ἀπικομένους et ἐσαπικνέεσθαι et ἀπίκοντο Id. 1, 1. ἀπικέσθαι, ἀπηγήσασθαι Id. 1, 2. ἀπελόμενοι Id. 1, 14. ἀπίστασθαι Id. 1, 95. S.] ἀπηλιώτης Ezech. 20, 47. [ἐπόδια Herodot. 4, 203. ἐποδιάσαντες Id. 9, 99. S.] ἐπ' ὅσον Herodot. 1, 64. p. 16. l. 5. ἐπίστιος Id. 1, 35. p. 9. l. 27. [ἐπορᾷ Id. 1, 10. ἐπορέωσι Id. 1, 124. ἐπώρα Id. 1, 48. ἐπ' ᾧτε Id. 1, 22. S.] κατ' ἡσυχίην Id. 1, 9. p. 3. l. 25. κατηγήσασθαι Id. 3, 134. p. 133. l. 41. [κατήκουσι Id. 4, 178. κατ' ἠλικίην Id. 1, 172. κάτισε Id. 1, 88. κατώρα Id. 9, 59. κατύπερθε Id. 2, 32. κατήμενος Id. 1, 183. S.] μετ' ἠμέρην Id. 4, 146. p. 170. l. 3. μετιέναι Id. 1, 24. p. 6. l. 28. μετήσεσθαι Id. 5, 35. ὑπ' ἐωϋτῷ Id. 7, 157. p. 275. l. 43. ὑπυρπάσας Id. 5, 50. p. 192. l. 41. [ὑπίεται Id. 4, 181. ὑπιστάμενον Id. 4, 2.

B

(a) Etymol. p. 624. l. 14. οἱ Ἴωνες τοῖς ψιλοῖς ἀντὶ δασέων χρῶνται. τὸ ἀφικόμεθα γὰρ ἀπικίμεθα λέγουσι, καὶ τὸ οὐχὶ οὐκί. Johann. Grammat. p. 371. sq. τῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ ψιλῶν συμφώνων ποιοῦσιν Ἴωνες· κατορῶ, κατορᾷς, κατορᾷ. Id. p. 375. τῷ π ἀντὶ τοῦ φ χρῶνται. ἀφικόμην γὰρ, ἀπικόμην λέγουσι. S.]

Digitized by Google

Pro ἀμφέχουσα legitur ἀμπέχουσα in (*b*) Empedocle apud Stob. Eclog. p. 141.

(*b*) [Non est verbum Empedocleum, sed ab ipso Stobæo additum, et ab Heeremio μεταμπίσχουσα e codd. editum pro μετ' ἀμπέχουσα. v. Heeren. p. 1049. eclog. phys.

ἐς pro εἰς; ut ἐς Herodot. 3, 56. Et in compositis, ut ἐσέβαλεν Id. 1, 15. ἐσβιβάσαντες Id. 1, 60. ἐσακοντίζοντες Id. 9, 49. ἐσηκόντιζον Id. 1, 43. ἔσοδος Id. 8. 53.

Gregor. p. 182. *τὴν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν Ἴωνες, ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς καὶ Δωριεῦσιν. S.*]

CONJUNCTIO.

(*a*) Ἦν Herodot. 1, 2. p. 2. l. 2. Aret. p. 39. l. 22. pro οὖν. εἴκως Herodot. 1, 46. p. 11. l. 20. pro εἴπως. ἦν Aret. p. 29. l. 9. C κῆν Id. p. 5. l. 20. (*b*) ἐπεὰν Herodot. 1, 74. p. 19. l. 28. et ἐπὴν Democrit. apud Ποίησ. Φιλ. p. 168. Hippocrat. Sect. 5. p. 31. l. 5. Aret. p. 10. l. 6. pro ἐπάν.

(*a*) [Gregor. p. 184. *τὸ ἤν ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσιν Ἴωνες.*
(*b*) Gregor. p. 219. *τὸ ἐπὰν ἐπεὰν λέγουσιν Ἴωνες. Ἡρόδοτος, 2, 68. S.*]

SYNTAXIS.

Iones cum Atticis easdem Figuras usurpant; quarum, quia in Attica Syntaxi de iis satis disserui, hic brevissimum tantum specimen subnectam. D

Elleipsis; ut ἐς *τὴν σφετέρην* Herodot. 4, 1. p. 140. l. 11. Subaud. *πατρίδα*. ὄψιν Id. 7, 61. p. 257. l. 20. Subaud. ἔχοντας. ἵππῳ Id. 3, 126. p. 131. l. 37. ἀπογνώσι *τοῦ βίου* Aret. p. 18. l. 7. Subaud. *σύν*.

Pleonasmus; ut ἔφη λέγων Herodot. 3, 156. p. 139. l. 1. *μεγάθεϊ μέγιστον* Id. 7, 117. p. 266. l. 3. [Pleonasmus etiam vel epenthesis est, cum in verbis compositis syllaba ων ponitur inter præpositionem et verbum; ut (*a*) ἀπωνέδοντο Herodot. 2, 39. pro ἀπέδοντο. ἐξωνεῖλον pro ἐξεῖλον Id. 2, 40. et 86. κατωνεκάλυψε Id. 2, 47. προσωνέθηκαν 4, 196. περιωνέβαλε 4, 60. pro κατεκάλυψε, προσέθηκαν, περιέβαλε.

(*a*) Johann. Gramm. p. 374. *ἀεὶ τὴν ων συλλαβὴν περισσὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων ἐξωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον καὶ ἀπέδοντο.* Hæc ipsa verba habet Gregor. p. 209. nisi quod scribit ἐξ ὧν εἶλον et ἀπ' ὧν ἔδοντο, quo eodem modo legitur in libris Herodoti. Cum vero conjunctioni in his non sit locus, prætuli scripturam Johannis Grammatici, quam nec Gregorius neglexit, addens hæc: *ἢ ἐξωνεῖλον καὶ ἀπωνέδοντο, ἄτονα.* Cf. Wesseling. ad Herodot. 4, 60. *S.*]

[Non Ionum tantum hanc consuetudinem fuisse, id quod innuere videtur Weselingius a Sturzio citatus, patet ex loco Epicharmi (Dorice scribentis) apud Athen. p. 277. F. Καὶ *γλυκύν γ' ἐπ' ὧν ἐπίομες οἶνον.* Sic abhinc sexennium, collatis locis Herodoteis, mecum correxeram, ante visam Athenæi editionem Schweighaeiiserianam; correctionem probante, cum ostenderem, V. C. Petro Paulo Dobree, Græcarum literarum apud Cantabrigienses hodie Professore Regio. Vulgo legebatur ὧν, sensu nullo; quod mire perturbavit Casaubonum. Sed ὧν recte Aldina; indicante id nobis, quod memini, viro doctissimo modo laudato. Ἦν etiam male lectum in cod. Voss. Gregor. Corinth. p. 446. ubi ὧν recte Kœnius. Eadem medicina eget adhuc Grammaticus Augustanus p. 669. *ED.*]

Digitized by Google

Enallage; ut συνιέντα Ἀρταφέρνεα Id. 6, 2. p. 211. l. 11. pro συνιέντος Ἀρταφέρνους. ὡς παρεῖναι αὐτοὺς Id. 1, 24. p. 6. l. 29. pro ὡς αὐτοὶ παρῆσαν. καλέειν Id. 1, 32. p. 9. l. 1. pro κάλει. (*b*) ἐν Hecat.

(*b*) [V. quos laudat Creuzerus ad Hecatæi fragmenta p. 66. *S.*]

apud Steph. de Urb. p. 730. pro ἔνεστι. ἔπι Pyth. apud Herodot. 6, 86. p. 229. l. 28. pro ἔπεισι.

B Tmesis; ut ἀνά τε ἕδραμον Herodot. 1, 66. p. 16. l. 29. pro ἀνέδραμόν τε.

Lege Æm. Port. Lex. Ion. in Ἔλλειψις, Πλεονασμὸς, Αἰτιατικὴ, Ἀπαρέμφατα, Λοτικὴ, Ὀνομαστικὴ, Ἐν, Τμῆσις, etc.

C

NOMENCLATURA.

Ionicarum dictionum petatur ex Lexicis, quæ Viri Docti ex Ionicis Authoribus conflaverunt, scil. ex Herodoto Æmylius Portus, ex Hippocrate Galenus, Erotianus, Fœsius. Herodoti vocabula partim a Camerario, partim ab Henrico Stephano collecta in variis Stephanorum Editionibus habentur. (*a*) Cum itaque tam eruditis tantorum virorum laboribus nihil possim addere; (*b*) neque quidem Glossarium, sed Grammaticam texere instituerim: hunc de Dialecto Ionica tractatum claudam Oratione Xerxis ad Persas ex Polymnia Herodoti (7, 8. p. 243.) quam

D ex Ionismo in Atticismum vertit Dionysius Halicarnasseus Tom. 2. p. 189.

(*a*) Repetita hæc sunt et aucta in Wesselingii editione p. 7—21. appendicis, ubi etiam p. 173—177. [ut et in ed. Schweigh. Argent. T. 6. P. 2. p. 335. seq. (repetitæ autem Lond. 1823. T. 2. p. 377. seq.) *ED.*] extat Λεξικὸν τῶν Ἡροδοτείων λέξεων ex Codice Bibliothecæ S. Germani. Add. Gregor. p. 233—269.

(*b*) Quia tamen præter Herodotea et Hippocratea, etiam alia ex aliis scriptoribus Ionicis vocabula ab antiquis grammaticis commemorata reperiuntur, saltem nonnulla speciminis loco afferre placuit.

Βρόταχος, τὸν βάτραχον Ἴωνες Etymol. p. 214. l. 44.

Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος, παρὰ Ἑκαταίῳ. Id. p. 223. l. 33. Cf. Creuzer. in Hecatæi fragmm. p. 74.

Ἐγχειρογάστορες Ἑκαταῖος λεγέτω (np. pro ἑδραῖοι τεχνῖται) Poll. 1, 59. Ita enim legendum putabam pro χειρογάστορες, quamquam utrumque Hesychius habet. Cf. Creuzer. l. 1. p. 71. sq.

Ἐπίσσας λέγεσθαι Ἰωνικῶς παρ' Ἑκαταίῳ. ἔστιν ἔπισσαι, αἱ ἐπιγινόμεναι τοῖς προγόνοις Etymol. p. 596. l. 34. Cf. Hesych. in v. ἔπισα et ἔπισσον.

Ἐρεσχελεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν. πολὺ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρ' Ἴωσιν Etymol. p. 371. l. 3.

Ζητρεῖον σημαίνει κατὰ Ἴωνας τὸ βασανιστήριον Id. p. 408. l. 13. Cf. Hesych. ejusque interpp.

Ἠγόε. ἤγον τὸν εὐδαίμονα λέγουσιν Ἴωνες Id. p. 390. l. 37. Cf. Hesych. in v. εὐηγεσίη, ubi scribitur ἤγον.

Κοκκύας, ὁ πρόγονος. ἔστι δὲ Ἰωνικὴ ἡ λέξις Etymol. p. 524. l. 52.

Λόγχας τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσιν Id. p. 569. l. 34. Unde intelliguntur εὔλογχα εἴδωλα Democriti apud Plut. vit. Æmil. Paul. c. 1. et de def. orac. c. 17. p. 419. A. Cf. interpp. Hesychii in v. εὐλογχεῖν.

Σμῶξαι λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ πατάξαι Etymol. p. 721. l. 21. Sic Hesychius: ἔσμωξεν, ἐπάταξεν, ἔπαισεν.

Χειρογάστορες, v. paulo ante.

Ψύδραξ. οἱ Ἴωνες ψύδρακας λέγουσι τὰς ποικίλας Etymol. p. 819. l. 10. *S.*]

Digitized by Google

HERODOTUS.

Ἄνδρες Πέρσαι, οὔτ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν τιθεὶς, παραδεξάμενός τε, αὐτῷ χρήσομαι. ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδαμᾶ κω ἠτρεμήσαμεν, ἐπεί τε παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίην τήνδε παρὰ τῶν Μήδων, Κύρου κατελόντος Ἀστυάγεα. ἀλλὰ θεός τε οὕτω ἄγει, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον. τὰ μέντοι Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ἐμὸς Δαρεῖος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα, ἐπισταμένοισι εὖ οὐκ ἄν τις λέγοι· ἐγὼ δὲ ἐπεί τε παρέλαβον τὸν θρόνον, τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅκως μὴ λείψωμαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε, μηδὲ ἐλάσσω προσκτήσωμαι δύναμιν Πέρσῃσι. φροντίζων δὲ εὑρίσκω, ἅμα μὲν κῦδος ἡμῖν τε προσγινόμενον, χώρην τε τῆς νῦν ἐκτήμεθα οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φαυλοτέρην, παμφορωτέρην δέ· ἅμα δὲ τιμωρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. διὸ ὑμέας ἐγὼ συνέλεξα, ἵνα τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερθέωμαι ὑμῖν. μέλλω, ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον, ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναίους τιμωρήσωμαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν. ὡρᾶτε μέν νυν καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν Δαρεῖον ἰθύοντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους· ἀλλ' ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ ἐξεγένετο αὐτῷ τιμωρήσασθαι· ἐγὼ δὲ ὑπέρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ τρότερον παύσομαι πρὶν ἢ ἕλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, οἵ γε ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες. πρῶτα μέν, ἐς Σάρδις ἐλθόντες ἅμα Ἀρισταγόρῃ τῷ Μιλησίῳ, δούλῳ δὲ ἡμετέρῳ, ἀπικόμενοι, ἐνέπρησαν τά τε ἄλσεα καὶ τὰ ἱρά. δεύτερα δὲ, ὑμέας οἷα ἔρξαν ἐς τὴν σφετέρην ἀποβάντας, ὅτε Δάτις τε καὶ Ἀρταφέρνης ἐστρατήγεον, τὰ ἐπίστασθέ κον πάν-

DIONYSIUS.

136 A Ἄνδρες Πέρσαι, οὔτ' αὐτὸς καθηγήσομαι νόμον τόνδ' ἐν ὑμῖν τιθεὶς· παραδεξάμενός τε, αὐτῷ χρήσομαι. ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδένα χρόνον ἠτρεμήσαμεν, ἐξ οὗ παρελάβομεν B τὴν ἡγεμονίαν τήνδε παρὰ τῶν Μήδων, Κύρου καθελόντος Ἀστυάγην. ἀλλὰ θεός τε οὕτως ἐνάγει, καὶ αὐτοῖς ἡμῖν πολλὰ ἐπιοῦσι συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον. ἃ μὲν δὴ Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ὁ ἐμὸς Δαρεῖος κατειργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνη, ἐπισταμένοις οὐκ ἄν τις λέγοι· ἐγὼ δ', ἐπειδὴ C παρέλαβον τὸν θρόνον, τούτου ἐφρόντιζον, ὅπως μὴ λείψωμαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τῇ τιμῇ τῇδε, μηδ' ἐλάσσω προσκτήσωμαι δύναμιν Πέρσαις. φροντίζων δὲ εὑρίσκω, ἅμα μὲν κῦδος ἡμῖν προσγινόμενον, χώραν τε ἧς νῦν κεκτή- D μεθα οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φαυλοτέραν, παμφορωτέραν τε· ἅμα δὲ τιμωρίαν καὶ τίσιν γινομένην. διὰ δὴ ταῦτα νῦν ὑμᾶς ἐγὼ συνέλεξα, ἵνα ἃ διανοοῦμαι πράττειν, ὑποθῶ 137 ὑμῖν. μέλλω, ζεύξας τὸν Ἑλλήσ- A ποντον, ἐλαύνειν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναίους τιμωρήσωμαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν. ὁρᾶτε μὲν δὴ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν Δαρεῖον προθυμούμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τού- B τους· ἀλλ' ὁ μὲν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ ἐξεγένετ' αὐτῷ τιμωρήσασθαι· ἐγὼ δ' ὑπέρ τ' ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσῶν οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν ἕλω τε καὶ πυρώσω τὰς Ἀθήνας, οἵγ' ἐμέ τε καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιοῦντες. πρῶτα μὲν εἰς Σάρδεις ἐλθόντες C ἅμα Ἀρισταγόρᾳ τῷ Μιλησίῳ, δούλῳ δὲ ἡμετέρῳ, ἐνέπρησαν τά τε ἄλση καὶ τὰ ἱερά. δεύτερα δὲ, ὑμᾶς οἷα ἔδρασαν, εἰς τὴν γῆν τὴν σφετέραν ἀποβάντας, ὅτε Δάτις τε καὶ Ἀρταφέρνης ἐστρατήγουν, ἐπί-

Digitized by Google

τες. τουτέων μέντοι εἵνεκα ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι. ἀγα-
D θὰ δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε εὑρίσκω ἀναλογιζόμενος, εἰ τούτους τε καὶ
138 τοὺς τούτοισι πλησιοχώρους κατα-
A στρεψόμεθα, οἳ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώρην, γῆν τε τὴν Περσίδα ἀποδέξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμουρέουσαν. οὐ γὰρ δὴ χώρην γε οὐδεμίην κατόψεται ὁ ἥλιος ὅμουρον ἐοῦσαν τῇ ἡμετέρῃ, ἀλλὰ σφέας πάσας ἐγὼ ἅμα ὑμῖν μίαν χώρην θήσω, διὰ πάσης διεξελθὼν τῆς Εὐρώπης. πυνθάνομαι γὰρ ὧδε
B ἔχειν· οὔτέ τινα πόλιν ἀνδρῶν οὐδεμίην, οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν οἷόν τε ἔσται ἐλθεῖν ἐς μάχην, τουτέων τῶν κατέλεξα, ὑπεξαραιρημένων. οὕτω οἵ τε αἴτιοι ἕξουσι δούλιον ζυγὸν, οἵ τε ἀναίτιοι. ὑμεῖς δ' ἄν μοι τάδε ποιέοντες χαρίζοισθε· ἐπεὰν ὑμῖν
C σημήνω τὸν χρόνον ἐς τὸν ἥκειν δεῖ, προθύμως πάντά τινα ὑμέων χρήσει παρεῖναι. ὃς ἂν δὲ ἔχων ἥκῃ παρεσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιώτατα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρῳ. ποιητέα μέν νυν ταῦτά ἐστι οὕτω. ἵνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν
D δοκέω, τίθημι τὸ πρῆγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμέων τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι.

στασθέ που πάντες. τούτων μέντοι ἕνεκα ἀνώρμημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι. ἀγαθὰ δ' ἐν αὐτοῖς τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, εἰ τούτους τε καὶ τοὺς τούτοις πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οἳ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώραν, γῆν τε τὴν Περσίδα ἀποδείξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὅμορον οὖσαν. οὐ γὰρ δὴ χώραν γε οὐδεμίαν κατόψεται ὁ ἥλιος ὅμορον οὖσαν τῇ ἡμετέρᾳ, ἀλλ' αὐτὰς ἁπάσας ἐγὼ ἅμα ὑμῖν μίαν χώραν θήσω, διὰ πάσης ἐξελθὼν τῆς Εὐρώπης. πυνθάνομαι χὰρ ὧδε ἔχειν· οὔτέ τινα πόλιν αὐτῶν οὐδεμίαν οὔτε ἔθνος ἀνθρώπων οὐδὲν ὑπολείπεσθαι ἡμῖν, ὃ οἷόν τε ἔσται ἐλθεῖν εἰς μάχην, τούτων ὧν ἔλεξα ὑπεξηρημένων. οὕτως οἵ τε ἡμῖν [ἀντίοι] ἕξουσι δούλιον ζυγὸν, οἵ τε [Ἀθηναῖοι.] ὑμεῖς δ' ἄν μοι τάδε ποιοῦντες χαρίζεσθε· ἐπειδὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον εἰς ὃν ἡμῖν ἥκειν δοκεῖ, προθύμως ὑμᾶς ἅπαντας δεῖ παρεῖναι. ὃς δ' ἂν ἔλθοι ἔχων κατεσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω αὐτῷ δωρεὰν ἥδη τιμιωτάτην ἣ νομίζεται ἐν ἡμετέρᾳ. ποιητέα μὲν δὴ ταῦτ' ἔστιν οὕτω. ἵνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν ὑμῖν δοκῶ, τίθημι τὸ γρᾶγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμῶν τὸν βουλόμενον ἀποφαίνεσθαι.

Digitized by Google

INDEX GRÆCUS.

Figuræ literæque hujus Indicis, sunt quæ eram legunt Tractatus Maittairiani.

A

'Αβοριγινέων 109. A
ἄβυσσος 99. A
ἀγαθοεργίη 102. C
ἀγγελέων 131. C
ἀγγελίης 101. A
ἀγγήϊα 103. A
ἄγεσκον 125. C
ἀγορὴν 101. A
ἀδελφεὴ 100. C
ἀδελφεὸς Ibid.
ἀδικῶσαι 124. A
ἀδικέσαι Ibid.
ἄεθλον 100. C
ἀείδουσι Ibid.
ἀέκων Ibid.
'Αθηναίη 107. D
'Αΐδεω 106. B
αἰελοὺ 100. C
αἰετὸς 101. D
αἴρέεσθαι 120. C
αἱρέσεται 120. B
αἵτες 124. D
αἰτίη 106. D
αἰτίῃ 107. A
αἰτίην 107. B
αἰτὴης 107. A
αἰώρῃς 107. C
ἄκρεα 100. C
ἄκρητος 101. A
ἄλαστον 100. A
ἀληθέα, ἀληθέϊ 112. A
ἀληθέως 132. C
ἀμείβετο 124. C
ἀμείψατο Ibid.
ἀμπέχουσα 134. B
'Αμύντης 105. D
ἀμφισβασίη 100. A
ἀναγκαίη 107. D
ἀναμμένος 124. C
ἀναπεπτέαται 128. C
ἀνδρέων 108. D
ἀνδρηΐης 103. A
ἀνείβωσας, ἀνέβωσε 121. C
ἀνελθέμεναι 131. B
ἀνεξυνοῦτο 99. A
ἀνέονται 119. B
ἀνθρωπήϊος 103. A
ἀνθρώποισι 108. C
ἀνιῆται 121. C
ἀνιστέασι 130. C
ἀνοχῆες 110. D
ἀντιδιδόαμεν 130. D
ἀνῷσαι 126. A
ἀξιοθέητος 101. A
ἀπαιρεθέω 122. C
ἀπατέοντες 121. A
ἀπαυδῆν 121. C
ἀπεθωὐμαζε 103. A
ἀπελθέμεναι 131. B
ἀπελόμενοι 134. A
ἀπεξηραμένον 124. B
ἀπηγήσασθαι 134. A
ἀπῆκε Ibid.
ἀπηλιώτης Ibid.
ἀπ' ἧς Ibid.
ἀπιάσσι 122. C
ἀπίκαται 129. B
ἀπίκατο 129. C
ἀπικέατο 130. A
ἀπικέσθαι 134. A
ἀπικοίατο 130. B
ἀπίστασθαι 134. A
ἀπλοῖσι 112. A
ἀποβαλέεις 123. A
ἀποδεδέχαται 129. A
ἀπόδεξις 101. C
ἀποδιδόαμεν 130. D
ἀποθανέεαι 127. A
ἀποθανέεται 123. B
ἀποθανέονται 123. C
ἀποκεκλέατο 129. B
ἀποκεκλημένου 103. A
ἀποκτενέοντα 131. C
ἀποκτέννειν 100. A
ἀπολέει 123. A
ἀπολέεσθαι 123. B
ἀπολελαμμένης 119. C
ἀποτάμνειν 100. A
ἀποφυγέειν 123. A
ἀπωνέδοντο 135. A
ἀργύρεον 102. C
ἄρδεσκε 125. B
'Αρέϊον 124. A
Ἄρεος 110. C
Ἄρες 124. A
Ἄρηϊ 110. C
Ἄρηος Ibid.
ἀρίζηλον 98. A
'Αριστα γόρης 105. D
ἀρτηρίης 107. A
ἀρχέων 108. A
ἀρχῆσι Ibid.
'Αρχίεω 105. C
'Αρχίης 105. B
ἀρχιρεὺς 100. B
ἀσινέως 132. D
ὅστεα 110. A
'Αστυάγεα, 'Αστυάγεϊ Ibid.
ἀτασθαλίῃσι 108. A
'Ατρείδεω 105. C
ἀτρεκέα 112. A
ἀτρεκέως 132. C
αὐτέη 115. C
αὐτέῃ 116. B
αὐτέην Ibid.
αὐτέης 116. A
αὐτέῃσι 117. B
αὐτείῃ 116. B
αὐτέοισι 117. A
αὐτέου 115. D
αὐτέους 117. C
αὐτέῳ 116. A
αὐτέων 116. C
αὐτημερὸν 133. B
αὐτῆς et αὐτῇσι 117. B
αὐτὶς 103. B
αὐτοῖσι 117. A
ἀφαιρεθέω 122. C
ἀφαιρέοις 120. A
ἀφειδέως 132. D
ἄφθη 124. C
ἀφικνέωνται 120. C
ἀφίξεῖ 110. A
Ἄφυτις 99. B
ἀχάντιον 99. C

B

βαθέα 112. B
βαθέῃ Ibid.
βαθέην, βαθέης Ibid.
βάθρακος 99. C
βαλέων 123. A
βαρβάροισι 111. D
βασιλέας 110. A
βασιλέες Ibid.
βασιλέϊ Ibid.

Digitized by Google

Βασιλῆα 110. C
Βασιλῆες Ibid.
Βασιλῆϊα, βασιλῆϊην 103. A
Βασιλῆος 110. C
Βασιλῆων 110. D
Βάττεω 108. B
Βεβάασι 124. B
Βεβαὼς Ibid.
Βεβρώκει 124. D
Βεβωμένα 121. D
Βελέϊ 110. B
Βέρεθρον 100. B
Βίῃ 107. B
Βορέην 106. A
Βορέω Ibid.
Βούλεαι 127. A
Βουλοίατο 130. A
Βούσθην 104. B
Βραχέῃσι 112. C
Βρόταχος 135. D
Βρυτέων 108. C
Βύβλινος, βύβλος 102. A
Βυσσὸς 99. A
Βωθήσαντες 122. A
Βῶσαι, βώσαντες 121. D
Βώσας Ibid.

Γ.

γαληναίῃ 107. D
γέα 100. C
γεδρχος Ibid.
γέγειος 135. D
γεγράφαται 129. A
γενεῇ, γενεῇσι 107. B. C
γεραιτέρῃσι 112. A
γέρεα 109. B
γεωσαίατο 130. B
γήραος, γήρους 109. B
γλωσσέων 107. B
γνωμέων, γνώμῃσι 108. A
γνώσεαι 126. C
Γύγεω 106. B
γυναικῖα 103. A.
γῶν 133. C

Δ.

δεδαίαται 128. C
δεδίξασθε 102. A
δεδούλωντο 124. D
δέεται 120. B
δείρη 101. D
δέκομαι 98. C
δεσπότεα 106. C
δεσπόταις Ibid.
δεσπότεω 106. B
δεσπότῃσι 106. C
δευτέρης 112. A
Δημοκρίτεω 108. B
δημοσίῃ 101. A
διαβωτέομαι 119. A
διαίτησι 107. C
διακέεται 128. B
διατελέῃ 120. A
διαφοιτεόντες 121. A
διαφυγέειν 123. A
διαχρέωντα 122. B
διδόασι 130. C
διέδεξαν 101. C
διήκοσιοι 101. A
διηνεκέα 114. B
δικαιέουσι 112. A
δίξὸς 121. C
δικλέη 114. C
δικλήϊος Ibid.
δισσέοισι Ibid.
δικφάσιος Ibid.
δοκέειν 120. B
δοκέει 125. B
δουροδόκης 98. C
δρῆν 121. C
δυναίατο 130. A
δυνάμι 111. A
δυνέαται 128. B
δυαῖσι 114. A
δυῶν Ibid.

Ε.

ἓα 118. B
ἓασιν 118. A
ἓαται 128. C
ἓατε 118. B
ἑαυτέων 116. D
ἐβουλέατο 128. B
ἐβούλευντο 125. A
ἐβώθεε 122. A
ἐβώθησαν Ibid.
ἐβώσθησαν 121. D
ἐγεγόνεε 127. C
ἐγένεο 127. B
ἐγκέαται 128. B
ἐγκεομένῃς 119. B
ἐγκάνει 98. C
ἐγκρατέως 132. C
ἔγχεϊ 110. B
ἐγχειρογάστορες 135. D
ἕδεαι 126. C
ἐδεδέατο 129. B
ἐδέετο 120. C
ἐδέξαο 127. B
ἔδρῃ 107. B
ἐδυνέατο 128. B
ἑῇ 118. C
ἑῆν 118. B
ἑῆς Ibid.
ἐθέλησι 127. D
ἐθήσατο, ἐθηῆτο 121. B
ἔθνεα 110. A
εἴασι 118. A
εἰδέωσι 120. B
εἴκως 132. D. 134. B
εἰμὲν 118. A
εἰνάλιος 101. D
εἰπάντων 131. D
εἶπας, εἴπας Ibid.
εἰρέαται 128. C
εἴριον 101. D
εἰρομένου Ibid.
εἰρώτα Ibid.
εἰρωτεῦντας Ibid.
εἶως Ibid.
ἐκάλεε 120. A
ἐκδεκόμενος 98. C
ἐκέατο 128. B
ἐκέετο 119. B
ἐκεινέων 116. D
ἐκείνοισι 117. B
ἐκεκοσμέατο 129. B
ἐκπλαγέωσι 122. C
ἐκτημένος 125. A
ἐκτῆσθαι Ibid.
ἔκτηται Ibid.
ἔκτητο Ibid.
ἐκτρομεῖν 99. B
ἐκτράπονται 99. D.
ἐλάβεσκον 123. D
ἔλεν 124. D
ἑλκοῦντα 119. A
ἐμβοῆς 121. C
ἔμεναι 118. C
ἐμέο 115. A
ἐμεωῦτὸν 116. C
ἐμεωῦτοῦ 116. A
ἐμηχανέατο 128. B
ἐμηχανέωντο 122. B
ἔμμεναι 118. C
ἐν 135. A
ἐνείκας 124 A.
ἐνείκωνται 124. B
ἐνείχεε 127. C
ἐνένωτο, ἐνενῶντο 122. A
ἐνετέλλεο 127. A
ἐνθαῦτα 133. B
ἐνθεῦτεν Ibid.
ἐνιδρύαται 128. B.
ἐνίδρυες 109. D
ἐννενόκασι 122. A
ἐννόσας Ibid.
ἐξαναστέωμεν 132. C
ἐξάπινα 133. B
ἐξαπιναίως Ibid.
ἐξαπίνης Ibid.
ἐξαπλήσιος 114. D
ἐξεπίστεαι 127. A
ἐξηγέο 127. B
ἐξηγητέας 106. C
ἐξωνεῖλον 135. A
ἐὸν 132. A
ἐόντα Ibid.
ἐόντας Ibid.
ἐόντε Ibid.
ἐόντες Ibid.
ἐόντος Ibid.

Digitized by Google

ἐοῦσα, ἐοῦσαι 132. A
ἐουσέων 132. B
ἐούσῃ 132. A
ἐούσῃσι 132. B
ἐπαείδει, ἐπαείροντα 100. C
ἐπαινέεαι 127. A.
ἐπανισταίατο 127. D
ἐπεὰν 134. C
ἐπεβάθεσαν 122. A
ἐπείρετο 101. D
ἐπειράατο 128. C
ἐπειρωτέοντας 101. A
ἐπενόεε 120. A
ἐπεξῆς 133. B
ἔπεο 127. B
ἔπεος 110. A
ἐπεπείθεσαν 124. A
ἐπετείνεσκε 123. C
ἐπὴν 134. C
ἐπηρώτεον 121. A
ἐπηρωτέοντας 101. A
ἔπι 135. A
ἐπιβώσασθαι 121. D
ἐπιβώσωνται Ibid.
ἐπίδεξιν 101. C
ἐπιθυμίην 101. A
ἐπικέηνται 119. B
ἐπίλαμπτος 119. C
ἐπιμελίῃ 100. B
ἐπίπλοα 102. A
ἔπισσαι 135. D
ἐπιστέωνται 122. C
ἐπίστιος 134. A
ἐπιστρατηΐην 103. A
ἐπίσχεειν 120. B
ἐπιτάμνειν 100. A
ἐπιτήδιος 101. C
ἐπιτηδέως 133. C
ἐπόδια, ἐποδιάσαντες 134. A
ἐπόθεσαν 124. A
ἐποίεε 120. A
ἐποιέετο 120. C
ἐποίεον 120. A
ἐποιέοντο 120. C
ἐπολέμεε 120. A
ἐπορῇ, ἐπορέωσι 134. A
ἐπ' ὅσον Ibid.
ἐπ' ὃν ἐπίομες 135. A
ἐπόρα, ἐπ' ὄρτε Ibid.
ἐργάζοντο 124. C
ἐρέουσι 123. C
ἐρεσχελεῖν 135. D
ἔρσην 100. A
ἐρυθρῆς 111. C
ἐς 134. B
ἐσακοντίζοντες Ibid.
ἔσαν 118. B
ἐσακικνέεσθαι 134. A
ἐσβιβάσαντες 134. B
ἔσεαι 118. C
ἐσέβαλεν 134. B
ἐσεπέμπεσκον 123. D
ἐσηκόντιζον 134. B
ἔσκε 118. B
ἐσκευάδατο 129. B
ἐσκευάδατο 129. C
ἔσκον 118. B
ἔσοδος 134. B
ἔσσονες 113. B
ἐσσάθη Ibid.
ἐσσοῦντο Ibid.
ἐστάλατο 129. C
ἐστάμενοι 131. B
ἑσταότες 124. B
ἐστελλάατο 129. C
ἑστεὼς 124. B
ἑστηὼς Ibid.
ἐσχατόων 111. D
ἐσωφρόνεε 120. A
ἑτάρῳ 101. C
ἕτεα 110. A
ἕτεῖ Ibid.
ἑτέρη, ἑτέρῃ 111. C
ἐτετάχατο 129. C
ἐτέων 110. A
ἐτιμώρεον 120. A
εὐδαιμονίῃ 101. A
εὐηθίῃ 100. B
εὔλογχος 135. D
εὐμαρέῃ, εὐμαρίῃ 101. C
εὐρέα 112. A
εὐρέαι 112. C
εὐρέῃ 112. B
εὑρεθέωσι 122. C
εὐτυχέα 112. A
εὐτυχέως 132. D
εὐτυχίῃ 101. A
εὐφρανέεαι 127. A
ἐφθάραται 129. B
ἐφοίτεον 121. A
ἔχεσκε 125. C
ἔχεσκον Ibid.
ἔχιες 111. B
ἐχουσέων 131. C
ἐχρέοντο, ἐχρέωντο 120. D. 121. B. 122. B
ἔωθα, ἐώθασι, ἐώθεε 124. D
ἔων Ibid.
ἐὼν 132. A
ἔωσι 118. C
ἑωϋτὰ, ἑωυτὰ 116. C. 117. C
ἑωϋταῖς 117. B
ἑωϋτὰς 117. C
ἑωϋτέης 116. A
ἑωϋτέοισι, ἑωϋτέοισι 117. B
ἑωϋτέου 116. A
ἑωϋτέων 116. D
ἑωϋτῇ 115. C
ἑωϋτῇ 116. B
ἑωϋτὴν Ibid.
ἑωϋτῆς 116. A
ἑωϋτὸ 116. C
ἑωϋτοῖς 117. B
ἑωϋτοῖσι Ibid.
ἑωϋτῷ 116. B
ἑωϋτοῦ 116. A
ἑωϋτοὺς 117. C
ἑωϋτῷ 116. B
ἑωϋτῶν 116. D

Z.

ζητρεῶν 135. D
ζόη 102. A
ζορκάδες 98. A
ζόρκες Ibid.
ζορκὸς Ibid.

H.

ἤγανον 99. B
ἡγεμονίῃ 101. A
ἠγὸς 135. D
ἥδεα 126. C
ἠέριος 101. A
ἠὴρ Ibid.
ἡλικιέων 107. B
ἡλικίῃ 106. D
ἡλικίῃς 107. A
ἡμέας 115. B
ἡμέες Ibid.
ἡμερέων 107. B
ἡμέρῃ 101. A. 107. A
ἡμέρῃ Ibid.
ἡμέρην 107. B
ἡμέρης 107. A
ἡμέρῃσι 107. C
ἡμέων 115. B
ἡμίσεα 112. B
ἡμίσεαι 112. C
ἡμίσεας Ibid.
ἡμισέῃ 112. B
ἡμίσεῖ 112. A
ἦν 134. C
ἠνείκαντο 124. A
Ἡρακλέα 110. A
Ἡρακλέης 109. D
Ἡρακλέῖ 110. A
Ἡρακλέος 109. D
Ἡρακλῆα 110. C
Ἥρη 101. A
ἠρίνεος Ibid.
ἦσι 104. D
ἡσύχεος 101. C
ἡσύχιος Ibid.

Θ.

Θαλέω 106. C
θαρσελέως 133. B
θείῃ 111. D
θέμεν, θέμεναι 131. B
Θέτι 109. B
θέωσι 123. C

Digitized by Google

Θήβησε 108. A
θηελμενος 102. B
θηησάμενον 101. A
θηήσονται Ibid.
θήλεα 112. B
θηλέῃ 112. C
θηλέην 112. B
θήλειαν Ibid.
θηλεῶν 112. C
θηρευτῆς 106. C
θλίψι 111. B
Θρῆικες 103. C
θυμοῖσθαι 121. C
θωμασιώτατα 102. B
θώρηξ 101. A
θώῦμα 103. A
θωὺμάζω Ibid.

I.

ἰδέεσθαι 123. A
ἰδέη, ἰδέης 106. D. 107. A
ἰδέησι 107. C
ἴδηαι 127. C
ἴδμεν 97. C.
ἵδρυτο 128. B
ἱερήϊον 103. A
ἴησθαι 121. C
ἰητρὸς 101. A
ἰθέα 112. B
ἰθείῃ, ἰθείης Ibid.
ἱκετέων 106. C
ἵκηαι 126. D
Ἰοῦν 110. C
ἰρεὺς 100. B
ἱρήϊον Ibid.
ἱρηξ Ibid.
ἱρὸν Ibid.
ἱρορυγίαι 102. C
ἱροφάνται 100. B
ἱστίη, ἱστιητόριον 101. C
ἱστορέεσθαι 120. C
ἱστορέων 120. B
ἰσχυρὴ 111. D
ἰχθύας 110. A

K.

καινέης 100. C
κάκοδμον 97. C
καλέεται 120. B
καλέοι 123. B
καλέομεν 120. A
καλεομένη, καλεόμενος 120. C. 131. D
Καμβύσεω 106. B
Καυδαύλεω Ibid.
καυναβίδα, καυνάβιος 109. A
καυνοδόκης 98. C
καρδίη 107. A
κάρτα 133. C
κατὰ 133. B
καταβωσομένους 121. D
κατακεχύαται 128. C
κατακέωνται 119. B
καταλαμφθεὶς 119. C
καταλελάβηκε 119. B
κατάπερ 133. B
κατεδόκεον 120. A
κατέηγα 125. D
κατεηγὼς 126. A
κατελίπεσκε 123. D
κατεργασμένου 124. C
κατέργαστο Ibid.
κατεστέασι 124. B
κατεστράφατο 129. C
κατηγήσασθαι 134. A
κατήκουσα Ibid.
κατ' ἡλικίην Ibid.
κατήμενος Ibid.
κατ' ἡσυχίην Ibid.
κάτισε Ibid.
κατύπερθε Ibid.
κατωνεκάλυψε 135. A
κατώρα 134. A
κέεται 119. B
κεινὸν 101. C
κεῖνος 100. B
κέκμηῶτι 124. B
κεκρύφαται 129. A
κενεὸς 100. C
κέοιτο 119. B
κέονται Ibid.
κερδανέεις 123. A
κερδανέομεν 123. C
κέρεα, κέρεος, κερέων 109. B
κεχάρηκα 119. A
κεχωρίδαται 129. B
κῆ 133. A
κῆν 134. C
κιθὼν 99. B
κινέηται 120. C
κινῆσθαι 121. C
Κλεομβρότεω 108. B
κληὶς 103. A
κναφηΐου Ibid.
κοεῖν 98. B
κόθεν 133. A
κοιμέονται 121. B
κοῖος 98. B
κοκκύας 135. D
κομητέων 106. C
κόσος 98. B
κότε 133. A
κότερος 98. C
κου 133. A
κοῦρος 102. C
κρέσσονα 113. A
κρέσσω Ibid.
κρητῆρες 101. A
Κροίσεω 108. B
κτάνει 100. A
κτεινέωνται 122. D
κύθρη 99. B
κυθριδίοις 99. B
κυθρύγαυλος Ibid.
κὼ 132. D
κῶμα 102. B
κῶς 132. D

Λ.

λάβεσκε 125. C
λαγὸς 102. A
λαμφθείη 119. C
λαμφθεὶς, λαμφθεῖσαι Ibid.
λαμφθῆναι Ibid.
λάμψεαι Ibid.
λάμψεσθαι Ibid.
λαμψοίμην Ibid.
λάμψομαι Ibid.
λαμψόμενος Ibid.
λεγομένοισι 131. C
λειεντερίῃσι 105. C
λελέχαται 129. A
Λευτυχίδης 102. B
λῆὸν 101. A
Λητοῦν 110. C
λίην 133. B
λίθοισι 108. C
λόγχη 135. D
λοιμώδεος 112. A
Λυδοῖσι 108. C
Λυκώπης 105. B
λυπεοίατο 130. A

M.

μαθέειν 123. A
μαθηταῖσι 106. C
Μαιῆτις 101. B
μακρῇσι 111. D
μαντηΐων 103. A
μάντι 111. A
μάντιες, μάντισι, μαντίων Ibid.
μαχομενέων 131. C
μεγάθεϊ 110. A
μέγαθος 99. D
μεγέθεος 110. A
μεζόνως 133. C
μέζω, μέζων 113. A
μελαινέων 111. D
μελέων 110. B
μεμάασι 124. B
μεμακυῖαι 100. A
μεμανῖα 124. B
Μεμβλιάρεω 108. B
μέμβλωκε Ibid.
μεμετιμένος 126. A
μεμνέαται 128. C
μέμνεο 127. B
μεταῖτις 133. B
μετ' ἡμέρην, μετήσεσθαι 134. A

Digitized by Google

μετιέναι 134. A
μέτριμη 113. D
μέτοτε 133. A
μητρέων 109. A
μήτιος Ibid.
Μητροῦν 110. C
μηχανέεσθαι 121. A
μηχανίατο 130. A
Μίδεω 105. D
Μίδῃ 106. A
Μίδην Ibid.
Μίδης 105. B. D
μίη, μῆ, μίην, μιῆς 113. D
Μιθριδάτεω 106. C
μυέαι 100. C
μυέας 107. C
μυέων 107. B
μοῦνος 102. C
μουσέων 107. B
μυριαδέων 108. D
μῶ 98. D

N.

ναυτέων 106. C
ναυτιλίῃσι 107. C
νέα 109. C
νέας Ibid.
νέες Ibid.
νεηνίεω 106. A
νεηνιέων 106. B
νεηνίης 105. D
νεηνίῃσι 106. B
νενωμένου 122. A
νεομηνία 102. C
νεῶν 109. C
νεὸς Ibid.
νῆας Ibid.
νῆες Ibid.
νηΐ Ibid.
νηὸς Ibid.
Νηρηΐδος 103. A
νησιωτέων 105. C
νηῦς 101. A. 109. C
νηυσὶ 109. C
νηῶν Ibid.
νόος 102. C
νοσέουσι 120. A
νοσέων 120. B
νοῦσον 102. C
νῶμα 102. B
νωσάμενος 112. A

Ξ.

ξείνια 101. D
ξεῖνος Ibid.
ξένεα 100. C
ξοινὸς 99. A
ξυγκέηνται 119. B
ξυγκέονται Ibid.
ξυνήθεας 112. A
ξυνὸς, ξυνοῦσθαι 99. A

O.

ὀγδώκοντα 114. B
ὀδμᾶσθαι, ὀδμὴ 97. C
ὀϊ 103. B
οἰδαλεηθήμεναι 131. B
οἶκα 119. C
οἰκέαται 128. A. C
οἰκῆες 108. A
οἰκὸς, οἰκότως, οἰκῶς 102. B
οἷς, οἷς 103. C
οἱσι 104. C
οἵστὸν 103. C
οἴχοντο 124. C
ὀκόθεν 133. A
ὁκοῖος 98. B
ὁκόσος Ibid.
ὁκότεν 133. A
ὁκοτέρῃν 111. D
ὁκότερος 98. C
ὅκου 133. A
ὅκως, ὅκωσπερ Ibid.
ὁλιγαχόθεν 133. C
ὀλίζων 98. A. 113. C
ὀξέες 112. A
ὀξέη 112. B
ὀξέην 112. C
ὀξείαισι 112. A
ὀξείη, ὀξείῃ 111. D. 112. A
ὀξείην 112. C
ὀξείης 112. A. B
ὀξείῃσι, ὀξειῶν 112. C
ὀπτῆτο 104. A
ὁρέομεν, ὁρέοντι, ὁρέουσι 121. A
Ὀρέστεα 106. C
ὀρέω 120. D
ὀρέων 121. A
ὀρῇ 121. C
ὀρῆν Ibid.
ὀρῆς Ibid.
ὁρμηθέωσι 122. C
ὀρτάζουσι 100. B
ὀρτὴ Ibid.
Ὀσίριος 109. A
ὁσονῶν 133. C
Ὀτάνεος 106. C
ὀτέῃσι 112. D
ὀτέοισι Ibid.
ὄτεφ 112. C
ὄτεων Ibid.
οὐδαμόθας 112. A
οὐδέκοτε, οὐδέκω 133. A
οὐδεμίη 113. D
οὐκὶ 133. A
οὐκ οἷοί τε Ibid.
οὐκ ὁμοίως, οὐκ ὅσα Ibid.
οὔκοτε Ibid.
οὐκ ὑγιέα Ibid.
οὖκω 133. A
οὔκων 133. C
οὐκ ὅτι 133. A
οὔνομα 102. C
οὐραίῃς 107. A
οὐρίζων 102. C
οὖρος 102. B
οὖταρος 103. D
ὀφθέωσι 122. C
ὄφιες 111. B
ὄφιες, ὀφίων 111. A
ὀφρέας 109. D
ὀφρύας 110. A
ὀχετοῖσι 103. C
ὄψεαι 127. A
ὄψιας, ὄψιος, ὄψισι 111. B

Π.

παθέειν 123. A
πάθεϊ 110. A
παλινδρομέῃ 120. B
παννύχιος 111. A
παντασῇ 133. A
παραίνεσε 124. C
παραόντας, παρεόντες 132. A
παρεόντος Ibid.
παρεόντων Ibid.
παρεσιτέων 123. B
παρετιθέατο 128. B
παρέων 132. A
παρηγορέατο 128. A
παρηγόρεον 120. A
παρήσωσι 131. A
πασέων 111. D. 111. A
πάσῃσι 111. D
παπρώϊος 103. B
πειρέατο 130. B
πέμπεσκε 126. C
πενταπλήσιος 114. C
πετέρεϊ, πετέρεας 110. B
πετέρι, πετέριος 111. B
πετέων 109. C
πέρην 133. B
περιῖδέειν 123. A
περικεκλῃϊμένον 103. A
περισπερχέω 118. D
περιτάμνειν 100. A
περιτετήκεισαν 124. D
περιωνέβαλε 135. A
Περσέων 105. C
πεσέεται 123. B
πεσσέων 109. C
πεφυζὼς 97. D
πήχεας 110. B
πιεζεόμενοι 102. B
πίστις 111. A
πλανέονται 121. B
πλεῦν, πλεῦνα, πλεῦνας 113. B
πλεῦνες Ibid.
πλεύνων Ibid.

Digitized by Google

πλεόνως 133. C
πλευρίου 100. C
πλευρῆαι 107. C
πλόον 102. C
ποθέσαι 124. A
ποίεε 120. A
ποιέει, ποιέεις Ibid.
ποιέειν, ποιέεν 120. B
ποιέεσθαι 120. C
ποιέεσθε 120. B
ποιέεται Ibid.
ποιέετε 120. A
ποιέῃς Ibid.
ποιέηται 120. C
ποιέοιεν 120. A
ποιέομι Ibid.
ποιέοιτο 120. C
ποιέομαι 120. B
ποιεόμενος 120. C
ποιέονται 120. B
ποιέουσι 120. A
ποιέω Ibid.
ποιέωμεν 120. B
ποιέων Ibid.
ποιέωνται 120. C
ποιηφαγέοντες 101. D
πόλεῖ 110. A
πολήων 110. D
πόλι 111. A
πόλιας Ibid.
πόλιες Ibid.
πολιήτης 101. B
πόλιος 111. A
πόλις Ibid.
πόλισι Ibid.
πολίων Ibid.
πολλαπλήσιος, πολλαπλήσιος 114. D
Πολυκράτεα 106. C
πονηρὴν 112. A
Ποσειδέων, Ποσειδέωνα 109. C
Ποσειδέωνι Ibid.
Ποσειδέωνος Ibid.
πρεσβύτῃσι 106. C
πρῆγμα 100. D
πρῆος 133. B
πρῆσις 101. A
προεστέατε 124. B
προετίθεε 131. A
προθέω 122. C
προμαχεὼν 100. C
προμηθίη 100. B
προσεβώσατο 121. D
προσεβέκοντο 98. C
προσθέηται 123. A
προσθέοιτο 123. B
προσκέεσθαι Ibid.
πρόσω 133. C
προσωνέθηκαν 135. A
προσώτατα 133. C
προσωτέρω Ibid.
προτιθέαται 128. B
πρώτοισι 112. A
πτάσσειν 102. A
πυλέων 105. C
πυρέων 108. C
πωλέεσθαι 120. B

P.

ῥέεθρων 102. B
ῥηΐδιως 133. B
ῥιπτέω 119. A
ῥώσσω 102. A

Σ.

Σαμίοισι 108. B
Σάρδις 111. A
σβεννύασι 130. C
Σελληΐδι 107. D
σέο 115. A
σεωῦτὴν 116. C
σεωῦτὸν Ibid.
σεωῦτοῦ 116. A
σεωῦτῷ 116. B
σημανέω 122. B
σεγῆν 121. C
σινῆπιος 111. B
σκέλεε 110. B
Σκίθῃσι 106. C
σμῶξαι 135. D
στεωὴ 101. D
στρατηΐην 103. A
συμβαλλεόμενος 119. A
συμπαθίη 100. C
συμφοραῖσι 107. C
συμφορὴ 101. A
συντιθέασαι 130. C
συνωνέονται 120. B
σφέας 115. B
σφέων Ibid.
σφὶ Ibid.
σῶσι 119. A

T.

τὰ 133. B
τάμνω 99. D
τάξις 111. A
ταύροισι 108. C
ταυτέης 116. A
ταύτῃσι 117. A
τεθνεὼς 124. B
τεθνηότα Ibid.
τελέην, τέλεον 101. C
τελεώτατος Ibid.
τεοῖσι 104. C
τέρεα 109. B
τέρεος Ibid.
τέρπευ 113. B
τέσσερα, τέσσερας, τεσσέρων 114. A
τεσσεράκοντα, τεσσαράκοντα 114. B
τετάχαται 139. A
τετρίφαται Ibid.
τεύξεαι 127. A
τέχναισι 108. A
τεχνέαται 125. A
τεχνέων 108. A
τέω, τέῳ 104. C
τέων Ibid.
τέως 133. C
τῆς, τῆσι 104. C. D
τιθέαμεν 130. D
τιθέασι 130. C
τιμέοντες, τιμέουσι 121. A
Τιτῆνες 101. A
τοίη 111. C
τοίην Ibid.
τοιουτέοισι 117. B
τοιουτέου 116. A
τοιουτέῳ 116. B
τοιουτέων 117. A
τοιούτοισι 117. B
τοῖσι 104. C
τοκέων 110. D
τολμέουσι 121. A
τοσουτέων 117. A
τοῦ 'μοῦ 104. A
τοὔνομα, τοὐνόματος Ibid.
τουτέοις 117. A
τουτέοισι Ibid.
τουτέου 115. D. 116. A
τουτέους 117. C
τοὔτερον 103. D
τουτέῳ 116. A
τουτέων 116. C
τοὑτοισι 117. A
τραχείῃ 112. B
τρηχέης Ibid.
τρηχείῃσι 112. A
τρηχέως 133. C
τριήκοντα 114. B
τριηκονταέτις Ibid.
τριηκόντερος Ibid.
τριηκοντήμερος Ibid.
τριηκόσιοι 114. C
τριηκοσταῖος 114. D
τριηκοστὸς Ibid.
τριξὸς 114. C
τριτημοίριος 101. C
τριτημόριος Ibid.
τριφάσιος 114. C
τρῶμα 102. B
τρωματίζω Ibid.
τρωῦμάτων 103. B
τυπτήσεις 119. A
τυραννεύμεθα 120. B
τὤγαλμα 104. A
τὼληθὲς Ibid.
τὼ 'πὸ Ibid.
τὼ 'ποβαῖνον Ibid.
τὼρχαῖον Ibid.

Digitized by Google

ταὐτὸ 115. C. 116. B
ταὐτὸν 116. B
ταὐτὰ 116. C
ταὐτῷ 116. B

Τ.

Τέλεος 100. B
ὑμέας 115. B
ὑμέες Ibid.
ὑμέων Ibid.
ὑπαρτάσας 134. B
ὑπεδήμαο 127. B
ὑπερπεπαινέων 131. C
ὑπερτίθεα 131. A
ὑπερμίσεας 112. C
ὑπερμεγάθεες 99. D
ὑπ' ἰωυτῷ, ὑπίεται 134. B
ὑπιστάμενον Ibid.
ὑποδέκομαι 98. C
ὑποδέξας 101. C
ὑποθέοντο 123. B
ὑποφραδμοσύνησιν 108. A
Ὑστάσπεος 106. C
ὑστερέῃ 100. D

Φ.

φαίνεαι 127. A
φανέεσθαι 123. B
φάο 126. D
φαρμακέας 110. B
φείδεο 127. B
φεύγεσκον 125. C
φθίσιος 111. B
φιλέῃ 100. B
φλεγματίῃ 106. A
φοβέαι 127. A
φοβέεαι Ibid.
φοβέο 127. B
φοιτάω 120. D
φοιτῇ, φοιτῶν 121. C
φράδμων 132. B
φύζαν 98. A
φυξίτολις Ibid.
φωνεῦντος 102. B

Χ.

χαιρήσεις 119. A
χάλκεον 102. C
χαλκήϊον 103. A
χαρέων 108. D
χειρογάστορες 135. D
χέρα 101. C
χθὲς 100. B
χλωρὸς 102. B
χρᾶσθαι, χρᾶται 122. A
χρέεσθαι, χρείσθωσαν 121. B
χρέεται Ibid.
χρειοῖ, χρειὼ 102. A
χρέο 122. C
χρεόμεθα 121. B
χρεόμενος Ibid.
χρέουσα 121. A.
χρέω 122. C
χρεώμενος 131. D
χρέωνται 122. B
χρηίζων 103. C
χροίῃ 107. A
χρονίῃσι 105. C
χρύσεον 102. C
χωρέειν 120. B
χωρέων 111. D
χώρῃ 101. A. 105. B

Ψ.

ψανσίων 111. B
ψύθραξ 135. D

Ω.

ᾧδαῖσι 106. A
ᾧλλοι, ᾧ῎λλοι 104. A
ὦν 134. B
ὦ῎ναξ 104. A
ὦ῎νδρες Ibid.
ὠνέεσθαι 120. C
ὦ 'νὴρ 104. A
ὦ῎νθρωπε Ibid.
ὦ῎νθρωποι Ibid.
ὠρέομεν, ὦρεον 121. A
ὠρέων 105. C
ὦρη 101. A
ὠὐτὰ 116. C
ὠὐτέοισι 117. B
ὠὐτέου 116. A
ὠὐτέων 116. C
ὠὐτῇ, ὠὐτὸ 115. C
ὠὐτῇσι 116. B
ὠὐτοὶ 116. C
ὠὐτοῖσι 117. B
ὠὐτῶν 116. B
ὠὐτὸς, ὠὐτὸς, ὠὐτὸς 115. C. D
ὠὐτῶν 116. C

Digitized by Google

II.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΑΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ.

§. I. Τὰς εἰς ας ληγούσας εὐθείας, τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες, Ἑρμείας Ἑρμείης, Σωσίας Σωσίης. Ἡρόδοτος· " ὁ δὲ Ἀρχίης καὶ Λυκώπης μοῦνοι συμπεσόντες."

§. II. Ταῖς ληγούσαις εἰς οις δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν προστιθέασι τὸ ι. Ἡρόδοτος· " τοῖσι Σαμίοισι."

§. III. Τὸ κλεισθέντες κληϊσθέντες λέγουσι· διαλύουσι γὰρ τὴν ει διφθογγον εἰς ε καὶ ι, εἶτα ἐκτείνουσι τὴν ε συλλαβὴν, τρέποντες εἰς η, ὥσπερ καὶ τὸ ἱερεῖον, [ἱερέϊον,] ἱερῆϊον, καὶ τὸ Πηλείδης, Πηλεΐδης, Πηληΐδης, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

§. IV. Τὰς εἰς ων ληγούσας γενικὰς πληθυντικὰς θηλυκὰς, οἷον ὡρῶν, Θηβῶν, πυλῶν, ὡρέων καὶ Θηβέων καὶ πυλέων λέγουσι. καὶ Ὅμηρος·

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ.

καὶ Ἱπποκράτης· " αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων μάλιστα τίκτουσι νοσήματα." ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν πληθυντικῶν γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γενομένας, διὰ τοῦ εων προφέρουσι, Περσέων λέγοντες καὶ νησιωτέων. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ κατ' ἀρχάς· " καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον."

§. V. Ταῖς εἰς αις δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τὸ ι προστιθέναι εἰώθασιν, ὡς ταῖς εἰς οις δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς αι διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς η. ὡς Ἱπποκράτης· " ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγενομένη, πρόσθεν μὴ γενομένη, σημεῖον ἀγαθόν." νύμφαις, νύμφης, νύμφῃσι.

§. VI. Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν. ἀπὸ τῶν εἰς ας μὲν, οἷον Ἡρόδοτος· " τρίτῳ δὲ ἀπ' Ἀρχίεω γεγονότι." καὶ Ὅμηρος·

Αἰνείεω — — —

καί·

Ἀσίεω ἐν λειμῶνι. — —

ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης·

Ἀτρεΐδεω δαΐφρονος. — —
— — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Πέρσεω, Πέρξεω.

§. VII. Τοῖς ὑποστακτικοῖς ἄρθροις, τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις, προστιθέασι τὸ τ οἱ Ἴωνες. ὡς παρ' Ἡροδότῳ· " αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνεγενόμην δήμου ταυτοῦ τοῦ ἦν." ἀντὶ τοῦ οὗ ἦν. καὶ ἀλλαχοῦ· " τοῖς ἐντέλλετο." ἀντὶ τοῦ οἷς.

§. VIII. Τῷ ε προστιθέασι τὸ ι. ὡς τό·

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

καί· — — — Εἴ μοι ξείνια δοίη.

καί· — — — Εἰνάλιος θήρ.

ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος.

§. IX. Τῷ ο ὑπεμβάλλουσι τὸ υ, κόρη κούρη, νόσος νοῦσος, ὄρος οὖρος, μόνος μοῦνος. Εἶποι τις οὖν, πῶς τὸ πόνος, καὶ φόνος, καὶ στόνος, καὶ στόλος, [καὶ λόγος] οὐ προσλαμβάνουσι τὸ υ; οὐ γὰρ λέγουσι ποῦνος, φοῦνος, καὶ τὰ ἑξῆς. Λέγομεν οὖν, ὅτι ἀπὸ ῥημάτων παρήχθησαν τοῦ πένω, καὶ στένω, καὶ φένω, καὶ στέλλω, καὶ λέγω. τὸ δὲ μόνος, καίτοι ἀπὸ ῥήματος παραχθὲν, ἐπεὶ τριγενές ἐστι, προσέλαβε τὸ υ.

§. X. Τὸ α εἰς η τρέπουσιν, ἐναντίως τοῖς Δωριεῦσιν, Ἥρα Ἥρη·

— — — Θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

σφαῖρα σφαίρη, δημοσία δημοσίη, πρᾶγμα πρῆγμα.

Digitized by Google

§. XI. Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῆς εἰς ης εὐθείας τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων καὶ θηλυκῶν, διὰ τοῦ εος προφέρουσιν, εὐτυχέος, ἀμαθέος, καὶ τὰς ἄλλας τιθέασιν οὐ συνηρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ἐκφέρουσιν, εὐτυχέϊ, Πολυκράτεϊ, Δημοσθένεϊ, εὐτυχέα, Πολυκράτεα, Δημοσθένεα λέγοντες. Ὅσαὐτως τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος καὶ εἰς ες οὐδετέρων, διὰ τοῦ εος προφέρουσι, καὶ πάσας πτώσεις τῶν τοιούτων ἐντελεῖς προάγουσιν. οἷον

Τείχεος ἐντός. — — —

" ἀσθενέος σώματος." καὶ πάλιν·

Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς.

§. XII. Τὸ πολλὸν λέγουσι καὶ οὐχὶ τὸ πολὺ, καὶ ὁ παλλὸς, οὐχὶ ὁ πολύς. " Ὅμηρος

Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.

§. XIII. Τὴν εἰς πρόθεσιν ἐς λέγουσιν, ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς καὶ Δωριεῦσιν.

§. XIV. Τοῖς παρατατικοῖς καὶ τοῖς ἐνεστῶσιν, ὁμοίως καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν τεσσαρωμένων, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κέχρηνται. ὡς ἐν τοῖς Ἀνακρεοντείοις·

— — — οἷον

Δοκέει, κλύειν γὰρ ἥδε

Λαλέων τις εἰ θελήσει.

καὶ ἐν τῷ Χρησμῷ·

— — καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

καὶ Ἡρόδοτος· " καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐκλοίτεον."

§. XV. Τὸ ὁράω ὁρέω λέγουσι, καὶ τὸ ἐχράοντο ἐχρέοντο, τὸ α εἰς ε τρέποντες.

§. XVI. Τὸ ἔσν ἀντὶ τοῦ ἐστὶν λέγουσιν. Ἡρόδοτος· " καὶ ἔσν φασι πολέες."

§. XVII. Τὸ ὄν, ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχων, ἐὼν λέγουσι. καὶ Ὅμηρος·

Ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

καὶ Ἡρόδοτος· " εἰ αὐτοῖσι τὰ παρεόντα ἀγαθὰ οἷά τε ἐστὶ πολὺν χρόνον παραμένειν."

§. XVIII. Τὰ ψιλὰ ἀντὶ τῶν δασέων ἀσπάζονται, ἀπεγμένοι λέγοντες, καὶ ἀίσκοντο, καὶ ἀπηλιώτης, καὶ ἀντ' ἕδου· οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. Ἡρόδοτος· " οἵκ οἱοί τε ἦσαν."

§. XIX. Τὰς σῆας νέας λέγουσι, συστέλλοντες τὸ η εἰς ε.

§. XX. Τὰς εἰς ος γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ ηος προφέρουσι, βασιλῆος λέγοντες καὶ Πηλῆος.

§. XXI. Τὰς εἰς ως ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσιν, ὄφεος λέγοντες διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ πρόσβεος, καὶ μάντεος, καὶ πόλεος. ὡς ἐν Ὀρέστῃ Εὐριπίδου·

Ὅς ἂν δύνηται πόλεως, ἔν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ.

καὶ ἐστιν ὁ τρίτος ποῦς δάκτυλος, ὁ δὲ τέταρτος ἴαμβος. καὶ ἐν ἄλλῳ δράματι·

— ἅσπερ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος.

Φαμὲν οὖν, ὅτι Ἴωνων ἐστὶ τὸ γράφειν καὶ λέγειν ὄφεος, πρόσβεος, καὶ τὰ τοιοῦτα· τὸ μὲν γὰρ λέγειν ὄφιος, πόλιος κοινὸν, τὸ δὲ ὄφεως καὶ πόλεως διὰ τοῦ ω μεγάλου Ἀττικῶν, τὸ δὲ ὄφεος καὶ πόλεος διὰ τοῦ ο μικροῦ Ἰώνων. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ κοινῷ χρῶνται, καὶ τούτῳ μάλιστα, ὡς Ὅμηρος·

— ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιος.

καὶ Ἱπποκράτης· " ὑπὸ φθίσιος κατεχομένῳ διάῤῥοια ἐπιγενομένη θανάσιμον."

§. XXII. Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ οιο προφέρουσι, Μενελάου Μενελάοιο, θείου θείοιο, κυδαλίμων κυδαλίμοιο.

§. XXIII. Εἰώθασι συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι, ἐξ ὧν καὶ ἐγένοντο. οἷον

Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην. — —

— — — ὄρσο θοῦνε.

Βῆ δ' ὁ γέρων. — — —

— ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἔνθεν τοι καὶ τό·

— — ὀλέκοντο δὲ λαοί.

καὶ τό·

Ἔανθάς θ' ἁκ κεφαλῆς ὅλεσε τρίχας. — —

καὶ τό·

Καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔτω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

Οὐδ' οὕτω γεραρόν. — — —

καὶ τό·

Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,

Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο. — — —

Digitized by Google

ρος δὲ καί·

Ἔνθα με δεξάμενος —— Πηλεὺς,
Ἔτρεφεν ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν.

καὶ τό·

Ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.

§. XXIV. Καθόλου εἰπεῖν, αἱ συστολαὶ τῶν Ἰώνων εἰσὶν ὡς τό·

—— —— νέας ἀμφιελίσσας.

ντὶ τοῦ νῆας, καὶ ὄφεος, καὶ πόλεος· ὥσπερ αἱ ἐκτάσεις τῶν Ἀττικῶν.

ος τό·

Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτής.

καὶ τό·

Οὐδέποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν.

καί·

Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους.

οἶμαι δὲ, ὅτι καὶ τὸ εὐωχία Ἀττικῶς ἐκτείνεται καὶ γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὀχὴ γὰρ λέγεται ἡ τροφὴ, καὶ εὐωχία ἡ εὖ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγκρατοῦσα. οὕτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας γενικὰς ἐκτείνουσι, Πηλέως καὶ Οἰνέως λέγοντες.

§. XXV. Τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἑνικῶν παθητικῶν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν παθητικῶν ὡσαύτως ποιοῦσι καθ' ὑποστολὴν μόνου τοῦ τ. Ὅμηρος·

Γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές. —— ——

καὶ αὖθις·

—— τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Σὴν ἔδεαι κραδίην;

Ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων, διὰ τοῦ τος κλινομένων, καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ, κρέαος, γέραος λέγοντες.

§. XXVI. Τὸ τε πλεοναζει παρ' αὐτοῖς καὶ παρέλκει. Ἡρόδοτος· "ἐπεί τε ἐγένοντο ταῦτα." ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ ἐγένοντο.

§. XXVII. Τῷ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρῆσθαι εἰώθασιν· οἷον πόσα κόσα, ὁπόσα ὁκόσα, ὅπως ὅκως. οὐ μὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.

§. XXVIII. Τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα, οἷον χιτὼν κιθὼν, ἀκάντιον ἀχάντιον, καὶ βάτραχος βάθρακος, καὶ τὰ ὅμοια.

§. XXIX. Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔστ' ὅτε χρῶνται, ὦνθρωπον γὰρ τὸν ἄνθρωπον λέγουσι καὶ τὸν ἄριστον ὥριστον. Ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὡς καὶ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν. Αὐτίκα Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς οὕτω φησίν· "ὦνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον." ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε. καὶ ἀλλαχοῦ·

—— ὦναξ Ἡράκλεις. ——

ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. καὶ Σοφοκλῆς·

Ἀλλὰ γὰρ, ὦναξ, οὐδ' ὃς ἂν βλαστῇ μένει
Νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

καὶ Ὅμηρος ἐπὶ εὐθείας·

Λοίσθος ἀνὴρ ὥριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.

ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. τὸ γὰρ ο καὶ τὸ α ἐν ταῖς κλητικαῖς συγκιρνῶνται ἢ συναλείφονται. καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνῶνται, ὥσπερ τὸ βόαξ βῶξ. καὶ τὸ α καὶ τὸ ο, τὰ ὅπλα θῶπλα, καὶ ἐπεὶ τὸ ὅπλον δασύνεται, τρέπεται τὸ τ εἰς θ. τοῦτο δὲ Ἀττικόν ἐστιν, εἰ γὰρ ἦν Ἰωνικὸν, οὐκ ἂν ἐτράπη, ἐπεὶ τοῖς ψιλοῖς οἱ Ἴωνες χαίρουσιν.

§. XXX. Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ αυ διφθόγγῳ χρῶνται, ὠὐτὸς λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτὸς, καὶ θωυμάσας ἀντὶ τοῦ θαυμάσας. ἐντεῦθεν λέγεται καὶ τὸ φωριαμὸς, φαριαγμὸς γάρ ἐστιν, ἢ τὰ φάρεα ἄγουσα καὶ ἔχουσα κιβωτός.

§. XXXI. Τὸ τέμνειν καὶ διαιρεῖν τὰς λέξεις Ἰώνων ἴδιον. ἀντὶγὰρ τοῦ εἰπεῖν Πελοπόννησος Πέλοπος νῆσος λέγουσι, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγριέλαιον ἄγριον ἔλαιον, καὶ ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ αἴγαγρον, καὶ σῦν ἄγριον ἀντὶ τοῦ σύαγρον.

§. XXXII. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰώνων εἰσί.

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν. —— ——

ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε. καί·

Πειρᾶν δ', ὅς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς.

ἀντὶ τοῦ πειρᾶ. καί·

Ἀρκεῖσθαι παρ' ἑοῖς, τῶν δ' ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦ καὶ ἀπέχου. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα καὶ παρ' Ὁμήρῳ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ εὑρήσομεν.

§. XXXIII. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰώνων εἰσί.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.

ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

Digitized by Google

§. XXXIV. Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἑνικῶν δοτικῶν Ἰώνων εἰσὶ, βέλεϊ ἀντὶ τοῦ βέλει, ἔγχεϊ ἀντὶ τοῦ ἔγχει. Ὅμηρος·

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος ἠδὲ θάρσος. — —

§. XXXV. Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς εἰς συν περατοῦσι. Ἀρὴ Λητοῦν, Καπφὼ Καπφοῦν, ἠὼ ἠοῦν, αἰδὼ αἰδοῦν.

§. XXXVI. Τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν οἱ Ἴωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων, τὸ γὰρ πονεῖσθαι ποιέεσθαι φασὶ, καὶ τὸ δείξω δέξω, καὶ τὸ ἀποδείξω ἀποδέξω. ὡς καὶ Ἡρόδοτος· "Ἡροδότου Ἁλικαρνασσῆος ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε." ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν μετουσιαστικῶν καὶ κτητικῶν ὑπεξαιροῦσιν αὐτὸ, ἀργύρεος καὶ χρύσεος λέγοντες. Ὅμηρος·

Ἑκτόρεον — χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

τοῦτο καὶ οἱ Δωριεῖς ποιοῦσιν.

§. XXXVII. Αἱ ἐναναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων Ἰώνων εἰσί.

— — — τετύκοντό τε δαῖτα.

λάχωσι λελάχωσι.

— — — λελάχωσι θανόντα.

κλῦθι κίκλυθι.

Κέκλυθι δὴ καὶ ἐμεῖο. — — —

καμὰν κεκαμών. εἰσὶ δὲ καὶ Δωρικαί.

§. XXXVIII. Τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων Ἰὰς χρῆται. οἷον καρδία κραδίη, ἀτραπτὸς ἀταρπητὸς, τάφρος τάρφος.

§. XXXIX. Τὸ διττὸν σ εἰς ξ τρέπουσιν οἱ Ἴωνες, δισσὰ διξὰ καὶ τὰ τρισσὰ τριξὰ λέγοντες.

§. XL. Οὗτοι πολλαχῶς ἐκφέρουσι τὰς εἰς εις ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν κλίνονται, διὰ τοῦ ηες γράφουσι, βασιλῆες, ἱππῆες, ὥσπερ καὶ τὴν ἑνικὴν γενικὴν οὕτω προφέρουσιν· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἢ εἰς υς, διὰ τοῦ εες, οἷον ἀληθὴς, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν ἀληθεῖς καὶ Ἰωνικῶς ἀληθέες, καὶ πάλιν πολὺς πολέος, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πολεῖς καὶ τὸ Ἰωνικὸν πολέες, οἷον·

— — — πολέες δέ μιν ἠρήσαντο

— φορέειν. — — —

καί·

— — — ὀξέες ἦλοι.

Ἀπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς τὰς γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς εὐθειῶν, οὐ προφέρουσι διὰ τοῦ ηος, οἷον ἠδῆος, ὀξῆος, ὥσπερ βασιλῆος, οἰκῆος; ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων, οἷον ἡ Αἴας εὐθεῖα τὸ ας ἔχει φύσει μακρὸν· ἡ δὲ Αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὸν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ἡ Λάχης φύσει μακρὰν τὴν λήγουσαν, ἀλλὰ καὶ ἡ Λάχητος γενικὴ φύσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. Ἡ γοῦν ἴση ὀφείλει εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ λήγούσῃ τῆς εὐθείας, ἢ ἐλάττων, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἴαντος, καὶ χαρίεντος, καὶ λέοντος, οὐδέποτε δὲ μείζων. Ἐπεὶ γοῦν τὸ Πηλεὺς καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακρὰν, ἐποίησαν καὶ οἱ Ἴωνες τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς μακρὰν, ἵν' ᾖ ἴση ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ λήγούσῃ τῆς εὐθείας, μὴ οὔσης ἐνταῦθα παραβάσεως τοῦ κανόνος. Ἐπὶ δὲ τῶν ἡδὺς οὐκ ἡδύναντο τρέψαι τὴν γενικὴν τοῦ ἡδέος εἰς η, οὕτω γὰρ ηὑρίσκετ' ἂν μείζων ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας, ἐπεὶ ὁ ἡδὺς βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν, καὶ ὁ ὀξὺς καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα μετὰ διχρόνου ἀποβολῇ τοῦ ς τὸ αὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον, ὁ ἡδὺς τὸ ἡδύ.

§. XLI. Τῆς θηλείας τὸ ι ἐξαιροῦσι, καὶ ἐπὶ πάσης πτώσεως τοῦτο ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος· "τῶν θηλέων ἵππων μίαν, τὴν ὁ Δαρείου ἵππος ἔστεργε μάλιστα." καὶ πάλιν "ἐγχρίμπτων τῇ θηλέῃ."

§. XLII. Τὸ μὴ ἐκφωνούμενον ι ἐκφωνεῖν εἰώθασιν. Ὅμηρος·

— — — ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα.

καί·

— — — πατρώϊος ἔστιν ἑταῖρος.

καὶ Ἡσίοδος·

Χρηΐζειν ἀπεόντος. — — — —

§. XLIII. Αἱ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, ἢ τῶν ἀμεταβόλων ἑνὸς, Ἰώνων εἰσίν. οἷον ἕως εἶως, κεινὴ ἀντὶ τοῦ κενὴ, καὶ ξεῖνος ἀντὶ τοῦ ξένος.

§. XLIV. Τὸ ἐναλλάττειν τὴν οι διφθογγον εἰς τὴν ες συλλαβὴν Ἰώνων ἐστίν. Ὅμηρος·

— — — — ἐρίηρες ἑταῖροι.

ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι.

— — — ἐρυσάρματες—ἵπποι.

ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

Digitized by Google

§. XLV. Al ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ Ἰώνων εἰσί. μεμακυῖα ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖα, καὶ λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος, καὶ ἄλαστος ἀντὶ τοῦ ἄληστος. Εἰ δέ τις λέγει, ὡς πῆ μὲν τὸ α εἰς η τρέπουσιν, ὡς Ἥρα Ἥρη, Τιτὰν Τιτὴν· πῆ δὲ τὸ η εἰς α; ἴστω, ὡς ὁ μὲν α εἰς η τρέπουσιν, ὅτε ἐστὶ τὸ α μακρὸν, τὸ δὲ η εἰς α οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ βραχύ· αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος α εἰς η τῶν μεταγενεστέρων Ἰώνων εἰσίν. ὡς τόδε δὴ ἐς τὴν ἀληθείην ἥκουσιν."

§. XLVI. Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων Ἰώνων εἰσίν· εἶβεν ἀντὶ τοῦ λείβειν, καὶ αἶδος ἀντὶ τοῦ δειδὸς, καὶ ἆα ἀντὶ τοῦ γαῖα.

§. XLVII. Ἀεὶ τὴν ων συλλαβὴν περισσὴν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων, ἐξ ὧν εἶον καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον καὶ ἀπέδοντο. ἡ ἐξωσείλον καὶ ἀπωσέδοντο, ἴτονα.

§. XLVIII. Ὅτι τὰ πρῶτα φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦνται οἱ Ἴωνες· ἐκεῖνος κεῖνος, ἐχθὲς χθὲς, ἑορτὴ ὁρτή.

§. XLIX. Τὸ ἀναστρέφειν τὰς λέξεις Ἰώνων ἐστὶν ἴδιον, οἷον

— — — — ὄρνιθες ὅς.

καί·

Ὦι ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. — — —

ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρνιθες, καὶ ἐπὶ ᾧ πολλὰ ἐμόγησα.

§. L. Καὶ τὰ ὑπέρβατα Ἰώνων εἰσίν. οἷον·

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν.

ἀντὶ τοῦ διέβησαν. τὰ γὰρ σύνθετα μετὰ προθέσεως ῥήματα διαλύοντες, καὶ μεταξὺ τιθέντες τὰ ὀνόματα, τὰ ὑπέρβατα ποιοῦσιν. ὡς τό·

— — λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς. καί·

— — κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα.

ἀντὶ τοῦ κατέκτανε. καί·

— — κατὰ βοῦς ὑπερίονος Ἠελίοιο

Ἥσθιον. — — — — — —

ἀντὶ τοῦ κατήσθιον.

§. LI. Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιῤῥημάτων τῶν ἀπὸ γενικῶν πληθυντικῶν γινομένων, ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ης καὶ εἰς ες περατοῦται, καὶ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, Ἰώνων εἰσίν. οἷον εὐσεβὴς εὐσεβοῦς, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ εὐσεβῶς. ἀληθὴς ἀληθοῦς, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀληθῶν, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς σ ἀληθῶς, καὶ τἄλλα ὁμοίως. Ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαροῦσιν οἱ Ἴωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασιν, ἀληθέως λέγοντες, καὶ ἀτρεκέως, καὶ εὐσεβέως. ἐπὶ δὲ τοῦ ὁσίων ὁσίως καὶ δικαίων δικαίως καὶ θαυμαστῶν θαυμαστῶς οὐκέτι. τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ εἰσὶν ους λήγουσιν, ἵνα ὦσι διηρημέναι καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα, καὶ κατὰ τὰ ἐπιῤῥήματα.

§. LII. Οἱ μὲν Δωριεῖς, ὡς εἴρηται, ἐκτεινομένῳ χρῶνται ἀεὶ τῷ α, τρέποντες τὸ η εἰς αὐτὸ, οἷον ἥλιος ἅλιος, νῆσος νᾶσος, σελήνη σελάνα. οἱ δὲ Ἴωνες συστελλομένῳ χρῶνται τῷ α.

§. LIII. Ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν, καὶ Προσθέσει καὶ Ἀφαιρέσει κέχρηνται, καὶ Ἐπεκτάσει καὶ Συγκοπῇ. ἔστι δὲ ἡ μὲν Πρόσθεσις τῇ Ἀφαιρέσει ἐναντία, ἡ δὲ Ἐπέκτασις τῇ Συγκοπῇ.

Καὶ Πρόσθεσις μέν ἐστιν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τῆς λέξεως παραληφθῇ τι στοιχεῖον. οἷον ἕνεκα εἵνεκα, καί·

— — — Ἴλιον εἴσω,

ἀντὶ τοῦ ἔσω, μόνος μοῦνος, ὄρος οὖρος, ὅλος οὖλος. ἐγὼ δὲ ταῦτα Προσθέσεις οὐχὶ λέγω, ἀλλὰ Παρενθέσεις, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἕνατος εἴνατος, πένοντες πνείοντες. Ὅμηρος·

Οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

καί·

Ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός.

Πρόσθεσιν δὲ λέγω, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου καὶ ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον, οἷον·

— μοῦνος ἐὼν — — —

ὢν γὰρ ἦν. σταφὶς ἀστραφὶς, πᾶς ἅπας, εἰλόπεδον θειλόπεδον. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ Ἀττικόν. κἄν τε γοῦν Πρόσθεσις ᾖ, κἄν τε Παρένθεσις, τῶν Ἰώνων ἐστίν. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τούτων. ἔστι δὲ ἐναντία τούτων, ὡς εἴρηται, ἡ Πρόσθεσις τῇ Ἀφαιρέσει, ἡ δὲ Παρένθεσις τῇ Ἐλλείψει.

Ἔστι δὲ Ἀφαίρεσις ἡ κατ' ἀρχὰς ἄρσις, ἐκεῖνος κεῖνος, ἐχθὲς χθὲς, ἐμὲ μὲ, ἐκεῖσε κεῖσε, ἑορτὴ ὁρτή.

Ἔλλειψις δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, οἷον αἰμύξαι ἀμύξαι, ἑταῖρος ἔταρος. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ Ἀττικόν. Ταῦτα γοῦν ἴδια Ἰώνων εἰσὶν, ἥ τε Πρόσθεσις, λέγω, καὶ ἡ Παρένθεσις, καὶ ἡ Ἀφαίρεσις, καὶ ἡ Ἔλλειψις, καὶ ἔτι ἡ Συγκοπὴ, ἥτις ἐστὶν ἐναντία τῇ Ἐπεκτάσει.

Digitized by Google

Ἔστι δὲ Συγκοπὴ μὲν ἔκθεσις μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως· οἷον ὄψομαι οἶμα, κακόμορος κάμμορος, ἑξαίρετος ἔξαιτος, ἁρμόσαντες ἄρσαντες.

Ἐπέκτασις δέ, ἡ καὶ Παρέκτασις, πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον ἀδελφὸς ἀδελφεὸς, κενὸς κενεὸς, ἕτμος ἑτήτυμος. ἔστι δὲ ὅτε γίνεται καὶ Συγκοπὴ δύο συλλαβῶν· οἷον Δευκαλιωνίδης Δευκαλίδης. ταύτῃ δὲ τῇ Συγκοπῇ χρῶνται καὶ οἱ Αἰολεῖς, χρῶνται δὲ καὶ ταῖς Διαιρέσεσι. οἷον·

Ἤιδεα γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.

ἡ Διαίρεσις δὲ τῇ Συναλοιφῇ ἐναντία.

Ἔστι δὲ Συναλοιφὴ δύο φωνηέντων συνηρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις. οἷον τὸ ὄνομα τοὔνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον τοῦτο τῶν Ἀττικῶν.

Ἡ δὲ Ἀναδίπλωσις, ὡς ἔφαμεν, ἰδία τῶν Ἰώνων. οἷον λάχωσι λελάχωσι, παρὲκ κεκαμὲν, παλὲν πεπαλέν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἄρσις αὐτῶν ἐστίν. οἷον βεβλημένος βλήμενος. ἔστι δὲ ἡ Ἀναδίπλωσις ἐναντία τῇ Ἄρσει.

Πάλιν ἡ μὲν Συστολὴ τῶν Ἰώνων ἐστίν. οἷον·

Ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὴν ἠπείροιο.

ἀντὶ τοῦ ξηρόν. καί·

——————νέας ἀμφιελίσσας.

ἀντὶ τοῦ νῆας· συνεστάλη γὰρ Ἰωνικῶς τὸ η εἰς ε.

Ἡ δὲ Ἔκτασις Ἀττικῶν ἐστιν, τρέπουσα τὰ βραχέα εἰς μακρὰ, τιθέμεναι τιθήμεναι.

Πάλιν ὁ μὲν λεγόμενος Προσχηματισμὸς τῶν Ἰώνων ἐστί. ἔστι δὲ ὁ Προσχηματισμὸς πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον θεοῖς θεοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι. Μούσαις Μούσαισιν. οὗτος δὲ ἐναντίος ἐστι τῇ Ἀποκοπῇ. ἔστι δὲ αὕτη τῶν Δωριέων. οἷον ἵδρῶτα ἱδρῶ. Ὅμηρος·

——————ἱδρῶ ἀπεψύχοντο——

κυκεῶνα κυκεῶ.

Πάλιν ἡ Παρέμπτωσις, ἥτις ἦν ἐναντία τῇ Ἐκθλίψει, τῶν Ἰώνων ἐστίν. οἷον λεγόμεθα λεγόμεσθα. ἔστι δὲ καὶ τῶν Δωριέων.

Ἡ δὲ Ἔκθλιψις τῶν Δωριέων μόνων ἐστίν. οἷον σκῆπτρον σκᾶπτον.

Πάλιν καὶ τὸ Διπλασιάζειν ἤτοι ὁ Διπλασιασμὸς τῶν Ἰώνων ἐστὶν, ὃς ἐστιν ἐναντίος τῇ Παρελλείψει.

Ἔστι δὲ ὁ Διπλασιασμὸς, ὅταν τινὶ τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον προστεθῇ. οἷον ὅττι ὅττι.

————ὅ, ττι κεν εἴπω.

ὅσσον ὅσσον, τόσσον τόσσον. Ὅμηρος·

——ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβας Ἀπόλλων.

Παρέλλειψις δέ ἐστιν, ὅταν ἔν τι τῶν διπλασιαζομένων παραλείπηται· οἷον κάλλιων κάλιον· καί ἐστι τῶν Δωριέων.

§. LIV. Ὅτι τῶν Ἰώνων ἴδιον τὸ ἀποβάλλειν τῆς ει διφθόγγου τὸ ε. οἷον μείζων μίζων, κρείσσων κρίσσων. ἔστι δὲ τοῦτο Ἔλλειψις. Ἔλλειψις δέ ἐστιν, ὡς προέφημεν, ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον, οἷον ἐστὶ καὶ τὸ αἰμύξαι ἀμύξαι.

§. LV. Ὅτι τὸ ἐπὰν ἐπεὰν λέγουσιν. Ἡρόδοτος· "ἐπεὰν ἐκβῇ ἐς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος."

§. LVI. Τὸ γὰρ ἐνταῦθα ἐνθαῦτά φασιν ἐναλλαγμένως. Ἡρόδοτος· "ἐνθαῦτα ὁ τραχὺς εἰσδύνων." ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνθα.

§. LVII. Ζωὴν λέγουσι καὶ τὴν ζῶσαν γυναῖκα, ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός.

§. LVIII. Τὸ λίαν κάρτα λέγουσι.

§. LIX. Τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν. Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν "πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον, μέγαθος ὅσον κρέξ."

§. LX. Τὸ ε καὶ τὸ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κιρνᾶται παρ' αὐτοῖς. Ἡρόδοτος· "ἐς τοῦτον ὀρέων πῖνέ τε καὶ τέρπευ, ἔσεαι γὰρ ἀποθανέων τοιοῦτος." καὶ πλεῦνας τοὺς πλέονας. "μετὰ τὴν Ἑλένης ἁρπαγὴν—Ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν Μενελάῳ." καὶ οἱ Δωριεῖς δὲ, ὡς εἴρηται, οὕτω ποιοῦσιν.

§. LXI. Τὸ σφίσι σφὶν λέγουσιν. Ὅμηρος·

Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

§. LXII. Τὸν συμπλεκτικὸν μὲν σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ παραπληρωματικοῦ μὴν προσλαμβάνουσιν. ὡς παρ' Ἡροδότῳ· "μὴ μὲν ἔχειν Ἑλένην."

§. LXIII. Ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ, ἐς ὃ λέγουσιν. Ἡρόδοτος· "ἐς ὃ ἐξεῖλον."

§. LXIV. Τὸ πάλιν αὖτις ἀεὶ λέγουσι, καὶ οὐκ αὖθις.

§. LXV. Τοῦ ἐπιτήδειος τὸ ι ὑπεξαιροῦσι, καὶ ἐπιτήδεος λέγουσιν. Ἡρόδοτος· "ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι τῆς ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα."

§. LXVI. Ἡ κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν Ἰώνων ἐστίν. ἱερεὺς ἰρεὺς, ἱέραξ ἴραξ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η ἴρηξ, κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον. Ἡσίοδος·

Digitized by Google

Ὣδ' ἶρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

καὶ ὄφιες ὄφις Ἰωνικόν.

§. LXVII. Τὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσιν. Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ· "τοὺς ἱερέας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ συλλέξαντας πάντας μέσους διατάμνειν." καὶ Ἱπποκράτης· "φλέβα τάμνειν."

§. LXVIII. Τοῦ ἐνέγκω ἀφαιροῦντες τὸ γ, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπεντιθέμενοι τὸ ι, ἐνείκω λέγουσιν. Ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται.

§. LXIX. Τὸ ἐκπλεύσας ἐκπλώσας λέγουσιν. Ἡρόδοτος· "κατὰ λῆξιν ἐκπλώσαντες."

§. LXX. Τὸ σφεῖς καὶ σφᾶς καὶ σφῶν διαιροῦσι καὶ οὕτω προφέρουσι· σφέες, σφέας, σφέων. Ὅμηρος·

Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.

§. LXXI. Καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν χροῦν διαλύουσι, καὶ λέγουσι νόον καὶ ῥόον καὶ χρόα. Ὅμηρος·

——ταμεσίχροα χαλκὸν——

καὶ Ἡρόδοτος· "οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσιν Αἰθιόπων παισίν."

§. LXXII. Τῇ εἰπὼν οὐ χρῶνται, ἀλλὰ τῇ εἶπας μετοχῇ ἀορίστου πρώτου, προφέροντες ὡς τύψας.

§. LXXIII. Εἰρώτα διὰ διφθόγγου γράφουσι καὶ οἶμαι διὰ τοῦτο, ἐπεὶ συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. ἔστι παρ' αὐτοῖς ὁ παρατατικὸς ἐρώτα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰρώτα. οὕτως καὶ τὸ ἐπανείρετο, παρ' αὐτοῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ θέματος προσλαμβάνει τὴν ει διφθόγγου. ἔστι γὰρ ἐρωτῶ καὶ ἔρω, καὶ γίνεται παρενθέσει τοῦ ι εἰρωτῶ καὶ εἶρω, καὶ τὸ παθητικὸν εἴρομαι, εἰράμην, εἶρον, εἶρετο.

§. LXXIV. Ἔτι οἱ Ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν παθητικῶν παρακειμένων οὕτω ποιοῦσιν. ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν, τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλὸν, τρέπουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν δασὺ, καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α· νένικται νενίφαται, λέλεκται λελέχαται, γέγραπται γεγράφαται. πᾶν γὰρ τρίτον ἑνικὸν, ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλὸν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ προσθέσει τοῦ α ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. εἰ δέ τοι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ βαρύτονον, τότε καὶ τὸ Ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, πέφρασται πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. ἥλευσται ἠλεύθαται, ὅτι ἥλευθα. εἰ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραληγόμενον, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν. πεποίηται πεποιέαται, βεβόηται βεβοέαται.

§. LXXV. Ἔτι στοιχοῦσιν οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς δου ληγόντων ἐπὶ τῆς γενικῆς πατρωνυμικῶν ταῖς ἐπεκτάσεσι, Πηληϊάδου λέγοντες καὶ Λαερτιάδου. ὤφειλε γὰρ Λαερτίδου εἶναι ἡ γενικὴ καὶ Πηληΐδου, ἐπειδὴ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ μιᾷ συλλαβῇ περιττοσυλλαβοῦσι τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου, οἷον Πηλέως Πηλείδης, Πριάμου Πριαμίδης. οὕτω καὶ Λαέρτου Λαερτίδης ὤφειλεν εἶναι τὸ πατρωνυμικόν. ἀλλ' οἱ Ἴωνες παιοῦσιν ἐπέκτασιν καὶ οὕτω προφέρουσι, Λαερτιάδης λέγοντες καὶ Πηληϊάδης. εἶτα κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν Πηληϊάδης γίνεται.

§. LXXVI. Χρῶνται δὲ καὶ ταῖς μεταθέσεσιν. ἔστι δὲ Μετάθεσις, ὅταν ἡ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς ἰδίας συλλαβῆς γίνηται δεύτερον, οἷον ἀτρακτὸς ἀταρκτός· ἐκ γὰρ τοῦ τρέπεσθαι γέγονε καὶ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ σημαίνει τὴν εὐθεῖαν ὁδόν· εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ λέγεται ἀταρκτός· ἢ τὸ δεύτερον πρότερον, οἷον καρδία κραδία, καρτερὸς κρατερὸς, τέταρτον τέτρατον. Ὅμηρος·

Τέτρατον ἦμαρ ἦεν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.

§. LXXVII. Ἰστέον δὲ, ὡς διαφέρει Μετάθεσις Ὑπερθέσεως. ἡ μὲν γὰρ Μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται, ἡ δὲ Ὑπέρθεσις ἐν ἑτέρᾳ. ὡς τὸ ὀθνεῖος· ἦν γὰρ νόθος νοθεῖος καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ὀθνεῖος. καὶ πάλιν γόνυ γόνυος καὶ δόρυ δόρυος, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γουνὸς καὶ δουρός. χρῶνται δὲ καὶ τούτῳ τῷ πάθει οἱ Ἴωνες.

§. LXXVIII. Ἔτι χρῶνται καὶ οὗτοι παραλήγουσι εὐθειῶν ἀντὶ γενικῶν, ὅσπερ οἱ Ἀττικοί. οἷον·

Οἱ δὲ δύω σκόπελοῖ, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.
ἀντὶ τοῦ τῶν δύο σκοπέλων ὁ μὲν τόδε, ὁ δὲ τόδε.

§. LXXIX. Εἰδέναι δεῖ, ὡς ἡ μὲν ἀρχαία Ἰὰς μετέπεσε παρὰ τὴν τῶν κατοικούντων περιτροπήν. διέμεινε δὲ ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ἐφ' ᾧ ἐποίησαν οἱ Ἴωνες τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πλείονας.

§. LXXX. Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν, οὐλεῖν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν.

§. LXXXI. Ὁ δὲ λόγος, μῦθος.

§. LXXXII. Καὶ τὸ μαντεύεσθαι, ἀνελεῖν.

§. LXXXIII. Καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς ἀναστρέφονται, ἤθη.

Digitized by Google

§. LXXXIV. Καὶ τὸ ἐπιμελῶς, ἀνακῶς.
§. LXXXV. Ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο, ξενίην συνεθήκατο.
§. LXXXVI. Καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς ἢ ἐπιμελῶς, ἐπιστρεφέως.
§. LXXXVII. Τὸ ἠκούσης ἐχούσης λέγουσι.
§. LXXXVIII. Τὸ θυμωθεὶς καὶ ταραχθεὶς, σπερχθεὶς.
§. LXXXIX. Λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἔποικος ἐπίστιος.
§. XC. Καὶ ὁ δυσφορῶν, ἡμεκτέων.
§. XCI. Καὶ τὸ ἔνιοι, μεταξύτεροί φασι.
§. XCII. Καὶ ὁ ἡσυχάζων, ἐλιννύων.
§. XCIII. Λέγουσι δὲ καὶ τὰ κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν δεῖπα, [τριηκάδας.]
§. XCIV. Καὶ τὸν διανοηθέντα, ἐννόσαντα.
§. XCV. Καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν, ἀνέγνωσε.
§. XCVI. Καὶ τὰς βαφὰς, φάρμακα.
§. XCVII. Καὶ τὰ ἁλώματα, τέλη.
§. XCVIII. Λαύρας, τὰς βόμας, ἤγουν τὰς ἀμφόδους.
§. XCIX. Ξαγάρεις, τοὺς πελέκεις, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.
§. C. Ἄρδεις, τὰς φαρέτρας.
§. CI. Φάλαρα, τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.
§. CII. Ψῆνας δὲ, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωΰφια.
§. CIII. Ἰχνιοτενεῖς δὲ, τὸ μακρὸν καὶ ὀρθόν.
§. CIV. Συμψήσας δὲ λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ συντρίψας.
§. CV. Αἱμασιὰν δὲ, τὸ ἐκ χαλίκων φκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον.
§. CVI. Φάρσος, τὸ κλάσμα, τὸ τρύφος, τὸ ἀκροστήριον.
§. CVII. Ταρσοὺς δὲ καλάμων, τὴν τρασιὰν, οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.
§. CVIII. Ἔμβολον δὲ, τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον κατὰ πρῷραν ταῖς ναυσίν.
§. CIX. Ἐναγίζειν δὲ, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις.
§. CX. Πρόχυσιν, τὸ ἀποσπεῖσαι.
§. CXI. Ἔπιπλα, τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς.
§. CXII. Λεύκην δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα.
§. CXIII. Κνυζήματα δὲ, τὰ γοερὰ ἀποφθέγματα.
§. CXIV. Γειωπείνας δὲ, τοὺς γῆς πεινῶντας, καὶ ἀπορουμένους.
§. CXV. Τὸ δὲ ἱκανώσας ἀποσὰς, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ.
§. CXVI. Τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον ἐπιεικέστατόν φασι.
§. CXVII. Τὸ ἀποδεχόμενοι, κάμπτοντες.
§. CXVIII. Κορύνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον.
§. CXIX. Εὐμαρέην δὲ, τὴν ἀπόπατον.
§. CXX. Τὰ δὲ ὀπτώμενα, πεσσόμενα.
§. CXXI. Βάρεις δὲ, τὰς ναῦς.
§. CXXII. Ὅσιριν δὲ καλοῦσι τὸν Διόνυσον.
§. CXXIII. Τὰς δὲ ἀλύσεις, ἀφιδέας. οἱ δὲ τὰ ψέλλια.
§. CXXIV. Τὸ δὲ καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος, συρμαΐζειν.
§. CXXV. Λῖνον δὲ, φδῆς ὄνομα, ἢ λύρας χορδήν.
§. CXXVI. Θυσάνους δὲ, τοὺς κροσσούς.
§. CXXVII. Ἀποφορὰν δὲ, τὴν τελουμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.
§. CXXVIII. Ἤλυσιν δὲ, τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.
§. CXXIX. Συρνέη δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικὸς, ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.
§. CXXX. Ἐνηβητήρια δὲ, τὰ εὐωχητήρια.
§. CXXXI. Τριφάσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι, τρίφωνοι.
§. CXXXII. Ἀπεματαίσε δὲ τὸ ἐμώρανε σημαίνει.
§. CXXXIII. Ἀποτιμοτέρους δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν.
§. CXXXIV. Ἀφηλικέστερον δὲ, τὸν πρεσβύτερον.
§. CXXXV. Τὸν φανερὸν, ἐπάϊστον.
§. CXXXVI. Φρενήρη, τὸν σώφρονα· λαμβάνουσι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.
§. CXXXVII. Καταπροΐξασθαι λέγεται τὸ προῖκα ποιῆσαι.
§. CXXXVIII. Καὶ τὸν καταφανῆ, ἐπίλαμπον.
§. CXXXIX. Λᾶξιν δὲ τὸν μερισμὸν, ἢ τὸν κλῆρον.
§. CXL. Τὸν καπεπονημένον τετρυμένον λέγουσι.
§. CXLI. Τὸ πολεμεῖν, ἀντιάζειν.
§. CXLII. Τὰ αἰδοῖα, μέζεα. Ἡσίοδος·

— — οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο.

Digitized by Google

§. CXLIII. Τὸ καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς διαβεβλημένος λέγουσιν. Ἡρόδοτος· « ὃ βασιλεῦ, διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ βανθάνεις."

§. CXLIV. Τὸ καλλωπίσας ἀσκήσας λέγουσιν. " ὃς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, ὡς ἑωυτοῦ θυγατέρα."

§. CXLV. Ἔναρες οἱ ὁπλῖται παρ' αὐτοῖς ὀνομάζονται.

§. CXLVI. Διάσφαγες δὲ, αἱ διεστῶσαι πέτραι.

§. CXLVII. Γνωσιμαχεῖν, τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.

§. CXLVIII. Σισύρα, βαρβαρικὸς χιτών.

§. CXLIX. Ὑβρίζειν, τὸ σκιρτᾶν.

§. CL. Οἰσύπη δὲ, τὸ τῶν ῥυπαρῶν προβάτων ἔριον, καὶ τὸ διαχώρημα τοῦ προβάτου.

§. CLI. Νεοχμῶσαι, τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι.

§. CLII. Φερέγγυος, ὁ βεβαιωτής.

§. CLIII. Ἔφεδρος, ὁ ἐπίκληρος.

§. CLIV. Ἀγηλατεύειν, τὸ διώκειν.

§. CLV. Τετραπτερυλλίδες λέγονται παρὰ Ἴωσιν αἱ ἀκρίδες, παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερὰ, δύο μὲν ἔξω μείζω, ἐλάσσω δὲ ἔντοσθεν ἕτερα δύο.

§. CLVI. Τὸ οὐκ ἰκνεομένως ἀντὶ τοῦ οὐ προσηκόντως, οὐ καθηκόντως.

§. CLVII. Τὸ ἀπεπλίξατο ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε. πλιξ γὰρ τὸ βῆμα, ἐξ οὗ καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα. ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλιξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος·

Αἱ δ' εὖ μὲν τρόχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

§. CLVIII. Καὶ τὸ ψῶσαν ἀντὶ τοῦ θάλπουσαν. ἔστι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα.

§. CLIX. Κόλλιξ δέ ἐστιν εἶδος ἄρτου περιφεροῦς, ἐξ οὗ τὰ παρ' ἡμῖν κολλίκια.

§. CLX. Σχοίνων δὲ συμβολεῖς οἱ ψιαθοπλόκοι.

§. CLXI. Καὶ ἰθαγενεῖς οἱ γνήσιοι παῖδες.

§. CLXII. Πρόξενοι δὲ οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ οἱ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

§. CLXIII. Σπαργᾷ, τὸ ὀρέγεται καὶ ἐπιθυμεῖ.

§. CLXIV. Κορδίνημα, τὸ καρηβαρεῖν. γράφεται δὲ καὶ σκορδίνημα.

§. CLXV. Ἴξις δὲ ἡ εὐθυωρία.

§. CLXVI. Ῥοικὸν, τὸ εἶσω νεῦον καὶ στραβὸν, ὃ καὶ ῥοιβδὸν λέγεται.

§. CLXVII. Σαπρὸν, τὸ σεσηπός.

§. CLXVIII. Τὸ δὲ ἐπιπάσσων, παλύνων.

§. CLXIX. Καὶ τὸ περιτεταμένον, περιτενές.

§. CLXX. Τὰ δὲ πρόσφατα, ποταίνια.

§. CLXXI. Βλακὸν, τὸ τρυφερόν.

§. CLXXII. Τοὺς δὲ φρυγανώδεις ἄνθρακας, μαριληνούς. μᾶλλον δὲ ἡ θερμὴ σποδιὰ μαρίλη λέγεται.

§. CLXXIII. Μελεδανθέων δὲ ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν, θεραπειῶν. μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν.

§. CLXXIV. Μιστύλην δὲ τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι.

§. CLXXV. Τὸ μυδῶσα, ἐκρέουσα.

§. CLXXVI. Καὶ τὸ δημόσιον, ἐπιδήμιον.

§. CLXXVII. Καὶ τὸ ἐκθλίβειν, βλιμάζειν.

§. CLXXVIII. Καὶ τὸ ἐστέναξεν, ἔμυξε.

§. CLXXIX. Καὶ τὰ τὴν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα, ἐλατήρια.

§. CLXXX. Τὸ ἐνέδησεν, ἐνεκρίκωσε.

§. CLXXXI. Τὸ εἰς δύο διῃρέθη, ἐδικραιώθη.

§. CLXXXII. Καὶ ἡ εὐθύτης, εὐθυωρία.

§. CLXXXIII. Τὸ ἐτυλώθη, ἐμυλώθη.

§. CLXXXIV. Τὸ ἐγχρίπτει, ἐμπηδᾷ.

§. CLXXXV. Τὸ ἐκτρόπως καὶ παραδόξως, ἐκπατίως.

§. CLXXXVI. Τὸ εὐφορώτερον, ἐπιτροχώτερον.

§. CLXXXVII. Τὸν μύλωνα, ζώτειον.

§. CLXXXVIII. Τὸ ὡμοιωμένον, ἠδελφισμένον.

§. CLXXXIX. Τὸν πυρετὸν, θερμωλήν.

§. CXC. Θαλάμας, τὰς καταδύσεις.

§. CXCI. Καὶ θρίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἤτοι τὸ μαίνεσθαι.

Digitized by Google

III.

GRAMMATICI LEIDENSIS

[ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.]

§. I. Ἰάς ἐστι διάλεκτος ἣ κέχρηνται Ἴωνες. δοκεῖ δὲ ἀρχαία εἶναι αὐτοῖς.

§. II. Ἴδιον δέ ἐστιν αὐτῆς ἀντὶ τοῦ α [τῷ] η χρήσασθαι· καὶ περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν· καὶ ἀντὶ τοῦ π τὸ κ λαμβάνειν· καὶ ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐκφέρειν· καὶ ἐπί τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεῖν.

§. III. Χρῶνται μὲν οὖν τῷ η ἀντὶ τοῦ α, ὅταν λέγωσι θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν, καὶ ἠμετέρην ἀντὶ τοῦ ἡμετέραν, καὶ ὠφελείην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν.

§. IV. Τὰς περισπωμένας συλλαβὰς διαιροῦσιν, ὅταν ἀντὶ τοῦ ποιεῖν ποιέειν λέγωσιν.

§. V. Καὶ ἀντὶ τοῦ πῶς τὸ κῶς.

§. VI. Ἀντὶ δὲ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐκφέρουσιν, ὅταν λέγωσιν ἐπ' ἵππον, ἀντὶ [τοῦ] ἐφ' ἵππον, καὶ ἐπορᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐφορᾶν.

§. VII. Ἐπὶ δέ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν, ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ πανεῖσθαι πονέεσθαι καὶ ὀνέεσθαι.

§. VIII. Γεγόνασι δὲ αὐτῆς μεταπτώσεις Δ.

§. IX. Κέχρηται δὲ αὐτῇ Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος, καὶ πολλοὶ ἐποποιοί, καὶ Ἀνακρέων, καὶ Ἱππῶναξ, καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος, καὶ Δημόκριτος ὁ φυσικός, καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός.

IV.

GRAMMATICI MEERMANNIANI

[ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.]

§. I. Οἱ Ἴωνες τρέπουσιν ἀεὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα· οἷον χιτὼν κιθὼν, ἀκάνθιον ἀχάντιον, καὶ βάτραχος βάθρακος, καὶ τὰ ὅμοια.

§. II. Τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, ἐὰν μὴ ὦσι Δωρικὰ, εἰς ης τρέπουσιν· οἷον Ἑρμείας Ἑρμείης. Σωσίας Σωσίης.

§. III. Τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους περατοῦται, παρ' Ἴωσιν εἰς εος περατοῦται· οἷον Δημοσθένους Δημοσθένεος, εὐσεβοῦς εὐσεβέος· τὴν δὲ αἰτιατικὴν εἰς εα, Δημοσθένεα.

§. IV. Τὰς εἰς ευς λήγούσας εὐθείας διὰ τοῦ ηος προφέρει, βασιλεὺς βασιλῆος.

§. V. Τὰς εἰς ος λήγούσας εὐθείας τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ εος ἐκφέρουσιν· οἷον πλῆθος πλήθεος, τεῖχος τείχεος.

§. VI. Τὰς εἰς αι πληθυντικὰς ἐπὶ γενικῆς διὰ τοῦ εων προφέρει, Πέρσαι Περσέων, Νύμφαι Νυμφέων. τὸ γὰρ Περσάων, Νυμφάων, Αἰολικόν ἐστι.

§. VII. Τὰς εἰς αις λήγούσας πληθυντικὰς δοτικὰς ἀμοιβῇ τοῦ α εἰς η, καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ι, ἐκφέρουσιν· οἷον καλαῖς καλῇσι, Νύμφαις Νύμφῃσι.

§. VIII. Τὰς εἰς α εὐθείας εἰς η τρέπουσιν· οἷον Ἥρα Ἥρη, χώρα χώρη, ὥρα ὥρη, σπεῖρα σπείρη.

Digitized by Google

§. IX. Ἐνίων λέξεων ἐξαιρεῖ τὸ ι. τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέσθαι λέγει, καὶ τὸ κλονεῖσθαι κλονέσθαι.

§. X. Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ οὐδέποτε διὰ τοῦ ω, ἀλλὰ διὰ τοῦ ο κλίνει· οἷον γνῶσις γνώσιος, σχέσις σχέσιος.

§. XI. Αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι ἐκ τῆς ει διφθόγγου Ἰώνων εἰσίν· ὡς τὸ Ἕκτόρειος Ἑκτόρεος, χρύσειος χρύσεος.

§. XII. Τὰς εἰς ς ληγούσας εἰθείας πληθυντικὰς διαιρεῖ. καὶ τὰς μὲν ἀπὸ τῆς ευς οἷον ἅδρας διὰ τοῦ η προφέρουσι, βασιλεὺς βασιλῆες· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης, διὰ τοῦ ε· οἷον ἀτρεκὴς ἀτρεκέες, ἀληθὴς ἀληθέες. ὁμοίως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς· ὀξὺς ὀξέες.

§. XIII. Αἱ προσθέσεις τοῦ ι, τοῦ ε ἐπιφερομένου, Ἰώνων· κενὴ κεινὴ, στενὴ στεινή.

§. XIV. Ὁμοίως καὶ ἡ ἐναλλαγὴ τῆς οι διφθόγγου εἰς τὴν ες· ὡς τὸ ἐρίηρες ἐρίηροι, υἱὲες υἱοί.

§. XV. Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα διαιρεῖ εἰς εα· τείχη τείχεα, βέλη βέλεα· καὶ τὰς γενικὰς ὁμοίως· τειχέων, βελέων.

§. XVI. Τὸ υ τοῖς ὀνόμασι πολλάκις προστίθησιν· ὄνομα οὔνομα, νόσος νοῦσος, ὄρος οὖρος.

§. XVII. Τὸ δισσὸν σ εἰς ξ τρέπει· δισσὸν διξόν.

§. XVIII. Τὸ ι τῶν ῥημάτων ἐξαιρεῖ πολλάκις, καὶ τῶν ὀνομάτων, δείξω δέξω λέγουσα, καὶ τὸ δειλὸς δελὸς, καὶ ἀπόδεξιν.

§. XIX. Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς, τὰς εἰς ος ληγούσας, διαιρεῖ, λυπούμενος λυπεόμενος, μαχούμενος μαχεόμενος.

§. XX. Τὰς εἰς ων ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινομένας διαιρεῖ, ὧν τὸ προστακτικὸν εἰς τὴν ει δίφθογγον λήγει. φρονῶν φρονέων, νοῶν νοέων, φρόνει γὰρ καὶ νόει ἢν τὸ προστακτικόν. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιρεῖ, φρονέω καὶ νοέω.

§. XXI. Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α προφέρει· οἷον ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ἄλλοι ἄλλοι.

§. XXII. Τῷ ω μέγα ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου ἐκφέρει· οἷον καῦμα κῶμα, θαῦμα θῶμα.

§. XXIII. Ἡ τροπὴ τοῦ η εἰς α βραχὺ τῶν αὐτῶν· οἷον μεμακυῖα, καὶ λελασμένος, καὶ ἄπλαστος.

§. XXIV. Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν πρώτων στοιχείων τῶν ὀνομάτων, Ἰώνων· οἷον ἐκεῖνος κεῖνος, ἑορτὴ ὄρτη, ἱερὸς ἰρός.

§. XXV. Τὸ ε τῶν παρελθόντων ἀφαιροῦνται· ἔτευχε τεῦχε, ἔτικτε τίκτε.

§. XXVI. Ἀντὶ δὲ ταῖς καλαῖς, καὶ σοφαῖς, καὶ πύλαις, καλῇσι λέγουσι, καὶ σοφῇσι, καὶ πύλῃσι, τὸ ι ὧῶντες κατὰ χώραν μένειν.

§. XXVII. Πλεονάζει δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ ι ἐν ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς ἀρσενικῶν πτώσεων εἰς οις ληγούσαις· σοφοῖς σοφοῖσι, καλοῖς καλοῖσι.

§. XXVIII. Διαίρεσις δὲ γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων· βοῦς βόος, χνοῦς χνόος, θροῦς θρόος.

§. XXIX. Τῶν εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν διὰ τοῦ εω γράφουσιν· Ἀτρείδεω, Λαέρτεω, Πηλείδεω, καὶ κατὰ παρένθεσιν Πηλειάδεω, καὶ τὰ ὅμοια.

§. XXX. Τὰς δὲ εἰς ους ληγούσας γενικὰς εἰς τὸ ε καὶ τὸ ο διαιροῦσι· Σωκράτεος, Διομήδεος.

§. XXXI. Καὶ τὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, Σωκράτεϊ λέγοντες καὶ Διομήδεϊ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων· ἔγχεϊ, τείχεϊ, ξίφεϊ.

§. XXXII. Καὶ τὰ εἰς ευ πληθυντικὰ ὀνόματα θηλυκὰ, ὧν ἡ γενικὴ παρ' ἡμῖν καταλήγει εἰς ων περισπωμένως, ἐκεῖνοι διὰ τοῦ αων προφέρουσι παροξυντόνως. κρῆναι κρηνῶν κρηνάων.

§. XXXIII. Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν. τανύσαι τάνυσον, κεῖσαι κεῖσον.

§. XXXIV. Καὶ τοὺς σχηματισμοὺς δὲ τῆς ἑρμηνείας τοιούτους· τετραμμένοι εἰσὶ, τετράφαται· τετευγμένοι εἰσὶ, τετάχαται· κεκλίαται.

Digitized by Google

V.

GRAMMATICI AUGUSTANI FRAGMENTUM

[ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.]

§. I. . . . . ξρίηροι, καὶ υἱέες ἀντὶ τοῦ υἱοὶ καὶ υἱεῖς.

§. II. Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα διαιρεῖ εἰς εα· τείχεα. καὶ γενικὴ, τειχέων.

§. III. Τὸ υ ἀεὶ προστίθησι ταῖς λέξεσιν. ὄρος οὖρος, ὄνομα οὔνομα.

§. IV. Τὸ δισσὸν σ εἰς ξ τρέπει. δισσὰ διξά.

§. V. Τῶν λέξεων ἐξαιρεῖ τὸ ι πολλάκις. τὸ γὰρ δείξω δέξω λέγει, καὶ ἀπόδεξιν.

§. VI. Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς διαιρεῖ. λυπούμενος λυπεόμενος, ποιεόμενος.

§. VII. Τὰς εἰς ων ληγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων διαιρεῖ. φρονῶν φρονέων.

§. VIII. Τὸν οὖν σύνδεσμον ἂν λέγει.

§. IX. Τῶν ῥη . . . . συνθέσεις δασυνόμενα διὰ ψιλῶν προφέρεται συμφώνων. καθο . . . κατορῶ.

§. X. Τοῖς ἄρθροις τοῖς προτακτικοῖς ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν . . . . . τὸν θέλω ἀντὶ τοῦ ὃν θέλω. τὴν ἔπεμψα ἀντὶ τοῦ ἣν ἔπεμψα.

§. XI. Τ . . . . . τρέπεται, οἷον ὁκότε ὁποτε (sic) καὶ τὸ ποῦ κοῦ λέγει. καὶ τὸ ὁποῖος ὁκοῖος.

§. XII. Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α κέχρηται. τὸν γὰρ ἄνθρωπον ἄνθρωπον λέγει . . . τὸν ἄριστον ὥριστον λέγει.

§. XIII. Τῷ ω ἀντὶ τῆς αυ διφθόγγου κέχρηται. τὸ γὰρ θαῦμα θῶμα λέγει.

§. XIV. Αἱ τμήσεις Ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. Πέλοπος νῆσος ἀντὶ τοῦ Πελοπόννησος. ἄγριον αἶγα ἀντὶ τοῦ αἴγαγρον.

§. XV. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προστακτικῶν Ἰώνων εἰσίν.
ἐλθὲν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν.
ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε.

§. XVI. Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν εὐθειῶν ὀνομάτων ἀντὶ γενικῶν Ἰώνων εἰσίν.
οἱ δὲ δύο σκόπελοι ——
ἀντὶ τοῦ τῶν δύο σκοπέλων. καὶ τό·
ἄμφω δ' ἐξομένω ——
ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρων.

§. XVII. Αἱ μεταβολαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ Ἰώνων εἰσί. μεμηκυῖα μεμακυῖα, λελησμένος λελασμένος.

§. XVIII. Αἱ ἀναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η Ἰώνων εἰσὶ τῶν πάλαι. Ἥρα Ἥρη. τοῦ δὲ α βραχέος τῶν νεωτέρων. ἀληθείην ἀντὶ τοῦ ἀλήθειαν.

§. XIX. Αἱ ἀφαιρέσεις αἱ κατ' ἀρχὴν Ἰώνων εἰσί. λεῖβεν εἶβεν.

§. XX. Ἀεὶ τὴν ων συλλαβὴν περιττὴν οὖσαν μεταξὺ τῶν προθέσεων τίθησιν . . . ἐξ ὧν (sic) εἶλον, ἀπ' ὧν ἵκοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον καὶ ἀπίκοντο.

§. XXI. Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιρεῖται· ἐκεῖνοι κεῖνοι, ἑορτὴ ὁρτή.

§. XXII. Τὸ προσερχόμενον ε κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρεληλυθότα ἀποπιπτόμενον . . . . τίκτεν, λέγεν, τρέχεν, ἀντὶ τοῦ ἔτικτεν, ἔλεγεν, ἔτρεχεν.
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὔνεχ' ἡμερεύσομεν.
ἀντὶ τοῦ βιώσομεν τὴν ζωήν . . . . βιβαζομεν . . .

§. XXIII. Τ . . . . . κόμην ἀπικόμην. ἀφεῖλεν ἀπεῖλεν.

§. XXIV. Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύει καὶ μεταξὺ αὐτῶν . . . . λαμβα . . . ἀντέβραμον καὶ ἀνταπέδοντο.

§. XXV. Ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις ἡ νέα τῶν Ἰώνων διάλεκτος καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς πληθυντικαῖς τὸ ν ἐφελκυστικὸν οὐ . . . . . εἰ μὴ χάριν μέτρου.

FINIS.

Digitized by Google

THE FOLLOWING PLAYS OF

EURIPIDES AND SOPHOCLES,

PRINTED FOR

R. PRIESTLEY, 143, HIGH HOLBORN,

LONDON.

EURIPIDIS ANDROMACHE, Gr. et Lat. cum notis Variorum, Barnesii, Beckii, Porsoni, &c. 8vo. 8s.

EURIPIDIS IPHIGENIA in AULIDE, Gr. et Lat. cum notis Variorum, Barnes. Beck. Porson. &c. 8vo. 9s.

EURIPIDIS IPHIGENIA in TAURIS, Gr. et Lat. cum notis Variorum, Barnes. Beck. Porson. &c. 8vo. 9s.

EURIPIDIS ELECTRA, Gr. et Lat. cum notis Variorum, &c. 8vo. 8s.

EURIPIDIS TROADES, Gr. et Lat. cum notis Variorum, &c. 8vo. 8s.

EURIPIDIS CYCLOPS, Gr. et Lat. cum notis Variorum, &c. 8vo. 5s.

EURIPIDIS ION, Gr. et Lat. cum notis Variorum, &c. 8vo. 8s.

EURIPIDIS HERCULES FURENS, Gr. et Lat. cum notis Variorum, &c. 8vo. 8s.

EURIPIDIS (ut aiunt) RHESUS, Gr. et Lat. cum notis Variorum, Barnes. Beck. Porson. &c. 8vo. 8s.

SOPHOCLIS PHILOCTETES, Græce, ex recensione et cum notis Brunckii. Accedunt Scholia Græca, textui nunc primum subjecta. 8vo. 3s. 6d.

SOPHOCLIS ELECTRA, Græce, ex recensione et cum notis Brunckii. Accedunt Scholia Græca, textui nunc primum subjecta. 8vo. 3s. 6d.

SOPHOCLIS ŒDIPUS TYRANNUS, Græce, ex recensione et cum notis Brunckii. Accedunt Scholia Græca, textui nunc primum subjecta, et Schæferi Annotatio Integra. 8vo. 3s. 6d.

SOPHOCLIS ŒDIPUS COLONEUS, Græce, ex recensione et cum notis Brunckii. Accedunt Scholia Græca, textui nunc primum subjecta, et Schæferi Annotatio Integra, 8vo. 3s. 6d.

SOPHOCLIS ANTIGONE, Græce, ex recensione et cum notis Brunckii. Accedunt Scholia Græca, textui nunc primum subjecta, Schæferi Annotatio Integra, et Index Græco-Latinus. 8vo. 3s. 6d.

Digitized by Google

Likewise the following separate Pieces from the works of Æschines, Demosthenes, and Cicero.

ÆSCHINIS et DEMOSTHENIS de CORONA ORATIONES, Græce; cum notis Variorum, Wolfii, H. Stephani, Bredæi, Palmerii, Taylori, Marklandi, Stockii, Harlesii, Augerii, Wunderlichii, aliorumque congestis, edidit G. S. D. A. M. Tertii, qui Bekkeri est, apposita est Lectio, tum Reiskiana, tum Taylorana. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS et ÆSCHINIS de FALSA LEGATIONE ORATIONES ADVERSARIÆ, Græce, cum notis Varr. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS adversus LEPTINEM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra MIDIAM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra ANDROTIONEM et TIMOCRATEM ORATIONES, Græce, cum notis Varr. 8vo. 5s.

M. TULLII CICERONIS ORATIONES, Ernesti, 2 vols. 1l. 16s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad DIVERSOS (FAMILIARES), Ernesti, 14s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad ATTICUM, Q. FRATREM, et BRUTUM, Ernesti, 14s.

M. TULLII CICERONIS DE OFFICIIS, DE SENECTUTE, et DE AMICITIA, cum SOMN. SCIP. Ernesti, 7s.

M. TULLII CICERONIS DE SENECTUTE, DE AMICITIA, et SOMN. SCIP. Ernesti, 4s.

HERODOTUS: Græce, edidit Schweighæuser, neatly printed by Davison in 2 vols. 8vo. 1*l.* 4s.

This edition contains the Life of Homer, and the *Eclogæ* from *Ctesiæ*, which have been usually omitted in reprints from Schweighæuser's Herodotus. The *Glossæ Herodoteæ* are added, and the *Geographiæ Herodoteæ* of Bredow, Hennicke, Breiger, and Frommichen; as also the *Scholia, Variæque Lectiones e Codice Palatino* N. 129, appended to the *Commentationes Herodoteæ* of Creuzer, and a *Tabula Chronologica* from Larcher.

HERODOTUS, Latine, ex editione Schweighæuseri, 8vo. 10s. 6d.

WESSELINGII, VALCKENÆRII, SCHWEIGHÆUSERI, in Herodotum Adnotationes Omnes. 2 vols. 8vo. 1*l.* 11s. 6d.

These Annotations will not only match the edition of Herodotus before mentioned, but likewise *all* the octavo editions that have been printed in this country; not one of them having any notes.

LONDINI: IN ÆDIBUS VALPIANIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Likewise the following separate Pieces from the works of Æschines, Demosthenes, and Cicero.

ÆSCHINIS et DEMOSTHENIS de CORONA ORATIONES, Græce; cum notis Variorum, Wolfii, H. Stephani, Brodæi, Palmerii, Taylori, Marklandi, Stockii, Harlesii, Augeri, Wunderlichii, aliorumque congestis, edidit G. S. D. A. M. Textui, qui Bekkeri est, apposita est Lectio, tum Reiskiana, tum Taylorana. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS et ÆSCHINIS de FALSA LEGATIONE, ORATIONES ADVERSARIÆ, Græce, cum notis Varr. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS adversus LEPTINEM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra MIDIAM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra ANDROTIONEM et TIMOCRATEM ORATIONES, Græce, cum notis Varr. 8vo. 5s.

M. TULLII CICERONIS ORATIONES, ERNESTI, 2 vols. 1l. 16s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad DIVERSOS (FAMILIARES), ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad ATTICUM, Q. FRATREM, et BRUTUM, ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS DE OFFICIIS, DE SENECTUTE, et DE AMICITIA, cum SOMN. SCIP. ERNESTI, 7s.

M. TULLII CICERONIS DE SENECTUTE, DE AMICITIA, et SOMN. SCIP. ERNESTI, 4s.

HERODOTUS: Græce, edidit SCHWEIGHÆUSER, neatly printed by Davison in 2 vols. 8vo. 1*l.* 4s.

This edition contains the Life of Homer, and the *Eclogæ* from *Ctesias*, which have been usually omitted in reprints from Schweighæuser's Herodotus. The *Glossæ Herodoteæ* are added, and the *Geographiæ Herodoteæ* of Bredow, Hennicke, Breiger, and Frommichen; as also the *Scholia*, *Variæque Lectiones e Codice Palatino* N. 129, appended to the *Commentationes Herodoteæ* of Creuzer, and a *Tabula Chronologica* from Larcher.

HERODOTUS, Latine, ex editione SCHWEIGHÆUSERI, 8vo. 10s. 6d.

WESSELINGII, VALCKENÆRII, SCHWEIGHÆUSERI, in Herodotum Adnotationes Omnes. 2 vols. 8vo. 1*l.* 11s. 6d.

These Annotations will not only match the edition of Herodotus before mentioned, but likewise *all* the octavo editions that have been printed in this country; not one of them having any notes.

LONDINI: IN ÆDIBUS VALPIANIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Likewise the following separate Pieces from the works of Æschines, Demosthenes, and Cicero.

ÆSCHINIS et DEMOSTHENIS de CORONA ORATIONES, Græce; cum notis Variorum, Wolfii, H. Stephani, Brodæi, Palmerii, Taylori, Marklandi, Stockii, Harlesii, Augeri, Wunderlichii, aliorumque congestis, edidit G. S. D. A. M. Textui, qui Bekkeri est, apposita est Lectio, tum Reiskiana, tum Taylorana. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS et ÆSCHINIS de FALSA LEGATIONE, ORATIONES ADVERSARIÆ, Græce, cum notis Varr. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS adversus LEPTINEM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra MIDIAM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra ANDROTIONEM et TIMOCRATEM ORATIONES, Græce, cum notis Varr. 8vo. 5s.

M. TULLII CICERONIS ORATIONES, ERNESTI, 2 vols. 1l. 16s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad DIVERSOS (FAMILIARES), ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad ATTICUM, Q. FRATREM, et BRUTUM, ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS DE OFFICIIS, DE SENECTUTE, et DE AMICITIA, cum SOMN. SCIP. ERNESTI, 7s.

M. TULLII CICERONIS DE SENECTUTE, DE AMICITIA, et SOMN. SCIP. ERNESTI, 4s.

HERODOTUS: Græce, edidit SCHWEIGHÆUSER, neatly printed by Davison in 2 vols. 8vo. 1*l.* 4s.

This edition contains the Life of Homer, and the *Eclogæ* from *Ctesias*, which have been usually omitted in reprints from Schweighæuser's Herodotus. The *Glossæ Herodoteæ* are added, and the *Geographiæ Herodoteæ* of Bredow, Hennicke, Breiger, and Frommichen; as also the *Scholia, Variæque Lectiones e Codice Palatino* N. 129, appended to the *Commentationes Herodoteæ* of Creuzer, and a *Tabula Chronologica* from Larcher.

HERODOTUS, Latine, ex editione SCHWEIGHÆUSERI, 8vo. 10s. 6d.

WESSELINGII, VALCKENÆRII, SCHWEIGHÆUSERI, in Herodotum Adnotationes Omnes. 2 vols. 8vo. 1*l.* 11s. 6d.

These Annotations will not only match the edition of Herodotus before mentioned, but likewise *all* the octavo editions that have been printed in this country; not one of them having any notes.

LONDINI: IN ÆDIBUS VALPIANIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Likewise the following separate Pieces from the works of Æschines, Demosthenes, and Cicero.

ÆSCHINIS et DEMOSTHENIS de CORONA ORATIONES, Græce; cum notis Variorum, Wolfii, H. Stephani, Brodæi, Palmerii, Taylori, Marklandi, Stockii, Harlesii, Augeri, Wunderlichii, aliorumque congestis, edidit G. S. D. A. M. Tertui, qui Bekkeri est, apposita est Lectio, tum Reiskiana, tum Taylorana. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS et ÆSCHINIS de FALSA LEGATIONE, ORATIONES ADVERSARIÆ, Græce, cum notis Varr. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS adversus LEPTINEM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra MIDIAM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra ANDROTIONEM et TIMOCRATEM ORATIONES, Græce, cum notis Varr. 8vo. 5s.

M. TULLII CICERONIS ORATIONES, ERNESTI, 2 vols. 1l. 16s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad DIVERSOS (FAMILIARES), ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad ATTICUM, Q. FRATREM, et BRUTUM, ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS DE OFFICIIS, DE SENECTUTE, et DE AMICITIA, cum SOMN. SCIP. ERNESTI, 7s.

M. TULLII CICERONIS DE SENECTUTE, DE AMICITIA, et SOMN. SCIP. ERNESTI, 4s.

HERODOTUS: Græce, edidit SCHWEIGHÆUSER, neatly printed by Davison in 2 vols. 8vo. 1*l.* 4s.

This edition contains the Life of Homer, and the *Eclogæ* from *Ctesias*, which have been usually omitted in reprints from Schweighæuser's Herodotus. The *Glossæ Herodoteæ* are added, and the *Geographiæ Herodoteæ* of Bredow, Hennicke, Breiger, and Frommichen; as also the *Scholia, Variæque Lectiones e Codice Palatino* N. 129, appended to the *Commentationes Herodoteæ* of Creuzer, and a *Tabula Chronologica* from Larcher.

HERODOTUS, Latine, ex editione SCHWEIGHÆUSERI, 8vo. 10s. 6d.

WESSELINGII, VALCKENÆRII, SCHWEIGHÆUSERI, in Herodotum Adnotationes Omnes. 2 vols. 8vo. 1*l.* 11s. 6d.

These Annotations will not only match the edition of Herodotus before mentioned, but likewise *all* the octavo editions that have been printed in this country; not one of them having any notes.

LONDINI: IN ÆDIBUS VALPIANIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Likewise the following separate Pieces from the works of Æschines, Demosthenes, and Cicero.

ÆSCHINIS et DEMOSTHENIS de CORONA ORATIONES, Græce; cum notis Variorum, Wolfii, H. Stephani, Brodæi, Palmerii, Taylori, Marklandi, Stockii, Harlesii, Augeri, Wunderlichii, aliorumque congestis, edidit G. S. D. A. M. Textui, qui Bekkeri est, apposita est Lectio, tum Reiskiana, tum Taylorana. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS et ÆSCHINIS de FALSA LEGATIONE, ORATIONES ADVERSARIÆ, Græce, cum notis Varr. 8vo. 9s.

DEMOSTHENIS adversus LEPTINEM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra MIDIAM ORATIO, Græce, cum notis Varr. 8vo. 6s.

DEMOSTHENIS contra ANDROTIONEM et TIMOCRATEM ORATIONES, Græce, cum notis Varr. 8vo. 5s.

M. TULLII CICERONIS ORATIONES, ERNESTI, 2 vols. 1*l.* 16s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad DIVERSOS (FAMILIARES), ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS EPISTOLÆ ad ATTICUM, Q. FRATREM, et BRUTUM, ERNESTI, 14s.

M. TULLII CICERONIS DE OFFICIIS, DE SENECTUTE, et DE AMICITIA, cum SOMN. SCIP. ERNESTI, 7s.

M. TULLII CICERONIS DE SENECTUTE, DE AMICITIA, et SOMN. SCIP. ERNESTI, 4s.

HERODOTUS: Græce, edidit SCHWEIGHÆUSER, neatly printed by Davison in 2 vols. 8vo. 1*l.* 4s.

This edition contains the Life of Homer, and the *Eclogæ* from *Ctesias*, which have been usually omitted in reprints from Schweighæuser's Herodotus. The *Glossæ Herodoteæ* are added, and the *Geographiæ Herodoteæ* of Bredow, Hennicke, Breiger, and Frommichen; as also the *Scholia, Variæque Lectiones e Codice Palatino* N. 129, appended to the *Commentationes Herodoteæ* of Creuzer, and a *Tabula Chronologica* from Larcher.

HERODOTUS, Latine, ex editione SCHWEIGHÆUSERI, 8vo. 10s. 6d.

WESSELINGII, VALCKENÆRII, SCHWEIGHÆUSERI, in Herodotum Adnotationes Omnes. 2 vols. 8vo. 1*l.* 11s. 6d.

These Annotations will not only match the edition of Herodotus before mentioned, but likewise *all* the octavo editions that have been printed in this country; not one of them having any notes.

LONDINI: IN ÆDIBUS VALPIANIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

WIDENER
CANCELLED
JUL 2 1987
FEB 27 1987
8 22752

Digitized by Google

Digitized by Google